

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

THE LIBRARY

88H43
FP83

ΛΕΞΙΚΟΝ ΙΩΝΙΚΟΝ

ἙΛΛΗΝΟΡΡΩΜΑΙΚΟΝ:

DICTIONARIUM IONICUM

GRÆCO-LATINUM,

QUOD

INDICEM IN OMNES HERODOTI LIBROS

CONTINET,

CUM

VERBORUM ET LOCUTIONUM

In his observatu dignarum

ACCURATA DESCRIPTIONE,

Quæ varias Ionicæ Linguae Proprietates, Regulasque diligentissime notatas, et
Herodoteis Exemplis illustratas, demonstrat,

A

M. ÆMILIO PORTO.

EDITIO NOVA.

OXONII,

EXCUDEBAT W. BAXTER,

IMPENSIS J. PARKER;

Veneunt apud J. MAWMAN, G. et W. B. WHITTAKER, et R. PRIESTLEY, Londini.

MDCCCXXI.

ॐ श्रीगणेशाय नमः
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

IN hac Editione Lexici Ionici Exempla Herodotea non ad *paginas* et *paginarum lineas* Editionis H. Stephani, 1570. (quas in libro suo notavit Æm. Portus,) sed ad *Libros* et *Librorum Capita* accommodavimus; necnon σφάλματα *Typographica* pro virili correximus.

Quoniam vero in *Capitum serie* describenda sequimur Editionem Reizianam, quæ, præsertim in Libro nono, ab Editione Galeana, Wesselingiana, &c. aliquantulum discrepat; illud, ne alicui fiat impedimento, lectores admonitos esse velimus.

ÆMILIUS PORTUS

FRANCISCI PORTI CRETENSIS F.

LECTORIBUS GRÆCÆ LINGUÆ STUDIOISIS

S. P. D.

INTER ceteras Dialectos (Græcæ Linguæ studiosi Lectores) quæ plerosque propter multiplicem obscuritatis difficultatem a Græcarum literarum studiis deterrent, omnes, qui Græcos auctores volutant, Ionicam et Doricam sine controversia principem locum tenere confitentur. Quamvis autem ante nos et alii nominis non ignoti, nec vulgaris doctrinæ viri, satis prolixè scriptis eadem sint persecuti, nullus tamen eorum hæc adhuc ita tractavit, ut cunctas Ionismorum et Dorismorum partes certis præceptionibus comprehensas, et in perspicuum ordinem redactas, nobis reliquerit, ad quarum normam omnia facile dirigantur, quæ vel Ionice vel Dorice leguntur, aut quæ nos ipsi scribere cupimus. Quinetiam scriptores isti plurima silentio præterierunt, quorum cognitio non solum iis, qui liberalibus rerum humanarum disciplinis, et ingenuis artibus operam navant, est maxime necessaria: sed illis etiam, qui S. S. Theologiæ seriis meditationibus, et assiduis exercitationibus, animum addicunt. Quantum enim detrimentum hæc Literarum Græcarum ignoratio miseris superiorum ætatum mortalibus attulerit, quantum nunc etiam sexcentis terrarum populis, et nationibus afferat, quæ nominis Christiani professione gloriantur, quid opus est narrare? Videamus, et attente perpendamus ea, quæ fidelissimis historiæ monumentis produntur. Videamus quid usus ipse, virtutis vitæque præstantissimus Magister, quotidie nobis clarissima voce dictet, ac imperet. Hoc usi Præceptore, si recte monenti morem geramus, commodis honorique nostro melius consulemus. Ut igitur ego, pro mearum virium tenuitate, Lectores discendi cupidos et Linguæ Græcæ studiosos juvarem, et difficultatibus liberarem, quæ Juniores potissimum ob celeres animorum motus, et quendam ætatis mentisque fervorem, a Græcis Musis avertebant, aut ad majora properantes

retardabant, hoc IONICUM GRÆCO-LATINUM DICTIONARIUM, quod accuratissime conscripsi, nunc primum typis curavi mandandum. Verum ut omnes intelligant, qua fide, qua diligentia, quo studio, laboriosum ac molestum opus, divina gratia fretus, confecerim, quid in eo præstiterim, dicere non gravabor.

Hoc opus perpetuam Herodoteæ Latinæ versionis, Græci textus multis in locis, emendationem, Ionicæ Linguae proprietates et formationes ad minime dubia præcepta summatim revocatas, utque facilius a quovis inveniantur, elementorum ordine descriptas, simplicium, et compositorum vocabulorum fidelem interpretationem, atque dilucidam integrarum φράσεων explanationem, τοῖς φιλέλλησι, καὶ φιλομούσοις, abunde suppeditat. Idem etiam plurimas voces Græcas, tam simplices quam compositas continet, ac probabiliter explanat, quas in aliis Lexicis, et Thesauris, vel omnino prætermittas, vel perperam explicatas, fuisse constat. Quoniam autem Suidas, Jul. Pollux, et alii, qui vel Græca tantum, vel etiam Græco-latina, Lexica jampridem composuerunt, Herodoteis exemplis suas interpretationes passim confirmant; sed vel in ipso librorum nomine numeroque per imprudentiam sæpissime labuntur, vel in allatorum locorum verbis gravissime peccant, ideo paginas et paginarum lineas in hoc meo Dictionario notavi, ut veram horum lectionem et correctionem ex ipsius Herodoti fontibus confestim hauriamus. Sequor autem Henrici Stephani codicem, et editionem in fol. anni 1570. quod omnium, quæ ad hunc usque diem in lucem prodierunt, sit emendatissima. Prior numerus paginam, posterior lineam significat. Librorum nomen, et numerum, brevitatis causa consulto non adscripsi. Lectores tamen illud scire volo (quod etiam suo loco diligenter a me notatur) Herodotum non semper, nec in omnibus, ac iisdem nominibus, verbis, aut locutionibus, eodem ἰωνισμῷ constanter uti: sed modo Ionicam, eamque variatam, modo Atticam, modo communem, Doricam etiam Linguam liberior usurpare; ita tamen, ut in ejus scriptis Ionica inter alias Dialectos palam emineat, atque dominetur. Unde factum, ut Ionice locutus censeatur. Sic etiam Pindarus, sic et Theocritus, carmen Doricum scripsisse dicitur, quod in utriusque carmine Dorismus præcipue dominetur. Idem est de multorum aliorum scriptis sentiendum. At Homerus omnes Dialectos per suum poema dispersas, mixtumque dicendi genus habet; quod carmen ejus reddit magnificentius, et admirabilius, et insignem

Poetæ doctrinam, et poeticæ venæ felicitatem, commendat. Herodotus vero τῶν ἰωνισμῶν mira varietate, frequentia, suavitatem, καὶ τῇ τῶν λέξεων καὶ φράσεων ποιητικωτέρων καινοπρεπείᾳ, vel ipsum Hippocratem longe superavit, cuius Œconomiam typis Wechellianis nuper excusam habemus, ubi quicquid in Hippocratis operibus observatu dignum videtur, fuse declaratur, ut actum agere non sit opus. Illic tamen ipse τοῦ ἰωνισμοῦ proprietates, et præcepta, non exponuntur, verba nec Herodotea nec phrases explicantur, ut in nostro Lexico Lector manifeste factum videbit, et sine magno labore, magno tamen cum fructu, cognoscet. Quamobrem etiam in Ionicæ Dialecti proprietatibus describendis, auctoritatem Herodoti ceteris anteposui. Quam autem feliciter in his præstandis sim versatus, ipse non dicam, ne proprias merces importune laudibus efferre videar, quasi (quod non pauci malæ fidei mercatores apud imperitos facere consueverunt) earum extrudendarum desiderio flagrem. Liberum iudicium cuilibet relinquam: peritis tamen et æquis alienorum laborum æstimatoribus hoc nostrum opus haud ingratum fore confido. Doricum etiam Lexicum a me pari diligentia, cura, studioque conscriptum, Linguæ Græcæ studiosis jam exhibeo fruendum. Valete, vestrorumque commodorum fautoribus favete. Datum Heidelbergæ, Cal. Sept. 1602.

LEXICON IONICUM.

A Ion. pro s comm. *ἐπιτραφέν-
τες*, pro *ἐπιτρεφθέντες*, educati. i. 7.
αἶ, pro *εἶθε*, utinam. i. 27. *μέγας*,
pro *μέγθος*, magnitudo. i. 51.
i. 70. *ἐπιτάμνουν*, pro *ἐπιτίμνουν*, inci-
dere. i. 74. *ἐτάμνεντο*, pro *ἐτέμ-
ντο*. i. 186. *ἐπιτρέπουν*, pro *ἐπι-
τρέπουν*. iii. 81. *ἐτρέπομαι*, pro
ἐτρέπομαι. ii. 80. *τρέπονται*, pro
τρέπονται. ii. 92. *ἐπιτρέφονται*, pro
ἐπιτρέφονται. iii. 155. *ἄτερος*, pro
ἑτερος, alter. iv. 11. *τραφέντες*,
conversi. iv. 12. [Idem fit Dorice,
υταῖκα, *πόκα*, *όκα*. pro *εἶκε*, *ποτέ*, *ότε*.
Theocritus Idyllio i. sæpius, et
alibi passim.]

a in s Ionice in multis conversum.
κρίσσι, pro *κρίασσι*. i. 47. *ἔρην*,
pro *ἄρην*. i. 109, 192. ii. 35. *κα-
ταράσσονται*. ii. 39. pro *καταράσσονται*.
πλανίσσονται, pro *πλανάσσονται*. ii. 41.
vide *κίρια*. vide *φοίτιω*. *ἐπιστάς*, pro
ἐπιστάς, *ἑφιστάς*. vii. 117. *ὅπαιον*,
pro *ὅπαιον*. ix. 50, 51. Vide *εἰω*
pro *αἰω*.

a pro communi η ab Ionibus sæpe
usurpari. *μισαμβρίη*, pro *μισσημ-
βρία*. i. 6, 142. ii. 8, 99. iv. 33.
λάμψαι, pro *λήψαι*. i. 199. *ματρί*,
pro *μητρί*. ii. 64. *ματρός*, pro *μη-
τρός*. ii. 64. *λαμφθῆναι*, pro *ληφ-
θῆναι*. ii. 89. *ἀπολαμφθέντες*, pro
ἀπολαφθέντες. ii. 115, 120. *μισαμ-
βρίη*. ii. 158. *διαλελαμμένος*, pro
διαλελημένος. iii. 117. iv. 68.
vide *λάμψομαι*. *πακτοῦν*, pro *πηκ-
τοῦν*, et *καταπακτός*, pro *καταπηκ-
τός*. vide suo loco.

a pro η Ion. in verborum tempo-
ralibus augmentis, quod fortasse

fit, quod Iones hæc augmenta non
raro negligant, vel quod *a* so-
nantius, quam *η*. *ἄφθη*, pro *ἡφθη*,
accensum est. i. 19. *ἄφατο τοῦ
νῆου*, templum incendit. i. 19.
ἀμείβετο, pro *ἡμείβετο*. i. 35. *ἀ-
μείψατο*. i. 37. vide *αὐξήσεις χρο-
νικαί*.

a pro o ab Ionibus interdum usur-
pari. *ἄρρωδῆιν*, pro *ὄρρωδῆιν*. i. 9,
80, 111. vide suo loco.

ἀβυλία, ης, ἡ. Ion. pro com. *ἀβουλία*.
Temeritas, inopia consilii. vii. 210.
ἀπολείται ἡ Ἑλλάς ἀβυλίῃσι. viii. 57.
Græcia propter [suam] temeri-
tatem peribit. Vel, ob inopiam
consilii, ut et viii. 74.

ἀβουλότατα. Adverbium Herodo-
teum. Inconsultissime, inconsi-
deratissime. vii. 9.

ἀβέλως. com. Inconsiderate, teme-
re. iii. 71.

ἀδρός. com. Delicatus, mollis, lau-
tus. i. 71. *ἀδρότατοι*. iv. 104.

ἄδρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Non voratus.
νικρὸς ἄδρωτος. Ctesias Pers. 5.
cadaver non voratum.

ἄβυσσος. com. ὁ πολὺ βυσσος. Immen-
sæ profunditatis. *Νίλου πηγὰς ἀ-
βύσσους*. Nili fontes immensæ pro-
funditatis. ii. 28.

ἀγαγῆν τινι μελῆτιν εἰς πράξιν. Ctesias
Pers. 10. Cogitationem, vel con-
siliium aliquod in actum perdu-
cere. Vel, Quod cogitavimus, ad
exitum, vel ad finem perducere.
Gallice, *Mener à quelque fin ce que
nous avons prémédité, ou pensé.*
*Effectuer, mettre en effet quelque
conseil, ou délibération.*

ἀγαθοεργία, ης, ἡ. Herodot. ac poet. vocab. Beneficentia, beneficium. iii. 160.

ἀγαθοεργοί. Ion. et poet. Benefici, benemeriti de aliquibus. Quinam apud Spartanos sic appellarentur, et quot essent numero. i. 67. et deinceps.

ἀγαθουργία, ης, ἡ. Ion. pro com. εὐεργισία. Beneficium. Vel, forte facinus. αἱ ἀγαθουργίαι ἐς τὸ πρῶτον μεγαθύους κάρτα τιμῶνται ἐν ταῖσι Πέρσῃσι. Beneficia, vel fortia facinora, ad honorum incrementa acquirenda multum valent. iii. 154.

ἀγαίοσθαι. Ion. et poet. ἀγαίω, καὶ ἀγαίομαι (ut docet Eustat.) τὸ ἐκπλήττω, καὶ τὸ θαυμάζω, καὶ τὸ μέμφομαι, ἐκ τῷ ἀγῶ παρήχθη. Objurgare, admirari, succensere, indignari, irasci, invidere, æmulari, male consultum alicui velle. αἱ δὲ ἀγαίομενοι, καὶ φθονοῖσιν αὐτῇ. Illi vero male consultum ipsi volentes, ac invidentes. viii. 69.

ἀγάλλεσθαι. Ion. et poet. Re aliqua delectari, exultare, præ nimio gaudio vehementer saltare. Dictum enim hoc, παρὰ τὸ ἄγαν ἄλλεσθαι. iv. 64. ix. 110.

ἀγασθαι, comm. Admirari, suspicere. ὑμῶν ἀγάμιθα τὴν προνοίαν. viii. 144. Valla: Vestram providentiam gratam habemus. Æm. P. Suspiciamus, admiramur, quasi dicat: quia præter morem vos nostris commodis, ac saluti nunc provide consulere videmini.

ἀγαυρός, α, ὅν. Ion. et poet. ab ἀγανός, inserto ρ, vel ab α intendente, et γαῦρος. Consule Eust. Splendidus, illustris, comtus, ornatus, magnificus, voce clara præditus, valde strepens, insolens, superbus. ἀγαυρότατα, καὶ μεγαλοπρεπέστατα. Valla: Cum maximo strepitu, et ambitiosissime. Ego vero, Insolentissime, et magnificentissime. Vel, superb. et splendidissime. vii. 57.

ἀγγαρεῖον, ου, τό. Nomen barbarum, et Persicum. Eustath. ἀγγαροί, οἱ

ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. καὶ βασιλικὴ οὐσα ἡ λέξις ἐπιχωρίασι τοῖς Ἑλλήσιν, ὅθεν τὸ ἀγγαρεῖον. 1854. 27.

Idem, ἀγγαροφρεῖν, τὸ φορτία φέρειν ἐκ διαδοχῆς. παρὰ τὸ ἄγγαρος, ζήτην. καὶ ἀγγαρεύεσθαι, τὸ εἰς φορτηγίαν, καὶ ὑπηρεσίαν τινα ἄγασθαι. παρὰ τὸ ἄγγαρος. Ζήτην. Suidas vero sic, ἀγγαρος. ὅτως ἐκάλουσιν οἱ Πέρσαι τὰς βασιλείας ἀγγέλους. πέμπει τῶν πιεσσοτάτων ἀγγαρον παρὰ τὸν βασιλεύον. Idem, ἀγγαροί, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀσάνδαι. τὰ δὲ ὀνόματα περσικὰ. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνοσι, Φρυγίᾳ δὲ Φρυγίᾳ διῦρ' ἀπ' ἀγγάρεος πυρὸς Ἐπιμπί. Sed apud Æsch. p. ex H. S. typ. 185. legitur ἀπ' ἀγγέλου πυρὸς. Quare hoc exemplum est controuersum. Subjicit idem Suid. τίθεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν φορτηγῶν, καὶ ἕλως ἀναισθητῶν, καὶ ἀνδραποδῶν. καὶ τὸ ἀγγαροφρεῖν, ἐπὶ τῷ τὰ φορτία φέρειν. καὶ ἀγγαρεύεσθαι πολλοῖσιν ὥσπερ ἡμῖς νῦν, τὸ εἰς φορτηγίαν, καὶ τοιαύτην τινα ὑπηρεσίαν ἄγασθαι. Idem, ἀγγαρεία, καὶ ἀγγαρος. ἐργάτης, ὑπηρετής, ἀχθοφόρος. καὶ ἀγγαρείαν ἀνάγκη ἀκούσισι λέγεσθαι. καὶ ἐκ βίας γινώμενην ὑπηρεσίαν, &c. Vide et vulgata Græco-lat. Lexica. Ab hoc autem nomine ἀγγαρος formatur τὸ ἀγγαρεῖον, ου, quod Ionice ἀγγαρεῖον vocatur. Quid autem hoc esset, et quomodo fieret, Herodotus viii. 97, 98. his verbis docet: καὶ ἐπιμπί ἐς Πέρσας ἀγγαλέοντα τὴν παροῦσάν σφί συμφορὴν. ταῦτά τε τῶν ἀγγέλων εἰσιν ἐδὲν ὃ, τι θάσσοι παραγίνεται θνητὸν ἕόν. οὕτω τοῖσι Πέρσῃσι ἐξυμνηται τοῦτο. λέγουσι γὰρ ὡς ὅσον αἱ ἡμέραι ἢ πᾶσα ὁδὸς, τοσοῦτοι ἔπκοι τε, καὶ ἄνδρες διεῖσαι κατὰ ἡμερησίην ὁδὸν ἐκάστην τεταγμένοι. τοὺς οὗτοι νιφίττος, οὐκ ἄμβρος, οὐ καῦμα, ἢ νῦξ ἔργου μὴ οὐ καταλύσαι τὸν προκειμένον ἰωντῶν δρόμον τὴν ταχίστην. ὁ μὲν δὲ πρῶτος δραμῶν παραδίδωι τὰ ἐντεταλμένα τῷ δευτέρῳ, ὁ δὲ δευτέρος, τῷ τρίτῳ. τὸ δὲ ἐνθῦτον ἦδη κατ' ἄλλων διεξέρχεται παραδιδόμενα, κατὰ πῦρ Ἑλλήσιν ἢ

λαμπαδηφορίῃ, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπι-
τελεῖσι. τὸτο τὸ δράμμημα τῶν ἵππων
καλίουσι Πέρσαι ἀγγαρήϊοι. Valla
totum hunc locum bene vertit.
Eum consule. Itali hoc patrio
sermone vocant, *la posta*, unde
locutio, *correre la posta*, et *an-
dar in posta*, quod nihil aliud est,
quam per equos dispositos cur-
rere. Nomen enim Italicum a
Latino formatum, et a ponendo
ductum, quasi postam barbaram
diceret, quod equi, quibus in iti-
nere conficiendo utimur, in certis
locis sint posti, id est, positi, et
collocati. Per syncopen enim hoc
est dictum, ut et Virgil. Georg.
iii. 527. Munera, non illis e-
pulæ nocuere repostæ, pro re-
positæ. Virgil. Æn. iii. 364. Ita-
liam petere, et terras tentare
repostas, pro repositas. Idem
Æn. vi. 59. Tot maria intravi
duce te, penitusque repostas
Massylum gentes, &c. Et ipsi
equi sic dispositi, vocantur ab
Italis, *Cavalli di posta*. Hinc et
Galli dicunt, *la poste*, *chevaux
de poste*, *aller en poste*, *courir
en poste*, et *courir la poste*.
Quis autem, quando primum,
et cur veredos, sive veredarios
equos (sic enim a Latinis ap-
pellantur) instituerit, Xenoph.
Cyropæd. lib. viii. ex Weche-
lianis typis p. 232. C. D. E.
aperte declarat. κατιμάθομεν δὲ
αὐτῷ [τῷ Κύρῳ] καὶ ἄλλο μηχανήμα
πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀρχῆς, ἐξ οὗ
ταχέως ἡσθάνετο τὰ πάμπλου ἀπί-
χοντα ὅπως ἔχοι. σκεψάμενος γὰρ,
πόσην αἰν ὁδὸν ἵππος κατανύτοι τῆς
ἡμέρας ἐλαυνόμενος, ὥς τε διαρκύν, ἱ-
ππώσατο ἵππωνας τοσούτο διαλύπον-
τας, καὶ ἵππους ἐν αὐτοῖς κατίσθῃσι,
καὶ τοὺς ἐπιμαλουμένους τούτων. καὶ
ἄνδρα ἐφ' ἑκάστῳ τῶν τόπων ἔταξε, τὸν
ἐπιτήδειον παραδίδισθαι τὰ φερόμενα
γεράμματα, καὶ παραδιδόναι, καὶ
παραλαμβάνειν τοὺς ἀπηρεχότας ἵπ-
πους, καὶ ἄλλους πέμπειν ναυαῖς.
ἔσι δ' ὅτι ὑδὲ τὰς νύκτας φασὶν ἴσα-

σθαι ταύτην τὴν πορείαν, ἀλλὰ τῷ
ἡμερινῷ ἀγγέλω τὸν νυκτερινὸν διαδί-
χουσαι. τούτων δὲ οὕτως γιγνομένων,
φασὶ τινὰς βάττον τῶν γεράων ταύτην
τὴν πορείαν ἀνύττειν. εἰ δὲ τοῦτο ψεύ-
δοται, ἀλλ' ὅτι γε τῶν ἀνθρωπίνων
πέζῃ πορείᾳ αὐτὴ ταχίστη, τὸτο εὐδη-
λον. ἀγαθὸν δὲ, ὡς τάχιστα, ἑκάστον
αἰσθανόμενον, ὡς τάχιστα ἐπιμαλῖσθαι.
Vide Latinam Leunclavii versi-
onem. Hæc Herodoti loco mag-
nam afferunt lucem. Quamob-
rem etiam hic scribenda censui.
ἄγγελος, ὁ. Nuntius, legatus. i. 3.
πέμψαντα ἄγγελον κατιπύν. Nun-
tio legatove misso denuntiare
aliquid. i. 20. [pro eodem ἀπί-
στολον dicit. i. 21.] i. 36, 69, 81,
141. et alibi passim.

ἄγγελος. Internuntius. δι' ἀγγέλου
πάντα χρεῖσθαι. Per internuntios
omnia transigere. i. 99. ἀνὲν ἀγ-
γέλου, sine internuntio. iii. 118.
[hic ἱσαγγελεύς alias vocatur. vide
suo loco.]

ἄγγελίη, ης, ῃ. Ionice, pro communi
ἄγγελία. Peculiari quodam modo
apud Herodotum sumitur pro
præcipua potestate renuntiandi
oraculi, quod quis audivit. οἱ
Δελφοὶ ἔδωσαν Κροίσῳ προμαντητήν,
ἄγγελίην, καὶ προεδρίην. Delphi
Cræso dederunt in oraculo con-
sulendo primas partes, et in ora-
culo renuntiando prærogativam,
ac in sedendo principem locum.
i. 54.

ἄγγελιηφόρος, ὁ. Ionice, pro com-
muni ἀγγελιαφόρος. Nuntius, inter-
nuntius. i. 120. iii. 118, 126.
iv. 71.

ἄγγηϊον, ου, τό. Ionice et poetice,
pro communi ἀγγαίον, vas. iv. 2.

ἄγων. Commune quidem verbum,
si literas vocis spectes: at signifi-
catio non communis: sed qui-
busdam, ut et Herodoto, satis
familiaris, pro ἡγίσθαι, νομίζειν.
Ducere, existimare. πολλῶν ἐνε-
θε ἄγων αὐτὸν μίσου ἀνδρὸς Μήδου.
Ipsum longe infra medicocris
conditionis viros ducens. i. 107.

[eodem modo sumitur apud Xenophontem. 673. C.] οὐδαμῶς μίζονας ὑμῖν ἄξω. Nullos vobis majores ducam. Nullos in majore pretio, quam vos, habebo. vii. 150.

ἄγειν, et ἄγεσθαι. Ducere, existimare, habere in aliquo loco, pretio, honore.

ἄγεσθαι ἐν τιμῇ. Ionica, et Herodotea locutio. In pretio habere. τοὺς ἐαυτῶν ἐκάστῳ οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται. Eos, qui procul a se habitant, in pretio habent, ac honorant. i. 134. ὅγε μάλιστα ἐν τιμῇ πάντων ἄγονται. ii. 83. Quod omnium maxime honorant. ἐν ἐδεμῇ μοίρῃ μινγάλη αὐτὸν ἦγον. Eum in nullo magno pretio habebant, eum non magni faciebant. ii. 172. ἄγειν, com. Facere pro ducere, existimare. περὶ πλείεσθ' ἦγον τὰ τῷ θεῷ πορούντων. ix. 7. Valla: Quæ festa Dei celebrare plurimi faciebant. Sed hoc verba sonant, Plurimi faciebant [res] illas Dei parare, i. e. illa Dei festa celebrare.

ἄγειν, com. pro φέρειν. Sic et apud Lat. καταχερσικῶς agere, et ducere, pro ferre. κρητῆρα χάλκειον ἦγον. i. 70. ὁ κρητῆρ ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδεις. i. 70. ii. 63.

ἄγειν, καὶ φέρειν. com. Agere, et ferre. (διαρπάζειν. i. 88.) diripere, populari. i. 88. ἄγον, καὶ ἔφερον ἀπαντας. Omnes agebant, ac ferebant. Omnes populabantur. i. 166. ἔφερε, καὶ ἦγε πάντας. iii. 39. μὴ ἀλλήλους φέροιν, καὶ ἄγοιν. vi. 42.

ἄγειν. Celebrare, com. ἄγουσιν ὁρτήν Ἀπατούρια, diem festum Apaturia celebrant. i. 147. ἄγεσκον ὁρτήν. i. 148, 183.

ἄγειν interdum accipi videtur pro οἰκῆν, incolere, habitare. ἐσθόμεν δὲ σφας ἐντὶ παρανησόμενοι Λίβυες, ὡς ἀμείνονα χώρον ἄξουσι, ἀνέγνωσαν ἐκλιπῶν. iv. 158. Valla: Hunc locum sex annis quum incoluissent, septimo deserendum putaverunt, admonitu Libyum, ut in meliorem transirent. Sed a

verbis Græcis nimium recessit. Sic enim hæc sunt vertenda. Septimo vero anno cum Libyes ipsos rogassent, vel monuissent, ut meliorem locum incolerent, persuaserunt ipsis ut [hunc, quem incolebant,] desererent. Sensus: Cum eos monuissent de sedibus mutandis, ut in meliores se conferrent, rem ipsis persuaserunt, ac effecerunt ut pristinum domicilium relinquerent, et in melius migrarent. Nisi locum sic accipias, dicendum ἑλλειπτικόν εἶναι loquendi genus, ἀντὶ τῷ, ὡς κατ' ἀμείνονα χώρον ἄξουσι τὸν βίον. τουτέστιν ἐν ἀμείνῳ χώρῳ τὸν βίον διαζῶσι. Ut in meliore loco vitam degerent. Vel sic, ὡς εἰς ἀμείνονα χώρον αὐτοὺς ἄξουσι, vel ἄξουσι. Ut ipsos in meliorem locum ducerent. Hanc postremam conjecturam ipsa Herodoti verba sequentia confirmant. Statim enim subjicitur. ἦγον δὲ σφας ἐν τεύθει οἱ Λίβυες, ἀναστῆσαντες, πρὸς ἐσπέρην, καὶ τὸν κάλλιστον τῶν χώρων. Valla: Ita illinc eὖς Libyes vesperum versus, et ad locorum speciosissimum abduxerunt. Æ. P. Libyes autem ipsos illinc excitatos, occidentem versus, et in pulcherrimum, vel amœnissimum [omnium] locorum duxerunt. Quamobrem τὸ ἄξουσι ad Libyas referetur, qui se facturos pollicebantur, quod postea re ipsa præstiterunt.

ἀγείρειν, comm. Cogere, colligere. ἡγεῖρον δατίνας ἐκ τῶν πολίων. Munera ex civitatibus collegerunt. i. 61. τὰ χρήματα ἡγερε. Pecunias collegit. i. 62.

ἄγερεσις. vii. 48. Vide ἡγερεσις, et ἐπίγερεσις.

ἀγηλατεύειν, εἶν. Ion. et poet. Suidas. ἀγηλατεύειν, ὡς ἄγος, καὶ ἐναργίς τινας ἀπελαύνειν. Ut piaculum, et aliquos piaculo obstrictos expellere. Idem, ἐὰν μὲν δασέως, τὸ τὰ ἄγῃ ἀπελαύνειν. ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπελαύνειν. sic enim po-

tius quam ἀπελάσιν ibi scribendum videtur. id est, Ac si verbum hoc cum aspero spiritu legatur, significat piacula expellere. Si vero cum tenui, simpliciter expellere. Affert autem pro exemplo hunc Herodoti locum, qui exstat v. 72. ἀγῆλατίει ἐπτακόσια ἐπίσια Ἀθηναίων. Valla: Septingentas familias militares Atheniensium, tanquam piaculo contaminatas, relegavit. Sed potes ita longe simplicius locum interpretari, septingentas Atheniensium familias eiecit. Nam τὸ ἀγῆλατῶν, ut docet idem Suidas, sæpe significat τὸ ἀπλῶς διώκειν, καὶ φυλαδεῖν, interdum et ἐπιτάττειν, id est, impere, quinetiam ὑδρίζειν apud Herodotum. Sed hanc postremam significationem nullo exemplo confirmat. Lib. v. 73. de hac ipsa re verba faciens Herodotus, ita loquitur, τὰ ἐπτακόσια ἐπίσια τὰ διαχθέντα. Septingentas familias expulsas. Unde patet verum esse quod a nobis ante dictum.

ἀγίνειν. Ion. pro communi ἀγειν, ducere. iii. 11. δῶρα ἀγίνειν, dona adducebant, afferebant. iii. 89, 97. vi. 74. vii. 25, 33. viii. 105.

ἀγνίσκειν. Per sanctimoniam a re aliqua abstinere, sibi que temperare. ἀγνίσκους ἐμφυχον μηδὲν κτείνων, εἰ μὴ ὅσα θύεσι. Per sanctimoniam ab omnis animalis cæde sibi temperant, præter quam eorum, quæ in sacrificiis immolant. i. 140.

ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ. com. Inhumanitas, imperitia. πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπέμειοι. Valla: Per imperitiam resistentes. iv. 93. v. s. ad imperitiam conversi. ὑπὸ ἀγνωμοσύνης, præ imperitia, propter imperitiam. vii. 9.

ἀγνωμοσύνη διαχεῖσθαι. Herodotea locutio, pro com. ἀγνωμονεῖν, ὀλιγρεῖν, καταφρονεῖν, contemnere,

negligere, ἀγνωμοσύνη διαχεῖντο. Hæc negligebant, contemnebant, non curabant. vi. 10.

ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ. Commune. Contumacia. ἐλπίζων σφίας ὑπῆσειν τῆς ἀγνωμοσύνης. ix. 4. Sperans ipsos de contumacia remissuros.

ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ. Commune. Fastus. Superbia. ὑπ' ἀγνωμοσύνης. ix. 3, 4. Valla: Animi fastu.

ἀγνωμοσύνη. Ingrata memoria, quæ vulgo ingratitude vocatur. Perfidia. Improbitas. Iniquitas. ἀγνωμοσύνη χρησάμενοι. v. s. Ingratitudine usi. i. Per animi ingrati vitium. v. 83. vel per perfidiam. Nam ab illis defecerant, a quibus beneficium non contemnendum acceperant.

ἀγνώμων, ὁ καὶ ἡ. comm. Pertinax. Gallice, opinidtre. Μαρδονίου δὲ [γνώμη ἦν] ἰσχυροτέρη τε, καὶ ἀγνωμονιστέρα, καὶ οὐδαμῶς συγγνωσκομένη. ix. 41. Valla: Mardonii vero sententia erat ferocior, pertinacior, et nullo modo cedens.

ἀγνώμων, ὁ καὶ ἡ. com. Inhumanus. V. Hom. 21.

ἀγοραῖος ἄνθρωπος. comm. Circumforaneus, mercenarius, ac vilis homo. i. 93.

ἀγορεύσθαι, Ion. et poet. pro com. δημηγορεῖν, concionari καὶ σφί ἄλλοι ἡγορεύοντο. Et ipsis alii concionabantur. vi. 11.

ἀγορὴ. Forum judiciale, et ipsa judicia, quæ in eo exercentur. ἀγορὴ δέκα ἡμερῶν ἐκ ἵσταται σφί. v. s. Forum judiciale decem dierum non statuitur ipsis, id est, Judiciis per decem dies ab ipsis non exercentur. Per decem dies est iustitium apud ipsos. vi. 58. Quod ex sequentibus patet, οὐδ' ἀρχαιεστὴ συνίζει. Nec ullus magistratus creatus considet, i. e. Nec ullus est magistratum cónsessus. vi. 58.

ἀγρεύειν, comm. Venari, capere, captare. ἰχθὺς ἀγρεύειν. Pisces venari, capere. ii. 95.

ἄγρεν, Ionice, pro communi ἄγρεα,

præda. Feræ in ipsa venatione captæ. Ferinæ carnes. Gallice, *La venaison*, vel *De la venaison*. i. 73. ἰλόντες ταύτην τὴν ἀγρὴν. ix. 39. Hac præda capta.

ἀγρῆ, ης, ἡ. Ionice, pro communi ἀγρῶ, venatio. Gallice, *Chasse*. τῶν Σκυθῶν ἐπ' ἀγρὴν φοιτούντων. Cum Scythæ ad venationem irent, veligaret. i. 73.

ἀγρυπνίη, ης, ἡ. Ionice, pro communi ἀγρυπνία, vigilia, qua fit ut dormire nequeamus. ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνίῃσι εἵχιστο. Darius vigiliis detinebatur, (id est, dormire non poterat. iii. 129.) ἔπνιτο ἐλάγχατι somno fruebatur, dormiebat. iii. 130.

ἀγχιστα. Ionice et poetice, pro communi ἔγγισα, sive ἐγγύτατα, proxime. τῶν ἀγχιστα οἰκούντων σφίσι, qui proxime se habitant. i. 134. v. 79. ἀγχιστα τῷ βασιλεῖ. ix. 81.

ἀγχιτροφα βουλευέσθαι. Herodotea locutio. Sententiam superiori contrariam habere. Consilium, vel sententiam mutare. In consilio sententiaque mutanda celorem esse. Inconstantem, ac levem, et quodammodo volubilem, ac versatilem esse. vii. 13.

ἀγχιόν. Ex propinquiore loco, prope, cominus. iv. 31.

ἀγχοτάτω. Adverb. Ionice et poetice, pro communi ἐγγύτατα, vel ἔγγισα, proxime. ἀγχοτάτω τῷ μεταρεῶν, proxime templum. ii. 169. iv. 35. οἱ ἀγχοτάτω προσήκοντες, maxime necessarii. vel, proximi quique. iv. 73. ἀγχοτάτω τῆς Ἑρετρίας. vi. 102. ἀγχοτάτω τῶν Μηδικῶν. vii. 64, 73, 74, 80, 89. viii. 122, 135.

ἀγχοτάτω τῷ κρητῆρος. viii. 122. Proxime craterem.

ἀγχότερος, η, ον. Ion. pro com. ἐγγύτερος, α, ον. Propior, propinquior, vicinior. vii. 175.

ἀγχεῖ, cum dativo. ἀγχεῖ τῇ ἵππῳ. Prope equam. iii. 85. ἀγχοτάτω τῇσι Αἰγυπτίῃσι μαχαίρησι. qui

maxime similes erant gladiis Ægyptiis. vii. 91.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχεῖ, cum genitivo. Prope. ἀγχεῖ τῆς Τίρυνθος. Prope Tiryntem. vi. 77.

expers. ἐν ἀδύῃ ἰών. viii. 120. Quod metus esset expers. Quod in tuto jam esset, ac proinde nihil formidaret. ἐν ἀδύῃ ἢ ποιούμενον τὸ λέγειν. ix. 42. Quod non putarent tutum esse, [vel, periculo vacare,] loqui, [et libere proferre quod sentirent.]

ἀδύν. Ion. et poet. pro com. ἀρίστων. Placere. σφί ἀδύν. sibi placere, vel placuisse. iii. 45. Σπαρτιάησι ἀθήσεις. Spartanis placebis. v. 39.

ἀδελφικόνος, ὁ. H. V. Fratricida. iii. 65.

ἀδελφός, ὁ. Ion. et poet. pro com. ἀδελφός. Frater. iii. 61, 62, 63, 64, 65. passim. ut et ἀδελφὸν, pro com. ἀδελφόν.

ἀδν. com. Satis, abunde. ix. 39.

ἀδοιμ, οἱ, οἱ. Optat. aor. 2. act. Eustath. ἀδοι, ὁ ἔστιν ἀρίστος, δύντερος ἀρίστος ἀπὸ τοῦ ἡδὺ θήματος, οἱ ψιλῆται ἰωνικῶς, καὶ συτέλλει τὴν παραλόγησιν ὡς δύντερος ἀρίστος ἐν τῷ, καὶ οἱ ἀδοι αὐτόθι μένου. Ὀδυσσ. Z. 1561. 51. Apud Herodotum tamen aspero spiritu notatum legitur. ix. 79. ἐγὼ δ' ὦν τέττε ἄντα μῆτι Λιγυπύησι ἀδοιμ, μῆτι τοῖσι ταῦτα ἀρίσκειται. Ego igitur hac de causa neque Aeginetis placeam, [i. e. placere cupio,] neque illis, quibus hæc placent.

ἀδρητος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀδρατος. ὁ μὴ δρᾶν ἐθέλων, ἡ ἰσότης. Qui non vult, aut non solet fugere. Non fugitivus, a fuga alienus. Mancipii epithetum. παρὰ τὸ ἀ στερητικόν, καὶ τὸ δρᾶν, τὸ φεύγειν. Ἀνδραπέδα ἀδρητα μάλιστα. Mancipia a fuga maxime aliena. Minime fugitiva. iv. 142.

ἀδρὸς καρπός. Fruges adultæ. i. 17. καὶ παιδίον ἀδρόν. Puer adultus. iv. 180.

ἀδρός. Ion. et poet. Copiosus. ἀδρὴν χιόνια. Nivem copiosam. iv. 31. ἀδρύνσθαι. com. Augescere, adolescere, crescere. i. 193.

ἀδυναμία. ης, ἡ. Ion. pro com. ἀδυναμία. Impossibilitas. Imbecillitas,

per quam aliquid nullo modo fieri potest. viii. 111. (Δύναμις, ἢ ibid.) Οὐδὲκατὲ γὰρ τῆς ἰαυτῶν ἀδυναμίας τὴν Ἀθηναίων δύναμιν εἶναι κρείσσων. [Dicebant] enim Atheniensium potentiam sua impotentia, vel impossibilitate potentiorē nunquam fore. Sed impotentia apud Cicer. et laudatos linguæ Latinæ scriptores aliud significat, nimirum quam Græci ἀκράτεια vocant, de qua Cic. Tuscul. Quæst. I. iv. c. 9. iidem [animorum motus] inflammant appetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus, impotentiam quandam animi a temperantia, et moderatione plurimum dissidentem. Quidam tamen de recentioribus hanc vocem, ut et alteram impossibilitatis, usurpare non dubitant, ut Græci vocabuli vim melius exprimant, quod alia vocabula his commodiora non reperiantur. At qui puritatis, et elegantiae Lat. sunt studiosi, τὴν ἀδυναμίαν vocant infirmitatem, et imbecillitatem. Ego quoque sic appellandam censeo: sed addendum aliquid, quod nominis Græci naturam ἐμφατικώτερον explicet, ita videl. Imbecillitas, vel infirmitas, per quam aliquid fieri non potest. Steph. cum Vall. prolixitatis vitandæ causa, reique commodius explicandæ gratia, nomen Impossibilitatis retinet.

ἀδυνασίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀδυνασία. Barbare impotentia, quæ Latine imbecillitas vocatur, qua fit ut aliquid facere non possimus. iii. 79. ἀδυνασίης ἀνάγκη κρείσσων ἔφν. Necessitas imbecillitate potentior est. vii. 172.

ἀδυνατός ἔχων. Herodotea locutio, pro qua diceretur alias ἀδυνατούν, ἀσθενούν. Infirmitas esse. Adversa valetudine laborare. Ægrotare. V. Hom. 34.

ἀεθλεύειν, εἶν. Ion. pro com. ἀθλεύειν. Certare. κακῶς ἀέθλειον πρὸς τοὺς

Τεγεάτας. Male contra Tegeatas certabant. Rem in bello adv. T. suscepto infelicitè gerebant. i. 67.

ἀθλεύειν. Ion. et poet. pro com. ἀθλῆν. Certare. v. 22.

ἀθλος, ου, ό. Ion. et poet. Certamen. Labor. ἐπιτιλοσάντων τῶν Περσίων τὸν προκείμενον ἀθλον. Cum Persæ propositum certamen, ac laborem perfecissent. i. 126.

ἀθλοφόρος, ό. Ion. et poet. Victor. Qui præmium ex certaminibus abstulit. i. 31.

ἀδιν. Ion. et poet. pro com. ἄδιν. quod altero formatum sublato ι, et subscripto ι. Canere, cantare. αἰῶσι. Cecinisse. αἰώας. Cum cecinisset. i. 24. αἰῶσι. Canunt. ii. 60, 79. αἰῶντες. ii. 79. τοὺς αἰδομένους. iv. 35.

αἰκνίη, ή. Ion. pro com. αἰκνία. unde αἰκία, et αἰκίζεσθαι. Indignitas, contumelia, injuria, quæ præter alicujus dignitatem, meritaque fit. Quicquid præter decorum sive verbis, sive factis fit. Αὐτὲς τρηχίως κάρτα περίσπι αἰκνίη. Ipsos aspere admodum, ac indigne tractavit. i. 73. dicitur et αἰκνίη. τὸν τοῦδε παῖδα αἰκνίη τοῖνδε περισπῶν ἐνόλησας; Hujus filium tali contumelia afficere ausus es? i. 115.

αἰννας, ό και ή. Ion. et poet. pro quo et αἰνας, et αἰννας. i. 145. Sed αἰννας est etiam com. Semper fluens, perpetuo fluens, perennis. λίμνη αἰννας. Lacus perennis. i. 93.

αἶρειν, et αἶρεσθαι. Ion. et poet. pro com. αἶρην, et αἶρεσθαι. Tollere, attollere, suscipere. Οἱ τῷ βαρβάρῳ πόλεμον αἶρέμενοι. vii. 132. Qui bellum adversus barbarum susceperunt. αἶρόμενοι autem est præsens loco aor. 1. medii, αἶράμενοι, κατὰ χρόνῳ ἐναλλαγὴν. Ἀειράμενος πόλεμον αὐτῶ. vii. 156. Qui bellum adversus ipsum susceperant. Qui bellum ipsi intulerant. τὰ ἰσῖα αἶράμενον. viii. 94. sub-

latis velis.

αἶρειν, et αἶρεσθαι. Ion. et poet. pro com. αἶρην, et αἶρεσθαι. Tollere. ἰσῖα αἶροντο ὡς ἀποδυσόμενοι. viii. 56. Vela sustulerunt ut celeriter abituri.

ἄισμα, τος, τό. V. H. pro quo com. ἄσμα, τος. Cantus, cantio, carmen. ii. 79.

αἰκνίη, οτος, ό. Ion. et poet. pro com. αἰκνίος. (ἐκόν, ἐκύνος. Invitus, nolens.) Qui præter animi sententiam aliquid facit. Ἀέκοντες ἔμενοι. vii. 222. Inviti manserunt. Ibidem συνανήμως dicitur eadem linea κατ' ἐπιζήγησιν, καὶ ὅ βυλόμενοι.

αἰλπτίην, ῶν. V. H. et poet. pro com. αἰλπιστῶν. Desperare. In vulgatis Lexicis Herodoto tribuitur; sed nec liber, nec libri locus notatur, nec Latina interpretatio additur. hoc enim tantum scribitur, αἰλπτίοντες. αἰλπτιστῶντες. Ex Herodoto Suidas. Varin. Ἀειλπίοντες τὸς Ἕλληνας ἐπιβαλίσσας [τὸν Πέρσην.] vii. 168. Desperantes fore ut Græci [Persam] superarent.

αἰλπτος, ό και ή. com. sed poeticum. Insuperatus. ἔξ αἰλπτου. Ex inspirato. i. 111.

αἰξην. Ion. et poet. pro com. αἰξην. Augere. πλῆθος αἰξην. Multitudinem popularem augere. iii. 80.

αἰρήντης. Particip. aor. 1. pass. Ionic. et poet. ab αἶρω, pro comm. αἶρω, solvo portu, ex portu discedo. Ἀερίντης ἐκ τῶν Οἰνουσσίων, ἑπλεον [ἐπὶ Κύρνον.] Ex Cænussis solvantes, Cyrum navibus petierunt. i. 165. αἰρήντας πλέειν. Solvantes navigare. i. 170.

αἰρήεις, ἰσῖα, ἰν. Ion. et poet. particip. aorist. 1. pass. ab αἶρω, αἶρῶ. Tollo, attollo, levo, excito. ἐνθαῦτα αἰρήντης οἱ πολλοὶ ἀπαλλάσσοντο. ix. 52. Valla: Plerique sumtis utensilibus abscesserunt. Æ. P. Tunc plerique surgentes, [excitati, se loco moventes, illinc] abierunt. vel, Tunc plerique cum surrexissent, [cum loco se mo-

vissent, illinc] abierunt. Sic et Galli, *Alors plusieurs s'étant levés, s'en allerent.*

ἄζυμος, ὁ καὶ ἡ. Aemulationis expers. Quem nullus aemulatur. Contemptus, vilis, neglectus, turpis, fœdus. vii. 140.

ἄζυμος. com. Nulla mulcta mulcatus. Nulla clade accepta. Sine damno. i. 212.

ἀηδέστερος, ὁ. comm. Injucundior, insuavior, ingrator. ab ἀηδής, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀηδής. quod compositum ex α privante particula, et nomine ἡδύς, ἡδύα, ἡδύ. gratus, a, um. jucundus, a, um. vel ex verbo ἡδω, Delecto. φὰς ἔδειν οἱ ἀηδέστεροι ἴσθαι. Dicens sibi nihil ingratus fore. vii. 101.

ἀηδής, καὶ τὸ ἐς. Ion. et poet. Injucundus, insuavis, ingratus, molestus. i. 136.

ἀθανατίζω. comm. Immortalitate donare, immortalem esse, immortalem vivere, se immortalem ducere. Γέτας τοὺς ἀθανατίζοντας. v. s. Getas immortalizantes. i. e. se immortales esse ducentes. iv. 93. ἀθανατίζουσι τόνδε τὸν τρέπον. οὔτε ἀποθνήσκου ἐαυτοὺς νομίζουσι, ἵνα τε τὸν ἀπολλύμενον παρὰ Ζαίρωλξιν [δαίμονα.] iv. 94. Hic τῷ ἀθανατίζω interpretationem habemus. Γέται οἱ ἀθανατίζοντες. v. 4.

ἀθάνατος μελεωνός. Immortalis curator. vii. 31. Quinam autem ἀθάνατοι μελεωνοὶ apud Persas, et cur ita vocarentur, docet Herodotus his verbis. vii. 83. Ἐκαλίοντο δὲ ἀθάνατοι οἱ Πέρσαι οὔτοι ἐπὶ τῷδε. εἴ τις αὐτῶν ἐξέλιπε τὸν ἀριθμὸν, ἢ θανάτῳ βιασθεὶς, ἢ νόσῳ, ἄλλος ἀνὴρ ἀναίρητο, καὶ ἐγίνοντο οὐδαμᾶ, οὔτε πλεῖντες μυρίων, οὔτε ἐλάσσονες, &c. Vide Vallæ versionem, quæ bene habet hoc loco. vii. 211. ἐνθαῦτα Μαρδόνιος ἐξελέγιστο πρῶτος μὲν Πέρσαις πάντας τῆς ἀθανάτης καλομένης. viii. 113.

Ἀθηναίη. Ion. et poet. pro communi ἀθήνη. i. 19, 22, 66. iv. 180.

Ἀθηναίων. viii. 100. ὑποπτεύων αὐτὸν

[τὸν Ζεῆνα] δημοτὸν βυλαίων ἐκ τῶν Ἀθηναίων. Si codex mendo caret, hoc figurate dictum, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν Ἀθηναίων. vel ἐλλειπτικῶς intelligendum, ἐκ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων. Nec enim commode diceret, Fugere ex Atheniensibus. At (nisi fallor) ἐκ τῶν Ἀθηναίων scribendum, quod Ionice pro com. Ἀθηναίων prolatum fuerit. Vide ἑυθεραίων. ix. 15. Quod pro ἑυθεραίων dictum videtur, ab ἑυθεραί, ὦν. com. et Ion. ἑυθεραίων. Error ex pronuntiationis affinitate natus. Dicitur autem non solum ἴν singulari ἑυθεραί, ᾧς, ἡ. ut apud Stephanum: sed etiam in plur. αἱ ἑυθεραί, ὦν. ut apud Herod. ix. 22. ἐς ἑυθερὰς ταχύντες. Illic de eadem urbe agitur. Infra tamen ix. 107. De eodem Xerxe verba faciens Herodotus, eodem modo nomen hoc scriptum usurpat, ἐξ Ἀθηναίων φυγών. Sed et illic Ἀθηναίων, pro Ἀθηναίων scribendum videtur, ut et lib. ii. 7. Quam lectionem, conjecturamque nostram Valla sua versione confirmat. Vertit enim, Athenis illuc profugerat.

ἀθυμία, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἀθυμία. Animi dejectio. Animi demissio. i. 37.

ἄθυμος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui animum non habet. Non animosus. Ignavus. vii. 11.

ἀθώωσις, εως, ἡ. (ἀπόλυσις καταδίκη. Absolutio, qua quis innocens pronuntiat, et mulctæ fit immunis.) Condemnatio, ἀθώωσις μὲν παρὰ τῶν κριτῶν, καταδίκη δὲ παρὰ βασιλείας [γίνεται.] Ctes. Pers. 60. v. s. A iudicibus quidem [illorum fit] absolutio, a rege vero, condemnatio. i. Illi a iudicibus quidem absolvuntur, a rege vero condemnantur. Ab ἀθώως (de quo vulgata Lexica) formatur verbum ἀθώωω, ᾧ. ἀθώωσω. τὸ ἀθώων ἀποφαίνομαι καὶ ἀπολύω ὡς ἀθώων. Hinc istud verbale ἀθώωσις.

αἷ. Ion. et poet. pro com. αἷ. Uti-
nam. i. 27.

αἶατο. Ion. terminatio 3. pers.
plur. verborum in μι, pro com.
in αὐτο desinente, in optat. mo-
dis ut ἰσαῖατο, ἰσαῖατο. ἰσαῖατο, ἰσαῖ-
ατο. Quod fit sublato γ, et inserto
α. Vide ἰπανισαῖατο. συναπισαῖατο,
pro συναφισαῖατο. Sic enim legen-
dum videtur. v. 37, non autem
συναπισαῖατο. Vide suo loco. δυναι-
ατο, pro δύναιατο. vii. 103.

αἶατα. Interdum Ionice (si modo
codex mendo caret) etiam in
tertia sing. opt. modi verborum
in μι, pro com. in αὐτο desinente.
ut ἰσαῖατο, pro ἰσαῖατο, inserto α.
Vide ἰπανισαῖατο. iv. 166.

αἶατα. Ion. terminatio tertiæ per-
sonæ plur. aor. 1. med. pro
comm. αὐτο in optat. γυνισαῖατο,
gustarint, pro γύνισατο. ii. 47.
διξαῖατο, pro διξάνισατο. iii. 38. ἀνα-
κταῖατο, pro ἀνακτησάνισατο. iii. 75.
τισαῖατο. iii. 75. ἰνδιξαῖατο. iii. 128.

αἶη. Ion. et poet. in nominibus 2.
declin. simpl. pro comm. η. Ἀθη-
ναίη, Minerva, pro Ἀθήνη. i. 19,
22. ἀναγκαίη, Necessitas, pro
ἀνάγκη. i. 11, 74. iii. 75. vii. 104.

αἶγας, ης, ἡ. Ion. Caprina pellis. iv.
189. ubi αἰγίδας vitiose scriptum
videtur pro αἰγίας, quod ad mar-
ginem notatur, et sequentibus
Herodoti verbis confirmatur. ἐκ
δὲ τῶν αἰγίων τυττῶν αἰγίδας οἱ Ἕλ-
λῆνες μετωνόμασαν. iv. 189. Ab istis
autem caprinis pellibus, quas
Græci vocant αἰγίας, Græci τὰς
αἰγίδας, i. scuta caprinis pellibus
tectata denominarunt.

αἰγιαλὸς, ὅ, ὁ. Ion. et poet. vocabu-
lum, quod et apud Thucydidem
reperitur. Vide nostrum Græco-
lat. indicem. Pro eodem ἀκτὴ, ἡς,
η. dicitur συνανόμας. littus. vii. 59.
Eustath. consule. vii. 59, 100,
115, 188. ix. 98, 99, 102, 106.

αἰγίπους, ὁ καὶ ἡ. αἰγίποδος. Pedibus
caprinis præditus. λέγουσι οἰκῆων
ταῦτα τὰ οὖρα αἰγίποδας ἀνδρας.
Homines pedibus caprinis præ-

ditos in his montibus habitare
dicunt. iv. 25.

αἰδής, ης, ἡ. Ion. et poet. pro
comm. αἰδής. Inscientia, igno-
rantia. vi. 69.

αἰδυν. Ion. et poet. pro com. καλυν.
Urere, cremare. iv. 61.

αἰκίον, αἰκίου, τό. N. H. pro com.
αἰκία, ας. Fœda verberatio, pul-
satio, læsio. κακῶσις. Vexatio,
damnum. Maleficium, quo quis
afficitur. Contumelia, injuria.
ἐπισχόντας ἀπὸ τῷ Αἰγινετίων αἰκίῳ.
Valla: Ut ab Æginetis lædendis
abstinerent. v. 89. v. s. ab Ægi-
netarum læsione abstinentes. i.
Ab Æginetis maleficio afficien-
dis abstinentes.

αἶη, ης, ἡ. H. V. Laus, honor, ex-
istimatio. ἵοντα ἐν αἶη μεγίστη. in
maximo honore. In maxima
existimatione existentem. Qui
in maxima existimatione erat.
iii. 74. Valla perperam hunc lo-
cum vertit, quod maxima fla-
grabat invidia. Verba Græca,
quæ præcedunt, et ipse sensus
hanc interpretationem respuunt.
ἐν αἶη μεγίστη εἶναι. viii. 112. In
maximo honore esse. τοῖσι μετ'
ἐκείνων ἐν αἶη ἔσσι Περίων. ix. 16.
Valla: Iis Persis, qui secundum
eum in honore sunt.

αἰῶς. Ion. et poet. pro comm. σφό-
δρα. δυνῶς. μεγάλως. πάνν. λίαν. Ve-
hementer, admodum, valde. iv.
61, 76.

αἰορπάτα. Vocabulum Scythicum,
quod Græce sonat ἀνδροκτόνοι. i. e.
Viricidæ. αἰορ γὰρ οἱ Σκύθαι καλέ-
ουσι τὸν ἄνδρα. τὸ δὲ πατὴρ, κτείνων.
Sic autem Amazones a Scythis
appellabantur. iv. 110.

αἶρεν. 3. pers. imperf. Ion. pro com.
αἶρεν, hæcque pro ἤρεν. capiebat.
ab αἶρεν, ὦ. Ion. et Æol. verso
aspero in tenuem. i. 162.

αἶρευν, ὦν. com. τοῖς κρέασι χρεῖται
ὅ, τι μιν ὁ λόγος αἶρει. Carnibus
utitur [ad id, ad] quodcunque
animus ipsum capit, i. e. ad quod
animus ipsum impellit. i. 132. αἶς

ἡμὴ γνάμη αἰρέει. Ut mea sententia fert. ii. 43.

αἰρεῖν κατ' ἄκρης. Funditus evertere.

Herodotea locutio. Vide κατ' ἄκρης αἰρεῖν. vi. 18.

αἰρεῖν τι παρὰ τινος. Herodotea locutio, pro com. ἀφαιρεῖσθαι τι τινός, vel τινί, vel τινά. Auferre aliquid ab aliquo. Aliquid alicui auferre, eripere. Σίγεον, τὸ εἶλε Πισίστρατος αἰχμὴν παρὰ Μιτυληναίων. Sigeum, quod Pisistratus armis, sive bello, Mitylenæis abstulit, v. 94.

αἰρεῖσιν. Optio. Gall. Choix. δίδωμι σοι αἰρεῖσιν, ὅποτερην βούλαιο τραπέσθαι. Optionem tibi do, utram ad viam te velis convertere. i. 11. διακρίναί τινα αἰρεσιν. Ion. ἀντὶ τοῦ προκαλεῖσθαι. Aliquam optione eligere. i. 11.

αἰετοῦν. Ion. et poet. pro com. ἀφανίζω. Ex hominum conspectu tollere, delere, perdere, interficere. Ἀἰετώσω μιν. Ipsam perdet. iii. 69. Magnum Etymol. 43. 10. Ἀἴσος, ὁ ἀγνωστος, καὶ ἀφανής. καὶ αἰεῶσαι, [τὸ ἀφανίζειν.] γέγονε δὲ ἀπὸ τῆ Ἰσημι ἰσός, καὶ κατὰ εἴρησιν αἴσος, ὅθεν τὸ αἰεῶν, ὦ. καὶ αἰεσοσύνη ἡ ἀπάληκα. Pind. Pyth. Od. iii. v. 67. αἰεσωσιν ὕλαν. Vastavit, absumsit sylvam. Illic agitur de igne.

αἰσχύν. Dedecus, ignominia. τῷτο μεγάλην αἰσχύνην φέρει. Hoc magnam affert ignominiam. i. 10.

αἰάτος. Attica, Ionica, et poetica terminatio superlativi gradus in αἰάτος com. desinentis. Ut, μισαί-
αίτος, pro inusitato μισώτατος. iv. 17. Consule Eustath. in αἰάτος term.

αἰτῶν δίκας. Vide δίκη.

αἰτέρος. Attica, Ionica, et poet. terminatio comparativi gradus in αἰτέρος com. desinentis. ut, μισαί-
αἰτέρος, pro inusitato μισώτερος, iv. 17. πλησιαστέρον, pro inusitato πλησιώτερον. Propius. iv. 112. σχολαίτερον, pro σχολώτερον, inusitato. Tardius. ix. 6. Consule Eustath. in αἰτέρος term.

αἰτιατικὴ ἀπτικῶς, καὶ ἰωνικῶς ἀντὶ τῆς γενικῆς κοιτῶς, καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ ὥς. ὥς συνιέντα Ἀρταφέρνηα. ἀντὶ τοῦ, ὥς συνιέντος Ἀρταφέρνηους. vi. 2.

αἰτιατικὴ ἀντὶ τῆς ὀνομαστικῆς μετὰ τῶν ἀπαρρηφάτων. Vide ἀπαρρηφάτα ἀντὶ τῶν παρατατικῶν, ἢ ἀορίστων. Item ὥς cum infinitivis, &c.

αἰτίη variis modis ab Herodoto usurpatum. ἔχυν τινά ἐν αἰτίῃ, pro αἰτιῶσθαι. Aliquem culpāre, aliquem accusare. ὅρα μὴ σταυρὸν ἐν αἰτίῃ σχῆς. Vide ne te ipsum culpes, accuses. v. 106. αἰτίῃ ἔσχε Ἀθηναίοισι. ἀντὶ τῷ, Ἀθηναίους. hocque ἀντὶ τοῦ, οἱ Ἀθηναῖοι ἔσχον αἰτίην. Athenienses culpam sustinuerunt, insimulati fuerunt. vi. 115. Μαρδόνιον ἐν αἰτίῃ τίθεντες. viii. 99. Mardonium in culpa ponentes, i. e. Mardonio culpam tribuentes.

αἰτίην ἔχυν. Ion. pro com. αἰτίαν ἔχυν. Culpam sustinere. Culpari, accusari. εἶχον αἰτίην φόρου. Cædis culpam sustinebant. Cædis accusabantur. Cædis nomine culpabantur. v. 70. καθ' ὑπαλλαγήν vero dicitur et αἰτίην ἔχυν τινά. Τὸν Κλειομένηα εἶχε αἰτίην φοιτᾶν παρὰ τοῦ Ἰσαγόρευ γυναικα. ἀντὶ τοῦ, ὁ Κλειομένης εἶχε αἰτίην φοιτᾶν. &c. Cleomenes culpabatur quod ad Isagoræ uxorem frequenter iret. v. 70. Sic φοινῦσαι αὐτοὺς αἰτίῃ ἔχον Ἀλκμαιωνίδας. ἀντὶ τοῦ, Ἀλκμαιωνίδαι αἰτίην ἔχουσι φοινῦσαι αὐτούς. Alcmaeonides culpantur, accusantur quod eos interfecerint. v. 71. αἰτίας μεγάλας ἔχον. Magnam culpam sustinuerunt. Valde culpati sunt. Vehementer accusati fuerunt. v. 73. ἐν αἰτίῃ μεγάλη εἶχεν αὐτήν. V. H. c. 2. Ipsam vehementer culpabat, vel accusabat, objurgabat.

αἰχμὴ, ἢ. Ion. et poet. pro com. δόρυ. Hasta, lancea. i. 52, 214, 215. ii. 106, 111. iii. 78. μετῆκάν οἱ τὰς αἰχμὰς. Hastas in ipsius gratiam deposuerunt. iii. 128.

iv. 71. v. 49. vii. 61, 63, 64, 67, 69, 77, &c.

αἰχμή. Ion. et poet. τὰ ἔπλα. ὁ πόλεμος. Σίγμοι, τὸ εἶλε Πυσίστρατος αἰχμὴ παρὰ Μιτυληναίων. Sigeum, quod Pisistratus armis, sive bello, Mitylenæis abstulit. v. 94. ἐπιδὴ σφι πρὸς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἐτύκει. vii. 152. Cum ipsis adversus Lacedæmonios cuspis male stetisset, i. e. Cum prælium adversus Lacedæmonios ipsis non fuisset secundum. Vel, Cum in prælio cum Lacedæmoniis commisso rem infeliciter gessissent. Sic enim Eustathius hoc elegantissimum, at rarissimum loquendi genus interpretatur Iliados H. v. 259. Hæc sunt ejus verba, quæ maximam huic loco lucem afferent, Ἀντιγόνη δὲ οἱ αἰχμὴ. Φανερῶς αἰχμὴν λέγει τὸν τοῦ δόρατος σίδηρον, ὃς καὶ ἐπιδόρατις λέγεται. ἄλλως μίνοιο, ὥσπερ τὸ δόρυ ἐστὶν ὅτι πόλεμον σημαίνει, ὥς δηλοῖ τὸ, δουρὶ κλυτὸς, ἥγουν περιώνυμος ἐν πολέμῳ, οὕτω καὶ τὸ αἰχμὴ. διὰ καὶ ταυτὸν δορυάλωτον εἰπὶν, καὶ αἰχμαάλωτον. ἐν οἷς δηλοῦται ὁ ἐν πολέμῳ ἀλούς. Λέγει δὲ πού καὶ Ἡρόδοτος περὶ τινων ὡς κακῶς αὐτοῖς ἡ αἰχμὴ ἐτύκει πρὸς τοὺς δαῖνα, ἥγουν ἐδυσυχήθη αὐτοῖς ὁ πόλεμος. τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τοῦ παρακολουθεύοντος ἐρεται. παρακολουθεῖ γὰρ τοῖς ἐν μάχῃ δυσυχούσι, κακῶς αὐτοῖς ἐσθάνει τὴν αἰχμὴν. i. e. Incurvata vero est, ac reflexa cuspis. Manifeste αἰχμὴν vocat ipsum hastæ ferrum, quod ἐπιδόρατις, i. e. cuspis appellatur, quæ in extrema hastæ parte ponitur. Alias tamen, quemadmodum δόρυ, i. e. hasta bellum nonnunquam significat, ut declarat illud loquendi genus, δουρὶ κλυτὸς, hasta inclutus, i. e. bello clarus, sic etiam αἰχμὴ. Quamobrem idem est dicere δορυάλωτον, et αἰχμαάλωτον, i. e. hasta, vel cuspidē, i. e. armis, belloque captum. Dicit autem quodam in loco et Herodotus de quibusdam, quod ipsis hastarum cuspis adver-

sus quosdam male stetisset, i. e. quod bellum, vel prælium infeliciter ab ipsis gestum fuisset. Hoc autem etiam a consequenti dictum est. Illos enim, qui rem in prælio gesserunt infeliciter, hoc sequitur, ut hastarum cuspis ipsis male stet. Hinc ὁμαιχμὴν, ἡ συρμαχία. De qua suo loco.

αἰχμοφόρος, ὁ. Idem ac δορυφόρος. Principis satelles armatus. Custos corporis hastatus. i. 8. Miles hastatus, quod Gall. dici potest *picquier*, vel *halebardier*. i. 103, 215. vii. 40, 41, 55, 103.

αἰὼν, ὄνος, ὁ. Hinc Latin. ævum. Sic enim more prisco æFon scribatur ut *Φῶνος*, et *Φανῆς*, pro com. οἶνος, et ἀνῆρ. Qua de re consule Dionysium Halicarnasæum lib. antiq. R. I. pag. ex Wecheli Francof. typis. 16. 22. et deinceps. *τελευτᾶν τὸν αἰῶνα.* Vitam finire. i. 32. τὸν αἰῶνα διαφέρειν. Vitam traducere. iii. 40.

αἰῶνα τελευτᾶν Vitam finire. ix. 17. *τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα.* ix. 27. Qui vitam finierant. Qui mortem obierant.

ἀκατάψυτος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Non ementitus, non fictus. iv. 191. *θηρία ἀκατάψυτα.* Non ementitæ feræ.

ἀκῖσθαι. com. Mederi, curare, sanare. Ἀκίσσασθαι τὴν ἀμαρτάν. Peccatum sanare. Delicto mederi. i. 167.

ἀκίρατος, ὁ καὶ ἡ. comm. Integer, illæsus, intactus, non vastatus, non corruptus. τὴν πόλιν ἀκίρατον ἔμελλεν ἀπολάμψασθαι. Urbem integram, ac nullis maleficiis affectam erat recepturus, vel intactam, non vastatam, non di-reptam. iii. 146.

ἀκηκοότες. Ion. et Att. præter. med. participium formatum ab ἀκή-
κοα. ab ἀκούω. Audio. i. 69. *προακηκοῖσι.* v. 86. *ἀκήκοας.* v. 106. *προακήκοι.* viii. 79.

ἀκήρατος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. idem

ac ἀκέραιος. Intactus, illesus, intemeratus, non vastatus, non corruptus. Eustath. ἀκέραια κτήματα, τὰ ἀκέραια, ἢ τὰ μὴ κτερόμενα πρὸς βίαν, καὶ ληστρικῶς. ἀκέραιον ὕδωρ, τὸ καθαρὸν, τὸ μὴ ἔχον κῆρα. ἀκέραιος, ὁ ἀκέραιος, καὶ σῶος, ἐκ τοῦ α εὐρητικοῦ, καὶ τῆ κῆρ, καὶ τοῦ ἄτη σύνκειται. ἢ παρὰ τὸ κτερίζεσθαι κατὰ εὐρησιν. Hæc ille. ἐμπόριον ἀκέραιον. Emporium intemeratum. iv. 152.

ἀκέραιος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Non mixtus, purus, sincerus, innoxius. σμύρνης ἀκέραιον. Smyrnæ puræ. ii. 86. χρυσὸς ἀκέραιος. Aurum purum. vii. 10.

ἀκέρυκτος, ὁ καὶ ἡ. com. Per præconem vel caduceatorem non denuntiatus. Ut ἀκέρυκτον πόλεμον Ἀθηναίοισι Αἰγινῆται ἐπέφερον. Æginetæ bellum Atheniensibus non indictum, non denuntiatum intulerunt. v. 81.

ἀκίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Incorruptus, sincerus, purus. καὶ τὸ μὲν ἡμέτερον αὐτῷ ἀκίβδηλον ἐὼν νέμεται ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. ix. 7. Valla: Et hæc quidem nostra sunt, quæ in Græcos præstamus officia. In vulg. vero Lex. ita, Nostrum officium, seu beneficium, et obsequium adeo sincerum Græcis impenditur. Æ. P. Et nostra quidem [opera,] quæ est adeo sincera, in Græcos impenditur. Vel, et nostrum quidem [officium, ac beneficium] quod est adeo sincerum, in Græcos impenditur. Subaudiendum enim videtur vel ἔργον, vel ἐνεργέτημα, quod ad illud ἀκίβδηλον referatur. Vide νέμειν.

ἀκινάκης, α, vel ου, ὁ. Persicum vocabulum, quo gladius significatur. iii. 118. σπασάμενος τὸν ἀκινάκην. stricto acinace. Περσικὸν ξίφος, τὸ ἀκινάκην καλέουσι. Persicum ens, sive gladium, quem acinacem [Persæ] vocant, [in mare projecit.] vii. 54. σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκας. iii. 128. iv. 62. ἀκινάκῃ. iv. 62. ἀκινάκην. iv. 70. viii. 120.

legitur ἀκινάκη, ut a recto primæ declin. simpl. ἀκινάκης, ου. ut in vulgatis Lex. scribitur. Sed fortasse est τροπή τῆς υ διφθόγγου in η Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς. ut apud Eurip. in Hippolyto, v. 1289. ἀφανῆ, pro ἀφανί. et in Ione, v. 1154. χρυσήν, pro χρυσήν. Vel, si nulla est diphthongi τροπή, res (ut ante dictum) accipietur. Quod confirmatur ab Herodoto, qui lib. ix. 80. τὴν ἀκινάκην dicit. [Sic et Pausanias ἐν Λακωνικοῖς, 99. 43. τὴν παῖδα τῷ ἀκινάκῃ παῖσι.] σπάται τὸν ἀκινάκην. ix. 107. gladium stringit. Gallice, *Il tire, il dégaine son épée.*

ἀκλιῶς. Ion. et poet. pro com. ἀδόξως. Inglorie, sine gloria, cum ignominia. v. 77.

ἀκούῃ. Vide ἀκούῃ.

ἀκοντίζειν, Jaculari. Jaculis petere. Ion. et comm. ἀκοντίζων τὸν σὺν. Aprum jaculis petens. i. 43. ἱσάκοντίζειν. Jacula conjicere. i. 43. iv. 114.

ἀκόντιον, τό. Jaculum, telum. i. 34. ἀκοντιστής, ὅ, ὁ. com. Jaculator. viii. 90. ἀκόσμως. V. H. quod in vulgatis Lexic. sine ullius scriptoris auctoritate legitur. Fæde, turpiter, deformiter, ἀκόσμως οἷχασθαι. Turpiter, abire. vii. 220.

ἀκοῖνιν. com. Audire, nominari, haberi, ferri, existimari. Ἀργεῖοι ἤκουον μουσικὴν εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι. Argivi Græcorum primi musica esse ferebantur. Cæteris Græcis musicâ præstare putabantur. Inter Græcos musica principes esse credebantur. iii. 131. φᾶς ἄμεινόν με ἀκούσσεσθαι. ix. 79. Dicens me melius auditurum.

ἀκοῦσαι γυναῖκας κακίῳ, παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι δέννος μέγιστός ἐστι. ix. 107. Audire se muliere ignaviorem esse, apud Persas maximum est dedecus. Vel, Si quis muliere ignavior appelletur, [ac habeatur, hoc] maxima censetur ignominia.

ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πείρι. vi. 86.

Propter justitiam optime audire. ἀκούειν κακῶς. Male audire. Vel probris ac maledictis ab aliquo peti. ἐμὶ ἀκούσαντα πρὸς σὺ κακῶς. Me probris ac maledictis a te petatum. Sic enim apte locus hic verti potest. vii. 16. ἐν τῇ ναυμαχίῃ ταύτῃ ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα Αἰγινῆται. viii. 93. Æginetæ in hoc navali prælio Græcorum omnium optime audiverunt. ἤκουειν εὖ ἐς δικαιοσύνην τι, καὶ φιλοξενίῃν μακαρῶν μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀνδρῶν. V. Hom. c. 7. Propter justitiam et hospitalitatem longe optime omnium hominum in Ithaca [degentium] audiebat.

ἀκούειν cum genitivo, pro ὑπακούειν, καὶ πείθεσθαι. Parere, morem gerere, obtemperare, imperio ac potestati alicujus subjectum esse. οἱ Αἰγινῆται Ἐπιδαυρίων ἤκουον, τὰ τε ἄλλα, καὶ δίκας, διαδοαίνοντες ἐς Ἐπιδαυρον, ἐδίδουσαν τι, καὶ ἱλάμβανον παρ' ἀλλήλων. Æginetæ Epidauriis parebant, cum aliis in rebus, tum etiam [in hac, quia] in Epidaurum transeuntes, [apud Epidaurios] jure inter se disceptabant et rei, et actores. v. 83.

ἀκοῦή, ἥς. Rumor, fama. ἀκοῦῃ ἰσορίων. Rumore, famaue sciens, vel accipiens. ii. 29. vel cognoscens, pro eodem dicitur et ἀκοή. παραλαβόντες ἀκοῇ λέγομεν. Dicimus, quæ fama accepimus. ii. 148. ὅσον ἡμῶς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἰοί τ' ἐγνωμένθα ἀκοῇ ἐκείσθαι. Quam longissime auditu, vel fama vere, vel accurate pervenire potuimus. iv. 16.

ἀκρατοποσίη, ἥς, ἢ. N. H. pro com. ἀκρατοποσία. Meri potatio. Meraci vini potus. vi. 84.

ἀκρατοπότης, ὤ, ὁ. N. H. pro comm. ἀκρατοπότης. Meri potator. Merum vinum potans. vi. 84.

ἄκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Proprie quidem

passive sumitur, et de eo dicitur, qui aliquid re non judicata facit. De quo nullum factum est judicium. Qui causam non dixit. Ut, ἄκριτος Ἰθάν. Indicta causa obiit. ἄκριτος ἐξημίσθη. Indicta causa, nulloque judicio facto mulctatus est. Interdum tamen active sumitur pro eo, qui de alio nullum fecit judicium. Qui de re aliqua judicare noluit. Οὐ βουλευμένοι δὲ ταῦτα κρίνει τῶν Ἑλλήνων φθόνα, ἀλλ' ἀποπλάντων ἐκάστων ἐς τὴν ἰωῦτῶν ἀκρίτων, ὅμως. viii. 124. Quamvis autem Græci invidiæ stimulis acti de his judicare nollent, sed singuli in suam patriam abirent nullo [his de rebus] judicio facto, tamen, &c. Hic aperte videmus hæc ἄκριτον ἀποπλάνειν, et οὐ βούλεισθαι κρίνειν, συνωνύμως ab Herodoto poni, ita ut οὐ βούλεισθαι κρίνειν sint τῶν ἀκρίτων ἀποπλάνειν interpretatio. Quod minime παράδοξον. Nam et apud Sophoclem ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ, v. 688. ἀμφίπληκτος, pro ἀμφοτέρωθεν πλήτων accipitur, quod et a scholiaste notatum. Sic apud Hom. Odyss. A. v. 38. πολύτλητος dicitur ὁ πολλὰ τλᾶς, καὶ παθάν. Sic νημιστὴς, pro νημιστῆς, καὶ νημιστῶν. Eustath. Sic et λαλητὴς, pro λαλῶν. Eustath. in λαλητὸν ζῶον. Sic et in Sophoclis Ἀντιγόνη, v. 645. ἀναφίλητα τέκνα, τὰ ἀναφιλῆ, καὶ μηδὲν τὸς γονεῖς ἀφιλέντα vocantur. Sic etiam ἐν Τραχινίαις ejusdem poetæ, v. 453. Legitur μιμπτὸς, ἀντὶ τῷ μιμηφόμιμος. Sic apud Moschum Idyll. vii. ver. 7. ἀνέρας, ὁ μὴ ἐρῶν. qui non amat, ab amore alienus. et in Ara Simmiæ, v. 10. θιάκριτος, ὁ τὰς θιάς κρίνας. Sic apud Pind. Olymp. Ode vi. v. 113. ψυδίαν ἄγνωστος, pro ὁ μὴ γινώσκων ψυδίαν. ὁ ψυδίσθαι μὴ εἰδώς. Sic ἀναμάρτητος, ὁ μηδὲν ἀμαρτήσας. Sic et Sophocl. Ajace, v. 254. λιθόλυτος, pro λίθοις λύνων, καὶ λιθοβολῶν, &c. Quæ profecto

digna sunt, quæ diligenter observentur. Vide ὁρίματα πολλά εἰς κτος, εος, καὶ τος.

ἀκρίτως. com. Sine iudicio facto.

Nulla iudicio facto. Causa non cognita. Indicta causa. κτάνων τινος ἀκρίτως. Aliquos indicta causa interficere. iii. 80.

ἀκροβόλιζομαι ἔπουσι. Ion. et poet. atque adeo com. Velitare verbis. Altercationibus velitari. viii. 64.

ἀκροβόλια, τά. Ion. et poet. Opima spolia. Spoliorum primitiæ. Frugum primitiæ. Primitiæ. ἀκροβόλια τὰυτα καταγιῶν. Has primitias consecrare. i. 86, 90.

ἀκροβόλια, ων, τά. Ion. et poet. τὰ ἄκρα βινός τινος, ὃ ἐστὶ σφυρῷ. καὶ τὰ λαφύρα, καὶ αἱ ἀπαρχαί. Eustath. q. d. Alicujus acervi summitates, et spolia, et primitiæ [rerum aliquarum.] Τάτοις βούσι ἐξῆλον ἀκροβόλια. viii. 121. [Prædæ] primitias Diis exemerunt, [exemptasque consecrarunt.] viii. 121, 122.

ἀκραμανῆς, ὁ καὶ ἡ. N. H. Summe insanus, maxime insanus, supremum insanus. v. 42.

ἄκρος, ὁ. comm. Summus, eximius, præstans. ὄργην οὐκ ἄκρος ἀνέχε. Vir, qui iram superare nequit. Impos iræ. Qui iram continere, frænareque nequit. i. 73. ἦν ψυχὴν οὐκ ἄκρος. Mentis compos non erat. v. 124. εἰσὶ τὰ πολέμια ἄκροι. In rebus bellicis sunt eximii. Rebus bellicis excellunt, sunt præstantes. vii. 111.

ἀκρωτήριον νηός. viii. 121. Navæ fragmentum. Valla truncam navis partem vocat.

ἀλαίη Ἀθηναία. νηός ἀλαίης Ἀθηναίης ἐν Τεγῇ. i. 66. ix. 70.

Ἀλαξίνος, ων, οἱ. Gens Scythiæ proxima, ut docet Stephanus ἐν τῷ περὶ πόλεως. Valla vocat Alizonas: at τὸ τῶν Ἀλιζόνων ἔθνος differt ab ista gente. iv. 52. Consule Steph. Strabonem, Plin. Velaterr. Hom. II. B. in navium catalogo, v. 856.

αὐτὰρ Ἀλιζόνων Ὀδῖος, καὶ Ἐπίτροφος ἦρχον.

ἀλγῶν. Ion. et poet. pro com. λυπῶσθαι. Dolere. ἀλγίσις. ix. 22. Cum doleret. Cum dolorem sensisset. ἀλίζεσθαι. Ion. et poet. κατὰ συγκοπὴν pro ἀλιζήσθαι, hocque pro com. ἀπάσσεσθαι. Propulsare, repellere. vii. 207.

ἀλίζω, et ἀλίζεσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἀπομάχεσθαι. Resistere. Vim illatam propulsare, τὸς ἀλιζομένους ἰφόνισσιν. Eos interfecit, qui resistebant. i. 211. ii. 63. Consule Eustath.

ἀλίζω, et ἀλίζεσθαι. ἀλιξήσω, et ἀλιξήσομαι. Infinit. med. ἀλιξήσασθαι, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀλίζεσθαι. Arcere, propulsare. Ion. et poet. pro com. ἀπαυθῆναι, καὶ ἀπάσσεσθαι. καὶ ἀπακροΐσθαι. ὡς ἀλιξήσομένους. Ut [hostem] propulsaturos. viii. 81. ὡς ἀλιξήσομενοι. viii. 108.

ἀλίζησις, ιος, ἡ. N. H. quod in vulgat. Lex. sine cujusquam auctoritate scriptum legitur. Defensio, propulsatio. πρὸς ἀλίζησιν τραπομένους. Ad defensionem, vel, ad vim propulsandam conversos. Vide ἀλκή. ἀλιξήσομενος, η, ον. viii. 108. Vide ἀλίζω.

ἀλίζομαι. Ion. et poet. Propulso. ii. 63. τὸν στρατὸν τῶν Μήδων ἀλίζεσθαι. vii. 207. Medorum exercitum propulsare. σφίσις ἀλιζομένους. vii. 225.

ἀλιζόμενοι χρόνιον ἐπὶ συχρόν. ix. 119. Ad multum tempus [hostem] propulsantes. Se diu defendentes.

ἀλιωρῆ, ἥς, ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀλιωρᾶ, ᾧς. Eustath. ἡ ἑκκλησις. ἐκ τῆ ἀλῖω, κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς. Declinatio, vitatio [alicujus mali.] ab ἀλῖω, declino, vito, assumpta syllaba ρη. Levamen, remedium. Αὐτοῖς τινα ἀλιωρὴν εὐρήσονται. ix. 6. Ipsi remedium aliquod invenient. ἀληθῆς λόγος. Re vera. v. 41. Vide λόγος. Res.

ἀληθῶς. Ion. pro com. ἀληθῶς. Vere. i. 11, 158. ii. 56, 156. iii. 156.

ἀληθίζονται. Ion. et Herodot. verbum pro com. ἀληθύνειν. Verum dicere, vere loqui. i. 136. ἀληθίζονται τι. Aliquid vere dicunt. iii. 72. ἀληθίζομενος. ibid.

ἀληθασμένους σίτες. Frumentum molitum. vii. 23. παρὰ τὸ ἀλήθω. Molo.

ἀλήτης, adjective sumtum. βίον ἀλήτην εἶλνυ. Vitam mendicam elegisti, sequi maluisti. iii. 52.

ἀλής, ὁ καὶ ἡ. com. pro συνηθροισμένος. Congregatus, confertus, frequens. ἐς ἐν χωρίον ἐναύσκοι ἀλίας. In unum locum frequentes ducebant. i. 196. ἀλῆς ἐς αἶσι. frequentes, vel congregati stabant. ii. 63. iii. 13. Ἀλῆσι γὰρ σφι ἐστὶ Ἀτλαντες ὄνομα, ἐν δὲ ἑκάστῳ αὐτῶν ὄνομα ἐδὲν κέεται. Ipsi enim universis nomen est Atlantes, singulis vero nullum est nomen. i. e. commune nomen ipsis est Atlantes, singuli vero nullum proprium nomen habent. iv. 184. vii. 104, 157, 211, 225. viii. 23.

ἀλίζω, et συναλίζω. Congregare, cogere, colligere, contrahere. Ion. et poet. pro quo com. ἀγύρειν, συναγείρειν. ὅπως μὴ ἀλισθῆιν οἱ Ἀθηναῖοι. Ne congregarentur Athenienses. i. 63. ἀλίσας τέτους. His congregatis. i. 77. ἀλισθῆναι. i. 79. ταύτας ἀλίσας. i. 80. ἀλίσας πάντα. i. 119. ὁ Κῦρος τὰ μὲν συνάλισι. Cyrus has quidem [gentes] congregavit. i. 125. πάντα συναλίσας ἐς τὸ αὐτό. i. 126. τοὺς βασιλείας ἀλισμένους. Reges congregatos. iv. 118. ἀλισθέντες. congregati. v. 15. στρατὸν ἀλίζω. Cogere copias. vii. 12. ἔσαν ἀλισμένοι. Erant congregati. vii. 172. ἀλισμένη στρατιή. Exercitus congregatus. vii. 208.

ἀλή, ης, ἡ. N. H. pro com. συνάθροισις. ἐκκλησία. Congregatio, concio. ὁ Κῦρος ἀλήν τῶν Περσῶν ἐποίησατο. i. 125. Cyrus Persarum congregationem fecit. Concionem Persar. convocavit. Persas ad concionem convocavit. ἀλήν

ποιησάμενοι. Concione convocata, coacta. v. 29, 79. ἀλῆς πολλὰς συλλεγομένης. vii. 134. Concione sæpius congregata, sive convocata, vel concione sæpius coacta.

ἀλινος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Ex sale confectus. Οἰκία ἐκ τῶν ἀλίνων χόνδρων οἰκοδομῶνται. Domus ex salis grumis ædificatæ sunt. iv. 185. Valla, micis: at male. ἄλινος τοῦ χου. Parietes ex sale confecti, ex salis grumis confecti. iv. 185.

ἀλκή. Ion. et poet. Robur. Vires. ἐς ἀλκὴν τρέπσθαι. Poetica locutio. Gall. Se mettre en défense. Ad vim propulsandam se convertere. ii. 45. πρὸς ἀλκὴν ἐτρέποντο. Ad vim propulsandam se converterunt. iii. 78. iv. 125. Vide ἀλῆσεις. Πρὸς ἀλκὴν ἐκ ἐτρέποντο οἱ βάρβαροι. ix. 102. Barbari ad [hostilem] vim propulsandam se non converterunt.

ἀλκῆς μνησασθαι. Poet. locutio. Fortitudinis recordari. οὗτι τις αὐτῶν ἀλκῆς ἐμνήνητο. ix. 70. Nec ullus ipsorum fortitudinis est recordatus.

ἄλκιμος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀνδρείος. οὐδὲν ἔθος ἦν τοῦτον τὸν χρόνον ἀλκιμώτερον τοῦ Λυδίου. Tunc nulla gens erat robustior ac fortior Lydia gente. i. 79, 99. πολλὸν ἀλκιμώτερος. i. 103. ἄλκιμον ἔθνος. i. 201. ἀλκιμοισι. ii. 102. τὰ πολέμια ἄλκιμος. Rebus bellicis strenuus. iii. 4. ἐς ἀλκὴν ἄλκιμος. Robore strenuus. iii. 110. v. 49. vii. 10.

ἀλλάσσειν, sive ἀλλάττειν. Alterum com. alterum Att. Mutare, permutare, commutare. τὰ οἰκῆα κακὰ ἀλλάξασθαι τοῖσι πλησίοισι. ἀντὶ τοῦ, τοῖς τῶν πλησίων κακοῖς. vii. 152. Domestica mala cum vicinis. i. e. cum vicinorum malis commutare.

ἀλλ' ἢ. Nisi. τοῦ ἔμελλε οὐδεὶς ἄρξεν ἀλλ' ἢ ἐκείνη. ix. 109. Cui nullus erat imperaturus nisi illa.

ἄλλῃ. Ion. poet. et com. Alibi,

αἷο. διατίμησας ἄλλους ἄλλη, pro ἀλαχότοι. Cum alios alio dimisisset. i. 46.

ἀλληλοφάρμα. Ion. et Herod. vocabulum. Mutua depastio, qua fit ut alii alios edant. iii. 25.

ἀλλόθροος. ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἄλλοθροος, καὶ ἀλλόγλωσσος. Alienigena, peregrinus, externus. i. 78. κρατὸς ἀλλόθροος. iii. 11.

ἀλλοῖος. Ion. pro com. ἄλλος. Alius. ἵνα μὴ τι ἀλλοῖον περὶ σοῦ οἱ Σπαρτιάται βυλεύωνται. Ne quid aliud de te Spartani statuunt. v. 40.

ἀλλ' οὐ γὰρ ἔπειθε. ix. 109. ἀντὶ τοῦ, ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἔπειθε.

ἀλλοφροσύνη, ἡν. Ion. et poet. Alienatam mentem habere. Mentem a recta ratione alienam habere. De sano mentis statu deturbatum esse. ἀλλοφροσύνας. v. 85.

ἀλλοφροσύνη, ἡν. Ion. et poet. Aliud sentire, aliud in animo habere. Οἱ δὲ, ἀλλοφροσύνοντες, ἔμπροσθεν [συμμαχίην.] vii. 205. Illi vero, aliud in animo habentes, [societatem, socios, auxilium] miserunt. At v. 85. ἀλλοφροσύνην accipitur pro a mente alienari, de sano mentis statu deturbari. Vide suo loco.

ἀλογεῖν. Ion. ac H. V. pro com. καταφρονεῖν, καὶ ὀλιγωρεῖν. Negligere, contemnere, spernere. Πάντης συμβουλῆς ἀλογήσας. Omni consilio neglecto, vel contempto. iii. 125. ἀλογήσαντες τῶν ἐντελέων. viii. 46. Neglectis mandatis. viii. 116.

ἀλογία. Ion. pro com. καταφρόνησις. Contemptio, qua fit ut alicujus nullam, vel perexiguam rationem habeamus. ἔχουν ἐν ἀλογίῃσι, pro καταλογεῖν. utraque est Herodotea locutio. Contemnere. ii. 141. Lat. interpres per imprudentiam vertit, Contemptui habens, pro habentem, qui accusativus jungendus cum pronomine præcedente, eum. Vel cæcus hoc videat. Et tamen Lynceus hic, ut et in sexcentis aliis locis, oculis captus fuit, nec tantam erroris

molem animadvertit. Consule pag. 68 ἀλογίην ἔχον τοῦ χρηστέρι. Oraculum contemserunt. iv. 150. τὸ ἄλως ἐν ἀλογίᾳ ἔχων. Lucum contemnens. vi. 75. ἀπῆλθον ὀπίσσω κατ' ἑσυχίαν. ἔτι γὰρ τις ἰδίως, ἀλογίης τι ἐπαύρησι πολλῆς. vii. 228. Valla: Per otium sese recipit. Nemo enim illorum insequabatur: sed hominem magno contentui habebant. Æ. P. Per otium retrocessit, [ac se recepit.] Nullus enim [ipsum] insequabatur, contemtionemque [sui] magnam nactus est. Vel, in contemtionem magnam incidit. Hoc verba sonant: sed hic est sensus, Per otium se recepit, quia nullus eum insequabatur, qui cogeret eum festinari. Hoc autem accidit, quia nullus inter Lacedæmonios erat, qui speculatoris hujus adventum, aut discessum ullo modo curaret. Sed omnes pariter et ipsum, et ipsius speculationem magnopere contemnebant. Lexicum Græco-lat. ἐγκυρίω, et ἐγκύρω μ. ὑρῶ, et ὑρῶν. Incido, obvio. Herod. ἐπαύρησι ἀλογίης. Contemptui habuit. Sed et in ipsa scribendi ratione, et in interpretatione graviter est peccatum, ut ex iis, quæ supra diximus, aperte patet. Haud igitur Lexicis hujusmodi fides inconsiderate semper est adhibenda. Vide ἐγκυρεῖν. ἐν ἀλογίᾳ ποιούμενον τὸ Μήδων πλῆθος. vii. 226. Valla: Parvi faciens Medorum turbam. Æ. P. Quod Medorum multitudinem nullo modo curaret, vel, Quia M. m. contemnebat.

ἀλυκτάζων. V. H. Quod in vulgatis Lexicis Herodoto quidem tribuitur: sed nec liber, nec locus, nec ullum exemplum notatur. Valla vertit, Opprimi. Sed idem videtur significare, quod τὸ ἀλυκταῖον, ἡν, unde τὸ ἀλυκταῖον, τὸ δυσφορεῖν, ὃ παρὰ τὸ ἀλύνειν, de quibus Eustathius. Aliquid mo-

leste ferre, turbari. Animo perplexo esse. Quod ex Hesychii verbis aperte colligitur, qui dicit, ἀλυκτάζω, κρύπτεται, φοβῶται, ἀπορεῖ. λύσει μὴ εὐρίσκει. vide vulgata Lex. Græco-lat.

ἀλυκτάζον οἷα ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πιφθεμένοι τε, καὶ πολλὰ μυριάδες καταλημμένοι ἀνθρώπων. ix. 70. Valla: Videlicet oppressi intra exiguum tempus, et tot myriadibus interceptis exterriti. Æ. P. Tristabantur, [gravi mœrore tenebantur, animo vehementer perplexo erant.] quippe quod in exiguo tempore, [exiguo temporis spatio] territi, [metu consternati] essent, et multæ mortalium myriades [ab hostibus] interceptæ essent. Sed marginis lectio melior videtur, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, in exiguo loco. Loci enim angustiae impediebant, ne Persæ suarum copiarum multitudine adversus Græcos uterentur, et plus ipsis oberrant, quam proderant.

ἀλύσατο τὴν ζώνην. viii. 120. Fortasse legendum ἰλύσατο, quod Ἀττικῶς ἀντὶ τῆ ἑλυσσι dicetur, zonam solvit. ἄλυιν enim, quod longe alias significationes habet, nihil ad rem præsentem facere videtur. Si tamen codex mendo caret, jam τὸ ἀλύσατο neglecto temporali incremento ponetur Ἰωνικῶς ἀντὶ τῆ ἄλυων, καὶ ἀγαλλόμενος, εἴτε περιχαρὲς ἔλυσεν. Exultans zonam solvit. Cur? ὡς ἐν ἀδείῃ ἰών. Quod tunc in tuto esset, ac extra metum omnem. Quid autem proprie ἄλυιν significet, vide apud Suidam et Eustath.

ἀλώσιμος, ὁ καὶ ἡ. com. qui capi, qui expugnari potest. iii. 153.

ἄμα cum participiis venuste positum ad tempus, quo simul aliquid fit, indicandum. κτιζόντες ἄμα τὴν πόλιν. v. s. simul urbem condentes. i. e. Dum urbem conderent. iv. 160.

ἄμα μὲν, ἄμα δέ. Simul quidem, si-

mul vero. Partim quidem, partim vero. ix. 8.

ἀμαθής, ὁ καὶ ἡ. Imperitus, ineptus. i. 33.

ἀμαξεύειν. V. H. Plaustris transire, permeare. ἔποιον Ἀἰγυπτοὶ ἀμαξουσίην πᾶσαν. Effecerunt ut tota Ægyptus plaustris permeari posset. ii. 108.

ἀμαξίς, ἴδος, ἡ. Ion. Plostellum. Parvum plaustrum, parvus currus. iii. 13.

ἀμαξίτης, ὅ, ἡ. com. Iter, qua vehiculum agi potest. Via currui agendo apta. παρὰ τὸ ἄγιν ἄμαξαν. Vehiculum, currum, plaustrum agere. vii. 176. ἀμαξίτης μύνη. vii. 200.

ἀμαυροῦν. Com. Obscurare. Vide vulgata Græco-lat. Lex. ὁ ἥλιος ἀμαυρώθη. ix. 10. Sol obscuratus est.

ἀμαχητή. com. Sine prælio. i. 174. ii. 102. iii. 15. iv. 11, 93. v. 94. vii. 235. ὥς ἀμαχητὶ τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα καταστρέφεται. ix. 2. Ut totam Græciam sine prælio subigeret.

ἄμαχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀμάχητος, καὶ ἀνάλωτος. Qui oppugnari vel expugnari nequit. (ἐπίμαχος. i. 84.) Inexpugnabilis. v. 3.

ἀμβολάδην. Ion. et poet. pro ἀναβολάδην. Cum fervore quodam, et ebullitione, vel exæstuatione. Dictum de aquis, quæ ex suis fontibus in altum cum quodam impetu saliunt, qualem in alienis cernimus, quum igne subjecto fervent, ac exæstuant. τὸ ὕδωρ ζῆαι ἀμβολάδην. Aqua fervet exæstuat. iv. 181. Sic et apud Homer. Il. Φ. 362. ὡς δὲ λίθος ζεῖ ἔνδοι ἐπιγόμενος πυρὶ πολλῷ, κίεσσι μελδόμενος ἀπαλοτρεφίος σιάλειο, πάντοθεν ἀμβολάδην. ὑπὸ δὲ ξύλα κάψαλα καῖται. Quam similitudinem Virgil. Æn. vii. 461. videtur imitatus, Sævita amor ferri, et scelerata insania belli, Ira super: magno veluti quum flamma

sonore Virgea suggeritur costis undantis aheni, Exultantque æstu latites: furit intus aquæ vis. Fumidus atque alte spumis exuberat amnis: Nec jam se capit unda: volat vapor ater ad auras. Hæc verba nobis hunc Herodoti locum integrum explicant ac illustrent.

ἀνὰ βοήσας, Ion. pro com. *ἀναβοήσας*, vociferatus, edito clamore. i. 8. *ἀμβώσαντες*. iii. 38. vii. 18.

ἀμύβισθαι τι. Ion. et poet. pro com. *ἀποκρίνισθαι τι*, aliquid respondere. Gratiam referre. *ὁ δὲ ἀμύβεται τοιαῦτα*. Ille vero talia respondet, tale responsum dat. i. 9. *ὁ δὲ ἀμύβιστο*. Ille vero respondit. i. 35. *Κροῖσός μιν ἀμύβιστο τοῖσδε*. Croesus his verbis ei respondit. i. 35. *ταῦτα ἀμύβιστο*. Hæc respondit. i. 37. *ἀμύβεται τοῖσδε*, i. 38, 39, 40. *ὀφίλεις χρηστοῖσι μὲ ἀμύβισθαι*. Debes beneficio vicissim dato gratiam mihi referre. i. 41, 42. *τοῖστοις ἀμύβιστο Κροῖσόν*. i. 43. Talia Croeso respondit. i. 115. *ὁ δὲ ἀμύβεται αὐτοὺς τοῖσδε*. Ille vero hæc ipsis respondet. i. 120. ii. 73. *ταῦτα τὸς φίλους ἀμύβιστο*. ii. 173. *ἴνα σὺ ἀντὶ χρηστῆς συμβουλῆς χρηστοῖσι ἔργοις ἀμύβωμαι*. Ut te pro bono consilio, bonis factis remunerem. iv. 97. *οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψάμενος*. viii. 58. Nihil ad hæc respondens. Nullo responso ad hæc reddito.

ἀμείντος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Expers iræ. Sine ira. Non iratus. Non infensus. ix. 94.

ἀμνηχανίην, ἤν. Ion. et poet. pro com. *ἀπορεῖν*. Inopia laborare. *χρήματος οὐδενὸς ἀμνηχανίης*. Nullius rei inopia laborabis. i. 35.

ἀμνηχανίη, ης, ἡ. Ion. et poet. Inopia. Impossibilitas. *πενὴν τι, καὶ ἀμνηχανίην*, [δύο θεούς ἀχρεΐστους.] viii. 111. [2.] [duas Deas inutiles.] Paupertatem et impossibilitatem. Pro eodem dicitur et *ἀδυναμίη*.

viii. 111. (*δύναμις*. *ibid.*) Vide *ἀδυνασίην*.

ἀμήχανον. Ion. et poet. pro com. *ἀδύνατον*, ἢ *δυσχερῆστατον*. Impossibile. Quod nullo modo vel difficillime fieri potest. i. 48, 204. v. 3.

ἀμήχανος, υ, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. *ἀδύνατος*. Impossibilis. De re dicitur, quæ nullo modo fieri potest. *ὅ, τι δι' ἡγνίσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπων*. ix. 16. v. s. Quod a Deo fieri oportet, impossibile [est] homini [id a se] avertere. Sensus, Quicquid a Deo decretum semel est, id a nullo mortalium ullo modo averti, declinari, vitarique potest.

ἀμῖξις χρημάτων ab Herod. vocatur ille rerum status, quo nulla sunt inter aliquos libera commercia, q. d. Rerum immixtio, si loqui sic liceret. ii. 136. Alii tamen pecuniarum inopiam sic appellari putant, quod fortasse durius videatur, si vim verborum perpendas attente.

ἄμμα, τος, τό. com. Nexus, nodus. *ἀπάφας ἄμματα ἐξήκοντα ἐν ἱμάντι*. Cum 60. nodos in loro nexuisset. iv. 98. *λύετε ἄμμα*. Solvite nodum. iv. 98. *τῶν ἀμμάτων*. *ibid.*

Ἀμμὲν Αἰγύπτιοι καλεῖσι τὸν Δία. Ægyptiū Jovem vocant Ammoum. ii. 42.

ἀμοιβή, ἥς, ἡ. com. Retributio, præmii pænæve relatio, talio, hostimentum, ut veteres loquebantur. Quid autem hostire, quid hostimentum, docet Festus. Gall. *la pareille*, unde locutio, *Rendre la pareille*. Par pari referre. Plautus in Asin. 67. A. Par pari datum hostimentust, opera pro pecunia. Hostimentust, pro hostimentum est, more prisco dictum. In Lat. Lex. vitiose legi videtur. Pari pari datum hostimentum est, opera pro pecunia. Quod enim ante dictum a Plauto

verbis communibus, Par pari datum, id per illa sequentia verba jam obsoleta, *συνανύμεως* est expressum, hostimentust. Quid autem hoc? Opera pro pecunia. Qui enim opera pro pecunia dat, is hostit, is hostimentum facit, is par pari dat, ac refert. *ἐν ἀμοιβῇ ἀσχήμονα γινώσθαι*. In vice rependenda inhonestum esse. vii. 160. Gallice, *Être déshonné en rendant la pareille*, vel, *à rendre la pareille*.

ἀμπαύομαι, Ion. et poet. ac Herod. V. [pro com. *ἀναπαύομαι*. ii. 95.] Quiesco. requiro. i. 181. *ἀμπαύομαι ἐπὶ τῆς κλῆσης*, in lecto quiescere. i. 182.

ἀμπαυστήριος. Ion. poet. et Herod. V. ad quiescendum factus. *θάκοι ἀμπαυστήριοι*. Sedes ad quiescendum factæ. Sedilia ad quiescendum facta. i. 181.

ἀμπέλινος καρπός. Ion. et poet. Fructus vitis, i. e. vinum. i. 212. *οἶνος ἀμπέλινος*. Vinum, quod ex vitibus fit. ii. 37, 60.

ἀμπαντις, ἢ. com. quod formatum ex *ἀνάπαισις*, quam vocem legimus apud Pind. Olymp. Od 9. v. 78. [*λέγοντι*] Ζητός, τεχναίς ἀνάπαισιν ἑκαίφνας ἄντλον ἐλπίν. Hoc vero dictum *παρὰ τὸ ἀναπίνειν, κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴν τοῦ σ εἰς τ*. Vide Magnum Etym. pag. 86. Maris reciprocatio, quam Virgil. Æn. libr. xi. 624. versibus elegantissimis ita describit: Qualis ubi alterno procurrens gurgite pontus Nunc ruit ad terras, scopulosque superjacet undam Spumeus, extremamque sinu perfundit arenam: Nunc rapidus retro, atque æstu revoluta resorbens Saxa, fugit, littusque vado labente relinquit. Fit autem hæc *ἀμπαντις*, quum post exundationem aqua ad mare revertitur, et reciprocando subsidit, et quodammodo resorbetur ab immenso maris alveo, unde prius exundarat. Re-

cessus aquarum æstu littora constituentium (*πλημμύρη, καὶ πλημμυρίς*. vii. 198) Consule Eustath. *ἀμπαντις τῆς θαλάσσης μεγάλη*. viii. 129. (*πλημμυρίς τῆς θαλάσσης μεγάλης*. viii. 129.) vide et Hippocratis Economiam in voce *ἀμπαντις*, et Lexicum Pindaricum a nobis conscriptum.

ἀμύνειν, Ion. et poet. Propulsare. *τὰ ἀμύνοντα* sub. ὅπλα. Arma propulsatoria, quæ et *ἀμυντήρια* vocantur, quibus vim, quæ nobis infertur, propulsamus. iii. 155.

ἀμύνειν, et composita: Ion. et poet. Opem ferre. pro com. *βοηθεῖν*. *ἐπαμύνειν*, opem ferrent. i. 82. *αὐτοῖσι ἀμύνειν*, ipsis opem ferre. viii. 87. ix. 6. *ἀμυνόμενος*, opem laturo. ix. 60. *ἐπαμύνειν*. ix. 61.

ἀμύνεσθαι, et composita. com. Propulsare. Se defendere. Resistere. *ἢ ἀμύνεται*. Si vim propulsarit. Si se defenderit. i. 80. *τὰ ἀπαμυνόμενους ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν*, quæ ab oculis propulsantes. iii. 110. *ἡμύοντο τὴν Δαρείου στρατιήν*. Darii copias propulsabant. iii. 158. iv. 174. v. 27. *ἀπαμύνεσθαι*. v. 86, 101. *τὴν πεινὴν ἀπαμύνεσθαι*, paupertatem propulsare. vii. 102. ix. 17, 22, 36, 37, 60, 63.

ἀμυνεῖν, 3. pers. plur. fut. Ion. pro com. *ἀμυνέσσι*, opem ferent. ix. 6. *ἀμύνοντα, ἀμυνόνταν, τὰ*. Ion. *κατ' ἑλλειψιν τὰ ὅπλα*, arma, quibus ad vim propulsandam utimur, quæ alias *ἀμυντήρια* vocantur, q. d. propulsatoria. *ἐχόντων μηδὲν τῶν ἀμυνόντων*, sub. ὅπλων. Nullum armorum genus habeant, quibus vim illatam propulsent. iii. 155. Illud vero *ἀμυνόντων*, est genitivus pluralis futuri *ἀμυνῶ, εἰς, εἰ*, unde particip. *ἀμυνῶν, ἀμυνούντος, &c*

ἀμύσσειν. Ion. et poet. pro com. *σκαράττειν*, laniare, lacerare, pun gere. iiii. 76. *ἀμύσσει τὰς μήτρας*, uterum lacerat. iii. 108.

ἀμφί. Ion. et poet. cum dativo,

loco τῆς περι, cum genit. ἀμφὶ μὲν τῇ γάμῳ τοῦτο ἐχέτω ὡς καὶ ἀρχὴν ἐποιέσθῃ. Lat. interpres, Atque de horum ritibus hunc in modum dictum sit. Sed verba Græca nullo prorsus modo declarantur. Hoc enim illa sonant, Ac de hoc quidem more habeat [se res,] ut et initio moribus est recepta. i. e. Sed quod ad hunc quidem morem attinet, sic se habeat, ut et initio habebat, quum res in morem istum transire cœpit, quum res hoc more confirmari cœpit Nam q. d. ego morem hunc mutare nec volo, nec possum. i. 140. iii. 32. ἀμφὶ ἀπόδω τῇ ἡμῇ. pro περι ἀπόδω τῆς ἡμῆς. Quod ad meum discessum attinet. v. 19. ἀμφὶ τῇ ἰδῷ ταύτῃ. v. 52. vi. 62.

ἀμφιάζω. Verbum, quod apud solum Ctesiam reperitur, nec in vulgatis Lexicis, ullius auctoritate confirmatum explicatur, in quibus hæc tantum traduntur, ἀμφιάζω, σκιπάζω, cooperio. Sed idem valet ac τὸ ἀμφιεννύειν, de quo Eustath. induere. τὴν ἐκείνην φορὴν ἀμφιασθῆναι. Ctes. Pers. 10. Il. ius vestem induisse. ἀμφιάζεται ὁ μάγος. Ctes. Pers. 10. Induitur, vestitur magus. Hinc verbale, τὸ ἀμφιασμα, τος. Indumentum, vestis. Ctes. Pers. 10.

ἀμφισβασίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀμφιστήτης, dissensio, disceptatio, altercatio, contentio, controversia. ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικνίσθαι. In controversiam atque disputationem venire cum iis, qui [aliquid] dicunt. iv. 14. pro eodem dicitur et ἀμφισβησίη. viii. 81.

ἀμφίβλητρον, τό. Ion. et poet. Verriculum, retis genus, dictum παρὰ τὸ ἀμφιβάλλειν, quod pisces hinc inde, ac undique complectatur. i. 141. ii. 95.

ἀμφιβολία, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀμφιβολία, ας. Ambiguitas, hæsitatio, dubitatio, inopia consilii.

pro quo συναντίμωρος dicitur ἀπορία. Vide suo loco. Ἀθηναῖοι καίπερ ἀμφιβολίᾳ ἐχόμενοι. Athenienses quamvis inopia consilii laborarent. v. 74. Valla: Athenienses etsi ancipiti bello districti. Sed licet hic sensus sit commodus, tamen verbis Græcis non respondet.

ἀμφιδέας, εἰς. Catenæ, annuli, armillæ. περισκελίδες. ἀμφιδέας περι τοὺς πόδας διδόντες. Catenas pedibus injicientes. ii. 69.

ἀμφιδέξιος, ὁ. Ambidexter. Com. μεταφορικῶς, ambiguus, incertus. ἀμφιδέξιον χρησῆριον, ambiguum oraculum. v. 92.

ἀμφιλαφής, καὶ τὸ ἀμφιλαφής. Proprie dicitur de rebus, quæ adeo sunt magnæ, ut eas non una, sed duabus manibus amplecti possit. Ingens, magnus, copiosus, frequens. Dictum quasi ἀμφιλαφής, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβεῖν. quod utrinque res capi, tenerique possit, aut debeat. ἐλέφαντας ἀμφιλαφείας. Elephantos ingentes. Alii vero sic appellari putant elephantos, qui dentibus utrinque prominentibussunt præditi, quod non absurdum. iii. 114. ἕρεος βρονταὶ ἀμφιλαφεῖς γίνονται. Æstate, tonitrua crebra, sive frequentia, fiunt, eduntur. iv. 28. χιόν ἀμφιλαφής. Copiosa nix. iv. 50. φοίνικες ἀμφιλαφεῖς. Amplæ palmæ. iv. 172. Pindarus Olymp. Od. 9. v. 122. ἀμφιλαφής δύναμις. Ampla facultas. Magnum Etymologicum, 91. 21. ἀμφιλαφής] τὸ δασύ, τὸ ἐκατέρωθεν ληπτόν. ἀμφιλαφής [δ' εἴρηται οἰονεῖ ἀμφιλαφής,] κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς φ. δοκεῖ δέ μοι παρὰ τῇ ἀφῇ, [vel potius, παρὰ τὴν ἀφῆν.] οἰονεῖ τὸ τῇ ἀφῇ ἐκατέρωθεν ὑποπίπτον, διὰ τὴν δασύτητα, ὃ εἰς πολὺν, καὶ δαψιλίαν. At Fr. P. comment. pag. 49. ἀμφιλαφῆ δύναμιν, ancipitem dicendi facultatem appellari tradit, quæ res propositas vel laudare, vel vi-

tuperare possit. Vel etiam, quæ non simplici, sed multiplici ratione res laudare possit.

ἀμφιπολιῦν, Ionice et poetice. Famulari. Famulum, ministrum esse. Servire alicui. *ἀμφιπολιῦσαι ἱερὸν Διός*. In Jovis templo ministrantem, ministerio fungentem. ii. 56.

ἀμφίπολος, ὁ καὶ ἡ. Famulus, famula, minister, ancilla. Ionice et poetice. ii. 131. *τὰς ἀμφιπόλους*. v. 92. ancillas. ix. 76.

ἀμφίρρυτος, ὁ καὶ ἡ. Ionice et poetice. Circumfluus. Vel, qui aquis hinc inde alluitur. Epithetum loci. iv. 163. [pro quo *συνανύμης* dicitur ὁ καὶ ἡ *περίρροος*. i. 174. et *περίρρυτος*. iv. 42, 45.] *δοκίω ἀμφίρρυτον τὴν Κυρήνην εἶναι*. Existimans Cyrenen esse circumfluam, id est, Circumfluæ domus appellatione Cyrenen ab oraculo significatam fuisse. iv. 164.

ἀμφίς. Ion. et poet. pro com. *χεῖς*, et *ἄνυ*, sine, absque, cum gen. *πολὺ λαῖον ἀμφίς ἤμιναι*. sub. *ἦς*, ἡγουν *φωνῆς*. Longe satius est [eum] sine [voce] esse. i. 85.

ἀμφισβησιή, *ης*, ἡ. Ion. pro com. *ἀμφισβητήσις*. pro quo et *ἀμφισβασίη*, *ης*, de quo suo loco. Dissentio, disceptatio, altercatio, controversia, contentio. *λόγων ἀμφισβησιή*. viii. 81. Verborum disceptatio, controversia, contentio, altercatio.

ἀμφισβητῶν τινι. Differre ab aliquo. ὁ ἕτερος τῶν λόγων τῷ πρότερον λεχθέντι *ἀμφισβητῶν*. ix. 74. Alter rumor, qui prius dicto, [qui a superiore, et ante dicto rumore] differt.

ἀμφορέας μὴ ἐξοπτήσης. Quid sibi velit hoc oraculum Arcesilao a Pythia redditum. iv. 163. et deinceps.

ἀμωμήτως. V. H. Inculcate. Irreprehensibiliter. Sine reprehensione. iii. 82.

ἀν particula non expressa: sed

subaudita, vim futuri denotans. *ἐλπίζων ἀνακτήσασθαι*. i. 50. *ἐλπίζων ἡμίονον εὐδαμῶ ἀντ' ἀνδρὸς βασιλεύειν Μῆδαν*: sub. *ἀν*, pro *βασιλεύσειν*. i. 55. *εἰ ἡπιστάθῃ μὴ πολυπραγμονεῖν*. sub. *ἀν*, pro *πολυπραγμονήσειν*. iii. 15. *vide ἡπιστάθῃ. ἡπίλῃσσι πολλόν μιν χρόνον παρθινύσθαι*. sub. *ἀν*, pro *παρθινύσθαι*. Minatus est fore ut ipsa multum tempus, diu, in virginitate permaneret, vel, diu virgo maneret. iii. 124. *ταῦν*. sub. *ἀν*, pro *τίξεν*. iii. 151. *ερατύνσασθαι*, sub. *ἀν*. iv. 136. *ὑποτιλίειν*. sub. *ἀν*, pro *ὑποτιλίσειν*. iv. 201. *ἐπιτιλίεσθαι*. sub. *ἀν*, pro *ἐπιτιλισθήσεται*. vi. 140. *ἀνασχίσθαι*, sub. *ἀν*, pro *ἀνασχίσσεται*. vii. 149. *ἰλίσθαι*, sub. *ἀν*, pro *αἰρήσεται*. vii. 149. *γνίσθαι*. sub. *ἀν*, pro *γνίσσεται*. viii. 60.

ἀν particula cum verbis, aut participiis conjuncta, et expressa, vim futuri denotans. *τὸ ἂν τοι προθῶ*. pro ὃ ἂν σοι προθῶ, ἡγουν *προθήσω*. Quod tibi proponam. i. 108. *ισθίοντας ἂν οὐ παύσεται*. pro *ἐ* *παυθήσεται*. [Dicunt enim illi, si quid boni ipsis apponeretur, ipsos] edere non cessaturos, [nullum edendi finem facturos. Edendi finem non ante facturos, quam omnes cibos et bellaria consumerent.] i. 133. *ποιέειν ἂν*, pro *ποιήσιν*. ii. 26. *οὐδ' αὐτὸν τὸν θεὸν οὕτω ἂν καλῶς βαλῇεν δοκίω*. Ne ipsum quidem Deum adeo perite jaculaturum puto. iii. 35. *ἔρδειν ἂν*, pro *ῥέξιν*, καὶ *ποιήσιν*. iii. 38. *ἂν πείσεται*, pro *πείσεται*. iii. 53. *ἂν γένισθαι*, pro *γενήσεται*. vi. 129. *μάχισθαι ἂν*, pro *μαχῆσθαι*, vel *μαχήσεται*. vii. 103. *εὐρεῖν ἂν*, ix. 90. pro *εὕρησιν*.

ἀν particula interdum redundans. *πολλαχῇ ἂν ἴσχοι ἡμῶν*. Sæpe me ipsum continui. i. 42.

ἀνά. Ion. et poet. pro com. *κατὰ*, cum accus. *Ἰν. ἀνὰ δάματτα*, in ædibus. i. 85. *ἀνὰ τὴν ἥπειρον*. In continente. i. 96, 97, 100. *ἀνὰ τὸ*

πιδίον, in planitie, per planitiem. i. 184, 193, 194. ii. 4, 62, 135.

ἀνὰ χρόνον. Ad aliquod tempus, aliquandiu, per aliquod temporis spatium. i. 173. v. 27.

ἀναβαθμὸς, ὁ. com. Gradus, quales sunt in scalis, quarum beneficio in summas ædium partes ascendimus. ii. 125. Hos et κρῶσσας et βαρυδάς a nonnullis vocari tradit Herodotus. ibidem.

ἀναβαίνειν. Ion. et poet. pro com. ἀναβιβάζειν, imponere. Gallice, Faire monter. ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλους ἀνέβησι. Viros in camelos imposuit. i. 80.

ἀναβαίνειν. Dictum de brutorum congressu, quem ascendendo faciunt. οἱ μὲν [ἵπποι] ἀναβαίοντες τὰς θηλάας, οὐτακόσιοι. αἱ δὲ βαινόμεναι, ἑξακισχίλιαι, καὶ μύριαι. ἀνέβαινε γὰρ, &c. i. 192.

ἀναβαίνειν ἢ τυραννὶς ἐξ τινα θιλιῦ. Tyrannis ad aliquem ascendere vult. pro, Tyrannis ad aliquem devolvitur, ac pervenit. i. 109. ἐξ Λωνιδὴν ἀνέβαινε ἢ βασιλεῖῃ. vii. 205. Regnum ad Leonidem est devolutum. Ad L. pervenit.

ἀναβαίνειν interdum apud Herodotum pro ἀποβαίνειν, evenire, eventum habere. ἢ τῇ σὺ λέγεις ἀναβαίνειν βασιλεῦ τὰ πράγματα. Si reges eveniant, ut tu dicis. Si reges eum habeant exitum, eum eventum, quem tu dicis. vii. 10.

ἀναβάλλισθαι. com. Differre. ἀνβάλλοτο ἐς τὴν ὑστερίην ὑποκρίσθαι. ix. 8. Responsum in diem sequentem distulerunt. ὑποκρίσθαι jam positum pro τὴν ὑπόκρισιν, quod exstat ix. 9. ἐξ ἡμέρας ἐς ἡμέραν ἀναβαλλόμενοι. ix. 8. De die in diem differentes responsum.

ἀναβιβάζειν, com. Imponere. vulgo, Facere ascendere. τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους ἀναβιβάσας. Cum pueros in equos imposuisset. i. 63. ἀνέβησιν ἐπ' αὐτήν. In ipsam [pyram] imposuit. i. 86. ἀνέβησάν αὐτὸν ἐπὶ τὸν πύργον. Ipsum turrin as-

cendere jusserunt. iii. 75. ἀναβιβάζουσιν αὐτὸς ἐπὶ τὰς ἀψίδας. Ipsos in fornices imponunt. iv. 72. ἵνα ἕκαστοι ἀναβιβάζουσιν ἐπ' ἵππων. In equos imponunt. ibid.

ἀναβολή, ἥς, ἡ. com. Dilatio. Rei peragendæ in aliud tempus dilatio. οὐκ ἔτι ἐς ἀναβολὰς ἐποιέοντο τὴν ἀποχώρησιν. viii. 21. Valla: Non tam sibi differendum abitum putaverunt. Æ. P. Discessum non amplius distulerunt. Est autem Herodoteum loquendi genus, τὴν ἀναχώρησιν ἐς ἀναβολὰς ποιῆσθαι. Discessum differre. In aliud tempus discessum differre. Vel, In longum t. d. d.

ἀνάγειν τὰς ἡῆας. Herodotea locutio. q. d. τὰς ἡῆας ἄνω, τυτίσειν εἰς τὸ πέλαγος ἄγειν. Naves in altum, in pelagus ducere. Quod communiter ἀνάγισθαι, τουτίσειν ἄνω, καὶ εἰς πέλαγος ἄγισθαι. Navibus in altum ferri. Solvere portu, et in altum provehi. (κατάγειν τὰς ἡῆας, κατὰγισθαι. καταίρειν. Naves ad littus deducere. Ad littus deferri. Ad terram appellere.) ἀνάγειν τὰς ἡῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν. viii. 57. Naves per altum ad isthmum deducere. Vide ἀπαίρειν. ἀνήγον τὰς ἡῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα. viii. 70. Naves per altum ad Salamina duxerunt. Vel, adversus Sal. dux. ἀνήγον τὸ ἀπ' ἰσθμῆς κίρας. viii. 76. ἀνάγειν τὰς ἡῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν. viii. 79, 83:

ἀναγομένοισι δὲ σφι, αὐτίκα ἐπικύατο οἱ βάρβαροι. viii. 84. Ipsi vero solventibus, [et in altum tendentibus] barbari confestim instare cœperunt. vel, In illos in altum tendentes confestim invecti sunt; eosque cœperunt urgere. ἀνήγον τὰς ἡῆας. ix. 96. ἀνήγον καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ἡπείρον τὰς ἡῆας. ibid. Et ipsi classem per alium ad terram deduxerunt, [vel, reduxerunt.]

ἀναγινώσκειν. Hoc verbum apud Herod. peculiare, nec aliis com-

munes significationes habet. Sæpe enim accipitur pro ἀνακρίβην. suadere, persuadere. *χρήμω δὲ, ὡς ἀνέγνωσι, ἐναικίσθη.* Interpres, Ibi que aliquandiu habitans, ubi rem cognovit, &c. Sed vertendum potius, Tandem vero, vel, Interjecto autem aliquo temporis spatio, postquam [Liches fabrum ferrarium] persuasisset, [cum rem fabro ferrario persuasisset, in ejus ædibus non amplius conductis, at emtis] habitavit. i. 68. sic enim locus accipiendus, ἐπειδὴ ἀνέγνωσι τὸν χαλκία τὴν αὐλὴν ἑαυτῷ ἐκιδίδοναι, καὶ πωλεῖν, ἕτω δὲ ἐν αὐτῇ ἔκτι μισθωτῇ, ἀλλ' ἐκδοτῇ, τυτίσιν ἐκιδόμενῃ, καὶ πεπραμένῃ, καὶ πεπωλημένην ἐναικίσθη, ἤγουι ἔκχουσι. ἀναγνώσκων, πύθων, ἀνακρίβων, ὁρμῶν, παρερμῶν, παρερῶν. Suadere, persuadere, impellere, incitare, instigare, sollicitare. τίς σι ἀνθρώπων ἀνέγνωσι, πολέμιοι ἀντὶ φίλου ἡμῶν καταστῆναι; Quis mortalium tibi suasit, ac persuasit, ut pro amico fieres mihi hostis? Quis te mortalium impulit ad inimicitias mecum suscipiendas pro amicitia, quam mecum colere poteras? i. 87. οἱ μιν ἀνέγνωσαν μετῴναι τὸν Κύρον. Qui ita persuaserant ut Cyrum dimitteret. i. 128. τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀνάγνωσας ὁ μάγος Πατιζιθης, ὡς οἱ αὐτὸς πάντα διαπρήξαι. Cum magus Patizithes huic viro persuasisset, fore ut ipsi omnia conficeret, [quæ necessaria erant ad id peragendum, quod peragere statuerat.] iii. 62. ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνωσθεὶς, ἔργον οὐκ ὅσιον ἐμχανῆτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. Valla: Iste ab uxore deceptus rem de filia nefariam commentus est. Sed male. Vertendum enim, Ille vero ab uxore persuasus, vel uxoris verbis adductus, ac ab ea impulsus, nefarium facinus adversus filiam molitus est. Quod autem ἀναγνώσκων hic pro πύθων, id est, persua-

dere, sit accipiendum, aperte patet ex præcedentibus Herodoti verbis, ubi de hac muliere dicit, πύθων τὸν ἄνδρα. &c. quibus statim subjicit, ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνωσθεὶς, τυτίσιν πυσθίς, vel ἀνακυσθίς. Ἀνέγνωσαν [αὐτοὺς τοῦτον τὸν χῶρον] ἐκλεπῶν. Persuaserunt ipsis ut hunc locum relinquerent. iv. 158. τοῦτους ἀνάγνωσας ἅμα ἐκείνοισι ἵπταται. His ad illos comitandos inductis. v. 106. ὑπ' Ἀθηναίων ἀναγνωσθέντα χρήμασι. Pecuniis ab Atheniensibus inductum. vi. 50. Πυθὴν ἀνέγνωσι λέγειν τὰ περὶ Δημάρετον γινόμενα. Pythiam induxit ad dicendum ea, quæ Demarato contigerunt. vi. 75. οὗτος τοὺς δούλους ἀνέγνωσι ἐπιθῆσθαι τοῖσι διαπότῃσι. Iste servos ad dominos invadendos induxit. vi. 83. ἀναγνώσθη Εἰρέξης στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Xerxes ad bellum Græciæ faciendum inductus est. vii. 7, 10, ad fin. ἀνέγνωσι Ἀθηναίους. vii. 144. Induxit Athenienses. Persuasit Atheniensibus. vii. 165. δίσας μὴ ἀναγνωσθῇ Εἰρέξης πολεῖν ταῦτα. vii. 236. Veritus ne Xerxes ad hæc faciendum impelleretur, vel induceretur. ἀναγνώσας Εὐρυβιάδεια μεταβουλεύσασθαι. viii. 57. Eurybiadem ad sententiam mutandam inducere. ἀνέγνωσι τὸν Εὐρυβιάδεια. viii. 58, 100, 110. ἀνάγκη. Necessitas. Gravis difficultas. Angustia. Quæstiones. Tormenta, quæ Galli vocant *la torture*. Unde *donner la torture*, quæstionem habere. ἐς μεγάλας ἀνάγκας ἀπικινεῖσθαι. Ad magnas angustias redigi. i. 116. ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας. Ad tormenta ductus. Vel, quia [a satellitibus jussu Regis] abducebatur ad quæstionem, et tormenta. i. 116. Hoc patet ex illo βασισίῃ, et ex sequentibus. ἀναγκαίη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro communi ἀνάγκη. Necessitas.

ἀναγκαίῃ ἰνδῶν τινα. Aliquem necessitate implicare. Necessitatem alicui imponere. Aliquem necessitatis vinculis ligare. i. 11. *ἀναγκαίῃ προκειμένη*. Proposita necessitas. i. 11, 138. *ἀναγκαίῃ κατ' ὅλας Κᾶρας*. Caras invasit necessitas. ii. 152. [ἴφη] *ἀναγκαίῃ μιν καταλαμβάνειν*. Dixit necessitatem se invasisse. iii. 75. *ἀναγκαίῃ ἔξωγομαι*. Necessitate cogor. vii. 96. οὐδὲ μῆς ἔσσης *ἀναγκαίης*. Nulla necessitate cogente. vii. 99, 104, 172. ὑπ' *ἀναγκαίης* ἔχομαι. vii. 233. A necessitate detenti. Necessitatis vi coacti. ibid. ὑπ' *ἀναγκαίης* μίζονος κατίζυχθαι. viii. 22. Majori necessitate estis obstricti. ἐς *ἀναγκαίῃν* ἀπυληθίντας. viii. 109. Ad necessitatem redactos. ὑπ' *ἀναγκαίης* μεγάλῃς ἔχομενος. ix. 15. v. s. a necessitate magna detentus: id est, Vi magnæ necessitatis coactus, vel magnæ necessitatis vi compulsus. ἐπόμεθα *ἀναγκαίῃ* ἰνδιδεμένοι. ix. 16. Necessitate illigati sequimur. Vel, Necessitatis vinculo ligati sequimur. ὑπ' *ἀναγκαίης*. ix. 17. Præ necessitate.

ἀναγκαίως. Com. Necessario. *ἀναγκαίως* ἔχει. Necesse est. i. 89. vii. 51, 229. viii. 140, 144. ix. 27.

ἀνάγνωσις. Ionice, pro communi *ἀναγνώρισις*, Agnitio. τὸν Ἀστυάγα ἰσῆμι *ἀνάγνωσις* αὐτοῦ. Astyagem ipsius agnitio subiit. i. 116.

ἀναδαίειν et *ἀναδαίισθαι*. Ion. et poet. pro com. *διαίρειν*, *διανέμειν*. Dividere, distribuere. γῆς *ἀναδαιομένης*. Dor. pro com. γῆς *ἀναδαιομένης*. Agro diviso. iv. 159.

ἀναδασμός, ἦ, ὁ. Ion. et poet. pro com. *διαίρεσις*, *διανέμησις*, *διανομή*. Divisio, distributio. ἐπὶ γῆς *ἀναδασμῷ* [αὐτῆς] οἱ Κυρηναῖοι ἐπικαλῶντο. Ipsos Cyrenæi ad agri divisionem accersebant. Ipsos accersebant agri portionem singulis daturi. iv. 159. *συνέγει*

πάντα ἄνδρα ἐπὶ γῆς *ἀναδασμῷ*. iv. 163. Quemlibet virum proposita rei agrariæ spe cogeabat. Quemlibet agrorum dividendorum spe proposita congregabat. Quemlibet ad se sequendum sollicitabat, futuram agrorum divisionem ipsis proponens.

ἀναδίσσθαι. Ion. pro com. *ἀναδίσσθαι*. Recipere, polliceri, promittere. *ἀναδισκομένους* ὑποχειρίας παρέχειν τὰς Ἀθήνας. Qui receperant, (qui promiserant) se nobis tradituros, ac in potestatem nostram redacturos Athenas. v. 91.

ἀναδίζειν, pro *ἀναδύζειν*, ostendisse. vi. 121. *ἀναδίζας*, pro *ἀναδύζας*. vi. 124.

ἀναδίζεσθαι, pro *ἀναδύζεσθαι*, *ἀναδύζειν*, ostendisse. vi. 115, 123. *ἀναδιχθῆναι*, pro *ἀναδιχθῆναι*. vi. 124.

ἀναδῆσαι τὴν πατρίην ἐς ἱκανοῦναιον θέν. Herodotea locutio. Suae familiæ genus ad sextum decimum usque Deum referre, ac inde quasi catena quadam religatum, ac pendens repetere. Quod intelligendum propter perpetuam annorum seriem, quæ facit ut anno ex annis quodammodo colligati pendeant, ut in catenis annulos cum annulis connexos, ac alios ex aliis pendentes videmus. ii. 143. ἔτι ἐς θέν, ἔτι ἐς ἥρῃα ἀπέδῃσιν αὐτοῦς. Nec ad Deum, nec ad Heroem ipsos, ipsorumque genus retulerunt. ii. 143.

ἀναδιδάσκειν. Com. Suid. πάντῃ διδάξει. ἐπιτατικὸν γὰρ ἐστὶ τὸν ἡ ἀνά. Valde docere. Nam præpositio ἀνά jam vim intendentis habet. Edocere. Velledocere, quod quis ante didicit, quasi dicat, Iterum docere, ut ἡ ἀνά iterationem denotet. Ex alicujus animo evel-lere, quod ante didicit, et aliquid novi eum docere. A priore ad aliam sententiam traducere. Sic *ἀναπύθειν*, priorem sententiam ex

animo evellere, et novam inserere. Veterem opinionem evellere, et novam inserere. ἀνδιδάσκειτο Εὐρυβιάδης. viii. 63. Valla: Edocebatur Eurybiades. Æ. P. Edoctus sententiam mutavit. ἀναδραμῖν. Com. Crescere, augeri. ἀνά τι ἴδραμον αὐτίκα. Statimque creverunt. Interpres Latinus, discurrerunt. Stephanus, excurrerunt. Uterque male vocem hanc nunc intellexit, ac ideo male vertit. i. 66. Quid sit ἀναδραμῖν, docet Eustath. his verbis: ἀναδραμῖν λέγεται ζῶν, ἢ φυτόν, ἔχον ἀναδραμῖν, ὃ ἔστιν αὐξηθῆναι. Idem, ἀναδραμῖν λέγονται σμαδίγεις, ἀντὶ τοῦ ἐξογκασθῆναι, καὶ ἵπνασθῆναι. Hoc igitur verbum sæpe μεταφορικῶς dicitur et de animalibus, et de plantis, quæ celeriter sursum currunt, succrescunt, ac in altum crescendo feruntur. Dicitur et de vibicibus, quæ inflantur, intumescunt, ac surgunt. Hinc ἀναδρομή, ἡ καθ' ἡλικίαν αὐξήσις. Homerus Iliad. Σ. cum Eustathii comment. pag. 1129. τέκον υἱὸν ἀμύμονά τι. κρατερὸν τι ἐχόν ἡρώων. ὃ δ' ἀνδραμὲν ἔργῳ ἴσος. id est, Peperi filium bonumque fortemque, præstantissimum heroum. Hic vero crevit plantæ similis. Quamvis autem hoc ἀναδραμῖν proprie de corporis incremento dicatur, hic tamen μεταφορικῶς pro potentiæ, virium, et opum incrementis est sumendum. Idcirco sequitur illud verbum εὐθιγῆσαν, quod ab Herodoto subjicitur ut præcedentis explicatio. Significat enim, Rerum omnium copia abundarunt. Rem feliciter gesserunt. αἱ δὲ [Συρήκουσαι] παρ' αὐτῇ ἀνά τ' ἴδραμον, καὶ ἀνέβλασαν. vii. 156. Valla: Ea civitas confestim excucurrit, atque propagata est. Stephanus melius: Incrementum vigoremque assumsit. Æm. P. Syracusæ vero confestim creverunt et floruerunt. Vel, Incre-

mentum ceperunt, et vires assumerunt. ἀνά τι ἴδραμον αἱ Φωκαῖς, καὶ ἐνέδυνον τὰ ὅπλα. vii. 218. Et excurrerunt Phocenses, et induerunt arma. [Sed hic scribendum videtur Φωκίς, ut paulo superius et inferius. Nam ab urbe Ionix Φόκαια, quæ et Φωκαῖη Ionice, deducitur nomen gentile Φωκαῖος, et Φωκαῖος, ἴως, et Φωκαῖτης. At ἀπὸ τῆς Φωκίδος regione circa Parnassum sita, Φωκίς, ἴως. Φωκίς, ἴς. De quibus hoc loco verba fiunt.] ἄρων βλαστὸν ἐκ τοῦ τελέχλιος ὅσον τι πηχυαῖον ἀναδιδραμύτα. viii. 55. Valla: Aspexerunt fruticasse, edito a stipite virgulto cubiti instar. Æ. P. Viderunt virgultum ex stipite ut cubitale, id est, cubiti magnitudine, editum. Vel, Ramum ex arboris trunco propemodum cubiti magnitudine excrevisse viderunt. Vel, Germen fere cubitali magnitudine ex stipite natum viderunt. Vel surculum, &c. ἀναδραμῖν. Commune. Recurrere aliquo, unde discessimus. Redire. παλινδρομεῖσθαι, καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμῖν, ὅθεν ἀπηγάγοντο. V. Hom. 19. Recurrere, et in locum redire, unde solverant. ἀναζεύξαι. Commune. Movere. Castra movere. Solvere. Discedere. Proficisci. ἀναζεύξαι τὰς νῆας. Cum classe discedere. Classē ex aliquo loco in alium ducere. Hinc verbale ἀναζυγή, ἡς, ἡ. Castrorum mutatio. Discessus. Profectio. Consule Suidam. ἢ ἀναζεύξης πρὸς τὸν ἰσθμὸν τὰς νῆας. viii. 60. Si classem ad Isthmum abduxeris. ὡς χρεὼν εἴη ἀναζεύξαντας τὴν ταχίστην πάντα τὸν στρατὸν, ἵνα ἐς τὸ τῆχος τὸ Θηβαίων. ix. 41. Valla: Expeditus esse contractis quam primum copiis ire ad moenia Thebana. Æm. P. Oportere quam primum omnibus copiis [illinc] abductis ad Thebanorum urbem ire. ὡς χρεὼν εἴη ἀναζεύξαντας τὸ

στρατιῶν, ἵνα εἰς τὸ Θηβαίων ἄσιν.
ix. 58. Quod necesse esset motis
castris in Thebanorum urbem
ire, [Thebas petere.]

ἀναθρόσκιν. Vide θρώσκιν.

ἀναίνεσθαι. Ion. et poet. Recusare.
Nolle aliquid facere. κύνου ταῦτ'
ἀναίνεσθαι. ix. 53. Illo hæc recu-
sante.

ἀναιρῶν, et ἀναιρῶν. Responsum red-
dere. Proprie tamen de Deo vel
oraculo dicitur ἀναιρῶν τὸ χρηστήριον.
Oraculum dedit hoc responsum.
i. 13. οἱ μάντις ἀναιρῶν τοῦτον εἶναι.
Vates responderunt hunc esse.
vi. 69. ἀναιρῶν τὰδε. Hæc respon-
disse. vii. 148.

ἀναιρῶσθαι ἀγῶνας. Certamina sus-
cipere. Victoriam ex certamini-
bus reportare. Sed μετανυμικῶς
ἀγῶν pro palma, et victoria, quæ
ex ipso certamine reportatur,
hic accipitur. ἀναιρῶν ἡ Πυθίη [αὐ-
τῶν] ἀγῶνας τὰς μεγίστας ἀναιρῶσθαι
πίπτει. ix. 33. Valla: Respondit
Pythia quinque ipsum maximas
palmas e certaminibus reporta-
turum. Æ. P. Pythia respondit
[ipsum] quinque maxima certa-
mina suscepturum. Quamvis e-
nim Vallæ versio sic alias accipi
commodissime possit, hic tamen
non possit. Quod ex ipsius He-
rodoti verbis aperte colligitur,
quum subjicitur, ὁ μὲν δὲ αἰμαρτῶν
τὸ χρηστήριον, προσῆλθε τοῖσι γυμνασί-
οις, ὡς ἀναιρῶσθαι γυμνικὸν ἀγῶ-
να. id est, Ille vero non intel-
lecto oraculo, gymnasiis, [et lu-
dicris exercitationibus] sedulam
operam navabat, ut victorias ex
gymnicis certaminibus reporta-
turus. Et paulo post, μαθόντες δὲ
Λακεδαιμόνιοι οὐκ εἰς γυμνικόν, ἀλλ'
εἰς ἀγῶνας ἀγῶνας φέρον τὸ Τισαμενοῦ
μαστήριον. id est, Cum autem La-
cedæmonii intellexissent oracu-
lum Tisameni non ad gymnica,
sed ad bellica certamina spectare.
Quænam autem fuerint ista quin-
que gravissima certamina, vide

ix. 35. νικῶν ἀναιρῶσθαι καλλίστην ἀπα-
σίαν τῶν ἡμῶς ἴδμεν. ix. 64. Vic-
toriam, omnium, quas nos sci-
mus, pulcherrimam est adeptus.

ἀναιρῶν, vel ἀναιρῶσθαι πόλεμον τι.
Herodotea locutio. Bellum ad-
versus aliquem suscipere. Ἐκαταῖος
οὐκ ἔα πόλεμον βασιλεὺς τῶν Περσῶν
ἀναιρῶσθαι. Hecatæus bellum ad-
versus Persarum regem suscipi
non sinebat. v. 36.

ἀναιρῶν, et ἀναιρῶσθαι. Ion. pro
com. συλλαμβανῶν. De mulieri-
bus dictum, quæ semine virili
intra matricem suscepto prolem
concipiant. ἐν γὰρ σι νυκτὶ ταύτῃ
ἀναιρῶμαι. vi. 69. Te enim hac
nocte concepisti. v. s. suscipio.

ἀναιρῶν et ἀναιρῶσθαι. Suscipere.
Sequi. τῶν γυναικῶν τὴν σιωπὴν
σφαλερώτερον ἀναιρῶ. Sententiam
tibi periculosiorem suscepisti, se-
quutus es. vii. 16. ἀναιρῶ αὐτὴν
Ion. dictum pro com. ἀνέμω.

ἀναιρῶσθαι. Ion. et poet. pro com.
δαπανῶν, et ἀναλίσκιν. Impendere.
Consumere. Absumere. πίπτει ἡ-
μέραι ἀναιρῶσθαι. Quinque dies
[in hoc iter] impenduntur. In-
terpres Latinus sensum, non ver-
ba secutus, vertit, Est quinque
dierum longitudine, &c. Sed
ἀναιρῶσθαι (ut docet Eustathius)
παρὰ τὸ δῖον ἀναλίσκιν σημαίνει δο-
κῆν. αἰσινῶν γὰρ, τὸ εἰς τὰ αἶσια,
ὃ ἐστὶ καθήκοντα, δαπανῶν. Quam-
vis autem hoc verbum proprie in
res minime necessarias, et parum
honestas sumtum facere signifi-
cet, γυνικῶς tamen (ut et ex hoc
Herodoti loco patet) pro consu-
mere, et impendere sumitur,
i. 72. Consule Suidam. ἐκ τῆς
τάφρου ἡ γῆ ἀναιρῶσθαι. Terra
egesta ex fossa consumpta est. i.
179. τὸν χρόν ἀναιρῶσθαι. Aggerem
consumeat. i. 185. ἡμέραι ἀναιρῶ-
σθαι τισσαράκοντα. ii. 11. ἐν τῇ
προανασημασμένην χρόν. In ante
consumto tempore. ii. 11. μῆνας

ἀναισιμούνται. ii. 31. ὅσος ἀμπύλινος ἀναισιμούται. Vinum ex vitibus productum consumitur. ii. 60. ἀναισιμάθη. ii. 125. ἀναισιμούνται. ii. 134. ταῦτα ἀναισιμάσσει. iii. 6. ἐς τὴν φρουρίαν ἵππον τὴν Κιλικίην ἑσπὸν τάλαντα ἀναισιμῶντο. In equitatum, qui Ciliciam custodiebat, centum talenta absumebantur. iii. 90. ὥρα μὴ τὸν σίτον ἀναισιμάσσωσι. Ne frumentum consumerent. iii. 150. ἀναισιμούσθαι. iv. 35. προσαισιμῶντο πολλά. v. 34. ἀναισιμῶνται. v. 53. ἀναισιμῶνται. viii. 41. ἀναισιμῶμα, ἀναισιμῶματος, τό. N. H. pro com. ἀνάλωμα, δαπάνημα, sumtus, impensa, expensa. v. 31. ἀνακάπτειν. V. H. [pro quo συνώνυμος, καὶ κοινῶς dicitur καταπίναι. ii. 93.] Deglutire, devorare, absorbere. ii. 93. ἀνάκανθος, ὁ καὶ ἡ. com. Spinis carens. κῆτος ἀνάκανθα. Cete spinis carentia. iv. 53. ἀνακιάται. Ion. pro com. ἀνάκωνται, dicati, consecratiq[ue] sunt. i. 41. ἀνακῆσθαι. Commune. Incumbere. γροῦς ὁ Δηϊόκης ἐς ἐωπὸν πᾶν ἀνακίμειον. Deioces, cum cognovisset totum [Judiciorum exercendorum onus] in se incumbens. ἀνακινδυνύειν. Com. Iterum periclitari. Periculum iterum adire, subire, facere. τί σοι πάντως δύνει ναυμαχίῃσι ἀνακινδυνεύειν; Quid omnino te praeliis navalibus iterum periclitari, [quid belli fortunam iterum pugnīs navalibus tentare, et periclitari] oportet? viii. 68. ix. 26, 41. ἀνακλίνειν. Poet. pro com. ἀνοίγειν, aperire. αὐτὰρ ἀνακλίνεσθι θυγαί. πᾶντες γὰρ ἴσσοι. V. Hom. 33. At aperiamini fores. Opulentia enim ingreditur. ἀνακνίξιν. Com. Ejaculari. iv. 181. ἀνακρίνιν, et ἀνακρίσθαι. Com. Rem aliquam accurate exami-

nare, perpendere, agitare. Inquirere. Disputare. Rixari. Altercari. τοὺς δὲ ἀνακρινομένους πρὸς ἐαυτοὺς ἡς καταλαμβάνει. xi. 56. Hos autem inter se disputantes, [et altercantes] aurora deprehendit.

ἀνακρίσις, ἡ. com. Inquisitio. Indagatio. Interrogatio. οὐδὲ ἀνακρίσις ἤξιον τὸν φέροντα τὴν ἀγγελίαν. Ne interrogatione quidem dignum judicavit eum, qui nuntium attulerat. iii. 53.

ἀνακρίσις, ις, ἡ. com. Apud Herodotum accipi videtur interdum pro sententia, quam quis rebus accurate disquisitis, et diligenter examinatis dicit. ἑτέρποντο τῇ ἀνακρίσει. viii. 69. Valla : Gaudebant ejus quam dixerat sententia. Æm. P. Illa [Artemisiæ] sententia delectabantur. Quamvis enim id proprie significet ἡ ἀνακρίσις (ut patet ex verbo ἀνακρίνιν, unde nomen hoc formatum) quod ante declaratum, sæpe tamen, ut hic etiam, γινικῶς pro γνώμῃ sumitur. Herod. statim rem indicat, quum subjicit, ἐπειδὴ δὲ ἀνηνίχθησαν αἱ γνῶμαι ἐς Εἰρήνην, κέρτα τι ἦσθη τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρtemisiᾶς.

ἀνακροῖσθαι ἐπὶ πρύμνῃ. viii. 84. vide πρύμνη.

ἀνακτᾶσθαι. Com. Benevolentiam alicujus sibi conciliare. ἱλπίζων τὸν θεὸν τέτοις ἀνακτῆσθαι. Sperans fore ut his Deum placaret, ejusque benevolentiam sibi conciliaret. i. 50.

ἀνακτᾶσθαι. Com. Recuperare. ἀνακτᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα. i. 61. Tyrannidem iterum recuperare. Sed illud ὀπίσω πλυνάξαι, sic et adverbium iterum, vel rursus: ut apud Liv. retro redire. ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν. iii. 73. ἀνακτῆσθαι τὸ ὀπίσω τὴν ἀρχήν. iii. 75.

ἀνακωχύνειν, Herodoteum et Thucydideum vocabulum. Summissis, lectisque velis in alto fluctuare, imminente tempestate, anchoris

navem utrinque distinentibus, ne nimis agitur. Retinere, inhibere, stabilire, firmare. Ἀνακωχύναντες τὰς νῆας. Navibus in alto, jactis anchoris, retinentes. Vel, ubi naves, jactis anchoris, in alto propter tempestatem inhibuissent. vi. 116. ἵνα ἀνακωχύνῃ τὸν τῖνον τῶν ὅπλων. Ut stabiliret funes armamentorum. vii. 36.

Ἀνακωχύνει τὰς πρῶρας ἐς γῆν, τρέψαντες πάντες μετωπῆδόν. vii. 100. fortasse melius hæc ita distinguerentur, ἀνακωχύνει, τὰς πρῶρας ἐς γῆν τρέψαντες πάντες μετωπῆδόν. Vertes autem, Naves anchoris in mare jactis firmant, cum omnes [navarchi suarum navium] proras terram versus in frontem, vel æquatis frontibus convertissent. Si nihil mutandum, locum ita Latine reddemus, Anchoris in mare jactis proras ad terram, [i. e. terram versus,] firmarant, cum omnes [navarchi suas naves] in unam frontem digessissent, vel in frontem, aut æquatis frontibus [ad terram] convertissent. Lector et lectionem et interpretationem libere sequatur, quamcumque voluerit. Vide μετωπῆδόν. Ἀνακωχύνει τὰς νῆας. vii. 168. Valla: Naves in statione statuere. Æ. P. Naves anchoris in mare jactis firmarunt. Vide vulgata Lexica ἐν τῷ ἀνακωχύν, et ἀνακωχύνειν.

Suidas ait ἀνακωχύνειν proprie dici de navibus, quæ, exorta tempestate in mari, contractis velis fluctuant, ventis non resistentes.

ἀνακωχύνειν μεταφορικῶς interdum accipitur apud Herodotum pro, in aliquo loco quiete manere. ἀνακωχύνει, θέλων εἶδέναι τὸ παρ' Ἀθηναίων, ὁκοῖόν τι ποιήσῃσι. ix. 13. Quæ manebat, scire cupiens quidnam Athenienses facturi essent, quid facere statuissent. Hoc ex sequentibus patet, καὶ ἔτι ἐπ' ἡμῶν ἐπὶ ἱστορίῳ γὰρ τὴν Ἀφικνῆν. Nec vasta-

bat, nec lædebat agrum Atticum. ἀνακῶς. Ion. pro comm. ἐπιμελῶς. Φροντιστικῶς. μετὰ Φροντίδος. ἀνακῶς ἔχυν τινές. Solicitum esse de re aliqua, ut ea potiamur. i. 24. Σπόρε [πᾶς τις] ἀνακῶς ἔχεται. viii. 109. Sementis quisque curam gerat. De semente facienda quisque sit sollicitus

ἀναλαμβάνειν. com. Vires recolligere. Vires pristinas resumere. Subaudiendus autem casus personæ, de qua verba fiunt. Ἀνίλαβόν τε, καὶ ἀνιμαχίσαντο οἱ Κᾶρες. Cares pristinas vires vel animos resumserunt, præliumque redintegrarunt. v. 121. [Alias ἀναλαμβάνειν ὁ ἱατρὸς τὸν νοσοῦντα λέγεται, quum medicus ægroto pristinas vires aliquo salutari pharmaco restituit.] Hæc enim idem valent ac si dixisset Herodotus, ἀνίλαβον ἱαυτές. Vel, ἀνίλαβον τὴν διασποδοῦσαν δύναμιν. Vires dispersas, disjectas vires resumserunt. ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα. viii. 109. Priorem calamitatem reparare, vel emendare.

ἀναλαμβάνειν πᾶσαι τὴν ἐπινηχθῆσαν οἱ αἰτίην. Herodotea locutio. vii. 231. Omnem culpam sibi objectam delere. Varias τοῦ ἀναλαμβάνειν significationes in vulgatis Lexicis vide, ut hujus locutionis a re medica sumtæ vim melius intelligas. Medicus enim ægrotos ἀναλαμβάνειν dicitur, id est, rescicere, recreare, in pristinum secundæ valetudinis statum restituere, eorumque corpus, quod a morbo correptum, et occupatum fuerat, ex morbi manibus recipere, receptumque salutiferis remediis corroborare. Sic ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα. viii. 109. Priorem calamitatem emendare. Vel, Priorem ignaviam corrigere. Priorem ignaviæ culpam sarcire. Vide κακότης.

ἀναλαμβάνειν. com. Recuperare. τὴν ἀρχὴν ἀναλαβεῖν. Regnum recu-

perare. iii. 73. ὡς ἀπαλάβοιεν τοὺς ἰππίωνας. ix. 51. Ut recuperarent servos.

ἀναλαμβάνειν τὴν πρότιν κακότητα. viii. 109. Priorem calamitatem reparare, emendare.

ἀναλέγσθαι. commun. [pro quo et συλλέγειν συνανύμωσιν dicitur. iii. 130.] τοὺς ἀποπίπτοντας ἀπὸ τῶν Φιαλίων τειχῆρας ἀνέλεγο. Stateras ex phialis excidentibus colligebat. iii. 130. ἀναλύχειν. Ion. et poet. simplex, λύχειν. unde Gallicum, *Lécher*. Italicum, *Leccare*. i. 74.

ἀναλκις, ἰδος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀσθενής. Infirmus, imbecillus, ignavus. ii. 102.

ἀνάλωτος, ὁ καὶ ἡ. com. Inexpugnabilis. Qui capi non potest. τῦχος ἀνάλωτον. viii. 51. Inexpugnabilis murus.

ἀναμάζοντος. Qui nullis plaustriis permeari potest. Epithetum loci. ii. 108.

ἀναμάρτητος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui est sine peccato. Qui nullum peccatum commisit. v. 39.

ἀναμασός. vi. 58. Quid sibi velit non constat. Ad marginem notatur pro vocabulo ἀναμασόνος, quod est in ipso textu, ἀναγκασός. q. d. coactos. Valla vertit, *Necessarios* quosque.

ἀναμάττειν. f. ξω. Ion. et poet. Luere, et eluere. τὰ πρότερον ἐγὼ ἔπρηξα, καὶ ἡμῶν κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω. Priora [facinora] ego feci, et meo capite luens fero, eluo. i. 155. Quod loquendi genus ex Homero videtur sumtum. Sic enim ille ἐν τῷ τῆς Ὀδυσσεύς T. 92. "Ἐρδουσα μέγα ἔργον, δ' σὴν κεφαλῇ ἀναμάξεις. Perpetrans magnum facinus, quod tuo capite lues, elues.

ἀναμάχσθαι. com. Iterum pugnare, praelium redintegrare, pugnam instaurare, denuo pugnare. οἱ Κᾶρες ἀνιμαχίσαντο. v. 121. Cares repugnarunt. Valla; sed male. Vertendum enim, Praelium redin-

tegrarunt; vel, Pugnam instaurarunt. sic et viii. 109.

ἀναμέσος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Qui est medius in aliquo loco. πόλις ἀναμέσος vocat Herodotus urbes in mediterraneis sitas. ii. 108.

ἀναμειμίχεται. Ion. 3. plur. perf. p. pro com. ἀναμειμιγμένοι εἰσὶ. Permixti sunt. i. 146. ἔθνη ἀναμειμίχεται, pro ἀναμειμιγμένα εἰσὶ. Gentes permixtæ sunt. Vide χεται terminationem Ionicam 3. pers. plur. perf. pass.

ἀναμίξ. Adverb. com. Promiscue. Gal. *Pêle mèle*. i. 103. vii. 40, 41.

ἀναμμένος, η, ον. Ion. pro com. ἀνημμένος. Amictus, a, um. Vestitus, a, um. Indutus, a, um. Λιωντίας ἀναμμένοι. Leonum pellibus induti. vii. 69.

ἀναμνίσθαι. Ion. et poet. pro com. ἀναμνιμήσκων. Recensere. Commemorare. τῆς μητρὸς ἀναμνίσται τὰς μητέρας. Matris matres, i. e. avias recenset, commemorat. i. 173.

ἀναξυρίς, ἰδος, ἡ. com. Subligaculum. Gallice, *Brayer*, vel *Brayes*. *Bracca*, Latine, a Græco ῥάκος q. d. ῥάκκαι. et Ἄελις πᾶσιφο β, βράκκαι. ut ῥόδον, βρόδον. Rosa. σκυτίνας ἀναξυρίδας φορέουσι. Coriacea subligacula, vel coriaceas braccas ferunt. i. 71. Italice *Braghe* vocantur. Græce dicuntur etiam per simplex κ βράκια, βράκη. quod melius indicat suam originem, quam alterum vocabulum, ubi geminum exstat κ. Theocritus ἐν ἡλακάτῃ. Idyll. 28. pag. ex H. Steph. typis. 240. Πολλὰ δ' οἶα γυναῖκες φορέουσ' ὑδάτινα βράκη. id est, Multas autem [conficies] braccas aquatiles, [vel aquei, et cærulei coloris, vel molles,] quales mulieres gestant. iii. 86. v. 49.

ἀναξυρίδις, ον, αἰ. Tibialia. Tibiarum tegmina, quæ Gall. vocantur, *Bas de chaussees*. Περί τὰ σκέλια ἀναξυρίδας [ἰχον.] Circa crura [habebant] tibialia. vii. 61. Valla vertit,

Femoralia. Quare τὰ σκέλια non pro cruribus, at pro femoribus ipsis sumsit. Quid σκέλος quid *μῆρος*, docent Lexica. Ἀναξυρίδας ἐν δίδυκισιν. vii. 64. Femoralia induerant.

ἀναπτεταμένον πύλας. viii. 60. Apertum, et patens pelagus.

ἀναπτάσαι. com. ab ἀναπτεινύω. ἀναπτάννυμι. μ. ἀναπτάσω. ab ἀναπτάω, ᾧ. τὸ ἀνοίγω. Aperire. Ἀναπτάσας τὰς πύλας. Apertis portis. iii. 146. 158.

ἀναπτεπλάναι apud Herodotum peculiariter accipi videtur interdum ἀπὸ τοῦ φέρειν, πιάσχειν, ὑπομένειν. q. d. μέτρον κακῶν ἀνάπλων φέρειν. Mensuram malorum plenam ferre. Multa mala ferre, pati, tolerare. Τίνα δαιμόνων παραδόντες, τοῖς ἀναπτεπλάμεν; Quo Deorum offenso, quo numine læso, hæc patimur? vi. 12.

ἀνάπλως, ὁ καὶ ἡ. Ion. et Att. pro com. ἀνάπλος, πλήρης, μεστός. Plenus, refertus. ἥρα πτερῶν ἀνάπλων. Aerem pennis oppletum. iv. 31.

ἀνάπλος, ὁ. Ion. et poet. pro com. πλοῦς. Navigatio. ii. 8. hinc per contractionem ἀνάπλους. ii. 4.

ἀναπλῶν. Ion. et poet. idem ac ἀναπλῆν, ἀναξυῖσαι, ἀπαίρειν, ἀνάγειν τὰς ἡῆας, de quibus loquendi generibus vide suo loco. Solvere. Solvere portu. Discedere ex portu, et in altum navigare. ἐπὶ δὲ παρήγῳ πολλοὺς ἀναπλῶν, ἀνῆγον τὰς ἡῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα. viii. 70. Postquam autem [classis præfecti] solvendum nuntiarunt, [illi, qui navibus vehebantur,] naves per altum adversus Salamina duxerunt.

ἀναπνέειν, εἶν. com. Respirare, recreari. ἀναπνεῦσαι ἐκ τῆς ναυηγίας. Ex naufragio respirare. viii. 12. Vel, ut Cic. diceret, A naufragii metu respirare. Sic enim ille in orat. de Arusp. responsis. 255. A. Posteaquam respirare vos a

metu cædis, emergere auctoritatem vestram a fluctibus illis servitutis, &c.

ἀναποδίζειν. com. Pedem referre. μεταφορικῶς vero significat ἀκριβοῶς ἐξετάζειν τι. Aliquid diligenter examinare ταῦτα πολλὰκις λέγειν. Eadem sæpius dicere, repetere. ἑδὰμῃ ἄλλη ἀνεποδιστὶ ἰωῦτόν πλάην τὴν Ἀλιζάνδρου. pro κατὰ πλάην τῷ Ἀλιζάνδρῳ ταῦτα ἑδὰμῃ ἄλλη πάλιν ἔλεξε. v. s. Nullo alio in loco se ipsum revocavit in Alexandri erroribus. vel quod attinet ad Alexandri errores. i. e. Nusquam alibi hunc Alexandri errorem repetit. alii, Nec usquam alibi retractat hunc errorem Alexandri. ii. 116. Uterque sensus est bonus. ἀναποδίζω τὸν κέρυκα. Præconem diligentius interrogans, sciscitans, examinans. v. 92. §. 6. Quoniam autem qui aliquem accuratius interrogant, eum sæpius ad se revocant, pedemque referre jubent, ideo factum ut τὸ ἀναποδίζω non solum ἀπὸ τοῦ τὴν πόδα ἀναφέρειν, ὅπισθω φέρειν, καὶ ὅπισθω χωρεῖν sumatur; sed etiam μετανυμικῶς, ἀπὸ τοῦ ἀκριβοῶς ἐξετάζειν, καὶ ταῦτα πολλὰκις ἰσχυρῶν, ut hic videmus. Alias revocare, retractare. Valla parum fideliter locum hunc videtur interpretatus; nam (ut cætera silentio præteream) τὸ ἀναποδίζων vertit, Interambulans. Quod quam bene, vel cæcus videat.

ἀναπτεροῦν. Ion. Bona spe replere, et excitare, atque quodammodo alis ad avolandum instruere. ἀναπτερόσας αὐτήν. Postquam eam bona spe replevisi. ii. 115. Alias idem est ac quod Galli dicunt, Enlever, et emporter. q. d. sublimem vel sublaturum absportare.

ἀναπτύσσειν. com. Explicare, evolvere, aperire, resignare. Ἐκαστα τῶν συγγραμμάτων ἀναπτύσσειν ἐπ' ἑκάστη. Singulas literas resignans, aperiens, [quæ in his continebantur,]

inspiciebat. i. 48. ἀναπτύξας τὸ βιβλίον. Explicato, aperto libello. i. 125.

ἀνιάπυστα γίνονται [τὰ πράγματα.] ix. 109. Res resciscuntur. Res patesciunt.

ἀνιάπυστος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. De quo aliquid est auditum ac rescitum. Quod nobis innotuit. ταῦτα ἀνιάπυστα γινόμενα. Cum hæc innotuissent. vi. 64, 66.

ἀναρπάξιν, et ἀναρπάξουσαι. com.

In altum rapere, sursum rapere, abripere, absportare. Nonnuncquam μεταφορικῶς accipitur pro facile superare ac in nostram potestatem redigere. Metaphora videtur sumta ut ab aquilis, quæ prædā in terris raptam, in ærem volatu veloci portant, ac dilaniatam vorant. Sic etiam Galli dicunt, *Enporter une ville de premier assaut*, i. e. primo assultu (ut loquitur Virgil. *Æn.* v. 442.) urbem aliquam in suam potestatem redigere. Sed ἑμφατικώτατον est hoc loquendi genus, nobisque rei peractæ facilitatem sub oculos quodam modo spectandam subjicit. Καὶ οὗτοι μὲν βοῇ τε, καὶ ὁμίλῳ ἐπῆσαν, ὡς ἀναρπασόμενοι τοὺς Ἕλληνας. ix. 59. Valla: Et isti quidem cum vociferatione ac tumultu instabant Græcis, tanquam excepturi. *Æ. P.* Ac isti quidem cum vociferatione strepituque Græcos invaserunt, ut [eos] abrepturi, [i. e. in suam potestatem facile redacturi, vel, facile superaturi, ac arbitrato suo tractaturi.]

ἀναρβαιοικῶς, ὅτος, ὁ. Ion. [pro com. ἀνηρηκῶς. vi. 36.] Qui absportavit aliquid. τριφυνηφόρους ἀγῶνας ἀναρβαιοικῶτα. Qui ex certaminibus pro præmio coronam abstulerat, absportarat. v. 102. Vel, Qui ex certaminibus, in quibus corona victori datur, victor discesserat.

ἀναρβριπτῖν. Vide ῥιπτῖν, ὤν.

ἀνιάρσιος, α, ον. Ion. et poet. Indi-

gnus Non ferendus. ἀνιάρσια πρήγματα ἔφη πιπτονῖναι ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου. Res indignas, et minime ferendas, se a tuo servo perpersum dicebat. i. 114. ἐπιπτόνθης πρὸς Καμβύσιον ἀνιάρσια. iii. 74. A Cambyse res indignas passus fuerat. v. 89, 90. ὡς ἐπιπτόνθης πολλά τε, καὶ ἀνιάρσια ὑπ' αὐτῆ. ix. 37. Quippe qui multa, ac indigna [facinora ab eo in se perpetrata] passifuerant. ὁ δὲ δυνὸν τι, καὶ ἀνιάρσιον ἰποῦντο. ix. 110. Ille vero rem atrocem, ac indignam, [et minime ferendam] censebat.

ἀνιάρσιον. Ionic. et poetic. pro eo, quod animo nostro non placet, quod injucundum est, pro calamitate. Οὐδὲν ἀνιάρσιον πρήγμα συνείχθη. Nulla res injucunda, nulla calamitas accidit. iii. 10. ἐπιπτόνθης πρὸς Καμβύσιον ἀνιάρσια. Res indignas a Cambyse pertulit. iii. 74. v. 89, 90.

ἀναρτᾶν. com. Suspendere. Parare. Præparare. μαθὼν τοὺς Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδιν Αἰγινήτας κακῶς. vi. 88. Cum animadvertisset Athenienses ad Æginetis male faciendum esse paratos, vel ad Æginetas maleficiis afficiendos paratos esse. Vide ἀρτίω, ᾧ. ἀναρτῆμαι ἐπ' αὐτὸς στρατῖσθαι. Ad bellum ipsis inferendum sum paratus. Vel, Animo feror ad bellum ipsis inferendum. vii. 8. §. 3. pro eodem dicitur παραρτῖν, et παραρτῖσθαι, pro quo παρασκευάζειν alias. παραρτῖστο στρατῖν τι, καὶ τὰ πρόσφορα τῇ στρατῖ. Exercitum, exercituique res necessarias præparabat. vii. 20.

ἀναρχία, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀναρχία, ας. Magistratus defectus. Rerum status, in quo nullus est magistratus, cui pareatur. In rebus militaribus ἀναρχία dicitur, quum milites nullum habent ducem, cui pareant: vel quum habent quidem, sed omnes omnia pro libidine petulantius faciunt. Ἀν-

αρχῆς ἐύσης. ix. 28. Cum nullus esset dux. Hoc enim ita vertendum, ut patet ex ix. 22. αὐτίκα [αὐτοῖς] ἐπόθισαν, ὥς σφας οὐδαίς ἦν ὁ τάσσων. Statim [ipsum] desiderarunt, cum nullus esset qui eos in ordinem redigeret, [qui ipsorum aciem instrueret, ipsosque duceret] Valla: Sensem potius, quam verba videtur expressisse.

ἀνασκοποῖζιν. Palo transfigere aliquem, eumque palo transfixum, ac affixum relinquere, ita tamen ut humi palus stet erectus. Italice dicitur *Impalare*. Gal. *Empaler*. Supplicii genus Turcis, Tartarisque familiarissimum. i. 128. Interp. Latinus vertit, patibulis affigere, quod Herodoti mentem, Græcique vocabuli vim non satis explicat. ἀνασκοποῖσθαι μύλλοντας Πάλis transfigendos. Gallice, *Qui devoient être empalés*. Valla: Quum essent patibulis suffigendi. iii. 132. τρισχιλίους ἀνασκολόπισι. iii. 159. ἀνασκοποῖσθαι. iv. 43. ἀνασκολόπισι. ibid. Valla: In crucem sustulit. iv. 202. Μαρδόνιον ἀνασκολόπισας. ix. 78.

ἀνάσπας, ὁ καὶ ἡ. Qui ex aliquo loco evellitur, extrahitur. Qui ex suis pristinis sedibus in alias habitandi causa per vim transportatur. Παιόνας ἀνασπάσας ποιῆσαι ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίην. Pæonas ex Europa extractos in Asiam transportare. v. 12. ἐμὶ αἶψά βαλέσσης ἀνάσπας ἐποίησας. Me a mari revulsisti, retraxisti. v. 106. τὰς παρθένους ἐς τὰ Βάκτρα ποιήτομαι ἀνασπάσους. Virgines Bactra per vim transportabimus. vi. 9. 32. Νήσαν ἐν τῇσι τοὺς ἀνασπάτους καλεομένους κατακίβω βασιλεῖς. vii. 80. In his insulis rex eos collocat, qui vocantur ἀνάσπας. q. d. evulsi, scilicet ex suis antiquis sedibus, et in alias habitandi causa translati. Sic et Ctes. Pers. c. 9. Ἀὐτὸν ἐς Σῶσα ἀνάσπας ἐποίησατο. Ipsum ex suis sedibus extractum

Susa transportavit. Idem Pers. c. 39. ἀνάσπας γίνεται ἐς τὴν ἐρυθρὰν [θάλασσαν].

ἀνάσας, ιος, ἡ. Ex suis pristinis sedibus expulsio, et in alium locum translatio. ἔβλαίσοντο περὶ ἀνάσας τῆς Ἰωνίης. ix. 106. ἀπὸ τοῦ τῶν Ἰωνίων. Consultabant de Ionibus movendis ex suis sedibus, et alio transportandis. Vide sequentia.

ἀνάσας, ὁ καὶ ἡ. Ex suis sedibus expulsus. Eversus. com. Συρίας ἀνάσας ἐποίησιν. ἀπὸ τῷ ἀνίστην, ἀνίστην. Syros funditus evertit. i. 76. ὑπ' ἀνομίης ἀνάσαςτο ἰσμήθας. Ab iniquitate evertemur. Vel propter injustitiam ex nostris sedib. expellemur. i. 97. πάντα σφι ὑπὸ ὕβριος ἀνάσαςτα ἦν. Omnia propter injurias ab ipsis eversa fuerant. i. 106. μὴ ἀνάσαςτος ποιήσῃ τὰς Σάρδεις. Ne Sardeis everteret. i. 155. pro eodem dicitur, ἐκανάσσαι. ibid. τὰ κάτω τῆς Ἀσίας ἀνάσαςτα ἐποίησιν. Inferiores Asiæ partes evertebat. i. 177. Νίνου ἀνάσαςτον γυνομένης. Eversa Nino. i. 178. τοὺτους ἀνάσαςτους ἐποίησαν ἐκ τῆς Αἰγύπτου παρὰ βασιλῆα. Hos ex Ægypto summos ad regem transportarunt. iv. 204. ἀνάσαςτον τὴν Ἑλλάδα ποιῆσαι. Græciam funditus evertere. vii. 56. ἀνάσαςτοι ἐκ τῶν οἰκίων ἐβλήοντο. funditus ex suis sedibus eversi sunt. vii. 118.

ἀνάσαςτον γίνεσθαι. ἀνίστασθαι. Ex suis sedibus expelli, et alio transferri. Ἰωνίην γινέσθαι ἀνάσαςτον. ix. 106. ἀπὸ τοῦ, τοὺς Ἰωνας ἀνάσαςτους γινέσθαι. Iones ex suis sedibus moveri et alio transferri.

ἀνάσασιν, pro ἀνάσασιν. In crucem tollere. Cruci figere. Cruci affigere. ἀνάσασιν ἐπὶ τῇ Περσίδος. Ctes. Pers. c. 58. A Parysatide cruci affixus est.

ἀνάσασιν. Vestes sursum tollere, et pudenda revelare ac ostentare. Dictum de mulieribus impudicis, quæ vestes pudenda tegentes re-

ducunt, tollunt, ac ostendunt, quæ tegenda. αἱ δὲ ἀνασύρονται. ii. 60.

ἀνασχῆν, ἀνίσχιν, ἀνίχιν, ἀνίναί, ἀνατέλλειν. Exoriri, nasci, fieri, creari. Vide ἀνίχιν. v. 106. vii. 14.

ἀνασχετός, ἢ, ὄν. com. Tolerabilis, ferendus. οὐδαμῶς ἀνασχετόν.

Quod nullo modo ferri potest.

iii. 81. οὐκ ἀνασχετόν ὕβριν φαίνων. Injuriam non ferendam ostendens.

iii. 127. Οὐκ ἀνασχετόν ποιησάμενος. [sub. πρῆγμα.] vii. 163. Rem non ferendam ratus.

ἀνασχιζύν. com. Dividere, discindere, findere, aperire. Gallice, *Fendre, ouvrir*. Ἀνασχίσας τούτου τὴν γαστέρα. Cum hujus ventrem aperuisset. i. 123. τὸν λαγὸν ἀνίσχισι. Leporem aperuit. i. 124. [pro eodem dicit et διελύν. i. 123.] iii. 35. τὴν νηδὺν ἀνασχισθῆσαν. Ventrem apertum. iv. 71.

ἀνασώσασθαι. com. Recuperare.

πρὶν αὖν Θυρέας ἀνασώσονται. Priusquam Thyreas recuperassent.

i. 82. οἱ Μῆδοι τὴν ἀρχὴν ἀνισώσαντο. Medi regnum recuperarunt.

i. 106. τὴν ἡγεμονίην κατὰ τὸ κρατερόν ἀνασώσασθαι. Principatum per vim, vel totis viribus recuperare.

iii. 65. μὴδ' ἀνασωσαμένοισι τὴν ἀρχὴν, μὴδ' ἐπιχειρήσати ἀνασώζειν. iii. 65, 73, 140. vi. 107.

ἀνατέλλειν, et compos. ἱπανατέλλειν.

Oriri. Exoriri. De solis ortu dictum. Com. ἡλίου ἱπανατέλλοντος.

Exoriente sole. iii. 84. ἡλίου ἀνατέλλοντα. iv. 40, 45.

ἀνατέλλειν de fluviorum ortu, et origine dictum. ἐκ ταύτης ἀνατέλλων ὁ Ἰπανὶς ποταμός. iv. 52. Ex hac oriens, nascens, Hypanis fluvius.

ἀνατιθέναι. Commune quidem verbum: sed peculiaris apud Herodotum exstat ejus significatio, pro ἰώ, sino, permitto. Οὐ γὰρ ἂν

οἱ πυραμίδα ἀνίσταν [οἱ Αἰγύπτιοι] ποιήσασθαι τοιαύτην. Nec enim [Ægyptii ei] permisissent talem pyramidem sibi extruere. ii. 134. Hunc locum Valla non intellexit. Vertit enim, Neque enim talem pyramidem illa sibi facere destinasset. Sed verba Græca sensum alium indicant, quem nos expressimus fideliter.

ἀνατιθέναι. com. Dedicare, consecrare, dedicatum ponere, consecratum collocare. ἀνέθηκε ἐς τὸ "Ἡραῖον. iv. 88. ἀντὶ τοῦ ἀνατιθεμένου ἐν τῷ "Ἡραίῳ ἴθνην. In Junonis templo consecrata posuit. χαλκήϊον ἀνέθηκεν ἐς τὸ "Ἡραῖον. Athenum consecratum in Junonis templo collocarunt. iv. 152.

ἀνατιμάειν. V. H. de quo vulgata Græco-latina Lexica hæc tantum tradunt, Ἀνατιμήσας, ὑπερβαλλόμενος, τῇ τιμῇ. Hesychius. q. d. Exuperans pretio. Unde patet τὸ ἀνατιμάειν id significare, quod Galli sua lingua feliciter exprimunt, *Surfaire quelque chose*, id est, *Supra modum rem aliquam æstimare*. Vel, *Hausser le prix de quelque chose*. ὑπὲρ τὸ μέτρον τὴν τιμὴν αἰεῖν, τιτίειν αὖξιν. Præter modum pretium attollere, id est augere. ὁ δὲ, ὅριον περὶ πολλοῦ ποιουμένους Σπαρτιάτας φίλον αὐτὸν προσθήσθαι, μάθων τοῦτο, ἀντιτίμα, σημαίνειν σφι, ὡς, ἢν μιν πόλιν αὐτῶν σφίτερον ποιήσονται, τῶν πάντων μεταδιδόντες, ποιήσει ταῦτα, ἐπ' ἄλλω μισθῷ δ' οὐ. ix. 33. Valla: Hic animadvertens Spartiatas plurimi facere ipsius amicitiam, abnuebat, &c. Æ. P. Hic autem animadvertens Spartanos magni facere ipsum [sibi] amicum adjungere, [id est, Spart. suam amicitiam plurimi facere, et eam sibi conciliare vehementer cupere,] hoc [inquam] animadvertens, [suam amicitiam et ipse] longe majoris æstimabat, [id est, æstimare cœpit.] Hanc interpre-

tationem Herodotus ibid. manifeste confirmat his verbis, οὐδ' οὕτω ἔφη ἔτι ἀρκέσθαι τούτοις μοινοῖσι. Sed est loquendi genus a mercatorum moribus sumtum. Horum enim plerique, quum aliquas merces raras, et humanæ vitæ necessarias penes se solos habent, eas magno vendunt. Quod si frequentem hominum numerum ad has emendas undique convenire videant, lucri cupiditate flagrantes confestim earum pretium præter modum augent. Hæc autem ita melius Gallice redderetur, *Quand il eut aperçu que les Lacédémoniens faisoient grand cas de s'adjoindre un tel personnage pour ami, et qu'ils prisoient son amitié, il haussa le prix de sa marchandise, vel, il commença à priser davantage sa marchandise, et à faire du rencheri.* Quid autem hæc aliud significant, quam, tunc in conditionibus se longe, quam ante, difficiliorē præbere, et majora petere cœpit? Cur? Herodotus ix. 35. caussam affert. οἱ γὰρ Σπαρτιῆται ἰδίοντο διωτῆς τοῦ Τισαμενοῦ, [διὸ καὶ] πάντας συγχάρον οἱ. i. e. Spartani enim Tisamenō magno opere indigebant. [Quamobrem etiam] ei omnino concesserunt [quæcunque petierat.]

ἀνατρέπιν. Evertēre. περιρρίζους ἀντρέπιν. Radicitus evertit. i. 32.

ἀναφανδόν. Ion. et poet. pro com.

φανερῶς. Palam, manifeste. ii. 46.

ἀναφέρειν. com. Referre, renuntiare.

Κροῖσος ἐκέλευσιν αὐτοὺς πάντα παρ' ἐαυτὸν ἀναφέρειν. Cræsus eos omnia ad se referre jussit. i. 47. ἐπὶ ἀννιχθέντα τὰ διοπρέπια ἐπύθντο ὁ Κροῖσος. Postquam Cræsus oracula ad se relata audivit. i. 54. ταῦτα ὡς ἀπνιχθέντα ἤκουσαν. Postquam hæc renuntiata audiverunt. i. 66. ἀννιχαμένοιον. i. 86. Vide suo loco, ἀνήνικαν. Retulerunt. i. 91. τυτῶν ἀννιχθέντων. His [verbis ad eum] relatis. i. 213.

ἀναφέρειν. In altum ferre. Sursum ferre. Ex loco depresso in editum ferre. Eruiere. ἡ ψάμμος ἀναφερομένη. Arena, quæ eruitur, quæ ex terræ visceribus extrahitur. iii. 102. (καταφέρειν.)

ἀναφέρεισθαι, et ἀννιχθῆναι apud Herodotum interdum dicitur de iis, qui vel ob animi deliquium, vel ob ingentem animi consternationem ex se ipsis quodammodo exiverunt, deinde ad se redeunt, animique dissipatas vires recolligunt. Μόγισ κοτὶ ἀννιχθείς, ἔπει. Vix tandem ad se reversus, dixit. i. 116. Sic et Galli, *A peine finalement étant retourné à soi.* At ἀννιχθέντες ἐς τὰς πόλεις. In urbas reversi. i. 141.

ἀναφέρειν. Referre. τὸ πρῆγμα ἐς πλείους ἀναφέρειν. Rem ad plures referre. iii. 71. πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρειν. Omnia ad rempub. refert. Vel, Ad communem utilitatem refert. iii. 80. περὶ σποιδίων ἀνίσκιν ἐς τοὺς πλείους. De fœderibus ad plures, [i. e. ad populum, dixerunt] se relatueros. vii. 149.

ἀναφέρειν. com. Miscere, confundere, turbare. πάντα ἦν ἀναπιφυρμένα. Omnia erant mixta, et confusa. i. 103. αἵματι ἀναπιφυρμένος. Sanguine conspersus. iii. 157.

ἀναχωρεῖν ἢ βασιλεῖ ἢ τινα λόγεται. Regnum ad aliquem devenire dicitur, quum quis eo potitur jure hereditario. ἢ βασιλεῖ ἢ ἀναχωρεῖς ἐς τὸν παῖδα τὸν ἐαυτοῦ. Regnum ad ejus filium devenit. vii. 5.

ἀναχωρησις, ιος, ἡ. com. Reditus. Reversio. ἀναχωρησις γινομένης. ix. 22. v. s. Cum reversio fieret. i. e. Cum rediretur, cum milites ex conflictu redirent, reverterentur.

ἀναψύχιν. com. Refrigerare, recreare, reficere. Τὰς νῆας ἀνίψυχον. Naves reficiebant. vii. 59. Sic et Xenophon. 441. C.

ἀνδάνιν. Ion. et poet. pro com. ἀρίσκιν. Placere. Sic autem for-

matur ἥδω. Delecto, voluptate afficio, ἡδάνω, ἀδάσκω, ἀνδάνω. καίνα ἡμῶν ἡδμεν. viii. 29. Illa nobis placebant. vii. 172.

ἀνδραγαθία, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀνδραγαθία. Viri boni officium, probitas, forte facinus, strenuitas. iv. 65. virtus. v. 39, 42. vi. 128. vii. 166.

ἀνδραποδίζεσθαι. com. Homines in servitute abstrahere. i. 66. τὴν πόλιν ἡνδραποδίσατο. Urbis incolae in servitutem abstraxit. i. 76. pro eodem dicit et ἀνδραποδίζειν. τὴν Ἀρείσαν ἡνδραποδίσαν. i. 151. ἔανδραποδίσασθαι σφίας. i. 155. ἀνδραποδισίντας. i. 156. προσἔανδραποδίσασθαι τοὺς ἄλλους. i. 156. ἔανδραποδίσατο Περηνίης. i. 161. αὐτοὺς ἡνδραποδίσαντο. iii. 59. μαδίνα ἀνδραποδίζεσθαι. Nullum in servitutem abstrahere. iii. 147. ἔανδραποδισάμενοι τοὺς λοιποὺς. Reliquis in servitutem abstraxis. iv. 203, 204. v. 27. &c. προσἡνδραποδίσαι. viii. 29.

ἀνδρεῦσθαι. com. Virum fieri. Ad ætatem virilem pervenire. Ætatem virilem habere. i. 123. ἔανδρεῦσθαι. Virum factum. Qui ad virilem ætatem pervenit. ii. 64. ἀνδραθήναι. Ad ætatem virilem pervenisse. iv. 10. ἡνδράθη. iv. 155. ἀνδραθεντι. v. 92. §. 5. ἀνδραθεντας. vi. 52. ἵνα οἱ παῖδες ἀνδραθήναι. Ut filii ad ætatem virilem pervenirent. vii. 149. Sed ibi fortasse legendum ἀνδραθήναι. Si codex sanus, dicemus Ionice ante prius ω insertum, quod observandum. Vide ἀνδρῶν, pro ἀνδρῶν, ὄντες. ἀνδραθήναι. Ion. pro ἀνδραθῶν. vii. 149. Vide ἀνδρεῦσθαι. Vide ἀνδρῶν, pro ἀνδρῶν, ὄντες.

ἀνδρῶν. Ion. pro com. ἀνδρῶν. vii. 187.

ἀνδρῶν, ὄντες, ὁ. Ion. Cubiculum viroꝝ. pro commun. ἀνδρῶν, ὄντες. Locus, ubi viri versantur. i. 34. iii. 77, 78, 121, 123. iv. 95. Vide ἀνδραθήναι, pro ἀνδραθῶν.

ἀνδραθή, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀνδραθή,

ας. Virilitas, fortitudo. vii. 99.

ἀνδροσφιγξ, ἀνδροσφιγγες, ὁ. Apud Herodotum accipi videtur pro statua, quæ viri, et sphingis speciem, ac figuram habet. ii. 175.

ἀνδροφαγίον, εἶν. V. H. Humana carne vesci. iv. 107.

ἀνέωσι. Ion. pro com. ἀνέοσι. i. 10. ἀνέωσας, pro ἀνέοσας. iii. 14. ἀνέωσι. iii. 155. ἀνέωσι ἅπαν τὰ στρατόπιδον. ix. 28. Totus exercitus vociferatus est.

ἀνέκλητος, ὁ καὶ ἡ. N. H. pro com. ἀβούλητος. Involuntarius. Non voluntarius. Qui præter voluntatem suam aliquid facit, vel patitur. Rebus tributum, significat rem, quæ præter animi nostri voluntatem accidit. Inopinata. Insperata. ἐπὶ συμφορῇ ἐπίπτει ἀνέκλητος. In calamitatem non voluntariam, inopinatam, insperatam incidit. vii. 88. Valla vertit, Insciens: quod Græci vocabuli vim non expressit. Ἀνέκλητον. Ingratum, injucundum, triste. τῶτο ταῖσι Ἀθηναίοις συνήκειν ἀνέκλητον γινέσθαι. vii. 133. Hoc Atheniensibus triste contigit.

ἀνιμῆκος. Vide ἀνίσταται, et ἀνίσταται.

ἀνιμι ἐκείνῳ τοῦ λόγου, τῇ μοι πρότερον ἐξέλιπε. vii. 239. Valla: Redeo ad narrationem, unde mihi discessum est. Æ. P. Ad illam orationis partem redeo, unde prius sum digressus. Vel, Ad illum orationis partem revertor, unde oratio mea prius est digressa. Sic enim verba Græcamelius exprimentur, quæ verbis aliis ἰσοδυναμεῖσθαι haud inepte sic reddi possent. Ἀνιμι εἰς ἐκείνῳ τοῦ λόγου μέρος, ἥπερ, ἢ ἢ μέρος, ὁ λόγος πρότερόν μοι ἐξέλιπε. q. d. In qua parte prius oratio mea defecit, interrupto cursu cessavit.

ἀνιμι. Ion. et poet. pro communi ἀνίμω. Conficere. Perficere. Absolvere. Finire. πέμπτον ἔτι ἀνιμῶν. vii. 20. Valla: Quinto anno ineunte. sed male. dicendum enim, exeunte, vel desinente, vel sub anni quinti finem.

ἀνέριον. Ion. et poet. pro com. *πλάκην*. Nectere. Ἀνέρας τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου, κατὰ τοὺς αἰχμῆας σφῆνιν ἴθουσι. Valla: Lora fræni equini ad cervices ipsorum alligavit. iii. 118. Sensus quidem est bonus: at Græca verba parum fideliter explicantur. Sic enim hæc vertenda, Cum equini fræni lora nexuisset, circa cervices ipsorum [ea] ligavit. Vel, Equini fræni loris, quæ nexuerat, cervices ipsorum illaqueavit.

ἀνείναι τὰς ἡῆας. ix. 96. Naves in terram subducere. Vel simpliciter, classem subducere. Sic enim et Virgil. *Æn.* lib. i. v. 555. Quassatam ventis liceat subducere classem. τὰς ἡῆας ἀνείναι. ix. 97. Classein subduxerunt.

ἀνίκαν. com. Ab origine, antiquitus, a prisco genere. Ἀνίκαν γένος ἰόντος φοῖνικος. Qui antiquitus erat genere Phœnix. Hæc ab interprete sunt prætermissa. i. 170. ii. 43. τὰ ἀνίκαν. idem. v. 55, 62, 65, 66, 92. §. 2. vi. 35, 125. ἀνίκαν ἀπὸ Μελάμπεδος. vii. 221. Qui antiquitus a Melampode genus ducebat.

ἀννῖκαι. Tulisse. ἀννῖκάντες. iv. 62.

ἀννικάρμενος. Ion. et poet. Cum repetiisset [hoc Solonis dictum.] *κατὰ τὸ ἀναφέρειν*, quod hic accipitur pro aliquid repetere, et crebro, vel sæpius proferre. i. 86.

ἀννικάρμενος. Qui absportavit. ἀννικάρμενος τὰ ἔχον ἐξχώρησι. Cum habet quæ in discessu absportarat. iii. 148.

ἀννῖκας, αὐτος, ὁ. Qui retulit. ἀννῖκάντος Ὅταν τὸς λόγους. Cum Otanes verba retulisset. iii. 70.

ἀννυχθῆς. Apud Herodotum peculiariter accipitur pro, Ad se reversus. Sic et Galli, *Etant retourné à soi-même*. i. 116. Hoc autem dicitur de iis, qui vel animi deliquium ante sunt passi, vel aliquo graviore metu consternati,

ut quodammodo de mentis statione exierint, deinde eodem redierint. At ἀννυχθῆτες ἐς τὰς πόλεις. In urbes reversi. i. 141.

ἀννῖται. “Εὐδ’ ἀννῖται πνιύσιν κραιπνῆς ὑπ’ ἀνάγκης. Quid hoc significet, vide i. 68.

ἀννῖται. Ion. ut ab ἀννῖμαι, pro com. ἀννῖται, ab ἀννῖμαι. Laxo, remitto, sino, permitto, reservo ad aliquid, rei alicui destino. ἀννῖται ἐς τὸ μάχμεν. Lat. interpret. sic, Rei militari vacant: sed vim locutionis non expressit. ii. 165. Dicendum potius, Ad res militares reservantur: vel, Rebus militaribus destinantur. Sed Gallice melius, *Sont laissés pour la guerre. Lesquels on laisse pour s'addonner aux armes*. ii. 167. τοὺς ἐς τὴν πόλιν ἀννῖμένους dicit: quod apertius. q. d. Eos, quibus permillum est rei militari operam dare. Rebus bellicis destinatos.

ἀννῖται ἐς τὸ ἐλευθερον. Barbari dicerent, Laxati ad libertatem. Latine, solute ac libere viventes. vii. 103. Vel, cum ipsis permittatur libere vivere. Cum libere vivendi potestatem habeant. Vel fortasse scribendum ἀννῖται, ut ἀφῖνται, quod utrumque Ἀττικῶς dictum pro com. ἀννῖται, et ἀφῖνται. De quibus Grammatici in verbis anomalis.

ἀννῖσμένον, οὐκ, ὁ καὶ ἡ. com. Imperitus. ix. 62.

ἀννῖσθῆς. Ion. et Herodoteum vocabulum. Ineptus, inconcinuus, adversus, malus. Τοῖς ὅκως τὶ μῆλοι ἀννῖσθῆς ἵσταται. Quibus quoties aliquid mali est eventurum. i. 175.

ἀννῖσαι. Ion. et poet. pro com. ἀννῖσάσι. Resurrexerunt. iii. 62. οἱ τριῶντες ἀννῖσαι. Mortui resurrexerunt.

ἀννῖται. Ion. pro com. ἱπνῖσται. Qui insurrexit in aliquem. Οὗτοι ἱπνῖσται Σμῆρδιν τὸν Κίρον βασιλεῖα ἀννῖνται, pro ἱπνῖσται, vel ἱπνῖται.

ανιστάται. Valla: Itaque pro certo habebant Smerdin Cyri per rebellionem regnare. Æ. P. Isti credebant Smerdin Cyri filium, in regem insurrexisse [in Cambysen, i. e. facta in eum conspiratione, armisque sumtis regnare.] iii. 66. *ἀνυθύνως*. Adverbium, quod apud solum Herodotum reperitur, et iis tribuitur, qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii, ut sunt tyranni. *οἱ λιξικογράφοι*, quod Herodoto tribuendum, id Hermogeni per imprudentiam tribuunt, vertuntque, Impune. Inconsiderate. Sine iudicio. Sed nec ullum Hermogenis locum, nec ulla verba notant. Unde patet quantum his vulgatis Lexicis, et *βαρβαρίαν αὐτοσχιδιάσμασι* sit tribuendum. At quid hoc aliud est, quam lectoribus fucum facere? Nos vero Herodoti locum integrum hic notabimus, ut rei veritas appareat. *κῶς δ' ἂν εἴη χρεῖμα κατηρημένοι μουνιερχίη, τῇ ἔξισι ἀνυθύνως ποίειν τὰ βούλεται*; Quomodo vero res bene ordinata fuerit monarchia, cui licet impune, nullisque rationibus cuiquam mortalium redditus, facere quidquid libet? iii. 80. Gallice, *Sans rendre compte. Sans être sujet à pas une reddition de comptes. Sans être tenu de rendre compte de ses dits et faits, de ses paroles et actions.* *ἀνέχυν, ἀνασχύν*. Ion. pro quibus alias *ἀνίσχυν, ἀνίειναι*, et *ἀνατέλλυν* dicitur *συνανύμως*. Vide suo loco. Exoriri. Nasci. Fieri. Creari. Accidere. Evenire. Contingere. *Περὶ γμα, ἐκ τοῦ σοί τι ἢ μέγα, ἢ σμικρὸν ἔμελλε λυπηρὸν ἀνασχίσιν*. Rem, ex qua tibi aliqua vel magna, vel parva molestia esset exoritura. id est, quæ tibi aliquam vel parvam, vel magnam molestiam esset creatura, paritura, allatura. v. 106. *ταῖς τοι ἐξ αὐτῶν προσδόνκα ἀνασχίσιν*. vii. 14. Hæc tibi hinc eventura exspecta.

ἀνέχυν. com. Emergere ex aquis (Δύναι. Aquas subire.) Δύτης, ὃς δὺς ἐς θάλασσαν, οὐ πρότερον ἀνίσχε πρὶν ἢ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμισιον. viii. 9. Urinator, qui cum mare subiisset, non prius emersit, quam ad Artemisium pervenisset.

ἀνέχισθαι. Ion. et com. pro ὑπομένειν. Φέρειν. Sustinere. Ferre. Tolerare. ἵππος οὐκ ἀνέχεται τὴν ἰδίαν τῆς καμήλου ὀρέων. Equus cameli speciem ac figuram sustinere non potest, quum eam videt. i. 80. *δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι*. Servitutem non ferentes. i. 169. *ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα*. Hyemem constanter ferunt. iv. 28. *ἀνέχυν ὀρέων*. Patienter fer, tolera. v. 19. *εἰ ἠνίσχιστο βασιλευόμενος ὑπὸ Κλειομένους*. Si se a Cleomene regi passus fuisset. Si sub Cleomenis regno vivere sustinuisset. Si Cleomenis regnum equo animo ferre potuisset. v. 48. *τρεῖς κατὰ ἔτια οὐκ ἀνίσχοντο*. Triginta annos non exspectarunt, vel sustinuerunt. v. 89. *τῶν ἵππων οὗτοι ἀνεχομένοι τὰς καμήλας*. Quod equi camelos nullo modo ferre possent. vii. 87. *οἱ Ἀργαῖοι φασὶ οὐκ ἀνασχίσθαι τῶν Σπαρτιητῶν τὴν πλεονεξίην*. vii. 149. Argivi dixerunt se non perpersuros Spartanorum insolentiam, vel superbiam. *Οὐκ ἠνέσχετο σιγῶν*. viii. 26. Non potuit continere silentium. Tacere non potuit.

ἀνίσχης. Vide *ἀνοίγυν*.

ἄνωος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et Atticum, pro com. ἄφωνος, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἴας, ἡ γοὺν φωνῆς ἄν. Qui sine voce est. Mutus. *Οὐ πολλὸν χρόνον ἄνωος κακῶν ἦν*. v. 27. Valla: In malis faciendis non diu delituit. Sed verba Græca nihil huiusmodi significant. Hoc enim (si modo codex est sanus) sonant, Non diu sine voce malorum fuit. id est, Non diu sine doloribus et vociferationibus fuit, quas mala solent hominibus extorquere. Verum

suspicio fortasse legendum *ἀντιπακῶν*. id est, Non diu sine malis fuit. Non diu malorum expers fuit: sed brevi suorum scelerum poenas dedit. Eustathius. *ἀντις*, ὁ *ἀφ᾽ αὐτοῦ*, *παρὰ τὸ [α τερητικόν, καὶ τὸ] αὐτῶν, ἀναυτος, καὶ ἀπεβολὴ τῷ υ, ἀναυτος, καὶ ἀντικῶς ἀντις*. Insertum autem est i suavitatis causa. Hæc etymologia verisimilior.

ἀντιγίσθαι. V. H. *ἀντὶ τῷ διηγῆσθαι*, quod com. Narrare. v. 4.

ἀνῆκεν. τοῦτο ἐς οὐδὲν ἀνήκει. Hoc nullius est momenti. Gallice sic, *Ceci vient à néant*. id est, n'importe rien. ii. 104. *οὐκ ἐς τοῦτο θράσιος ἀνήκει τὰ Ἑλλήνων πρήγματα*. Res Græcorum, i.e. ipsi Græci non eo audaciæ processerunt. vii. 9. *οὐ γὰρ ἐς τοσῶτο εὐθείης ἀνήκει τοῦτο*. Haud enim eo stultitiæ processit hoc. vii. 16.

ἀνῆκεν ἐς τὰ μέγιστα ἀρετῆς πέρι, τὰ ἐς τὸν πόλεμον. Herodotea locutio. v. s. In rebus bellicis, quod attinet ad virtutem, ad maxima ascendere. pro, Sua virtute ad summam rei bellicæ laudem evadere. Vel, Ad summum rei bellicæ fastigium sua virtute evadere. v. 49. *χρήμασι ἀνῆκοντες ἐς τὰ πρῶτα*. vii. 134. Opibus inter primos. v. s. Qui ad prima pecuniis ascenderant. id est, Qui principem inter suos cives locum obtinebant ob suas opes. *πρὸς αὐτῆς ἀνῆκεν*. vii. 237. In virtute ulterius progredi, vel progressum esse. Magnum in virtute progressum facere, vel fecisse. [*ἰλεγον*] *Ἀνδρίους εἶναι γεωπῆνας ἐς ταμέλιστα ἀνῆκοντας*. viii. 111. [*Dicebant*] Andrios ad extremam soli tenuitatem, [ac inopiam] redactos esse. Vel extrema soli inopia laborare. Vide *γεωπῆνης*.

ἀνῆκεν ἐς τὰ φρενῶν πρῶτα. Ad summum prudentiæ fastigium pervenire. vii. 13. Herodotea locutio.

ἀνῆκιστος, ὁ καὶ ἡ. com. Insanabilis.

Gravissimus. proprie de morbis dicitur, transfertur et ad quodvis malum, quod est gravissimum.

iii. 154. vi. 12.

ἀνῆκιστος. com. Insanabiliter, incurabiliter, gravissime. [*Αὐτοὺς*] *ἐλυμῆναντο ἀνῆκιστος*. viii. 28. Ipsos insanabili clade affecerunt.

ἀνῆκιστος. commun. Gravissime. Atrocissime. Crudelissime. iii. 155.

ἀνηκουστῶν. Ion. et poet. pro communi *ἀπειθῶν*. Immorigerum esse, non obtemperare, non parere. i. 115. *ἀνηκουσίαντες τοῖσι στρατηγοῖσι*. Cum morem Imperatoribus non gesissent. vi. 14. vii. 17.

ἀνήνεκαν. Ion. et poet. Retulerunt. ab *ἀνείκω*. pro com. *ἀναφίγω*. i. 91.

ἀνῆνέχθησαν. 3. plur. aor. i. pass. ab *ἀναφίγω*. Relati, æ, a, fuerunt. viii. 69.

ἀνῆρ. Vir præstans. Is, qui virtute præstat. *ἀνῆρ ἐκείνῳ μᾶλλον ἰόν*. Vir illo virtute præstantior. ii. 120. iii. 120, 134. *ἀνῆρ λόγιται Μαρδόνιος*. viii. 71. Mardonius vir fortis [fuisse] fertur.

ἀνῆρ κάλλιστος. Ἐλθὼν ἀνῆρ κάλλιστος ἐς τὸ στρατόπεδον τῶν τότε Ἑλλήνων. ix. 72. Herodotus hoc loco videtur Poetam imitatus. Sic enim ille *Iliados* B. 673. *Νηρῆς, ὃς κάλλιστος ἀνῆρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε, τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' αἰμύμονα Πηλεΐωνα*.

ἀνθήριξ, *κος*, ὁ. Poet. spicarum summitas, vel culmus, i. e. frumenti calamus a radice ad spicam usque. Hom. *Il. γ. 227*. *ἄκρον ἐπ' ἀνθηρίκῳ καρπὸν βίον, οὐδὲ κατέκλων*. Quem locum Virg. *Æn. 7. v. 808*. de Camilla verba faciens videtur imitatus, Illa vel intactæ segetis per summa volaret gramina, nec teneras cursu læsisset aristas: Vel mare per medium, fluctu suspensa tumentis, Ferret iter, celeres nec tingeret æquore plantas. At Apollonius *τῶν Ἀργοναυτικῶν* lib. i. v. 182. viro cuidam

hanc ipsam summæ celeritatis, levitatisque laudem tribuit, κῆνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέσκεν Οἰδῆματος, οὐδὲ βοὸς βάπτει πύδας, ἀλλ' ὅσον ἄκροις ἵχνοις τυγγόμενος διεῖν πειφόρητο καλεῖσθαι. Herodotus. iv. 190. οἰκήματα δὲ σύμπληκτα ἐξ ἀνθρίκων ἐπερμάνων περὶ σχοίνοισι ἐστὶ, καὶ ταῦτα περιφορητά. Valla: Domicia eorum sunt virgultis compacta, suspensis circa lentiscos, et ea quoquo versus versatilia. Sed hæc ita potius sunt vertenda. Domus vero compactæ sunt ex culmis circa juncos intertextis, æque versatiles. Vel, eorum vero domus compactæ sunt ex culmis, qui juncis sunt intexti, vel innexi. Sic enim vis illius participii ἐπερμάνων melius indicatur, quod ab ἐπέρμην, innectere, deductum. Hunc Herodoti locum Theocriti verba possunt illustrare. Eid. α. 6. αὐτὰρ ὅγ' ἀνθρίκισσι καλὰν πλέκει ἀπιδόθησαν, σχοίνῳ ἐφαρμόσδων. At ille ex culmis pulcrum nectit locustis capiendis decipulam, Juncos concinnans. Sed verba sonant, Ad juncum adaptans, ipsos scilicet culmos. Eustath. ἀνθρίκος, ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπός, ἢ καυλός. οἱ δὲ [λίγουσιν] ὅτι ἀνθρίκοι οἱ ἀβέρις τῶν ἀσφαχύνων, πλεονασμῷ τοῦ ν. καὶ ὁ ἀνθρίκος, τοῦ ἀνθρίκου ἰσοσυλλάβως κλίνεται. At Suidas melius, ἀνθρίκις, αἱ τῶν ἀσφαχύνων προβολαί. τὰ ἄκρα. Ἡρόδοτος δὲ τοὺς καυλοὺς φησι τῶν ἀσφοδέλων. Videtur autem Suidas hunc Herodoti locum tacite nobis indicare. ἀνθίζειν. Com. Aliquo colore inficere. ἡνθισμένον φαρμάκωσι προμαχῶνις. Propugnacula coloribus ornata. i. 98.

ἀνθρωπῆιος. Ion. et poet. pro com. ἀνθρώπιος. κατὰ διάλυσιν τῆς αὐτοφθόγγου εἰς αἶ, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ εἰς η, ἐκτάσσειν ἔχειν. i. 5. Humanus. i. 32, 207.

ἀνθρωποειδής, ὁ καὶ ἡ. V. H. Humana specie præditus. ii. 86, 142.

ἀνθρωπος, ου, ἡ. Mulier, foemina. Ctes. Pers. 41. ἡ δὲ ἀνθρωπος ἐμαρταίτο. Illa vero mulier tabescebat.

ἀνθρωποφυής, ὁ καὶ ἡ. Vocabulum Herodoteum. Ex homine natus. Vel, hominis naturam habens. ὁ τὴν τῷ ἀνθρώπῳ φύσιν, εἴτε φύσιν ἔχων. τοὺς θεοὺς οὐκ ἐνόμισαν ἀνθρωποφύεις. Deos ex hominibus natos, vel potius, hominum naturam, visibilem scilicet, habere non putant. i. 131.

ἀνίαι, αἶν. Vide ἀνίαι. Idem enim. ἀνιάται. com. idem ac ἀνατέλλειν, Orii, exoriri. ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι. Simul cum oriente sole. simul ac exortus esset sol. i. 85, 86. viii. 64.

ἀνιέναι ἐνὶ τὸν ἐς παιγνίην. Herodotea locutio. Dare se ludo. Ludo indulgere. ii. 173.

ἀνιέναι. Com. pro quo alias ἰάν. Sinere, permittere. Αἰγύπτιοι ὑπὸ τοὺς θανάτους ἀνιῖσι τὰς τριχὰς αὐξίσθαι. Ægyptii in funeribus, [luctuque domestico] pilos crescere sinunt. ii. 36. τὸ μῖνον τῶν τριχῶν ἀνιέντις αὐξίσθαι. Medios crines, vel capillos, qui sunt in medio capitis vertice, crescere sinentes. iv. 175. πρὶν ἀνιέναι αὐτὰς μάχισθαι. Priusquam eas pugnare sinant. iv. 180. Vide ἀνιόνται.

ἀνιέναι, καὶ ἀνιῖναι κατὰ τοῖσι μιν μεταθίσιν. com. pro ἐπανιέναι, ἐπανέχεσθαι, ἐπαναχωρεῖν. Quæ magis recepta. ἀνιμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον. Ad priorem narrationem redeo. Ad institutam narrationem revertor. i. 140.

ἀνίαι. Ion. et poet. pro com. ἀνιέναι. Dimittere, laxare. Gallice, *lâcher*, *laisser aller*. οὐκ ἀνίαι πρὶν ἐν διαφάγῃ. Non dimittit [eam] prius quam comederit. iii. 109.

ἀνίαι. Ion. et poet. pro com. ἀνιέναι, καὶ λήγειν, καὶ παύσθαι. Desinere, cessare. Cum partic. junctum. τὸ θέρος, ὅσον οὐκ ἀνίαι. Æstate, pluere non cessat. iv. 28. In hoc

autem *δον*, subauditur τὸ *θεόν*, i. e. numen divinum. Nisi post τὸ *θεός* esset distinctio, ad *θεός*, illud *δον* commodè referri posset, οὐκ *ἀνίς* ἐπὶ τῷ ὁ *Δαρείος*. Darius [eos] invadere non desinebat. iv. 125. apud init. Sed hoc ab *ἀνίς*, *ᾶ*, circumflexo deductum. ἐκ *ἀνίς*, non cessabat. iv. 152.

ἀνιῶνται. V. H. Est autem tertia persona pluralis indicativi modi, temporis præsentis, quæ sic formatur, *ἀνιόμαι*, *ἀνιόµαι*, Dorice et Ionice *ἀνιῶμαι*. 3. plur. *ἀνιόνται*, *οῦνται*, et Dor. ac Ion. *ἀνιῶνται*. Hoc vero ab *ἀνίς*, *ᾶ*, unde τὸ *ἀνίς*. *ἴω*, *ἴω*, *ἴω*, *ᾶ*, *ἴημι*, *ἀνίημι*. *Ἀνίαι* (ut docet Eustathius) τὸ ἀπλῶς ἐπατήρχομαι, καὶ τὸ ἀφίεναι τινὰ κατὰ τινος. καὶ ἀνίαι, τὸ ἀναπύθηναι, καὶ ἐρεθίζηναι, καὶ διεγείρειν. καὶ ἀνίαι κίνα κατὰ θηρός, ἀντὶ τοῦ ἀφίεναι. καὶ ἀνίαι τινὰ δισμοῦ, ἀντὶ τοῦ λύναι. καὶ ἀνίαι ὁ θυμὸς τὸν θυμώμενον λέγεται, ἀντὶ τῷ ἀφίεναι, καὶ καταλιπεῖν. καὶ ἀφίεναι ὁμωνύμως τὸ γυμνοῦν, καὶ ἐκδέρναι. Vide et τὸ ἀνίσθαι apud eundem. μεταφορικῶς vero apud Herodotum τὸ ἀνίσθαι πιστόμενοι Attice et Ionice formatum, sumi videtur pro *ἐκλίνηναι*, *ἐκφύγηναι*. Declinare, vitare, devitare. οὐδὲν τὸ *παρὸν τῷ ᾶ* *ἀνιῶνται*. vii. 236. ad fin. Valla: Impendentem sibi cladem haudquam devitabunt. Est enim χρόνον ἐναλλαγῇ, præsens loco futuri ἀνίσσονται, τουτίσιν ἐκκλινούσιν, ἐκφύγουσιν. Atque hoc quidem sic accipiendum, si Vallæ versionem probemus, ac sequamur. Alioqui fortasse, quis non παραδόξως conjiciat τὸ ἀνιῶνται Ionice dictum, pro communi ἀνιῶνται. Iones enim sæpissime pro verbis communiter in *ἴω*, *ᾶ*, et *ἴμαι*, *ᾶμαι*, desinentibus, *ἴω*, *ᾶ*, et *ἴμαι*, *ᾶμαι*, usurpant, ut pro φοιτάω, *ᾶ*. ὀρέω, *ᾶ*. χροῖομαι, *ᾶμαι*, ἀρτάομαι, *ᾶμαι*, dicunt φοιτέω, *ᾶ*. ὀρέω, *ᾶ*. χροῖομαι, ἀρτέομαι. Sic pro communi *ἴομαι*, *ᾶμαι*, dicunt

ἴομαι, *ἴοµαι*. unde compositum *ἀνιόμαι*, *οῦμαι*. pro *ἀνιόομαι*, *ἀνιῶμαι*. Vide *ἴω* Ion. formatio verb. contract. et *ἴομαι* Ion. format. verb. pro communi *ἴομαι*, *ᾶμαι*. Jam autem præpositio ἀνὰ nihil ad verbi vim addet, ut neque κατὰ quidquam intendit ἐν τῷ καθύδω. Sed compositum idem valebit ac simplex *ἴομαι*, *ᾶμαι*, medeor, sano. tertia plur. com. *ἴσονται*, *ἴονται*, et *ἀνιῶνται*, *ᾶνται*. Ion. v. *ἀνιῶνται*, *ἀνιῶνται*, et rursus Ionice versa diphthongo *ου* in *ω*, ut et Æolice et Dorice, *ἀνιῶνται*. Quare locum ita vertemus, Præsensem cladem non sanabunt. Nullum præsenti cladi remedium afferent. Præsenti cladi mederi non poterunt. Eritque præsens pro futuro *ἀνιῶσονται*, et Ionice *ἀνιῶσονται*, hocque pro simplici *ἴσονται*. Quamvis autem hæc verisimilibus conjecturis nitantur, nullis tamen ἀναντιλέκτοις ἀποδείξεσι confirmantur. Sed Lectori iudicium liberum relinquitur. *ἀνιῶσθαι* autem *τῷ ᾶ*, vel τὸ πολέμου τῷ ᾶ, τουτίσιν *τῷ ᾶ*, *ἴσονται*, totidem verbis a Cicerone Latine redditur. Sic enim ille in oratione pro M. Marcello, 8. 24. Ed. Ern. Quæ quidem nunc tibi omnia belli vulnera curanda sunt, quibus præter te nemo mederi potest. Legitur tamen apud Nizolium, sananda sunt. sed idem est. Hæc ideo fusius sum persecutus, quia nunc τὸ ἀνιῶμαι non deducitur ab *ἀνίς*, *ᾶ*. i. e. *λυπία*, *ᾶ*. Dolore afficio, dolorem inuro, crucio. Quæ significatio nihil ad rem præsente[m] facit.

ἄνιππος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Qui est sine equis. Qui equis non utitur. i. 215. ii. 108.

ἀνισάναι. Com. Excitare, erigere, ædificare. πόλιν ἀνίστασθαι. Urhem ædificarunt, condiderunt. i. 165. *ἀνισάναι*. Com. Excitare, ex suis sedibus ejicere. ἀνίσταται τὸς δῆμος.

ix. 73. Populos ex suis sedibus ejecerunt

ἀνίσταμιος ἐς τὴν ἀρχήν. Ad imperium proventus, imperium adeptus. iii. 67.

ἀνίσχιν. Ion. et poet. idem ac ἀνίσχαι, et ἀνατίλλιν, oriri, exoriri. πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. Ad solem orientem. iii. 98. iv. 40, 44, 116. viii. 54.

ἀνόδος, ἡ. Com. Ascensus, iter: at proprie, quo in aliquem editum locum ascendimus. (κάθοδος.) τὴν ἀνοδὸν τριῶν μηνῶν, trium mensium iter. v. 50, πρὸς τῆς ἀνοδοῦ. v. 51, 54. viii. 53.

ἀνοίγει. Com. Aperire. οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνοίγεις. pro ἡνωγεις. hocque pro ἡνωγεις. 2. imperf. versa diphthongo *oi* in *o*, et præfixo *i* Attice. et sublato *i*, neglectoque augmento. Mortuorum loculos non aperuisses. i. 187. θήκας παλαιὰς ἀνοίγων. iii. 37, 117.

ἀνοικοι ποιῶν. Herodotea locutio. Extorrem facere. q. d. sine ædibus, sine laribus, sine domicilio aliquem facere. i. e. Propriis ædibus, ac domicilio privare. iii. 145.

ἀνόλβιος. Infelix, miser. (ἄλβιος.) i. 32.

ἀνόλβος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. δυσυχής. Infelix, miser. ἐν ἡματι πρῶτον ἀνόλβος. Die primum infelici. i. S5.

ἀνομβρος, ὁ καὶ ἡ. Com. Imbribus carens. Imbrium expers. iv. 185.

ἄνυσος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. ἄνυσος. Expers morbi. i. 32.

ἀνταίρειν, et ἀνταίρεισθαι, Ion. et poet. pro com. ἀνταίρειν, et ἀνταίρεισθαι. Adversus aliquem aliquid tollere, levare. Se ei opponere. Ut τὰς χεῖρας τινι ἀνταίρειν. Manus adversus aliquem levare. οὐτί τι σφι χεῖρας ἀνταίρεινται. pro ἀνταίρειν. Est enim pass. pro act. Attice et Ionice positum. Nec ullus adversus ipsos manus levavit, i. e. nullus se ipsis opposuit. iii. 144.

Sic et Galli dicunt, *Leber les mains contre quelqu'un*, i. e. s'opposer, et resister à quelqu'un. τοὺς Θασίους ὑπὲρ χεῖρας ἀνταυραμένους κατέστρεψαντο. Thasios subegerunt, qui ne manus quidem adversus eos levarant, sustulerant. vi. 44. ὑπομένουσιν χεῖρας μοι ἀνταυρόμενοι. Manus contra me tollere sustinebunt, audebunt. vii. 101, 143, 209, 212. πόλεμον βασιλεῖ ἀνταυρόμενοι. viii. 140. Bellum contra regem suscipientes.

ἀντακαῖοι, *ων*, *οἱ*. Ion. κήτους γένος. κήτια μεγάλα, ἀνάκοντα, τὰ ἀντακαῖος καλεῖται. Cete magna, spinis carentia, quæ antacaos vocant. iv. 53. In vulgatis Lexicis legitur ἀντάκαιοι, nisi fallor mendose pro ἀντάκαιοι, vel potius ἀντακαῖοι. Sic enim et apud Athenæum libr. τῶν διπλοσοφιστῶν tertio scriptum exstat. p. 118. E. Ed. Casaub. τῶν ἀντακίων scribitur in genitivo plurali, tanquam a singulari ἀντακίος, *ίος*. Quamobrem hæc varietas est observanda.

ἀντᾶν τι ὑπὸ τινος. Herodotea locutio, pro com. πάσῃ τι ὑπὸ τινος. Aliquid ab aliquo pati. Aliquo malo ab aliquo affici. παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζετο τῶν ὑπὸ Κύρου ἥττησι. Puer apud patrem cum commiseratione conquerebatur de injuriis, quas a Cyro acceperat. Vel, lamentabatur ob injurias, &c. Vel, injurias deplorabat, quas a Cyro acceptas pertulerat. Plena autem locutio est, ἀποικτίζετο ἕνεκα τῶν, pro ἀπακτίζετο ἕνεκα ἐκείνων, ἃ, ἕνεκα τῶν πληγῶν, ἃς ὑπὸ τοῦ Κύρου ἔπαθεν, ἔλαβεν. i. 114.

ἀντᾶν τινος. Ion. et poet. pro com. τυχεῖν τινος. Impetrare, consequi, obtinere aliquid. ξυμῶν ἥττησι μεγάλων, hospitalitatis magna munera accepit, habuit, adeptus est. ii. 119.

ἀντάξιος, ὁ. Com. Æquivalens, æquiparandus, conferendus cum aliquo, alicui anteponendus, par

alicui. *κύνων ἕκαστος δέκα ἀνδρῶν ἀντάξιος* ἐστ. vii. 103. Illorum singuli decem viris sunt pares. ibid.

ἀνταποδιδόναι τὸ ὅμοιον. Parem gratiam referre. Par pari referre. Gallice, *Rendre la pareille*. i. 18. pro eodem et *ἀντιδοῦναι* dicitur. *δῶρον βουλόμενοι ἀντιδοῦναι Κροίσῳ*. i. 70.

ἀντάπτεσθαι πολέμῳ. Ion. pro com. *ἀνθάπτεσθαι πολέμῳ*. Bellum capessere, bellum suscipere. vii. 138.

ἀντιγίσθαι. Ion. et poet. ac Herodoteum verbum. Vicissim interrogare. i. 129.

ἀντίχιν τι τίνι. Herodotea locutio. pro, *ἀρκύν τι τίνι*. ἀρκύντως παρέχιν, ἰκανῶς παρέχιν. Aliquod alicui suppeditare, ita ut ei sufficiat, satisque sit. *ποταμὸν τὸν οὐκ ἀντισχόντα τῇ στρατῇ τὸ ῥέθρον, ἀλλ' ἐπιλιπόντα*. Fluvium, qui alveum exercitui non suppeditarat, ita ut ei aqua sufficeret: sed defecerat, vel, sed alveum suum deseruerat. vii. 58. i. e. fluvium, cujus aqua copiis non suffecerat: Videtur autem metaphora sumpta a rebus bellicis. Quum enim in bello nullam aciem satis firmam habemus, quam hostibus opponamus, ut ipsorum viribus alias numero, vel saltem virtute pares objiciamus, ac ita resistamus, tunc τοῖς πολέμοις, vel πρὸς τοὺς πολέμους, ἐκ ἀντίχιν δινασθαι dicimur. Hic tamen ἀντίχιν transitive sumitur eo modo, quem supra declaravi. Quod minus frequens, ideoque observandum. Sic et illa τὸ ῥέθρον ἐπιλιπύν, ut περί τινος ἐν μάχῃ λιποτάκτω nobis sunt intelligenda. Quid autem hæc significant? Illam fluminis illius aquam toti Xerxis (de quo ibi verba fiant) exercitui non suffecisse, ita ut omnes, qui in eo erant, satis haberent, unde sitim restinguerent: sed alveum citius exhaustum, ac exsiccatum, quam omnes inde bibere possent. Tanta

fuit copiarum illarum multitudo. *Λίσσος ποταμὸς τότε ἐκ ἀντίσχιστο τὸ ὕδωρ παρέχιν τῷ Ξέρξῳ στρατῷ, ἀλλ' ἐπίλιπτι*. vii. 108. Lissus fluvius non suffecit ad præbendam aquam Xerxis copiis. Hic est quædam levis mutatio τῆς φράσεως, quæ tamen idem significat utroque modo. At longe major est quum vii. 127. dicit Herodotus, *μοῦνος*, [οὗτος ὁ ποταμὸς] οὐκ ἀντίσχεσσι τῇ στρατῇ πινόμενος, ἀλλ' ἐπίλιπτι, id est, Solus hic fluvius non suffecit exercitui ad bibendum. Non habuit satis aquæ, quæ posset toti Persarum exercitui potum præbere. Vide *ἀντιχεῖν*, et *ἀποχεῖν*. Οὐδὲ ἕτος [ὁ ποταμὸς πινόμενος] ἀντίσχεσι. vii. 196.

ἀντίχιν. Com. Resistere. *ἀντίσχεον Ἀρπάγω*. Harpago restiterunt. i. 175. ἐπὶ πλείστοι χρόνοι ἀντίσχε. Diutissime restitit. ii. 157. Οὐ γὰρ οἶοί τι πολλὸν χρόνον εἰσὶ τοὶ ἀντίχιν οἱ Ἕλληνες. viii. 68. Haud enim Græci tibi diu resistere poterunt.

ἀντίχεσθαι τινος πρᾶγματος. Locutio communis. Rei alicui adhærere. Rem aliquam sibi vendere, nec velle eam dimittere. In rem aliquam attentius incumbere. *ἀντίχεσθαι τῷ πολέμῳ ἐνισταμένης*. In belli curam vehementer intentum esse. Magna animi corporisque contentione in bellum incumbere. vii. 53.

ἀντίχεσθαι. Com. Adhærere rei alicui. Aliquid sequi, ita ut ei quodammodo adhæreamus. τῶν ὄχθων ἀντιχέοντο, καὶ τῆς ὑπερῆς τῷ Κιθαιρώνας. ix. 56. Valla: Prærupta occuparant, et radices Cithæronis. Æ. P. Colles sequebantur, et radices Cith.

ἀντίχρησι. V. H. de quo in Lexicis vulgatis hoc tantum traditur, Suffecit, satis fuit: jungitur dativo. Vide *ἀντιχεῖν*.

ἀντία, Ion. et poet. pro com. *ἐναντίον, κατ'ἐναντίον, ἀντικρυς*, cum da-

tivo. E regione. Gallice, *vis à vis*. ἀντία τοῖσι Πέρσῃσι Ἰζοντο. E regione Persarum sedebant. v. 18.

ἀντία. Ion. et poet. cum genit. pro com. κατὰ, contra, vel adversus. τὰς καμήλους ἔταξε ἀντία τῆς ἵππου. Camelos adversus equitatum collocavit. i. 80. ἀντία σου. Contra te. i. 124. ἀντία Ἀθηναίων. Adversus Athenienses. iii. 160. ix. 31. ἀπὸ δούλων τασσομένους. ix. 48. Instructos, vel in acie collocatos adversus servos.

ἀντία ἵνα τι νὴ μάχην. Herodotea et poetica locutio. In praelium ire adversus aliquem. ἢ ἵνα Λακεδαιμόνιοι ἀντία Πέρσῃσι ἐς μάχην. vii. 237. Si Lacedæmonii adversus Persas in praelium iverint.

ἀντιάζων. Ionice et poetice, pro communi ἀπαντᾶν. Occurrere, obviam ire. ἀντιάζον. Occurrerunt, obviam iverunt. i. 166. ἀντιάζον τὸν Ἀραβίων στρατόν. Arabum copiis occurrens. ii. 141. ἀντιάζομεν τὸν ἐπιόντα. Hosti nos invadenti occurramus. iv. 118. ἐπαντίαζον τὴν Δαρείου στρατὸν. Darii copiis clam occurrerunt, obviam clam iverunt. iv. 121. vel ex occulto occurrebant.

ἀντιάω. Ionice et poetice, pro communi ἀπαντᾶν, occurrere, obviam ire. βασιλεὺς ἀντιάσας. Rex obviam profectus. Gallice, *Le Roi leur étant allé au devant*. i. 105.

ἀντιβαίνειν. Com. Resistere, adversari. iii. 72. μὴ ἀντιβαίνει τούτοις. Ne his adverseris. v. 40. vi. 73. viii. 3.

ἀντίθεσθαι. Ionice, pro communi, ἀνθίσθαι. Idem ac ἀντικαθίσθαι. Castra castris opposita, vel adversa habere. v. 1.

ἀντίας, vide ἐκ τῆς ἀντίης.

ἀντιθινομένους, η, ον. V. H. Qui contra aliquem est cursurus. In cursu adversarius futurus. In cursu certamine alicui adver-

sarius futurus. v. 22. παρὰ τὸ ἀντιθῆναι, εἶν.

ἀντικαθίσταται. Com. Substituere in alterius locum. ἐν νόμῳ ἔχον ἀντικαταστήσῃν ἄλλα [πρόβατα] περιέμενος. ix. 98. In animo habens alias [oves] emtas substituere [in locum earum, quas lupi voraverant.]

ἀντικατῆσθαι. Ionice, pro communi ἀντικαθίσθαι. E regione alicujus sedere. Castra castris opposita habere. ἀντικατῆμένοις σφι. ix. 39. Ipsi castra castris opposita habentibus. ἀντικατῆμένοις ἀλλήλοις. ix. 41.

ἀντικατίζεσθαι. Ionice, pro communi ἀντικαθίσθαι. Castra castris opposita, vel adversa habere. v. 1.

ἀντικατίζόμενος, ὁ. Ion. pro com. ἀντικαθίζόμενος, hocque pro ἀντικαθίζόμενος. Castra alicui opposita habens. iv. 3.

ἀντιλογία, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀντιλογία. ας. In jure disceptatio. ἡμεῖς ἡμῶς αὐτοὺς ἐς ἀντιλογίην παρέχομεν. ix. 87. Ipsi nos ipsos ad disceptationem in jure præbebimus, [exhibebimus:] οἱ μὲν ἑδόκειον ἀντιλογίης κυρήσῃν. ix. 88. Valla: Ipsi quidem putabant se crimen refuturos. Æm. P. Illi quidem existimabant se disceptationem impetraturos. Vel, Se causæ dicendæ potestatem, ac in jure disceptandi facultatem impetraturos putabant. Quanquam ἀντιλογία verti potest etiam causæ dictio, qua nobis concessa, criminibus objectis respondemus, contra ea dicimus, ea refutamus, ac ita nos purgamus.

ἀντίθεος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀντίθεον. Ion. et poet. pro quo com. ἀντίπαλος, ἐναντίας, dicitur. Adversus, contrarius. τὸ ἀντίθεον. Id, quod alicui contrarium est, ac adversatur ejus conatibus. i. 174. Sic et Apollon. Rhod. τῶν Ἀργοναυτικῶν, lib. 2. v. 79. ὡς δ' ὅτι νῆα δούρα βοαῖς ἀντίθεα γάμοφιν. Consule Sui-

dam, apud quem et ἀντίξεν, κατὰ
 κρᾶσιν, pro ἀντίξουν, dicitur. Sic
 et apud Aristot. τῶν ἠθικῶν Νικο-
 μαχείων Θ. cap. 1. καὶ Ἡρά-
 κλειτος τὸ ἀντίξεν [ἔλγει] συμφέρον,
 καὶ ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην ἀρ-
 μονίαν, καὶ πάντα κατ' ἕξει γίνε-
 σθαι. τοῖσι Σκύθῃσι ἀντίξουν. Scy-
 this contrarium. Scythis adver-
 sarium. iv. 129. στρατὸν ἀντίξουν
 Πέρσης. vi. 7. ἄλλοι ἀντίξοι αὐτῷ
 ἕγνοντο. vi. 50. vii. 49. ἡμῖν ἀντιό-
 ους γίνεσθαι. vii. 150, 192, 218.
 viii. 119. Hinc τὸ ἀντιζοῦν, τὸ
 ἀντικαῖσθαι, ἐναντιῶσθαι, ἀνθίστασθαι.
 Pind. Ol. Ode 13. v. 47. vide
 Scholia.

ἀντίον. Ion. et poet. pro com. ἐναν-
 τίων. Coram, cum gen. ἀντίον ἄλλω.
 Coram alio. In alius conspectu,
 ac praesentia. i. 133. ἀντίον τῷ μα-
 γάρῳ. E regione templi. v. 77.
 ἀντίον Λακεδαιμονίων. E regione La-
 cedæmoniorum, i. e. adversus La-
 cedæmonios. Contra Lacedæm.
 ix. 31.

ἀντίος, α, ον. Ion. et poet. pro com.
 ἐναντίος. Adversus. ἀντίοι ἕστασαν.
 ix. 18. Adversi steterunt. ἀντίοι
 τοῖς καθύσιν. ix. 26. Descendentibus
 adversi. ix. 62.

ἀντιοῦσθαι. Ionicum pro com. ἐναν-
 τιοῦσθαι. Adversari, sese oppone-
 re, resistere. εὖρον ἀντιοῦμένην σφί
 στρατῶν. Exercitum sibi resistentem
 invenerunt, nacti sunt. iv. 1.
 ἡμᾶντιοῦντο τοῖσι κατιοῦσι. Redēun-
 tibus [in patriam] resistebant. iv.
 3. τοῖς ἡμοῖσι πρὸς ἡμᾶς ἀντιωθῆναι.
 Rebus meis adversari. iv. 126.
 ἀντιώσονται τοι ἐς μάχην. vii. 102.
 In praelio tibi adversabuntur, re-
 sistent. Vel, Occurrent tibi ad
 praelium tecum committendum.
 vii. 139, 168. ἡμῖν οὐκ ἀντιούμεθα.
 ix. 26. Vobis non adversamur,
 non resistimus.

ἀντιῶσθαι. Ion. et poet. pro com.
 ἀπαντᾶν. Occurrere, obviam ire.
 ὑδαὶς ἡντιῶθη ἐς μάχην. Nullus ad
 praelium [nobiscum] committen-

dum] occurrit, obviam processit.
 vii. 9.

ἀντιῶσθαι. Ion. et poet. pro com. ἀ-
 παντᾶν. Occurrere, obviam ire.
 Gallice, *Aller au devant*. Κῦρος ἡν-
 τιῶτο Κροίσῳ. Cyrus Cræso obviam
 ivit. i. 76. vii. 139. σοὶ ἀντιωθῆναι.
 viii. 100. Tibi obviam venire,
 tibi occurrere. οἱ ἡμῖν ἡντιῶθησαν.
 ibid. Qui nobis obviam venerunt.
 ἡμῖν ἀντιώσονται. ix. 7.

ἀντιπολέμιος, ὁ. N. H. quo et Dionys.
 Halic. utitur. Hostis. iv. 134. ἐπι-
 ζήτο τὴν ἀντιπολέμιον, hostes qua-
 rebant. iv. 140. pro quo et ἀντιπο-
 λεμιος dicitur. q. d. in bello adver-
 sarius. vii. 236. τὰ τῶν ἀντιπολέ-
 μων πρὸς ἡμᾶς. viii. 68. Res ho-
 stium.

ἀντιπόμενος, ον, ὁ. N. H. quod et a
 Dionys. Halic. usurpatur, ut et
 ἀντιπολέμιος, de quo suo loco. In
 bello adversarius, hostis, adver-
 sarius. vii. 236. viii. 68.

ἀντιπρήσσειν. Ion. pro com. ἀντι-
 πρᾶσσειν, καὶ ἀνθίστασθαι. Adversa-
 ri. i. 92.

ἀντίπρηνος, ο, ὁ καὶ ἡ. com. Qui pro-
 ram in aliquem habet conver-
 sam. ἀντίπρηνος τοῖσι βαρβάροι οἱ γι-
 νόμενοι. Cum proras in barbaros
 convertissent. viii. 11.

ἀντισήκωσις, ἡ. N. H. Compensatio.
 iv. 56.

ἀντιστασίτης, ὁ. com. Adversæ fa-
 ctionis homo, contrariorum par-
 tium homo. ἀντιστασίτης κατιστήκω.
 Lat. Interpres: Repugnans. Sed
 hoc verba sonant, Adversæ fa-
 ctionis homines [adversus adver-
 sarium] constituit. Adversæ fa-
 ctionis homines in eum concitavit.
 i. 92. δίκας τοῖς ἀντιστασίταις αἰτῆς
 τῆς ἐμῇ φυγῆς. Valla: Vocatis ad
 causam dicendam iis, qui contra
 ipsum in partibus fuerant, ob-
 jecit, culpam fugæ suæ. Sed hæc
 parum fideliter ab eo videntur
 explicata. Sic enim potius sunt
 Latine reddenda, A contrariæ
 factionis hominibus pœnas sui

exilii repetebat. Vel, Ab illis, qui contrariæ factionis fuerant, pœnas exilii sui reposcebat. iv. 164. Vel, Ab illis, qui in partibus contra ipsum fuerant, exilii sui pœnas repetiit. τῶν ἀντισασιωτῶν. v. 69.

ἀντισασιωτῶν. Herodoteum verbum, pro com. ἀνθίστασθαι, adversari, resistere. iii. 52.

ἀντιστοχῶν, ἀρεῶν, ἀρεούντας παρέχων. Vide ἀντίχων.

ἀντιτινῶν. com. In partem adversam tendere. In contrariam partem trahere. Adversari. Repugnare. Resistere. τοῦτοις μὲν οὐκ ἀντιτίνομεν. His quidem non adversamur, non resistimus, non repugnamus. vii. 161.

ἀντιτινῶν. Com. Repugnare, resistere, adversari. vii. 219. viii. 3. ἀντιτινόντων τοῦτων. ix. 106. His adversantibus.

ἀντίτυπος τύπος, quid. i. 68.

ἀντυκουρῶν τί τι. Aliqua in re vicissim alicui inservire. Ion. pro com. ἀντυκουρῶν. iii. 133.

ἀντιχεῶν. V. H. pro quo et ἀντίχων, et ἀντιστοχῶν. et ἀντιστοχῶν, συνανῶν ab eodem Herodoto dicitur. Vide suo loco. Communiter vero dicitur, ἰκανὸν εἶναι, ἀρκούντας ἔχων, et ἀρεῶν apud poetas, Sufficere, satis esse, suppetere. μῶνος ἔτος ὁ ποταμὸς ἐκ ἀντίχερος τῇ στρατῇ πινόμενος, ἀλλ' ἐπίλιπτε. vii. 127. Solus hic fluvijs exercitui eum potanti non sufficit: sed defecit. θάυμά μοι παρίσταται ὅπως τὰ σιτία ἀντίχερος μυριάσι τοσαύτησι. vii. 187. Admiratio me subit, [miror] quomodo commeatus tot [hominum] millibus suppetierint. Pro eodem dicitur συνανῶν ἀποχεῶν. Vide suo loco.

ἄνω, τὰ μὲν ἄνω, κάτω θῆσο, τὰ δὲ κάτω, ἄνω. Gallicismus hunc Ionismum sic exprimit, *Je mettrai ce que dessus, dessous*. Id est, *Je renverserai tout l'ordre, qui y est établi*. H. Steph.

ἀνάγων. Ion. et poet. pro com. κελύειν, jubere. iii. 81. vii. 104. bis. ἀνὰβῶν. Com. Repellere, propulsare. βασιλῆα ἀνωσάμενοι. vii. 139. Rege propulsato.

ἀνώϊστος, ὁ καὶ ἡ. N. H. pro com. ἀνώπιος, insperatus, improvisus, citra suspicionem, nihil suspectus, incognitus. fit autem ab ὄσω, opinor, arbitror. (Hinc verbale οἶσος, opinatus, expectatus.) Inopinatus, inexpectatus. τὸ αὖτε κινδύνον, τὸ ἐν εὐφρονίᾳ χάριν ἐπαρβαλλεται. τὸ δὲ αὖτε ὁ κατ' ἔκτασιν γίνεται. Consule Magnum Etymologicum, et Hortos Adonidis. ἀνώϊστον γενομένην [τοῦ πρήγματος] ἐς τὴν Πυθίαν. vi. 66. Valla: Quum erga Pythiam nihil suspitionis esset. Quod bene, si sensum spectes. Sed verba hoc sonant, Cum res careret suspitione erga Pythiam. id est, Cum nulla prorsus esset suspicio de Pythiæ sinceritate ac fide. Consule Suidam et Eustathium. Stephanus ἀνωτοῦ legendum censet. Sed lectionis hujus nullas hic reddit rationes, quas alibi se redditurum pollicetur. Quamobrem dum iste novam, ἀνώϊστον, καὶ ἀνώϊστον aliquam lectionis palæstram molitur, interea Lector discendi cupidus nostras conjecturas verisimilibus argumentis nixas æqui bonique consulat.

ἀνώϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἄγνωστος, incognitus, ignotus. Θεστορίδης, θητοῖσιν ἀνώϊστον πολίταις περ, ὅδιν ἀφραστότερον πύλιναι νόον ἀνθρώποισιν. V. Hom. 16. Lat. Interpres hæc ita, Thestoride, ex multis, mortalibus abdita quæ sunt, Mens habet in primis cæcos humana recessus. Æ. P. Thestoride, quamvis multa mortalibus [sint] incognita, Nihil [tamen] hominibus magis est incognitum, quam mens [humana]. Vel, Nihil cognitu difficilius est, quam m. h.] Stephanus, quia la-

tinus Interpres vertit, Thestoride, nec dixit Thestorides, legendum ait *Θεστορίδης*. Sed nihil mutandum. Est enim Atticismus vel pueris notissimus. Attici vocativum nominativo similem habent, ac dicunt *ὦ*, et *ὦ παῖς*. Consule Grammaticos. τοῦ ἀνιῶτου vocabulum explicat Eustath. πολίων, ἀντὶ τοῦ, παλλῶν. Ion. et poet. dictum. Subauditur autem *ἰόντων*. At pro *ῖον* (ut in plerisque codicib. scriptum exstat) legendum *ῖον*, quod ipsa constructio docet, atque flagitat.

ἀιμοσί. H. V. Sine jurejurando. ii. 118.

ἀνωρία, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀνωρία, ας. N. H. q. d. Intempestivitas. Tempus non opportunum, neque commodum ad aliquid faciendum. ἔδοξε Μακρονίῳ ἀνωρίην εἶναι τοῦ ἔτους πολυμύν. viii. 113. Mardonio visum est tempus intempestivum, i. e. minime commodum esse ad bellum gerendum,

ἀνωρος, ὁ καὶ ἡ. Præcox, præmaturus, immaturus. ἀνωροι ἀποθανύντα, immatura morte præreptum. ii. 79.

ἀνῶσαι. Herodoteum verbum, pro com. quod inusitatum, ἀνοῖσαι, ab ἀνοίω, ἀνοῖσα. τὸ ἀναφίρω, refero. συμβουλῆς περὶ ἐς θεὸν ἀνῶσαι. Ad Deum de consultatione, sive de consilio aliquo referre. i. 157. Est autem infinit. aorist. primus act. pro quo dicerent Poetæ ἀνιῶσαι, vel ἀνενέγκαι, et in aoristo secundo, ἀνενεγκῶν, quod et in soluta oratione frequens occurrit. In vulgatis Lexicis perperam ἀῖσσαι sine subscripto legitur in verbo ἀνωβίω, ὦ. et ad ἀνωβίω refertur.

ἀπώσασθαι. Ion. pro com. ἀπώσασθαι. Repellere, propulsare. νέφος τοσούτων ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι. viii. 109. Tanta hominum nube propulsata.

ἀξιопηγητότατος. Memoratu dignis-

simus. ἔρτα ἀπιδίξατο ἀξιопηγητότατα. Facinora præclarissima, memoratuque dignissima fecit, edidit. pro ἀξιопηγητότατα ἀπιδίξατο, τῷ-
ῖον ἀπηνήνοτος ἀξιάτατα. i. 16, 177. ii. 99, 137. ἀξιопηγητος, pro ἀξια-
φήγητος. Memoratu dignus. v. 57. ἀξίη, ης. Ion. pro com. ἀξία, dignitas, meritum, magnitudo rei alius, quæ aliquid meretur, pretium. κατὰ τὴν ἀξίην ἐκάσεν ἀδικήματος ἰδικαίον. Pro cuiusque delicti magnitudine multam irrogabat, poena multabat. i. 100. ἡ ἀξίη τῶν φορτίων. Mercium pretium. iv. 196. ὑποτιλίον ἀξίην βασιλῆϊ. Regi, quod æquum est, pendere. iv. 201. Vel, Regi pendere, quod ejus majestas meretur.

ἀξιόβητος. Ion. pro com. ἀξιοβήτος. Spectatu dignus. i. 14. [θῆς ἄξιος. i. 25.] i. 184. ii. 111, 163, 176. ἀξιοβητότατον. ii. 176, 182. ἀξιοβήτητον. iii. 123. iv. 85, 162.

ἀξιόμαχος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui ad resistendum alicui in pugna par est. Qui alicui resistere potest pugnando. ἀξιόμαχοι τῇσι Αἰγινητίων ἡμισὶ συμβαλεῖν. Pares ad confligendum cum Æginetarum navibus. vi. 89. πᾶν ἀξιόμαχον δέ-
κισθαι τὸν ἐπιόντα. vii. 138. Naves, quæ hostem adventantem excipere possent. Vel, Quæ pares essent ad excipiendum hostem adventantem ἀξιόμαχοι γινόμεθα τοῖσι ἐπιῶσι. vii. 157. Pares sumus ad hostibus nos invadentibus resistendum. vii. 236. viii. 63. ἀξιόμαχος κύνισι. ix. 90.

ἀξιόνικος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Victoria dignus. Dignus, qui præter ceteros aliquid obtineat. Et simpliciter pro ἀξιος videtur accipi. οὐδὲς αὐτῶν ἀξιονικότερος ἢ αὐτοῦ Ξέρξης ἔχεν τῷτο τὸ κράτος. vii. 187. Val-
la: Nemo erat, qui cum Xerxe ipso posset contendere, tanquam dignior, qui illud imperium obtineret. Æ. P. Nullus ipsorum ipso Xerxe dignior erat, qui illud

imperium obtineret. *ἀξιονίτεροι* εἰμὶν Ἀθηναίων ταύτην τὴν τάξιν ἔχειν.

ix. 26. Digniores sumus, quam Athenienses, qui locum hunc obtineamus in acie. ix. 28. Vel, Atheniensibus digniores sumus, qui hunc in acie locum obtineamus. Valla vero vertit, hanc dignitatem. Sed jam *τάξις* certum in acie locum significat.

ἄξιος τινός. Cum aliquo conferendus, comparandus. Alicui æquiparandus. *ἐδὶ ἰδιωτίων ἀνδρῶν ἄξιους ἡμῶς ἐποίησας*; Ne privatis quidem viris nos æquiparandos duxisti? i. 32.

ἄξιος. Interdum pro *ἀντάξιος*. Par, æquiparandus, conferendus cum aliquo. Vel, anteponendus. *Οἱ Ἑλλήνων ἕκαστος φησὶ τριῶν ἄξιος, ὕμναι*. vii. 104. Qui singuli se tribus Græcis pares esse dicunt. Vide *ἀντάξιος*.

ἄξιον. com. *ἄξιον κρίνυν*. Dignum censere, dignum judicare, dignari. *πάντων πρὸς σὺ βουλευμάτων ἡπακοῦν ἄξιόν μαι*. A te dignus iudicor, qui omnia [tua] consilia audiam. v. 106.

ἄξιον. com. *ἄξιον νομίζυν*. Dignum judicare. *ἄξιόν μινος θυγατρὸς τῆς σῆς*. ix. 111. Tua filia dignus iudicatus.

ἀξιόχρεως, ὁ καὶ ἡ. Ionice et Attice. Qui est solvendo, ac proinde fide dignus. Qui solvere potest quod debet, ac ideo dignus cui pecunia credatur. Locuples, idoneus. Interdum et pro simplici *ἄξιος* accipitur. *ὅσα ἀξιόχρεω ἀπηγήσιν*. Quæcunque sunt memoratu digna. v. 65. *ὅπ' ἀξιόχρεω ἀπαθανί*. A viro magni nominis, ac auctoritatis cædi. v. 111. Sic apud Virgil. *Æneid.* 10. v. 829. Hoc tamen infelix miseram solabere mortem, *Æneæ* magni dextra cadis. Nam a magno viro cædi solatium aliquod esse ducitur, vel saltem (ut Herodot.

v. 111. loquitur) *ἡμῶς συμφερέ*. i. e. Dimidium calamitatis.

ἄξιως λόγου μάχισθαι. vii. 211. Pugnā memoratu dignam committere.

ἄξυλος, ὁ καὶ ἡ. com. Lignorum expers. Lignis carens. iv. 61.

ἄξυλος χόρη. iv. 185.

αο, Ionica terminatio in secunda persona verborum aorist. 1. medii communiter in *ω* desinentium, ut *ἐτυψάμην*, *ἐτίψω*. Ion. *ἐτίψω*. Sic *ἔξεργάσας*, pro *ἔξεργάσω*. Fecisti, patraſti. i. 45. *κατιχρήσας*. Interfecisti. i. 117. *ἐργάσας*, pro *ἐργάσω*, perpetrasti. ii. 115. *διεπρήξας*, pro *διεπρήξα*. iii. 62. *προεκτήσας*. iv. 120. *ἐφθίγξας*, pro *ἐφθίγξω*. v. 106. *ἐργάσας*. ibid. *ἀπωρεχέσας*. vi. 129. *ὑπεθήκας*. vii. 15. *εκτήσας*. vii. 29. *ἐργάσας*. vii. 46.

αἰοιδῆ, ἡς. Ion. et poet. pro com. *ῥῆ*, cantio ii. 79.

αἰοιδίμος, ὁ καὶ ἡ. Ionice et poetice. Celebris, qui celebratur. ii. 79. 135.

αἰοιδός, ὁ. Cantor. i. 24.

αἰοίκητος, ὁ καὶ ἡ. N. H. ii. 34. iv. 31. Inhabitatus, inhabitabilis, incultus. *τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον αἰοίκητα δοκέει εἶναι, διὰ τὰ ψύχια*. Loca, quæ sunt sub urſa, propter frigora, videntur inhabitabilia esse. v. 10. *τίνι τρόπῳ ἀπίκοιτο ἐς τόπους αἰοικήτους*. V. Hom. 21. Quonam modo in loca inhabitata [deserta] venisset.

αἰοράτως. Invisibiliter, invisibili ratione. Ctesias Pers. 4.

ἀπάγυν. Com. Abducere, deducere, adducere. *ἰδίτε ἀπαγαγῶν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλὴν*. V. Hom. 12. rogabat [ipsum] ut se in Senatum deduceret. *τῷ ἀπάγοντος αὐτόν*. V. Hom. 13.

ἀπαγής, ὁ καὶ ἡ. vii. 61. Impenetrabilis. Sic enim Valla vertit. *ἀπαγής* autem compositum ex præpositione *ἀπὸ*, quæ (ut docet Eustathius) in compositione pri-

vationem sæpe significat, et ex verbo ἄγω, ἄξω, quod præter alia significat etiam κλῶ, θραύω, id est frango, comminuo, ut idem Eustath. demonstrat. Herodotus τιάρας ἀπαγίας videtur vocare, tias ex materia solida firmaque compactas, et quæ propterea non facile frangi, nec facile penetrari poterant. ἀπαγίς igitur accipietur pro ἀαγίς. Ut ἀαγίς ῥόπαλον, τὸ μὴ ἀγνύμενον, ἀλλ' ἄκλαστον, καὶ ἄθραυστον. Vel ἀπαγίς idem valet ac εὐπαγίς, firmiter vel egregie compactus, ut τὸ α nunc non privationem, sed intensionem, aut operis elegantiam significet. παγίω vero, πηγύμι, μ. πῆξω. ἀορ. β. ἔπαγον. hinc Latinum pago, et pango; unde compingo, jungo, figo, planto. περὶ τοῦ α μορίου πολυσημῆς consule Eustath. In vulgatis Lexicis hoc tantum legitur, ἀπαγίας, impenetrabiles, ab ἀπαγίς. Quare vocis hujus ἐτυμολογίαν in gratiam linguæ Græcæ studiosorum pluribus explicare volui. Quæ tamen dixi sola verisimili conjectura nituntur. Nihil enim apud quenquam hac de re traditum comperio.

ἀπαγίνειν. Ionice, pro communi ἀπάγειν, hocque pro ἀποφέρειν, καὶ προσφέρειν, afferre. τοῖς ἀργύριοι ἀπαγίνουσι. iii. 89, 92. Pecuniam afferentibus. διηκόσια ἀπαγίνουσι τάλαντα. 200 talenta afferebant. iii. 93, 94. φόρον ἀπαγίνου. Tributum afferebant, tributum pendebant. iii. 94.

ἀπαγίνειν. Ionicum pro communi ἀπάγειν, ἀποφέρειν, abducere, abspoliare. ἀπαγινόντας φορτία Αἰγύπτια, merces Ægyptias abspoliantes, vehentes. i. 1. [V. ἔπαγινειν.] τοῖς ἀργύριοι ἀπαγινύουσι. ἀντὶ τοῦ ἐπαγινύουσι, καὶ ἄγουσι, τουτίς φέρεται. iii. 89, 92.

ἀπαγορεύειν. Com. Interdicere, prohibere, vetare, dissuadere, deterrere. πολλὰ τῶν μαθητῶν ἀπα-

γορεύοντων. Oraculis multum dehortantibus. Magnopere deterrentibus. iii. 124. ἀπηγόρευον, Σκύθῃσι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων ἕρων. Scythis interdixerunt ne suos fines ingrederentur. iv. 125. ἀπιεῖσθαι οἱ. Sibi interdictum fuisset. vi. 61.

ἀπαγορεύειν. com. Recusare, denegare, rejicere, contemnere, deserere. θέλων εἰδέναι ἵτι συμπίμπησι, ἵτι καὶ ἀπείρουσι ἐκ τοῦ ἑμφανέος τὴν Ἑλληνιστὶν συμμαχίην. vii. 205. Valla: Sciendi cupidus an una mitterent auxilia, an ex professo adimerent Græciæ societatem. Æ. P. Scire cupiens utrum cum [ceteris Græcis copias] essent missuri, an vero etiam palam, [et aperte] Græcorum societatem essent recusaturi, [vel repudiaturi, contemturi, deserturi.] Vide ἀπιπασθαι.

ἀπαγωγὴ φόρου. Tributi pensio. i. 6, 27. ii. 182.

ἀπαδύν. Ion. et poet. Displicere. τῷ τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα ἐπαδύν, huic patris opera displicuisse [tradunt.] ii. 129.

ἀπαθής κακῶν. Malorum expers. Qui mala non patitur. i. 32. ii. 119. iii. 147. αἰκυῖος ἀπαθής. Fædæ cladis expers. iii. 160. κακῶν ἀπαθής. Qui nullum malum adhuc est expertus. v. 19. vii. 184. ix. 79.

ἀπαθής. com. pro ἄπειρος, καὶ ἄγνωστος. Qui non est passus, qui non est expertus, qui non gustavit, qui non sensit. οἱ Μασσαγῆται εἰσι ἀγαθῶν καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθής. Massagetæ sunt bonorum, et commodorum magnorum expertes. Massagetæ bona, et præclaras res, easque magnas non gustarunt. Vel, Bonorum, et deliciarum magnarum sunt expertes. i. 207. Bona, deliciasque magnas non gustarunt, non sunt experti. ἀπαθία κακῶν ἀποδοῦναι τὴν νῆσον. Insulam malorum expertem reddere. iii. 147. ἀπαθία

τῆς αἰκίης, fœdæ cladis expertem. iii. 160. Vide ἀπαθὴς κακῶν. Qui nulla mala gustavit, sensit, expertus est. v. 19. ἀπαθὴς τῶν πό-
νων. Laboribus ferendis non as-
sueti. vi. 12. ἀπαθὴς κακῶν ἦν ὁ
στρατός. vii. 184.

ἀπαίρειν. Discedere. Proficisci, sol-
vere portu. In altum provehi.
Est autem commune quidem ver-
bum et aliis: at loquendi genus
est ἑλλειπτικόν. viii. 60. Integrum
vero, ἀπαίρειν τὰς νῆας, εἴτε ναῦς.
quasi dicat, τὰς ναῦς ἀπὸ τῆς γῆς
αἰρεῖν, καὶ ἀνάγειν, εἴτε εἰς τὸ πύλα-
γος ἄγειν id est, Naves a terra tol-
lere, et in altum ducere. ἢ ἀπαί-
ρωσι τὰς νῆας ἀπὸ Σαλαμῖνος. viii.
57. Valla: Si a Salamine proficis-
cantur. Quod bene, si sensum
spectes; sed vis Græcorum ver-
borum non explicatur. Verten-
dum enim, Si naves a Salamine
in altum ducant. Vel, Si naves a
Salamine per altum abducant.
Pro quo συνάντησις dicitur τὰς νῆας
ἀνάγειν. Naves in altum ducere,
quasi dicat, ἄνω, τουτίστιν εἰς τὸ πύ-
λαγος, ἄγειν. quod locutionis ge-
nus usurpat ibidem Herodotus.
viii. 57. ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν
ισθμόν. Naves ad isthmum per
altum deducere. ἀνάγειν, et ἀνάγε-
σθαι (κατάγειν, et κατάγεισθαι.) In
altum ferri ad littus appellere.
ἀπαίρειν, καταίρειν. Utrunque le-
gitur apud Thucydidem, consule
Græco-latinum Indicem. Vide
ἀνάγειν. Virgil. Æneid. 1. 38.
Vix e conspectu Siculæ telluris
in altum Vela dabant læti, et spu-
mas salis ære ruebant. Herodot.
viii. 60. loquitur ἑλλειπτικῶς. ἐπὶ τῶν
ἀπαίρωσι ἀπὸ Σαλαμῖνος.

ἀπαιρῆσθαι. Ion. pro com. ἀφαι-
ρῆσθαι. Privari, spoliari. Spoli-
are, privare. ἔλκον ὡς ἀπαιρηθή-
σαν [τὸν κρητῆρα] ὑπὸ τῶν Σαμίων.
Dixerunt craterem sibi a Samiis
ereptum. i. 70. τί σφίας ἀπαιρήσεται;
Quid ipsis auferes? i. 71. ἀπαι-

ρῆμένοι, eripientes, auferentes. i.
89. ἀπαιρόμενοι τὰ χρήματα. Pe-
cunias auferens. ibid. μὴ ἀπαιρῆσθαι
τὴν ἀρχήν. Ne regno privarer. iii.
65. ἀπύλογο τὴν ἡγεμονίαν τοὺς Λα-
κεδαιμονίους. viii. 3. Lacedæmonios
principatu spoliarunt.

ἄπαις ἔρστος, καὶ θῆλιος γόνυ. Mas-
culæ, fœmineæque prolis ex-
pers. iii. 66. ἀποθανόντος Κλειομέ-
νης ἀπαιδὸς ἔρστος γόνυ. Cum Cleo-
menes maris sobolis expers obi-
isset. vii. 205.

ἀπαλλαγῇ. ἢ τῷ ἀπαλλάττεσθαι δύνα-
μις, καὶ ἀφορμῇ. Effugium, eva-
dendi facultas. ἔδῃ οἱ ἢ ἀπαλλαγῇ
ὑδμῖν. Nec ei dabatur ulla eva-
dendi facultas. i. 12.

ἀπαλλαγῇ, ἥς, ἢ com. pro quo di-
citur et ἀποχώρησις. Discessus. vii.
207.

ἀπάλλαξις, ιος, ἢ. N. H. Discessus.
Discedendi vel evadendi facultas.
ἀπάλλαξις οὐκ ἦν, ὅτι μὴ κατὰ συ-
νόν. ix. 13. Valla: Neque evadi
poterat, nisi per angustias. Æ. P.
Nulla [illinc] abeundi facultas
erat. Vel, Nulla illinc evadendi
facultas dabatur, nisi per angu-
stias. συνόν, subst. χωρίον.

ἀπαλλάσσειν, sive ἀπαλλάττειν. com.
Interdum tamen neutraliter posi-
tum reperitur apud Herodotum
pro, aliquem rei alicujus exitum
habere. Aliquem esse rei alicujus
exitum. ὁ μὲν δὲ πρῶτος εἶδος ἐκ
Λακεδαιμονος ἔτω ἀπήλλαξε v. 63.
Prima igitur navalis expeditio a
Lacedæmoniis suscepta hunc ha-
buit exitum. Vel, Hic igitur fuit
exitus primæ Lacedæmoniorum
expeditionis.

ἀπαλλάττεσθαι. Discedere. Libera-
ri. et pro eodem ἀπαλλάττειν, sive
dicas subaudiendum accusativum
personæ, sive activum pro passivo
positum Attice, sive neutraliter
accipiendum censeas. ἀπὸ τούτων
οὐκ, ὡς ἦθελον, ἀπήλλαξεν. Ab his
non discessit ut volebat. Hinc ex
animi sententia non recessit, nec

se negotiis istis liberavit, ut optabat. i. 16. ἀπαλλάσσειτο ἐπίτω. Retro discedebat. Se domum recipiebat. i. 17. ἀπαλλαγμένος τῆς εὐθίης. A stultitia alienus, vel remotus. i. 60. ἀπαλλάσσειτο ἐκ τῆς χάρης. Ex agro discessit. i. 61. ἀπαλλαχέντας δουλοσύνης. Servitute liberatos. i. 170. ἀπαλλάσσονται ἐς τὰ οἰκία. Domum discedit. i. 199. ταχὺ ἀπαλλάττονται. Celeriter discedunt. i. 199. ii. 93. τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγήσονται. Malis praesentibus liberatum iri. ii. 120. ἀπαλλάσσειτο ἐς Πέρσας. Ad Persas abiit. iii. 4, 56, 111. ἀπαλλάσσειται ἐκ τῆς Πελοποννήσου. Ex Peloponneso discedere. iii. 148. iv. 156, 164. v. 64. vii. 149. ix. 11.

ἀπαμβλύνειν. com. Hebetare. ἀνέξομαι τῷ σώματι συναύξονται αἱ φρένες, γηράσκοντι δὲ συγγηράσκονσι, καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνονται. Cum corpore crescente, simul crescit ingenium, connescente vero, consenescit, et ad omnes res [ac actiones] hebetatur, hebes, languidumque redditur. iii. 134. Potes etiam ita vertere, Corpore crescente, simul etiam crescit prudentia, connescente vero, consenescit, et ad omnes res hebetatur, hebes, ac languida redditur.

ἀπαμμένος. Ion. pro com. ἀφημένος. ἀπαμεινόμενος. Dependens. ab ἀφάπτομαι. Dependeo. ii. 121. §. 4.

ἀπαμύνει τὸν βάρβαρον. ix. 90. Pro-pulsare barbarum.

ἀπαντίον. Ion. et poet. E regione. Gallice, vis à vis. vii. 34. Vel, tout devant.

ἀπάξιος, ὁ. Apud Herodotum praeter morem (proprie enim τὸν ἀνάξιον significat, i. e. indignum) accipi videtur interdum pro simplici ἄξιος, dignus. Τῶν ἐγὼ οὐ παραμύνημαι. ὅτι γὰρ ἔθνος ἀάξιοι ἴσαν οἱ ἡγεμόνες. vii. 96.

Quorum ego nullam mentionem feci. Nec enim singularum gentium duces [commemoratione] digni erant. Eodem modo et Valla vocem hanc accepit. Sed fortasse pro ἀπάξιοι scribendum ἡπάξιοι. Facilis est unius literae lapsus, ac permutatio. ἡπάξιος enim ἀντὶ τῷ ἄξιος apud poetas reperitur. unde ἡπαξίων, ὦ. τὸ ἀξίῳ, καὶ ἄξιον κρίνω, ut Schol. Græcus illud Sophocleum Electrae carmen, v. 658. explicat: ἡπαξίῳ σε δαίμων ὄντ' ἔξυδιναι. Soph. in Philoctete v. 803. τῦτ' ἡπαξίῳσα δρῶν. Vulgata Lexica, ἡπάξιος. Egregius, dignus. ἡπάξιος γάμος. Sophocles. Sed locus non notatur, qui exstat in Electra, pag. ex Hen. Steph. typis, 123. v. 971. Pindarus Nem. Ode 7. v. 130, 131. χάρις πάντων ἡπάξιος, gaudium cæteris omnibus dignum, i. e. æquiparandum, appellat. Hoc in Lex. vulg. non exstat. Quare hic in gratiam τῶν φιλελλήνων scribere non sum gravatus. Herodotus etiam ii. 79. ἡπάξια νόμιμα vocat eximia, magnique facienda instituta. Unde conjicio pro ἀπάξιοι potius ἡπάξιοι scribendum hoc loco. Idem Pind. Isthmiorum Ode 4. v. 75. παγκρατίου, τιφάνωμ' ἡπάξιον. Eurip. Bacchis v. 716. θαυμάζων τ' ἡπάξια. Res admiratione dignas sic appellat.

ἀπαραιρημένοι τὰ ὅπλα. Ion. pro com. ἀφαιρεμένοι τὰ ὅπλα. ix, 103.

ἀπαραιρημένος. Vide ἀραιρημένος. ἀπαραιρέομαι, ἀπαραιροῦμαι. V. H. pro com. ἀφαιρέομαι, ἀφαιρέωμαι. Spolior, privor, exuor, diripior. Πυθόμενος Σπαρτιάτας τὴν ἡγεμονίαν ἀπαραιρῆσθαι ὑπὸ Γέλωνος. vii. 159. Valla: Si audiret Spartiatas imperium subdidisse Geloni. Hanc interpretationem et in vulgatis Lexicis habes. Herodoti tamen liber, locusque praeteritur. Æ. P. Si audiret Spartanos imperio, vel

principatu a Gelone privatos, sive spoliatos fuisse. Vide ἀπαριεῖσθαι, et ἀραιρημένος.

ἀπαρῶσιν. com. fut. ἀπαρῶξω. Deturbare, depellere. τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς νῆος ἀπήρῶξαν. viii. 90. Propugnatores de navi deturbarent. Sic etiam apud Suidam hoc verbum per geminum εε scriptum legitur in voce ἀπαρῶξιν, quam interpretatur, ἀποσπάσιν, ἀποχωρίσιν. At in vulgatis Lexicis Græco-lat. per simplex ε scribitur, ut et apud Eustath. in voce ἀπῆραξιν, ἀντὶ τῆ ἄρι, ταῖς τῶν σιδήρων ἀπύκνῃ. Vide apud eundem ἀπαρῶσιν.

ἀπαρέμφατα ἀντὶ τῶν παρατακτικῶν, ἢ αορίστων. Infiniti modi pro imperfectis, aut aoristis, et plerumque præcedente ὥς, vel ἐπὶ. ὥς παρῆναι αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ, ὥς αὐτοὶ παρῆσαν. Cum illi advenissent. i. 24. ἰστέρισθαι, pro ἰστέρησιν. quæsit, sciscitatus est. Quamquam in hoc verbo subaudiri potest λέγουσιν, ut hinc infinitus iste regatur. i. 24. ὥς μιν προσῆναι, pro ὥς αὐτὸς προσῆν. i. 86. Vide in ὥς cum infinito. Eadem pagina multa sunt exempla ejusdem constructionis. ὥς οὐ παύσθαι, pro ὥς ἐκ ἐπαύτο. Cum [mala] non cessarent. i. 94. ἐπὶ ἐκ ἀνίναι τὸ κακὸν, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι, pro ἐπὶ τὸ κακὸν ἐκ ἀνίει, ἀλλ' ἐοιάζετο. Cum malum non remitteret, sed etiam multo majorem vim [hominibus] afferret. ibid. τῷ οὐνομα εἶναι, pro ἦν. ibid. ὥς ψευθῆναι, pro ὥς ἐλέυσθη. i. 141. ἐπίτεσι λιπαρεῖν, pro ἐπὶ ἐλιπάρεν. ii. 42. ὥς δὲ χίρσον γιγνέσθαι, pro ὥς δὲ χίρσος ἐγγενέσθαι. ii. 99. τοὺς κλέπτας οὐκ ἀνίναι, pro οἱ κλέπται οὐκ ἀνίσταν. fures non cessabant. ii. 121. §. 2. εἶναι, pro ἦν. iii. 95, 105. εἰ μὴ γίνεσθαι, pro εἰ μὴ ἵκναιτο. iii. 108. συμπίσιν, pro συνέπισιν. iii. 120. ἡπῆν, pro ἡπτε. ibid. φυλάσσεισθαι, pro ἰφυλάσσειτο. iv. 7. ἐπὶ τὰς παῖ-

δας ἀνδραθῆναι, pro ἐπὶ οἱ παῖδες ἡνδρώθησαν. iv. 10. ἐπὶ τοὺς ἀποπνεύοντας ἐκ ἀπονοεῖν, pro ἐπὶ οἱ ἀποπνεύοντες οὐκ ἀπνοεῖν. iv. 33. ἀδικεῖν αὐτοί, pro ἡδίκων. iv. 43. λαμβάνειν, pro ἐλάμβανον. ibid. δυνατὸν εἶναι, pro ἦν. ibid. ἐνίσχισθαι, pro ἐνίσχιστο. ibid. ὥς γινέσθαι, pro ὥς ἵκναιτο. iv. 179. ὑπερβάλλον εἶναι, pro ὑπερβάς εἰς ἄν. v. 17. ἐπὶ δὲ ἰστῆσθαι αὐτῶν, pro ἐπὶ ἰστῆθησαν. v. 84. ὥς μὲ ἐύρισκεν, pro ὥς ἐγὼ ἐύρισκω. vii. 24. οὐκ ἂν αὐτῷ μοι δοκῆεν χρησθῆναι, pro ἐκ ἂν οὐτῷ μοι δοκῆι χρησθῆναι. vel, οὐκ ἂν ἔγω (ὥς ἡμοὶ δοκῆι) ἐχρήσθη. vii. 143. ἐπὶ δὲ σφαις παραλαμβάνειν τοὺς Ἑλλήνας. vii. 150. pro ἐπὶ δὲ σφαις, ἦγον αὐτοί, παραλαμβάνοντες Ἑλλήνας. ὥς δὲ φεύγοντας γίνεσθαι, pro ὥς δὲ φεύγοντες ἐγίνοντο. viii. 94. ὥς γὰρ ἀγγεῶν γινέσθαι, λόγων, pro ὥς γὰρ ἀγγεῶν ἵκναιτο. ibid. ἐπὶ τι παρῆλθον τὸν καλούμενον τοῦτον, ἐπισθῆναι οἱ τῶν ἁγίων αἰρετῶν ἄνδρες τρεῖς. viii. 135. pro ἐπὶ δὲ παρῆλθον ὁ καλούμενος οὗτος, εἰποῖντο οἱ τῶν ἁγίων αἰρετοὶ ἄνδρες τρεῖς. Δοκῆεν, pro ἰδοῦναι. ix. 41.

ἀπαρέμφατα ἀντὶ τῶν προσεκτικῶν. ἐπισχεῖν, pro ἐπίσχε. Illud Ion. hoc vero commune. Sententiam sustine. Ne dic. Ne pronuntia. i. 32. καλεῖν, pro κάλει. voca. ibid. φεύγειν μηδὲ μένιν, μηδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι. i. 55. Σὺ δὲ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι, pro στρατεύου. Tu vero in meam gratiam cum copiis adversus Græciam proficiscaris. Græciæ bellum inferas. iii. 134. ἔχιν, pro ἐχίνωσαν. iii. 155. καλεῖν, pro κάλει. ibid. ἡσυχος εἶναι, pro ἴσθαι. iv. 163. ποῖναι, pro ποῖν. v. 23. ἀποδοῦναι, pro ἀποδοῖς. vi. 86. §. 1. χεῖσθαι, pro χεῖω. vii. 209. ἀπῆχιν, pro ἀπῆχι. viii. 20. Consule nostrum Dor. Lexic. in ἀπαρέμφατα, et Eustath.

ἀπαρτί. Ion. et poet. Omnino, plane, in summa. ἀναισιμῶνται ἡμέραι ἀπαρτί ἐννήκοντα. Dies omni-

no, vel in summa, 90 consumuntur. v. 53.

ἀπαρτιλογία, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀπαρτιλογία. Vulgo rotunda ratio. Solida, integraque summa, cui nihil deest, et in qua nihil superest, nihil redundat. Gall. *Un compte tout rond*. vii. 29.

ἀπαρύν. V. H. Exhaustire, delibare. τὸ μὲν αὐτοῦ [τοῦ γάλακτος] ἐπιστάντες ἀπαρύναντες, ἡγόνται εἶναι τιμιώτερον. τὸ δ' ὑπείσταντες, ἥσαν τοῦ ἐτέρου. Valla: Cujus [lactis] quod summum est delibatur, pretiosiusque habetur: vilius autem, quod subsidit. Sed ita melius, Ac ipsius quidem [lactis] supernatantem, [summamque partem] exhaustientes, [vel delibantes,] pretiosiores [altera Scythæ] putant. Subsidentem vero [partem] altera minus [pretiosam ducunt.] iv. 2.

ἀπάφας. Ion. pro com. ἀπάφας. Qui nexuit. Qui ligavit. ἀπάφας ἄμματα ἐξήκοντα. Quum 60 nodos nexuisset. iv. 98.

ἀπιδίξατο. Ion. pro com. ἀπιδίξατο. Demonstravit, edidit, fecit. i. 16.

ἀπιδον, ου, τό. Nomen substantivum. Ion. et poet. pro com. πιδιον. Planities. Campus. τετράγωνος ἀπιδον πεποιήται. Quadrata planities facta est. iv. 62. Alias est nomen adjectivum, de quo nostrum Xenophontis Græcolatinum indicem consule. Sic et Herod. ix. 102. ἀπιδον χώρον, planum locum, i. e. planitiem appellat.

ἀπίθη. Ion. pro com. ἀφίθη. Dimissus est. vii. 122.

ἀπιλαῖν ἐς ἀναγκαίην. Herodotea locutio. q. d. In necessitatem involvere. Vel, in necessitate implicare. In necessitatem compellere. Ad necess. redigere. ἐς ἀναγκαίην ἀπιληθέντας. viii. 109. Ad necessitatem redactos.

ἀπιλίσθαι. Involvi, implicari. ἀπι-

λίσθαι ἐς ἀπώλην. In aliqua gravissima difficultate implicari. Redigi ad aliquam gravissimam difficultatem. i. 24. Vide κατιλαῖν ἐς ἀναγκαίην ἀπιληθέντας. viii. 109. Ad necessitatem redactos. In necessitatem compulsos. οἱ Ἀργεῖοι ἀπιληθέντες ἐς τινόν. ix. 34. Argivi in angustias compulsi.

ἀπιλητήριοι λόγοι. Herodotea locutio. Minacia verba. viii. 112. Ovid. l. τῶν μεταμορφώσεων verba minantia vocat. Sic enim ille, Aurea prima sata est ætas, quæ vindice nullo, Sponte sua sine lege fidem rectumque colebat. Pœna metusque aberant; nec verba minantia fixo Ære legebantur.

ἀπιῦμαι. Ion. et poet. pro com. ἀπαγορεύσαι. Interdicere, prohibere, vetare. ἀπιῦμαι τοῖσι ἰδοῦσι μηδὲν φεῦξιν τὸ γεγονός. Cum interdixisset iis, qui [mulæ fœtum] viderant, ne rem, quæ acciderat, cuquam enuntiarent. iii. 153.

ἀπίπασθαι. com. Abdicare. παῖδας ἀπίπασθαι. Filios abdicare, filios familia abjicere, filios a sua familia abalienare. [Vide verbum Abdicare in Hottomanni Lexico Juris.] i. 59.

ἀπίπασθαι. com. Recusare, rejicere, repudiare, contemnere. ἀπίπαστο τὴν πρόσδοον. Accessum ei recusavit, denegavit. i. 205. τῶν ἀπιπαμένων τὴν σφετέρην συμμοχλήν. Eorum, qui suam societatem recusarant, qui societatem secum inire recusarant. iv. 120, 125. ἀπιπαμένους τὴν ἔψιν. Visione repudiata, rejecta, neglecta. v. 56. οὐκ ἀπίπαστο τὴν ἐπικωρίην. Auxilium non denegarunt. vi. 100. ἀπιπαμένους τὴν στρατηλασίην. Detractata militia. vii. 14. Vide ἀπαγορεύσαι. ix. 7.

ἀπιτρέψαι. com. Arcere, prohibere, avertere, detertere, defendere. ἀπιτρέψατο τοὺς φίλους φεύγοντας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων. ix. 68. Valla: Ut arceret eum [equitatum] ab ami-

cis, quos Græci insequabantur. Æ. P. Amicos fugientes a Græcis defendens. Vel, Defendens a Græcis amicos fugientes. Vel, Græcos arcens ab amicis fugientibus, [quos Græci persequabantur.] Ἀπίργειν enim hoc loco sumendum videtur pro defendere. Vel, si arcere significat, ὑπαλλογὴν in verbis istis esse dicemus, ἀντὶ τοῦ, ἀπύργουσα τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῶν φίλων [αὐτοὺς διάκοντας] φινυρόντων.

ἀπύργως ἔχειν τῶν νόμων. Legum imperitum esse. ii. 45.

ἀπιλάλατο τῆς φρενίδος περὶ βασιλείης. vii. 205. Herodotea locutio. Valla: Aberat a cura regionis adipiscendæ. Sed hoc verba sonant, A cura de regno abactus fuerat. Sensus, a cura de regno obtinendo arcebatur. Propter fratres natu majores, qui vivebant, ab omni cura de regno obtinendo liber erat. De regno sollicitus non erat.

ἀπιλόμενοι. Ion. pro com. ἀφιλόμενοι. Cum eripuissent, cum abstulissent. i. 14. ἀπλὼν τὰ ἄχθεια. Detractis oneribus. i. 80. οἱ μὲν γέρεα ἀπιλόμενοι πατρῷα. vii. 104. Qui cum me paternis honoribus privarint.

ἀπιναντίον. Adverbium. com. Ex adverso, e regione. ἐς τὴν ἀπιναντίον [χώραν] ἀνήγοντο. In ulteriorem regionem ex adverso sitam iverrunt. vii. 55.

ἀπινειχθῆντα. Ion. pro com. ἀπινειχθῆντα. Relata, renuntiata. i. 66. iv. 120.

ἀπινειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον. In Ægyptum delatos esse. ii. 152. ἀπινειχθῆς ἐς Λιβύην. iv. 150. ἀπινειχθῆντας. iv. 164.

ἀπίντης. Ion. pro com. ἀφίντης. vii. 60. Vide ἀπίνται.

ἀπίντα. Ion. pro com. ἀφίντα. v. 39. Vide ἀπίνται.

ἀπιτρηαμένος, η, ον. Si codex sanus, dictum Ionice sublato altero μ,

pro com. ἀπιτρηαμένος. Exsiccatus, arefactus. vii. 109. ab ἀποξηραίνω, ᾧ. Exsiccō, arefacio. Vel ut ab ἀποξηρῶν, ᾧ. μ. δον. ut a πυρῶν, ω. π. πιπύραμαι. ἡ μεταχθὲ, πιπύραμένος, η, ον.

ἀπέργειν. Ion. et poet. pro com. ἀπύργειν, τὸ διαχωρίζειν. Disternere, disjungere, dirimere, separare. Ἄλυσ' ποταμὸς Καππαδόκας, καὶ Παφλαγονίας ἀπέργει. Halys fluvius Cappadocæ et Paphlagonas dirimit. i. 72. pro eodem dicit ἀποτίμειν. ibid. et ἀπύργει. i. 174. 204. ἀπέργειν τὴν τι Ἠλαίην, καὶ τὸν Ἀχιλλῆιον δρόμον καλεῖται. Disternans, dirimens Hylæam, et eum, qui Achilleius cursus appellatur. iv. 55.

ἀπέργειν. Ion. interdum accipitur pro eo, quod Latine dicitur stringere, et radere, navibusque tribuitur, quæ prope littus ita feruntur, ut id stringere, et quodammodo radere videantur, ut loquitur poeta Æn. 7. v. 10. Proxima Circæe raduntur littora terræ. ἀπέρ[ων] Ροίτιον πόλιν, καὶ Ὀφρύων, &c. vii. 43. Valla: Rhoetium urbem, et Ophryneon stringentes. Sed dicendum potius, stringens, vel radens. De Xerxe verba fiunt. Sic et vii. 109. τὰς πόλεις τὰς παραθαλασσίας ἀπέργειν. Urbes maritimas stringens, sive radens. Valla, relinquens. At ipsam vocabulū Græci vim nullo modo nobis expressit. Idem sic etiam sequentem locum vertit, vii. 112. οὐρας ἀπέργειν. τὸν Παρνησσὸν ἀπέργοντες. viii. 35. Parnasum stringentes, [vel præstridentes, ut Valla,] vel radentes, ut Virgil.

ἀπέργειν. Ion. et poet. pro com. συγκαλύειν. Concludere, quod alias ἀπύργειν dicitur. ἀπύργαίον ἐν ἀκροπόλει. In arce conclusum. i. 154. ii. 99. v. 64. ἐντὸς ἀπύργουσαι τὰ κάλλιπα δοκίοντα ἡμεῖν εἶναι. Intra se concludentes ea, quæ nobis

pulcherrima videntur. iii. 116. ἀπτεργμένους ἐν τῷ ἱερῷ. In loco sacro conclusos. vi. 79.

ἀπτεργμένος. Ion. et poet. ab ἀπτεργω. vide simplex ἔργων. ἀπτεργμένον ἐν ἀκροπόλει. In arce conclusum. i. 154. ii. 99. v. 64. iii. 116. vi. 79. Sed fortasse jam τὸ ἀπτεργων Ionice positum pro com. ἀφύργων, quod tamen in vulgatis Lexicis non reperias, ab aliis separatim concludere in aliquo loco. Nam ἔργω arceo, repello. ἔργω, et εἶργω, coerceo, concludo. Quanquam hoc discrimen sæpe negligitur. vel ἀπτεργων pro συγκαλίειν. Vide suo loco.

ἄπης. Ion. pro com. ἄφης, quod exstat v. 106. Vide ἀπίναι, v. 39.

ἀπίσασαν. Ion. vel pro ἀπίσησαν, ut sit aor. 2. act. vel pro ἀπισήκυσαν, hocque pro ἀφισήκυσαν, ut sit 3. plur. plusq. p. act. per synopem formata ab ἀφίστημι. Defecerunt. viii. 126.

ἀπτετραμμένος λόγος. Oratio aversa. Sic videtur Herodot. vocare hominis irati, et animum a nobis aversum habentis, verba. ὁ Γίλων, ἐπειδὴ ἀρεὰ ἀπτετραμμένους τοὺς λόγους τοῦ Στάγην. vii. 160. Gelo cum aversa Syagri verba videret. Vide ἐπτετραμμένα λόγων. viii. 62.

ἀπιτῶ, ὅς, οὗς, ἡ. N. H. ἡ ἀπυσία, absentia. τῇ ἀπιτῶι τῆς μάχης. Absentia a pugna, i. e. quod a pugna abfuissent. Suid. ἀπιτῶ. ἀποδημία.

ἀπιφθος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. Excoctus, bene purgatus, purus. χρυσὸς ἀπιφθος. Aurum excoctum, bene purgatum, purum. i. 50. Componitur autem ex ἀπὸ præpos. et nomine verbali ἰφθός, quod κατὰ συγκοπὴν formatum ἐκ τῷ ἰφθός, unde ἰπτός (nam ψ valet potestate πσ) versisque tenuibus πτ. in aspiratas φθ. addita præpos. ἀπὸ, ἀπιφθος, Ion. cum aliqui propter sequens i

aspiratum dicendum esset ἀπιφθος: sed εὐφωνίας χάριν, ne triplex aspirata concurreret, π servatum, quod et in communi lingua locum obtinuit, ut et in nomine Λύκιππος, et ἀπηλιάτης, aliisque nonnullis factum videmus. ἰφθός vero παρὰ τὸ ἰψίω, ὦ. ἰψήσω deductum. de quo suo loco. i. 50. ii. 44.

ἀπίχυν. com. Abstinere. Efficere ut aliquis a re aliqua abstineat. Arcere, amovere, summovere. Remove ab aliquo loco. Εὐβοίης ἀπίχυν πολυμηκάδας αἰγας. viii. 20. Valla: Eubœa capræ mugientes fac procul absint. Æ. P. Ab Eubœa capras valde balantes amove, vel remove, vel arce, vel abstine. Sic enim et Cicer. de Orat. lib. i. c. 43. ad fin. loquitur, Ab alienis mentes, oculos, manus abstinere. Capras autem balantes potius, quam mugientes dixi, quia mugitus et mugire proprie de bobus taurisque; balare vero, de ovibus, et capris. Sed apud Græcos inter ovillam et caprinam vocem est discrimen manifestum, quod a Latinis non statuitur. Ovium enim vox βληχῆ, verbumque βληχᾶσθαι dicitur, i. e. balatus, et balare. Caprarum vero vox vocatur μηκῆ, verbum, μηκᾶν, quod ob commodioris verbi inopiam cogimur vertere balatum, et balare. Nec immerito. Inter enim ovium et caprarum vocem affinitas intercedit maxima, et nisi atres attentissimas utrisque vocem edentibus præbeas, nullum, aut certe perexiguum inter has voces discrimen exaudias, quod sit perspicuum. ἀπὸ τοῦ μηκᾶν quidem capræ μηκάδεις, et πολυμηκάδεις αἰγας ἐπιτινιῶς appellantur. Μυκάσθαι vero, ἐμυκῆμός, i. e. mugitus, et mugire, proprie de bobus dicitur, neque capris ab alio tributum recorder. ἵνα αὐτὰς τῶν συμμαχίων ἀπέσχη.

viii. 22. Valla : Ut a praeliis navalibus summoventur. Æ. P. Ut ipsos a societatibus, [i. e. a sociis, a reliquis sociorum copiis] summoveret, avelleret, abstraheret.

ἀπύχθισται. Ion. et poet. In odium incurrere. Odiosum esse. οὐκ ἀπύχθισται σφι. In illorum odia non incurres. i. 89.

ἀπύχεῖντο. V. H. impersonaliter positum, pro et ἀπύχη, de quo suo loco. Satis erat. Vide et ἀποχρησθαι. Καὶ σφι ἀπύχεῖντο κακῶς πρὸς τοὺς ἡσυχίην ἄγειν. viii. 14. Et ipsis, licet rem male gererent, quietem agere satis erat. In vulgaris Lexicis perperam ἀπύχεῖντο legitur : sed illic, ut hic, legendum, et liber, et locus notandus, quod rarissime fit ab istis, qui τῶν λεξιμογράφων nomine gloriantur.

ἀπύχη. com. Satis erat. Suffiebat. οὐκ ἐστὶ σφιν ἀπύχη ἡσυχίην ἄγειν. Non amplius ipsis satis erat otio frui. Non amplius erant contenti otio, quo fruebantur. i. 66. dicitur et συναντιμῶς ἀπύχεῖντο. καὶ σφι ἀπύχεῖντο κακῶς πρὸς τοὺς ἡσυχίην ἄγειν. viii. 14.

ἀπύχεσσι. idem ac ἀντίχεσσι. vii. 196. Vide ἀποχεῖν.

ἀπήγημα, τος. τό. Ion. pro com. ἀφήγημα. Narratio. Res, quæ narratur. ii. 3.

ἀπηγήσασθαι. Ion. pro com. ἀφηγήσασθαι. Narrare, commemorare, dicere, recensere. i. 2. ἀπηγίσθαι πᾶν τὸ γεγονός. Rem totam, quæ gesta est, narrare. i. 24. ταῦτα ἀπηγίσθαι. i. 86. πάλιν ἀπηγίετο τὸ πρῆγμα. Rem iterum narrabat. i. 118. χωρὶς τοῦ ἀπηγημένου. Præter id, quod narratum est. i. 207. προκαπηγησάμενος τὴν συμφορὴν. Sua calamitate prius narrata. iii. 138.

ἀπήγησις, ἡ. Ion. pro com. ἀφήγησις. Narratio. ἢ ἀξίως ἀπηγήσις. Præter narrationis dignitatem. Hoc dicitur de rebus, quæ narratione

non sunt dignæ. iii. 125. v. 65.

ἀπημελημένος, η, ον. com. Neglectus, a, um. iii. 129. ἀπημελημένον ἐν τοῖσι ἀνδραποδίοις ἔβριυστο. Inter mancipia neglectum servavit. iii. 132.

ἀπήμων, ὁ καὶ ἡ. Illæsus. Calamitatis expers. i. 42. Ion. et poet. pro quo dicitur et ἀβλαβής.

ἀπηναίχθη ἐς τὴν Πλατείαν. In Platem [insulam] delatus est. iv. 152.

ἀπ' ἧς. Ion. pro com. ἀφ' ἧς. i. 1, 47. ix. 49.

ἀφῶσαν, οντος, ὁ. Ion. pro com. ἀφῶσαν. Emissurus, ejaculatorus. Est autem participium fut. ab ἀφῆμι. τὰ βέλια διενύοντο ἀς' ἀφῶσαν. ix. 18. Tela intentabant ut emissuri.

ἀπίαισι. 3. plur. præ. indic. modis, Ion. formata, ab ἀπιμι, pro com. ἀπιισι, τουτίσιν ἀπύχεσθαι. vel ἀπυλίσσονται. Abeunt, vel abibunt. viii. 60.

ἀπιέναι. Ion. pro com. ἀφίεναι. Dimittere. Barbari dicunt sinere. i. e. Amandare, demittere, dejicere, deorsum mittere, jacere. αὐτοὺς ἀπῆκε. Ipsos dimisit. iii. 118. ἀπῆκε τούτων. iii. 119, 125. ἀπίε σφίας ὁ βίος τῆς ἀποικίης. v. s. Deus a colonia eos dimittebat. i. e. alio migrare sinebat. iv. 157. τὴν ψυχὴν ἀπίναι. animam emittere. iv. 190. ἀπῆκαν. dimiserunt. v. 38. ἄπες, pro ἄφες. Dimitte. v. 39. ταύτην ἀπίντα, pro ἀφίντα. Hac dimissa. ibid. ἀπίε, pro ἀφίε. v. 107. ἀπίε ἀπάγασθαι. Abduci passus est. vi. 62. ἀπίντες, pro ἀφίντες. vii. 60. viii. 70. ἀπῆκε ἀπ' ἐαυτοῦ, pro ἀφῆκε ἀφ' ἐαυτοῦ. A se dimisit. vii. 121. ἀπύθη, pro ἀφύθη. Dimissus est. vii. 122. ἀπίντας, pro ἀφίντας. vii. 142. viii. 40. ἀπίσαν. viii. 52. demittebant, devolvebant, dejiciebant.

ἀπίσαν. 3. plur. imperf. act. ab ἀπῆμι, quod ἀπύχεσθαι significat. ab ἀπίω, ᾧ. quod ab ἀπία, quod

ab ἀπίω. unde Lat. abeo. abibant. abierunt. viii. 137.

ἀπίσθαι. Ion. pro com. ἀφίσθαι. Emittere. ἡ γυνή, τὴν ἀπίνται ἐς τὰς γυναῖκας. Semen, quod in mulieres emittunt. iii. 101, 109.

ἀπίσθαι. Ion. et poet. pro com. ἀπέρχισθαι. Abire. iii. 86.

ἀπίωσι. 3. plur. subjunctivi modi Ion. pro com. ἀφίωσι, ab ἀφίω, ὦ. sine contractione, pro ἀφίῳσι contracto. Emiserint. Ejaculati fuerint. ἔπειτα οἱ βαρβαροὶ ἀπίωσι τὰ τοξώματα. vii. 226. Postquam barbari sagittas emiserint, ejaculati fuerint.

ἀπικάται. Ion. pro ἀφικάται, hoc rursus Ionice pro ἀφίχεται: sed ne gemina aspirata in eodem verbo concurreret insuavius, jam τὸ χ in κ videtur mutatum. Com. vero ἀφιγμένοι, vel ἀφιγμένοι, vel ἀφιγμένα εἰσὶ. Nam triplex genus hoc Ionismo significatur. Pervenerunt. Venerunt. Ἄνδρες οὗτοι ἀπικάται μαχησόμενοι ἡμῖν περὶ τῆς ἐσόδου. vii. 209. Isti viri venerunt nobiscum de ingressu certaturi, pugnaturi. Vide KATAI, et XATAI Ion. terminationes. Vel (quod verisimilius) a tertia singulari communiter in κται desinente, Ionice inseritur α, et fit καται, deinde rursus Ionice τὸ κ in χ alias, non hoc loco mutatur. Quare nunc, si terminationem καται spectes, erit simplex Ionismus, κατ' ἐπέσειν τοῦ α, quum vero accedit et τροπή τοῦ κ εἰς χ, tunc est duplex Ionismus.

ἀπικάτο. Tertia person. plur. plusquamperf. pass. Ion. formata a tertia sing. com. ἀφίκατο, inserto α, et verso φ in π. ἀπικάτο. pro com. ἀφιγμένοι, αἱ, α, ἦσαν. Nam tribus generibus hic Ionismus inservit. Venerunt. Pervenerunt. Οἱ ἄλλοι ησιῶται ἀπικάτο ἐς τοὺς Ἕλληνας. viii. 46. Cæteri insularum incolæ ad Græcos iverunt.

ἀπικνῖσθαι. Ion. pro com. ἀφικνῖ-

σθαι. Pervenire. Οὐ γὰρ ἂν κοτι ἐς τοσῶτον τύχης ἀπικνη. Nunquam enim ad tantam fortunam, atque felicitatem pervenisses. i. 124. ἀπικάτο ἐς τὴν Ἰωνίην. in Ioniam pervenit. i. 162. διὰ μάχης ἀπικάτο Ἀρπάγω. Cum Harpago prælium commiserunt. i. 169. ἐς ἀπισίην πολλὴν ἀπῖκται. Valde incredible videtur. i. 193. οὐδαίς τῶν ἡμοὶ ἀπικομένοι ἐς λόγους. Nullus eorum, qui mecum in colloquium venerunt. ii. 28. οὐρεα ἐς ὄξυν τὰς κορυφὰς ἀπικνύσται. Montes verticibus in acutum desinentibus, i. e. acutis. ibid. ἀπικνύσται ἐς λόγους τινι. Venire in colloquium cum aliquo. ii. 33. prope init. iii. 52. ἀπικνύσται ἐς λόγον περὶ τιος. Venire ad sermonem de re aliqua. ii. 32. prope init.

ἀπικνύσθαι ἐς διάκουράν τιος. Alicujus periculum facere. ii. 28, 77. ἐς ἔχθρα μυγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνύσται. In magna odia mutua veniunt. iii. 82. ἐς τῷτο ἀφροσύνης ἀπικόμενος, ὡς δόξει. Eo dementiae progressus, ut putaret. iii. 146. ἐς ἀμφιδασίας τοῖσι λόγουσι ἀπικνύσθαι ἀνδρα Κυζικηνόν. In controversiam venisse virum Cyzicenum cum illis, qui [hoc] dicebant. iv. 14. ἐς λόγους ἀπικνύσθαι τούτοις. In colloquium cum his venire. iv. 128. v. 49. prope init. ἐς πᾶν κακοῦ ἀπικνύσται, sub. γένος. In omne mali genus devenerunt. vii. 118. ἐς τὸ ἐσχάτο τοῦ κακοῦ ἀπικνύσται. viii. 52. ἐς τοσούτον θέρους ἀπικόντο. viii. 56. Ad tantum tumultum devenerunt. Eo tumultus, vel perturbationis devenerunt. ἐς πᾶσαν βάσανον ἀπικόμενοι. viii. 110. Ad omne tormentum, [ad omne tormenti genus] adactis. ἐς πᾶσαν ἀρρώδιην τότε ἀπικόμενοι, μὴ ὁμολογήσωμαι τῇ Πέρσῃ. ix. 7. Cum in omnem metum devenissetis, i. e. cum maxime metueretis ne cum Persa pacisceremur, vel, compositionem faceremus. ἐς χιμερῶν νόμον ἀπικνύσθαι.

ix. 48. Ad manus belli jure conserendas venire. ἔς νίκην ἀπηνάμνυς. ix. 55. Ad rixas devenisse. ἐς δ' ἀπίκοντο ἐς ὀπίσθεν. ix. 62. Donec ad propulsionem venerunt, [et alios alii armis propellere cœperunt.]

ἀπικνύμαι. Ion. pro com. ἀφικνύμαι, οὔμαι. Iones enim tenues sequente aspirata non mutant, sive in eodem vocabulo, quum est compositum, sive in duobus separatis. Venio, pervenio. ἀπικομένους, pro ἀφικομένους. i. 1. ἰσαπικίσθαι, pro ἰσαφικνύσθαι. ibid. ἀπίκοντο, pro ἀφίκοντο. ibid. ἀπικίσθαι, pro ἀφικίσθαι, i. 2. ἀπίκοντο. ibid. ἀπικόμενοι. i. 6. ἀπίκοντο. i. 11. ἀπικίατο, pro ἀφίκοντο. i. 15. ἀπικομένης. i. 19. ἀπικομένοισι. ibid. ἀπικίσθαι. i. 24. ἀπικόμενοι. i. 24, 27.

ἄπιξις. Vide ἄφιξις. Hoc quidem commune, illud vero Ionicum.

ἀπισάναι. Ion. pro com. ἀφισάναι. Ad defectionem faciendam sollicitare. Facere ut aliquis ab aliquo deficiat. τοὺς Ἰωνας ἀπὸ Κροίσου Κύρος ἀπισάναι ἐπιτρέψατο. Cyrus Iones ad defectionem a Cræso faciendam impellere conabatur. i. 76. ἀπισιάντων. Cum defecissent. i. 102. ἀποσάντες ἀπ' ἐκείνου. Cum ab illo defecissent. i. 124. ἀπίστησαν ἀπὸ Δαρείου. ἀποσάντες δέ. i. 130. τοὺς Λυδοὺς ἀπίστησιν ἀπὸ Κύρου. Lydos ad deficiendum a Cyro compulit. i. 154. ἀπισᾶσι μοι, pro ἀπ' ἐμοῦ. A me defecerunt. i. 155. πάντες ἀπὸ Χαμμητίχου ἀποσάντες. ii. 30. ἀπισᾶσι ἀπὸ τῶν Κυρηναίων τῆς Λιβύας. Libyas ad defectionem a Cyrenæis faciendam impellunt. iv. 160.

ἀπίσασθαι. Ion. pro com. ἀφίσασθαι. Deficere, defectionem facere. Μηδοὶ ἀπ' αὐτῶν ἤρξαντο ἀπίσασθαι. Medi ab ipsis deficere cœperunt. i. 95, 124, 125, 126. ἀπίσασθαι ἀπὸ Κροίσου. i. 141. v. 104. συναπίσασθαι. v. 104.

ἀπισίαται. Ion. pro com. ἀφίσανται. Deficiunt. ii. 113.

ἀπισίαντο. Ion. pro com. ἀφίσαντο. Defecerunt. ii. 162.

ἀπισίην. com. Diffidere. Fidem non habere. εἴ μοι ἀπίστους τὰ περὶ χρημάτων. Si de pecuniis fidem mihi non habes. iii. 122. viii. 94.

ἀπισίη. Ion. pro commun. ἀπισία. Incredulitas. Diffidentia. Fides, quæ non adhibetur alicui rei. ταῦτα ἐς πολλὴν ἀπισίην ἀπίκταται. Hæc valde incredibilia videntur. i. 193. τοῖσι παρῶσι ἀπισίη πολλὴ ὑπείχυτο. Illis, qui aderant, multa incredulitas offusa est: id est, Illi, qui aderant, valde dubitabant, neque verum esse credebant, &c. iii. 66. ὑπὸ ἀπισίης. Præ incredulitate. Quod non crederetur [id esse verum.] iii. 153. v. 41.

ἀπισίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀπισία. Incredulitas. Diffidentia, quæ facit ut alicui fidem non habeamus, non credamus. ὑπὸ ἀπισίης τὸν ἀγγέλλοντα εἶχον ἐν φυλακῇ. viii. 23. Nuncium, quod ei fidem non haberent, in custodia servarunt.

ἄπιστος, ὁ καὶ ἡ. Passive sumtum pro eo, cui nulla fides habetur, aut habenda est, et pro dubiæ fidei homine. Ἰνα [πρὸς Εἰρέναι] τοὺς Ἰωνας ἀπίστους ποιήσῃ. viii. 22. Valla: Ut infidos eidem redderet Iones. Steph. Suspectos. Æ. P. Ut fidem Ionibus [apud Xerxem] derogaret. Vel, Ut Ionum fidem [Xerxi] suspectam redderet. Vel, Ut efficeret ne Xerxes Ionibus fidem haberet. ταῦτα τὰ ῥήματα ἔμελλε τὸς βαρβάρους ποιήσιν ἀπίστους τοῖσι Ἕλλησι. ix. 98. Hæc verba fidem barbaris apud Græcos erant derogatura. Vel, Erant effectura ne Græci barbaris fidem haberent. Vel, Barbaros Græcis suspectos erant redditura.

ἄπλιτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Immensus. χροσὸς ἄπλιτος. Immensa vis auri. i. 14, 50, 215. iii. 106.

iv. 53. vi. 58. viii. 12, 99. ix. 24, 109.

ἀπό. A, post. ἀπὸ δείπνου. a cena. post cenam. i. 126, 133. ii. 78. ἀπὸ τούτων. Postea. iii. 42. ἀπὸ δείπνου. v. 18. vi. 129. ἀπὸ τῆς πέμψιος. viii. 54. a missione. ἀπὸ τῆς ἐμπρησίας. viii. 55. ab incensione. ὡς ἀπὸ δείπνου ἦσαν. ix. 16.

ἀπό. οἱ ἀπὸ Πελοποννήτου. ἀντὶ τοῦ οἱ Πελοποννήσιοι. viii. 70. Sic et Galli, *Ceux du Peloponnese*, pro, *Les Peloponnésiens*. viii. 79. οἱ ἀπὸ Σπαρτης. ἀντὶ τῷ οἱ Σπαρτιῖται. viii. 114.

ἀπὸ μὲν, ἀπὸ δὲ ἴθαιον. Ion. et poet. pro com. ἀπίθαιον μὲν, ἀπίθαιον δέ. Nam verbum in altero membro subaudiendum. ἀπὸ μὲν ἴθαιον ὁ στρατηγός, ἀπὸ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοί. viii. 89. Obiit quidem ipse dux, vel imperator, obierunt vero etiam alii multi. In posteriore membro subauditur verbum ἴθαιον. Est autem in utroque loco τῆσις.

ἀπὸ πέντε πηχίων βασιλῆϊν ἀπίλιπτε πέντερας δακτύλους. vii. 117. Quatuor tantum digiti ei deerant a longitudine quinque cubitorum regionum.

ἀποβάλλειν. com. Amittere, τὴν τυραννίδα ἀπέβαλε. Tyrannidem amisit. i. 60. ἀγαθὰ ἀποβαλέεις. Bona amittes. i. 71. τοὺς ἐξήγαγε τῶν Μήδων ἀπέβαλε. Quos de Medis eduxit, amisit. i. 128. Σμύρνην ἀπέβαλον Αἰολεῖς. i. 150. τὰ πατέρα ἀπέβαλον. iii. 53. εἰ ταῦτα ἀποβάλλοιμι. Si hæc amittam. iii. 119. ἀποβαλόντα τὴν πόλιν. Qui urbem amiserat. vi. 23. ἀποβαλὼν τὰς ἑδεκά [ἡσας.] vii. 195. Undecim navibus amissis, κινδυνύουσι βασιλεὺς ἀποβαλέειν τὸν στρατόν. viii. 65. Rex in exercitus amittendi periculo versabitur. Vel, Rex exercitus amittendi periculum subibit. Vel, Res periclitabitur ne suas copias amittat. ἀποβαλέεις τὴν κι-

φάλην. viii. 65. Caput amittes. i. e. capite plecteris.

ἀποβάθρας παρασκευασάμενοι. ix. 98. Pontibus [navium] paratis.

ἀποβαίνειν. Evenire, accidere, succedere. σκοπεῖν χερὶ παντὸς χρημάτων τὴν τελευταίην καὶ ἀποδοῖσθαι. Cujuslibet, vel, omnis rei finem, exitumque spectare oportet, ut sciamus quonam res sit evasura, quem exitum sit habitura. i. 32. ad fin. τῇ αὐτῇ πάντα ἀποδοῖσθαι, τῇ περ ἐκείνος εἶπεν. Sic ipsi omnia evenerunt, ut ille prædixerat. i. 86. πυνθανόμενοι τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἰόν. Cum audiret lites eventum justum habere, lites juste decidi, juste terminari. Cum audirent causas juste decidi, juste determinari. i. 97. ἡμελλέσφι τοιούτων ἀποδοῖσθαι. Hoc ipsis erat eventurum. vii. 23. παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπίβαιν. viii. 4. Præter expectationem res barbarorum succedebant. vii. 163, 168. viii. 67. Vide παραδοκῶν. τῇ δ' ἐγὼ δοκέω ἀποδοῖσθαι τὰ τῶν ἀντιπολιμῶν πρήγματα, τοῦτο φράσσω. viii. 68. Quo autem casuras res hostium arbitror, id exponam. οἷον περ ἀπίβη. viii. 86. Ut accidit, ut evenit. τὰ ἡμελλε ἀποδοῖσθαι. ix. 66. Quæ eventura erant.

ἀποβιβάζειν, et ἀποβιβάζεσθαι. com. Quod vulgo dicitur, facere descendere. Jubere aliquem descendere, ut de curru, aut navi, aut equo quo vehebatur. τούτους ἀπὸ τῶν νηῶν ἀποβιβάζεσθαι. ix. 32. Hos de navibus [in terram] descendere jussit. ἀποβιβᾶναι. De vita decedere. mori. ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ καὶ Ξέρξης ἐτελεύτησεν, ἀπέβη. Ctesias Pers. 43. Eodem die quo et Xerxes obiit, de vita decessit. ταχὺ ἀπέβη. Ibid. 48.

ἀπογίγνεσθαι. com. Obire, mori (γίνεσθαι.) Nasci. v. 4.

ἀπογίγνεσθαι. com. pro quo frequentius ἀπύειν. abesse. τοῖς ἀπογι-

νομίνοις τῆς μάχης. ix. 69. Illis, qui a prælio aberant.

ἀπογράφειν, et ἀπογράφουσαι. com.

Describere. In tabulas referre.

Ἀπύγραφον οἱ γραμματεῖς. vii. 100.

Scribæ describebant. In tabulas

referebant. ἀπογραφόμενος. ibid.

Describens. In tabulas referens.

ἀποδάσμιος. i. 146. Stephanus hanc vocem ab interprete monet omis- sam: sed et ipse ne γεῦ quidem de ea dicit. Nihil etiam apud alios reperio, quod videatur ad- mittendum. Quidam tamen (ut Scapula in suo Lex. Græco p. 352.) vertunt, Portionalis, seu partialis, hoc est, pro parte, seu portione cedens alicui, vel in di- visionem cadens. Cujus fit, aut fieri debet, aut jam facta est di- visio. Sed quid quæso jam signifi- cabunt ista, Φακίς ἀποδάσμιος; Non mirum igitur si vocabulum hoc ab utroque fuerit silentio præteritum. Si tamen vim vocis attente perpendas, ἀποδάσμιος, dici videtur ὁ τὸν δασμὸν τινὶ ἀποφίξων, ὁ φέρον τινὶ ἀποφίξων. Qui tributum alicui pendit. alias ὁ ἀποδιδασμί- ος, καὶ ἀπὸ τίνος κεχωρημένος, qui ab aliquo est separatus. παρὰ τὸ ἀποδαίω, τὸ ἀποδιαίρω, καὶ ἀποχωρί- ζω, vel παρὰ τὸ ἀποδαίωμαι, ὅθεν καὶ ὁ δασμὸς, portio, tributum, unde τὸ δασμοφορέω, ὦ. tributum pendo. Sed quomodo hæc Phocensibus commode tribui possint, non constat, nec quicquam affirmare volo, de quo dubitem.

ἀποδίδεται αὕτη ἀνδραγαθίη τὸ πολ- λὺς ἀποδίξαι παῖδας. Hæc fortitu- dino censetur si quis multos edat liberos. Fortitudini tribuitur si quis prolem habeat numerosam. i. 136.

ἀποδιδύνουσαι. Ion. pro com. ἀπο- δυνύναι, vel ἀποδυνύναι. Ostende- re, demonstrare, ostentare, exe- rere. Ἀποδιδύνουτο ῥήμης ὅσον ἔχον μέγθος ἐς τοὺς βαρβάρους, παρε- χρέμενοι τε, καὶ ἀτίοντες. vii. 223.

Valla: Quod roboris habebant, id omne in barbaros ostendebant, ingruentes, ac sese intrudentes. Verba sonant, Quantam roboris magnitudinem habebant, in bar- baros [eam] ostendebant, &c. i. e. Quicquid virium habebant, id omne in barbaros fortiter exere- bant, effundebant, suis corpori- bus non parcentes: at cum im- petu confidenter in barbarum ruentes, eumque damno afficien- tes. Sic enim τὸ παραχρᾶσθαι, et τὸ ἀτίω nunc videtur accipien- dum. Consule Suidam ἐν τῷ παρα- χρῆται, et Eustath. ἐν τῷ ἀτίω. Valla tamen illud ἀτίοντες inter- pretatur, quasi legerit ἀτίοντες per geminum ττ. Ionice, et At- tice pro communi gravitono ἄ- τοντες. Suidas. ἄττι. ὁρμᾷ βαδίζω. ἔγγιζω. τὸ δὲ ἄττι, ἀπὸ τοῦ αἰτσω, αἰττω, ἄττω. Ego vero (nisi fal- lor) ἀτίοντες arbitror idem valere ac ἀτάοντες, ἀτάντες, ἡγουν βλάπτον- τες, ἢ μετὰ βλάβης ὁρμῶντες. Dam- num dantes, vel cum damno ru- entes, ac impetum in barbarum facientes. Eustath. ἀτῶ, καὶ ἀταί- νω, τὸ βλάπτω. Vide ἀτίω, ἴν.

ἀποδίξεν. Ion. pro com. ἀποδίξεν. iv. 64.

ἀποδίδουσαι. Ion. pro com. ἀποδίχε- σθαι, καὶ ἀπολαμβάνειν. Recipere, recuperare. iv. 33.

ἀποδίδουσαι. Ion. pro com. ἀπο- δίχουσαι. συναινῶν. πιστεύειν. Admit- tere, assentiri, comprobare, cre- dere. τοῖσι μὴ ἀποδικομμένοις τῶν Ἑλλήνων. Illis Græcis, qui non as- sentiuntur, qui non credunt. vi. 43.

ἀποδίξαι. Ion. pro com. ἀποδυῖξαι. Demonstrare. variis modis apud Herodotum peculiari quadam ra- tione positum, quæ ceteris scri- ptoribus haud etiam familiaris. ἀποδίξαι παῖδας. Liberos procre- are, et quodammodo prolem o- stentare. Liberos in lucem edere. i. 136. Πακτίην οἱ Πέρσαι ἐν φυ-

λακῇ εἶχον, θέλοντες Κύρω ἀποδίδεσθαι. Pactyan Persæ in custodia servabant, Cyro dedere sive tradere volentes. i. 160. ἀποδίδεσθαι γνώμην χρησιμωτάτην. Utilissimum consilium dare. i. 170. τοιαύτης γνώμης σφί ἀπιδίδεοντο. Hæc consilia ipsis dederunt. ibid. [Quamquam ἀποδίδεσθαι γνώμην accipi potest etiam pro ἀποφηνασθαι γνώμην, ut alibi passim legas, sententiam pronuntiare, dicere, proferre, ut iii. 74. ix. 58.] ὅδιν λαμπρὸν ἔργον ἀποδιδέμενοι. Cum nullum præclarum facinus edidissent. i. 174. αὐτὴ ἀπιδίδετο χάμματα ἀπὸ τοῦ πιδίου ἰόντα ἀξιοβήτα. Hæc in planitie spectatu dignos aggeres excitavit, exstruxit. i. 184. ἔργα ἀποδιδέμενοι μεγάλα εἰσί. Magna facinora fecerunt, ediderunt. ii. 10. vii. 139. γνώμην ἀποδίδεσθαι. ii. 24. vii. 139. ἀποδίδεσθαι μηρόσυνα. facinora, vel opera memoratu digna edere. ii. 101. ἀποδίδεσθαι στρατηγὸν. Expeditionem facere. Copias adversus aliquem ducere. ii. 111. τὸ μαντήιον ψευδόμενοι ἀποδίδει. Oraculum arguere mendacii. ii. 133. ἀπιδίδει. ii. 143. demonstrarunt, ostenderunt. ἡμεῖς ἡ περὶ αὐτῶν γνώμη ἀποδίδεται. A me de his sententia dicta est. Dictum est a me quænam sit mea de his sententia. ii. 146. τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκῶν ἀπιδίδει. Quem Cambyses rerum suarum curatorem constituit. iii. 63. ἀπιδίδετο ἐς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας μεγάλας. Magna beneficia in populos subditos contulit. iii. 67. ἀποδιδεαμένου γνώμην. Cum sententiam pronuntiasset. Cum declarasset. iii. 74. βασιλεὺς ἀπιδίδετο. Rex declaratus, creatus, ac renuntiatus est. iii. 87. ὑγίαια μὲν ἰόντα ἀπιδίδει. Ipsum reddidit sanum. Ipsum sanavit. iii. 130, 134. γνώμην τήνδε ἀποδίδεσθαι λέγεται. Hanc sententiam [Darius] pronuntiasse fertur. iii. 160.

ἀποδιδέμενος σοφίην πολλήν. Cum multam sapientiam ostendisset; cum se magna sapientia præditum ostendisset. iv. 76. στρατηγὸν τοῦ πεζοῦ Ἀμασιν ἀπιδίδει. Peditatus ducem Amasin designavit, creavit. iv. 167. Ὅτανια ἀποδίδας στρατηγὸν εἶναι τῶν παραβαλασσίων ἀνδρῶν. Cum Otanen hominum maritimorum ducem designasset, et creasset. v. 25. Vel, Cum oræ maritimæ præfectum constituisset. v. 64. μυριάρχας ἀποδίδαντες. viii. 81. ἀπιδίδει ἐς τὸ δύναιτο τι τραχέσια τάλαρτα ἀργυρίου τιταίσματα. vii. 118. Valla: Erogavit in coena 400 argenti perfecta talenta. Æ. P. Demonstravit se in coenam erogasse argenti 400 integra talenta. Quod ex sequentibus patet, ὡς δὲ καὶ ἐν τῇσι ἄλλῃσι πόλεσι οἱ ἱππεῖσιν ἀπιδίδουσαν τὸν λόγον. i. e. Cum autem etiam in aliis urbibus ipsi primarii viri, vel civitatum principes, hanc [erogata pecunia] rationem [suis civibus] demonstrassent, &c. Ἀπιδίδει πάσης τῆς ἱπποῦ εἶναι ἱππαρχος. vii. 154. Totius equitatus præfectus, ac magister est designatus, vel creatus. ἀποδιδέμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ. vii. 160. Cum in tua oratione contumelias demonstraris. i. e. Cum verbis contumeliosis in me palam sis invectus. Μεγάλα ἔργα ἀπιδίδεοντο. viii. 17. Magna [præclaraque] facinora ediderunt. ἀποδίδειν, pro ἀποδιδέμεν. viii. 35. ἀποδιδέμενοί τι ἔργον βασιλεῦ. viii. 89. ἔργα ἀπιδίδεοντο λόγου ἄξια. viii. 91. facinora memoratu digna fecerunt, [ediderunt.] &c. ἀποδιδέμενος μεγάλα ἔργα, pro ἀποδιδέμενος. Cum magna facinora edidisset. iii. 155. ἀποδίδεσθαι μεγάλα ἔργα. ix. 71. præclara facinora edidisse. Οὐδὲν ἐστὶ οἱ ἀποδιδυγμένοι ἔργον ἑαυτοῦ ἄξιον προθυμωμένου ἀποδίδεσθαι. ix. 72. [Dolebat] quod nullum se

dignum facinus a se fuisset editum, cum tamen [aliquid præclarum facinus] edere vehementer cuperet.

ἀποδείξις, ἡ. Ionice sublato ι, pro communi *ἀπόδειξις*. demonstratio, declaratio, explicatio. *ἱστορίας ἀπόδειξις*, historia certa, minimeque dubia, quæ res ita narrat, ut eas demonstret ac probet. i. e. *ἀπόδειξις ἔργων μεγάλων*. Magnorum facinorum demonstratio. i. e. præclara facinora, quæ eduntur. i. 207. ii. 101, 148.

ἀποδείξις, ιος, ἡ. Ion. pro com. *ἀπόδειξις*, demonstratio, manifesta rei probatio. [*λέγων ὡς*] *βουλαμένοι σφι γίνονται ἂν ἀποδείξις*. viii. 101. v. s. [Dicens quod] ab ipsis volentibus fieret demonstratio, i. e. Dicens ipsos volentes, ac lubentes [hoc] demonstraturos. Dicens ipsos lubenter re ipsa hoc demonstraturos, comprobaturus, hujus rei manifesta documenta daturus. Valla sic: Eis volentibus hoc tentari debere. Steph. longe melius. Vide.

ἀποδέρειν. com. Excoriare, corium, pellem detrahare. iv. 60. *ἀποδέρωνσι*. iv. 61. *ἀπίδυρι*. v. 25.

ἀπίδυμα, τος, τό. N. H. Pellis detracta. iv. 64. [pro quo com. *δέμμα*, τος. *ibid.*]

ἀποδιδύναι. τὰ βαρβάρουσι *ἀποδιδύναι*. Quæ a barbaris edita sunt. Hoc *ἀποδιδύναι* (unde hoc participium Ionicum sublato ι, pro communi *ἀποδυχθίνα*) proprie dicitur de facinoribus præclaris, et illustribus, quæ quodammodo demonstrantur ac ostenduntur, vel quæ digna sunt, quæ ostendantur, ut ceteri mortales illorum, qui hæc ediderunt, exemplum sequantur. i. 1. ut patet. i. 16. ἄλλα δὲ ἔργα ἀπιδέοντο ἀξιακηγητότατα. Et *ἀποδείξις* *μειγάλα ἔργα*. Cum magna facinora, eaque illustria fecisset. i. 59. ἢ *ἀποδιδύναι* *τρατη-*

γός. Si imperator creatus fuero. i. 124. *ὅς ἂν πολλοὺς ἀποδείξῃ παῖδας*. Qui multos ediderit liberos. i. 136. *ἀποδιδυκται*, pro *ἀποδιδυκται*. *ibid.* *ἀποδιδυγμένος*. i. 153. *ἀποδιδυκτός*. i. 162. Vide *ἀποδείξις*. *ἀποδιδύναι*. Peregre degere. Peregre proficisci. i. 29. pro eodem dicitur et *ἐκδιδύναι*. i. 30, 176. *ἀποδιδύναι* *παρὰ τὸν Ὀρείταια*. Ad Orætem proficisci. iii. 124. *ἀποδιδύναι* *ὁκτὰ καὶ ἵκοντι ἔτη*. Qui per 28 annos peregre abfuerant. iv. 1.

ἀποδιδόναι *τινὶ τὴν ὁμοίην*. sub. *χάριν*, parem gratiam referre. Gall. *Reprendre la pareille*. *τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀποδιδόναι*. Valla: Vicem vobis reddunt. Ego vero, Parem gratiam vobis referunt. iv. 119.

ἀποδιδόναι. Com. pro quo et *πᾶν*, et *πράττειν*. Vendere. (*πρίσσειν*, *ἀνίσσειν*. i. 69, 70.) *ἀπιδόναι* *τὸν κρητῆρα*. Craterem vendiderunt. i. 70. *ἀπὸ ὧν ἔδοντο*. pro *ἀπιδόναι*. ii. 39, 56.

ἀποδιδράσκω. com. pro quo dicitur *συνανιμῶς ἀποφεύγειν*, aufugere. ix. 59.

ἀποδοκῆν. Non placere, displicere, non probare, decernere, statuere, placere. *ἀπιδόξει σφι μὴ τιμωρεῖν Ἴωνσι*. Placuit ipsis opem Ionibus non ferre. Decreverunt opem Ionibus minime ferendam. i. 152. *ὡς σφι ἀπιδόξει*. Cum ipsis displicerent. Cum ipsis displicere cœpissent. i. 172. *ἐπὶ σφι ἀπιδόξει μὴτ' ἐπιδιδύναι* *ἔτι προσηγόντων τῶν βαρβάρων τὰς νῆας*, μῆτι *πλάων* *ἐς τὸν ἑλλήσποντον*. viii. 111. Valla: Postquam decreverunt neque persequendam sibi ulterius barbarorum classem, neque navigandum in Hellespontum.

ἀποδοκιμαῖν (unde τὸ *ἀποδοκιμαῖν* com.) V. H. Reprobare, rejicere. *οὐδένα ἀποδοκιμαῖν*. Nullum rejicit, nullum reprobat, nullum a se repellit. i. 199.

ἄποδος, ου, ἡ. N. H. pro com, *ἄφο-*

δος, ἡγουν ἀπίλυσις, ἀποχώρησις. Abitus, discessus. ἀμφὶ ἀπόδω τῇ ἐμῇ πίσσομαι τοι. Quod attinet ad meum discessum, tibi parebo. v. 19. περὶ τῆς ἀπόδου. ix. 55. De discessu.

ἀποδος, ου, ἡ. N. H. pro com. ἀφοδος, καὶ ἀναχώρησις, καὶ ἐπαναχώρησις, reditus. ἴσται ἀποδος ἡμῖν. Nobis erit reditus, i. e. redeundi facultas iv. 97. ἀποδος ἀσφαλές, tutus reditus. ibid.

ἀποδοῦναι ὅπισω. Ion. et poet. pro simplici ἀποδοῦναι. Reddere, restituere. i. 13.

ἀποδράντες οἶχοντο. ix. 118. Aufugientes abiverunt, aufugerunt.

ἀποδρῆναι. Ion. et poet. pro com. ἀποδρῆναι, εἴτε ἀποδιδράσκειν, καὶ ἀποφυγῆν, ab ἀποδράω, ᾧ. ἀποδρῆμι, ut ἰσάω, ᾧ. ἴσημι. iii. 45. nisi dicas non præsens, at aor. 2. act. esse, ut εἴηαι. ἀποδράς ἐκ τῆς Σάμου, iii. 148. ἀπίδρη. iv. 43. vi. 2. ix. 37.

ἀποδρῆσις. ιος, ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀποδράσις, ab ἀποδράω, ᾧ. aufugio. et ἀποφυγή, vel φυγή, fuga. τὴν ἀπόδρῆσιν ποιήσασθαι, pro ἀποδρῆσαι, ἀποφυγεῖν, aufugisse, fugisse. iv. 140. ἀποδρῆσισθαι. vii. 210. fore ut fugerent.

ἀποθανῆναι. Ion. 2. pers. fut. 2. med. pro com. ἀποθανῆν, vel Attice ἀποθανῆν, morieris. iv. 163. Sic autem formatur a 3. sing. ἀποθανῆναι, sublato τ, et dissoluta diphthongo υ in α, ac tertia in secundam personam migrante. Vide ἑαί.

ἀποθυσόμενος, η, ου. V. H. Cursu discessurus. Celeriter abiturus. viii. 56. παρὰ τὸ ἀποθῆν, εἶν.

ἀποθεῖν. Ion. et poet. pro com. ἀποκηδῆν, desilire. ἀποδορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων. Cum ab equis desiliissent. Vel, Cum de equis desiliissent. i. 80. vii. 182.

ἀποθύμιος, ὁ. Ion. et poet. Ab animo alicujus alienus, ingratus, tristis, molestus. οὐδὲν τι ἀποθύ-

μιον ποιῆσαι. vii. 168. Nihil ingrati, nihil molesti alicui facere, nihil facere, quod sit alicui molestum.

ἀποικίς, ἴδος, ἡ. N. H. fœmineum a masc. ἀποικος. Colonus, in aliquam coloniam missus, in aliqua colonia collocatus. ἀποικίδες πόλεις, urbes, in quibus sunt aliquæ coloniæ. Coloniæ ipsæ. vii. 167. In vulgatis Lexicis Herodotus quidem: sed sine libro, locoque notatur.

ἀποικτίζεσθαι τινος. Herodotea locutio, pro communi μετ' οἵτου ἔνικα τινος μίμφεσθαι. De re aliqua cum commiseratione conqueri. Rem aliquam deflere, deplorare. Ob aliquid conqueri ita, ut auditores ad commiserationem commoveamus. ὁ παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζεσθαι τῶν ὑπὸ Κύρου ἡττησι. ἀντὶ τοῦ, ἀποικτίζο ἔνικα ἐμῶν, ᾧ ὑπὸ Κύρου ἔπαθε. Apud patrem conquerebatur ob ea, quæ a Cyro pertulerat. ἔνικα πληγῶν, ἃς ὑπὸ Κύρου ἔλαβον. Ob plagas, quas a Cyro acceperat. i. 114.

ἀποινα, αν, τά. Ion. et poet. Pretium, vel præmium, quod alicui persolvitur pro alicujus capite redimendo, vel redempto. vi. 79. ἀποινα δι' ἐς Πελοποννησίους, δύο μύται τεταγμέναι κατ' ἄνδρα αἰχμάλωτον ἑκτίνυν. Ibidem, Redemptionis pretium apud Peloponnesios sunt binæ minæ in singulos viros captivos statutæ, quæ persolvantur. ἀποινά οἱ τὰδε ἐβίλω ἐπιθῆναι. ix. 120. Hæc redemptionis præmia ei attribuire, i. e. dare volo.

ἀποκατάται. Ion. pro com. ἀποκαθῆναι, resident, desident. iv. 66. ἀποκηδύνειν. ix. 31. Vide κηδύνειν.

ἀποκακλῆατο, 3. pers. plur. plusq. p. pass. Ionice formata pro com. ἀποκέκληντο, neglecto syllabico incremento, pro ἀπεκέκληντο, sublato κ, et ν, et dissoluto η in ια, ab ἀποκλήω, Ion. et Att. pro com.

ἀποκλείω, excludo, intercludo, versa diphthongo υ in η. Vel ab ἀπεκλείωτο, ab ἀποκλείω deductum, rejecto ν, et dissoluta diphthongo υ in ια, ut ἔκλειτο, ἐκίατο. Vide ἔκλειτο Ion. term. verborum in ιατο com. in imperfecto desinentium, ad quorum similitudinem hoc quoque formatum dicemus. ἀποκλείωτο ὑπὸ τῆς ἴκπυ. ix. 50. Ab equitatu fuerant interclusi.

ἀποκλιῖζω, ἰσώ. Ion. et poet. pro com. ἀποκλείω, excludo, privo. τούτων ἱμέ ἀποκλιῖσας ἔχουσ, pro, ἀπεκλιῖσας, ἀπέκλυσας, ἐξέχουσας. His me exclusisti, privasti. i. 37. ἡ νῆσος ἀποκλιῖσθῃ. Insula excludetur. i. 165. ἀποκλιῖσαντες τὰ ἱρά. Cum templa clausissent. ii. 133. ἀποκλιῖσθέντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ. Interclusi a reditu. Quibus interclusus est reditus. iii. 55. ἀπεκλιῖσθην τοῦ ἄγριος. Ab urbe interclusi fuerunt. In urbem reditus ipsis interclusus fuit. iii. 58. v. 104.

ἀποκλιῖω. Ionice ac poet. idem ac ἀποκλιῖζω, et ἀποκλείω, excludo, privo. τὰ ἀποκλιῖοντα τὴν ὄψιν. Quæ visum præpediunt. Quæ visum, quæ prospectum eripiunt. iv. 7, 100. v. 104.

ἀποκοπαί. Ionibus etiam, ut Æolensibus, familiares. σαρεῖ, pro σαρεῖνα, v. 106, 124. Vide Eustat. in ἀποκοπήν τῆς ληγούσης παθόντα.

ἀποκορυφοῦν τι. Herodotea locutio. In summa aliquid dicere. Paucis rem expedire. Rem totam in pauca contractam, summatim declarare. Ἀρταφέρνης ἀποκορύφου σφίταδι. Valla : Eis ingenue respondit. v. 73. Sed locus ita vertendus: Artaphernes summatim hæc ipsis respondit, Vel, Hoc responsum paucis comprehensum ipsis dedit. Vel, Rei summam paucis complexus, ipsis ita respondit. Hesiodus ἐκκορυφοῦν dicit, in Ἐργοῖς καὶ Ἡμέραις, v. 106.

εἰ δ' ἰδίαις, ἑτέροις τοι ἐγὼ λόγοις ἐκκορυφώσω.

ἀποκρημένος, υ, ὁ καὶ ἡ. Com. Præruptus. ἀποκρημένου ἵκτος τοῦ χώρου. viii. 53. Cum locus ille præruptus esset.

ἀποκρίνιν. Com. pro magis recepto διακρίνιν, discernere, discrimen statuere. οὔτε πρέμνιν ἀποκρίνοντες. Neque puppim discernentes [a prora.] i. 194.

ἀποκρίνιν. Secernere, separare, τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις χωρὶς θηρίων διαίτα ἀποκρίνεται. Ceteris hominibus victus a feris secretus, ac separatus, seorsim est. ii. 36. ἀπέκρινε τῷ στρατῷ ὡς πέντε μυριάδας. Separavit ab exercitu ad quinquaginta hominum millia. iii. 25.

ἀπόκρισις, ἡ. Com. Responsum. i. 49.

ἀποκρούσθαι. Com. Propulsare. τὰς προσβολὰς ἀποκρούοντο οἱ Βαρκαῖοι. Barcæi oppugnationem propulsabant. iv. 200. τοὺς ἐπιόντας ἀποκρούσθαι. viii. 61. Invadentes [hostes] propulsare.

ἀποκαυλῖν. Com. Impedire. οἳ σ' ἀποκαυλίσουσιν. Qui te impediunt. i. 66.

ἀπολαγχάνει τῶν κτημάτων τὸ μέρος. Fortunarum partem sortiri, vel sortitione facta accipere. iv. 114. ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον. Accepta fortunarum portione; quæ ipsis contingebat, vel, quæ ipsis obtigerat. iv. 115. ἀπολαχόντες τῆς γῆς. Accepta agri parte. iv. 145. ἀπολαχόντες τὴν Ταναρχικὴν μοῖρην. v. 57. ἀπολαχόντες μέρος. vii. 23.

ἀπολαμβάνειν τινα μῆνον. Herodotea locutio, quam Galli feliciter exprimunt his verbis, *Prendre quelqu'un seul et à part*. Aliquem solum remotis arbitris ad se vocare, vel ad se deducere. i. 209.

ἀπολαμβάνειν. Com. Recipere. Recuperare. i. 61. ἀπὸ λαβῆς ἀπὸ Αἴγυπτον. Ægyptum recepisset, recu-

perasset. iii. 15. ἀπίλας τὴν ἀρχήν. Regnum recepit. ibid. οὐκ ἀπίλας. viii. 115.
 ἀπολαμβάνει τὸν μισθόν. Mercedem accipere. viii. 137.
 ἀπολατρεύσθαι τοῖσι ἔργοις. Factis, præclarisque facinoribus illustrem fieri, vel esse. i. 41.
 ἀπολαμβάνετε. V. H. pro com. ἀποληφθέντες. Intercepti. viii. 11. Vide λάμβαναι.
 ἀπολαμβάνει. Vide λάμβαναι.
 ἀπολείπει. com. Deficere, deesse. γυνὴ ἀπὸ πηχίων τισσάων ἀπολείπεται τρεῖς δακτύλους. Mulier statura quatuor cubitorum tribus digitis minus. Cui ad quatuor cubitorum staturam implendam deerant tres digiti. i. 60. ἀπὸ πέντε πηχίων βασιλῆων ἀπέλειπε τισσας δακτύλους. vii. 117. Ei quatuor digiti deerant a quinque regiorum cubitorum magnitudine.
 ἀπολείμενος. Ion. pro com. ἀπολέμενος. Periturus. vii. 218. Vide Ἐο διάλυσσις Ion. ἀπολειμμένης. Perituræ, pro ἀπολεμένης. viii. 69.
 ἀπολείντες, οἱ. Ion. pro com. ἀπολύντες. ix. 18. Perditure, interfecturi. Est autem particip. fut. ix. 18.
 ἀποληΐσθαι. Ion. et poet. pro com. διὰ ληΐας ἀφαιρεύσθαι. Per latrocinium eripere. Populari, prædari, latrocinari. τὸν κρητῆρα ἀπληΐσαντο. Craterem eripuerunt. i. 70. (vid. ed. Steph. an. 1570. p. 18. l. 14.) pro eodem dicit ἀπαίρεισθαι ὑπὸ Σαμίων, a Samiis [cratere] privati fuerunt. Samii craterem ipsis eripuerunt. ibid.
 ἄπολις, ἀπόλις. ὁ καὶ ἡ. com. Qui nullam habet urbem, quam incolat. Extorris. Patria pulsus. Profugus. Civitate carens. Qui nulli certæ civitati adhæret. σιγᾶν καλεῖται, τῷ μὴ εἶναι πατρίδα, καὶ Εὐρυβιάδην οὐκ ἔχον ἐπιληφίζειν ἄπολι ἀνδρὶ. viii. 61. Valla: Jubebat silere eum, utpote cui patria non esset, quinetiam Eurybiadem non sinere virum extorrem

sententiam dicere. Æ. P. Tacere jubens eum, cui nulla esset patria, nec Eurybiadem sinens extorri viro suffragari, vel suo suffragio extorri viro favere, vel hominis extorris sententiam suo suffragio confirmare, ratamque facere non sinens. Quisnam sit ἄπολις ἀνὴρ, ex ipsius Herodoti verbis aperte colligitur, τῷ μὴ εἶναι πατρίδα, ἢ γὰρ ἑκείνος, ὃ οὐδὲμία πόλις ἐστίν. Est igitur hic brevis τοῦ ἀπόλιδος definitio. Vide ἐπιληφίζειν.
 ἀπολύειν. com. Absolvere, ad judicia relatum. (καταδῆσαι.) αὐτὸν ἀπύλουν μὴ φῶρα εἶναι. Ipsum absolvent pronuntiantes non esse furem. ii. 174. Ipsum furti absolvent. [κατεδήσαν μιν φῶρα εἶναι. Ipsum furem esse constrinxerunt, i. e. furti convicerunt. ibid.]
 ἀπολύειν τινὰ τῆς αἰτίας. Aliquem culpa vel objecto crimine absolvere. τοὺς αὐτοῦ παῖδας Πανουαῆς ἀπύλουσι τῆς αἰτίας. ix. 88. Illius filios Pausanias absolvit culpa.
 ἀπολύνσθαι. com. Diluere crimina. Refellere, refutare quæ dicta vel objecta sunt ab aliquo, ἰ δὲ, ἀπολύόμενος, ἔφη, οἱ δὲ γε ἡγκαταλυόμενοι ἐφανοῦνται. viii. 59. Ille vero, refellens [ejus dictum,] At (inquit) qui relinquuntur [a tergo, nec ad metam cursu perveniunt, ii] non coronantur.
 ἀποματίζειν. H. V. Crepitum ventris emittere. Sic enim (quod bona cum lectorum venia dicitur) doctissimus Camerarius hoc interpretatur. ἐπάρας [τὸ σκύλος] ἀποματίζοις. Sublato crure pepedit, crepitum edidit. ii. 162. Hic ἡ ἀπὸ πρὸς τοῖς indicat motum a loco, unde male olens iste flatus spirat. quid vero sit ματῆν, et ματίζειν docet Eustathius. Videtur autem τὸ ἀποματίζειν ideo sic accipiendum, quod flatus iste evanescat, ac ad nihilum paulo post ortum suum redigatur.

ἀπομάχσθαι. Repugnare, resistere, recusare. i. 9.

ἀπομνησικακῆν τινι. Memoriam injuriarum ab aliquo acceptarum adversus ipsum servare. ἀπμνησικακῆον τοῖσι Σαμίοισι οἱ Κορίνθιοι. Corinthii memoriam injuriarum a Samiis acceptarum adversus eos servabant. iii. 49.

ἀπονητί. H. V. Sine labore. iii. 146.

ἀπονητότατα. V. H. Cum minimo labore. Facillime. ἀπονητότατα καρπὸν κομίζονται ἐκ τῆς γῆς. Minimo cum labore fructum ex terra percipiunt. ii. 14. vii. 234.

ἀποικῆσαι. Hoc verbum apud Herodotum i. 94. corruptum videtur. Sic enim locus habet, λέγουσιν [οἱ Λυδοὶ] ἅμα ταύτας τε [τάς παιγνίας] ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι, καὶ Τυρσηνὴν ἀποικῆσαι. Latinus Interpres, Lydi aiunt se simul hos ludos invenisse, et in Tyrrheniam, hoc est Hetruriam, colonos deduxisse. Sensus est optimus, et verus, ut ex sequentibus Herodoti verbis patet. Sed τὸ ἀποικῆσαι, quod ab ἀποικίαν, ᾧ, deducitur, et vinco superoque significat, nihil ad rem præsentem facit. Quamobrem suspicor legendum, ἀποικίσαι, ἀποικίζειν. Colonos aliquo mittere. Coloniam aliquo deducere. χόραν ἀποικίζειν. Coloniam in aliquam regionem deducere. Urbem in aliquo agro colonis eo deductis condere. Quasi dicas, ἅπο, καὶ πόρρω τοῦ ἀρχαίου οἴκου ἀπάγειν τινας, ἵζειν, ἰδρύειν τε ἐν τινι χωρίῳ, καὶ πόλιν ἐν αὐτῷ κτίζειν. Atque τὸ ἀποικίζειν est transitivum; ἀποικεῖν vero, neutrum. Procul a pristina domo domicilioque habitare. In colonia novisque sedibus habitare. ἀποικίσαι autem jam Ἀττικῶς pro passivo ἀποικισθῆναι positum dicemus, ut commode structura orationis servetur, et τῷ ἐξευρεθῆναι respondeat.

Melius autem hæc ita Latine reddentur: Lydi aiunt simul et hos ludos apud se inventos fuisse, et Hetruriam colonis eo missis conditam. Vel, Et coloniam in Hetruriam a se missam, urbesque a suis colonis eo deductis ædificatas tradunt. Vel ἀποικῆσαι scribendum, quod minorem habet mutationem. Hoc tamen et ipsum Ἀττικῶς pro passivo ἀποικισθῆναι positum fuerit. Id est, Et Hetruriam colonis eo deductis a se habitatam cultamque fuisse dicunt. Idem est sensus. Locus autem integer nobis ita sumendus, ac intelligendus. λέγουσι παρὰ σφίσι ἐξευρεθῆναι ταύτας τὰς παιγνίας, καὶ τὴν Τυρσηνὴν ἐπὶ σφίων, ὅφ' αὐτῶν ἀποικισθῆναι, vel ἀποικισθῆναι. Alioqui constructionem mutatam dices, ἀντὶ τοῦ, καὶ λέγουσι σφίας, ἦγον αὐτοὺς, τὴν Τυρσηνὴν ἀποικίσαι, vel ἀποικῆσαι, quod ὡς sublato ex ἀποικῆσαι formatum, id est, Procul a suis pristinis sedibus profectos, in Hetruria habitasse. Vel, Procul ab antiquo domicilio profectos, Hetruriam incoluisse. τοῦ ἀποικίσαι interpretationem supra habemus. Quare non repetenda. Si codex mendo caret, τὸ ἀποικῆσαι significabit, Vicisse. Sensus autem hujus loci hic erit, Aiunt Lydi ludos apud se inventos, et Tyrrhenum, sive Tyrrhenicum, i.e. Hetruscum ludum vicisse, suisque præstantiorem habitum fuisse. Sed qui vulgatam lectionem tueri voluerit, videat quam commode hoc facere possit. Quid enim quæso jam hæc verba significabunt? Hic nulla ludorum collatio videtur instituta. Quare nec alios aliis præstantiores fuisse pronuntiandum est. Nihil tamen temere mutandum.

ἀποπαύειν. Ion. et com. Sedare. πίνθιος Κροῖσον ἀπίπαν. Cræsi luctum [hæc] sedarunt. i. 46.

ἀπόπειρα, ας, ἡ. Herodot. et Thucyd. nomen. Experientia, experimentum. Periculum, quod rei alicujus fit, ut sciamus quænam illa sit. Gallice, *Epreuve, Essai*. ἀπόπειραν αὐτῶν ποιῆσθαι βουλόμενοι τῆς τε μάχης, καὶ τοῦ διευκλῶς. viii. 9. Valla: Animo experiundæ fortunæ cum in pugnando, tum in perrumpendo. Æ. P. Cum ipsorum periculum facere vellent et in prælio, et in ipsa perruptione. i. e. Cum experiri vellent an cum ipsis pugnant, per medias eorum naves erumpere possent. συνινύμης dicitur et διάπειρα. Vide suo loco.

ἀποπειρᾶσθαι. com. Periculum rei alicujus facere. Aliquid experiri. Aliquid explorare. Gallice, *Essayer, éprouver, sonder, faire essai, faire épreuve*. ἀπιπειρᾶτο γνώμης. Animum explorabat. iii. 119. ἀποπειρᾶσθαι τῶν μαντιῶν. Ion. pro com. τῶν μαντιῶν. Vaticinia tentare. Vaticiniorum periculum facere. i. 46. πυριώμενος τῶν μαντιῶν. ibid. ἀποπειριώμενος τῶν δορυφόρων. Satellitum animos explorans. iii. 128. ἀποπειρᾶσθαι τῆς Ἑλλάδος. Græciam tentare. iii. 134. ἀποπειριώμενος ἐκάστου. viii. 67. Uniuscujusque, singulorum animum explorans. ἀποπειρᾶσθαι τῆς Πελοποννήσου. viii. 101. Tentare Peloponnesum. ἀπιπειρᾶτο τῶν Ἑλλήνων. ix. 21. Græcorum periculum faciebat. Græcorum animos explorabat.

ἀποτίμειν. Remittere. Gallice, *renvoyer*, amandare. i. 33. ablegare, mittere. ἐς τὰ μαντήια Κροῖσος ἀπιτίμψι τινας. Cræsus quosdam ad oracula misit. i. 46, 47. ὁ Κροῖσος ἀπιτίμπε ἐς Δελφὸς ἄλλα. Alia Delphos misit. i. 51, 52. ἐς τὰ ἀπιτίμψθησαν. Ad quæ missi fuerant. i. 53. ἐξ ὀφθαλμῶν ἀποτίμψαι. Ex oculis, ex conspectu amandare. i. 120, 122. iii. 44, 45. ἀποτίμπε, mittit. iii. 123, 130.

iv. 9. ἀποτίμψαι τὸ παιδίον, puelam amittere, amandare. v. 51. vii. 220, 221.

ἀπόπειμψι, ιος, ἡ. com. Dimissio, amandatio, remissio, qua quis remittitur eo, unde venit. Gallice, *renvoi*. vii. 148.

ἀπόπλοος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro quo et ἀπόπλος κατὰ πρᾶσιν. com. vero ἡ διὰ πλοῖον, καὶ διὰ πλῆ ἀποχώρησις. Recessus, discessus. Proprie dicitur de discessu, quo navigantes et navibus utentes ex aliquo loco discedimus. περὶ τοῦ ἀποπλοῦ τοῦ ἐντιῦθι. viii. 79. De abducendis hinc navibus, ut alio proficiscamur.

ἀποπλῶν. Ion. et poet. [pro com. ἀποπλῆν, navigatio discedere. iv. 156.] ἀπίπλωνι ὀπίσω, navibus retro navigarunt, i. e. redierunt. Sed ἡ ἀπὸ præposit. locum, unde quis navigat, ac discedit, indicat. viii. 25, 124.

ἀποπυνθάνεσθαι. com. Sciscitari, quærere, interrogare. iii. 154.

ἄπορα, ων, τό. Ionice et poet. pro com. ἀπορία, ας, ἡ. Difficultas, inopia consilii. ἐκ τῶν ἀπορῶν ἰφάνη δὴ τις ἴστος τοῖσι βαρβάροις. viii. 53. Tandem ex difficultatibus quidam aditus barbaris apparuit.

ἀπορεῖν. com. Dubitare, animo incerto esse, consilii laborare. ἀπορίοντος Κροῖστου. Cum Cræsus inopia consilii laboraret. i. 75, 191. iv. 179.

ἀπορίη. Ion. pro com. ἀπορία, dubitatio, inopia consilii. ἐς ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένους. Ad magnam consilii inopiam redactus. i. 79. ἀπορίῃσι ἐνέχιστο. Inopia consilii laborabat. i. 190. ἐς ἀπορίην ἀπιλημμένοι. Inopia consilii implicitum. ii. 141. ἀπορίῃσι ἐνέχισθαι. viii. 52.

ἄπορος, ὁ καὶ ἡ. καὶ τὸ ἄπορον. com. Idem ac ἀμήχανον. Quod nulla ratione, vel maxima cum difficultate, fieri potest. v. 3.

ἄπορος ἄνιμος ab Herodoto vocatur ventus vehementissimus ac saevissimus, ὁ πρὸς ἀπορίαν τὰς πλείοντας ἄγων, qui navigantes ad inopiam consilii adigit. vi. 44.

ἀπορράγνῃ, 3 pers. sing. optat. com. aor. 2. pass. ab ἀπορρήγνυμι, ἀπορρήγνυμι. μ. ἀπορρήξω. aor. 2. act. ἀπερράγον. aor. 2. pass. ἀπέρραγην, ης, η. optat. ἀπορράγνῃην, ης, η, dirumpo, divello, distraho, separo ab aliqua re. ιὶ ἀπορράγνῃ ἀπὸ τοῦ βαρβαρικοῦ τὸ Ἰωνικὸν φῶλον. viii. 19. Si Ionica gens a barbaris divelleretur.

ἀπορράϊνω. com. Spargo. ἀπορράϊνοντες τοῦ βορῆ. Genituram, semen spargentes. ii. 93. τῶν ὧν ἀπορράϊνουςι. Ova fundunt, ova spargunt. ii. 93.

ἀπορράπτειν. Herodoteum vocabulum. Resuere, consuere, sarcire. ἀπορράψας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα. Resuto leporis ventre. i. 123. Hoc verbum in vulgatis quidem Lexicis exstat, et Herodoto soli tribuitur : sed nullum exemplum prorsus affertur. Unde patet quantum fidei, quantum auctoritatis his a linguae Græcæ studiosis sittribuendum.

ἀπόρρητα ποιεῖσθαι. Herodotea locutio, pro communi ἀπαγορεύειν, interdicere, vetare, prohibere. ἀπόρρητα ποιεῦμενος πρὸς μηδὲνα λέγειν ὁμίας ἄλλον, ἢ Πανσανίην. ix. 45. Interdicens, [vetans] ne cui alii, quam Pausaniæ [hæc] dicatis.

ἀπόρρητον ποιεῖσθαι. Herodotea locutio. Silentio suppressere. [Quod συνάντως dicitur ἔχειν σιγῇ. ix. 93.] οἱ δὲ Ἀπολλωνιῆται ἀπόρρητα ποιησάμενοι. ix. 94. Apolloniatae vero [hæc] silentio suppressentes.

ἀπορρίπτειν. Abjicere, contemnere, despiciere. ἡ ημετέρα εὐδαιμονία οὕτω τοι ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδεῖ. Nostra felicitas a te sic prorsus despiciatur, atque contemnitur. i. 32.

ἀπορρίπτειν. com. μεταφορικῶς, pro

liberius aliquid in aliquem proferre. ταῦτα ὁ Πολύκριτος ἀπέρριψε ἐς Θημιστοκλήα. viii. 92. Polycritus hæc in Themistoclem abiecit, i. e. liberius profudit, sive protulit.

ἀπὸρας κῆσθαι, καὶ μόλις τὴν τροφὴν ἔχειν. V. Hom. 11. Inopem esse, et vix alimentum habere.

ἀποσειύμενος. iv. 154. ἀποσειύμενοι. iv. 203. Vide ἀποσειοῦσθαι.

ἀποσειοῦσθαι. Ion. pro com. ἀφοσειοῦσθαι. τὸ οἷους ποιεῖν, καὶ ἀποτελεῖν τι. Aliquid sancte, pie, religiose facere, perficere. ἀποσειύμενος τὴν ἐξόρκασιν. iv. 154. Jusjurandum, ad quod adactus fuerat, religiose perficiens. Vel, Jurisjurandi religioni satisfaciens. Vel, Jurijurando, quo obstrictus fuerat, religiose satisfaciens. Budæus (ut ait Stephanus) hunc locum ita vertit: Defungi jurisjurandi religione volens; quod bene. Sed tamen Stephanus, ne sic quidem hujus verbi difficultatem sustulit: at aliis solvendam reliquit. Ego (nisi fallor) apud Herodotum legendum arbitror, ἀποσειύμενος, pro communi ἀφοσειύμενος. Quod observandum duabus de causis. Prior est, quia pro *u*, ut in Stephani codicibus scribitur, simplex, scribendum videtur. Posterior vero, quia hæc mutatio τῆς διφθόγγου *ou* in *eu*, locum habet potius in verbis contractis primæ conjugationis, ut ποιοῦμαι, ποιῶμαι. ποιούμενος, ποιούμενος. Quia tamen et in genitivis pronominum frequens occurrit, ἐμεῦ, σεῦ, pro ἐμοῦ, et σοῦ, et in verbis gravitonis, ut ὀπωριοῦντες Attice, Ionice vero, ὀπωριοῦντες. iv. 172. Vide ὀπωριοῦν. Fortasse non fuerit ab Ionismi licentia alienum, si et in participiis, et indicativis tertiæ contractorum idem fiat, quoties facta contractione verbum habet *ou* diphthongum, ut in hoc ipso videre possumus. Vel, si quis nos-

tram conjecturam nolit admittere, dicendum hoc ἀποσιύμενος Ἰωνικῶς formatum non ut ab ἀποσιόμαι, οὔμαι, pro ἀφοσιόμαι, ἀφοσιόμαι: sed ut ab ἀποσιόμαι, οὔμαι, quod proculdubio rarissimum, ac observatione dignum. λόγιόν τι ἀποσιύμενοι, Oraculum quoddam religiose servantes. Vel, Ut cuidam oraculo religiose satisfacerent. Vel, Ut quoddam oraculum sancte implerent, ac ad suum exitum pie perducerent. iv. 203. Sed hic etiam ἀποσιύμενοι, pro ἀφοσιόμενοι, Ἰωνικῶς positum puto. In Lexicis Græco-latinis hæc traduntur, ἀποσιόμαι. Depono. Decurro. Excutio. A me repello. Rejicio. Recuso, &c. Deinde, Herodotus. ἀποσιύμενος τὴν ἐξέρεωσιν. Jurijurando satisfacere. Item ἀποσιύμενος λόγιόν τι. Oraculum quoddam servantes, &c. Sed τὸ ἀποσιύμενος, quo Herodotus utitur, ad ἀποσιόμαι nullo modo pertinet. Huc adde quod vitiose in altero loco ἀποσιύμενος, pro ἀποσιόμαι scriptum constat. Jam videat Lector quanta fides vulgatis Lexicis sit adhibenda, quantamque auctoritatem his tribuere debeamus. Suidas in verbo ἀφοσιούμεθα non contemnendam hujus loci correctionem nobis suppeditat, dum hæc ipsa Herodoti verba pro exemplo nobis proponit. ἀφοσιούμεθα (inquit ille) τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῆθεν. καὶ ἀφοσιούμενος, πληροφορεῖν. ποιήσας τὴν ὅσιαν. ὁ δὲ ἀφοσιύμενος τὴν ἐξέρεωσιν τοῦ Ἐπαύρου, ἐμεχανᾶτο τοιαῦτα. Sed apud Suidam legendum, ut hic, ὡς δὲ ἐγένετο ἐν τῷ πελάγῳ, ἀποσιύμενος τὴν ἐξέρεωσιν τοῦ Ἐπάρου, σχολίζοις αὐτὴν διαδήσας κατῆκε ἐς τὸ πέλαγος. Hinc autem facile colligimus τὸ ἀποσιόσθαι, (pro quo Ἰωνικῶς ἀποσιύσθαι dicitur,) significare τὸ τὴν ὁσίαν ποιῆν. τὸ ὅσιον ποιῆν, ἢ προσποιῆσθαι ποιῆν. καὶ τὸ πληροφορεῖν,

καὶ ὁσίως τι ἀποσιύειν. Ceteras τοῦ ἀφοσιόσθαι significationes apud eum vide. Consule et vulgata Græco-latina Lexica.

ἀποσημαίνεσθαι. com. Designare, ostendere, demonstrare. ἄλλω μὲν οὐδενὶ ἔχω ἀποσημαίνεσθαι. ix. 71. [Quod] nulla alia re possum demonstrare.

ἀποσκήπτειν. com. Erumpere, evadere, exitum aliquem habere. ἀποσκήψαντες τοῦ ἐνυπνίου ἐς φλαῦρον. Cum insonnium in rem frivolam evaserit. Cum insonnium exitum nullius momenti habuerit. i. 120. ἀποσοδεῖν. com. Abigere. τὰς κύνας ἀνικαλύτω, καὶ ἀπιστόδωσεν ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου. V. Hom. 21. Canes revocavit, et ab Homero abegit.

ἀποσπιδύν. V. H. et Thucydideum. A re aliqua detertere. vi. 109. vii. 17, 18. (ἐπισπιδύν. ibidem.)

ἀποσπύχειν. Ion. et poet. pro com. ἀποχωρεῖν, abire, discedere. ix. 56. ἀποσῆσαν νομὸν τὸν Βάκτριον. ix. 113. Provinciam Bactriam ad defectionem [a rege faciendam] sollicitaturus, vel inducturus.

ἀπόσολον, ου, τό. N. H. quod neutro genere apud solum Herodotum reperitur substantive, pro navigio sumitur. Quidam tamen (ut et in vulgatis Lexicis legitur) videntur hoc nomen adjective sumere subaudito substantivo πλοῖον, quod nequaquam temere damnandum. ἐκ τοῦ λωμένος οὐδὲν ἦν ἀπόσολον. V. Hom. 19. Nullum erat navigium, quod e portu mitteretur, quod portu solveret. Vide ἀπόσολος in vulg. Lexicis.

ἀπόσολος, ὁ. Nuntius, Legatus. Ion. et com. i. 21. v. 38.

ἀποστροφή. com. ἐ γὰρ δὴ σφί εἰσι ὕδατος ἐδμεῖν ἄλλη ἀποστροφή, ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μῦθον. Hoc verba sonant, Nec enim ipsis est aquæ ullum aliud refugium, nisi a Jove tantum. id est, Nec enim ad siccitatem famemque vitandam ullum aliud remedium habent, quo

se convertant, et confugiant, quam solam pluviam cœlitus cadentem. Nullam aliam aquam habent, quæ terras irriget, ac segetes augeat, quam illam, quæ cœlitus cadit. ii. 13.

ἀποστροφὴ, ἥς, ἡ. Refugium, quo quis se convertit ac recipit. viii. 109.

ἀποσυγίμν, ὤν. Ion. et poet. Odio habere, abominari, detestari, stomachari. ἀποσυγίμν γαμῶρδν ἄν οἱ γνέσθαι. Cum stomacharetur generum sibi fore. Cum iniquo animo ferret generum sibi fore. vi. 129.

ἀποσφάζειν. com. Jugulare. ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους. Homines jugulant. iv. 62. τῶν ἀποσφαγόντων ἀνδρῶν. Jugulatorum hominum. ibid. ἀποσφαγέντες. iv. 84.

ἀποσφακελίζειν. V. H. Tabefacere, putrefacere. ἵπποι ἐν κρυμῷ ἀποσφακελίζουσι. ἀντὶ τοῦ ἀποσφακελίζονται. Est enim activum pro passivo Ionice, ut et Attice positum. Equi in frigore tabescunt, tabefiunt. iv. 28.

ἀποσχίζειν. com. Abscindere, separare, disjungere, dirimere. ἀποσχισθὲν ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ. Abscissa, disjuncta, separata a Pelasgis. i. 58. ἀποσχισθῆσαι ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰώνων οὗτοι. A ceteris Ioni- bus isti separati sunt. i. 143. ἀποσχισθέντα ἀπὸ τοῦ Σεβέννυτικοῦ σώματος. A Sebennytico ostio divisa, separata. ii. 17. ἀπίσχισαι ἀπὸ τῆ Βορυσθένης. iv. 56. ἀπίσχισται ἐκ τούτου τοῦ χώρου. ibid. ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμαχικοῦ. A reliquis sociis avellens, separans, disjungens. vi. 9. ἀποσχισθέντες τούτων. vii. 233. Ab his separati. ἀποσχισθέντες τῆς ἄλλης στρατιῆς. viii. 35. ἀποσχίζοντο ἀπὸ Λακεδαιμονίων. ix. 61. A Lacedæmoniis dirimebantur.

ἀποσχολάζειν. com. Vacare rei aliqui. Otium in re aliqua audienda, vel discenda, consumere. ὁπό- τε παύτοινοι τῶν ἔργων, ἀποσχολάζον

παρὰ τῷ Μελισσιγενεῖ ἐγκαθίζοντες. V. Hom. 5. Quum ab opere cessarent, apud Melesigenem desidentes, otium [in eo audiendo] consumebant. Quidquid otii dabatur, quoties ab opere cessassent, id totum apud Melesigenem desidentes, in eo audiendo consumebant, V. Hom. 34.

ἀποσώζεσθαι ἐς τινα τόπον. Salvum et incolumem in aliquem locum pervenire. Galli melius Græcismum istum patrio sermone sic exprimunt, *Se sauver en quelque lieu*. ἀποσωθῆναι ἐς Σπάρτην. vii. 229. Valla: Salutem sibi parare Spartam versus. Æ. P. Salute parta Spartam pervenire. Vel, [Cum ipsis liceret] salvis Spartam se conferre. Vel, Cum inde Spartam incolumes, salvique pervenire possent. οὕτω σωθῆναι λέγουσι Ἀριστόδημον ἐς Σπάρτην. vii. 230. Valla: Hunc in modum Aristodemum Spartam rediisse sospitem aiunt. ἀποσωθῆναι ἐς τὴν Ἀσίην. viii. 118.

ἀπότακτος, ὁ καὶ ἡ. H. N. Ad certum usum sepositus ac selectus, destinatus, decretus. σιτία ἀπότακτα δίδόντες. Cibaria decreta dantes. ii. 69.

ἀποτείλας. Vide ἀποτίλλων.

ἀποτέμνειν. com. pro διαχωρίζειν. Disternere, disjungere, dirimere, separare. ὁ Ἄλυσ ποταμὸς ἀποτέμνει σχιδὸν πάντα τῆς Ἀσίας τὰ κάτω. Halys fluvius fere omnia inferiora Asiæ loca dirimit. i. 72.

ἀποτέμνειν. com. at ἀποτάμνειν. Ion. Præcidere, auferre, eripere, privare. τὰς Θυρίας οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποταμόμενοι ἔρχον. Thyreas Lacedæmonii [Argivis] ereptas, ablatas occupant. i. 82. βοηθησάντων Ἀργείων τῇ σφιδέῃ ἀποταμνομένη. Cum Argivi suo agro [sibi a Lacedæmoniis] erepto opem tulissent. ibid. τὴν κεφαλὴν ἀποτάμνουσι. Caput abscindunt. ii. 39, 40, 42,

92. Vide *τάμνιν. ἀποτάμνονται.* iv.

71. *ἀπίταμνι τὴν κεφαλὴν.* Caput abscidit. iv. 80. *τοὺς μαζοὺς ἀποταμοῦσα.* ix. 112. Cum mammas abscidisset.

ἀπό τευ. Ion. et poet. pro *ἀφ' ἧς.* com. sed fortasse *ἀπό* τῷ scribendum, pro *ἀπὸ* τοῦ, hocque pro *ἀφ' ἧς.* Nam quum τοῦ et τῷ legitur, pro *τινός*, et *τινί*, vel pro οὗ, et ᾧ sumitur. quum vero ἐγκλιτικῶς του, et τῷ, pro *τινός*, et *τινί*, ponitur. iv. 45.

ἀπό τευ. Ion. pro com. *ἀφ' οὗ*, a quo. *ἀπό τευ ὁ δῆμος Λυδίας ἐκλήθη.* A quo Lydius populus est appellatus. i. 7. *ἀπό τευ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷ λόγος ἐστίν.* Unde electrum venire rumor est. iii. 115.

ἀποτίλλειν. Herodoteum verbum. *ἀπό τίνος τὰς τρίχας τίλλειν, ἀποσκᾶν, ἐκσπᾶν.* Ab aliquo pilos detrudere, pilos evellere, vellicare, depilare. οὐδὲν *ἀποτίλλας* [τοῦ λαγού.] Cum nullam [leporis] partem depilasset, pilis nudasset. i. 123. Sic enim ibi legendum videtur: non autem (ut in vulgatis Herodoti codicibus legitur) *ἀποτίλλας*. quod ab *ἀποτίλλω* deducitur, quod verbum non reperitur apud eos, qui Lexica varia conscripserunt. *τίλλειν* quidem passim legas, ejusque varias significationes: at *ἀποτίλλειν* nequam, quod ego saltem observarim, ac recorder. Sed si forte reperitur, videtur idem significare ac *δίνοσθαι*, id est, occidere, ut de solis occasu dicatur. (*ἀνατίλλειν*, oriri.) Vel, *ἰσοδυναμῶ τῷ ἀπογίνεσθαι, καὶ τῷ θανεῖν.* Sed hæc ad rem præsentem facere non videntur. Si nihil mutandum, τὸ *ἀποτίλλειν*, ἀντὶ τοῦ *ἀποτίλλειν*, καὶ *διασπᾶν* sumetur. Idcirco H. Stephanus in versionis margine scripsit, Nihil lacerando. Sed quis erit hujus significationis idoneus auctor?

ἀποτιμᾶν. commun. Æstimare.

Mulctare. *ἔλυσάν σφίς διμῖνας ἀποτιμωσάμενοι.* Ipsos duabus minis mulctatos solverunt, dimiserunt. v. 77.

ἀπότιμος, ὁ καὶ ἡ. com. Inglorius, infamis, ignominiosus. *ὀρίων τοὺς βαρβάρους ἀποτιμωτέρους τῶν ἄλλων.* Cernens barbaros aliis ignominiosiores esse. ii. 167.

ἀποτίμειν. Luere, persolvere, pendere. *ἡ θήλια τίςιν τοιήνδε ἀποτίμει τῷ ἔρσιν.* Fœmina mari tales luit pœnas. iii. 109.

ἀπότομος, ὁ καὶ ἡ. com. Præruptus. *ἀπρότολις ἀπότομος.* Arx prærupta. i. 84. iv. 62.

ἄποτος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui potari nequit. Qui ad potandum non est bonus: proprie de liquore dicitur. *ὑδὼρ ἄποτον.* Aqua ad potandum minime bona. iv. 81.

ἄποτος, ὁ καὶ ἡ. pro ὁ μὴ πίνειν. Impotus. Qui non potat. Qui non bibit. Qui sine potu vivit. *ὄνοι ἄποτοι.* Asini qui sine potu vivunt. Quod ab Herodoto sic explicatur, *οὐ γὰρ πίνουσι*, id est, Non enim bibunt. iv. 192.

ἀπότροφος, ὁ. Qui procul a parentibus nutritus fuit. ii. 64. quod ex sequentibus patet. Valla vertit, adultus: at perperam.

ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. Ultra. Sponte sua. ii. 66.

ἀποτίπτισθαι. V. H. Verberandi finem facere. *ἐπιὰν ἀποτίπτυνται.* Ubi verberandi finem fecerint. ii. 40.

ἀποφαίνειν. Ion. et com. Enuntiare, pronuntiare. *γνώμην ἀποφαίνειν περὶ τίνος.* De re aliqua sententiam pronuntiare, dicere. i. 40.

ἀποφέρειν. commun. pro simplici *φέρειν*, vel *τελεῖν*. Ferre, pendere. *τὸν φόρον ἀποφέρειν.* Pendere tributum. iv. 35. v. 84.

ἀποφέρειν, ad morbum interdum refertur, et significat absumere, necare, vita privare, q. d. absportare. Ut, *ἡ νόσος ἀπήνεκε τὸν Καμβύσιον.* Morbus Cambysenabs-

portavit, necavit, vita privavit. Gallice melius, *Cette maladie emporta Cambyzes*. iii. 66. Sic αὐτὸς ὁ λοιμὸς ἀπολαβὼν ἀπήνικε. Pestis ipsos correptos abeportavit, i. e. necavit. vi. 27.

ἀποφέρειν, et ἀποφέρεισθαι. com. Absportare. Reportare. ἵκαστοι ἀποφείλαιτο ἐπίσω τὰ ὑπὲρκατο. vii. 152. Singuli retro reportarent quæ contulissent.

ἀποφλαυρίζειν. Ion. et Atticum, pro com. ἀποφαιρίζειν. Vilipendere. Floccifacere. Contemnere. i. 86.

ἀποφορῆ. Ion. et Herod. nomen, pro com. φόρος, tributum ἀποφορὴν ἐπιτελεῖν, pendere tributum. ii. 109. τὴν τεταγμένην ἀποφορὴν τελεῖν. Imperatum tributum pendere. ibid. [παρὰ τὸ ἀποφέρειν τὸν φόρον. iv. 35.]

ἀποχυρδαίνωτος, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum et Xenophonteum vocabulum. Qui manibus propriis victum sibi parat. iii. 42.

ἀποχεῖν. Ion. pro com. ἱκανῶς ἔχειν, ἱκανῶς εἶναι, ἀρκεῖν. Satis esse, sufficere. ἀποχεῖν οἱ ἔφη. Sibi satis esse dixit. iii. 138. Vide καταχεῖν.

ἀποχεῖνσι ἱκανὸν ἦναι. Centum naves sufficiunt. v. 31. ἔκ ἀποχεῖν σφισι ταῦτα ποίειν. Non satis esse ipsis hæc facere. vi. 137. οὐκ ἀπύχρησι τῇ στρατῇ. Exercitui non sufficit. vii. 42. ἀλλ' ὅμως σφι ἀποχεῖν. vii. 148. Sed tamen sibi sufficere, satis esse. Ὀνόχωνος ποταμὸς οὐκ ἀπύχρησι τῇ στρατῇ πινόμενος. vii. 196. Onochonus fluvius exercitui potatus, id est, ad potum ipsi præbendum, non sufficit. Satis aqua ad potandum exercitui suppeditare non potuit. Illud vero βιβρεῖν ἡλυπτικῶς dictum, pro κατὰ τὸ βίβρεον. Alioqui si τὸ ἀποχεῖν transitive sumas pro ἀρκεῖν, τὰς παρὰχριν, locus ita nobis erit accipiendus, Ὀνόχωνος πινόμενος οὐκ ἀπύχρησι τῇ στρατῇ τὸ βίβρεον. v. 8. Onochonus potatus non abunde fluentum exercitui suppeditavit,

id est, Onochonus, quem exercitus potavit, non satis aquæ potuit ei suppeditare ad sitim restringendam. Vide ἀντιχεῖν, et ἀντισχεῖν.

ἀποχεῖν, μ. ἀποχεῖσθαι. V. H. pro quo et ἀποχεῖσθαι, et καταχεῖν. De quibus suo loco. Sufficere, satis esse. προσδίδικοντο ἀποχεῖσθαι σφι τὴν ἐνὶ τῶν φυλάσσειν. viii. 130. Existimabant ipsis satis fore suum ipsorum [agrum] custodire. Vel, Ipsos contentos fore putabant si suam ipsorum [regionem] tuta-rentur. [εἰ δοκίη] μέντοι ἡμῶς ἀποχεῖν. ix. 48. Si videatur nos solos sufficere, vel satis esse.

ἀποχεῖν μοι. ix. 79. Mihi sufficit. Mihi satis est. ἔφη δίκην οἱ ταύτην ἀποχεῖν γινώσκων. ix. 94. Has pœnas sibi satis fore dixit, his pœnis se contentum fore dixit.

ἀποχεῖσθαι, η, εν. Ion. pro com. ἀποχεῖσθαι. Contentus, a, um. ἀποχεῖσθαι τούτοις τῶν Μυσῶν. Cum his contenti essent Mysi. i. 36. Latinus interpres vertit, Quum contenti non essent Mysii; sed male: vertendum enim, ut hic vertimus. Quod aliis exemplis illustratum confirmabitur.

ἀποχεῖσθαι. Herodoteum vocabulum pro Contentum esse. Gallice, *Etre content*. οὐκ ἀπύχρητος μέντοι ἄρχων τῶν Μιδων. Solis Medis imperare non erat contentus. i. 102. Non erat ei satis, quod Medis imperaret. Solò Medorum imperio non erat contentus. Vide et ἀπύχρη, et ἀπύχρητος.

ἀποψις, η, com. Aspectus, prospectus. i. 204.

ἀπρόθυμος, ὁ καὶ ἡ (πρόθυμος.) N. H. quod et Plutarchus in Themist. usurpat. Non promptus. Non alacer. Remissus. Tardus. Segnis. Cunctator. Ignavus. ἐπὶ τῇ ἡσυχίᾳ τοὺς συμμάχους ἰόντας ἀπρόθυμους. vii. 220. Postquam animadvertit socios non esse promptos.

ἀπροσδόκητος, ὁ καὶ ἡ. com. Inexpectatus. Improvisus. Inopinatus. Insuperatus. ἐξ ἀπροσδοκήτου. Ex insperato. i. 191. præter spem, præter expectationem. vii. 204.

ἀπρόσμικτος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui cum aliis se non miscet, nullum habet commercium. i. 65.

ἀπτισθαί τις. com. Manus in aliquem injicere. iii. 137. ἀντάπτουτο. Vicissim manus [in eum] injiciebant. ibid.

ἀπύειν. Ion. et poet. pro com. φωνῇ, βοῇ, λόγῳ, προφέρειν. q. ἐπύειν, ab ἔπος, verbum. Vocem edere, vociferari, dicere, vocem proferre. τίνα γλώσσῃσι πρῶτον ἀπύουσιν. Quam linguam primam prolaturi essent. Qua lingua primum essent usuri. ii. 15.

ἀπυθῆναι. com. Repellere, propulsare. Ἀπωσάμενοι τὴν δουλοσύνην. Servitute propulsata. i. 95. ἀπυθῆναι. Expulsi. i. 173. ἀπωσάμενοι τοὺς ἀγγέλους. Repulsi legatis. i. 152. ἢ γὰρ μὴ ἀπώσεται. Nec enim [quenquam] repulerit. i. 199. iv. 113. ἀπωσμένον. Rejectum. v. 69.

ἀπυγχῆσαι τὴν γάμον. Herodotea locutio. Nuptias saltando amovisti. id est, Tua saltatione te nuptiis privasti. vi. 129. Vel, Saltando nuptias abjecisti, amovisti.

ἀπυτός. com. ὁ ἀπυθῆσθαι δυνάμενος. Qui repelli, propulsarique potest. οὐκ ἀπυτοὶ ἵστανται, pro ἀπυθῆσθαι οὐ δύνησονται. Repelli non poterunt. i. 71. ἀπυτός ἐκ τῆς ἐνυτοῦ γίνεται. Ex sua [præfectura] expellitur. vi. 5.

Ἀράβιοι, αν, οι. V. H. pro com. Ἀράβεις, αν. vii. 69, 86, 87, 184.

ἀρασθαί. com. pro quo et ἐχίσθαι. Precari. οἱ μόνον ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ. Sibi soli bona precari. i. 132.

ἀραιημένος. Ion. et Att. pro com. ηρημένος. ἔξαραιημένος. Exemtus. Separatus. Eximie separatus, ac dicatus alicui. i. 148. vii. 162.

ἀραιημένα ἄγρια αὐτοῖσι, pro ὑπ' αὐτῶν ηρημένα. Urbes ab ipsis captas [animadvertens.] i. 185. διαραίνεται, pro διήρηται. Divisa est. i. 192. ii. 164. καταραιημένον. ii. 172. ἀπαραιημένους τὴν ἀρχήν. Qui regnum [ipsi] eripuerant. Qui regno ipsum spoliarent. iii. 126. ὅσοις ἀραιημένοι ἴσται. Quotquot capti fuerint. iv. 66. ὑπεξαραιημένων. vii. 8. ἀραιημένος. vii. 118. Electus. Valla tamen hoc vertit, Elatus animo. Sed αἰεῦσθαι pro animo efferri non reperias. αἰεσθαι enim, et ἐπαίεσθαι dicitur. Si Vallæ versio bona esset, Græce scribendum esset ἀραημένος, ab αἰεω. μ. αἰεῶ. π. ἤκα. unde pass. ἤμαι, hinc ἡρμένος, neglecto augmento temporali, αημένος, facta Ionica reduplicatione, ut et apud Atticos sæpe fit, αραημένος. Verum hæc videtur esse Herodoti mens, Antipater Orgis filius a civibus suis electus, ut Xerxem convivio exciperet, cum esset vir inter suos cives clarus ac illustris, ut potentissimus quisque de civibus, demonstravit se 400 argenti integra talenta in cœnam Xerxi exhibitam erogasse. Hanc interpretationem sequentia confirmant. Non animadvertit Valla hæc ἀραιημένος ἀσῶν, ἑλλυπτικῶς dicta, pro ὑπὸ, vel ἀπὸ τῶν ἀσῶν, ut vii. 172. Præterea idem in sua versione omisit hæc verba, ὁμοία τῷ μάλινα, quæ idem valent ac ὁμοίως τῷ δυνατώτατῳ, καὶ πλουσιωτάτῳ τῶν ἀσῶν. ὁμοία ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, est ἀντιμείρια, sive ἰσολογία, quam et Latini poetæ sequuntur. Multa, crebra, recens, pro multum, crebro, recenter. ὁ μάλα, pro ὁ δυνατός, et ὁ μάλινα, pro ὁ δυνατώτατος, Græcismus satis notus, quem et apud Thucydidem sæpe legas. Sic ὁ παλῆς, pro ὁ παλαιός. ὁ πρῶτος, pro ὁ πρῶτος, &c. ἔξαραιηται, pro ἐξηρηται. vii. 162. ἐξαρημένος, pro ἐξηρημένος. ibid. ἀραιη-

μῖνοι ἀπὸ τῶν πολίων. vii. 172. a civitatibus delecti. τὰς νύκτας ἀραι-
ρημένοι ἄνδρες οἱ πλούτω τε, καὶ γυνὴ
δοκιμῶτατοι τῶν ἀστῶν, οὗτοι φυλάσ-
σουσι ἐνιαυτὸν ἑκάστος. ix. 93. Noctu
delecti viri opibus et genere
clarissimi [suorum] civium, [has
oves] ipsi custodiunt annum sin-
guli.

ἀραιρημένος, η, ον. Ion. et Att. pro
com. ἡρημένος. fit autem neglecto
incremento temporali, et facta
reduplicatione syllabæ αιρ. unde
Ion. et Att. τὸ ἰ sublatum, ac αε
formatum, ut legitima reduplica-
tio fiat, de qua pluribus in vul-
gatis Grammaticis.

ἀραιρημένος ἑφύλασσε. ix. 93. τὸ τῷ-
χος ἀραίρητο. ix. 102.

ἀργμένος, η, ον. Ion. neglecto aug-
mento, pro ἡργμένος. Qui coepit.
Qui initium fecit. Cujus initium
est. ἀργμένος ἐκ τῆς Χερσονήσου. Cum
initium a Chersoneso ducat. i.
174.

ἀργυρώτης, ὁ καὶ ἡ. Com. Pecunia
emtus. θιράκοντες ἀργυρώται. Fa-
mulus pecunia emti; servi, manci-
pia, quæ quis pecunia sibi com-
paravit. iv. 72.

ἄρδυν. Ion. poet. et H. V. Rigare,
Irrigare. i. 193. ἀρδίσκει. ii. 13.
ἄρδεται. ibid. ἄρση τὰς ἀροῦρας. ii.
14. ἄρσας. ibidem. ii. 18. ἀρδίσκει
τὰς χώρας. Agros irrigabat. iii.
117. ἄρδουσι τὰς κήπους. iv. 181. ὑπο-
ζύγια ἀρδόμενα. Valla: Jumenta
quum aquarentur. vii. 109. Gal-
lice melius. qui étoient abreuvéés.

ἄρδυν ἵππον. Herodotea locutio, pro
qua com. ποτίζειν ἵππον. Equum
adaquare. Equum potandi gratia
ad aquam ducere. Quod Galli fe-
liciter sua lingua exprimunt, A-
breuver un cheval. Et Itali, Abeve-
rare. Equo potum præbere. ἤρση
τὸν ἵππον. ἄρσασα δέ. Valla perpe-
ram vertit, Equo satisfacit. Ver-
tendum enim, Equum adaquavit.
Cum autem eum adaquasset.
Gallice, Elle abreuvé son cheval,

et l'ayant abreuvé. v. 12. Ἄρδυν
tamen proprie significat irrigare,
aquam aspergere, aqua madefa-
cere. Sed jam internam irrigatio-
nem, sive madefactionem, ac ip-
sam potationem intellige. Quan-
quam et externam si intelligas,
nihil absurdi hinc sequetur. E-
quum enim aquis aspergere ac
lavare significabit, quod utrum-
que fieri solet ab iis, qui curam
equorum gerunt. τὰ ὑποζύγια ἀρ-
δόμενα. vii. 109. Valla: Jumen-
ta, quum aquarentur. Gallice me-
lius, Les juments et bêtes de service
étant abreuvéés.

ἀρδύν. Ion. poet. et H. V. idem ac
ἄρδυν. Rigare. Irrigare. i. 193.

ἄρδης, ιος, η. Ion. et poet. pro com.
ἀκὴ βίλους. Teli cuspis. Sagittæ
cuspis, vel aculeus. Ἄρδιν μῖν ἀπὸ
τοῦ ὀϊστοῦ κομίσαι. Unicam cuspi-
dem sagittæ detractam afferre.
Vel, Unicum sagittæ aculeum.
iv. 81. ἀρδίαν. ibid. Suidas, ἄρ-
διν. ἀκίδα βίλους, ἢ τὰ ἐκ χειρὸς
ὄπλα. Ἡρόδοτος. At Herodoti nul-
lum affert exemplum. Idem, ἄρ-
δης πληθυντικῶς, ἀντὶ τοῦ φαρίτρας.
In Ara Simmiæ, v. 18. ἀρδεις,
ἰων, αἰ. Sagittæ.

ἀρίσκεισθαι. com. Aliquid alicui
placere. Οὐκ ἀρίσκειτο κατ' ἀρχαίς,
λιπομένου Μαρδονίου ἀπὸ βασιλῆος. ix.
66. Initio ei non placebat Mar-
donium a rege relinqui. Vel,
Cui initio displicuerat, &c. Οὐκ
ἀρισκόμινος τοῖσι πρήγμασι τοῖσι ἐκ
Μαρδονίου ποιευμένοις. ix. 66. Cui
displicebant res, quæ a Mardo-
nio fiebant. τοῖσι ταῦτα ἀρίσκειται.
ix. 79. Quibus hæc placent. Σπαρ-
τιήτησι ἀρισκόμενον. ibidem. Spar-
tanis placentem.

ἀρίσκεισθαι τι. com. Delectari re
aliqua. Aliquid alicui placere.
Οὐκ ἀρισκόμινος τῇ κρίσει. Non de-
lectatus judicio, vel sententia.
Cum hæc sententia displiceret
ipsi. iii. 34.

ἀρίσκεισθαι. com. Contentum esse.

Τούτοις ὑμῶς χρεῖν ἐστὶ ἀρέσκεισθαι.
vii. 160. Vos his contentos esse oportet.

ἀρεστὸς, ἡ, ὄν. Gratus, a, um. com.
i. 119. iv. 168.

ἀρεστῶς. V. H. q. d. barbare Placenter. Nullum vocabulum Latinum hoc apte potest interpretari. ἀρεστῶς ἐν αὐτῷ ἀρεχέτω. Sibi placens saltabat. vi. 129.

ἀρετή. com. Virtus. Fortitudo. Forte præclarumque facinus. Μαχόμενοι ὀλίγοι πρὸς πολλούς, ἀρετὰς ἀπιδείκνυντο. Pauci pugnantes adversus multos, fortia præclaraque facinora fecerunt, ediderunt. i. 176. viii. 92. ix. 40.

ἀρήϊος, υ, ὁ. Ion. et poet. pro com. πολέμικος. Bellicus. ἀγῶνις ἀρήϊοι. ix. 33. Certamina bellica.

ἀρήϊος πάρος. viii. 52.

ἀρίστος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. σφόδρα δῆλος. Valde clarus. Valde manifestus. (De vi particulæ ἀρί in compositione consule Eustath.) viii. 65.

ἄρθμιος, ὁ. Ion. et poet. Benevolus, amicus, concors. ἦν ἄρθμια ἐς ἀλλήλους. Mutua benevolentia, mutua concordia inter eos erat. vi. 83. Μὴ ἴοντες ἄρθμιοι. vii. 101. Nisi sint concordes. ἄρθμιος autem dicitur ab ἄρω, ὤ. quod ἀρμόζω significat, apto, adapto, concinno, conjungo. Modo ad corpus, modo ad animum refertur. Qui sunt concordes, animos habent conjunctos.

ἄρθμιος, ου, ὁ. Ion. et poet. Eustath. ὁ κατὰ φιλίαν ἡμεασμένος. ἀρθμὸς γὰρ ἡ φιλία. Qui amicitiae vinculo cum aliquo est conjunctus. Nam ἀρθμὸς amicitia vocatur. Amicus. Ἀθηναίων ἡμῖν ἴοντων μὴ ἀρθμίαν. ix. 9. Si Athenienses non sint nobis amici. καίλαφύγει ἐς Τεγῆν, ἰδούσαι οὐκ ἀρθμῖν Λακεδαιμονίοισι. ix. 37. Confugit Tegeam, quæ Lacedæmoniis non erat amica.

ἄρθεα, αν, τά. Apud Herodotum

peculiariter accipitur pro partibus genitalibus. τῆς ἵππου τῶν ἀρθραν ἐκφυλάσας τῇ χειρὶ. Cum equæ genitales partes manu attractasset. iii. 87. τάς [τὰς φυσιοτήρας] ἰσθάντες ἐς τῶν θηλέων ἵππων τὰ ἀρθεα. His [inflatoriis fistulis] in equarum partes genitales injectis. iv. 2.

ἀριθμὸν ποιεῖσθαι τῆς στρατῆς. Herodotea locutio. Pro quo communiter diceretur, τὴν στρατίαν ἀριθμῶν. τὴν στρατίαν ἱξισταῖν. q. d. Numerare, i. e. recensere, lustrare copias. vii. 59. Infr. vii. 60. dicitur συνανύμεις. ἱξαριθμῶν. et ἀριθμῶν. vii. 60, 81, 185. τὸν ἀριθμὸν ἐποιεῖντο τῶν νῶν. viii. 7, 8.

Ἀριμασποὶ ἄνθρωποι Σκυθιστὶ λέγονται οἱ μουνόφθαλμοι ἄριμα γὰρ ἐν καλέουσιν Σκύθαι, σπαῦ δὲ τὸν ὀφθαλμόν. iv. 27. Arimaspi homines vocantur Scythice qui unicum habent oculum. Arima enim Scythæ vocant [quod nos appellamus] unum, et spou, oculum.

ἀριστύνει cum genitivo ἀντὶ τοῦ πάντων ἀρίστα, καὶ ἀνδρείοτατα μάχεσθαι. Omnium fortissime pugnare. Σωφάνης ἀριστύνσας Ἀθηναίων. ix. 74. Sophanes cum [omnium] Atheniensium rem fortissime gessisset. Vel, Soph. cum inter Athenienses [omnes] se fortissime gessisset.

ἀριστήϊον, υ, τό. Ion. et poet. pro com. ἀριστίον, υ. Præmium, quod pro re fortiter gesta datur. πρῶτος Ἑλληνῶν νεία τῶν πολιμῶν εἴλε ἀνὴρ Ἀθηναῖος Λυκομήδης Αἰσχροῦ, καὶ τὸ ἀριστήϊον ἔλαβε. viii. 11. Primus Græcorum Lycomedes Æschrei filius, vir Atheniensis, navem hostium cepit, et rei fortiter gestæ palmam retulit; vel, Et suæ fortitudinis præmium accepit. Ob rem fortiter gestam p. acc. viii. 122, 123.

ἀρκεῖν, ἀρκεῖν. Sufficere, satis esse. τέτοις βίος ἀρκίαν ὑπῆν. His victus suppeditabat, sive suppetebat. i. 31. οὐδὲ μὴ χάρι καταρκεῖν πάντα

ἰουτῇ παρέχουσα. Nulla regio sibi ipsi omnia suppeditare potest satis abunde, ut hæc, quæ fert, ipsi sufficiant, nec quicquam externi desideret. i. 32. prope fin. Vide *καταρξίειν*. ἐκ ἡρκισί τοι. Non satis tibi fuit. ii. 115.

ἀρκίσθαι. Ion. et poet. Contentum esse. ἔφη οὐκ ἔτι ἀρκίσθαι τούτοις μόνιμοις. ix. 33. Dixit se non amplius his solis contentum esse. [sic et apud Paulum Epist. i. ad Timotheum, cap. vi. ver. 8. τούτοις ἀρκισθησόμεθα. His erimus contenti.]

ἀρκίοντας. Ion. pro com. ἀρκούντας. *ἰκανῶς.* q. d. Sufficenter. Satis. τοῦ βίου ἀρκίοντας εἶχε. V. Hom. 7. Satis facultatum ad vitam sustentandam habebat. Vel, Satis fortunarum habebat.

ἀρμαμάξα, ης, ἡ. com. Currus. Vehiculum. Rheda. Quidam sic proprie currum appellari putant, qui viros vehit, quod ab Herodoto confirmari videtur. *ἀρμαμάξας ἡγοντο.* ἐν δὲ παλλακᾷς, καὶ θρακητῶν πολλῇν. vii. 83. Currus ducebant. In his vero pellices, et ingentem famulorum numerum. *καταῶσα* ἐκ τῆς ἀρμαμάξης. ix. 76. Cum ex curru descendisset.

ἀρματηλατίειν, ῶν. V. H. pro com. *ἀρμα* ἐλαύνειν. Agere currum. Curru vehi. v. 9.

ἀρμόζειν. com. Desponsare. *ἀρμόζεισθαι.* Desponsatam habere. Desponsatam esse. *ἀρμωσασμένην* Λευτυχίδω Πέρκαλον τὴν Χίλωνος θυγατέρα. Cum Percala Chilonis filia Leotychidæ desponsata esset. vi. 65. ix. 108.

ἄρξει τῶν ἀδικημάτων. Aliquem injuria provocare. i. 2. *ὑπάρξει ἀδικῶν ἔργων ἕς τινα.* i. 5.

ἄροτῆρ, ἥρος, ὁ. Ion. et poeticum. pro com. *ἀρότης, υ.* [iv. 2.] Arator. ab *ἄρώω, ᾠ.* unde Lat. Aro. *ἄροτρον*, aratrum. *ἄροτῆρ, arator.* i. 125. iv. 17, 52, 191. vii. 50.

ἀρότης, ου, ὁ. N. H. ac poeticum.

Arator. iv. 2. est etiam commune. *ἄρουρα.* Pro mensuræ Ægyptiacæ genere quodam. ἡ ἄρουρα ἐκαστὸν πῆχυν Διγυπτίων ἐστὶ πάντα. ii. 168. [141.]

ἀρρύονται. V. H. pro com. *ἀναρύονται*, hocque pro *ἀναρύνονται*, κατὰ χρόνυ ἐναλλαγὴν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀνρύονται, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ν εἰς ρ, ἀρρύονται. vel ἐκ τοῦ ἀναρύνουσαι deductum. Haurient. Hauriunt. ἄλας, καὶ ἔλαιον ἀρρύονται ἐξ αὐτοῦ. Salem, et oleum ex ipso [puteo] hauriunt. vi. 119. Vel a futuro præsens est formatum, ut a βαίνω. μ. βήσω. præ. βήσω. υς, υ. a φέρω. μ. ὄσω. præ. ὄσω, υς, υ. Sic ab *ἀναρύνωμαι*, vel *ἀναρρύνωμαι*, μ. ἀναρρύνσομαι, η, ιται, hinc ipsum præ. eodem modo deductum, quod patitur syncopen, καὶ τροπὴν τοῦ ν εἰς ρ. vel ἀφαιρέσειν esse dices τῆς ἀνὰ præpositionis. Quæ omnes conjecturæ sunt verisimiles.

ἄρρωδιῶν. Ion. et poet. pro com. *ὀρρωδιῶν.* Timere, formidare. i. 9. *καταρρωδήσας τὴν ἵππον.* Cum equitatum formidasset. i. 80. *ἄρρωδιῶν τοῦ τόκου.* sub. χάρειν. Partus caussa metuens. i. 111. *ἄρρωδιῶν.* i. 156. Vide Eustath. *καταρρωδήσαντες ταῦτα.* Cum hæc formidarent. i. 169. *ἄρρωδιῶν.* iii. 1. *ἄρρωδήσας.* iii. 119. *ἄρρωδιῶν.* iii. 130. *καταρρωδιόντες.* iii. 137. *καταρρωδήσας.* iii. 145. *ἄρρωδι.* Timebat. v. 35. *ἄρρωδιῶν.* ibid. *ἄρρωδήσαντες.* v. 98. *καταρρωδήσαν.* vi. 9. *καταρρωδήσας.* vii. 38. *ἄρρωδιαι.* vii. 49. *ἄρρωδιῶν.* vii. 51. *καταρρωδήσαντες.* vii. 139, 178, 182, 207, 218. viii. 4, 63, 70. ix. 45, 46, 58.

ἄρρωδιῆ, ης, ἡ. Ion. pro com. *ἄρρωδία*, vel *ὀρρωδία*, φόβος. Metus. Trepidatio. Formido. ἐς πάντων ἄρρωδιῆν ἀπίκοντο μὴ σφας οἱ Ἴωνες ἔωσι ἀπαλειοκότες. v. s. In omnem metum venerunt, i. e. omnino, vel vehementer formidare cœperunt, ne Iones se deseruissent. Sed est Herodotea locutio. iv. 140, vii.

173. ἐς πᾶσαν ἀρρώδιον ἀπικίατο. viii. 36. τοὺς Ἑλληνας εἶχε δῖος καὶ ἀρρώδι. viii. 70. Græcos metus, et formido, invaserat. ἐς πᾶσαν ἀρρώδιον ἀπικόμενοι. ix. 7. Cum in omnem metum devenissetis. i. e. cum maxime metueretis. ἦν ἀρρώδι σφι. ix. 101. Metus ipsis erat, metus ipsos invaserat.

ἀρτίων, ὦ. et compos. Ion. pro com. ἀρτῶν, ὦ. τὸ κρεμῶ, παρασκευάζω, ἱτοιμάζω. Suspendo. Paro. Præparo. Οἱ δὲ πολυμῶν ἀρτίοντο. Illi vero ad bellum se præparabant. v. 120. Valla, animantur. Quod a verbo Græco videtur alienum. Nam ἀρτίων hoc loco significat idem ac τὸ παρασκευάζω. alias alia. pro eodem dicitur συνινύμωσ ἀναρτῶν. Μαθὼν τὰς Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς. Cum animadvertisset Athenienses paratos esse ad Æginetas maleficiis afficiendos. vi. 88. παραρτίστο τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ. Res exercitui necessarias, vel utiles parabat. vii. 20. παραρτίσθαι. vii. 142. ἀρτίσθαι. vii. 143. viii. 76, 81, 97. 108. τυτίων πᾶς τις παρήρητο ὥς ἐς πόλεμον. ix. 29. Horum unusquisque ut ad bellum paratus erat.

ἀρτήματα, τὰ. Vocantur omnia, quæ pendent ex aliquo loco, κατὰ τὸ ἀρτῶν, suspendere. Sic apud Herodot. inares appellantur, quæ ex auribus pendent. ii. 69.

ἀρτίμπασα. Scythice Venus cœlestis. iv. 59.

ἀρτίος, interdum apud Herodotum (licet hæc significatio non legatur in vulgatis Lex.) accipi videtur pro ἱτοιμος, i. e. paratus ad aliquid faciendum, ut et ipsum ἀρτῶν, unde formatum hoc nomen, τὸ παρασκευάζω, καὶ ἱτοιμάζω significat. Exempla suo loco describuntur. ἀρτίος εἰ μὲν πείσθαι ὑμῖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα δοκίη ἐπιτηδεύατον ἡμῶς εἶναι ἰσάναι, καὶ κατ' οὗς τινας. ix. 27. Valla: Ubicunque, et juxta quoscunque vobis Lacedæ-

dæmonii videbitur appositissimum nos stare, illuc euntes obtemperabimus. Æ. P. Paratissimus vobis parere, o Lacedæmonii, ubicunque, et juxta quoscunque [vobis] videbitur commodissimum, [vel opportunissimum] esse, nos stare. Hanc significationis interpretationem Herodotus ipse verbis apertissimis confirmat, quum ita loquitur, ix. 48. Βουλόμενοι μόντοι Πέρησι μάχισθαι, ἀρτίοι ὄντες ποίουν ταῦτα. i. e. Volentes soli cum Persis pugnare, parati hæc facere. et ix. 53. ἀρτίοι ἴσαν πείσθαι Πανσανίη. Parati erant parere Pausaniæ. [pro quo loquendi genere συνινύμωσ dicit Herodotus ix. 46. ἱτοιμοὶ εἶναι ποίουν ταῦτα. i. e. Paratissimus hæc facere.]

ἀρτίπους, ὁδος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Integer pedibus. Pedibus valens ad incedendum. οὐδαμᾶ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν ἵσθαι. v. s. Nunquam amplius sperantem se pedibus valentem fore. i. e. Qui prorsus desperaverat fore ut in posterum pedibus ad incedendum validus foret. iii. 130. χωλὸς ἴων, καὶ οὐκ ἀρτίπους. Qui claudus erat, nec integer pedibus. vel, nec pedibus ad incedendum valens. iv. 161.

ἀρτοκόπος, ἡ. Ion. et poet. Pistrix, pistricis. i. 51.

ἀρτοκόπος, ου, ὁ. Ion. et poet. Pistor. τοὺς ἀρτοκόπους. ix. 82. Pistor.

ἀρτοζέτης. Nomen Persicum, quod Græce sonat, μέγας ἀρτίος. Magnus bellator. vi. 98.

ἀρτους ἐπὶ ψυχρὸν ἵππον ἐπιβάλλων. Quid sibi velit hoc ænigma, vide v. 92. §. 7. et deinceps. Vide et ἱπνός.

ἀρτοφαγῶν. V. H. Pane vesci. ii. 77.

ἀρτίων, sive ἀρτίων, quod est πρῶτοντοι. Parare, moliri, struere. τὴν ἐπιβουλὴν ἤρτυσαν. Insidias pa-

rarunt. i. 12. *ἐξηρτυμένοι λογάσι τι νηνήσι.* Delectis adolescentibus instructi. i. 43. *πάντα σφι ἐξήρτυτο.* Omnia ipsis parata erant. i. 61.

ἀρυσῆρ, ἥρος, ὁ. Quoddam mensuræ genus, quod unum liquoris haustum continebat. *ἐκάστῳ οἴνου τίσσεις ἀρυσῆρες ἰδίδοντο ἐπ' ἡμέρῃ ἐκάστῃ.* Quotidie singulis quatuor vini Arysteres dabantur. ii. 168. Quidam vocant Haustus, alii Haustra, quod non dampnandum.

ἀρχαῖος, ὁ. com. Interdum apud Herodotum sumitur pro *πρότερος*, prior, superior, recte. Quod enim antiquius, id etiam prius. *ὑπὲρ ἡμῖν τὸ ἀρχαῖον λόγῳ.* vii. 160. Vala: Aliquantum a superiore oratione nostra decedemus. Vide *ὑπὸ ἡμῖν.*

ἀρχαιρεσίη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. *ἀρχαιρεσία.* Proprie quidem significat ipsam magistratum electionem atque creationem, vel magistratuum eligendorum atque creandorum tempus: interdum tamen accipitur pro ipsis magistratibus jam electis et creatis. *ἀγορὴ δίκῃ ἡμετέραν, οὐκ ἴσασταί σφι, οὐδ' ἀρχαιρεσίῃ συνίζῃ.* vi. 58. v. s. Forum judiciale decem dierum non statuitur ipsis. id est, Judicia per dies decem apud ipsos non exercentur: sed est justitium: nec ullus est magistratuum consessus.

ἀρχυν. com. cum genitivo. Regnare. Imperare. Imperium in aliquos obtinere. *τῆς Ἀσίας ἤρξαν.* Asiæ imperium obtinuerunt. iv. 1, 4. *τῶν ἡρχῖ.* Quibus imperabat. iv. 87. *τῆς ἡρχῖ Ἰνδαθύροτος.* iv. 120, 128. *τῶν Μιλησίων ἀρχυν.* iv. 137. *τῶν ὁ Μεγάλας ἡρχῖ.* v. 1, 36, 49, 104. vii. 62, 63, 64, 65, 66, &c.

ἀρχυν ἀδικίης. Ion. pro com. *ἀρχυν ἀδικίας.* Initium injuriæ inferendæ facere. Injuria aliquem la-

cessere, provocare. i. 130. *ἀρξάντων ἀδικίης πρότερον τῶν Ἑρετρίων.* vi. 119.

ἀρχισθαῖ ὑπὸ τινι. com. Sub aliquo regi et gubernari. pro, Ali-cujus imperio parere. *ἀρχόμενος ὑπ' ἐκαίνισσι.* Illorum imperio sub-jectus. i. 91. *τοὺς ὑπ' ἐωὺτῳ ἀρχομένους πάντας.* Omnes imperio suo subjectos. i. 103. *ὑπὸ Πέρσῃσι ἀρχεται.* Sub Persarum imperio est [gens, quæ in eo monte habi-tat.] iii. 97.

ἀρχισθαῖ ὑπὸ τινος. com. Ab aliquo regi, gubernari. Alicujus imperio parere. i. 127, 210. *ὑπ' ἀνδρὸς μεγάλου ἀρχονται.* A magno viro reguntur. ii. 173. *ὑπὸ Σμύρδιος ἀρχονται.* iii. 74. *ὑπ' οὐδινὸς ἀρξομαι.* iii. 83. *ὑπ' ἀνδρὸς ἀρχοῖται.* iii. 134. *ὑπ' ἄλλων ἀρχισθαῖ.* iv. 147. v. 3. *ὑπ' ἐνὸς ἀρχόμενοι.* vii. 103. Ab uno gubernati. Unius imperio paren-tes. *ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἀρχισθαῖ.* A barbaris regi. Barbarorum im-perio parere. vii. 149, 159, 163. viii. 73.

ἀρχηγεῖται. V. H. Principatum te-nere. *τῶν κάτω ἀρχηγεῖται.* Infe-rorum principatum tenere. ii. 123.

ἀρχῆθεν. Ion. et poet. Ab initio. Antiquitus. Olim. i. 131. ii. 138. iii. 80. quod *συνανίμως* dicitur fu-sius, *ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου.* iv. 117. vii. 104. *ἀρχῆθεν ἡ ἔχθη πρὸς τὸν βάρβαρον ἀπ' ὑμῶν ἡμῖν γέγονε.* viii. 22. Ini-micitiarum adversus barbarum susceptarum initium nobis a vo-bis exstitit. i. e. Auctores nobis fuistis inimic. &c.

ἀρχή. ἐπ' ἑρμῆμα. Principio. Initio. Ab initio. i. 9, 86. iv. 29, 159. v. 16, 57, 106. vii. 218, 220. Plena loquutio videtur esse *κατὰ τὴν ἀρχήν.* pro quo et *ἐν ἀρχῇ* diceretur. vii. 236. ix. 57.

ἀσῶν. H. V. Fastidio vel molestia afficere. *ἐδίξτε ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσθῆναι.* Quærebat [aliquid,] propter quod, [ob cujus jactu-

ram]-animo maximam molestiam conciperet. ix. 41. vel, maxima molestia afficeretur.

ἄσματος χρυσός. (ἐπίσματος χρυσός.) Aurum non signatum. (Aurum signatum.) ix. 41.

ἀσθενής. com. Imbecillus. Infirmus. Invalidus. ἐς ἀσθενίς ἔρχισθαι. Ad infirmitatem ire. Ad infirmitatem redigi. Infirmitas fieri. τὰ τῶν ὀνιμέων ἐχόμενα, τελείως ἐς ἀσθενίς ἔρχεται. Quæ ex in-somniis pendunt, prorsus infirma evadunt. i. e. penitus evanescunt, nec ullas roboris vires habent. i. 120.

ἀσθενῶς ἔχουν, βληχεῶς, οὐκ ἰσχυρεῶς. Ctes. Pers. 41. Leviter, non graviter, non vehementer infirmum esse. Leviter, non graviter, non vehementer ægrotare. ἀσθενῶς ἔχουν. ἀσθενῶν. νοσῶν βληχεῶς. ἀσθενῶς. (ἰσχυρεῶς.)

ἀσθενής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro quo com. ἀόλασός. Illæsus. Nullo malo affectus. Nulla clade accepta. παρεξελθόντων ἀσίνων. Cum illæsi, nullaque clade accepta, egressi præterissent. i. 105. ἰάμην ἀσινίαν ἐκπλέειν. Illæsum discedere sinamus. ii. 114, 121. §. 3. ἀπίπμψι ἀσινία. Illæsam dimisit, vel amandavit. ii. 181. ἀποπύμπειν ἀσινίας. vii. 146. ὅτι ἀσινίας ἀπίπσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. viii. 19. Ita ut illæsi, [i. e. sospites] in Græciam pervenerint. viii. 116. ix. 5.

ἀσκίειν, εἶν. com. Exercere. τὴν ἀληθινήν ἀσκήειν. vii. 209. Veritatem exercere. Rem aliquam vere dicere. Veritatem fortiter dicere.

ἀσκεινός, ὁ καὶ ἡ. N. H. pro quo com. ἄσκεινος dicitur. Qui caret instrumentis ad aliquam artem exercendam necessariis. ὑπερβόλιτο τοὺς πρώτους ἡτροὺς, ἀσκεινός περὶ ἑὸν, καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχην ἐστὶ ἐργαλῆια. Principes medicos superavit, quamvis care-

ret instrumentis, et nullum instrumentorum eorum, quæ ad artem exercendam sunt necessaria, haberet. iii. 131.

Ἀσμάχ, vel (ut in margine scribitur) Ἀσχάμ, nomen Æthiopicum, quod ab Herodoto sic explicatur. ii. 30. δύναται δὲ τοῦτο τὸ ἵππος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, οἱ ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς παριστάμενοι βασιλεῦ. Hoc autem verbum Græcorum lingua valet, qui a sinistra manu regi astant.

ἀσπαίρειν. (ut docet Eustath.) τὸ σπᾶσθαι, καὶ ἐκπύδνως κινῆσθαι. ἐκ τοῦ σπᾶ γίνεται σπαίρων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀσπαίρων. ἀσπαίρειν λέγεται βοὺς ἀκουσίως ἐλκόμενος, καὶ οἱ θήσκοιτις λέγονται ἀσπαίρειν. i. e. Ἀσπαίρειν, trahi, et cum dolore moveri. fit autem a σπᾶ, traho, σπαίρων, et pleonasmō τῷ α, ἀσπαίρων. Dicitur etiam bos ἀσπαίρειν, qui trahitur invitatus. Dicuntur et illi, qui moriuntur, ἀσπαίρειν. Latini Palpitare dicunt, quod leviter ac frequenter moveri, sive micare, significat. Hujusmodi levem et frequentem motum in pecudum recens jugulatarum corde, si confestim id extrahatur, quinetiam in aliis earum partibus moribundis facile videas ac observes. Hunc motum Latini Palpitationem, Græci vero παλμὸν, καὶ σκαρβμὸν ἐτερονόμους appellant, quod ab ἀσπαίρων nomen verbale formatum, et usu receptum non habeant. Sed apud Herodotum μεταφορικῶς, et κατ' ἀναλογίαν, καὶ ὁμοιότητα quandam, ἀσπαίρειν, accipitur pro trepidare, metuque concuti. Quod timoris vehementiam indicat, et sub ipsos oculos propemodum subjicit. Ἀδιμάντος ὁ Ὠκύτου, Κορίνθιος στρατηγός, τῶν λοιπῶν ἡσκαίρει μόνος, Φάμιος, ἀποκλείουσθαι τι ἀπὸ τοῦ Ἀρτεμισίου, καὶ οὐ παραμύνειν. viii. 5. Adimantus Ocyti filius, Corinthiorum dux, solus

ex reliquis [omnibus, præ metu palpitabat,] trepidabat, dicens se ab Artemisio discessurum, nec [ibi] permansurum. Valla tamen illud ἡσπαιρει vertit reluctabatur. Sed quia supra dixit Herodot. ἐπὶ αὐτοῖσι παρὰ δόξαν τὰ πρῆγματα τῶν βαρβάρων ἀπίδαινε ἢ ὡς αὐτοὶ κατιδοῦναι, κατὰβυδῆσαντες, δηρομὸν ἰσουλίσοντο ἀπὸ τοῦ Ἀρτεμισίου, ideo nunc τὸ ἀσπαιρῖν sic vertendum arbitror, ut monui. Si quis tamen alteram sententiam meliorem iudicat, eam libere sequatur. At neutro modo dux iste Corinthius nomini suo tunc respondit. Ἀδείμαντος enim significat τὸν ἐ δειμαίνοντα, τὸν μὴ φοβούμενον, τὸν ἀφόβητον, τὸν ἀτρέμηνον, id est, intrepidum, et qui nulla ratione terretur, nec trepidat. Ipse vero præ metu palpitabat, ceteris collegis ibi remanere volentibus reluctabatur, adversabatur, et de fuga quam primum capessenda cogitabat: quæ nimiam ejus timiditatem, et insignem ignaviam pulcherrimo nomini contrariam arguebant.

ἀσπασῆς, ἡ, ὄν. com. Gratus, a, um. οἷσιν ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίας ἦν ἀσπασότερον. Quibus tyrannis ipsa gratior erat quam libertas. i. 62. ἀσπασὸν ἐποίησαντο. Gratum habuerunt. Rem sibi gratam esse duxerunt. Inde voluptatem perciperunt. v. 98.

ἀσπίς ὀκτακισχίλη. Herodotea locutio, pro com. ἀσπίδης ὀκτακισχίλια, τουτίσιν ὀκτακισχίλιοι ἀσπίδοφόροι, quos Homerus ἀσπιδιώτας vocat. Octo millia militum scutorum. v. 30.

ἄσσα. Ion. et Atticum ἄτινα. Quæcunque. i. 197.

ἄσος ἔλομεν, λιπόμεσθα, ἃ δ' οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα. V. Hom. 35. Quid sibi velint hæc, apud Herodot. in sequentibus vide. Vide et φθειρίζεσθαι.

Ἀσσησίη Ἀθηναίη. i. 19. αὕτη ἡ ἐπί-

κλησις τῆς Ἀσσης παρέχεται ἀπὸ τοῦ χάρευν, ὃ ἦν ὄνομα Ἀσσησῶ. ibid. ἄσσαν. Ion. et poet. pro com. ἔγγιον, vel ἔγγιτερον. Propius. iii. 52. iv. 5.

ἄσπachus, vos, ὁ. Ion. et poet. pro com. σάχus. Spica. v. 92. §. 6.

ἀσῆ, ης, ἡ. Ion. et poet. pro com. πολίτης, ἰτιδης, ἡ. Fœmina, quæ civis est. i. 173. γυνὴ ἀσῆ. iv. 78, 146.

ἀσιβῆς, ἴος, οὔς, ὁ καὶ ἡ. Non calcat, non tritus, desertus. ἀσιβία χωρία. V. Hom. 21. Loca non calcata, loca non trita, loca deserta.

ἀσῆς, οὔ, ὁ. Ion. et poet. pro com. πολίτης. Civis. i. 158, 165, 173. ii. 160. iii. 123. iv. 33. v. 92. §. 7. vii. 118, 119, 156.

ἀσφαλίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀσφάλεια. Vulgo salvus conductus. Gallice. *Sauf conduit. Passeport.* Latine, Fides publica, quæ aliqui datur, ut libere tutoque per aliquem agrum transeat, vel etiam in eo commoretur. δηθείς τῆς ἀσφαλείης, ἔτυχε. Cum publicam fidem petiisset, eam intravit. iii. 7.

ἀσφαλὶς, τό. com. Tutum. τοῦ ἀσφαλίου ἔνικα. Securitatis caussa. pro ἀσφαλείας χάριν. Gall. *Pour assurance.* i. 109.

ἀσφαλῶς. Ion. et poet. pro com. ἀσφαλῶς. βεβαίως. ἀπιδύνας. Tuto, firmiter, constanter. Οὐδὲν ἐστὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀσφαλῶς ἔχον. Nihil est in rebus humanis firmum ac stabile. i. 86. ἀσφαλῶς ιδρύσθαι. Firmiter stabilitum ac fundatum esse. ii. 169. v. 35.

ἀσχαλλῖν. Ion. et poet. pro com. ἀδημονεῖν, et λυπῖσθαι. Dolere. mœrere, mœstum esse, tristari. μ. ἀσχαλῶ. Hinc aor. 2. act. ἡσχαλον, ις, ι. ὁ Δαρεῖος ἡσχαλι. Darius mœstus erat. Darius afficiebatur dolore. Dolebat. iii. 152. ἡσχαλι autem est 3. sing. aor. 2. act.

ἀτάρ. Ion. et poet. pro com. ἀλλὰ. Hinc per apocopen Lati-

harm At. i. Sed. iii. 92, 135, 175.
iii. 29. iv. 18, 178, 188. v. 66,
92. §. 2.

ἀσεβέστατος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro
κακ. ὁ καὶ ἡ ἀσεβής. Impius, im-
probus, sceleratus. iii. 80. viii
109. ix. 116.

αἶα. com. Ceu, utpote, quippe
qui, quippe quod. αἶα ἀπτεώτατος.
Quippe quod defecissent. i. 102.
αἶα θηρευτῆ. Ceu venatori. i. 123.
αἶα τῶν ἰδῶν φελοισσομένων. Quippe
quod itinera servarentur ibid.
αἶα τὸν χρυσὸν ἔχων. Quippe qui
aurum haberet. i. 154. αἶα Μίνω
παντοκραμμένον γῆν πυχλήν. Quippe
quod Minos multum agri in eam
potestatem redegiasset. i. 171. αἶα
χρόνου ἐγγυκαμένου συχοῦ. Quippe
quod multum temporis interee-
deret. i. 190. αἶα μάζαν. ceu pla-
centam, vel potentam, vel pul-
tem. i. 200. vii. 87, 138.

ἀτίαν, αἶν. Ion. et poet. pro quo et
ἀτίαν, αἶν. com. ἀνάπτειν. East.
ἀτα, καὶ ἀτάτω, τὸ βλάπτειν. Lædo.
Nocere. Damnum dare. Damnis
afficere. ἀτίαντες. viii. 923. Vide
ἀποδάμναται.

ἀτιλήν, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀτί-
λεια. Immunitas. ἀσκλητὴ στρατιά, καὶ
φόρον. Militiæ, et tributæ im-
munitas. iii. 67.

ἀτιλής, ὁ καὶ ἡ. com. Immunis
tributi. iii. 91. ἀτάλειος χώρα ἵμε-
σται. Regionem tributorum im-
munem incolere. iii. 97, 160.

ἄτρεος. Ἀτρεπῶς, καὶ Ἰατρεπῶς, ἀντὶ τοῦ
ἴτρεος. Alter. iv. 11.

ἄτη, ἡ. Odiuna. φθόνω καὶ ἄτη χρω-
μένος. Invidia et odio utens. i. e.
impulsus. Vel, Invidia nocendi-
que studio. vi. 61.

ἄτη, ης. Calamitas. Damnum. Ma-
lum. Detrimentum. ἄτη μεγάλην
προσπορεύσαν ἰσχυρά. Magnam ca-
lamitatem, vel magnum malum,
quod nobis acciderit repente,
ferre. i. 32.

ἀτμαίεσθαι. Ion. poet. et com.
ἀτμαίεσθαι πρὸς ἡυσσερόν. I-

gnominia affici, ignominiose et
contumeliose tractari a Παιστρά-
το. i. 61.

ἀνταρῶν. π. ὄσω. com. Ignominia
afficere. Infamem reddere, ἀν-
ταρῶμεν. Ignominia notati. Infam-
es. iv. 66. ἡνίκατο. vii. 231. τῆς
ἀνταρίας modus ibi describitur.

ἀνταρίς, οὔ, ἡ. com. Trames, itis.
Semitæ. Iter angustius, in quo
non facile quis se alio convertere
põtest, ex quo semel est id in-
gressus, ut ex ipso etymo patet.
Componitur enim ex α privante
particula, et verbo τρέπω, verto,
convertis. vii. 175. φελαίχωντες τὴν
ἀνταρῶν. vii. 212. semitam serva-
turi. ἔφρασε τὴν ἀνταρῶν. vii. 213.
semitam indicavit. vii. 214, 215,
216, 217.

ἀνταρίστα. Ion. et poet. pro com.
ἀληθίστα. Verissime. Certissime.
iii. 4. v. 98.

ἀνταρίας. Ion. et poet. Vere, certe,
certo. i. 57, 140, 159, 160, 170,
209. ii. 49, 54, 108, 119.

ἀνταρίας. Ion. et poet. pro com.
ἀνταρίας. Vere, pro exacte, accu-
rate. τὴν τήχην ἀνταρίας οὐκ ἐπίστα-
σθαι. Artem accurate non tenere.
iii. 180. viii. 8.

ἀνταρίας, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro
com. ἀληθής. Verus. iii. 93. v.
9. ἀνταρίστερον, certius. v. 54.

ἀνταρία, ης, ἡ. Ion. et poet. pro
com. ἀνταρία, ἀλήθεια. Veritas.
iv. 152. vi. 1.

ἀνταρίας. Ion. et poet. Intrepide.
Sine tremore, sine motu, quietè.
ἀνταρίας εἶχον τὰς ἡμέρας. viii. 14.
Naves quietas tenebant. Οἱ Ἑλ-
ληνες ἀνταρίας εἶχον πρὸς τῷ Ἀρτε-
μισίῳ. viii. 16. Græci ad Artemi-
sium quieti manebant. Vel, im-
motos se tenebant. ἀνταρίας εἶχον
τὸ στρατόπεδον. ix. 53. Copias im-
motos tenebant. ix. 54.

ἀνταρίαν, αἶν. Ion. et poet. pro quo
et ἀνταρίαν. De quo suo loco. vii.
8. viii. 68. Non tremere. Non
trepidare. Intrepidum esse.

ἀτρεμίζων. H. V. [pro quo alias et *ἀτρεμῖν* dicitur. vii. 8. viii. 68.] Non tremere. Intrepidum, ac immotum stare. *τὴν Μῆδων ὀρῶσα ἀρχὴν μεγάλην τε, καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν*. Valla sic: Animadvertens Medorum imperium ingens, ac pacatum. Sed contra dicendum, nec pacatum, nec quietum: sed q. d. perpetuis armorum motibus agitatum, ac indies ulterius progrediens. Quod ex ipsis verbis Græcis patet. Vide et sequentia. i. 185. Hoc aperte declaratur, quum dicitur, *Οἱ ἐξ ἐπιστάμνοι ἔτι πρότερον τὸν Κύρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, ἀλλ' ὀρέοντες αὐτὸν παντὶ ἔθνει ὁμοίως ἐπιχειροῦντα*. Quippe qui scirent vel ante Cyrum non quiescere, non manere quietum: sed animadverterent ipsum æque omnem gentem adoriri. i. 190. vii. 18.

ἄτρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Indomitus. Ingens. Immensus. *ἄτρυτον πόνον ἔχον*. ix. 52. Immensum laborem sustinuerunt. Eustath. *ἄτρυτος ἐν πόνοις λέγεται, ὃν οὐ τείρουσιν οἱ πόνοι, παρὰ τὸ τρένω, τρέσω. ἐκ τοῦ τρέω, ὃ ἐκ τοῦ τρεῶ κατὰ συγκοπὴν, ἢ ἐκ τῆ τύρω, τὸ δαμάζω*.

ἀττίλεος, ου, ὁ. Quoddam locustæ genus, ut tradit Suidas. *ἀττίλεος* (inquit ille) *ἀκρίς τις*. Quod a Plinio confirmatur libro 29. cap. 4. Adversantur (ait) et locustarum minimæ sine pennis, quas Attelabos vocant. Hinc fortasse dicta insula Attelebussa, a locustarum hujusmodi copia. Qua de re Plin. lib. 5. cap. 31. *Τοὺς δὲ ἀττίλεους ἐπὶ τὴν θρηύσωνσι, αὐήαντες πρὸς τὸν ἥλιον, καταλείνουσι*. iv. 172. Valla: Ex quibus [palmis] ubi palmulas præmaturas decerpserunt, ad solem siccantes mature faciunt. Sed locus ita potius vertendus, Postquam autem attelabos cœperunt, ad solem exsiccatos molunt. D. Hieronymus (ut in vulgatis Lex. traditur) Attelebum ait esse parvam locustam,

inter locustam et brucum, quæ modicis pennis reptans potius quam volans, semperque subsiliens, ob eam cautissam ubicunque orta fuerit, usque ad pulverem cuncta consumit, quia donec crescant pennæ, abire non potest. Dicitur et *ἀττίλεος*, ut in vulgatis. Lexicis scribitur, quam scribendi rationem Plinius videtur secutus. *καταλείνουσι* vero, compositum est ἐκ τῆς προθέσεως κατὰ, et verbo αἰλέω, ᾧ. τὸ αἰλέω, molo. De quo suo loco.

ἀτυχήν. com. Non assequi, Non impetrare quod volumus. Repulsam accipere, pati, ferre. *Ἀτυχήσαι τὸν χεῖρῶντα, οὐ σφί δυνατόν ἐστι*. ix. 111. Nefas ipsis est, orantem pati repulsam. Vel, Apud ipsos nefas esse censetur, si quis, qui [aliquid a Rege] petit, [ab eo] repulsam accipiat.

αὐαίνω. et compos. com. Siccare, Arefacere. *Δίδωρα πάντα ἔξανείθην*. Omnes arbores arefactæ sunt. iv. 151. O. arb. exaruerunt. *αὐήαντες πρὸς τὸν ἥλιον*. Cum ad solem exsiccassent. iv. 172. *ἔξηνην*. exsiccavit. iv. 173.

αὐδάσθαι. Ion. et poet. pro com. *μυθήσασθαι*. λαλήσαι. Locutum esse. ii. 55, 57. *τὸ παιδίον αὐδάξατο*. puella locuta est. v. 51.

αὐθυγνής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. *ἐπιχώριος*. Indigena. In aliquo loco natus. ii. 149. *αὐθυγνίης ποταμοί*. iv. 48. *τῇ αὐθυγνῷ θεῇ*. Deæ indigenæ. iv. 180.

αὐλιζέσθαι. com. In statione manere, pernoctare, habitare. *ἐν αὐτῇ αὐλιζεται θρηία πτεροτά*. In ipsa habitant alata feræ. iii. 110. *τὴν ἡμέρην ἐκείνη αὐτοῦ μείναντάς τε, καὶ αὐλισθέντας*. viii. 9. Illo die illic remanentes, et stationem habentes, vel castris positos.

αὐλιζέσθαι. com. Intmorari. Stationem in aliquo loco habere. Commorari. ix. 37.

αὐλιζέσθαι brutis tributum. Stabu-

lare. In stabulo manere. *in antro*
πύλινται. ix. 93. In antro stabu-
lant, vel stabulantur. Nam u-
trumque dicitur pro eodem. Vir-
gil. *τῶν γιωργικῶν* lib. iii. 224. Nec
mos bellantes una stabulare. Idem
Æn. vi. 286. Centauri in foribus
stabulant. Ovid. Metamorph. lib.
xiii. 821. Hoc pecus omne meum
est, multæ quoque vallibus er-
rant, Multas sylva tegit, multæ
stabulantur in antris.

αἶρα. Aura. ὁ Νῦλος μούνος πάντων
ποταμῶν αἶρας ἀποκτινύσας οὐ παρέ-
χεται. Nilus solus omnium flui-
orum nullas ex se spirantes, sive
manantes, auras emittit. ii. 19.
αἶρη ἀπὸ ψυχροῦ τινος φιλεῖν πνέειν.
Aura-ab aliquo frigido loco spi-
rare solet. ii. 27.

αὐταρκείας, τὸ. Quod omnibus suis
numeris est absolutum. Cui nihil
deest. Quod suis opibus est con-
tentum, nec alienis indiget. (τὸ
ἄλλου ἐνδείας. Quod alterius ope in-
diget. i. 32.)

αὐτίων. Ion. genit. plur. pro com.
αὐτῶν. Ipsorum, ipsarum, ipso-
rum. i. 9, 32, 54, 78, 89, 107,
114. et alibi passim.

αὐξάνειν. Ion. et com. Augeri. Τὰ
τῶν Περσῶν πρῆγματα αὐξανόμενα.
Persarum res, quæ augebantur,
quæ crescebant. quæ capiebant
incrementum. i. 46. *καταβαλὼν*
αὐτῶν αὐξανόμενῃ τὴν δύναμιν. Ipso-
rum potentiam crescentem de-
moliri, evertere. *αὐξήται ἐς*
πλῆθος. crevit in magnum nume-
rum. i. 58. *μεγάλως αὐξηθῆναι*.
Valde crevisse. *ibid.*

αὐξήσεις χρονικαὶ ὑπὸ τῶν Ἰώνων, ὡς
καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς, πολλάκις ἀ-
μειλοῦνται. Augmenta temporalia
ab Ionibus sæpe, ut et apud
poetas fit, negliguntur. *ἄφθη*, pro
ἡφθη. i. 19. *ἄψατο*, pro *ἤψατο*. *ibid.*
ἀμείβετο, pro *ἡμείβετο*. i. 35. *ἀμεί-*
ψατο. i. 37. pro *ἡμείψατο*. *ὀχέετο*,
pro *ἠχέετο*. i. 31. *ἀμείψατο*. i. 43.
ἔξεργάσατο. Ionic. pro *ἐξεργάσω*. i.

45. *οἰκημένος*, pro *αἰκημένος*. i. 27,
28. *οἶχοντο*, pro *ἄχοντο*. i. 48. *οἶκει*,
pro *αἶκει*. i. 56. *οἶκειν*. *ibid.* *οἶκειν*. i.
57. *αὖξήται*, pro *ἡξήται*. i. 58. *κατ-*
αλλάσσειτο, pro *κατηλλάσσειτο*. i.
61. *ἀπαλλάσσειτο*, pro *ἀπηλλάσσειτο*.
ibid. *ἐργάζοντο*, pro *ἑργάζοντο*. i.
66. *αἰθλίων*, pro *ἡθλίων*. i. 67. *ἐνοι-*
κίσθη, pro *ἐνοκίσθη*. i. 68. *οἶχτο*, pro
ἠχτο. *ibid.* *παράνισι*, pro *παρήνισι*.
i. 80. *ὀρμέατο*, pro *ὄρμητο*. i. 83. *αἰ-*
μείνης, pro *ἡμείνης*. i. 86. *ἔξεργάσαντο*,
pro *ἐξεργάσαντο*. i. 93. *συναίκει*,
pro *συνάκει*. i. 110. *ἀποικτίζειτο*, pro
ἀπικτίζειτο. i. 114. *κατεργάσατο*, pro
κατεργασατο. i. 123. *κατεργασμένου*,
pro *κατεργασμένου*. *ibid.* *συνάλισι*,
pro *συνήλισι*, a *συναλίσω*. Congre-
go. i. 125. *ἐλευθεροῦντο*, pro *ἡλευ-*
θεροῦντο. i. 127. *αὐτομόλιον*, pro
ἡτομόλιον. *ibid.* *ἡλοκακίον*, pro
ἡλοκακίον. *ibid.* *ἀναμείνης*, pro
ἠνημείνης. vii. 69. *ἔντοσιν*, ubi
sæpius reperies *ἐσθώθησαν*, pro *ἡσ-*
θώθησαν.

αὐξήσεις συλλαβικαὶ ὑπὸ τῶν Ἰώνων, ὡς
καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, πολλάκις ἀ-
μειλοῦνται. Augmenta syllabica ab
Ionib. sæpe, ut et a poetis, negli-
guntur. *διαφθείρεισιν*, pro *διεφθεί-*
ρεισιν. i. 36. *ποιέσκον*, pro *ἰποιέσκον*.
ibid. *ἀποδοδῆκει*, pro *ἀπιδοδῆκει*. i.
86. *διδῶλντο*, pro *ἰδῶλντο*. i. 94.
ἐκπίμπισιν, pro *ἑκπίμπισιν*. i. 100.
βιδράκει, pro *ἑιδράκει*. i. 119. *κε-*
χωρήκει, pro *ἑκχωρήκει*. i. 122.

αὐτήκοος, ὁ, ὁ καὶ ἡ. com. Qui suis
auribus aliquid audivit. *παρὰ τῶν*
Περσῶν αὐτήκοον καταστάντα. Ctesias
Pers. 1. [Hoc] ex Persis audisse
suis auribus.

αὐτίς. Ion. pro com. *αὐθίς*, iterum,
rursus. i. 54, 56, 60, 67.

αὐτόθι. com. Illic. iv. 29.

αὐτοῖσι σφίσι. Ion. pro *σφίσιν αὐτοῖς*,
vel *ἑαυτοῖς*, quæ communia, sibi
ipsis. iii. 76.

αὐτοκίλης, καὶ τὸ *αὐτοκίλης*. N. H. et
poet. pro com. *αὐτοκίλιστος*, ὁ
καὶ ἡ. Qui proprio hortatu, qui
sua sponte, non ab alio jussus

aliquid facit. ἐπὶ τῇ Λυκίδῳ οὐκ ἔστι
ῥῆσι μὴτακίλῃ. ix. 5. In Lycidæ
domum iverunt ultro, vel sua
sponte, ab aliis non jussæ hoc
facere.

αὐτομελῶν. com. Transfugere. αὐ-
τομέλων παρὰ τὰς Πέρσας. Ad Per-
sas transfugerunt. i. 127. αὐτο-
μελῶσις ἐς αὐτοὺς, ad ipsos trans-
fugeret. iii. 154. αὐτομελῶσις ἐς τὸ
πῦρ. In urbem transfugiam. iii.
155, 156. ἐς Ἀθήνας αὐτομελῶσις ἐκ
Περσίων. Athenas ex Pereis trans-
fugit. iii. 160. αὐτομελῶσιν. viii. 8,
11, 82, 87.

αὐτόμαλος, ὁ. com. Transfuga. iii.
156. vi. 38, 79, 80. vii. 219. viii.
26. γυνὴ αὐτόμαλος. ix. 76. Fœmi-
na transfuga.

αὐτόπτης, ὁ. com. Qui suis pro-
priis oculis aliquid vidit, vel vi-
det. οὐδὲν αὐτόπτην γινώσκον δύναι-
ται ἀκούειν τοῦτο. Hoc audire non
possum ex ullo, qui ipsemet rem
suis oculis viderit. iii. 115. iv. 16.
viii. 79, 80.

αὐτοῦ. Ion. poet. et com. pro αὐ-
τόθι. Illic. (τῇ περ, ἥ περ, ὅθι.) i. 30,
94.

αὐτοχειρῆ. Ion. pro com. αὐτοχει-
ρία. Manu propria. iii. 13, 66,
74. αὐτοχειρῆ κτείνειν τινα. Aliquem
manu propria interficere. i. 140.
αὐτοχειρῆ ποιῆσαι. Manu propria
facere. iii. 154.

αὐτόχθονα ἔθνη. Gentes indigenæ,
quæ in aliqua regione sunt natæ.
viii. 73. (ἔθνη ἐπὶ λυδῶν. Gentes
advenæ, quæ aliunde aliquo ha-
bitandi caussa venerunt. viii.
73.)

αὐχίαν, ὤν. Ion. et poet. Gloriarī.
ii. 160. αὐχίῃτι. Gloriamini. vii.
103.

ἀφάσις, ἡ. N. H. Abolitio. Ex ho-
minum conspectu sublatio, quæ
facit ut aliquid, quod ante nobis
apparebat, non amplius appareat.
iv. 15.

ἀφάω, ὦ. fut. ἀφάσω. Ion. et poet.
Tango, tracto, contrecto. παρὰ

τὴν ἀφάν. i. e. a tactu deductum,
quod παρὰ τὸ ἀπτῶν, τὸ ψαλαφῶ. ἄ-
φασσι αὐτοῦ τὰ ὄντα. Ejus aures
palpa. Quod Galli dicerent, *Tate*
ses oreilles. iii. 69. ἀφάσσωσι, tan-
gens, palpans. participium fut.
ibid. ἤφασσι τὰ ὄντα, aures palpa-
vit. ibid.

ἀφιδίως. Ion. et poet. pro com.
ἀφιδῶς. Non parce, liberaliter. i.
163. abunde, sine misericordia.
i. 207. ἀφιδίως ἴφαινον, φιδόμενοι
αὐτὶς ὑπαζυγίον οὐδὲν, οὐτὶς ἀνθρώπου.
ix. 39. [Omnes] sine miserieor-
dia trucidabant, nec jumentis,
nec hominibus parcentes.

ἀφίθῃ, Ctes. Pers. 3. Dimissus est.
ἀφίθῃσαν. ibid. Dimissi sunt.

ἀφίται, ὢν, αἰ. Locus ita vocatus.
ἰνθεῖται γὰρ ἔμνοι ὑδρευσάμενοι, ἐς τὸ
πύλαγος ἀφίται. ἐκ τούτου δὲ τῇ
χώρῃ ἔναμα γέγονε ἀφίται. vii. 193.

Valla: Illinc enim aquati in pe-
lagus erant abituri. [Sed pro
ἔμνοι legendum ἔμελλον. Plena
autem locutio est, ἀφίται τὸ σκά-
φος, εἴτε τὴν Ἀργὴν καὶν. i. e. Erant in
pelagus dimissuri, vel immissuri
navem Argo.] Propter hoc autem
huic loco nomen inditum est
ἀφίται, q. d. dimissæ. Sunt qui
τὸ ἀφίται, vertant, in altum vela
dare, quod bonum habet sensum:
sed ipsam Herod. mentem non
satis explicat, nec τὴν ἐτυμολογίαν
τῶν ἀφίτων. Stephanus, ἀφίται
(quod ὀξυτερῶς apud ipsum) πό-
λις τῆς Μαργησίας. Ἑλλάνιος, ὅτι
ἐν τούτῳ δευτέρῳ ἀφίται ὁ Ἀργὴν ἐκεί-
νησιν. ἢ ὅτι καὶ οἱ Ἀργοναῖται τὸν
Ἡρακλῆα κατέλιπον. Hanc senten-
tiam et Schol. Græcus confirmat
τῶν Ἀργοναυτ. lib. i. 1289. Ἡσιόδης
(inquit) ἐν τῇ Κήνῳ γὰρ ἐκδάντα
φθῖναι αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ζήτησιν, τῆς
Μαργησίας παρὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφίταις
αὐτῇ Ἀφίταις καλεώμενας, ἀπολυφθῆ-
ναι. Alias etiam hac de re sen-
tentias aliorum illic vide. Th.
Idyll. 13. scribit Herculem a
sociis desertum, dum quæreret

Hylam amasium, quem aquatum miserat, et a Nymphis abreptum amiserat. Vide et Apollon. lib. i. τῶν Ἀργ. 1207. seq. τῶν ἀφιστῶν mentio saepius fit. viii. 4—14.

ἀφῆς, ἡ, com. Accensio, incensio. παρὰ τὸ ἀπτιν. Accendere, incendere. περὶ λύχνου ἀφῆς. vii. 215. Circalucernarum accensiones, i.e. sub serotinum crepusculum, quo tempore propter noctis adventantis tenebras lucernæ solent accendi.

ἀφῆς, ἡ, com. Adventus. ἤσθησαν τῇ ἀφῆς τῶν Λυδῶν. Lydorum adventu lætati sunt. i. 69. pro eodem dicitur Ἰωνιᾶς ἀφῆς. ii. 116. iii. 69, 145. τῆς ἐνθαῦτα ἀφῆς. v. 49. ἀπῆξιν. v. 92. §. 6. τὴν ἀπῆξιν ποιεῖν, iter faciens. vii. 58. viii. 41. ἀπῆξιν προσφῆξιν. viii. 125. τὴν ἀπῆξιν τὴν ἐς Θήβας. ix. 17, 77. τῆς ἀφῆς. V. Hom. 23.

ἀφλαστον, α, τό. Ion. et poet. Summa navis pars. Suidas, τὸ ἀκρον τῆς πρῆμνης, ἢ τὸ ἀκροστόλιον τῆς νηὸς, κατ' ἀντίφρασιν. εὐθλαστα γὰρ. κατὰ μεταβασιν τοῦ θ υῖς φ. Consule et Eustath. vi. 114.

ἀφοδος, vide ἀποδος.

ἀφόρητος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Intolerabilis. Non ferendus. iv. 28.

ἀφρατος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. κρυπτός, occultus. ἐς τὸ ἀφρατότατον. sub. χαρῶν. In occultissimo loco. v. 92. §. 4.

ἀφύκτως. V. H. quod in vulg. Lexicis sine ullius auctoritate scriptum exstat. com. ἀφύκτως. Citra spem effugii. Sine fugæ spe. Inevitabili ratione. ix. 116.

ἀφ' ὧν ἰδύνατο. V. Hom. 3. κατὰ δύναμιν. κατὰ τὴν τῶν ὑπαρχόντων δύναμιν. Pro facultatum viribus. Pro viribus.

ἀχάριστος, ὁ καὶ ἡ. com. Ingratus. i. 90.

ἀχθισθαί. com. μ. ἀχθίσομαι, et ἀχθίσομαι. π. ἡχθισθαί. ἀορ. ἡχθίσθην. Gravari, dolere. Item aliquam iniquo animo ferre. vii. 134. viii. 99.

ἀχθισθαί περὶ τινος πρήγματος. Herod. locutio, pro com. ἐπὶ τῇ δυσφορίῳ. Aliquid graviter vel moleste ferre, περὶ τῶν τῶν ἀχθίστοι. viii. 99. De navibus solliciti. Classis jacturam moleste ferentes, vel graviter ferentes.

ἀχθος, τό. Ion. et poet. pro com. φόρτος, et βάρος. Onus. ἀπαλὸν τὸ ἀχθος. Detractis oneribus. i. 80. ἀχθος φέρειν. Onera ferre. iii. 102.

ἀχθοφόρος, α, ὁ. com. Qui sarcinas fert, qui onera fert. Epithetum est jumentorum, et hominum mercenariorum. vii. 187.

Ἀχιλλῆος δρόμος. iv. 76. Vide Dionys. de situ orbis, v. 306, 545. et Eurip. Iphig. in Tauris, v. 436, 437.

ἀχρηστον λόγον λέγειν. ix. 111. Verba inutilia dicere. Verba proferre, quorum nullus est usus. Inania, vana verba proferre.

ἀχρηστος, α, ὁ καὶ ἡ. com. (χρηστός, utilis.) Inutilis τοῖς δύο ἀχρηστοὺς οὐκ ἐκλυπὶν ὅφειον τὴν νῆσον, ἀλλ' αἰεὶ φιλοχωρεῖν, πεινῆν τε, καὶ ἀμνηχανίην. viii. 111. Vall. Andriorumque insulam totidem propitia numina nunquam dérelinquere: sed semper incolere, inopiam, et impossibilitatem. Stephanus longe melius, Duas inutiles Deas nunquam insulam ipsorum relinquere: sed in ea gratum domicilium semper habere, Paupertatem videlicet, et Impossibilitatem. His duobus numinibus opponit Herod. τοὺς χρηστούς, viii. 111. quos δύο τοὺς μεγάλους appellat. ibid. τὴν Πυθῶν, καὶ τὴν Ἀναγκάην. Vide Πυθῶν.

ἀχρηῆς. Ion. et poet. pro com. ἀχρηῖος. Inutilis. οὐκ ἐπὶ τῷ ἀχρηῖᾳ τοῦ στρατοῦ. Cum inutili exercitus parte. i. 191, 211. iii. 81.

ἀχρημάτος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui est sine pecuniis. Qui nullas habet pecunias. Pauper. i. 89.

ἀψικνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet.

Intactus. Illibatus. *μελιτώσσα ἄψευτος*. viii. 41. Placenta melle condita intacta, vel illibata.

ἄψευδης. Ion. et poet. pro com. *ἄψευδης*, ἡγουσιν ἀληθῶς. Non falso, vere, revera. ix. 58. Sed nec *ἄψευδης*, nec *ἄψευδης* in vulgatis Lexicis Græco-latinis exstat.

ἄψευδης, ὁ καὶ ἡ. Verax, veridicus. *μαντήϊον ἄψευδης*, oraculum veridicum. i. 49. Oraculum verax.

B.

B pro Φ, apud Macedones interdum usurpatur, *Βεῖγες*, pro Φεύγεις. vii. 73.

βαδην. com. Pedetentim. Lento gradu. ix. 57.

βαθὴ. Ion. pro com. *βαθῖα*. Profunda. i. 75. Dicitur et *βαθία*. *τάφρος βαθία*. Fossa profunda. i. 178. ἐν λίμνῃ *βαθῖν*. In palude profunda. iii. 110.

βαθύκληρος, υ, ὁ. Nomen Homericum, q. d. Qui profundas hereditates habet. Qui latos amplosque fundos habet. Opulentus. Prædives. V. Hom. 35. τοίων γὰρ πατήρων ἐξ αἵματος ἰκνυγῶσσι, οὔτι *βαθυκλήρων*, οὔτ' ἄσπιτα μῆλα νιμάντων. Talium enim parentum ex sanguine nati estis, nec amplos fundos habentium, nec innumeras oves pascentium.

βαίνειν. Ion. et poet. transitive pro *βιβάζω*, et *ἀναβιβάζω*, imponere. Gall. *Faire monter*. *Mettre sur quelque chose*. ἄνδρας ἐπ' αὐτὰς [τὰς καμήλους] ἔθηκεν. In ipsas camelos imposuit viros. Viros jussit ascendere camelos. i. 80.

βαίνειν, et *ἀναβαίνειν*, dictum de brutorum congressu, quem ascendendo faciunt. et *ἀναβαίνειν* dicuntur mares τὰς θηλείας. Fœminæ vero *ἀναβαίνεσθαι*, et *βαίνεσθαι*. i. 192.

βαίτη, ης, ἡ. com. Vestis genus ex pellibus consutis factum. Bæta, Pastoralis, et pellicca vestis. iv. 64.

βαλανάγρη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro com. *βαλανάγρη*, ας, et *κλεις*, *κλειδός*, clavis. τὰς πυλίων *βαλανάγρης* οἱ *Βαβυλώνιοι* ἐμοὶ ἐπιτρέφονται. Babylonii portarum claves mihi committent. iii. 155.

βαλανηφόρος, ὁ. com. Qui glandes edit. Qui glandibus vescitur. i. 66.

βάλλισθαι. Ion. pro com. *βουλεύεσθαι*, consultare. οἱ ἄγγελοι ἐπὶ σφῶν αὐτίων *βαλλόμενοι*. v. 73. Legati inter se collocuti. Vel, Consultatione inter se habita. ἴσθι αὐτὸν ἐπ' αὐτοῦ *βαλλόμενον* [ταῦτα] *πιπρηχέναι*. v. 106. Scias ipsum per se, solum, habita consultatione, i. e. non alieno, sed suo consilio usum, sua sponte, hæc fecisse. καὶ ἐπὶ σφῶν αὐτίων *βαλλόμενοι*. viii. 109. Etiam inter se ipsos consultantes.

βάλλισθαι τι ἐς θυμὸν. Herodotea locutio. Aliquid animo mandare. viii. 68. ὁ βασιλεὺς, τοῖς ἐς θυμὸν βαλεῖ. O rex, hoc animo manda. Homerus Iliad. O. v. 566. dicit ἐν θυμῷ *βάλλισθαι*. ἐν θυμῷ δὲ *βάλοντο* ἵπποι, *φράζοντο* δὲ ἡῆες. Idem ἐν *Φρῖσι* *βάλλισθαι*. Iliad Δ. v. 39. ἄλλο δὲ τοι *ἔριω*, σὺ δ' ἐν *Φρῖσι* *βάλῃ* σῆσι.

βαλλίσκω. Ion. et poet. pro com. *ἑάλλω*, hocque pro *ἑάλλω*, jacebat. ix. 74.

βαρία. Ion. pro com. *βαρεῖα*. vi. 119.

βάρις, ἡ. Herod. vocabulum. Navis, navigium. ii. 41. αἱ *βάρις*, Naves. ibid. ἐν ἐκείνῃ *βάρῃ*. ii. 60. τὴν *βάρην*. ibid. *βάρις*, quid proprie dicatur. ii. 96. ἐν *βάρῃ*. ii. 179.

βαρβαρόφωνος, ὁ καὶ ἡ. com. Barbarus lingua utens. Barbarus. *φράζω*, *βαρβαρόφωνος* ὅταν ζυγὸν εἰς ἄλλα *βάλλῃ*. viii. 20.

βαρβαρόφωνος ἰὺγή. Barbarus clamor. ix. 43.

βαρυσύνφορος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. *δυστυχής*. Infelix, mi-

ser. Qui graves calamitates fert.
ἀνθρώπων βαρυσυμφορώτατος. Omnium hominum miserrimus. i. 45.
βασανίζω. com. Torquere. Tormentis adhibitis interrogare. Quæstionem habere. Gall. *Torturer*. *Bailler la torture*. *βασανισθῆναι* ὑπὸ τῶν τρετηγῶν. vii. 146.
Valla: A ducibus torti.
βασιλίας. Ion. et com. pro altero Ion. *βασιλῆας*, accus. plur. ii. 169.
βασιλῆας. Ion. nom. plur. pro Attico *βασιλῆς*, vel *βασιλῆς*. i. 13. communiter etiam *βασιλῆς*.
βασιλῆ. com. et Ion. ut et *βασιλῆ*. vii. 139.
βασίλισσα. Ion. et com. ἡ καὶ *βασίλισσα*. Regina. i. 11, 185, 187.
βασιλῆος. gen. sing. Ion. et com. pro *βασιλῆος* Attico, et altero Ionico *βασιλῆος*. ii. 142. vii. 138, 145, 146.
βασιλῆος. Ion. et Attice pro Ion. altero *βασιλῆος*. i. 192.
βασιλῆας. Ion. accus. singul. 3. contract. pro com. *βασίλια*. i. 14, 94.
βασιλῆα, *ων*, *τά*. Ion. et poet. pro com. τὸ *βασίλια*. Regia. Regium palatium. i. 30, 178.
βασιληῆς, ἡ. Ion. pro com. *βασίλια*. Regnum, dissoluta diphthongo *υ* in *ῆ*, et producto *ς*, quod in *η* versum. i. 11, 12, 13. iv. 5, 7.
βασιληῆος. Ion. pro com. *βασίλειος*. i. 14, 178.
βάττος, *ς*, *ὁ*. Rex ab Afris ita vocatur. *Λίβυες τὸν βασιλῆα Βάττον καλεῖν*. iv. 155. *Βάττι*, i. e. ὁ *βασίλει*. ibid.
βιδάσαι, vide *συμβιδάσαι*.
βιβουλευμένα. Ion. et Attice, pro com. *βιβουλομένοι*. ἔτι ἡμῖν κακῶς *βιβουλευμένα* ἔσται. Nec male a nobis consultatum fuerit. Nec malum consilium a nobis initum, captumque fuerit. Nec male nobis consultum fuerit. i. 112. Non male nobis consuluerimus.
βιδωμένος. Ion. et Dor. pro com.

βιδωμένος. Celebris, clarus. iii. 39.
βέκκος, *ὁ ἄρτος, κατὰ Φρύγας*. Phryges panem vocant *Bec*, et *Becum*. ii. 2.
βίλος, *ιος*, *ους*, *τό*. com. Fulmen. *ἐς ταύτην ὁ θεὸς ἐπέκνησε βίλος, καὶ κατεκαῖν πᾶσα*. In hanc Deus fulmen immisit, et tota combusta est. iv. 79.
βιάσθαι. Cogi, vim pati, per vim ferri, violenter agitari. τὸ *λῆϊον ἀνέμω βιάμενον*. Seges a vento per vim vel violenter agitata. i. 19.
βιάσθαι. Cogere, vim afferre. iv. 139. per vim aliquid facere. *μηδαμῶς βιῶ πρήγματος τοιοῦτο δόμενος*. ix. 111. Ne rem hujusmodi per vim petas. Vel, Ne rem hujusmodi petens utere. Ne per vim extorquere coneris, quod a me petis.
βιβλίον, *ς*, *τό*. Apud Herodotum sæpe non pro libro: sed pro tabellis literisque sumitur. i. 125. quod alibi *γράμματα* vocat, *ὡς ἐπιτολὴν*. *βιβλία γραψάμενος πολλὰ, καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πρηγμάτων, σφρηγιδὰ σφί ἐπέβαλε τὴν Δαρείου*. Cum multas literas, et multis de rebus agentes scripsisset, Darii sigillum imposuit. iii. 128. *τῶν βιβλίων ἐν ἑκάστῳ ἰδίῳ τῷ γραμματισῇ ἐπιλέγεσθαι*. Singulas literas, singulas epistolas, scribæ legendas tradidit. iii. 128. τὸ *βιβλίον ἐπιλεξάμενος*. Literis lectis. v. 14. vi. 4. τὸ *βιβλίον*. viii. 128. *ἐπιλεξάμενοι τὸ βιβλίον*. ibid.
βίβλος, *η*. Liber. *τὰς βίβλους διφθέρας καλεῖν* ἅπὸ τοῦ παλαιῦ Ἴωνες, *ὅτι κατὰ ἐν σπάνῳ βίβλων ἐχρίαντο διφθέρησι αἰγίησί τε, καὶ οἰήθησι*. Iones antiquam consuetudinem servantes, Biblos appellant pelles, quod quondam Biblorum, [id est, Ægyptiæ papyri] penuria laborantes, caprinis ovillisque pellibus sint usi. v. 58.
βίκος, *ὁ*. Dolium. *βίκους οἶνου πλῆεις*. Dolia vini plena. i. 194.
βίος, *ὁ*. Victus, fortunæ, facultates,

βίη αὐτοῖς ἀρκέει ἑπὶ. Victus sufficiens. i. e. qui satis esset, ipsis aderat. Ipsis victus suppeditabat, sive suppetebat. Facultates ad vitam degendam ipsis suppetebant. i. 31. **βραχία** τοῦ βίου ἔχον. V. Hom. 1. Exiguas fortunas habens, κατὰ τὸ ἔχον τὸ βίον. V. Hom. 2. De re familiari valde bene constitutus. Vel, Vitæ facultatibus valde amplis instructus. τοῦ βίου ἀρχιόντας ἔχον. V. Hom. 7. Vitæ facultates satis amplas habebat. Vel, Satis facultatum ad vitam sustentandam habebat, ἥ ποτε ἰὼν βίον. V. Hom. 9. Victus inopa. ἀπὸ τῆς ποιήσεως τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχον. V. Hom. 10. Ex poesi victus subsidium habens, victum sibi parans.

βιοτίνιον. Ion. et poet. pro com. **βιοῦν**, vivere. V. Hom. 15. Vel victum habere. Ctesias, Ind. 20. 24.

βιότης, ἥς, ἡ. Ion. et poet. pro com. **βίος**, vita. vii. 47. V. Hom. 1. victus. V. Hom. 16. ἀπὸ τῆς ποιήσεως τὴν βιοτὴν ἔχον. Ex poesi victum habens, victitana.

βιοῦσθαι. Ion. et poet. pro com. **βιοῦν καὶ ζῆν**, vivere, ὅθιν βιοῦνται, unde vivit, unde victum sibi parat. ii. 177.

βιώσιμον. λέγων ὅτι ἐκ οὗ οἱ βιώσιμον. Dicens sibi non esse vivendum. i. 45. ἐκ οὗ ἦν βιώσιμον ἀνθρώποις. Ab hominibus vita traduci non posset. Homines vivere non possent. iii. 109. Homines nullam vivendi facultatem haberent.

βλάβος, τό. Ion. et poet. pro com. **βλάβη**, π. μή τι τοι ἐξ αὐτῆς γίνηται βλάβος. Ne quod damnum ab ea tibi contingat. Ne quid damni ab ea accipias. i. 9.

βλαστὴς, οὗ, ὁ. com. Germen, ramus, virgultum, surculus. vi. 37. viii. 55. Vide ἀναδραμῖν, et πίτυος πρόπον ἐστρέψαι.

βλήμα, τος, τό. Jactus, ictus, vulnus, plaga. iii. 35.

βλαχεῖς, ἀνθρώπ. Leviter (λαχεῖς.) Graviter, vehementer. ἀνθρώπ. εἰχιν, ἡ καὶ βλαχεῖς, καὶ ἐκ ισχυρῶς. Ctesias. Pers. 41. Infirma erat, ægrotabat, quanquam leviter, non autem graviter.

βίης, αἰ. Boves. i. 31.

βουβῖν, com. Opem ferre. Eruptionem facere ex aliquo loco. Cum copiis aliquo ire. **βουβῖναι** ἐπ' αὐτόν. Ex [urbe] eruptionem faciunt in ipsum. Adversus ipsum cum armata militum manu propere feruntur. i. 62. ἡ ἄλλη στρατὸς ἐπὶ αὐτοῖς. Reliquus exercitus ad opem [ipsis] ferendam accurrebat. iii. 146. **βούβων** αἰσῶ. vi. 23. vii. 157, 158, 159.

βουβῖν ἐς τινα τόπον. Herodotea locutio. ἀπὸ βουβῖας χάριν ἐς τινα τόπον χαρῶν. viii. 72. In aliquem locum ad opem ei ferendam, ejusque tutandi gratia ire.

βόλας, ὁ. Ion. et poet. Funda, verriculum, rete piscatorium. ὁ βόλος ἵπταται, verriculum jactum est. i. 62.

βορὴ, ἥς, ἡ. Ion. pro com. **βορέα**. Cibus, esca, ferculum, epulæ. ἄλλος ἔχον βορέης. Cibi satis habere. Cibo satis depastum esse. i. 119.

βόσκη. Ion. poet. et com. Hinc Latinum pascq. i. 44. τὰ ἡλέου πρόβατα βόσκηται παρὰ ποταμὸν. ix. 93. Solis oves ad fluvium pascuntur.

βουλεύειν, ου, τό. N. H. quod in vulgatis Lexicis non exstat, pro com. τὸ βουλευτήριον, v. Curia, locus publicus, in quo de republ. consultatur. V. Hom. 12.

βουλεύειν. com. Consultare, deliberare, πᾶντα βουλευόμεν περὶ οὗ, aliquid novi moliri in aliquem. i. 210. **ἐβόλευσε** πρῶτος τὸ πρῆγμα. Hac de re primus consultavit, iii. 84.

βουλεύειν ὄλεσθον τινί. ix. 110. Perniciem alicui moliri.

βουλεύσθαι. com. Statuere, discernere. **βεβούλευμαι**. ζῆναι χέφα-

ξαν. Pontem jungere decrevi. iii. 134. κατὰ τὰ βεβουλευμένα. Secundum decreta, prout decretum fuerat. iv. 125. ἐπαύουν τὰ βεβουλευμένα. Faciebant quæ decreta fuerant. iv. 128.

βουλευθεῖς, ὤσα, ἐν. com. Consultatus, a, um. De quo consultatum est. Quod habita consultatione gestum est. τῷ ᾧ βουλευθέντι πρῆγματι τελευτῇ ὡς τοιπίπαι χρεστὴ ἰδέσθαι ἐπιγίνωσθαι. vii. 157. Rem bene consultatam, bonoque consilio gestam bonus exitus plerumque solet excipere, vel sequi.

βουλευόμενος. Ion. et poet. pro com. βουλόμενος, tanquam a βουλεύομενος, per contract. et versa ου, in εν, volens. ii. 87.

βουλὴν νυκτὶ δίδουσι. Herodotea locutio, pro com. ἵκτωρ βουλεύεσθαι. Noctu consultare. vii. 12.

βουπόρος, Epithetum veruum. βουπόρους ὄβελους. Magna verua. ii. 135. Vall. vertit verua ad torrendos boves: at si vocis ἔτυμον spectes, vertendum potius, ad boves transigendos. Quo Homerus videtur spectasse quum cecinit, Il. A. 465. μίσυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπυραν. Virgil. Æn. i. 216. hæc adumbravit, Pars in frustra secant, verubusque trementia figunt.

βραχέα, τῶν βραχίων, τά. Brevia. Sic Virgil. Æn. i. In brevía, et Syrteis urget (miserabile visu) Illiditque vadis. 115. Vada, quæ propter aquarum brevitatem brevía vocantur. θάλασσαν ὑπὸ βραχίων μηκέτι πλωτὴν. ii. 102. Mare ob brevía non navigabile. ἐν τοῖσι βραχίσι γινώσθαι λίμνης τῆς Τριτωνίδος. In paludis Tritonidis brevibus fuisse. iv. 179. διάπλοον τῶν βραχίων. Per brevía transitum. ibid.

βραχίη. Ion. pro com. βραχυῖα, brevis. f. g. v. 49. vii. 61.

βρέφος, ἰος, ους, τό. Non solum de humana progenie, quæ infans

appellatur: sed etiam de brutorum foetu dictum. τῆς ἡμιότου τοῦ βρέφους. Tenellum mulæ foetum. iii. 153.

βρώσκων. Ion. et poet. pro com. ἔδων, ἐσθίου, edere. βεβρώσκει, comederat. i. 119.

βύσι. com. Claudere, obturare, farcire, replere. τὸ στόμα ἐβύετο. Os clausum, vel, os refertum [auro, auro repletum] habebat. vi. 125.

βυσσός, ἔ, ὁ. Ion. et poet. Profunditas, fundum. iii. 23. χωρέων ἐς βυσσόν. Sic et Galli, *Aller au fond de l'eau*. Ibidem.

βαμῖς, ἴδος, ἡ. Quid. Vide ἀνασκαμῖς. ii. 125.

βῶν. Ion. pro com. βῶν, bovem. vi. 67.

βῶσαι. Ion. et Dor. pro com. βοῆσαι. Vocare, nominare. i. 146.

βάσαντις, pro βοήσαντις. v. 1. ἐπιβάσονται, pro ἐπιβοήσονται. ibid. βάσαντα. vi. 105. viii. 118. βάσανς. pro βοήσανς. viii. 92.

Γ.

Γαλαθνήος. com. Lactens. θύων γαλαθνήα πρόσβατα. Lactentes victimas immolare. i. 183.

γαλακτοπότης, ου, ὁ. Qui lac potat. i. 216. iv. 186.

γαμόρος, ω, ὁ. Ion. pro com. γημόρος. Proprie dici videtur agricola, παρὰ τὸ τὴν γῆν μίρυν, καὶ διατερεῖν, quod terram dividit. Alias est bovis terram aratro findentis epithetum. Apud Syracusanos γημόροι, vel γαιμόροι, quod idem significat, vocabantur antiqui fundorum ac prædiorum domini. τοὺς γαιμόρους καλεομένους τῶν Συρηκοσίων, ἐκπιδόντας ὑπὲρ τι τοῦ δήμου, καὶ τῶν σφετέρων δέλων, καλεομένων Κολλυρίων. vii. 155. Eos, qui Gamori vocabantur, [i. e. antiqui agrorum domini,] expulsos a populo, et suis servis, qui Cyllyrii nominabantur. Hoc a Dionysio Halic.

Antiq. Rom. lib. vi. 388. 36. a-
perto confirmatur his verbis, ἐν
Συρακούσαις, αἷς οἱ γεωμόροι πρὸς
τῶν πιλατῶν ἐξηλάθησαν. Syracusis,
ubi Geomori a suis clientibus,
[novis agrorum colonis,] expul-
si fuerunt. Consule nostrum
Græco-latinum Thucydidis indi-
cem, et notas in vocem γεωμόρος.
Sic etiam vocatur agri mensor,
finitor, divisor, distributor. Vo-
cem γεωμόρος usurpat et Æschylus
ἐν Ἰκτίσι. v. 621. τὸν κῆ βοηθήσονται
τῶνδε γεωμόρων. ἄτιμον εἶναι ἐξ ἐν Φυ-
γῇ δημηλάτῳ. Ubi φυγή δημηλάτος
vocatur exilium, in quod quis a
populo expellitur. Quæ verba
locum Herod. nobis illustrent.

γάμος, ὁ. com. Nuptiæ. γάμους
ἐγήμεν, nuptias celebrarunt. iv.
145.

γαυλὸς, ὁ. N. H. navis oneraria.
τρίηρας δύο ἐπλήρωσαν, καὶ γαυλὸν
μύγαν. Duas triremas instruxe-
runt, et ingentem onerariam na-
vem. iii. 136, 7. γαυλοὺς καταδύ-
σας, navibus onerariis submersis.
vi. 17. γαυλοὺς Φοινικηίους συνίδει.
viii. 97. Naves Phœnissas onera-
rias connectebat, colligabat, con-
jungebat.

γαυλὸς, ὁ. Situla, qua ad aquam
hauriendam et ferendam utimur.
vi. 119.

γυναίκτη, ἡ. Participium. f. g.
aor. 1. medii poetici, verbi γίνω,
pro quo γυνάω, ὦ. com. Quæ ge-
nuit, quæ peperit, mater. ἐκκλη-
θέντας ὑπὸ τῆς γυναικίτης. A matre
expulsos. iv. 10.

γινῆσθαι. Ion. et poet. pro com.
γενήσασθαι, genuisse. οἱ γυνάμενοι.
Parentes, qui nos genuerunt. i.
120, 122.

γέλως, ὁ. com. γέλωτα ἐμὲ θήσοιθε.
Me deridebitis, ac ludibrium fa-
cietis. Me ludibrio habebitis. iii.
29. γέλωτα τὰ τοιαῦτα τίθισθαι.
Res hujusmodi deridere, ludibrio
habere. iii. 38. ἐπὶ γέλωτι. ix. 82.
Valla: Per jocum. Gallice melius,

Par risée, par moquerie. Per
risum, per ludibrium.

γενεαὶ τρεῖς ἀνδρῶν ἱκατὸν ἔτη ἐστί.
Tres hominum ætates sunt cen-
tum anni. Ergo singulæ ætates
continent annos 33, et 4 men-
ses. ii. 142.

γενελογεῖν, αἶν. Ion. pro com.
γενεαλογεῖν, genus recensere. ii.
91. γενεαλογησαντι ἰωῦτόν. Qui sui
generis originem recensuit. ii.
143. συγγενεαλογησαντι ἱμιαῦτόν.
ibid. ἀντεγενεαλογησαν. Vicissim,
vel contra genus recensuerunt.
ii. 143, 146. iii. 75.

γενετή, ὅς, ἡ. com. Nativitas, or-
tus. ἐκ τῆς γενετῆς. Ex nativitate,
ab ortu. iv. 23.

γενέτωρ, ὁ. Ion. et poet. pro
com. γονὺς, et πατήρ, genitor,
parens, pater. viii. 137.

γεραίρειν. Ion. et poet. Honorare.
τραγικῶσι χοροῖσι αὐτὸν ἐγείρειον.
Ipsum tragicis choris honora-
bant. v. 67. prope fin.

γέρεα. Ion. pro com. γέρεα. Vide
ε. Ion. pro com. α. vii. 104.

γέροντες, οἱ. com. Senatores. i. 65.
v. 40. παρίζουν βουλευούσι τοῖσι γέ-
ροσι. Senatoribus consultantibus
assidere. vi. 57.

γέρρον, ου, τό. Vide Suidam in
voce γέρρα. Eustath. γέρρον δυοὶ ε,
ἀσπίς Περσικὴ ἐκ λύγων, καὶ φραγμός,
καὶ σκηνή, καὶ γέρρον ὁμανύμεως τὸ αἰ-
δοῖον. καὶ γέρρα βόεια, οἰονὶ δέρεα, i. e.
γέρρον per duplex ε scriptum, cly-
peus Persicus [est] ex viminibus
compactus, item sepes, et se-
ptum, atque tentorium, et homo-
nymως pudendum. et γέρρα βόεια,
quasi δέρεα, i. e. scuta bubula, quæ
ex pellibus bubulis sunt facta.
Φερέαντες τὰ γέρρα οἱ Πέρσαι, ἀπί-
σαν τοξευμάτων πολλὰ ἀφιδίως. ix.
61. Valla: Confertis gerris Per-
sæ ingentem vim sagittarum
emittebant. περὶ τὰ γέρρα. ix. 62.
Circa gerra. ix. 99, 102.

γύνειν. μ. γύσω. com. Vulgo fa-
cere gustare, gustu aliquo asper-

gere. ὁ δὲς γλυκὺν γήυσας τὸν αἰῶ-
να. Deus dulci gustu vitam as-
pergens. v. s. cum fecerit gustare
vitam dulcem. vii. 46.

γίνωμαι, com. cum accus. εἰ μὴ
γίνωσται ὅφι ἡ χάρις τὰ ἀπὸ Διός.
Nisi ipsorum regio gustarit Jovis
bona, i. e. pluvias. Nisi ipsorum
ager pluviis cœlitus cadentibus
irrigetur. Sic et apud Joannem,
cap. ii. v. 9. ὡς ἔγυστο ὁ ἀρχιτερί-
κλιος τὸ ὕδωρ. Et ad Hebræos,
cap. vi. v. 5. καλὸν γυσταμένους Θεῷ
ἔμμα. H. Steph. pro γίνωσται hic
legendum censet ὕσταται. Sed ni-
hil mutandum. Nam vulgata
lectio est optima, optimamque
constructionem habet, ut patet
ex exemplis quæ proposuimus.
τὰ ἀπὸ Διός, sub. ἀγαθὰ, ταῦτίςιν
ὑποτὺς τῶν ἀγαθῶν αἰτίους. Si Ste-
phani correctionem non necessa-
riam nec verisimilem sequaris,
constructionem ac locutionem
longe duriozem, et ab usu remo-
tiorē sequi frustra cogeris. Sed
quid opus est his correctionibus,
vel potius corruptionibus impor-
tunis?

γινώσκω, v. ὁ. V. H. q. d. qui terræ
fame laborat. Qui parum terræ
possidet, ac proinde plus habere
cupit. ii. 6. (οἱ πολλὴν ἔχουσι γῆν.)
ibid. Ἀνδρίους εἶναι γινώσκοντας τὰ
μάλιστα ἀνηκούσας. viii. 111. [Di-
cebant] Andrios ad maximam
soli tenuitatem [ac inopiam] re-
ductos esse.

γινώσκω, πίδος, ὁ. N. H. Agricola,
qui in agro colendo pedum opera
utitur. ἀπὸ γινώσκων ἐστὶ μοι βίος.
Mihi ex agricolis victus est, vel
paratur, suppetit. vii. 28. Sed sus-
picor hic legendum γινώσκων. γινώ-
σκων, ὁ περὶ τὴν γῆν, εἴτε γῆν, ποιῶν,
qui in agro colendo laborat. Vel,
ὁ τὴν γῆν ποιῶν, ταῦτίςιν ἀσκήων, καὶ
θεραπεύων, agrum exercens, co-
lens terram. unde γινωσκονία apud
Poetas, agricolatio, agricultura.
Phocylides, εἰ δὲ γινωσκονίην μετέπειν,

μακροὶ τοὶ ἄρουραι. Quinetiam in
vulgatis Lexicis fortasse scriben-
dum, γινωσκονίας, v. ὁ.

γινωσκονίαν, εἴν. V. H. Terram fo-
dere. Suffodere terram. iv. 200.
γινωσκονίαν. μ. γινωσκονίαν. com. Ponte
jungo. Pontem impono. Ponte
imposito conjungo. Pontem su-
pra fluvium vel mare construo.
βόσπορον γινωσκονίαν. Cum Bospo-
rum, [id est, utrumque Bospori
littus] exstructo [supra ipsum]
ponte conjunxisset, [ita ut trans-
iri per pontem posset.] iv. 88.
quod dilucidius dicitur iv. 118.
γινωσκονίαν ζεύξας ἐπὶ τῇ αὐτῇ τοῦ
βόσπορου. Idem, γινωσκονίαν ποταμὸν
Ἰστρον. Istrum fluvium, [i. e. utram-
que fluminis Istri ripam] ponte
jungit. ibid. γινωσκονίαν ποταμὸν
Ἰστρον. vii. 10. §. 3. γινωσκονίαν τοῦ
Στρυμόνα ποταμὸν. vii. 24, 34, 36.
ἀλλ' ὅταν Ἀρτίμιδος χρυσάρεον ἱερὸν
ἀκτὴν ἦνυστο γινωσκονίαν. viii. 77.
Sed χρυσάρεον legere præstat, ut
in margine scriptum. At cum
Dianæ auricomæ sacra littora
navium junctarum ponte jun-
xerint.

γινωσκονίαν, εἴν, ὁ. Proprie quidem
ipsam pontis ædificationem at-
que structuram significat, inter-
dum vero et ipsum pontem ex-
structum. Ctesias, Δαρῖος διέβη
τὰς γινωσκονίας. Pers. 17. Darius
transivit pontes. Quod συνανήμας
dicit. ibid. Δαρῖος διέβη τὴν γί-
φυραν.

γινωσκονίαν, εἴν, ὁ καὶ ὁ. com. Terri-
gena. Ex terra natus. Ἐρεχθῆος
τοῦ γινωσκονίαν λεγομένου εἶναι. viii. 55.
Erechthei, qui terrigena, i. e. ex
terra natus esse dicitur.

γινωσκονίαν, εἴν. V. H. Quod in vulg.
Lexicis semel tantum reperitur,
et nullius auctoritate confirma-
tur, atque vertitur, Terram, seu
humum fodere. Ἀμιννοκλίῃ τῇ Κρη-
τίαν, ἀνδρὶ Μάγνητι, γινωσκονίαν περὶ
Σηπιάδα. vii. 190. Valla: Ami-
nocli Cratinee, viro Magneti, dum

circa Sepiadem humum fodit. *Æ.* P. Aminocli Cretini filio, viro Magneti, &c. Sed fortasse probabilius si τὸ γοχῶν accipias pro γῶν ἔχων, καὶ πτῶσθαι, terram habere, agrum possidere. Vertes autem, qui terram circa Sepiadem possidebat, qui circa Sepiadem agros habebat. Quid autem sit Σηπιάς, docet Eust. his verbis, Σηπιάς ἀκτὴ, ἄκρα περὶ τὸν Ἄθων, ὅπου ὁ τοῦ Ζεφύρου γόλος ἰδυεύχασιν. ὅτι παρὰ τὸ τὴν Θέτιν φεύγουσαν τὸν τοῦ Πηλίου γάμον εἰς σηπιδὴν ἐκίμισταβληθῆναι, οὕτως ἐκλήθη. Alios γοχῶν de Neptano dici potest, qui terram ambit atque continet, et qui propterea γοῦχος, et γῆχος, et a poeta passim γαῖχος appellatur. Eust. consule.

γίνεσθαι. Fieri, cedere, succedere. ἡ ἀμαρτὰς οἱ ἐς θῶν ἐγγόνει. Peccatum ipsi commode cessit. i. 119.

γίνεσθαι. com. pro χωρεῖν, et ἀποβαίνειν, quæ frequentius leguntur, succedere. οἰκῶτα μὲν νυν βουλευόμενοι ἀνθρώποισι ὡς τοιπύκων ἔβηλυ γίνεσθαι. [vide δοτικὴ ἀντὶ τῆς γενικῆς.] viii. 60. ad fin. Loquendi genus huic simillimum habemus. vii. 157. τῷ δὲ εὖ βουλευόντι πρῶντατι πλειοντὴ ὡς τοιπύκων χρηστὴ ἔβηλυ ἐπυγίνεσθαι. id est, Rei enim, de qua recte deliberatum est, exitus ut plurimum bonus esse solet. Verba hoc sonant, rem enim recte deliberatam finis ut plurimum bonus sequi solet. τῶν σφαγίων οὐ γινόμενων. ix. 61. cum victimarum immolatarum sacra non succederent [ipsis, nec lætum prælii exitum significarent. Cum litare non possent. vel, χρηστῶν subaudiendum, ut ibid. vel καλῶν, ut alibi passim.] Vide σφάγια. ὡς δὲ χρόνῳ κατὰ ἐγγίνο. ix. 62.

γίνεσθαι πρὸς τινας. Herod. locutio. pro quo Thucyd. εἵναι μετὰ τινας, ab aliquo stare. μάλιστα μὲν πρὸς ἡμέων γίνεσθαι. viii. 22. Præcipue

quidem a nobis stare συνιστάμενος idem Herod. ibid. ἀπὸ τινας γίνεσθαι, ἀπ' ἡμέων γογῶσθαι, a nobis stetit. γινέσθαι πρὸς ἑαυτῶν, a se stare. ibid. Vide πρὸς τινας εἶναι.

γινώσκων. com. Decernere, statuere, ἔγνωσαν δοῦναι. Dare statuerunt. i. 74.

γινώσκων. com. Cognoscere. ἄλλων γινώσκας Κροῖσον. v. s. Cum Croesus cognovisset alium, q. d. non eum, qui re ipsa erat. i. e. Cum Croesum non agnovisset; sed alium esse duxisset. i. 85.

γινώσκων. com. Cognoscere, statuere, judicare, censere. ἔγνωσαν οἱ παραγενόμενοι Σπαρτιητίων, Ἀριστοδημοῖ ἐργα ἀποδείξασθαι μεγάλα. ix. 71. Spartani, qui adfuerant, Aristodemum magna [eaque præclara] facinora edidisse censuerunt.

γλίχσθαι περὶ τινας. Herodotea locutio, pro quo com. d. γλίχσθαι τινας, vel τί. Cupidum, ac studiosum esse rei alicujus γλίσχονται περὶ τῆς ἐλευθερίας. Libertatis cupidis atque studiosis. ii. 102. γλίχται. Cupis. vii. 161.

γλῶσσα. Lingua, sermo. com. ἦν τινα γλῶσσαι ἴσαν οἱ Πηλασγοί, οὐκ ἔχω ἀκριβέως εἰπεῖν. Quanam lingua uterentur Pelasgi, certo dicere non possum. i. 57. βάρβαροι γλῶσσαι ἴντες. Barbara lingua utentes. ibid. ἀπὸ γλῶσσης ἐπυκτῶν. Ore aliquid addere. i. 123. Galli felicius hoc ita exprimerent, Lui ayant commandé d'ajouter de bouche, vel, de lui dire de bouche, que lui-même jendit et ouvrit de sa propre main le lièvre, qu'il lui avoit envoyé. τῇ αὐτῇ γλῶσσαι οὕτοι νομιέσασιν. Isti eandem linguam usurpant. Eadem utuntur lingua. i. 142. ὁμολογῶσι κατὰ γλῶσσαν. Lingua consentiunt. ibid. Ἑλλάδι γλῶσσαι ἴντα. ix. 16. Græca lingua utentem, Græce loquentem.

γλοφίς, ἰδας, ἱ. com. q. d. scalptura. Concava sagittæ pars extrema, in quam incisam nervus immittitur, quum jaculari volumus. Crena Latine dicitur. τεξέυματος παρὰ τὰς γλυφίδας περιελίξαντες, καὶ περιήσαντες τὸ βέβλον, ἐτόξουν ἐς συγχεύμενον χωρίον. viii. 128. Val- la: Libellum sagittæ postremo involvebat, adaptatisque desuper pennis, ad locum, de quo convenerat, sagittam emittebat. Æ. P. Cum libellum circum sagittæ crenas involvisset, eique pennas addidisset, in locum, de quo inter eos convenerat, ejaculabatur. Vel, Literas involutas circa sagittæ crenas, et pennas inpositis alligatas, in locum, de quo inter ipsos convenerat, emittebant.

γνώμη, τος, τό. Ion. et poet. Notitia, cognitio, experimentum, documentum. τῶν ἔχοντι γῶμα μέγιστον. Quorum habemus maximum documentum. vii. 52. Quorum optimam habemus notitiam.

γνώμη. Sententia. Gallice, l'avis, et opinio. Italice, il parer, l'opinione. Consilium, prudentia. γνώμη ἀποφαίνει περὶ τινος. De re aliqua suam sententiam dicere, pronuntiare. i. 40. ἀμφοτέρων ἐς τὸ αὐτὸ αἱ γνώμαι συνίδραμον. Utriusque in idem concurrebant sententiæ. i. 53. οὐ προσθήσομαι αὐτοῦ τῇ γνώμῃ. Ejus sententia me non adjungam. Ei morem non geram. i. 109. ταύτῃ τῇ γνώμῃ πλεῖστός εἰμι. In hac sententia maxime sum. i. 120. κατὰ τὸ αὐτὸ αἱ γνώμαι συνεπίπτου. In idem sententiæ conciderunt, inciderunt, eodem venerunt, i. e. omnes sententiæ in idem convenerunt. Eadem fuit omnium sententia. i. 206. γνώμας ἀποφαίνεσθαι, sententias dicere. i. 207. iii. 71. vii. 152. κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν, mea judicio. ii. 27. τήνδε ἔχω γνώμην. Hanc habeo

opinionem, hæc est mea sententia. ii. 27. iii. 82. ὡς ἐγὼ γνώμην ἀποφαίνομαι. Ut ego sentio. ii. 120. γνώμην ἱκανὸς ἀνὴρ. Vir consilio præstans. iii. 4. τίθεσθαι γνώμην, sententiam ferre. iii. 80. ἰσφίρειν τινὰ γνώμην, aliquam sententiam pronuntiare, alicujus sententiæ auctorem esse. ibid. ἰσφίρειν τινὰ γνώμην, pro eodem dicitur. iii. 82. γνώμην ἀποδικνύναι. idem. ibid. τίνα ἔχουσα γνώμην. Quem animum habens, quo animo, quo consilio; vulgo, qua intentione. iii. 119. ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρησάμενος, hoc usa consilio, hoc animo, consilioque. ibid. λόγιται γνώμην τήνδε ἀποδίδασθαι. Hanc sententiam pronuntiasse fertur. iii. 160. iv. 97. τήνδε ἔχω περὶ αὐτίων τὴν γνώμην. iv. 31. ἐκφύνας τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. Declarata, pronuntiata sua sententia. v. 36. πάντες γνώμην κατὰ τὸ αὐτὸ ἐξέφεροντο. Omnes secundum idem sententiam proferebant. Omnes eandem sententiam protulerunt. Omnes in eadem sententia cum eo fuerunt. ibid. ἦν ὁ Μιλτιάδης Κροίσῳ τῷ Λυδοῦ ἐν γνώμῃ γεγονώς. Miltiades Croeso Lydo cordi fuerat, vel carus erat. vi. 37. τῇ γνώμῃ θυμένε μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. vii. 82. Qui sententiam tulerat, qui suaserat sua sententia ne bellum Græciæ fieret. Qui bellum Græciæ faciendum dissuaserat. γνώμαι πολλαὶ καὶ ἄλλαι ἐγένοντο, διζημένων τὸ μαντήτοι, καὶ αἶδε συνεστηκυῖαι μέγιστα. vii. 142. Quum aliæ multæ sententiæ essent oraculum interpretantium, et eæ plurimum perplexæ. Æ. P. Sententiæ cum aliæ multæ fuerunt eorum, qui oraculum quærebant, [i. e. qui oraculum interpretari volebant, vel, qui oraculi sensum quærebant,] tum vero hæ maxime constantes. Quænam autem essent hæ sententiæ statim ab auctore declaratur. Vide αἱ γνώμαι ἐρχίζοντο.

vii. 219. Sententiæ dividebantur, i. e. discrepabant. Sequitur illic interpretatio, οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔαν τὴν τάξιν ἐκλιπύν, &c. ταύτη μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστος εἰμί. vii. 220. Valla: Ceterum ego magis illi opinioni accedo. Æ. P. Ad hanc opinionem multo magis accedo. Vel, In hanc sententiam multo magis sum propensus. γνώμην ἔχων τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα. vii. 236. In animo habens res adversariorum non agitare, non perpendere. κατὰ ταῦτ' γνώμην ἐξέφεροντο. viii. 67. Eandem sententiam dixerunt. τὴν ἐναντίαν ταύτῃ γνώμην ἐτίθετο. viii. 108. Sententiam huic contrariam protulit. Λυκίδης εἶπε γνώμην. ix. 5. Lycidas sententiam dixit. ἀποδέξασθαι γνώμην δυλοτάτην. ix. 58. sententiam ignavissimam pronuntiasse, [dixisse.]

γνωσιμαχίῃν. Ion. et poet. verbum, quod Suidas interpretatur μετανοῆσαι, μεταγνώσθαι τὸ δίκαιον, καὶ πρίπον, ἢ τὸ γινῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, καὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἰσχύν. i. e. resipiscere. Sententiam mutare. Suarum virium imbecillitatem, et hostium robur agnoscere, ac proinde sententiam de pugna cum illis committenda mutare. Mutata sententia suarum virium imbecillitatem agnoscere. iii. 25. γνωσιμαχίοντες, suarum virium imbecillitatem agnoscentes. vii. 130. γνωσιμαχέεσσι μὴ εἶναι ὁμοῖοι ἡμῖν. viii. 29. Mutata sententia agnoscite vos non esse nobis viribus pares.

γόν, ης, ἢ. N. H. Si modo codex sanus, pro com. γοητεία, ας, incantatio. Carmen, quo quis afficitur ita, ut faciat quod incantator cupit. καταιδόντες γοησι τῷ αἰέμα ὁ μάγοι. vii. 191. Vall. Magi veneficiis incantando ventum. Sed τῆς μαγίας, καὶ τῆς Φαρμακίας, καὶ τῆς γοητείας, discrimen aperte docet Suidas ἐν τῇ γοητεία. μαγία

(inquit) ἐπὶ ἐπικλήσεσι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν. Φαρμακία δὲ, ὅταν διὰ τινος σπινασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον δοθῇ τινι διὰ σώματος. γοητεία δὲ, ἐπὶ τῷ ἀνάγειν νεκρὸς δι' ἐπικλήσεως. ὅθι ἔρεται ἀπὸ τῶν γόνων, καὶ τῶν θεῶν τῶν περὶ τὰς τάφους γινομένων. i. e. μαγία quidem est invocatio Dæmonum beneficorum ad alicujus boni conciliationem ac adeptionem. Φαρμακία vero, sive veneficium, dicitur, quum aliquod medicamentum lethale præparatur, ac per os alicui datur hauriendum, vel comedendum, ut ejus amorem nobis conciliemus. γοητεία vero, sive incantatio dicitur, quæ per invocationem mortuorum fit, ut ex inferis ad superos evocentur, ac educantur: unde etiam nomen sumsit, a lamentis scilicet, et luctibus, qui circa defunctorum sepulcra solent edi. γοητείας manifestum exemplum habemus in Sacris literis, Samuelis lib. i. cap. 28. Cum enim Saulus Judæorum rex a Deo nullum amplius de rerum suarum eventu responsum acciperet, quandam mulierem divinam, sive vatem consuluit, quæ Samuelem, i. e. Samuelis spectrum, ex sepulcro suis incantationibus evocavit, quod regi funestum prælii eventum, ipsiusque cædem prædixit. Is autem, qui mortuos consulit, ac de rerum eventu interrogat, aut aliquid ab ipsis petit, quod adipisci cupit, non solum γόνος vocatur, ut hinc patet; sed etiam νεκρόμαντις, ut idem Suidas his verbis docet, νεκρόμαντις, ὁ ἐπιρωτῶν τὸν νεκρόν. Consule et Eustath. in νεκρομαντεία, et νεκρομαντήιον. Vide et νεκρομαντήιον apud Herodot. v. 92. §. 7. Sic enim ab eo vocatur oraculum, in quo mortui consuluntur, ut rem aliquam nobis ignotam ac occultam aperiant.

γόμενος, ὁ. Ion. poet. et H. V. pro com. φόρτος, φορτίον, βάρος, ἄχος, onus, pondus. παρὰ τὸ γῆμα, refertus, al. onustus, sum. i. 194.

γονὸς, ιος. com. Pater. τῷ γονεῖ, parenti, patri iii. 109.

γονή, ἥς, ἡ. Semen genitale. ἡ γονὴ αὐτῶν, τὴν ἀπένται ἐς τὰς γυναῖκας, ἔ, κατὰπερ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἐς λευκὴν, ἀλλὰ μέλαινα, κατὰπερ τὸ χροῖμα. Semen, quod in mulieres emittunt, non est, ut aliorum hominum, album; at nigrum, ut [ipsorum] color. iii. 101. [pro eodem dicitur et βορὴ, ἥς. ibid. τοιαύτην καὶ Αἰθίοπες ἀπένται βορὴν.] Aristoteles libro tertio de histor. animal. cap. vicesimo secundo, περὶ γονῆς, hoc falsum esse dicit. ἀπινόμενον αὐτοῦ τὴν γονήν. Quum ipse semen emisit. iii. 109.

γόνος, ὁ. Ion. et poet. Foetus. Filius. Proles. ὁ τῆς θυγατρὸς γόνος. Filiæ foetus. Filiæ filius. Nepos. i. 108. com. παῖς. et τέκνον. ἄπαις ἕρσενος γόνου. Expers virilis prolis. i. 109. ἕρσενος καὶ θήλειος γόνου ἄπαις. Masculæ fœmineæque prolis expers. iii. 66. περὶ γόνου. ix. 33. de prole.

γόνυ, υος, τό. com. Hinc Latinum genu. ἐς γόνυ βάλλειν. Herodotea locutio. In genua dejicere. Quod loquendi genus a luctatoribus desumptum videtur, qui adversarios in genua dejiciunt. μεταφορικῶς accipitur pro spiritus alicujus contunderē, domare. Aliquem vincere. Cladibus affligere. ἐς γόνυ τὴν πόλιν ᾔβαλε. Urbem in genua dejecit. i. e. graviter afflixit. vi. 27.

γοργύρεα, ς, ἡ. N. H. Subterraneus carcer. Locus subterraneus. ἐν γοργύρει ἰδίδιτο. In carcere subterraneo vinctus erat. iii. 145. Vel in profunda, cœnosa, subterraneaue fossa vinctus detinebatur. Διακύνψας διὰ τῆς γοργύρης.

Cum per subterraneam fossam suspexisset. ibid. Vide γοργύρεα apud Suidam. Sic enim hanc ille definit, τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα. i. e. Subterranea fossa. ἐν δῆσαι γοργύρης ἤξιασας. sub. ἐπὶ, ut sit Ἀττικὴ, καὶ Ἰωνικὴ ἔλλαψις, ἀπὲρ τῷ, ἐπὶ γοργύρης δῆσαι. Me dignum iudicasti, qui in subterranea fossa vinctus detinerer. Vel. Me in subterranea fossa vincere voluisti, vinciri, vinculisque constringi, in vinculis detineri voluisti, ibid. in vinculis detinendum censuisti.

γουνὸς, οὔ, ὁ. Ion. et poet. Solum ferax. Terra ferax. Locus consitus ac fertilis. τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακόν. Valla: Jugum Suniacum. Sed fortasse promontorium hoc ob loci fertilitatem ab Herodoto γουνὸς Σουνιακὸς appellatur. iv. 99. Eustath. γουνὸς, τόπος γόνιμος, καὶ κάρπυμος, ἐκ τοῦ γονός, ἐπινδύει τοῦ υ.

γραμματιστής, οὔ. ὁ. Nomen Herodoteum. pro quo com. γραμματεὺς. Scriba. iii. 123. ἰδίδου τῷ γραμματιστῇ τῷ βασιλεῖν ἐπιλέγεσθαι. γραμματιστὰς δὲ βασιλεῖς οἱ πάντες ὑπαρχοὶ ἔχουσι. Dedit scribæ regio [literas] legendas. Omnes enim provinciarum præfecti regios scribas habent. iii. 128. τῷ γραμματιστῇ. ibid. ἀπὲργραφον οἱ γραμματισταί. vii. 100. Scribæ describebant, vel in tabulas referebant. Οἱ γραμματισταὶ ἀπὲργραφον πατρίδην τὸν τριέραρχον. viii. 90. Valla: Scribæ trierarchum illum a familia et urbe scripto annotabant. Æ. P. Et scribæ trierarchum illum de patris nomine in tabulas referebant. i. e. Illius trierarchi nomen, patrem, et patriam scriptis mandabant.

γυμνὴς, ἥτος, ὁ. Veles, velitis. Levis armaturæ miles (ὀπλίτης. Gravis armaturæ miles.) Πρὸς γὰρ ὀπλίτας ἰόντες γυμνῆτες ἀγῶνα ποιοῦν-

το. ix. 63. Valla: Inermes enim cum armatis praelium faciebant. Æ. P. Nam cum gravis armaturæ militibus ipsi, qui velites, [ac levis armaturæ milites] erant, praelium committebant.

γυμνοπαῖδια, ἂν, αἰ. Et in sing. γυμνοπαῖδια. Puerorum nudorum exercitatio ludusque. Sic autem apud Lacedæmonios appellabatur palæstra, qua pueri nudi exercebantur. vi. 67.

γυμνός. Nudus. παρὰ τοῖσι Λύδοις, σχεδὸν δὲ καὶ παρὰ τοῖσι ἄλλοις βαρβάροις, καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνόν, αἰσχύνῃ μεγάλην φέρει. Apud Lydos, quinetiam propemodum et apud cæteros barbaros, vel virum conspectum fuisse nudum, magnam affert ignominiam, valde ignominiosum habetur. i. 10.

γυναῖκα ἀγισθαὶ τῷ ἑορτοῦ παιδί. Uxorem filio suo dare. i. 34. γυναῖκα τεκνοποιὸν μὴ ἀγισθαὶ ἐς τὸ οἶκία. Uxorem fecundam et liberorum feracem in ædes non ducere. i. 59. ἄλλην γυναῖκα ἐπαγασθῆναι. v. 39. ἄλλην πρὸς ταύτην ἐπαγαγε γυναῖκα. v. 40.

γυναικῆς, ἡ, ἡ. N. H. pro com. γυναικῆος, ου. et γυναικῶν, ὄντος, ἡ. et γυναικωνίτις, νίτιδος, ἡ. Gynæceum. Mulierum conclave. Locis, in quo mulieres versantur. τὰς γυναῖκας ἐς τὴν γυναικῆν ἀπέπεμψε. Mulieres in gynæceum amantlavit. v. 20. γυναικῆν autem hic vel substantive sumendum, vel ἔδρα, vel μὸνῃ, vel aliquid ἰσοδυναμοῦν subaudiendum.

γυναικῆος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. γυναικῆος. i. 91. ἔργα γυναικῆος. Muliebria opera. iv. 114. ἐνδύντες τὴν γυναικῆν ἐσθῆτα. Induta muliebri veste. iv. 146.

γῶν. Ion. pro com. γοῶν. Saltem. Gallice, Pour le moins, vel, Au moins. Sic et Itali, Al manco. i. 31. γῶν. Ion. pro com. γοῶν. Igitur.

Enim. ποιῶν γῶν τὰ ἂν ἐκείνος ἀνάγῃ. vii. 104. Faciunt enim quæ [lex] illa jubet.

Δ.

Δ Ion. et Dor. pro com. σ. ὀδμή. Odor, pro ὀσμῇ. i. 80. ἴδρην, pro ἴσρην. Scimus. i. 142, 178. ii. 68.

δαῖον, ὦ. δαῖον. Ion. et poet. pro com. μανθάνω. Disco. οὐδὲς δίδασκε οὐδέν. Nullus quidquam dicit. ii. 165.

δαῖον. Ion. et poet. ac Herodoteum verbum, pro com. ἐσιῶν. Convivio excipere. τὸν Ἀστιάγης ἀνόμεν τραπεζῇ ἵδαισι. Quem Astyages nefaria mensa, nefario convivio, excepit. i. 162.

δαίνυσθαι. Ion. et poet. Convivari. Epulis vesci. i. 211. ii. 100. iii. 18.

δαιτυμόν, δαιτυμόνος, ὁ. Conviva. Ion. et poet. οἱ δαιτυμόνες τῶν κρεῶν αὐτῶν ἐπάσαντο. Convivæ carnes istas gustarunt, de carnibus istis gustarunt, vel comederunt. i. 73, 119. ii. 172. iv. 172. δαιτυμόνοισι. vi. 57.

δάκρυμα, τὸς, τό. N. H. pro com. δάκρυον, ου, τό. Lachryma. vii. 169. In vulgatis Lexicis Herodotus quidem hujus vocis auctor: sed sine libro, et sine loco, nominatur.

δάπιδον, ου, τό. Ion. et poet. Pavimentum. Solum. iv. 200.

δαρῖος. Hoc nomen Persicum apud Græcos idem valet ac ἐξέως, q. d. Coercitor. Qui aliquos coercet. παρὰ τὸ ἔργω, ἐξω, Coerceo. vel, Qui coercere cupit. Nam a futuris verba in εἰα deducta desiderium indicant rei alienius peragendæ. Ut ab ὅψω, ὀψίω. Videre cupio. τύψω, τυψίω. Verberare cupio. Sic ab ἐξω, ἐξίω. Coercere cupio, unde nomen istud formatum dicemus, quod ingens Darii desi-

derium indicat, quo flagrabat omnes Græciæ, aliarumque regionum populos in suam potestatem, ac ditionem redigendi, eosque coercendi, ne defectionem a se facerent. vi. 98.

δασάμενοι. vii. 36, 119, 121.

δάσασθαι, et composita. Vide infra.

δάσασθαι. Ion. et poet. pro com. μερίζειν, et διαιρῶν. Dividere, partiti. δυνάμει μέρει δασαμένους τῶν ἁγίων ἐς αὐτὸν [τὸν ἱεμεντίν.] Cum ipsum annum in 12 partes temporum, i. e. in 12 menses divisissent, distribuissent. ii. 4. ἀποδασάμενος. ii. 103. ἐς δυνάμει μέρει δασαμένοι Αἴγυπτον πᾶσαν. Tota Ægypto in 12 partes divisa. ii. 147. ἐς Φυλὰς διδάσαντο. In tribus dividerunt. iv. 145.

δασμοφόρος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ὁ τὸν φόρον φέρων, καὶ τιλῶν. Tributifer. Qui tributum fert. Qui tributum pendit. χώρα δασμοφόρος. Regio vectigalis, tributifera. iii. 97. v. 106. ad fin. vi. 48, 95. vii. 51, 108.

δαται. Ion. terminatio 3. person. plur. perfect. pass. 4. conjug. τῶν βαρυτόνων desinentium in præsent. in ζω, et in fut. in σω, ut χωρίζω, χωρίζω, κεχωρίσμαι. 3. plur. κεχωρισμένοι εἰσιν, et Ionic. κεχωρίδαται. a tertia sing. κεχώρισται, inserto α, κεχωρίσεται. verso σ in δ. κεχωρίδαται. Separati sunt. Distant. Differunt. i. 140. Sic ἰσμή com. at Δωρικῶς καὶ Ἰωνικῶς, ἰσμή. Vide suo loco. Eustath. in δαται aliter hanc personam, sed parum probabiliter, format. eum consule. Tribus autem generibus eodem modo servit, κεχωρίδαται αὐται, pro κεχωρισμένοι εἰσιν. i. 151. et pro κεχωρισμένοι εἰσιν. ii. 91. τὰ προπύλαια ἰσχυάδαται, pro ἰσχυάσται. Vestibula exstructa sunt. ii. 138. οἱ Σκύθαι ἰσχυάδαται, pro ἰσχυάσται εἰσιν. Instructi munitique sunt. iv. 58. ἀγῶνις ἀγωνίδαται, pro

ἀγωνισμένοι εἰσιν. Certamina certata sunt. Certamina commissa sunt. ix. 26. Consule Hortos Adonidis in Ἐρερίδαται.

δατιῶσθαι. Ion. et poet. Dividere. Distribuire. Tribuere. cum accus. τῶν θιῶν τῷ τάχισα. πάντων τῶν θητῶν τὸ τάχισα δατιῶται. Deorum perniciosissimo, omnium [quadrupedum] mortalium perniciosissimum tribuunt. i. 216. ii. 37.

δατο. Ion. terminatio tertiæ pers. plur. plusquamp. pass. 4. conjug. τῶν βαρυτόνων desinentium in præsent. in ζω, et in fut. in σω, ut χωρίζω, fut. χωρίσω, perf. κεχωρίσμαι, plusquamp. perf. ἐκεχωρίσμη, 3. plur. com. κεχωρισμένοι ἦσαν, Ion. vero κεχωρίδατο, quod formatur a tertia sing. κεχώριστο, inserto α, κεχωρίσατο, et verso σ in δ, κεχωρίδατο, quod non solum Dorice, sed et Ionice factum. Vide ὁδμή pro ὁσμῇ, et δ pro σ. Sic etiam παρισκινάδατο, pro παρισκινασμένοι ἦσαν. v. 34. 65. ἰσχυάδατο, pro ἰσχυασμένοι ἦσαν. vii. 62, 67, 86. ἐσιλάδατο, pro ἐσιλμένοι ἦσαν: sed ibi fortasse scribendum ἰσχυάδατο, ut ante sæpius, vel ἰσκαλάδατο. V. suo loco. vii. 89. παρισκινάδατο. vii. 218, 219. παρισκινάδατο ὡς ἀπολλόμενοι. vii. 218. Valla: Se præparabant tanquam perituri. Æ. P. Se præpararunt ut perituri: id est, Se ad fortiter pugnandum præpararunt, quod de se actum esse scirent. παρισκινάδατο ὡς πολιορκησόμενοι. ix. 97, 100. Ut ad obsidionem tolerandam se præpararant.

δαφιλίως. Ion. et poet. Abunde. Copiose. V. Hom. 5.

δε. ἀντὶ τῷ δὲ, ὥςτις ἔν. Igitur. Ergo. i. 8. ὥςτις δὲ ταῦτα νομίζων. Quamobrem hæc existimans. Hæc enim duo jam συνωνύμως ponuntur.

δε. Ion. poet. et com. sæpe pro γάρ. Οἱ δὲ σφι βῆς οὐ παρεγίνοντο,

pro οἱ δὲ αὐτῶν, οἱ γὰρ αὐτῶν. &c. Eorum enim boves non adierant. i. 31.

διδασκῶ. ii. 84.

διδῶν, διῶσαι. Ion. et poet. pro com. φοβῶσθαι. Metuere. Time-
re. διῶσαντα τὴν τίσιν. Quod pœ-
nam vel ultionem timuisset, for-
midasset. i. 86. prope fin. διδοικῶς
τὴν ἑψιν. Cum visionem illam
metuisset. i. 107. διῶσαι. Cum ti-
muisset. i. 157. διῶσαι περὶ ἑωυτοῦ.
Sibi metuens, vel de se timens.
Sic enim et Cic. vide Timeo
apud Nizolium. iii. 30, 135. δι-
ῶσαι τὸ μῆκος τοῦ πλοῦ. Naviga-
tionis longitudinem metuens. iv.
43. prope init. ἰδῶσαι. iv. 97.
διῶσαι περὶ τοῖσι Ἑλλησι. vii. 163.
Græcis metuens.

δίκηλα, τά. Imagines. Simulacra.
ii. 171.

δικνύειν ἑς τινα. Herodotea locutio,
pro com. δικνύειν τινά. q. d. O-
stendere ad aliquem, pro, ali-
quem indicare, sive ostendere.
ιδίκεν ἑς τὸν Βάττον. iv. 150. Bat-
tum indicabat.

δύλη, ης, ἡ. com. Crepusculum
vel matutinum, vel serotinum.
Sed epithetum, quod additur,
discrimen indicat. Quid sit Cre-
pusculum, et unde dictum, do-
cent vulgata Lexica Latina. περὶ
δύλην πρώτην. viii. 6. Circa crepu-
sculum matutinum. Circa dilu-
culum. Δύλην ὀψίην γινομένην τῆς
ἡμέρας φυλάξαντες. viii. 9. Obser-
vato serotino diei crepusculo.
περὶ δύλην. ix. 101.

δῦμα, τος, τό. Ion. et poet. pro
com. φόβος. Metus. Κλειμένης δῦ-
μα ἔλαβεν. Metus Cleomenem in-
vasit. vi. 74. ἑς δῦμα βάλλειν τινά.
vii. 139. Aliquem in metum in-
jicere. Metum alicui injicere, vel
incutere. ἐν δύματι μεγάλην κατεσι-
ᾶν. viii. 36. In magno metu
constituti. ἑς δῦμα πρὸς τὰ βα-
σιλῆα. viii. 118. [Ferunt] regem
cum in metum incidisset. Regem

metu correptum ferunt. Δύματος
μεγάλου επικριμαίνον. ix. 33. Im-
pendente magno metu. Vel, Im-
minente ingenti metu.

διμαίνων. Ion. et poet. pro com.
φοβῶσθαι. Formidare. Metuere.
Διμαίνοντες τὴν Περσίαν δύναμιν.
Persarum potentiam formidan-
tes. i. 159, 165. περὶ ἑωυτῷ διμαί-
νων. Sibi ipsi timere. iii. 35, 51,
72. iv. 136, 164. v. 16. ὑπερδι-
μαίνων. v. 19. τῆς στρατιῆς διμαίνου-
σης. vi. 28. διμαίνοντες. vii. 103.
ὑποδιμαίνοντες. vii. 104. Metuunt.
διμαίνοντες. viii. 15. Διμαίνομαι μὴ τὸν
πῦρ προσδηλώσεται. viii. 68. Ve-
reor ne pedestrem exercitum ante
lædat; id est, ne sit copiarum pe-
destrium cladis auctor. περὶ σφίσι
αὐτοῖσι διμαίνοντες. viii. 74. Sibi
ipsis metuentes. περὶ αὐτῷ τῷ Ξέρ-
ξη διμαίνοντες. viii. 99. Διμαίνομαι
ὑπὲρ ἑωυτοῦ. viii. 140. Διμαίνοντα
περὶ πάσῃ τῇ Ἀθηναίων χώρῃ. ix.
73. Universo Atheniensium agro
metuentem.

διματίω, ὦ. V. H. pro communi
φοβῶν, ὦ. Terrefacio. Terreo. τοὺς
Ἰωνας ἰδιμαίου. Iones terrefacie-
bat. vi. 3.

δυνά ποιῶν. ix. 33. idem ac δυνά
ποιεῖσθαι. Vide suo loco. Graviter
aliquid ferre, et vehementer in-
dignari.

δυνὸν ποιεῖσθαι. Graviter aliquid et
iniquo animo ferre. δυνὸν ἐποιεῖντο
τὸ πάθος. Casum illum iniquo
ferebant animo. i. 13. δυνὸν ποι-
εῖντο ὑπὸ Μήδων ἀρχισθαι. Iniquo
animo ferentes se a Medis regi,
se Medorum imperio parere. i.
127. δυνὸς φέρειν. Graviter ferre.
ii. 121. §. 3. δυνά ποιῶν. ii. 121.
§. 5. δυνὸν ποιησάμενον. ii. 133.
ταῦτα δυνά ποιῶμενοι. ii. 161. δι-
νὸν ποιῶμενος. iii. 155. δυνά ποιου-
μένους. iv. 33. v. 33. δυνά ποιῶν-
των αὐτῶν. v. 41.

δυνὸν χεῖμα ποιεῖσθαι. Herodotea
locutio, pro qua alias dicitur ἐλ-
λειπτικῶς δυνὸν ποιεῖσθαι. viii. 93.

et passim: et unica voce, *δυνοποιῖσθαι*. viii. 16. Rem indignam judicare. Rem gravem et intolerabilem judicare.

δυνόν, τό. com. pro quo *κίνδυνος*. Periculum: sed proprie grave ac formidabile periculum. οὐ γὰρ ἦν *δυνόν* κατὰ τοῦτο μὴ ἀλλὰ *κινόν*. Nul- lum enim erat periculum ne [arx] ab hac parte unquam caperetur. Nullo modo metuendum erat. ne &c. Vel, Nullo modo suspectum erat, ne &c. i. 84.

δυνολογῖσθαι, εἶσθαι. com. Graviter conqueri. i. 44. *δυνολογῖται*. Gra- viter conqueritur. iv. 68. Ste- phanus ait τὸ *δυνολογῖσθαι* jam accipiendum pro eo, quod Galli dicunt, *Dire qu'on nous fait tort*. Sed nihil est, quod nos ad hanc interpretationem sequen- dam compellat. Si enim Hero- dotus dixisset, *ἀδικῖσθαι* φησιν, hæc Stephani interpretatio lo- cum habere jam commode pos- set. Si tamen aliter hic locus esset explicandus, dicere præsta- ret, Res graves, atroces, ac in- dignas se pati dicit. Hæc enim Græci verbi vim melius expli- cant.

δυνῶς. Ion. et poet. pro com. *ἐπι- μελῶς*. Accurate. iii. 152.

δυνῶς. Ion. et poet. pro com. *με- γάλως*. σφόδρα. Valde. Vehemen- ter. *μίλαινα δυνῶς*. Valde nigra. ii. 76, 102, 149: iii. 5. iv. 52. ix. 35.

δυννίζων. com. Cœnam alicui præ- bere. Aliquem cœna excipere. *Δυννίζοντες Εἰρήνα*. Cœnam Xerxi præbentes. vii. 118.

δίρην. Ion. pro com. *δίρην*. Exco- riaré. ii. 39. *ἀποδίδην*. iv. 64.

δία πάντα. Vide πάντα *δία*. ix. 81. *δικοτύν*. com. Decimare. Deci- mas offerre. Decimas dare. *Ἀναψ- καίως ἔχει σφία δικοτυνῆναι τῇ Διί*. Necesse est harum [pecuniarum] decimas Jovi offerri, dari. i. 89. *τούτους δικοτυνῶσαι θεῷ*. vii. 132.

Horum decimum quemque Deo offerre. γ. s. hos decimare Deo. Vel personæ pro earum fortunis *μετανομικῶς* intelliguntur: id est, Decimam bonorum partem, quæ isti possiderent, Deo consecra- tam offerre.

Δικελίη, ης, ἡ. Ion. pro com. *Δε- κίλεια*, ας. De qua Stephanus ita, *Δικέλευα*, *Δῆμος τῆς Ἰπποθωντίδος φυλῆς ἀπὸ τοῦ ἡγεσάμενου τοῖς Διοσ- κούροις εἰς Ἀφίδιαν*, ας. *Ἡρόδοτος ἐν- νάτρ*. p. 228. ed. Gron. ὁ *δημότης*, *Δικελυῖς*. τὸ *τοπικὸν Δικελυῶν*. τὰ γὰρ ἀπὸ ἐξυτόνων εἰς α, ἢ εἰς η γιγνόμε- να, διὰ τῷ ἦεν, ἢ αἶν, προπερισπᾶται. *παρὰ δὲ Καλλιμάχου*, *Δικελυῶν*. *Δικελυᾶζι*. *Δικελυᾶσι*. Sed ex He- rodoti verbis colligimus *Δικελίην*, ix. 73. vocari, quam Stephanus *Δικέλευα* appellat. Præterea dis- cimimus unde *Δικελίη* fuerit dicta, et quomodo cives vocarentur alio nomine, quod apud Stephanum non exstat, ut nec alterum ad- verbium, quod apud Herodotum legitur. *Ἐκ δήμου Δικελυῶν*. *Δικελίων* δὲ. ix. 73. τῶς *Δικελίας*. ibid. *τοῖσι Δικελυῖσι*. ibid. *Δίκαιοι* vero τῆς *Δι- κελίης κτίστην* fuisse videmus. ibid. Sed ἀπὸ τοῦ *Δικαλος* formatur *Δε- κελυῖς*, *ίος*, ὁ. ἀπὸ τῆς *Δικελίης*, *Δε- κελυῖς*, *ίος*, et inserto ι, *Δικελυῖς*, *ίος*, ut apud Stephanum.

δέχομαι. Ion. pro com. *δέχομαι*. i. 7. *ἐδεκόμηνος τὴν ἀρχήν*. Regnum accipiens, excipiens. ibidem. *δέ- κισθε*. Accipite. i. 60. *ἰδέοντες*. Ac- ceperunt, receperunt. ibid. *ἐδεκί- νηται τὴν βασιλείην*. In regno succe- dit. Regnum per successionem accipit. i. 107. *δεκόμηνος ἄλλα παρ' ἐκείνου*. Alia ab illo accipiens. iii. 39. vii. 119.

Δελφός. Civis Delphus, sive Del- phicus. *Δελφὸν γινῖσθαι*. Delpho- rum civitatis jure donari, vel do- natum esse. i. 54.

δῆμιον. Ion. et poet. pro com. *οἰ- κοδομῖον*, ἰδιωματὶ τῆς τάφρου τὰ *χά- λια*. i. 179. ii. 124.

δένδρον, ου, τό. Ion. et poet. pro com. δένδρον. iv. 22, 23. bis.

δένδρος, τό. Ion. et poet. pro com. τὸ δένδρον. i. 17. ὡς τὰ δένδρα διαφθείρουσιν. Donec arbores cæcidisset. ibid. i. 193, 202. ii. 32, 138, 156. iii. 106, 107. iv. 19, 21. δένδρα ἐκόνσαντες. ix. 97. Arboribus cæsis.

δένος, ου, ὁ. Eustath. δένος, ἡ ὕβρις κατὰ γλώσσαν. ὅθεν τὸ δινιάζων, τὸ ὕβριζων. Vide et Suidam in δινιάζων, quod vertit βλασφημῶν. Contumelia. Probrum. Dedecus. Ignominia. Παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι, γυναικὸς κακίῳ ἀκούσαι, δένος ἐστὶ μίγιστος. ix. 107. Valla: Apud Persas summo opprobrio datur, audire se muliere esse ignaviorem. Æ. P. Apud Persas summum est probrum, sive dedecus, aliquem se muliere ignaviorem audire; id est, Si quis se muliere ignaviorem audiat appellari. Vel, Apud Persas maxima est ignominia si quis muliere ignavior appelletur, [aut habeatur.]

δείξαι. Ion. pro com. δῖξαι. Demonstrare. Ostendere. ὑποδείξας, pro ὑποδείξας. i. 32. δείξαι ἕκαστα. Demonstrare singula. iii. 134. ἐπιδείξας. iii. 135. καταδείξαντος. iv. 42. δίδειξαν. iv. 76. ἀποδείξας. iv. 92. vii. 118. Vide ἀποδείξαι.

δέξαμενῃ, ἥς, ἡ. Receptaculum aquarum. Δέξαμενὰς ἐρύξασθαι, ἵνα δεκόμεναι τὸ ὕδωρ σάζωσι. Receptacula aquarum fodere, ut aquam recipientia conservent. iii. 9. Hæc receptacula servandis aquis destinata cisternæ vocantur. vi. 119.

δεῖον, pro δεινός. Ion. et Attice. οὐδὲν δεῖον. Cum nullo modo oportet.

δισποσύνη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro com. δισποσύα, ας. Dominatus. Imperium. Potestas in aliquos. vii. 102.

δύτιρα. Ion. et Attice pro com. δύτιρον. Secundum. Iterum. i. 46.

iii. 53, 65, 74. vii. 136. ix. 3.

δύτιρα. Ion. et poet. pro com. μετὰ ταῦτα. Postea. i. 59.

δυντιρεῖα, ον, τὰ. Secundum præmium. Secundæ partes. Δοκίῳ δυντιρεῖα οἶσθαι. Existimans se secundas partes laturum. i. 31. δυντιρεῖα ἵναι τοῖτοισι. His secundas attribuit. i. 32. viii. 123.

δύτιρος. Secundus. οὐδὲν δύτιρος. Nulli secundus. i. 23.

δῆ. ἀντὶ τοῦ δε. iii. 130.

δῆθεν. Ion. et poet. Sane. Profecto. Prorsus, scilicet, quasi, prope modum. Est et dubitantis particula, ut docet Eustath. ἠθέλησάν μιν ἀπολίσσαι δῆθεν. Ipsum profecto perdere voluerunt. i. 59. ὡς ἄγχι δῆθεν. Hic videtur redundare. i. 73.

δηλίσθαι, εἶσθαι. Ion. et poet. Lædere. Vastare. τὴν γῆν δηληταμίνας πολλά. Quæ agrum valde vastarant. iv. 115. Quæ multis maleficiis agrum affecerant. ὡς μὴ σφίας δηλῆται. Ne ipsos lædat. iv. 187. δίδῃληται. Lædit. iv. 198. ἐδηλείοντο αὐτοὺς. Ipsos lædebant. maleficiis afficiebant. v. 83. δηλείσθαι. Lædere. vi. 36. δηλίσσασθαι τὴν στρατιήν. vii. 51. Οὐδὲν γὰρ ἐν Πέρσῃσι τοῖσι δίδῃληται τῶν πρηγμάτων. viii. 100. Valla: Non enim res Persarum afflictæ sunt. Quod bene: sed hoc verba sonant, Nulla enim rerum inter hos Persas est læsa. πλεῖστον γὰρ σφίας ἐδηλείτο ἡ ἐσθῆς ἐρήμος εἶσα ὅπλων. ix. 63. Plurimum enim illos [Persas] lædebat vestis armis vacans. Vel, Illis enim maxime nocebat vest. arm. vac. [nullisque tecta armis, id est, inermis.]

δελίω, ᾧ. Ion. et poet. pro com. βλάπτω. Lædo. δηλίσθαι. Lædi. ii. 12.

δηλῆμων, ονος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Noxius. Qui nocet. Qui lædit. ii. 74. ἀνθρώπων δηλῆμονος ὕφιος. Serpentes hominibus noxii. iii. 109. δῆλησις, ἡ. Læsiō. Damnum. De-

trimentum. Lædendi ac nocendi actus, et quod lædendi nocendique causa fit. ἐπὶ δηλόσῃ. Nocendi gratia. i. 41. ἐπ' οὐδμιῇ δηλόσῃ. Nullius damni dandi causa. iv. 112.

δλητῆρ, ἥρος, ὁ. Ion. et poet. Noxius. Qui nocet. Labefactor. Corruptor. Pestis. V. Hom. 32. Dæmon infestus. Vide σύντριβ' ὁμάς.

δῆμος, ὁ. Apud Herodotum accipitur sæpe pro eo, quod com. ἔθνος vocatur. Gens. Natio. τοῦ Λυδῶν δῆμου αἱ θυγατέρες. Filiæ nationis sive gentis Lydorum. i. 93.

δοῦν, et δοῦσθαι. com. Vastare, sternere, populari, diripere, cædere. τὸν Δαρείου στρατὸν δρῶσασθαι. Darii copias cædere. iv. 102. Valla, et Stephanus Vallam secutus, τὸ δρῶσασθαι pro repellere sumsit; sed si bona est eorum interpretatio, δρῶσασθαι legendum erit, παρὰ τὸ διωθῖν, ᾧ. Dispello. Repello. Alioqui jam cædere significat, ut ante declaratum. Verbum διωθῖν habemus paulo post, et ὥθισθαι. iv. 103. τὰ παραθαλάσσια ἔδην. Loca maritima populabantur, vastabant. v. 89. ἔδην πάντα. viii. 33, 50. δρῶσαντες αὐτῶν τὴν χώραν. viii. 121.

διὰ μετὰ γενικῆς, ἀντὶ τῆς ἐν μετὰ δολικῆς. διὰ πάντων, pro ἐν πᾶσιν. Inter omnia. i. 25.

διὰ cum genitivo, tempori serviens. διὰ ἑνδεκάτῃ ἔτιος ἀπίκοντο ὀπίσω. Undecimo anno vertente, vel, Undecimo post anno, redierunt. i. 62.

Δία οἱ Πέρσαι πάντα τῷ ἑρατῷ τὸν κύκλον καλῶσι. Persæ Jovem appellant totum cæli orbem. i. 131.

διαβαίνειν. com. Transire. ἀπορίοντος Κροίσου ὡς διαβήσεται τὸν ποταμὸν ὁ στρατός. Dubitante Cræso quonam modo suus exercitus fluvium transireturus esset. i. 75, 189, 208. τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα

[γραψάμενος.] Valla: Suas copias traducentem effinxit. Sed vertendum, Ipsius exercitum transeuntem cum depinxisset, vel descripsisset. iv. 88. διαβῆναι τὸν Ἰσθμόν. iv. 139.

διαβάλλειν. com. Calumniari, accusare, criminari. Nomen alicujus ad aliquem deferre. viii. 90. Συνήνικε τοὺς διαβαλόντας, τοιοῦτον λαβεῖν μισθόν. ibid. Accidit ut illi, qui criminati fuerant [ipsos, qui nomen ipsorum ad regem detulerant,] hujusmodi præmium acciperent. [ut scil. capite plecterentur.] καὶ σφίον ἐκίλισε τὰς κεφαλὰς ἀποταμίῳν, ἵνα μὴ κακοὶ αὐτοὶ γενόμενοι, τοὺς ἀμείνονας διαβάλλωσι. ibid. Et ipsorum capita præcidi jussit, ne, cum ipsi ignavi fuissent, viros se præstantiores accusarent, vel per calumniam criminarentur.

διαβάλλειν. com. pro quo frequentius διαπραισιῶσθαι. Trajicere. Navigio aliquo transire. ὡς ἐνθῦτον βορρῇ ἀνέμῳ ἐς τὴν Νάξον διαβάλοι. v. 33. Ut hinc Borea vento spirante in Naxum trajiceret.

διαβάλλειν. com. pro διαπραισιῶν. Trajicere. Quod barbari dicunt Facere transire. Διέβαλον ἐκ τῆς Χίου τὰς νῆας ἐς τὴν Νάξον. Naves ex Chio in Naxum trajecerunt. v. 34. vi. 44.

διαβάλλειν apud Herodotum præter vulgatas tritasque significationes interdum ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλειν sumi videtur. Superare. Excellere. Præstare. ὁ Ἀρισταγόρης τᾶλλα ἢν σοφός, καὶ διαβάλλων ἐκύνει [τὸν Κλεομένην] εὖ, ἐν τούτῳ ἐσφάλη. v. 50. Aristagoras, cum alioqui sapiens esset, et illum [Cleomenen] longe superaret [prudencia, tamen] in hoc lapsus est.

διαβάλλειν. Interdum ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾶν. Decipere. Fallere. Ἰστιάς λίγων ταῦτα, διέβαλε. Histiaæus hæc dicens, [Darium] decipit, fefellit. v. 107. Θμιστοκλῆς

ταῦτα μὲν λέγων, διέβαλλε, Ἀθηναῖοι δὲ ἐπίθοντο. viii. 110. Themistocles hæc quidem dicens, fallebat [Athenienses,] Athenienses vero [ei] credebant, [vel, parebant.] λέγων τοιαῦτα, Ξέρξης διεβάλετο. ix. 116. Hæc dicens, Xerxem decepit.

διαβάλλισθαι τινι. Apud aliquem male audire. Vel, Nomen alicujus ad aliquem deferri. Accusari. Μεγαβάτη διαβεβλημένος. Apud Megabaten male audiens. Vel, Ad Megabaten delatus. v. 35. Valla: Megabate insimulante: sed et hæc, et totam periodum parum fideliter interpretatus videtur. vi. 46. ἴνα, ἐκίπτε διαβληθῇ πρὸς Ξέρξην. viii. 22. Ut, ubi [literæ] ad Xerxem cum criminatione, vel accusatione, delatæ fuissent. Διαβεβλημένους ὑπὸ Θησσαλῶν. ix. 17. A Thessalis accusatos.

διαβατήριος Ζεύς. Jupiter, qui transitui sive trajetui præest, et qui felicem transitum, sive trajetum, dat illis, quibus favet. Ctesias Pers. 17. Quando, cur, et a quo, primum hoc cognomen tum Jovi fuerit inditum, ibi docetur.

διαβατός, ἢ, ἐν. De loco dicitur, qui transiri potest. Com. ποταμὸς διαβατός. Fluvius, qui vado transiri potest. i. 75. Νῆσον διαβατόν. Attice, et Ion. pro com. διαβατήν. Insulam, quæ transiri potest. iv. 195.

διαβιβάζειν. com. Trajicere. κατὰ τὰς γιφύρας διαβίβασε τὸν στρατόν. Per pontes exercitum trajecit. i. 75.

διαβυνίσθαι, εἶσθαι. V. H. Transire. Trajicere. pro com. διαβαίνειν, vel διαβιβάζειν, καὶ διαπερᾶν. διὰ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς οἰστούς διαβυνίσθαι. Per sinistram manum sagittas trajiciunt. iv. 71. In vulgatis Lexicis legitur διαβύνονται a διαβύνεσθαι. Et hic Herodoti locus nullo libro

notato pro exemplo affertur. Sed utrumque bene habere potest. Nam a gravitonis circumflexa Attice, et Ionice non raro deducuntur.

διαδάσασθαι τὴν λήην. Ionica et poetica locutio. Prædam dividere. viii. 121.

διαδάσασθαι. Vide δάσασθαι.

διαδίξις, ὁ, N. H. Lexica vulgata. Διαδίξις. Dexter. Strenuus. Industrius. Herod. Διαδίξιοι ποιοῦμενοι καλλιστύοντα ἵσφαξαν. Strenuissimum quemque deinceps mactant. Sed opera pretium me facturum puto, si totum Herodoti locum hic scribam cum Vallæ versione, et H. Stephani reprehensione, quæ Vallam reprehendit, cum tamen ipse nihil in medium proferat, quod sit melius. Deinde nostram interpretationem, et de hoc loco judicium paucis subjiciam. Sic autem ille. vii. 180. Ἐπίτα τῶν ἐπίδατιν αὐτῆς [τῆς Τροϊζηνίης νῆς] τὸν καλλιστύοντα ἀγαγόντες, ἐπὶ τῆς πρῶτης τῆς νῆς ἵσφαξαν, διαδίξιοι ποιοῦμενοι τὸν εἶλον τῶν Ἑλλήνων πρῶτον καὶ κάλλιστον. Valla: Deinde strenuissimum quemque propugnatorum ejus ad proram adductum, deinceps mactant. Stephanus: Videtur [Valla] totum hunc locum aliter legisse, aut non intellexisse. A. P. Cur igitur tu, Stephane, jam præter morem taces? Quin ingenii tui magnum illud, et ἐξυδακῆς acumen nunc exeris, ut ex hoc etiam loco laudem doctrinæ reportes? Locus hic, licet sit obscurior, non eam tamen habet difficultatem, quæ tantum virum ab eo Latine reddendo deterere debuerit. Hæc enim (nisi fallor) est Herodoti mens. Deinde cum illius [Træzenis navis] propugnatorum fortissimum [ad suos] adduxissent, [eum] in ipsa navis illius prora jugularunt, dextrum, [i. e. faustum omen] exi-

stimantes, illum, quem de Græcis primum ac fortissimum ceperant. Vel, Deinde, cum illum, qui inter illius navis propugnatores fortissime rem gesserat, [ad suos] adduxissent, eum in ipsa navis illius prora jugularunt, ac faustum omen hoc esse duxerunt, quod ex Græcorum copiis hunc primum et fortissimum virum cepissent, atque interfecissent. Hoc enim quoddam felicitis rerum exitus præsigium esse credebant. διαδίκιον enim hic διζών, αἰσιον, et εὐτυχής significat, ut apud Latinos sæpe dextrum sumitur pro læto, fausto, prospero, propitio. Virgil. Æn. viii. ver. 302. Et nos, et tua dexter adi pede sacra secundo. Sic et apud Persium. Hercule dextro, i. e. favente, propitio. Quare διαδίκιον ποιῆσθαι τι, idem valebit, ac νομίζω τι αἰσιον, καὶ εὐτυχής εἶναι. Dicitur autem ut διζών ποιῆσθαι. Vide ποιῆσθαι.

διάδοχος, ου, ὁ. com. Successor. τῆς τάξεως διαδόχους. ix. 21. Ordinis successores. διάδοχοι Μεγαρεῦσι. ibid. Megarensium successores, i. e. qui Megarensibus succederent. Qui in Megarensium locum succederent.

διαδράς, ἄνθρωπος, ὁ. com. pro quo διαφυγών frequentius. Qui diffugit. Est autem particip. aor. 2. act. a διαδραμῆ. Diffugio. Μὴ περιιῇτε διαδράντας αὐτούς. viii. 75. Ne per vestram negligentiam eos diffugere, sive dilabi patiamini, sinatis. διαδράντας. ix. 58. διαδράντων. ix. 60.

διαδρήσεται. Ion. pro com. διαδράσεται. Diffugiat. Elabatur. Aufugiat. iii. 135. διαδρήσονται. Diffugient. Dilabentur. viii. 60, 80.

διαβήτης, υ, ὁ. N. H. q. d. barbare, Dispositor. Latine, Dispensator. Curator. Explanator. Interpret. χρησιμολόγος τῶν Μουσείου χρησμάτων διαβήτην. Vatem Musæi vaticini-

orum interpretem, ac dispensatorem. vii. 6.

διαίρειν, εἰν. com. Dirimere. οἱ τὰς διαφορὰς διαίριοντες. Qui controversias dirimunt. iv. 23.

διαίρειν. com. Dividere. [λέγουσι] τὸν βασιλεῖα αὐτῶν δύο μοίρας διαιρόντα Λυδῶν. Ferunt ipsorum regem Lydis in duas partes vel bifariam divisit. i. 94. κατὰ μάλιστα διαιλόν. Cum in frusta concidisset. i. 119. αὐτοχειρῇ, vel αὐτοχειρῇ μου διαιλῶν. Ut ipsum [leporein] manu propria divideret, aperiret. i. 123.

διαίρειν, et διαίρεισθαι. com. Distincte aliquid explicare. Disserrere. Disputare. Explanare. Dicere. vii. 16. εἰὼν ἐγὼ διαίρειν. Ut ego dico. [διαίρειν περὶ τινος. Aristot. Rhet. lib. i. cap. 4. De re aliqua distincte verba facere, disserrere.] εἴην οὐ διαίρειται. Qualem tu dicis. vii. 47. ἕκαστα διαίρειται. Singula narras, de singulis disseris. vii. 50. εἴην οὐ διαίρειται. Qualem tu dicis. vii. 103.

δαίαιτα, ης. Ion. et poet. Habitatio. Domicilium. δαίαιται εἰς ἐν Κροίσῳ. In Cræsi palatio degebat. i. 35. τὴν δαίαιται τῆς ζήσης μετέβαλον. Vitæ rationem mutarunt. i. 157. ἐν ὕδατι δαίαιται ποιεῦμενον. In aqua degentem. ii. 68.

διακαρτερεῖν. com. Perseverare toleranter in re aliqua. Constanter aliquid tolerare. Διακαρτερεῖς ἐς τὸ ἴσχατον. vii. 107. Mala ad extremum usque constanter tulit.

διακείμενα, αν, τά. Apud Herodotum pro certis conditionibus accipi videtur. μονομαχῆσαι ἐπὶ διακειμένοι. ix. 26. Certis conditionibus singulari prælio dimicare. Quod ἐπὶ ἡγετοῖς μονομαχῆσαι diceretur ab aliis. Valla tamen vertit, aliis acquiescentibus singulari certamine dimicare. Lector eam interpretationem libere sequatur, quam Græcis verbis melius respondere, sensumque fidelius exprimere cognovit. Nostram con-

jecturam sequentia verba confirmant, ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε. hac conditione.

διακωρος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Satiatus. Repletus. Expletus. iii. 117.

διακριδόν. Ion. et poet. Distincte. Eximie. Egregie. iv. 53.

διακρίνιν. Dijudicare. Statuere discrimen inter res aliquas. Οὐδὲνα διακρίνιν. Inter nullos discrimen statuens. Sine cujusquam discrimine. iii. 39.

διακρίνιν. Discernere. Deligere. Delectum habere. Μαρδόνιος τὴν στρατιὴν δέκρινε. viii. 114. Mardonius copiarum delectum habebat.

διακρίνιν πόλεμον. Herodotea locutio. Decernere bello. De rebus aliquibus dimicare, et armis controversias dirimere. Δακίοντες κατὰ τάχος διακριθήσονται τὸν πόλεμον. vii. 206. Existimantes fore ut citissime bello decerneretur.

διακρίνιν. com. Discernere. Dirimere. Separare. διακριβέντες. vii. 219. Diremti. Separati. Dissidentes. Discordes. Διακριβέντες. viii. 18. Diremti. Separati. διακρινομένη ἡ στρατιὴ αὐτῶν ἐσχίζετο. viii. 34. Ipsorum exercitus bifariam divisus est.

διακρίνισθαι μάχῃ. Decernere praelio. πρὸς τοὺς ἀπιδιδως ἀρίστους ἀνθρώπων μάχῃ διακριθῆναι. ix. 58. Cum illis, qui non falso [sed vere] sunt hominum præstantissimi, praelio decernere.

διακρούσθαι. com. Dispellere. Repellere. Propulsare. Summmovere. Interdum etiam accipi videtur pro eludere, vel fallere. unde ῥήματα διακρουσικά, τὰ ἀπατηλά. Verba ad imposturam facientia. Verba ad aliquem fallendum apta. Οὗτοι τοὺς Ἕλληνας οὕτω διακρούσαντο. vii. 168. Valla: Isti Græcos a se summmoverunt. Æ. P. Isti Græcos ita eluserunt, vel ita fefellerunt. Quam interpretationis conjecturam confirmant illa præcedentia. πρὸς δὲ

τοὺς Ἕλληνας σφὶ σκῆψις ἐπιποιήτο, τῇπερ δὴ καὶ ἐχρήσαντο. vii. 168. Vide σκῆψις. Sic loquitur et Dionys. Hal. Antiq. R. lib. x. 643. 43. Ταύτη διακρουσάμενος αὐτοὺς τῇ προφάσει. Cum ipsos hac speciosa caussa elusisset.

διακύνπτυν. com. Per aliquem locum, ut fenestram, rimasve perspicere. Transpicere. Suspiciere per. διὰ τῆς γογγύρης διακύνψας. Cum per subterraneam fossam perspexisset, vel suspexisset. iii. 145.

διαλαγχάνιν. com. Dividere. Partiri. τὰ χεῖματα αὐτοῦ διαλαγχάνουσι οἱ πρῶτοι τῶν μάκτιν. Ipsius facultates inter se partiuntur vates primi, vel vatum principes, vel qui inter vates principem tenent locum. iv. 168.

διαλαμβάνιν. com. Distinguere. Dividere. Partiri. Γύνδης ποταμὸς, τὸν ὁ Κύρος ἐς τὰς δώρυχας τὰς ἐξήκοντα καὶ τρεῖς κοσίας διέλαβεν. Gyn-des fluvijs, quem Cyrus in 360 alveos divisit, vel in 360 rivos diduxit. i. 202. At i. 189. dicit ὑποδείξας δώρυχας ὀγδῶκοντα καὶ ἑκατόν. Quamobrem in altero loco mendum videtur esse. Nam de re eadem illic 180, hic vero 360, sive rivos, sive alveos, sive fossas dici videmus. Quod a veritate et ratione alienum. Vel post illos 180 alveos effossos, alios eodem modo ad hanc usque summam factos dicemus. Hoc autem κατὰ τὸ σιωπώμενον erit intelligendum. v. 52. eadem verba repetuntur, quæ leguntur. i. 102.

διαλαμβάνιν. Disserere de re aliqua. Narrare aliquid. Διαλαμβάνει ὡς ἀποστέλλει Κύρος ἐν Περσίδι Πιστισάκαν. Ctesias Pers. 5. Narrat quomodo Cyrus Petisacan in Persidem miserit. Ctes. Pers. 55. ad fin.

διαλαμβάνιν. com. pro συλλαμβάνιν. Comprehendere. Gallice, Enpigner. Saiser. ἐκίλιν αὐτὸν

τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν. Eum ab aliis pueris comprehendi jussit. i. 114. διαλελαμμένος ἄγεται. Interceptus, captus, correptus, comprehensus adducitur. iv. 68. διαλαμβάνειν. com. Tractare. τὰ Ἀσσύρια διαλαμβάνει. Ctesias Pers. 1. Res Assyriorum tractat. pro eodem dicitur et διεξερχομαι. q. d. persequi, scriptis scilicet. ibid. τὰ Περσικά διεξερχεται.

διαλέγειν. com. Deligere. Secernere. Eligere. Τοῖσι εἰδία ὑπῆρχε διαλέγων. viii. 113. Valla: Quorum duntaxat speciem animadvertibat. Stephanus, Indolem. Æ. P. Deligens eos, quibus [egregia] forma erat. i. e. Formosissimos quosque deligens. Vel, Eos deligens, quos forma præstanti præditos animadvertibat.

διαλέγεσθαι. com. Loqui. Colloqui. κατὰ ταυτὰ διαλέγεσθαι. Eodem modo loqui. Eadem uti lingua. i. 142. κατὰ τὸ αὐτὸ διαλέγονται. Eodem modo loquuntur. ibid. Σάμιοι ἐπ' ἑωυτῶν μόναι διαλέγονται. Soli Samii propria lingua utuntur, quæ non est aliis communis. ibid.

διαλελαμμένος. Ion. pro com. διαλελημμένος. Distinctus. Divisus. iii. 117.

διαλελαμμένος. Ion. pro διαλελημμένος, καὶ συλλελημμένος. commun. Interceptus. Captus. Correptus. Comprehensus. διαλελαμμένος ἄγεται. Comprehensus adducitur. Valla nimis liberam habet interpretationem hoc loco, et a Græcis verbis nimis recedit, quæ tamen sunt facilia, et perspicua, nec istam libertatem jam flagitant, nulla necessitate cogente. iv. 68.

διαλλάσσειν. com. pro quo frequentius διαφέρειν. Differre. Discrepare. Διαλλάσσειντες ἕδος οὐδὲν τοῖσι ἑτέροις. Specie nihil ab aliis differentes. vii. 70.

διαλογῇ, ἥς, ἡ. com. pro quo dici-

tur et διαλογισμός. Colloquium. ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγένοντο αὐτῷ. V. Hom. 36. Quotquot in colloquium cum ipso venerant. Quotquot cum ipso collocuti fuerant.

διαλύειν. com. Dissolvi. Dirimi. Dilabi. Digredi. Discedere. Abire. iii. 73. Διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου. viii. 56. Ex consessu, vel ex concilio digressi. Cum ex concilio discessissent. Vide σύλλογος.

διάλυσις, et ipsa non contrahendi ratio tam in nominibus, quam verbis, Ionibus est familiaris, cum Attice contra in utroque contractionem usurpent. οἰκοῦσιν, pro οἰκοῦσιν, incolunt, habitant. i. 1. ἀπαγινόντας, pro ἀπαγινόντας. abtransportantes. ibid. ἱσαπικνέσθαι, pro ἱσαπικνέσθαι. ibid. καλεομένη, pro καλεομένη. ibid. ἀποφυγεῖν, pro ἀποφυγεῖν. ibid. αἰτεῖν, pro αἰτεῖν. et ἀπαίλειν, pro ἀπαίλειν. i. 2. ἀνίστασθαι, pro ἀνίστασθαι. i. 1. ὁμολογεῖσιν, pro ὁμολογεῖσιν. i. 5. ἐν τῷ Ἀργεῖ, pro Ἀργεῖ. ibid. αἰδομένη, pro αἰδομένη. ibid. τῶν ἐθνῶν, pro τῶν ἐθνῶν. i. 6. καλεόμενοι, pro καλεόμενοι. ibid. εἶδος, pro εἶδος. i. 8. ποίει, pro ποίει. ibid. ἀρρῶδων, pro ἀρρῶδων. i. 9. δισθαί, pro δισθαί. i. 8. Idem et in aliis sexcentis factum observare potes.

διάλυσις ἀγορῆς. Ion. pro com. διάλυσις ἀγορᾶς. Herodotea locutio. Tempus, quo ex foro disceditur ab iis, qui eo judiciorum causa convenerunt. iii. 104.

διάλυσις τῶν συνθέτων ὀνομάτων εἰς δύο ἀπλᾶ Ionibus familiaris. Ut ὄνοι ἄγριοι, pro ὄναγροι. Asini sylvestres. vii. 86. οὐδὲ μῆς, pro οὐδεμῆς. οὐδεμῆς. vii. 99.

διαλυμαίνεσθαι. com. Dilaniare. Dilacerare. Excarnificare. διαλυμαίνεται τὴν γυναῖκα. ix. 112. Uxorem dilacerat, dilaniat, excarnificat. διαλυμασμένην ἀποπέμπει. ibid. Excarnificatam remittit. Pro eodem dicitur, ix. 113. διαφθαρείν.

διαμάχσθαι. com. Digladiari. Pugnare. Contendere. Dimicare. *Περὶ τῆς χάρις διαμάχσθαι τοῖς ἐπ' αὐτοῖς.* Cum [hostibus contra nos] adventantibus, vel adversus nos venientibus de regione dimicare, decertare. iv. 11. ix. 48.

διαμετρήσασθαι. com. Metiri. *πιδίον διαμετρήσασθαι σχοίνον.* Fune solum metiri. i. 66.

διαμυστίλλειν. Ion. et poet. In minima frusta dissecare, concidere. Vide *μισύλλη* et *μισύλλειν.* et *μιστίλη* et *μιστιάσθαι* apud Eustathium. *Διαμυστίλας κατὰ μέρα τὸ ἱερίον.* Cum victimam in parva frusta dissecuit, divisit, concidit. i. 132.

διαναυμαχεῖν, ἄν. com. Navali praelio dimicare. viii. 63.

διανύειν. Vide *νύειν*, *νύειν*. viii. 89.

διαπαρθενεύειν. com. Devirginare. Virginem vitare. Virginitatem eripere. ἢ ἂν τῷ βασιλεῖ ἀρετὴ γίνηται, ὑπὸ τέτῳ διαπαρθενύεται. Quæ regi placuerit, ab eo devirginatur. iv. 168.

διάπειρα. Ion. et com. Periculum, quod rei alicujus cognoscendæ caussa fit. Experimentum. Exploratio. Gall. *Essai*, *épreuve*. Ἀπίμπηεν ἐς τὴν διάπειραν τῶν χρηστηρίων. Ad oraculorum explorationem amandavit. i. 47. ad oracula tentanda misit. εἰς διάπειραν ἵκναι. Gallice, *Venir à l'épreuve*. Periculum facere. ἐς διάπειραν τούτου ἀπικίσθαι τὸν ἑαυτοῦ μήτιχον ἴφην. *Fsammetichum* adhujus rei periculum faciendum venisse, hujus rei periculum fecisse, dixit. ii. 28. τῶν ἐγὼ ἐς διάπειραν ἀπικόμην. Quorum ego periculum feci. ii. 77. pro eodem dicitur et ἀπόπειρα. vide suo loco.

διαπειράσθαι. com. Explorare, periculum facere. *διαπειράτο αὐτὸς τῆς ψυχῆς.* Ejus animum explorabat. iii. 14. *Περὶ οἷον διαπειράσθαι.* Persarum periculum facere. v. 109.

διαπίμπηεν. Ion. et com. Dimittere. In varia loca mittere. *διαπίμπηας ἄλλους ἄλλη.* Cum alios alio dimisisset. i. 46, 48. *διαπίμπηεν.* Dimissos. i. 67. *διαπίμπηεν.* i. 81. *διαπίμπηας ἱππίας.* Dimissis equitibus. i. 84.

διαπλύνειν τὸν βίον. Herodotea locutio. Vitam traducere. Vitam transigere. v. s. Vitam navigio trajicere. *διαπλύναντες τὸν βίον ὤ.* Cum vitam feliciter transegerisset. v. 92. §. 6.

διαπλύνειν. Ion. et poet. pro com. *διαπλύνειν.* Navigio transire, præterire. *διέπλωσε τὴν διέρυχα.* vii. 122. Fossam navigando transivit, præterit.

διαπολεμῶν. com. Debellare. Bello vincere, bello superare, bellum conficere. Consule nostrum Græco-latinum Thucydidis indicem in *διαπολεμῶν*, et *διαπολεμῶν πόλεμον.* ἕς ἂν διαπολεμήσωμεν. Donec fuerit debellatum. Sic Valla, vii. 158. Æ. P. Donec hostem debellarimus. Virgil. *Æn.* vi. 853. *Parcere subjectis, et debellare superbos.*

διαπορβύειν. com. Trajicere, transvehere, transmittere, transire. *διαπορβύειν τὴν στρατιήν.* Exercitum trajicere, copias transmittere. iv. 141. *τοὺς πᾶσα ἀνάγκη διαπορβύειν.* Quos [fluvios] omnino necesse est transire. v. 52.

διαπορβύειν. com. Trans fretum ducere, vehere, trajicere, traducere, transvehere. Ital. *Traghet-tare*, q. d. transjactare, sive trajicere, et *traghetto*, ipse trajectus, vel trajiciendi actus. *τὴν στρατιήν ἐκ Χερσονήσου διαπορβύειν ἐς Ἀβύδον.* viii. 130. Exercitum ex Chersoneso in Abydum trajecit.

διαπρήξασθαι. Ionice pro com. *διαπρήξασθαι.* Peragere, conficere. *διαπρήξαμένους καὶ ἄλλα, τῶν ἵππων ἀπίκοντο.* i. 2. *διαπρήξασθαι,* pro *διαπράσσειν.* ii. 2.

διαπρήσσονται. Ion. et poet. pro com. διαπερᾶν, trajicere, transire, transeundo pervenire; pro quo dicitur διαπερῶντα ἐξιχνύσθαι, vel ἰλθῆν. ἐς αὐτὰς δὲ ἐπὶ τὰ ἑρμηνίαν, καὶ δὲ ἐπὶ τὰ γλωσσῶν διαπρήσσονται. Per septem interpretes, et per septem linguas transeundo perveniunt ad ipsos. iv. 24.

διαπρήσσονται τι. Ion. locutio, pro com. διαπράσσονται, καὶ τελῶν τι. Aliquid peragere, conficere. ix. 41.

διαπρησύνειν. V. H. Indicium deferre. com. μηνῖν. πρὸς τοὺς Σκύθας τις διαπρήσσει. Valla: Scythis quidam indicium detulit. iv. 79. Sed fortasse τὸ διαπρησύνειν, quod a διαπρήσσει deductum videtur, idem significat, scilicet, pertransire, percurrere. Quare locus hic ita vertetur, Quidam ad Scythas transiit, profectus est, ivit.

διασπᾶν. Herod. V. pro com. ἀπομάττειν, abstergere. ποτήρια διασπᾶντες ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν. Pocula quotidie abstergentes. ii. 37.

διάστασις, ιος, ἡ. com. Distantia, intervallum, intercapedo, diductio, divisio. ὅστις νομίζει Ποσειδῶνα τὴν γῆν οἰεῖν, καὶ τὰ διεσῶτα ὑπὸ σεισμῷ, τοῦ θεοῦ τούτου ἔργα εἶναι, &c. ἔργον γὰρ ἐστὶ σεισμῷ (ὡς ἡμεῖς φαίνεται) ἡ διάστασις τῶν οὐρίων. vii. 129. Quisquis terram a Neptuno quati putat, et quæ terræ motu diducta sunt, hujus Dei opus esse, &c. Opus enim est terræ motus (ut mihi videtur) ipsa montium diductio.

διαστούδωζεν. Herod. V. Constipare, conglutinare. i. 179.

διαστροφος, ὁ καὶ ἡ. ὁ διαστραμμένην τὴν φρενὰ ἔχων. Qui mentem perverſam habet. Qui a mente est alienatus. Qui de sano mentis statu est deturbatus. i. 167.

διασφάξ, διασφάγος, ἡ. V. H. Loci distantia, intervallum, divortium. ἐς διασφάγος. Ad divortia. ii. 158.

διασφάγος τοῦ οὐρεος. Montis divortia. Montis intervalla. iii. 117. Videtur et pro valle sumi. διὰ διασφάγος ἀγόμενος ποταμός. Fluvius, qui per vallem agitur, sive ducitur. ibid. τὰς διασφάγος τῶν ἑρίων, montium valles, vel interstitia. ibid. διασφάξ. vii. 199. διασφάγος. ibid. et διασφάγος. περισπωμένης. vii. 216.

διατάττειν. com. Statuere, constituere, præcipere, imperare. διτάξει τοὺς μὲν, οἰκοδομῶν. Præcepit ut alii quidem ædificarent. i. 114. τὰ λοιπὰ πάντα διατάξας ἔρχετο. Ceteris omnibus rebus constitutis regnavit. i. 120.

διατάττεισθαι, pro διατάττειν, καὶ προτάττειν. Præcipere, edicere, imperare. διατίταγμαί ἡγώ. Ego impero. i. 110.

διαταχίων. com. Celerrime. V. Hom. 23.

διατύνεσθαι, Ἀττικῶς καὶ Ἰωνικῶς, ἀντὶ τῷ διατύνειν. Intendere, intentare. διατύνοντο τὰ βέλια, ὡς ἀπήγοντες. ix. 18. Tela intentabant ut emisuri.

διατελεῖν, εἶν. com. cum participio jungitur, et perseverantiam in aliqua re significat, quæ pro participii varietate declaratur. διατελεῖσι ὄντες ἐλεύθεροι. Perpetuo sunt liberi. vii. 111.

διατρεαίνειν. Ion. et poet. pro com. διατορεῖν. Perforare, trajicere. διατρεανίης, pro διατρεανίης. Perforabis, trajicies. iii. 12.

διατιθέναι. com. Afficere aliquo modo, tractare. ἐμὲ ὧδε διαθῆναι. Me sic tractare. iii. 155. σιωπῶν ἀνηκέτως διαθῆναι. Te ipsum gravissime vel atrocissime tractare. ibid.

διατίθεσθαι. Distrahere, divendere, vendere. διατίθεσθαι τὸν φόρτον. Merces distrahere. i. 1. ἐπὶ τὴν διαθῆνται τὸν φόρτον. Ubi merces distrahant. i. 194.

διατρίβειν. Morari, commorari, degere, habitare. διατρίβοντα παρὰ

Περιάνδρῳ. Degentem apud Perian-
drum. i. 24.

διατρίβειν. com. Atterere, perde-
re. pro quo et διαφθείρειν. ἔφη πάν-
των ἀνθρώπων κάκιστα αὐτοὺς διατρι-
βῆναι. Ipsos omnium hominum
pessime attritum ac perditum iri
dixit. vii. 120.

διαφαίνειν. com. Interlucere, di-
lucescere, diluculum esse, dictum
de diei luce, quæ ante solis or-
tu lucet. ἡώς δὲ διέφαινε. vii.
217. Valla: Sub exortum auro-
ræ. Æ. P. Aurora jam dilucesce-
bat. ἡδὴ διαφαινούσης ἡμέρης. vii.
219. Valla: Jam die illucescente.
ἡώς τε διέφαινε. viii. 83. Et aurora
[jam] illucescebat. Sub dilucu-
lum. ix. 47.

διαφανής, ὁ καὶ ἡ. com. Transpa-
rens vulgo. Pellucidus, candens.
λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας. Lapides
ob ignem, vel igne candentes. iv.
73. λίθους τῷ πυρὶ διαφανέας. iv.
75.

διαφαύσκειν. com. Illucescere. Di-
lucescere. Diluculum fieri, vel
jam esse. ἅμα ἡμέρῃ διαφαινοῦσθαι.
ix. 45. Simul ac dies illuxerit,
primo diluculo.

διαφέρειν. Peculiariter, apud Hero-
dotum interdum sumi videtur.
pro Curare, rationem habere, ali-
quid curæ esse alicui. Ut, οὐδέ
τι οἱ διέφερε πληγῇ ἀποθανῆναι. In-
terpres Lat. Nihil putans differre
an percussus, oppeteret mortem,
an non. Sed vertendum potius,
Nec ullo modo ipsi curæ erat
percussus [ab illo, qui percussurus
eum accesserat,] mori. Vel, Nec
ullo modo curabat si percussus
moreretur. Gallice multo felicius
hoc ita redditur. *Et il ne lui cha-
loit aucunement de mourir étant
frappé du coup du Persien. Il ne
s'en soucioit aucunement.* i. 85.

διαφέρειν πόλεμον. Apud Herodotum
accipi videtur pro bellum diu-
turnum gerere. i. 18. διαφέρουσι
δὲ σφι ἐπὶ Ἰσῆς τὸν πόλεμον. Ipsi

autem bellum diuturnum æquo
Marte gerentibus. i. 74. Hoc
ex præcedentibus et sequenti-
bus facile colligi potest. Locum
vide.

διαφέρειν τὸν αἰῶνα. Herodotea lo-
cutio. Vitam traducere. iii. 40.

διαφέρειν. com. In varias partes et
regiones ferre, divulgare. οἱ ξένοι
[τοῦτο τὸ Ὀμήρου ὄνομα] διήνεγκαν.
V. Hom. 13. Peregrini [hoc Ho-
meri nomen] in varias regiones
tulerunt. Vel, Peregrini [hoc Ho-
meri nomen] divulgarunt.

διαφέρεισθαι. com. Dissentire, con-
tendere. δινηχθέντων περὶ βασιλείης
τῶν Εὐρώπης παίδων. Cum Europæ
filii de regno inter se contendis-
sent. i. 173.

διαφθορεῖν, εἶν. Ion. et poet. pro
com. διαφθείρειν. Disperdere, di-
ripere, vastare, populari. i. 88.

διαφορεῖν, εἶν. Ion. et poet. Diripe-
re. (διαρπάζειν. i. 88.) ibid. τὸν
οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα. Pa-
tris domum direptam. iii. 53.
Discerpere, laniare. ὑπὸ κυνῶν τε
καὶ ὀρενῶν διαφορεύμενον. A cani-
bus avibusque dilaniatum. vii. 10.
prope fin.

διαφωνεῖν. com. Dissonare, discre-
pare, dissentire. πρὸς ἑνοφῶντα
ἐπ' ἐνίαν διαφωνῇ. Ctesias Pers. 1.
In quibusdam [rebus] a Xeno-
phonte discrepat, vel dissentit.

διαχῆναι τὰ βιβουλινμένα. viii. 57.
Valla: Irritum reddere quod de-
cretum est. Verba tamen hoc
sonant, diffundere, dissipare ea,
quæ decreta fuerunt.

διαχεῖσθαι μιν. Se ipsum interfici-
cere. Sibi manus violentas af-
ferre. i. 24. ἔφη ὀλέσθην τῷ κακίστῳ
σι διαχεῖσθαι. Dixit fore ut te
pessimo crudelissimoque mortis
genere perimeret, de medio tol-
leret. i. 110. ii. 13.

διαχεῖναι. vii. 54. Valla vertit, Di-
judicare. Quare videtur legisæ
διαχεῖναι, a themate διακρίνω, vel
existimavit τὸ διαχεῖναι pro δια-

κρίναι sumendum. Sed fortasse (si codex mendo caret) τὸ διαχεῖναι, vel potius τὸ διαχεῖν, accipietur pro διαιρεῖν, et διαιρεῖσθαι, aliquid distincte dicere, declarare. De quo suo loco. Nihil tamen certi possum affirmare, nisi verbum idem alibi eodem modo, et significato reperiatur. τὸ χεῖν usitatissimum est, pro, oraculum reddere, respondere. De quo suo loco. Hinc vero deductum dices τὸ διαχεῖν, ὦ, unde τὸ διάχρημι, et διαχεῖναι, ut διῆτημι, διῆτην, διαῆται. In vulgatis Lexicis neque διαχεῖν, neque διαχεῖναι: sed διαχεῖσθαι, et διαχεῖσθαι cum aliis significationibus ad rem præsentem non facientibus reperies.

διαχεῖσθαι. Idem ac simplex χεῖσθαι, uti. ἐκ οἴῳ διαχεῖνται. Vino non utuntur. i. 71. τοιοῦτῳ μέρει διαχεῖσθαι. Hujusmodi morte perierunt. i. 167. ὁνόματι τῷ αὐτῷ αἰ διαχευμένους. Eodem nomine semper utentes. i. 171. [Interdum tamen τὸ διαχεῖσθαι videtur sumi posse pro διατελεῖν χεῖναι, ut assiduitas, ac usus perseverantia significetur, ut iii. 66.] τρόπῳ ζῆς τοῖσι διαχεῖνται. Hoc vitæ genere utuntur. ii. 77. οἴῳ διαχεῖνται. ibid. τῷ αὐτῷ τρόπῳ διαχεῖσθαι. Eodem modo usum esse. ii. 127. τῇ ἀληθείᾳ διαχευόμενοι. iii. 72. συμφορῇ μεγάλῃ διαχεῖνται. Magno detrimento afficiuntur. iii. 117.

διαχεῖσθαι. com. pro simplici χεῖσθαι, uti. Vel, constanter, vel diu uti. ἐσθῆτι φοινικῇ διαχευόμενος. Punicea veste utentes. iv. 43. ξεινικοῖσι ἔθισι διεχρήσατο. Ritibus peregrinis est usus. Peregrinos ritus est sectatus. iv. 76. ἀγνωμοσύνη διεχέοντο. Contemtionem utebantur, i. e. ista contemnebant. vi. 10. οἰμωγῇ διαχεῖνται. Luctu, vel ejulatu utuntur. Lugent, ejulatum edunt. vi. 58. κήρυξι διαχευόμενος. Præconibus utentes.

vii. 9. τρόπῳ οὐ χρηστῷ διαχευόμενοι. More non bono utentes. ibid. ἀληθείᾳ διαχεῖσθαι. Veritate uti, vere loqui. vii. 102. τῇ διαχευομένῃ ἢ Ἑλλάς, τὴν τε πνίην ἀπαμύνεται, καὶ διοποσύνην. ibid. qua [virtute] Græcia constanter utens et paupertatem, et [aliorum in se] dominatum, i. e. servitutis jugum propulsat, a suis cervicibus repellit. ἀβουλίᾳ διαχευόμενοι. vii. 210. Temeritate utentes. Inconsiderate se gerentes. οὐκ ἐτι ὁδοποροῖσι διεχέοντο. viii. 118. Non amplius terra fecit iter.

διδασκαλίᾳ, ὡν, τὰ. N. H. pro quo com. τὰ διδάκτρα, ὡν, et τὰ διδασκαλία, ὡν. Si vulgatis Lexicis fides habenda. Minervalia. Præmia, quæ doctoribus eruditionis gratia a discipulis dari solent. τῷ ἑαυτοῦ διδασκάλῳ διδασκαλίᾳ ἀπέδωκε. V. Hom. 26. Suo doctori Minervalia dedit. Vel, Suo præceptori gratiam eruditionis retulit. Vel, Suo doctori debita eruditionis præmia reddidit, [persolvit.]

διδασκαλίῳ, οὐ, τό. com. Ludus litterarius. διδασκαλίῳ κατασκευασάμενος, ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπη. V. Hom. 25. Instituto ludo litterario, pueros carmina docebat.

διδασκαλία, ας, ἡ. com. Doctrina, docendi munus, et ars. οὐδὲν τοῦ Φήμις ὑποδίστροφος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. V. Hom. 5. In docendi munere nequaquam Phemio erat inferior. Μελησιγενὴς ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ καθύσκει. ibid. Melesigenes docendi muneri, [vel ludo litterario] præfectus fuit. τὴν διδασκαλίαν καταλύται. V. Hom. 6. Valla: Ludum relinquere. Æ. P. Litterarium ludum relinquere. Docendi munus relinquere. Vel, Docendi munus desinere. Sic enim et Cic. Epist. famil. lib. vii. ep. 1. Libenter mehercule artem desinerem. Quod Galli feliciter dicunt, Quitter un art. Quit-

ter un métier, une profession. Sic etiam Quitter l'école. Quitter la charge d'enseigner les enfans, ou les plus âgés. Valedicere ludo literario. Desinere docendi munus exercere.

διδασκάλια, *ων, τῆ*. com. quidem vocabulum: at peculiaris significatio videtur apud Herodotum, pro documentis rebusque, quas quis aliquem docet. Valla doctrinas vertit. In vulgatis Lexicis alias hujus vocis significatones ab his remotissimas habes. ἄλλα δὲ πολλὰ ἐσήγαγον διδασκάλια ἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ δὴ καὶ γράμματα. Valla: Cum alias multas doctrinas in Græciam introducere, tum vero literas. v. 58. Possumus tamen et ita locum interpretari. Cum alias multas disciplinas apud Græcos introduxerunt, tum etiam literas. Suidas, διδασκαλίῳ, τὸ σχολεῖον. διδασκάλιον δὲ, αὐτὸ τὸ μάθημα. Illud quidem, ipsum literarium ludum, hoc vero, ipsam disciplinam significat.

διδάχη, *ῆς, ῆ*. com. Disciplina, doctrina. ταῦτα ἐκ διδάχης ἐληγν. Hæc [ex disciplina vel doctrina] dicebat, i. e. mulier ab illo edocta hæc dicebat. iii. 134.

διδόν. Ion. et poet. pro com. *διδόναι*. Dare. οὐδενὶ διδοῖ γυναῖκα. Nulli dat uxorem. i. 107. *παράδιδοι*. Tradit. i. 113. *διδοῖ*. ii. 2. *ἐπιδιδοῖ ἐς ὕψος*, καὶ τὸ ὅμοιον ἀποδιδοῖ ἐς αὐξήσιν. In altitudinem proficit, et in incrementum pariter tendit. ii. 13. *διδοῖ*. ii. 65. *παράδιδοι*. Tradit. ii. 169. iii. 119, 128. Vide *ἐκδιδόν*, et *ἐσδιδόν*, et *καταδιδόν*.

διδέξει, et **διδέξαν**. Ion. pro com. *διδύξει*, et *διδύξαν*. Vide **διδόξει**. **διαδέξατω**. viii. 118.

διδόξω. Vocabulum hoc, si codex est sanus, deductum a *διαδοκίω*, ὦ, quod jam idem valet ac simplex *δοκίω*, ὦ, videor. ὡς **διδόξω**. Ut visus est, ut videbatur. v. 124.

Valla vertit, Ubi hoc accepit. quasi legerit, ὡς τοῦτο διείδε, ἀντὶ τοῦ διείδατο. Sed hoc absurdum. In vulgatis Lexicis scribitur, **δί-διξε**, cordi fuit, judicavit, apud Herod. pro **διδύξει**. ὡς **διδέξει**, ut audivit, ubi accepit. At Herodoti locus non indicatur, nec liber notatur. Mihi vero vox ista **διδόξει** suspecta est. Crediderim fortasse **διδέξει** potius legendum (ut in vulgatis Lexicis exstat) ἀντὶ τοῦ διείδε, quod Ἰωνικῶς dictum sublato ι. Qua de re suo loco. Quamobrem ὡς **διδέξει** vertemus, ut demonstravit, ut factis rem comprobavit. Quam nostram conjecturam Herodotus ipse confirmat, dum i. 73. ita loquitur, *ἦν γὰρ, ὡς διείδε, ὄργην οὐκ ἄκρος*. Erat enim, ut demonstravit, iræ impotens. Facile per imprudentiam typographi τὸ ο ἀντὶ τῷ ι poni potuit, ita ut pro **διδέξει** **διδόξει** nobis obtulerit. Confer locos, res perpende, sententiamque nostram a veritate non remotam comperies. Sed quid opus conjecturis, cum idem Herod. vii. 172. rem aperte demonstrat? *Θισσαλοὶ δὲ ὑπὸ ἀναγκαίης τοπρώτων μὲνδισαν, ὡς διείδξαν, ὅτι οὐ σφιν ἦνδαν τὰ οἱ Ἀλευάδαι ἐμνηχάνεοντο*. Thessali vero primum necessitate coacti Medorum partibus faverunt, ut demonstrarunt, [ac re ipsa declararunt,] quod ipsis non placerent ea, quæ moliebantur Alevadæ. ὡς **διδέξαν**. viii. 3. **διδέξατω**. viii. 118. **διδέξαν** *τι*. ix. 58.

δίεκπλος, *ου, ὁ*. Transitus, quo per aliquem locum navigio transimus. **δίεκπλον** τὸν βραχίον διεικνύει. Per brevem transitum ostendere. iv. 179. **δίεκπλον** ποιοῦμενος τῇσι νηυσὶ δι' ἀλλήλων. Transitus faciens, i. e. transiens, navibus, per medias naves, ita ut aliæ per medium aliarum vicissim transirent. vi. 12. vii. 36. **ἀπόπλεαι** τοῦ διει-

πλίου ποιῆσθαι. viii. 9. Perruptionis periculum facere. Experimenti an per medias hostium naves transire possimus.

διεκπλῶν. Ion. et poet. pro com. διεκπλῶν. διαπερῶν, πλῆοντα διαπερῶν. Navigio vel navigando transire, præterire. vii. 101. ταύτας διεξέπλωσα. Has navigando præterii. Alias navigio transire per aliquem locum, ut vi. 15. διεκπλῶντα τὸν Ἑλλάσποντον. vii. 147. δάκρυος, ου, ὁ. Ion. et poet. Fluxus aquarum per aliquem locum. vii. 129.

διενίκασι πόλεμον. Bellum conficere. Ἀλυάττης τὸν πρὸς Μιλησίους πόλεμον διενίκασι. Alyattes bello contra Milesios confecto. i. 25.

διεννῶντο. Ion. 3. pers. plur. plusq. p. pass. pro com. διεννῶντο, α διανοῖμαι, οὔμαι, cogito, in animo habeo. vii. 206. ad fin. Vide ἐνώσας.

διεναντιζύν. V. H. Totum annum in aliquo loco, vel re transigere, consumere. Quidam Perennare vertunt, q. d. per integrum annum alicui manere, vel alicui rei operam dare. Alias perennare. multos annos, vel unum tantum durare significat. iv. 7.

διελαῖν, διελαύνειν. com. Transire. πύλας διελαῖν. Portas transire. v. 52. ταῦτα διεξιλάσαντι. Ubi hæc transiveris. ibid.

διεξιλάσσειν. V. H. Explicare quod est implicitum, ac involutum, dissolvere. φακέλους ῥάβδων διεξιλάσσειν. Virgarum fasciculos explicant. iv. 67. vel dissolvunt.

διεῖηκαν. Vide διεξίναμι.

διεῖηται. V. H. pro com. διάγειν, διαλαύνειν. Traducere. Per aliquem locum deducere. Deducere. διεῖηται αὐτοὺς διὰ τοῦ ἁγίου. Ipsos per urbem traduxerunt. iv. 203.

διέξοδος, ου, ἡ. com. Exitus, finis, quo res dirigitur, spectat, tendit, evadit. ἐπίσταμαι αὐτοῦ πάσας τὰς διέξόδους τῶν βουλευμάτων. Omnes

ipsius consiliorum exitus novi. iii. 156. οὐ γὰρ ἔχουσιν αὐτῶν διέξοδος τῶν βουλευμάτων. vii. 234. Tu enim tenes exitus consiliorum ipsorum, i. e. Scis enim quonam ipsorum consilia spectent, quo tendant. Quidam vero putant, ut H. Steph. per διέξοδος βουλευμάτων id intelligi quod Galli vocant, Discours.

διέξοδος, ἡ. com. Transitus per aliquem locum. iii. 117. Iter. ἡ μάχεταιον πάσης τῆς ἐκείνων διέξοδου. A toto illorum itinere aberrarunt. i. 140.

διέπειν. Ion. et poet. pro com. διοικῶν. iii. 53. Administrare, regere, gubernare, moderari. οἱ διέποντες ἀγῶνα Ἑλληνοδικαί. Hellenodica, qui certaminibus præsumunt. Græci moderatores, qui certaminibus præsumunt, eaque regunt. v. 22. ταῦτα διέποντι. Ei hæc administranti. vi. 107.

διέπειν. Ion. et poet. pro com. διοικῶν, administrare. ὁρῶσα δὲ πάντα ἐκείνα διέποντα Πausaniam. ix. 76. Cum Pausaniam illa omnia administrare videret.

διεργάζεσθαι. com. Conficere, interficere. διεργάζοντο αὐτοὺς, pro διεργάζοντο, τουτέστιν ἔκτεινον. Ipsos interficiebant. v. 20, 92. §. 3.

διέτης χρόνος. Biennium. ii. 2. διατετάχατο. 3. pers. plur. plusq. p. pass. Ion. pro com. διατεταγμένοι ἦσαν. Instructi fuerant. i. 80.

διέφν χρόνος. Tempus interjectum est. Aliquod temporis spatium intercessit. q. d. interea natum, ac exortum est. Sunt qui vertunt, erupit; alii, emersit. i. 61.

διέχυν. com. Pertingere, pertinere aliquo, ex aliquo loco ad aliquem alium locum exporrigi. τὴν διώρυχα τὴν ἐκ τοῦ Νίλου εἰς τὸν Ἀραβίον κόλπον διέχουσιν. Fossam quæ a Nilo usque ad Arabicum sinum pertingit. iv. 42. τὴν διώρυχα διέχουσιν εἰς κόλπον. vii. 122.

διέχυν. com. Dividere, disjunge-

re, dirimere, separare. *διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ρέεθρα*. ix. 51. Fluenta alterum ab altero dividens, [dirimens.]

διζυν. Ion. et poet. pro com. *δι-εάζυν*, et *ἀμφιδοξύν*, et *ἀμφισθεῖν*. Ambigere, dubitare. i. 65.

διζυμαι. Ion. et poet. pro com. *ζήτω*. Quæro, postulo, investigo, cupio. *πάντα διζήμνοι*. Omnia quærentes. i. 67. *ἄκρια διζισθαί*. Remedia quærere. i. 94. *διζήμνος*. Quærens. i. 139. *ιδίζετο τὸν Κύρου νεκρὸν*. Cyri cadaver quærebat. i. 214. *διζήμνοι μίσογονται*. Quærentes, i. e. cupientes misceri, coire. ii. 66. *διζισθαί πλὴν τι*. Quærere aliquid amplius. ii. 147. *διζήμνος*. ii. 156. *ιδίζετο*. iii. 41. *διζήμνος*. *ibid.* *διζήμνοι*. iii. 53. *διζισθαί*. Quæsis- visse. iv. 9. *ιδίζετο*. iv. 30. *διζισ-σθαί ἐκείνους*. iv. 139. *ιδίζετο τοὺς ἀντιπολεμίους*. iv. 140, 142. *διζήμ-νος*. iv. 147. *διζήμνους*. iv. 151. *διζισθῶ*. Quæritis, studetis. v. 92. §. 1. *ἐπιδιζήμνος*. v. 106. *διζήμαί σι εἶναι*. Quæro, i. e. postulo te esse [talem.] vii. 103. ix. 44.

διζομαι. Ion. et poet. pro com. *ζη-τῶ*. Quæro, inquirō. ii. 38. iv. 139. *διηβύν*. com. Percolare, eluere, proluere, abluere percolando. ii. 86. *διηθήσαντες τὴν κοιλίην*. Postquam ventrem vel alvum ablu- erunt, absterserunt. ii. 88.

διηβύν. com. Transire per colum, tanquam per colum transire, transire. *διηβόντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ*. Aqua ex fluvio [in planitiem] transeunte. ii. 93.

δικονεύν. Ion. et poet. pro com. *διακονεύν*. Ministrare. Ministrum esse. Suam operam alicui na- vare. *ἐξορκοί μιν ἢ μὲν οἱ δικαστήσιν ὃ, τι ἂν δεηθῇ*. Jurejurando eum adigit, fore ut sibi suam ope- ram navaret in re, quamcunque ab eo petisset. vel, quamcun- que ad rem ea opus sibi foret. iv. 154.

δικονος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro

com. *διάκονος*. Minister, famu- lus. Apud Herodotum, iv. 71. *δικόνος παρεχόμενος* scribitur: at (nisi fallor) vitiose. iv. 72.

διήξει. Ion. et poet. 3. sing. aor. 1. act. pro com. *διήξει*, a *διαίσσω*. μ. ξω. transeo per aliquem lo- cum. *διήξα, καὶ κατὰ κράσιν διήξα*. iv. 134.

δράσασθαι. com. Apprehendere, capere, corripere. *ταύτας δραστοί- μενος*. Has capiens. iii. 13.

διθύραμβος, ὁ. Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος πρῶτος ἀνθρώπων τὸν διθύραμβον ἐποίησεν, ἀνόμεστος, καὶ εἰδὼς ἐν Κορίνθῳ. Arion Methymnæus primus mor- talium dithyrambum fecit, nomi- navit, et docuit Corinthi. i. 23.

δυσάναί. com. Dirimere, separa- re. *τέλος ἐδέτεροι νικῶσαντες διέσθαι*. Tandem neutri victores diremti sunt. i. 76.

δικάζυν. com. Ad judicia foren- sia non relatum: sed pro sim- plici iudicio, quod de rebus fit, ab Herodoto sumtum. Judicare, existimare. *Τελμισσίαν δικασάτωι ως ἴσονται Σάρδις ἀνάλωτοι*. Cum Telmissenses judicassent, existi- massent Sardis inexpugnabiles fore. i. 84.

δικάζυν. com. *κατὰ τὸ ὄρθον δικά- ζων*. Juste judicans. i. 96. *δικασά- μνοι*. In jure disceptaturi. *ibid.* *τοῖς πύλας δι' ἡμέρας δικάζυν*. Per totum diem aliis jus dicere. i. 97. *κατὰ μέγεθος ἀδικήματος ἐκάστω δι- κάζυν*. Pro delicti magnitudine jus cuique dicere. ii. 137.

δικᾶν. Herodoto peculiare vocabu- lum, pro com. *δικάζειν*. Judi- care. Jus aliis dicere. i. 97.

δικη. com. *σὺν δίκῃ*, pro *δικαίως*, jure. i. 115.

δικη, καὶ δίκαι. τῆς ἀρπαγῆς δίκας αἰτίων. Raptus, vel pro raptu pœ- nas repetere. i. 2. *ἴδουσάν σφι δί- κας τῆς ἀρπαγῆς*. Pœnas pro rap- tu sibi dederunt. *ibid.* *οὐ δώσει δίκας*. Pœnas non dabit. i. 3. *δίκαι τῆς ἀρπαγῆς αἰτίων*. *ibid.* *δόντες αὐ-*

τοὶ δίκας. *ibid.* βουλοῖσθαι σφὶ δίκας παρ' ἄλλων γίνεσθαι, pro dido-
σθαι. *ibid.* παρὰ σὺ πάσαι τὴν δί-
κην ἔχω. A te omnem satisfactio-
nem habeo. Mihi pœnas omnes
dedisti, quas abs te repetere pos-
sem, ut mihi pro damno dato
satisfaceres. i. 45. τὴν δίκην ἔλαβες.
Pœnas dedit. i. 115. Ἀρπάγων μὲν
Ἀστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκεν. Har-
pago quidem Astyages hanc ir-
rogavit mulctam. i. 120. τοὺς ἀν-
τιπασιάτας αἴττει δίκας τῆς ἐαυτοῦ φυ-
γῆς. iv. 64. Ab adversæ factionis
hominibus; vel, ab illis, qui con-
trariæ factionis fuerant, pœnas
exilii sui repetebat. Hunc locum
Valla parum commodè vertit.
Vide ἀντιπασιάτης. δίκας ἐδίδουσι,
καὶ ἐλάμβανον παρ' ἄλλήλων. Rei
et actores inter se jure discepta-
bant. v. 83. [ὁ μὲν διακὼν δίκας πα-
ρὰ τῷ φεύγοντος λαμβάνει. ὁ δὲ φεύ-
γων τῷ διακόντι δίκας δίδουσι λέγεται.
Æ. P.] δώσει δίκην. viii. 100. Pœ-
nas dabit. ἔδουσι δίκας. *ibid.* Pœ-
nas dederunt. Ἐξέζη αἰτέειν δίκας
φόνος. viii. 114. ταύτην δίκην Ἀπολ-
λωνηΐται τῆς ἐκτυφλώσεως ἐκτίνουσι τοὶ
τὰ κατὰ τὰ βιοπρόπια τὰ γενόμενα.
ix. 94. Has pœnas Apolloniatae
tibi pro excæcatione, [pro oculis
ereptis,] rependunt.

δικαιον. Jus. Æquitas. τὸ δίκαιον ἔστω
ἔφερι. vii. 137. Jus vel æquitas
ita ferebat. Gallice, *Le droit le*
portoit ainsi.

δικαιος. Ion. et com. ἀντὶ τῷ ἄξιος.
Dignus. δίκαιός ἐστι φέρεσθαι τοῦτο
τὸ ὄνομα. ἀντὶ τοῦ ἄξιός ἐστι. Hic
dignus est, qui nomen istud fe-
rat. i. 32.

δικαίος εἰμι ποιεῖν. Ion. et com.
pro δίκαιόν ἐστιν ἐμὲ ποιεῖν. Æquum
est ut faciam. οὗτος δίκαιός ἐστι φέ-
ρεσθαι τοῦτο τὸ ὄνομα. pro δίκαιόν
ἐστι τοῦτον φέρειν τὸτο τὸ ὄνομα. i. 32.
Justum est, æquum est, ut iste
nomen hoc ferat. δίκαιοι ἐστὶ ὑμεῖς
πρὸς τὴν πικρομένην μάλιστα μοιρέων
ἀμυνόντες ἵεσθαι. ix. 60. Æquum

est vos ad [exercitus] partem,
quæ [ab hoste] maxime premi-
tur, [ad partem maxime labo-
rantem,] auxilium laturos ire,
[vel, suppetias laturos venire.]

δικαιοῦν. Apud Herodotum inter-
dum accipitur pro δίκαιως κολάζειν.
Juste punire. Punire. Mulctare.
κατ' ἀξίην ἐκάστου ἀδικήματος ἰδικαίειν.
Pro cujusque delicti magnitudine
[delinquentes] pœna mulctabat,
puniebat. i. 100. [vide δίκαιοσις.
ἢ κάλασις. in Thucydide nostro
Græco-latino indice. Aristot. Ἡ-
θικ. Νικομαχ. lib. v. cap. 7. δι-
καίωμα δὲ [καλεῖται] τὸ ἐπανόρ-
θωμα τοῦ ἀδικήματος.] οἱ ἱερεῖς ἰδι-
καίειντο. Sacerdotes puniti sunt.
Gall. melius vis τοῦ δικαίειν expri-
mitur per hæc verba, *faire justice*
de quelqu'un. iii. 29. δίκαιοσις Κό-
ρινθον. In Corinthum juste anim-
advertet. v. 92. §. 2. vel simpli-
citer, animadvertet.

δικαιοῦν. com. δίκαιον εἶναι κρίνειν,
εἴτε νομίζειν. Æquum judicare.
Justum existimare. δικαίῳ, εἴτε
ἐνορῶ πλέον, σημαίνειν σοι. Æquum
esse duco, ut, si quid amplius
animadverto, tibi [hoc] signifi-
cem. i. 89, 133. ἐκ ἰδικαίωσαν κτεί-
ναι Ψαμμίτιχον. Psammitichum
interficere haud æquum judica-
runt. Vel, interficere noluerunt.
ii. 151, 172, 181. iii. 36, 42, 79.
ἰδικαίειν, pro ἰδικαίον. iii. 118, 142,
148. δικαίειν. iv. 186. ἰδικαίειν.
vi. 15, 73. δικαίειν, pro δικαιοῦν.
vi. 82. ἰδικαίειν, pro ἰδικαιοῦν. ix.
26. δικαίειν, pro δικαιοῦν. ix. 42.
διμενίως. Adverbium Ion. Duas min-
as. Duabus minis. ἔλυσάν σφίνας
διμενίως ἀποδιμησάμενοι. Ipsos duab.
minis mulctatos solverunt. v. 77.
διξός, ἢ, ὄν. H. N. pro com. δι-
σός, ἢ, ὄν. Geminus, a, um. ii. 44.
76. διξὰ θυράματα. Gemini postes
januæ; alias, geminæ fores. ii.
170. διξὸς ἐκφέρεται λόγος. Duplex
affertur rumor. iii. 32. διξὰς ἱστίας
ὄκει. Duas domos incolebat. v.

40. διὰς πύλας. Geminas portas. v. 52. διὰ φυλακτήρια. Bina castralla, vel propugnacula. ibid. vel præsidia, vel loca munita custodiæ caussa. Gall. *Deux forteresses, en quelles on tenoit garnison*. vii. 57, 70, 205. viii. 142.

διζοὺς λόγους λεγομένους ἔχει. ix. 74. Duos habet rumores, qui feruntur, i. e. De ipso duplex est fama, quæ circumfertur.

διοδοιπορεῖν. V. H. quod in vulgatis Lexicis sine ulla auctoritate scriptum legitur. Permeare, transire. ὡς δὲ τὰς δύο μοίρας διοδοιπορήκισαν. viii. 129. Cum autem duas [illius itineris cœnosi] partes [barbari] permeassent, [vel pertransissent.] Valla sic locum istum vertit; Quorum quum duæ partes permeassent eluviem. Sed a Græcis verbis sensuque videtur nimis recessisse. Consule locum, et rem attente perpende, veritatem a nobis stare deprehendes.

διόδος, ου, ἡ. Transitus, locus, per quem transitur, et ipse trans-eundi actus. vii. 201.

διόδους τηρεῖν. ix. 104. Transitus observare. Viarum exitus custodire.

διπλόσιος. Ion. pro com. διπλόσιος. iv. 68. vii. 103. Vide ἐκτάσις, Ionibus familiares.

δίπτυχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. διπλός, οὗς. Duplex, duplicatus, geminus. διπλὸν δίπτυχον λαβάν. viii. 239. Valla: Summis duarum tabellarum pugillari-bus.

διφάσιος, α, ου. Ion. pro quo Poetæ dicunt in duali διοῖα, et in plur. διοῖα, com. v. δισὸς, ἡ, ὅν. Duplex. τρώματα διφασία. Duplex clades, binæ plagæ, bina vulnera. i. 18. δι' αἰτίας διφασίας. Duabus de caussis. (Ut autem a δις, fit Lat. bis, sic a διφάσιος, bifarius, duplex.) διφασία τόματα. Bina ostia. ii. 17. διφασίοισι γράμμασι χρίνται. Literis duplicibus

utuntur. ii. 36. εἰκόνας διφασίας. Binas imagines. ii. 182. διφάσιαι αἰτίαι. Duæ caussæ. iii. 122. ἀπταὶ διφάσιαι. Duo littora. iv. 38.

διφθεῖραι τεγαστρίδες, αἱ. Pelles ad aliquid tegendum aptæ. i. 194.

διφθεῖρας οἱ Ἴωνες τὰς βίβλους διὰ τί καλῶσι. v. 58. Vide βίβλος.

διφρᾶς, ἄδος, ἡ. Nomen Homericum ἰσοδυναμῶν τῷ δίφρος, ου, ὁ. de quo Eustath. currus. Sed hoc in vulgatis Lexicis non exstat. τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ἕμμιν. V. Hom. 33. Filii vero conjux, [i. e. nurus vestra] curru vehatur vobis.

διφροφορεῖν. V. H. Sella curuli vehere. Curru vehere. τῶν Περσῶν τοὺς διφροφορευμένους. Persas, qui sella curuli, vel qui curru vehabantur. iii. 146.

διφυῆς, ὁ καὶ ἡ. com. Qui duas habet naturas. iv. 9.

δίχα. com. Bifariam, in duas partes. δίχα διασᾶσαι μάχονται. Bifariam, vel in duas partes divisæ pugnant. iv. 160. ἐγίνοντο δίχα αἱ γῆμαι. Sententiæ erant ancipites. Sic Valla, vi. 109. Sed præstat vertere, Sententiæ bifariam, i. e. in duas partes erant divisæ. Duplex erat ducum sententia. ibid.

διωθεῖν, εἶν, et διωθίσθαι, εἶσθαι. com. Dispellere, repellere, propulsare, rejicere. τὴν εὐνοίην διωθίσθαι. Benevolentiam repellere, rejicere. vii. 104.

διωθίσθαι. Interdum apud Herodotum accipitur pro crimine obiectum refutare, et periculum inde nobis impendens propulsare, ac ita evadere. Sed ἡλυπικὸν loquendi genus videtur esse, et subaudiri τὴν διαβολὴν, vel τὸ ἔγκλημα, vel τὸν κίνδυνον. χρέμασι ἐπιποιέσθαι (sic enim legendum arbitror) διωθίσθαι. ix. 88. sibi persuaserant, [vel confidebant se] pecuniis [crimina, periculumque sibi inde impendens] pro-

pulsaturos, [ac ita evasuros.] Vide *ἐπιποΐσθαι*. *διωθίσθαι* vero, ἀντὶ τῆ *διωθήσθαι* positum. Subauditur enim ἂν particula, de cuius vi proprium locum consule. *διωσάμενοι τὰ γόρρα*. ix. 102. Dejectis scutis; vel, disjectis scutis. *διωκτίος*, α, ον. com. Persequendus, a, um. *διωκτίος* ἰσθί. ix. 58. Persequendi sunt. *διώρυξ*, *διώρυχος*, ἡ. com. Fossa, canalis, alveus profundus. *διώρυχα βαθεῖν ὀρύσσειν*. Fossam profundam fodisse. i. 75, 185, 189. iv. 39, 42. vii. 117. *δοκεῖν ἔμαθιν*. ἀντὶ τοῦ, *δόξαν τοῦ μὴ μαθεῖν παρέχουν*. Quod dicitur de illis, qui simulant se aliquid non animadvertisse, quod tamen animadverterunt. *οὐκ ἔδοξε μαθεῖν*. Dissimulavit a se rem animadversam fuisse. Sic et Galli feliciter hoc reddunt, *Elle ne fit aucun semblant d'avoir aperçu la chose, d'avoir vu le personnage*. Vel, *Elle fit semblant de n'avoir aperçu le fait*. i. 10. Nullam dedit significationem, qua rem a se demonstraret animadversam. *δοκεῖν ἐμοί*. Ion. ut mihi videtur, ut mea fert opinio. i. 172. pro quo diceretur alias, *ὡς ἐμοί δοκεῖ*. ii. 53, 77. *ὡς ἐμοί δοκεῖν*. ii. 124. *ἐμοί δοκεῖν*. iii. 45, 135. v. 69. vii. 173, 229. viii. 22. *ὡς ἐμοί δοκεῖν*. viii. 30. *δοκεῖν τι περὶ τῶν θείων πραγμάτων*. ix. 65. De rebus divinis aliquid opinari. De rebus divinis aliquid sentire, [suamque sententiam proferre.] *δοκεῖν αὐθις*. Herodotea locutio, pro quo dicitur et *μεταδοκεῖν*. Vide suo loco. Sententiam mutare. *δεδογμένων οἱ αὐθις τούτων*. vii. 12. Sententia de his ab eo mutata. *δοκέω*. ἐγώ μοι δοκέω. Ego mihi videor. Sic enim et Latini loquuntur. ii. 93. ἐγώ μοι δοκέω

κατανοῶν τοῦτο. Ego mihi videor hoc intelligere. ibid. *δοκέω*, ᾧ. Arbitror, existimo, non solum Ion. sed et poet. et com. i. 8. ii. 27, 31. *δόξας*, νομίσας. i. 33, 51, 81, 97, 111, 119, 124. iii. 146. et alibi passim. *δόκησις*, ιος, ἡ. com. Opinio, existimatio. *δοκῆσιν δι' λόγου*. vii. 185. De quo ex opinione dicere oportet. *Æ. P.* [De quo variam hominum] opinionem dicere oportet. *δόκιμος*. com. Probatus. Virtutis ac probitatis spectatæ vir. i. 65, 96. *ἐπὶ μὲν τὸν δοκιμώτατον σφίαν αὐτίαν*. Eum, qui apud se spectatæ virtutis potissimum erat, miserunt. Spectatissimæ virtutis virum, qui apud se esset, miserunt. i. 152, 158. ii. 162. iii. 135, 142. *ἄνδρα δοκιμώτατον*. Virum clarissimum. iii. 155. *δοκιμοὶ ἰόντα παρὰ Ξέρξη*. Clarum apud Xerxem. vii. 117, 118. *δολοφράφειν*. Dolos suere. Dolos moliri. Insidias struere. Ctesias Pers. 4. *δολῶν*. com. Dolo capere, fallere. *τοιούτων φαρμάκων τὸν ἐμοῦ παῖδα δολώσας*. Hujusmodi veneno filium meum cum dolose ceperis, cum fefelleris. i. 212. [ἐλὼν δόλῳ dicitur i. 214. *συνανήμους*.] *δόμος*, ὁ. Apud Herodotum peculiariter positum pro certa serie, et ordine perpetuo in muris, ac ædificiis. *διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθου*. Per tricesimum quemque laterum ordinem. i. 179. *Gallice, à chaque trentième rang de briques*. *δόξα*, ης, ἡ. com. Opinio, expectatio, existimatio. *παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπίστανε*. viii. 4. Præter expectationem res barbarorum cadebant, succedebant. *δόξαν φύσας αὐξάνεται*. Valla: Inflatus superbe famam auget. v. 91. *Stephanus: Superbe inflatus su-*

am potentiam auget. Quæ interpretatio si vera est, ut aliquam veritatis non rejiciendæ speciem habet, hæc verba idem valent, ac τὴν ἑαυτοῦ δόξαν φύσας; τουτέστι φυσήσας, εἴτε πεφυσημένος αὐξάνει, αὖξιν. Nam in illo φύσας est syncope pro φυσήσας, hocque Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, activum pro passivo positum, contra vero τὸ αὐξάνεται est passivum pro activo. Quamvis autem hæc minime damnum, tamen et ita longe simplicius locum interpretari possumus; Superbiam spirans, crescit. δόξαν enim μετανυμικῶς accipiemus pro ipsa superbia, quam gloria parit. φύσας vero κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ φυσήσας sumetur. φυσᾶν autem ἀντὶ τοῦ ἐκπνέειν, efflare, ponetur. Quam significationem habes apud Sophoclem ἐν Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ, v. 929. Οὐδεὶς ἂν ὅστις καὶ φίλος τλαίῃ βλέπειν φυσᾶν τ' ἄνω πρὸς ῥίνας, ἔκ τε Φοινίας πληγῆς, μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκίας σφαγῆς. Et v. 1412. ἔτι γὰρ θυρεαὶ Σύριγγις ἄνω φυσᾶσι μέλαινας μένος. In hoc utroque loco videmus τὸ φυσᾶν sumi pro ἐκπνέειν, efflare, emittere.

δοξοῦσθαι. V. H. pro com. δοκῶν. Videri, haberi, judicari. Hominum opinione judicioque existimari. ὁ Θημιστοκλῆς ἐβώσθη τε, καὶ ἐδοξάθη εἶναι ἀνὴρ πολλὸν Ἑλλήνων σοφάτατος ἀπὸ πάντων τὴν Ἑλλάδα. viii. 124. Themistocles celebratus est, et existimatus est esse vir Græcorum longe sapientissimus per universam Græciam. διδοξασθὲ εἶναι ἄριστοι. ix. 48. Existimamini esse præstantissimi.

δόρατα ναύμαχα. Valla: Pila nautica. vii. 89. Sed Herodotus ita nauticos contos videtur appellare, qui sunt oblongæ perticæ cuspidē ferrea munitæ, quibus nautæ naves impellunt, et sæpe pugnant cum hoste. Virg. Æn. lib. vi. v. 302. Ipse ratem conto subigit, velisque ministrat. Idem Æn.

lib. ix. v. 509, 510. Telorum effundere contra Omne genus Teucris, ac duris detrudere contis.

δόρας, τος, τό. Ion. et poet. pro quo dicitur et δούρας, τος. Lancea, hasta. Quænam dicantur δόρατα, quid δόρυ, vide apud Eustath. δόρατα κατηγότα. vii. 224. Lanceæ, vel hastæ fractæ. τὰ δόρατα ἐπιλαμβάνοντες κατέκταν οἱ βάρβαροι. ix. 62. Barbari corripientes lanceas confringebant.

δοράτιον, τό. Hastile, jaculum, hasta. i. 34.

δορπία, ης, ἡ. Herodoteum vocabulum, pro com. δόρπος. Coena. ii. 48.

δορυάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Bello captus, q. d. lancea, vel hasta captus, armis captus. πρὸς χώρας δορυαλώτους μάχεσθαι. viii. 74. Pro regione bello, vel armis capta pugnare. δορυαλώτου ἐύσης τῆς Ἀττικῆς χώρας. ix. 4.

δορυφορεῖν. com. Hastatum esse, ac principis alicujus latus stipare. Satellitem esse ad corporis custodiam ac tutelam. ἐδορυφόρεον τὸν βασιλέα. Regem hastati circumstabant, suoque satellitio muniebant. ii. 168. τὸν χίλιον ἐδορυφόρεον. Quem mille hastati milites stipabant. ii. 127, 128.

δορυφόρος, ὁ. Hastatus principis satelles. i. 59. δορυφόρος Ἡρακλειδῶν. Heraclidarum satelles. i. 91, 98, 113, 114, 116, 117, 120. et alibi passim.

δοσίδικος, ὁ καὶ ἡ. N. H. ὁ διδοὺς δίκας τινὲς ἀμαρτήματος. Qui alicujus peccati dat poenas. ἵνα δοσίδικοι εἴεν. vi. 42. Valla: De tradendis mutuo iis, qui injurias intulissent. Sed δοσίδικον εἶναι jam accipi potius videtur, pro, Injuriarum illatarum rationibus mutuo reddendis obnoxium esse. Vel, De injuriis illatis jure cum aliquo experiri mutuo. Vel, Injurias illatas jure mutuo per-

sequi. Alias vero significat τὸ τῶν ἀδικημάτων δίκας δοῦναι, id est, Injuriarum pœnas dare. Atque hæc est propria horum verborum interpretatio et vis.

δοτικὴ ἀντὶ τῆς γυνικῆς μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως. τὰ βαρβάρουσιν ἀποδιδόντα, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν βαρβάρων. Sic Latine, Quæ barbaris, pro a barbaris, sunt edita. i. 1. ἐξμπολημένοι σφι πάντων. Cum ab ipsis omnia jam essent vendita. ibid. δὴλῶται μοι, pro ὑπ' ἐμοῦ. A me declaratum est. i. 18. κατισγράφατό οἱ, pro ὑπ' αὐτοῦ. Ab ipso subacti sunt. i. 27. ἀπέρριπται τοι, pro ὑπὸ σοῦ. A te contemnitur. i. 32. ἥδη δὲ σφι ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατισγραμμένη. pro, ὑπ' αὐτῶν. Jam autem magna Peloponnesi pars ab ipsis erat subacta. i. 68. ad fin. τοῖσι κατιστῆκε πολιορκίη. pro ὑπὸ τέτων κατιστάθη. (Nam et perf. act. ἔστηκα, et aor. 2. act. ἔστη, terminationem activam, significationem passivam, plerumque habet.) Ab his instituta est obsidio. i. 81. τάδε οἱ κατέργατο, pro ὑπ' αὐτοῦ κατέργατο. Hæc ab eo peracta sunt. i. 123. τοῦτό σφι ἐξέργασα, pro ὑπ' αὐτῶν ἐξέργασα. i. 165. ἀραιρημένα ἄστρα αὐτοῖς, pro ὑπ' αὐτῶν ἡρημένα. Urbes ab ipsis captas [cernens.] i. 185. εὐρεταί σφι, pro ὑπ' αὐτῶν. ii. 82. τῇ μητρὶ τὰ προσαχθέντα, pro ὑπὸ τῆς μητρὸς. ii. 121. §. 4. ἀναισιμώθῃ τοῖσι ἐργαζομένοις, pro ὑπὸ τῶν ἐργαζομένων. ii. 125. τοῖσι κατιδόκειν νοχμὸν τι ποιεῖν. ἀντὶ τοῦ, ὅφ' ἂν νοχμὸν τι ποιηθῆσθαι κατιδόκειν. ix. 99.

δοτικὴ ἀντὶ τῆς γυνικῆς. τούτοις ἐπισπομένοις φεύγουσι, pro τούτων ἐπισπομένων φεύγουσι. His insequentibus fugiunt. i. 103. At Latinus Interpres vertit, Dum illos fugientes persequuntur. Quare videtur codicem nactus, in quo legabatur, τέτοις ἐπισπόμενοι φεύγουσι. ut τὸ φεύγουσι sit dativus, qui ab illo participio ἐπισπόμενοι, τούτῃ

ἐπακολουθοῦντες, regatur. Bonus uterque sensus. ὡς μεταδιδογμένοι μοι, pro μεταδιδογμένοις μου. Utpote, sententia a me mutata. vii. 13. Ἰοῦσι δὲ σφι φήμη ἐπέπατο ἐς τὸ στρατόπιδον πᾶν. ix. 100. ἀντὶ τοῦ, ἰόντων δὲ σφίον, ἤγουσιν αὐτῶν.

δοτικὴ ἀντὶ τῆς γυνικῆς. Dativus loco genitivi. Ἀνοιγομένοις τοῖσι κτήνεσι ἐστὶ σαθμώσασθαι, ὅτι τοῦθ' οὕτως ἔχει, pro ἀνοιγομένοις τῶν κτηνῶν. Apertis, [dissectisque] pecoribus, conjicere licet hoc ita se habere. iv. 58. Μεγάρουσι τε κερδαίονεσσι περιεῖσι, καὶ Αἰγίῃ, καὶ Σαλαμῖνι. viii. 60. prope fin. ἀντὶ τοῦ Μεγάρων τε κερδαίονεσσι περιεόντων, καὶ Αἰγίης, καὶ Σαλαμῖνος. Valla: Unde nobis lucri faciemus quæ servaverimus, Megara, Æginamque, atque Salaminem. Æ. P. Megarisque servatis, et Ægina, et Salamine, quæstum faciemus [non aspernandum.] id est, Illud etiam lucrificiemus, quod Megara, Ægina, et Salamin opera nostra servabuntur. Οἰκότα μὲν νυν βουλευομένοις ἀνθρώποις, ὡς τοιπύπαν ἰθέλει γίνεσθαι. μὴ οἰκότα δὲ βουλευομένοις, οὐκ ἰθέλει οὐδὲ θὺς προσχωρεῖν πρὸς τὰς ἀνθρωπείας γνώμας. viii. 60. ad fin. ἀντὶ τῶν, Οἰκότα μὲν νυν βουλευομένων ἀνθρώπων, ὡς τοιπύπαν [τὸ πρῆγμα καλῶς αὐτοῖς] ἰθέλει γίνεσθαι, τούτῃσιν ἀποβαίνειν. μὴ οἰκότα δὲ βουλευομένων, &c. Id est, Quum enim homines consilia rationi consentanea agitant, ut plurimum [res ipsis præclare] succedere solet. Quum vero consilia rationi minime consentanea agitant, [tunc] ne Deus quidem ad humanas sententias accedere, [nec ad humanas deliberationes se accommodare] solet, [vel vult.] Vide γίνεσθαι. Succedere. Demosthen. Olynth. 2. §. 9. τότε μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε τὰ πράγματα, ἱκένοισι χρημένοις, οἷς ἔπον προσάταις, pro ἱκέταις τῶν προγόνων χρημένων προσάταις, οὓς ἔπον.

δουλήη, ης, ἡ. Ion. pro com. δου-
λεύς, ας. Servitus. vi. 12.

δουλήιος, α, ον. Ion. et poet. pro
com. δούλιος. Servilis. εὐλας
τὴν θυγατέρα ἐσθῆτι δουλήη. Cum
filiam veste servili ornasset. iii.
14. prope init.

δουλοπρεπής, ὁ καὶ ἡ. com. ὁ τῷ
δούλῳ πρέπων. Servo conveniens.
Servum decens. Servilis. Οὐδένα
πόνοι δουλοπρεπεία ἔχουσιν. Nullum la-
borem servilem habere, suscipere,
ferre. i. 126.

δουλοσύνη. Ion. et poet. pro com.
δουλεία. Servitus. i. 129, 164. τὴν
δουλοσύνην οὐκ ἀνιχόμενοι. Servitu-
tem non ferentes. i. 169. ἀπαλ-
λαχθέντας δουλοσύνης. Servitute li-
beratos. i. 170. iv. 118. viii. 142.
ix. 27, 76, 90.

δουλόττερος, η, ον. Apud Herodotum
accipitur pro eo, qui servitutis
jugo magis premitur quam ante.
Αἴγυπτοι πάντες πολλὰ δουλοτίτην
ποιήσας, ἢ ἐπὶ Δαρείου ἦν. Cum to-
tam Ægyptum in longe arctio-
rem servitutem rede-gisset, quam
esset Darii tempore. vii. 7. Vel,
Cum totam Ægyptum servitutis
jugo longe arctiori, atque gra-
viori pressisset, quam Dario re-
gnante premeretur.

δουλοῦσθαι ὑπὸ τινι. In servitutem
ab aliquo redigi. Λυδοὶ ὑπὸ Πέρσῃσι
διδούλουντο. Lydi in servitutem a
Persis redacti fuerunt. i. 94. [pro
quo dicitur frequentius ὑπὸ τινος.
οἱ Κᾶρες ἰδουλώθησαν ὑπὸ Ἀρπάγου.
i. 174.]

δουλοσύνη. Herodoteum vocabulum,
pro com. δουλεία, et poet. δουλο-
σύνη. Servitus. Ἀπωσάμενοι τὴν δου-
λοσύνην. Propulsata, vel depulsa
servitute. i. 95. iii. 87. vii. 102.

δοῦρας, τος, τό. Ion. et poet. pro
communi δόρυ. ξύλον. Lignum.
Fustis. Hasta. τύπτοντες δόρασι τὸν
ἥερα. Fustibus vel hastis aerein
cædentes, verberantes. i. 172.

δραμῖν, et δραμῖσθαι ἀγῶνας. viii.
102. Vide τρίχιν.

δράμημα, τος, τό. Ion. et poet. pro
com. δρόμος. Cursus. τοῦτο τὸ
δράμημα τῶν ἵππων. viii. 98. Hic
equorum cursus.

δρηπίτης, ου, ὁ. Ionic. et poet. pro
com. δραπίτης. Fugitivus. Qui
ab aliquo aufugit. iv. 137. vi. 11.

δρησμός, ου, ὁ. Ion. et poet. pro
com. δρασμός, et φυγή. Fuga.
Δρησμὸν ἐβόλευν. Fugam meditaba-
tur. De fuga cogitabat, vel con-
sultabat. v. 124. δρησμῷ ἐπιχερεῖν.
Fugam moliri. Fugam parare. vi.
70. Δρησμὸν ἐβουλεύθη. viii. 4. Val-
la: Consultabant de facienda fu-
ga. Æ. P. De fuga consultabant.
viii. 18. idem loquendi genus re-
petitur. ἀγγέλλων τὸν δρησμὸν τῶν
Ἑλλήνων. viii. 23. Græcorum fu-
gam nunciants. οἱ Ἕλληνες δρησμὸν
βουλεύονται. viii. 75. Græci de fu-
ga consultant. viii. 97.

δυνάμιος, η, ον. com. Qui potest.
Qui auctoritate gratiaque potest
aliquid apud aliquem. Gallice,
Qui a pouvoir ou puissance. Qui
a credit et autorité en quelque
lieu, en quelque compagnie, en la
maison ou cour de quelque prince,
ou envers quelque particulier. Ἀνὴρ
Τυγίτης, δυνάμιος ἐν Λακιδαίμονι
μέγιστον ξύνειν. ix. 9. Valla: Vir
Tegeata, apud Lacedæmonios
maximæ inter hospites potentia.
Æ. P. Vir Tegeata, qui Lacedæ-
mone plurimum [omnium] hospi-
tum poterat. Vel, Qui maxima
apud Lacedæmonios auctoritate
præter cæteros hospites valebat.
μέγιστα παρ' αὐτῷ δυνάμιον. Ctesias
Pers. 5. 9. Qui magna auctori-
tate apud ipsum valebat. Idem.
Pers. 9.

δυνάμιος, η, εν. com. Potens. Δῶ-
μα προστραπόμισθ' ἀνδρὸς μέγιστον δυνα-
μένοιο. V. Hom. 33. Ad ædes enim
venimus viri valde potentis.

δύναμις. Potentia. Δύναμις ὑπὲρ ἄν-
θρωπον ἢ βασιλῆος ἐστίν. viii. 140. non
procul a fine. Regis potentia su-
pra humanam est: id est, Regis

vires humanam potentiam superant.

δύνανται. Ion. pro com. *δύνανται* ἂν, præter morem. Δείσας μὴ οὐ δύνανται τὸν βάρβαρον ὑπερβαλίσθαι. Veritus ne Barbarum superare non possent. vii. 163. Nisi rem sic accipias, *δύναντο* scribendum videretur.

δυνασθῆναι. Potuisse; ut a *δυναῖω*, quod inusitatum. ii. 110.

δυνατὸς, ἄτιρος, ἄτατος. com. *οἱ δυνατάτατοι τῶν Ἑλλήνων*. Potentissimi quique Græcorum. Gallice, *Tous les plus puissans d'entre les Grecs*. i. 53, 56.

δυνατόν. Interdum accipi videtur pro eo, quod est decorum, honestum, quod facere licet, ac fas est. Ἀτυχῆσαι τὸν χερῆζοντα, οὐ σφιδνατόν ἐστι. ix. 111. Ipsis nefas est, orantem pati repulsam. Vel, Apud ipsos turpe censetur, ac nefas esse judicatur, si ille, qui [aliquid a rege petit,] repulsam ferat.

δοῖσται. Ion. pro com. *δύνανται*. Possunt. ii. 142. iv. 30.

δυσμνηχάριςτος, ὁ καὶ ἡ. com. Tractatu difficilis. Expugnatu difficilis. vii. 236.

δυσθανάτιον, αἶν. com. Iniquo animo mortem ferre. Cum magno animi dolore mori. Gallice, *Mourir avec grand regret et fâcherie*. Alias, cum dolore, vel cruciату mori. Difficulter mori, non posse facile animam efflare, et mori. Quam mortis difficultatem, ejusdem liberationem, Virgil. de Didone verba faciens, his versibus elegantissime describit, nobisque quodammodo spectandam proponit, sub ipsum Æn. 4. finem. Illa graves oculos conata attollere, rursus Deficit; infixum stridet sub pectore vulnus. Ter sese attollens, cubitoque innixa, levavit, Ter revoluta toro est: oculisque errantibus alto Quæsitivæ cælo lucem, inge-

muitque reperta. Tum Juno omnipotens longum miserata dolo-rem, Difficilesque obitus, Irim demisit Olympo, Quæ luctantem animam, nexosque resolveret artus. Nam, quia nec fato, merita nec morte peribat, Sed misera ante diem, subitoque accensa furore, Nondum illi flavum Proserpina vertice crinem Abstulerat, stygioque caput damnaverat Orco. Ergo Iris croceis per cælum roscida pennis, Mille trahens varios adverso sole colores, Devolat, et supra caput astitit: Hunc ego Diti Sacrum jussa fero, teque isto corpore solvo. Sic ait, et dextra crinem secat: omnis et una Dilapsus calor, atque in ventos vita recessit. καὶ δὴ οἱ μὲν ἐμάχοντο, ὁ δ' ἐξηντηγμένος ἰδυσθανάτιε τι καὶ ἔλεγε, &c. ix. 72. Valla: Et quum aliis pugnanti-bus, ipse exportaretur, sese morientem miserabatur, &c. Æ. P. Atque alii quidem pugnabant, ille vero, cum [ex acie, ubi collocatus fuerat,] exportatus fuisset, se mori graviter ferebat, [iniquo animo ferebat, quod sibi moriendum esse animadverteret, Vel, Mortem iniquo animo ferebat,] et dicebat, &c. Vide *δυσθάνατον*, et *δυσθανάτιον* in OEcon. Hippocratis.

δυσθυμῖν. Ion. et poet. pro quo com. *ἀθυμῖν*. Animum despondere. Gall. *Perdre courage*. Μὴ *δυσθύμῃ*. viii. 100. Valla: Ne animum consterneris. Æ. P. Ne animum despondeas. Gallice, *Ne perdez point courage*. Dicitur et *δυσθυμοῦμαι*, pro *δυσθυμῶ*. Euripid. in Ione, ver. 265. τί χεῖρ' ἀνεγύνητα *δυσθυμῇ γίναι*; id est, Quamobrem occulte despondes animum mulier? Vide particulam *δυσ* in Lex. Dor. in voce *δύσσοος*.

δυσμορφία, ης, ἡ. N. H. pro com. *δυσμορφία*. Deformitas. Ἀπαλλά-

ξαι τῆς δυσμορφίης τὸ παιδίον. Puellam deformitate liberare. vi. 61.

δύσμιγος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui frigus difficulter ferre potest. Frigoris impatiens. v. 10.

δυσχερῆτος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui difficulter in nostram potestatem redigi potest. Qui difficulter manu capi potest. Qui magna cum difficultate potest subigi. δυσχερῆτότατοι. superlat. gradus. vii. 9.

δυσχεραίνειν τινὶ πράγματι. Rem aliquam moleste ferre. Re aliqua indignari. δυσχεράνασα τῇ ὄψει. V. Hom. 30. Aspectu [illius] indignata. Vel, Illo spectaculo indignata.

δύτης, οὐ, ὁ. com. Urinator. viii. 8. Qui in aquam merguntur, qui subeunt aquas, et sub iis natant, a Latinis urinatores, a Græcis δύται, κολυμβηταί, et ὕφνδρει vocantur, a Gallis Plongeurs, qui savent nager entre deux eaux. ἔνυμνος τῷ δύνει docet Herod. his verbis. ὃς δὺς ἐς τὴν θάλασσαν, οὐ πρότερον ἀνίσχεται πρὶν ἢ ἀπίκται ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον. viii. 8. Qui, cum mare subisset, non prius emersit, quam ad Artemisium pervenit. ibid.

δυῶν. Attice, et Ionice, pro com. δυοῖν. Duorum. Duobus. i. 94, 130. iv. 1, 90. viii. 131.

δῶμα, τος, τό. Ion. et poet. pro com. οἰκία. Domus. ii. 62.

δωρεῖσθαι, δωρεῖσθαι. com. Donare. ὁ Κροῖσος ἕκαστον δύο στατήρσι δωρεῖται. Cræsus unumquemque duobus stateribus donat. i. 54. δωρησάμενος τοὺς Δελφοὺς ὁ Κροῖσος. i. 55. αὐτῇ ἕνα λίθον δωρεῖται. Ipsi unum lapidem donaret. ii. 126. Δωρεῖται μιν πιδίαν χρυσέαν δύο ζύγεια. Ipsum duobus aurearum compedum paribus donat. iii. 130. Μανδροκλία ἰδωρῆσατο παισὶ δέκα. Mandroclēm duodecim pueris, vel famulis, vel servis, vel puellis donavit. iv. 88. Vide σχιδίη. τῷ Δα-

εῖος Μιτυλήνην ἰδωρῆσατο. v. 37. αὐτὸν δωρεῖται χρυσῶν. vi. 125. vii. 27, 28, 54, 116.

δωρεῖσθαι passive positum. Φύλακος, ἐπιεργέτης βασιλῆος ἀντιγραφή, καὶ χάρη οἱ ἰδωρῆθαι πολλή. viii. 85. Valla: Phylacus inter bene de rege meritos adscriptus sit, et multo tractu soli donatus. Æ. P. Phylacus inter viros de rege bene meritos est adscriptus; vel, In numerum de rege bene meritorum est relatus, amploque agro donatus. v. s. Et ager amplius ei donatus. est.

δωρεῖσθαι τινί. Herodotea locutio, ἀντὶ τοῦ, δῶρα διδοῖναι τινί. Vel ἐλληπτικὸν est loquendi genus, et δῶρα subauditur. Τότε βασιλεὺς Πέρσαις δωρεῖται. ix. 110. Tunc rex dona dat Persis.

δωροδοκεῖν, εἶν. Ion. quinetiam com. παρὰ τὸ δῶρα διχισθαι. Dona accipere. Dono rem aliquam accipere. Muneribus corrumpere. Muneribus acceptis corrumpi. ἰδωροδόκησι ἀργύριοι πολλοί. vi. 72. Magnam pecuniæ vim per corruptelam accepit. vi. 82.

δωτινάζω. V. H. τὸ δωτίας συλλέγειν, καὶ λαβεῖν. Dona colligere, et accipere. ii. 180.

δωτίνη, ης. Ion. et poet. pro com. δωρεά, vel δόσις. ἡγεῖρον δωτίας ἐκ τῶν πολιῶν. Ex civitatibus dona coegerunt, munera collegerunt. i. 61. ἔδωκε δωτίνην. Dono dedit. i. 69.

Ε.

Ε Ion. in nominibus pro com. α. κρέισσι. Carnibus. pro κρέασι. i. 47. ἔρσην, pro ἄρσην, mas. i. 109. ἐρσίων, pro ἀρσίων. i. 192. κέρια, pro κέρατα. ii. 38, 74. γέρια, pro γέρα, hocque pro γέρατα. ii. 168. iv. 165. κέρια. iv. 29, 183. κέρων. ibid. Vide ε Ion. τῷ α. præfixum. Vide et ἰωμα cum

- suis derivatis. ὀπίων pro ὀπάνων. ix. 50, 51.
- ι. Interdum ab Ionibus ante α in quibusdam vocabulis poni; ut προείσσι, pro communi προείσκασι, unde κατὰ συγκοπὴν προείσσι, et Ἰωνικῶς inserto ι ante α, προείσαισι. Præestis. v. 49. non procul ab init. ἀνείσσι, pro ἀνείσσι. Submovent. v. 71. ἡπίσσι, pro ἡπίσσαντο. Sciebant; quod fit ὦ rejecto, et ι ante α posito. v. 73.
- ι. Ion. τῷ ω in nonnullis vocabulis praeponitur. τὰ κατισώτα. Ion. pro com. κατισώτα. i. 59, 65. χρωμένος, pro χρώμενος. i. 14, 37, 62. vii. 71. ὀρμώμενον. i. 58. pro ὀρμώμενον. διαχρέωνται. i. 71. iv. 97. συνεισώσης, pro συνεισώσης. i. 74. ἐρωτέων, pro ἐρωτῶν. i. 75. ἐρωτῶμενους. ii. 32. vi. 3. ἐρωτῶμενον. i. 86. ἐσιώτῃ. ibid. μινώμενος, pro μινώμενος. i. 96. προθῶν, pro προθῶν. i. 108. ὀρέω. i. 111. ὀρέων. ibid. μετεσιώσης. i. 118. ἐπορέων. i. 124. Ποσειδίανι. pro com. Ποσειδῶνι. i. 148. χρεώ, pro χρεῶ. utere. i. 155. ἀποσιώσι, pro ἀποσιώσι. ibid. ἀνώγης, pro ἡνώγης. ab ἀνοίγῃ. i. 187. ἀνδρεῶν. iii. 77, 78. Vide εἰμαι.
- Item ω in participiis.
- ι. Ion. ante ι interdum ponitur. ἀπικίεσθαι, pro ἀπικίεσθαι. ii. 32. εἰκόσι, pro εἴκοσι. ii. 122.
- ι. Interdum etiam ante ο in participiis Ionice poni. περισπερχόντων, pro περισπερχόντων. vii. 207. Vel hoc ut a circumflexo περισπερχῶν, ὦ, formatum, quod Atticis familiare. Vide εἶω, et εἶομαι.
- ι. Interdum Ion. in η vertitur. ἐπηρωτέω, pro com. ἐπερωτῶ. Interrogo. i. 47.
- ι. Ion. pro com. η. ἐσσωθίντες, pro ἡσσωθίντες. i. 66. ἐσσωντο, pro ἡσσωντο. i. 67. ἐσσωμένους, pro ἡσσωμένους. i. 82, 104. ἐσσωθή, pro ἡσσωθή. i. 128. Vide ἐσσωῖν. ἔσσαν, ἔσσανος, pro ἡσσαν. v. 86. viii. 113.
- ι. Ion. interdum ex vocabulis tolli, vel ex initio, vel ex medio. ὀρετή,

- pro ὀρετή. Dies festus. i. 31. ἱερὸν, pro ἱερὸν, templum. ibid. κατιροῦν, pro καθιροῦν. Consecrare. i. 92. ἱρός. i. 80. ἱρεύς. i. 140.
- ι. Ionice in ι saepe vertitur. ἐφίσιος com. et Ion. ἐπίσιος. i. 35, 44. bis. ἱσίνη, pro ἱσία. i. 176. bis. ἱσητόριον, pro com. ἱσητόριον. iv. 35. ἐπίστιον, pro ἐφίστιον. v. 72, 73.
- ι. Tertia sing. imperfecti, vel aor. Ion. sequente vocali, pro com. εν. προσίχῃ ἐντιταμένως. i. 18. ἐνέμοισι ἐνυτόν. i. 34. ἔχῃ ἐν. i. 35. ἀπίσμιλι ἄλλους. i. 46. ἀπίσμιπι ἐς. i. 50, 51. ὑπεξήλθῃ ἐς. i. 73. περιεῖπι ἐν. ibid.
- ια. Ion. et com. terminatio accus. sing. 3. decl. contract. pro qua alias ηα. τὸν χαλκία. i. 68.
- ια. Ion. terminatio nominum 2. declin. simpl. pro com. αα. et Attico α. μνία, pro μνία. mina. i. 51.
- ια. In principio quorundam verborum interdum Ionice fit διάλυσις τῆς η εἰς ια. ut αἰνδανι, pro ἡνδανι. Placebat. ab αἰνδάνω. ix. 5.
- ια. Ionica terminatio verborum communiter in prima persona desinentium in ην, quod in verbis in μι potissimum habet locum. Sic autem hoc formatur, prius quidem, τὸ η tollitur, deinde vero, τὸ η in ια dissolvitur. ὑπερετίθαι, pro ὑπερετίθην. iii. 155. ἔαι, pro ἔην. Eram. ii. 19. Sic ἤδαι. Noveram. com. εἶδαν. in plusquamperf. act. per syncopen pro εἰδῆκην. Attice ἤδην, rejecto vero η, et dissoluto η in ια fit ἤδαι. Ion. ii. 150.
- ια. Ion. terminatio accus. singul. 1. decl. simpl. pro com. ην. rejecto η, et η in ια dissoluto. Γύγια, pro Γύγην. i. 10. Κανδαύλια, pro Κανδαύλην. ibid. Γύγια. i. 11. Κανδαύλια. ibid. διαπότια. ibid. et vii. 88. Κανδαύλια. i. 12. Ὀρίτια. i. 68. Ὀτάτια, pro Ὀτάτην. v. 25.

Ἀρισταγόρεια, pro Ἀρισταγόρην. v. 32, 33. Μιλτιάδεια, pro Μιλτιάδην. vi. 37. Στησαγόρεια, pro ν. vi. 38, 39. Εὐρυτιάδεια, pro Εὐρυτιάδην. viii. 57, 58. κυδερήτεια, pro κυδερήτην. viii. 118.

ἰαδα, ας, ι. Ion. et poet. præter. med. Placui, placuisti, placuit; ab ἰδω. med. ἦδα, καὶ διαλύσει ἰαδα. i. 151. ἰαδι δίκασθαι. Recipere placuit. iv. 145, 153, 201. vi. 106.

ἰαι. 2. pers. præter. ind. modi verborum contract. i. conjug. pro com. η. φοβέαι, times, pro φοβῇ. i. 39. Fit autem ab ἰν, verso η in αι. φοβῆ, φοβέαι; vel a tertia φοβεῖται, sublatis ι et τ.

ἰαι. Ion. terminatio secundæ personæ præsentis, verborum communiter in ασαι desinentium; ut ἐξιπύσαι Ion. scis. ab ἐξιπύσασαι, sublato σ, et verso α in ι. vii. 104.

ἰαι. Ionica terminatio in verbis, in secunda persona singular. ex ται tertia, quæ communiter sic effertur, et τ de medio tollitur. θήσαι. Cernes. Videbis. Contemplaberis; a θήσεται, quod a θιάσεται com. a θιάομαι, ὤμαι. θιάσομαι. Ion. θήσομαι. i. 8. βούλαι, pro βούλι. vis. i. 11, 90. φαίλαι, pro φαίη. i. 27, 32. ἀπολαμπρέναι, pro ἀπολαμπρένη. i. 41. διακελίλαι. i. 42. παρασκευάζαι. i. 71. ἀπαιρῆσαι. ibid. ἀπυχθήσαι. i. 90. τειχέαι. i. 89. ἀλώσσαι. i. 112. βούλαι. i. 124. ἴσαι. ii. 5. ἀπίχαι. ii. 29. πλύσαι. et ἴχαι. ibid. βούλαι. iii. 119. προσκτῆσαι. v. 31. ἐπιθήσαι. ibid. γίναι. ibid. μετέρχαι. vi. 69. βουλίλαι. vii. 12. δίσαι, pro δῆ. a δίομαι. vii. 161.

ἰαίνδαν. Ion. et poet. pro com. ἥνδαν, dissoluto η in ια. Placebat. ab αἰνάνω. ix. 5. τοῖσι τὰ ἀμείνω ἰαίνδαν. ix. 19. Quibus meliora placebant.

ἰαρ. ἐκ τοῦ ἰναιουτοῦ τὸ ἰαρ ἐξαίρηται.

Quid sibi velit hoc dictum vide. vii. 162. Ver est præstantissima totius anni pars, qua sublata reliquæ vel nullum vel perexiguum robur ac voluptatem habent, quam nobis suppedient. Sic etiam si lectissimum virorum florem ex aliquo exercitu tollas, reliquus exercitus remanet infirmus, et viribus ac ornamentis spoliatus, ita ut inde nullum commodum nullamque voluptatem, vel utrumque perexiguum sperare possis.

ἰας. Ion. terminatio accus. plur. 1. decl. simpl. pro com. ας. Δισπότιας, pro δισπότας. i. 111, 112. ἐξηγητίας, pro ἐξηγητάς. i. 78.

ἰας. Ion. terminatio accus. plur. pronominum in ας com. desinentium. ἡμίας, pro com. ἡμῶς. nos. ab ἐγώ. i. 30, 32. ἡμίας, pro ἡμᾶς. vos. a σύ. i. 53, 69.

ἰαιοι. Terminatio Ionica tertiæ personæ pluralis verborum in μι, quæ communiter in ῖσι desinit. συντιθέασι, pro συντιθεῖσι. iv. 23. Componunt. προτιθέασι. v. 8. [pro προτιθεῖσι. ut ibid.]

ἰαιοι. Ionica terminatio 3. person. plur. præter. tempor. verborum in μι, quæ com. in ᾱσι desinit. ἰσᾱσι com. at Ion. ἰσίασι. ἀνίστασι, pro ἀνισᾱσι. Submovent. Expellunt. v. 71.

ἰαιον. Ion. et poet. pro com. ἰοίον. Sunt. i. 66.

ἰαται. Ion. terminatio verborum com. in νται in 3. pers. plur. desinentium. ἡγίαται, pro ἡγήνται. Existimant. i. 136. οἰκίαται, pro οἰκνται, hocque pro ἀκνται. Incolunt. Habitant. i. 142. Hoc autem formatur rejecto ν, et dissoluto η in ια. κατῖαται, pro καθνται. Sedent. i. 199. πεπονῖαται, pro πεπονῖνται. Laborant. ii. 63. συνινῖαται pro συνινῖνται. a verbo νῖω, νῖσω, coacervo. pro quo et νῖω, ᾧ. νῖσω. ii. 135. iv. 62. κικλῖαται, pro κικλνται. ii. 164. ἐκ

ῖαται, pro ἔιτηται. iv. 23. ἀποκατίανται, pro ἀποκάθηται. iv. 66. μιμνῆσθαι, pro μιμνῆσθαι. iv. 86. ἔκταται, pro ἔκτρηται. iv. 174. vii. 176. ἰρίεται, pro ἰρήνται. iv. 181. vii. 81, 96. οἰκοδομῖαται, pro οἰκοδόμηνται. iv. 185. κατίαι, pro κάθηνται. iv. 196. ὑμνῖαται, pro ὑμνηνται. v. 67. ὁρμῖαται, pro ὁρμηνται. v. 121. κικοσμίαται. vi. 41.

ῖαται. Ion. terminatio verborum communiter in νται, et νται desinentium in 3. pers. pl. προτιβῖαται, pro προτιβνται. i. 133. κατισῖαται, pro καθίσνται. 3. plur. p. p. a καβῖαται. i. 196. ap. init. ὑπανῖαται, pro ὑπανίσνται. ii. 80. ἀπισῖαται, pro ἀφίσνται. ii. 113. δυνῖαται, pro δύνανται. ii. 142. iv. 30. ἐπισῖαται, pro ἐπίσνται. iii. 2. ἐπανῖαται, pro ἐπανίσνται. iii. 61. ἐπισῖαται. iii. 103. Quod fit rejecto ν, et inserto ι ante α, in verbis in νται communiter desinentibus. In aliis enim, quæ in νται desinunt, ν rejicitur, et α inseritur. ἐπισῖαται, pro ἐπίσνται. iv. 174. ἐξανῖαται, pro ἐξανίσνται. v. 61. sic ἀναπῖαται, pro ἀναπνται. 3. pers. pl. perf. pass. ab ἀναπτῖαται, ὦ, ἄσω. ἀναπῖαται, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀναπῖαται. pass. ἀναπῖαται, σαι, ται. 3. plur. ἀναπῖαται, et Ion. ῖαται. ix. 9.

ῖαται. Ionica terminatio tertiæ personæ plur. verborum communiter in νται desinentium. Ut, ἀνακῖαται pro ἀνάκνται. Dicati, consecratique sunt. i. 14. viii. 27. διακῖαται, pro διακνται. affecti sunt. i. 105. προσκῖαται, pro προσκνται. Incumbunt, addicti sunt. i. 133. ἐπικῖαται, pro ἐπικνται. de pœnis agitur, quæ delinquentibus sunt propositæ. vi. 58.

ῖαται. Ion. term. quorundam verborum communiter in νται in 3. person. plur. perfecti pass. desinentium. ut ἀναπῖαται, pro

ἀναπῖαται. ab ἀναπῖαται, ται, ται. κατὰ συγκοπὴν ἐν τοῦ ἀναπῖαται, ab ἀναπτῖαται, ὦ, ἄσω. ἀναπῖαται. ἀναπῖαται. Patefactæ sunt. Patent. ix. 9.

ῖαται. 3. singul. perf. pass. Ion. pro com. νται. dissoluto η in ια. πόλις οἰκῖαται, pro οἰκνται, hocque pro οἰκνται. Urbs incolitur. i. 193. [de urbe Nino ibi verba fiunt. sed ad marginem notatur οἰκντο.] Συνηῖαται, pro συνηνται, hocque pro συνηνται. ix. 58. Vide suo loco.

EATAI. Ionica terminatio tertiæ person. plur. indicativi modi, temporis prææs. pro com. νται, a 3. singul. ejusdem modi et temporis, in νται communiter desinente, ι ante νται posito formatur. Ut, ab ῖαται com. fit ῖαται, pro com. ῖαται. Sic ἐπισῖαται, pro ἐπίσνται. &c. Vide ῖαται.

EATAI. Ionica terminatio 3. person. plural. perf. pass. com. in νται desinentium, a tertia sing. ejusdem temporis, in νται com. desinente, formatur, ι ante νται posito. Ut a 3. singul. com. ἀναπῖαται, quod ab ἀναπτῖαται, ὦ, ἄσω. deductum, inserto ι ante νται fit ἀναπῖαται, pro com. ἀναπῖαται. Vide ῖαται.

EATAI. Ion. terminatio 3. pers. plur. indicativi modi, temporis prææs. pro com. νται, a 3. sing. ejusdem modi et temporis, in νται communiter desinente, inserto α formatur. Ut a 3. sing. τίθεται, inserto α fit plural. 3. τιθῖαται. Quod in verbis in μι in act. et μαι in pass. desinentibus usurpatur. Vide ῖαται.

ῖαται. Ion. pro com. ῖαται. κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ια. Est autem secunda persona plural. imperfecti verbi εἶμι, sum. Εἰ μὴ ὑμῖς ῖαται οἱ πρότερον ἀδικήσαντες Πέρσας. Nisi vos essetis illi, qui priores injuria Persas affecistis. Nisi Per-

sas injuriis provocassetis. iv. 119. *εἰ αὐτὸ ἔμπυροι ἔασι*. Si hujus [rei] periti essetis. v. 92. §. 1.

ἰατίον εἶναι. Sinendum esse. viii. 108.

ἔατο. Ionica terminatio tertiæ pers. plur. imperfecti, vel aor. 2. medii, pro com. *οντο*, vel *αντο*. *βουλίατο*, pro *βούλοντο*. i. 4. *ἀπικίατο*, pro *ἀφίκοντο*. i. 15, 152. *προειδίατο*, pro *προείδοντο*. i. 61. *ἐγνίατο*, pro *ἐγνόντο*. i. 67. *ἀπικίατο*. i. 169. *περιγνίατο*, pro *περιγνόντο*. i. 214. *ἐξεπισίατο*, pro *ἐξεπίσαντο*. ii. 43. *ἠπίσιατο*, pro *ἠπίσαντο*. ii. 53. viii. 25. *ἐγνίατο* pro *ἐγνόντο*. ii. 166. *ἐναπνίζατο*, pro *ἐναπνίζοντο*. ii. 172. *ἐπίσιατο*, pro *ἐπίσαντο*. ii. 173. *ἠπίσιατο*, pro *ἠπίσαντο*, hocque pro *ἐπίσαντο*. iii. 66. *βουλίατο*, pro *βούλοντο*. iii. 143. *ὑπιδέκιατο*, pro *ὑπιδέκοντο*. iv. 167. *ἀπικίατο*, pro *ἀφίκοντο*. iv. 203. viii. 36, 67. ix. 17. *ἀπεγραφίατο*, pro *ἀπεγράφοντο*. v. 29. *συναπισίατο*, v. 37. pro *συναφίσαντο*. Sed ibi scribendum videtur *συναπισαίατο*, pro *συναφίσαιντο*. de quo suo loco. *ἠπίσιατο*, pro *ἠπίσαντο*. v. 73. *ἀπικίατο*, pro *ἀφίκοντο*. v. 98, bis. v. 99. vi. 16. vii. 118, 131, 153, 157. Ad horum similitudinem dictum videtur et *τὸ ἐμχανίατο*, pro *ἐμχαναῶντο*. v. 63. vel formatum, ut suo loco declaratur. *ἐσινίατο*, pro *ἐσίνοντο*. vii. 147. *ἐπυθίατο*, pro *ἐπίθοντο*. vii. 172. *ἀπικίατο*. vii. 173. viii. 6. *ἐδυνίατο*, pro *ἐδύναντο*. vii. 211. ix. 103. *κατίσιατο*. pro *καθίσαντο*. viii. 12. *ἠπίσιατο*. viii. 88. *δισφθάριατο*, pro *δισφθάροντο*. viii. 90. *ἠδυνίατο*, pro *ἠδύναντο*. ix. 70.

ἔατο. Ion. formatio 3. person. plur. plusquamperf. p. pro communi *οντο*, rejecto *ν*, et *η* in *εα* dissoluta. Vel a tertia pers. sing. in *ητο* communiter desinente, dissoluta *η* in *εα*. *ὀρμίατο*, pro *ὀρμηντο*. Parati erant. *ὀρμίατο βοηθεῖν*. Ad opem ferendam erant parati. i. 83. viii. 35. ix. 102. *ἐκκοσμίατο*,

pro *ἐκκόσμηντο*. i. 100. iii. 91. *ὀρμίατο*. i. 158. *ἑμμένατο*, pro *ἑμμένηντο*. ii. 104. [*ἐκατίατο*, pro *ἐκάβηντο*. iii. 144. viii. 73. est imperfecti. *περικατίατο*. vi. 23.] *ἑτιμίατο*, pro *ἑτιμίηντο*. vi. 124. *ἐπιπυρίατο*, pro *ἐπιπυρίηντο*. vii. 77. *ἐπιπυρίατο*, pro *ἐπιπυρίηντο*. vii. 125. *ὀρμίατο*, pro *ὀρμηντο*. vii. 215. viii. 25. *ἀποκέκλιατο*. ix. 50. pro *ἀποκέκληντο*. sublato *ι*, et *ν*, et dissoluta *η* in *εα*. Vide suo loco.

ἔατο. Ion. terminatio tertiæ person. plur. verborum in *οντο* com. desinentium in imperf. sublato *ν*, et dissoluta *ι* diphthongo in *εα*. *ἐκίατο*, pro *ἐκυντο*. Jacebant. i. 167. *προσκίατο*. iii. 83. *ἐπικίατο*, pro *ἐπικυντο*. Instabant. vi. 49, 78. *κατικίατο*, pro *κατικυντο*. Jacebant. vii. 229. *ἐκίατο*. viii. 25. *ἐπικίατο*. vi. 49. viii. 84. ix. 22. *προσικίατο*. ix. 57.

ἔατο. Ion. formatio 3. pers. plur. imperf. vel plusquamperf. pass. verborum communiter in *οντο*, vel *αντο* desinentium. *ἰδίατο*, pro *ἰδέντο*, a *δῖα*, *δήσω*, καὶ *δῖω*. Ligo. i. 66. iii. 143. *παρετίθιατο*, pro *παρετίθοντο*. Apposuerunt. i. 119. *ἀπίσιατο*, pro *ἀφίσαντο*. Defecerunt. ii. 162. *ἐπίσιατο*, pro *ἐπίσαντο*. Sciebant, vel scirent. ii. 173. *ἠπίσιατο*, pro *ἠπίσαντο*. hocque pro *ἐπίσαντο*. iii. 66. *ἐπίσιατο*, pro *ἐπίσαντο*. vi. 44.

ΕΑΤΟ. Ion. termin. 3. pers. plur. imperf. act. pro com. *οντο*. a 3. singul. ejusdem imperf. in *ητο* com. desinente, inserto *α* formatur. Ut ab *ἐρύπιστο*, inserto *α*, *ἐρύπιατο*, pro com. *ἐρύποντο*. Sic ab *ἐβόλιστο*, *ἐβόλιατο*. Sic ab *ἐγράφτο*, *ἐγραφέατο*. Vide *ἔατο*, ubi plura traduntur exempla.

ἔατο. Interdum Ionice in tertia pers. plur. imperfecti verborum secund. conjug. contract. com. in *οντο* desinentium. Ut *ἐμχανίατο*, pro *ἐμχαναῶντο*. Moliebantur. v. 63. Vide *ἐμχανίατο*. Vel ut a

μηχανίωμαί, υμαι. formatum, unde ἐμμηχανίοντο, et sublato ο, et ν, ac inserto α. ἐμμηχανίατο. Vide ἴατο Ionica terminatio 3. person. plur. imperf. vel aor. 2. medii, verborum in οντο, vel αντο communiter desinentium. Vide et μηχανίωμαί, ὕμαι.

EATO. Ionica terminatio 3. person. plur. aor. 2. medii, pro communī οντο, a tertia pers. singul. ejusdem aor. in ιτο communiter desinente, inserto α formatur. Ut ab ἐτύπατο, inserto α fit ἐτυπίατο, ab ἀπίκιστο, ἀπικίατο, ab ἐπύθετο, ἐπυθίατο, &c. Vide ἴατο.

EATO. Ion. terminatio 3. person. plur. imperf. pro com. αντο, in verbis in μι in act. et in μαι in pass. desinentibus, a 3. singul. ejusdem imperfecti in ατο com. desinente, inserto ι formatur. Ut ab ἴσατο 3. sing. inserto ι, fit ἰσίατο 3. plural. pro com. ἴσαντο. Sic ἡπισίατο, ab ἡπίσατο, pro Attico, et com. ἡπίσαντο, et ἐπίσαντο. Sic ἡδυνίατο, et ἰδυνίατο, pro ἡδύναντο et ἰδύναντο. Vide ἴατο.

EATO. Ion. terminat. 3. person. plur. plusquamperf. pass. com. in εντο desinentis, a 3. singul. ejusdem temporis, in ιτο com. desinente, inserto α formatur, in quibusdam verbis. Ut a 3. singul. plusquamperf. pass. ἰδίδω, inserto α fit 3. plural. ἰδιόδιατο, a δέω. Ligo. Vide suo loco.

EATO. Ionica terminat. tertiæ person. plur. imperf. verborum in μι in act. et in μαι in passiv. desinentium, pro com. εντο. a tertia singul. ejusdem imperfecti, in ιτο communiter desinente, inserto α formatur. Ut ab ἐτίθειτο 3. sing. imperf. inserto α fit ἐτιθίατο. Vide ἴατο.

EATO. Interdum Ionice in 3. person. sing. plusquamperfecti pass. com. in ητο desinentis. Hoc autem fit, η in ια dissoluto. παρη-

γορίεωτο, pro παρηγόρητο. Solicitavit. v. 104. Vide suo loco.

ἔβουλῖατο. Ion. pro com. ἔβούλοντο. i. 4. iii. 143.

ἔβῶλειντο. Ion. pro com. ἔβῶλοιτο, Quod rarum. τὰς νήσους οὐκ ἔβῶλειντο ἀντιμένεισι πωλείν. Insulas emere volentibus vendere volebant. i. 165. Vel (quod longe veri similis) ἔβούλειντο, pro βεβούλειντο, ἡγουν ἔβεβούλειντο, κατ' ἀφαιρῖσιν τῆς εἰς συλλαβῆς. Vel α βούλωμαι com. formatum Attice circumflexum βούλωμαι, οὔμαι, 3. plur. imperfecti, ἔβουλίετο, ἔβουλοῦντο, et Ion. ἔβουλιῶντο, versa ου in ου.

ἔβῶσθη τι καὶ ἰδοῦσθαι ὁ Θιμιστοκλῆς εἶναι ἀνὴρ πολλὸν Ἑλλήνων σοφώτατος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. viii. 124. Themistocles celebratus est, et [omnium] opinione habitus est per universam Græciam vir Græcorum longe sapientissimus. Ἐβῶσθη autem Ἴωνικῶς, ut et Δωρικῶς ἐκ τοῦ ἔβῶσθαι formatum, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ τοῦ η εἰς ω, καὶ κατ' ἐπέθεσιν τῷ σ. Vel tanquam α βῶω, βῶσω. ἐκ τῷ βοῶ, βῶ, βῶω. ut α ζῶω, ζῶ, ζῶω. κατὰ παραγωγὴν.

ἔβῶσθησαν. V. H. pro com. ἔβῶθησαν. Celebres facti sunt. vi. 131.

ἐγγίνης, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἐπιχώριος. Indigena. ii. 47.

ἐγγίνεσθαι. Ion. et Herodoteum verbum, pro com. ἐξίηναι. Vide ἐγγίνεσθαι. Licere. Οὐ οἱ μόνον ἐγγίνεσθαι ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ. Non sibi licet bona precari. i. 132. v. 3. vi. 38.

ἐγγίνεσθαι. Ion. pro com. συμβαίνειν. Accidere. Contingere. Τοῦτο ἄπορόν σφι, καὶ ἀμήχανον μὴ κοτε ἐγγίνεσθαι. v. 3. v. s. Hoc arduum est et diffillimum ne unquam ipsis accadat, pro, Hoc nulla ratione nulloque modo ipsis unquam contingere potest.

ἐγγίνεσθαι. Ion. pro com. ἐγγίνεσθαι, καὶ γινῶσθαι. Gigni. Gene-

rari. Βουλόμενοι ἐξ αὐτῶν παῖδας ἐγγυήσασθαι. Cupientes ex ipsis [Amazonibus] liberos suscipi, liberos sibi procreari. iv. 111.

ἐγγίνεσθαι χρόνος. Dicitur, quum mora trahitur, multumque tempus consumitur. χρόνον ἐγγινομένου συχνοῦ. Cum multum tempus intercederet. Cum longa mora traheretur. i. 190. pro eodem et ἐκγίνεσθαι dicitur. χρόνου ἐκγονότος πολλῷ. Multo tempore elapso. ii. 175.

ἐγγλύφειν. fu. ἐγγλύψαι. Insculpere. ζῷα ἐν λίθοις ἐγγλύψαι. Animalia in lapidibus sculpere. ii. 4. ἐγγέ-
γλυπται. ii. 106. ἐγγεγλυμμένων. ii. 124.

ἐγγυητής, ὅ, ο. com. Sponsor. Fidejussor. ἄνευ ἐγγυητῶν. Sine fidejussoribus. i. 196. ἐγγυητὰς κατα-
εῖσθαι. Fidejussores dare. ibid.

ἐγχεσις, ιος, ἡ. com. Excitatio. ποιῆσθαι ἔγχεσιν στρατῆς. Herodotea locutio, pro com. στρατὶν ἐγχεσιν, Exercitum excitare, quem aliquo ducamus. ὁ Ξέρξης ἐπὶ Αἰγυπτίῳ ἐποίησε τὴν στρατῆς ἔγχεσιν. Valla: Xerxes animatus erat ad bellum inferendum Aegypto. vii. 5. Quamvis sensus iste sit bonus, ex verbis tamen Græcis elici commode non potest. Hoc enim illa sonant, Excitationem exercitus adversus Aegyptum faciebāt, id est, Copias adversus Aegyptum excitabat, vel suscitabat. Sed fortasse quis non immerito suspicetur hic legendum ἄγχεσιν potius quam ἔγχεσιν. ποιῆσθαι ἄγχεσιν στρατῆς, ἀντὶ τῷ, στρατὶν ἀγχεῖν. Facere copiarum collectionem, pro, copias colligere, quod alibi sæpius occurrit. Si nihil mutandum, ab antecedenti μετανυμικῶς et ipsum consequens intelligetur, hæcque locutio τὸ πρὸ ὁμμάτων, quam ὑποτύπωσιν alii vocant, habebit. Sic autem ducis copias undique colligentis, et singulos milites ex

otio excitantis, ac ad militiam concitantis studium nobis quodammodo spectandum proponetur. Sed quid opus conjecturis ad nostram sententiam confirmandam, cum Herodotus ipse vii. 20. veram hujus loci lectionem nobis indicare videatur, his verbis? καὶ Ξέρξης τῷ στρατῷ ἐπάγχεσιν ποίηται, ἀντὶ τῷ, τὸν στρατὸν ἐπαγχεῖν. Copias colligit. Et longe dilucidius vii. 48. στρατῷ τις τὴν ταχίστην ἄγχεσιν ποιεῖτο.

ἐγκαίν. Ion. et Attice, pro com. ἐγκαίειν. Incendere, cremare, coquere. Κάμινον ἐγκαίοντες κέραμον λεπτοῦ. V. Hom. 32. v. s. Caminum incedentes tegularum tenuiorum. i. e. Igne accenso coquentes in fornace lateres tegulasque tenuiores; κέραμος enim utrisque significat.

ἐγκατίζεσθαι. Ion. pro com. ἐγκάθεσθαι. Sedere in aliquo loco. ἐγκατιζόμενος ἐς τὸν θρόνον. In solio sedens. v. 26. pro quo συνανύμωις dicitur eodem in loco, ἐν τῷ θρόνῳ κατίζων.

ἐγκιεῖν. Ion. et poet. Immiscere. Commiscere. Perturbare. Moliri. Ἀρισταγόρης ἐγκισσάμενος πρήγματι μεγάλῳ. Aristagoras confusus, perturbatis magnis rebus. v. 124.

ἐγκιχερήμενος, η, ον. V. H. pro quo communiter dicendum videtur, ὁ ἐν χρήσει ὢν. Qui est in usu. Quo quis utitur. Quem aliquis in manibus habet, et tractat. ἔσαν δὲ πρὸς τινὰς καὶ ἄλλους ἐγκιχερήμενοι [πόλεμοι.] Valla: Erant autem cum alia aliorum bella. Sed Græcorum verborum vim non expressit. Æ. P. Erant enim et adversus alios quosdam [bella jam] suscepta, quæ in manibus habebant, quæ gerebant. Vide præcedentia et sequentia. vii. 145. In vulgatis Lexicis hoc verbum non reperitur. Est autem participium præteriti perf. pass. ab ἐγκχεῖν, ὤμαι. quod

jam, ut terminatione, sic etiam significatione, sumendum passive. ἡκολάπτειν. com. Insculpere. Incidere. καὶ σφι γράμματα ἐνέκοιλαπτο. Et literæ in ipsis erant insculptæ. i. 93. ἐνέκοιλαψι ἐς τὸν τάφον. In sepulcro insculpsit. i. 187. ἐγκακολαμμένοι ἐν πίτρησι. In saxis insculpti. ii. 106. ἐγκακολαμμένα. ii. 106, 136. v. 59.

ἔγκοτος, κ, ὁ. N. H. quod substantive sumitur pro ira, quam quis adversus aliquem concepit, servat, exerit, exercet. Unde Herodotea locutio, ἔγκοτόν τινα ἔχουν. q. d. κότον ἢ τινα ἔχουν, ἀπὸ τοῦ ἐς τινα, vel κατὰ τινος κότον ἔχουν. Iram in aliquo, pro, in aliquem, adversus aliquem, habere. Iratum alicui esse. Infensum, inimicum alicui esse. Ἐγκοτόν ἔχοντες Σαμίοις. Samiis infensi. iii. 59. Διόν τινα σφι ἔγκοτόν ἔχων. Gravem quandam iram adversus ipsos habens. Ipsis graviter iratus. Ipsis graviter infensus. vi. 73. ἔγκοτόν τινα εἶχε τοῖσι Παρίοις. vi. 133. [pro eodem dicitur et ἔχουν χόλον τινί. viii. 27.] τουτέων δὲ σφι ἀμφοτέρων ἔχοντες ἔγκοτόν οἱ Θισσαλοί. viii. 29. Horum igitur duorum [caussa] Thessali [ipsis] irati, vel infensi. τῇ γυναικὶ οὐκ ἔχε ἔγκοτόν. ix. 110. Illi mulieri non erat infensa.

ἐγκρατής, ὁ καὶ ἡ. Qui in sua potestate aliquid habet. com. τῶν αὐτοῖ χωρίων ἐγκρατεῖς εἰσὶ. viii. 49. In locis, quæ ipsi in sua potestate haberent; vel, quorum ipsi essent domini. τῆς αὐτῶν ἐγκρατεῖς ἦσαν. ix. 106. Cujus imperium ipsi obtinebant.

ἐγκτίζειν. com. In aliquo loco condere. πόλιν ἐν Θρηάκῃ ἐγκτίσασθαι. Urbem in Thracia condere. v. 23.

ἐγκυρεῖν. Ion. et poet. pro com. ἐντυγχάνειν. ἐνέκυρσαν τοῖσι ἐννούχοις. In Eunuchos inciderunt. iii. 77. ἐνέκυρσε ἀμφοτέρῃσι τῇσι μοίρῃσι τῶν

Σκυθίων. In utramque Scytharum partem incidit. iv. 124. ἐνέκυρσαν autem, et ἐνέκυρσι, κατὰ συγκαπὴν dicta, pro ἐνέκυρσαν, et ἐνέκυρσι.

ἐγκυρεῖν. Ion. et poet. Incidere in. Nancisci. ἀλογίης πολλῆς ἐνέκυρσι. vii. 208. Valla: Hominem magno contemtui habebant. Lexicum Græco-latinum, ἐνέκυρσι ἀλογίης (sic enim ibi vitiose scribitur) contemtui habuit. Æ. P. In magnam contemtionem [ille speculator] incidit; id est, ab omnibus Lacedæmoniis, qui ipsum eo speculandi caussa profectum viderant, et rebus omnibus per otium exploratis abeuntem animadverterant, magnopere neglectus, atque contemtus fuit. Omnes ejus adventum et discessum valde contemserunt, vel, nullo modo curarunt. Vide ἀλογίη. ἐνέκυρσαν στρατῷ. vii. 218. In exercitum inciderunt.

ἐγκυρεῖν. com. In manibus ponere. In manus tradere. Tradere. τοῖσι Ἰσαγόρειν στρατιώτῃσι τὰς ἀρχὰς ἐνέκυριζε. Valla: Isagoræ militibus magistratus mandare. Quamobrem pro στρατιώτῃσι videtur legisse στρατιώτῃσι. Sed vulgata lectio est bona. Vertendum autem, Magistratus illis tradebat, vel mandabat, qui Isagoræ factionis erant. Vel, Qui ejusdem factionis erant, cujus Isagoras. Vel, Illis, qui ab Isagoræ partibus in factione stabant. v. 72. Vide στρατιώτης, et ἀντιστρατιώτης, et συστρατιώτης. ἐνέκυρισε τὸ παιδίον αὐτῶν ἐνί. Uni ipsorum tradidit infantem. v. 92. §. 3.

ἐγκυρεῖν. com. In aliquo jussu manu positus. In alicujus potestatem redactus. ἵνα τοι τῶτον ἐγκυρεῖτον παραδῶ. Ut tibi hunc in manus tradam, ac in tuam potestatem redigam. v. 106.

ἐγκυρεῖν. V. H. Infligere. Impingere. ἐνέκυρσε τὸ σκήπτρον ἐς τὸ

πρόσωπον. Sceptrum in faciem impingebat. vi. 75.

ἔγχρεμπτυν. Ion. et poet. pro communi προσπλάζυν. Admovere. ἔγχρεμψαντες τὴν βάρην τῇ γῇ. Cum navem ad terram admovissent, appulissent. ii. 60. ἔγχρεμπτων [τὸν ἵππον] τῇ θαλίῃ (sic enim legendum, non autem θαλίῃ, ut in Stephani codicibus. quod patet iii. 86. ἡ θήλαα ἵππος.) Equum equæ admovens. iii. 85. αὐτίων τινὶ ἐνεχρίμπττο. Illarum cuidam corpus admovit, junxit. i. e. cum ea congressus est. iv. 113.

ἔγχρεμπτισθαί τι. Ion. et poet. pro com. ἐμπίπτειν τινί. In aliquem incidere. περιούμιος δὲ ἔγχρεμπτισται γυναιξὶ Κουροτρόφῳ θυούσαις ἐν τῇ τριόδῳ. V. Hom. 30. Iter vero faciens incidit in mulieres [Cere-ri] Juventutis altrici sacrificium in trivio facientes.

ἔγχρεψας τῷ αἰγιάλῳ. ix. 98. Valla: Littori navem applicans. Sed ἔγχρεμψας fortasse scribendum, ut ii. 60. vel suavitatis caussa τὸ μ jam Ἰωνικῶς sublatum dices.

ἔγχρεῖν. com. Licere. Fas esse. ἔνθα τὸ ὄρεῖν μὴ ἐνεχῶρεν. Ctes. Pers. 1. Ubi [res] videre non licebat. Quæ videre non licuit.

ἰδιόατο. Ion. pro com. ἐδίδαντο. Ligati fuerunt. 3. pers. plur. plusq. pass. a δίδω. Ligo. i. 66. iii. 143. v. 77. Quod a 3. singul. ἰδίδετο, inserto α formatum.

ἶδν. Ion. 3. pers. sing. imperfecti verbi δίδω, δίδω. Oportet. Opus est. pro com. ἶδν. Oportebat. Opus erat. ἰδέε οἱ κακῶς γινέσθαι. Infortunium ei contingere oportebat. Rem ipsi male cedere oportebat. In calamitatem incidere eum oportebat. iv. 79. apud init. ἔδει συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξενεθῆναι. Ei aliquo magno auxilio invento opus erat. v. 38. Vel, Opus erat ipsum magnam aliquam societatem sibi comparare. vi. 64. vii. 9, 144. viii. 53. ix. 58.

τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἶδν πανοικίῃ γινέσθαι. ix. 109. Illius enim universæ familiæ infortunium dari oportebat. Vel, Illius enim universam familiam infortunio affligi oportebat. Vide πανοικίῃ, et τῇ δὲ κακῶς.

ἰδισῆς, οὔ, ὁ. H. N. q. d. Esor, vel comestor, quæ vocabula barbaris familiaria. Latine, qui edit, qui comedit. κρεῖων ἰδισαὶ ὀμῶν. Qui carnes crudas edunt. iii. 99.

ἰδοξόθη. viii. 124. vide δοξέσθαι.

ἰδραμι νικᾶν. Quid sibi velit hoc loquendi genus, vide παρ' ἐν πά- λαισμα ἰδραμι νικᾶν Ὀλυμπιάδα. ix. 33.

ἰδρη, ης. Ion. pro com. ἰδρα. Sessio. Mora, quam quis sedendo facit, ponit, interponit. ὥς ἐκ' ἰδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ. Ut exercitui non esset opus ibi considerare, et diutius morari. i. 17. Sed legendum arbitror unica voce ἐπίδρης, ut v. 65. Vide suo loco. περιημίκτου τῇ ἰδρη. ix. 41. Illam moram iniquo ferebat animo.

ἰδυαίατο. Si codex sanus, Ion. dictum est pro ἰδύναντο, poterant. Nam non potest esse optativi pro δύναιτο, possent. iv. 114. sed fortasse legendum ἰδυίατο, pro ἰδύναντο. Vide αἶατο pro αἶατο, vel οἶατο.

ἰδυάσθην, alias ἰδυνήθην. Hoc ut a δυνάσμαι, ἄμαι, possum. Illud ut a δυνάζω, quod inusitatum. ii. 19. ἰδυάσθην. ii. 140.

ἰδύνατο. Si codex mendo caret, interdum apud Herodotum impersonaliter sumi videtur, pro, δυνατὸν ἦν, possibile erat. τοῖσι Σπαρτιάτῃσι καλλιερῆσαι θυόμενοις οὐκ ἰδύνατο. ἀντὶ τοῦ, οὐ δυνατὸν ἦν. hocque ἀντὶ τοῦ, οἱ Σπαρτιάται καλλιερῆσαι θυόμενοι ἐκ ἰδύναντο. vii. 134. Spartanis sacrificantibus litare, vel læta exta habere, non erat possibile. Spartiatæ sacra facientes litare non poterant. Vide καλλιερῆν. ὥς δὲ οἱ προσπίμ-

ποντι οὐκ ἰδύνατο κατεργασθῆναι. ix. 108. Hæc enim ita sunt accipienda, ὡς δὲ αὐτὰ δῶρα προσπίποντι οὐ δυνατὸν ἢ κατεργασθῆναι τὸ πρῆγμα. ἀντὶ τοῦ, ὡς δὲ αὐτὸς δῶρα προσπίππων οὐκ ἰδύνατο κατεργασθῆναι τὸ πρῆγμα. i. e. Cum autem ipsi dona mittenti possibile non esset rem illam conficere. Cum autem ipse dona mittens [ad mulierem illam, id, quod ab ea cupiebat impetrare,] conficere non posset. Vel ita locus intelligendus, si τὸ ἰδύνατο suam propriam ac naturalem vim retineat, ὡς δὲ τὸ πρῆγμα οὐκ ἰδύνατο κατεργασθῆναι οἱ δῶρα πρὸς τὴν γυναῖκα προσπίποντι. hocque ἀντὶ τοῦ, ὡς δὲ τὸ πρῆγμα οὐκ ἰδύνατο κατεργασθῆναι ὑπ' αὐτοῦ δῶρα πρὸς τὴν γυναῖκα προσπίππωνος: id est, Cum autem res illa [quam impetrare cupiebat] ab eo munera ad mulierem illam mittente confici non posset. Hic τὸ κατεργασθῆναι, ut formationem, sic etiam significationem passivam, non autem verbi deponentis, habere dicemus, quam habebit, si τὸ ἰδύνατο, ἀντὶ τοῦ, δυνατὸν, accipias. Hoc autem ἰλλυπλῶνι et concisum loquendi genus Herod. familiarissimum. Vide ἔλλειψις.

ἰδύνατο. Ion. pro com. ἰδύνατο. Poterant. Vide ἡδυναίατο, et ἰατο pro αὐτο vel οὐτο.

ἰδαδῖμος, ὁ καὶ ἡ. com. Esculentus. iii. 108.

ἰθάλια, αἶ, τὰ. Navium transtra, supra quæ remiges sedent. Sedes. Navium fori. i. 24.

ἰδωσαν. iii. 149. παρίδωσαν. Sed, si codex sanus, observandum, non tamen imitandum. Est enim præter Grammaticorum regulas, ut a poetico δῶν. μ. δῶσω. α. 1. ἰδωσα, quod et in nostro Græco Thucydidis indice a nobis olim est notatum. Sed vel παρίδωκαν, vel παρίδωσαν scribendum videtur. Illud quidem est pri-

oris, hoc vero posterioris aor. act.

u. Ion. διάλυσις τῆς u διφθόγγου in quibusdam nominibus; ῥίμβρον pro com. ῥίμβρον. i. 75.

u. tertia sing. imperfecti verborum 1. conjug. contract. Ionice formata sine contractione, tam sequente vocali, quam consonante. ἐπολέμει ἔτια ἔνδικα. Undecim annos bellum fecit. i. 18. ἐποίη. i. 22. κατιδέκει. ibid. ἐποίη. i. 27. διακατίρει. vii. 107.

u. Ion. pro com. u in quibusdam verbis, in medio, non in fine. ἐκίστο, pro ἐκίτο, jacebat, erat. i. 51. προσκίεται, pro πρόσκειται. i. 118. κίται, pro κῦται. i. 142, 178, 181. παρακίεται. i. 181. κίσθαι, pro κίσσθαι. ii. 2. κίται. ii. 17, 34. διακίεται. ii. 83. προσκίεται. ibid. κίται. ii. 175.

u. terminatio Ionica tertiæ personæ sing. plusquamperfecti tam medii quam activi, pro com. u, dissoluta diphthongo u in u, vel Attico η. ἐγγύονει. fuit. pro ἐγγύονει com. vel ἐγγύονη Attico. i. 11. ἰώθει. Solebat, consueverat, pro ἰώθει. ibid. sic et impersonale ἴδει, pro com. ἴδει, oportebat. i. 12, 31. ἐξευρέκει, pro ἐξευρέκει. i. 48. ὀπώπει, pro ὀπώπει. i. 68. ἐγγύονει, pro ἐγγύονει. i. 74. ἐληλίθει, pro ἐληλύθει. i. 79. κατιστήκει, pro καθιστήκει. i. 81. συνεπιπτάκει, pro συνεπιπτάκει. i. 82. ἀναβιβήκει. i. 84. ἐπιποιήκει. i. 85. ἐπιπόμφει. ibid. παρημιλήκει. ibid. ἀποδοίσει. i. 86. ἐγγύονει. i. 91, 119. κίχωνέκει. i. 122. ἐνεπιπτάκει, pro ἐνεπιπτάκει. viii. 38. Consule M. Et. in ἐπιποιήκεια. Idem in aliis multis passim invenias.

ἴσαι. Ionica terminatio secundæ personæ communiter in ῥ, vel Ἀττικῶς in ῥ desinentis. Hæc autem potissimum in verbis mediæ vocis, in futuro. Ut τυποῦμαι, τυπῇ, vel τυκῇ, τυπῆται. Hinc κατὰ διάλυσιν τυπῆται, et sublato

τ, τυπίαι, atque tertia in secundam mutatur. Sic εὐφρανοῦμαι, εὐφρανῇ, vel εὐφρανῖ, εὐφρανῦται, εὐφρανίσται, εὐφρανῖται, delectaberis, oblectaberis. iv. 9. Idem etiam fit in verbis contractis, ut ποιεῖται fit Ionice ποίεται, hinc τὸ ποίεται. Sic ἀποθανῖται, morieris, ex ἀποθανῦται, sublato τ, et diphthongo υ in ε dissoluta, tertiaque persona in secundam migrante. iv. 163. διαίριμαι, pro διαίρει. vii. 47. φοβῖμαι. vii. 52.

ἴων. Sæpe Iones infinitivos aoristi 2. aet. vel futuri, in ἴων desinentes dissolvunt in ἴων, ut ἀποφυγῖων, pro ἀποφυγῖν. i. 1. διαφυγῖων. i. 10. μαθῖων. ibid. περιῖδων. i. 24. ἴδων. i. 32. παθῖων. ibid. ἐπισχῖων. ibid. ἔλων. i. 36. ἐκμαθῖων. i. 73. ἀποθανῖων. i. 85. συνδραμῖων. i. 87. διαλαβῖων. i. 114.

ἴσθαι. Ion. terminatio futuri vel prioris, vel posterioris, medii, com. in ἴσθαι desinentis, ut τυπῖσθαι, pro τυπῦσθαι. Hoc autem κατὰ διάλυσιν τῆς διφθόγγου υ fieri solet. προσμπικραῖνίσθαι, pro προσμπικραίνισθαι. Vide πικραίνω. iii. 146. ἀπολίσθαι, pro ἀπολείσθαι. vi. 29. viii. 12.

ἴται. Ionica terminatio tertiæ pers. singul. verborum gravit. communiter in ἴται desinentium in futuris mediis, ut τυπῖται, sublato τ, et dissoluta diphthongo υ in ε, τυπίται. Sic ἀποθανῖται, pro ἀποθανῦται, morietur. iv. 190. Sic ἀπολίσται, pro ἀπαλῦται. viii. 3, 57.

ἴην. Ion. et poet. pro com. ἦν, erat. 3. singul. imperf. verbi εἰμί. Sum. iv. 151, 152. ἀπαθὴς κακῶν ἴην ὁ στρατός. vii. 184. Exercitus malorum expers erat. πλήθος ἴην. Numerus erat. ibid.

ἴβειν. com. Solore. Consuevisse. ἄνυ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς συμβάσεως ἰσχυραὶ οὐκ ἴβιλονσι συμμένειν. Sine gravi necessitate compositiones firmæ permanere non solent. i.

74. Vide βελίω, ὦ. μεγάλα πρήγματα μεγάλῳσι κινδύνῳσι ἴβειν καταείσθαι. Res magnæ magnis periculis suscipi [conficique] solent. vii. 50. Vide καταιρεύν.

ἴβειν. com. [pro quo et φιλείν. vii. 160.] dicitur et συνανίμως εἰσθῆναι. Solitum esse. Consuevisse. τελευτῇ χρηστῇ ἴβειν ἐπιγίνεσθαι. Bonus finis esse solet. vii. 157. viii. 60.

ἴβλοκακῖν. com. Dicitur de militibus, qui ultro rem ignaviter gerunt. i. 127. ἴβλοκάκειον. v. 78. ἴβλοκακίους. vi. 15. ἴβλοκακίται. Rem ignaviter ultro geratis. viii. 22. ἴβλοκακῖν. viii. 69. ἴβλοκάκειον. viii. 85. ἴβλοκακίονταν. ix. 67.

ἴβλοτῆν. ἐπιρρήματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐκυσίως. Ultro, sua sponte. [Φασὶν] ἴβλοτῆν αὐτὴν τοῖσι Φοίνεσι συνεκπλῶσαι. Eam ultro cum Phœnicibus navigasse dicunt. i. 5.

ἴβλοτης, ὅ, ὁ. com. Voluntarius. v. 104, 110. vi. 92. vii. 134. ix. 21.

ἴβλοτῖ. Adverbium. com. Voluntarie, ultro, sua sponte. vi. 25.

ἰθήκατο. ἐπιθήκατο Ἐφεσίοισι. Ephesios invasit. i. 26. συνθήκατο ξυνὴν τοῖς Ἴωνσι. Cum Ionibus hospitii jus contraxit. Amicitiam cum Ionibus iniiit, hospitium contraxit. i. 27. τὰ ἐπιθήκατο ἐπιτελείν. Quæ perfici monuit. De quibus faciendis [ipsum] monuit. i. 90. τοῖτοισι ἐπιθήκατο. Hos aggressus est. i. 102. Vide ὑποτίθεσθαι, συνθήκατο. ii. 181. iii. 39, 86, 157. iv. 65. vii. 125. viii. 27.

ἰθήκαντο. συνθήκαντο. ix. 53.

υ diphthongus interdum in η vertitur Ion. ut ἡρένιος, pro εἰρένιος com. laneus. i. 195. Quod et Dorice fit in nonnullis, ut docet Eustath. ut πλῆων, pro πλείων, &c. Vide. Et Æolice in infinitis, ut τύπτῃν, pro τύπτειν. Doreis

etiam idem sæpissime faciunt. Sed, si codex est sanus, hoc *ἡρι-
νός* est observandum. Nam alio-
qui mallet *ἡρίνος* scribere.

u diphthongus in nominibus ad-
jectivis non semper in *η* dissolvitur
Ionicè. *γυναικίος, καὶ ἀνδρείος*.
i. 17. [Vide *ηῖ*.]

ῥῖδος ἱκαμμένοι παῖδες. Herodotea
locutio. viii. 105. Pueri formosi.
q. d. Pueri, qui formam attin-
gunt, (egregiam scil.) i. e. Pueri
egregia forma præditi; *ῥῖδος* enim
est mediæ significationis voca-
bulum.

ῥῖδοι. Ion. et poet. pro com.
ῥοικέναι, καὶ ὅμοιοι εἶναι, similem
esse. *φάσμα ῥοιδόμοιοι Ἀρίωνι*. Spe-
ctrum Aristoni simile. vi. 69.
τίνι ἀνδρὶ ῥοιδόμοιος; Cui viro simi-
lis? vii. 56.

ῥῖδος, κατ' ἐξοχὴν præstans, et egre-
gia forma, quod illo senario con-
firmatur, *πρώτον μὲν ῥῖδος ἄξιον
τυραννίδος*, Herod. viii. 113. *ταῖσι
ῥῖδοις ἡνέχευε διαλέγων*. Eos deli-
gens, quibus præstans esset for-
ma. Vel, Præstanti, egregia, exi-
mia forma præditos deligens.

*ῥῖδος, τό. com. ἀντὶ τοῦ δυσῖδια,
δυσμορφία*. Deformitas. *συμφορὴν τὸ
ῥῖδος αὐτῆς ποιοῦμένους*. Ipsius for-
mam, i. e. deformitatem, calami-
tatis loco ducentes. Ipsius defor-
mitatem iniquo animo ferentes.
vi. 61. *μεταπίσσω τὸ ῥῖδος*, spe-
ciem, i. e. deformitatem decidisse.
vi. 61. ad fin. Hinc patet τὸ ῥῖδος
esse mediæ significationis voca-
bulum, quod pro variis epithetis
varie sumi possit.

ῥῖκασι. com. Videntur. ab *ῥῖκω*,
præt. med. i. 155.

ῥῖκιν. comm. Cedere. *ἀντιβάντων
τῶν συμμάχων, ῥῖκον οἱ Ἀθηναῖοι*.
viii. 3. Cum socii resisterent,
Athenienses cesserunt. *οὐκ ἀντί-
τεινον, ἀλλ' ῥῖκον*. ibid. Non re-
stiterunt, at cesserunt. *ῥῖξαν*. ix.
106.

ῥῖκλος, η, ον. Ion. et poet. pro

com. ὅμοιος, similis. *λέγεται καὶ
ἄλλα ψευδοὶ εἰκλα περὶ τοῦ ἀνδρὸς
τούτου*. viii. 8. Dicuntur de hoc ho-
mine et alia falsis similia.

ῥῖκῶ, ὅς, οὔς, ἡ. poet. pro com.
ῥῖκῶν, ὄνος. Imago, effigies. vii. 69.
[sic et apud Eurip. Medea, ver-
su 1162. et Iphigenia in Tauris,
v. 816. et Troadibus, versu 1178.
et Helena, v. 76.]

ῥῖλίσσων. μ. ῥῖλῖξω. Ion. pro com.
ῥῖλίσσων. Involvere. *περὶ ἄτρακτον
ῥῖλίσσαι πλόκαμον*. Crinibus circa
fusum volutis, involutis. iv. 34.
ῥῖλίσκῳ. ibid. (*διεξέλιττον*. iv. 67.)
ῥῖλίσκατο, pro *ῥῖλινμένοι ἦσαν*. Invo-
luti erant. vii. 90.

ῥῖλίσκατο. Ion. pro. ῥῖλινμένοι ἦσαν.
Involuti erant. ibid. ab *ῥῖλίσσω*,
ῥῖξω. vel ab *ῥῖλίσσω*. Dicitur enim
utrumque. Vide terminationem
κατο. sic *κατεῖλίσκατο*. vii. 76.

ῥῖμῖν. Ion. et Dor. pro com. ῥομῖν.
Sumus. i. 97. vii. 172. ix. 21, 26,
27, 46.

ῥῖν terminatio infiniti aor. 2. vel
fut. 2. act. non semper Ionicè in
ῖν dissolvitur. Ut, *ῖλθῖν*, non
ῖλθῖν. i. 1. *κατεῖλῖν*, non *κατεῖλῖν*,
pro *κατεῖλῖν*. i. 4. *ἀγαγῖν*. i. 5.
μαθῖν. i. 9. *ῖσθῖν*. i. 24. *τυχῖν*.
i. 31. *συνεῖλῖν*. i. 36. *καταβαλῖν*.
i. 46. *ῖξιν*. i. 48. *ῖπῖν*. i. 49.
ἀνιρῖν. i. 67. *ῖλῖν*. i. 73. *παρε-
γαγῖν*. i. 91. *ῖξιν*. i. 103.

ῖναι. Ion. et Attice redundans in
oratione. *τὴν πρώτῃν ῖναι*. Pri-
mum, initio, principio. i. 153.
Quod nec ab interprete Latino
animadversum, nec ab H. Ste-
phano, qui codicem ideo putavit
esse mendosum. Vide λόγος. Illic
enim hunc locum interpretor, et
demonstro codicem esse sanum,
nec importuno pharmaco indi-
gere. ὅς *Σκύθας ῖναι*, pro ὅς *Σκύ-
θας*. iv. 81. *καταστράμινος ὕπαρ-
χον ῖναι*. v. 25. *ἀποδίξας στρατηγὸν
ῖναι*. ibid. Quanquam in his duo-
bus locis nisi τὸ ῖναι redundet,
dices positum ἀντὶ τοῦ ὅς τι ῖναι,

ut esset. Videtur tamen *πλειονάζειν*. v. 25, 94, 99. *ἐκόν γε εἶναι*. vii. 104, 154, 164. *ἐκόντες εἶναι*. viii. 30, 116. ix. 7, 53.

ἐνέικαντο. Ion. et poet. pro magis usitato *ἠνέικαντο*, et *ἐνέικαντο*, detulerunt. i. 57.

εἵκεν. Ion. et poetice, pro communi *ἐνέκα*. *τῶν εἵκεν ἀπείκοντο*. Quorum caussa venerunt. i. 2, 4. *τῶνδε εἵκα*, *ὅπως*, horum caussa, ut i. 17, 30. *εἵκεν σοφίης*, propter sapientiam. i. 30. *θωρήξας εἵκεν*. ibid. *εἵκεν τούτων*. viii. 55.

εἶξαν τοῖσι Λακεδαιμονίοις. ix. 63. Lacedæmoniis cesserunt.

εἴπαι. Infinit. aor. 1. act. verbi *ἔπω* inusitati in præsenti. iv. 187. vi. 82. vii. 60, 152, &c.

εἶπαν. com. Dixerunt. 3. plur. aor. i. 120. iv. 158. v. 1, 39.

εἴπας. i. 31. particip. aor. 1. act. ab *εἴπα*. i. 41, 86, 110, 122, 128. et passim.

εἰρίαται. Ion. pro com. *εἰρηται*. iv. 181. vii. 81, 96.

εἰρίσθαι, *εἴσθαι*. Ion. et poet. pro com. *ἔρισθαι*. Interrogare, quærere, inquirere. *ἐπιερίσμενος*. iii. 64. vide *ἐπείρισθαι*, et *ἐπείρισθαι*.

εἰρίσθαι. Ion. et poet. pro com. *ἔρισθαι*, *τουτίσιν ἐρωτᾶν*. Quærere, sciscitari, interrogare. *ἐπείρισθαι*. i. 19. ix. 11. *εἰρομένου Κροίσου*. Interrogante Creso. i. 27, 30. *ἐπείρισθαι*. i. 30. *εἴρειτο*. ibid. *εἴρω*. i. 32. *ἐπείρηται*, interroget. i. 46, 87, 89, 90, 111, 117, 119, 126. et alibi passim.

εἰρινός, ἦ, ὁ. Laneus. vii. 91. *ὀξύτονος*. at ii. 81. *εἰρινός προπαροξύτονος* legitur. et i. 195. *ἡρινός* pro eodem dicitur, versa u diphthongo in η, si modo codex mendo caret.

ἐρωτᾶν. Ion. pro com. *ἐρωτᾶν*, inserto ι. Quærere, sciscitari. *ἐρωτᾶσι δι ταῦτα τοῖσι θεοπρόποις*. Vatribus vero, vel oraculi consultoribus, hæc quærentibus. i. 67. *ἐπιερωτᾶς μί*. i. 32. apud init. *ἐπιερωτᾶ ταῦτα*. i. 55. *ἐρωτῶν*. i. 75, 88,

90. *ἐπιερωτᾶ*. i. 159. *ἐπιερωτᾶν*. i. 158. *ἐρωτιωμένους*. ii. 32. *ἐρωτᾶσι*. iii. 119. *ἐπιερωτᾶν*. iv. 9, 15. *ἐρωτᾶν*. v. 87. *ἐπιερωτᾶν*. v. 92. §. 7. *ἐρωτῶντος*. v. 13. *ἐρωτιώμενος*. vi. 3. *ἐπιερωτᾶν*. vi. 52. vii. 101, 148, 151, 152.

ἐρωτῶν. Ion. pro com. *ἐρωτᾶν*. Interrogare. *ἐρωτῶντας*, pro *ἐρωτῶντας*, hocque pro *ἐρωτῶντας*. iii. 62. *ἐρωτῶντι*. iv. 145. *ἐπιερωτῶντι*. iv. 155. *ἐρωτῶντος*. v. 13. *ἔρω*.

εἷς. Ionice non raro, ut et Attice, in nomin. et accus. plur. 2. decl. contract. ut *σαγάρεις*, pro *σαγάρειας*, a *σάγαρις*. vii. 64.

εἰσάμναι. Ion. particip. aor. 1. medii, pro *εἰσάμναι*, hocque pro com. *εἰσάμναι*, *τουτίσιν ἰδρυάμναι*, ab *ἔω*. *τὸ ἰδρύω*, colloco, fundo, ædifico. Hic pro aspero tenuis Ionice ponitur, et i. inseritur. *τῷ Λυκούργῳ τελευτήσαντι ἔρδν εἰσάμναι*. Cum Lycurgo defuncto templum ædificassent. i. 66. *εἰσαύριον*. Cras, postridie. V. Hom. 32.

εἰσι. Ion. et poet. pro com. *ἐκείσι*. Collocavit, ab *ἔω*, *ἔσω*, *εἴσω*. iii. 61.

εἰσιῶσι. Si codex mendo caret, apud Herodotum præter morem receptum legitur pro *εἰσιῶσι*, quod alias Ionice dicitur *εἰσίσιασι*. Unde sublato α, et facta literarum tractione, deducetur hoc *εἰσιῶσι*, pro quo com. *συνανύμεως εἰσβάλλουσι*, injiciunt, immittunt. Sic *ἀνίσαν*, *καθίσαν*, pro *ἀνίσαν*, *καθίσαν*, et *ἀφῆσαν*, pro *ἀφίσαν*, sæpe apud Demosthenem, ut in nostro in eum indice Græco notatum accurate. *ἐς τὴν ποταμὸν δύο εἰσιῶσι τὸ ὕδωρ*. vii. 109. In quem [lacum] duo fluvii aquam immittunt. i. e. in quem se exonerant. Valla: Cum animadverteret hanc vocis inusitatæ difficultatem, ut scopulum istum vitaret, locum liberius est interpretatus, In quem duo flumina ingrediuntur. Quare π

εἰσῆμι *sumsit*, pro *εἰσιν*, ab *εἰμι*, quod *εἰσέρχομαι* significat. Pro quo Ion. dicitur et *εἰσάσι*. Sed ipsa constructio manifeste demonstrat rem accipiendam, ut *sumus* interpretati, et τὸ *εἰσῆμι* sic formandum, ut supra dictum, ac ab *εἰσῆμι*, τὸ *εἰσβάλλω*, deductum. De legitima autem utriusque verbi formatione, tam communi, quam Ionica, Grammaticos consule.

ἐκ cum genit. pro com. διὰ cum accus. *ἐκ* τῆς ἐριδος συμπιπνόντες ἐμάχοντο, pro διὰ τὴν ἐριν. Cum propter contentionem concurrissent, pugnaverunt. i. 82. *ἐκ* πολλῆς λιποψυχίας, pro διὰ πολλὴν λιποψ. propter magnum animi deliquium. i. 86. *ἐκ* τούτου κλεισμοσύνης, pro διὰ τὴν τούτου κλεισμοσύνην. Propter hujus mandatum ac imperata. Lat. Interpres hunc locum non intellexit. Vertit enim, Et jam inde Lydi omnem, &c. Accepit *ἐκ* τούτου, pro *ἐκ* τούτου τοῦ χρόνου, μετὰ τοῦτο, et omisit illud κλεισμοσύνης. i. 157. Sed quomodo locus hic sit explicandus, vide κλεισμοσύνη. ἀποθήσκωσι *ἐκ* τῶν τραυμάτων, pro διὰ τὰ τραύματα. Ob vulnera moriuntur. ii. 63. *ἐκ* τούδε, pro διὰ τούδε. ii. 64. *ἐκ* τῆς ἡβης, pro διὰ τὴν ἡβην. iii. 149. *ἐκ* τῶν τραυμάτων, pro διὰ τὰ τραύματα. iv. 180. *ἐκ* τοῦδ' ὀνιδίος, pro διὰ τοῦδ' ὀνιδίος. vi. 67, &c.

ἐκ, vel *ἐξ*, cum gen. præter morem apud Herod. interdum ponitur pro *παρὰ* cum accus. *ἐξ* ἡβῶν, pro ἔκω ἡβῶν, *παρὰ* τὰ ἡβη, *παρὰ* τὸ ἥθος, ἡγὼν ἴθος. Ut., τετραέκεις ἔλεγον τοὶ ἥλιον *ἐξ* ἡβῶν ἀνατεῖλαι. Quater solem præter consuetudinem ortum esse dicebant. ii. 142. Vide cet.

ἐκ, pro ὑπὸ. τὸ ποιηθῆν *ἐκ* τοῦ ἀνδρός, pro ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. Quod a viro factum fuerat. Hoc et Ion. et poet. et com. i. 10. *ἐκ*ρατύνθη *ἐκ* τοῦ χρηστηρίου, ab oraculo confir-

matum est. i. 13. τὸ προταχθῆν *ἐκ* τοῦ Κύρου. Quod a Cyro fuerat imperatum. i. 114. τὰ *ἐκ* τοῦ πατρὸς προταχθέντα. ii. 121, 151. τὰ ἐρημῶν *ἐξ* Ὀτάνιος, pro ὑπὸ τοῦ Ὀτάνιος. iii. 71. v. 12, 21, 23, 32. vi. 42, 43, 61. vii. 11. ix. 26, &c. *ἐκ*, et *ἐξ* cum genitivo, pro ἀπὸ, vel *παρὰ*. τὸ διδόμενον *ἐξ* ἐκείνου δέκασθαι. viii. 114. Quod ab illo daretur accipere.

ἐκ pro *παρὰ*. *ἐκ* βασιλείῳς ἔχοντι τὸν νόμον τῶτον. A rege tractum hunc habenti. i. 192.

ἐκ νῆς. Ion. pro com. *παλιν*, denovo. quod ad græcismum istum accedit quam proxime, q. d. De novo. Gallice, *Derechef*. Rursus, iterum. αὐτὶς *ἐκ* νῆς. Idem ac *παλιν* *ἐξ* ἀρχῆς. i. 60. v. 116.

ἐκ τῆς οδοῦ. Ion. pro ἐν τῇ οδῷ. Ex itinere, in ipso itinere. Gallice, *Etant déjà en chemin*. i. 157.

ἐκασάτω. Vocabulum Herodoteum, pro com. *πορρωτάτω*, longissime. τοὺς ἐκασάτω οἰκίοντας ἀπ' ἐνυτῶν. Eos, qui longiasime a se habitant. Qui sedes a suis habent remotissimas. i. 134. iv. 33. ταύτην ἐκασάτω τῆς Εὐρώπης τὸ πρὸς ἡλίῳ δύνοτος ἡ Περσικὴ αὐτὴ στρατιὴ ἀπῆκετο. ix. 14. Valla: Huc usque Europæ ad solem occidentem versus longissime processit hæc Persica expeditio. Æ. P. In hunc igitur [agrum Megarensem,] ad solem occidentem versus hic Persicus exercitus in remotissimas Europæ partes processit. Sensus: Hæc igitur regio Megarensis est remotissima totius Europæ pars ad solem occidentem versus sita, ad quam usque Persicus hic exercitus processit.

ἐκασίρω. Voc. Her. pro com. *πορρωτέρω*. Longius, ulterius. ii. 169. cum genitivo. *ἐκασίρω* τῷ *μεγάρου*. Longius a templo. ibidem. τὰ *ἐκασίρω* ἔθνη. Gentes remotiores. iii. 89. *ἐκασίρω* τῶν Περσῶν οἰκίουνσι. Ultra Persas habitant. iii. 101. vii.

49. οὔτε προήσανται ἐκείρῃ τῆς Ἀττικῆς. viii. 60. Valla: Neque usquam longius ab Attica procedent. Æ. P. Nec ultra Atticam progredientur. ix. 2, 122.

ἐκαστοῖ. com. Quotiescunque, semper, assidue, passim, frequenter. τοῦ ἑν ἐκάστῃ δὲ. Quo semper indigueris, quo tibi semper opus fuerit. i. 90.

ἐκάστῳ. Vocabulum Herodoteum, pro com. ἐκάς, et πῶρῳ, longe, procul, cum genit. τοὺς ἑνὸν ἐκάστῳ οἰκήμενος ἐν τιμῇ ἀγοῖαι. Eos, qui procul a se habitant, in pretio habent, ac honorant. i. 134.

ἐκατίαλο. 3. pers. plur. imperf. pro com. ἐκάθητο, sedebant. viii. 73. verso θ in τ, rejecto ν, et η in ια dissoluto. Vide ἵατο, περιεκατίατο, pro περιεκάθητο. viii. 111. ix. 90.

ἐκατοτάς, ἀδος, ἡ. com. Centuria, centum hominum, vel aliarum rerum numerus. ix. 29.

ἐκβαίνειν. com. Evenire, accidere, contingere. τὰ μέλλοτά σφι ἐκβαίνειν. vii. 221. Quæ ipsis erant eventura. ἦν τὰ οἰκῶτα ἐκ τοῦ πολέμου ἐκβαίῃ. viii. 60. Valla: Si æqua belli contingent. Steph. Si rationi consentaneus sit belli exitus. Quod longe melius. v. s. Si ea eveniant, quæ ex bello evenire verisimile est. i. e. Si talis sit belli exitus, qualem fore verisimile est.

ἐκβαίνειν. com. Evenire. τὰ ἐκρησόμενα πρήγματα. vii. 209. Res eventuræ. μή οἱ ἐκβαίῃ ὁκοῖόν τι ἰδέσθαι. ix. 15. Ne ei eveniret quod cupiebat.

ἐκβοηθῶν ἕς τινα τόπον. Herodotea locutio. Cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam aliquando proficisci. ἐκβοηθήσαντες ἕς τὸν Ἰσθμόν. ix. 26. In Isthmum ad opem ei ferendam cum copiis egressi.

ἐβολή, ἡς, ἡ. com. Alicujus loci exitus. τὰς ἐβολὰς τοῦ Κιθαιρώνος

φυλάξαι. ix. 38. Cithæronis exitus custodire. πίμπῃ τὴν ἵππον ἕς τὰς ἐβολὰς τὰς Κιθαιρωνίδας. ix. 39. Equitatum ad Cithæronis exitus mittit.

ἐβολή, ἡς, ἡ. com. Fluminis ostium, qua aqua in mare vel in alium locum exit. τὴν ἐβολὴν τῷ Πηνειῷ. vii. 128.

ἐξεβάσσιν. com. Ejicere, expellere. Dictum de mari, quod res aliquas agitatum ad littora solet ejicere. αἱ δὲ ἐς Κασαναίην [πῶλιν] ἐξεβάσσιντο. vii. 188. ποτήρια ἐξερασσόμενα ἀνίλετο. Pocula [a marinis fluctibus] in littus ejecta sustulit. vii. 190.

ἐγίνεσθαι τι τινί. Aliquid alicui succedere. Aliquem voti compotem fieri. τὸ ἐπιτάδιωμα αὐτῷ ἐγίνετο. Ctesias Pers. 41. Conatus ille successit ipsi. Ille voti factus est compos.

ἐγίνεσθαι, ἐγνίσθαι. Ion. et com. pro magis accepto ἐξῆναι, licere. οὐκ ἐγίνετο Κροίσῳ ἀπαγγεῖλαι. Cræso [rem] renuntiare non licuit. i. 78. vide ἐγγίνεσθαι. iii. 142. v. 51. ἐγνίσθω μοι. Liceat mihi. v. 105. οὐδὲ οἱ ἐγνίετο Ἀθηναίους τιμαρῆσαι. Nec ei licuit Athenienses ulcisci. vii. 4, 8. ix. 23.

ἐδίκισθαι. Ion. pro com. ἐδίχισθαι. Excipere. τὰς Σκύθας ἐξεδίξαι οὐκ ἴλασσαν πόνος τοῦ Μηδικοῦ. Scythas labor Medico non minor ex cepit. iv. 1, 39, 99.

ἐδιδωρίννται. V. H. Est autem 3. pers. plur. perf. pass. ab ἐδωρίνω. Doriensem facio, Doriensem reddo. fut. ἐδωρίνσω. aor. 1. act. ἐδωρίνσω. perf. ἐδιδωρίνω. pass. ἐδιδωρίνμαι, σαι, ται. 3. plur. ἐδιδωρίνται. viii. 73. Dorienses effecti sunt. Hoc verbum in vulgatis Lexicis non legitur. Ad Herodotei textus Græcum marginem scribitur ἐδιδωρίσθαι. Quod mihi de mendo suspectum est. Nam (si quid mutandum) ἐδιδωρίσθαι potius esset dicendum,

idque Ἰωνικῶς, pro com. ἐκιδωρί-
ηται. rejecto ν, et dissoluto η in
ια. fiet autem ab ἐδωρίω, ὦ. un-
de inserto ν formatur alterum
ἐδωρίων, ut a συλίω, συλιών. fu.
ἐδωρίσθαι. aor. 1. act. ἐξιδωρίσα.
perf. act. ἐκιδωρίκα. pass. ἐκιδ-
ωρίμαι, σαι, ται. 3. plur. ἐκιδω-
ρίνται, καὶ Ἰωνικῶς ἐκιδωρίαται. Si
τὸ ἐκιδωρίαται retinendum cen-
seas, κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ἐκιδω-
ρίαται formatum dices. Utrum-
que tamen idem significat, et a
nomine δωρίως, ἰός, deductum
constat. Vide terminationem ἐκ-
ται.

ἐκδημῶν. Peregre proficisci. Per-
egre degere. i. 30. (pro eodem
dicitur et ἀποδημῶν. i. 29.) i. 176.

ἐκιδόναι. com. De fluviis dictum.
Erumpere in aliquem locum.
Exonerare sese. Deferri. ποτα-
μὸν ἐς αὐτὸν ἐκιδόντων. Fluviorum
in ipsum sese exonerantium. iv.
48. ἐκιδούσι ἐς τὸν Ἰσθμὸν. iv. 49,
53. vii. 13.

ἐκιδόναι. comm. Dedere. Gallice,
Rendre, Livrer. ὁ Ἀλυάττης οὐκ
ἐκιδόν τοὺς Σκύθας ἱξαιτίοντι Κυ-
αξάρη. Alyattes Scythas Cyaxari
repositi reddere, vel ad sup-
plicium deponenti dedere, no-
luit. i. 3, 74, 158, 159, 160, 161.
ix. 86, 88.

ἐκιδόναι. com. Elocare. Nuptum
dare. Gall. *Donner en mariage*.
Marier. Tradere viro. αἱ τῶν Λυ-
δῶν θυγατέρες ἐκιδόασιν αὐταὶ ἰωνύ-
τας. Lydorum filiae se ipsas elo-
cant, virisque in matrimonium
tradunt. i. 93, 196. τὰς ἀμόρφους
ἐκιδόσαν. ἐκδοῦναι δὲ τὴν ἰωνύτου θυ-
γατέρα. ibid. ἐκιδόσθαι θυγατέρα.
ii. 47. iv. 145.

ἐκιδόναι. Ion. et com. pro magis
usitato πωλῶν, et πρᾶττων. ἰμι-
σθούτο παρ' οὐκ ἐκιδόντο; τὴν αὐλήν.
Cortem conduxit ab eo, qui eam
vendere nolebat. i. 68.

ἐκιδούν. Ion. et poet. pro com.
ἐκιδόναι. De fluviis dictum. E-

rumpere in aliquem locum. Ex-
onerare sese. Deferri. Ἐρμος ἐξ
οὔρου ρίων, ἐκιδού ἐς θάλασσαν. Her-
mus de monte fluens, in mare se
exonerat. i. 80. ὁ Γύνδης ποταμὸς
ἐκιδού ἐς ἔϊτρον ποταμόν. Gyndes
fluvius in alterum fluvium erum-
pit, et sese exonerat. i. 189, 202.
ii. 22, 29, 34, 150. iii. 9. iv. 37,
44, 80, 85, 100. vii. 198, 200. et
passim.

ἐκιδερέσκων. Ion. pro com. ἐκιδερά-
σκων, ἐκφεύγων. Effugere. ix. 88.

ἐκδοσις, ἡ. com. Deditio. i. 159.

ἐκδοτοὶ ποιῖσθαι. ἐκιδόναι. Dedere.
iii. 1. ἐκδοτοὶ ἄγισθαι. Deditum
abduci. vi. 85. ἐκδοτοὶ γινόμενοι ὑπὸ
τῶν πολιητῶν ἄγων. A civibus de-
ditum abducere. vi. 85.

ἐκδρῶν. ἐκδρῆναι. ἐκδράναι. pro ἐκφεύ-
γων. Effugere. ἐκδράντες ἐκ τῆς ἐρ-
κτῆς. Cum ex carcere effugissent.
iv. 148.

ἐκδυσιν ποιῖσθαι. Herodotea locu-
tio, pro com. ἐκδύναι. Egredi.
Emergere. Exire. iii. 109.

ἐκδυσις, ἰος, ἡ. ii. 121. §. 3. com. pro
quo magis frequens ἡ ἐξοδος. Exi-
tus. Egressus. Exeundi facultas.
Effugium. Evadendi facultas. iii.
109. ἰδὼς ἰωνύτῃ ἀσφαλῖα ἐκδυσιν
ἰόντων ἐκ τῆς ἥσου. Persuasum ha-
bens tutum exitum ex insula sibi
esse. Vel, Sciens se ex insula tu-
to exire posse. iii. 146. οὐ γὰρ ἴσθι
Ἑλλῆσι οὐδμείῃ ἐκδυσιν, μὴ οὐ δόντας
λόγον τῶν ἱποίησαν ὦν τε, καὶ πρότε-
ροι, εἶναι τοὺς δούλους. Nullum
enim Græcis est effugium, quomi-
nus reddita ratione eorum, quæ
nunc, et ante patrarunt, tui sint
servi. Vel, Græci enim nullo
modo hoc vitare possunt, quomi-
nus, &c.

ἐκινῶν. Ion. pro ἐκίνων. Illarum.
iv. 111.

ἐκκοσμίωτο, pro ἐκκοσμήντο. Ion. i.
100. iii. 91. ix. 31.

ἐκέρχετο τοῖσι Σπαρτιάταισι. vii. 220.
Spartanis oraculum redditum fu-
erat.

ἔκδοσις apud Herodotum peculiari-
ter appellatur Expositio, qua quis
alicui periculo, ut feris, exponitur
ac objicitur: pro quo et *πρόβησις*.
i. 116. Illic agitur de Cyro, quem
Astyages Harpago tradiderat in-
fantem, ut eum feris lanandum
objiceret. Vide rem totam i. 108.
seq. Dicta *ἐκδοσις*, ab *ἐκδύναι*,
quod exstat i. 112. pro quo et
προβύναι dicitur. *ibid.* Exponere.
Periculis ac fortunæ (ut vulgus
loquitur) objicere.

ἐκδύναι. *ἐκδύσθαι*. Sacrificiis ex-
piare. Expiare. *ἄγος*, τὸ ἐκδύσασ-
θαι οὐκ οἶοί τε ἐγένοντο ἐπιμηχα-
νάμενοι. Piaculum, quod post-
ea nulla ratione nullisque sa-
crificiis expiare potuerunt. vi.
91.

ἐκκῦσθαι. com. Alicui periculo
exponi. Ut, feris objici, ac la-
niationis periculo objectum ja-
cere. *παιδίον ἐκκείμενον*. Infans fe-
ris expositus. i. 110, 112. *Κῦρον*
ἐκκείμενον κύων ἐξέθρεψε. Cyrum ex-
positum canis educavit. i. 122.

ἐκκέρυττειν. com. Per præconis
vocem aliquid edicere. Edicere.
In exilium pellere, ablegare, ex-
pellere. *ἐκκέρυξαν Μαιάνδριον*. Per
præconis vocem Mæandrium ab-
legarunt, [ex Peloponneso ex-
cedere jusserunt.] iii. 148.

ἐκκλητίζεσθαι. Ion. et poet. pro
com. *ἐκκλείεσθαι*. Excludi. *ἐκκλη-
τίζεσθαι τῇ ὥρῃ*. Tempore exclusi.
*κλείω, κλείω, κλείζω, κλητίζω, ἐκκλη-
τίζω*. i. 31.

ἐκκνᾶν. com. Eradere. vii. 239.
vide *κνᾶν*.

ἐκκομίδη, ἥς, ἡ. com. Exportatio.
πρὸς ἐκκομίδην ἐτράποντο τῶν οἰκιστῶν.
viii. 44. Valla: Ad recipiendos
domesticos suos se converterant.
Æ. P. ad exportandos, &c.

ἐκκομίζω. com. Exportare, reci-
pere. *ἐμὲ ἐκκομίσας αὐτόν*. Me ipso
recepto. iii. 122.

ἐκκομίζω, et *ἐκκομίζεσθαι*. com.
Efferre, exportare. *οὐδὲν ἐξικομεί-*

σαντο. viii. 20. Nihil exportarunt.
(*προσάξατο*.)

*ἐκκομίσαι τινὰ ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνε-
σθαι πρήγματος*. Herodotea locu-
tio. Ex impendente fato aliquem
eripere. iii. 43.

ἐκκόπτειν. com. Excidere, penitus
exstirpare, trucidare. *τοὺς ἄνδρας*
ἐκκόψαι. Viros trucidare. iv. 110.
ἐξέκοψαν τοὺς ἄνδρας. *ibid.*

ἐκλαμβάνειν ἔργον. Herodotea locu-
tio, quam Valla vertit, Negotium
alicui exhiberi. Hanc interpre-
tationem et vulgata Græco-latina
Lexica sequuntur: sed locutionis
vim non explicant. *ἐκλαμβάνειν*
proprie quidem excipere signifi-
cat. Interdum vero idem valet ac
τὸ ἀπολαμβάνειν, i. e. recipere, ac-
cipere. Vide Suidam. *ἔργον* vero,
præter alia, negotium, et mole-
stias significat, ut et *πράγμα*.
unde *παρέχειν τινὶ πράγματα*, ne-
gotium alicui facessere. Alicui
molestiam exhibere. (*λαμβάνειν*,
vel *ἐκλαμβάνειν πράγματα*, vel *ἔργα*.)
v. s. Negotium, sive molestiam
accipere, vel excipere. *ἀντὶ τοῦ*,
Negotium alicui exhiberi. Ali-
quem ab aliquo affici molestia.
ἤδη δὲ καὶ τότε ἤκουσα ὡς ὁ Διήφορος
*ἐπιβατεύων τοῦ Εὐηνίου οὐνόματος, ἐξε-
λάμβανε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔργα, οὐκ*
ἰὼν Εὐηνίου παῖς. ix. 95. Valla:
Quamquam illud quoque audiui,
Deiphono negotium in Græcia
fuisse exhibitum, quod se filium
Evenii, cujus non esset, nuncu-
paret. Æ. P. Quinetiam illud
olim audiui, quo Deiphonus, cum
non esset [verus] Evenii filius,
[ut quidam opinabantur, atque
dicebant,] Evenii nomen usur-
pans, [sibique tribuens, atque
vendicans,] molestia fuerit affec-
tus in Græcia. Vel, Quinetiam
illud olim audiui, Deiphono mole-
stiam in Græcia exhibitam fu-
isse, quod Evenii nomen sibi tri-
bueret, [ac usurparet,] cum non
esset Evenii filius.

ἐκλιπών, ad orationem relatum, quomodo sit interdum accipendum. Vide ἄνιμι ἐκείσε τοῦ λόγου, τῇ μοι πρότερον ἐξέλιπε. vii. 239.

ἐκλογίζεσθαι. com. Perpendere animo. ταῦτα ἐκλογιζόμενος. ix. 89. Hæc animo perpendens.

ἐκπαγλίεμαι, οὔμαι. Ion. et poet. pro com. ἐκπλήττομαι. Terrear, admiror, stupeo. ἐκπαγλιόμενοι. vii. 181. Admirabundi, obstupescentes. [Hoc verbum reperitur et apud Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib. i. 32, 4. τοῦ δὲ τὴν ὄψιν ἐκπαγλόμενοι, οὗόν τι χεῖμα ἐνόμισαν ἐρεῖν. Illius speciem stupentes, divinum quiddam se videre putabant. Consule Eustath. ἐν τῷ ἑκπαγλος.] Herod. viii. 92. ἐπ' ὅς ἐπλε Πυθίης ὁ Ἰσχύου, τὸν οἱ Πέρσαι κατακοπέντα, ἀρετῆς εἴνεκα ὕχον ἐν τῇ γῇ ἐκπαγλιόμενοι. Quem hic Ἰσχύου. vii. 181. Ἰσχύου appellat: sed idem est nomen. Hoc quidem sine contractione prolatum, Ἰσχύου, illud vero, contractione facta dictum, Ἰσχύου. Valla recte Pytheam hoc loco vocat: sed vii. 181. Pythium male nominat. ix. 48.

ἐκπιρᾶσθαι. com. Experiri, explorare, periculum facere, tentare. δίσας μὴ ἐκπιρᾶτο Δαρείος. Veritus ne Darius [se] tentaret, sui periculum faceret. iii. 135.

ἐκπίπτειν. Excidere ex aliquo rerum ac bonorum loco statuque. ἐκπικτακότα ἐκ τῶν ἰόντων. Qui ex suis bonis exciderat. Qui suis bonis spoliatus fuerat. iii. 14. ἐκ πολλῶν τε, καὶ εὐδαιμόνων ἐκπίσαν. De multis bonis, deque felici statu delapsus. ibid.

ἐκπίπτειν ὑπό τινος. com. Ab aliquo expelli ex aliquo loco. ἐκπίπτειν ἐκ Πελοποννήσου ὑπὸ Μήδων. viii. 141. Ex Peloponneso a Medis expelli.

ἐκπλάγεις, εἶσα, ἐν, ἐντος, εἰσης, ἐντος, ἦ, τό. com. Animo percussus. Consternatus animo. i. 116. πα-

ρὰ τὸ ἐκπλήττω. Terreo. Metu percello. Metu consterno.

ἐκπληκτος, υ, ὁ καὶ ἡ. com. Attonitus. Admirabundus. Præ admiratione stupens. ἐκπληκτος ἦν ὁ Γλαῦκος ἀκούων. V. Hom. 22. Glaucus [hæc] audiens præ admiratione stupebat.

ἐκπλήσσεισθαι. Præ admiratione obstupescere. ἐξέπλήσσοτο. Obstupescebat. iii. 148.

ἐκπλήττεισθαι. com. Animo percelli, consternari. τούτοις ἐκπλάγεις. His percussus. i. 116. ἐξέπλάγη. Consternatus est. i. 119. ἐπὶ τῷ γινομένῳ ἐκπληγίλος. Re, quæ acciderat, consternati. iv. 4.

ἐκπλήττεισθαι τι. Rem aliquam vehementer admirari, ac ea stupefieri. ἐκπληγίλα τὰ προκαίμενα ἀγαθά. ix. 82. Valla: Propositis bonis stupefactum.

ἐκπλᾶναι τῶν φρενῶν. Herodotea locutio, q. d. Extra mentem navigare. Ex mentis potestate exire. De sano mentis statu deturbari. ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν. De sano mentis statu deturbatus es. iii. 155. pro eodem dicitur συνανίμω, ἐκπλᾶναι ἐκ τοῦ νόου. vi. 12.

ἐκποιήσις, ἡ. V. H. ἡ τοῦ σπέρματος ἑκκρίσις, καὶ ἀφίσις. Seminis genitalis excretio, ac emissio. ἐν αὐτῇ τῇ ἐκποιήσῃ. In ipsa seminis genitalis emissione. In ipsa genitura emittenda. iii. 109.

ἐκπρήσσειν, et ἐκπρήσσεισθαι. Ion. pro com. ἐκπράσσειν, et ἐκπράσσεισθαι. Exigere, pœnas reposcere, ulcisci. τὸν Δωρείος φόνον ἐκπρήξασθαι. Doriei cædem ulcisci. Pro Dorici cæde pœnas exigere, reposcere. vii. 158. τὸν Δωρείος φόνον ἐκπρήξομενοι. Doriei cædem ulturi. ibid.

ἐκ προνοίας. Ion. pro com. ἐκ προνοίας. De industria. Consulto. viii. 87.

ἐκτραγῆσαι ἐς τινα. Herodotea locutio, quam Galli feliciter expriment his verbis, *Eclater contre*

quelqu'un. v. s. Erumpere contra aliquem. κατῴχεν ἑαυτὸν, οὐ βουλό-
μενος ἐκραγῆναι ἐς αὐτόν. Contine-
bat se ipsum, nolens in ipsum
erumpere, i. e. quod vocem ac
objurgationem, quam pectore
vix continere poterat, in eum
erumpere ac effundere nollet.
vi. 129.

ἐκραγῆς, ὥσα, υ. com. Qui erupit.
Φῦμα ἐκραγὴν ἐνέμετο πρὸς αὐ. Valla:
Ulcus rescissum porro grassaba-
tur. Sed vertendum, tuberculum
diruptum longe grassabatur; vel,
Tuberculum diruptum [mam-
mam] longe serpendo depasce-
batur. iii. 133. Quid autem sit
φῦμα, consule Hippocratis Œco-
nomiam.

ἔκρεος, ον, ὁ. Ion. et poet. effluxus.
Dictum de fluminibus in mare
effluentibus. ποταμοὶ ἔκρεον ἔχουσι
ἐς θάλασσαν. vii. 129. Fluvii ef-
fluxum habent in mare. In mare
effluunt. Arist. μετιωρωλογικῶν i.
c. 13. συνανύμεως ἔκρου, ἐκροήν, et
ἐκρυσιν dicit. Herod. vii. 130. pro
eodem, ἐξήλυσιν ἐς θάλασσαν. Exi-
tum in mare.

ἐκτάσις. Ionibus familiares, ut θή-
σαι, pro θάσῃ. i. 8. ἱθῆητε, pro
ἰθῆστο. i. 10. θησάμενον, pro θια-
σάμενον. i. 11. τριήκοντα, pro τριά-
κοντα. i. 14. ἀξιοθήτος, pro ἀξιο-
θίματος. ibid. πῶς, pro πᾶς. i. 19,
21. θησάμενον, pro θιασάμενον. i.
30. νηνίαι, pro πανίαι. i. 31. Τι-
γῆται, pro Τυγιάται. i. 65. Σπαρ-
τιῆται, pro Σπαρτιάται. i. 65, 67.
ἐπηρωτία, pro ἐπιρωτιά, ᾧ. i. 47.
τρηκόσιοι, pro τριακόσιοι. i. 82.
ἐπηγορεύειν, pro ἐπαγορεύειν. i. 90.
τραχέως, pro τραχέως. i. 73, 114.
πρῆσις, pro πρᾶσις, quamquam alii
melius πρᾶσις scribendum cen-
sent. i. 153. περῆναι, pro πρᾶν-
ναι. i. 156. οἰκίζων, pro οἰακίζων.
i. 171. πιερετός, ἀντὶ τοῦ πιαρετός. i.
189, 193. τρηκοντήμερος, pro τρια-
κοντήμερος. ii. 4. φλυαρεῖν, pro φλυα-
ρεῖν, nugari. ii. 131. ἀποδιδράσκων,

pro ἀποδιδράσκων. i. 182. ἐκδιδή-
σκω. iii. 4. ἐπαρησάμενος, pro ἐπα-
ρυσάμενος. iii. 75, 124. Συρηκούσιος,
pro Συρακούσιος. iii. 125. vii. 161.
διπλήσιον, pro διπλάσιον. iii. 130.
vii. 103. διαδρήσεται, pro διαδρά-
σεται. iii. 135. πολληπλάσια, pro
πολλαπλάσια. iii. 135. iv. 50. Γή-
διρα, pro Γάδιρα. iv. 8, &c.

ἐκτάται. Ion. pro com. ἐκτῆται.
3. plur. pers. pass. verbi κτάομαι,
ᾧμαι, possideo. iv. 23, 174. vi.
52. vii. 176.

ἐκτινῶς. V. H. pro communi ἐκ-
τινῶς, τουτέστιν ἐπιμαλῶς, ἐπεργητικῶς,
ὀλοφύχως, προθύμως. Accurate, ef-
ficaciter, ex toto animo, promte,
sedulo. Consule Suidam. ὁ δὲ
Μέντωρ ἐνοσῆλευσεν αὐτὸν ἐκτινῶς.
V. Hom. 7. Mentor vero ipsum
sedulo curavit. ὅτι μιν κάμενοντα
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνοσῆλευσεν ἐκτινῶς.
V. Hom. 26. Quod ipsum oculo-
rum morbo laborantem sedulo
curasset.

ἐκτημέρος, η, ον. com. Qui possi-
det aliquid. ἐκτημένοι πλείστον στρα-
τόν. vii. 161. Qui maximas copias
possident, habent.

ἐκτῆται, pro κέκτῆται. Possident.
ii. 42, 44, 50. ἐκτῆται, pro κέκτῆ-
ται. ii. 95. ἐκτῆτο. ii. 108. ἐκτῆ-
σθαι. iii. 34. ἐκτῆτο. iii. 39. ἐκτῆ-
ται. iii. 97. ἐκτῆται. iv. 64.

ἐκτῆσθαι. Ionice, pro communi κη-
κτῆσθαι. Possidere, habere. i. 49.
ii. 42, 44, 50, 95. iii. 34, 100. vi.
20.

ἐκ τῆς ἀντίης προσπλάων. Herodo-
tea locutio. viii. 6. Ex adver-
so adnavigare. Adversis navium
proris hostem invadere. ἐκ τῆς ἀν-
τίης vero dictum ἑλληπτικῶς subau-
dito nomine ὁδοῦ, vel πορείης, vel
ἰφόδου. Sic ἐξ ἐναντίας προσπλάων.
viii. 7.

ἐκ τῆς ἰθίης. Herodoteum loquendi
genus: at ἑλληπτικόν. Subauditur
enim ὁδοῦ, q. d. Ex recta via, id
est, Recta. Non per diverticula,
nec per anfractus; at recta. Pa-

lam, aperte, ex professo. Vide
*ἰδία. κατισχύει ἐκ τῆς ἰδίας Λακε-
 δαιμονίοισι πολέμιος. ix. 37. Hostis
 ex professo Lacedæmoniiis ex-
 stitit.*

ἐκτομίας, ου, ὁ. Ctesias Pers. 52.

Exsectus, castratus, eunuchus.

ἐκτομίας, ου, ὁ. pro com. ἐκτομίας.

Exsectus, castratus. *παῖδες ἐκτομί-
 αι. Pueri exsecti, castrati. iii. 92.*

*τοὺς παῖδας ἐκτομίας ποιήσομεν. Fi-
 lios castrabimus. vi. 9. pro quo*

συνανύμεναι, dicit Herodotus τοὺς

παῖδας ἐξέταμον, καὶ ἐποίησαν ἀντὶ

ἐνόχων εἶναι ἐνόχους, filios execu-

erunt, et pro integris, ac testes

habentibus, eunuchos fecerunt.

vi. 32.

ἐκ τοῦ ἑμφανίως. Ion. et poet. pro

com. ἑμφανῶς. Aperte, manife-

ste. iii. 150. iv. 120. v. 37. vii.

205. ἐκ τοῦ μέσου κἀνήσθαι. Hero-

dotea locutio. De medio cedere,

et quodammodo alio se recipere,

sedendi ac quiescendi caussa.

μεδονὶ τρέπον ἐκ τοῦ μέσου κατήμναι,

περιέδοντι ἡμίας διαφθαρίντας. Nullo

modo de medio cedentes, nos

perdi sinatis. iv. 118.

ἐκ τῷ μέσῳ κἀνήσθαι. Herodotea lo-

cutio. v. s. E medio sedere; pro,

E medio se recipere aliquo, et

seorsum ab aliis sedere, se ex a-

liorum societate subducere, ne-

que cum aliis rerum aliquarum

participes esse velle. αἱ λοιπαὶ

πόλεις ἐκ τοῦ μέσου ἐκατίετο, pro

ἐκείνην. viii. 73. V. Reliquæ ci-

uitates e medio cesserunt. Æ. P.

Ex ceterarum civitatum socie-

tate se subduxerunt. Vel, A ce-

terarum civitatum societate re-

cesserunt. ἐκ τοῦ μέσου κατήμναι,

ἑμῆδιζον. ibid. Valla: In medio

sedentes cum Medis sentiebant.

Æ. P. E medio se recipientes.

et ab aliis recedentes, Medorum

partibus favebant.

ἐκ τοῦ φανεροῦ. φανερῶς. Manifeste,

palam, aperte. ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀτί-

τασσαν ἀπὸ τῶν βαρβάρων. viii. 126.

Palam a barbaris defecerunt. ix.
 f.

ἐκφαίνειν λόγον. Herodotea locutio.

Orationem proferre, verba pro-

ferre. *τὸν τιλιυταῖον σφι τόδε ἐξί-*

φρη λόγον. vii. 160. Postremam

ipsis hanc orationem protulit, ad

extremum ipsis hæc verba pro-

tulit.

ἐκφόριον, υ, τό. Quod pro solo pen-

sitatur. ἡ ἀπὸ γῆς πρόσδος. Terræ

proventus, qui percipitur ex ter-

ræ fructibus. τῶν ἐκφορίων τὸ καρ-

πὺ ταυτὰ μέτρα κατίσται. Eadem

mensuræ fructuum, qui ex terra

proveniunt, sunt constitutæ. iv.

198.

ἐκχεῖν. V. H. pro com. ἐκχεῖν.

Sufficere, satis esse, suppetere. *ἐκ*

ἐκίχρησέ σφι ἡ ἡμέρη ναυμαχίην. ποι-

ῆσθαι. viii. 70. Dies ad prælium

navale committendum ipsis non

suffecit.

ἐκχρήσι. Verbum Herodoteum.

Utile erit. Idem ac *ἐκ χρήσι ἔσται.*

Ex usu erit. *πῶς ταῦτα βασιλεῦ*

Δαρείῳ ἐκχρήσι περιῦδρίζεται;

Quomodo ex usu erit [vobis,

quomodo vobis conducet] hanc

injuriam Regi Dario facere? iii.

137.

ἔλασις, ἡ. com. pro quo frequen-

tius est στρατιά. Militaris expedi-

ditio. Μετὰ τὴν Βαβυλωνίαν αἵρεσιν

ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας αὐτῷ Δαρείῳ ἔλα-

σις. Post Babylonis expugnatio-

nem fuit ipsius Darii expeditio

adversus Scythas. i. e. Post Baby-

lonem expugnatam ipse Darius

adversus Scythas expeditionem

suscepit. iv. 1. Quamvis autem

τὸ τῆς ἐλάσιος nomen sit et aliis

scriptoribus commune, peculia-

riter tamen et Xenophon, et He-

rodotus pro expeditione hoc u-

surpant. Cæteras significationes

vulgata Lexica tibi suppeditant.

Ea consule. Pro eodem dicitur

et ἐξέλασις. ἐποίησεν τὴν ἐξέλασιν.

ὡς δ' ἐξέλασεν τὴν στρατίην. vii. 37,

38. πρότερον ταύτης τῆς ἐλάσιος.

vii. 106. Ante hanc expeditionem.

ἔλαστοι ἔχυν τῇ μάχῃ. ix. 102. v. s. Prælio minus habere; id est, Prælio inferiorem esse. In pugna rem deteriore conditione gerere. Quod alias συνωνύμως dicitur τῇ μάχῃ μειονεκτῶν. (πλίον ἔχυν τῇ μάχῃ. et πλιονεκτῶν τῇ μάχῃ.) Meliore conditione rem in prælio gerere. Meliore conditione pugnare. Gallice, *Combattre avec avantage. Avoir avantage en la bataille. (Avoir désavantage en la bataille. Combattre avec désavantage. πλιονέκτῃμα. Melior, sive potior conditio.) Gall. Avantage. (μειονέκτῃμα. Deterior, sive pejor conditio.) Gall. Désavantage.*

ἔλαστῶν. Ion. et poet. pro com. ἔλαυνιν. Agitare. Agere. τριήρας ἔλαστειμένας. Triremes, quæ aguntur. ii. 158. τριήρας ἔλαστειμένας. vii. 24.

ἐλάυνει, et ἀπιλάυνει. com. Agere. Impellere. Ducere. Proficisci. ἤλασεν ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεύγος. Vehiculum egit in forum. i. 59. ἐλάυνοντα ἐς ἀγρόν. Dum rus iret. ibid. ἤλαυνον ἐς τὸ ἄστυ. Ad urbem, vel in urbem iverunt. i. 60. ἀπῆλauen ἐς τὰς Σάρδεις. Sardis ivit. i. 77. ἐλάσεν ἐπὶ Σάρδεις. Adversus Sardis venturus esset. ibid. ἀπιλάυνοντος Κροίσου. Cresso abeunte. i. 79. ἀπῆλauen ὁ Κῦρος ἐκ τῶν Σαρδίων. Cyrus Sardibus discessit. i. 154. ἐλάσας ἐπὶ τὰς Σάρδεις. Adversus Sardeis profectus. i. 154, 157. ἀπῆλauen ἐς τὰ ἦθα Περσίων. i. 157. ἐς τὸ πιδίον ἤλασεν ὁ Ἄρπαγος τὸν στρατόν. Harpagus exercitum in planitiem egit, duxit. i. 176. ἀπιλάσαντος ἐπὶ τὸν Ἀράξιν. i. 211. vii. 8, 9, &c.

ἐλαφρὸς. Levis. ἐν ἐλαφρῷ τι ποιῆσθαι. Herodotea locutio. Aliquid leve existimare. Aliquid leviter ferre. i. 118. ἐν ἐλαφρῷ ποιησάμενος. iii. 154. Cum [hoc] leve duxisset. ἑληλαμένος. Particip. perfect. et

plusquamperf. pass. Attice, et Ion. pro com. ἑλημένος, ab ἐλαίνω. μ. ἐλάσω, ab ἐλάω, ᾧ. Ago, ducō. καίπερ τείχεος διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἑληλαμένου κρατιτοῦ, μεγάλας κλισιάδας ἀναπικτεῖται ἐς τὴν Πελοπόννησον τῷ Πέρσῃ. ix. 9. Valla: Quamvis valido muro sit Isthmus inædificatus, tamen magnæ fores patefactæ sunt barbaro in Peloponnesum. Æ. P. Quamvis firmus murus per Isthmum sit ductus, [quamvis firmo muro sit cinctus, et munitus, tamen] magnæ fores in Peloponnesum Persæ sunt patefactæ, [patent.]

ἐλθὼν τινι ἐς ὄψιν. In alicujus conspectum venire. iii. 42.

ἐλινύειν, vel ἐλινύειν. Ion. et poet. Quiescere. Otiari. Morari. Moras trahere. i. 67. Cessare. ἐδένα χρόνον ἐλινύσας. Nullo tempore cessans. vii. 56. ἐλινυον οὐδένα χρόνον. viii. 71. Nullo tempore cessabant. Neglectum autem est incrementum temporale, pro ἑλινυον.

ἔλκυν. Ion. et com. ad rei, de qua verba fiunt, pondus sæpe refertur. Ut, ἡμιπλίνθια, τρία ἡμιτάλαντα ἕκασον ἔλκοντα. Semilatares, quorum singuli pondus habebant duorum, et dimidii talenti. Sic Galli, *Des demi-briques, qui pesoient chacune deux talens et demi.* i. 50. Quod loquendi genus est ἑλλυπτικόν. Subauditur enim σαθρὸν ad locutionis absolutionem, id est, pondus. Quod Galli dicunt, *le poids*, vel, *la pesanteur de telle ou telle chose.* ἐκὼν ἔλκυσα σαθρὸν τάλαντα δέκα. Statua, vel effigies, quæ decem talentorum pondus habebat. ibid. Vel effigies decem talentorum pondo. Gallice, *Une effigie, ou statue, de la pesanteur, ou du poids, de dix talens.* ἔλκων σαθρὸν ἑξῶδομον ἡμιτάλαντον. Sex talentorum et dimidii pondo. i. 50, 51. τὸ δ' ἂν ἔλκυσῃ. Quod autem ponderarit; id est, Illius autem

pondus. ii. 65. *μίλην χρυσὴν, ἣ ἐλκεσαν τέλαιντα*. Ctes. Pers. 22.

ἐλλάμψινθαι. Ion. et poet. dictum ab Herodoto, pro com. *λαμπρὸν γινήσινθαι, καὶ λαμπρὸν νίκη ἀπὸ τῶν πολέμων ἀποίσιν*. Clarum, ac illustrem fore. Illustrem victoriam ab hostibus reportaturum. *Τῷ καὶ ἐπιῖχει ἐλλάμψινθαι ὁ Λυδός*. i. 80. Quo etiam [equitatu] Lydus fretus sperabat se illustrem evasurum; vel, se rem præclare gesturum. *ἐλλάμψινθαι* autem est fu. i. med. ab *ἐλλάμποιμαι*, quod poeticum est, non etiam solutæ orationis, pro com. *ἐλλαμπερίνθαι*. Compositum ex præpos. *ἐν*, quæ in compositione, quum *λ* sequitur, τὸ *ν* in *λ*, suavitatis gratia, mutat, et verbo poet. *λάμποιμαι*, pro com. *λάμπω*. Splendeo. Clarus sum. Illustri sum. Mico. Fulgeo. Ardeo, ut de igne dictum. Hom. in Hymno in Venerem, 818. *ὥς δὲ σιλήνη Στήθεισιν ἀμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπειτο, θαῦμα ἰδίσθαι*. Idem in Hymno in solem, 856. *καλὸν δὲ περὶ χροὶ λάμπεται ἥσος*. Et Euripides in Medea, v. 1194. *ἴσοις, μᾶλλον δις τοσούτῳ ἐλάμπειτο*. Idem in Iphigenia in Taur. v. 1162. *Ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί*. Et Apollonius τῶν Ἀργοναυτικῶν i. v. 437. *Πάντοσι λαμπόμενοι θυῶν ἄπο*. H. Stephanus in suo compendiosissimo Indicis Græci specimine totum hunc locum, si verba, si res ipsas spectes, non Latine versum, sed perversum, et corruptum, habet. Sic enim ille: *ἐλλάμψινθαι*, pro *ἐλλήψινθαι*, de equitatu Cræsi. Quo (inquit) et ipse Cyrus oppressum iri se verebatur. Lector veritatis amans, nostram interpretationem cum ista conferat, Heterodumque consulat: videbit uter ad Herodoti mentem propius accesserit. Quod vero idem Steph. ibi dicit τὸ καταλαμφθῆς, pro καταληφθῆς,

a verbo *λάμπειν* deductum, hoc etiam nullius auctoritate tueri posset. Sed (ut suo loco fusius ac opportunius demonstrabitur) a *λαμβάνω* potius est deductum, cujus perf. pass. com. est *λέλημαι*, *λήλψαι*, *λήληπται*. Ionice vero, et Dor. verso *η* in *α*, fit *λέλαμαι*, et in reliquis etiam personis, ac in aor. l. pass. hinc formato, τὸ *μ*. servatur, ut vocabulum sonantius reddatur. Sic autem formatum dices; *λήβω*. aor. 2. act. *ἔλαβον*, hinc *λαβῶ*, unde *λαβάνω*, hinc *λαμβάνω*. Quod si conjecturis aliquis locus est dandus, ab hoc *λαμβάνω*, κατὰ συγκατῆν τὸ *λάμβω*, *λάμψω* inusitata, unde *λαμφομαι*, et cetera legitime videntur formata. Vide *λάμφομαι*. Quod autem hic *ἐλλάμψινθαι* dicitur vi. 70. dilucidius aliis verbis explicatur, *ἔργοισι καὶ γνώμῃσι ἀπολαμπερίνθαι*. Factis et consiliis illustrem esse, vel fieri. *τῇσι νηυσὶ ἐκ ἐλπίζοντες ἐλλάμψινθαι*. viii. 74. Valla: Quod nulla spes e classe affulgeret. Æ. P. Quod non sperarent se classe illustres fore. Quod nullum illustre facinus a se classis opera factum iri sperarent. Quod classe rem a se præclare gestum iri non sperarent. Ἐλλάς, ἄδης, ἢ ἐπιβητικῆς ἀντὶ τοῦ Ἑλληνικῆς. Ἑλλάδα γλῶσσαι ἵντα. ix. 16. Græca lingua utentem. Græce loquentem.

ἐλλειψις Ionibus familiaris. τῶδε, sub. κατὰ. In hoc. ii. 80. *συμφέρονται τῶδε*, pro κατὰ τῶδε. Hac in re consentiunt. ibidem. *περιτάμνονται τὰ αἰδοῖα*, sub. κατὰ. ii. 104. Pudenda circumciduntur. *ἐς τὴν ἐαυτοῦ*, sub. πατρίδα. ii. 113. *ἀριστερῆς χειρὸς*, sub. ἀπὸ, vel ἐξ. ii. 169. *ἡφάνισεν αὐτῷ ἵππον*, sub. σύν. Ipsum cum equo ex hominum conspectu sustulit. iii. 126. *ἐκ τῆς ἰθείης*, sub. ὁδῷ. q. d. ex recta via. i. e. Recta. iii. 127. *μουσικὴν πρῶται*, sub. κατὰ. iii. 131. *Δῆσαι γοργύ-*

ρης, pro ἐπὶ γοργύρης. (Vide γοργύρη.) iii. 145. τὰ κοινὰ, sub. δώματα, vel οἰκήματα. iii. 156. τὰ ἀμύνοντα, sub. ὅπλα. iii. 155. ἐς τὴν σφετήρην, sub. πατρίδα. iv. 1, 4. τὴν ἐξήμερον καθύδουσι, sub. ὥραν. Semestre anni tempus dormiunt. quo in loco fortasse scribendum κατιύδουσι, quod ἰωνικάτερον. iv. 25. τὴν ὥραίην, sub. ὥρην. (Vide suo loco.) iv. 28. ἐπισπύσας, sub. οἶνον. iv. 60. quod exprimitur infra iv. 62. ἐπὶ οἶνον ἐπισπύσονται κατὰ τῶν κεφαλῶν. οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι, sub. χρᾶσθαι. Vide νομίζου. iv. 63. συναπτειν, sub. χεῖρας. iv. 80. τὴν ὁμοίην ἀποδιδούσι, sub. χάριν. iv. 119. τὸ ἐμὸν, sub. πρῆγμα. iv. 127. διαφέροντες τὴν ψῆφον, sub. κατὰ. iv. 138. παρῆχι ἂν σφι, sub. ὁ θεός. Vide suo loco. iv. 140. ἀπίδουσι πᾶσαι τὴν ἀνθρωπίνην, sub. δόξαν. Omnem humanam [pellem] detraxit. iv. 25. ἦλθον ἐς τὸ συγκείμενον, sub. χωρίον. In locum, de quo inter eos convenerat, venerunt. v. 50. ἰδίδουσαι, καὶ ἡγοῦντα ἐξ ἀλλήλων, sub. θυγατέρας, vel γυναῖκας. v. 92. §. 2. ἐς τὸ ἀφρατότατον, sub. χωρίον. In occultissimo loco. v. 92. §. 4. τὴν Ἀθηναίων χάριν, sub. ἐς. v. 99. ὑπερέκρεια, sub. χωρία. vi. 20. ἀπίδουσαι τὴν ὁμοίην, sub. χάριν. vi. 21. τὰ ἐπιδέξια, sub. χωρία. vi. 33. ζωρότερον, sub. οἶνον. vi. 84. ἔλκεψις τῷ ὀρεῶτι exstat vi. 85. ὑπόφανουσιν, sub. πρὸς, vel κατὰ. vii. 36. Vide ὑπόφανους. τὴν ἀξίην λάμψαι, sub. χάριν, vel δίκην. vii. 39. bis. ἐς τὴν ἀπιναντίον, sub. χώραν. vii. 55. τρέχων περὶ ἑαυτοῦ, sub. ἀγῶνα. vii. 57. Vide suo loco. κάμπτων, sub. ἑαυτὸν, vel τὴν ὁδόν. vii. 58. ὄψιν, sub. ἔχοντας. vii. 61. τὴν αὐτὴν ἰσαλμένους, sub. σολήν. vii. 62. vel σκυήν. ut vii. 62, 72. Παρδαλίας, καὶ λιοντίας, sub. δорάς. Nisi jam hæ substantive sumantur. vii. 69. ἐς πᾶν κακὺ ἀπικίαλο, sub. γένος. In omne mali genus devenerunt. vii. 118. συντάμνων, sub. ὁδόν. Con-

cidens iter. i. e. utens itineris compendio. vii. 123. οὐκ ἐπισχίσω, sub. ἐμέ. Non continebo me. vii. 139. ἢ ἐμεὶ γίγεται κατὰ νόον, sub. τὸ πρῆγμα. vii. 150. Si res ex animi sententia mihi successerit. Vide τὴν πρώτην, et τὴν ταχίστην, ubi subauditur ὁδόν. Οὐκ ἀνασχέτον ποιησάμενος, sub. πρῆγμα. vii. 163. Οὐδὲν ἄλλο, ἢ δουλεύουσιν, sub. ποιήσουσι. Nihil aliud, sub. facient, nisi quod servient. Μισθαβλόντας, sub. τοῦνομα. vii. 170. ἐκ τῆς ἀντίης, sub. ὁδοῦ, vel πορείης, vel ἐφ' ὅδῳ. viii. 6. Sic ἐξ ἱεραιῆς. viii. 7. ἐν ὀλίγῳ, sub. χωρίῳ. viii. 11. τὸ ἀπὸ Ξέρξου, sub. κακόν, vel δυνόν, vel πάθος. viii. 15. μνηοιδέ, sub. τάγμα. Lunatum agmen. viii. 16. Acies lunata. τῇ ὑπεραίῃ, sub. ἡμέρῃ. viii. 25. τῆς προνοίης, sub. Ἀθηναίων. viii. 37, 39. (quod integrum est. ibid. &c.)

ἔλλισχος, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum vocabulum. ὁ καὶ ἡ. λέσχη, καὶ λόγῳ ὄν. περὶ οὗ λόγος ποιῆται. Vulgatus. Qui est in omnium ore, et sermone. De quo omnes verba faciunt. πάθια ἔλλισχα. Mala, quæ sunt in omnium sermone. De quibus omnes loquuntur: sic enim i. 153. legendum, non ἄλλισχα, ut in textu, nec ἔλλισχα, ut ad marginem notatur.

Ἑλλήσιος, ὁ. Ion. et poet. pro com. Ἑλλην. Δία Ἑλλήνιος αἰδισθίντης. ix. 7. Valla: Pudore Græci numinis. Stephanus, Græci Jovis. Æ. P. Jovis Hellenii pudore adducti. Jovem Hellenium, i. e. τῶν Ἑλλήνων præsidem, et custodem reveliti.

Ἑλληνικόν, τό. τὸ Ἑλληνικόν. οἱ Ἑλληνες. Græci. (Sic et Thucyd.) i. 4, 58. τὸ Ἑλληνικόν πᾶν, pro πάντες οἱ Ἑλληνες. vii. 139, 145. viii. 13, 144.

Ἑλληνοδίκαι, ὧν, οἱ. Græcorum certaminum, eorumque sacrorum præsides, moderatores, iudices, qui et ἀγωνιστάι vocabantur,

quod certamina certaminumque præmia certaturis proponerent. οἱ τὸν Ἑλληνοδίκαι. (ed. Steph.) v. 22. Olympiaci certaminis præsides ac moderatores.

ἐλοῦντες. ἐξελοῦντες. ab ἐξέλω inusitato. pro quo ἐξαιρέω, ᾧ, fu. 2. ἐξελῶ, ὡς, εἴ. Expugno. Expello. iii. 59.

ἔλутρον, υ, τό Peculiariter apud Herodotum accipitur pro alveo et receptaculo aquarum. ἄρυσσι ἔλутρον λίμνης. Lacus, vel paludis alveum vel receptaculum fodit. i. 185, 186. τὰ ἔλутρα τῶν ὑδάτων ὁ ἄνθρωπος ἐξηύρησεν. Aquarum alveos vel receptacula ventus exsiccavit. iv. 173.

ἐλπισθαι. Ion. et poet. pro communi ἐλπίζω, καὶ νομίζω. Sperare, pro existimare. ii. 11, 26, 43, 120. vi. 109. ix. 113.

ἐλπισθαι. Ion. et poet. pro com. ἐλπίζω. Sperare. ἐλπίσμενοι οὐδὲνα σφί φανήσονται ἀντίζωον. vii. 218. Sperantes nullum adversarium sibi appariturum. Cum nullum adversarium sibi occurrurum sperassent. λέγει τὰ ἄριστα ἔλπιται εἶναι ἡμεῖς. vii. 237. Dicit quæ mihi optima fore sperat. εἶναι autem pro ἵστανθαι positum κατὰ χρόνου ἐναλλαγῇ, vel particula ᾧ subaudienda, quæ facit ut verbum hanc ipsam futuri vim habeat. Vide suo loco. Nam alioqui τὸ ἐλπισθαι jam sumendum esset ἀντὶ τοῦ νομίζω, ἠγνῆσθαι, οἶσθαι. Vide ἐλπίζω.

ἐλπισθαι pro φοβεῖσθαι. Ion. et poet. ἐλπίσμενός τι οἱ κακὸν εἶναι. ix. 113. Metuens ne sibi aliquid mali esset, vel contingeret. Sic et Virgil. Æn. iv. ver. 419. Sperare, pro metuere. Hunc ego si potui tantum sperare dolorem.

ἐλπίζω, νομίζω. Ion. et poet. quin etiam com. Sperare, pro existimare. i. 27, 30, 75. οὐδαμῶς ἐλπίσας. Cum nunquam existimasset. i. 77. ἐλπίζω μιν ἀποθανέσθαι.

Sperans ipsum obiturum. iii. 143, 151. ἐλπίσαντες λέγειν μιν ἀληθεία. Existimantes ipsum vera dicere. iii. 157. vi. 140. pro eod. dicitur et poet. ἐλπισθαι. vii. 237. viii. 12, 53, 96.

ἔμδοι προδιδομένοι. Ion. et poet. pro com. ἔμδοι ἑαυτοῦς προδιδομένους. Cognoverunt, senserunt se proditos esse. iii. 158. Sic et Virgil. Æn. ii. ver. 377. Sensit medios delapsus in hostes. Sic et Xenophon 906. E. ed. Leuncl. ἐν πολέμοις ἴσασιν ὄντες, pro ἑαυτοῦς εἶναι ἴσασιν. Sic et Thucyd. l. ii. c. 44. ἐν πολυτρέποισι συμφοραῖς ἐπίσαντας τραφίντες, pro ἑαυτοῦς τραφῆναι.

ἐμβαίνειν. Ion. et poet. transitive sumtum, pro com. ἐμβάλλω. Imponere in; vulgo, facere ascendere, vel facere ingredi. ἐμβαίνειν τινὰ ἐς φροντίδα. Aliquem in sollicitudinem adducere. i. 46.

ἐμβάλλω. com. pro simpliciter εἰσίναι. Ingredi. πρὶν ἢ τοὺς μετὰ Πausanίω ἐς τὸν Ἴσθμὸν ἐμβάλλω. ix. 13. Priusquam Pausaniæ milites in Isthmum ingrederentur. In locum enim amicum, et a Lacedæmoniis munitum, non in agrum hostilem ingrediebantur, ut patet ex ix. 7, 8, 9. Quare non est vertendum, Priusquam irruerent, vel irrumperent in Isthmum.

ἐμβάλλω. com. Impetum, vel impressionem in aliquem facere. Irruere. ἐνέβαλε νῆϊ Φιλίῃ. viii. 87. In amicum navem impetum fecit. viii. 87, 88, 90, 92.

ἐμβάφιον, τό. Acetabulum. alias Vas, quod lucernæ usum præstat. ii. 62.

ἐμβολή, ἥς, ἡ. com. Fluminis ostium. ἐξ ἐμβολῆς τοῦ ποταμοῦ, τῇ ἐς τὴν πόλιν ἐσβάλλω. A fluminis ostio, qua in urbem ingreditur. i. 191.

ἐμβόλιμος μῆν. Mensis intercalaris. i. 32. ii. 4.

ἔμβολον, ου, τό. com. Promontorium, quod rostri instar prominet, ac inter duos fluvios vel maria exporrigitur. Lingua, sive Lingula. Est autem Lingua non solum id, quod vox trita fert: sed etiam terra angusta, et oblonga, quæ in modum linguæ exsertæ in mare excurrit. Ovid. Metamorph. lib. xiii. ver. 723, 724. Intrans Sicaniam. Tribus hæc excurrit in æquora linguæ. Τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ποταμῶν τουτέν ὄν ἔμβολον τῆς χώρας, Ἰππολίῳ ἀκρὴ καλεῖται. Valla sic, Quod inter hos amnes in confluentem tendentes intercapedinis est, Hippoleo promontorium vocitatur. iv. 53. Sed hæc ita sunt verenda; Illud vero terræ oblongæ angustæque spatium, quod rostri instar inter hos duos fluvios interjectum prominet, Hippoleon promontorium appellatur. Rostrum autem hic intellige, quale in navibus præcipue militari- bus fieri prominens olim solebat, ad pugnas navales aptissimum. Quod et nunc in triremibus spectatur.

ἔμβολος, ὁ. com. Navis rostrum. i. 166.

ἔμεινον ὕδρευσάμενοι. vii. 193. Legendum ἔμειλλον, quod ad sequens ἀφῆσιν est referendum. Vide ἀφί- ται.

ἔμετιθή. Ion. pro com. μετιθή, a μεθίμαι. Dimissus fuit. i. 114.

ἔμει. Ion. pro com. ἐμοῦ. vii. 158. Mei. Me. genit. singular. ab ἐγώ.

ἔμενῶτοῦ. Ion. pro com. ἐμενῶτοῦ. Mei ipsius. i. 35. ἐμενῶτόν. i. 42. ii. 143. ἐμενῶτοῦ. ii. 18.

ἐμνηχάτο. Tertia pers. plur. imperf. Ion. pro com. ἐμνηχάντο a μνηχάομαι, ἄμαι. Moliebantur. Oī Πρωιστρατίδαι ἐμνηχάτο τοιαῦδε. Pusi- stratidæ hæc moliti sunt. v. 63. Nisi rem sic accipias, dices a 3. pers. plur.

plusq. p. pass. ἐμνηχάνητο, κατ' ἀφαιρέσιν τῆς ἐμ συλλαβῆς, ἢ κατὰ συγχοπὴν formatum ἐμνηχάνητο, deinde sublato ν, et η in εα dissoluto, factum Ἴωνικῶς ἐμνηχάετο. Hæc formatio longe frequentior occurrit. Vide ἰατο.

ἐμμένειν. com. Manere in. Stare in. Perseverare in. Durare. vii. 151.

ἐμμένειν τι, καὶ μὴ ἀποστήσεται. ix. 106. Suspicio legendum ἐμμενίην, quod futurum commune, vel ἐμμενίην, quod Ionicum. Vel subaudiendum ἂν, quod futuri vim verbis non raro addit, ut suo loco pluribus demonstratur. Vel est χρόνου ἑλλατλή, præsens pro futuro. Verbum ἀποστήσεται videtur flagitare ut ἐμμενίην, vel ἐμμενέην legatur, vel ἂν particula subaudita idem intelligatur. Valla fideliter hunc locum vertit. Eum consule.

ἐμπαλιν. com. Contra. τὰ ἐμπαλιν ἢ Λακεδαιμόνιοι ἦσαν. ix. 56. Iverunt contra quam Lacedæmonii. Iter Lacedæmoniis contrarium iverunt, [tenuerunt.]

ἐμπαλλάσσειν. Ion. et poet. pro com. ἐμπλέκειν. Implicare. Involvere. Illaqueare In vulgatis Lexicis, et Thucydide, per simplex λ scribitur, ἐμπαλασσόμενοι. Eustath. ἐμπαλασσεισθαι, φύρεσθαι. ἐμπλέκεισθαι, περικίρεισθαι δόρατι παρὰ Θουκυδίδη. 527. 18. Verba Thucydidis, lib. vii. c. 84. περὶ τε τοῖς δόρατίοις, καὶ σκύνειν οἱ μὲν εὐθὺς διαφθείροντο. οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέρρην. ἐς τὰ ἐπὶ θάτεραί τε τοῦ ποταμοῦ παραστάντες οἱ Συρακούσιοι (ἦν δὲ κρημνῶδες) ἔβαλλον ἄνωθεν τοὺς Ἀθηναίους. Suidas. ἐμπαλασσόμενοι. ἐμπίπτοντες εἰς τὸ ὕδωρ. Schol. Thucyd. ἐμπαλασσόμενοι. συμπλεκόμενοι. Apud Suidam, et in vulgatis Lexicis legendum, ut apud Thucydidem. Herod. Οἱ δὲ ἐν ἄρχεισι ἐμπαλασσόμενοι διαφθείρονται. Ita illi illaqueati conficiuntur.

tur. vii. 85. v. s. Illi vero in laqueis impliciti, vel involuti perducuntur, interficiuntur.

ἐμπιδάειν, ἄν, vel ἐμπιδύν, ἄν. Ion. et poet. pro com. πίδαεις δύν. quod et πιδᾶν, et ἄν. Compedire. Compeditibus constringere, vincire. ἐμπιδῆσαντες τὸς μάστιγας. Cum vates compeditibus constrinxerunt, vel vinxerunt. Vates compeditibus victos. iv. 69.

ἐμπιδουράειν, ἄν. V. H. Jusjurandum ratum facere. Fœdus servare. Stare pactis jurejurando interposito factis. ἵνα ἐμπιδουράειν. Vala perperam vertit, ut fœdus solverent. Vertendum enim, ut fœdus servarent, ratumque facerent. iv. 201. ἐμπιδουράειν γὰρ, ἐμπίδας, καὶ βδοαίως, τηρεῖν τὰ ὅρκια.

ἐμπισπισυμένως τὴν φυλακάν. Ctesias Pers. 4. Custodia ejus fidei commissa

ἐμπίπλασθαι τι. Ion. et poet. pro com. πληροῦσθαι τινας. Re aliqua repleti. τῷπρ [ἀμπίλινω καρπῷ] ἐμπιπλάμενοι μαίισθι. Quo [vitis fructu, vino sc.] repleti insanitis. i. 212.

ἐμπίπτειν. com. Incidere. Irruere. Impetum vel impressionem facere in aliquem. ἐμπιπτόντες οἱ ἐπίκουροι. Milites auxiliarii impressione [in Persas] facta. iii. 146.

ἐμπλεις, ὁ καὶ ἡ. Ion. poet. et com. pro πλήρης. μεστός. Plenus. Refertus. i. 59. ii. 62.

ἐμπνους, ου, ὁ. Ion. et poet. pro com. ἐμπνους, et ἐμπνύν. vii. 181. Spirans. Vivens. Qui spirat ac vivit.

ἐμπόδιος, α, ου. Ion. et poet. Qui est impedimento. Βαβυλών οἱ ἦν ἐμπόδιος. Babylon ipsi erat impedimento. i. 153. μαντηίου ἐμπόδιον γινώσκοντος τῷ βαρβάρῳ. Quod oraculum barbaro fuisset impedimento. ii. 158. πρῆγμα ἐμπόδιον ἐγένετο. Res impedimento fuit. v. 90.

ἐμποῖν. com. pro ἐπιτιθέναι, ἐπιβάλλειν. Inserere. ἐμποῖσιν ἐς τὰ

Μουσίου χρησάν. Vaticinium inter Musæi vaticinia inserens. vii. 6.

ἐμπολίμιος, ὁ. N. H. pro communi ἐμπολίμω, et πολυμικός. Ad bellum pertinens. Bellicus. Suidas vocem hanc ita interpretatur; ἐμπολίμια, τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτιθέντα, καὶ εὐχρηστα. οἱ λεξικογράφοι Suidæ codicem corruptum esse dicunt, et pro ἐμπολίμια scribendum ἐμπόλιμα. Sed Suidæ bonam sententiam Herodotus tuetur, qui hanc ipsam vocem habet vi. 56. cui τὰ εἰρηναῖα opponit. Quare nihil mutandum. ἐμπορία, ης, ἡ. Ion. pro com. ἐμπορία. Negotiatio. Mercatura. iii. 139.

ἐμπρῆθιν. Ion. et poet. pro com. καίειν. πυροῦν. Incendere. Cremare. τὸν τῶν, τὸν ἐμπρῆσιν. Templum, quod cremaverant. i. 19. iv. 123, 164. v. 101. ἐμπρῆσθαι. v. 102, 105. ἐμπρῆσας τὴν πόλιν. viii. 50. ἐμπρῆσιν τὴν ἀκρόπολιν. viii. 53. ἐμπρῆσιν τὸ ἐξόν. viii. 54. ἐμπρῆσθῆναι ὑπὸ τῶν βαρβάρων. viii. 55, 143, 144. Ab hoc ἐμπρῆθιν formatur futurum com. ἐμπρῆσθαι, et Dor. ἐμπρασᾶ, ὡς, ὡ. in infinito com. ἐμπρῆσθαι, Dor. ἐμπρασῶν, et ἐμπρασῖν, hinc Gallicum *Embraser*, et verbale *Embracement*. i. e. Incendium.

ἐμπρῆσις, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro communi ἐμπρῆσμός, κατάκαυσις, vel πύρσος. Incensio. viii. 55.

ἐμπροσθί, et ἐμπροσθί, com. Ante. ἐμπροσθί ταύτης. Ante hanc. vii. 144. viii. 89.

ἐμφανίως. Ionic. et poet. pro com. ἐμφανῶς, καὶ φανεῶς. Aperte. Manifeste. Palam. i. 140. [pro eodem dicitur ἐκ τοῦ ἐμφανίως. i. 205. v. 37. et ἐκ τοῦ φανέου. vi. 77.] vi. 123.

ἐμφερές, ὁ καὶ ἡ. Similis. Ion. et poet. pro com. ὅμοιος. ἐμφερές τῇ ἐτίμῃ. Alteri similis. ii. 76. τοῖσι πτεροῖσι τῆς νυκτερίδος ἐμφερέστατα. Vespertilionis alis simillima. ibid. μήκωνι ἐμφερές. Papaveri si-

mile. ii. 92. ῥόδοισι ἑμφορίαι. Rosis similia. ibid. ἑμφορὴς ἀλλήλοισι. ii. 105. τοῖς Παταϊκοῖσι [βοῖς] ἑμφορίστων. iii. 37. αὐλοῖσι προσεμφορίστας. iv. 2. τῷ λίῳ ἑμφορίσται. iv. 74, 192.

ἑμφορίζσθαι. com. Repleri. Satiari. Ingurgitare sese. Uti ad satietatem. Gallice, *Se remplir. Se farcir. Se souler.* Ἐμφορίζσθαι αὐτοῦ. Eo [oraculo] ad satietatem usque abutebatur. Sic interpretor. At suspicor legendum, οὐκ ἑμφορίζσθαι αὐτοῦ. Eo non satiabatur. Eo repleri, satiarique non poterat; id est, Eo contentus non erat. Ideo subjicit Herodotus, ἐκπερὶ ταῦτα δὲ τὰδε χρηστηρίζομαι. Quæ nostram conjecturam videntur confirmare. i. 55.

ἐν cum dativo, pro eis cum accusativo, ἀποτίλλει Κῦρος ἐν Περσίδι Πητιάκαν. Ctesias Pers. 5. pro eis τὴν Περσίδα. Cyrus Petisacan in Persidem mittit.

ἐν μέρει. Διαμεκῶς. Particulatim. Separatim singulæ partes. i. 26.

ἐν cum dativo loci, pro παρὰ καὶ πρὸς. In aliquo loco, pro, juxta aliquem locum. Consule nostros Græco-latinos Thucydidis, et Xenophontis indices. ὡς δὲ τοῖσι Ἑλλησι ἐν Πλαταιῇσι κατέστρωτο οἱ βαρβαροί. ix. 76. Cum autem barbari ad Platæas a Græcis prostrati fuissent. Τοῖσι ἀρτίστουσι αὐτῶν ἐν Πλαταιῇσι, pro, παρὰ ταῖς Πλαταιαῖς. ix. 81, 100, 101. [quod aperte declaratur, ἐν τῇ Πλαταιίδι. ibid.]

ἐν præpositio sine ullo casu verbis expresso posita, locum vel tempus significans, et sæpe variarum rerum in aliquo loco existentium enumerationem indicans. Ut apud Callimachum in Hymno in Cererem, v. 28. De luco Cere-ri sacro verba fiunt. Ἐν πίτυς, ἐν μυγᾶλαι, Πιλιῶν ἕσαν, ἐν δὲ καὶ ὄχραι, Ἐν δὲ καλὰ γλυκύμαλα. Sic etiam

hic apud Herodotum, ἐν δὲ, subintelligitur τοῖσιν ἔτισιν. In quibus annis, quo tempore; præcessit enim ἐν τοῖσι πολλοῖς; subjicitur vero ἐν δέ. De annis illic agitur, quos bellum inter Medos Lydosque conflatum duravit. i. 74. ἐν δὲ δὴ καὶ τὴν Νῆον. i. 185, 192.

ἐν. Ion. et com. terminatio tertiae personæ singularis verborum, sequente vocali. ἀποδόμηνον ὁ. i. 22. ἀπέπικμπεν ἐς. i. 74. εἴπεν ἐν. i. 56. εἶχεν, ἐκ. i. 64.

ἐνάγνυ. commun. Inducere. Impellere. Incitare. Instigare. ὅτις μαίνεται ἐνάγνυ ἀνθρώπους. Qui homines ad insaniam adigit, impellit. iv. 79. ἐνὶ ἡ σφίος ὥς ποιῶν ταῦτα. Ipsos ad hæc faciendum impulit. iv. 145. τοῦτον ἐνάγνυ προθυμῇ μαχόμενον ἀποθήσκυν. Hunc animi alacritas, et promptitudo ad pugnando moriendum incitat. v. 49. prope fin. 90, 104.

ἐναγῆς, ὁ καὶ ἡ. com. Piaculo obnoxius. Piaculo affinis. Qui piaculo tenetur. v. 70, 71, 72. Qui piaculo est obstrictus. Piaculo contaminatus. Hic ἐν τῷ ἄῤῥῳ ἐνάγνυσθαι dicitur. vi. 56. i. e. Piaculo teneri.

ἐναγίζυν. com. Justa persolvere. Parentare. Sacrificia facere. ἐναγίζουσι σφι μεγάλας. Ispis magnifice parentant. Justa magnifice persolvunt. i. 167. ὡς ἡρώι ἐναγίζουσι. i. 44.

ἐναγωνίζεσθαι τινι. Adversari alicui. Resistere alicui. Alicujus competitorum esse. ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιεύμαι. Vobis non adversabor. iii. 83. σφὶ οὐκ ἐναγωνίζετο. Ispis non adversabatur. ibid.

ἐναλλάξ. commun. Vicissim. Per vices. ἐναλλάξ πρὸς τινι. Per varias rerum vices vitam traducere. Varia fortuna uti. iii. 40.

ἐναπιδικνύω. Ion. tertia person. plural. imperfect. pass. pro communi ἐναπιδικνύω. Ostentabantur, vel, Se ostentabant. Διέδειξαν

τι ὅτι οὐδένες ἄρα ἰόντες ἐν οὐδαμοῖσι
 εἴσι Ἑλλησι ἱναπιδικνύατο. ix. 58.
 Demonstrarunt igitur [Lacedæ-
 monii,] quod, cum nullius essent
 pretii inter Græcos, qui [et ipsi]
 nullius pretii sunt homines, se
 ostentabant. Neque Valla, neque
 Stephanus hunc locum satis fide-
 liter interpretatus videtur. At
 simplicem, veram, Græcisque ver-
 bis aptissime respondentem in-
 terpretationem, a nobis allatam,
 Lector hic habet.

ἱναργέως. com. Aperte. Manifeste.
 viii. 77.

ἱναρής, ἑός, ὁ καὶ ἡ. Ion. et Herodo-
 teum vocabulum. Execrandus.
 Execrationibus obnoxius. Qui-
 nam apud Scythas ἱναρής dice-
 rentur. i. 105.

ἱναρίεις, οἱ. iv. 67. dici videntur, qui
 ἱναρής i. 105. vocantur. Locum
 consule.

ἱναρίων. Ion. et poet. pro com.
 ἱνάπτειν, ἱμπερήθειν. Incendere. Ac-
 cendere. Οὐδὲς οἱ πῦρ ἔναισι Σπαρ-
 τητίων. vii. 229. Nullus Spar-
 tanorum ignem ipsi accendebat.
 ἱναυλισάμενος νύκτα ἐν τῇ Τανάγρα. ix.
 15. Valla: In Tanagra noctem
 moratus. Æ. P. Cum Tanagræ
 pernoctasset.

ἱνέεσθαι. Ion. pro com. ἱνέχει-
 σθαι. Admittere. Probare. Assen-
 tiri. Οὔτε γὰρ ἔγωγε ἱνέεσμαι Ἡρι-
 δανὸν καλεῖσθαι ποταμὸν. Neque
 enim ego saltem assentior Erida-
 num vocari fluvium, &c. iii. 115.
 εἰ ἱνέχεται ἀπόσασιν ἀπὸ Ὀροῖτων.
 Si defectionem ab Oræte admit-
 terent, si ab Oræte deficere vel-
 lent. iii. 128. τοῦτο οὐκ ἱνέεσμαι.
 Hoc non admitto. Huic rei non
 assentior. Hoc non concedo. iv.
 25. vii. 237. τὸν συμμάχων τὸ
 πλῆθος οὐκ ἱνέκετο τοὺς λόγους. So-
 ciorum multitudo, vel cætus hæc
 verba non admittebat, non pro-
 babat, his non assentiebatur. v.
 92. §. 1, 96, 98, 106. vi. 121.
 ἱνέεοντο. viii. 52.

ἐν δέ. Ionic. pro ἐπὶ δέ, quod fre-
 quentius. Vide suo loco, et viii.
 113. ubi et hoc ipsum ἐν δέ legi-
 tur. Præterea vero. Sed ἡλυπτικῶς
 dictum videtur pro integra locu-
 tione, ἐν δέ τοῦτο τῷ ἀριθμῷ, alias
 τόπω, vel aliquid hujusmodi sub-
 auditur ad locutionem absolven-
 dam.

ἐν δέ. Præcedente verbo ἱῆσαν id
 est, Inerant. ix. 32. pro ἱῆσαν
 μὲν, ἱῆσαν δέ.

ἐνδιδόναι. com. Cedere. Permit-
 tere. Remittere. ὅσον ἐνδιδαν.
 Quantum permiserunt. i. 91. μα-
 λακὸν ἐνδιδόναι βουλόμενος οὐδέν. Ni-
 hil molliter remittere, nullo mo-
 do molliter ac ignaviter cedere
 volens. iii. 51.

ἐνύκαι. iv. 64. et composita Ion.
 et poet. ab ἐνύκω, pro quo com.
 φέρω. Tulisse. προσενύκαι. Attu-
 lisse. Admovisse. iii. 87. ἀνενύκαι-
 τες. iv. 62. ἀπηνύκας. iv. 64. ἐνύκαι-
 ται. iv. 67. ἱσπηνύκαϊο. Importa-
 runt. v. 34. ἐξενύκας. v. 79.

ἐνύκαι. Ferre. Pati. Tolerare. i.
 32.

ἐνύκει. 3. pers. sing. optat. Æol.
 aor. 1. act. ab ἐνύκω, fero. Tulis-
 set. vi. 61.

ἐνύχει. Ion. pro com. ἐνύχῃ, ab
 ἐνέχω. Intus, vel in animo habeo.
 κρύπτων τὸν οἱ ἐνύχει χόλον. Occul-
 tans iram, quam in animo adver-
 sus ipsum conceptam habebat.
 i. 118. [Vel ut ab ἐνέχω, ᾧ, more
 Attico, qui a gravitonis circum-
 flexa formant, ut a τύπῳ, τυπῆω,
 ᾧ. Parum enim verisimile vide-
 tur jam ab ἐγγίω, i. e. infundo de-
 ductum. Sed si deductum asseras,
 hinc imperfectum ἐνέχων, et in-
 serto ἰ ἐνέχων, ες, us.] Sed quod
 hic ἐνύχει, id alibi ἐνύχῃ dicitur.
 Ἐνύχῃ σφι θυμὸν χόλον. Gravem
 iram adversus ipsos conceptam
 habebat, Graviter ipsis iratus
 erat. vi. 119.

ἐνυχθείς. Ion. pro com. ἐνυχθείς,
 ab ἐνφίρω, unde ἐξενυχθείς delatus.

i. 28. *ἐνίκαντο*. Detulerunt. i. 57. pro *ἐνίκαντο*, quamquam utrumque minus usitatum. *διημιχθέντων περὶ βασιλείης*. Cum de regno inter se contendissent. i. 173.

ἐνέκυρσαι. Ion. et poet. pro *ἐνέκυρησαι*, κατὰ συγκοπήν. Vide *ἐγκυρῶν*. iii. 77. *ἐνέκυρσι*. iv. 124.

ἐνιμφύσθαι. commun. Innasci. *φθόρος ἐνιμφύσται ἀνθρώπων*. Invidia innascitur homini. iii. 80.

ἐνιῶντο. Ion. 3. plur. plusquampass. verbi *ἐνιῶν*, ᾧ. μ. *ἐνιῶσιν*, pro *ἐνιῶντο*. vii. 206. Vide *ἐνῶσας*.

ἐνιπεπορπίατο. Vide *πορπῖαν*, ᾧ. et *ἴατο*.

ἐνερθε ἰὼν τοῖσι ἅπασιν. Omnibus in rebus inferior, vel infimus. i. 91. *ἐνερθε μέτου ἀνδρὸς Μήδου*. Infra mediocris conditionis Medos. i. 107. *ἐνερθε Μέμφιος*. infra Memphin. ii. 14. *ἐνερθε πόλιος Ἑλεφαντίης*. ii. 18.

ἐνερητικὸν, ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ. Ionice et Attice positum. *Συμμιόσγων ἐνὶ ἐκάστῳ*, pro *συμμιόσγόμενος*. Vel accusat. *ἑαυτὸν* est subaudiendus. i. 123. *συμμιόσγόντων*, pro *συμμιόσγόμενων*. i. 166. *ἀποσφακελίζουσι*, pro *ἀποσφακελίζονται*. iv. 28. vi. 136. *συντάμιοντος*, pro *συνταμιόμενου*. v. 41. *προσμίξει*, pro *προσμίχθη*. v. 64. *φύσας*, pro *φυσήσας*, hocque pro *φυσθῆναι*, vel *πιφυσθήμενος*. Inflatus. v. 91. *προσημαίνυν*, pro *προσημαίνισθαι*, vel ibi ὁ θεὸς subauditur, ad quod nomen τὸ φιλέω referetur. vi. 27. quod confirmatur ibid. quum dicitur *συνανύμενος ὁ θεὸς προσίδει*. ubi melius videtur si *προίδει* legatur. *συμμίχοντες Γέλανι*, pro *συμμιχθησόμενοι*. Vel accus. *ἑαυτούς* erit ibi subaudiendus. vii. 153. &c. Sed et ipsi Latini passim activa pro passivis usurpant, ut docet Aulus Gellius libr. 18. cap. 12.

ἐνεργὸς, οὗ, ὁ. commun. Operator. Qui operatur. Qui suam operam alicui navat. *Βίου τι δόμενοι*,

καὶ ἐνεργὸι βουλόμενοι εἶναι. viii. 26. Et victus inopia laborantes, et suam operam [illis] navare cupientes. Quod ita Gallice redderes non inepte, *N'ayant de quoi vivre, et désirant être mis en besogne*.

ἐνέσακτο. Tertia sing. plusquamperfecti pass. verbi *ἐνσάζω*. μ. *ἐνσάξω*. Instillo. Injicio. Immitto. *δαίς ἐνέσακτο ἡμερος τὰς Ἀθήνας ἑλῶν*. ix. 3. Athenarum capiendarum vehementi desiderio flagrabat. v. s. vehemens desiderium instillatum erat [in ejus pectus, et animum,] capere, vel capiendi, Athenas.

ἐνιστῶτος. Ion. pro com. *ἐνιστῶτος*. Peculiari quodam modo apud Herodotum videtur sumtum. *Σίε ἐνιστῶτος βασιλῆος, ἰόντος πολιτῶν*. Sic enim hæc distinguenda sunt: non autem ut in vulgatis codicibus legitur. Si tu, qui noster es civis, ac popularis, Rex inter nos sis. Te inter nos regnante. i. 120. q. d. Rege instituto, rege constituto, inter nos scil.

ἐνέχσθαι. commun. Teneri in aliquo loco, vel re. Detineri. Implicari. Impediri. *ἐν θαύματι μεγάλῳ ἐνέχσεται*. vii. 128. In admiratione magna detinebatur. *ἀπορίῃσι ἐνέχσθαι*. viii. 52. Inopia consilii detineri. Inopia consilii laborare.

ἐνέχσθαι ἐν θαύματι μεγάλῳ. ix. 37. In magna admiratione detineri. Vehementer admirari.

ἐνηθητήρια, τὰ. Loca amœna, in quibus juvenes voluptatibus indulgent. ii. 133.

ἐνθα. Ion. et poet. pro adverbio temporis, quod com. τότε. Ibi. Illic. i. e. Tunc. i. 59.

ἐνθαῦτα. Ion. pro communi *ἐνταῦθα*. Hic. Tunc. i. 61, 62, 76, 79, 80, 87. iii. 64.

ἐνθάδην. com. Divino spiritu afflatum esse. i. 63. quod *θείη πομπή* χρῆσθαι id est, Divino impulsu impelli ad aliquid, alibi dicitur. i. 62.

ἐνθῦτον. Ion. pro com. ἐνθῦτον.
Hinc. Illinc. i. 2, 9, 17, 27, 56.
τὸ ἐνθῦτον. Postea. i. 75, 80. ἐνθῦ-
τον. Hinc. i. 105. τὸ ἐνθῦτον. Post-
ea. i. 109, 119.

ἐνθύμιον, ου, τό. com. Cogitatio.
Quod in animo versatur et agi-
tatur. Quod religionem in ali-
cujus animo ciet. A theologis
Conscientiæ scrupulus appella-
tur. A Cicer. Religio. ἐνθύμιόν οἱ
ἐγένετο ἡμπερήσαντι τὸ ἱερόν. viii. 54.
Valla: Eum sponte facti poeni-
tuit, quod concremasset tem-
plum. Æ. P. Religio ei fuit, quod
templum cremasset. Religio ejus
animo oblata est, quod tem-
plum incendisset. Vel, Religioni
habuit, quod &c. Vel, Injectus est
ei conscientiæ scrupulus. Scru-
pulum enim etiam Cicero μετα-
φορικῶς multis in locis usurpat pro
re, quæ sollicitudinem, dubitatio-
nem, et curam animo affert. Pro
Sex. Rosc. Am. s. 2. ed. Ern. Hunc
sibi ex animo scrupulum, qui se
dies noctesque stimulat ac pun-
git, ut evellatis postulat. Idem
pro A. Cluent. s. 28. Hic tum
injectus est hominibus scrupulus,
et quædam dubitatio, quidnam
esset actum. Idem ad Attic. l. i.
ep. 18. Ac domesticarum quidem
sollicitudinum aculeos omnes et
scrupulos occultabo. Usurpat et
Thucyd. hoc vocabulum, et lo-
cutionem ἐνθύμιον ποιεῖσθαι. Du-
cere, vel habere religioni. Quod
Gallice melius, *Faire conscience*
de dire ou faire quelque chose.
Consule nostrum Græco-latinum
Thucyd. indicem. Hic tamen He-
rodoti locus non inepte sic a
Gallis patrio sermone verteretur,
Il eut remords de conscience d'a-
voir brûlé le temple. Vide Religio
apud Nizolium, et in vulgatis
Latinis dictionariis. Habere reli-
gionis nihil aliud est, quam Numi-
nis divini metu, et conscientia a
re aliqua deterreri, vel impediri.

ἐθνομιστὴν ποιεῖσθαι. Herodotea lo-
cutio. Religioni habere. Religi-
oni ducere. Vertere religioni.
Gall. *Faire conscience de faire ou*
dire quelque chose. ii, 175. [Thu-
cyd. ἐνθύμιον ποιεῖσθαι. Vide Græ-
cum indicem.]

ἐν. Ion. et poet. pro ἔντι. vii. 112.
Inest. et pro ἔντι. Insunt. ibid.

ἐνὶ ἑκὺ πάντα συλλαβεῖντα ἑπῶν. Ut
uno verbo omnia comprehen-
dendo dicam. iii. 82.

ἐνιαύσιος, ου, ὁ. Nomen adjectivum,
quod ab Homero tribuitur ei,
qui quotannis aliquid facit. q. d.
Annuus. Νεῦμαι σοι, νῦμαι ἐνιαύ-
σιος, ὅτι χελιδόν. V. Hom. 33.
Redibo ad te, redibo quotannis,
ut hirundo. ἐνιαύσιος ἀρχή. Magi-
stratus annuus, qui quotannis
creatur, et unum annum durat.
Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib.
2. 119. 47. Consule Græcum in-
dicem Wecheli typis excusum.

ἐνιαχῆ. Nonnullis in locis. Quibus-
dam in partibus. i. 99.

ἐνιδρυς, δρυος, ἡ. N. H. Lutra. ἐν
ταύτῃ [τῇ λίμνῃ] ἐνιδρυς ὀλίσκονται.
iv. 109. In hac palude lutræ ca-
piuntur. Sed scribendum potius
ἐνιδρυς, a recto ἑνδρυς. Hoc ex
ipso etymo patet. Lutra enim
ἑνδρυς vocatur, διὰ τὸ ἐν τῇ ὕδατι
ζῆν, quod in aqua vivat.

ἐνίεναι. com. Injicere. Immittere.
ἐς τὰς πόλεις ἐνίεντι πῦρ. viii. 32.
Ignem in urbes injicientes.

ἐνίσχυν. Ion. et poet. pro com. καί-
σχυν, et καλίσχυν. Impedire. iv. 43.

ἐνώσας. Ion. per contractionem ex
ον in ω. pro communi ἐνώσας.
Cum intellexisset. ὁ δ' ἐνώσας τὰ
λεγόμενα. Cum autem ille intel-
lexisset ea, quæ dicebantur. Vel
considerasset. Cum perpensisset
ea, q. d. i. 69. Sic ἐνέωτο, pro
ἐνέωτο. In animo habebat. i. 77.
ἐνώσαντα, pro ἐνέωσαντα. Cum co-
gitasset. Cum secum reputasset.
i. 86. ἐνέωσαντι. Animadverterunt.
iii. 6. ἐνέωσαντο, pro ἐνέωσαντο. Cogita-

bant. In animo habebant. vii. 206. pro eodem διαινῶντο, pro διαινέοντο, tertia plur. plusquamp. pass. vii. 207. Varietas accentus hic observanda. Aliter enim, i. 77.

ἐνορᾶν. communiter. Inspecere. A-spicere. Animadvertere. εἶρετο ὁ, τι ἐνορᾷ ἐν τοῖσι ποσειδέμοισι. Quæ-sivit quid animadverteret in iis, quæ fiebant. i. 89. ἐνώρα, i. 123. οὐκ ἔφη ἐνορᾶν ἐλευθερίην ἐπὶ ἰσομένην σφι ἐν Ἰωνίῃ μένουσι. Dixit se non animadvertere ullam futuræ salutis spem ipsis offerri si in Ionia manerent. i. 170. v. 36.

ἐνορᾶν. Animadvertere aliquid in re aliqua. ἐνορέω ὑμῖν οὐκ οἴοισί τι ἰσομένοισι τὸν πάντα χρόνον πολυμύνει. Εἰρέξῃ. viii. 140. Animadverto fore ut vos non possitis perpetuo bellum cum Xerxe gerere. εἰ γὰρ ἐνώρων τῷτο ὅδον ὑμῖν. ibid. Si enim animadverterem vos hoc præstare posse.

ἐνορχεῖαν (ἐνέρχων.) viii. 105. Est genitivus plural. Ion. formatus vel ab ἐνορχος, ου, ὁ vel ab ἐνέρχης, ου, ὁ. in illo, ἐνέρχων, in hoc, ἐνορχῶν, com. dicitur, Ion. vero ἐνορχεῖαν. Sic autem vocantur, qui manifestos suæ virilitatis testes habent.

ἐν οὐδέν. Ion. et poet. pro com. ἐδέν. Nullum. i. 32. prope fin.

ἐνσκήπτειν. communiter. Ingruere. Cum impetu ferri. Immittere. τοῖσι τούτων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ Θεὸς θήλειαν νοῦσον. Horum posteris Dea morbum fæmineum immisit. i. 105. De Venere ibi agitur, cujus templum a Scythis spoliatum fuerat. Quamobrem etiam videtur legendum ἡ θεὸς, pro com. ἡ θεά. Nam et paulo superius dicit ταύτης τῆς θεᾶς. ἐς ταύτην ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος. In hanc Deus fulmen immisit. iv. 79.

ἐνέλλειν. Ion. et poet. pro com. ἐνδύειν. Induere. Vestire. Ornare.

ἐκπᾶδα σολὴν ἐνσεαλμένους. Equestri stola, veste, ornate indutus. i. 80.

ἐντανύν τῷξα. com. Arcus intendere. (ἐκλύν. ii. 173.) εἰ τὰ τῷξα τὸν πάντα χρόνον ἐντεταμένα εἴη, ἐκρωγύη ἂν. Si arcus semper intenti sint, rumpantur. ibid. vel, si intenti essent, frangerentur.

ἐντελής, ὁ καὶ ἡ. ἐντελής, ἕς. com. Perfectus, absolutus, integer. ix. 7. τῷχος ἐντελής ἐστὶ. Murus absolutus est.

ἐντέλλεσθαι. com. Mandare. Gall. Munder. Commander. Donner charge de dire ou faire quelque chose. τὸ ἐντεταλμένοι. Quod mandatum ac imperatum fuerat. i. 47. ἐντέλλετο. Mandavit. i. 53. τὰ ἐντεταλμένα. i. 60, 63. ἐντυλάμενος. Cum mandasset, vel, cum imperasset. i. 69. ἐντυλάμενος τοῖσι δορυφόροις. Cum satellitibus imperasset. i. 90, 117, 123, 156, 157. iii. 16, 29. et passim.

ἐντεταμένος, η, ον. com. Intentus, a, um. οὐκ εὔρον ἐντεταμένας τὰς σχεδίας. viii. 117. Rates intentas non invenerunt.

ἐντεταμένας γαφύρας λύειν. ix. 106. Intentos pontes solvere.

ἐντεταμένως. Intente, vehementer. προσέχῃ ἐντεταμένως. In id intentus erat intende. Animum ad id habebat vehementer attentum. Magna animi contentione in id intentus erat, incumbibat. sub. intentius id administrabat. viii. 128. ἐντεταμένως ἀμφιῶσθαι. Vehementer disceptare, contendere. iv. 14.

ἐντεταμένως. com. Intente. Magna corporis animique contentione. vii. 53. τῇ Ποτιδαίῃ ἐνέταμένως προσέχε. viii. 128. In Potidæam [obsidendam] impensius erat intentus.

ἐντολὴ, ἥς, ἡ. com. Mandatum. ἐντολὰς, τὰς Δαρειῶς οἱ ἐντέλλετο. Mandata, quæ Darius ipsi dederat. iii. 147.

ἔτομα, *ον, τά*. Præter vulgatam insectorum significationem, quam passim apud Aristotelem reperias, accipitur etiam hoc vocabulum pro incisione, quæ συννύμως ἔτομή vocatur, si modo Vallâ fideliter vocem hanc interpretatur. ἔτομα ποιοῦντες. vii. 191. Incisiones faciendo. Idem, ii. 119. sic interpretatur Herodoti locum, δύο παῖδια ἔτομα ἐποίησε. Duos pueros exsecuit, et haruspicinam fecit. Vide versionem Lat. ed. Steph. Sed Eustathius veram hujus vocis interpretationem affert. ἔτομα (inquit ille) καὶ τόμια, τὰ τοῖς νεκροῖς σφάζόμενα, ἱερῶα δὲ, τὰ τοῖς θείοις, i. e. ἔτομα, sive τόμια, vocabantur victimæ, quæ mortuis, sive Manibus immolabantur, ἱερῶα vero, quæ Diis [superis] sacrificabantur. Schol. Græcus Apollonii, τῶν Ἀργοναυτικῶν lib. i. v. 587. hæc ipsa fusius et dilucidius explicat his verbis; ἔτομα, τὰ σφάγια, κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἱαγίζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἀποτίμνωσθαι τὰς κεφαλὰς. οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις. τοῖς δὲ οὐρανίοις, ἄνω ἀναγείροντες τὸν τεράχην σφάζουσιν. Ὅμηρος. αὐ ἔρυσαν μὲν πρῶτα. ἄλλοι δὲ, ἔτομα, φαίν, τοῖς τιθιῶσιν ἐναγίζον, ὡς ἄγωνα, τοῖς ἀγόνις. τοῖς δὲ οὐρανίοις θείοις ἔτομα ἔθουον. Vide et vulgata Lexica, et αὐ ἔρυν apud Eustath. et ἔτομαῖδαι apud Suidam. ἐναγίζων vero, jam significat immolare, mactare. Suidas. ἐναγίζω. παρὰ Ἡροδότου χάος φέρει. ἢ θύνει τοῖς κατοικομένοις. ἢ τὸ διὰ πυρὸς δαπαίνει. Idem, ἐναγίζων, φονέων, κατακαίων. Alias καθαίρων, purgare, expiare.

ἔτομος, *ο, καὶ ἡ*. Exsectus, castratus. δύο παῖδια ἔτομα ἐποίησε. Duos pueros exsecuit. ii. 119. Vide Eustath. in ἔτομα, et Suidam in ἔτομαῖδαι. Alii locum hunc aliter accipiunt, pro, duobus pueris exsectis haruspicinam fecit. Sic Valla.

ἔτονος, *ο, καὶ ἡ*. com. Intensus, acer, validus, vehemens. iv. 11. ἔντος ἐωυτοῦ γίνεσθαι. Intra se ipsum esse. Mentis compotem esse. Se, mentemque suam in officio continere. i. 119. vii. 47.

ἐντυγχάνειν. com. cum genit. junctum. Nancisci. λελυμένης τῆς γαφύρης ἐντυχόντες. Pontem solutum nacti. iv. 140.

ἐν τῷ δύνει. ἀντὶ τοῦ, δύνοντας. Opportune. ii. 159. Vel, Ad res necessarias. In rebus necessariis.

ἐν τῷ τοιῷδε. Dictum ἑλλειπτικῶς. Nam subauditur vel χωρὶς, id est, loco: vel χρόνῳ, id est, tempore; hocque sumendum ἀντὶ τῷ, ἐν τῇ τοιαύτῃ πραγμάτων καταστάσει. In tali rerum statu. οὐ γὰρ ἐν τῷ τοιῷδε τάξις εἶναι τασιάζειν πρέπει. ix. 27. Haud enim in tali rerum statu loci caussa seditiose contendere decet. Locum autem hic intelligimus, quem quis in acie tenere cupit.

ἐν χειρὶ νόμῳ. Jure belli. viii. 89. Vide νόμος et χεῖρες.

ἐξαγινεῖν, *ειν*. Ion. pro com. ἐξάγειν. Educere. vi. 128.

ἐξαιρεῖν. com. Expugnare. Πηδασίης χρόνῳ ἐξαιρέθησαν. Pedasenses tandem expugnati sunt. i. 175.

ἐξαιρεῖν. com. Evertere. Delere. ταύτην τὴν πόλιν βίαν ἐξελύν. Hanc urbem evertere volens. i. 108.

ἐξαιτεῖν. com. Exposcere. Reposcere. Deposcare. Gallice, Demander, redemander. ὁ Ἀλυάττης οὐκ ἐξιδίδου τοὺς Σκυθὰς ἐξαιτίοντι Κυαξάρει. Alyattes Scythas Cyaxari reposcenti reddere, vel ad supplicium deposcenti dedere volebat. i. 74. (pro eodem dicitur et ἀπαιτεῖν. i. 3.) ἐξαιτεῖν τοὺς μηδίσαντας. ix. 86. ἡμῶς ἐξαιτίονται. ix. 87.

ἐξαίφνης. com. Repente, subito, ex improviso. ix. 45.

ἐξαμελύν. com. Negligere. Contemnere. τῶν ἐωυτοῦ ἐφημεληκότα, τοῖς πέλαις δικάζειν. Suis re-

bus neglectis, jus aliis dicere. i. 97.

ἐξανδραποδισμένοι. Ion. et Attice, pro com. ἐξανδραποδισμένοι. In servitutem redacturi. In servitutum abstracturi. ab ἐξανδραποδίζομαι. i. 66. iii. 25. iv. 203. ἐξανδραποδίζονται, vi. 9. ἐξανδραποδισσάσθαι. viii. 126.

ἐξανδραποδίσαις, ις, ἡ. H. N. Servitus, in quam aliquis abstrahitur. Direptio. ἀντὶ φόρου καὶ ἐξανδραποδίσαις. Sine cæde et direptione. iii. 140. ad fin.

ἐξαναστῆναι ἐκ τῶν ἡθίων. Ex suis sedibus expelli. ἐξ ἡθίων ὑπὸ Σκυθίων ἐξαναστάντες. Ex suis sedibus a Scythiis expulsi. i. 15. ἐκ τῆς Ἰστιαυτίδος ἐξάνεστη ὑπὸ Καδμείων. Ex Histiaeotide a Cadmæis est expulsus. i. 56. ii. 171. ἐξαναστῆσαι ἐξ ἡθίων Παίονας. Pæonas ex suis sedibus expellere, vel per vim educere. v. 14. ἐξ ἡθίων ἐξαναστάντες ἦγοντο ἐς τὴν Ἀσίην. Ex suis sedibus extracti in Asiam ducti sunt. v. 15.

ἐξαναστῆσαι. Expellere ex aliquo loco. τοὺς Κᾶρας οἱ Δωριεὺς ἐξάνεστησαν ἐκ τῶν νήσων. Dorienses ex insulis Caras expulerunt. i. 171. τοὺς Παίονας ἐξ ἡθίων ἐξαναστῆσαι. Pæonas ex suis sedibus expellere, vel per vim alio educere. v. 14.

ἐξαναστάναι. Funditus evertere. com. μηδὲ πόλιν ἀρχαίαν ἐξαναστήσης. Nec urbem antiquam funditus evertas. i. 155. ἐξαναστάσης πόσης Πιλοποννήσου ὑπὸ Δωριέων. Tota Peloponneso a Doriensibus eversa. ii. 171. v. 57. τὰς ἐξαναστάσεις. vii. 170. Quibus [urbibus] eversis. ἐξαναστήσαντας. ix. 106. Ejectis [incolis.]

ἐξαπάλαιτος, ὁ καὶ ἡ. com. Sex palmorum longitudine. i. 50. vel crassitie. ii. 149.

ἐξαπίνης. Ion. et poet. pro com. ἐξαίφνης, Subito, repente, ex improviso. i. 74, 87.

ἐξαπλήσιος, η, ον. Ion. pro com.

ἐξαπλάσιος. Sexcuplus, sexies tantus, quantus. Vel, sexies major. χαλκῆιον μεγάλῳ ἐξαπλήσιον τοῦ ἐπὶ τῷ τόματι τοῦ Πόντου Κρητῆρος. Valla: Ahenum sexies tantum, quantus est crater, qui est in ostio Ponti. Vel, sexies majus cratere. iv. 81.

ἐξάπτειν. Alligare. Suspendere ad. Suspensum ferre. ἐξάψαντες ἐκ τῆ τοῦ σχανίου ἐς τὸ τῦχος. Fune ex templo ad murum alligato. i. 26. ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου ἐξάπτει. Ex equi habenis [capitis excoriati pellem] suspensam fert. Vel, Habenæ equi alligatam circumfert. iv. 64.

ἐξαραιρημένος. Ion. et Attice, pro com. ἐξηρημένος. Sed neglectum augmentum temporale, et repetita syllaba prima thematis αἰρ, et sublatum ι. Exemptus, eximie selectus, eximie separatus, ac dicatus alicui. i. 148, 185. γέρεα ἐξαραιρημένα. Munera eximia. ii. 168. ἐξαραιρηταί. vii. 162. ἐξαραιρημένοι. ibid.

ἐξαραιρίζεται. Ion. pro com. ἐξηρίζεται. ibid. Vide ἀραιρημένος.

ἐξαργυροῦν. com. Redigere in pecuniam signatam. Quod Galli feliciter sua lingua expriment, Réduire en argent monnoyé. τὴν οὐσίην ἐξαργυροῦσαι. Suas facultates, sive fortunas, in pecuniam signatam redigere. vi. 86. §. 1.

ἐξαρκύν. com. pro quo et ἱκανῶς ἔχων, ἱκανὸν εἶναι, ἀρκύν, ἀρκοῦντως εἶναι. Satis esse, sufficere, suppetere, suppeditare. ἐξέρχει ἡμῖν ἡσυχίην ἔχων. vii. 161. Valla: Suffecerit nobis silentium agere. Stephanus totum hunc locum et sequentem παραφραστικῶς et liberius interpretatur, a Græcis verbis nimium recedens. Æ. P. Quod igitur universi Græcorum exercitus imperium postularis, sufficit nobis Atheniensibus quietem agere, [quiescere, tacere,] scien-

tibus Laconem idoneum fore ad rationem vel pro utrisque reddendam, [ad responsum tibi pro utrisque reddendum.]

ἐξαργυρῶσθαι τι. com. Aliquid negare. ἐξαργυρησάμενον τὸν φόρον αὐτοῦ. Cum ejus cædem a se factam negasset. iii. 74.

ἐξαργος, ὁ καὶ ἡ. Qui aliquid negat. ἐξαργος ἦν μὴ ἀποκτεῖναι Σμέρδιν. Negabat Smerdin a se cæsum. iii. 66.

ἐξαργύν. com. Instruere, parare. ἐξηρτομένοι σίτω. Instructi com-
meatu. vii. 147. Vide ἐξηρτυμένος.

ἐξαυαίνυν. vide simplex αὐαίνυν.

ἐξυγίνετο. Licuit. ix. 23. Vide ἐ-
γίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐξῆναι. Licere. Rei alicujus faciendæ facultatem ac potestatem habere.

ἐξέργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι. Cohiberi, coerceri, cogi. οὐ γὰρ ἀναγκαιὴ ἐξέργεσθαι ἐς ἰσορείας λόγον. vii. 96. Nec enim necessitate ad historiæ rationem cogor. i. e. Nec enim hoc a me necessitas historiæ flagitat, exigit. ἀναγκαιὴ ἐξέργεσθαι γνώμην ἀποδέξασθαι. Nec-
cessitate cogor sententiam pronuntiare. vii. 139. ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξηργόμενος. ix. 111. Ab illa lege coactus. Instituto coactus. Gallice, *Etant contraint par la coutume*.

ἐξερύσαι. Ion. et poet. pro com. ἐξερύσαι, et ἐξελκύσαι, ab ἐξερύν, pro ἐξερύν. Extraho. i. 141. τὴν γλῶσσαν ἐξερύσας. Extracta lingua. ii. 38.

ἐξέρω, fut. ἐξέρῶ. hinc Latinum exsero, vel ab ἐξέρω, ὦ. de quo suo loco. ἐξέρωντα τὴν χεῖρα. Cum manum exseruisset, exserta manu. iii. 87.

ἐξελάμβανεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔργα. ix. 95. Valla: [Audivi Deiphono] negotium in Græcia fuisse exhibitum. Vide ἐκλαμβάνειν.

ἐξελασία, ας, ἡ. N. H. quod in vulgatis Lexicis non exstat. Expeditionio, profectio. Ἀμφιέριον τὴν ἐξ-

λασίαν τὴν ἐς Θήβας. V. Hom. 9. Amphiarai expeditionem ad Thebas.

ἐξέλασις, ἡ. com. expulsio. ἐπὶ Πμιστρατιδῶν ἐξέλασιν ὀρμηθέντες. Ad Pisistratidas expellendos profecti. v. 76.

ἐξέλασις, ιος, ἡ. com. Discessus. μετὰ τὴν βασιλείας ἐξέλασιν ἐκ Θέρμας. vii. 183. Post regis ex Therma discessu.

ἐξέλασις, ἡ. στρατία. Vide ἔλασις.

ἐξελαίνυν. fut. ἐξελάσω, ab ἐξελών, ὦ. com. Exigere, expellere. ἐξέλασιν αὐτόν. Ipsum expulit. i. 173. ἐξελαθείς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ. A fratre expulsus. i. 173. v. 90, 91. ἐξελαθείς ἐκ τῆς Σπάρτης. v. 97. vii. 6.

ἐξελαίνυν. com. Conflare, facere. ἡμιπλίνθια ἐξέλαυνε. Semilateres conflavit. i. 50. ἰσηῦτο σίδηρον ἐξελαινόμενον. Intuebatur ferrum, quod procudebatur, sive cudento producebatur. i. 63.

ἐξελήλακσαν. Ion. et Attice, pro com. ἐξηλάκυσαν, expulerunt. v. 90.

ἐξεμπολημένος, η, ον. Venditus. ἐξεμπολημένοι σφί πάντων. i. 1. Cum ab ipsis omnia vendita jam essent.

ἐξενῆκε. Detulisse. ab ἐνέκω poet. quod ab ἐνέχω, verso χ in κ, et inserto ι. i. 24. ἐξενέκωντος. v. 79.

ἐξενῆκαι, funus efferre. vii. 117.

ἐξενέικαι. Ion. et poet. pro quo et ἐξενέγκαι. com. ἐκφέρειν, efferre, deferre, declarare, patefacere. ἐξενέικωντος τὴν ἐπιχείρησιν ἐνδὲς τῶν μετεχόντων. viii. 132. Conspiratione per unum ejus socium, qui rem detulerat, patefacta.

ἐξενιχθείς, ῥισα, ἐν. Ion. pro com. ἐξενιχθείς, delatus, ab ἐκφέρειν. i. 23.

ἐξενηνεγμένος, η, ον. Ion. pro com. ἐξενηνεγμένος. Exportatus, elatus ex aliqua loco. viii. 37.

ἐξενίπτει. Ion. pro com. ἐξενίπτειν, vel ἐξενίπτει, scis. vii. 104. sic au-

tem formatur : ex secunda *ἐπι-*
σασαι, tollitur σ, et α in s verti-
tur. vii. 135.

ἐξεργάζεσθαι. com. Interficere. pro
quo magis frequens τὸ κτείνειν.
sic et Latine conficere. iii. 31.
ἐξεργάσῃ ἡμέας. Nos interficies,
nos perdes. v. 19.

ἐξεργάζεσθαι. com. Excolere, co-
lere. Gallice, *Cultiver*. τοὺς ἀγροὺς
εὖ ἐξεργασμένους. Agros bene cultos.
v. 29.

ἐξεργασμένος, η, ον. Ion. pro com.
ἐξεργασμένος, factus, a, um. Edi-
tus. Patratus. ἔτι δὲ καὶ ἑτέροι Σο-
φάνῃ λαμπροὶ ἔργον ἐξεργασμένοι. ix.
75. Est autem et alterum præcla-
rum facinus a Sophane factum.

ἐξεργασθαι. Vide *ἐξεργασθαι*.

ἐξεργάγῃ ἐς τὸ μέσον. viii. 74. In me-
dium erupit. (ἀνὴρ ἀνδρὶ παραστὰς
συνῆ λόγον ἐποίητο.) De rebus dici-
tur, de quibus initio clam verba
fiunt, tandem vero silentio rupto
palam agitur.

ἐξέσις, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro com.
ἔξωσις. Exactio, expulsio.
γυναικὸς τῆς ἔχεις ἢ προσδιόμηναι σου
τῆς ἐξέσιος. Uxor, quam habes,
expulsionem a te non postula-
mus. Non postulamus ut uxorem,
quam habes, expellas, ac
repudies. v. 40. *ἐξέσις* autem dic-
tum παρὰ τὸ ἐξίναί, τὸ ἐκβάλλειν,
ejicere.

ἐξίστημι. Abstergere. Vide *σμάειν*,
σμάειν. iii. 148.

ἐξέυρεσις, ἡ. Inventio, investigatio.
com. i. 67.

ἐξέυρημα, τος, τό. com. Inventum.
i. 53, 94, 171.

ἐξευρίσκω. com. Invenire, exco-
gitare, comminisci. ταῦτας τὰς
παιγνίας παρὰ σφίσι ἐξευρίσθηναι λέ-
γουσι. Hos ludos apud se inven-
tos fuisse dicunt. i. 94. iv. 61,
200. v. 38, 67.

ἐξίχρησις. V. H. Suffecit. Vide *ἐκ-
χεῖν*. viii. 70.

ἐξηγῆσθαι. com. Educere, ducere,
deducere. συστρατευσόμεθα ἐπὶ τὴν

αὐτῶν ἐξηγίονται. ix. 11. Una
cum [ipsis] militabimus [in eam,
vel adversus eam regionem,] in
quam illi [nos] eduxerint, vel
duxerint. *ἐξηγέσθε δὲ ἕως πεισομέ-
ων*. ix. 27. ad fin. Valla : Itaque
ducite nos, tanquam vobis pari-
turos. Æ. P. [Nos] igitur ut
[vobis] obtemperaturos, [vel mo-
rem gesturos] ducite. τῇ αὖ αὐτὸς
ἐξηγῆται. ix. 66. Quo ipse [eos]
duxisset.

ἐξηγητής, ὁ, ὁ. com. Rerum obscu-
rarum, ut prodigiorum et som-
niorum interpretes. Conjector.
ἐπιμπεθιοπρόπους ἐς ἐξηγητίας. ἀντὶ
τοῦ ἐξηγητᾶς, si codex mendo ca-
ret. Vates ad [prodigiorum] in-
terpretes misit. i. 78.

ἐξήκειν. com. Exire, exitum ha-
bere, ad exitum perducere. τὸν ὄντι-
νον ἐξήκειν [ἡγοῦμαι.] Insomnium
ad exitum perductum esse puto.
Insomnium exitum habere duco.
i. 120. τοὺς δέκα μῆνας οὐδέκα ἐξή-
κειν ἔλεγον. Decem menses non-
dum absolutos esse dicebant. vi.
69. συμβάλλομαι ἐξήκειν μοι τὸ χρη-
στῆριον. Conjicio oraculum mihi
redditum jam ad exitum perduci,
vel esse perductum. Vel, exitum
in meum damnum habere.
vi. 80. pro eodem. vi. 82. συνανή-
μας dicit, δοκίμην οἱ ἐξηληλυθῆναι τὸν
χρηστῆρον τοῦ θεοῦ.

ἐξήλυσιν, ἡ. Ion. et poet. pro com.
ἐξόδος. Exitus. iii. 111. v. 101.
ἐξήλυσιν ἐς θάλασσαν. Exitus in
mare. Dictum de fluminibus in
mare se exonerantibus. vii. 130.

ἐξηρτυμένοι. Instructi, muniti. Gall.
équiprés. *ἐξηρτυμένοι λογάσι νηνιαίς*.
Lectis adolescentibus instructi. i.
43. σιτίοισι εὖ ἐξηρτυμένους. Com-
meatibus bene instructos. ii. 32.
ἐξηρτυμένοι σίτη. Commeatu instru-
cti. vii. 147.

ἐξίην. Ion. pro com. *ἐξίναί*, exire.
Ἁλὺς ἐξίη ἐς τὸν Εὐξῆνον. Halys
fluvius exit, exonerat sese, in
Euxinum mare. i. 6. ὁ Νεῖλος ἐς

θάλασσαν ἔξι. ii. 17. vi. 20. vii. 124.

ἔξι. Ion. et poet. pro com. ἔξιεναι, ἐκβάλλειν. Ejicere, excutere. iv. 64. Vide hujus verbi dilucidio-rem interpretationem, iv. 65.

ἔξιεναι. com. Emittere. τοὺς ἐπικύ-
ρους ἔξιεν ἐπὶ τοὺς Πέρσας. Copias
auxiliares in Persas emisit. iii. 146. Valla locum istum ita ver-
tit, Egreditur in Persas. Sed hoc
verbum jam compositum ex præ-
pos. ἐξ, et verbo ἵημι, jacio, mit-
to, non autem ἵημι, eo, vado.
hoc ab ἔω, unde Latinum Eo,
hinc ἴω, ἔω, ᾤ. ἵημι. Illud vero ab
ἔω, unde ἴω, ἔω, ἴω, ἵημι. Subaudi-
endum autem αὐτοὺς, quod ad ac-
cusativum ἐπικούρους est referen-
dum. Si tamen Vallæ versio bona,
dices τὸ ἔξιεν, ab ἔξικω deductum,
quod idem ac ἐξέρχομαι, egredior.
Erit autem imperfecti 3. singu-
laris. (ἰσίουσι, immittere, intro-
mittere.) ἰσῆκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ
τείχος. Persas in urbem [vel
intra muros] immisit. iii. 158.

ἔξιενεῖσθαι. com. Pervenire. ὅσον
ἐγὼ δυνατός εἰμι μακρότατον ἐξίκεσθαι
ἀκοῇ. Quam longissime possum
fama et auditu pervenire: vel,
Quantum auditu mihi, superiora
ex longissimo tempore repenti,
conjectare licet. i. 172. ii. 34. ἐξικ-
νύμενοι ἐς τὴν ἄνδρον, [canalem
duxit,] qui usque ad regionem
aquis carentem perveniebat, [per-
tingebat.] iii. 9. ἐξίκεσθαι πρὸς τὸ
προκύμενον ἄνθρον. Ad certamen
propositum pervenisse, i. e. certam-
en propositum peragere potu-
isse. iv. 10. ὅσον ἡμεῖς ἰσχύοντες ἐπὶ
μακρότατον οἷοι τι ἐγνόνεσθαι ἐξίκε-
σθαι. Quantum nos sciscitando
longissime pervenire potuimus.
Vel, Quam longissime scrutan-
do potuimus investigare. iv. 192.

ἔξιενεῖσθαι τινι. com. Exæquari
alicui. ὅπως ἂν ἔξιενεῖται τῷ Ἕλλη-

νικῶ τὸ Περσικόν. Ut res Persicæ
Græcanicis exæquarentur. viii. 13.

ἔξιενεῖν τι. Ion. et poet. pro com.
ἐκζητῶν, ἐκπυνθάνομαι, ἐξερωτῶν.
Exquirere aliquid, aliquid scisci-
tari ex aliquo. τάτους οἱ Ἕλληνες
ἔξιενεῖσαντες τὰ θούλοντο πυνθάνομαι.
vii. 195. Græci cum ex his scis-
citati fuissent quæ cupiebant au-
dire.

ἔξιτηλος, ὁ καὶ ἡ. Delebilis, qui fa-
cile deletur, aut deleri potest. ἐξ
ἀνθρώπων ἔξιτηλον γίγνισθαι. Ex
hominum memoria facile deleri.
Introd. ad l. i. c. 1. οὐ περιόπτειν
γίνος τὸ Εὐρυσθέος γένισθαι ἔξιτηλον.
Non est per negligentiam com-
mittendum ut Eurysthei genus
funditus pereat, vel omnino de-
leatur. v. 39. Etymologiam τοῦ
ἔξιτηλου vide in Magno Etymo-
log. 348. 30.

ἔξιδιον, ου, τό. Ion. pro com. ἡ
ἔξοδος. ἡ ἔξοδία, vel ἔξοδία, egres-
sio, militaris expeditio. ἐν τοῖσι
ἔξοδίοις. vi. 56. Valla: In egressi-
bus. At dicendum potius, In mi-
litaribus expeditionibus.

ἔξοδος, ου, ἡ. com. Exitus, egres-
sio, militaris expeditio, militia.
οὐκ ἰδικαίειν λυπεῖσθαι τῆς ἔξοδου
Λακεδαιμονίων. ix. 19. Valla: In-
dignum se putaverunt a Lacedæ-
moniiis se in exeundo superari.
Æ. P. Haud æquum esse cen-
suerunt militarem Lacedæmo-
niorum expeditionem deserere.
Vel, Haud æquum esse duxerunt
Lacedæmonios ad militiam exe-
untes derelinquere. Quod com-
modius, quia dicit Herod. eadem
linea, Σπαρτιήτας ἐξόντας. ὅσαι ἤδη
ἔξοδοι κοιναὶ ἐγένοντο. ix. 26. Quot-
quot communes militares expe-
ditionis jam susceptæ [factæque]
sunt. Vel, Quoties ad externam
militiam communiter est itum.

ἔξοπτῶν. μ. ἔξοπτῆσαν. V. H. Incen-
dere, assare. εἰ τὴν κάμινον ἔξοπτῆ-
σης, μὲν εἰσέλθης ἐς τὴν ἀμφίρρυτον.

Si fornacem incenderis, ne circumfluam [domum] introeas. iv. 163. Oraculi explicationem in sequentibus vide.

ἔξοπτῶν. μ. ἔξοπτῆσα. V. H. Excoquere. Ἀμφορίας μὴ ἔξοπτῆσης. Amphoras ne excoquas. quid sibi velit hoc oraculum Arcesilao a Pythia redditum. iv. 163. et deinceps. iv. 164.

ἔξορία, ας, ἡ. Exterminatio ex alicujus agri terminis, et finibus ejectio. Exilium. Ctesias Pers. 40. ἐν τῇ ἔξορίᾳ. In exilio.

ἔξορίζειν. Exterminare. Ex alicujus agri terminis, et finibus expellere. In exilium mittere. Ctesias Pers. 39. ἔξορίζεται Ἀρτοξέρης.

ἔξορκεῖν τινα. Adjurare aliquem. Jurejurando adigere ad aliquid faciendum. ἔξορκεῖ μιν, ἥ μὴν οἱ ἀντυπουργήσουν τοῦτο. iii. 133. Eam adjurat, vel jurejurando sibi obstringit, fore ut sibi vicissim hoc ministraret, faceret, præstaret. Vel, Jurejurando adigit, fore ut sibi vicissim hac in re suam operam navaret.

ἔξορκεῖν. Idem ac ἔξορκεῖν. Jurejurando ad aliquid aliquem adigere. ἔξορκοὶ ἥ μὴν οἱ δικηνοήσουν ὅ, τι ἀν' ἀληθείᾳ. Eum jurejurando adigit ipsum sibi suam operam navaturum quamcunque ad rem sibi ea opus esset. iv. 154. ἐπὶ τὶ δὲ ἔξορκωσὶ μιν. ibid. ἔξορκῶν τὸ συγῆς ὕδαρ. Adigens ad jusjurandum per Stygis aquam. vi. 74.

ἔξορκωσις, ιος, ἡ. Jusjurandum, ad quod quis adactus fuit, quo quis ab aliquo fuit obstrictus. iv. 154.

ἔξορύσσειν. μ. ξσ. com. Effodere, eruere. ἔξορύξει αὐτῶν ὁ πατήρ τοὺς ὀφθαλμούς. viii. 116. Ipsorum oculos pater effodit.

ἔξ ὀφθαλμῶν ἀποκύψαι τινα. Aliquem ex oculis, ex suo conspectu, presentiaque amandare. i. 120. ἐμὺ ἔξ ὀφθαλμῶν σφι γινώμενον. v.

106. Simul ac ex ipsorum conspectu recessi.

ἔξ ὑπέρης. Ion. pro com. ἔξ ὑπέρης, ὑπέρου. postea, posthac. i. 108. v. 106. vi. 85.

ἔξώτης, ου, ὁ. H. N. Expulsor, violentus. ἔξῶται ἄνθρωποι. Venti violenti. ii. 113.

ἔξωστρακισμένος, ου, ὁ. com. Per ostracismum ex aliquo loco pulsus. viii. 79. Vide ἔστρακίζειν.

εο. διάλυσις Ionica τῆς ου διφθόγγου in participiis futuri secundi medii communiter in ούμενος, η, ου, desinentis. Ut τυπούμενος com. τυπτόμενος Ion. Sic etiam ἀπολλόμενος, pro ἀπολούμενος. vii. 218. periturus.

εο. Ion. terminatio 2. pers. singul. verborum imperf. vel aorist. 2. medii, pro com. ου. εἶρο, pro εἶρου, quærebas, sciscitabaris. i. 32. ἀπικνῶ, pro ἀφικνου, pervenisti. i. 124. hocque pro ἀφικνου, quod ab ἀφικνόμεναι, οὔμαι, illud vero ut ab ἀφικνόμεναι gravitono non usitato. Alias Αἰολικῶς ἀπικνῶ diceretur, accentu in præcedentem retracto.

εο. Ion. terminatio imperativorum com. in ου, in 2. pers. desinentium. τύπτου, pro τύπτου. Sic προσδίκου, pro προσδίκου. vii. 235.

εο. παραξυτόνωσις. Ion. pro com. ου. in 2. personis verborum imperativi modi vocis pass. vel med. αἰτίω, pro αἰτοῦ. Pete. i. 90. ἐξηγῶ, pro ἐξηγοῦ. Narra, dic, explica. iii. 72. iv. 9. ἀπικνῶ, pro ἀπικνῶ. Veni. v. 24. φοβῶ, pro φοβοῦ. vii. 50, 52. ἐξηγῶ. vii. 234. εο. Ionica terminatio in gen. sing. pronominum, pro com. ου. στο, pro σοῦ, tui, vel te. Ut σὶο δέομαι, te rogo. i. 8, 9, 124. ἐμῶ, pro ἐμοῦ, mei, ab ἐγώ. i. 126. iii. 155.

εοι. διάλυσις Ionica τῆς ει com. in optat. verborum in μι, in εοι. προσθίετε, pro προσθεῖτε. i. 53. hocque pro magis usitato, προσ-

εἶτο, vel deductum ut a προσ-
θῆν, ᾧ, et in optat. pass. προσθεσί-
μην, οἰμην. εἶο, οἶο. εἶτο, οἶτο. quod
ποιητικώτερον, vel etiam est aor. 2.
medii, sed minus usitati, pro
quo προσθείμην, εἶο, εἶτο. Vide no-
strum Græcū indicem Xenophontis,
in voce τίθειτο. Vide et
alterum indicem Thucyd.

εἶμαι. Ion. formatio verborum pro
com. εἶμαι, ᾧμαι. χεῖμαι, pro
com. χεῖμαι, ᾧμαι. i. 14, 34,
37. χεῖται. i. 58. θέμαι, εἶμαι,
pro θέμαι, ᾧμαι. ἰθὺτο. i. 68.
χεῖσθαι. i. 99. κοιμῶνται, pro κοι-
μάονται, ᾧνται. ii. 95. ἀρεῖμαι, pro
ἀρεῖμαι, ᾧμαι. iii. 65. prope fin.
μηχανάομαι, pro μηχανάομαι, ᾧμαι.
vi. 46. viii. 52.

εἶν. Ion. et poet. pro com. εἶν.
Exsistens. Quod est. i. 6. εἶντα.
Quæ sunt. i. 8. κατὰ τὸ εἶν. ἀντὶ
τοῦ, κατὰ τὸ ὀρθόν, κατὰ τὸ ἀληθές,
κατὰ τὸ δίκαιον. ὀρθῶς, ἀληθῶς, δι-
καίως. i. 97.

εἶντα. Ion. et poet. accus. singul.
masc. g. pro communi εἶντα. Ex-
sistentem. Qui est. i. 14, 20, 23.
τὸν εἶντα λόγον. Res quæ est. Item
veram. i. 95.

εἶντα. Ion. et poet. accus. plur. n.
g. pro com. εἶντα. Exsistentia.
i. 30.

εἶνται. Ion. terminatio tertiæ pers.
plur. præter. perf. pass. communi-
ter in εἵνται desinentis, quod ra-
rum. ἀνίσταται, pro ἀνίσταται, ab
ἀνίσταται. ii. 165.

εἶντας. Ion. et poet. pro com.
εἶντας. i. 11, 22, 65.

εἶντων. Ion. pro com. εἶντων. Ex-
sistentium. i. e. eorum, quæ sunt.
i. 23.

εἶργει. Ion. et poet. pro altero εἶρ-
γει. 3. sing. plusq. p. medii, a
verbo Poetico ῥέζω, facio, fut.
ῥέξω, aor. 1. act. ἔρριξα. med.
perf. ἔρριγα, sublato altero ε me-
tri gratia apud Poetas εἶργει, καὶ
κατὰ σοιχείων μετέστιν, εἶργει, plusq.
p. εἶργειν, et εἶργειν, εις, υ, et Ion.

κατὰ διάλυσιν τῆς υ εἰς ει, εἶργει.
Sed proprie dicendum esset ἔρ-
γειν: at hæc sunt poetica. Alii ab
εἶργω verbo formant medium εἶργει,
ut ἔλπω, ὄλπω, unde præfixo Ἀτ-
τικῶς ε, fit εἶλπω, sic εἶργει. Vide
Eustathium in εἶργει, et εἶλπειν. i.
127. κακὰ μεγέλα ἔργει τὴν Πέρσας.
Magnis maleficiis Persas affecit.
iii. 127.

εἶς. Ion. et com. terminatio gen.
sing. 3. declin. contract. pro At-
tico εἰς. τοῦ χαλκίως, pro χαλκίως.
i. 68. Vide βασιλῆως.

εἶσα. Ion. et poet. pro communi
οὔσα. Exsistens. Quæ est. i. 5, 7.
εἶουσης. Exsistentis. i. 31, 68. v. 39.

εἶσι. Ion. et poet. pro com. οὔσι.
Exsistentibus. i. 31, 57.

εἰπαγγέλλειν. com. Denuntiare. ἐπ-
αγγέλλας Λακεδαιμονίους παρῆναι ἐς
χεῖνον ἡμέραν. Cum denuntiasset ut
Lacedæmonii ad diem dictam,
ad certam diem adessent, præsto
essent. i. 77.

εἰπαγγέλλεσθαι. com. Denuntiare.
Per nuntios, vel præcones, vel
aliquos alios aliquid alicui sig-
nificare. ἐπαγγελλόμενοι ἐκιδιδόναι
τοὺς αἰτίους τοῦ φόνου. Denunti-
antes, vel missis nuntiis jubentes
cædis auctores dedi. iv. 200.

εἰπάγειν. com. Inducere, instiga-
re. [οἱ Θεσσαλῆς ἡγούμενοι] πολλῶ
μᾶλλον ἐπήγον τὸν Πέρσην. ix. 1.
[Thessaliæ Principes] multo ma-
gis Persam [adversus Græcos.]
instigabant.

εἰπάγεσσις. vii. 20. Vide ἔγχεσις.

εἰπαργεῖν. Ion. et poet. pro com.
εἰπάγειν. Adducere. ii. 2. [V.
ἀπαργεῖν.]

εἰπαργμένος. Ion. pro com. ἐπαργμέ-
νος. Ad aliquid adductus. Ad ali-
quid progressus. ὅσαι γυναῖκες εἰ-
δίος ἐπαργμέναι εἰσὶ. Quotquot mu-
lieres ad formam sunt progressæ.
i. e. Quotquot sunt formosæ. i.
199.

εἰπαυλαῖζιν. Ion. et poet. Illustra-
re. Celebrare. Illustrem reddere.

ἄνδρες Κυμαίους ἐπαγλαῖν. V. Hom. 15. Qui Cumanos illustraret, vel celebraret. Celebres, ac illustres redderet. Illud autem ἐπαγλαῖν dictum est Attice pro com. ἐπαγλαῖν.

ἐπαγωγός, ὁ καὶ ἡ. com. Qui vim alliciendi habet. Blandus. Ad persuadendum aptus. Hinc τὰ ἐπαγωγότατα. Quæ maximam persuadendi vim habent. iii. 53.

ἐπαίδειν. Ion. et poet. pro com. ἐπάειν. Accinere. Incantare. i. 132.

ἐπαίρειν. Impellere ad. Incitare. Excitare. pro quo com. ἐπαίρειν. i. 204. [ἰποτρέφειν ibidem.]

ἐπαῖν. Ion. et poet. pro com. αἰσθάνεσθαι. Audire, percipere, sentire. ἐπαῖοντες σιδηρίων. Ferrum sentientes. iii. 29.

ἐπαίρεσθαι. com. Efferri, inflari, superbire. ἐπαρθεῖς ψυχρῇ νίκῃ. ix. 49. Frigida victoria elatus.

ἐπαιτῶσθαι μέζονα. De gravioribus injuriis ab aliquo acceptis conqueri. Graviiores criminationes alicui objicere. i. 26.

ἐπαῖτος, ὁ καὶ ἡ. Dicitur de eo, cujus facinora innotuerunt, et qui propterea est celebris. ii. 119. de quo aliquid rescitum est. Qui in aliquo facinore deprehensus est manifeste. ἐπαῖτος ἐγένετο ὑπὸ Καμβύσῳ. Ejus facinora Cambysæ innotuerunt. Cambyses ejus facinora rescivit. iii. 15. vi. 74. ὡς ἐπαῖτοι ἐγένοντο. Cum de eorum adventu rescitum fuisset. vii. 146. viii. 128.

ἐπακοῦν. com. Exaudire. οἱ ὑμῶν τυγχάνουσιν ἐπακούοντες. ix. 98. Quotquot de vobis [me] exaudiunt.

ἐπακοῦν. Ion. pro simplici ἀκοῦν. Audire. πάντων πρὸς σέο βουλευμάτων ἐπακοῦν ἀξιῶμαι. A te dignus judicor, qui omnia tua consilia audiam. v. 106.

ἐπακέειν. Ion. pro com. ὑπακοῦν. Obtemperare. Morem gerere.

Parere. ἐπακοῦσας τῷ πρώτῳ κελύσματι. Cum obtemperasset primo mandato. iv. 141.

ἐπακτός, ἡ, ὅν. com. Aliunde ad nos advectus, adductus, accitus, vel ascitus. Peregrinus. Hospes. Non domesticus. Externus. ἀρετὴ ἐπακτός ἐστι. vii. 102. Virtus est ascita, non innata. Virtus non est innata, nec domestica: sed aliunde quæsitā. Quod ex sequentibus patet, ἀπὸ τι σοφίης, καὶ νόμου ἰσχυροῦ κατεργασμένη: id est, Parta sapientia, et severa disciplina. Apud Herodotum ἐπακτος, pro ἐπακτός, vitiose legi videtur: ἐπακτός vero, pro ἐπακτὴ, Attice et Ionice dictum.

ἐπαλλαγὴ, ἡς, ἡ. Permutatio. Vocabulum Herodoto peculiare, pro quo com. ἐπάλλαξις. γάμων ἐπαλλαγὴ. Nuptiarum et connubii permutatio; pro eo, quod com. ἐπιγαμία unica voce dicitur, affinitas. Jus connubii, quo quædam nuptiarum permutatio et permixtio fit, quum inter aliquos populos, vel familias diversas jus est matrimonii contrahendi. Tunc enim fit quædam filiorum, et filiarum, per matrimonium mutuo contractum permutatio, et matrimonio conjunctorum permixtio legitima. i. 74. [ἐπιγαμίας ποιησάμενοι. Junctis inter se affinitatibus. ii. 147.]

ἐπαμᾶν, et ἐπαμᾶσθαι. com. Accumulare. Coacervare. Aggerere. Eustath. ἐπαμᾶσθαι, κόνιν, ἢ τίφραν, συλλέγειν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀμῶντων. γῆν ἐπαμᾶσάμενος. viii. 24. Accumulata, vel aggesta humo.

ἐπ' ἀμφότερα νοεῖν. v. s. In utramque partem cogitare. id est, Anceps consilium animo volvere. Anceps in animo consilium habere. Θεμιστοκλῆς ταῦτα ἔγραφε ἐπ' ἀμφότερα νοεῖν. viii. 22. Themistocles hæc ancipiti consilio scripsit.

ἐπαναβάλλεσθαι. com. Differre. In tempus longius aliquid differre.

τρία ἔτια ἱκανοῦντο τὴν Σαρδίαν
ἀλῶσιν. Sardium expugnationem
tres annos distulit. i. 91. dicitur
et ἀναβάλλεσθαι. iii. 85.

ἀπαναβληδόν. Herod. adverbium, η.
d. injectim. εἴματα ἀπαναβληδόν φο-
ρεῖσι. Vestes injectas ac superin-
ductas ferunt. ii. 81.

ἐπανάγειν. com. Inducere. Infer-
re. Excitare. Commovere. ἐνίδια
κατιόντα ἀνθρώπων φίλοι ἐπανάγειν
τὸν θυμόν. vii. 160. Probra quæ
homini inferuntur, iram excitare
vel commovere solet. Vide ἐνίδια
κατιόντα, et κατιόντα.

ἐπαναδίπλωσις. Ionibus, ut et At-
ticis, familiaris. Quomodo fiat, et
in quibus verbis, vide in vulgatis
Grammaticis, ubi et multa repe-
ries exempla. Consule et parti-
cipium ἀραιγεῖνός, pro ἡρημένος.

ἐπάναγκας, com. adverbialiter sum-
tum, pro κατ' ἀνάγκην. Necessario.
i. 82.

ἐπαναλογεῖν. V. H. Altius repeten-
do aperire. Κροῖσος δὲ οἱ ἐπανηλό-
γησε πᾶσαν τὴν ἐαυτοῦ διάνοιαν. i.
90. Cræsus autem ipsi omnem
suum animum altius repetens
aperuit. Sic autem formatum, ut
ἐπανήλκα ab ἐπαναλόω, ᾧ. De quo
Grammaticos consule. Hoc au-
tem ἐπαναλογεῖν in vulgatis Lexi-
cis non reperitur. Vel, ut ἱπποβορῆν,
et ἱπποβορῆν dicitur, versu α in η
κατ' ἔκτασιν, sic ἐπανηλογεῖν fortas-
se dicendum, unde τὸ ἐπανηλόγησε
deducetur. Quod Ἰωνικόν.

ἐπαναπλέειν. Peculiari quodam mo-
do apud Herodotum invenitur
positum, quem vulgata Lexica
non explicant. ὥς ἐπαναπλέειν ὑμῖν
ἔτια κακά. Ita ut in vobis mala
verba crebro navigent: id est, Ita
ut malis verbis abundetis, quæ
temere profunditis. i. 212.

ἐπανίστασθαι. com. Interrogare
denuo. Rursus interrogare. i.
91.

ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ὑγίαν. Ad secun-
dam valetudinem redire. In pristi-

nam valetudinem restitui. Ctesias
Pers. 41.

ἐπανισαῖατο τῷ Σκύλῃ. Valla: Defe-
cerunt a Scyle. Sed potius ita
vertendum, In Scylen insurrex-
erunt. Sic Galli, *Ils s'éleverent
contre Scyles*. Vel, Facta defe-
ctione arma Scylæ intulerunt.
Hoc ex sequentibus colligitur.
iv. 80. Ceterum si codex mendo
caret, est tertia pluralis optativi
Ionice pro com. ἐπανίσταντο.
Sed suspicor scribendum, ἐπανι-
σάατο, pro ἐπανίσταντο, ut ἐπεκρίσατο,
pro ἐκρίσαντο. Vide ἔατο termina-
tio Ionica. Idem error videtur
esse infra, iv. 110. in verbo ἡδυν-
αῖατο, pro ἡδυνάατο. Nam nec At-
tice nec Ionice dicitur, quod sal-
tem verum esse constet, ἡδυνάατο
in 3. plur. opt. modi, pro com.
δύναιτο. Illud enim η ex ι κατ'
ἔκτασιν est formatum in imper-
fecti syllabico augmento, quod
Ἀττικῶς in temporale mutatum.
At in optativo neutrum augmen-
tum in tempore præsentis, præ-
cipue verborum, quorum initium
a consonanti ducitur, locum ha-
bet. Sic etiam iv. 114. pro ἡδυν-
αῖατο legendum videtur ἡδυνάατο.
Sed iv. 166. ἐπανισαῖατο (si modo
codex mendo caret) positum in
3. pers. sing. optat. Ion. pro
com. ἐπανίσταίτο, vel, ut alii
scribendum censent, ἐπανίσταιτο.
Nam propter compositionem ac-
centum mutari, et in præceden-
tem syllabam retrahi tradunt:
quod in plerisque verum. Sed
hac de re fusius in Grammaticis
præceptis agitur. μαθὼν δὲ Δαρεῖος
μὲν ταῦτα ποιῶντα, αἰτῆν οἱ ἄλλην
ἐπινείκας, ὥς οἱ ἐπανισαῖατο, ἀπέκλειν.
Cum autem Darius intellexisset
ipsum hæc facere, alio crimine
ei illato, quod in se insurrexisset,
eum interfecit. Vel, quod sibi
defectione facta arma intulisset.
Si igitur codex sanus, hic Ionis-
mus observandus, quem in vulg.

Gram. quod ego saltem legerim, ac recorder, nequaquam reperies. fiet autem κατ' ἐπίνοιον τοῦ α, eodem modo in singulari, quo in plurali: sed in plurali præterea τὸ ν tollitur, ut ἰσαῖντο, ἰσαίατο. ἰσαῖντο, ἰσαίατο. Vide αἰατο, et συναπισαίατο, quod in loco scribendum videtur συναπισαίατο. Ion. pro communi συναφίσαιντο. v. 37. ἰπανίσταται. Ion. pro ἰπανίσταται. iii. 61.

ἐπάξιος. Ion. et poet. pro simpl. ἄξιος. Dignus re aliqua. Eximius. ἐπάξια νόμιμα. Eximia instituta. Præclara. Multi facienda. ii. 79. Vide ἀπάξιοι. vii. 96. ubi fortasse ἐπάξιοι scribendum. Sophocles Electra. v. 971. ἐπαξίον γάμων τύξη. Nuptias te dignas consequeris.

ἐπασιδῆ, ἥς, ἡ. Ionice et poet. pro com. ἐπαδῆ. Incantatio. i. 132.

ἐπαργυρος, ὁ καὶ ἡ. Inargentatus. Argento tectus. κλίνας ἐπαργύρους κατίκαις. Lectos inargentatos, vel argento constratos, tectosque combussit. i. 50. Interpres Latinus male vertit, argenteos, quasi dixisset ἀργυρεῖς. Hoc ex sequentibus Herodoti verbis manifeste patet. ix. 80.

ἐπαρησάμενος, η, ον. Ion. pro com. ἐπαρασάμενος, ab ἐπαράομαι, ὤμαι, imprecor. ἐπαρησάμενος Κυμαίοις μεθόνα ποιητὴν δοκιμοὶ ἐν τῇ χώρᾳ γενέσθαι, ὅς τις Κυμαίως ἐπαγγαίῃ. V. Hom. 15. Cumanis imprecatus ne ullus Poeta clarus in ipsorum agro esset, qui Cumanos celebraret, vel, illustraret.

ἐπαύρησις, ιος, ἡ. Ionice et poetice, pro communi ἀπόλαυσις. Vide ἐπαυρεῖν apud Eustathium. Fructus, qui ex aliqua re percipitur. Emolumentum. Commoditas. ἀπ' ὧν ὑμῖν μεγάλας ὠφελίαι καὶ ἐπαυρήσεις γυγίασιν. vii. 158. Ex quibus magnæ utilitates et commoditates vobis provenerunt.

ἐπαύρειτο. tertia sing. aor. 2. med. ab act. ἐπαυρέω, ὦ. ἐπαυρεῖν vero

(ut docet Eustathius) ἀπολαύσαι, γύσασθαι, καὶ ἀπλῶς ἀψασθαι. id est, Frui. Fructum ex re aliqua percipere. Gustare. Tangere. τάχα δ' ἂν τι καὶ τοῦ οὐνόματος ἐπαύρειτο. vii. 180. Valla: Quo [Leonis] nomine fortasse nonnihil gloria batur. Æm. P. Fortasse autem etiam aliquem [hujusmodi] fructum ex hoc nomine percepit. Quem autem fructum intelligit? cædem. Sensus igitur est, Hic, leo vocabatur, et fortasse ob hoc leonis nomen in istum infortunium incidit, atque cæsus est. Hoc ex præcedentibus facile colligitur.

ἐπ' αὐτοφάρω ἀλῶναι. In ipso facinore deprehendi. Gallice, *Etre surpris sur le fait*. vi. 72, 137. ἐπ' αὐτοφάρω φανῆναι dicitur συναντῆμας. ἐπ' αὐτοφάρω ἀλοῦς ὑπὸ Λάσσου. vii. 6.

ἐπιάν. Ion. pro com. ἐπιδῆ, vel ἐπᾶν. Posteaquam. ἐπᾶν αὐτὸς σημήνη. Postquam ipse signum dedisset. i. 21. ἐπᾶν ἐπιτάμνεται. Postquam inciderint, secuerint. i. 74, 182, 183, 194, 199. ii. 14, 40, 87, 89, 91, 92.

ἐπιάν. Ion. pro com. ἐπι, vel ὅταν. Quando. Quum. τότε, ἐπᾶν τὴν ὀρθὴν ἄγωσι. Tunc quum diem festum celebrant. Valla: Quum sacra faciunt. Sed hoc non est in Græcis verbis. i. 183. ii. 173. iii. 98. vii. 226.

ἐπίδρη, ης. Ion. pro com. ἐφίδρη. Mora, quæ ab aliquo trahitur dumalicubi juxta aliquem locum, vel personam, sedet, manet, moratur. Mora. Obsidio. ἐπίδρη κοιῖσθαι. Moras trahere. Obsidionem in longum trahere. v. 65. Diutius in aliquo loco morari. i. 17. vitiose scriptum videtur ἐπ' ἴδρης. pro ἐπίδρης unica voce. Vide ἴδρη. ἐπι, et ὥς, temporis adverbia cum infinitivis posita, loco imperfecti, vel perfecti, vel aoristi. Vide ὥς cum infinit. et ἀπαρίμφοτα, &c.

ἐπιῖναι. Ion. pro com. ἐφίῖναι. ἐπι-
τρέπειν. Permittere. Cum dativo,
παραραιοῦμαι ἐπιῖναι οἱ. Vehemen-
ter orans ut sibi permitteret. i.
90.

ἐπιῖναι. Ion. pro com. ἐφίῖναι. Im-
mittere. ii. 100. vii. 130.

ἐπιίνυσθαι. Ion. et poet. pro com.
ἐνδύσθαι. Indui. iv. 64. Sic autem
formatur: ἐν, induo, ἐν Dorice,
hinc ἐνύω, unde ἐνύω Ionice, et
compositum Ionicum ἐπινύω, ἐπι-
νυμι, ἐπίνυμαι.

ἐπιέρεσθαι τὸν θεόν. Deum interro-
gare. i. 19. ἐπιέρεσθαι τὸν Κροῖσον.
i. 86, 90, 91. iii. 130. ἐπιέρεσθαι
μιν. Ipsum interrogare. iv. 9.
ἐπιερητομένους. iv. 161. vii. 101,
148. viii. 88. ix. 11.

ἐπιέρυσθαι. Ion. et poet. Attrahe-
re. Substernere. ἐπιερυσάμενοι τὴν
λεοντῆν. Attracta, substrataque leo-
nina pelle. iv. 8.

ἐπιεράτο. Ion. pro com. ἐπιεῖρω-
το. Tentabant. Periculum facie-
bant. i. 68.

ἐπιερωτᾶν, pro ἐπιρωτᾶν. Ion. dictum.
ἐπιερωτᾶς μιν. i. 32. ἐπιερώτα ταῦτα.
i. 55. ἐπιερωτᾶν. i. 86, 88. ἐπιερω-
τῶν. vii. 100.

ἐπιερωτᾶν, et ἐπιερωτῶν. Vide sim-
plex ἐρωτᾶν, et ἐρωτῶν.

ἐπιερωτήν. ix. 93. Ion. pro com.
ἐπερώτην.

ἐπιερώτησις, ιος, ῆ. Ion. pro com.
ἐπερώτησις. Interrogatio. vi. 67.

ἐπιῖτε. Interdum videtur redun-
dare apud Herodotum. καὶ ἐπιῖ
τε ταῦτα ποιήσαντες, αὐτῇσι συνοίκεον.
Sic enim potius legendum vide-
tur, quam αὐτοῖσι; quod patet
ex linea quinta [αἱ γυναῖκες] σφίσι
αὐτῇσι. Et his patratibus, cum ipsis
concubuerunt. Latinus Interpres
nimis oratorie locum vertit, Et
quum hæc patrassent, simul or-
bas ad concubitum violenter ra-
puissent: a Græcis verbis, nulla
necessitate cogente, nimium re-
cessit. i. 146. Vel hic τὸ ἐπιῖ τε,
ἀντὶ τοῦ ἐπιῖτα sumendum, vel

etiam sic scribendum: id est,
Deinde. Postea. Stephanus in
suo indicis brevissimo specimine
dicit ἐπιῖ τε, pro ἐπιῖ, vacante
particula τε, passim reperiri. Sed
ne unum quidem locum, ac ex-
emplum affert, quo suam senten-
tiam tueatur. Nos vero variis
exemplis eam illustrare tutari-
que conabimur. οἱ δὲ Φακαῖες,
ἐπιῖ τί σφι Χῖοι τὰς ἡσους, &c. hic
τὸ τε πλειονάζει. i. 165. ἐπιῖτε δὲ ἐς
τὴν Κύρρον ἀπίκοντο. i. 166, 168,
185, 189, 196. ad fin. 200, 202.
ii. 42, 56, 57, 103, 134, 181.

ἐπιῖτε ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ Τρυγίτας
μόνους. ix. 59. Valla: Lacedæmo-
nios solos ac Tegeatas adeptus
est. Æ. P. In Lacedæmonios et
Tegeatas solus intentus erat, [ut
scilicet eos persequeretur, asse-
queretur, ac ulcisceretur.] Hoc
patet ex præcedentibus, ἀλλὰ
διωκτοὶ εἰσι, &c. et ex sequenti-
bus, Ἀθηναῖους γὰρ τραπομένους ἐς
τὸ πιδίον, ὑπὸ τῶν ὄχθων ἔκατόντα.

ἐπιεῖατο. Ion. pro com. ἐπείκυντο.
3. plur. imperf. Instabant. Ur-
gebant. Irruerunt. Impetum fe-
cerunt. Cum dativo, αὐτῷ πιδόντι
οἱ Ἀθηναῖοι αὐτίκα ἐπείκυντο. ix.
22. Athenienses in ipsum lapsum
confestim irruerunt.

ἐπινύκιντες. Partic. Ion. et poet.
aor. 1. act. ab ἐπιφέρω, pro quo
Ion. et poetæ ἐπινύκω dicunt.
Infero. Objicio. i. 68.

ἐπιξελθῆν τι εἰς τὸ ἀτρέκιστον. V.
Hom. 1. Aliquid quam verissi-
me persequi. Aliquid quam ac-
curatissime persequi.

ἐπιεξῆς. Ion pro com. ἐφεξῆς. De-
inceps. Ordine. v. 18. viii. 67.

ἐπιπύθησαν. ix. 88. Speraverant.
Sibi persuaserant. Si codex est
sanus, videtur esse tertia person.
plur. aor. 1. act. κατὰ συζολὴν for-
mata, pro com. ἐπιπύθησαν. Ab
ἐπιπύθω fiet Atticum circumflex-
um ἐπιπυθίω, ὦ. μ. ἐπιπυθήσω.
ἀόρ. α. ἐπιπυθήσα, ας, ι. καὶ κατὰ

συζολήν, ἐπιποιῖσθαι. Dicemus autem vel ἐνῷτοὺς subaudiendum, vel activum Attice pro passivo ἐπιποιῖσθαι sumendum, quod paulo durius, ac a fide remotius. Sed (nisi fallor) scribendum est ἐπιποιῖσθαι, unica litera mutata, videlicet *ε* in *ο*, ut Grammatica praecepta nos docent *ε* diphthongum praesentis in perfecto medio in *οι* verti. *πίθω, πίποιθα*. plusq. p. *ἐπιποιῖθιν*. 3. plur. com. *ἐπιποιῖσθαι, καὶ Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, κατὰ συζολήν, ἐπιποιῖσθαι*. Hoc a Valla praetermissum, quod tamen minime praetermittendum.

ἐπίπιν. Ion. pro com. *ἐφίπιν*. Insequi. Subsequi. *ὁ θεὸς ἡμῖν [αὐτῷ] ἐπέουσι πολλά συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἄμεινον*. Deus nobis ipsum subsequenter multis confert in melius. vii. 8.

ἐπιπυρίαιο. Ion. pro *ἐπιπύρηντο*, quod et ipsum est Ion. rejecto *ν*, et dissolutio *η* in *ια*. pro *ἐπιπύριαντο*. a *πυράομαι*. *ἴμαι*. fut. com. *πυράσομαι*. Ion. *πυρήσομαι*. unde perf. pass. *πυπύρημαι*. vii. 125. Vel vide formationem *ιατο* verborum in *αντο* desinentium.

ἐπίρυσθαι, μ. ἐπερήσομαι. com. Sciscitari. Quærere. *ἐπερησομένους τὸν χῶρον*. Quæsituos locum, vel de loco. i. 67. Vide *εἰρέεσθαι*, et *ἐπύρεσθαι*.

ἐπὶρῶσαν. viii. 14. Vide *ἐπὶρῶννύω*. *ἐπὶρῶννυμι*. Corroboro. Confirmo.

ἐπέρχεσθαι. com. pro *συμβαίνειν*. Accidere. Contingere. *καὶ οἱ ταῦτα δέονται ἐπὶ πολλοῖς πταρῶν*. Ipsique hæc administranti accidit ut sternutaret. vi. 107.

ἐπέρχεσθαι. com. Supervenire. Intervenire. Repente adoriri. *τοὺς ἐν ναυμαχίᾳ ταύτῃ ἐτραλκίως ἀγωνιζομένους νύξ ἐπελθοῦσα διέλυσεν*. Illos in hoc navali prælio alternante victoria pugnantes nox intervenit suo diremit. viii. 11.

ἐπιρωτῶν τι. Aliquid interrogare. Aliquid ex aliquo quærere, sci-

scitari. i. 30, 31. *ἐπιρωτᾷς με ἀνθρωπίνων πραγμάτων περί;* De rebus humanis me interrogas? i. 32. *ἐπηρώτησεν τὸ ἐντεταλμένον*. Quæsierunt quod mandatum fuerat. i. 47, 90.

ἐπιρώτημα, τος, τό. com. Interrogatio. vi. 67.

ἐπίσπισθαι. Ion. et poet. pro com. *ἐφίπισθαι*. Sequi. *εἰ ἐπίσπετο τῶν ἄλλων τυράννων τῇ γνώμῃ*. Si aliorum tyrannorum sententiam sequutus fuisset. vii. 10. §. 3.

ἐπισιῶς, ὠτος, ὄ. Ion. pro com. *ἐφισακῶς*. sublato *κ*, et verso *α* in *ι*. vel post factam contractionem Atticam, *ἐφισῶς*, inserto *ι* ante *ω*, et aspirata in tenuem mutata. Præfectus. *τὸν ἐπισιῶτα τῆς διώρυχος*. Fossæ præfectum. vii. 117.

ἐπιστραμμένα λέγειν. Herodotea locutio. Subauditur autem *ρήματα*, q. d. contorta, vel perversa, i. e. asperiora verba in aliquem invehi. *λέγον μᾶλλον ἐπιστραμμένα*. viii. 62. Valla: Majori cum acrimonia loquebatur. Æ. P. Asperius [in eum] invehebatur. Vide *ἀπυστραμμένος λόγος*. vii. 160.

ἐπέχειν. com. Occupare. Obtinere. *οἱ Σκύθαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον*. Scythæ totam Asiam occuparunt, et occupatam obtinuerunt. i. 104. *τὴν ἄμπλον ἐπέσχυν τὴν Ἀσίην πᾶσαν*. Vitem occupasse totam Asiam. i. 108. vii. 19.

ἐπέχειν. Apud Herodotum interdum pro re aliqua niti, fretumque esse, eumi videtur. Vel, pro fretum sperare. *τῷ καὶ ἐπύχε ἰλλάμενυσθαι ὁ Λυδός*. Quo etiam fretus Lydus sperabat se illustrem futurum. Se illustrem victoriam ab hoste reportaturum. Se rem præclare gesturum. Interpretes hunc locum non intellexit: sed tamen aliquo modo sensum leviter attigit, quum vertit, Quo ille se prævaliturum considerabat. i. 80.

ἐπέχουν peculiariter apud Herodot. pro in animo habere sumitur, ἐπ' οὗς ἐπέχει στρατηλατεῖν. Adversus quos exercitum ducere, et expeditionem facere in animo habebat. i. 158. ἐπὶ ταύτην πρώτην ἐπῷχον στρατεύσθαι οἱ Πέρσαι. Huic primæ bellum inferre in animo habebant Persæ. vi. 96.

ἐπέχουν. com. Nancisci. Incidere in. ὅσα ἐπίσχοι, πάντα ἰσινάμαρτον. viii. 35. Quæcunque nanciscabantur, omnia vastabant.

ἐπέχουν. com. Morari, immorari, commorari, supersedere. Subauditur autem personæ alicubi commorantis accus. casus. Vel hoc verbi neutrius vim et constructionem interdum habet ἐπισχόντις ἐν τῷ τῷ χώρῳ. viii. 23. In hoc loco morati, vel immorati. ἐπισχόντες ἡμέρας τρεῖς. viii. 66. Tres dies, triduum [illic] morati. εἰ δὲ αἰεὶ ἐπισχύν. viii. 100. Si [diutius hic] morari [tibi] videtur, [tibi] placet.] Vel, Si supersedendum [tibi] videtur. ἐπισχόντες ὀλίγας ἡμέρας. viii. 113. Paucos dies commorati.

ἐπέχουν, et ἐπισχύν. commun. Cohibere. Coercere. Retardare. Supersedere. ἐπισχὼν ὀλίγον χρόνον. Cum exiguum temporis spatium se cohibuerit, se retinuerit. i. e. Paulo post. i. 132. ἐπισχύν. v. 51. ἐπέχουν. com. Cohibere. Coercere. Abstinere. ibid. ἐπισχόντας ἀπὸ τῆς Αἰγινητίων αἰνίου. Ab Æginetarum maleficio abstinentes. i. e. ab Æginetis maleficio afficiendis abstinentes. v. 89. Οὐκ ἐπισχίσω. sub. ἑμέ. Non continebo me. Non tacebo. vii. 139.

ἐπ' ἐωυτῷ βάλλασθαι πεπραχέναι αὐτὸν ἴσθαι. Herodot. locutio. Scias ipsum suo consilio [hæc] fecisse. v. 106. Scias ipsum sua sponte, nec alieno consilio usum, hæc fecisse. Videtur autem metaphora sumta ab illis, qui domum ædificaturi, primum ejus fundamenta jaciunt. Vel

τὸ βάλλεσθαι Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ βυλίσθαι sumtum. Quare verba hoc sonarent, Per se inito consilio hoc fecisse. Vide βάλλεσθαι.

ἐπ' ἐωυτῶν. Ion. pro com. ἐφ' ἐωυτῶν. χωρὶς τῶν ἄλλων. Per se. Soli. Seorsum ab aliis. ii. 2. iv. 160. v. 98.

ἐπήβολος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. ὁ ἐπίλυχος, καὶ ἐγκραλὴς τινος πρᾶγμα-τος. ὅθεν φρενῶν ἐπήβολος, ὁ συντὴς, καὶ τοῦ φρονέειν ἐπιτυχῶν. Eust. Qui rei alicujus est compos. Qui rem aliquam est adeptus, et in sua potestate tenet. Τουτίων ἐπήβολος γινόμενος. ix. 94. Horum compos factus.

ἐπηγορεύειν. Ion. et Herodoto peculiare verbum, pro com. κατηγορεῖν, καὶ ἐπιμέμψεσθαι. Incusare. Conqueri. τοῦτο ἐπηγορεύειν οἱ. De hoc adversus ipsum conquerens. Hoc de ipso conquerens. Ipsum hac de re incusans. i. 90.

ἐπήκαν. Ion. pro com. ἐφῆκαν. Immiserunt. ab ἐπίημι, pro ἐφίημι. τὴν ἵππον ἐπήκαν τῷ στρατοπέδῳ. In castra equitatum immiserunt. v. 63.

ἐπήκε. Ion. pro com. ἐφῆκε. Immisit. ἐπήκε τὴν ἵππον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. ix. 49. Equitatum in Græcos immisit. ab ἐφίημι. Immitto.

ἐπήκοος, ου, ὁ. com. Qui rem aliquam audivit, aut audit. ὅσοι τῶν βουλευτῶν ἐκ τῶν λίσχαῖς ἐπήκοοι [αὐτῷ] ἔγένοντο. V. Hom. 13. Quotquot ex Senatoribus ipsum in conventiculis audierant. v. s. ipsius auditores fuerant.

ἐπήλυδα, αν, τά. In neutro genere in plurali. (αὐτόχθονα. viii. 73. τὰ δὲ λοιπὰ ἔθνη, τῶν ἑπτὰ, τίς τερα ἐπήλυδά ἐστι. ibid.) Reliquæ vero gentes, de septem, quatuor sunt advenæ. ἀντὶ τοῦ, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἔθνων τῶν ἑπτὰ, τίς τερα, &c. Ex reliquis vero septem gentibus, quatuor sunt advenæ.

ἐπηλυσ, ἐπήλυδος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Advena. Peregrinus. Ex-

ternus. pro quo com. *προσῆλυτος*. Illud ab *ἐπιτείνω*, hoc a *προσείσθω*, parum usitatis verbis, pro quibus usitata, *ἐπέρχομαι*, et *προέρχομαι*. Advenio. i. 78, 176. iv. 197. *ἐπῆλυδες ἴοντες*. v. 65.

ἐπ' ἡμέρην ἔχειν. Ion. pro com. *ἐφ' ἡμέρην ἡμέρην*. Habere quotidianum victum. i. 32.

ἐπ' ἡμῖν αὐτῶν οἰκῶμεν. Soli, et ab aliis separati, habitemus. Vel, Separatim nos ipsi apud nos habitemus. iv. 114. Gall. *Demeurons à part nous*. com. *ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν οἰκῶμεν*.

ἐπηρώτῃν. Ion. pro com. *ἐπερωτᾶν*. Interrogare. Sciscitari. Quærere. *ἐπηρώτοιας ὅ, τι ποίῳν τυγχάνει ὁ Λυδῶν βασιλεὺς*. Interrogantes, quærentes quidnam faceret Lydorum rex. i. 47. *ἐπηρώτῃν τὸ ἐνταλμῖνον*. Quod mandatum fuerat, quærebant. i. 47. *ταῦτ' ἐπερωτῇν*. i. 53. *ἐπερωτῇν τινα θεῶν*. i. 67, 86, 158, 159. iv. 131, 145. *ἐπερωτῇν*. v. 82. viii. 122.

ἐπὶ cum genitivo, pro εἰς, vel ἐς, cum accus. *ἀποπλέοντας ἐπ' Αἰγύπτου*, pro *εἰς Αἴγυπτον*. In Ægyptum navigantes. i. 1. ii. 73, 75. (pro quo dicitur et *ἐπὶ cum accus.* ἦσαν ἐπ' Αἰγύπτου. In Ægyptum iverunt. i. 105.) *ἔπλειον ἐπὶ Χίου*, pro *εἰς Χίον*. i. 164. *ἐπὶ τῆς Θρηάκης οἰχόντο πλείοντες*, pro *ἐπὶ τὴν Θρηάκην ὄχοντο πλείοντες*. i. 168. ii. 28, 119, 121. §. 4. ad fin. *ἴοντι ἐπὶ Κυζίκου*, pro *ἐπὶ Κιζίκου*. Cyzicum eunti. iv. 14. *ἐπ' Ἑλλησπόντου*, pro *ἐπὶ Ἑλλήσποντον*. v. 33. *ἀπαλλάσσοντο ἐπὶ Θισσαλῆς*, pro *εἰς Θισσαλίην*. v. 64. *ἐπὶ Παγασίων φέροντα*, pro *Παγασάς*. vii. 193.

ἐπὶ cum genitivo, pro com. *ἀπὸ, Ionice positum.* *ἐπὶ τοῦ βασιλείως τοῦ παιδὸς μετονομασθῆναι*. De regii filii nomine, priore mutato, nominatos fuisse [tradunt.] i. 94. *ἐπὶ τούτου τὴν ἐπανομίην ποιουμένους, ὀνομασθῆναι Τυρσηνοὺς*. Nominatos fuisse Tyrrenhos, cognomine, vel

nomine desumto, ab hoc regis filio. i. 94. [Vel hæc præpositio tempus indicat, quo quis vixit.] *ἐπὶ τούτου τοῦ οὔρεος οἱ ἄνθρωποι ἐπώνυμοι ἐγένοντο*. Ab hoc monte homines cognomen vel nomen habent impositum. Vel, de hoc monte denominantur. iv. 184. *ἐπ' ἧς ὁ χῶρος οὗτος τὴν ἐπανομίην ἔχει*. vii. 178. A qua locus cognomen vel nomen habet.

ἐπὶ cum genitivo, pro διὰ cum accus. *πυλαιᾶδες δὲ μοι δοκίουντι κληθῆναι ἐπὶ τούτῳ αἱ γυναῖκες, διότι βάρεσσαι ἦσαν*. Hæ mulieres ob hoc, [ideo] mihi videntur vocatæ columbæ, quia barbaræ erant. ii. 57. Sic *ἐπὶ τούτου τοῦ οὔρεος οἱ ἄνθρωποι ἐπώνυμοι ἐγένοντο*. Propter hunc montem, vel ab hoc monte, homines cognomen habent. iv. 184. vii. 40, 83.

ἐπὶ cum genitivo, pro πρὸς cum accus. *ὑπὸ Βοιωτῶν ἐξαναστάντες ἐτρέποντο ἐπ' Ἀθηναίων*. A Bæotis ex suis sedibus expulsi ad Athenienses se converterunt. v. 57. vi. 34.

ἐπὶ cum genit. tempus indicans. *ἐπ' ἐμοῦ*. Meo tempore. Mea ætate. Mea memoria. i. 5. *ἐπὶ τούτῳ τυραννέοντος*. Hoc regnante. i. 15. *ἐπὶ τῆς ἐμῆς ζωῆς*. Me vivente. i. 38. *ἐπὶ Δευκαλίωνος βασιλῆος*. i. 56. *ἐπὶ Δάρεος*. ibid. *ἐπὶ Λέοντος βασιλιέοντος*. i. 65. *ἐπὶ Μάντιω βασιλῆος*. i. 94. *ἐπὶ Ἀστυάγειος*. i. 130. *ἐπὶ τούτου*. Hoc regnante. Hoc vivente. ii. 4. *ἐπ' ἐμοῦ*. ii. 46. *ἐπὶ τούτῳ ἀρχόντων*. His regnantibus. iv. 5.

ἐπὶ cum dativo causam, quæ vulgo finalis appellatur, significans. *ἐπὶ τῇ κατῴδῳ*. Reditus causa. i. 60. *ἐπὶ μοῇ*. Remanendi causa. *ἐπὶ ἐξοδῳ*. Exeundi gratia. i. 94. *ἐπὶ συνοικήσῃ*. Cohabitationis matrimonii que causa. i. 196. *ἐπὶ διαφθορῇ*. Pernicie gratia, ad perniciem, ad exitium. iv. 164. *ἐπὶ καταστροφῇ*. Ad subigendum. iv. 167. *ἐπὶ πολέμῳ*. Belli inferendi

caussa. i. 76. ἐπὶ ἀγαθῷ τῷ πλήθει. In plebis commodum. ibid. ἐπὶ μισθῷ. viii. 137. Mercedis caussa. ix. 33.

ἐπὶ cum dativo, caussam significans, pro quo com. διὰ cum accusativo ponitur. ἐπὶ πόσῃ χρεΐματι, pro διὰ πόσον χρεῖμα; διὰ πόσα χρεΐματα; Propter quantam pecuniam? Quanta pecunia? iii. 38. ἐπ' ὧ ἀλγήσεις. Propter quod dolebis. iii. 40, 41. ἐπὶ χρεΐμασι δίκην ἀδικοῖν ἰδικασεῖ, pro διὰ χρεΐματα. Propter pecunias iniquum iudicium fecit. v. 25.

ἐπὶ cum dat. pro διὰ cum accus. ἐπὶ τοῦ ἀναθίντος ἐπαννυμῆ. Propter cognomen, vel potius nomen illius, qui hoc dicavit. i. 14. ἐπὶ μιῇ αἰτίῃ. Ob unicum crimen, ob unicum delictum. i. 137. ἐπὶ τούτῳ, pro διὰ τοῦτο. iii. 83. ἐπὶ τῷ γινομένῳ ἐκ πλανάγνις, pro διὰ τὸ γινόμενον. Animo consternati propter id, quod acciderat. iv. 4.

ἐπὶ cum dativo conditionem indicans. ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοις. Cum his conditionibus pactus cum eo fuisset; vel cum eo consensisset; vel compositione cum eo fecisset. i. 60. ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι. Iisdem conditionibus. i. 141. ἐπ' οἷσι. Quibus conditionibus. Vel, Quibus de caussis. iii. 48. ἐπὶ τέτῳ, ἐπ' ὅτι. Ea conditione, ut. iii. 83. ἐπὶ τούτοις. ibid. ἐπ' οἷσι θέλουσι αὐτοί. Quibus conditionibus ipsi vellent. iv. 145. ὁμολογήσαν ἐπὶ τέτοις. ix. 88. His conditionibus compositionem fecerunt, vel se dediderunt.

ἐπὶ cum dativo, Ion. et poet. Super. De. Gallice, *Touchant quelque chose*. pro com. περὶ cum genitivo. ἐχρηστεύοντο ἐπὶ πάσῃ τῇ Ἀρκάδιον χώρῃ. De toto Arcadum agro oraculum consuluerunt. i. 66.

ἐπὶ cum dat. Ion. et com. Contra. Adversus. τὰ ποιεῖμενα ἐπ' ἐαυτῷ. Quæ contra se fiebant. i. 61. ἐπὶ

κακῷ ἀνθρώπῳ σίδηρος ἀνύρεται. Ferum in hominis perniciem est inventum. i. 68. iv. 154.

ἐπὶ cum dat. com. pro πρὸς cum accusativo. ἐπὶ θανάτῳ, pro πρὸς θάνατον. Ad mortem. i. 109. iii. 119.

ἐπὶ cum dat. Ion. et poet. pro com. πρὸς. ἐπ' ἐκείνῃ τῇ συμφορῇ. Præter illam calamitatem. i. 45.

ἐπὶ cum accus. pro κατά. Utrumque vero pro ὅ cum dat. ἐκλάμβανεν ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι ἔργα. ix. 95. v. s. Molestiam in Græcia excepit. i. e. molestia affectus est in Græcia. In Græcia negotium [Deiphono] fuit exhibitum. Vide ἐκλαμβάνειν.

ἐπὶ cum accusat. pro ὑπὲρ, supra, vel pro ἐπὶ cum genit. ἐπὶ τὰ κράνια λόφους ἐπιδίδουσαι. Cristas supra galeas ligare. Cristas in galeis ligare. Galeis cristas alligare. Galeis cristas imponere. i. 171.

ἐπὶ cum accus. Adversus. Contra. στρατεύουσαι ἐπὶ Λυδίας. Cum copiis adversus Lydos proficisci. i. 71. στρατεύουν ἐπὶ τῷ Πέρσῃ. i. 77. ἐπὶ Σάρδεις ἰλάσῃ. Adversus Sardis venturus est. i. 77, 79, 90, 102, 124, 171. iii. 134. et alibi passim.

ἐπὶ. Ion. et poet. pro com. ἐπιυῖν. Insunt. οὐδ' ἐπὶ χεῖρες. Nec insunt manus. vi. 86. §. 3.

ἐπὶ μᾶλλον. Multo magis. ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι. Multo maiorem vim afferre. i. 94. ἐπὶ μᾶλλον ἰὸν ἐς τὸ θερμόν. Ad calidum magis accedens. i. e. Magis incalescens. iv. 181. Vel, magis ac magis calescens.

ἐπὶ μὲν τὰ μακρότερα· ἐπὶ δὲ τὰ βραχυτέρα. De lateribus aureis, a Croeso conflatis, ibi verba fiunt. Majores quidem. Minores vero. i. 50. Vel, Longiores quidem. Breviares vero.

ἐπιβαίνειν τῷ τύχεις. Murum ascendere. τέλος δὲ, ἀρετῇ, καὶ λιπαρίῃ ἐπέβησαν Ἀθηναῖοι τῷ τύχεις. ix. 70.

Tandem vero virtute, et perseverantia, Athenienses murum ascenderunt.

ἐπιβάλλειν. commun. De tributis dictum, quæ populis imponuntur, ac imperantur. *ἐπρηστοι παρ' ἐκάστω τὸ ἐκάστοις ἐπιβάλλον.* A singulis exigebant, quod singulis imponebant. i. 106.

ἐπιβάλλειν cum accusativo personæ, et infinito: pro obtingere aliquid alicui. *τὴς Δελφὸς ἐπίβαλε τὸ τιταρτημόριον τοῦ μισθομάτος παρασχύν.* Delphis obigit ut quartam sumtus partem præberent. ii. 180. Gallice, *Echoir.*

ἐπιβάλλειν, τό. com. Portio, quæ alicui obtingit. *ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον.* Accepta fortunarum portione, quæ singulis obtigerat. iv. 115. Gallice, *Ayant reçu la part des biens qui leur étoit échue.* quod per verbum alibi effertur, *ἀπολαχόντες μέρος, ὅσον αὐτοῖς ἐπίβαλε.* Accepta portione, quæ ipsis obtigerat. vii. 3. [Demosth. *περὶ εἰφ.* p. 312. ed. Reisk. τὸ ἐπιβάλλειν μέρος μετιυλφῆναι νομίζω τὴν πόλιν. Existimo rempub. partem, quæ ipsi obtigerat, participasse.]

ἐπίβασιν ἢ τινα ποιῆσθαι. Herodotea locutio, q. d. Invasionem in aliquem facere; pro, Actionem alicui intentare. vi. 61.

ἐπιβατεύειν. com. Navem ingredi. Navigio vehi. In navi militare. vi. 15. *ἐπιβάτευον δι' ἐπὶ πασίω νῆϊ.* In omnibus vero navibus vehebantur. vii. 96. *ἐπιβατεύοντος Πύθων.* vii. 181. Cum navis propugnator esset Pythes; vel, cum in ea navi veheretur. *ἐπιβάτευον ἐπὶ ταυτίω τῶν νῆϊ.* In his navibus vehebantur. vii. 184. viii. 130.

ἐπιβατεύειν τινός. Herodotea locutio. Aliquid occupare, sibi que vendicare, usurpare. *ἐπιβατεύων τῷ Σμέρδιος οὐνόματος.* Smerdis nomen usurpans, sibi que vendicans.

iii. 63. *ἐπιβατεύων τοῦ ὀμνήμου Σμέρδιος.* iii. 67. *τοῦτου τοῦ ῥήματος ἐπιβατεύειν.* Hoc verbum usurpans, vel arreptum servans. vi. 65. *ἐπιβατεύειν τῷ Εὐνήϊου οὐνόματος.* ix. 95. Videtur metaphora sumta ab iis, qui in alienas ædes, prædia, et possessiones invadunt, ac eas occupant, usurpant, sibi que vendicant.

ἐπιβάτης, ὁ. com. Epibata. Vector. Qui navigio, vel equo, vel curru, vel aliquo instrumento vehitur. iv. 145. vi. 12. Miles classarius. Navis propugnator. *ἐξοπλίσαντες τοὺς ἐπιβάτας ὡς ἐς πόλεμον.* vii. 100. Cum navium propugnatores ut ad bellum, vel prælium armassent. *τῶν ἐπιβατίων τὸν καλλισύοντα ἀγαγόντες.* vii. 180. Cum epibatarum, sive navis propugnatorum, eum, qui fortissime se gesserat, adduxissent. vii. 184. viii. 83, 90. Dictus ἐπιβάτης *παρὰ τὸ ἐπιβαίνειν ἐπὶ νηὸς Φοινίσσης ἐπιβάς, ἱκομίζετο ἐς τὴν Ἀσίην.* viii. 118, 120. *πολλῶν ἐπιβατίων.* viii. 118. *ἐπιβάτας ἰόντας.* ix. 52.

ἐπιβάτης, ἡ, ὅν. De loco dicitur, ad quem patet accessus, ac iter. In quem ascendi, et iri potest. iv. 62. (*ἀπότομος.*)

ἐπιδήτωρ, ὁρος, ὁ. Ion. et poet. pro com. ἐπίδάτης, ου, ὁ. q. d. Inscensor, vel Ascensor. Qui ascendit aut navem aut equum, et qui nave vel equo vehitur. *ἐπιδήτωρ ἵππων.* V. Hom. 14. Inscensores equorum. i. e. equorum agitadores, equites. Sic et Hom. Odyss. Σ. v. 262. *ἵππων ἀκυπόδων ἐπιδήτωρ.* i. e. equorum velocibus pedibus prædicatorum agitadores. Idem in Hymno in Geminis, H. xvi. v. 5. *χαίρει Τυνδαρίδαι, ταχέϊν ἐπιδήτωρ ἵππων.* et H. xxxii. v. 18. idem carmen repetitur. At Odyss. Α. v. 130. et Odyss. Ψ. v. 278. Homerus verrem, suum maritum, a venerei congressus actu vocat, *συνὴν ἐπιδήτορα κάπρον.* Vide ἀνὰ δά-

της, et ἀμβάτης in nostro Græco Xenophontis indice.

ἐπιβοηθεῖν, ὤν. V. H. Præter alios opem ferre. Suppetias ferre. Jam laboranti ad opem ferendam supervenire. κελύοντάς σφι ἐπιβοηθεῖν. vii. 207. Jubentes sibi ferre suppetias, subsidio sibi venire.

ἐπιβουλεύειν. com. In animo habere. Animo agitare. Consilium aliquod inire. Moliri aliquid. Insidiari. ἐπιβουλεύειν πρήγμασι μεγάλοις. Res magnas animo agitare. iii. 122. ἡμεῖς βασιλεὺς ἐπιβουλεύειν θάνατον. Rex mortem mihi molitur. Vel, Rex de me interficiendo cogitat. ibid.

ἐπιβουλεύειν θάνατόν τινι. Mortem alicui per insidias parare. Οἱ γασσῶται σφι γυρόμενοι, ἐπιβούλευον θάνατον Στραττί τῷ Χίου τυράνῃ. viii. 132. Qui, conjuratione inter se facta, Strattin per insidias interficere statuerant. ἐπιβουλεύοντες δὲ φανεροὶ ἐγένοντο. ibid. v. s. Insidiantes vero manifesti facti sunt. i. e. Sed eorum insidiæ patefactæ sunt.

ἐπιβουλεύειν τινὰ, pro τινί. Insidias alicui moliri. ἐπιβουλεύει βασιλίᾳ. Ctesias Pers. 52. Insidias regi molitur.

ἐπιβῶσασθαι. Ion. et poet. pro com. ἐπιβῶσασθαι. Invocasce. Implorasse. i. 87. v. 1. ἐπιβῶσαντο. Implorarunt. ix. 23. pro com. ἐπιβῶσαντο.

ἐπιβῶσανναι. Ion. et poet. pro com. ἐπιβῶσανται. Vocaverint. Accersiverint. v. 1.

ἐπίγαμος, ὁ καὶ ἡ. Nubilis. Qui, quæve, justam nuptiarum celebrandarum ætatem habet. Valla vertit, cœlebs : at cœlibis nomen alio modo sumitur, aliudque significat. i. 196.

ἐπιδαφιλεύσθαι, et ἐπιδαφιλεύειν. com. Liberaliter exhibere. τὰς ἀδελφὰς ἐπιδαφιλεύόμεθα ὑμῖν. Sorores [nostras] vobis liberaliter exhibemus. v. 20.

ἐπὶ δέ. Passim apud Herodotum reperitur, modo quidem ad indicandam rem, in qua aliquid inest, quæ non exprimitur, sed ex præcedentibus est repetenda ; modo vero, idem valet ac πρὸς δέ. Præterea vero. Alias, Post significat, ut, ἐπὶ τούτοις, pro μετὰ ταῦτα. Post hæc. Postea. ἐπὶ δὲ, σίδηρος ἦν. In illis vero [sagittis] ferrum erat ; id est, Illæ vero sagittæ ferro, sive ferrea cuspidē, munitæ erant. vii. 65, 69, 75, 92. viii. 93, 118. ix. 35.

ἐπίδειξις, ἡ. com. Demonstratio. Ostentatio. Notitia manifesta, qua fit ut res demonstretur, et quodammodo digitis indicetur. τοῦτο ἐς ἐπίδειξιν ἀνθρώπων ἀπίκτο. v. s. Hoc in hominum demonstrationem venit, i. e. hominibus innotuit, ita ut omnes hoc indicarent, acdemonstrarent. ii. 46. Valla vertit, Quod in ostentationem hominum pervenit. Sed hæc verba non satis aperiunt auctoris mentem. Stephanus ait ἐπίδειξιν hic pro ostento sumi. Sed ne ipse quidem locum interpretatur, ut est interpretandus. Veram interpretationem a nobis habes allatam, sive verba, sive sensum spectes. τῶν ἰκίων τὴν ἐπίδειξιν ἐποιέτο. V. Hom. 10. [suorum] carminum ostentationem faciebat, i. e. sua carmina ostentabat. quod V. Hom. 12. sic explicatur, τὰ ἰκία τὰ ποιούμενα αὐτῷ ἐπιδείκνυτο.

ἐπιδέξις (ἀριστερός.) Dexter (Sini-ster.) τὰ ἐπιδέξια. sub. χωρία. Loca ad dextram sita. vi. 33.

ἐπίδηλος, οὐ, ὁ καὶ ἡ. com. Φανερός, ἐπιφανής. Manifestus. Illustris. Notus. Qui innotescit, vel innotuit. Qui notus est, vel fit. De quo aliquid cognoscitur. ἕλων δὲ μὴ ἐπίδηλος εἶναι τοῖσι Ἕλλησι. viii. 97. Cum autem Græcis manifestus esse nollet. Cum suum consilium a Græcis cognosci nollet. ἐπίδημος. Qui est in aliquo populo,

Domesticus. Intestinus. Vocabulum Herodoteum. ii. 39.

ἐπιδίζεσθαι. Herodoteum vocabulum. Inquirere. Investigare. ab ἐπιδίζμαι, ut τίθιμαι. ἐπιδίζεσθαι τὸ ἐνθιῦται ἡμῖν ὁ λόγος τὸν Κύρον, ὅστις ἰὼν τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατέϊλε. Latin. interpres. Hinc nobis exsequetur oratio, &c. quam interpretationem οἱ λεξικογράφοι videntur secuti, quum scribunt, ἐπιδίζομαι. Exsequor. Nihil præterea addunt. Sed locus ita vendendus, Hinc oratio nobis inquit Cyrum, quisnam cum fuerit, Cræsi regnum everterit. Pro, Jam vero inquirendum nobis est, accurate quærendum est, ac dicendum, quisnam fuerit Cyrus ille, qui Cræsi regnum evertit. i. 95. Vide διζήμαι supra i. 94. ἅπαν διζίσθαι. Remedia quærere. τί δ' ἂν ἐπιδίζημι; Quidnam quærens? ab ἐπιδίζμαι. v. 106.

ἐπίδοξος, ὁ καὶ ἡ. com. De quo est aliqua opinio in futurum. Dicitur et de personis, et de rebus. pro quo et προσδοκίμος. τάδε τοι ἐξ αὐτίων ἐπίδοξα γινώσθαι. Hæc ab istis tibi eventura est credibile. i. 89. κακὰ ἐπίδοξα. Mala, quæ expectantur. iv. 11. πολλοὶ εἰσιν ἐπίδοξοι ταῦτ' οὕτω πείσασθαι. Multis hoc ipsum eventurum est opinio, vel expectatur. Multis hoc ipsum eventurum videtur. vi. 12. ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν. Ctes. Pers. 46. De eo erat opinio, fore ut regnaret. Homines eum regnatum opinabantur. Gall. melius hoc ita redderetur, On estimeoit qu'il régneroit, vel, qu'il seroit roi.

ἐπίειν, ut ἐξίειν. Ion. pro com. ἐφίειν, et ἐφίειναι, et ἐξίειναι. Vide ἐπίειναι. Sic et ἀνίειν, pro ἀνίειναι.

ἐπιέναι. Ion. pro comm. ἐφίεναι. Immittere. Permittere. Οὐδ' ἦν ὁ Λάκων ἐπὶ τοι ἄρχειν αὐτῆς ἡμεῖς ἐπήσομεν. vii. 161. Neque si Laccon tibi permittat ejus imperium

habere, nos permittemus. Illud autem ἐπὶ formatur ab ἐπίω, pro com. ἐφίω. unde τὸ ἐφίωμι, cuius fut. ἐφίσω com. at Ion. ἐπύσω. aor. 2. act. ἐφίον, et Ion. ἐπιόν. subjunct. ἰὼν ἐφίω, et Ion. ἐπίω, ἡς, ἢ. alioqui ἐπύη, pro ἐφύη, scribendum, ut sit optativi tertia singularis, ab ἐφύην, ἡς, ἢ. Vel ἐπύη scribendum, quod Ion. formabitur ita: subjunct. aorist. 2. act. com. ἐφῶ, Ion. ἐπῶ, καὶ διαλύσει ἐπίω, καὶ ἰπυθίου τοῦ ἐπύω, ἡς, ἢ.

ἐπιέναι. Ion. pro com. ἐφίεναι. Permittere. Concedere. Remittere. quod alias συγχωρεῖν dicitur. Ἐπὶ τοίνυν ἔδεν ἐπιέντες ἔχουσιν τὸ πᾶν ἰθίλει, οὐκ ἂν θάνατοι τὴν τάχιστην ὀπίσω ἀπαλλασσόμενοι; vii. 162. Quoniam igitur nihil concedentes, [nihil remittentes de iis, quæ postulatis,] rem totam, [omnia, quæ petitis,] habere vultis, non retro quam celerrime hinc discedetis?

ἐπίσσει. 3. pers. perf. pass. ab ἐπίω. fut. ἐπίσω. Induo. aor. 1. εἶσα. perfectum act. εἶκα. pass. εἶμαι, unde εἶμένος, et ἐπιεμένος. indutus. Hom. Iliad. A. v. 149. ὦ μοι ἀναιδὴν ἐπιεμίει, κερδαλιόφρον. Et assumpto σ fit υφμαι, σαι, ται. Indutus, tectus sum. Hinc τὸ ἐπίσσει compositum. Hinc etiam plusquam perfectum poet. εἶσο, pro εἶσο, assumto σ, facta διαλύσει τῆς υ διαφύγγου in υ, in tertia persona. Hom. Il. M. v. 463. λάμπει δὲ χαλκῷ Σμερδαλίω, τὸν εἶσο περὶ χροῖ. Ἡ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸν δ' ἐπίσσει. i. e. Cui testudini substratum quidem est æs, æs etiam est induta, ære est induta. i. 47. Hujus versus sensum et interpretationem vide i. 48.

ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι. com. Supervivere. Superesse. i. 120.

ἐπὶ θανάτῳ, pro πρὸς τὸν θάνατον. Vide θάνατος. τὸ παιδίον παρ' ἐδὼ

τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Infans ad mortem deducendus traditus est. i. 109. ἔδρασε τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Ad necem ligavit, id est, Ligari vincirique jussit, ut ad necem, ad supplicium deducerentur iii. 119. τοὺς ἄλλους Ἀθηναῖοι κατίδωσαν τὴν ἐπὶ θανάτῳ. v. 72. Sed hoc loquendi genus ἑλληπτικὸν videtur. Plenum ac integrum fuerit si dicas, τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγουσαν, ἀντὶ τῷ, πρὸς τὴν ὁδὸν, &c. Vel aliquid ἰσοδυναμοῦν ad orationis ὁλοκληρίαν desideratur. ἔδρασαν ἐπὶ θανάτῳ. ix. 37.

ἐπίθητα masculi generis, sive sint nomina, sive sint participia, passim non solum Attice, sed etiam Ionice, cum nominibus substantivis eleganter poni. Quod in nostro Sophoclis indice Græcolatino diligenter notatum pag. Soph. 96, 123, 124, 125, 208, 296, 325, 338, 344, 346, 348, 349. Sic apud Herodotum ἐπακίδες ἀρετῆς. Sic enim scribendum videtur, non ἑπακτος, pro. ἑπακτῆ. vii. 102.

ἐπίθημα, τος, τό. Operculum. Tegumentum. Tegmen. χάλκειον ἐπίθημα ἐπιθύς. Æreum operculum imponens. Imposito æreo operculo. i. 48.

ἐπιθυμητής, οὔ, ό. com. Cupidus. Studiosus. Νιστέρων ἔργων ἐπιθυμητής. Rerum novarum studiosus. vii. 6.

ἐπιθυμία. Cupiditas. Desiderium. ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι. Cupiditatem perficere, i. e. explere. Perficere quod cupimus. i. 32. ἐπιθυμίην ἐπιῖκαι. Desiderium ferre, pati desiderium, nec libidini satisfacere. ibid.

ἐπὶ ἴσῃ. com. Æqualiter. Æquali conditione. διαφέρονσι δὲ σφὶ ἐπὶ ἴσῃ τὸν πόλεμον. Ipsi autem bellum æquo Marte diuturnum gerentibus. i. 74. ἐπίσης etiam unica voce dicitur. vii. 50.

ἐπικαλόμενα χρέματα vocat Hero-

dotus pecunias, quas quis alicui eripuit, et propter quas earum dominus conqueritur, hocque dat crimini, criminans ipsum furem. ii. 118.

ἐπικαίκαλύσαι. παρὰ τὸ ἐπικαίκαλύξαι. com. Inundare. ἐπικαίκαλύσαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν. Totam Asiam inundasse. i. 107.

ἐπικάρσιος, η, ον. N. H. pro com. πλάγιος. Obliquus. Transversus. iv. 101. vii. 36.

ἐπίκαυτος, ό και ή. N. H. Quod in vulg. Lexicis non exstat. Obustus. Præustus. Ἀκοντίοισι ἐπικάυτοισι χρεώμενοι. Jaculis præustis utentes. vii. 71. Sic et Virgil. Æn. 11. v. 893. Tela manu trepidæ jaciunt, ac robore duro, Stipitibus ferrum sudibusque imitantur obustus. Idem Æn. 7. v. 524. Stipitibus duris agit, sudibusve præustis. Herod. vii. 74. iisdem verbis utitur.

ἐπικερδής, ό και ή. και τὸ ἐπικερδής. N. H. Quæstuosus. Qui quæstum affert. In neutro genere τὸ ἐπικερδής apud Herodotum substantive pro κέρδης, i. e. quæstus, positum videtur. οἱ Σάμιοι τὴν δικάτην τῶν ἐπικερδίων ἐξιόντες. Samii selecta quæstus decima. iv. 153. In vulgatis Lexicis legitur ἐπικέρδος, τό. Quæstus. Sed, an verum hoc sit, dubitari potest. In Stephani codicis margine scribitur ἐπικερδίων, ut a recto τὸ ἐπικέρδιον. Sed ne hoc quidem dubitatione caret.

ἐπικερτομαῖν. Ion. et poet. Verba cor, i. e. animum, proscindunt, pungentia, mordacia proferre. Eustathius interpretatur μετρίως χλευάζειν. Mediocriter subsannare. Leviter deridere. Sed tamen proprie significat verbis mordacioribus aliquem pungere, vel insectari, quod faciunt subsannatores, sive derisores. παρὰ τὴν ἐπὶ πρῶτοις, καὶ τὸ κίερα, εἴτα κίερα, τυτίσι τὴν καρδίαν, καὶ ψυχὴν, καὶ τὸ τίμεναι. viii. 92. Valla vertit, Jo-

catus est. Quod bene jam. Polycritus enim Æginetas Medorum partibus favere dixit: sed κατ' ἀντίφρασιν, ἰερωνικῶς, et sensu contrario, quod Medos ab ipsis pessime tractari videret.

ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινι. com. Pecuniam in alicujus caput per præconis vocem polliceri alicui, qui aliquem vel ceperit, vel interfecerit, vel vivum vel mortuum in nostram potestatem redegerit. Aliter, Aliquem proscribere, et per præconis vocem, certam pecuniæ summam ei polliceri, qui proscriptum ceperit, vel occiderit, vel ad nos vivum deduxerit, vel mortuum portarit. Valla vertit, Caput alicujus pecunia licitari. Dicitur et ἀργύριον ἐπὶ τινι ἐπικηρύσσειν. vii. 213, 214. Vide πωλαγόρμαι.

ἐπικηρυκίσθαι. com. Per præconem aliquid agere. ἐπικηρυκίστο Πισιστράτῃ. Cum Pisistrato per præcones agebat. i. 60. Vel, per caduceatorem cum P. agebat. Κροῖστος μὲν δὴ ταῦτα δι' ἀγγέλων ἐπικηρυκίστο. Cræsus igitur hæc per legatos nuntiavit. i. 69. ἐπικηρυκίζοντο πρὸς Παιυσανίην οἱ Θηβαῖοι. ix. 87.

ἐπικίνδυνος, ὁ καὶ ἡ. com. Periculosus. vii. 239.

ἐπικίρνασθαι. Ion. et com. Misceri. κρητὴρ ἐπικίρνεται. Crater miscetur, pro, ἐν τῷ κρητῆρι οἶνος ἐπικίρνεται. In cratere vinum miscetur. Sed μετανομικῶς crateri tributum, quod vino tribuendum, quod in cratere miscetur. i. 51.

ἐπικλήτος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Advocatus. Accersitus. Περσίαν τοῖσι ἐπικλήτοις. viii. 101. Persis accersitis. Illis de Persarum numero, qui fuerant accersiti. v. 75.

ἐπὶ κοινά. Herodotea locutio, pro com. κοινῶς. In commune. Communiter. Sic et Galli, En com-

mun. ταῖς γυναῖξιν οἱ Μασσαῖται ἐπὶ κοινὰ χρεῖνται. Uxoribus Massagetæ communiter [i. e. communibus] utuntur. i. 216. quod συνύμης dicitur ἐπίκοινοι τῶν γυναικῶν μίξιν ποιεῖσθαι. iv. 104, 172.

ἐπίκοινος, ὁ καὶ ἡ. com. Promiscuus. ἐπίκοινοι τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιοῦνται. In commune cum mulieribus miscentur. Mulieribus liberorum procreandorum gratia communibus utuntur. Communes habent uxores. ibid. Vel, Cum uxoribus in omnium conspectu congrediuntur. μίξιν ἐπίκοινοι τῶν γυναικῶν ποιοῦνται. iv. 180.

ἐπικουρῶν. com. pro quo- τὸ βοηθῶν frequentius. Opem alicui ferre. Auxiliari. ὁ πῖζος ἐπικούρει. iv. 128.

ἐπικουρή, ης, ἡ. Ion. pro com. ἐπικουρία. βοήθεια. Auxilium. v. 63, 80. vi. 100, 108.

ἐπικουρος, ὁ. Ion. poet. et com. Auxiliator. Qui opem alicui fert. i. 64. iii. 91, 145, 146. οἱ ἐπικούροι. Milites auxiliarii. iii. 146. vi. 39.

ἐπικτήτος, ὁ καὶ ἡ. com. Acquisitivus. ii. 5. ἐπικτήτος γῆ. ii. 10. iii. 3.

ἐπιυῖσκασθαι. com. Superfoetare. iii. 108. Vide Œconomiam Hippocratis.

ἐπιλαβομένοις δυνάμις. ix. 99. Facultatem nactis. Potestatem adeptis.

ἐπικράειν. com. Imperium obtinere. In sua potestate habere. Vincere. Superare. τῆς θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπικράτουν. Milesii maris imperium obtinebant. i. 17. τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι. Ignem superare. i. 86. ad fin. ἐπικράτουν τῶν περὶ καὶ πρότερον. Obtinebant, in sua potestate habebant, quæ et ante. i. 106. ἐπικράτουν τῇ γένει Μίνως. Minos sua factione superior evasit. i. 173. τῶν ἐπικράτων. In quos imperium habebat. ii. 1. iii. 32,

52. πλήθει ἐπικρατίῳ. Copia superat. Copia superior est. iv. 50. ἢ τις ἐπικρατήσει αὐτοῦ. Si quis eum superarit. iv. 65. ἐπικρατίῳ Περσῶν. Persas imperio vestro pressistis. iv. 119. vel, sub imperio vestro tenuistis. τῆς Σαλαμῖνος ἐπικράτει Εὐθλῶν. Euethlon Salaminis imperium obtinebat. iv. 162. ἐπικρατήσας τῶν περημάτων. Rerum potitus. Vel, Cum eas res in suam potestatem redigisset. iv. 164. οἱ Πέρσαι ἐπικράτησαν πλήθει. v. 2. πολλὰς εἶχε ἐπικρατήσων τῆς θαλάσσης. Magnam habebat spem fore ut maris imperio potiretur. v. 36. οὐ δυνάμενος ἐπικρατῆσαι [τῆς ἀκροπόλεως.] Cum [arcem] in suam potestatem redigere non potuisset. v. 71. τῇ μάχῃ ἐπικράτησαν. Prælio [suos adversarios] vicerunt. v. 116. τῶν νῶν ἐπικράτησαν. vi. 115. ἐπικρατίῳ, ἢ ἀπολλυθῆναι. Aut vincere, aut perire, id est, mori. Hoc autem de Lacedæmoniis dicebatur. Huc spectat et illud, ἢ μετὰ τὰς ἢ ἐπὶ τὰς. sub. ἀσπίδος. Aut cum hoc domum victor redi, aut in hoc mortuus domum reporteris. vii. 104. Βασιλεὺς ἐπικρατίοντος τῆς θαλάσσης. vii. 139. Cum rex imperium maris obtineret; vel, Cum rex mare teneret in sua potestate. ὡς ἐπικράτης μάχῃ τῶν Γελοῶν. vii. 155. Cum Geloos prælio superasset. ἐπικρατίῳ Γέλης. Cum Gelam teneret in sua potestate. vii. 156. ἐπικράτησαν τῇ μάχῃ. vii. 164. Prælio superiores evaserunt. τῶν ἀνδρῶν τουτῶν ἐπικρατήσομεν. Hos viros superabimus. vii. 234. viii. 18, 94, &c.

ἐπικρατῶν interdum neutraliter poni videtur pro Constante usurpari, et rebus tribuitur, de quibus id usus evicit, ac obtinuit, ut aliquid dicatur. Τῆνομα Ὁμηρος ἐπικράτης τῷ Μελησιγενί. V. Hom. 13. Lat. interpres, Mele-

sigenes nomen obtinuit Homeri. Quod optime quidem Latine redditum, si solum sensum, neglectis omnino verbis, spectes. At hoc verba sonant; Homeri nomen Melesigeni [tributum] evicit, [obtinuit.] Vel, Homeri nomen in Melesigene vicit: id est, Usus evicit, ac obtinuit, ut Melesigenes Homeri nomine vocaretur. Vel, Illud usus obtinuit, ut Homeri nomen Melesigeni tribueretur. Hoc ex sequentibus Herodoti verbis disertissimis manifeste patet. Nam statim subjicit, ὥς πρότερον ὀνομαζόμενον αὐτοῦ Μελησιγενίος τοῦτο γινέσθαι τοῦνομα Ὁμηρος. i. e. Quare, cum ille prius vocaretur Melesigenes, hoc Homeri nomen [a cæcitatibus calamitate ei inditum] fuit.

ἐπιλαμβάνειν. com. Occupare. Invadere. ἐπιλαβὼν λοιμὸς τὸν στρατόν. viii. 115. Pestis cum exercitum invasisset.

ἐπιλαμβάνεσθαι. com. cum genitivo Nancisci. προσάτω ἐπιλαβόμενοι. Patronum vel ducem nacti. i. 127. προφάσις τευ ἐπιλαβέσθαι. Occasionem aliquam nancisci. iii. 36. προσάτω ἐπιλαβόμενοι. v. 23. προφάσις ἐπιλαβόμενοι. Speciosam caussam nacti. vi. 13. Vel, Occasionem nacti. vi. 49, 114.

ἐπίλαμπος, ὁ καὶ ἡ. Vocabulum Herodoteum pro com. κατάδηλος, et καταφανής. Manifestus. In aliquo facinore deprehensus. ἐπίλαμπος ἀφάουσα ἔσαι. [Aures] palpsans deprehendetur. iii. 69.

ἐπιλάμψαντος ἔαρος. Herodotea locutio, q. d. Affulgente, vel apparente, vere. viii. 130. Pro quo com. dicitur ἔαρος ἀρχομένου id est, Veris initio. Vel, ἄρα ἔαρι, sive ἤρι. Statim primo vere. Quod συνανίμως dicitur, ὡς τὸ ἔαρι ἐπίλαμπι. i. 190.

ἐπιλαίειν. com. *Lævigare*. Polire. τοσαῦτα ἐπιλήνας τὴν εἰρξὴν γνῶμην. Cum his verbis Xerxis sententiam expolivisset, exornasset. vii. 9. ad fin. Valla vero, His Xerxis sententiæ assentatus. Quam interpretationem si recipiamus, loquendi genus μεταφορικῶς esse dicemus. Quemadmodum enim qui metallum, vel marmor, vel lignum lævigat, polit, ac exornat, id tractatu mollius ac suavius reddit, sic etiam qui suis verbis alicui assentantur, eum quodammodo molliorem suavioremque sibi reddunt, ejusque benevolentiam sibi conciliant. Sed hoc paulo durius mihi nunc videtur. Crediderim potius τὸ γνῶμην τινὸς ἐπιλαίειν accipiendum simpliciter pro sententiam alicujus expolire, et exornare, quod fit quum duriora mollioribus, asperiora suavioribus, obscuriora dilucidioribus, et prolixiora brevioribus explicantur. Lectores eam sequantur sententiam quam judicarent optimam.

ἐπιλέγειν. com. Dicendo addere. Addere. Dicere. τοιοῦτοι λόγον ἐπιλέγοντες. Talem rationem addentes. ii. 156. iv. 65. v. 4. ἐπιλέγων λόγον τόνδε. vii. 147. viii. 49.

ἐπιλέγεσθαι. com. pro quo magis usitatum ἀναγινώσκειν. i. 124. Legere. ἐπιλεγόμενος τὸ βιβλίον. Librum vel literas legens. i. 125. ἐπιλεγόμενος τὰ γράμματα. Literas [tabulas expensi] legens. ii. 125. Hoc ab interprete non expressum. τῶν βιβλίων ἂν ἕκαστον ἐπιλέγεσθαι. Singulas literas legere. iii. 128. τὸ βιβλίον ἐπιλεξάμενος. Literis lectis. v. 14. [τὰ γράμματα] ἐπιλέξαντο. Literas legerunt. vii. 239. viii. 22, 128, 136.

ἐπιλέγεσθαι. Peculiariter apud Herod. accipitur pro com. διαλογίζεσθαι. Ratiocinari. Aliquid animo volutare. Ταῦτα ἐπιλεγόμενος Κρῆσος. Hæc ratiocinanti Cræso.

i. 78. ἐπιλεξάμενος. Ratiocinantem. Reputantem. i. 86. τὰδε ἐπιλεγόμενος. Hæc reputans, hæc perpendens. ii. 120. [Steph. his adjectis. at hæc non videtur jam esse mens auctoris.] ἐπιλεξάμενος. Animadvertens, perpendens, existimans. iii. 65. v. 30, 80. ταῦτα ἐπιλεγόμενοι. Hæc perpendentes. vi. 9. ἐπιλεγόμενός μοι ἴδοξί. Mihi ratiocinanti visum est. vi. 86. §. 1. vii. 47, 49, 50, 52. μηδὲ σκοπεῖν ἐν αὐτῶν ἐπιλέγεσθαι. vii. 149. viii. 50. Locus hic vel ἀνακόλουθον habet, vel est corruptus, ut et præcedens. Sic enim hæc viderentur efferenda. σκοπεῖν δὲ ἔχον σκοπιδᾶς γινίσθαι τριηκοταετίδας, καί περ τὸ χρηστέρων φοβούμενους. ἵνα δὲ σφι οἱ παῖδες ἀνδρωθέντες ἐν τέτοις τοῖσι ἔτισι, ἐπιλεγόμενοι, σκοπεῖν μὴ οὕτως, ἢν ἄρα σφίς καταλάβῃ πρὸς τῷ γυγνόντι κακῷ, ἄλλο πταῖσμα πρὸς τὸν Πέρσῃ, ἐν αὐτοῖς τοιοῦτον ἔσθαι τῶν Λακεδαιμονίων ὑπάρχους. i. e. Dicebant autem se studuisse tricennale fœdus fieri, quamvis oraculum formidarent, ut intra hos annos sibi ad virilem ætatem pervenirent filii, considerantibus, fœdere nullo percusso, si præter superiorem cladem [a Lacedæmoniis jam] acceptam, alia calamitas [in bello] contra Persam [gerendo] sibi contingeret, se Lacedæmoniis in posterum subiectos fore, [fore, ut in posterum Lacedæmoniorum imperio parere cogerentur.] Valla sensum potius quam Græcorum verborum vim expressit. Nos utrumque præstare conamur, ita tamen ut Latinæ puritatis rationem habeamus. ταῦτα ἐπιλεγόμενοι Λεωνίδην. vii. 220. Leonidem hæc reputantem. τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα. vii. 236. Res adversariorum non agitare animo, non perpendere res hostium.

ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην. V. Horn.

cap. 2. Infamiam commemorans.

ἐπίλογος. Ion. pro com. ἐπιμύθιον. i. e. Alicujus dicti explicatio, et ad rem aliquam applicatio. Dicti ratio. λέγουσιν ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπilogῳ. Ferunt Cræsum illa dicti ratione, et ad rem propositam, et explicatam applicatione, delectatum. i. 27.

ἐπίλοιπος, ὁ καὶ ἡ. com. Reliquus, a, um. iv. 154. τὰς ἐπιλοίπους τῶν πολλῶν. vi. 33.

ἐπιμαχος, ὁ καὶ ἡ. Qui oppugnari potest. Qui expugnari potest. De loco proprie dictum. χωρίον ἐπιμαχον. i. 84. (ἄμαχον. ibid.) τοῦ τύχης ἐπιμαχον. Murorum pars, quæ potest expugnari. vi. 133. ἡ τὸ ἐπιμαχάτατον ἦν τοῦ χωρίου παντός. ix. 21. Ubi loci totius pars oppugnationi maxime patens erat.

ἐπιμαχάτατος, ου, ὁ. com. ἡ τὸ ἐπιμαχάτατον ἦν τοῦ χωρίου παντός. ibid. Ubi totius illius loci pars oppugnationi maxime patens erat.

ἐπιμελῆσαι ποιῆσθαι τῶν παιδίων. V. Hom. 24. Puerorum curam gerere.

ἐπιμελῆς, τό. com. Quod alicui curæ est. Id, de quo quis est sollicitus, vel cujus curam gerit. Κύρω ἐπιμελῆς ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε. Quæ Cræsus dixit, Cyro curæ fuerunt. i. 89. ἐπιμελῆς μοι ἦν. Mihi curæ erat. ii. 150. τῷτ' ἦν οἱ ἐπιμελῆς. Hoc ei curæ erat. iii. 40. v. 12. vii. 37.

ἐπιμελίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἐπιμελία. Diligentia. V. Hom. c. 5. Cura. ἐπιμελίην ἔχειν τινός. Ibid. c. 7. Alicujus curam gerere. De aliquo sollicitum esse. Aliquem curare. ἐν ἐπιμελείᾳ ἔκ' ἔτι ἔχει τὸν Ὀμηρον. Ibid. c. 16.

ἐπιμύθεσθαι, com. τὰ Κροῖσος ἐπιμύθεσθαι τῷ Κύρῳ. Quæ Cræsus Cyro crimini dans. Quæ Cræsus in Cyro damnans. Ob quæ Cyro

succensens, ac infensus. i. 75.

ὥστε τὸν σὸν παῖδα μὴ ἐπιμύθεσθαι. Ita ut tuus filius non conquerratur. i. 116. ἀντὶ τέτων Αἰγύπτια ἐπιμυθόμενοι Ἀπρίη. Pro his [cladibus acceptis] Ægyptii Apriæ infensi, vel eum damnantes. iv. 159. ἐπιμύθεσθαι ὅσα Μίνως ἡμῖν ἐπιμύθε. vii. 169. Damnate, vituperate, quæcunque vobis immisit Minos.

ἐπιμύθια [θεῶ] τιλεῖν. viii. 41. Menstrua sacra [Deo] facere.

ἐπιμνησθῆσθαι τινος. Rei alicujus mentionem facere. Rem aliquam narrare. ἐπιμνησθῆσθαι ἀμφοτέρων. Utrumque commemorabo. i. 5. τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες. His tantum commemoratis. i. 14. ἔκ' ἐπιμνησθῆσθαι. Mentionem non faciam. i. 51. τοῦ πρῶτον ἐπιμνησθῆναι. Cujus ante mentionem feci. i. 85. τέτων ἐπιμνησθῆσθαι. Horum faciam mentionem. i. 177. τὰ δ' ἐν ἐπιμνησθῆσθαι αὐτῶν. Quæ vero ex ipsis commemorabo. ii. 3. μεγαθύμους περὶ ἐπιμνησθῆσθαι. ii. 101. τουτίων ἐπιμνησθῆναι. viii. 55.

ἐπιμπλῆσαι. Ion. 3. pers. sing. imperf. pro com. ἐπιμπλάττω, ᾧ, το. hocque pro ἐπιμπλάττω, ab indicativo ἐπιμπλάμαι, quod a ἐπιμπλημι, quod a ἐπιμπλάω, ᾧ, impleo. iii. 108.

ἐπιμιξίη. Ion. pro com. ἐπιμιξία. Commercium. ἐούσης ἐπιμιξίης πρὸς τὴς Τροάδας. Cum [Lacedæmonii] esset commercium cum Tegeatis. i. 68.

ἐπινίμωσθαι. com. Depasci. Depascendo consumere. τὸ πῦρ ἐπινίμωσθαι τὸ ἄνθρ' αὐτῶν. Ignis totam urbem depascebatur, consumebat, consumsit. v. 101. τὰ περιέσχατα νημομένη τοῦ πυρός. Igne partes extremas depascente. ibid. Vel, Depascendo paulatim, absumente, vastante.

ἐπινοεῖν. Ion. et com. Excogitare. ἐπινοήσας τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξυρῶν. Excogitatis iis, quæ deprehendi,

cognoscique nullo modo poterant. i. 48. vel quæ difficulter deprehendi poterant.

ἐπινοῶν, et ἐπινοῦσθαι. com. Cogitare. In animo habere. In animum inducere. θαλασσοκρατίην ἐπινοήθη. In animum induxit, ut maris imperium sibi pararet, vel, ut maris imperium obtineret. iii. 122. ὅσα ἐπινοίῃ ποιήσιν. Quæcunque facere in animo habeo. iii. 134. ἐπινοίῃ πρήγματα μεγάλα κατεργάσασθαι. Habeo in animo res magnas conficere. v. 24. ἐπινοίῃ τῇδε. Sic sentio. Hoc animo voluto. Hoc in animo habeo. v. 30, 65. τῇ ποιήσει ἐπινοίῃ ἐπιθήσασθαι. V. Hom. c. 6. Poesin aggredi in animo habebat.

ἐπὶ ξυροῦ τῆς ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα. In novaoulæ acie tenentur, sunt, versantur, nobis res; i. e. Res nostræ in summo discrimine sunt positæ. vi. 11. Proverbium, quod ex Homeri Iliados K. v. 173, 174. desumptum videtur, νῦν γὰρ δὲ πάντισιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς, ἢ μάλα λυγρὸς ὄλιθρος Ἀχαιοῖς, ἢ βιῶναι. Quorum verbum Latinam interpretationem habemus in Erasmi adagiis, p. 28. adag. 18. Nunc etenim cunctis sita res in cuspide ferri est, Vivant ne, an tristi exitio absumantur, Achivi. Sophocles in Antigone. v. 1008. Φρόνι βεβῶς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.

ἐπιερκεῖν τι. Herodotea locutio. Per aliquid jurando pejerare. pro com. ὀμνύναι τι ἐπιερκεῖντα. τὰς βασιληίας ἱστίας ἐπιδρῦκε. Per regium Larem jurando pejeravit. iv. 68. ἐπιερκῆσας τὰς βασιληίας ἱστίας. ibid.

ἐπιῦσα ἡμέρη. Dies sequens. ἄμα ἡμέρη τῇ ἐπιύσῃ. ix. 42. Simul ac dies sequens illuxisset.

ἐπίπλος, α, ον. Ion. et poet. pro com. πλήρης, μετός. Plenus. Refertus. τράπεζα ἐπίπλος μηλίων κριῶν. Mensa carnibus ovillis plena,

onusta. i. 119. λιμὼν ἐπίπλος κριῶν. iii. 18. πεδία ἐπίπλος ἀνθρώπων. Campi hominibus pleni. vii. 45.

ἐτιπλήσσειν. com. Increpare. Objurgare. Reprehendere. ἐγὼ τὰ τῷ πέλας ἐτιπλήσσω, αὐτὸς κατὰ δύναμιν ἐποιήσω. Quæ ego in alio reprehendo, ipse pro virili non faciam. iii. 142. ἔφη, τὰ ἐκείνοισι ἐτιπλήσσει, ταῦτα οὐ ποιήσιν. vii. 136. Dixit se non facturum ea, quæ in aliis reprehenderet.

ἐπίπλος. Ion. et poet. pro com. ἐπίπλα. Supellex. χρηστὰ ἐπίπλος. Bona supellex. Lat. interpres vertit, ea, quæ navigationi accommoda videbantur, et hæc accepit ἀντί τοῦ, τὰ ἐπὶ τὸν πλῆν χρηστὰ, πρὸς τὸν πλῆν ἐπιτήδεια. Sed vocabulum est intelligendum, ut dixi: quod ex epitheto χρηστὰ facile colligitur. ἐπίπλα (ut docet Suidas) ἢ μὴ ἔγγις κτήσις, ἀλλ' ἐπίπόλαιος. hinc τὰ ἐπίπόλαια, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐπιπόλα, καὶ κατὰ φοιχείων μεταθesis, ἐπίπλος. i. 94. Hinc vero τὰ ἐπίπλα, iterata syncope. i. 150, 164. iii. 135. vi. 23. τὰ ἐπίπλα πάντα λαβόντις. Capta tota supellectile. vii. 119.

ἐπιπολῆς. com. In superficie. Supra. ἐπιπολῆς τῶν πυλίων. In portarum superno limine. Supra portas. i. 187. ii. 62. ἐπιπολῆς αὐτῶν. ii. 96. ἐπιπολῆς τῶν λίθων. iii. 123. ἐπιπολῆς τῶν ξύλων. iv. 201.

ἐπιπλώσαντις. i. 70. vide πλώων.

ἐπιρρέειν. com. Influerе, confluere, convenire. ἐπιρρέονται δὲ τῶν Ἑλλήνων, καὶ γινομένων πλείων. ix. 38. Confluentibus autem [eo] Græcis, eorumque numero crescente. ἐπιρρέουσιν οἱ Ἕλληνες αἰσι ἀνὰ πάσαν ἡμέρη. ibid. Confluunt [eo conveniunt] Græci semper quotidie.

ἐπιρρώων, ἐπιρρώωνμι. com. μ. ἐπιρρώω, ab ἐπιρρώω. Corroboro, confirmo. a. 1. act. ἐπιρρώσα, corroboravi, confirmavi. αὐταὶ δὲ

σφας ἐπέρριψαν ἀπικόμεναι. viii. 14. Hæ [naves] ipsos adventu suo corroborarunt, confirmarunt.

ἐπίσημος, υ, τό. com. Insigne, is. Utrumque nomen substantivum. τὸ ἐπίσημον τῆς νῆος. viii. 88. Navis insigne. quod viii. 92. τὸ σημεῖον συνώνυμος appellatur.

ἐπίσημος σοφίην ἀνέη. Insignis sapientia vir. ii. 20.

ἐπίσημος χρυσός. Aurum signatum (ἄσημος χρυσός. Aurum non signatum. ix. 41.) ibid.

ἐπισιτιύμενοι. Vide ἐπισιτιζομαι.

ἐπισιτιζομαι. com. Cibaria paro. Commeatum paro. Frumentor. Frumentatum eo. Quid hoc sibi velit, ex Herodoti verbis facile colligi potest. Sic enim ille, ix. 50. ἔτι γὰρ σιτία εἶχον ἔτι, οἳτε σφῆν ὀπίωνες, ἀποπεμφθέντες ἐς Πελοπόννησον ὡς ἐπισιτιύμενοι, ἀποκεκλήατο ὑπὸ τῆς ἔκπης. i. e. Nec cibaria, [vel, commeatus, vel, rem frumentariam] amplius habebant, et ipsorum servi, qui in Peloponnesum missi fuerant frumentaturi, [vel, ut frumentum colligerent, compararent, et comportarent,] ab equitatu interclusi fuerant. Quod apertius, ix. 51. dicitur, ὡς ἀναλάβοιεν τὰς ὀπίωνας τὰς ἐπὶ τὰ σιτία οἰχομένους. i. e. Ut reciperent servos ad cibaria profectos, [ad rem frumentariam comparandam, ad commeatus apportandum profectos.] Illud autem ἐπισιτιύμενοι, est futuri temporis Ionice formati ab Attico futuro ἐπισιτιύμαι, pro com. ἐπισιτισομαι. Particip. com. ἐπισιτισόμενος, Attice ἐπισιτιύμενος, Ion. versa diphthongo υ in ου, fit ἐπισιτιύμενος. Vide ὦ, υῖς, υῖ. Ion. et Att. form.

ἐπισκήπτειν. com. Cum impetu deferri. Dictum de fulminibus, quæ cælitus aliquo deferuntur, ἐς οἰκῆματα τὰ μέγιστα αἰ, καὶ δένδρα, τὰ τοιαῦτ' ἐπισκήπτει βῆλια. In maximas quasque domos, et arbores, semper hujusmodi [ful-

minum] tela cum impetu decidunt, deferuntur. vii. 10. §. 5.

ἐπισκήπτειν. com. Obtestari, obsecrare, precibus aliquid ab aliquo petere. ἐπισκήπτους ἐμῷ τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρήξασθαι. vii. 158. Me obtestante, ac obsecrante, ut Doriei cædem ulcisceremini, pænasque reposceretis, exigeretis.

ἐπισκήπτειν. com. Imperare, mandare. ὑμῖν τὰδε ἐπισκήπτω. Vobis hæc mando. Vobis hæc impero. iii. 65. τὰ ἐπισκήψα Πέρσῃ. Quæ Persis mandavit. iii. 73. iv. 33.

ἐπισκιάζειν. com. Obumbrare. Umbra tegere. τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. Europam obumbrare. i. 209.

ἐπισκοπεῖν. Ion. et poet. vocabulum, pro com. εὐτοχα, καὶ ἔως, ὅτε τυχὴν τοῦ σκοπῆ. ἐπίσκοπα τοξεύειν. Sagittas ita jaculari, ut scopum assequaris, vim adverbii habet, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπως, quod inusitatum. iii. 35.

ἐπισκυβίζειν. V. H. quod proverbii vim habet, ac in eos dicitur, qui meracum intemperanter bibunt, qui vino sunt addicti, qui largius ac intemperantius bibunt. Mos autem hic a Scythis, qui vinum merum intemperantius hauriebant, manavit. Quamobrem ἐπισκυβίζειν idem est ac Scytharum more largius ac intemperantius potare; sed non dilutum, at meracum; ut patet ex Herodoti verbis, vi. 84. ἐπὶ τῶν [οἱ Σπαρτιῆται] ζωρότερον βέλανται πίνειν, ἐπισκυβίσειον λόγουσι. Quum [Spartani] volunt vinum meracius bibere, dicunt, ἐπισκυβίσειον, i. e. Nobis Scytharum more vinum meracius infunde, et largius ministra. Vel, Scytharum more vinum meracum hauri. Valla vertit, Age Scytham. Consule Erasmi Adagia in Episcythizare, ubi ἐπισκυβίζεσθαι verbum explicatur. Athenæus τῶν διπνησοφιστῶν βιβλίῳ x. 210. καὶ προσελθὼν [ὁ Ἀνακρίων] ἀκρατοποσίαν,

στυβικὴν καλεῖ πόσιν. et 211, 1. καὶ Λακιδαιμόνιοι. (ὡς Φησὶν Ἡρόδοτος ἐν ἑκτῇ) Κλειμένη τὸν βασιλεῖα Σκύνθαις ομιλήσαντα, καὶ ἀκρατοπότην γινόμενον, ἐκ τῆς μίθης φασὶ μαῖνῆσαι. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες ὅταν βούλονται ἀκρατίτερον πίνειν, ἐπισκυβίσαι λέγουσι, &c.

ἐπισπᾶσθαι. com. Impelli. Induci. δόλω γυναικίῳ ἐπισπᾶμενος. Dolo muliebri impulsus, inductus. i. 91.

ἐπισπασῆρες, αν, οί. Consule Suidam, et Julium Pollucem libro 10. c. 4. §. 23. Ostiorum cardines, quorum opera fores trahuntur, ut aperiantur, vel claudantur. vi. 91. ἐπιλαβόμενος τῶν ἐπισπασῆρων, εἴχτο. Apprehensis ostii cardinibus, iis hærebat. χεῖρες τοῖσι ἐπισπασῆρσι ἐμπεφυκυῖαι. Manus cardinibus inhærentes. ibid.

ἐπίσπυσις. N. Herodoteum. Libatio. Effusio. τὴν ἐπίσπυσιν τοῦ οἴνου. Vini libationem. ii. 39.

ἐπισπίνδιν. com. Infundere. Effundere in. Libare. οἶνον κατὰ τοῦ ἱεῖν ἐπισπίνδαντες. Vino in victimam effuso. ibid. ἐπισπύσας. iv. 60. ἐπισπύσων. iv. 62. σπύσαντες. iv. 187.

ἐπίσποιτο. 3. optat. aor. 2. medii. Ionice et poet. παρὰ τὸ ἐπισπῖσθαι. de quo Eustath. εἰ μὴ ἡ τύχη ἐπίσποιτο. Nisi fortuna nos comitetur. i. 32. εἴ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιτο. Si fortuna ipsum comitata fuisset, ipsi favisset. vii. 10. §. 4.

ἐπισπόμενοι. Participium, de quo vide Eustath. pro ἐπακολουθοῦντες. Insequentes. Persequentes. cum dativo. i. 103. Sed est Ion. et poet. αἰρέουσι ἐπισπόμενοι οἱ βάρβαροι. vii. 180. [Eam] barbari insecuti capiunt. vii. 225. viii. 7.

ἐπισπόμενος, ἐπὶ Μιλήτου κτίστην. ix. 97. Valla: Sectans [Neleum Codri filium] ad coloniam Militi collocandam. Sed apud Herodotum

scribendum est, κτίστην. Quid autem sit κτίστης, ὅς, ἢ, vide apud Eustathium, qui hujus loci mentionem facit.

ἐπισπᾶμενος. com. Attractus, abductus. ἐπισπᾶμενος Καμβύση, pro ὑπὸ Καμβύσου. A Cambyse abductus. iii. 14, 31. Sed his duobus locis τὸ ἐπισπᾶμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπισπόμενος, καὶ ἐπόμενος, interpretæ Latinus sumsit, ut sumendum videtur. ut et iii. 54. Nisi ἐπισπόμενοι per o scribendum dicas, de quo suo loco. Πολυκράτῃ ἐπισπᾶμενον. Qui Polycratem sequebatur. iii. 132. vi. 85.

ἐπίσασθαι. Ion. pro com. ἐφίσασθαι. Supra stare. Supernatare. Summum esse. (ὀφίσασθαι. Subesse. Subsidere. iv. 2.) Ibi de lactis partibus agitur, quarum alteram ἐφισάμενον, alteram ὀφισάμενον communiter, Ionice vero ἐπισάμενον et ὀπισάμενον vocamus. Subauditur autem μέρος ad orationem absolvendam.

ἐπίσασθαι. Interdum peculiari quodam modo ponitur apud Herodotum pro contentum esse. τῇ τὸ ἐλάχιστον ἐπισάμενον προσέειπετο. [Mulier] illi addicebatur, qui minimo [auro, minima pecuniæ summa] contentus erat. i. 196.

ἐπίσασθαι. Apud Herodotum interdum accipitur pro νομίζω. Existimare. De Cyri parentibus verba facit, ac dicit, οἶα δὲ ἐπισάμενοι τότε τελευτῆσαι. Quippe qui credebant ipsum Cýrum, [qui Astyagis jussu feris expositus fuerat,] tunc obiisse. i. 122. Et Cyrus ipse de se dicit, ἐπίσασθαι μὲν γὰρ [εἶπεν] ὡς βουκόλου παῖς εἶην. Dicebat enim se existimare, vel existimasse se bubulci filium esse. i. 122. ἠπιστάτο ἐπὶ διαβολῇ εἰπὺν Καμβύσῃ. Existimabant Cambysem hæc per calumniam dixisse. iii. 66. pro ἐπίσαντο. ἠπιστάτο οἱ τῷτο ἀπολλάναι. Hoc a se amissum putabat. iii. 140. ἠπιστάτο.

viii. 5. Credebant, existimabant. viii. 25, 88. *ἠπίστατο*. Sciebat, existimabat, credebat. viii. 136.

ἐπιστάται, pro *ἐπιστάνται*. Ion. iii. 103. iv. 174. vide *ἴσται*.

ἐπιστάνται. Ion. pro com. *ἐπίσανται*. Sciant. iii. 134.

ἐπίσιον, ου, τό. Ion. pro com. *ἐφίσιον*. Familia. *ἀγῆλατῆι ἐπτακόσια ἐπίσια Ἀθηναίων*. - 700 familias Atheniensium, ut piaculo contaminatas, expulit. v. 72, 73.

ἐπίσιος. Ion. pro *ἐφίσιος*. Domesticus. Qui apud aliquem divertit. Vel, Qui ad aliquem accessit supplex. Qui ad alicujus larem supplex sedet. i. 35. Ζεὺς *ἐπίσιος*. Ion. qui com. *ξίνιος*, εἴτε *ξύνιος* appellatur. Jupiter hospitalis, qui hospitibus præest, et hospitii jussuetur. i. 44. bis. Vel, Jupiter, qui unius cujusque domus, ac familiæ præses, et custos est.

ἐπιστολή, ἡς, ἡ. Ion. et poet. pro com. *ἐντολή*. Mandatum. *ἐξ ἐπιστολῆς τῆς Δημαρχίου ἔλγει ταῦτα*. Hæc ex Demarati mandato dicebat. vi. 50.

ἐπιστρατήϊα, ἡς, ἡ. Ion. pro com. *ἐπιστρατιά*, ας. Militaris expeditio, quæ suscipitur adversus aliquem. Arma infesta, quæ alicui inferuntur. Bellum, quod alicui infertur, copiis adversus eum eductis. ix. 3.

ἐπιστρέφισθαι. com. Subinde se convertere respiciendi causa. *ἡμῖς ἐπιστρέφόμενος*. Ivit subinde respectans. iii. 156.

ἐπιστρέφως. Ion. et poet. Diligenter, accurate, sollicite. i. 30.

ἐπισχῆν. Ion. pro com. *ἐπισχῶν*, *ἐπίχην*. Judicium sententiamque sustinere, cohibere se ipsum, ne sententia temere proferatur, ac nondum bene perspecta. i. 32.

ἐπιτάμην. Ion. pro com. *ἐπιτέμην*. Incidere. Secare. *ἐπὶ τὰς βραχίονας ἐπιτάμονται*. Postquam brachia inciderint, secuerint, secando aperuerint. i. 74.

ἐπιτάξις, ἡ. com. Imperatum. Jussum. Gallice, *Commandement*. *ἐπιτάξις τοῦ φόρου*. q. d. Tributi jussum, sive jussio; pro, tributum, quod imperatur, vel imperatum est. iii. 89. *φόρον ἐπιτάξις*. iii. 97.

ἐπιτάρβητος, ὁ καὶ ἡ. Peculiariter apud Herodotum, non pro auxiliatore, (ut passim apud Poetas accipitur,) sed pro victore sumi videtur in illo versu. *τόν συκαμισσάμενος, Τυγῆς ἐπιτάρβητος ἔσση*. Lat. Interpres, Quo tu sublato Tegeæ sperabere victor. Verba hæc sonant. Hoc tu recepto, Tegeæ victor eris. i. 67. Vide Eustath. in voce *ἐπιρβητος*, unde ὁ *ἐπιτάρβητος* formatur. Sic autem hic appellabitur is, qui magno impetu in aliquem fertur, eumque superat.

ἐπιτάσσειν. com. Jubere. Imperare. *τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπιτίλειν*. Imperata fecerunt. i. 115. *τὰ κελευόμενα ποιῶν*. Imperata facere. i. 117. *αὐτοῖσιν ἐπιτάξον*. Ipsis impera. i. 155. *τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπιτίλειν*. i. 169. ii. 109. iii. 159. *ἐπιτάξοντας*. iv. 83. v. 57, 111. vii. 1. viii. 115.

ἐπιτάττειν. Apud Herodotum non pro *προσάττειν*, et imperare; sed pro post aliquos collocare, interdum sumitur. *ὅπισθε τοῦ πεζῷ ἐπιτάξῃ τὴν πᾶσαν ἵππον*. A tergo peditatus omnem equitatum collocavit. i. 80.

ἐπιτελείν, ὡν. com. Pendere. Persolvere. *ἐπιτελείν ἐπέτιμον φόρον βασιλεῦ*. Annuum tributum regi persolvere. v. 49. *Ἀθηναίοισι ἐπιτίλειν τὰ συνθέντα*. Atheniensibus persolvebant, pendebant, quæ pacti fuerant. De quibus inter eos convenerat. v. 82, 84.

ἐπιτελεῖν. Ion. et communiter. Finire. Perficere. Absolvere. *ἐπιτελέσας ὁ Κροῖσος ταῦτα*. Croesus his peractis. i. 51, 90. *τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπιτίλειν*. Imperata fecerunt.

i. 115. ἐπιτελία ποιῶν, pro ἐπιτολαῖν dicitur. i. 117. τὰς ἐντολάς ἐπιτελεῖν. Imperata facere. i. 157. τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπιτελεῖν. i. 169. θυσίας ἐπιτελεῖν. Sacrificia faciunt. ii. 63. εὐχολὰς ἐπιτελεῖν. Vota facientes, vel exsequi conantes. ii. 63. iii. 69. ἐπitéλεισι τὴν ἔψιν. Visum perfecit. Id, quod in somnis visum fuerat, ad exitum perduxit. iii. 125, 138.

ἐπιτελής, ὁ καὶ ἡ. De re dicitur, quæ ad finem est perducta. Perfectus. Absolutus. ταῦτα ἐπιτελία ἐποίησιν. Hæc perfecit. i. 117. ταῦτα ἐπιτελία ἐγένετο. Hæc peracta sunt. i. 124. iii. 16. ταῦτ' αἱ ποιεῖν ἐπιτελία. Hæc ei perficere. iii. 141. ἐποίησιν ἐπιτελία. Perfecerunt. iv. 4, 15. v. 107.

ἐπίτιξ, κοσ, ἡ. Vocabulum Herodoteum, pro com. ἐπίτοκος. Partui vicina, vel Parturiens. μετεπύματο τὴν θυγατέρα ἐπίτεκα ἔωσαν. Filiam partui vicinam accersivit. i. 108. ἡ γυνὴ ἐπίτιξ ἐοῦσα πᾶσαν ἡμέραν. Uxor, quæ totum per diem parturierat. i. 111.

ἐπιτήδεια ἱεῶ. ix. 37. τὰ καλὰ. ix. 36, 37. Læta, pulcra, fausta victimarum mactatarum exta. Victimarum immolatarum exta pulcrum, lætum, faustum, felicemque rerum exitum portendentia.

ἐπιτήδειος. Ion. pro com. ἐπιτήδειος. Aptus, commodus, opportunus. νομάς ἐπιτηδewάτας ἔμοντα. Pascuis commodissimis utentem. i. 110. ἐς τὸτο ἐπιτηδewάτος. Ad hoc aptissimus, et maxime idoneus. i. 115. ἐπιτηδewάτα. ii. 133. ἐπιτηδewάτων. ii. 172. iii. 70, 134. iv. 47. ix. 7, 27. ἐπιήδewάτης. iv. 72, 158. v. 19. vii. 59, 177. viii. 49. ἐπιτηδewάτερος. ix. 2, 25.

ἐπιτήδεις. Ion. et poet. adverbium. De industria. iii. 130. vii. 44, 168. viii. 141.

ἐπιτηδεῖν τι. Rei alicui operam

dare. Aliquid sedulo, vel de industria facere. ἐπιτηδεύοντας ποιῶν τι. Aliquid de industria facere. iii. 18. τὴς νόμους μιμεῖσθαι ἐπιτηδεύουσι τῶν Κυρηναίων. iv. 170. Cyrenæorum leges imitari student.

ἐπιτηδέως. Ion. pro com. ἐπιτηδείως, ἐπιμελῶς, καὶ σπουδαίως. Accurate, diligenter, studiose, sedulo, officiose. i. 108. iv. 139. οὐ γὰρ ἐποιήσατε ἐπιτηδέως. ix. 7. Non enim officiose, vel ex officio, fecistis.

ἐπιτήκειν. com. Supra liquefacere. Liquefactum infundere. Re aliqua liquefacta tegere. ἐπίτηξ τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα. vii. 239. Ceram liquefactam in litteras infudit. Cera liquefacta litteras texit. Vel (ut Valla) Cera induxit. Quanquam vis Græci verbi melius ita exprimeretur; litteras liquefacta cera induxit.

ἐπιτίθσθαι. Imponere, imperare, pro προστάττειν, quod commune. Φᾶς Ἀστυάγῃ εἶναι τὸν τοιαῦτα ἐπιθήμενον μοι. Dicens Astyagem esse, qui hæc mihi imperarit. i. 111.

ἐπιτίθσθαι. com. pro onus aliquod alicui imponere. ἐπιτάττειν. Imperare. τὸν ταῦτα ἐπιθήμενον εἶπαι. Qui hæc dici jusserat. iii. 63. sic etiam Galli, Qui a donné charge de dire ces choses.

ἐπιτίμᾶν. com. idem ac ἐπιτιθέναι ζημίαν. Mulctam irrogare. τὴν ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμῶν. Antiquam pœnam irrogans, i.e. quam initio statuerat irrogare. iv. 43.

ἐπιτίμιον, ου, τό. com. Mulcta. Pœna. τοῖσι παρακτωμένοισι ξεινικὴς νόμος τοιαῦτα ἐπιτίμια δίδουσι. Illis, qui peregrinos ritus asciscunt, tales irrogant pœnas. iv. 80.

ἐπίτοκος, ου, ἡ. com. Partui propinqua, sive vicina. ἐπίτοκος οὔσα, τίκτει τὸν Ὀμηρον. V. Hom. c. 3. Cum partui esset vicina, peperit Homerum.

ἐπιτολή, ἡς, ἡ. Ion. et poet. pro com. ἐντολή. Mandatum. iv. 10.

ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὴ ἡ μάχη ἐγένετο. ix. 65. Hactenus hoc praelium est gestum.

ἐπιτρέπειν. com. Permittere. Ali-
cujus fidei committere. τὴν Νά-
ξον ἐπέτρεψε Λυγδάμει. Naxum
Lygdamo commisit. i. 64, 96. τὸ
σκῆπτρον ἐμοὶ ἐπιτίτραπται. Scep-
trum mihi commissum est. iii. 142.
τά τε ἄλλα ἐμοὶ ἐπιτρέφονται.
iii. 155. τότε τοῖς τὴν πόλιν ἐπέτρεψε
ἡ Φερεσίμῃ. Pheretime urbem his
commisit. iv. 202. τῷ Μίλητον ἐπέ-
τρεψας. Cui Miletum commisisti.
v. 106. vii. 156.

ἐπιτρέπτειν. ὡς δὲ ἐκείνοις ταῦτα ποιεῖ-
σι οὐκ ἐπιτρέπτειν ἐστὶ, ἀλλὰ διακτεῖν
εἰσὶ. ix. 59. Nunc non est per-
mittendum illis ut hæc faciant;
sed persequendi sunt.

ἐπιτροπαίη βασιλῆην. Herodotea lo-
cutio, pro qua com. d. βασιλεία
τινὲ ἐπιτιτραμμένη. Regnum alicui
commissum, ut ab eo administretur
quamdiu quis in ejus tutela
manet. q. d. Regnum tutelare.
Regnum, quod quis pro suo pu-
pillo tuetur, ac administrat dum
ille pupillus est. ἦντων ἔτι τῶν
παίδων τέτων ἡπίων, ἐπιτροπαίην εἶχε
ὁ Θήρας ἐν Σπάρτῃ βασιλῆην. iv. 147. Valla: Quorum, quum pu-
pilli essent, tutelam gerebat re-
gni Spartani. Æ. P. Cum isti
pueri adhuc essent infantes, [ac
ætate nimis infirma, et proinde
tutoribus indigerent,] Theras re-
gnum suæ fidei commissum Spar-
tæ habebat, [et pro illis admini-
strabat.] Sensus; Theras horum
puerorum, qui propter ætatis ju-
nioris imbecillitatem tutoribus e-
gebant, regnum suæ tutelæ com-
missum administrabat. Horum,
et regni, quod ad ipsos heredi-
tario jure pertinebat, tutor erat.
Vulgata Lexica, ἐπιτροπαίᾳ, ας, ἡ.
Tutela. ἐπιτροπαίαν τὴν βασιλῆην
ἔχω. Regni tutelam gero. Sed
πιτροπαίᾳ, et ἐπιτροπαίαν scri-
bendum, resque sic accipien-

da, ut pluribus a me declara-
tum.

ἐπιτυχεῖν τινι. com. Incidere in a-
liquid. Aliquid invenire. ἐπίτυχον
σορεῖ. Incidi in loculum. Loculum
inveni. i. 68.

ἐπιφέρειν. Inferre. ἄλλοις ἄλλας αἰ-
τίας ἐπιφέρειν. Aliis alia crimina
inferens, objiciens. i. 26. Φαῦλα
ἐπιφέρειν τινί. Leves, nulliusque
momenti criminationes alicui ob-
jicere. ibid. ἐπινοικαντὶς οἱ αἰτίην.
Ei objecto crimine. i. 68. τοῖς
ποιεῖσιν [ἀγάλματα] μωρήν ἐπιφέ-
ρουσι. Illos, qui simulacra faciunt,
stultitiæ dampnant. i. 131. τὴν
αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες. Eandem
causam inferentes: id est, eadem
de causa. i. 138. μαχλοσύνην ἐπι-
νοικασά οἱ. Impudicitiae crimine
illi illato, vel objecto. iv. 154.
πόλεμον ἐπιφέρειν τινί. Alicui bel-
lum inferre. v. 81.

ἐπιφέρειν τινὲ μανίην. Herodotea lo-
cutio. Insaniam alicui inferre. i. e.
Aliquem insaniae damnare. Ali-
quem insanum judicare. viii. 10.
ἐπιφέρεισθαι. com. Ferri in, vel
adversus aliquem. Invehi in ali-
quem. Ἀδύμαντος ἐπιφέρετο. viii. 61. Adeimantos [in Themisto-
clem] invehebatur. pro quo συν-
ανύμως dicitur, κατατρέχειν τινός.
Vide vulgata Lexica.

ἐπιφημιζεσθαι. com. Ominari. Ma-
le ominari. iii. 124.

ἐπιφθονος, ὁ καὶ ἡ. com. Invidiosus.
Odiosus. ὡς ἄρα ἀνθρώποις αἱ λήν
ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπιφθονοὶ
γίνονται. iv. 205. Valla Ut enim
exsistunt acres admodum, et in-
vidiosæ, ultiones deorum in homi-
nes. Stephanus Vallam jure re-
prehendit, quod sensum inver-
terit, ac locum istum sic inter-
pretatur: Ut enim Diis odiosæ
sunt nimium acres hominum ul-
tiones. Sed et ipse Stephanus
non leviter erravit. Sic enim
locus est explicandus: Quia ni-
mium acres hominum ultiones

Diis sunt odiosæ. Vel, Quia nimium acres ultiones, quibus homines se mutuo persequuntur, Diis sunt odiosæ. Hæc enim est τῶν προηγουμένων αἰτιολογία. διὰ τί ἡ φρετιμὴ ζῶσα ἐκ τῶν εὐλίων ἔξισι, καὶ ἀπίθανι; ὡς ἄρα, &c. ἀντὶ τοῦ, ὅτι, &c. τὸ γὰρ ὡς jam nullam similitudinis vim habet: sed est αἰτιολογικὸν μέρος. Idcirco etiam nullam habet ἀνταπόδοσιν, quæ similitudinis alterum membrum explicet. Illud vero ἄρα vel πλωνάζω, vel affirmationi servit. Si Stephani versionem sequaris, mutilam orationis sententiam sequeris. Nam qui dicit, Ut enim; is subjicere debet, Sic etiam, vel aliquid ἰσοδυναμοῦν, ad integram orationem absolvendam. Jam enim τῇ ἑλλείψει, aut ἀποσιωπῇ, nullus locus commode dari potest.

ἐπιφλόγην. com. Incendere. Cremare. πάντα ἐπιφλόγον. viii. 32. Omnia incenderunt. Omnia cremarunt.

ἐπιφορέειν, εἰν. Ion. et poet. pro communi ἐπιφέρειν. Inferre, aggerere, ingerere, injicere. χοῦν ἐπιφορέσαντες. viii. 28. Aggere, vel humo desuper injecta.

ἐπιφορέματα, εν, τά. Secundæ mensæ. Bellaria. Gallice, le dessert. Quid autem hæc sint, et unde dicta, docet Athenæus τῶν δυπνοσοφιστῶν libr. 14. 317. τρύφῃν δὲ φησι τὸ παλαιόν, πρὶν εἰσιλθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ τραπεζῶν καῖσθαι τὴν ἑκάστου μοῖραν. ὕστερον δὲ πολλά τι, καὶ ποικίλα ἐπιφέρεισθαι, (sic enim legendum, quod ex sequentibus patet, et pag. 318. ita legitur: non autem ἐπισφίρεσθαι, ut scriptum exstat et hic, et in vulgatis Lexicis.) διὸ καὶ ἐπιφορέματα κληθῆναι. Infra, Herodoti mentionem facit, et hujus loci, quem lib. 1. dicit exstare. [i. 133.] Ibidem tradit τὰ ἐπιφορέματα μετὰ τὸ δυνῆσθαι, sic

appellari, quæ et ἐπιτραπεζώματα, et ἐπιδορπισμοὶ, et τραγάλια, et τραγήματα, συνώνυμοι a nonnullis dici scribit. Vide p. 640. Ed. Casaub.

ἐπιφράζειν, ἐπιφράζεσθαι, ἐπιφράσασθαι. Ion. pro com. καταμανθάνειν. Animadvertere, percipere, intelligere, cognoscere. τὰ ἦν ἀρήχανοι ἐπιφράσασθαι. Quæ difficulter, vel nullo modo deprehendi, cognosci, animadvertique poterant. i. 48. ὧδε ἐπιφρασθεὶς. Re sic animadversa. iv. 200. ἔκ ἐχον ἐπιφράσασθαι. Percipere, cognoscere non possum. v. 9. ἐπιφρασθεῖσα αὐτή. vii. 239. Cum [hoc] ipsa animadvertisset.

ἐπιφράζειν. Ionicum et Herodoteum verbum pro com. διαλέγεσθαι, et δηλοῦν. Dissere, declarare. Vel idem significat ac præterea dicere. δὴ με πρὸς τούτοις ἐπιφράσαι. Oportet me præter ea dicere. Dicendo addere, et declarare. i. 179.

ἐπιφράζεισθαι. Ion. et poet. ExcoGITare. Comminisci. ἄλλὰ τι ἐπιφράζομενος, καὶ δὴ καὶ. Cum alia excogitans, tum etiam. i. 85. vi. 61, 133.

ἐπιχάλκος, ὁ καὶ ἡ. Proprie quidem significat ære tectum, æratum: at apud Herod. pro χάλκεος, οὗ, i. e. æreo, sumi videtur. ἐπιχάλκω ἀσπίδι, æreo scuto. Sic et Valla, iv. 200.

ἐπιχίρῃσις. Aggressio, invasio. ἐπινομήνῃ ἢ ἐπιχίρῃσις ἔσται. Somno sopitus invadatur. i. 11. pro quo συνώνυμος dicitur ἐπιχίρῃσμαι αὐτῷ. i. 11, 26.

ἐπιχίρῃσις, ιος, ἡ. com. Aggressio, conatus, insidiæ, conspiratio. ἐξενέκωντες τὴν ἐπιχίρῃσιν ἐνὸς τῶν μετιχόντων. viii. 132. Cum unus de conjurationis sociis insidias, vel conspiracyonem, detulisset. Vel, Conjuratione per unum ejus socium patefacta, qui rem detulerat.

ἐπιχολάττας, η, εν. N. H. Sed quid

significet apud eum, non etiam manifeste constat. τοῖσι κτήνεσι ἡ ποίη ἀναφυομένη ἐν τῇ Σκυθικῇ, ἔστι ἐπιχολωτάτη πασίῳ ποιῶν, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. iv. 58. Valla: Gramen, quod in Scythia germinat, omnium, quæ nos novimus, germinum, aridissimum est. Sed ita potius hæc vertenda sunt: Herba, quæ pecoribus in Scythia nascitur, est omnium herbarum, quas nos novimus, amarissima. χολὴ enim bilem jam atram, quam flavam, significat, fel. Quamobrem ἐπίχολον tam vocari puto, quod fellis instar est amarum. ποίην ἐπιχολωτάτην igitur Herodotus hic appellabit herbam amarissimam: fortasse autem absynthium intelligit, cujus plura sunt genera, de quibus Plin. lib. 27. cap. 7. Hæc sunt ejus verba: Absynthii genera sunt plura; Santonicum appellatur a Galliæ civitate: Ponticum a Ponto, ubi pecora pinguescunt illo, et ob id sine felle reperiuntur. Hanc nostram interpretationis conjecturam sequentia Herodoti verba confirmant. ἀνοιγομένοισι δὲ τοῖσι κτήνεσι ἔστι σαθμώσασθαι ὅτι τῷ ἔτις ἔχει. Apertis vero, [dissectisque] pecoribus licet concjicere hoc ita se habere. Quæ verba nihil aliud nobis indicant, quam Scythica pecora herbis amarissimis vesci solita; hocque facile colligi inde, quod in iis apertis nullum reperiatur fel, ut a Plinio supra declaratum. Ovid. de Ponto lib. 3. ad Conjugem de sui exilii barbaro loco scribens, ita canit; Tristia per vacuos horrent absynthia campos, Conveniensque suo messis amara loco est. Idem alibi; Terraque de fructu quam sit amara docet. Consule Latinos comment. In Græcis Lexicis nihil prorsus invenias, quod ad rem præsentem faciat.

ἐπιχρώμενος. Ionice, pro com.

ἐπιχρώμενος. Qui frequenter aliqua re vel persona utitur. Familiaris. Necessarius. αἱ ἐπιχρώμεναι μάλιστα γυναῖκες. Maxime familiares ac necessariæ mulieres. iii. 99.

ἐπίχρυσος, ὁ καὶ ἡ. Inauratus, auro tectus, deauratus. Italice, dorato. Gallice, doré. κλίνας ἐπιχρυσούς κατὰ καί. Latinus Interpres vertit, Lectos aureos concremavit. Sed vertendum, Inauratos, vel, auro tectos, et constratos, combussit. Aliud enim est ἐπίχρυσον, aliud χρυσοῦν, ut ex sequentibus Herodoti verbis colligitur. i. 50. ix. 80.

ἐπιληφίζων τινί. Herodotea locutio. Alicui suffragari, suis suffragiis alicui favere. Suis suffragiis alicujus sententiam comprobare, eique favere, vel alicujus sententiam ratam facere, confirmare. γινικῶς, καὶ μεταφορικῶς, alicui favere. Ἀδεϊμαντος ἐπεφίρετο [τῷ Θημιστοκλέϊ,] σιγᾶν τε κτείνων τῷ μὴ εἶσι πατέρις, καὶ Εὐρυβιάδην οὐκ ἰὼν ἐπιληφίζων ἄπολι ἀνδρὶ. viii. 61. Valla: Rursus interpellans Adeimantus, jubebat silere eum, utpote cui patria non esset: quin etiam Eurybiadem non sinere virum extorrem sententiam dicere. Æ. P. Adeimantus [in Themistoclem] invehebatur, et jubens [eum] silere, cui nulla esset patria, et Eurybiadem non sinens suffragari extorri viro. vel hominis extorris sententiam suo suffragio confirmare, ratamque facere, non sinens. Stephanus hic tacet. Vulgata Lexica sic, ἐπιληφίζω ἄπολι ἀνδρὶ. Virum extorrem non sino sententiam dicere. Herod. At dicendum esset οὐκ ἐπιληφίζω α. α. ut hic videmus. Hinc patet quantà τῶν αὐτοσχιδισμάτων, καὶ τῶν ἄγων ἀδασαίνεων λεξικῶν auctoritas esse debeat, et quantum ipsis tribuendum. Huc addatur et vocem ἄπολι, pro ἀπόλιδι κατ' ἀπο-

νοπὴν dictam, et Αἰολικῶς potius, quam Ἰωνικῶς accentum in præcedentem syllabam retractum, vel propter apocopen, et quia syllaba λῖ jam brevis est, hoc ita factum. Nam alioqui videretur ἀπόλι dicendum. Vide ἄπολις.

ἐπίδια, ὦν, τά. Ionice, pro com. ἐφῶδια. Viaticum. Commeatus. iv. 203. ἐφῶδια λαβόν. Sumto viatico, sive commeatu. vi. 70.

ἐποδιάζιν. Ionice, pro communi ἐφοδιάζιν, ἡγουν τὰ ἐφῶδια παρέχιν. Viaticum alicui præbere. ἀποπύμπωσι ἐποδιάσαντες ἐς τὰς Ἀθήνας. ix. 99. [Eos] Athenas dato viatico remiserunt.

ἐπόθησαν. tertia plur. aor. 1. act. pro qua et ἐπόθησαν. Desideraverunt. ix. 22. Quod factum est κατὰ συβολήν, vel in eorum verborum numero ponendum hoc etiam, quæ futurum utroque modo formatum habent, et per ἴσω, et per ἦσω, ut αἰνέω, αἰνέσω, et αἰνήσω, laudo. καλέω, καλέσω, et καλήσω, voco. Sic et πονέω, φρονέω, in futuro ἴσω, et ἦσω. Quam vero terminationem futurum habuerit, eandem etiam et aor. 1. act. et reliqua tempora inde regulariter formata servant. At Poetæ non raro metri caussa leges istas negligunt.

ἐπορεῖν. Ionice, pro communi ἐφορεῖν. Inspicere. ἐπώρα. Inspiciebat. i. 48, 110. ἐπορέωσι. Inspiciunt. Intuentur. i. 124. iii. 53.

ἐπορμίειν, εἴν. Ionice, pro communi ἐφορμίειν. In portu, vel statione stare, manere, esse, excubias agere. φάμιος ἐξ Αἰγίνης τε ἦκιν, καὶ μέγισ ἐκπλῶσαι λαθὼν τοὺς ἐπορμίοντας. viii. 81. Valla: Dicens se ex Ægina venisse, et ægre elapsum, latendo stationem hostium. Æ. P. Dicens se ex Ægina venire, et ægre [illinc] nave evasisse, clam iis, qui in statione erant, [qui in statione excubias agebant.]

ἔπος, τό. Oraculum. i. 13. (quod enim χρηστήριον vocatur, ibid. id postea dicitur ἔπος.) vii. 143.

ἐπ' ὅσον. Ion. pro com. ἐφ' ὅσον. i. 64. Quantum. Quatenus. Quousque. ἐπ' ὅσον ἐποψίς τοῦ ἱεροῦ εἶχεν. Quatenus prospectus a templo patebat, ferebatur. Gall. *Tant que s'étendoit la vue depuis le temple.*

ἐποψίς, ἡ. com. Aspectus. Prospectus. ἐπ' ὅσον ἐποψίς τοῦ ἱεροῦ εἶχεν. Quantum, vel quousque, prospectus a templo ferebatur, ac patebat. ibid. Gallice, *Tant que la vue s'étendoit depuis le temple.*

ἔπυδρος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro communi ἔφυδρος (ἄνδρος. UduS, a, um.) Aquas habens. Regionis epithetum. iv. 198.

ἐπ' ᾧτε. Ionice, pro communi ἐφ' ᾧτε. Ea conditione, ut. διαλλαγή σφι ἐγένετο, ἐπ' ᾧτε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι. Compositio inter illos facta est ea conditione, ut inter se essent amici. i. 22. ἐπ' οἷσι περ ὁ Λυδός. Iisdem conditionibus, quibus Lydus. i. 141. ἐπ' ᾧτε παραδοῦναι. Ea conditione, ut traderent. vii. 154. ἐπὶ τοιῷδε λόγῳ, ἐπ' ᾧ τῶν Ἑλλήνων στρατηγὸς γιγνέσθαι. vii. 158. Ea conditione, ut Græcorum sim Imperator.

ἐπωνυμία. Ionice, pro communi ὄνομα. Cognomen, pro nomine. κατὰ τοῦ Λίκου ἐπωνυμίην Λίκιοι ἐκλήθησαν. Ob Lyci nomen Lycii vocati sunt. i. 173. Ἀσίη ἀπὸ τῆς Προμηθέος γυναικὸς ἐπωνυμίην [ἔχου λήγεται.] Asia a Promethei uxore nomen [habere fertur.] iv. 45, 107, 148, 155. vii. 121, 178. ὁ ἀργυρὸς, τὸν Γύγης ἀνέθηκεν, ὑπὸ Δελφῶν καλεῖται Γυγάδας, ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίην. Aurum, quod Gyges dicavit, a Delphis vocatur Gygadas, ob nomen: id est, de nomine illius, qui hoc dicavit. i. 14. ἐπὶ τούτου τὴν ἐπωνυμίην ποιευμένους, ὀνομασθῆναι Τυρσηνοὺς. Ab hoc

[Tyrrheno] cognomine, vel potius nomine, sumto, nominatos fuisse Tyrrhenos. i. 94. vii. 74, 178.

ἐπάνυμος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui cognomen aliquod habet. Qui nomen alicujus fert. iv. 184.

ἐραῶσθαι. Ionice, pro com. ἐρᾶν. Amare. Affectare. ἐρασθεὶς τυραννίδος. Tyrannidem affectans. i. 96.

ἐργα, *ον, τά.* Sata. Opera. Arva. i. 36.

ἐργάζεσθαι χρήματα. Parare sibi pecuniam. ἐργασάμενοι χρήματα μεγάλα. Parta magna vi pecuniæ. i. 24. ἐργάζεσθαι τι. Aliquid facere. i. 88.

ἐργάζεσθαι τινι ἀγαθόν. com. Bonum aliquod alicui facere. Benefacere alicui. Beneficium in aliquem conferre. De aliquo bene mereri. πλὴν ἀγαθὰ τῇ πατρίδι ἐργάζεται. viii. 79. Plura beneficia in patriam conferet. Pluribus beneficiis patriam afficiet.

ἐργαλῆιον, τό. Ion. pro com. ἐργαλεῖον. Instrumentum, quo quis ad aliquam artem exercendam utitur. iii. 131.

ἐργασίη, ης, ἡ. Ionice, pro communi ἐργασία, ας, opificium, opera, labor. ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ἀρρημένῃ ἔτρεφε τὸ παιδίον, καὶ ἰωύτην, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἐργα λαμβάνουσα. V. Hom. 3. v. s. ab opificio manuum profecta, [id est, manuum opificio, ac industria,] filium, et se ipsam alebat, alias [ab his, alias] ab aliis opera accipiens. [Modo ab his, modo ab illis, opus faciendum accipiens. Gallice sic, *Prenant de la besogne tantôt des uns, tantôt des autres.*]

ἐργασμαι. Ionice, pro communi ἐργασσμαι, ab ἐργάζομαι. ix. 45. Feci. Patravi.

ἐργασμένος, η, *ον.* Ion. pro com. ἐργασμένος, factus, a, um. vii. 53. κατεργασμένος. Confectus, quæsitus, partus. ἀρετὴ ἀπὸ σοφίης κατ-

ἐργασμένη. vii. 102. Virtus, quam quis sibi sapientia peperit.

ἐργασαί. iii. 53. πολλοὶ αὐτῆς [τῆς τυραννίδος] ἐργασαί εἰσι. Sed legendum videtur ἐρασαί. Amatores. Studiosi. Sic et Interpres Latinus videtur legisse.

ἐργάτης, υ, ὁ. com. Operarius. Agricola. iv. 109. v. 6.

ἐργάτις, ἐργάτιδος, ἡ. com. Mulier operaria. Fœmina, quæ opus facit. Operatrix. v. 13.

ἐργυν. Ion. et poet. pro com. ἐργυν. Coercere. In vincula, in carcerem, conjicere. αὐτοὺς ὡς κατασκόπους ἐρξε. Ipsos ut speculatores in carcerem conjecit. iii. 136. κατέργυν. Ion. pro com. καθέργυν. Concludere. Vide suo loco. v. 63.

ἐργυν cum compos. Ion. et poet. pro com. ἀπωθεῖν. Repellere. ἀρκεῖν, arcere, quod et ἀπέργυν dicitur, τῶν βοῶν ἐργασθαι. A bobus arceri. ii. 18. θυσιῶν ἀπέρχει. A sacrificiis arcere. Impedire ne quis sacrificia faciat. ii. 124. ἐργυτο ἐκὼν τῆς Κυρηναίων πόλιος. iv. 164. Valla: Ulro excessit ex urbe Cyrene. Sensus est bonus: at hoc verba sonant; Ab urbe Cyrenæorum ulro arcebatur: id est, Ab urbe Cyrene volens aberat. ἐξείργον μιν. Ipsum arcebant, a certamine repellebant. v. 22. πολλῶν ἐργεσθαι. A multis rebus repelli, arceri. v. 57. ἐργεσθαι τοῦ πρυτανείου, a prytaneo arceri, repelli. vii. 197.

ἐργυν. Ionice et poetice, cum compositis. Coercere. Concludere. ἀπέργμενοι ἐν τῇ ἀκροπόλει. In arce conclusum. i. 154. Vide ἀπέργυν, περιέργυν, coercere. ii. 148. ἀπέργμενους ἐν τῷ τύχῃ. Intra murum conclusos. v. 64. vi. 79.

ἐργμα, *τος, τό.* Ion. et poet. pro com. πρᾶγμα, πρᾶξις. Res. Actio. Facinus. Factum. ἐργμασιν ἐν πολέμῳ. In rebus bellicis. v. 77.

ἐργόμενος τῶν ἄλλων. ix. 108. Ceteris prohibitus. [i. e. cum a ceteris omnibus rebus arceretur, nec ullam aliam in sua potestate haberet.] ἐργον εἶναι. Opus esse. Oportere. ὥστε ἐπ' ἔδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ. Ut exercitui non esset opus illic considerare. Ut exercitum ibi diutius morari non oporteret. i. 17. Sed scribendum ἐπ' ἔδρης unica voce, ut v. 65. Vide suo loco.

ἔρδυν. Ion. et poet. pro communi ποιῆν. ἔφη ἀρετὸν εἶναι πᾶν τὸ βασιλεὺς ἔρδοι. Dixit [sibi] gratum esse quidquid rex faceret. i. 119. Δι' οὐσίας ἔρδυν. Jovi sacrificia facere. i. 131. ἀνέκτισον πάθος ἔρδυν. Gravissimum vel atrocissimum facinus facere. i. 137. τὰ ἑμπαλιν τῶν ἔρδουσι. His contraria faciunt. ii. 121. prope init. ἔφασαν ἔρδυν ἂν τῷτο. Se hoc facturos dixerunt. iii. 38. ἔρδιν πολλὰ, καὶ ἀτάσθαλα. Multa, eaque impia facinora patrat. iii. 80. ἐρδομένη οὐσίῃ. Sacrificium, quod fit. iv. 60. ἔρδιν Αἰγινήτας κακῶς. Ægineatas maleficiis afficere. vi. 88. vii. 33. ἔρδον ὅσον ἰδυῖατο. ix. 103. Faciebant quantum poterant.

ἐρύπιν. Ion. et poet. pro com. καταβάλλιν. Demoliri. προμαχῶνα ἐρύψαι. Propugnaculum demoliri. i. 164. vii. 140.

ἐρύγιν, ἐρύγισθαι. et composita. com. Eructare. Dicitur et de fluviis in mare se exonerantibus. ὁ Ἀράξης τόμοισι ἐξέρύγισται τισσάρακοντα. Araxes in mare quadraginta ostiis erumpit, se exonerat. i. 202.

ἔρημος, υ, ὁ. com. Desertus. Destitutus. Nudatus. συμμάχων ἔρημος. vii. 160. A sociis destitutus. Sociis nudatus.

ἐρήμος, ου, ὁ. Ion. et Attice pro communi ἔρημος, ut ὁμοῖος, et ἑτοῖμος, pro ὅμοιος, et ἑτοιμος. Desertus. αἰρίουσι ἐρήμον τὸ ἄστυ. viii. 51. Urbem desertam capiunt. ἰούσα ἐρήμος. viii. 65. ix. 3, 58, 63.

ἐρημοῦσθαι τινός. Deseri ab aliquo. Solum relinqui. Destitui ab aliis. Desolari. οἱ ὄντοι ἐρημώθητε τοῦ ὁμίλου. Valla: Asini, quod multitudine destituti essent. Stephanus, Asini a coetu segregati. iv. 135. Μίλητος Μιλησίων ἐρήμωτο. Miletus Milesiis desolata est. vi. 22. ἐς τὴν Κρήτην ἐρημώθησαν. vii. 171. In Cretam desolatam. ibid. ἐρημώθητες συμμάχων. Sociis nudati, a sociis deserti. vii. 174.

ἐρημίσμιος, η, ου. Ion. et Atticum, pro com. ἡμιρμῖος. Fultus. Nixus. Qui fulcitur. Qui nititur re aliqua. ab ἐρύδω, fulcio. ἐρύδομαι, fulcior, sustineor, nitor. τοῖς γόνυσι ἐρημισμίνους. Genibus nixos. Qui genibus nituntur. Gallice, qui s'appuyent sur les genoux. iv. 152.

ἐριουργία, com. Lanificium exercere. Οὗτος μισθοῦται τὴν Κριθηίδα, ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἔρια. V. Hom. 4. Iste conduxit Critheidem, ut sibi lanam exerceret. Gall. melius hæc ita redderentur, Celui-ci prit à louage Critheis pour besogner en laine pour lui; vel, pour lui accouttrer, ou filer la laine, laquelle il recevoit pour gages de ses disciples.

ἐρεκτή, ἤς, ἡ. Ion. pro com. ἐρεκτή. καὶ διαρμητήριον. Carcer. παρὰ τὸ ἔργον, τὸ συγκλείειν, καὶ κατέχων. Coercere. unde etiam apud Latinos Carcer a coercendo dictus, quod eo facinorosi coerceri solent. κατέβαλον σφίς ἐς ἐρεκτὴν. Ipsos in carcerem conjecerunt. iv. 146. ἰσθλῆν ἐς τὴν ἐρεκτὴν. In carcerem ingredi. ibid. ἐκδράντες ἐκ τῆς ἐρεκτῆς. Cum ex carcere effugissent. iv. 148.

ἔρμα, τος, τῶ. com. Valla vertit Herma. vii. 183. ter. Quid sit ἔρμα docent Eustathius et Suidas. Sed in his tribus Herodoti locis ἔρμα sumendum videtur pro scopulis marinis, qui sub aquis latent, aut etiam in aquis apparent.

Virg. Æn. lib. 1. v. 112. Tres Notus abreptas in saxa latentia torquet; Saxa vocant Itali mediis quæ in fluctibus Aras, Dorsum immane mari. Consule Erythræi Virgilianum indicem in voce Saxa. Dionys. Hal. Antiq. Rom. lib. 1. 42. 18. ἄς [ναῦς] Ἀχιλλεὺς ἔρμασιν ὑφάλοις περιπτεοῦσας ἀπὸ θαλῶν. Quas [naves] Achilles in saxa sub aquis latentia delatas [ac hærentes illic] amiserat. Alias hujus vocabuli significationes in vulgatis Lexicis vide.

ἑρμηνεύς, ἴος. Ion. et poet. pro com. ἑρμηνευτής, ᾤ. Interpretes. Nuntius. οἱ ἑρμηνεῖς. Interpretes. iii. 140. ἑρμηνέων. iv. 24.

ἔρξαν. 3. plur. aorist. 1. act. Ion. et poet. Fecerunt. a verbo ῥίξω. fu. ῥέξω. aor. 1. ἔρξα, et κατὰ συγκοπὴν, ἔρξα, ας, s. v. 65. ἡμέας οἶα ἔρξαν. Qualia in vos patrarunt. Quibus injuriis vos affecerint. vii. 8. §. 2.

ἑρρωμένους, ου, ὁ. commun. Robustior. Vehementior. Acrior. κατιστήκεις σφι τυχομαχίῃ ἑρρωμένους. ix. 70. Acrior murorum oppugnatio ab ipsis instituta est.

ἔρση. Ion. pro com. ἄρση. Mas. i. 109, 192, 193. ii. 35, 38, 41, 45, 46, 65, 93. iii. 66, 102, 105. vii. 57. et passim.

ἑρυθραίων. ix. 15. Si codex mendo caret, μετανυμικῶς Ἑρυθραῖοι ponentur, pro urbe, quam incolebant, cui nomen Ἑρυθρά, ἄς, ἡ. ut pluribus apud Steph. docetur. Sed fortasse scribendum Ἑρυθρίων, ut sit genitivus Ionicus pro com. Ἑρυθρεῶν, ab Ἑρυθραί, ut Ἀθήναι, ὧν et Ion. Ἀθηναίων, quod ex libr. ix. 25. colligi potest, ubi de loci spatio, non de populo verba fieri constat. ὁ γὰρ χώρος ἑφαίνετο πολλῶ ἰὼν ἐπιτηδεία σφι ἵστρωτοπιδύσθαι ὁ Πλαταιῆς τῷ Ἑρυθραίῳ. Error ex pronuntiationis affinitate natus videtur, ut viii. 100. Ἀθηναίων, pro Ἀθηνίων

scriptum videri monuimus. Dicitur enim et in plur. Ἑρυθραί, ὧν, pro eadem urbe, ut aperte videmus, ix. 22. ἑς Ἑρυθρὰς ταχύντες.

ἑρυθρὸς κῆρυξ. Quid, quando, cur. iii. 57.

ἐρύκειν. Ion. et poet. pro com. κωλύειν, et ἀμύνεσθαι, et ἀποθῆσθαι. Prohibere. Repellere. Arcere. ἐν ᾧ ἔχοντες ἐρύκειν τὰς ἐπιόντας. In animo habentes arce-re, propulsare, hostes invadentes. iv. 125. τὸν στρατὸν ἐπιόντα ἐρύκειν. Invadentem exercitum propulsare. v. 15.

ἐρυκόμενοι ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ. ix. 49. Ab Asopo [fluvio] prohibiti. Cum ab Asopo arcerentur, [ne ex eo aquarentur.]

ἔρχομαι ἐρίων. Hunc Ionismum, et Græcismum, Galli imitantur, quum dicunt, *Je m'en vais dire*. v. s. Eo dicturus. i. e. Mox sum dicturus. Mox dicam. i. 5. ἔρχομαι φράσαν. i. 194. ii. 11. ἔρχομαι λίσαν. ibid. vii. 102. ἔρχομαι μακυνίαν τὸν λόγον. ii. 35. Oratorem prolixiorē habeo. Pluribus agam. ἔρχομαι ἐρίων. ii. 40, 99. ἔρχομαι φράσαν. iii. 6. ἔρχομαι ἐρίων. iii. 80. Sic ἦτα λίσαν. iv. 82. ἔρχομαι σμασάνων. iv. 99. ἔρχομαι φράσαν. vi. 109.

ἐρωτῶν. Ion. pro com. ἐρωτῶν. Interrogare. Vide ἐπηρωτῶν. iii. 140, 156. iv. 145.

ἐς præpositio cum accus. loco dativi cum præp. ἐν. Ion. et Attice. θρόνος, ἐς τὸν προκατίζων ἰδίαζεν. Solium, tribunal, in quo propalam sedens judicabat, jus dicebat. pro ἐν ᾧ. i. 14. v. 25, 26. vii. 15, 16. ἐς τὴν Μίλητον ἦν, pro ἐν τῇ Μίλητῃ ἦν. Erat Mileti. i. 21. τοῖσι χρίονται ἐς πόλεμον, pro ἐν τῷ πολέμῳ. Quibus utuntur in bello. i. 34. ἐς ἑαυτὸν τὸ πᾶν ἐπιστρέφει, pro τὸ ἐν ἑαυτῷ. Quicquid in se erat, fecit. Omnia, quæ potuit, pro viribus fecit. i. 85. δυάδωκα

μενῶν ἰόντων ἐς τὸν ἑναικτὸν, pro ἐν τῷ ἑναικτῷ. Cum duodecim menses sint in anno. i. 192. τρέφειν ἐς τὰ ποιμένα, pro ἐν τοῖς ποιμαίνουσιν. In ovilibus alere. ii. 2. ἐς τὰ ἱερά, pro ἐν τοῖς ἱεροῖς. ii. 39. ἐς ἕνα χρόνον θάπτουσι. pro ἐν ἐνὶ χρόνῳ. ii. 41. ἐς Λιβύην, et ἐς τὴν Ἑλλάδα. pro ἐν Λιβύῃ, et Ἑλλάδι. ii. 56. ἐς Θισπρωτοὺς, pro ἐν Θισπρωτοῖς. ibid. ἰζόμενος ἐς θρόνον, pro ἐν θρόνῳ. iii. 64. 65. ἐς ἀκρόπολιν, pro ἐν ἀκροπόλει. v. 77, 92. §. 4. §. 7. vii. 61.

ἐς tempori serviens, cum accus. temp. vel pers. ἐς ἡμέ. Ad mea usque tempora. Ad meam ætatem usque. i. 92, 93. ἐς ὃ συνοικήσουσι. Donec nupserint viris. i. 93, 98, 102, 115, 191, 196, 202. ii. 115, 118. iii. 158. iv. 160. ἐς τοῦτο. ad hoc usque tempus. vii. 123. ἐς τοῦτο, ἐς ὃ. vii. 181. viii. 58.

ἐς cum accus. loco genitivi cum præpositione περί, Ionice dictum. ἡ μὲν πρότερον γνώμη ἀποδειχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν, μετίσθω μοι. Prior quidem sententia de ponte pronuntiata, a me missa fiat. iv. 98. Gallice, *Je quitte mon premier avis touchant le pont.*

ἐς cum accus. pers. pro com. πρὸς. Ad. ἐπιμπι ἐς ἱερηγίας, pro ἱερηγίας, si codex sanus. Ad interpretes misit. i. 78. ἐς συμμαχίας, pro πρὸς τὰς συμ. i. 81. ἐς συγγενίας. iv. 147, 148. viii. 8.

ἐς præpos. Ionibus familiaris pro com. εἰς, cum accus. ἐς Ἀργος. i. 1, 2, 4, 5, 6. et alibi passim.

ἐς. Contra. Adversus. ἐσέβαλε στρατὸν ἐς Μίλητον. Copias adversus Miletum duxit. i. 14, 15. ἐς τὸν παῖδα. Adversus puerum. i. 118. τιμωρεῖ ἐς Ἀστυάγα. Ultio adversus Astyagem. i. 123.

ἐς cum accusativo, pro διὰ, Propter. Ob. ἤκουσι εὖ ἐς δικαιοσύνην. V. Hom. 7. Ob justitiam bene audiebat.

ἐς ταμέλις ξίφος. Quam maxime

familiaris. i. 20. ἐς ταμέλις φυλάττουσιν. Accuratissime servant. iv. 7. v. 28. unica voce scriptum est ἰσταμέλις. viii. 111.

ἐς τὰ μέγιστα. viii. 144. pro μεγίστως. Maxime.

ἐς τὰ πρῶτα. Vide ἀνήκιν.

ἐς τὰ πρῶτα. ἐν τοῖς πρώτοις. μέλις. ix. 16.

ἐς τὸ δόν. com. Quum opus est. ii. 173.

ἐς τὸ παρόν. Ion. pro com. ἐν τῷ παρόντι. ix. 7. In præsentī [tempore.] In præsentia.

ἐς τὰ δυνατάτατα. Herodotea locutio, pro qua com. ἐκ τῶν δυνατῶν. et κατὰ δύναμιν, et πάσῃ δυνάμει. Totis viribus. Quoad quis potest. vii. 168.

ἐς τὸ μέγιστον. ἀντὶ τοῦ, μεγίστως. Maxime. μέλις. ὀφθαλμιῶντες ἐς τὸ μέγιστον. vii. 229. Maxime oculorum morbo laborantes. Gravissimo oculorum morbo laborantes.

ἐς τοῦτο. Ad hoc usque tempus. Hactenus. ix. 21.

ἐς ὃ. Donec. i. 191. iii. 158.

ἐς τοῦτο. Eo usque. Hoc usque. Hactenus. ταῦτα μὲν νυν ἐς τοῦτο παρεγγύμην. viii. 19. Hæc autem hactenus enudavit.

ἐς τοῦτο ταύτην τὴν ἡμέραν ἐγένετο. viii. 107. Hactenus hoc die actum est. ταῦτα μὲν νυν ἐς τοῦτον ἐγένετο. viii. 125. Atque hæc quidem hactenus gesta sunt. τὰ περί Φωκίων μὲν ἐς τοῦτον ἐγένετο. ix. 18.

Ac res quidem, quæ ad Phocenses pertinent, hactenus sunt gestæ. Vel, Ac Phocensium quidem res hactenus processerunt. ἐς καιρὸν. Ion. et poet. pro communi, ἐν καιρῷ. ἐγκαίρως. εὐκαίρως. Opportune. iv. 139.

ἰσαγγελεὺς, εἰς. Ion. et Herodoteum vocabulum. Internuntius. ἀνὺ ἰσαγγελίως. Sine internuntio. iii. 84. [quod et ἀνὺ ἀγγελίᾳ, συνανήμας dicitur. iii. 118. idem ἀγγελιφόρος appellatur. ibid.]

ἰακοντιζυν. com. Jacula in aliquem jaculari. ix. 49.

ἰακοῦν. Ion. pro com. ὑπακούν. Audire aliquem, morem ei gerere. Obtemperare. ὁ Κύρος οὐκ ἰσῆκουσι. Cyrus morem [ei] non gessit. i. 214. ἤνπερ γὰρ ἰβλήτε ἰακοῦν. Si modo [nobis] morem gerere velitis. iv. 133. ix. 9. ὅτι καὶ ταῦτα ἰακοῦν. ix. 60. Ita ut et [in] his morem [nobis] geratis.

ἰσαν. Ion. et Attice κατὰ συβολὴν in 3. pers. plur. plusquamperf. act. vel medii. pro com. ἰσαν. ἰπιπτάκεισαν, pro ἰπιπτάκεισαν. Ceciderunt. i. 64. ἐγινόνισαν, pro ἐγινόνισαν. i. 67. ἰώθισαν, pro ἰώθισαν. i. 73. συήσαν, pro συήσαν. i. 80. ἠλώκισαν. i. 84. ἰώθισαν. i. 157. vii. 65, 68, 69, 71, 81, 172. ix. 22. ἐπόθισαν, pro ἐπόθισαν. ix. 22.

ἴσαν. Ion. et poet. pro com. κατὰ συβολὴν, ἀντὶ τοῦ ἦσαν. Erant. 3. pers. plur. imperf. ab ἰμί. Sum. i. 31, 72, 74, 79. et passim.

ἰσαράσσιν. μ. ξιν. V. H. Impressionem in aliquem facere. Vel, Impressionem facta aliquem propulsare. οἱ Σκύθαι ἰσαράζαντες τὴν [Περσίων] ἵππον, ὑπέστρεπον, τὸν πεζὸν φοβούμενοι. Scythæ cum Persarum equitatum impressione in eum facta repulissent, revertabantur, peditatum metuentes. iv. 128. ἰσαράζαντες σφίας ἐς τὰς νῆας. Ipsi in naves compulsis. v. 116.

ἰσβάλλιν. στρατὸν ἐς τινὰ χώραν. Exercitum in aliquam regionem immittere. Cum copiis in aliquem agrum irrumpere. i. 14. quod et simpliciter dicitur ἰσβάλλιν. ἐς Μίλητον ἰσβάλλιν. i. 15. de re eadem ibi agit. Sed in priore loco τὸ ἰσβάλλιν, transitive sumitur, posteriore vero, neutraliter, ut Grammatici loquuntur. ἐς Κλαζομένας ἰσβάλλιν. i. 16. ἰσβάλλει τὴν στρατὸν. i. 17. ἰσβάλλων. ibid. ὁ ἰσβάλλων ἐς τὴν Μιλησίην τὴν στρατὸν.

i. 18. τοῖς ἰσβάλλοις ἐς τὴν Ἀττικὴν χώραν. v. 64. Illis, qui in agrum Atticum irruperant. ἰσβάλλει ἐς τὴν Ἐλευσίνα. v. 74, 76. vi. 16, 36, 84. viii. 27, 66. ix. 6, 7. συνιστάλον ἐς Ἀθήνας. ix. 17. ἰσβάλλον ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν. ix. 73.

ἰσβάλλιν. com. De fluviis in fluvios, vel in mare, influentibus, ac sese exonerantibus, dictum. ἰσβάλλει ἐς τὸν Ἴστρον. In Istrum influunt. iv. 48. ἰσβάλλουσι ἐς αὐτόν. iv. 49. ἰσβάλλει ἐς πεδίον. iv. 49, 57.

ἰσβάλλειν. com. Imponere in. Barbari dicunt facere ascendere. Αὐτὴν ἐς ἄρμα ἰσβάλλουσιν. Cum eam in currum imposuissent. i. 60.

ἰσβολή, ἥς, ἡ. commun. Ingressus. Introitus. Iter, qua in locum aliquem ingredimur. vii. 172, 173, 175, 176, 207, 215, 217. viii. 15, 28.

ἰσδιδόναι. commun. Idem ac ἰσβάλλιν. De fluviis dictum. Influere. οὗτοι [οἱ ποταμοὶ] ἰσδιδοῦσι ἐς αὐτόν. Hi fluvii in ipsum influunt. iv. 49, 50. ἡ χιὼν ἰσδιδοῦσα ἐς αὐτόν. Nix in ipsum influens. iv. 50.

ἰσδιδοῦν. Ion. et poet. pro com. ἰσδιδόναι. Influere. ἰσδιδοῖ ἐς τὸν Ἴστρον. In Istrum influit. ibid.

ἰσιλθῆν. commun. (pro quo et παραστῆσθαι, et παραστήσασθαι τι τινὶ dicitur.) Aliquid alicui repente in mentem venire. Τῷ Κροίσῳ ἰσιῶτι ἐπὶ τῆς πυρρῆς ἰσιλθῆν τὸ τοῦ Σόλωνος. Croeso supra rogam stanti illud Solonis [dictum, &c.] in mentem subito venisse [ferunt.] i. 86. λίγεται Καμβύση ἰσιλθῆν οἶκτον. Fertur miseratio Cambysem repente subiisse. iii. 14. γίλως Κροῖσον ἰσῆλθε. Risus Croesum subiit. vi. 125.

ἰσινυχθεῖς, εῖσα, εν. Ion. et poet. Illatus, a, um. ix. 37. Vel, Allatus, a, um.

ἰσινυχθεῖν. Infinit. perfect. et plusquamperf. pass. pro com.

ἰσπνέχθαι, ab ἰσφίρω. ἠνέχθαι. Attice et Ion. ἰσπνέχθαι, et inserto Ion. ι. ἰσπνέχθαι. addito εἰς, fit ἰσπνενέχθαι. ix. 41.

ἰσπίτατο εἰς τὸ στρατόπεδον φήμη. ix. 100. Ad castra rumor advolavit. Vel, In castra rumor advol. ἡ κληδὼν αὐτῇ σφί ἰσπίτατο. ix. 101. Rumor hic ad ipsos advolavit.

ἰσπεργύναι. V. H. Includere. Concludere. ἰσπεργύνει τὸν νεκρόν. Cadaver includunt. ii. 86.

ἰσχύην apud Herodotum accipit videtur pro ἰσχυῖν. ἰσχυῖν, καὶ ἰσχύει. i. 193. Effluere. Exire. ἰσχύων ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς καλειμένης θαλάσσης. Exiens ex eo, quod rubrum mare vocatur. ii. 11. ἰσχύει εἰς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. Infuit in mare rubrum. Exit, exonerat se, in mare rubrum. ii. 158. Hic τὸ ἰσχύων ἀντὶ τῷ ἰσχύειν, εἶν, influere, sumitur, quod fortasse κατὰ σοι-χίων μεταθήσει dictum fuerit.

ἰσχύμν. V. H. Ingredi. Intrare. Immeare. ἦν γὰρ κατὰ τὴν καπνοδόκην εἰς τὸν οἶκον ἰσχύμν ὁ ἥλιος. viii. 137. Per fumarium enim, vel (ut alii verterent) Per caminum enim in aedes sol immeabat.

ἰσχύμν εἰς τινα τόπον. Herodotea locutio. Ad aliquem locum pertinere, pertinere. Θαλάμος ἰσχύμν εἰς τὸν ἀνδριῶνα. Thalamus ad virile conclave pertingens. Vel, Virili conclavi proximus, contiguus. iii. 78.

ἰσθημένος, η, ον. V. H. Indutus, a, um. pro com. ἐνδιδυμένος. ῥάκισι ἰσθημένον. Pannis indutum. Pannosum. iii. 129. ἰσθημένους ταύτην τὴν ἰσθήτα. Hac veste indutos. vi. 112. Vide Magnum Etymolog. in ἰσθής.

ἰσθήτος. τὰ τε ἰσθήτος ἐχόμενα. Quid. Vide κατυρεῖν.

ΕΣΘΩΝ. Ionice et Attice pro commun. ἰσθωσαν. in tertia person. plural. imperat. pass. ut τυπτίσθων, pro τυπτίσθωσαν, sive dicas esse dualem pro plurali, sive

κατὰ συγκαπὴν formatum. κταινέσθων, pro κταινέσθωσαν. vii. 10. §. 8. Interficiantur. ἰλίσθων, pro ἰλίσθωσαν. viii. 140. μαχίσθων, pro μαχίσθωσαν. ix. 48.

ἰσίναι. com. Immittere. Intromittere. (ἰξίναι. emittere. iii. 146.)

ἰσῆκε τοὺς Πέρσας εἰς τὸ τείχος. Persas intra muros misit. iii. 158.

ἰσίναι, εἰσίναι. Ingredi. Intrare. i. 51. iii. 118.

ἰσίναντο. Videtur esse tertia pers. plur. aor. 1. medii, a σίνομαι. Noceo. Lædo. fut. σινοῦμαι, quod ἀναλόγως, καὶ καλονικῶς, ita formare-tur, si esset in usu, aorist. 1. med. ἰσινάμεν, ω, ατο. tertia plur. ἰσινάντο. Læserunt. Vastarunt. Τὴν γῆν οὐκ ἰσινάντο. viii. 31. Agrum non vastarunt. Nisi forte quis ἰσίναντο legendum esse censeret, quod nec probare, nec improbare velim. Licet enim hoc sit usitatus, tamen nihil temere mutandum.

ἰσινάδαται. Vide δαται, terminatio Ion.

ἰσινάδατο. Vide δατο, terminatio Ion.

ἰσκον. 3. person. plur. Ion. et poet. formata ab ἰω, sum, pro com. ἦσαν, erant. ix. 40.

ισκον, ις, ι. Ionica, et poet. terminatio verborum in imperfecto, in 1. 2. et 3. pers. διαφθίρῃσκει, pro διέφθιρει. i. 36. ποίεσκον, pro ποίουν. ibid. ἰσκήπισκον. i. 100. ἐκκήπισκει. ibid. Vide σκον, σκεις, σκει.

ἰσκήπτει. Ion. pro com. ἰσσεῶν. Vulgata Lexica, ἰσκήπτω, Intueor, nihil præterea. Sed ἰσκήπτει proprie significat in rem aliquam propendere, pronum esse, vultu demisso intueri. γυνικῶς vero sumitur pro intueri, spectare. Ἐσκήψαντες εἰς τὰ τῶν πύλας κακὰ. vii. 152. In vicinorum mala intuentes.

ἰσδοος, ἡ. ἰσσοδος. Ingressus. Introitus. Aditus. i. 9. ii. 63, 121. §. 3. 138, 175. iii. 118. v. 16. vii. 209, 211. viii. 53.

ἔσοδος, ἡ. com. Aditus. Ingressus. Ingrediendi facultas, et jus. νόμος οὕτω ἔχει, τοῖς ἐπαναστάσι τῷ μάγῳ ἔσδοι εἶναι παρὰ βασιλῖα. Hac enim lege, ac more constitutum fuerat, ut illis, qui in magum insurrexerant, qui in eum conspiraverant, quique eum oppresserant, aditus ad regem pateret. iii. 118. v. 16.

ἔσοικίζων. com. Coloniam in aliquem locum deducere. Coloniam in aliquo loco collocare. Ἐς τὴν Κρήτην ἐρημωθῆσαν ἄλλους ἀνθρώπους ἐσοικίζονται λέγεται. vii. 171. In Cretam desolatam alios homines habitandi caussa deductos aiunt. Aliorum hominum coloniam deductam aiunt.

ἐς οὐ. Ion. pro ἐς ὅ. quod frequentius. q. d. ἐς καὶ οὐ τὸν χρόνον, οὐ, pro ὅ, ἐν ὅ. Ad illud usque tempus, quo. Donec. v. 86. [Vel ἀντὶ τῆς, μέχρις οὐ. i. 67.]

ἔσοαν. Ion. pro com. ἥσοαν et ἥτταν. Vincere. Clade afficere. πολέμῳ ἔσαντο. Vincebantur bello. ibid.

ἔσοαν. Ion. pro com. ἥσοαν. pro quo magis receptum ἥσαν, et ἥτταν. Vincere. Clade afficere. Superare ἔσανθίντις τῇ συμμολῇ. Congressu, praelioque superati. i. 66. ἔσανμύς. Victos. i. 82. vii. 9. ἔσανθίντις. i. 104. ἔσάθη. i. 128. ἔσανθίντις. i. 145, 150, 169, 176, 190, 207. ἔσοσθαι. ii. 122. ἔσάθησαν. ii. 169. ἔσάθη. ibid. ἔσάθησαν. iii. 45. ἔσανθῆναι. ibid. ἔσάθησαν. iii. 58. ἔσάθη. iii. 83. ἔσοσται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν. iii. 106. ἔσάθησαν. iii. 132. ἔσανθίμην. iv. 97. ἔσάθη. iv. 162. ἔσόμενος. v. 66, 70, 102, 118, 119. vi. 9. ἔσανθῆναι. vii. 10. §. 2. 142, 153, 154, 166. viii. 27, 75, 130. ἔσοσντο. ix. 23.

ἔσαν, ονος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. ἥσαν. Inferior. Imbecillior. v. 86. ῥάμῃ ἔσαντες ἔσαν. viii. 113. Robore inferiores erant. ix. 62.

ἔάναι. κατὰ συγκοπὴν Ion. pro com. ἔακάναι. Stetisse. Stare. ix. 27, 28.

ἔασαν. Ion. κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ἔακυσαν. tertia plur. plusq. p. act. Steterunt. ix. 18.

ἔσι. com. Donec. Ad id usque tempus, quo. ἔσ' ἂν τελευτήσωμεν. vii. 141. Donec obeamus. Donec moriamur. ἔσ' ἂν διαπολεμήσωμεν. vii. 158. Donec fuerit debellatum. Eustath. ait ἔσι cum aspero scribendum, quod ex adverbio temporis ἔσι, κατὰ συγκοπὴν sit formatum. Sed Ionice et Æolice tenui notatur, quod et in communi lingua servatur, ut et Δεύκιππος, et ἀπηλιώτης, pro communibus inusitatis Δεύχιππος, et ἀφηλιώτης. Æ. P.

ἔσιλάδατο. Ion. pro com. ἔσαλμένοι ἦσαν. Instructi, vel, armati erant. vii. 89. Vide terminationem δατο. Sed hoc præter morem videtur Ionice formatum a ἔσallon. Quamobrem observandum, præsertim cum in vulgatis Lexicis hoc non reperiatur. A tertia sing. plusquamp. pass. ἔσαλτο, inserto α videretur Ionice formandum ἔσάλατο, ut apud Hesiodum; non autem ἔσιλάδατο. Vel certe dicendum ἔσαλάδατο, κατὰ πλῆθυνσιν τῆς δα συλλαβῆς. quod ab ipsomet Herodoto videtur innui, quum vii. 93. dicit, ἔσαλμένοι. Consule Caninium in Hellenismis, pag. 214. qui vocabulum hoc ut inusitatum notavit, et ἔσαλάδατο potius legendum existimavit. Sed fortasse pro ἔσιλάδατο legendum ἔσαιλάδατο. quod sæpius ante legitur, ut in δατο demonstratur. Hoc verisimile. Nihil tamen mutato: quamvis et alibi graviasa typographis per imprudentiam ac imperitiam, peccatum esse constet. ἔσιῶτα. et compos. Ion. pro com. ἔσακίτα. Vide ἰ Ionic. τῷ α in nonnullis vocabulis præponitur. Vide et ἰ Ion. pro com. α. Vide

et *ἔωμαι* cum suis derivatis. Sic autem hoc participium *ἔως* formatur; a com. *ἔακως*, Ionice sublato κ, et mutato α in ε, fit *ἔσιως*. Vel ab *ἔαως*, post factam contractionem in *ἔσιως*, ε τῷ ω præfixo, deducitur.

ἔσοργας, ότος, ό. com. Qui amavit, qui dilexit. Qui diligit, qui amat. *ἐγὼ τυγχάνω ἔσοργας ἐκείνους*. Ego illos amo. vii. 104. Est autem participium præter. perfect. med. *ἔοργα*, a *έργω*.

ἔσράφατο. Vide *κατίσράφατο*. i. 27, 166. in terminatione *φατο*.

ἔσρέφατο. i. 141. Vide *κατίσρέφατο*. in terminatione *φατο*.

ἔσρωτο κύμα. vii. 193. Vide *σρωίνυν*, *σρωίνυμι*, *κατίσρωιντο*. viii. 53.

ἔσύτερον. com. Postea. v. 74.

ἔσχατον. Extremum. Summum. *τιτρίσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακῶ*. Ad extremum malum devenisse attritum. Extremis malis attritum esse. i. 22. *δικακτέρει ἐς τὸ ἔσχατον*. Ad extremum usque mala toleravit. vii. 107. *ἐς τὸ ἔσχατον τοῦ κακῶ ἀπιγμένοι*. viii. 52. Cum ad extrema mala pervenissent, sive devenissent.

ἔσχοντο τῆς τιμωρίας. Herodotea locutio pro com. *ἀπέσχοντο τῆς βοηθείας*. Ab ope, vel auxilio ferendo abstinerunt. vii. 169. Valla: Ab auxilio ferendo supersederunt.

ἔσω. Intus, intro. *ἦν ἔσω*. Ivi intro. Intravi. i. 111. *τὸν Κύρον ἦγον ἔσω*. Cyrus intro duxerunt. i. 116.

ἔσωτέρω. Adverbium Herodoteum, comparativi gradus. Interius. Ulterius. Modo quietem, modo motum ad locum significat. *προσέβαινε ἔσωτέρω τῆς Ἑλλάδος ὁ Πέρσης*. viii. 66. Valla: Magis penetra- bat in Græciam Perses. Æ. P. Ulterius in Græciam procedebat Persa. In ultiores Græciæ partes Persa progrediebatur. Sed fortasse *προέβαινε* legendum, quod colligi potest ex viii. 60. ubi de

Persis iisdem verba fiunt. *οὔτε προέβησονται ἑκάστῳ τῆς Ἀττικῆς*.

ἔταρος, ό. Ion. et poet. pro com. *ἑταῖρος*. Socius. Sodalis. v. 95.

ἑταιρηῖη, ης, ἡ. Ion. pro com. *ἑταιρεία*, ας. Sodalitium. v. 71.

ἑταιρηῖος. Ion. pro com. *ἑταιρεῖος*. Jovis epithetum. Sodalitius. Qui sodalibus, sodalitiisque præest, et sodaliti jura tutatur. i. 44.

ἑτεράλκεις ἀγωνίζεσθαι. Herodotea et poetica locutio. Ita pugnare, ut modo penes hos, modo penes illos, sit victoria. viii. 11. Hanc victoriam Homerus *ἑτεράλκεια νίκην* appellat. Consule Eustath. in *ἑτεράλκης νίκη*. Alternans victoria dici posset, quæ alternatim, et per vices modo ad hos, modo ad illos, transit. Quod a poeta *τῶν γυμνασίων*, lib. iii. v. 220. sic exprimitur; Illi alternantes multa vi prælia miscent Vulneribus crebris. Quare non inepte fortasse veritas hoc loquendi genus, Alternante victoria pugnare. Vide *ἑτεράλκης μάχη*.

ἑτεράλκης μάχη. Ion. et poet. loquendi genus. ix. 103. Prælium anceps. Prælium, quod modo in hanc, modo in illam, partem inclinat. Pugna, quæ sua inclinatione nunc his, nunc illis, victoriam et robur affert. Eustath. *ἑτεράλκης νίκη*, ἡ τῷ ἀλλήμῳ δεδομένη. ἡ ἢ ἐκ διαδοχῆς ἑτέροις, ἢ γοὺν ἐνὶ τῶν δύο μερῶν ἀλλήν περιποιούσα. i. e. Victoria *ἑτεράλκης* vocatur, quæ [alteri parti] forti datur. Vel, quæ per vices, ac alternatim alteris, hoc est uni duarum partium, alteri confligentium parti, robur conciliat. Idem *ἑτεράλκης δῆμος*, ό θατέρω μέρει ἀλαλκῶν, ό ἐστὶν ἐπικουρῶν, ἡ ἀλλήν διδούς. id est, Populus alteri parti auxilium ferens, vel robur dans, vires suppeditans. Suidas. *ἑτεράλκεια*. *ἑτεροκλιῆ*. *ἑτεράλκης νίκη ἐπὶ ἵππῳ*, όταν οἱ ἡττηθέντες νικῶσι. Vide *ἑτεράλκεις ἀγωνίζεσθαι*.

ἐτεροῖς, ὁ. com. Diversus a reliquis. i. 99. ii. 35. iv. 62.

ἐτεροῖω, ὤ, ὅσω. Altero. Immuto. ἐτεροιοῦναι. Alterata, vel immutata, fuisse. ii. 142. ἐτεροισῦτο τὸ πρῆγμα. ix. 102. Res commutari cœpit.

ἐτοῖμος. Ion. et Attice pro com. ἐτομος, paratus. i. 113, 119, 141. v. 31. viii. 96. ix. 46.

ευ. in articulo subjunctivo, Ionice in genit. sing. pro com. ου. ἀπὸ τευ, pro ἀπὸ τῆ, hocque pro ἀφ' ἑ. a quo. i. 7.

ευ. Ion. in genit. sing. pronominum, pro com. ου. ἐμεῦ. mei. ab ἐγὼ, pro ἐμοῦ. i. 5. σὺ, pro σοῦ. i. 9, 30, 36. [sic τευ, pro τινός. i. 19.] ἐμεῦ. i. 41, 90. σὺ. i. 124.

ευ. pro ιο, unde com. κατὰ κράσιν formatur ου, ut videmus in verbo ποίεομαι, οὔμαι. Hæc vero ου communis in ευ sæpiissime mutatur Ionice in nominibus; pro πλείους enim sæpe dicunt πλεῦνας. i. 1. πλεῦνος, pro πλείονος. i. 97. πλεῦνας. i. 135, 145. Δευτυχίδης, pro Λευτυχίδης. vi. 65. πλεῦνων, pro πλείωνων. vii. 160. viii. 42. πλεῦνης, pro πλείνης. viii. 42. Δευτυχίδης. viii. 131. πλεῦνας. ix. 31.

ευ. Ion. pro ου in futuro Attico, ut νομιεῦμαι, pro νομιῶμαι, hoc vero pro com. νομίσομαι, a νομίζομαι. Sic ἐπισιτιεύμενοι, pro ἐπισιτιούμενοι, hocque pro com. ἐπισιτισόμενοι, ab ἐπισιτίζομαι. ix. 50. De quo suo loco.

ευ. Ion. pro communi ου. in contractione verborum κατὰ κράσιν ex ιο facta. οἰκειῦνται, pro οἰκισῶνται. i. 4. φοβεῦ, pro φοβεῖ. i. 9. ἐποιεῦτο, pro ἐποίητο. i. 13. φανεῦτος, pro φανέντος. i. 47. ἰσορεύση, pro ἰσορούση. i. 61. τὰ ποιεῦμενα, pro ποιοῦμένα. ibid. βέλει, pro βούλου. Velis. i. 85. τοῖσι ποιεῦμενοι. i. 82. ποιεῦντας. i. 90. ἰδικαίει, pro ἰδικαίου. i. 100. iv. 154. δικαεῦν, pro δικαῖων. vi. 82.

εὐαίρετος, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum et Xenophonteum vocabulum. Qui facile capi potest. χώραν εἶχον εὐαίρετον. vii. 130. Regionem captu facilem habebant. pro quo συνανῶμος dicit Herodot. ibid. ταχυάλωτον, quæ cito capi poterat.

εὐαπήγητος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. εὐαφή[η]τος. Facilis narratu. Facilis explicatu. vii. 63. παρὰ τὸ εὖ, τὸ ῥαδίως, καὶ τὸ ἀφηγησθαι, τὸ δηλοῦν, καὶ διὰ λόγου φανερῶν. Valla perperam hanc vocem est interpretatus: at Stephanus bene. [Vide versionem Latinam, pag. 177.]

εὐδοκίμεῖν. com. Celebrem esse. Clarum esse. Probum haberi. Laudari. i. 37, 59. τὰς εὐδοκίμωντας μάλιστα. Maxime celebres. Clarissimos. Celeberrimos. iv. 68. vi. 63, 132.

εὐεπής, ἵος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Facundus. Bene dicens. Bene dictus. εὐεπὴς λόγος. Bona, rationique rectæ conveniens, oratio. οὐδένα λόγον εὐεπία λέγεις. Valla: Nihil rationis dicis. v. 50. Sed parum commode. Vertendum enim, Nullam orationem rectæ rationi consentaneam habes. Nullum verbum rationi consentaneum dicis. Nihil boni dicis.

εὐθενεῖν. Ion. pro com. et εὐθενεῖσθαι. pro quo et εὐθενεῖν, et εὐθενεῖσθαι. Bonis abundare. Rem feliciter gerere. εὐθενήσαν. Rem feliciter gesserunt, omniumque rerum copia abundarunt. i. 66. εὐθνήειν ἅπασαν τὴν Αἴγυπτον. Totam Ægyptum omnium rerum copia abundare. ii. 91, 124.

εὐθηνία. Rerum omnium copia et abundantia. i. 85. ubi pro εὐθηνία scribitur ad marginem, εὐεπεί.

εὐκρινής, ἵος, ἕς, ὁ καὶ ἡ. com. Bene separatus. Ordine recte dispositus. Ordine collocatus. ἐσήμεναι παραρτίσθαι τι πάντα, καὶ εὐκρινέα ποιεῖσθαι. ix. 42. Jussit omnia præparari, et ordine recte collocari, sive disponi.

εὐλαί, ὦν, αἰ. Vermes. Suidas. εὐ-
λαι, σκαλῆκας. καὶ εὐλαίων, σκαλῆκων.
ἡ δὲ Φιερίμα ἡ Κυρήνης βασίλισσα,
ἀνθ' ὧν ἴδρασι, δίκας ἔτισσι. ζῶσα γὰρ
ἐξέζισεν εὐλαίων, ὃ ἔστι σκαλῆκων. ὡς
Φησι Βάβριος. Sed apud Suidam sic
legendum arbitrator, ἡ δὲ Φιερίμη
ἡ Κυρήνης βασίλισσα. &c. deinde
ζῶσα γὰρ εὐλείων ἐξέζισεν, ut apud
Herodotum legitur; unde locus
hic desumptus videtur, qui alii
scriptori tribuitur; vel et ille iis-
dem verbis est usus. Sic etiam in
præcedentibus legendum εὐλείων,
quod Ionice dictum pro commu-
ni genitivo εὐλῶν. iv. 205. v. s.
Vivens enim vermibus ebullivit.
id est, Vivens vermibus in cor-
pore quodammodo ebullientibus
corrota periit. ἐξέζισεν εὐλείων, ἀντὶ
τοῦ ἐκ τῶν εὐλείων ἔξωσι, τουτέστιν ἐκ
τῶν εὐλῶν ἐν αὐτῇ ζιουσάν ἀπέθανε.

εὐμαρίη. apud Herodotum eodem
modo sumitur, quo Galli dicunt,
Aisances; id est, Secessus, quo
itur, ut alvus exoneretur. q. d.
Commoditates. Itali a necessi-
tate, cui parere cogimur, vocant
honeste Necessary. Suidas, εὐμα-
ρίη. ἀπόπατος. Ideo Stephanus in
suo indice vertit, Stercus. Sed
honestius loquitur Herodotus,
quum dicit, εὐμαρίην χρεῖνται ἐν
τοῖσι οἴκοις. id est, Domi utuntur
latrinis. Domi alvum exonerant.
Gall. *Ils vont des aisances à la
maison. Ils vont aux aisances dans
leur maison.* (ἔξω ἐν τῇσι οἰδοῖσι ἐσθί-
ουσι. ii. 35.) Latina verba Græcis
non satis apte respondent, id-
circo liberiore interpretatione est
opus. ἐς εὐμαρίην ἀποσκιδάνεσθαι.
Ad alvum exonerandam disper-
sæ. iv. 113.

εὖν. Ion. term. in infinit. 3. con-
jug. verborum contract. in εὖν
com. desinentium. δικαιεῖν, pro
δικαιοῦν. vi. 82.

εὐνοῦστερος, ὁ. Ion. pro com. εὐνο-
υστερος. Benevolentior. Animo me-
lius affecto erga aliquem. v. 24.

εὐνομίῃν. commun. Bonis legibus
instituere. Ex bonarum legum
præscripto regere, et gubernare.
εὐνομαῖσθαι. Bonis legibus uti. Ex
bonarum legum præscripto regi,
gubernari, vivere. οὕτω μεταβαλόν-
τες οὐνομήθησαν. Sic mutati, mu-
tato vitæ genere, ex bonarum le-
gum præscripto vivere cœperunt.
i. 66. ἡ χώρα εὐνομήσεται. Regio
bonis legibus regetur. i. 97.

εὐνομιδίσσεται κτήνσι νομαί. Herodo-
tea locutio. Pascua pecoribus ac-
commodatissima. iv. 53.

εὐνομία, ἡ. Ion. pro com. εὐνομία.
Recta juris legumque constitu-
tio, rectaque juri constituto ob-
temperatio. i. 65. Bonæ leges.
Recta vivendi ratio. ii. 124.

εὐνῆχοι (ἐνορχοί.) Castrati. (Integri,
testibusque virilitatem testanti-
bus præditi.) viii. 105.

εὐοδῶν. Vide simplex ὀδῶν.

εὐπαθείην, εἶν. Ionic. et poet. In-
dulgere voluptatibus. ii. 133, 174.

εὐπαθείη, ης. Ion. pro com. εὐ-
πάθεια. Voluptas. Oblectatio. ἐν
εὐπαθείῃσι εἶναι. Indulgere genio.
Voluptatibus indulgere. Gall. *Se
donner du bon temps. Prendre ses
plaisirs.* i. 22. εὐπαθείας παντοδαπὰς
ἐπιτηδεύουσι. Omnigenis voluptati-
bus dant operam. i. 135. ἐν εὐπα-
θείῃσι εἶναι. i. 191. ad fin.

εὐπαθείη, ης, ἡ. Ionic. et poet. pro
com. εὐπάθεια, καὶ ἡδυπάθεια.
(δυσπάθεια. Voluptas. Deliciæ.)
ἔσαν ἐν εὐπαθείῃσι. viii. 99. Erant
in voluptatibus et deliciis. In-
dulgebant genio.

εὐπιτιμία, ης, ἡ. Ion. pro com. εὐπί-
τια. Facilitas. v. 20.

εὐπιτιτέρας. Ion. et poet. pro com.
ῤῥον. Facilius. iii. 143.

εὐπιτίστερος. Ion. et poet. pro com.
ῤῥων. Facilior. v. 97.

εὐπιτίας. Ion. et poet. pro com.
ῤῥδίας. Facile. i. 189, 193. ii. 70,
102, 150. iii. 12, 69, 107. iv. 61,
81. et passim.

εὐπιτής, καὶ τὸ, ἐς. Ion. et poet. pro

com. *ῥαδίος*. iii. 120. Facilis. iii. 145. v. 31.

εὐπλοῦν. Ion. et poet. pro com. *εὐπλοῦν. εὐπλοῖα χρησθαι*. Uti secunda vel prospera navigatione. *εὐπλοῖσαντες*. V. Hom. 18. Secunda navigatione usi. Vel, Cum feliciter navigassent.

εὐπορος, ου, ὁ καὶ ἡ. commun. Expeditus. Qui facile aliquid facere potest. *ἱπποτοξόται προσφίεσθαι εὐποροί*. ix. 49. Equestres sagittarii ad hostem comminus infestandum expediti. Vide *προσφίεσθαι*.

εὐπρεπής, ης, ἡ. Ion. pro com. *εὐπρεπής*. Secundus rerum successus. Res secundæ. Res prosperæ. Prosperitas. Felicitas. viii. 54.

εὐπρόσωπος, ὁ καὶ ἡ. com. Aspectu speciosus. Egregia specie præditus. Speciosus. Gall. *Qui a belle apparence*. *ὑπεκρίναντο εὐπρόσωπα*. Responsum egregia specie præditum dederunt. Subauditur autem *ῥήματα*. vii. 168.

εὐρεῖα. Ion. pro com. *εὐρεῖα*. Lata. f. g. ab *εὐρύς*. i. 178.

εὕρημα, τος, τό. com. Inventum. Lucrum insperatum, quod quis invenit. Bonum insperatum, quod alicui obtigit. vii. 155. *εὕρημασι μέγα πλούσιος ἔγνετο*. vii. 190. His lucris insperatis valde dives factus est. *εὕρημα γὰρ εὕρηκαμεν*. Insperatum enim lucrum invenimus. viii. 109.

εὐρεσκιν. com. Impetrare aliquid ab aliquo. *παρὰ δὲ σφισι εὕροντο παρὰ Πausανίῳ ἐσάναι Ποτιδαιητίων τῶν ἐκ Παλλήνης τοὺς παριόντας τριηκοσίους*. ix. 28. Valla: Præter hos inveniebantur apud Pausaniam stantes trecenti Potidæatæ eorum qui ex Pallene erant. Æ. P. Impetraverant autem a Pausania, ut trecenti Potidæatæ illorum, qui ex Pallene venerant, [in acie] juxta se starent.

Εὐρωπαϊός, ἴος, ὁ. N. H. pro com. *Εὐρωπαϊός*. Europæus. Ex Europa.

In Europa natus. *ἄνδρα Εὐρωπαϊὸν γένος*. viii. 133. Virum Europæum genere. viii. 135.

εὐστομος, ὁ καὶ ἡ. Qui bona verba ore profert. Qui linguis favet. *περὶ τούτων εὐστομα κίσθω*. Absit ut hæc proloquar. absit ut hæc eloquar. Herodotea locutio. ii. 171. *ταύτης μοι πῆρι εὐστομα κίσθω*. ibid.

εὐσύμβλητος, ὁ καὶ ἡ. De rebus dicitur, quæ facile conjici, quæ per conjecturas facile cognosci possunt. *τίρας εὐσύμβλητον*. Prodigium, quod facile conjici poterat. De quo per conjecturas facile cognosci poterat quid portenderet. vii. 57.

εὐτυχτος, ὁ καὶ ἡ. Ionic. et poet. Bene factus. Bene paratus. *εὐτυχτα ποιησάμενος*. Cum [hæc] bene parasset. i. 119.

εὐτυχίη. com. Secunda fortuna uti. Rem feliciter gerere. *τὸ μὲν τι εὐτυχίην τῶν περημάτων, τὸ δὲ προσπταίειν*. In rebus gerendis partim quidem secunda, partim vero adversa, fortuna uti. Rem modo feliciter gerere, modo infeliciter, ac offendere, clademque accipere. iii. 40. *εὐτυχίην τὰ πάντα*. sub. *κατὰ*. In omnibus rebus uti secunda fortuna. iii. 40, 43.

εὐτυχίως. Ion. et poet. pro com. *εὐτυχῶς*. Prospere. Feliciter. *πάντ' οἱ ἐχώρει εὐτυχίως*. Omnia ipsi feliciter succedebant. iii. 39.

εὐνδρος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Aqua abundans. *χωρὸς εὐνδρότερος*. ix. 25. Locus aqua abundantior.

εὐφρανίαι. Ion. terminatio secundæ personæ futuri medi *εὐφρανίσαι*, pro com. *εὐφρανοῦμαι*, *κατὰ διάλυσιν*. tertia, *εὐφρανῖται* com. Ionice vero, *εὐφρανίται*, hinc τὸ *εὐφρανίσαι*, iterato Ionismo. Delectaberis. Oblectaberis. iv. 9.

εὐφρόνη, ης, ἡ. com. pro quo frequentius in oratione soluta νῆξ, unde Latinum nox. vii. 12, 56, 188. viii. 12, 14. ix. 37, 39.

εὐχαρίσως. Ion. pro com. ἡσύχως, vel εἰρηναίως. μετ' εὐθυμίας. εὐθυμώς. Placide. Quietē. Tranquille. Animo placido, quieto, sedato, tranquillo. τελευτᾷ τὸν βίον εὐχαρίσως. Vitam finire placide. E vita animo placido excedere. i. 32.

εὐχολῶ, ἥς. Ion. et poet. pro commun. εὐχί. Preces. Vota. ii. 63.

εὐχολιμαίος. V. H. ὁ εὐχολῶς ἐπιτελείων (ut ii. 63. dicitur) vel ἐπιτελεῖν πειράμενος. Qui vota facit, vel facta exsequi conatur. ibid.

ἑφιδρος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui in sella sedet. Assessor. In aliquo magistratu successor. Sic enim locum Herodoti, v. 41. ἑφιδρον βασιλείᾳ Σπαρτιότησι ἀπέφαινε, quidam non vulgaris doctrinæ viri censent accipiendum; Regem regni successorem, vel in regno successorem, Spartanis esse dixit. Quod non rejiciendum. Sed simpliciter ἑφιδρος βασιλεὺς dici potest ὁ ἐπὶ τῇ ἑδρᾷ, τουτίστιν ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ θρόνῳ καθιζόμενος, ἢ καθιδεύμενος. id est, Rex, qui in solio regio sedet, vel sessurus est. Sic autem περιφραστικῶς Rex legitimus intelligetur, ad quem et regnum et omnia regni insignia jure pertinent.

εὐωχίῃν. commun. Convivio excipere. τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λαιμῶνας εὐώχει. Lat. interpres ita vertit; Persas jubet discumbere in prato, atque epulari. Sed sic ista sunt interpretanda; Cum Persas in pratis collocasset, [ac discumbere jussisset,] convivio eos excepit. Vel, Persas in pratis a se collocatos, et discumbere jussos excepit convivio. Quod Galli feliciter ita dicerent, *Ayant fait asseoir les Persiens en des prairies, ou en des prés, il les banqueta.* i. 126. εὐώχει τοὺς ἐπαμένους. Sequentes excipit convivio. iv. 73, 95. vi. 129.

ἑφθός. com. Elixus. (ἑπτός. As-satus.) ii. 77.

ἐφίλετο. Amabatur. v. 5. Vide φίλημι.

ἑφοδος, ου, ἡ. Irruptio. Invasio. Ag-gressio. Δημάρατος τὸν Εἰρέην ἀπύργε τῆς εἰς Λακεδαιμόνα ἑφοδῶ. Ctesias Pers. 23. Demaratus Xerxem ab invadenda Lacedæmone prohibuit.

ἔχιν variis modis sumtum pro rerum varietate, cum qua ponitur. ἔχιν ἐν χερσίν. Habere in manibus. τοῦ παιδὸς τὸν γάμον ἔχοντος ἐν χερσίν. Cum filii nuptias in manibus haberet. i. 35. σιγὴν ἔχιν. σιγᾶν. Tacere. i. 86. ἀσφαλῶς ἔχιν. Firmum ac stabilem esse. ibid. ἔχιν τινὰ ἐν πολλῇ προσηθείᾳ. Aliquem valde provide tractare. Magnam alicujus rationem habere, et de eo valde sollicitum esse. i. 88. ἔπαινον οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτῶν εἶχε. Non parvam laudem apud cives obtinebat. A civibus non parum laudabatur. i. 96. Πακτῆν οἱ Πέρσαι ἐν φυλακῇ εἶχον. Pactyam Persæ in custodia servabant. i. 160. τιμὰς ὑπὸ Τηίων ἔχιν. Honores a Teiis habet. i. 168. ἐπ' οὗς ὁ Κύρος ἔσχε παραθυμῆν στρατίσασθαι. Adversus quos Cyrus copias ducere, Quibus bellum inferre Cyrus vehementer cupiebat. i. 204. ἔχιν ἐν ἀτιμίᾳ. In nullo pretio habere. Ignominia afficere. Contemnere. iii. 3. ἔχιν τι ἐν βουλῇ. Aliqua de re consultare. iii. 78. ἐν σόματι ἔχιν τινὰ. Aliquem in ore habere. De aliquo loqui. πάντες Ζώπυροι εἶχον ἐν σόμασι αἰνέοντες. iii. 157.

ἔχιν. μνήμην ἔχιν τινός. Herodotea locutio, pro com. μνήμην ποιῆσθαι. Mentionem rei alicujus facere. iv. 79, 81. ἔχιν ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ. Mancipiorum loco habere. vi. 23. ἔχιν ἐν ἀλογίᾳ. ἀλογεῖν. ὀλιγομερεῖν. Contemnere. vi. 75. ἔχιν ἐν φυλακῇ. φυλάσσειν. vii. 207. custodire, servare. ἔχιν ἐν περιπίᾳ, pro περιπῶν. v. vii. 220. decore habere, decere. ἔφη τοῖσι παριῶσι

οὐκ ἔχουν ἐνπρεπείως ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν. Dixit non decere eos, qui aderant, ordinem, vel aciem, vel stationem deserere. ἀναγκαίως ἔχουν. Necesse esse. vii. 229. ὄνιδος εἶχε, καὶ ἀτιμίην. vii. 230. Probrum, et ignominiam sustinuit. Probro et ignominia notatus fuit. quod vii. 231. unico verbo dicitur, ἡτίματο. ἅτε σφι ἔχοντες αἰεὶ χόλον. viii. 27. Quippe qui semper ipsis irati, vel infensi essent.

ἔχουν. com. Continere. Cohibere. Coercere. κατ' οἴκου ἐνὺ τοὺς οἱ μάγοι ἔχουσι. Magi se domi continent. iii. 79. ἔσχε βουλομένους τιμωρεῖν τοῖσι Ἑλλήσι. Illos opem Græcis ferre paratos cohibuit. vii. 171.

ἔχουν σιγῇ. Aliquid silentio tectum tenere. Silentio suppressere. ix. 93.

ἔχουν. Mulieribus tributum, pro gravidam, sive prægnantem esse. v. 41. Est autem ἑλλαιπτιὰν loquendi genus. Nam plena locutio postulat ut dicamus ἔχουν ἐν γαστρὶ. pro quo συγανύμενος dicitur κυνὴν, ἐγκυμανεῖν, κυοφορεῖν. Uterum ferre. Fœtum in utero gestare.

ἔχισθαι. com. cum genitivo. Proximum esse. Vicinum esse. τοῦτων ἔχόμενοι Γίνδανες εἰσι. His proximi sunt Gindanes. iv. 176. Λωτοφάγων ἔχονται Μάχλυσ, iv. 178. Lotophagis Machlyes sunt vicini. iv. 180, 191, 193, 194. v. 49. vi. 8.

ἔχισθαι. com. cum genitivo junctum. pro hædere alicui rei. Pendere ex aliqua re. τὰ τῶν ὀνυράτων ἔχόμενα τελέως ἐς ἀσθενίαν ἔρχεται. Quæ ex insomniis pendentes prorsus ad infirmitatem erunt; i. e. infirma sunt, nullas habent vires, ac evanescunt. i. 120.

ἔχισθαι ἐν τινι κακῷ. In aliquo malo detineri. In aliqua calamitate positum esse. ὁ δὲ ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ἔχόμενος. ix. 37. Ille vero cum in

ista calamitate positus esset, [versaretur, atque detineretur.]

ἔχόμενα. τὰ ἐσθῆτος ἔχόμενα quid. Vide κατυρεῖσθαι.

ἔχρησθη σφι. vii. 178. Oraculum ipsis editum est. Oraculo ipsis significatum est.

ἔχρησθησαν, tertia plur. aor. 1. pass. a verbo χράω, ᾧ. Oraculum edo. Reddo responsum. Oraculo aliquid declaro. αἱ νῆες ἔχρησθησαν. vii. 144. Naves oraculo sunt declaratae. De navibus oraculum est editum. Vide χρησθῆναι.

ἔχω cum participiis positum Ion. et poet. τοὺς δουλώσας ἔχεις. ἀντὶ τοῦ, οὗς ἰδούλωσας. Quos in servitutem redelegisti. i. 27. εἶχε καταστρεφάμενος, pro κατιστρεφάτο. subegerat. i. 28. ἀποκληῖσας ἔχεις, pro ἀπτεκληῖσας, exclusisti, privasti. i. 37. ὑποδιξάμενος ἔχω, pro ὑπιδιξάμεν. i. 41. καταστρεφάμενος εἶχε, pro κατιστρεφάτο. i. 73. καταστρεφάμενος ἔσχε. i. 75. ποιῦμενος εἶχε, pro ἐποιῦτο. iii. 125. ἐπιτρεφάντες ἔχομεν, pro ἐπιτρέφαμεν. vi. 12. εἶχε δῆσας, pro ἔδησεν. vi. 23. εἶχον κτενοντες. ix. 39. ἀντὶ τοῦ, ἔκτενον. Interfecerunt.

ἔχω, pro δύναμαι. com. οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Dicere non possum. i. 49, 57. ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε. Nulla alia ratione poterat. i. 123. iv. 111. v. 9, 35. ὡς εἶχον. Ut poterant. v. 64, 86, 87. vii. 239. ἐκ ἔχουσα διαφυγεῖν. viii. 87. Cum dilabi, cum evadere, non posset.

ἐψαι, et ἐψάν. Ion. poet. com. Elixare. Coquere. Gallice, *Cuire*. Bouillir. *Cuire en eau*. Italice, *Lessare*. Cuocere a lessa. χιλῶντες ἐφομένους ἐν χαλκῷ ἄρ' ἀνείσοις κρείσσει. i. 47. Testudines, quæ coquebatur in æreo lebetes cum agnibus carnibus. ὁμῶς ἐψαι. Simul coquebat. i. 48. τὰ μὲν ὤπτησι, τὰ δὲ ἐψῃσι. Partim quidem assavit, partim vero elixavit. i. 119. ἐψήσῃ τὰ κρέα. i. 132. ἀπτελῆμενον ὕδαρ, aqua cocta. i. 188, 216. ἐπὶ τὰν τὰ

κρίω ἡνέθη. iv. 61. χρυσίον καθαρεύ-
τατον ἀπηνήσας, pro ἀπηνήσας.
Auro purissimo excocto. iv. 166.
τὰς τόνους ἔχοντες τῶν κλινῶν ἐσιτίον-
το. ix. 118. Lectorum funes eli-
xos comedebant.

ἔψομαι. Infinit. futuri ab ἔπομαι,
sequor. viii. 2.

ἔψεται. com. 3. fut. sing. ab
ἔπομαι, sequor. ἅμα τῷ ναυτικῷ
στρατῷ αὐτῶν ἔψεται καὶ ὁ πύλος. viii.
60. Una cum illorum navali ex-
ercitu sequentur et pedestres co-
piæ. i. e. Navalem ipsorum exer-
citurum pedestes comitabitur.

ἔψοις, ἡ. com. Elixatio. Coctio.
Coquendi ratio. Coquendi actus.
iv. 60, 61.

ἰω. Ionica terminatio genit. sing.
1. decl. simpl. pro com. ου.
Ἀλυάττω, pro Ἀλυάττου. i. 6.
Κανδαύλειω, pro Κανδαύλυ. i. 7, 12,
13. Γύγω. i. 13. Γορδῖω. i. 14.
Σαδυάττω. i. 16. Δηόκειω. i. 16.
Γορδῖω τοῦ Μίδω. i. 45. Idem et
in aliis fieri solet.

ω. Ion. et Att. terminatio nomi-
num tertiæ declin. simplicium,
pro com. ου, in gen. sing. ut
Ἀρξισίλειω, pro Ἀρξισιλάου. iv. 159,
160, 161, 162, 200.

ω. Ion. et Att. terminatio dat.
sing. 3. declin. simpl. pro com.
άω. Ἀρξισίλειω, pro Ἀρξισιλάω. iv.
164.

ιω. διάλυσις Ionica verborum in ᾧ
desinentium, in futuris, in sub-
junctivis, in participiis. ὀρμηθεῖσι,
pro com. ὀρμηθῶσι. i. 47. προθῖω,
pro προθῶ. i. 108. ἀπαιρεθῖω, pro
ἀπαιρεθῶ. iii. 65. περιθῖωμι, pro
περιθῶμι. iii. 81. θῖωσι, pro θῶσι.
iv. 71. ἰσσωθῖωμι, pro ἰσσωθῶμι.
iv. 97. ἰσσωθῖωσι, pro ἰσσωθῶσι. v.
118. αἰρεθῖωσι, pro αἰρεθῶσι. vi.
77. ἀνδρεθῖωσι, pro ἀνδρεθῶσι. vii.
149. ὀφθῖωσι, pro ὀφθῶσι. viii. 7.

ιω, ιως, ιυ. Ion. formatio pro com.
ᾶ, ῶς, ῦ, in futuro. ἀποδαλίεις, pro
ἀποδαλίης, ab ἀποδάλλω. Amittes.
i. 71. σημαῖω, pro σημαῖω, signi-

ficabo. i. 75. προείω, pro προεῖ.
prædicam, denuntiabo; unde par-
ticipium προείοντας, pro προεῖον-
τας. i. 77. κατερίω. iii. 71. ἐξαγ-
γέλευσι. iii. 134. κερδαῖομαι, pro
κερδανῶμαι. a κερδαίνω. viii. 60. ἀπο-
λείω, pro ἀπολείψω. Perdet. Amittet.
i. 34. sic in verbis quintæ desi-
nentibus in ᾶ, ῶ, ῖ, ῥ, ῑ. κερ-
δανίεις, pro κερδανῖς, lucraberis.
i. 35. sic ἀπολείσθαι, pro ἀπολεί-
σθαι. Periturum esse. i. 38. sic in
subjunct. aor. 2. pass. φαῖναισι,
apparuerint. i. 41. φαῖνέσθαι, pro
φαῖνέσθαι. i. 60.

ιω. In particip. verborum 2. con-
jug. contractorum, Ion. pro com.
ω. in voce passiva. Hoc autem fit
vel præfixo ε post contractionem
factam ex αω in ᾧ, Att. et com.
vel mutat. α in ι, et ο in ω, κατ'
ἔκτασιν. χερῶμινοι, pro χερᾶμινοι,
χεῖρας. i. 14. Utens. ὀρμηῶμινοι,
pro ὀρμηῶμινοι. Ruens, erumpens,
veniens, prodiens. i. 17, 36. ἀπο-
χερῶμινοι. i. 37. ὀρμηῶμινοι. i. 41.
περιῶμινοι. i. 46. iii. 73. Vide
ιω. Ion. formatio, et ἰωμαι, Ion.
form.

ιω. Ion. formatio verborum con-
tract. pro com. άω. φοιτάω, pro
φοιτάω, ᾧ. i. 37. ἐπηρώτιω, pro ἐπη-
ρωτάω. i. 47. ταῦτα ἐπηρώτιον. i. 53.
διαφοιτῶντες. Discurrentes. i. 60.
ἐπηρώτιον. i. 67. ὀρίων, pro ὀρέων.
Videns. i. 68. φοιτῶντων. i. 73. ἐρω-
τίων, pro ἐρωτάων, ᾧν. Interrogans.
i. 75. ὀρίων. i. 80. ἐπηρώτιων. i. 86.
ἐπορίωσι. i. 124. ἐρωτῶντας, pro
ἐρωτοῦντας, hocque pro ἐρωτᾶντας.
iii. 62. ἡρώτιων, pro ἡρώτων. iii.
140. iv. 145. ἀρτίω, pro ἀρτάω.
v. 120. sic χρίω, pro χρεῶν. vii.
111. ἐφοῖτιον. ix. 49.

ἰωμαι, cum suis derivatis, Ion. for-
matio, pro com. αίωμαι, ᾧμαι.
Hoc autem fit vel inserto ε post
factam contractionem, vel muta-
to communi α in ι, et producto
ο, quod in ω κατ' ἔκτασιν conver-
sum. ἰχρίωντο, pro ἰχρεῶντο, ἰχρεῶν-

το. i. 53. vii. 74. ὀρεώμενοι, pro ὀρεώμενον. i. 58. χρεώμενος. i. 62. vii. 71. διαχρέωνται. i. 71. vide s. Ion. τῷ ω in nonnullis vocab. præponitur. Item ω in particip.

ἰω, et ἰομαι. Alterum quidem in activis, alterum vero in passivis usurpatum Ionice, pro communi terminatione ω, et ομαι. Ut enim Attici, sic etiam Iones ab Atticis oriundi sæpe ex verbis gravitonis circumflexa formant, ut a τύπτω, χαίρω, ῥίπτω, τυπτίω, ᾧ. χαίρῳ, ᾧ. ῥιπτίω, ῥιπτᾷ, deducunt. συμβαλλόμενος, pro συμβαλλόμενος. iii. 68, 95. vi. 63, 65. vii. 187. ἰδυνίουσι, pro ἰδύνουσι. iii. 98. ἐπιμπλίστο, pro ἐπίμπλατο. iii. 108. ἀντικαθίζουμαι, pro ἀντικαθίζομαι, ἔμαι, quod ἰονικὸν, καὶ ποιητικόν. iv. 3. διαδυνόμαι, οὔμαι, pro διαδύνομαι. Vide suo loco. iv. 71. ἀνίω, ᾧ. ab ἀνίω. iv. 125. περισπέρχῳ, pro περισπέρχω. vii. 207.

ἰωμαι, ἔη, ἔηται. Ion. in subjunctivo, pro com. ᾧμαι, ἦ, ἦται. Hoc autem præcipue in verbis in μι desinentibus in activa voce. προσθῆται, pro προσθῆται. Adjunxerit, adjungat. i. 53. ὑπερθάμαι, pro ὑπερθάμαι. v. 24. vii. 8. §. 1. [ad horum similitudinem dicitur et ἐπισίσινται, pro ἐπίσανται. iii. 134.] ἐπιθίνονται, pro ἐπιθῶνται. vii. 191. aggredierentur.

ἰω. Ionice, ut et Attice, in verbis, quorum initium est ἰ, quod in incremento mutatur communiter in ᾧ. ἰώρα, pro com. ᾧρα, videbat, ab ὀράω, ᾧ. i. 11. ἐνώρεα. i. 123.

ἰωθα, ας, s. Ion. pro com. ἰώθα. Solitus sum. Consuevi. ii. 91. ἰώθεισαν. ii. 151. ἰώθεισι. iii. 15. ἰώθεισαν. iii. 31. ἰωθα. iv. 127. ἰώθει. iv. 134. ἰώθεισαν. ibid. ἰώθεισι. iv. 187. v. 67. vii. 9. ἰώθει. vi. 107. &c.

ἰωθός, ἰωθός. Ion. pro com. ἰωθός. Qui solitus est. Qui solet. Qui consuevit. Cum infinito; ἰ-

σθότα στρατηγίην. Qui exercitus ductare consueverat. i. 34. ἰώθεισαν, pro ἰώθεισαν. Consueverant. i. 73. ἰωθός. i. 111. ἰωθότα. iii. 31. ἰωθότων. iii. 80.

ἰών. Ion. et poet. nomin. masc. g. pro com. ᾧν. i. 16.

ἰων. Ion. et Att. terminatio nom. 3. declin. simpl. in accus. sing. pro com. αων. Ἀρκεσίλειον, pro Ἀρκεσίλειον. iv. 160, 167.

ἰων, terminatio genitivi plur. 1. declin. simpl. Ionice pro com. ᾧν. Πιρσίων, pro Πιρσῶν. i. 1. Ἡρακλειδίαν, pro Ἡρακλειδῶν. i. 7. οἰκετίων, pro οἰκετῶν. i. 11. Σκυθίαν, pro Σκυθῶν. i. 15. ἰδιωτίων, pro ἰδιωτῶν. i. 32. νηϊάν. i. 61. Σπαρτητίων. i. 65. Τηγετίων. i. 65, 67.

ἰων, terminatio genit. plur. 1. decl. simpl. Ionice pro com. ᾧν, vel ᾧν. ἀρκασθισίων, pro ἀρκασθισῶν. i. 4. πασίων, pro πασῶν. i. 8. θυρίων, pro θυρῶν. i. 9. παριουσίων, pro παρευσῶν. i. 11. ἀπασίων ἡμερίων, pro ἀπασῶν ἡμερῶν. i. 32. ἰουσίων. ibid. αὐτίων. ibid. μαχομένων, pro μαχομένων. in g. f. ii. 76. ἀλλίων ἡμερίων, pro ἄλλων. iv. 182, 183, 184.

ἰων. Ion. terminatio genit. plur. 3. declin. simpl. pro com. ᾧν, vel ᾧν. Θισσαλίων, pro Θισσαλῶν. v. 64. αὐτίων, pro αὐτῶν. Ipsorum. i. 9, 26. τουτίων, pro τούτων. i. 50, 68, 70. vii. 56. πιστίων, pro πισσῶν. Calculorum. i. 94. πυρίων, pro πυρῶν, frumenti, tritici. iii. 36. ἐκυσίων, pro ἐκύνων. iv. 111. αὐτίων, pro αὐτῶν. ibid.

ἰων. Ion. terminatio genit. plur. 5. decl. simplicium pro com. ᾧν, vel ᾧν. χηνίων, pro χηνῶν. Anserum, a recto χῆνης. ii. 45, 68. Εἰλωτίων, pro Εἰλωτῶν, a recto Εἰλωτις. vi. 58, 75, 80. ix. 28. χιλιαδίων, pro χιλιᾶδων, a nominativo χιλιάς, ἀδος, ἡ. vii. 28, 29. ἀνδρίων, pro ἀνδρῶν. vii. 187. μυριαδίων, pro μυριάδων. ibidem. a

nominativis ἄνδρες, et μυριάδες. ἑλαινῶν. ix. 80.

ἰων. Ionica terminatio nominat. singul. participii fut. 2. act. pro com. ὦν, εὖντος, ἱέων, ἱέοντος. Dicturus pro ἱέων, ἱεῶντος, ab ἱέω. Dico. i. 5. ἀγγεῖων, pro ἀγγελῶν. i. 43. viii. 54. προερίοντας, pro προερίοντας. i. 77. προερίοντες. i. 81. ἀπεκλινῶν. i. 85 ἀπεκλινῶσα. i. 152. ii. 40. προερίοντα. iii. 61. ἀποκτινίσοντα. iii. 62. μηχανῶν, pro μηχανῶν. ii. 35.

ἰων. Ion. pro com. ἰών. 3. plur. imperf. ab ἰάω, ὦ. sino. ἐκ ἰών ἐκλιπύῃ τὴν τάξιν. vii. 219. Ordinem, aciem, vel stationem, deseri non sinebant. Stationem minime deserendam censebant.

ἰως. Ion. et Att. terminatio nominum tertiæ declin. simpl. pro com. αος, in nomin. sing. ut Ἀρκισίλειος. iv. 162. [pro Ἀρκισίλαος. iv. 160] 163, 164, 165. Ἀναξίλειος. vi. 23.

ἰωῦτοῦ, ἰωῦτῆς, ἰωῦτοῦ. cum αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ conjunctum, additis locorum aut hominum propriis nominibus, ad virtutis, vel vitii, laudis, vel vituperationis, exaggerationem, vel extenuationem significandam, et ad rerum vel defectum, vel perfectionem quandam indicandam. ἡ Μίλητος αὐτὴ ἰωῦτῆς μάλιστα τότε ἀκμάσασα. v. 28. Milesus, quæ tunc multo magis, quam unquam ante, florebat. Hunc Græcismum et Latini sequuntur. Ovid. τῶν Μεταμορφ. lib. 10. v. 523. Jam juvenis, jam vir, jam se formosior ipso est. i. e. longe formosior, quam ante fuerit. ἐγένοντο ταῦτην τὴν ἡμέραν μακροῦ ἀμείνων αὐτοὶ ἰωῦτῶν, ἢ πρὸς Εὐβοίῃ. viii. 86. Illo die se ipsis longe præstantiores fuerunt, quam [quum] ad Eubæam [pugnarunt.] ὁ ἄετος διπλόσιος ἐγένετο αὐτὸς ἰωῦτοῦ. viii. 137. Panis duplo major, quam ante esset, fiebat.

ἰωῦτοῦ. Ion. pro com. ἰαυτοῦ. Sui ipsius. i. 8, 21.

ἰωῦτοῦ. Ion. pro com. ἰαυτοῦ, hocque pro τιαυτοῦ. Tui ipsius. i. 108.

ἰωῦτῶ. Ion. pro com. ἰαυτῶ. Sibi ipsi. masc. g. i. 34.

ἰωῦτόν. Ion. pro com. ἰαυτόν. Se ipsum. i. 24. τὰ πᾶν ἐς ἰωῦτόν ἐποίησιν. Fecit omnia pro viribus, quæ potuit. i. 85.

ἰωῦτῇ. Ion. pro com. ἰαυτῇ. Sibi ipsi. Sibi. i. 11, 32.

Z.

Z pro δ ab Ionibus interdum usurpatur. Vide Ζορκάδες.

Ζάπλουτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. i. 32. pro quo συνανήμιως dicitur, μέγα πλούσιος, valde dives. ibid. Compositum ex intendente particula ζα, et nomine πλούτος, υ, ὁ. opes.

Ζυγίρις. Nomen Libycum, quod Græce sonat βουνοί, id est, colles. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur. iv. 192.

Ζυγὴ, ἡς, ἡ. Ion. pro com. Ζυγῶ, ἁς. Quidam genus vestis brevioris, laxum, et sinuosum fuisse putant, sagum, vel sago simile. vii. 69, 75.

Ζεύγλη, ἡς, ἡ. Jugum. ὑποδύντες ὑπὸ τὴν ζεύγλην. Subeuntes jugum. i. 31.

Ζεύγος, εος, ους, τό. Par boum vel equorum simul junctorum. i. 31. Ζεύγῃ κομίζεσθαι. Bobus junctis vehi. Ibidem. Vehiculum, quod bobus, vel mulis, junctis agitur. ἤλασιν ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεύγος. Vehiculum in forum egit. i. 59.

Ζῆ, ἡς, ἡ. Ion. pro com. Ζῶ, ἡς, ἡ. vita. i. 32. τὸν πάντα χρόνον τῆς Ζῆς. i. 85. Toto vitæ tempore. τὴν πᾶσαν διαίταν τῆς Ζῆς μετέβαλον. Totam vitæ rationem commutarunt. i. 157. ἄπαξ ἐν τῇ Ζῇ. Semel in vita. i. 199. τῷ ποιουμένῳ ἀπὸ τούτων τὴν Ζῆν ὀνιδος μέγιστον ἐστὶ.

His victitanti maximum est probum. Gallice, *c'est un tres-grand opprobre à ceux, qui vivent de telles viandes*. ii. 36. τρέφα ζῆς τοῖσδε διαχρίνται. Hoc victus genere utuntur. ii. 77. ζῆ πάσα. ii. 105, 143. ἀποφαίνειν δικαίην ζῆν. Justam vitam vivere, factisque demonstrare nos juste vivere. ii. 177. iii. 22, 23. ζῆν ἔζων τὴν αὐτὴν ἐκείνησι. Idem vitæ genus, quod illæ, vivebant. iv. 112. μηκέτι ζῆν τοῖσδε ἔχωμεν. Ne amplius hujusmodi vitam habeamus, colamus, exerceamus. iv. 114. τὴν ζῆν καταπλέκειν. Vitam finire. iv. 205. vi. 52, 117. vii. 46. ὃς τὴν ζῆν κατιστήσατο ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων. viii. 105. Valla: Ex hoc impurissimo quæstu, quem factitabat, vitam ducens. v. s. Qui vitam ex impurissimis operibus instituerat. ποιούμενος ἐκ τουτέων τὴν ζῆν. ibid. Ex his [rebus] vitam sustentans: pro quo, viii. 106. dicitur ab Herodoto ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τὸν βίον κτήσασθαι, id est, Ex impurissimis facinoribus victum sibi parare.

Ζορκάδης, αἰ. Ion. pro com. δορκάδης. Capreæ. iv. 192.

ζωαγραφέμενος. Participium aorist. 1. medii, tanquam a ζωαγράφω, ζωαγράφω. pro quo frequentius occurrit ζωαγραφίω, ᾧ. ἦσω. Pingo. Depingo. Describo. iv. 88. ζωαγραφέμενος πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου. Valla: Pictis animalibus commissionem Bospori. Sed male. Vertendum enim, Depicto, vel descripto toto Bospori ponte. Vel, Descripta tota Bospori ratibus conjunctis commisionem. Vide σχιδίη. vel, Depicta, &c.

ζωάγρια, τά. Præmia, quæ pro aliquo vivo capto dantur. iv. 36.

ζωγεῖν. Ion. poet. et communiter. Vivum capere. ἐζωγρήθησαν. Vivi capti sunt. i. 66. ζωγρηθεῖς. Vivus captus. i. 83. τὸν Κροίσον ἐζωγρη-

σαν. Croesum vivum ceperunt. i. 86. Ἀστυάγης ἐζωγρήθη. Astyages vivus captus est. i. 128. πολλὰ πλείυνας ἐζωγρησαν. Longe plures ceperunt. i. 211. ζωγρηθεῖς. ii. 169. ζωγρήσασιν. iv. 62. ζωγρῆσαι. iv. 110. ἐζωγρησαν. v. 77. ἐζωγρημένοι. v. 77. vi. 29, 30. vii. 210.

ζωγρίαν συλλαμβάνειν. ἀντὶ τοῦ ζῶντα συλλαμβάνειν. Ctesias Pers. 3. Vivum comprehendere. καὶ Κῦρον, καὶ συλλαμβάνει ζωγρίαν. Cyrum vincit, vivumque comprehendit. Hoc autem ζωγρίαν, si codex mendo caret, est accus. sing. primæ declin. simpl. a recto ζωγρίας, ου. ut Αἰνίας, ου, et passive sumitur ἀντὶ τοῦ ζωγρηθεῖς. Sed in vulgatis Lexicis hoc nomen non reperio. Fortasse pro ζωγρίαν legendum ζωγρία. ζωγρία λαβεῖν. Vivum capere. Vide ζωγρίη, et ζωγρίη λαβεῖν apud Herodotum. Suidas, ζωγρία λαβεῖν. ζῶντα κρατῆσαι. καὶ λαβεῖν. Sed vide ne et apud Suidam fortasse ζωγρία λαβεῖν sit scribendum. Exemplum enim, quod ex Herodoto sumtum affert, nostram conjecturam confirmat. Quia tamen idem nomen eodem modo scriptum legitur et Pers. 9. ubi Ctesias dicit, ζωγρίαν δὲ λαβὼν τὸν Ἀμυρταῖον, ideo nihil ἀδοκασίστως, καὶ ἀδοκιμάσως, innovandum: sed quod rarissimum videtur, id diligenter est observandum.

ζωγρίη, ης, ἡ. N. H. quasi dicas, Vivacaptio. Hoc dicitur quum quis ab aliquo vivus capitur, unde ζωγρίη λαβεῖν Herodotea locutio, pro ζωγεῖν. Vivum capere. Vide infra Ἴστιαῖον ζωγρίη ἔλαβε. Histiaem vivum cepit. vi. 28. καὶ μιν αἰρέουσι ζωγρίη. Ipsumque vivum capiunt. vi. 37.

ζῶειν. Ion. et poet. pro com. ζῆν, vivere. i. 31. ἀπὸ κτηνῶν ζῶουσι. Pecoribus victitant. i. 216. ζῶουσι ἀπὸ πυρέων, καὶ κριθῶν. Frumento, hordeoque victitant. ii. 36. iii. 22,

80, 127. ζῶσι ἀπὸ θήρης, ex venatione vivunt. iv. 22. ζῶον. iv. 112. ζῶουσι. iv. 177. vii. 114. ζῶν, ῥς, ῖ. com. Apud Herodotum in plurali reperitur ζῶας, quod quomodo accipiendum, nec ab interprete declaratum, nec ab aliis indicatum, nec mihi constat (ut ingenue fatear) quid sibi velit Herodotus, quum dicit, ἐπίσταξί ἐπὶ τὰς ζῶας τῶν καμήλων, nisi dicas, in camelos vivas imposuit, i. e. camelos vivas oneravit, ut κάμηλος sit jam fæminei generis, et ζῶας non substantivum, sed adjectivum. Sed quid hæc sibi vellit? mortuas enim camelos sarcinis onerare non solemus. Sensus certe videtur postulare ut camelorum dorsa potius intelligamus, in quæ onera fuerint imposita. Quia tamen præcedunt hæc verba, ἀσκούς καμήλων πλῆσας ὕδατος, quod idem valet ac ἀσκούς ἐκ τῶν διερχάτων τῶν καμήλων πεφοινυμένων πιπιοιμένους, [i. e. Utres ex camelorum cæsarum pellibus factos cum aqua replevisset, eos in omnes camelos vivas imposuit,] ideo primam nostram sententiam satis commodò retinere possumus. Opponentur autem αἱ ζῶαὶ καμήλοι τοῖς τῶν καμήλων ἀσκούς, ἀντὶ τοῦ, ταῖς καμήλοις ταῖς φοινυθείαις, ἐξ ὧν οἱ ἀσκοὶ ἐποiehσαν. Suidas, ζῶας, καὶ τὸ πληθυντικὸν τῶν ζῶων. nihil præterea. Quoniam igitur Herodotus dixit ante καμήλων ἀσκούς, quod aliquid ambiguitatis habere videbatur, idcirco subiecit ἐπὶ πάσας τὰς ζῶας τῶν καμήλων, ut omnem ambiguitatem ex oratione tolleret. iii. 9. Nostram interpretationem Herodotus ipse paulo post his verbis confirmat, ἀπὸ τέτυθ' ὧν τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν βασιλέα τῶν Ἀραβίων, βαυλάμενον ὁμοδοίαν, καὶ τῶν ἄλλων διερχάτων ὀχιστὸν, &c. ibid.

ζῶες, ῖ, ὦν. pro com. ζῶς, ἂ, ὦν.

Vivus, a, um. ζῶν, ζῶσα, ζῶν. ii. 70, 132. vii. 113.

ζῶρς, οὔ, ὁ. Ion. et poet. Merum. Plena locutio est, ζῶρς οἶνος. Merum sive meracum vinum. ζῶρτιρον πίνειν. Meracius bibere. Vinum meracius bibere. vi. 84. Intemperantius bibere.

Ζωσῆς, ῥος, ὁ. Locci nomen. viii. 107. De quo Stephanum consule.

Η.

Η pro α in verbis, partic. adverbii, et nominibus, Ionice positum. διαπρῆξασθαι, pro com. διαπράξασθαι. Peragere. Conficere. διαπρῆξαμένους καὶ τὰλλα, τῶν ἰῆκιν ἀπίνοντο. i. 2. θήσσαι, pro com. θάσσει, videbis, contemplaberis. i. 8, 9. ἰθῦτό, pro ἰθατό. i. 10. τῶν πρηχθέντων. i. 11. θησάμενοι, pro θιασάμενοι. ibid. τρηκόντα, pro τριάκοντα. i. 14. ἀξιοθήτας, pro ἀξιοθιάτος. ibid. πρῆγμα, pro πρᾶγμα. i. 19, 32. νῆς, pro com. ναός. i. 19, 21. πρῆσσι, pro πρᾶσσι. i. 24. θῆν, pro θία. i. 25. θησάμενοι, pro θιασάμενοι. i. 30. νηῖαι, pro ναῖαι. i. 31. θησάμενος, pro θιασάμενος. i. 59. Τηγήται, pro Τηγαῖται. i. 65. Σπαρτιῖται, pro Σπαρτιάται. i. 65, 67. Idem in aliis sexcentis eodem modo factum invenias.

η Ionice pro com. α in nominibus secundæ declinationis simplicium. ἰσορίη, pro ἰσορία. i. 1. αἰτή. ibid. διαφορή. ibid. ἐρυθρή καλιομένη. ibid. ναυτιλή. ibid. μακρή. ibid. καλιομένη χώρα. ibid. ἡμέρη. ibid. Idem in reliquis casibus fit, quod passim occurrit.

η Ion. pro ι, sæpe positum. ἰσσωθέντες, pro ἰσσωθέντες. i. 66. ἰσσωτό, pro ἰσσωτό. i. 67. ἰσσωμένους, pro ἰσσωμένους. i. 82, 104, 128.

η Ion. pro com. α. ἰπρηστίαν, pro ἰπρηστίαν, ὦ. i. 47.

η Ion. interdum pro u, ut *ἡρινίος*, pro com. *εἰρινίος*. Laneus. i. 195. Sed *ἡρινίος* fortasse scribendum, quod verisimilius.

η pro ι Ionice et Attice in augmentis verborum. Iones enim, et Attici, sæpe præter syllabicum incrementum usurpant et temporale, ut *ἡμελλον*, et *ἡβουλόμην*, pro *ἡμελλον*, et *ἡβουλόμην*. Vide *ἡπιστάθη*. sic *ἡπιστάτο*, de quo suo loco. quod ad præcedentium similitudinem est formatum, licet verbum *ἐπίσταμαι* communiter nullum admittat incrementum ἐν τῷ ι. *ἡπίστατο*, pro *ἐπίστατο*, sciebat. iii. 74. *ἡπιστάμην*, pro *ἐπιστάμην*. iii. 108. *ἡδυνάτο*. vide *ἡδυνάισατο*.

η in quorundam verborum, vel nominum, principiis redundans, ut *ἡμῖν*, *ἡκαις*, pro *μῖν*, et *βαιές*. Eust. 473, 32. vide *ἡδυνάισατο*.

η præcedente aliquo nomine adjectivo. Quam. *τοὺς ἐναντίους λόγους*, ἢ *ὡς αὐτὸς κατιδόναι*. Contra quam, aliter quam, secus quam. i. 22. ἄλλο ἢ. Aliud quam. i. 27, 49.

η præcedentibus, *παρὰ δόξαν*, vel aliquibus aliis hujusmodi nominibus. *παρὰ δόξαν* ἢ *ὡς αὐτὸς κατιδόναι*. Præter opinionem, et aliter quam ipse opinabatur. i. 79.

η Ion. poet. Quinetiam. com. pro magis usitato *ἐκείνη*, illa. viii. 87.

η Ion. et poet. pro magis recepto, *ἤπερ*, καὶ *ὥσπερ*. Quemadmodum. i. 109.

ησ. Ion. accus. 3. contract. pro com. *ἡσ*. βασιλῆα, pro βασιλέα. Regem. i. 14, 73.

ηαι. Ion. terminatio verborum secundæ personæ subjunctivi modi communiter in η desinentis; formatur autem a tertia desinente communiter in ηται, sublato τ, et tertia persona in secundam migrante. *τύπτηται*, *τύπτηαι*. Hoc autem in passivæ mediæque vocis verbis locum habet. *ἐπιών*

ἴδῃαι. Ubi videris, pro *ἐπιών ἴδῃ*. iv. 9.

ησθδον. com. A pubertate. Vel, omnes puberes. Ut, *ἡσθδον ἀνελών πάντας*. Omnes, a puberibus initio cædis facto, interficere. Sic *ἡσθδον πάντες ἀπλίσθησαν*. Omnes armati sunt, a puberibus initio ducto usque ad ætate provectiones. Sic et Galli, *Ils tuèrent tous depuis les plus jeunes jusques aux plus vieux*. Consule Suidam et Eustathium, ubi varias hujus vocis significationes videbis. i. 172. Herodoti vero locus ita videtur distinguendus (*ἴδοξε δὲ τοῖσι πατρίοις μόνον χρᾶσθαι θοῖσι*) *ἐνδύντες τὰ ὅπλα ἄπαντες Καύνιοι ἡσθδον, τύπτοντες*, &c.

ηγείσθαι ὁδόν τι. Viæ ducem alicui esse. Aliquem aliquo deducere, ita ut ipse præeas. *οὗτοι αὐτῇ τὴν ὁδὸν ἡγείοντο ἐς Σφινδαλίαν*. ix. 15. Isti viæ duces ipsi fuerunt ad Sphendalenses. Vel, Isti ipsum [Mardonium] viæ duces ad Sphendalenses deduxerunt.

ηγμονεύειν. Ion. et poet. pro com. *ηγείσθαι*. Ducem esse. Præesse. Imperare. *τῶν κατέλιξα πολίων ἡγμονεύειν αὐτήν*. Quibus urbibus ipsam imperare dixi. vii. 99, 160. τοῦ κείριος τοῦ ἐτέρου ἡγμονεύειν. ix. 26. Alteri cornu præesse.

ηδια. Ion. pro com. *εἶδιν*. Attice *ἦδην*, rejecto ν, et dissoluto η in ω, *ἦδια*. Noveram, novi. ii. 150.

ηδῃ. Ion. et Att. tertia pers. sing. plusq. p. act. verbi *εἶδω*, scio. fut. *εἶσω*. et *εἰδήσω*, ab *εἶδω*, ὦ. *ἀόριστος α*. *εἰδήσω*. Perf. *εἶδῃκα*. Plusq. p. *εἰδήκειν*, *εις*, *εἰ*, καὶ *κατὰ συγκοπὴν*, *εἶδιν*. Attice verso prima priore diphthongo u in η, et posteriore in η, rejectoque ν fit *ἦδῃ*, *ης*, *η*. Rursus *ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς*, sublato ι subscripto, *ἦδῃ*. Sic enim accipiendum videtur v. 92. §. 6. *ὡς τις ἦδῃ τῶν ἀσπάρχων*. Quoties aliquas spicas vidisset. vel *ἦδῃ*, vel *ἴδῃ*, ut alibi passim, le-

gendum. De hac formatione consule Cornucopiæ pag. 65. ἐν τῷ ἐπιδύφειν, et Eustathium ἐν τῷ ἡσκαι, καὶ εἶναι.

ἡδιόν ἐστὶ μοι λέγειν. Dicere mihi placet. ii. 46.

ἡδομένοις ὑμῖν οἱ λόγοι γιγνώσκειν. ix. 46. v. s. Gaudentibus vobis hæc verba facta sunt. i. e. Vobis hæc verba placuerunt, vel grata jucundaque sunt.

ἡδονή. Voluptas. Libido. Cupiditas. τοῖσιν ἐσῆλθεν ἡδονή. Illos libido, sive cupiditas invasit. i. 24. τὰ Σκύθησί ἐστι ἐν ἡδονῇ. Quæ Scythis voluptati sunt. Quæ Scythis grata sunt. iv. 139. vii. 15. εἰ ὑμῖν ἡδονὴ τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγμονεύειν. vii. 160. Si mari vobis imperare placet. Si maris imperium vobis est gratum.

ἡδυναίατο. Si codex mendo caret, Ionice dictum est pro com. δύναιτο, sed ἡδυναίατο legendum videtur. hoc autem pro com. ἰδύναιτο, poterant. iv. 110. ix. 70. Vide ἰατο. [ἰδυνάιατο dicitur. vii. 211.] Ion. termin. 3. pers. plur. verborum in ατο desinentium in imperfecto. Sic ἡπισάιατο, pro ἡπίσαιντο. Eodem modo iv. 80. ἐπανίσαιατο, pro ἐπανίσαιντο. De quo suo loco. iv. 114. ἰδυνάιατο, pro ἰδύναιατο scriptum videtur. Qui error (si modo codex est mendosus) natus ex pronuntiationis affinitate, quæ est inter αι diphthongum, et ι simplex. Nihil tamen temere mutandum. Nam et iv. 185. ἡδυνάιατο μένιν legitur. Quare si vulgata lectio est bona, dices τὸ η redundare, et πλειοναστικῶς huic verbo præfixum, ut τῷ μένιν, unde factum ἡμύνιν, et τῷ βαίος, unde ἡβαιός. Qua de re consule Eustathium 473, 32. ἐν τῷ η κατὰ λέξιόν τινων ἀρχὰς πλειονάζοντι.

ἡδυνάιατο. Vide ἡδυναίατο.

ἦσαν, συήσαν. Ion. et Attice κατὰ συσλήν, ἐκ τοῦ συήσαν. Conveni-

runt. i. 80. Est autem 3. pers. plusq. p. act. ab εἶω, quod ab εἶω inserto, deductum, Eo. fut. inusitatum εἶσιν. aor. 1. act. εἶσα, perf. medium εἶκα, plusq. p. εἶων, et Attice ἦν, versa diphthongo u in η. 3. plur. com. εἶισαν, Attice et Ionice ἦσαν. Sed non omnia sunt in usu.

ἦε, ἦρος, ὁ. Ion. et poet. pro com. αἶε. Aer. i. 172. περὶ δὲ τῶν πτερῶν, τὸν Σκύθαι λέγουσι ἀνάπλεον εἶναι τὸν ἦρα. De pennis vero, quibus Scythæ aerem oppletum esse dicunt. iv. 31.

ἦθα, τά. Ion. Sedes, in quibus aliquis habitare consuevit. ἐξ ἡθῶν ὑπὸ Σκυθῶν ἐξαναστάντες. Ex suis sedibus a Scythis expulsi. i. 15. ἐς ἦθα Περσῶν ἀπήλαυνε. Ad Persarum sedes ivit. i. 157, 165. ii. 93. ἐξ ἡθῶν, ἐξ ἡθῶν. παρὰ τὰ ἦθη. παρὰ τὸ ἦθος, ἦγιν ἦθος. Præter morem et consuetudinem. ii. 142. ἐκομίζετο ἐς ἦθα τὰ Σκυθῶν. Ad Scytharum sedes tulit. iv. 76, 80. v. 14, 15. vii. 75, 125. viii. 100.

ἡθεῖν. com. Colare. διηθεῖν. Percolare. Percolando abluere. Absurgere. ii. 86, 88. ἰσηθεῖν. Ut per colum injicere. ii. 87.

ἡ. Ionica διάλυσιν τῆς u διφθόγγου εἰς ἡ, καὶ ἔκτασιν τοῦ ι εἰς η τραπίτος. Ut, ἀνθρωπῆτος, humanus, pro communi ἀνθρώπιος. i. 5, 32. βασιληῖα, regnum, pro com. βασιλεία. i. 11, 26. βασιλήιος, pro βασιλείος. Regius, Regalis. i. 14, 35. ἐν Λιμνητῶν, pro Λιμνείων, nomen loci. i. 18. Σαρδῆιος, pro Σάρδειος, vel Σαρδείοις. i. 22. σιτοδῆτη, pro σιτοδεία. ib. frumenti inopia. τὰ βασιλήια, τὰ βασιλεία. Regia. Palatium regium. i. 30. ἐκκληίζω, ab ἐκκλείζω, excludere. κλείω, κλείω, κλείζω, κληίζω. ἐκκληίζω. i. 31. ἀληθηῖα, pro ἀληθεία. i. 34. ἀποκληίσας. i. 37. μαντήιον, pro com. μαντήιον. i. 46. προμαντήη, pro com. προμαντήια. i. 54. τραπήη, pro τραπέζια.

i. 71. γυναικῆος, pro γυναικῆος. i. 91. κναφῆιον, pro κναφῆιον. i. 92. οἰκηθῶνται, pro οἰκοῦνται. i. 94. οἰκηθῆ, pro οἰκία. i. 107. ἀληθῆτη. i. 116. ἀληθῆτην. i. 117. δουλῆιος, pro δούλιος. Servilis. iii. 14. ὑδρήιον, pro ὑδρεῖον, ἡγουν ὑδρία. Vas aquarium, ibid. εὐρωπήιοι, pro εὐρωπαιοι. vii. 73. ἀνδρηῆ, pro ἀνδρεία. i. 99. &c.

ἦια. Ion. et poet. ab ἡμι, τὸ πορεύομαι. Ivi. i. 42. ἐσθῆν. Intravit. i. 65. ἦι. Venit. i. 85. iv. 124. v. 50, 51. perfectum medium ab inusitato ἦω, ab ἦω, inserto ι, perfectum act. inusitatum εἶκα, medium, sublato κ, εἶα, et διαλύσει εἶα. τροπή τοῦ ι εἰς η, ἦια. vii. 118, 121.

ἦσαν. i. 43. ix. 56. Ion. et poet. Iverunt, pro com. ἦλθον. ἐπήσαν. Invaserunt. iv. 122. vii. 211. ix. 59. ἦσαν. iv. 125. v. 108. Est autem 3. pers. plur. aor. 1. act. verbi εἶω, ab ἦω, inserto ι, Eo. aor. 1. com. εἶσα, διαλύσει εἶσα, τροπή τοῦ ι εἰς η, ἦσα, unde κατ' Ἀττικὴν κραῖσι, ἦσα, ας, ι, &c.

ἦσαν, ονος, ἦ. Ion. et poet. pro com. ἀκτή. Littus. ἐπὶ τὴν ἡϊόνα τὴν καλειμένην Κωλιάδα. viii. 96. In litus, quod Colias vocatur.

ἦ κε μέγ' οἰμῶξεν ὁ Πελοπίδης Ἀγαμέμνων. vii. 159.

ἦκαι, χαρεῖν, φέρεσθαι. Variis modis ab Herodoto usurpatum. τῆς πόλιος εὖ ἡκούσης. Repub. florente. i. 30. ἐς τοῦτο τοῦ βίου εὖ ἡκοντι. Cum ad hoc usque tempus vitam feliciter traduxisset. ibid. ἐωῦτ' εὖ ἡκοντες. Se bene habentes. Rem bene gerentes. Rem feliciter gerentes. i. 102. χῶρην ᾠρίων εὖ ἡκουσαν ἔχου. Regionem bona cœli temperie præditam habere. i. 149. ἄνδρες χρημάτων εὖ ἡκοντες. Homines de re pecuniaria bene constituti. Homines bene nummati. Homines pecuniis abundantes. v. 62. σὺ δυνάμις ἡκεις μεγάλῃς. vii. 157. Tu ad magnam potentiam es provectus. Magnam habes po-

tentiam. βῶν χρηστὸν ἦκαιν εὖ. viii. 111. Valla, [Dicebant Athenas,] Diis propitiis bene processisse. Steph. Quippe quæ utilibus Deabus bene instructæ essent. Vel, Quibus duæ utiles Deæ suppetere. Æ. P. Diis propitiis feliciter rem gererent. Intelligit autem τὴν Πυθῶ, καὶ τὴν Ἀταγκαίην, quos ibid. δύο θεοὺς μεγάλους appellavit. τοῖς δὲ θεοῖς χρηστοῖς opponit Herodotus δύο θεοὺς ἀχρηστοὺς, τὴν Πυθίην, καὶ τὴν Ἀμνηχανίην. ibid. ἦκου. Ion. pro com. ἦπου. Certe. Profecto. i. 68.

ἦπται. 3. sing. præter. p. pass. ab ἄγω, ξω. Ago. Duco. ii. 158.

ἡμέας. Ion. et poet. pro comm. ἡμᾶς. Nos. accusat. plur. pronominis ἡγώ. i. 30, 32. Vide ἡας. Ion. terminatio.

ἡμέις. Ion. et poet. pro ἡμεῖς. Nos. ii. 6.

ἡμερήσιος, ιη, ον, ὁ, ἡ, τό. N. H. Unius diei. ἡμερησίην ὁδὸν Herodotus vocat unius diei iter. viii. 98. Vide ἀγγαρήιον.

ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, com. Diurnus cursor. Tabellarius, qui interdium currit. vi. 105. τὸν ἡμεροδρόμον ἀνευρόντας τὸν ἄριστον. ix. 12. Quem e diurnis cursoribus optimum invenerunt.

ἡμερολογεῖν. εἰν. Ion. et com. Dies numerare. Supputare. ἡμερολογίοντας τὸν λοιπὸν χρόνον. Reliquum tempus supputantes. i. 47.

ἡμεροσκοπος, κ, ὁ, com. Speculator diurnus. vii. 182, 192, 219.

ἡμερώ. ᾧ. μ. ὦσα. et ἡμερόμαι, οὔμαι. Ion. et poet. pro quo et ἡμεροποιεῖν. ᾧ, et ἡμερον ποῖω. Mansuetum reddo. Mansuefacio. Cicuro. Placo. πᾶν ἔθνος ἡμερούμενος Δαρείω. Omnem gentem Dario mansuefaciens, et ad imperio placidæ parendum mansuetam reddens. v. 2.

ἦ μὴν. Particulæ conditionibus exprimendis servientes. ἦ μὴν ἔξιν παρ' ἐωῦτ'. Ea conditione ut apud

se servaret [fraudem, nec cuiquam mortalium eam indicaret.] iii. 74, 133. iv. 154. pro ἡ μὴν, dicitur ἡ μὲν. quod (si codex sanus) συνώνυμον est.

ἡμισῆρην, ὁ. ἡμισῆρηνος. Semimas. Semivir. Eunuchus. Ctes. Pers. 5, 9, 11, 20.

ἡμίονος βασιλεὺς τίς εἴρεται. i. 55. πᾶς; i. 91.

ἡμίονος, ὁ καὶ ἡ. com. Mulus, vel Mula. τότε αἰρήσεται ἡμίας, ἐπὶ τῶν ἡμίονοι τέκασιν. Tunc nos capietis, quum mulæ pepererint. iii. 151. οὐδαμᾶ ἐλπίζων ἡμίονον τέκῃν. Nullo modo putans mulam parere. Vel, Existimans fore ut nunquam mula pareret. ibid. τῶν σιτοφόρων ἡμίονων ἡ μὴν ἔτεκε. Mularum, quæ frumentum portabant, una peperit. iii. 153. ἡμίονος ἔτεκε ἡμίονον. vii. 57.

ἡμιπλίνθιον, τό. Semilater. Dimidiatus later. ἡμιπλίνθια ἐξήλαυνε. Dimidiatos lateres, semilateres conflavit. i. 50.

ἡμίσιαι. Ion. pro com. ἡμίσιαι. Dimidia. Dimidiata. ἡμίσιαι συμφορῇ. Dimidia calamitas. Dimidium calamitatis. Calamitas non integra, sed dimidiata. v. 111. αἱ ἡμίσιαι τῶν νῶν. viii. 18. Dimidiæ naves. i. e. Dimidia navium pars. Valla: Dimidium navium. τὰς ἡμισίας τῶν ἀσπίδων. viii. 27. Dimidiam clypeorum partem.

ἡμίσιαι, αἱ. Dimidiati. Dimidia pars. τοὺς ἡμισίας ἀποστέλλειν τοῦ στρατοπέδου. ix. 51. Dimidiam copiarum partem mittere.

ἡμιτάλαντον, τό. Semitalentum. Ion. et com. τρία ἡμιτάλαντα. Duo talenta, et dimidium. i. 50. ἑβδομοι ἡμιτάλαντον. Sex talenta cum dimidia. i. 50, 51. De hac numerandi ratione consule Jul. Pollucem lib. 9. c. 6. §. 52. τί τριτον ἡμιτάλαντον. Tria talenta, et dimidium. i. 50.

ἡμίταμον, οὐ, τό. N. H. Dimidium.

Dimidiata pars. Gall. *la moitié*. vii. 39.

ἡμίτομος, υ, ὁ. com. Semisectus.

Dimidiatus. Dimidiata pars. Medietas. τὸ ἡμίτομον τοῦ ποδός. ix. 37. Dimidiatus pes; vel, Pedis secti dimidiata pars.

ἡμος. Ion. et poet. pro com. ἡνίκα, et ὅταν. Quando. Quum. (τηνικαῦτα. τότε. Tunc.) iv. 28.

ἡν. Ion. terminatio infinitivi 2. conjug. contract. pro comm. αἶν. hoc et Dorice fit. Φοιτῇν, pro Φοιτᾶν. ii. 73.

ἡνικαν. Tulerunt. Ion. et poet. aorist. 1. act. ab ἐνίκα, pro quo φέρω in presenti. οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πόλεμον συνδιήνικαν. Milesii Chios in bello gerendo adjuverunt. i. 18.

ἡνίκαντο. Ion. et poet. aor. 1. med. ab ἐνίκα, τὸ φέρω. Tulerunt. i. 173.

ἡνέχθη. συνηνέχθη. Impersonaliter. Accidit. συνηνέχθη τί τοιοῦδε γινέσθαι πρῶγμα. Accidit ut quædam hujusmodi res fieret. Quiddam hujusmodi accidit. Hoc autem Ionicum dictum pro communi συνέθη. φέρω, fut. ὄσω, ab ὄω. aor. 1. act. ἡνέχκα ab ἐνέχκα, et Ion. et poet. ἐνέκα, et ἡνέκα. Perf. act. ἡνέχα, et Attice ἡνέχα, unde et τὸ ἐνέροχα. Pass. perf. ἡνέχμαι, ξαι, κται. aor. 1. pass. ἡνέχθη, et inserto ι, ἡνέχθη. hinc ipsum compositum συνηνέχθη. κς. η. i. 19.

ἡνιοχαῖν. Ion. et poet. Aurigari. Aurigam esse. Proprie significat τὰ τῶν ἵππων ἡνία ἔχειν, μεταχειρίζειν, καὶ κυβερνᾶν. Equorum habenas habere, tractare, moderari. Currum regere. αἱ γυναῖκες τῶν Ζαυέκων ἡνιοχεῦσι τὰ ἄρματα ἐς τὸν πόλεμον. Zavecorum feminae currus ad bellum aurigantur. Vel, Currus in bello regunt. iv. 193.

ἡῶς, η, ον. Ion. et poet. pro quo et ἡῶς. Eous. Orientalis. a dativo ἡοί, quod a recto ἡὼς deductum.

id est, Aurora. Plaga orientalis. Oriens. ἡοίη θάλασσα. Mare orientale. iv. 100. πρὸς τοὺς ἡοίους τῶν Λιβύων. Ad Libyas eoos, vel orientales. iv. 160.

ἦος. terminatio genitivi Ionici in nominibus tertiæ declinationis contractorum. Ἀλικαρνασσῆος, pro communi ἰός, et Attico ἰως. i. 1. βασιλῆος. ib. quod passim occurrit. ἦ ὅτι. Nisi. præcedente ἄλλο. Ctes. Pers. 9. οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὅτι. Nihil aliud, nisi.

ἦπερ. Ion. et poet. pro com. ἦ. Quam, præcedente aliquo vel adverbio, vel nomine comparativi gradus. ix. 26. ἦπερ Ἀθηναίους. hic μᾶλλον subauditur. ἀξιοικότερους ἦπερ Ἀρκάδας. ix. 28.

ἡπίαμα, τος, τό. N. H. Lenimentum. Pharmacum dolores leniens. Medicamentum lenitivum. ἡπιάματα τὰ ἰσχυρὰ προσάγων. Vala sic hunc locum Latine vertit, Lenia [medicamenta] post acria admovens. At, si verba spectes, ita vertendum: Lenimenta vehementia admovens. i. e. Pharmāca, sive medicamenta, quæ magnam ac vehementem leniendi vim habebant. Quæ leniendi doloris magnam vim habebant. iii. 130. Poeta vocat ἡπια φάρμακα, et ἰδυήφατα. q. d. Lenia, et dolores necantia, i. e. sedantia. Vocem autem ἡπιος, alii quidem spiritu aspero, alii vero tenui notant. Qua de re Eustath. consule.

ἡπισάμην. Ion. et Attice pro com. ἡπισάμην. Sciebam. iii. 108. iv. 134.

ἡπίσατο. Ion. et Attice pro com. ἡπίσατο. Sciebat. iii. 74, 140. viii. 136.

ἡπιστάτο. Ion. 3. plur. imperfecti, ab ἐπίσταιμαι, pro com. ἐπίσαντο. Scio. Credo. Existimo. ii. 53. iii. 66. v. 73. viii. 5, 25, 88, 97, 132.

ἡπισθή. Apud Herodotum. iii. 15. singul. aor. 1. pass. Attice for-

mati, pro com. ἐπιστήθη, ab ἐπίσταιμαι. Scio. Cognosco. Compertum habeo. unde infinitus ἐπιστηῆναι. De quo consule nostrum Græcum indicem in Xenophontem. Sic autem formatum, ut ἡμελλον, ἡουλόμην, ἡουλήθην, pro com. ἔμελλον, ἔουλόμην, ἔουλήθην. εἰ ἡπιστήθην μὴ πολυπραγμονεῖν. [Barbari barbare sic ista redderent; Si scitum, vel cognitum fuisset eum non curiosum futurum, nec rebus novis operam daturum. pro quibus ita Latine:] Si compertum fuisset, si constitisset, eum nihil novi curiose moliturum. Si constitisset fore ut rebus novis non studeret. Alias est aor. 1. pass. ab activo ἀπισία, ᾧ. ἦσα. Fidem non habeo. Diffido. Non credo. Observandum autem jam τὸ ἡπιστήθη impersonaliter sumtum videri. Miror autem hæc ab illis, qui tot tantæque librorum volumina conscripserunt, et qui thesauros pollicentur, cum aliis, quæ numerum fidemque superant, silentio præterita fuisse.

Ἡραῖον, υ, τό. Junonis templum. iv. 88.

Ἡρακλῆος. Ion. pro com. et Attico, Ἡρακλοῦς. i. 7. ii. 42, 43, 44. Ἡρακλεῖ. ii. 145.

ἦρσι. Placuit. Ion. et poet. ab ἠρίσκω, quod ab ἄρίω, quod ab ἄρω, τὸ ἀρμόζω, quia quæ nobis placent, ea nostris animis conveniunt, hinc ὁ καὶ ἡ θυμῆρης, animo gratus. ἡ χώρα οἱ ἦρσι. Regio ipsi placuit. iv. 147. Est autem 3. pers. sing. aor. 1. act. ἦρσα. ας. ι. viii. 58.

ἦρσι. 3. pers. sing. aor. 1. act. ab ἠρίσκω. Placeo. fut. ἄρισω. ab ἄρίω inusitato. aor. 1. act. ἦρσα. ας. ι. Placui. Placuisti. Placuit. ἦρσίν σφι ταῦτα ποίειν. viii. 19. Ipsis hæc facere placuit.

ἡρετίσαντο. Ctesias Pers. 9. ἔς αὐτὸς ἡρετίσαντο. Quos ipse elegit. ab αἰ-

ρετιζομαι, quod idem est ac αἰ-
 ρομαι. ἔμαι.
 ἡρίνος, α, ον. vel potius ἡρίνος. He-
 rod. V. pro com. εἰρίνος, et
 εἰρίνος. Laneus. ἔριον. Lana. ut
 ἔριον τοιζέται. εἰρίον δὲ, ut τυχνίον.
 idem. ἡρίον κιθῶνα ἐπὶ τῷ ἐπι-
 δύνῃ. Laneam tunicam supra
 hanc induit. i. 195. [πίλους εἰρινέ-
 ους. iv. 73.] at vii. 91. εἰρινός
 ἔχτονος legitur. Si codex sanus,
 hæc varietas accentuum est ob-
 servanda.
 ἦσαν. Ionice et Attice, pro quo ἦ-
 σαν alibi, τουτέστιν ἦλθοι. Iverunt.
 i. 62. ἦσαν. i. 105. ἐκ τοῦ ἦσαν,
 κατ' Ἀττικὴν κρᾶσιν. Vide ἦσαν.
 ἡσθῆναι. Delectatum fuisse. i. 27.
 cum dativo. ὑπερήσθη. supra mo-
 dum lætatus est. i. 54. cum dat.
 ἡσθη. i. 56. ἡσθησαν. i. 69. ἡδισθαι
 θοίῃ. Convivio, epulis oblectari.
 i. 119. ὑπερησθῆναι τῷ πόματι. iii.
 22.
 ἦσι. Terminatio dat. plur. primæ,
 vel secundæ simpl. Ionice, se-
 quente consonante. ναυτιλίῃσι μα-
 κρῆσιν ἐπιθίσθαι. i. 1. πολιίτησι δό-
 ξω. i. 37. θυσίῃσι μεγάλῃσι τόν. i.
 50.
 ἦσι. Terminatio dat. plur. 1. et 2.
 declin. simpl. Ion. pro com.
 αἰς. sequente vocali. ἐν εὐκαθείῃσι
 ἰόντας. i. 22.
 ἦσιν. Terminatio dat. plur. primæ
 vel secundæ simplic. Ionice, se-
 quente vocali. ναυτιλίῃσι μακρῆσιν
 ἐπιθίσθαι. i. 1. Πέροσιν οὕτω. i. 5.
 σὺν ἄλλῃσιν ἀρπασθῆναι. i. 1.
 ἦσσω. ix. 111. ἄλλος φανήσεται ἐμεῦ
 οὐδὲν ἦσσω. Alius apparebit, erit
 me non inferior, vel deterior. At
 ἦσσαν legendum videtur.
 ἦσαι. Ion. et poet. 3. pers. sing.
 perf. pass. ab ἔζω, τὸ ἰδρύν. Collo-
 co, fundo. μ. ἔσω. ἀόρ. α. ἦσα. π.
 ἦκα. unde pass. ἦσμαι. ἦσαι. ἦσαι.
 Τῇ καὶ Δήμητρος Ἐλευσινίῃς ἱερὸν ἦσαι.
 ix. 57. Ubi etiam Cereris Eleu-
 siniae templum est fundatum.
 ἡσυχίῃ variis modis usurpatum.

ἡσυχίῃ ἄγειν. Ion. et com. ἡσυχί-
 αν ἄγειν. ἡσυχάζειν. Quietem agere.
 Quietem fovere. Quiescere. Ab
 armis, motu, turbisque sibi tem-
 perare. i. 66. Otio frui. i. 169.
 ἡσυχίῃ ἔχειν. idem. ii. 45. ἡσυχίῃ
 ἄγειν. Tacere. v. 92. §. 1. (λέγειν.
 ἔχειν ἐν ἡσυχίῃ. ibid. §. 3. pro σι-
 ωπᾶν. ἐν ἡσυχίῃ σφίαις αὐτοὺς εἶχον.)
 ἀντὶ τοῦ ἰσάπων. (ῥῆξαι φωνήν. v.
 93. ἡσυχίῃ ἔχειν. vii. 150. ἡσυχίῃ
 ἄγειν. vii. 150, 161. &c.)
 ἡσυχίῃ. Quies. Silentium. ἐπεὶ ἡ-
 συχίῃ τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο. Ion. et
 poet. noctis intempestæ περίφρα-
 σις. i. 45. Quod Virgilius his ver-
 sibus feliciter expressit. Æn. lib.
 4. v. 522. Nox erat, et placidum
 carpebant fessa soporem Corpora
 per terras, sylvæque et sæva
 quierant Æquora: quum medio
 volvuntur sidera lapsu, Quum
 tacet omnis ager, &c. Et Ovid.
 Fast. v. 429. Nox ubi jam media
 est, somnumque silentia præ-
 bent, Et canis, et variæ con-
 ticuistis aves.
 ἡσύχιος, α, ον. Ion. et poet. pro
 com. ἡσυχος. Quietus. Tran-
 quillus. Sedatus. ἡσύχιος τρόπος.
 Ingenium sedatum, quietum,
 tranquillum. (turbulentum.) i.
 107.
 ἡσχαλι. Ion. et poet. verbum. Est
 autem 3. aor. 2. act. ab ἀσχάλλω.
 iii. 152. Vide suo loco.
 ἡσχαλον. 3. plur. aor. 2. act. Ion.
 et poet. ab ἀσχάλλω. Moleste fe-
 ro. Graviter fero. Gravor. ἡσχα-
 λον οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τῆς ἰωῦτῶν ἀπο-
 δημόντις. ix. 117. Athenienses
 moleste ferebant quod a suo [pa-
 trio] solo peregrè degentes abes-
 sent.
 ην. Ion. pro com. αυ, Νηυσί, pro
 ναυσί. Navibus. i. 70.
 ην. Ion. ut et Attice, in verbis,
 quæ communiter τὸ εν in incre-
 mentis mutare non solent, quod
 diphthongus immutabilis censeat-
 ur. Ut ηνχόμεν, pro εὐχόμεν, ηὐλα-

βοῦμην, pro εὐλαβοῦμην. ηὔδον, pro εὔδον. Sic apud Demosth. περὶ εὐφάνης. §. 54. ηὔτρεψισαι, pro εὐτρεπίσαι. Sic apud Herod. vii. 233. ηὔτυχσαν, pro εὐτύχσαν.

ἡώς. Ion. et Attice, pro quo et subscripto i dicitur ἡώς, ab ἡοῖος versa diphthongo οι in ω. Orientalis. ab ἡώς, ὄος, ὤς. Aurora. Oriens. Orientalis plaga. vii. 157. τὴν ἡώον στρατόν. Orientalem exercitum. Copias, quæ in Oriente erant.

Θ.

Θ Ion. pro com. τ. κιθών, pro χιτών. Indusium. i. 8. ἐνθιῦν, pro ἐντέθην. Hinc, illinc. i. 2, 9, 17, 56. ἐνθαῦτα, pro ἐνταῦθα. i. 61.

θαλαμῆ, ης, ἡ. N. H. Navis foramen, qua remus in aquas exsertus exstat. v. 33.

θάλαμος, ὁ. Cubiculum, proprie nuptiale: sed γυνικῶς quodlibet aliud. i. 12. (nam quod hic θάλαμος appellatur, id. i. 9, 10. οἶκημα vocatur. et κοιτών. i. 9.) 34.

θαλασσοκρατίην, αῖν. com. Maris imperium obtinere. iii. 122.

θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ. com. Qui maris imperio potitur. θαλασσοκράτορες ἴοντες. Cum maris imperio potirentur. v. 83.

Θαμμαισάδης. Scythice Neptunus appellatur. iv. 59.

θάνατος, ὁ. com. ὥς οἱ παρεδόθη τὸ παιδίον κικοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Cum puerulus ei traditus fuisset ornatus ornatu ad mortem deferri consueto. Plena enim esset locutio si dixisset Herodotus, κικοσμημένον εὐλὴν τὴν ἐπὶ θανάτῳ φορεῖσθαι φιλοῦσαν. vel, τὴν πρὸς τὸν θάνατον φορεῖσθαι εἰσθυῖαν. vel, τὴν διὰ τὸν θάνατον &c. περιφραστικῶς autem vestium pullarum, ac atrarum, et funebrium ornatum intelligit. Qui vestes istas gerunt, pullati et atrati dicuntur. Quod vel in domestico, vel publico fu-

nere, luctuque fieri solet. Pullus enim, aterque color, mœroris, tristitiæque signum habetur. i. 109. H. Steph. vertit, Cum puerulus cum ornatu traditus esset ad necem. Sed nec articulum illum τὴν, nec præcedentem constructionem animadvertit, neque satis attente perpendit. Dicendum enim esset, si interpretationem hanc sequaris, ὥς οἱ τὸ παιδίον κικοσμημένον παρεδόθη ἐπὶ θανάτῳ. Verum Herodoti locus, licet sit ἑλλειπτικὸς, καὶ σύντομος, est tamen elegantissimus, et sic accipiendus, ut ante demonstratum. Quare nihil mutandum. De variis autem τῶν ἑλλείψεων generibus nostros in Thucydidem et Xenophontem Græco-latinos indices consule, ubi sexcenta reperies exempla, quæ te docebunt hic nihil novi a nobis tradi. Sed objiciat quis, quomodo dicis hunc infantem pullis, atris, funebribusque vestibus indutum fuisse, cum i. 111. dicat Herodotus παιδίον κικοσμημένον χρυσῷ τι, καὶ ἰσθῆτι ποικίλῃ; Hæc inter se pugnant. At respondendum, hunc infantem a parente quidem κατὰ τὸ εἶκός funebribus vestibus, ac ornatu, vestitum Harpago traditum fuisse, ut necaretur: at ab Harpago postea domi sic ornatum; partim, quia filius erat regius; partim etiam, ut bubulcus, ejus forma ac ornatu commotus, faceret, quod Harpagus cupiebat, sed proferre non audebat, quum ei feris objiciendum infantem tradebat. quid autem cupiebat? Hunc infantem salvum. Nisi locum sic accipiamus, aliter erit explicandus, τὴν ἐπὶ θανάτῳ, pro πρὸς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγουσαν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν θάνατον. ut iii. 119. ix. 37. Tunc autem hæc pendeant ab illo παρεδόθη πῶς; κικοσμημένον. ποῖ ἀποιεῖον; πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγουσαν. τούτ-

ἔστιν ἐπὶ τὸν θάνατον. Traditus ei fuit infans. quomodo? ornatus. Quo absportandus? Ad viam, quæ ad mortem ducebat. id est, ad mortem absportandus. Sic autem vulgata versio poterit excusari, cujus sensus est bonus.

θανατοῦν. com. Necare. Interficere. Morte mulctare. παῖδα θανατώσαν. Infantem necaturus. i. 113.

θαφθεῖς, ὤσα, ἐν. θαφθέντος. com. Sepultus, a, um. θαφθεῖσί σφι. Ipsis sepultis. vii. 228.

θαφθῆναι. ii. 81.

θεῖν περὶ ἑαυτῷ. Quid sibi velit hoc loquendi genus, vide in τρέχειν περὶ ἑαυτοῦ. ubi res fusius explicatur, et variis exemplis illustrata confirmatur. Homer. Iliad. X. v. 161. Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεῖν Ἐκτορος ἰπποδάμοιο. Vide περὶ ψυχῆς θεῖν apud Eustath.

θεώμενος. Ion. pro com. θεώμενος. hoc a θεάομαι, ἄμαι. illud a θεῖομαι, ἔμαι. Contemplantes. Aspicientes. vii. 146.

θεῖς ἄξιος. ὁ ἀξιοθεῖτος, εἴτε ἀξιοθεῖτος. Hoc enim commune. Illud vero Ion. et poet. i. 25.

θεύσασθαι. Ion. pro com. θεάσασθαι. Contemplari. Aspicere. verso a in η. i. 8, 30. θεησάμενος. i. 86. θεησάμενοι. Contemplati. iii. 136. vii. 43. viii. 116.

θεύσαι. Ion. ἀντὶ τοῦ θεύσῃ. 2. persona futuri, verbi θεάομαι, ἄμαι. fut. θεάσομαι, et Ion. θεύσομαι. θεύσῃ, θεύσεται, et sublato τ, fit θεύσαι, et 2. in tertiam migrat. i. 8.

θεῖον, ε, τό. com. Numen divinum. ἡ τοῦ θεῖου προνοία. Numinis divini providentia. iii. 108.

θειότερος. com. Divinius. Magis divinitus. i. 122. pro eodem et θειότερον. i. 174.

θελεῖν. Hoc verbum apud Herodotum peculiari quodam modo positum reperitur, quem apud alios scriptores non facile reperias. εἰ ἐκ τὴν θυγατέρα ταύτην ἡ

θυγατρίς ἀναδῆναι θέλει. v. 8. Si ad hanc filiam tyrannis ascendere velit. pro, ad hanc filiam sit perventura. Vel, Si contingat ut tyrannis ad hanc filiam devolvatur, perveniat. i. 109.

θελέω, ᾤ. Volo. Ion. poet. et com. θελήσαι. Voluisse. i. 24. Hinc τὸ ἐθέλειν, ᾤ. idem. ἐθέλῃσαν. Voluerunt. i. 59. Vide ἐθέλειν.

θεοβλαβής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. ὁ ὑπὸ τοῦ θεῷ βλαβεῖς τὴν φρένα. Qui a Deo læsus est in mente. i. e. Cui Deus mentem eripuit, abstulit. i. 127. Divinitus mente captus. viii. 137.

θεοίτο. Vide θεῖτο.

θεράπαινα, ης, ἡ. com. Ancilla. iii. 134.

θεραπήη. Ion. pro com. θεραπεία. Famulitium. Famulorum numerus. Servitium. Servi. θεραπήη δὲ σφι ἔπεται πολλὰ ὅπισθεν. Multum famulitium, magnus famulorum, famularumve numerus, eas a tergo sequitur. i. 199. καὶ αὐτοὶ, καὶ ἡ θεραπήη αὐτίων. Et ipsi, et ipsorum famulitium, id est, famuli. v. 21. vii. 55, 83, 184.

θεράπαν, οντος, ὁ. Ion. et poet. pro com. ἰππρέτης. δῦλος. Famulus. iii. 148. v. 105.

θειρόπιον. Ion. et poet. Oraculum. i. 7. τὰ θειρόπια. i. 54, 68. τὸ θειρόπιον τὸ Κρῆσθα γινόμενον. Oraculum Cræso redditum. i. 69. ἐκ θειρόπιον. Ex oraculo. i. 165. συλλαβὴν τὸ θειρόπιον. Cum oraculum percipisset, ac intellexisset. iii. 64. vii. 117. viii. 53. ἐκ θειρόπιον τινός. ix. 93. ex quodam oraculo. κατὰ τὰ θειρόπια τὰ γινόμενα. ix. 94. secundum oracula reddita.

θειρόπος, ου, ὁ. Ion. et poet. Vates. ὁ τὰ θεῷ πρέποντα λέγων. Qui res Deum decentes. i. e. veras, dicit. Vates veridicus. proprie i. 19, 48. Qui ad oracula consulenda mitti solebat. πίμπλυντες θειρόπια ἐκ Διὸς. i. 67. Interpres.

Missis Delphos consultoribus. Hos Græci συνανύμας et θεωροὺς appellabant. Suidas, θεωροὶ λέγονται οὐ μόνον οἱ διαταί, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι. καὶ ὅλως τὰς τὰ θεῖα φυλάττοντας, ἢ φροντίζοντας οὕτως ἀνόμαζον. ὡραὶ γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα. ἐπιμπι θεωροῦσιν ἐς τοὺς ἐξηγητίας. Vates ad [prodigiorum] interpretes misit. i. 78, 158. v. 79. vi. 57. vii. 140, 141, 169.

θεὸς unde dictum sit, patet ex his Herodoti verbis, θεὸς προσηνόμεσαν ἀπὸ τοῦ τοιούτου, ὅτι κόσμῳ θεῖς τὰ πάντα πρήγματα, καὶ πάσας νομὰς εἶχον. id est, Deos nominantur propterea quod res omnes, omnesque regiones ordine disposerunt, atque collocarunt. ii. 32.

θεὸς, ἡ. Ion. et poet. et com. pro θεῶ. quod longe frequentius. i. 31. τῆς θεῆ. Deæ. i. 105. τῇ αὐθιγνῇ θεῷ τὰ πάτρια ἀποτελεῖν. Deæ indigenæ patria sacra peragere, vel sacra ritu patrio peragere. iv. 180. τὴν θεόν. vi. 61, 91. ix. 61. ἡ θεὸς. ix. 65.

θεοφανίη, ης, ἡ. Ion. pro com. θεοφανία, καὶ θεῶ φανέρωσις. q. d. Dei apparitio. Sic autem videtur ab Herodoto vocari dies festus ac solennis, quo Deorum simulacra tam in ipsis templis, quam extra, in supplicationibus, populo ostendebantur. θεοφανίησι, pro ἐν ταῖς τῶν θεῶν τῶν φαινομένων, εἴτε φανερουμένων, ἑορταῖς. i. 51.

θερεῖη, ης, ἡ. Ion. pro com. θερεῖα, καὶ θέρος. Æstas. τὴν θερεῖην πᾶσαν αὐτοῦ διέτρεψαν. Totam æstatem illic triverunt. i. 189.

θέσμια, τά. Ion. et poet. pro com. νόμοι. Leges. θέσμια μεταλλάξας. Legibus mutatis. i. 59.

θεσπίζω. Ion. et poet. Oraculum reddere. Vaticinari. ὅσα ἂν ἕκαστα τῶν χρηστηρίων θεσπίσῃ. Quæcunque singula oracula respondissent. i. 47, 48. iv. 67, 155. ἐπιθεσπίσαντα τῷ τρίποδι. Cum oraculum ex tripode reddidisset. iv.

179. τὰ θεσπιῶν ἕμιλλαι. viii. 135. Quæ vaticinatura erat. [Ea, quæ vaticinio declaratura erat.]

θεσπισμα, τοσ, τό. Ion. et poet. Oraculum. ii. 29.

θεωρεῖν. com. Contemplari. Spectare. θεωρεῖν τὰ Ὀλύμπια. Olympia spectanti. i. 59.

θεωρεῖς, ἰδος, ἡ. com. Nomen navis publicæ, qua Athenienses suos θεωροὺς, et sacrorum publicos ministros ad oraculum consulendum, vel ad sacros ludos, vel ad sacra in peregrino solo pro patria faciendum mittebant. Qua de re pluribus Suidas in vocibus θεωρεῖς, et θεωροί. τὴν θεωρεῖδα ἡμεῖς. vi. 87. Navem theoriem ceperunt. Vocabulum Græcum a Valla præteritum est, ab aliis parum fideliter Latine vocatur, Navis speculatoria. Vel, Navis, quæ spectandi gratia est appulsa. Has enim interpretationes in vulgatis Lexicis invenias. Verum Græca vox est nobis servanda, quod unico vocabulo Latino explicari nequeat. Hæc alias appellatur συνανύμας et Πάραλος. Suidas in voce Σαλαμινία, δύο (inquit) ἦσαν ἡνὲς παρ' Ἀθηναίους ταχυδρομοί, ἡ Πάραλος, καὶ ἡ Σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία, τοὺς καλουμένους εἰς κρίσιν ἤγεν, ἣν καὶ ἐπ' Ἀλκιβιάδου φησὶ πεμφθῆναι Θεουκυδίδης. ἡ δὲ Πάραλος, τὰς θεωρίας ἀπήγε, τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα. Vide et Πάραλος ναὺς apud Suidam. Unde patet hæc navium Græca nomina non mutanda; sed retinenda, licet Latinis verbis unica voce nequeant explicari.

θηῖσθαι. pro com. θεῖσθαι. ἰθηῖτο σίδηρον. Ferrum intuebatur. i. 68. ἰθηῖντο. Contemplabantur. iii. 136. viii. 25. ἰθηῖτο. Contemplabatur. vii. 56. Hoc autem θήσμαι, οὔμαι, formatum est a θεάσμαι, ᾠμαι, mutata conjugatione, et verso i in η. Vel a com. θεάσμαι, facta literarum tractione formatur θαῖο-

μαι, hinc τὸ θήεμαι, ἔμαι. muta-
ta conjugatione, et α in η. Ion.
verso.

θηήσασθαι. Ion. pro com. θιάσα-
σθαι. Contemplari. verso : et α in
η. i. 11. Sic ἰθῆτο, pro ἰθιάτο.
i. 10. ἰθῆσατο. iv. 87. θησάμενος.
ibid.

θηκαῖος, α, ον. V. Herodoto pecu-
liare. q. d. Thecalis, id est, The-
cæ destinatus, aptus ad recipi-
endum condendumque aliquid,
ut theca locusque facere solet.
οἰκημα θηκαῖον. Domus locusque,
in quo, ut in quadam theca, ali-
quid ponitur ac asservatur. ii.
86.

θήκη. com. Sepulcrum. Monumen-
tum. Locus, in quo quis jacet
repositus. i. 67.

θήλια ἵππος. Equa. iii. 85, 86. θη-
λίαν ἵππον. Equarum. iv. 2.

θήλια τέκνα. Ion. et poet. pro com.
θυγατέρες. Filiae. i. 94.

θηλία. Ion. pro com. θήλια, ας.
Fæmina. iii. 109. vii. 57.

θήλια νοῦσος. Morbus fæmineus. i.
105.

θῆλυ τέκνον. Ion. et poet. pro com.
θυγάτηρ, filia. V. Hom. c. 1. καὶ
αὐτῷ γίνεταί ἐκ κοίτης θῆλυ τέκνον.
Et ipsi ex [legitimo] lecto, [con-
gressuque,] nascitur filia.

θηλυδρίας, ου, ό. Ion. pro communi
θηλυδρίας. Effæminatus. Qui mu-
liebria patitur. θηλυδρίας τε, καὶ
μαλακώτερος ἀνήρ. vii. 153. Effæ-
minatus et mollis homo.

θηριωδέστατα ἔρια. Montes feris re-
fertissimi. i. 110, 111.

θῆς, θητὸς, θητί, θῆτα, ό. commun.
Qui mercedis caussa alicui suam
operam navat, vel locat. Mer-
cenarius. ό ἀρετος τοῦ παιδὸς τῷ θη-
τὸς. viii. 137. Pueri mercenarii
panis. τοὺς θῆτας καλίσαι. ibid.
Accitis illis mercenariis. Eustath.
θῆτες, οἱ ἐλεύθεροι μὲν ὄντες, μισθοῦ
δὲ ὑπουργεῶντες. Suidas vero, θῆτες,
οἱ τροφῆς ἕνεκα δουλεύοντες.

θητίειν. com. Suidas, μισθῷ ἐργά-

ζισθαι. Accepta mercede operari.
Mercedis caussa suam operam
alicui locare, et navare. Mercedis
caussa servire. ἰθῆτινον ἐπὶ μισθῷ
παρὰ βασιλῆϊ. viii. 137. Apud
regem mercedis caussa servie-
bant. Vel, Apud regem merce-
dis caussa suam operam loca-
rant, et navabant.

θήσκυν. com. cum suis composi-
tis. Mori. Cædi. ὑπὸ τοῦ ἰωῦτῷ παι-
δὸς ἀποθήσκυν. A suo filio cædi. i.
137. ἐκ τῶν τραυμάτων ἀποθήσκουσι.
Ex vulneribus moriuntur ; vel,
Ob vulnera moriuntur. ii. 63.
ἀπύθαν ἀπὸ Σαβύλλου. vii. 154. A
Sabylo cæsus est. ἀπύθαν ὑπὸ
Ἀθηναίων. vii. 213. ἀποθήσκει Μαγ-
δόνιος ὑπὸ Ἀιμηνήσου. ix. 64. ἀποθα-
νεῖν ὑπὸ Ἑδωνῶν. ix. 74.

θόνη, ης, ή. Ion. et poet. Convi-
vium. Dapes. Epulæ. εἰρητό μιν
εἰ ἡσθίη τι τῇ θόνῃ. Interrogavit
ipsum an aliquo modo hoc con-
vivio delectatus fuisset. An ali-
quam voluptatem ex his epulis
percepisset. i. 119. τῆς θόνης ποιη-
θείσης. ix. 82. Convivio parato.
Cum convivium paratum fuisset.
βοιήζειν. Ion. et poet. Convivio ex-
cipere. διέπνον, τό μιν ἐκείνος σαρξί
τοῦ παιδὸς ἰθοίνισα. Cæna, qua il-
lum filii carnibus exceperat. Cæna,
in qua ille filii carnes ipsi epu-
landas præbuit. i. 129.

θοῖτο. Ion. et poet. ut a θέω, θῶ. un-
de θέοιτο, in aor. 2. med. optati-
vo. προσθέοιτο φίλον. Amicum sibi
adjungeret. pro quo com. θέι-
μεν, θέο, θέιτο. i. 53. Consule no-
strum Græcum Xenophontis in-
dicem, in voce τίθοιτο. Consule et
alterum indicem Thucyd. Nisi
dicas esse optat. præsentis, ut a
προσθίεμαι, προσθιέμεν, θοίμεν. θέοι,
θεῖο. θέοιτο, θέιτο. quod parum in
usu. ὑποθέοιτο. vii. 237.

θορεῖν. et compos. καταθορεῖν. De-
silire. καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων.
Cum de equis desiluissent. iii. 86.
θορή, ης, ή. Ion. pro com. θορά.

Semen genitale, [quod γονὴ συνανύμεις vocatur. iii. 101.] τοιαύτην Αἰθίοπες ἀπένται βορῇ. Tale semen Æthiopes emittunt. ibid.
 βορύνεσθαι. V. H. Libidine agitari. Coitum appetere. Dictum quasi πρὸς τὴν βορῇ, ἵτις βορῇν ὀρύνεσθαι, ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri. Quod iis accidit, qui Veneris stimulis agitantur, et ad congressum feruntur. ἐπὶ τὴν βορύνονται κατὰ ζεύγη. Quum per paria ad coeundum libidine agitantur. Illic agitur de viperis, quæ binæ ad coitum libidine impulsæ feruntur. iii. 109.
 θραύειν. com. Frangere. Conminuere. Rumpere. θραυομένης πίττης. Dum saxum rumperetur, frangeretur. i. 174.
 θρησκεία, ης. Ion. pro com. θρησκεία. Divinus cultus. q. d. θρησκεισμία. Deo gratus cultus. Interdum et superstitio. ἄλλας θρησκείας μυρίας ἐπιτελεῖται. Sexcentas alias ceremonias cultus divini celebrant. ii. 37.
 θριαμβεύειν τινά. com. Triumphare aliquem, pro, de aliquo. Sic enim et Virgil. τῶν γαυρωγικῶν lib. iii. v. 33. Bisque triumphatas utroque ab littore gentes. Idem Æn. lib. vi. v. 836. Ille triumphata Capitolia ad alta Corinθο Victoraget curram cæsis insignis Achivis. Ctesias Pers. 13. θριαμβεύσας τὸν μάγον. Triumphato mago: id est, Cum in magum [ille] dixisset quidquid voluisset, ac de eo quodammodo triumphasset. Latinus interpret sensum sequutus vertit, magum infamavit.
 θρώσκειν. Ion. et poet. pro com. πηδῶν. Salire. Saltare. παρὰ τὸ θορῶν, θορῶ, θρώ, θρώω, θρώσκω. ut a τρώω, τρώω, τρώ, τρώω, τρώσκω, τιτρώσκω. Ἀναθρώσκει ἐπὶ τὸν ἵππον. In equum insilit. In equum se saltu dedit. Equum saltu conscendit. iii. 64. καὶ οἱ ἀναθρώσκον-

τι ἐπὶ τὸν ἵππον. ibid. ἀποθρώσκοντες ἀπ' ἵππου. Ab equo desilientem. iii. 129. vii. 18.
 θυμαλγής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Qui dolore animum afficit. θυμαλγία ἵππου. Verba, quæ animum dolore afficiunt. i. 129.
 θυμός. Animus. Voluntas. Desiderium. τῶν σφιν ἦν θυμός μάλιστα. Quæ ipsorum animum maxime cupiebat. i. 1. ἐς θυμὸν βάλλεσθαι. Animo mandare. i. 84. θυμὸν ἔχει ἀγαθόν. Bonum animum habet. Sic et Galli, Ayez lon courage. Bono sis animo. i. 120. iii. 85. ἡ σφι θυμός ἐγένετο θήσασθαι τὸν πόλεμον. viii. 116. v. s. Aut ipsis fuit animus bellum contemplari. i. e. Aut belli spectandi cupiditas ipsorum animum invaserat.
 θύραι, ὧν, αἱ. com. Fores. Janua. θέλων αὐτοῦ προσθῆναι τὰς θύρας. iii. 78. Herodoteum loquendi genus, quod fortasse melius haberet, si diceret αὐτῷ προσθῆναι. v. s. Volens ante se fores ponere; id est, fores claudere, et hostibus irruentibus opponere, seque intra fores clausas, et hostibus oppositas continere, atque tutari. vel, αὐτῷ προσθῆναι. Hæc enim magis usitata. Si codex mendo caret, hoc observandum. Valla: Fores occlusurus. Sensus, non verborum, rationem habuit. τὴν θύρην ἀνακλίνειν. Ion. et poet. pro com. ἀνοίγειν. Fores reclinare, fores aperire. v. 16.
 θύραμα, τος, τό. com. Janua. Postes januæ. Fores ipsæ. διὰ θύραματα. Gemini postes januæ. Vel geminæ fores. ii. 170. ἐν τοῖσι θυρώμασι. ibid.
 θυραῖος, ὁ. commun. Janitor. ὁ τῆς θύρας ἄρειν ἔχων. Qui januæ curam gerit. Gallice, Huissier. i. 120.
 θύσιμα ἅγνια. Ion. pro com. ἱερεῖα λεκτά, ἃ θύειν νόμος, καὶ θέμις. Pecudes, victimæque lectæ, quas immolare licet, fas est,

et mos permittit, vel flagitat. i. 50.

ῥῶκος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro communi ἵδρα, et καθίδρα. Sedes. Sedile. ῥῶκοι ἀμπαυτήριαι, ἐν τοῖσι κατίζοντες ἀμπαύονται οἱ ἀναβαίνοντες. Sedes ad quiescendum factæ, in quibus sedentes quiescunt illi, qui ascendunt. i. 181.

ῥωπία, ας. com. Assentatio. Adu-
latio. iii. 80.

ῥωρηκοφόρος, ὁ. N. H. pro quo commun. ῥωρηκοφόρος, quod in vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate legitur. Thoracem ferens. Thorace armatus. vii. 89, 92. viii. 113.

ῥῶμα. Ion. pro commun. θαῦμα. Miraculum. Res admiranda. τῇ λήγουσι θαῦμα μέγιστον παρασῆναι. Cui dicunt miraculum maximum oblatum fuisse, vel, accidisse. i. 23. ἐν θαῦματι ἦν. Erat in admiratione, pro θαυμάζων. Admirabatur. i. 68. θαῦμα ποιούμενος τὴν ἐργασίην τοῦ σιδήρου, pro θαυμάζων τ. ἰ. τ. σ. Ferrarium opificium admirans. ibid. θαῦμα ἐς συγγραφὴν. Miraculum scriptu dignum. Res admiranda, scriptuque digna. i. 93. ἐν θαῦματι γίνεσθαι. In admiratione esse. Admirari aliquid. iii. 3. θαῦμα ποιῆσθαι περὶ τινος. Aliquid admirari. iii. 23. τῆς μάλιστα θαῦμα ποιῶμαι. vii. 99. Quam maxime admiror. ἐν θαῦματι μεγάλῳ ἐνέχετο. vii. 128. In admiratione magna detinebatur. θαῦμά μοι παρίσταται. Admiratio mihi astat, me subit, ego miror. vii. 187. Mirum mihi videtur. ἐν θαῦματι ἐγένοντο. In admiratione fuerunt. Obstupuerunt. vii. 218. θαῦμα ποιούμενος τὴν Εὐρυβιάδην ἀνελίην. viii. 74. Eurybiadæ inopiam consilii admirans. ἐν θαῦματι ἔχεσθαι. In admiratione teneri, pro, vehementer aliquid admirari. viii. 135. ἐν θαῦματι μεγάλο ἐνέχεσθαι τῆς τόλμης. ix. 37. In admiratione magna detineri audaciæ [caussa,

propteralicujusaudaciam. i. e. alicujus audaciam vehementer admirari.] Ἀρταδάζου δὲ θαῦμα καὶ μάλλον ἐποιεῖται. ix. 58. Artabazum vero multo magis admirabar. Vel, Art. v. vehementius admirabar. ἐν θαῦματι ἦν, ὥπως τυφλὸς ὢν, μόνος ἀπικοίτο ἐς τοῖς τὺς χώρους. V. Hom. 21. Mirabatur quomodo [Homerus,] cum cæcus esset, in hujusmodi loca solus venisset. ἐν θαῦματι ἔιχεν αὐτόν. V. Hom. 22, 31, 34. Ipsum in admiratione habebat. Ipsum admirabatur. ἐν θαῦματι ποιούμενος. V. Hom. 23. In admirationem adducens [id, quod narrabat.]

θαυμάζειν. Ion. pro com. θαυμάζειν. Mirari. ἀπειθαυμάζειν τὰ λεγόμενα. Mirabatur ea, quæ dicebantur. i. 11. ἀποθαυμάσας τὸ λεχθέν. Admiratus id, quod dictum fuerat. i. 30. ἀποθαυμάζοντα. Admirantem. i. 68. ἐθαυμάζειν. ibid. ἀπειθαυμάζει. i. 88. ἀποθαυμάζειν. ii. 79. ἦν αὐτὸν θαυμάζης. Si ipsum admireris. iii. 80. ἀπειθαυμάζει, καὶ ἐξεπλήσσοτο. Admirabatur, et obstupescibat. iii. 148. θαυμάζω τὸ αἶτιον. Caussam miror. vii. 125. ἀποθαυμάζειν. viii. 65. ἀποθαυμάσας τὰ λεγόμενα. ix. 111. Miratus ea, quæ dicebantur. His verbis stupefactus.

θαυμάσιος. Ion. pro com. θαυμάσιος. Admirandus. θαυμασιωτέρη. Admirabilior. ii. 21. θαυμάσια. ii. 35.

θαυμάσῃς, οὔ, ὁ. Ion. pro com. θαυμασῃς, ὅ. Admirator. Qui aliquid admiratur. Αὐτοῦ θαυμασται καθιστήκησαν. V. Hom. v. 12. Ipsius admiratores exstiterunt. Eum admirati sunt, vel admirabantur. eadem verba repetuntur. V. Hom. 25.

θαυμάσας, ἢ, ὅν. Ion. pro com. θαυμασας, ἢ, ὅν. Admirandus. Admiratione dignus. i. 1. θαυμαστον καρπὸν φέειν. ix. 122. Admirationum fructum ferre.

- I pro u interdum apud Macedones. *Βρίγης*, pro *Φρύγης*. vii. 73. Consule Eustath. in voce *βρίγης*.
- Ion. pro ε. *ἰσία*, pro *ἑσία*. i. 176. bis. unde compos. *ἐπίσιος*, pro *ἐφίσιος*. i. 35, 44. bis. *ἰσητόριον*, pro *ἑσιατόριον*. *ἐπίσιον*, ου, τό. pro com. *ἑφέσιον*. v. 72, 73. familia. Vide suo loco.
- in verbis activis 3. pers. plur. et in participiorum, et nominum, et articulorum Ionice formatorum, dativis pluralibus, etiam sequente vocali sæpissime ab Ionibus poni sine , sequenti, quod tamen ab aliis fit suavitatis causa, ne gemina vocalis concurrens aures offendat. ut *τύπτουσιν ἐκύνιοι*, pro *τύπτουσιν ἐκύνιοι*. τοῖς λέγουσιν αὐτοῖς, pro *λέγουσιν αὐτοῖς*. Sic τοῖσι ἀσὶ, pro τοῖσιν ἀσὶ. vii. 70. ἐν ἄρκυσι ἐμπαλλασσόμενοι. vii. 85. τῇσι Αἰγυπτίῃσι μαχαίρησι. vii. 91. τοῖσι Ἡδωνῶν. vii. 114. τοῖσι Ἀκανθίοισι. vii. 116. λέουσί ἐστι. vii. 126. χάρεσι οἱ. vii. 127. τῇσι ἄλλῃσι πόλεσι οἱ. vii. 119. τοῖσι ὁμοστίταισι. ibid. φασὶ οὐκ. vii. 149.
- in nominibus Ionice, et poet. insertum. *Ξένος*. Hospes. pro com. *ξένος*. i. 20, 22. *Ξινή*, pro *Ξινία*. i. 27. vii. 116. *κρατιρὸς*, pro *κρατερὸς*. i. 47. *Ξυνικός*. Peregrinus. i. 135.
- in verbis Ionice insertum. *ἡνείχθη*. pro communi *ἡνέχθη*. Vide *ἡνέχθη*. i. 19. *ἐπύρεισθαι*, pro com. *ἐπύρεισθαι*. i. 19. i. 27. *Ξυνίζειν*, pro com. *Ξυνίζειν*. i. 30. *ἐπυρωτᾶν*, pro *ἐπυρωτᾶν*. i. 53. *ἐνέικαντο*, pro *ἐνέικαντο*, vel *ἡνέικαντο*. Sed utrumque minus usitatum. i. 57. *ἑρωτᾶν*, pro *ἑρωτᾶν* com. i. 32, 55, 67, 75, 88. *διέρω*, pro com. *διέρω*. Excorio. ii. 39. *ᾠφιλίω*, ᾠ. pro *ᾠφιλίω*, ᾠ. Juvo. iii. 126. *ἀποδιέρω*. ix. 64.
- in participiis Ionice insertum.

ἔκινυχθίντα, pro com. *ἔκινυχθίντα*. Delatum. particip. aor. 1. pass. ab *ἐκίρω*. i. 23. Sic *ἀνινυχθίντα*. i. 54. *ἰσάμινος*, pro *ἰσάμινος*, ab *ἰω*. Vide suo loco. i. 66. *ἀπινυχθίντα*. ibid.

- in adverbis Ionice insertum. *ἔνικεν*, pro *ἔνικα* com. i. 2.
- Ion. non semper ex verbis nominibusve tollitur: sed in eodem modo relinquitur, modo tollitur. *ἐπιδύκνουν*. i. 30. (Vide *ἀποδιέξις*, et *ἀποδιχθίντα*.) *ἀποδυκνύντι*. i. 136. *ἀπιδύκνουντο*. i. 176. *ἐπιδύξις*. ii. 46. *ἀποδυκνύντες*. ii. 142, 143. *ἀπιδύκνουν*. ii. 143.
- in nominibus sublatum Ionice. *ἀποδιέξις*, pro com. *ἀποδυέξις*. i. 1. *μίζων*, *μίζονος*, pro com. *μίζων*. i. 26. bis. *κρίσσαν*, pro *κρίσσαν*. i. 66. *μίζονας*. i. 68. *βαθία*, pro *βαθία*. i. 75. *ἐπιτήδιος*, pro *ἐπιτήδιος*. i. 110. *ὑπάρμαι*, pro *ὑπάρμαι*. ibid. *ἐπιτηδιώτατος*. i. 115. *μίζω*. i. 137. *ἀνιπιτήδιον*. i. 175. *βαθία*, et *εὐρία*, pro *βαθία*, et *εὐρία*. profunda, et lata. i. 178. *ἰθία*, pro *ἰθία*. recta. ii. 17. *θλήης*, pro *θλήης*. ii. 35. passim. *ἐρεκτή*, pro *ἐρεκτή*. carcer. iv. 146. *βραχία*, pro *βραχία*. brevis. v. 49. vi. 119.
- in verbis Ionice sublatum. *ἐπιδέξατο*. pro com. *ἐπιδύξατο*. Ostendit. i. 11. *ἰώθι*, pro *ἰώθι*. Consueverat. ibid. *διέδιξε*, pro *διέδυξε*. Demonstravit, ostendit. i. 31. *ἀπύργω*, pro *ἀπύργω*. Dirimit. i. 72. *διέδιξε*. i. 73. *ἰώθισαν*, pro *ἰώθισαν*. ibid. *ἀποδιχθῶ*, pro *ἀποδυχθῶ*. i. 124. *ἰώθισαν*, pro *ἰώθισαν*. i. 171. *ἰώθι*, pro *ἰώθι*. i. 184. Vide *διέξαι*, pro *διέξαι*. *ἔρξε*, pro *ἔρξε*, ab *ἔργω*. iii. 136.
- in participiis Ionice sublatum. *ἀποδιχθίντα*, pro communi. *ἀποδυχθίντα*. id est, demonstrata, facta, edita. i. 1. *ὑποδιέξας*, pro *ὑποδυέξας*. i. 32. *ἰωθῶς*, pro *ἰωθῶς*. i. 34. *ἀποδιξάμενος*, pro *ἀποδυξάμενος*. i. 59. *προδιέξαντες*, pro *προδυέξαντες*. i. 60. *ὑποδιέξας*. i. 189.

ἱερμίνος, pro ἱερχμίνος. iv. 190. ἱεργασμίνος, pro ἱερχασμίνος. vii. 53.

in adverbii Ionice sublaturum. ἐπιτηδίας, pro ἐπιτηδίας. i. 108.

ἱακχαΐζιν. V. H. Bacchari. Vel, Orgia Bacchi magnis clamoribus celebrare. Καὶ τὴν φωνὴν, τῆς ἀκούεις, ἐν ταύτῃ τῇ ὀρετῇ ἱακχαΐζουσιν. viii. 65. Sed est ἀνακλόουον, ἀντὶ τῆς, καὶ ἡ φωνή, τῆς ἀκούεις, ἐστὶ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ ὀρετῇ ἱακχαΐζόντων. i. e. Et vox, quam audis, est hominum in hoc festo bacchantium, vel est hominum orgia Bacchi, festumque magnis clamoribus celebrantium.

Ἰαμιδίων. Ion. genit. plur. 1. simpl. pro com. Ἰαμιδίων. γένος τῷ Ἰαμιδίων Κλυτιάδην. ix. 33. Valla: Ex genere Iamideorum Clytiades. Æ. P. Ex genere Iamidarum Clytiadem. Ἰαμιδαί, ὧν. οἱ ἀπὸ Ἰάμου. Iamidæ, qui ab Iamo sunt oriundi. Quis autem fuerit Iamus, vide apud Pindarum, Olymp. Ode 6. ver. 74. Hujus genus poeta eadem Ode, ver. 121. γένος Ἰαμιδῶν appellat, quod Dorige dictum pro com. Ἰαμιδῶν, et Ion. Ἰαμιδίων.

ἰδαται. Ionica terminatio 3. pers. plur. verborum 4. conjug. gravit. in ἰζω desinentium in præsentī, et in perfecto pass. per circumlocutionem elatorum. ut νομίζω. νομίσμαι, σαι, ται. plur. νομισμένοι, vel νομισμέναι, vel νομισμένα, εἰσί. Ion. νομιδαται. Sic κηχωρίδαται, pro κηχωρισμένοι, vel κηχωρισμέναι, εἰσί. Separati sunt. Distant. Differunt. i. 140. Formatur autem hæc persona a 3. singul. in ἰσαι desinente, inserto α. ἰσάται, versoque σ in δ. ἰδαται. ut et ὀσμῇ, quod com. Ion. ὀδμή. quod Doriensibus magis familiare. Vide Eustath. in δαται. aliter enim ille hæc format.

Ἰδη, ης, ἡ. com. Locus editus, et arboribus refertus. Eustathius. Ἰδη ὄρος Κρήτης, καὶ Τροίας, καὶ πᾶν

ὄρος ὑψηλὸν Ἰδη παρὰ τὸ ἰδίον καλεῖται. καὶ Ἰδη προσηγορικῶς ἡ τῶν ξύλων ὕλη. id est, Ida mons Cretæ, et agri Trojani, et omnis excelsus mons Ida vocatur, quod eminens conspicitur. Item Ida appellative vocatur sylva lignorum, i. e. Locus arboribus refertus. χώρα δαστή Ἰδησι παντοίησι. Regio omnigenis sylvis referta. iv. 109. ἐν Ἰδῇ τῇ πλείεσσι. In maxima sylva. ibid. Valla Græcorum verborum vim parum fideliter expressit, sensum aliquo modo declaravit. λόφος δασὺς Ἰδησι. Collis sylva, vel arboribus, densus. iv. 175. Ἰδη ναυπηγίσμος ἄφθορος. Sylva, vel Materia, ad naves ædificandas copiosa. v. 23. Vel, Materia ad naves ædificandas apta, et copiosa. Οὕτως ὑψηλὰ, Ἰδησι παντοίησι συντηριεῖα. Montes excelsi, omnigenis arboribus referti. vii. 111.

Ἰδια. ἱρά. viii. 109. Privata. Profana. Sacra.

ἰδιοβουλεύειν. V. H. Privato, proprio, suoque consilio uti, niti. ἵνα μὴ ἰδιοβουλεύειν ὑμῖν δακείω. Ne vobis meo consilio niti, meumque consilium sequi videar. vii. 8. prope fin.

Ἰδιος, α, ον. com. Proprius. Qui nihil cum aliis habet commune. ἔθνος Ἰδιον. Gens propria. Gens ab aliis separata. Gens quæ cum ceteris nihil habet commune. iv. 18, 22.

ιδιώτης ἀνὴρ (ἄρχων.) Vir privatus. (Magistratus.) ιδιωτῶν ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας. Nos viris privatis æquiparandos duxisti. i. 32. ιδιώτας ἀνδρας. i. 70.

ιδιωτικὸς, Ἰδιος. (δημόσιος. i. 21.) Privatus. (Publicus.)

Ἰδμεν. Ion. et Dor. pro com. ἴσμεν. hocque per syncopen pro ἴσαμεν. scimus. vii. 111. Vide σ in δ.

ἰδρύειν τὴν στρατὴν. Herodotea locutio pro com. στρατοπιδύειν. Castra

ponere. Ἰδρουσι τὴν στρατιὴν ἐπὶ ποταμῷ Ὀάρῳ. Castra ad Oarum flumen posuit. iv. 124.

ἰδρυθῆναι, ὡς, ἰν. Ion. et poet. pro com. ἰδρυθῆναι. Collocatus. Constitutus. Stabilitus. Moribus receptus atque confirmatus. ἰδρυθέντων σφι ἰρῶν ξυλικῶν. Cum apud ipsos peregrina sacra jam essent moribus recepta et confirmata. Cum peregrina sacra apud ipsos constituta essent. i. 172. ἰδρυθέντι τῷ στρατοπέδῳ. Castris locatis. Castris positus. iv. 203.

ἰδρυθῆναι. Ion. et poet. pro com. ἰδρυθῆναι. Collocatum, constitutum, fundatum esse. ii. 44.

ἰερεῖα, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ἰερεῖα. Sacerdos fœmina. i. 175. v. 72.

ἰεροσύνη, ἡς, ἡ. Sacerdotium. iii. 142. Sed ἰερασύνη scribendum videtur, ut alias passim. Vel συσελὴν esse dices, si codex vitio caret.

ἰς. Ion. et com. terminatio nominativi plur. 2. declin. contract. pro altera ἰς, unde per contractionem ἰς Attica formatur. συμβάσεις, pro Att. συμβάσεις. i. 74.

ἰῶ, ὦ. ἰῶμι. Ion. et poet. pro com. ἰῶμι, τὸ πορεύομαι. Eo. Proficiscor. τὸν πρότερον εἶδον ἰῶσαν. Prius iter iverunt. iv. 140. ἰῶσαν autem vel est aor. 1. act. ab ἰῶ, ὦ. ἰῶσα. ἰῶσα. vel κατ' ἔκτασιν dictum, ἀντὶ τοῦ ἰῶσαν, ut sit tertia pluralis imperfecti, ut ἰτίθισαν.

ἰζῶν. Ionic. et poet. pro com. ἰζῶσθαι. Sedere. v. 25.

ἰζοσθαι. Ion. et poet. pro com. κάθησθαι. Considerare. iii. 11. ἰζόμενος ἐς τὸν βασιλεῖον θρόνον. In regio solio sedens. iii. 64, 65. iv. 145, 146. ix. 2, 26, 41.

ἰή. Ion. terminatio nom. 2. declin. simpl. pro com. ἰα προπαροξύτων, ἰήθην. pro com. ἰήθην. Stultitia. Fatuitas. i. 60. προσηθην, pro προμήθην. Providentia. Cura. i. 88. αἰκία, pro αἰκία. Contumelia. Quicquid præter decorum fit. i. 115.

ἰή, ἰης. Ion. et poet. pro com. φωνή. Vox. πολὺναιον ἰήν ἀνὰ δόματ' ἀκούειν. Valde optabilem vocem in ædibus audire. i. 85.

ἰήται, ὧν, οἱ. V. Hom. 36. οἱ τὴν ἰὸν ἦσαν οἰκῶντας. Consule Stephanum aliosque Geographos.

ἰθαγενής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Indigena. ἰθαγενής. vi. 53.

ἰθία. Ion. pro com. ἰθία. Recta. ἰθία ὁδός. Recta via. ii. 17. ἐκ τῆς ἰθιῆς. Recta, pro Statim, Confestim. ἐκ τῆς ἰθιῆς στρατὸν ἐπ' αὐτὸν πέμπειν. Recta, vel confestim, copias adversus ipsum mittere. iii. 127. κατεστῆκει ἐκ τῆς ἰθιῆς Λακεδαιμονίοισι πολέμιος. ix. 37. v. 8. Ex recta [via] Lacedæmoniiis exstitit hostis. i. e. Palam, et ex professo, Lacedæmoniiis factus est hostis. Vel etiam, Confestim se Lacedæmoniiis hostem præstitit.

ἰθιή τέχνη. ix. 57. Καταδόξας αὐτὸς ἰθιή τέχνη ἀπολιπὼν αὐτὸν ἀναλαβόντα τὰ ὅπλα, ἦγε βᾶδην πρὸς τὸ ἄλλο εἶδος. Valla: Tunc ratus e disciplina militari se deserui, sumtis armis cohortem suam lento gradu ducere ad agmen. Æ. P. Ratus ipse de industria, [deditaque opera] se deseruisse, quod arma sumsisset, [ut discederet,] ad reliquum agmen [suos milites] pedetentim, [lentoque gradu] ducere cœpit. Vide ἰθία. ἰθιήν τέχνην Herodotus hic videtur appellare, si verba spectes, rectam artem, apertam, et qua quis sine ullis ambagibus ac anfractibus utitur, ad quam recta fertur, et sine diverticulis. ἦγε vero vel neutraliter accipiendum pro ἦγετο, vel est activum pro passivo ἦγετο, τουτίσιν ἦφιγετο, ἠπορεύετο, vel (quod verisimilius) subauditur τοὺς ἐωυτῶν στρατιώτας. Quod autem ἄγιν sæpe sumatur pro πορεύεσθαι, patet cum ex aliis exemplis, quæ vulgata Lexica suppeditant, tum ex sequentibus. Matth. c. 26. v. 46. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. et Joan.

cap. xi. ver. 15. "Αγωνεῖν πρὸς αὐτόν. et ver. 16. "Αγωνεῖν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Sed fortasse dixerit quis hæc ἁλλυπτικῶς dicta, subaudito accusativo ἡμᾶς. Quam sententiam temere damnare non debemus. Hoc loquendi genus integrum Virgil. *Æn.* viii. v. 465. sic expressit, Nec minus Æneas se matutinus agebat. id est, mane ibat, vel, veniebat.

ἰθὺς. Ion. pro com. *εὐθύως, ταχύως*. Celeriter. Confestim. Statim. ii. 121. §. 2. iii. 73, 155. iv. 68. v. 41, 92. §. 2. §. 7. vi. 10, 49.

ἰθύ. Ion. et poet. adverbium, cum genitivo positum. Recta. *ἰθὺ τῶν χωρίων*. Recta in agros. iv. 120. *ἰθὺ τοῦ Ἰστροῦ*. Recta ad Istrum. iv. 136. *ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου*. Recta per Hellespontum. vi. 95. *ἰθὺ Βοιωτῶν ἔφυγον*. viii. 38. Recta ad Bœotos fugiebant. ix. 69.

ἰθύειν. Ion. et poet. cum infinito junctum, pro communi *βούλισθαι, καὶ γίναι*. Velle. Statuere. Destinare. In animo habere. Impetu ferri ad aliquid faciendum. *ὡς ἰθύειν στρατὸν*. Quo militare, cum exercitu proficisci, statuisset. iii. 39. *πρὸς τὴν μὴν τῶν μοιρίων ἰθυσαν οἱ Πέρσαι*. Ad versus unam partem recta Persæ contenderunt. iv. 122. vii. 8.

ἰθυμαχία, *ης, ῆ*. N. H. Rectum, ac aperto Marte commissum prælium. Legitima pugna, quæ a aperto Marte committitur. iv. 102. *ἐβουλεύοντο ἰθυμαχίην μηδεμίην ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ ἡμφανίως*. Nullum prælium palam, ac aperto Marte committere statuerunt. iv. 120.

ἰθύειν apud Herodotum interdum accipitur pro com. *κολάζειν, καὶ ζημιῶν*. ut, *ἰθύεσθαι θανάτῳ*. Morte mulctari. Capitali supplicio affici. ii. 177.

ἰθύς. Idem ac *ἰθύ*. Recta. Adverbium Ionic. et poet. v. 64.

ἰθύς, ἵα, ὕ. Ion. et poet. pro com.

ὀρθός, de moribus dictum. *ἰθύς, καὶ δίκαιος ἀνὴρ*. Rectus justusque vir. i. 96. *Ἀρπαγὸς τὸν ἰθὺν ἔφαιτο λόγον*. Harpagus rectam, simplicem, orationem habuit. Id, quod verum erat, dixit. i. 118.

ἰθύτρεξ, ἰθύτρεχος, ὁ καὶ ὕ. N. H. ὁ *ἰθίας* τὰς *τείχας* ἔχων. Qui rectos capillos habet. vii. 70.

ἱκελος, η, ον. Ion. et poet. pro com. *ὁμοιος. ποταμῷ ἱκελος*. Fluvio similis. iii. 81.

ἱκνίσθαι. com. cum accus. Pertere ad. Attingere. Tangere. *τὸς μάλιστα [τοῦτο] ἱκνείται*. Quos hoc maxime tangit. Ad quos potissimum hoc pertinet. ii. 36.

ἱκνίσθαι. Ion. pro com. *πρέπειν, προσήκειν*. Decere. Convenire. *τοῦ ἱστῶντος φημὶν ἡμῶς ἱκνίσθαι ἡγάγεσθαι*. ix. 26. Alteri [cornu] dicimus convenire nos præesse.

ἱκνόμενον. Ion. pro commun. *τὸ ἱκανόν, καὶ τὸ πρέπον*. Id, quod sufficit. Quod est decorum. Quod decet. Quod convenit. *πίνειν μᾶλλον τοῦ ἱκνόμενου*. vi. 84. Bibere plus quam deceat, conveniat, sufficiat, vel, plus quam par sit.

ἱκνόμενως. Rite. vi. 65. *ἱκνυμένως*. ibid.

ἱκνυμένῳ χρόνῳ. Ionice dictum ἐκ τοῦ *ἱκνόμενον*, unde κατὰ *κρᾶσιν ἱκνυμένῳ, καὶ κατὰ τροπὴν τῆς οὐ διφθόγγου εἰς ου fit ἱκνυμένῳ*. Tempore procedente. Temporis progressu. vi. 86. Consule *Ἐκονομίαν* Hippocratis in *ἱκνυόμενος χρόνος*.

ἱλάσκεισθαι. com. Placare. *τὸν θεὸν ἱλάσκειτο*. Deum placabat. i. 50. *τίνα θεῶν ἱλασάμενοι*. Quo Deo placato. i. 67. *θυσιῇσιν αὐτὸν ἱλάσκονται*. Ipsum sacrificiis placant. v. 47. *Πάριοι Θημιστοκλῆα χρεῖμασι ἱλασάμενοι, διέφυγον τὸ στρατεύμα*. viii. 112. Parii Themistocle pecunia placato, exercitum [et inlitum injurias] vitarunt.

ἱμεῖσθαι. Ionic. et poet. pro com. *ἐπιθυμῶν*. Cupere. Appetere. *ἱμεῖ-*

εἶτο χρημάτων. Pecunias appetebat. Pecuniarum cupidus erat. iii. 123. ἰμέρεθ τῶν νῶν ἀμιλλαν ἰδοῦσαι. Navium certamen videre cupiit. vii. 44.

ἴμερος, ὁ. Ion. et poet. Desiderium. Cupiditas. pro- com. ἐπιθυμία. ἴμερος ἐπῆλθέ με ἐπιείρεσθαι σε. Desiderium me invasit te interrogandi. i. 30. γῆς ἰμέρεθ. Soli, vel agri desiderio. i. 73. τῶν πάλαι ἴμερον ἔχον. Quorum desiderium jampridem habebant. Quorum desiderio jampridem flagrabant. v. 106. ἴμερον ἔχων θήσασθαι. Contemplari cupiens. vi. 43. διῶς ἐνέτακτο ἴμερος τὰς Ἀθήνας διύττεσθαι. ix. 3. v. s. Vehemens desiderium [in ejus pectus] instillatum erat Athenas iterum capiendi. i. e. Athenarum iterum capiendarum vehementi desiderio flagrabat.

ἴνα. Ion. et poet. pro com. πᾶς, ὅπως. Quomodo. Vel, in quem usum. Δεῖ με ἐπιφράσθαι ἴνα ἐκ τῆς τάφρου ἢ γῆ ἀναισιμαῖότη. Oportet me declarare quomodo, vel in quem usum, terra ex fossa egesta sit consumpta. i. 179.

ἱερουργίαι, ὧν, αἱ. Sacra. Cærimonix. Sacrorum ritus. v. 83.

ἰως. Ionica et com. terminatio genitivi 2. declin. contract. pro altera Ionica ἰως, et Attica ἰως. πόλιος. pro quo alias πόλιος et πόλιως. i. 26, 30. ἐξουρίσιος. i. 67.

ἰππάζεσθαι. com. Equitare. iv. 110, 114. unde κατιππάζεσθαι. Equitando abire. Perequitate. Equo vehi per aliquem locum. ἢ ἵππος κατιππάσατο χώραν τὴν Μεγαρίδα. ix. 14. Valla: Equitatu, qui omnem oram Megaridem incuraret. Æ. P. Equitatus agrum Megarensem perequitavit.

ἰππᾶς, ἄδος, ἡ. Ion. et poet. pro com. ἰππική. Equestris. ἰππᾶς εὐλή. Vestis, vel, Ornatus equestris. i. 80.

ἰππᾶσιμος. Equitabilis. χώρα ἰπ-

πασίμη. Regio equitabilis. Regio, quam equi possunt permeare. ii. 108. ix. 13.

ἰππῖν. Ion. et poet. Equitare. i. 136. vii. 84, 87.

ἰππῖσθαι. Ion. et poet. pro quo et ἰππῖν, et ἰππάζεσθαι. Equitare. i. 79.

ἰπνοί, ὧν, οἱ. Loca quædam sic appellata. vii. 188. q. d. Furni.

ἰπνός, οὗ, ὁ. com. ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἰπνὸν Περιανδρὸς τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε. In frigidum furnum Periander panes injecerat. v. 92. §. 7. Quid sibi velit hoc ænigma, vide in sequentibus Herodoti verbis.

ἵππος, ἡ. Equitatus. ἵπποι συνανῶνται μυρίην. Decem equorum millia coemunt. i. 27. καταβρόδῃσας τὴν ἵπποι. Formidans equitatum. i. 80. ἡ Κρῆσις ἵππος. Cræsi equitatus. ibid. τὴν ἵπποι ἐπίταξεν ὅπισθε τοῦ πεζοῦ. Post peditatum collocavit equitatum. ibid. ἀγτία τῆς ἵππου, e regione equitatus. vel adversus equitatum. ibid. [τὸ ἰππικὸν dicitur. ibid.] τὴν φρουρεῖσθαι ἵπποι τὴν Κιλικίην. Equitatum, qui Ciliciam custodiebat. iii. 90. iv. 122, 128. ἵπποι χιλὴν ἀπίπμιψαν. Mille equites miserunt. v. 63. vii. 41. ἵππος μυρίην. vii. 41. ἵππος ὀκτακισχιλὴν. vii. 85.

ἵππος, ἡ. Equa. iv. 8, 9.

ἵππος ἔτις λαγόν. Equa leporem peperit. vii. 57. Quid sibi velit hoc prodigium vide in sequentibus.

ἰπποτοξότης, ου, ὁ. com. Eques sagittarius. Sagittarius, qui equo vehitur. ix. 49.

ἱρά, ὧν, τὰ. Ion. pro com. ἱερά. Sacra. Ritus sacrorum. ἰδρυθέντων σφὶ ἱρῶν ξυνικῶν. Cum peregrina sacra apud ipsos essent constituta. i. 172. καλὰ ἐγένετο τὰ ἱερά. Læta fuerunt exta. Lætum et faustum rerum exitum sacra portenderunt. ix. 36. (οὐκ ἐπιτηδία ἐγένετο τὰ ἱερά. ix. 37.) pro eodem dicitur, τὰ σφάγια κατεθύ-

- μια γινίσθαι. ix. 45. (ἔ καὶ ἀθύρματα. Non grata animo, non læta, non fausta.)
- ἱεῖσθαι. Ion. et com. Sacerdotem esse. Sacerdotium exercere. οὐδὲ μὴ γυνή [παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις] οὔτε ἄρσινος θεῶ, οὔτε θηλῆς ἱεῖται. Nulla mulier [apud Ægyptios] Dei ullius, Deæve est sacerdos. ii. 35, 37.
- ἱεὺς, ἰεὺς. Ion. et poet. pro com. ἱερεὺς. Sacerdos. i. 140. hinc ἄρχιερεὺς. Summus sacerdos. ii. 142, 143, 151.
- ἱερίαι. Ion. pro com. ἱερίαι. Sacerdotes. Fœminæ, quæ sacra faciunt. ii. 53. ἱερίας, ii. 54. ἱερίαι. ii. 55.
- ἱερίον, τό. Ion. et poet. pro com. ἱερεῖον. Hostia. Victima. i. 132. ii. 39.
- ἱερόν, οὗ, τό. Ion. sublato s. pro com. ἱερόν. Templum. i. 31, 105, 143, 144. et passim.
- ἱερός cum gen. Sacer. Dicatus. Consecratus. οὗρος ἱερόν μητρὸς Δινδυμίνης. Mons matri Dindyminæ sacer. i. 80. ἱεραὶ εἰσι τῆς Ἰσίδος. Isidi sunt sacræ. ii. 41. ἱεροὺς εἶναι τοῦ Νεῖλου. ii. 72, 74. ἄεσμα Διὸς ἱερόν. vii. 40. viii. 115.
- ἱεροφάντης, οὗ, ὁ. Ion. pro com. ἱεροφάντης. Qui et ἱεροφύλαξ, et ἱερονόμος alias vocatur. Qui sacra ceremoniasque docet, et sacrorum ritus interpretatur. Sacrorum antistes. Sacrificulus. Sacerdos. ἱεροφάνται τῶν χθονίων θεῶν διατέλειον ὄντες. vii. 153. Continua successionē Deorum inferorum sacrifici erant. Vel, Continua successionē Diis inferis antistites sacrorum fuerunt. vii. 153, 154.
- ἱερωσύνη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἱερωσύνη. Sacerdotium. iv. 161. vi. 56.
- ις. Ion. term. accus. plur. 2. contract. decl. pro com. ιας per contractionem, pro quo Attice ις, ex Ion. ιας. ἔς Σάρεδς. i. 19, 22, 27, 70, 77, 141. τάξις. ix. 31.
- ἴσα πρὸς ἴσα γινίσθαι φασί. Parem gratiam relatum aiunt. i. 2.
- ἰσηγορίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἰσηγορία. Par in loquendo libertas. Juris æquabilitas. v. 78.
- ἰσοκρατής, ὁ καὶ ἡ. com. Pari potestate præditus. ἰσοκρατίως εἰπὶ αἱ γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι. Mulieres eandem quam viri potestatem habent. Vel ad corporis vires hoc referendum. Qui pares habet vires. Quare vertes, Mulieres vires habent pares viris. Vel, Æque sunt fortes ac ipsi viri. iv. 26.
- ἰσοκρατίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἰσοκρατία. Æqualis potentia. Sic tamen ab Herod. vocatur ἡ δημοκρατία, et resp. in qua cives parem habent potentiam, quod eodem civitatis jure fruuntur, paremque in suffragiis ferendis potestatem habeant. ὁ Λακεδαιμόνιοι τὰς ἰσοκρατίας καταλύοντες, τυραννίδας ἐς τὰς πόλεις κατὰγειν παρασκευάζοντες. v. 92. non procul ab init. O Lacedæmonii dum res publ. evertitis, vos paratis ad tyrannides reducendas in urbes.
- ἰσοπαλὴς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. ut et ἰσόπαλος. In lucta par. In pugna par. Æqualis. γινομένων ἰσοπαλίων. Cum in pugna pares essent. Cum æquo Marte dimicassent. i. 82. v. 49. ἰσοπαλὴς μάχη. Ctesias Pers. 31. Prælium æquo Marte commissum.
- ἰσότης, ὁ καὶ ἡ. com. Proprie de loco dictum, qui planitiem vel solum alteri æquale habet. Æqualis. Par. iv. 201.
- ισόρροπος, ὁ καὶ ἡ. com. Æquilibris, ejusdem ponderis. Æquivalens. Æqualis. Par. τῷ ἐνυτῶν ἰσόρροπον γένος. Suo æquale genus. v. 91.
- ἵσασθαι πόλεμον. Herod. locutio, pro com. κινεῖν, καὶ ποιεῖσθαι πόλεμον. Movere bellum. Bellum inire. Bellum facere. vii. 9.
- ἰστία, ης. Ion. et poet. pro com. ἱστία, ας. Vesta, Domus, Lar. Et

apud Herod. peculiariter interdum accipitur pro familia. πλὴν ὀγδῶκοντα ἰστιάων. Præter 80 familias. Ubi scribendum ὀγδῶκοντα ἰστίων, quod Ἰωνικῶς dictum ἀντὶ τοῦ ἰστίων. i. 176. αἱ δὲ ὀγδῶκοντα ἰστίαι αὐταὶ ἔτυχον τῆνικαὐτὰ ἐκδημεύσαι. Hæ autem 80 familiæ tunc peregrini erant. i. 176. iv. 59. τὰς βασιληϊας ἰστίας. Regias ædes. iv. 68. Ἰστίη τῶν Σκυθῶν βασίλισσα. Vesta Scytharum Regina. iv. 127. διξᾶς ἰστίας οἴκει. Duas domos incolebat. v. 40.

ἰσητόριον, ου, τό. Ion. pro com. ἰσητόριον. Cœnaculum. iv. 35.

ἰσορεῖν, εἶν. Ion. et poet. Sciscitari. Quærere. Inquirere. Investigare. i. 56, 61, 122. αὐτὰς ἰσορέων. Ipsos interrogans. ii. 19, 34, 113. iii. 50, 51, 77. iv. 192. V. Hom. 21. ἰσορεῖν. Scire. Cognoscere. Discere. ἀκουῇ ἰσορέων. Rumore famaue sciens, cognoscens, discens. ii. 29.

ἴσχυιν. Ion. et poet. pro com. καταλαμβάνειν, et κατέχειν. Occupare, et occupatum possidere. Ἰσχυοσι Μαραθῶνα. Marathonein occupant. i. 62.

ἴσχυιν. Cohibere. Coercere. Continere. Reprimere. Impedire. Repellere. πολλαχῇ ἀν ἴσχυι ἐμεινῶν. Sæpe me ipsum continui. i. 42. iii. 77. ὥστε ὀλίγους σφίας ἀνθρώπους ἴσχυιν. ix. 13. Ita ut pauci homines ipsos impedire possent.

ἴσχυιν. Ion. et poet. pro com. συνέχειν, καὶ κατέχειν. Continere. Retinere. iii. 111. ἀνθρώπους ἴσχυιν. ix. 13. Homines cohibere, coercere.

ἴσχυιν. Ion. et poet. pro com. κατάγειν. Appellere aliquo. (ἀνά[γειν]. V. Hom. c. 19.) Ἰσχυοσιν ἐπ' ἀκτῆς. ibid. c. 20. Ad littus appellant.

ἰσχυρός. Vehemens. Magnus. Fortis. Gravis. Severus. σιλοδητὴ ἰσχυρῇ. Magna rei frumentariæ penuria. i. 22. ἰσχυρὴ ἀναγκαίη. Vehe-

mens, gravisque necessitas. i. 74. συμβάσεις ἰσχυραί. Conventions, compositiones firmæ, stabiles, pacta conventa firma. ibid. κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἐπιτεροῦντο ἀλλήλων. Acriter alteri alterorum periculum fecerunt. i. 76. ἰσχυρὴ σιτοδείη. i. 94. τὸ πολλὸν ἡγιάται ἰσχυρὸν εἶναι. In hominum multitudine robur potentiamque positam esse ducunt. i. 136. αἱ λίαν ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπιφθοροὶ γίνονται. Nimum acres ultiones, quibus homines e mutuo persequuntur, Diis sunt odiosæ. iv. 205. ἰσχυρὸς νόμος. Severa lex. vii. 102. κατὰ τὸ ἰσχυρὸν. ix. 2. Vehementer. ἰσχυροτέρη γνώμη. ix. 41. Valla: Ferocior sententia.

ἰὺγῇ, ἦς, ἡ. Ion. et poet. idem ac ἰὺγμός, vox, quæ nihil significat. Vociferatio, clamor. παρὰ τὸ ἰὺζιν. μ. ἰὺξιν. π. ἰὺγα. Sonum nihil significantem edere. Consule Eustath. βαρβαρόφωνος ἰὺγῇ. ix. 43. Barbara vociferatio. Barbarus clamor.

ἰχθυειδής, ὁ καὶ ἡ. com. Pesci similis. vii. 61.

ἰχθυώδης, ὁ καὶ ἡ. N. H. Quod in vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate legitur. Piscibus abundans. vii. 109.

ἰῶ, ἰῶς, ἰῶ. Ion. et Attica formatio futuri verborum, quæ duarum syllabarum numerum in præsentis indicativo superant, in ἰζω desinentia, ut futurum communiter in ἰω formantia. quod et in infinitivo servatur. ut νομίζω, νομισῶ, νομιῶ, εἰς ἰῶ, et cet. νομίσιν, νομιῶν. Sic καταγιῶν, pro καθαγίσιν, a καθαγίζω, σω. Dico, consacro, offero. i. 26. sic χαρίζῃ, pro χαρίσῃ. Gratificaberis. i. 90. χαριῖσθε, pro χαρίσθε. iv. 98. ἀνταγωνίσμαι, ἀνταγωνιόμενος, pro ἀνταγωνίσομαι, et ἀνταγωνισόμενος. v. 109. ἐξανδραποδισύνται, pro ἐξανδραποδίσονται. vi. 9. ἀνδραποδισύται. vi. 17. ἐπισιτινύμναι, pro ἐπισιτινύ-

μῖνοι, hocque pro com. ἱπισιτι-
σόμενοι. Frumentaturi. Rem fru-
mentariam comparaturi. Com-
meatus comparaturi. ix. 50. ἐπα-
γλαῖϋ, pro ἐπαγλαῖσι, ab ἐπαγλαῖ-
ζω. V. Hom. c. 15.

ἰων. Ion. terminatio genit. plur. 2.
delin. contract. prout et com.
Attice vero ἰων, προπαροξυτόνως.
τῶν πολίων. Urbium. pro Attico
gen. τῶν πόλειων. i. 6. Σαρδίον, pro
Attico Σάρδειον. i. 7. πολίων. i. 61.
μαντίων. iv. 68.

K.

K Ion. pro χ. δικομαι, pro com.
δίχομαι. i. 7. κιθών, pro χιτών. i.
8. ὑπιδέκτο, pro ὑπιδέχτο. i. 24.
δίκουσι. i. 60. ἰδικοτο. ibid. δι-
κισθαι. i. 63.

κ, ἀντὶ τοῦ π. Ionice. κως pro
com. πως, aliquo modo ἄλλως
κως. i. 5. ὅκως, pro ὅπως. ut. i. 8,
9, 11, ὁκοτίρην, pro ὁποτίρην. i. 11.
ὅκως. i. 17, 20. κοίη, pro ποίη,
ποίη. quomodo. i. 30. κω, pro πω.
adhuc. i. 32. κῆ, pro πῆ. quo.
ibid. οὐκως, pro οὐπως. Nullo
modo. i. 33. ὁκόθεν, pro ὁπόθεν.
unde. i. 35. κόθεν, pro πόθεν.
unde. ibid. ποτὶ, pro ποτί. quon-
dam. i. 37. κοῖος; pro ποῖος; Qua-
lis? ibid. ὅκως. ibid. εἰ πως. i. 38.
κοῖαι. i. 39. κοῦ, pro ποῦ. i. 45.
εἰ πως. si quo modo. i. 46. καίκοτε,
pro καί ποτε. Et aliquando, vel
semel. i. 73. κῶς; Quomodo? i.
75. ii. 2. κόσος, pro πόσος. viii. 84.
ὁκαῖον, pro ὁποῖον. Quale. Quod.
ix. 15.

κ, sequente aspirata non mutatur
in χ ab Ionibus, ut communiter
fit. ἐκ ὧς, pro οὐχ ὧς. i. 2, 16. ἐκ
ὁμοίας, pro οὐχ ὁμοίας. i. 32. οὐκ
οἶό τε, pro οὐχ οἶό τε. i. 67. οὐκ
ὄσα, pro οὐχ ὄσα. i. 71. οὐκ οἶόν
τε. i. 91. et passim.

καθαίρην. Purgare. Lustrare. Ex-
piare. Κρεῖσός μιν ἐκάθηρε. Cresus

eum expiavit. i. 35. ἐκάθηρε. i.
41. ὁ καταρθείς τὸν φόνον. Ille, qui
a cæde expiatus fuerat. i. 43. τὸν
αὐτὸς φόνον ἐκάθηρε. Quem ipse a
cæde purgabat, ac expiabat. i. 44.
καθαρός. com. Purus. Expeditus.
Nullis impedimentis impeditus.
καθαρός στρατός. Exercitus expedi-
tus. Exercitus nullis impedimen-
tis impeditus, ac proinde expedi-
tus. i. 211. iv. 135. εὖν τῷ καθα-
ρῷ τοῦ στρατοῦ. Valla: Cum flore
copiarum. Sed præstat vertere,
cum expeditissima copiarum par-
te. Hoc ex præcedentibus facile
colligitur. Nam τῷ καθαρῷ τῷ στρατῷ
opponit τὴς καματηρῆς, καὶ ἀσθενῆς
στρατιώτας, variis morborum in-
commodis impeditos. ὡς σφι τὸ ἐμ-
ποδὸν ἐγγίνοις καθαρὸν. vii. 183. Val-
la: Ubi littus oculos effugit. Æ.
P. Postquam ipsis illud impedi-
mentum parum fuit, i. e. Post-
quam omne impedimentum sub-
latum est ex ipsorum conspectu.
καθαρός cum genitivo. ἦν δὲ τουτῶν
πάντων ἡ καθαρός. Quod si horum
omnium sit purus. ii. 38. sic et
Horat. lib. 1. carm. 22. Integer
vitæ, scelerisque purus.

καθάριστον, τό. Purgatio. Lustratio.
Expiatio. καθαροῖς ἐπικυρῆσαι, καθ-
αίρεισθαι. Expiationem consequi,
expiari. i. 35.

καθάριστος. Expiator. Qui purgat,
lustrat, expiat. ἐκάλες Δία καθάρ-
σιον. Jovem expiatorem invoca-
bat. i. 44.

καθάρσις, ἡ. Purgatio. Lustratio.
Expiatio. i. 35.

καθιστήκει ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ. V.
Hom. c. 5. Ludo literario præ-
fectus fuit. καθιστήκεισαν αὐτοῦ
θωῦμασαι. ibid. Ejus admiratores
exstiterunt. Eum admirati sunt,
vel admirabantur.

καθῆσο. Consedit. Tempus tradu-
xit. Ion. et poet. pro com. ἔμει-
νεν, ἢ διήγην. Eustath. καθῆσο, τρίτον
πρόσωπον ὑπερσυντελικόν, ἀπὸ τοῦ ἔξω,
ἤσμαι, ἤσμεν, ἤσο, ἤσο. εἰ γὰρ ἀπὸ

τοῦ ἡμην, προπαρῶζιντ' ἄν. Κροῖσος ἐπὶ δύο ἔτια ἐν πένθῃ μιγᾷ λα καθῆτο. Croesus ad duos annos in magno luctu vitam transegit. i. 46. iii. 83.

καθίσταται εἰς δῖος. In metu constituere. Metum injicere. εἰς δῖος κατέσθαι τοὺς ἐνοικοῦντας. Ctesias Pers. 4. Metum incolis injecit.

καὶ ἐ γάρ. ἀντὶ τοῦ, καὶ γάρ ἔ. Non enim. καὶ ἐ γάρ ἔλαβεν τὴν Ἀπολλωνιῆτας ταῦτα. ix. 93. Non enim hæc Apolloniatas latuerunt.

καίειν, κατακαίειν, ἀνακαίειν, &c. Ure. Cremare. Comburare. ὑπὸ τὸν πῦρ κατακαίντα. Sub illud tempus quo templum est crematum. i. 51. ζῶντα κατακαυθῆναι. Vivum cremari, vel comburi. i. 86. τὸ καίόμενον πῦρ σβεννύναι. Ignem accensum extinguere. ibid. prope fin. πῦρ ἀνακαίειν. Ignem accendere. i. 132. iv. 145. πῦρ ἀνακαύσονται. Ignem accenderint. i. 202. πῦρ ἀνακαίων. iv. 28. συγκατακαίονται τοῖσι μάντισι βόες. Cum ipsis vatibus boves cremantur. iv. 69. πτερικεκαυμένοι. κατακαυθῆ. κατακαίουσι. ibid. κατεκάη πᾶσα. iv. 79. πυρὴν ἀνακαίειν. viii. 19. πῦρ ἀνακαυσάμενοι. Igne accenso. viii. 19, 33.

καίριος. com. Commodus. Opportunus. Aptus ad aliquid peragendum. εὐρίσκει ταῦτα καιριώτατα. Hæc inveniebat commodissima, opportunissima, ad rem peragendam aptissima. i. 125.

κακίζω τινά. Aliquem maledictis accipere, vel insectari. Vitium, et probra alicui objicere, exprobrare. Aliquem ignaviae accusare. λοιδορεῖν καὶ κακίζων μιν. Ipsum conviciis et maledictis insectans. iii. 145.

κακόννομος, ὁ καὶ ἡ. Qui malis legibus utitur. Qui malis moribus est imbutus. κακονομώτατοι πάντων Ἑλλήνων. Qui ex omnibus Græcis pessime morati erant. i. 65.

κακοτεχνίῳ. com. Malis artibus uti. Agere dolose. Maleficium aliquid excogitare. vi. 74.

κακότης, ητος, ἡ. Ion. et poet. Vitium. Militia. Malignitas. vii. 168. Alias calamitas, ignavia. Vide suo loco. Consule et Eustathium.

κακότης, ητος, ἡ. Apud Herodotum sumitur interdum pro calamitate, ac infelicitate, quæ δυστυχία nominatur. ἔφη ταύτην τὴν ἐπιεικῆσιν ἀρετὴν Λακεδαιμονίοισι ἡ μυρίας κακότητος, ἡ μυρίας εὐδαιμονίας. Dixit hanc interrogationem aut plurimæ calamitatis, aut plurimæ felicitatis initium futuram.

vi. 67. ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα. viii. 109. Priorem calamitatem emendare. Vel, Priorem cladem corrigere. Vel, Priorem ignaviam sarcire. κακότης (ut docet Eustathius) ἡ κάκωσις παρ' Ὀμήρῳ. i. e. vexatio, calamitas, clades. καὶ ἡ κακία παρ' Ὁσιόδῳ.

Sed et apud Homerum accipitur pro timiditate, ignavia, et vitio. Hom. Il. N. v. 108. ἡγμένοος κακότητι, μίθῃ μισύνησι τε λαῶν. Idem Il. O. v. 721. ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαι κακότητι γιγόντων. Apud Apollon. Rhod. τῶν Ἀργεοναυτικῶν lib. i. v. 692. sumitur pro adversa fortuna, et miseria. πάρος κακότητα πειλάσσει. Antequam miseria accedat. Apud. Hom. Odyss. T. v. 360. pro corporis afflictione et ærumna ponitur. αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγερᾶσκει. Hesiodus ἐν ἔρσοις, καὶ ἡμέραις, v. 287. τὴν κακότητα τῇ ἀρετῇ, ut vitium virtuti opponit. τὴν μόντοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν εἶναι εἰσέσθαι Ῥηϊδίως. ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει. Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδεῖναι θιὰ προπᾶροι-θεν ἔθικαν, &c.

κακῶς. χρεῖν Κανδαύλῃ γινέσθαι κακῶς. Fatale erat ut Candaulæ male res cederet, infortunium accideret. Sic et Galli, Il falloit que mal lui advînt. i. 8. ἐπὶ ἰδέα οἱ κακῶς γινέσθαι. Cum malum fatale

ei impenderet. Cum calamitas ei immineret. iv. 79.

καλὰ ἱερά. ix. 36, 37. Vide ἱερά, ὦν. καλλιερῆν. com. Læta prosperaque exta facto sacrificio habere. Litare. Numen propitium habere post facta sacrificia. οὐδαμῶς ἐκαλλίερε διαβαίνειν μιν. Nullo modo pro transitu suo litare poterat. Nullo modo, facto sacrificio, numen propitium habebat, ut per id sibi liceret transire. vi. 76. τοῖσι Σπαρτιήτῃσι καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἔδυνάτο. vii. 134. pro, δυνατὸν ἦν. hocque καινοπρεπέστερον, ἀντὶ τοῦ, οἱ Σπαρτιῆται θυόμενοι καλλιερῆσαι οὐκ ἔδυνάτο. Spartani sacrificantes litare non poterant. καλλιερῆσαντων τῶν ἱεῶν. ix. 19. Valla : Quum pulcre litatum esset. Æm. P. Cum sacra pulcrum, [lætum, atque faustum, rerum] exitum portenderent. Sed observandum est, verbum hoc dici non solum de hominibus, qui sacrificio facto litant, ac a divino numine impetrant id, quod precibus, sacrificioque facto petierunt; adeo ut ipsa sacra pulcrum, lætum faustumque rerum exitum ipsis portendant atque significant: sed etiam ipsis sacris tribui, quæ talem rerum exitum portendunt, ut ex superioribus exemplis patet. Ergo τὸ καλλιερῆν hominibus tributum, idem valet ac si diceres, καλὰ, τουτέστιν αἷσια τὰ ἱερά ἔχειν, καὶ καλὸν, αἷσιον, καὶ εὐτυχὲς τῶν πραγμάτων τέλος ὑπὸ θεῷ, διὰ τῆς εὐπροσδέκτου θυσίας εὐρίσκων. Quum vero sacrificiis tribuitur, ἰσοδυναμῇ τῇ, καλὰ εἶναι, καὶ καλὸν, αἷσιον, εὐτυχὲς τῶν πραγμάτων τέλος τοῖς θυομένοις προσημαίνων. i. e. Pulcra, læta, fausta que esse, et pulcrum, lætum, faustum, atque felicem rerum exitum hominibus sacra facientibus portendere. Tunc autem τὸ καλλιερῆν neutraliter poni videtur. Vel ἰλλυπτικῶς Attico, quine-

tiam Ionico more dicitur, subaudito nomine ἱερά, ut in illo superiore exemplo manifeste videmus, οὐδαμῶς ἐκαλλίερε διαβαίνειν μιν. Hæc enim idem valent ac, οὐδαμῶς τὰ ἱερά αὐτῷ καλὰ ἦν, ὥς αὐτὸν διαβαίνειν. Vel, οὐδαμῶς τὰ ἱερά καλὸν αὐτῷ τῶν πραγμάτων τέλος προϋσήμεναι, ὥς αὐτὸν διαβαίνειν. "Ὡς σφι ἐκαλλιερίστο, πρὸς ὧν ἐπορεύοντο. ix. 19. Valla : Ubi, cum pulcra fuissent exta, ire perrexerunt. Æ. P. Cum ipsis pulcre litatum esset, ulterius ire perrexerunt. Vel, Cum sacra pulcrum atque felicem rerum exitum ipsis portenderent, progredi perrexerunt. Quod verbis dilucidioribus ab Herodoto dicitur ix. 36. τοῖσι μὲν "Ελλῃσι καλὰ ἐγένετο τὰ ἱερά. (Μαρδονίῳ δὲ οὐκ ἐπιτήδεια ἐγένετο τὰ ἱερά. ix. 37.) [Consule Notas in Onosandrum, pag. 25. in γενομένων δὲ καλῶν τῶν ἱερῶν, ubi Xenophontis verba scribuntur, quæ rem totam declarant. Item eadem pag. in ἀνάγκῃ καλλιερῆν.] ὥς δὲ οὔτε ἐκαλλίερε ὥς μάχεσθαι, οὔτε αὐτοῖσι Πέρσησι, οὔτε τοῖσι μιστ' ἐκείνων ἰούσι Ἕλληνας. ix. 38. Valla : Quum igitur exta non essent pulcra ad pugnam committendam neque ipsis Persis, neque Græcis, qui cum illis erant. Æm. P. Cum autem nec ipsis Persis, nec Græcis, qui cum ipsis erant, sacra, [vel, victimarum immolatarum exta] lætum, [faustumque rerum] exitum portenderent, ut pugnarent. Pro eodem dicitur, τὰ σφάγια καταθύμια τιμὴ γίνεσθαι. τῇ σφατῇ τὰ σφάγια ἐδυναίμην καίμην γένεσθαι. ix. 45. Victimarum jugularum exta copiis grata esse non possunt. i. e. lætum faustumque rerum exitum exercitui portendere non possunt. Exercitus litare nequit. Vide σφάγια. τοῖσι δὲ "Ελλῃσι ὥς ἐκαλλίερεσσι, ἀνηγον τὰς νῆας ἐκ τῆς Δήλου πρὸς τὴν Σάμον. ix. 96. Cum autem victi-

marum cæsarum exta lætum re-
rum exitum Græcis portendis-
sent, [cum Græci litassent,] clas-
sem ex Delo Samum versus per
altum abduxerunt.

καλλιερῖσθαι idem ac τὸ καλλιερῖν.
καλλιερυμῖν ἐν τῷ Ἡραίῳ. Cum in
Junonis templo litaret. Vel, Li-
tanti in Junonis templo. vi. 82.
καλλιερῖοντο. Litabant. vii. 113.
Quid sit καλλιερῖν, sive καλλιερῖ-
σθαι, vide apud Suidam. καλλι-
ερῖτο. vii. 167. Sed ibi τὸ καλλι-
ερῖτο videtur sumendum pro καλ-
λιερῖσθαι πυρῶτο. Litabat, pro
litare conabatur. De quo loquen-
di genere consule nostras notas
in Eurip. Andromacham, v. 810.
κτύουσα, ἀντὶ τοῦ, κτύειν ἐβέλυσσα,
καὶ ἐπιχειρῶσα, &c. Sequentia He-
rodoti verba conjecturam istam
confirmant. οἱ Ἕλληνες καλλιερῖον-
το. ix. 92. Græci litarunt. Vide
καλλιερῖν in meo Græcol. Dor.
Lexico; item in Græcol. indice
Xenophonte.

καλλιστεῖν, com. Formosissimum
esse. Pulcritudine excellere. ἔ-
κνείοντο τὰς καλλιστεῖνους. Formosis-
simas quasque emebant. i. 196.
ταῦρος ὁ καλλιστεῖν. Pulcherrimus,
vel præstantissimus, vel optimam
operam navans, taurus. iv. 163,
180. παρθένους τὰς καλλιστεῖνους. Formosissimas
virgines. vi. 32.
καλλιστεῖνι πασῶν τῶν γυναικῶν. Om-
nium mulierum formosissimam
esse. vi. 61. ὅχῳ τῷ ἐν Σπάρτῃ καλ-
λιστεῖσαντι. viii. 124. Curru, qui
Spartæ pulcherrimus erat.

καλλιστεῖν, com. Fortissimum
esse. Fortissime rem gerere. τῶν
ἐπιβατῶν τὸν καλλιστεῖνonta. Eum,
qui inter classiarios milites, vel
inter navis propugnatores fortis-
sime rem gesserat. vii. 180.

καλλονή, ἥς, ἡ. Ion. et poet. pro
com. κάλλος. Forma. Pulcri-
tudo. ἵπρια καλλονῇ προφέροντα.
Lanæ pulcritudine excellentes.
iii. 106. vii. 36.

καλὸς, ὁ. com. pro forti. τὸν εἶλον
Ἕλλήνων κάλλισον. vii. 180. Quem
Græcorum fortissimum cepe-
runt.

καλύπτρη, ἡς. Ion. pro com. καλύ-
πτρα. Tegumentum. Operculum.
καλύπτρας τῶν φαρετρίων ποιοῦνται.
Pharetrarum opercula faciunt. iv.
64.

Καλύστριοι. Nomen Indicum, quod
Græce valet idem ac τὸ Κυναι-
φαλοι. Ctesias Ind. 20.

καματηρὸς, ὁ. com. Laboriosus,
labore defatigatus, defessus. iv.
135.

κάμπτιν, com. Sæpe de navium
itinere dicitur, quod circum ali-
quem locum faciunt, cursum fle-
ctentes. Circumvehi. κάμπτιν τὴν
Τορωναίην ἄκρην. vii. 122. Promon-
torium Toronæum navibus cir-
cumvectus. κάμπσαντες τὴν ἄκρην
τῆς Μαγνησίας. vii. 193. Magne-
siæ promontorium navibus cir-
cumvecti.

καπνοδόκη, ἡς, ἡ. Ion. et poet. Qui-
dam fumarium, ut Valla, ver-
tunt. Alii, caminum. Utrumque
verum. Nam καπνοδόκη dicta παρὰ
τὸ τὸν καπνὸν δέχισθαι. i. e. fumum
ex igne prosilientem excipere,
quod caminus præstat. Sic au-
tem hanc vocem Eustat. expli-
cat: καπνοδόκη, ὅπῃ κατὰ τὸ μέσον
τῆς ὀροφῆς, δι' ἧς ἐκφέρεται ὁ καπνός.
Pro eodem dicitur et κάπη. Vide.
ἦν γὰρ κατὰ τὴν καπνοδόκην ἐς τὸν
οἶκον εἰσέχων ὁ ἥλιος. viii. 137. Per
fumarium enim, vel, per cami-
num, sol in ædes intrabat. iv,
103.

κάπριος, apud Herodotum accipi-
tur pro eo, qui apri instar ro-
strum habet, navibusque tribu-
tum pro rostrato sumitur. τῶν
νηῶν καπρίους ἐχουσῖαν τὰς πρόρας.
Navibus proras rostratas habentibus. iii. 59.

καρδοκίην, com. Expectare. Quid
proprie significet, vide in vulg.
Lexicis. καρδοκίοντα τὴν μάχην,

ἢ πισύται. vii. 163. Expectaturum quoniam pugna casura esset, quem exitum esset habitura. vii. 168. ἐκαπαδόκειον τὸν πόλεμον τῇ ἀποδύσσει. viii. 67. pro ἢ ἀποβήσεται.

καρῆ. Tertia persona singul. aor. 2. pass. subjunctivi modi, a κέρω, tondeo, cædo, vasto. aor. 2. act. ἔκαρον. aor. 2. pass. ἐάρεν, ης, η. ἐὰν καρῶ, ῆς, ῆ. iv. 127.

κάρτα. com. pro quo dicitur συνωνύμως πᾶν, σφόδρα. Valde. Vehementer. Admodum. κάρτα ἦσθη τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίης. viii. 69. Artemisiæ sententia vehementer est delectatus. τὸ κάρτα οὐνομα ἔχων. Magnum ac celebre nomen habens. i. 71. iii. 104.

καρτερός. Ion. et poet. Acer. Vehemens. μάχης καρτερεῖς γενομένης. Acri prælio commisso. i. 76.

κατὰ cum personis junctum, temporis serviens. κατὰ Ἀμασιν βασιλεύοντα. Amasi regnante. ii. 134. κατὰ τῶτον. Hoc vivente. ibid.

κατὰ cum accus. Ion. pro com. περὶ cum genitivo. τὰ κατὰ Ῥηγίνους, καὶ Ταραντίνους, ἀντὶ τοῦ, τὰ περὶ τῶν Ῥηγίων, καὶ Ταραντίνων (ῤήματα, τὴν περὶ τῶν Ῥ. καὶ Τ. διήγησιν, ἢ, τοὺς περὶ Ῥ. καὶ Τ. λόγους.) vii. 171. Verba de Rheginis, et Tarentinis facta.

κατὰ cum accusat. pro διὰ. κατὰ πλῆθος μιμψείας. Propter paucitatem conquestus. Suorum paucitatem caussatus. i. 77. κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν. Nulla quidem alia de caussa. i. 143. κατ' ἐκωνυμίνην, pro διὰ. i. 173. κατὰ τοῦτο, pro διὰ τῆς. iii. 137. v. 3. vi. 44, 51, 60. κατὰ ταῦτα. διὰ ταῦτα. vii. 136, 142. κατ' ἀνδραγαθίην. Ob virtutem. vii. 166. κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, pro δι' ἄλλο. viii. 30. κατὰ ἔχθος αὐτίων. ix. 15. Ob odium ipsorum. Ob odium, quo ipsos prosequeretur. ix. 38. κατὰ τὸ κέρδος. ibid. Ob quæstum. Quæstus causæ. κατ' ἄλλο ὕδεν. ix. 109.

κατὰ cum accus. temporis serviens. κατὰ τὴν Καμβύσση νόσον ἐγένετο τὰδε. Hæc circa Cambysis morbum acciderunt. Hæc, dum ægrotaret Cambyses, acciderunt. Hæc ægrotante Cambyse contigerunt. iii. 120. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Eodem tempore. iii. 131.

κατὰ cum accusativo significans, Quod attinet. Quod pertinet ad aliquid. Gallice, *Touchant*. κατὰ μὲν νυν τὸν κρητῆρα οὕτω ἔσχε. Quod igitur attinet ad craterem, ita res habet. i. 70. κατὰ τὴν Κραίσου ἀρχὴν, ἔσχε οὕτω. i. 92. κατὰ τὴν τότε προθυμίην τίθηκας, τὸ δὲ κατὰ θυὸς περιεῖς. Quod ad hujus studium attinet obiisti, quod vero ad Deos, superstes es. i. 124. κατὰ μὲν δὴ Κᾶρας. Quod igitur ad Caras attinet. i. 171. τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Κύρου τιτυτὴν τοῦ βίου. Quod igitur attinet ad finem vitæ Cyri. i. 214. ii. 3. vi. 67.

κατὰ cum accus. pro πρὸς. ἀποκλείει κατὰ βίου καὶ γῆς ζήτησιν. Ad victum sedesque quærendas abiisse. i. 94. κατὰ ληΐην ἐκπλώσαντας. Ad prædam profectos. Prædandi caussa profectos. ii. 152.

κατὰ cum accus. loco dat. cum ἐν, vel loco gen. τῶν μελλόντων γενέσθαι κακῶν κατὰ παῖδα. pro ἐν τῇ παιδί, vel κατὰ παιδός. Malorum, quæ filio erant eventura. i. 34.

κατὰ cum accus. loco gen. vel pro acc. cum præpos. πρὸς. adversus, contra. εἰ μὴ γίνεσθαι κατ' αὐτοὺς οἷόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας ἠπιστάμεν γίνεσθαι. Nisi contra ipsos fieret, quod contra viperas fieri scio. iii. 108.

κατὰ cum accus. Ion. pro περὶ cum gen. De. Gall. *Touchant quelque chose*. ἐπιρωτῶν τὸν κέρυκα κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἀπίξιν. Præconem interrogans de ipsius adventu ab urbe Corintho. pro περὶ τῆς ἀπίξιος. v. 92. §. 6.

κατὰ, magnitudini rei alicujus exprimendæ serviens. κατὰ συνκίαν

μέλιτα. Ferme eadem magnitudine, qua ficus arbor. iv. 23.
κατὰ pro **οχλόν**. Circiter. Gallice, **Επιπύον**. Propemodum. Fere. **κατὰ** **ἐξακόσια** **ἔτια**. Circiter 600 annos. Ferme 600 annos. ii. 145. vi. 79.
κατ' ἡσυχίην. Ion. pro com. **καθ' ἡσυχίαν**, per otium. i. 9.
κατὰ καιρὸν ἦν αὐτῷ. Ei per otium licebat. **ὡς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν**. Pro ut ei per otium licebat. Prout ei opportunum erat. i. 30.
κατὰ τὸ ἐρεθόν. Ion. pro com. **ἐρεθώς**. Recte. vii. 143.
κατὰ τὸ καρτερόν. Ion. et Herodotea locutio, pro com. **κατὰ κράτος**, vel **καρτερός**, vel **κρατερός**. Per vim. i. 212.
κατὰ τὸ δίκαιον. Secundum æquitatem. Jure. vii. 148.
κατὰ τὸ ἰσχυρόν. Herodotea locutio, pro com. **κατὰ κράτος**. per vim. vel **κατὰ δύναμιν**. pro viribus, totis viribus. v. 62.
κατὰ πόδας ἱλαίνων. ix. 89. Vestigia sequens. Vestigiis insistens.
κατὰ μὲν ἔλυσαν αὐτὴ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα. pro **κατέλυσαν μὲν, κατέλυσαν δὲ**. ix. 5.
κατὰ μὲν τὸν ἔρωτα τὸν Ξέρξην, τοσαῦτα ἐγένετο. ix. 113. Ac quod ad Xerxis amorem attinet hæc acciderunt. Vel, Ac de Xerxis quidem amore hæc hactenus.
κατὰ τάχος. com. pro quo **ταχέως**, longe frequentius. i. 124.
κατὰ ταῦτ' ὅτι γίνεσθαι. Herodotea locutio. Consentire, q. d. In eodem scilicet loco, vel in eadem sententia esse. **κατὰ ταῦτ' ὅτι γινόμενοι**. Cum consensissent. Cum in eadem sententia fuissent. iv. 119.
καταβάλλειν. Ion. et com. Demoliri. Evertere. Prosternere. Dejicere. **καταβαλεῖν Περσῶν αὐξανόμενῃ τὴν δύναμιν**. Evertere crescentem Persarum potentiam. i. 46. **κατεβάλλοντο πολλὰς τῶν Λακεδαιμονίων**. ix. 63. Multos de Lacedæmoniis prostraverunt.

καταβάλλειν, ad annuos, vel quotidianos redditus, sive proventus, relatum. Reddere. Sic Galli, **Rendre**. **ἐς βασιλῆιον καταβάλλειν ἐπ' ἡμέραν ἐκάσῃ τάλαντον ἀργυρίου ἐκ τῶν ἰχθύων**. In regium fiscum quotidie argenti talentum ex piscibus contractum reddit, inferendum affert. ii. 149.
καταβάλλειν ἐς τὸ μηδέν. ix. 79. Ad nihilum redigere. (**ἐξαίρειν ἐν ψέ**. ibid. In altum extollere.)
καταβάλλειν φάτιν. Herodotea locutio. Rumorem spargere. i. 122.
καταβιβάζειν. com. (**ἀναβιβάζειν**. Deponere.) Vulgo dicitur, Facere descendere. i. 86. **καταβιβάσαντα αὐτὸν ἀπὸ τῆς πυρῆς**. Cum eum a pyra detrahi, ac humi deponi jussisset. i. 87.
καταβόσσομαι. Ion. pro com. **καταβοήσσομαι**. **καταβοῶν**, vel **καταβοῶσθαι** **τινος**. Magnis clamoribus in aliquem invehi. Et simpliciter, In aliquem invehi. Aliquem accusare. **οἱ Αἰγινῆται ἔπιμποι ἐς Σπάρτην ἀγγέλους καταβωσομένους Λευτυχίδει**. vi. 85. Æginetæ legatos Spartam miserunt, ut in Leutychidem inveherentur. vel, Ut Leutychidem accusarent. Leutychidem accusatos.
κατάγειος, ὁ καὶ ἡ. com. Subterraneus. **κατάγειον οἶκημα** **ἰποῖετο**. Subterraneum ædificium faciebat. iv. 95, 96, 175, 192.
κατάγειν. com. Reducere. **κατάγει ἐς τὴν ἐωυτῆς ἀκρόπολιν**. In suam arcem reducit. i. 60. v. 30, 31, 92. §. 1. vii. 153.
καταγελᾶν. com. Deridere. Illudere. Cum dativo frequens apud Herodotum. **πολλὰ τῶν γάλαται καταγέλασι**. Simulacrum valde derisit. Simulacro vehementer il-lusit. iii. 37. **τοῖς ἱεροῖσι, καὶ νομαίοισι καταγελᾶν**. Tempa ritusque ludibrio habere. iii. 38. **Πέρσῃσι καταγελᾶν**. iii. 155. Persas deridere. Persas habere ludibrio. **ἡμῖν καταγελᾷτι ὧς Σκύθαι**. Nos de-

ridetis o Scythæ. iv. 79. ἡμῖν καταγλάσαι. Nos deridere. vii. 9. καταγλάσαι, υ, ὁ καὶ ἡ. com. Ridiculus. Qui aliquibus est ludibrio. Quo deridetur ab aliquibus. Gall. Qui est en moquerie. σὺ Πέρσαι, βασιλεῦ, μὴ ποιήσης καταγλάσαις γίνεσθαι Ἑλλήσι. viii. 100. Ne, rex, committas ut Persæ Græcis sint ludibrio.

καταγιάζυν. idem ac τὸ καταγίζυν. i. 202.

καταγίζυν. Ion. pro com. καθαγίζυν. Consecrare. Dicare. Offerre. Adolere. ταῦτα τὰ ἀκροβίνια καταγιάζυν, pro καθαγιάζυν. Has primitias consecrare. i. 86. καταγιάζυνσι λιπαρὰ τοῦ χίλια τάλαντα. Thuris mille talenta adolent. Valla vertit, centum millia talentorum, quod non est in Græco textu. i. 183, 198. ii. 40, 47, 130. iv. 35. vii. 167.

καταγινύειν, εἶν. Ion. pro com. κατάργυν. Deducere. Ducere. Reducere. vi. 75.

καταγορεύειν. Accusare. σφίς αὐτοὺς ἐγὼ κατερίω πρὸς τὸν μάγον. Vos ipsos apud magum accusabo. Vestrum nomen ad magum deferam. iii. 71. σφῖνι μέγας καταγόρητο μολίζυν. vii. 205. Valla: Quod eos maxime insimulabat, quod cum Medis sentirent. Vide καταγόρητο.

καταγράφειν. Apud Herod. peculiariter interdum accipitur non pro describere, delineare, depingere, (quæ significationes sunt tritæ,) sed pro unguibus impressis exulcerare, ac dilaniare. De leonis catulo dictum. ὁ σκύμνος ἐν τῇ μήτρῃ διακινούμενος, ἔχων ὄνυχας θηρίων πολλῶν πάντων ὀξύτατους, ἀμύσσει τὰς μήτρας. αὐξανόμενός τε δὴ πολλῶ μᾶλλον ἐπικινεῖται καταγράφειν. Leonis catulus in matris utero dum movetur, quod ungues omnium ferarum longe acutissimos habeat, uterum lacerat. Dum autem augetur, multo ma-

gis unguibus impressis uterum lacerat. iii. 108.

καταγογή, ἡς, ἡ com. Diversorium. Publicum hospitium, ad quod hospites divertunt. v. 52. vi. 35. καταδύν, εἶν. Constringere. μεταφορικῶς ἐξιλέγχειν. Arguere. Convincere facinoris alicujus, et quodammodo constrictum tenere. Sed est Herodoteum loquendi genus. κατέδησάν μιν φῶρα εἶναι, v. 8. Ipsum constrinxerunt furem esse. i. e. furti convicerunt. ii. 174. ἢ καταδύσασί μιν ἐπιτορκῆσαι. Si ipsum perjurii convicerint. iv. 68.

καταδί. V. H. cum genitivo junctum, pro com. δι. Indiget. Opus est ei. Ei deest. καταδί πνικαῖδικα σταδίων. Ei 15 stadia desunt. ii. 7. ἑξήκοντι ποδῶν καταδίουσαν. 20 pedibus minorem. ii. 134. ὀκτακοσίῳ ἀνδρῶν καταδύσαι. ix. 30. Quibus 800 viri deerant. καταδύσειον τιστέρων. ix. 70. Quibus quatuor [myriades] deerant.

καταδίξει. Ion. pro καταδίξει. δηλώσαι. Ostendere. Patefacere. Demonstrare. τὸν Ταρτησσὸν ἔτοι εἰσι οἱ καταδίξαντες. Hi sunt qui Tartessum ostenderunt. patefecerunt. i. 163. οἱ καταδίξαντες. Qui ostenderunt, ac docuerunt. i. 171. καταδίξαντος. iv. 42.

καταδύσαι. Vide καταδί.

κατάδηλος, ὁ καὶ ἡ. com. Conspicius. Manifestus. ἐγένετο κατάδηλος τρέπον τοιῷδε. Hoc modo factus est manifestus, detectus est. iii. 68. ἢ τὸν μάγον κατάδηλον ἐποίησε. Quæ magum detexit. Quæ magi fraudem patefecit. iii. 88.

καταδιδοῦν. Ion. pro com. καταδιδόαι. Apud Herod. accipitur pro influere. Dictum de fluviis in mare se exonerantibus, aut de mari in alterum mare decurrentibus, ac defluentibus. ἡ Προποντὶς καταδιδόει ἐς τὸν Ἑλλήσποντον. Propontis in Hellespontum influit. iv. 85. [Vide ἐκδιδοῦν.]

καταδικάζειν. Condemnare. σιωπῆ

καταδικάζεις θάνατον. Te ipsum morte condemnas. i. 45.

καταδοκίῳ. Opinari. i. 22, 79. κατίδοξα. Existimavi. i. 111. τὸν καταδοκίῳ ἐγώ. Quem ego opinor. iii.

69. σφίας καταδόξαντες εἶναι κλῶπας.

Ipsos fures esse rati. vi. 16. παρὰ

δόξαν ἢ ὡς αὐτοὶ κατιδόκειον. viii. 4.

Præter opinionem, et aliter quam

ipsi exspectabant. Præter ipso-

rum opinionem et exspectatio-

nem. τὰδε καταδόξας viii. 69.

Hæc arbitratus. ix. 57. τοῖσι καὶ

κατιδόκειον νιοχμὸν ἂν τι ποίειν, δυνά-

μιος ἐπιλαβομένοισι. ix. 99. Ἰωνικῶς

dictum, ἀντὶ τοῦ, οἷσι καὶ δυνάμιος

ἐπιλαβομένοισι κατιδόκειον νιοχμὸν τι

ποιέσθαι ἂν, τῷτῃ ποιηθήσισθαι.

καταδοκίῳ. Improbare. εὐδοκίῳ.

Comprobare. πάγχυ σφίας κατα-

δόξας. Ipsos, ipsorumque factum,

valde improbans. iii. 87.

καταδρέπειν. Ion. et poet. Decerpe-

re. τὰ φύλλα καταδρέποντες κατή-

σθιον. viii. 115. Folia decerpentes

comedebant, folia decerpta co-

medebant.

καταδύνειν. μ. καταδύσω. com. De-

mergere. κατίδυσι. viii. 87, 88.

[Navem] demersit. κατιδύστο. viii.

90. κατίδυσι τὴν νῆα. ibid. ἀπὸ τῆς

καταδυσάσης νῆος. ibid.

καταδύνειν. com. Demergere, ab-

scondere, subire. τὰς ἡμέρας κατα-

δύνων ἐς ὕλην. ix. 37. Interdiu se

sylvis abdens. Interdiu in sylvis

se occultans. In hoc autem κατα-

δύνων vel accus. ἐωϋτὸν subaudien-

dus, vel verbum neutraliter est

accipiendum.

καταΐδειν. com. pro quo et κατά-

δειν. Incantare, carminibus affice-

re, carminibus compescere, pla-

care. καταΐδοντες γόσι τῷ ἀνέμῳ οἱ

μάγοι. vii. 191. Valla: Magi ve-

neficiis incantando ventum. τὸ

καταΐδειν autem ut τὸ καταγαλᾶν

Herodoteo more cum dat. jun-

ctum.

καταβύῃμι. com. Deponere, pen-

dere, persolvere. ἐκατὸν τάλαντα

καταβύῃμι τῷ θεῷ. ix. 120. Cen-

tum talenta pendere Deo.

καταβύειν. com. Mactare. πρόβατα

καταβύειν. viii. 19. Pecudes vel

oves mactare.

καταθύμιος, η, ον. Ion. et poet. pro

quo et θυμῆρης dicitur συνωνύμως.

Animo gratus. Gratus. ἰσῆς ταύ-

της οἱ καταθυμῆς. Cum hæc ipsi

grata esset. v. 39. τῇ στρατῇ κατα-

θύμια σφάγια. ix. 45. Sacrorum

exta, victimarum jugularum

exta, exercitui grata, lætum, fau-

stumque rerum exitum signifi-

cantia.

καταῖ. Ion. term. 3. pers. plur. perf.

pass. pro altera magis frequenti

καταῖ, utraque vero pro com.

prout verbum fuerit. Exempli

gratia, ἄνδρες ἀπίκαται. vii. 209.

Viri venerunt, pro ἀφιγμένοι εἰσι.

Sed hic Ionismus tribus generi-

bus servit. Vide ἀπίκαται. Et

terminationem καταῖ, ubi for-

matio hujus Ionismi demonstra-

tur.

καταιδύσθαι τινα. Herodotea locu-

tio. Revereri aliquem. καταιδ-

όμενος ἡμέας. Nos reveritus. No-

stri reverentia commotus. iii. 72.

καταιδόμενοι ἄνδρας τὲς Περσίων πρῶ-

τους. Primos Persarum viros reve-

riti. iii. 77.

καταίνῳ. Ion. et Herodot. vocab.

pro com. συμφωνῶν. Consentire,

comprobare, collaudare, assentiri.

τῷτῳ καταίνεσι βασιλῖα σφίσι εἶναι.

Consenserunt hunc sibi regem

esse. i. 98. καταίνσαντος ἐπὶ τέτοι-

σι τοῦ παιδός. Cum filius his con-

ditionibus assensus fuisset. Cum

has conditiones comprobasset. iii.

53. καταίνῳ ταῦτα. Hæc compro-

bat. His assentitur. iv. 80. vi. 62.

ἐ καταίνεσμαιν. ix. 7. non assensi

sumus. καταίνον. ix. 33. annu-

erunt. assensi sunt. ix. 34.

καταίνῳ. V. H. Annuere. Annu-

endo concedere, pro com. συγ-

χωρῶν. Concedere. Gallice, Accord-

der. Octroyer. καταίνον [ἀπὸς ἢ-

τιῦτο.] ix. 33. Annuerunt, [concesserunt quæ petebat.] οἱ Ἀργεῖοι ἀπυληθέντες ἐς τινόν, καταινίσσι καὶ ταῦτα. ix. 34. Argivi in angustias compulsi, hæc etiam [ipsi] annuerunt, [annuentes concesserunt, hæc quoque concesserunt.] Sic enim hoc accipiendum ex sequentibus Herodoti verbis patet. ὥς δὲ καὶ Σπαρτιῆται (ἰδίοντο γὰρ δινωῶς τοῦ Τισαμενοῦ) πάντας συνεχόρευον οἱ συγχωρητάντων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Σπαρτιητέων. ix. 35. Sic etiam Spartiatæ (Tisameno enim magnopere indigebant) omnino concesserunt ei [quæ postulabat.] Cum autem Spartiatæ hæc etiam [ei] concessissent.

καταιρεῖν. Ion. pro com. καβαρεῖν. Evertere. Demoliri. Vide κατελεῖν. ἡγεμονίη καταιρεβῖσα. Principatus eversus. i. 46. καταιρήσιν τὴν Περώων δύναμιν. i. 71. τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε. Croesi regnum evertit. i. 95. Ἀσυνάγα καταιρεῖν πυρήσονται. i. 184. ii. 147.

καταιρεβῖσα. Ion. pro com. καβαρεβῖσα, α καβαρίζω, ᾧ. Demolior. Evertō. ἡγεμονίη καταιρεβῖσα. Principatus eversus. Imperium eversum. i. 46. iv. 137.

καταιρεῖν. Ion. pro com. καβαρεῖν, hocque pro κατορθοῦν, καὶ ἐπιτυχῶς ἀποτελεῖν. Feliciter conficere. τὰ μεγάλα πρήγματα μεγάλοις κινδύνοις ἐθέλει καταιρεῖσθαι. vii. 50. Valla: Magna negotia magnis cum periculis suscipi volunt. Sed parum commode. Vertendum enim, Res magnæ magnis cum periculis feliciter confici solent, vel ad felicem finem perduci solent, vel simpliciter, confici consueverunt.

κατακαίς, εῖσα, ἐν. Vide καίειν.

κατακερομῖν. Ion. et poet. Verbis mordacibus, animumque proscindentibus, insectari. i. 129. Σαπφώ μιν πολλὰ κατεκερόμηνσι. Sappho ipsum multis conviciis, vel cavillis, est insectata. ii. 135.

κατακίχναται. Ion. pro com. κατακίχυνται. ii. 75. Vide ἵαται.

κατακρηῶν. Herodoteum verbum. Cera tegere. Cera circumlinire. καλακρηῶσαντες δὴ ὦν τὸν νεκρὸν Πίερα, γῇ κρύπτουσι. Persæ cadaver cera circumlitum terra condunt. i. 140. Cic. Tusc. Quæst. lib. 1. hunc Herodoti locum videtur explicasse. c. 45. ed. Ern. Persæ etiam cera circumlitos condiunt. Sed ibi legendum est condunt, id est, recondunt, occultant. Error ex præcedenti periodo manavit, ubi dicitur, Condiunt Ægyptii mortuos, et eos domi servant. Ἀναλαμβάνουσι τὸν νεκρὸν κατακεκρημῖνον. Suscipiunt cadaver cera circumlitum. iv. 71.

κατακοιμᾶν τὴν φυλακὴν. Herodotea locutio. Custodiam, vel vigiliam edormire. id est, Dormire quum vigilandum est, et quum excubiæ sunt agendæ. κατακοιμήσαντες τὴν φυλακὴν. ix. 93. Cum vigiliam edormisset.

κατακοιμίζεω. com. pro quo et κατακοιμᾶν. Sopire. quod Gallicedicitur *Endormir*. Barbare vero, facere dormire. ξυῖνόν τινα κατεκοίμισι ἐς Ἀμφιάραον. viii. 134. Valla: Peregrino [pecunia corrupto,] in delubro Amphiarai obdormisse. Æ. P. Peregrinum quendam [pecunia corruptum] in Amphiarai delubrosopivisse, i.e. dormire jussisse. Sic enim jam τὸ κατακοιμίζεω est accipiendum. ibid. οὐκ ἔστι Θεβαίων οὐδενὶ αὐτοῖσι κατακοιμηθῆναι. id est, Nulli enim Thebanorum ibi dormire licet. ἐς Ἀμφιάραον autem figurate dictum, ἀντὶ τῷ, ἐς τὸν Ἀμφιαρέον παῖν, hocque Ἀττικώτερον, ἀντὶ τῷ, κατὰ τὸν Ἀμ. γ. vel, ἐν τῷ Ἀμφιαρέου παῖν.

κατακοντίζεω. com. Telis confodere. Jaculis conficere. κατακοντιῦσθαι. ix. 17. Ipsos jaculis confodiet. κατακοντιῦ Ion. et Attice pro κατακοντίζεω com.

κατακοπις, εῖσα, ἐν. com. Conci-

sus, a, um. In minuta frusta dissectus. ix. 89.

κατακόπτειν. com. Concidere. In minuta frusta dissecare. ἔχελυσαντο παῖδων ἓνα κατακόβειναι. Unum de pueris concidere statuerunt. i. 73. iii. 96.

κατακοῦνιν, pro ὑπακοῦνιν. Obtemperare. Morem gerere. Parere. Ἀράβιοι οὐδαμᾶ κατήκουσαν ἐπὶ δουλοσύνῃ Πέρσῃσι. Arabes Persis nunquam paruerunt, ut ipsis servirent. Nunquam in servitutem a Persis redacti sunt, ut ipsis parent, eorumque imperio subjecti essent. iii. 88.

κατακράτος νικᾶν. Ctesias Pers. 7, 25, 33. Per vim vincere. Armis, pugna, corporisque viribus, et contentione, victoriam ab hoste reportare. Aperte vi hostem superare. (Dolo, minis, vel deditione facta, adversarios vincere.)

κατακρεουργεῖν. V. H. Laniorum more concidere. Ut in laniena frustatim concidere. In frusta dissecare. ἐς τὸτο ἀντιῆχε μαχάμενος, ἐς δὲ κατεκρεουργήθη ἅπας. vii. 181. Tamdiu pugnans restitit, donec velut in laniena totus frustatim est concisus. Nullum præter hoc hujus loci exemplum in vulgatis Lexicis exstat.

κατ' ἀκρῆς αἰεῖν. Herodotea locutio. Funditus evertere. vi. 18. Vide κατὰ κράς in vulgatis Lexicis. vi. 82.

κατακρατεῖν, εἶν. com. Vincere. Superare. Obtinere. Οὐνόματι κατακρατεῖν, ἀνώνυμους τὲς ἄλλους ποιεῖν εἶναι. vii. 129. Suo nomine superans, [id est, suum nomen præter cæteros fluvios retinens, ac eos hac in parte vincens,] facit ut alii fluvii sint sine nomine, facit ut suum nomen amittant. κατακρατήσαντα πολλόν. vii. 168. Longe superiorem.

κατακρίνιν. com. Condemnare. Aliquid adversus aliquem decernere. τοῖσι κατακρίτεο θάνατος. vii.

146. Mors, capitale supplicium in hos decretum fuerat. Capitalis supplicii sententia in hos lata fuerat. Capite damnati fuerant.

καταλαβῶν, ὦ, ἦσω. V. H. pro commun. καταλαμβάνω. Deprehendo. Nanciscor. Et impersonal. Accidit, Evenit, Contingit. Οἶά μιν καταλιθάσκει. Qualia sibi accidiscent, evenissent, contigissent. iii. 42. Sic et illud καταλάμπεται sumendum, pro συμβήσεται. Accidet, continget. iv. 33. cum accusat. junctum. Εἰ δ' ἄρα αὐτὲς ἡμέας καταλιθάσκει ἀδύνατόν τι βοηθεῖν. ix. 60. Valla: Quod si vobis aliquo discrimine occupatis fas non est subsidio venire. Æ. P. Si vero vos ipsos impedimentum aliquod occuparit, ne subsidio [nobis] veniatis. Vel, Si quid vero vobis ipsis acciderit, quod impediatur ne [nobis] laborantibus] opem feratis, [vel, subsidio veniatis.] Hæc enim ἰσοδυναμῶσι τούτοις, εἰ δ' ἄρα αὐτὲς ἡμέας καταλιθάσκει τι κάλυμα, ὥστε ἀδύνατον ἡμῖν εἶναι βοηθεῖν ἡμῖν. ἢ ἄρα σφείας καταλαμβάνη, οὐκ ἔτι κατέλαβε. ix. 104. Valla: Si qui casus (quemadmodum accidit) eos deprehendissent. Æ. P. Si quid ipsis forte accideret, ut accidit. v. s. Si forte [res tales] ipsos deprehenderent, quales deprehenderunt. τοῦτον τὸν Ἑρμόλυκον κατέλαβε ἀποθανόντα ἐν μάχῃ, κῆσθαι ἐπὶ Γεραισῶ. ix. 105. Huic Hermolyco accidit ut in prælio cæsus, in Geræsto jaceret.

καταλαμβάνειν variis modis positum apud Herodotum, qui apud alios non sunt in usu, vel saltem rarissime aperiuntur. Τὸν Συλοσῶντα κατέλαβε εὐτυχίῃ τοιῆς τις. Quædam hujusmodi felicitas Sylosonti contigit. iii. 139. vide καταλαβῶν, ὦ. Verba sonant, Quædam hujusmodi felicitas Sylosontem deprehendit, nacta est. Sed fortasse καὶ ὑπαλλαγήν dictum fuerit, ἀντὶ

τῷ, ὁ Συλοσὺν κατέλαβε εὐτυχίην ταιήδε τινα. Quondam hujusmodi felicitatem nactus est Syloso. Vel καταλαμβάνειν sumendum pro συμβαίνειν. Vide λάμφομαι et καταλαμβάνειν.

καταλαμβάνειν. com. Deprehendere. Corripere. Capere. συμβαίνειν. Accidere. Ἰνταφέρνηα κατέλαβε ὑβρίσαντα τὰδε ἀποθανῖν. Valla: Intaphernem cepit, ac capite damnavit ob hanc noxam. iii. 118. Quæ verba sic nobis accipienda. Ἰνταφέρνηα κατέλαβε, ὥς αὐτὸν τὸν Ἰνταφέρνηα ἀποθανῖν ὑπὸ τοῦ Δαρύου διὰ τί; ὑβρίσαντα τὰδε. ἀντὶ τῷ, ὅτι τῇδε τῇ ὕβρει τὸν βασιλέα ὕβρισι. Νούσος μιν κατέλαβε νοσήσαι τὰ αἰδοῖα. Morbus illum corripuit, quo pudenda laboravit. Vel, quo ejus pudenda laborarunt. iii. 149. Vel etiam τὸ καταλαμβάνειν hic pro συμβαίνειν, accidere, contingere, sumitur. Vide καταλαμβάνειν variis modis positum. Et καταλαβῶ, ὦ. et λάμφομαι. Quare vertes: Accidit Intapherni, ut ob hanc injuriam [regi factam] moreretur. Et, Morbus ipsi accidit, ita ut pudendis laboraret. pro, Accidit ipsi ut pudendorum morbo laboraret. νοσήσαι, ἀντὶ τῷ, ὥς νοσήσαι. quæ verba dilucidius ita reddi possent, νοῦσος αὐτῷ συνέβη, ἣν κατὰ τὰ αἰδοῖα ἐνόησι. Vel, συνέβη αὐτὸν νοσήσαι νόσον περὶ τὰ αἰδοῖα. Hoc longe melius ac usitatius. Sic etiam intelligendum illud exemplum, quod exstat iv. 105. κατέλαβε σφίας ἐκλιπῖν τὴν χώραν. Accidit ipsis ut regionem relinquerent. Valla vertit, Coacti fuerant solum vertere. Sed verborum Græcorum vim non satis bene nobis expressit, licet sensum non male declararit. Nam τὸ καταλαβεῖν ad quandam externam necessitatem referri potest, quæ aliquem invadit, et quodammodo corripit, atque sibi parere cogit. Videtur autem hic

ἑλλήνις esse, et ἀνάγκη subaudiendum, ut plenam locutionem esse dicas, ἀνάγκη σφίας κατέλαβε ἐκλιπῖν χώραν. Necessitas ipsos invasit ut regionem desererent. Necessitas ipsos pristinum agrum deserere coegit. ἐκλιπῖν vero, pro ὥς ἐκλιπῖν. Quod ἑλλήνις γίνεσθαι et in præcedentibus locum habere potest, ut rem sic accipias, Ἰνταφέρνηα ἀνάγκη κατέλαβε ὥς ὑβρίσαντα τὰδε ἀποθανῖν. In altero exemplo nomen νοῦσος, verbum κατέλαβε regit. Νούσος vero est quædam ἀνάγκης species. Morbus enim illis, quos invadit, multa mala patiendi necessitatem imponit, eosque præter voluntatem multa ferre cogit. πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμφορὴν. ἀντὶ τῷ, διὰ τὴν αὐτὰς καταλαβούσαν συμφορὰν. vel, διὰ τὴν αὐτοῖς συμβᾶσαν συμφορὰν. Ob cladem, quæ ipsos corripuerat, vel invaserat. i. e. ob calamitatem, quæ ipsis acciderat. iv. 161. τότε ταῦτα τὴς Μιλησίου καταλάβαν. Hæc Milesiis tunc acciderunt. vi. 19. Στησαγόρεια κατέλαβε ἀποθανῖν ἅπαιδα. Accidit Stesagoræ, ut sine liberis moreretur. vi. 38. Τὸν Κίμωνα κατέλαβε φυγῖν. Accidit Cimoni ut fugeret. vi. 103. καὶ μιν κατέλαβε ἀποθανῖν ὑπὸ τῶν Πισιστράτου παιδῶν. Eique contigit ut a Pisistrati filiis cæsus obiret. ibid. οἷον κοτὶ ἡμέας ὀλέγου ἰδίῃσι καταλαβεῖν πάθος. Qualis clades parum abfuit quin olim nobis accideret. vii. 10. §. 3. καὶ σφίας καταλαμβάνει πάντας ἅμα σοὶ στρατεύεσθαι. Ipsiisque contigit ut omnes tecum militent. vii. 38. ἣν σφίας καταλαβὴ ἄλλο πταίσμα. vii. 149. Si qua alia belli offensio sibi contingeret. ὥς Ἰπποκράτεια κατέλαβε ἀποθανῖν. vii. 155. Cum accidisset ut Hippocrates moreretur. ταύτην τὴν ἑλαίην ἅμα τῷ ἄλλῳ ἱερῷ κατέλαβε ἱμπερηθῆναι. viii. 55. Accidit ut hæc olea cum reliquo templo

cremaretur ἰσήμεναι Μαρδονίῳ τὰ καταλαβόντα. ἀντὶ τοῦ, τὰ συμβάλλειν. ix. 49. Mardonio significavit, ea quæ acciderant. αὐτὸν δὲ Σωφάνεια κατέλαβε ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἡδωνῶν. ix. 75. Ipsum vero Sophanem ab Edonis occidi contigit. τέτου τὸν πατέρα κατέλαβε πρῆγμα τοιοῦτον. ix. 93. Hujus patri res hujusmodi accidit. ὅτι κατέλαβε, σὺν προθυμίᾳ ἀπήσαν. Ctesias Pers. 44. Postquam [id, quod exspectabant,] accidit, alacriter abierunt. Pausanias in Atticis. vii. 8. typis Wechel. 1583. κατέλαβεν [αὐτήν] ἀποθανεῖν. καταλαμβάνειν. com. Comprehendere. Prehendere. In suam potestatem redigere. Superare. καταλαβεῖν τὸ πῦρ. Ignem superare, ac exstinguere. i. 87. (quod i. 86. dicitur συνανύμωας τῷ πυρὸς ἐπικρατῆσαι. Ignem vincere, superare. et ὀδυνῆσαι τὸ πῦρ. i. 86, et 87.) nisi forte καταβαλεῖν, παρὰ τὸ καταβάλλειν deductum, scribas. facilis est hæc literarum per imprudentiam trajectio. Proprie autem καταβάλλειν significat dejicere, demoliri, prosternere. μεταφορικῶς exstinguere, sedare. καταλαμβάνειν. com. pro ἀπατῶν. Fallere. Decipere. Circumvenire. καὶ σφίας Ἀλέξανδρος σοφίῃ κατέλαβε. Et ipsos Alexander astutia circumvenit. v. 21. καταλαμβάνειν διαφορὰς. Herodotea locutio, pro com. διαλύειν διαφορὰς. Dirimere controversias. vii. 9. καταλαμβάνειν τινὰς πίσι, καὶ ὀρκίοισι. ix. 106. Aliquos fide [ab illis accepta,] et jurejurando [interposito,] obstringere [sibi.] καταλαμπτός, α, ον. Ion. pro com. καταληπτός. Deprehendendus. Comprehendendus. Præoccupandus. Antevertendus. καταλαμπτός ἐστὶ ἡμῖν θάνατος. Is nobis morte est occupandus. prius est necandus, quam evadat, nobisque noceat. iii. 127. καταλέγειν. com. Recensere. Enu-

merare. Dicere. καταλέξει ἰωῦτὸν μητρέον. Se ipsum a materno genere recensere. Suum genus a matre deductum recensere. i. 173. ἡ καταλειβύουσα χώρα. Commemorata regio. Regio descripta. iv. 28, 50. καταλέγων τῶν Σκυθίων τὴν ἀπορίαν. Scytharum inopiam commemorans. iv. 83. τὰ καταλεχθέντα. iv. 95, 114, 118. προκαταλεχθείσης. iv. 175. καταλέγων. v. 36, 52. vii. 99, 115. καταλέγισθαι. com. idem ac τὸ καταλέγειν. Recensere. Narrare. Commemorare. τὴν ἰωῦτῃ πάθον καταλεχόμενος. V. Hom. 21. Suam calamitatem narrans. καταλείν, εἰν, com. verbum compositum ex præp. κατὰ, et verbo ἀλίω, ᾤ. fu. ἀλίωσα, et ἀλήσω. Molo. pro quo et ἀλήθω frequentius. τὸς ἀττιλέβους αἰνιγνάντις πρὸς τὸν ἥλιον καταλείουσι. Attelebos ad solem exsiccatos molunt. iv. 172. καταλείν. com. pro καταλιθεῖν magis frequenti. Lapidibus obruere. Lapidibus interficere. τέτυς κατέλιυσαν. Hos lapidibus interfecerunt. i. 167. καταλιυσθέντις. Lapidibus obruti. ibid. Κόην κατέλιυσαν. Coen lapidibus obruerunt. v. 38. Λυκίδα κατέλιυσαν βάλλοντις. ix. 5. Lycidam jactis lapidibus obruerunt. Vel, Lycidam lapidibus percutientes obruerunt. κατὰ μὲν ἔλυσαν αὐτὴ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα. ibid. [Mulieres vero] ejus [Lycidæ] uxorem et liberos lapidibus obruerunt. τὸν παῖδα κατέλιυσαν. ix. 120. Filium lapidibus obruerunt. κατέλιυσθη. Ctesias Pers. 50. Lapidibus obrutus fuit. καταλιμπάνειν. com. pro quo dicitur et καταλύπειν. Delinquere. Deserere. V. Hom. 19. καταλλάσσειν. Reconciliari. commun. καταλλάσσειτο τὴν ἔχθρην τοῖσι τασιώτησι. In gratiam redire cum adversæ factionis, ac seditiosis hominibus. Depositis inimiciis

reconciliari seditiosis, et adversæ factionis, hominibus, i. 61. viii. 140.

καταλύειν. com. Evertere. Gallice, *Renverser*. Tollere, Perdere. *προ-λόγουσαι μεγάλην ἀρχὴν μιν καταλύ-σιν*. Prædicentes fore ut ipse magnum regnum everteret, i. 53. *καταλύσειν τὴν Κύβη βασιληίην*. i. 54. [Aristot. Rhetor. lib. iii. cap. 5. *Κροῖτος Ἄλυν διαβάς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει*. id est, Cræsus Halyn penetrans, magnam pervertet opum vim.] Vide καταπαύειν. *μεγάλην ἀρχὴν καταλύσιν*. i. 91. *τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν*. Imperium amiserunt, Imperio spoliati fuerunt. i. 104. *τὴν βου-λὴν καταλύειν*. Senatum de medio tollere. v. 72. *ἰσοκρατίας καταλύον-τες*. Evertentes respublicas. v. 92. §. 1.

καταλύσαι τὴν διδασκαλίαν. Vide δι-δασκαλία.

καταλύσασθαι. com. Bellum, vel inimicitias cum aliquo susceptas, deponere, ei reconciliari, cum eo in gratiam redire. *Παρέχμι ὑμῖν κάλλιψα καταλύσασθαι*. viii. 140. Vobis in gratiam [cum rege] redire pulcherrime, vel, honestissime licet. *καταλυσάμενοι*. ix. 11. Bello deposito. Depositis inimicitis. Pace facta. *Ἀθηναῖοι κατα-λύσονται τῷ Πέρσῃ*. ibid. Pacem cum Persa facient. Vel, Cum Persa compositionem facient. Vel, Cum Persa transigent. Vel, Cum P. in gratiam redibunt.

καταμαρπτύν, ὡν. V. H. pro com. poet. *καταμαρπτύν*. Comprehen-dere. Apprehendere. Corripere. Perstringere. *παρὰ τὴν κατὰ πρό-θεσιν, καὶ τὸ μαρπτύν τὸ ταῖς χερσὶ συλλαμβάνειν, παρὰ τὸ μάρη, ὃ δηλοῖ τὴν χύρην, καὶ τὸ ἀπτισθαι, τὸ διγ-γάειν, καὶ λαμβάνειν*. Consule Eustath. *ἐν τῷ μαρπτύν, μεταφορικῶς vero τὸ καθάπτισθαι, καὶ κατατρέ-χιν, καὶ καταβοᾶντινός*. i. e. Aliquem verbis perstringere. In aliquem

verbis invehi. *Φθόνῳ καταμαρπτύν, ἐνέμει τὸν Θημιστοκλήν, τὴν ἐς Λακεδαί-μονα ἄπειν προφέρειν*. viii. 125.

Valla: Livore insaniens, crimini dabat itionem in Spartam. Vulgata Græco-latina Lexica Vallæ versionem istam fideliter sequuntur, licet Herodoti librum non notent. Sed videtur Valla codicem nactus, in quo legebatur *καταμαργύν* pro *καταμαργαίνων*, ὡν. vel pro *καταμαργαίνων*, quod usitatius. *μαργαίνων* autem (ut docet Eustath.) τὸ μωραίνειν, καὶ τὸ μαινεσθαι, παρὰ τὸ μάργος, ὃ δηλοῖ τὸν μαινόμενον, καὶ μήποτε ἀργὸν ὄντα, ἀλλ' αἰ μαινόμενον, καὶ μωραίνοντα. *Æ. P. Invidia carpens Themistoclem, [eum] objurgabat, [ei] profectionem in [urbem] Spartam objiciens. Vel, Themistoclem, præ livore perstringens, objurgabat, exprobrans ei, quod Lacedæmonem ivisset. Quid autem νῆκος, et νικῶν, apud Eustath. vide.*

καταμεθύσκειν. com. Inebriare. *τὸς πλεῖνας οἱ Μῆδοι καταμεθύσαντες κα-τιφόνισαν*. Eorum plerosque Medi inebriatos confecerunt, interfecerunt. i. 106.

καταμετρεῖν. com. pro simplici με-τρεῖν. Metiri. iii. 91.

καταμήκης, ὃ καὶ ἡ. N. H. Longus. *καταμήκια ξύλα*. Longa ligna. iv. 72.

καταμαινίσθαι. vi. 58. Valla: Luctu fedari. Illic de Spartanorum regum funere verba fiunt.

καταμύσσειν, et καταμύσσεισθαι. Con-sauciare. Lacerare. *μέτωπον καὶ ῥῖνα καταμύσσονται*. Frontem na-resque consauciant. iv. 71.

κατανέειν. com. Annuere. Nutu concedere. Concedere. *αἶκον κα-τανέειν*. ix. 111. Invitus annuit.

καταντίον. Ion. et poet. E regione. *Χαλκίδος καταντίον*. vi. 118. *Ἀβύδου καταντίον*. vii. 33.

καταπακτός, ὃ, ὡν. Ion. pro com. *κα-ταπηκτός*. Compactus. Arcte con-junctus. [Vide *πακτῶν*.] θύρης κα-

ταπακτῆς. Janua bene compacta, et firmiter obserata. v. 16.

καταπαύειν. com. Sedare. Evertere. (quod et καταλείν dicitur. vide suo loco.) καταπαῦσαι μεγάλην ἀρχήν. Magnum imperium sedare, evertere. i. 86, 90. τῆς βασιλείης [ὁ Ἀστυάγης] κατεπαύθη. Astyages regno privatus est. i. 130. καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους. iv. 1. cum Medos imperio spoliassent. τὰς τυράννους κατέπαυσεν. Tyrannos sua tyrannide spoliavit. v. 38. vi. 43. καταπαῦσαι Δημάρετον τῆς βασιλείης. vi. 64. καταπαύσας. vi. 71.

κατάπαυσις, ἡ. com. Quies. Sedatio. Magistratus abdicatio. τῶν Τυράννων κατάπαυσις ἐγένετο. Tyrannorum abdicatio facta est. Tyranni sua tyrannide spoliati fuerunt. v. 38. τῆς βασιλείης κατάπαυσιν. vi. 67.

καταπυρητήρ, ἡ, ἡ. V. H. quod com. Βολῆς appellatur. Nauticum instrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant. Nauticum perpendiculum. Gallice vocatur, *La sonde. Le plomb, ou fer attaché à un long cordeau, lequel on jette en la mer pour sonder la profondeur d'icelle.* κατὶς καταπυρητήρην. Bolide demissa. ii. 5. ἔφη μὴ δύνασθαι κατιμείνῃ καταπυρητήρην ἐς βυσσὸν ἵκναι. Dicebat funiculum nauticum, quo maris profunditas exploratur, ad profundum, imumque mare, ire non posse. ii. 28.

κατάπερ. Ion. pro com. καθάπερ. Quemadmodum. i. 131, 144, 145, 148, 151, 170, 182, 193.

καταπλέειν. com. Navigare. καταπλεύσαντες ἐς τὴν Φωκαίαν. Cum Phocæam navigassent. i. 165.

καταπλέειν τὸν ζῶν. Herodotea locutio. Vitam finire. q. d. Vitam complicare. Videtur autem translatio sumta a mercatoribus, qui aliquo profecturi, suas merces,

sarcinasque colligunt, atque complicant. ἡ Φερεσίμη τὴν ζῶν εὖ οὐ κατέπλεξε. Pheretime vitam non feliciter finivit. iv. 205.

καταπλέειν ῥῆσιν. Herodotea locutio, q. d. Connectere dictionem. Concionem habere. Perorare. καταπλέξας τὴν ῥῆσιν. viii. 83. Cum orationem habuisset. Cum perorasset.

καταπλήττειν. μ. ξιν. com. Perterrefacere. Vehementi metu terere. ἰδοὺ μὴ καταπλήξαι Τιμέξιον προδοσίῃ. viii. 128. Valla: Cognito prodicionis auctore, non tamen censuerunt Timoxenum esse plectendum. Æ. P. Placuit [ipsis] Timoxenum ob prodicionem, [quam ab eo parari cognoverant,] metu non percellere. Vel, Visum est graviorem metum Timoxeno non injiciendum ob prodicionem, [quam moliebatur.] Si Vallæ versionem sequamur, hæc τοῦ καταπλήττειν significatio, ut a vulgatis remota, nobis erit observanda. Quamvis enim plecto Latinum a Græco πλῆττω. ξιν. πέπληγμαι. πίπληξαι. πίπληκται, sit deductum, ut et a πέπληγα, πληγή, Dorice πλῆγῃ, Lat. plaga; tamen an etiam hoc loco verbum πλῆττειν pro plectere, et καταπλήττειν pro capite plectere, (ut Vallæ verba videntur significare,) sit accipiendum, affirmare non ausim, quia nullis aliis exemplis rem in præsentia confirmare tuerique possum.

καταπλώειν. Ion. et poet. pro com. καταπλῦν. Navigare. καταπλώσαντας μακρῇ νηὶ ἐς Αἴαν. i. 2. καταπλώσαντες ἐς τὴν Ἀλαλίην. Cum Alaliam navigassent. i. 166. καταπλώσας. vii. 137, 194.

καταποντοῦν. Herodoteum verbum pro com. καταποντίζειν. Demergere. Submergere. In mare præcipitare. Marinis aquis involvere. Μύδροι σιδήρειον καταπόντωσαν. Candentem ferri massam in

mare projecerunt, ac demerse-
runt. i. 165. καταποιτῶσαι. iii.
30. iv. 154.

καταπορνῖναι θήλια τίνα. Herodo-
tea locutio. Filias suas prostitue-
re, ut vulgato corpore quæstum
faciant. i. 94. πᾶς τις τῷ δήμῳ βίη
σπανίζων καίπορνῖναι τὰ θήλια τίνα.
Quisquis de plebe victus inopia
laborat, suas filias prostituit. i.
196. ad fin.

καταπροδίδοναι. com. Prodere.
Deserere. vii. 157. καταπροδούς
τοὺς Ἕλληνας. viii. 94. Proditis
Græcis. καταπροδόντις τοὺς συμ-
μάχους. ix. 11. Proditis, vel de-
sertis sociis. ix. 73.

καταπροῖζομαι. fu. καταπροῖζομαι.
Si vulgatis Græco-latinis Lexicis
habenda fides, quod κατὰ συγκο-
πὴν formatum erit, ἐκ τοῦ κατα-
προῖζομαι. ex κατὰ, et nomine
προῖξ, προῖκος, ἢ unde per con-
tractionem, τὸ προῖξ, προῖκος. Alii
tradunt, a καταπροῖκω, καταπροῖξω.
unde medium καταπροῖζομαι, et
aor. 1. καταπροῖξάμην, ω, ατο. in-
finit. καταπροῖξασθαι. Ion. et poet.
Contemno. Negligo. Impune, vel
impunitum, relinquo. ἐκείνους ἔφη
οὐ καταπροῖξασθαι. Dixit se non
relicturum illos impunitos. Se
veniam illis non daturum di-
xit. iii. 36. οὐ γὰρ δὴ καταπροῖ-
ξεται. Haud enim [a me] negli-
getur, id est, haud impune feret.
Illum impunitum manere non
sinam. iii. 156. οὗτοι οὐ καταπροῖ-
ξονται. Hi non negligentur. Im-
puniti non relinquuntur. v. 105.
οὐ καταπροῖξω. vii. 17. Consule
Suidam, et Eustathium, et Ma-
gnum Etymol. ἐν τῷ καίπορνῖσθαι,
et καταπροῖξεται, et καποῖναι τι.

κατάπτισθαι. Ion. pro com. κα-
βάπτισθαι. Perstringere. Leviter
attingere. Pungere. Demulcere.
Citare. Δημαρέτου τι, καὶ ἄλλων
μαρτύρων καταπτύμιος. viii. 65. ad
fin. Demaratum, et alios testes

citans. Consule Eustath. ἐν τῷ
κατάπτισθαι.

καταρᾶσθαι. com. Imprecari. τῇ
κεφαλῇ ἐκείνου πολλὰ καταρᾶσάμενοι.
Illius capiti multa imprecati. ii.
39. καταρίονται. ibid. τῷ ἡλίῳ κατ-
αρίονται. Soli imprecantur. Solem
execrantur. iv. 184.

καταργεῖν. com. Inargentare.
Argento tegere. i. 98. ad fin.

καταρθεῖς. Ion. et com. pro κα-
θαρθεῖς. Hoc autem suavitatis
gratia ne geminum θ in eodem
vocabulo concurrat. Purgatus.
Lustratus. Expiatus. ὁ καταρθεῖς
τὸν φόνον. Ille, qui a cæde expia-
tus fuit. i. 43. Vide καθαίρειν. In-
fra tamen iv. 71. καθαρθῆσαν dicit.

καταρκεῖν. Sufficere. Satis esse.
Suppetere. Esse eam copiam re-
rum, quæ nobis sufficiat. οὐδὲ μὴ
χώρῃ καταρκεῖν πάντα ἐαυτῇ παρὶχου-
σα. καὶ ὑπαλλαγὴν hoc videtur di-
ctum pro καταρκεῖν, ἢ γούιν ἀρετῆ-
τος, τουτίστιν ἱκανῶς παρὶχου. Nulla
regio sibi ipsi res omnes suffici-
enter suppeditat, id est, tantam
rerum omnium copiam profert, ut
omnibus ejus incolis hæc sufficiat
ad vitam traducendam. i. 32.

καταρρήγυσθαι. com. De vehe-
mentibus tempestatibus dictum,
quæ magno cum impetu deferun-
tur, ac erumpunt. λίγνται χιμῶ-
να καταρρήγυναι. Tempestas cum
impetu fertur cœlitus delata esse.
vehemens imber cœlitus delatus
fertur. i. 87. καταρρήγυσθαι ἐπὶ
τὴν γῆν. In terram cum impetu
deferri. iii. 111.

κατάρρυντος, ὁ καὶ ἡ. Dictum de loco,
qui aquis rigatur. Irriguus. ii. 15.
κατάρρυνθαι idem ac κατορρυνθαι. Vide
simplex ἄρρυνθαι.

καταρτᾶν. V. H. Aptare. Concin-
nare. Præparare. Restituere. ἵνα
τοὶ κῆνα πάντα καταρτίσῃ ἐς τῶντό.
Ut omnes illas res in pristinum
statum tibi restituam. v. 106.

καταρτίζειν. com. Componere.
Conciliare. [pro quo et καταλάσ-

σιν dicitur. v. 29.] Ad concordiam adducere. οἱ Πάριοι [τὴν Μίλητον] κατήρτισαντο. vel (ut in margine scriptum) κατήρτισαν. Parii Miletum composuerunt. Mileti discordias composuerunt, civesque inter se reconciliantur, ac ad mutuam gratiæ reconciliationem reducerunt. v. 28. Πάριοι τοὺς Μιλησίους οὕτω κατήρτισαν. Parii Milesios inter se sic reconciliarunt; vel, Milesios ita composuerunt. Milesiorum dissidia litesque composuerunt. v. 29.

καταρτισῆς, ἥρος, ὁ. Nomen Herodoteum, pro quo com. ἀρμοστής, παρὰ τὸ καταρτίζειν. Componere. Concinnare. Conciliare. Moderari. Nomen hoc illi tribuitur, qui aliquos ad mutuam gratiam reducit, ac inter se conciliat, ipsorumque turbas, litesque componit, moresque quodammodo concinnat. Compositor. Moderator. Gubernator. Reconciliator. ἐκ τῆς Μαντινῆς καταρτισῆρα ἀγαγίσθαι. Mantinea moderatorem, vel compositorem, vel reconciliatorem adducere. iv. 161. Τούτους καταρτισῆρας ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων εἵλοντο οἱ Μιλήσιοι. Hos ex omnibus Græcis compositores, vel reconciliatores, Milesii delegerunt. v. 28.

κατασκήπτειν. com. Ingruere. Cum impetu ferri. Grassari. Dictum de fulmine, de morbis, et aliis rebus, quæ vim graviolem in aliquem locum, vel personam, exerunt. ἡ μῆνις ἐς ἀγγέλου κατασκήψη. Ira in legatos ingruit. vii. 137. ἢ κατασκήψῃ ἐς τὴν Πελοπόννησον. viii. 65. Si in Peloponnesum deferatur, ingruat, incumbat.

κατάσκοπος, ὁ. com. Explorator. i. 100. Proprie sic vocatur, qui res aliquas spectat, ac ei renuntiat a quo missus est. i. 112. iii. 19, 123, 134, 136, 138. iv. 151. v. 13. vii. 145, 146, 147, 208. viii. 21. &c.

κατασκήπτειν. com. Cavillari. Cavillis dictisque mordacibus aliquem insectari. κατίσκηπτειν Δαρῖον. Darium cavillis, vel dictis mordacibus, insectabantur. iii. 151.

κατασπουδάξωμαι. com. Rebus seriis operam dare. ii. 173. κατασπουδασμένος ἀνὴρ. Vir, qui rebus seriis dat operam. ii. 174.

καταστάτων σφι εὖ τῶν πραγμάτων. vii. 132. Ipsi bene constitutis rebus. Cum res bene constituissent.

κατάστασις, ἡ. Consensus. Concilium. Concio. Sedes. Gallice, *Les assises, qu'on tient en quelque lieu. Une assemblée, en laquelle on s'assembleoit, pour consulter de quelques affaires.* οἱ δὲ σφι τῇ πρώτῃ κατάστασι ὑπεκρίναντο. iii. 46. Illi vero ipsis in primo conventu, in prima concione, in primo consensu, responderunt. συνίπικτι ὅτι ὁμοῦ σφίν γίνεσθαι τὴν κατάστασιν. viii. 141. Valla: Contigit ut concioni adessent Lacedæmonii. Quod bene. Sed hoc verba sonant, Accidit, ut simul ipsorum [Lacedæmoniorum] concio fieret, i. e. Accidit ut et ipsi Lacedæmonii tunc illi concioni adessent. Quoniam autem in legitima concione omnia certis legibus sunt constituta, ideo κατάστασις pro concione sumi videtur. τῇ προτιμαίῃ τῆς ὑστάτης καταστάσεως μελλούσης ἵστασθαι. ix. 9. Valla: Pridie quam jam ultimum concilium fieret. Recte. Sed hoc verba sonant, Priore die ante ultimum concilium, quod erat habendum. Vel, Die præcedente ultimam concionem, quæ habenda erat.

κατάστασις, ἡ. com. Status. Conditio. ii. 173. ἢ πόλιος κατάστασις τοιῆδε. Urbis [civitatis] hic erat status. v. 92. §. 2. ἐν ἀνθρώπου φύσει, καὶ καταστάσει. viii. 83. In hominis natura, et statu; vel fortuna, et conditione.

καταστηγάξω. com. Contegere.

Tegere. τὸν ἵκον βίβι κατασυνά-
ζουσι. Cadaver salignis ramis con-
tegent. Valla vertit, pallio con-
tegent; sed male. (Quid sit βίβι,
vide apud Eustath.) iv. 71.

κατασῆναι. Evadere. Eventum sive
exitum aliquem habere. Suc-
cedere. Verti. Recidere vel in
melius, vel in pejus. Πάντα ἡμῖν
ἐπὶ τὸ ἄμεινον κατίστη. vii. 158.
Omnia nobis in melius recide-
runt.

κατασῆναι. com. Constitui. Fieri.
κατασῆναι πολέμῳ τινι ἀντὶ φίλου.
Hostem amici loco alicui fieri.
i. 87.

κατασῆναι. com. Componi. Seda-
ri. ἐπὶ τι κατίστη ὁ θέρους. Post-
quam sedatus est tumultus. iii.
80.

κατασφύσαι. Ad rem militarem re-
latum, idem ac τὸ καταβάλλειν, de
quo suo loco. ἐπισπόντες κατισφύ-
σαι αὐτίαν ἐξακοσίους. ix. 69. Irru-
entes ipsorum sexcentos prostra-
verunt. ὡς τοῖσι "Ελλῆσι κατίσθωντο
οἱ βάρβαροι. ix. 76. Cum a Græcis
barbari prostrati fuissent.

κατασφύσασθαι τινος. Aliquos subi-
gere. Aliquos in suam potestatem
redigere. Τοὺς μὲν κατισφύσασθαι.
Alios quidem subegit. i. 6. κατι-
σφύσασθαι "Ιωνας. Ionas in suam po-
testatem redegit. ibid. ταύτην ὁ
Πισίστρατος κατισφύσασθαι πολέμῳ.
Pisistratus hanc armis subegit. i.
64. ἤδη δὲ σφι καὶ ἡ πολλὴ τῆς Πελο-
ποννήσου ἦν κατισφραμμένη. Jam au-
tem et magna Peloponnesi pars
ab ipsis erat subacta. i. 68, 71.
λέγοντες τοῦτον κατασφύσασθαι τοὺς
ἐπιχωρίους. Dicentes fore ut hic
indigenas subigeret. i. 78. et ali-
bi passim idem loquendi genus
legas.

καταστροφή. Subactio. In nostram
potestatem redactio. καταστροφή
πολίων. Urbium expugnatio, qua
urbes in nostram potestatem re-
digimus. i. 6. τῆς "Ιωνίης καταστροφή.
i. 92. ἐπὶ Λιβύῳ καταστροφή. Ad

Libyorum subactionem. ad Li-
byas subigendos. iv. 167. vi. 27.
κατασφύσαι. com. pro quo πο-
θεῖν alias. Compileare. Populari.
Diripere. κατὰ μὲν ἔστυραν Φάληρον.
Phalerum diripuerunt. v. 81. τὰς
ἐπιλοίπους τῶν πόλεων οὐ κατίσταν.
Reliquas urbes non diripuerunt.
vi. 33.

κατασχεῖν. μ. κατασχεῖσιν. com. Oc-
cupare. μέλλων τὴν ἀκρόπολιν κατα-
σχεῖσιν. Cum arcem occupaturus
esset. v. 72.

κατασχεῖν ἔς τι χωρίον. Ad aliquem
locum appellere. vi. 101. ἐς τοῦ-
τον τὸν αἰγιαλὸν κατασχεῖν τὰς νῆ-
ας. Cum [milites Xerxis] ad hoc
littus naves appulissent. vii. 59.
κατίσχευ ἐς τὸν αἰγιαλόν. Ad littus
appulit. vii. 188. οἱ μὲν ἄλλοι
κατίσχον ἐς τὴν Σαλαμῖνα. viii. 41.
Alii quidem ad Salamina appu-
lerunt.

καταστέλλειν. com. Extendere. Ex-
porrigere. Παρῆκε δ' αὐτοῦ τὸ στρα-
τόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐρυθραίων
παρὰ Ἰοίδας. Κατέτινεν δὲ ἐς τὴν Πλα-
ταιίδα γῆν. ix. 15. Valla: Expor-
rexit autem sua castra ab Ery-
thræis secundum Hysias, Platae-
ensi tenus agro. Æ. P. Ipsius
vero [Mardonii] castra, quæ ab
Erythræis initium ducebant, ad
Hysias usque exporrigebantur:
Et in agrum usque Plataensem
extendebantur. Illud enim παρῆ-
κε jam videtur esse præter. im-
perfecti a παρήκω. Pervenio. Per-
tingo. Extendor. Exporrigor.
Si Vallam sequaris, erit aor. 1.
act. a παρήμι, ex παρὰ, et ἴημι. μ.
παρήσω. aor. 1. act. παρήκα, ας, ι.
παρήναι vero jam idem significabit,
ac τὸ παρατίλλειν, pro quo συνανί-
μωσ, eodem loco dicitur κατατί-
λλειν. Sed si τὸ παρήκε sic accipias,
ut nos vertimus, tunc τὸ κατίσταν
neutraliter sumetur, ut simplex
verbum τίλλω, quod accipitur pro
Tendere aliquo. Vergere. Spe-
ctare. Pertingere. Extendi. Ex-

porrigi. Extensum, vel exportum esse. Vulgata Lexica Græco-latina copiam exemplorum Lectori suppeditare possunt. Hæc ideo nunc prætermittenda. Vel, τὸ κατέτιναι Ἀττικῶς pro pass. κατετίναιτο sumendum. Nihil παραδοξον hic docetur. Quare non est cur has interpretationum verisimiles conjecturas Critici nimium superbe rejiciant, ac aspernentur.

κατατίθισθαι. com. Deponere. Δοκίοντες χάριτα μεγάλην κατατίθισθαι [τῷ βασιλεῖ, vel πρὸς τὸν βασιλέα, vel ἐς τὸν βασιλέα.] Existimantes se magnam gratiam [apud regem deposituros, collocaturos, i. e. a rege] inituros. vi. 41. Vel, apud regem inituros.

κατατίθισθαι κλέος. Herodotea locutio. Gloriam adipisci. Gloriam sibi parare, et quodammodo reponere, atque recondere in aliquo secretiore loco, in quo pretiosissima quæque reponere solemus. Καί τοι θεὸς παρέδωκε, ῥυσάμενον τὴν Ἑλλάδα, κλέος κατατίθισθαι μέγιστον Ἑλλήνων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. ix. 72. Valla: Cui Diī tribuerunt, ut liberata Græcia, omnes quos novimus Græcos gloria supergredereris. Æ. P. Tibique Deus dedit, ut Græcia liberata, gloriam omnium Græcorum, quos novimus, maximam consequeris. Vel, ut gloriæ magnitudine, [ac splendore] cæteros omnes Græcos, quos novimus, superares. Vel, ut gloriam longe majorem adipiscereris, quam ullus Græcorum, quos novimus, unquam adeptus fuerit.

κατατοξίειν. Sagittis conficere. Sagittis configere, interficere. iii. 36.

κατ' αὐτὸ τοῦτο. Ad hoc ipsum. Hac ipsa de causa. v. 37.

καταφαίνομαι. Ion. pro com. φαίνομαι. Videri. ὡς μοι καταφαίνεται. Ut mihi videtur. i. 58.

καταφοιτεῖν, αἶν. Ion. pro com. καταφοιτᾶν. Frequenter aliquo ire. Descendere. Venire. καταφοιτεῖν-τες οἱ λίοντες τὰς νύκτας. vii. 125. Leones noctu venientes.

καταφονεῖν. Herodoteum vocabulum. Trucidare. Conficere. Interficere. τοὺς πλεῖντας καταφόνευσαν. Plerosque trucidarunt. i. 106. καταφόνευσαν τὴν Περσῶν φυλακὴν. Persarum præsidium trucidarunt. i. 165. ii. 45. iii. 157.

καταφορεῖν. Ion. pro com. καταφέρειν. Deferre. χρυσὸς καταφορεῖται ὑπὸ ποταμῶν. Aurum, quod a fluviis deferretur. iii. 106. ψῆγμα χρυσοῦ καταφορεῖται. Auramentum deferens. v. 101.

καταφράζειν. Ion. et poet. pro com. σκέπτεσθαι. νοεῖν. καταμαθεῖν. τηρεῖν. Observare. Animadvertere. καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα ποιεῖντα. Cum animadvertisset ipsum hæc facere. iv. 76.

καταφρονεῖν. Commune verbum, si formationem spectes: at significatio non etiam communis, sed Ionibus peculiaris. Existimare. Arbitrari. καταφρονήσαντες Ἀρχάδων κρίσους εἶναι. Existimantes se Arcadibus esse præstantiores, vel, potentiores. i. 66.

καταφρονεῖν. com. Contemnere. cum accusat. καταφρονήσαντες ταῦτα. His contemtis. viii. 10. Sic et Thucyd. lib. 6. pag. ex Wechellianis typis, 438. Α. καταφρονεῖν τὰς ἐπιδόνας. Contemnere [hostes] invadentes. Contemnere hostes, qui nos invadunt. Idem libro octavo, C. καταφρονήσαντες τῶν Ἀθηναίων ἀδυνασίαν. Contemta Atheniensium imbecillitate. Id. eodem libro, 609. D. τοὺς παρόντας πολέμους καταφρονεῖν. Præsentes hostes contemnere.

καταφρονεῖν. Animo volvere. Affectare. Ion. καταφρονήσας τὴν τυραννίδα. Tyrannidem affectans. i. 59.

καταχαίρειν. Herodoteum verbum,

pro quo com. *ἐπιχειροῦμαι*, et *ἐπιχειροῦμαι*. Aliorum malis lætari, et alicui afflicto insultare. i. 129. vii. 239.

καταχάλλειν. com. *Ære*, vel ferro tegere, et munire. *καταχάλλειν*, ὃ *Κριὲ*, τὰ *κέραια*. O Crie, cornua ferro muni. vi. 50.

καταχιάμενος. Vide *χίμν*.

κατάχθισθαι τινι *πράγματι*. Rei alicujus molestia affici. q. d. Re aliqua gravari. ii. 175.

καταχορδύνειν. V. H. pro com. *κατατμύνειν*. Concidere. Scindere. Secare. Laniare. [quid sit *χορδή*, quid et *χορδύνειν*, vide apud Suidam, et Aristoph. ἐν *Βατράχοις*. ver. 342. ἐν *Ἀχαρνῶσι*. ver. 1118. Et longe dilucidius ἐν *Ἰππύσι*. ver. 214. in voce *χόρδυνε*.] τὴν *γαστέρα καταχορδύνειν ἀπίθαν*. Ventrem concidens, vel dissecans, lanians, obiit. vi. 75. [pro quo ibid. *κατακόπτειν συνινύμενος* dicitur.]

καταχοῦν. Ut *συγχοῦν*. V. H. pro com. *καταχῶσαι*, et *συγχῶσαι*. Humo congesta tegere. Humo vel arena congesta obruere. ὁ νότος *κατέχουσι σφίαις*. Auster arena congesta eos obruit. iv. 173.

καταχεῖν. Herodoteum verbum, pro satis esse alicui. *περὶ οἰσχυμένους ἔπια*, ὡς οἱ *καταχεῖν*, εἰ βούλονται *Φωκαῖες προμαχέωντα ἕνα μόνον τοῦ τύχης ἐβῆψαι*, καὶ *οἰκημα ἐν κατιζῶσαι*. Lat. interpres totum hunc locum ita vertit: Quum postulasset prius sibi sat esse, si vellent Phocenses unum duntaxat muri propugnaculum demoliri, ubi habitationem exstrueret, cetera illis se permissurum intacta. Sed vertendum, Cum [ipsis has] conditiones proposuisset, sibi sat esse, si Phocæenses unum solum muri propugnaculum demoliri, et unicum domicilium [ædem templumque] consecrare vellent. Præterea nec Lat. interpres, nec Steph. animadvertit, quantum

sit discrimen inter τοὺς *Φωκαῖες*, καὶ τοὺς *Φωκεῖς*. Nam isti quidem ἀπὸ τῆς *Φωκίδος* τῆς περὶ *Παργασὸν* χώρας sunt dicti. Illi vero ἀπὸ τῆς *Φωκαίας πόλεως* τῆς *Ἰωνίας*. i. 164. de quibus consule *Geographos*. Et tamen idem Phocensium nomen utrisque per imprudentiam uterque tribuit. Sed alii quidem Phocenses, alii vero Phocæenses, sunt appellandi. Vide *ἀποχεῖν*. οὐδὲ οἱ *καταχεῖν* ἡμέας *καταστρεφάμενον ἡμέων ἀπέχουσιν*. Valla: Neque, nos subegisse contentus, a vobis abstinebit. iv. 118. Sed hæc interpretatio liberior sensum quidem, at non etiam ipsa verba, nec ipsam constructionem declarat. v. s. Neque ipsi satis erit nobis subactis a vobis abstinere; pro, Neque nobis subactis contentus erit, ita ut a vobis abstineat. Sed hoc loquendi genus Herodoteum ab usu paulo remotius, ac ideo durius videtur, iis præcipue, qui τὰ *καινοπρεπὲς τῶν ἰδιωμάτων*, καὶ *σχημάτων*, ignorant. Ἀντὶ μὲν *λόφου ἡ λοφιὴ κατέχευα*. vii. 70. Valla: Ut ipsæ jubæ pro cristis essent. Sed hoc verba sonant, Pro cristis quidem ipsæ jubæ sufficiebant. i. e. Jubis equinis cristarum loco erant contenti. Equinæ jubæ illis sufficiebant, nec alias cristas habere cupiebant. Vide *ἀποχεῖν*.

καταχεῖσθαι. com. Interficere. *καταχεῖσθαι* ἐν ᾧ τόν. Se ipsum interfecisse. i. 82. *τέρω μέρος τὸν παῖδα καταχεῖσαι*; Qua morte puerum sustulisti, vel necavisti? i. 117. *καταχεῖσθαι*. Interficere. iv. 146. vi. 135.

καταχεροῦσθαι. Interfici. *ἰδιοντό μιν καταχεροῦσθαι*. ix. 120. Rogabant ut ille interficeretur.

καταχερύνειν. com. Inaurare. Auro tegere. Gall. *Dorer*. i. 98. *καταχερυσμαίειν* *τῇ*. ii. 63. *καταχερυσσάντα*. ii. 129. iii. 56.

καταχῶσαι. Vide *χῶσαι*.

καταψῶν. com. Attrectare. Demulcere. καταψῶται τοῦ παιδίου τὴν κεφαλὴν. Demulcentem puellæ caput. vi. 61.

καταπαται. Ion. pro com. κάθονται. Sedent. i. 199. ii. 86. ἀποκαταπαται, pro ἀποκάττηται. iv. 66, 196.

κατιδόκειον. ix. 99.

κατηγὰς, ὅτος, ὁ. Ion. et poet. pro com. κατῆγας. Fractus. Δόξατα κατηγότα. vii. 224. Lanceæ fractæ.

κατικάζειν τὰ γινόμενα. ix. 109. Conficere quæ fiunt. Conjecturis assequi ea quæ fiunt.

κατυλημμένος, η, ον. com. Interceptus, a, um. πολλαὶ μυριάδες κατυλημμέναι ἀνθρώπων. ix. 70. Multæ mortalium myriades interceptæ.

κατυλιῦν. V. H. Implicare. Involvere. Includere. κατυληθέντες ἐς τὸ τῦχος. Intra muros inclusi. Vel, Intra muros compulsi. i. 80. Vide ἀπιυλίσθαι, κατυληθέντες ἐς τὸ ἄστυ. Intra urbem compulsi, conclusique. i. 176. κατυλήθησαν ἐς τὸ ἄστυ. In urbem compulsi sunt, in eaque conclusi. i. 190. κατυληθέντων ἐς Μίμφιν. Intra Memphin compulsi, atque conclusi. iii. 13. κατυλήθησαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν. In arcem compulsi conclusique sunt. iii. 146. v. 119. κατυληθέντες. ibid. κατυλήθησαν ἐς τὸν Περησσόν. viii. 27. Cum in Parnassum compulsi fuissent. Cum in Parnasso conclusi fuissent. ἐς τὰ ἄκρα τῆς Μυκάλης κατυληθέντων. ix. 107. Qui in Mycales cacumina compulsi fuerant.

κατυλίσσιν. Ion. et Æol. pro com. καβιλίσσιν, quod et καβιλίσσιν dicitur. Involvere. τὰς κνήμας ῥάκαιοι φοινικέοισι κατυλίχατο, pro κατυλιγμένοι ἦσαν. vii. 76. Valla: Crura autem panno Phœniceo erant induta. Verba sonant, Illi autem puniceis pannis erant circumvoluti, vel involuti, crura, Notus autem est iste Græcismus.

κατυλίχατο. Vide κατυλίσσιν, et terminationem χαλο. Et Eustath. in voce εἰλίχατο. Herod. εἰλίχατο. vii. 90.

κατυῖναι. Ion. pro com. καθῖναι, demisisse. ii. 28.

κατυῖπαι. Detulisse nomen alicujus. Aliquem accusasse. ii. 89.

κατυπιῦν. Denuntiare. i. 20.

κατιεργύναι. Ion. pro com. καθιεργύναι. Coercere. Concludere. Intra locum aliquem claudere. ἐς μέσα τὰ φρύγανα κατιεργύνσι. In mediis sarmentis concludunt. iv. 69.

κατιερίκιν. Ion. ac Herodoteum verbum, pro com. καταῤῥηγύναι. Discindere. Lacerare. πάντες τὰ τε ἰσθῆτος ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα κατιερίκον. Valla: Universi vestimenta rescindere. Stephanus hic præter morem tacet. Sed verba Græca hoc sonant, Et universi quæ vesti proxima habebant, eo lacerare cœperunt. iii. 66. Si codex sanus, videtur Herodotus περιφραστικῶς ipsa pallia intelligere, quæ vestibus imponuntur, iisque proxima sunt. alioqui dixisset τὰ τε ἰσθῆτος εἶχον, vel simpliciter τὰ τε ἰσθῆτος ἐχόμενα, ἀντὶ τοῦ, τὰς τε ἰσθῆτας, ἃς εἶχον.

κατελιῦν. Ionice, pro com. καβηλιῦν. Demoliri. Evertere. Delere. a καθαιρῖν, ᾧ. cujus a. 2. act. καθῖλον ab inusitato καθῖλον deductum. τὴν Πριάμειν δυνάμιν κατελιῦν. Priami regnum evertisse. i. 4. ἡγεμονίᾳ καταιρεθῖσα. Principatus eversus. i. 46. Vide καταιρεῖν. iii. 153. κατελόντας τὴν κεφαλὴν θάψαι. Caput [inde] sublatum humare, sepulturæ mandare. v. 114. τοῖσι κατελοῦσι. viii. 82.

κατελιῦν. Hæreditati, vel regno, tributum. εἰς ὃν ἡ Περσικὴ βασιλεία κατέλθειν. Ctesias Pers. 1. Ad quem Persicum regnum devenit.

κατυλίσσιν, idem ac τὸ κατυλίσσιν. Ion. pro com. καβιλίσσιν, vel

καυιλλόνυν. Involvere. Obligare. *εινδόνος βυσσίνης τιλαμῶσι καυιλλόνυντες*. vii. 181. Val. Sindone byssina, et fasciis, obligantes. Æ. P. Sindonis byssinæ fasciis obligantes.

καυιλλόμενος. Ion. pro com. *καυιλλόμενος*. Qui detraxit. Qui de loco sublimiori aliquid sumsit. *τὰ τόξα καυιλλόμενος*. Arcu correpto. iii. 78.

καυιλλῶσι. Ion. pro com. *καυιλλῶσι*. dat. plur. aor. 2. act. a *καυιλλῶν*. *καυιλλῶν*. *καυιλλῶν*, *οὔσα*, *όν*, *όντος*. quod ab inus. *καυιλλῶ*, *μ*. *καυιλλῶ*. pro quo *καυιλλῶν*. ð. viii. 82. *ἐν τοῖσι καυιλλῶσι τὸν βάρβαρον*.

καυιλλίζυν. V. H. pro simplici *ἐλπίζυν*. Sperare. *καυιλλίξει ἐπιτίσις τῆς θαλάσσης κρατήσυν*. viii. 136. Sperabat se maris imperio facile potiturum.

καυιλλίζουσαι. Interficere. *ἐπιδικέτω ἑαυτοὶ καυιλλίζουσαι*. Pollicebatur fore, ut se ipsum interficeret. i. 24. v. 111.

καυιλλίζουσαι. com. Conficere. Perficere. Facere. *τάδε οἱ καυιλλίζουσαι*. Hæc ab eo facta sunt. i. 123. *καυιλλίζουμένην δὲ οἱ τοῦτου*. Hac autem re ab eo peracta. ibid. *καυιλλίζουμένην τῶν περηγμάτων*. Rebus confectis. i. 141. *οἷσις μὴ καυιλλίζουμένην ἢ τοῦτο*. Illis, quotquot hoc non fecerit. iv. 66. *μυγάλα πρήγματα καυιλλίζουσαι*. Res magnas conficere. v. 24.

καυιλλίζουμένης, *η*, *ον*. Ion. pro com. *καυιλλίζουμένης*. Confectus, Paratus, Quæsitus, ac partus aliqua ratione. *ἀρετὴ καυιλλίζουμένη ἀπὸ σοφίας*. vii. 102. Virtus sapientia parta. Virtus, quam sibi quis sapientia paravit.

καυιλλίζυν. Ion. pro com. *καυιλλίζυν*. Coercere. Concludere. In vincula, vel carcerem, conjicere. *αὐτοὺς ἐς τὰς νᾶς καυιλλίζαν*. Ipsos intra naves concluderunt. In naves repulerunt, ac in iis concluderunt. v. 63.

καυιλλίζυν. *μ*. *καυιλλίζυν*. V. H. pro com. *καυιλλίζυν*, et *καυιλλίζυν*, q. d. Detrahere. Deducere. *καυιλλίζοντες ἐν τὴν Σαλαμῖνα οἱ Ἕλληνες τῶν ναυηγίων ὅσα ταύτῃ ἐτίγγαν ἐτι ἰόντα*. viii. 96. Valla: Reductis in Salaminem navibus, potiti sunt naufragiis, quæ illic supererant. Æ. P. Græci, cum naufragia, quæ illic adhuc erant, in Salaminem deduxissent, vel traxissent, [ad alterum navale prælium erant parati.]

καυιλλίζουσαι, *καυιλλίζυν*. com. Redire aliquo, ubi prius eramus. v. 30.

καυιλλίζουσαι. Ion. pro com. *καυιλλίζουσαι*. verso *η* in *α*, ut sit aor. 2. act. Constituti sunt. vel pro *καυιλλίζουσαι*. *κατὰ συγκοπήν*, *καὶ τροπὴν τοῦ θ* εἰς *τ*. vii. 106. *ἐν δειματι μεγάλην καυιλλίζουσαι*. vii. 138. In magno metu constituti sunt.

καυιλλίζουσαι, *αὐτος*, *ὁ*. Ion. pro com. *καυιλλίζουσαι*, *καυιλλίζουσαι*. Vel pro *καυιλλίζουσαι*, *ὅτις*, *ὁ*. Constitutus. *ἐν μεγάλῃ δειματι καυιλλίζουσαι*. viii. 36. In magno metu constituti. Vehementer metuentes.

καυιλλίζουσαι. Ion. pro com. *καυιλλίζουσαι*. Institutum est. Constitutum est. *τοῖσι μὲν δὲ καυιλλίζουσαι πολιορκία*. Ab illis igitur instituta est obsidio. i. e. urbs obsideri cœpit. i. 81. vii. 59. Vide *καυιλλίζουσαι*, et *καυιλλίζουσαι*.

καυιλλίζουσαι *οφί* *τιχομαχίᾳ ἱρρωμενίστην*. ix. 70. Ab ipsis acrior murorum oppugnatio instituta est.

καυιλλίζουσαι. Ion. pro com. *καυιλλίζουσαι*. Constitui. Institui. Fieri. Initium rei alicujus fieri. *τοῖσι καυιλλίζουσαι πολιορκία*. His instituta est obsidio. Ab his obsidio institui cœpit. Hi [urbem] obsidere cœperunt. i. 81. *θυσιὴ τοῖσι Πέρσῃσι ἥδη καυιλλίζουσαι*. Sacrificium a Persis hoc fieri solet. i. 132. *τὰ βασιλῆα καυιλλίζουσαι*. Regia, Regium palatium situm erat. i.

178. ἄλλος σφι νόμος κατισήκει. A-
lium morem habent. i. 197. κατι-
σείασι νόμοι οὔτοι τοῖσι Βαβυλωνίοισι.
i. 200. ii. 29, 40. ἡγεροὶ κατισείασι.
Sunt medici. ii. 84. κατισήκει. vii.
59. κατισήκει ἐκ τῆς ἰθυῖς Λακεδαι-
μονίοισι πολέμιος. ix. 37. v. s. Ex
recta [scil. via] Lacedæmoniis
factus est hostis. [i. e. aperte, pa-
lam, et ex professo Lacedæmo-
niis factus est hostis.]

κατισεράφατο. Ion. 3. pers. plu.
plusq. p. f. pass. 1. conjug. gravit.
pro com. κατισεραμμένοι, vel κατι-
σεραμμένοι, ἦσαν. Subacti, subactæ-
ve, fuerunt. εἰς Ἑλλήνας κατισεράφατο.
Græci subacti fuerunt. i. 27. Pro
eodem dicitur et κατισεράφατο. οἱ Λυ-
δοὶ κατισεράφατο ὑπὸ Περσίων. Lydi
a Persis subacti sunt. i. 141.

κατιύχισθαι. Ion. et poet. Precari.
ὁ δὲ πᾶσι τοῖσι Πέρσῃσι κατιύχεται
εὖ εἶναι. Ille vero omnibus Persis
precatur ut bene sit. i. 132. ii.
40.

κατιωχῆσθαι. Ion. et poet. Epu-
lari. i. 216. iii. 99.

κατηγῆσθαι. Ion. pro com. καθη-
γῆσθαι. Viæ ducem esse. κατηγί-
οντο οἱ Σκύθαι ἐς τῶν Ἀνδροφάγων
τοὺς χώρους. Scythæ in Androphag-
orum agros [Persis] erant viæ
duces. iv. 125. ἐς τὴν σφετέρην κατη-
γίοντο τοῖσι Πέρσῃσι. Persis in suum
agrum erant viæ duces. ibid. κατ-
ηγησαμένου τοῦ Κοροβίου. Corobio
viæ duce. Corobii ductu. iv. 151.
ἐς τὸ σφι κατηγίοντο Ἱππίας. In
hunc locum ipsis viæ dux erat
Hippias. vi. 102, 107, 135. vii.
103. οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγί-
οντο. ix. 66. Non amplius eodem
ordine [suos milites] ducebat.

κατηγμένων, ὄνες, ὁ καὶ η. Viæ dux.
vi. 135. Ion. pro com. κατηγε-
μένων. τοὺς κατηγμένους τῆς οδοῦ. vii.
128, 197.

κατηγόμεναι, κατηγῆμαι. Narro. Re-
censeo. iii. 134. Ion. pro com.
κατηγόμεναι, οὔμαι.

κατηγορίων, εἶν. Ion. et poet. pro

com. ἐξιλέγγχιν. Arguere. Indi-
care. Demonstrare. αὐτὸ κατη-
γορεῖν τὸ εὖνομα. Ipsum nomen
hoc indicat, hoc arguit. iii. 115.

κατηγόρητο. com. Apud Herodo-
tum vii. 205. impersonaliter
positum videtur. τοὺς σπουδὴν
ἐποιήσατο Λεωνίδης μείνους Ἑλλήνων
παραλαβοῖν, ὅτι σφίων μιν μέγας κατη-
γόρητο μηδίζων. Valla: Leonides
dedit operam, ut Græcos sumeret
solos, quod eos maxime insimu-
labat, quod cum Medis sentirent.
Æm. P. Leonides operam dedit,
ut hos solos de Græcis assume-
ret, quia vehementer accusaban-
tur, quod Medis faverent. Sed
hoc verba sonant, Vehementer
adversus eos accusatio fuerat in-
stituta, quod cum Medis senti-
rent. Idem tamen est sensus. Si
Vallam sequaris, Ἀττικῶς passivum
pro activo κατηγόρει positum
dices. Verum non ipse Leonides
eos hoc nomine videtur accusasse,
sed, quod ab aliis graviter accu-
sarentur, et vituperarentur, ad
societatem assumptis, ut eorum
fidei periculum faceret, eorum-
que mala consilia, conatusque,
pro viribus impediret. Lector
sententiam sequatur, quam veri-
tati favere judicabit.

κατήγορος, α, ὁ. com. Accusator.
Delator. Qui rem aliquam defert
ad aliquem. Index. Cic. in Catil.
Or. 4. c. 3. Hæc omnia
indices detulerunt, rei confessi
sunt. Et Or. 4. c. 5. Cæsar in-
dices maximis præmiis affecit. τὸ
μηδὲνα κατήγορον γινέσθαι. viii. 88.
Quod nullus accusator, vel index
exstisset.

κατήκων. Ion. pro com. καθήκων.
Pertingere. κατήκοντες ἐπὶ θάλασ-
σιν. Ad mare pertingentes. iv.
171. κατήκουσι ἐπὶ ποταμόν. Ad
fluvium pertingunt. iv. 178, 181.
v. 9, 49. vii. 22, 130.

κατήκων, κατήκοντος. Ion. pro com.
καθήκων. Id, quod ad nos perti-

net. περί τῶν κατηκόντων λόγοντες. De rebus ad se pertinentibus verba facientes. i. 97. ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι τάδε ποιητῖα εἶναι ἔλεγε. viii. 19. Valla: Ad eam [rem] transigendam hoc agendum esse dicebat. Æ. P. In rebus præsentibus, [ac urgentibus,] hæc facienda dicebat. ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι βουλὴν ἔμελλον ποιήσθαι. viii. 40. Valla: In rebus, quæ contigerant, consilium capiendum habebant. Æm. P. Ob res, quæ contigerant, consilium erant inituri, vel capturi. Vel, inter se consulturi erant. ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι, δοκέει μοι αὐτὸν μὲν σε ἀπειλαύνειν ὀπίσω. viii. 102. In præsentibus rebus, in præsentī rerum statu, videtur mihi oportere te quidem ipsum abire retro, id est, domum reverti.

κατήκοος, ὁ. Vocabulum Herodoto peculiare pro exploratore aurito, (ut comici loquuntur,) qui nominatur auscultator, qui aures attentas admovet ad ea, quæ dicuntur, ut ea referat ad illum, a quo auscultandi caussa missus est. i. 100.

κατήκοος. com. pro quo sæpius ὑπήκοος dicitur. Subditus alicujus imperio. Qui alicujus imperio paret. Subjectus alicujus potestati. οὗτοι Μήδων ἴσαν κατήκοοι. Hi Medorum imperio parebant. i. 72. Κροίσω ἦσαν κατήκοοι. Cræso subjecti erant, ejusque imperio parebant. i. 141. Φοίνικες ἦσαν Περσῶν κατήκοοι. i. 143. Μίνω κατήκοοι. i. 171. καὶ οἱ ἦσαν κατήκοοι. Et ipsi erant subjecti. iii. 88. Περσῶν κατήκοα. v. 10. οὐ βουλομένω τῶν πολιεῖταιν κατηκόνειν εἶναι. vii. 155. Cum cives [ejus] imperio parere nollent.

κατ' ἡλικίην, καὶ φιλότητα. Prout ætas, ac amicitia fert. Pro ætatum gradu, et pro amicitiae necessitudine. i. 172.

κατηλόγιον. Herodoteum verbum, pro com. καταφρονεῖν, ὀλιγαρεῖν, ἀμελεῖν. Contemnere. Nihili facere. τούτου κατηλόγησιν. Istum contempsit. i. 84. Componitur autem ex κατὰ, et ἀλογίω, ὦ, ἦσα. τὸ τὰ τῶν ἀλόγων φρονεῖν. ἢ μηδένα λόγον ἔχειν, καὶ ποιῆσθαι. Hom. Iliad. O. v. 162. εἰ δέ μοι ἐκ ἐπίσσο' ἐπιπύσεται, ἀλλ' ἀλόγησι. Si vero meis verbis non obtemperaverit, sed [ea] contemserit. Idem repetitur. v. 178. In composit. vero, τὸ α in η vertitur, ut et in κατηγορίω, ὦ, et στρατηγίω, ὦ. et aliis multis. τὸν νόμον κατηλόγησι. Hanc legem contempsit. i. 144. κατηλόγησιν τὰ Ὀρείτω πρήγματα. Res Orætis negligentem. iii. 121.

κατήρης πλοῖον. Ion. et poet. τὸ κοινῶς καθυλκυσμένον πλοῖον. viii. 21. Navis in mare deducta. εἴχε πλοῖον κατήρης ἱτοῖμον. Valla: Cum expedito navigio actuario. Æ. P. Habebat navigium in mare deductum, paratum.

κατήρραξαν. τὸς λοιποὺς κατήρραξαν διακοντὲς εἰς τὸν Κιθαιρῶνα. ix. 69. Valla: Ceteros ad Cithæronem usque persequuti, terga ceciderunt. Æ. P. Ceteros in Cithæronem persequentes compulerunt. Vel, persequendo comp. κατηρητῆμενον χρεῖμα. Herodotea locutio. Res bene ordinata. iii. 80. κατηρητῆμενος. ix. 66. Instructus. Ordinatus. In ordinem redactus. Sic in Græci textus margine scribitur: ad in ipso textu, κατηρητισμένος.

κατηρητισμένος. com. particip. perf. et plusq. p. pass. Paratus. Instructus. a καταρτίζω, σμ. de quo suo loco. ix. 66. Sed ad marginem legitur κατηρητῆμενος, a καταρτάνω; ὦ. Vide.

κατιέναι. com. idem ac τὸ κατέρχεσθαι. Redire eo, unde prius discessimus. v. 62.

κατίζω. Ion. pro com. καθίζω. Sedere. προκατίζω. Propalam æ-

dere. i. 14. *κατίζυν*. i. 97. *προκατίζυν*. *ibid.* *κατίζοντες*. i. 181.

κατίζυν. Ion. pro com. *καβίζυν*. Collocare. Vulgus dicit, Facere sedere. *αὐτὸν κατίσιν ἐγγὺς ἑαυτοῦ*. Ipsum juxta se collocavit. i. 88. *κατίσιν φυλάκους*. Colloca, constitue, custodes. i. 89. iii. 155. v. 25.

κατιθῆ. V. H. Recta. E regione. Ex adverso. ix. 51.

κατικετεύειν. Ion. pro com. *καβικετεύειν*. Supplicare. Suppliciter orare. vi. 68.

κατιόντα ὄνιδια ἀνθρώπων φιλεί ἱκανάγειν τὸν θυμόν. vii. 160. Probra, quæ homini inferuntur, iram commovere solent. Observandum autem *καινοπερίεσιρον* loquendi genus, *κατιόντα ἀνθρώπων*, pro *κατὰ τοῦ ἀνθρώπου*. q. d. Probra, quæ descendunt in, vel adversus, hominem. id est, quæ in hominem inferuntur, intorquentur. Maledicta contumeliosa, quæ in aliquem jaciuntur, et sparguntur. Vide *ὄνιδια κατιόντα*, et *ἱκανάγειν*.

κατιππάξισθαι. Ion. pro com. *καβιππάξισθαι*. Perequitare. Sic enim Livius. Sic etiam Cæsar loquitur. ἡ δὲ ἵππος προσελθούσα *κατιππάσασα* χάσιν τὴν Μεγαρίδα. ix. 14. Valla: Præmisso equitatu, qui omnem oram Megaridem incursaret. Æ. P. Equitatus vero progressus agrum Megarensem perequitavit. Arbitror enim pro *προσελθούσα* scribendum potius *προελθούσα*, quam lectionem Valla quoque videtur, ut vulgata commodiorem, sequutus.

κατιροῦν. Ion. pro com. *καβιροῦν*. Consecrare. Dicare. *τὴν οὐσὶν αὐτοῦ κατιρώσας*. Consecratis, et dicatis ejus fortunis. i. 92. *κατιρῶσαι*. i. 164.

κατιρασθαι. Ion. pro com. *καβιρασθαι*. Constitui. Fieri. Esse. λόγος *προσάντης κατίσεται*. vii. 160. Oratio difficilis vel molesta est.

κατιγιάτο. 3. plur. imperf. pass. Ion. pro com. *καβιγιάτο*. viii. 12. Vide *ἱάτο*.

κατίσχειν. Ion. et poet. pro com. *κατασχεῖν*. Appellere. *ἐς Σαλαμῖνα κατίσχει τὰς νῆας*. viii. 40. Naves ad Salaminem appulit.

κατίσχειν ad fulgur de cælo in terram delatum interdum referri. *λίγουσι τίλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν*. Aiunt fulgur in vaccam de cælo deferri. iii. 28.

κατο. Ionic. formatio 3. pers. plur. plusq. p. pass. a 3. sing. com. in *κτο* desinente, inserto *α*, prout verbum fuerit; ut *λειλίκατο*, pro *λειλεγμένοι ἦσαν*, pro quo frequentius *λειλέχατο*, versa tenui in aspiratam. Hic autem Ionismus tribus generibus servit, quæ per passivum participium et verbum substantivum communiter effe-runtur, *λειλεγμένοι*, *αι*, *α*. ἦσαν. Sic *ἀπικάτο*, pro *ἀφιγμένοι ἦσαν*. Venerunt. Pervenerunt. viii. 46. Vide suo loco.

κάτοδος, ἡ. Ionice, pro communi *κάβοδος*. Reditus. i. 60, 61. v. 62.

κατοικτιέειν. com. Miserari. Misereri. *Φερίτημν κατοικτιέρας*. Pheretimen miseratus. iv. 167. v. 92. §. 3.

κατοικτιζέσθαι. H. V. Suam conditionem misere deflere, deplorare suarum miseriarum conditionem. iii. 156.

κατόπτος, *ου*, *ὁ*. Ion. et poet. [pro com. *κατάσκοπος*. Speculator, explorator. iii. 19, 23.] iii. 17. [*παρὰ τὸ καβοῦν*. ὁ κατόπτειν ποιητικῶς, ὅθεν τὸ κατόψομαι. *ibid.*] iii. 21.

κατορῤῥαδῖν. Vehementer timere. i. 34. *κατορῤῥαδήσας τὸν ὄνειρον*. Cum hoc insomnium vehementer formidaret.

κατορχεισθαι. com. Saltare. *κατορχειοντο*. Saltabant. iii. 151.

κατοχή, ἡ, ἡ. com. q. d. Detentio. Retentio. Quum quis ab

aliquo detinetur, vel retinetur.
v. 35.

κατύπερθε. Ion. pro com. καθύπερθε. Super. Supra. πολέμῳ γίνεσθαι κατύπερθε τῶν πολέμων. Hostibus bello superiorem esse. i. 67. τὴν κατύπερθε ἰδόν. Superiorem viam. i. 104, 185. κατύπερθε Ἀσσυρίαν. i. 194. ii. 5, 32. iv. 7, 8, 100, 101. et passim. τῶν ἐχθρῶν κατύπερθε γινίσθαι. viii. 60.

κατυπέρτερος. Ion. pro com. κατυπέρτερος. ὁ Κροῖσος ἐπυνθάνετο τοὺς Λακιδαιμονίους τῷ πολέμῳ κατυπέρτερος Τεγεατῶν ἰόντας. Cræsus audiebat Lacedæmonios Tegeatis bello superiores esse. i. 65, 67. κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεατῶν γινώσκειν. Bello Tegeatis superiores essent. i. 67. πολλὰ κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγίνοντο. i. 68.

κατυπνοῦν. Ion. pro com. κατυπνοῦν. Obdormire. Somnum capere. Dormire in, vel supra. κατυπνώσκειν. Obdormivisse. iv. 8. κατύπνωσι. vii. 12. κατυπνωμένῳ. Dormienti. vii. 14. κατυπνώσκειν. vii. 15. κατυπνώσκειν. vii. 16. κατυπνωμένῳ. vii. 17.

κατόμνυσθαι. V. H. pro quo com. dicitur κατὰ τινος ὅμνυσθαι, vel ὁμόσαι. Contra aliquem jurare. ὁ Λεουτυχίδης κατόμνυται Δημαρχέτου. Leotychides contra Demaratum jurat. vi. 65. ἐγὼ δὲ κατόμνυμαι. Ego vero contra [ipsum] jura-bam. vi. 69. Hic tamen τὸ κατόμνυσθαι pro simplici ὅμνυσθαι, sive ὁμόσαι, commode sumi potest. Sic et in sequentibus accipiendum videtur, vel ἡ κατὰ jam vim intendentis habet, ut apud Latinos interdum præpositio De. Quare quod Latine dicitur Dejerare, sive Dejurare, i. e. Valde, sancte, ac religiose jurare; Gallice, *Jurer fort et ferme*; *Faire grand serment*: id Græce dicitur κατόμνυσθαι, vel (quod longe frequentius) κατόμνυσθαι. ὁρίων δὲ με κατομνυμένην. Videns, animad-

vertens, me dejerantem. ibid.

κατωμοσίη, ης, ἡ. N. H. Jusjurandum, quod contra aliquem juratur. vi. 65.

κατάνοντο. ii. 172. Vide simplex ὄνομα. ii. 167.

κατάρρα. 3. pers. singul. imperf. act. pro com. καθάρρα, videbat, animadvertebat, α κατοράω, ᾧ, pro καθοράω, ᾧ. ix. 59.

Καυκάσιος ὄρεος. Ion. pro com. Καυκάσου ὄρους. Caucasi montis. iii. 97.

κίατο. Ion. pro com. ἐκινετο. Jacebant. Erant. τρεῖς γνώμαι προσκίατο. Tres sententiæ propositæ erant. iii. 83.

κίεται. Ion. pro com. κίεται. Jacet. Situs est. i. 178, 181, 183. ἀνακίεται. iii. 31, 57, 100. iv. 45. διακίεται. iv. 59, 64. κέεται. iv. 62, 81. ἐκάστῳ οὐνομα οὐδὲν κέεται. iv. 184, 191.

κῆνος, ης, ο. Ion. et poet. pro com. ἐκῆνος. i. 209. κίην, ἐκίην. ii. 40, 133. iii. 140. κῆνοι. v. 13, 17. κῆνοισι. v. 21. κῆνας. v. 82, 87, 93, 106. vi. 67. vii. 13, 17.

κῆθεν. Ion. et poet. pro com. ἐκῆθεν. Illinc. i. 122.

κῆνας. Ion. et poet. pro com. ἐκῆνας. ἐκῆν τῷ τρέπῳ. Illo modo. Sic. i. 120.

κείρειν. com. Tondere. κείρεται τὰς κεφαλὰς. Capitibus tonsos esse. ii. 36. οἱ λόφους κείρονται. Qui summum capitis verticem tondent. iv. 175. ἀπεκείραντο τὰς κεφαλὰς. Capita totonderunt. vi. 21. σφίνας αὐτοὺς κείροντες. ix. 24. Se tondentes.

κείρειν. com. Cedere. Vastare. τὴν γῆν ἐκείρον. Agrum vastabant. vi. 99. πάντα ἐκείρον. viii. 32. Omnia vastabant. pro eodem dicitur ἐδήουν πάντα. viii. 33. ἐκείρετο ἡ Ἀττικὴ χώρα ὑπὸ τοῦ περὶ τοῦ Ξέρξου. viii. 65. Atticus ager a Xerxis peditatu vastabatur. ἐκείρι τοὺς χώρους. ix. 15. Agros vastabat.

κακτημένος, ὁ. Dominus, qui rem aliquam possidet. com. οἱ κακτημένοι. Domini. Possessores. ii. 173.

κελευσμοσύνη, ης, ἡ. Vocabulum Herodoteum, Ion. et poet. pro com. ἐπίταγμα, πρόσταγμα, ἐντολή. Jussus. Mandatum. Præceptum. ἐκ τούτου κελευσμοσύνης Λυδοὶ τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζῆς μετέβαλον. Lat. interpres, Et jam inde Lydi omnem vitæ rationem commutarunt. Sed locus parum fideliter est explicatus. Vertendum enim. Propter hujus [Μαζάρειος, ἀνδρὸς Πέρσας,] præceptum, sive mandatum, ac imperata, Lydi totam vitæ rationem commutarunt. i. 157. Vide ἐκ pro διὰ.

κέλης, ητος, ὁ. com. Navis minoris genus quod unico remo agitur. Quidam Celocem vocant. Alii navem actuariam. Consule Eustat. Bayssium de re navali, et vulgata Lexica Græcol. in quibus Thucydidis interpres Græcus vocem hanc interpretatur. Vide nostrum Græcol. Thucyd. ind. viii. 94.

κιντοῦν. H. V. iii. 16. pro quo frequentius leguntur κιντῶν, et κιντῶν. Stimulis pungere. Stimulare, pungere.

κίοιτο. Ion. et poet. 3. pers. singul. opt. tanquam a κίωμαί, quod inusitatum. pro quo dicitur κῆμαι. Jaceo. Situs sum. τὸν χῶρον, ἐν τῷ κίοιτο ὁ Ὀρέστης. Locum, in quo situs esset Orestes. i. 67.

κεραΐζουσιν. Ion. et poet. proprie dicitur de brutis animalibus cornigeris, quæ cornu petunt, feriunt, lædunt, interficiunt. μεταφορικῶς significat Populari, Diripere, Vastare, Demoliri. τὸ τῶν Λυδῶν ἄστυ κεραΐζοντας. Lydorum urbem populantes. Diripientes. i. 88. τὴς ἐκείνης μου κεραΐζεις; Meos supplices diripis? i. 159. οἰκία κεραΐσας. Domus compilata, direpta. ii. 115. κεραΐζοντας [τὰ χρημάτια.] Pecuniam

diripientes. ii. 121. §. 2. τὰς καμύλας ἐκεραΐζον μένους. Solas camelos laniabant. vii. 125. De leonibus ibi verba fiunt. τὸ δὲ πλῆθος τῶν νηῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι ἐκεραΐζετο. viii. 86. Valla: Multitudo autem navium regiarum ad Salaminem expugnabatur. Æ. P. M. a. n. ad Sal. dilaniabatur, vastabatur, corrumpebatur. οἱ Ἀθηναῖοι ἐκεραΐζον τὰς ἀντισταμένας, καὶ τὰς φειγούσας τῶν νηῶν. viii. 91. Athenienses naves sibi resistentes, et fugientes corrumpebant, vastabant, dilaniabant; quod vim verbi non exprimit.

κεραμήϊος, α, ον. Ion. et poet. pro com. κεράμμιος, dissoluta diphthongo ι in ῑ, et verso ε in η, figlinus, a, um. κεραμήϊα λεπτὰ ποιοῦσα, sub. ἄγγη, sive ἄγγυια. V. Hom. 32. [Vasa] figlina faciens tenuia, [minuta. i. e. comminuens.]

κερδαλιώτερον. Ion. et poet. Lucrosius. Quæstuosius. Utilius. κερδαλιώτερόν ἐστι ὁμολογεῖν τῷ Πέρσῃ μᾶλλον ἢ περ πολέμειν. ix. 7. Utilius est, quæstuosius est, cum Persa pacisci, compositionem facere, quam bellum gerere.

κερδανίωμεν. Ion. pro com. κερδανέμεν. i. e. quæstum faciemus. Lucrifaciemus. viii. 60. Est autem 1. pers. plur. fu. κερδανῶ, Ion. κερδανίω, a verbo κερδαίνω.

κερδαίνω, εἰν. Ion. et poet. pro com. κερδαίνουσιν. Lucrari. Quæstum facere. κερδήσισθαι. iii. 72. ἐκ φορτίων μέγιστα ἐκέρδησαν. Ex mercibus maximum quæstum fecerunt. iv. 152.

κέρδος, τό. com. Quæstus. Lucrum. ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἐαυτῷ κέρδιω. Privatim sibi quæstum parans. Quæstui privato studens. iii. 71. ἵνα ἐπισπάσανται κέρδος. Ut quæstum faciant. iii. 72. ἐν κέρδι ἐποιούντο. Lucri loco ducebant. vi. 13.

κίρια. Ion. pro com. κίρατα. Cornua. iv. 29. vii. 76.

κίριος, τοῦ. genit. sin. Ion. formatus pro altero Ion. κίρας, sublato τ ex com. κίρατος, a recto κίρας, cornu. ix. 26.

κέρκυρος, η, ὁ. com. Genus navis brevioris, q. d. caudata navis. fortasse propter puppim, caudæ vel piscis, vel terrestris animalis, similem. Plin. lib. vii. cap. 56. Cercuron appellat, et Cypriorum inventum esse dicit. vii. 97.

κεφαλαίωμα, τος, τό. N. H. Summa, æ. iii. 159. πέντε μυριάδων τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε. Mulierum summa quinque myriadum convenit. i. e. Mulieres numero quinquaginta millia convenerunt.

κεχαραγμένος, η, ὁ. Apud Herodotum peculiariter accipitur pro infenso, eoque qui animum exasperatum adversus aliquem habet. Δαρεῖον μυχάλως κεχαραγμένοι τοῖσι Ἀθηναίοισι. Darium Atheniensibus graviter infensum. vii. 1.

κεχαρηκός, οτος. com. Lætus. iii. 27. κεχαρηκότες. iii. 42. v. 1. vii. 13.

κεχηρμένος. Qui usus est. κεχηρμένος συμφορῇ. Qui adversa fortuna usus est. Qui cladem aliquam accepit. Qui malo aliquo affectus est. i. 42.

κεχηρμένος, ὁ. Ab oraculo prædictus. δειμαίνων τὸν κεχηρμένον θάνατον. Mortem ab oraculo prædictam metuens. iv. 164.

κεχηρμένος, cum genitivo. Ion. et poet. Indigens. Consule Eustath. αἰδῦσθε ξενίων κεχηρμένον, ἡδὲ δόμοιο. V. Hom. 9. Revereamini [viri] donis hospitalibus indigentem, et domo. τίνας κεχηρμένους εἶη. ibid. 21. Qua re indigeret. v. s. Cujus rei indigens esset.

κεχηρημένος, η, ον. V. H. Oraculo redditum. Responsum ab oraculo redditum. παρὰ τὸ χερῶν, de quo

suo loco. καὶ ὁ κεχηρημένος. vii. 141. Malum, quod ab oraculo est declaratum, atque prædictum.

κεχυμένος. Ion. et poet. pro com. κεχυσμένος. Effusus. i. 22.

κεχωριδεται. Ion. et poet. pro κεχωρισμένοι εἰσι. Separati sunt. Distant. Differunt. μάγοι κεχωριδεται πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Magi multum a ceteris hominibus differunt. i. 140. vide δαται terminationem. αὐταί κεχωριδεται, pro κεχωρισμένοι εἰσι. i. 151.

κεχωρισμένος. Distans. Differens. Diversus. νόμοις χεῖνται κεχωρισμένοι πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Legibus utuntur ab aliis hominibus valde diversis. i. 172.

κῆ. Ion. pro com. πῆ. Quo. i. 32. ad fin.

κῆδισθαι. Ion. et poet. pro com. φροντίζω. Solicitum esse. Curam gerere. τῶν ἂν κῆδαι. Quorum curam gero. De quibus sum sollicitus. iii. 40. μὴ ἀπολῶνται κηδόμενος. vii. 220. Solicitus ne perirent. De illorum salute sollicitus. εἰ μὴ μεγάλως ἐκηδόμην συναπάσης τῆς Ἑλλάδος. ix. 45. Nisi magnopere sollicitus essem de universa Græcia.

κηδεύειν, et compos. com. Funerare. Funus alicujus curare. Hinc τὸ ἀποκηδεύειν, εἶν. Lugere. Deflere funus alicujus. Et ἀποκηδεύειν. Mortem, et funus alicujus lugere, et cum luctu ejus exsequias celebrare. οἱ βάρβαροι, ὡς ἀπαικίδυσαν Μασίστιον. ix. 31. Barbari, postquam Masistium luxerunt. Sic Valla. Æ. P. Postquam ejus funus cum luctu lamentisque curarunt. Vide κῆδος, et κῆδῷ apud Eustath. De ritu veterum in curandis funeribus vide Virgil. Æn. lib. vi. ver. 212. Ubi Miseni funus ab Ænea, Trojanisque curatum, his carminibus describit. Nec minus interea Misenum in littora Teucris Flebant, et cineri ingrato suprema fere-

bant. Principio pinguem tædis, et robore secto Ingentem struxere pyram, cui frondibus atris Intexunt latera, et ferales ante cupressos Constituunt, decorantque super fulgentibus armis. Pars calidos latices, et athena undantia flammis Expediunt, corpusque lavant frigentis et ungunt. Fit gemitus: tum membra thoro defleta reponunt, Purpureasque super vestes, velamina nota, Conjiciunt. pars ingenti subiere phetretro, Triste ministerium, et subiectam more parentum Aversi tenuere facem. congesta cremantur Thurea dona, dapes, fuso crateres olivo. Postquam collapsi cineres, et flamma quievit, Reliquias vino et bibulam lavere favillam, Ossaque lecta cado texit Chorineus atheno. Idem ter socios pura circumtulit unda, Spargens rore levi, et ramo felicis olivæ, Lustravitque viros, dixitque novissima verba. At pius Æneas ingenti mole sepulcrum Imponit, suaque arma viro, remumque tubamque, Monte sub aërio, qui nunc Misenus ab illo Dicitur, æternumque tenet per secula nomen. Idem Æn. lib. xi. ver. 184. militare funus ita describit, Jam pater Æneas, jam curvo in litore Tarchon Constituere pyras. huc corpora quisque suorum More tulere patrum, subjectisque ignibus atris Conditur in tenebras altum caligine cœlum. Ter circum accensos, cincti fulgentibus armis, Decurrere rogos. ter mœstum funeris ignem Lustrare in equis, ululatusque ore dedere. Spargitur et tellus lacrymis, sparguntur et arma. It cœlo clamorque virum, clangorque tubarum. Hinc alia spolia occisis direpta Latinis Conjiciunt igni, galeas, ensesque decoros, Frœnaque, ferventesque rotas; pars munera nota, Ipsorum

clypeos, et non felicia tela. Multa boum circa mactantur corpora morti; Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris In flammam jugulant pecudes. Consule et Homer. Iliad. 4.

κηλάνιον, τό. Instrumentum, quo aqua e puteis hauritur. σῆτος κηλωνίοισι ἀρδόμενος. Frumentum, quod celoniis irrigatur. Valla vero vertit, scrobibus. Sed scrobes aliud i. 193. pro eodem dicitur. κηλωνήιον. si modo cōdex sanus. alioqui κηλωνήιον videretur dicendum. ἀντλίσται κηλοπήϊα. vi. 119. Valla: Instrumento dicto ciconia.

κηρυκήϊα, ης, ἡ. Ion. pro com. κηρυκία, ας. Præconis munus. Præconii exercendi munus. vii. 134. κηρυκίον. ix. 100.

κῆρυξ ἑρυθρός. Quis, quando, cur. iii. 57.

κισθῆλος. Proprie de nummis ad ulterinis dicitur. μεταφορικῶς accipitur pro falso, mendaci, ementito, ambiguo, captioso. χρησμεῖ κισθήλων πίσυνοι. Oraculo captioso, incertoque freti. i. 66, 75. ἐπαρθέντες κισθήλοισι μαντήίοισι. Captiosis oraculis elati. v. 91.

κιθών, ὄνος, ὁ. Ion. pro com. χιτών, ὄνος. ἄμα κιθῶνι ἐκδυομένῳ συνικνύεται καὶ τὴν αἰδῶ ἡ γυνή. Una cum indusio, quod exiit, pudorem etiam simul exiit mulier. i. 8. λίσσον κιθῶνα. v. 87, 106. vii. 61. τὰς κιθῶνας κατερήξαντο. viii. 99. Valla: Vestes dilaniarent. Æ. P. Vestes dilacerarent. κιθῶνες τειχιῶν ἦσαν ἰληλαμένοι. vii. 139. Murorum Loricæ ductæ erant.

κινδυνίειν. com. Periclitari. τὸν ναυτικὸν στρατὸν κινδυνεύου βασιλεὺς ἀπὸ θαλάσσης. viii. 65. Periclitabitur rex navalem exercitum amittere. Periculum erit ne rex navales copias amittat, vel ne navaliū copiarum jacturam faciat. περὶ ἐκείνης κινδυνεύειν. viii. 74. Pro illa periclitari. Illius caussa peri-

culum subire. ἀπολίσσθαι κινδυνύσαι. viii. 97. Perire periclitaretur. In exitii, in perniciēi, in capitis, periculum veniret.

κίνδυνος, ὁ. com. Periculum. κίνδυνοι ἀναλαβείσθαι, τὸν αὖν ὁ πατήρ ὑποδύνει κινέουσι. Periculum suscipere, quod pater [te] subire iusserit. iii. 69. κινδύνος ἀναβρίπτειν. Pericula suscipere, subire. Caput periculis obicere. vii. 50.

κεραύνει, ἄν. Ion. et poet. pro com. κεραυνύνει. Miscere. iv. 52. κρητῆρα κρητῆ. Craterem miscet, temperat. iv. 66.

κίταρις, ιος, ἡ. Ctesias Pers. 46. Quid esset, vide apud Suidam in voce Κίταρις, et apud Eustathium, et Jul. Poll. lib. vii. cap. 13. 58. ἐν τοῖς ἐσθῆτων ἰδίσι.

κίον ἕραν. Cœli columna quænam, et ubi. iv. 184.

κληθῶν, ὄνος, ἡ. Ion. et poet. Eustath. κληθῶν, παρὰ τὸ κλίω, ὃ ἐστὶ φημί. ὡς κληθῶν παρὰ τὸ κλήζω. κληθῶν δὲ ἡ Φημί, καὶ ὁ μαντικὸς λόγος. κλήζω δὲ, παρὰ τὸ κλείζω, καὶ κατ' ἔκτασιν κληίζω, καὶ συναιρίσει, κληίζω. τὸ δὲ κλήζω, παρὰ τὸ κλῖος. Omen. Prædictio. Oraculum, quod alicui redditur. ὁ μὲν τῇ κληθόνι οὐδὲν χρώμενος. Valla: Itaque admonitu uti nolens. At parum commode. Vertendum enim, Ille vero prædictionem hanc, vel hoc omen, vel hoc oraculum, responsumque non curans. v. 72. Qui enim aliquid non curat, is eo uti recusat.

κλῖος. Ionica terminatio nominum ex κλῖος compositorum, in genitivo, pro Attico ὤς. Ἑρακλῖος, pro Ἑρακλοῦς. i. 7. Μεγακλῖος. i. 59. pro eodem dicitur et ἰους a recto ὤς. Μεγακλῖος. ibid. Μεγακλῖος. i. 60. Ἠγησικλῖος. i. 65.

κλῖος, ιος, ους, τό. Ion. et poet. ut et τὸ κῦδος, pro com. δόξα, ἡς. Gloria. Decus. vii. 220. βυλόμεινοι κλῖος καταβῆσθαι μῦθον Σπαρτιητίων. Valla: Cupidum gloriæ

comparandæ, crediderim solum ex Spartiatis remisisse socios. Stephanus. Facere volentem ut id decus Spartiatarum duntaxat esset. Æ. P. Cupientem hoc decus, hanc gloriam Spartanis tantum conciliare.

κληθῶν, ὄνος, ἡ. Ion. et poet. Fama. Rumor. Omen. ix. 91. ἡ κληθῶν αὕτη σφι ἰσέπτατο. ix. 101. Hic rumor ad ipsos advolavit.

κλήμιν. et compos. Ion. pro com. κλαίμιν. Claudere. συνέκλειον τοὺς ἄλλους. Alios concludebant, vel includebant. vii. 41. περικλήμιν πᾶσαν τὴν γῆν. vii. 198, 199. ἀποκεκλήματο, pro ἀποκεκλήντο. ix. 50. Vide ἀποκεκλήματο.

Κληίδες Κύπρου. Cypri Claves quænam vocentur. v. 108.

κληίζω, ἰσω. Ion. et poet. pro com. κλείω. Claudio. ἐκκληίζω, excludo. i. 31. ἀποκληίζω, excludo, privo. i. 37. αὐτὸς ἐκκληίσαν τῆς μετοχῆς. Ipsos participatione excluderunt. i. 144. τὰς πύλας ἀποκληίσαντες. Portis clausis. i. 150. ἀποκληίσθῃ, excluderetur. i. 165. Vide ἀποκληίζω, et κληίζω, et κληίω.

κληίω. Ion. poet. et Herod. V. pro com. κλείω. Claudio. συγκατακληίω. Concludo. συγκατακληίσται ἐς τὸν νῆον. In templo concluditur. i. 182. κατακληίσαντες. i. 191. ii. 86, 124. κατακληίσθιντα. ii. 128. περικληίσται τὴν ἄλλην χώραν. Reliquum agrum concludentes. iii. 116. τοῦ περικληίστοτος ἕριος. iii. 117. ἀποκεκληίμενον τοῦ ὕδατος τῆς διαξόδου. Aqua transitu interclusa. ibid. πύλαι ἀποκληίσονται. Portæ clauduntur. ibid. τὰ ἀποκληίσοντα τὴν ὄψιν. Quæ visum præpediunt. Quæ visum, quæ prospectum eripiunt. iv. 7. κατακληίσαντα. iv. 14. τὰς πύλας ἐγκληίσαι. Portas clausisset. iv. 78. ἀποκληίσται. iv. 100. v. 104. συγκακληίσμένην, pro συγκακλισμένην. vii. 129. περικληίσταν. ibid.

κλήρος. Ionice et poetice, et com-

mun. Possessio. Fundus. Prædium. *Φθείρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους.* Syrorum prædia vastans. i. 76.

κληροῦν. com. Sorte, vel sortito, vel jactis sortibus, eligere. *κληρῶσαι τὴν μὴν ἐπὶ μοῆν, τὴν δὲ ἐπὶ ἐξόδῳ.* Sortito elegisse alteram quidem [partem] ut [domi] maneret, alteram vero, ut ex agro exiret. i. 94.

κληροῦχος, ου, ὁ. com. Colonus, cui agri aliqua portio possidenda datur. Colonus. v. 77.

κλώψ, κλωπός. Ion. et poet. pro com. *κλέπτης.* Fur. Prædo. Grassator. Qui vias obsidet, et viatores vestibus, et pecunia spoliatur. *λωποδύτης. κατ' ὁδὸν κλώπης κακοῦργοι.* Grassatores in via malefici. i. 41. ii. 150. *κλώπας.* vi. 16.

κῆρ. com. Radere. vii. 239. *τὸν κῆρὸν ἐξέκνησι.* ibid. Ceram erasit.

κναφήιον, ου, τό. Ion. pro com. *κναφίσον.* Officina fullonica. i. 92. iv. 14.

κνημιδοφόρος, ὁ. N. H. quod semel tantum in vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate positum invenitur. Ocreas ferens. Ocreis armatus. vii. 92.

κλισιάδες, ων, αἱ. Suidas. *κλισιάδες. θύραι δίπτυχοι.* Januæ bifores. Forēs duplices. Gallice melius, *Portes à deux battans.* Interdum pro simplicibus foribus accipitur, ut apud Herod. ix. 9. *μεγάλαι κλισιάδες ἀναπνέσσονται ἐς τὴν Πελοπόννησον.* Magnæ forēs in Peloponnesum patefactæ sunt, [patient.]

καί; Ion. pro com. *ποιά;* subauditur autem *ὁδῶν*, vel *μεθόδῳ.* Qua via? Qua ratione? Quomodo? Vel adverbialiter, et interrogative sumitur. i. 30. iv. 155.

ποιός, η, ου. Ion. pro com. *ποιός, ποιός, ποῖον.* Qualis? i. 37, 39.

κοιλαίνειν. Ion. et poet. Cavare. Gallice, *Creuser.* *κοιλῆναινα* τὸ

ὦν. Ovo cavato. ii. 73. *ἐγκοιλήνας.* ibid.

κοινολογεῖσθαι. com. Aliquid cum aliquo communicare. *κοινολογησάμενος τοῖσι Σαμίοις.* Re cum Samiis communicata. vi. 23.

κοινά, ὦν, τά. Ion. *κατ' ἑλλειψιν τοῦ δώματα,* vel *οικήματα.* Vel substantive sumendum. Publicæ ædes, quæ a Gallis vocantur, *le maison de la ville.* Curia. *οἱ πύλῳροι ἦγον μιν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων.* Portarum custodes ipsum ad publicas Babyloniorum ædes duxerunt. iii. 156.

κοινόν τι πρῆγμα συμμίζειν τινί. Herodotea locutio. Verba sonant, Communem aliquam rem cum aliquo miscere. id est, Rem aliquam cum aliquo communicare. viii. 58. Pro quo Thucyd. dicit *ἐυγκοινοῦν τι τινί.* et *τὶ μετὰ τινὸς κοινοῦσθαι.* Vide Græco-lat. indicem.

κοινόν, οὔ, τό. Commune. Gallice, *La Commune, la Communauté.* Respub. Vide et Thucydidis Græcum indicem. *τῷ κοινῷ διαπνεύμενους ἄλλους ἄλλη.* pro, *ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ὑπὸ τῆς πόλεως.* Alios alio a republ. dimissos. Hoc ab interprete non intellectum, et ideo videtur silentio præteritum. Stephanus, Communi consilio dimissos. At ne hoc quidem verba Græca, mentemque Herodoti satis aperit. i. 67. *ἀποκνέμονται ἀπὸ τοῦ κοινοῦ.* A republ. missi. v. 85. *τῶν Ἰώνων τὸ κοινὸν ἡμέας ἀπέπνευψεν.* Ionum respubl. nos misit. v. 109. vi. 14, 50, 58. *ἀπὸ τοῦ κοινοῦ.* viii. 135. A communi, [a republ. missi.]

κοίτη, ης, ἡ. Cubile. Lectus. iii. 134. *κοίτην ποιῆσθαι.* Herodotea locutio, pro com. *κείμενον ἀναπαύεσθαι.* Jacentem requiescere, cubare, dormire. *τότε μὲν τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐποίησεν Ὀμηρος.* V. Hom. 31. Tunc autem Homerus illic cubuit, [ac dormivit.]

κοῖτη, ἥς, ἡ. Ipsum cubandi tempus. ἰδοῦμεν ὥρη τῆς κοίτης εἶναι. Cubandi tempus esse videbatur. i. 10. v. 20.

κοῖτος, υ, ὁ. Ion. et poet. Ipsum cubandi tempus. ἐπὶ ὥρη κοίτου ἦν, ἀνιπαύετο. V. Hom. 22. Cum cubandi tempus esset requievit.

κοιτῶν, ὄνος, ὁ. Cubiculum. Vel etiam Cubile. i. 9.

κόλλησις σιδήρου. Ferri compactio. Ferruminatio. i. 25.

κολωνός, οὔ, ὁ. com. Locus editus. Tumulus. Collis. Acervus. κολωνούς μεγάλους τῶν λίθων καταλιπών. Cum magnos lapidum acervos reliquisset. iv. 92, 181, 182, 184. vii. 225.

κομᾶν ἐπὶ τυραννίδι. Herodotea locutio. Tyrannidem affectare. ἔτος ἐπὶ τυραννίδι ἐκόμησε. Hic tyrannidem affectavit. v. 71. Valla sic, Affectatæ tyrannidis compertus est. Quid sit τὸ κομᾶν, vide apud Suidam et Eustathium. Illic enim quid proprie, quid etiam μεταφορικῶς significet, aperte discas. Hoc tamen loquendi genus apud nullum alium scriptorem (quod ego saltem legerim) reperies. Quamobrem observatione dignum.

κομήτης, ου, ὁ. Ion. et poet. Comatus. Crinitus. vi. 19.

κομιδὴ, ἥς, ἡ. com. Receptio, sive recuperatio rei amissæ. Vel, Ad aliquid recuperandum profectio. τοπάλαι κατὰ Ἑλίνης κομιδὴν Τυνδαρίδαι ἐσβῆλλον ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν. ix. 73. Olim ob Helenæ recuperationem, [id est, Helenæ recipiendæ caussa] Tyndaridæ in agrum Atticum irruerunt. Valla vero sic; ad investigandam Helenam: sed τῆς κομιδῆς vim ac proprietatem non expressit.

κομιδὴ, ἥς, ἡ. com. Receptus. Aliquo se recipiendi, vel redeundi facultas. οὐδὲ μὲν γὰρ σφί ἐτι κομιδὴν ἐς Κρήτην φαίνεσθαι. vii. 170. Nullum enim amplius in Cretam

receptum ipsis apparuisse, [se ostendisse dicebant.] Vel Ἰωνικῶς hoc dictum, pro οὐδὲ μὲν γὰρ σφί ἐτι κομιδὴ ἐς Κρήτην ἴφαινετο. Nul- lus enim in Cretam receptus amplius ipsis apparebat; vel, se ipsis ostendebat. Vide ὡς cum infinitivis, et ἀπαρίμματα ἀντὶ τῶν πεπρα-
κομιδὴ, ἥς, ἡ. com. Receptus, us. Gallice, *Retraite, par laquelle on se retire en quelque lieu*. Receptus, quo quis in aliquem locum se recipit. τῶν βαρβάρων ἐγένετο κομιδὴ ἐς Σάρδεϊς. ix. 107. Barbari se Sardeis receperunt.

κομιδὴ, ἥς, ἡ. com. Discessus. κομιδῆς περὶ τὴν ὥρην αὐτῶ μιλῆσιν. viii. 19. Valla: Sibi de discessu sub tempus opportunum curam fore. Æ. P. Quod vero ad discessum attineret, tempus opportunum sibi curæ fore [dixit.] i. e. opportunum abeundi tempus sibi curæ fore dixit.

κομιεύμεθα. Ion. et Dor. 1. person. plur. futuri, pro Attico κομιούμεθα, com. vero κομισόμεθα. a κομίζω. fut. com. κομίσω. Att. κομιῶ. fut. med. κομίσομαι. Att. κομιῶμαι. Ion. Doriceque κομιεύμαι, viii. 62. Proficiscemur. Nos recipiemus.

κομίζεσθαι. com. Proficisci. Recipere se. τὴν ταχίστην κομίζεσθαι παρὰ Ἀλυάττια. Celerrime ad Alyattem proficisci. i. 73.

κοιορτός, οὔ, ὁ. Ion. et poet. pro com. κόνις, vel κοῖα. pulvis excitatus. pulvis. Consule Eustath. qui docet dici παρὰ τὴν κοῖην καὶ τὸ ὄρευσθαι. viii. 65.

κοπάζω. com. Cessare. Quiescere. Neutrum verbum. ἄνεμος ἐπάπασε. vii. 191. Ventus cessavit. Ventus spirare desiit. [quod vii. 193. aperte συναντίμως dicitur, ἰπαύισατο ὁ ἄνεμος.]

κορμός, ὤ, ὁ. Ion. et poet. Truncus. Caudex. Codex. Tabula. Asse- res. Tabulæ sectæ. κορμούς ἐξ ὧν κατὰ πρίσταντες. Dissectis lignorum

truncis. Dissectis arborum truncis, asseribusque factis. vii. 36.

κόρος, ου, ὁ. com. Satietas. Δῖα Δίκη σέεσσι κρατερὸν Κόρον, ὕβριος ἰδὼν, Διὸν μαιμῶοντα, δοκῶντ' ἀνὰ πάντα πύθισθαι. viii. 77.

κορυμβος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro com. κορυφή. Vertex. Cacumen. Quidvis summum, ac eminens. Οἷχοντο Φύγοντες ἐπὶ τοῦ οὐρεος τὸν κορυμβον. vii. 218. In montis verticem fugientes iverunt, fuga se contulerunt.

κορυμφόρος, ὁ. Satelles clavam gestans. Ion. et poet. i. 59. Dictus κορυμφόρος παρὰ τὸ κορυφήν φέρειν, i. e. clavam gestare. ξύλων γὰρ κορύνας ἔχοντες εἰποντό οἱ ὅπισθεν. Ipsum enim [Pisistratum] a tergo sequebantur clavas ligneas gestantes. ibid.

κορυφαῖος, ὁ. com. Præcipuus. Primarius. Princeps. τοὺς κορυφαίους ἀνισκολόπισι. Primarios palis transfixit. Gallice, *Il empala les principaux de la ville*. iii. 159. vi. 23, 98.

κορυφῶν. Vide ἀποκορυφῶν.

κοσμεῖν. com. In aliquem ordinem redigere. In aliquo ordine collocare. ἐς τὸν Αἰγύπτιον νομὸν αὐταὶ ἐκικοσμήατο. Hæ [provinciae, vel præfecturae] in Ægyptiaca provincia ponuntur, in Ægypti regione tractuque continentur. iii. 91.

κοσμεῖν, et κοσμεῖσθαι. Attice et Ionice pro κοσμεῖν. Ornare. Instruere. In ordinem redigere. τὰς κεφαλὰς κοσμεῖνται. vii. 209. Capita ornant. [De Lacedæmoniis de vita periclitantibus ibi verba fiunt, de quibus, vii. 208. dicit Herodotus, τὰς κόμας πτενίζομένους.] ἐπὶ τι τάξιν πλεῖνας ἐκικοσμήατο. ix. 31. Inque plures ordines erant digesti.

κόσμιος, υ, τό. com. pro quo dicitur et κοσμίως, ητος, ἡ. Modestia. ἡ δὲ παρ' αὐτῶ ἐργάζετο, πολλὰ κοσμίῳ χρημάτων. V. Hom. 4.

Hæc autem apud ipsum multa cum modestia opus faciebat.

κόσμος, ὁ. com. Ornatus. Ornamentum. Disciplina. Ordo. κόσμοι τόνδε Δηϊόκης πρῶτος ἐστὶ ὁ κατασκευάμενος. Deiocus primus fuit, qui hanc disciplinam instituit, atque constituit. i. 99. Sic etiam Gallice, *Deiocus fut le premier, qui établit cet ordre*.

κόσμος, ὁ. Ordo. Acies instructa. Militaris disciplina. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐκ τῆς μάχης ὡς ἐτραπόνοτο, ἔφινγον οὐδενὶ κόσμῳ. iii. 13. Ægyptii vero cum a prælio, sive post commissam pugnam, [ab hoste] in fugam versi fuissent, nullo ordine [servato] fugere cœperunt. Ἀπίασι οὐδενὶ κόσμῳ. viii. 60. Nullo ordine [servato] discedent, abibunt. σὺν κόσμῳ ναυμαχούντων κατὰ τάξιν. viii. 86. Ordine locoque servato navale prælium committentibus. (οὐ τιταγμένοι, οὔτε σὺν νόμῳ. ibidem.) ἔφινγον οὐδὲνα κόσμον ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ ἰωυτῶν. ix. 65. subauditur præpos. κατὰ, pro κατ' οὐδὲνα κόσμον. Nullo ordine in sua castra fugere cœperunt. Οὐδὲνα κόσμον ταχύντες. ix. 69. Nullo ordine instructi. ἐπιγαμένους οὐδὲνα κόσμον. ibid. Nullo ordine properantes. In his etiam duobus locis ἡ πρόθεσις κατὰ subauditur. Οὐκίτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο. ix. 66. Non amplius eodem ordine ducens.

κόσµα. ἀντὶ τοῦ, ἐν κόσμῳ. vel (ut poetæ loquuntur) μετὰ κόσµον, pro σὺν κόσμῳ. κοσμίως. Decore. Concinne. Απε. vii. 36. κόσµα θέντις τὴν ὕλην. Materia concinne posita. ibid. σὺν κόσμῳ, καὶ κατὰ τάξιν. (οὐ τιταγμένοι, οὔτε σὺν νόμῳ ναυμαχούντες. viii. 86. οὔτε κόσµον οὐδενὶ κοσμηθέντες, οὔτε τάξιν. ix. 59.) Nec ulla militari disciplina instructi, nec ullo ordine [servato : sed inordinate, et confuse.]

κόσµα ἐπέξεῖ ἵζεσθαι. viii. 67. Ordine deinceps, et gradatim sedere.

καί. Ion. pro com. ποτί. Quondam. Interdum. Aliquando. Semel. καί κοτε συνήναι ἐλαίν σφίας μηδίν. Et semel accidit ut illi nihil caperent. i. 73, 84.

κότερα. Ion. pro com. πότιρα. Utrum, interrogative. i. 88, 91, 126.

κουριδίος γυνή. Ion. et poet. Uxor, quam quis virginem ducit. οἱ Πέρσαι γαμίουσι πολλὰς κουριδίου γυναικάς. Lat. interpres. Virgines multas ducunt uxorum loco. Quod non satis aperte videtur rem indicare. Vertendum enim, Persæ multas uxores virgines ducunt. Multas ducunt uxores, quæ sunt virgines, quum eas ducunt. i. 135. κουριδίας γυναικάς. v. 18. vi. 138.

κουροτρόφος, ου, ἡ. Telluris epithetum, de quo Suidam consule. Juventutis altrix. Accipitur et pro ipsa Tellure, et Cerere. V. Hom. 30.

κράνος, ιος, ους, τό. Poeticum, pro quo et κόρυς, θος, ἡ. et com. περικεφαλαία. Galea. vii. 89, 91.

κράσις. Ionibus familiaris. ἀμβώσας, pro ἀναβώσας. Vociferatus. i. 8. ἀνέβωσεν, pro ἀνέβησεν. i. 10. ἐνώσας, pro ἐνόησας. i. 68. Cum animadvertisset. Cum considerasset. Cum intellexisset. ἐνένωτο, pro ἐνένητο. In animo habebat. i. 77. ἐνώσαντα, pro ἐνόησαντα. Secum reputantem. Cum cogitasset. i. 86. ἐπιβώσασθαι, pro ἐπιβόησασθαι. Invocasse. Implorasse. i. 87. βῶσαι, pro βοῆσαι. Vocare. i. 146. ἄλλοι, pro οἱ ἄλλοι. i. 48. τῶγαλμα, pro τὸ ἄγαλμα. ii. 42. Vide α κατ' Ἰωνικὴν κρᾶσιν ἐκ τοῦ σα. Item α κατὰ κρᾶσιν Ἰωνικὴν ἐκ τοῦ ση.

κραταιά νίκη. Ctesias Pers. 36. Ingens victoria.

κραταίποδες, αν, οἱ. Nomen Homericum. Qui pedes duros, robustos, et firmos habent. οἱ κραταιούς, τουτίσι κρατεροὺς, καὶ τῖρρους,

καὶ ἰσχυρὰς πόδας ἔχοντες. V. Hom. 33. ἡμίονοι δ' ἄξουσιν κραταίποδες ἐς τοῦτο δῶμα. Muli vero duris pedibus præditi [vestras nurus] vehant in hanc domum.

κράτος, ιος, ους, τό. com. Imperium. Imperii summa. Summa imperatoris in exercitum auctoritas. τὸ γὰρ κράτος εἶχε τῆς στρατῆς οὔτος ἐκ βασιλῆος. ix. 42. Valla: Penes eum namque erat summa imperii. Æ. P. Hic enim exercitus imperium a rege [sibi datum] habebat. Sic enim et Virgil. Æn. lib. i. ver. 141. loquitur, Maturate fugam, Regique hæc dicite vestro, Non illi imperium pelagi, sævumque Tridentem, Sed mihi sorte datum. Vel, Hic enim [totius] exercitus imperium a rege [datum] penes se habebat.

κρατύνειν. Confirmare. Stabilire. Munire. ἐκρατύνθη. Confirmatum est. i. 13. κρατύναι αὐτὸν δορυφόροισι. Ipsum satellitibus stipatum munire. i. 98, 100. τὰς Συρηκοῦσας ἐκρατύνην. vii. 156. Syracusas stabilivit, vel munivit.

κραυγᾶσθαι. Verbum Herodoteum, pro com. κραυγάζεσθαι. Vagire. παιδίον κραυγανόμινον. Infans vagiens. i. 111. In Lexicis vulgatis hic locus citatur, sed κραυγάζειν legitur.

κρεοφάγος, ου, ὁ. com. Qui carnes edit. Qui carnibus vescitur. iv. 186.

κρεουργηδόν. Adverbium Herodoteum, quod significat aliquid in parva frustra dissectum, atque concisum, ut a laniis fieri solet. τὸς ἄνδρας κρεουργηδὸν διασπάσαντες. Cum homines in parva frustra dissecuissent, eorumque carnes concidissent. iii. 13.

κρίσσαν, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. κρίσσαν. et Attice κρίττων. Melior. Præstantior. Potentior. Ἀρκάδων κρίσσαντες. Arcadibus præstantiores, vel potentiores. i. 66. iii. 52. κρίσσαν. v. 18. vi. 12. ἑδαμᾶ ἀδυνα-

σίης ἀνάγκη κρίσων ἔφν. vii. 172. Nusquam, vel nunquam, necessitas potentior est impotentia. i. e. eo, quod nullo modo fieri potest. Sic autem formatur hoc nomen κρίσων. Magnum Etymol. 537. Κρίσων) ὄνομα συγκριτικὸν παρὰ τὸ κρατὺς, [ὡς βαθὺς, γλυχὺς, ταχὺς,] ὁ πρῶτος [τῆς συγκρίσεως] τύπος, κρατυτέρως, [ὡς βαθύτερος, γλυκύτερος, ταχυτέρως.] ὁ δεύτερος, κρατίων, [ὡς βαθίον, γλυκίον, ταχίον,] καὶ ὁ τρίτος κρᾶσσάν, [ὡς βάσσαν, γλύσσαν, θάσσαν, τραπίντος τοῦ τ, εἰς θ.] καὶ κατὰ τροπὴν Αἰολικὴν τοῦ α εἰς ι, καὶ πλειονασμῷ τοῦ ι, [κρίσσαν.] οὐδέποτε δὲ πρὸ τῶν δύο σσ εὐρίσκεται διφθογγος, πλὴν τῷ λύσσω, γλαύσσω τὸ φωτίζω, καὶ κρίσσαν, καὶ τοῦ ἕξ αὐτοῦ ῥήματος γιγιμένου, [κρυσσῶ, ᾤ.] κρησφύγεται, κ, τό. Ion. et poet. Per-fugium. Locus, in quem quis incolumitatis caussa confugit. Asylum. γινικῶς pro effugio, et effugiendi vitandique mali ratione. [Consule Suidam, et Eustath. τῷτο εἶναι τὸ κρησφύγεται. viii. 51. Hoc esse effugium [dicebant.] κρησφύγεται τοῦτο ἐποίετο. ix. 15. hoc refugium [sibi] parabat. ix. 96. κρίνιν. com. Judicare. Jus dicere. Δίκας σφι πάντων βασιλῆων δικαιοτάτας κρίνιν. [Aiunt illam] omnium regum justissime jus ipsis dixisse. ii. 129. κρίνιν. Interpretari. Dictum de somniorum conectoribus, qui de somniis judicant, factoque iudicio pronuntiant, quid illa significant, atque portentant. Ideoque ὄνυροκρίται vocantur. Οἱ τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτη ἔκριναν. Qui insomnium ipsi sic interpretati fuerant. i. 120. τῇ ἔκριναν οἱ τὴν ὄψιν. Quonam modo visum illud ipsi fuissent interpretati. ibid. vii. 19. κρίνισθαι. com. Disceptare. κρινόμενον περὶ ἀρετῆς. De virtute disceptantibus. iii. 120.

κρίνας, ιος, ους, τό. V. H. pro com. κρίνον, ου. Lilium. κρίνια πολλά. Lilia multa. ii. 92. κριοπρόσωπος, ὁ. Arietis vultu præditus. ii. 42. iv. 181. κρίσις, ἡ. com. Disceptatio. κρίσις γίνεται μεγάλη τῶν γυναικῶν. Magna inter uxores [ipsorum] oritur disceptatio. v. 5. κρίσκρανα, ὡν, τό. Nomen hoc legitur apud Ctesiam Pers. 2. Sed nec Latinus interpres, nec ullus alius, quod mihi saltem constet, declarat quidnam significet. Ex ipsis tamen Ctesiae verbis, καὶ κρυφθῆναι ἐν τοῖς κρισκράνοις τῶν βασιλείων οἰκημάτων, colligi non absurde videtur, locum aliquem secretiore in regis aedibus fuisse, ubi Astyages occultatus fuerit, de quo jam verba fiunt. Nisi forte quis regia scrinia censeat hic intelligenda. Quod a veritate non alienum. Ipsum enim Græcum vocabulum ad hanc interpretationis conjecturam minime rejiciendam nos quodammodo manu ducit. Quid autem scrinium, unde dictum, et quot ejus genera, vide cum apud alios, tum apud Hottomannum in commentariis de VERBIS JURIS. κρεταλίζειν. Crepitaculum agitare, sonumque edere. ii. 60. κρυμὸς, ὅ, ὁ. com. Frigus. Glacies. iv. 28. ἐν κρυμῷ ἀποσφαλίζουσι. In frigore tabefiunt. ibid. κτηνηδόν. V. H. Pecudum more. κτηνηδὸν μιρογόμενοι. Pecudum more cœuntes. iv. 180. κτίζειν. com. Condere. Coloniam aliquo ducere. Locum aliquem ædificiis in eo exstructis habitabilem reddere. Urbes, domos, ædificia in aliquo loco condere. ταύτην τὴν ἥσον Λακιδαιμονίῳ φασὶ λόγιον εἶναι κτίσαι. Aiunt oraculum de colonia in hanc insulam ducenda Lacedæmoniis redditum esse. iv. 178.

πιλοῦν. V. H. quod Eustathius sic interpretatur, *κτιλῶσαι*, τὸ *πραῦναι*, καὶ *χειροῦθαι* ποιῆσαι, *παρὰ τὸν πτίλον*. id est, Demulcere, et mansuetum reddere, dictum a nomine *πτίλος*. i. e. aries, qui ovium gregem antecedit, suisque blanditiis delinit, sibi que conciliat. Idem in comment. Iliad. Γ. 403. Ἔστι δὲ *πτίλος*, ὁ *χειροῦθης*, καὶ ἡμερος, ἐκ τοῦ *κίω* τὸ *πορεύομαι*. ὁ τῶν ἄλλων *προπορεύομενος*. ἐξ οὗ καὶ *εκτιλωμένοις παρὰ Πausaniam* ὁ *συνήθης* *τινί*. καὶ *κτιλῶσαι ῥῆμα παρὰ Ἡροδότου*, *εἰπόντι*, Ἐκτιλῶσαντο τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων, ἤγουν εἰς *γυναικείας ἰσχοὺς* *πρωΐαντες*. iv. 114. Reliquas Amazonas blanditiis delinitas sibi conciliarunt, ac in matrimonium duxerunt. In vulg. Lexicis legitur, *εκτιλοῦσθαι*, significat puellam demulcere, atque ita demum conciliare, ut uxorem ducas, a *πτίλος*, quod arietem significat mitem et mansuetum. Herodotus. *εκτιλῶσαντος* τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων. Hinc *εκτιλόμενος*, Pausaniæ, qui cuiquam familiaris est factus. Sed in vulgatis Lexicis legendum *πιλοῦσθαι*, et *εκτιλῶσαντο*, et *εκτιλωμένοις*. Varias τοῦ *πτίλου* significationes in iisdem Lexicis vide.

κτισὺς, ὅς, ἡ. Vide *κτισήν*. ix. 97. *κτισήν*. ibid. In Stephani codice sic scriptum legitur: sed perperam. Scribendum enim per *υ*, *κτισύν*. Quam emendationem Eustathio debemus acceptam referre. qui in commentariis τῆς Ἰλιάδος T. 1180. 7. hæc tradit. ἡ δὲ βρωτὺς, Ἰώνων ἐστὶ σχηματισμὸς, ὡς καὶ ἡ ἰδητύς. καὶ ἡ ὄτρυντύς, ἥτοι ὁ ἐρεθισμὸς ὁ ἐκ τῆς *παροτρύνειν*. καὶ ἡ *κτισὺς*, ἥτοι ἡ τοῦ *κτιζομένου* *ποίησις*. *κτισύν* γοῦν *Μιλήτου* *Φησὶν* Ἡρόδοτος. Idem in indice, *κτισὺς*, ἡ *κτιζομένη* *τινὸς οἰκοδομήματος* *παρασκευή*, οἷον *κτισὺς Μιλήτου παρὰ Ἡροδότου*. Idem Eustath. in comment. in Dionys. de Situ Orbis, 109. ed. H. Steph. hunc

Herodoti locum afferens, scribit *κτίσιν*, quod commune. Ἐπιστομῆτος ἐπὶ Μιλήτου *κτισύν*. ix. 97. Valla: Sectans ad coloniam Mileti collocandam. Æ. P. Hoc verba sonant, Secutus ad Mileti ædificationem, i. e. ad Miletum ædificandam, sive condendam secutus. *κτος*, *στος*, *τος*. Nominum multorum terminatio passiva, quæ vim activam habent. Vide *ὀνόματα πολλά*. &c.

κυκλεύειν, et *κυκλείσθαι*. Ion. et poet. pro com. *κυκλῆν*. Circumdare. Circumire. *οἱ βάρεδροι μηχανοῖδης ποιήσαντες τῶν πᾶν*, *ἐκυκλεύοντο*, ὡς *περιλαβοῖσιν αὐτούς*. viii. 16. Barbari facta lunata navium [acie,] circumdabant [eos, vel circum eos ferebantur,] ut eos comprehenderent, [vel circumdatos caperent.]

κύκλος, ὁ. Circulus. Orbis. Vicissitudo, quæ fit in orbem. *κύκλος τῶν ἀνθρωπίνων ἐστὶ περιγμάτων*. Circulus est humanarum rerum. Rerum humanarum est quædam vicissitudo. Sic etiam Galli, *Chaque chose a son tour*. Videtur autem Herodotus hic alludere ad Fortunæ rotam, cui fortunam omnesque res humanas fabulæ fingunt impositas, propter earum instabilitatem et inconstantiam. Subjicitur enim, *περιφερόμενος δὲ, οὐκ ἔσθ' αἰετὶ τὴς αὐτοῦς εὐτυχίαν*. Circumlatus vero, rotatusque, non sinit eosdem semper secunda fortuna frui. i. 207.

κυκλοτερές, ὁ καὶ ἡ. com. Orbiculatus. Circularis. Rotundus. *γράφουσι τὴν γῆν κυκλοτερέα ἐῶσαν ὡς ἀπὸ τόρνου*. Terram ut torno elaboratam scribunt esse orbiculatam. At Valla vertit, tanquam tornum factam esse orbiculatam. Verum a Græcis verbis, et sensu, nimis recedere videtur. iv. 36, 184.

κυματὶς, ου. Ion. et H. N. pro com. *κυματίς*, ἡγουν *κυματού-*

μινος, ἢ κυμαίνων. Fluctuans. Fluctibus agitat. Commotus. κυματίνης ὁ ποταμὸς ἐγένετο. Fluvius fluctibus agitari cœpit. ii. 111.

κυματίνης ἄνεμος. viii. 118. Ventus impetuosus, qui fluctus in aquis excitat. Vehemens tempestas.

κυματώγη, ης, ἡ. N. H. Littus, ad quod undæ feruntur, ac franguntur. pro quo poetice συναντήτως dicitur αἰγιαλὸς et ῥηγμὶν, ἴσος. iv. 196. κρηνηῖον ἐπὶ τῆς κυματώγης κείμενον. ix. 100. Valla: Caduceum super fluctus positum. Æ. P. Caduceum in littore positum.

κυματωγή, ἡς, ἡ. idem. ac τὸ κυματώγη, ης. alterum ὀξυτόνως, alterum παρεξυτόνως scriptum. Littus. ἐπὶ τῆς κυματωγῆς. V. Hom. 19, 34. In littore. Vide κυματώγη. Sed fortasse, cum idem sit vocabulum, et eadem significatio, constanter etiam idem accentus videretur servandus. Vel, si codex est sanus, hæc accentus varietas est observanda.

κυνηγέσιον. Ipsi canes, ipsi venatores, et omne venationis instrumentum. i. 36.

κυρβαῖος, αἶα, ον. Vocabulum Homericum, quod in vulgatis Lexicis non exstat. Videtur autem tribui rebus, quæ supra κύρβας, i. e. tabulas poni servarique solent. Ut κυρβαῖη μάζα. Placenta, quæ supra tabulas posita servabatur. Vel (quod longe probabilius) excelsa, tumens, sublimis, τῶν κύρβαιων instar. Κυρβαῖη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἐρποι μάζα. V. Hom. 33. Sublimis vero semper in arcam panariam veniat placenta. Vel, Tumens, id est, magna, ampla, &c. Vide κυρβασία, et κύρβας, apud Suidam, Pollucem, et alios. Vel, Sublimis vero semper in arca panaria serpat [augeatur, crescat,] placenta. Nam κάρδοπος hic accipi potest et pro arca, in qua panis servatur, et pro vase ligneo, et oblongo, in quo farina pinsi-

tur, et massa subigitur, quod a Græcis μάκτρα, ας, vocatur, παρὰ τὸ μάττειν, pinsere, subigere. Quidam Latine mactram, et mortarium, appellant. Gall. dicitur a nonnullis *empuloir*, quod in hoc vase concavo massa. i. e. farina macerata, et aqua subacta, quæ vulgo pasta nominatur, a pistoribus vel aliis agitur, ac subigatur, panis conficiendi causa. Ab aliis dicitur *une mai*, ab aliis *une huche*, ab aliis *un auge*. Sed mactra Græcum est vocabulum. Vide μάζα.

κυρβασία, ης, ἡ. Ion. pro com. κυρβασία, ας, Galeæ genus. De quo Suidas. Σκύθαι περὶ τῆς κρηνηῖος κυρβασίας ἐς ὅζον ἀπιγμένης ἐρβάς ἔχον πικρηγυῖας. vii. 64. Scythæ in capitibus cristatas cassides gestabant, in acutum erectas, atque compactiles. Sic Valla. Sed ita res melius indicabitur. Galeas in acutum desinentes, vel, in mucronem fastigiatas, erectas, compactas. i. e. Ita compactas habebant, ut in mucronem essent fastigiatæ, quas erectas gestabant.

κυρεῖν. Ion. et poet. Assequi. Consequi. Computem fieri. κυρεῖν τίκων. Liberos adipisci. Liberos habere. i. 31. τυχεῖν τὸ ἀνθρώπῳ ἄριστόν ἐστι. Consequi quod homini optimum est. ibid. ἰδίωτο τοῦ δήμου φυλακῆς τινος πρὸς αὐτοῦ κυρεῖν. Populum rogabat, ut aliquam custodiam, aliquod præsidium, ab eo impetraret. i. 59. ταφῆς κυρεῖν. Sepulturam consequi. θάπτειν. Humari. i. 112. ii. 136.

κυρεῖν ἀτιμίας. Ion. pro com. τυγχάνειν ἀτιμίας, quod ab Homero ἀτιμᾶσθαι, et ἀτιμάζεσθαι dicitur. Ignominia affici. Cum ignominia contemni. ἀτιμίας πρὸς ἑμῶν κυρήσας. vii. 158. A vobis ignominia affectus. Vel, Cum ignominia contemtus.

κυρεῖν δίκης. Herodotea locutio. ix. 116. Dare pœnas.

κυρή ήμερη. Ion. pro com. κυρία ήμερα. Dies statutus, ac certus. i. 48. ἐπίτι η̄ κυρή ήμερη ἐγένετο τῆς ἀποκρισίας. Cum dies responsi statutus advenisset. v. 50. Vel, Dies responso reddendo præstituta. ήμεραι αἱ κύριαι. v. 93.

Κύρος, vel ut passim apud Ctesiam scribitur, si modo codex mendo caret, Κύρος non προκρισπαμένος, at παροξυτώνως, apud Persas pro Sole videtur accipi. Sic enim Ctesias Pers. 48. τίθεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἡλίου Κύρον. Sed et Xenophon et Suidas aliter sentiunt. Eos consule.

κυφίλη, ης, ή. com. Quid autem hoc significet, apud Suidam pluribus docetur. Modo vas vinarium. Modo alveare. Interdum mensuram sex medimnos capientem. Nonnumquam etiam interiorem aurium partem, sordes, et excrementa. Alias arcam, ut hoc loco. ἐς κυφίλην κατακρύπτει. In arca occultat. v. 92. §. 4. Valla: In mensura frumentaria occultuit. καὶ οἱ διαφυγόντι τοῦτον τὸν κίνδυνον. ἀπὸ τῆς κυφίλης ἱπαννυμῆν Κύφελος οὔνομα ἐτίθη. ibid. §. 5. Valla: Et filio impositum est nomen Cypselo, ob periculum hoc, quod devitaverat in cypsela, id est, mensura frumentaria. Sed parum commode. Vertendum enim, Eique cum hoc periculum vitasset, a Cypsela, [id est, arca, in qua latuerat,] cognomine desumpto, Cypselus nomen est impositum. Hanc interpretationem Pausanias in El. lib. i. p. 164. typ. Wechel. aperte verbis hisce confirmat. Λάραξ δὲ κίδρυς πιποίηται. et paulo post, ἐς ταύτην λάρακα Κύφελον τὸν Κορίνθου τυραννίσαια ἀπέκρυψεν ή μήτηρ, ήνικα τεχθέντα ἀνευρεῖν αὐτὸν σκεδὴν ἐποιήντο οἱ Βακχιάδαι. τῆς μὲν δὴ σωτηρίας εἵνεκα τοῦ Κυφίλου, τὸ ἀπ' αὐτοῦ γένος οἱ ὀνομαζόμενοι Κυφελίδαι τὴν λάρακα ἐς Ὀλυμπίαν ἀνέβισαν. τὰς δὲ λάρακας οἱ τότε ἐκάλουν Κο-

ρίνθιοι κυφίλας. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ὄνομα Κύφελον τῷ παιδὶ θίσθαι λίγῃσι. Sed Herodoti locus aliquam habet difficultatem ob illud vocabulum ἱπαννυμῆν, cui subijcitur οὔνομα. Nam discrimen aliquod inter ἱπαννυμῆν, et simplex οὔνομα, videtur esse. Huc adde quod et præpositio κατὰ subauditur ἢ τῷ ἱπαννυμῆν. Non raro tamen (ut suo loco variis exemplis demonstratur,) ἱπαννυμῆν pro οὔνομα sumi constat. Valla et Stephanus hanc difficultatem sua βραχυλογία caute vitarunt. Fortasse hæc idem valent, ac si dixisset Herodotus ἀπὸ τῆς κυφίλης ἱπαννυμῆς Κύφελος οὔνομα ἐτίθη. Hanc interpretationem sequor, quod in præsentia meliorem non animadvertam. ἱπαννυμῆν vero dicit, quia revera nomen ab arca desumptum, Cypselo fuit impositum, quod et nominis, et cognominis vim habebat.

κύρτη, ης, ή. Ion. et poet. ac H. V. Nassa. Cavea. ἔλαβον ἂν σφίως ὡς ἐν κύρτῃ. Ipsos ut in cavea, nas-save, cepissent conclusos. i. 191.

κῶλον, τό. com. pro μέρος. Membrum. Latus. Pars. τὰ μὲν τρία τῶν κῶλων ἐστὶ ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἐν, ἱπιδάτῃ. Ac tria quidem [illius loci] latera sunt prærupta, ab uno vero [latere locus ille] ascendi potest. iv. 62. τοῦ τυχῆος κῶλον ἕκαστον. Unum quodque murorum latus. iv. 108.

κωπῆς, εἰς, οἱ. Ion. et poet. pro com. κωπηλάται, ὧν. et ἱρέται. Remiges. παρὰ τὸ τὰς κώπας ἑλάνυν, καὶ ἱρέσυν. a remis agendis, et remigando sic appellati. v. 23.

κωφός, ὁ. Ion. et com. Surdus. i. 34. ὁ διαφθαρμένος τὴν ἀκοήν. Qui sensum auditus corruptum habet. i. 38.

Λ.

ΛΑΒΕΙΝ ἢ φρενί. ix. 10. Vide φρενί. Vide et ῥέος.

λαβείν, ὦ. ἦσιν. Ion. et poet. pro com. λαμβάνω. Capiō, occupo, deprehendo. Οἷά μιν καταλαβέηκε. Qualia sibi contigissent. v. s. Qualia ipsum deprehendissent. iii. 42. ὁ δαίμων τὸν ὑμέτερον βασιλεία λαλάσκει. Dæmon vestrum regem occupavit. iv. 79. viii. 122.

λάβρος, ὁ. Ion. et poet. pro com. σφοδρὸς, vehemens. q. d. λίαν βαρύς. Valde gravis. alias λάβρος, vorax. παρὰ τὸ λίαν βεβαῖν. Valde vorare. iv. 50. λέγεται ὕσαι ὕδατι λαβροτάτω. Aqua vehementissima pluvisse fertur. i. 87. ἄμβρος λάβρος. viii. 12. Vehemens imber, sive pluvia vehemens.

λαγχάνειν. Sortem alicui obtingere. λαγχάνει Βαγαίος. Bagæo sors obtingit. Gallice, *Le sort tomba sur Bagæus*. iii. 128. λαχὼν ὁ Βαγαίος. Cum sors Bagæo obtingisset. ibid.

λαγὼς, οὖ, ὁ. Ion. et poet. pro com. λαγώς. Lepus. ἀπορρίψας τοῦ λαγῶ τὴν γαστέρα. Resuto, cunctoque leporis ventre. i. 123. iv. 134.

λαγὼς, ὦ, ὁ. Ion. et Attice, pro com. λαγμός, οὖ. Lepus. λαγὼν μηχανησάμενος. Cum leporem arte composuisset, ac adornasset. i. 123. δίδοντα τὸν λαγὼν. ibid. τὸν λαγὼν ἀνίσχισι. Leporem aperuit. i. 124.

λαθραίως. Adverbium Herodot. quod in vulgatis Græco-latinis Lexicis nullius auctoris exemplo confirmatur. Com. λάθρα, καὶ κρυφίως. Clam. Furtim. συνέβη τὴν παῖδα μινύσαν ἀνδρὶ λαθραίως, ἐν γαστρὶ σχεῖν. V. Hom. 2. Accidit ut hæc puella cum viro clam congressa, gravis fieret. Vel, Clam viro mixta, [foetum] in utero haberet, [prægnans fieret.]

λαισῆιον, ου, τό. Ion. et poet. Eustath. εἶδες ἀσπίδος ἐκ λασιῶν βυρσῶν ἀκατεργάστων γυμνασίων, ὅθεν καὶ

λέγεται. Idem λαισῆια, τὰ ἐν τῇ λαίᾳ φερόμενα ἀμαζονικά ἀσπίδισκια. id est, Clypei genus ex densis bubulis pellibus non conditis, ac opere expolitis; at rudibus, vel etiam crudis; unde nomen sumtum. Alias sic appellantur parva Amazonica scuta, quæ in sinistra manu feruntur. Peltæ autem intelliguntur, de quibus Virgil. Æn. i. 494. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis Penthesilea furens. Priore ἰτυμολογίαν Herodotus. vii. 91. his verbis confirmat, Λαισῆιά τε ἔχον ἀντ' ἀσπίδων, ἀμοδοίης πεποιημένα. Valla: Pro scutis parmulas e crudo bovis corio factas habebant. Valla igitur λαισῆιον pro πέλτη sumsit. Quod enim Latine parma, id Græce πέλτη, ut quidam tradunt in illud Virgilii carmen, quod exstat Æneid. ix. 548. Ense levis nudo, parmaque inglorius alba.

λάκκος, ου, ὁ. com. Vivarium. Fossa. Lacus. Puteus. Cisterna. vii. 119.

λαμβάνειν δίκην, apud Herodotum dicitur et is, qui pro suo peccato pœnas alicui dat, pœnasque tanquam sui peccati pretium, atque præmium, ab eo accipit. Οὗτος ἀπαιτῶντί τι, καὶ λόγον ἔχει οὐδὲνα, ἐς ὃ ἔλαβε τὴν δίκην. Hic parere noluit, nec ullam imperatorum rationem habere voluit, donec pœnas dedit. i. 115. Sic et Galli, *Jusques à tant qu'il eût reçu son châtiment*. Sic etiam λαμβάνειν μισθόν. *Recevoir son payement, ou salaire*.

λαμβάνειν ἐπιχίρησιν τινα. Herodotea locutio, pro com. ἐπιχιρῆν τι. Aliquam aggressionem suscipere. pro, Aliquid aggredi. iii. 71.

λαμβάνειν τινὰ πίστιν, καὶ ὀρκίαισι. Herodotea locutio. Aliquem fide, et jurejurando sibi obstringere. Φίλον προεκτινάγντο, πίστιν τι λαβόντες,

καὶ ὀρκίοισι. Amicum sibi adjunxerunt, eum fide, et jurejurando sibi obstringentes. iii. 74. Valla parum fideliter hæc videtur vertisse, accipientes fidem, ac jururandum. quasi legerit, πίσιν, καὶ ὀρκία λαβόντες. Sensus quidem bonus. Sed tamen locus accipiendus, ut verti.

λαμβάνειν πείρας. περιίνισθαι. τιλοῦσθαι. Perfici. Ctesias Pers. 10. λαμβάνει πείρας ἢ πράξεις. Res ad exitum perducitur.

λαμπαδηφορίη, ης, ἡ. Ion. pro com. λαμπαδηφορία, ας. Lampadum gestatio. Quis autem esset hic mos, quis dies festus, in quorum Deorum honorem, et qua de causa celebraretur, vide apud Aristophanem ἐν Βατράχοις. v. 131. Ἀφαιμένη τὴν λαμπαδὴν ἐντεύθην θεῷ. Scholiastes Græcus ait illic intelligi τοὺς λαμπαδιστὰς ἀγῶνας. λαμπαδηδρομίαι δὲ (inquit ille) γίνονται τρεῖς ἐν τῷ Κεραμικῷ, Ἀθηαῖς, Ἡφαίστου, Προμηθεῖας. Κεραμικὸς δὲ τόπος Ἀθηναίων ὅπου συντίλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ ἐνιαυτὸν, λαμπαδοῦχον ἀγῶνα. Consule et ejusdem Comediæ v. 1130. Φυσῶν τὴν λαμπαδὴν ἔφευγε. Schol. τῶν λαμπαδηφόρων, καὶ τῆς λαμπαδηφορίας mentionem facit. Hinc verbum λαμπαδηφορεῖν, quod et λαμπαδοῦχιν ἀπὸ τοῦ λαμπαδοῦχου. Vide et Suidam in voce λαμπαδός. Herodot. viii. 98. ὁ μὲν δὲ πρῶτος δραμὼν παραδίδωι τῷ δευτέρῳ, ὁ δὲ δεύτερος τῷ τρίτῳ, &c. κατὰ πῆχ' ἑλ- λησι ἢ λαμπαδηφορίῃ, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπιτελέουσι. Valla satis fideliter hunc locum Latine vertit. Quare Lector eum consulat. Nos enim pro virili studemus brevitati, præcipue quoties nulla se nobis offert difficultas.

λάβεσθαι. Ion. et poet. futurum verbi λάζομαι. quod ita formatur. λήβω. aorist. 2. act. ἔλαβον. hinc λάβω, unde λαβάξω, κατὰ συγκοπὴν λάξω, quod inusitatum: hinc deductum λάζομαι, et λαζύνω, et

λάζυμι. De quibus Eustath. Idem autem significat ac λαμβάνω. Caprio. Accipio. ἤμαλλον λάξομαι δέκα δραχμάς. vii. 144. Decem drachmas erant accepturi.

λάξεις, ιος, ἡ. N. H. Sors. Portio. Pars. pro comm. λήξις. μοῖρα. μέρος. Δευτέρῃν λαξὴν ἔχοντες Βουδινοί. Budini secundam partem habentes. iv. 21. Sic enim hoc nomen videtur scribendum, quod Ἰωνικῶς τὸ η εἰς α sit conversum. In vulgatis tamen Lexicis, et in Stephani codice nomen hoc παροξυτονεῖται, λαξίς. quæ scribendi ratio si bona, vocem hanc non a λήξις deductam dices, quæ ab inusitato λήχω, ξω. sed a nomine λάχης, κατὰ συγκοπήν. λάχης vero, a λαχέω, ῶ. ἦσω. quod ab ἔλαχον aor. 2. act. τῷ λήχω. Hæc igitur scribendi varietas est observanda. ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη τῶν λαξίων, Σαυροματιῶν ἐστὶ. Sed prima quidem portio est Sauromatarum. ibid. Valla videtur nomen τῶν λαξίων accepisse pro proprio populorum quorundam nomine. Vertit enim, Laxiorum. Quod ei condonandum. Nam Stephani codex eum in hunc errorem impulit, quia per majusculum Λ scriptum habet Λαξίων.

λαμπροφωνία, ης, ἡ. Ion. pro com. λαμπροφωνία. vi. 60. Valla vocalitatem vocat. Sed fortasse melius si vocis claritatem appellemus. Sic enim et Cic. Acad. Quæst. lib. i. §. 5. ed. Ern. de vocis laude verba faciens loquitur.

λαμφθεῖς. et composita. Vide λάμψομαι.

λάμψομαι, η, ιται. Ionic. et Dor. λαμψοῦμαι. pro com. λήψομαι. verso η in α. et inserto μ. vel ab ἔλαβον aor. 2. act. quod a λήβω deductum, fit præsens λάβω, unde λαβάνω, hinc λαμβάνω, et per syncopen λάμβω inusitatum, unde istud λάμψομαι, et alia hinc legitime formata. Capiam. Accipi-

am. ὡς μιν λάμψαι. Ut ipsam capias. i. 199. id est, ut ipsa potiaris. λαμβάνειν. Captum, vel deprehensum fuisse. ii. 89. pro λαμβάνειν. ἀπολαμβάνειν. Intercepti. ii. 115. παραλαμβάνειν, pro παραλήψεται. ii. 120. δῶρα λαμβάνειν. Dona accipient. iii. 36. διαλαμβανόμενος, pro διαλελημένος. Distinctus. Divisus. iii. 117. [Hinc deductum τὸ καταλαμπνέσθαι. iii. 127. de quo suo loco.] ἀπολαμβάνειν. Urbem recepturus erat. iii. 146. καταλαμβάνεται peculiari quodam modo positum. iv. 33. εἰ σφίας αὖ καταλαμβάνεται, ἀποστέλλοντας μὴ ἀποδέκτοισι. Si ipsis semper accideret, ut [aliquos] mittentes, [eos] non reciperent. id est, ut eos, quos mitterent, non reciperent. Vide καταλαμβάνειν, et καταλαβών, ὦ. διαλελημένος, pro διαλελημένος. Interceptus. Corruptus. Comprehensus. iv. 68. ὁ τουτῶν θάνατος καταλαμφθῆς ἐσινγήθη. Horum mors deprehensa, quamvis manifeste fuisset deprehensa, patefacta, tamen silentio suppressa fuit. v. 21. οἱ Λυδοὶ ἀπολαμφθέντες πάντοθεν. Lydi undique circumventi. v. 101. καταλαμφόμενοι τὰ πρῆγματα. Res occupaturum. vi. 39. νῆες ἀνάγκη λαμβάνειν. Naves necessitate, id est, per vim acceptæ, extortæ per vim. vi. 92. τὴν ἀξίαν [δικήν] οὐ λάμψαι. Dignas pœnas non accipies, i. e. dabis. vii. 39. vel χάριν sub. dignam gratiam non accipies. dignum præmium non accipies. παραλαμφόμενος. vii. 157. μὴ λαμβάνειν. vii. 239. Ne caperetur, vel, ne deprehenderetur. ὡς δῶρα παρὰ βασιλῆος λάμψεται. viii. 10. Ut dona a rege acciperet. ἐν ὀλίγῳ ἀπολαμφθέντες. viii. 11. In exiguo [loci spatio] intercepti. ix. 114. ἐν ἡσὶ ἀπολαμφθέντες. In insula intercepti. viii. 70. ἀπολαμφθέντες ἐν τῇ Σαλαμῶνι. viii. 76. ἀπολαμφθείς ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

viii. 97, 108. ὡς ἀπολαμψέσθαι συχνούς. ix. 38. Quod multos interciperet, vel, intercepturus esset, ἀπολαμψέσθαι. Intercepti. ix. 51. καταλαμφθέντες. ix. 58. Intercepti, vel, comprehensi. Δοκίαν αὐτὴν μᾶλλον λαμβάνειν. ix. 108. Existimans se facilius ea potiturum. v. s. Existimans fore ut eam facilius caperet. ζῶντες ἐλάμψθησαν. ix. 119. Vivi fuerunt capti.

λάσθη, ης, ἡ. N. H. pro quo com. χλαίη. ὀλιγωρία. Subsannatio. Irisio. Insultatio. Contemptio. ἐπὶ γέλωτι, καὶ λάσθη. Derisionis, ac insultationis causa. vi. 67.

λαῦρα, ας. Ion. et poet. consule Eustath. Vicus, qui com. ῥύμη, Gallice Rue vocatur. i. 180.

λαίανειν. com. pro quo et δηοῦν. Cædere. Corrumper. Vastare. τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα λαίανοντες. Ea, quæ ex terra nascebantur, corrumpentes, terræ germina cædentes, vastantes. iv. 122.

λαίανειν. comm. Lævigare. Polire. Expolire. Exornare. λέωνας τὸν Μαρδονίῳ λόγον. viii. 142. Expolita, vel exornata Mardonii oratione.

λέγειν epistolæ tributum, vel alicui scripto, significat epistolæ, scriptique alicujus argumentum, vel id, quod in epistola, scriptoque continetur. Ut, τὰ γράμματα ἔλγου τὰς. Literæ hæc dicebant. Hæc in literis continebantur. i. 124, 187. ii. 106. iv. 91. viii. 22.

λέγειν cum duobus accusat. ut et Attice. ἐγὼ ἐγὼ σε λέγω. pro, σοὶ λέγω. Illud ego tibi dico. Illo te nomine ego appello. i. 32.

λέγων. Redundans, et nihil ad significationem præcedentis verbi addens. ἔφη λέγων. Dixit dicens, pro simplici, dixit. iii. 156. Sic λέγει Φας. v. 50.

ληλατεύειν. Ion. et poet. Prædari. Diripere. Populari. τὸ πωδῖον ληλατεύουσι. Planitiem populantur. ii.

152. *ληλατῆσαι τὴν πόλιν.* Urbem diripere. v. 101.

λεῖμμα, το, τό. com. pro quo et τὸ *λεῖψανον.* Reliquiæ. i. 119.

λειογίνιος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Læves malas habens. Tenui, mollique barba præditus. Genas læves habens. v. 20. *ἄνδρας λειογίνιους.*

λείπασθαι. com. Relinqui. Deseri. Deficere. Deesse. Non adesse. Non interesse. Abesse. ἔφασαν ἐ-
διμῇ κακότητι *λειφθῆναι τῆς ναυμα-
χίας.* vii. 168. Dixerunt se nulla
malitia a navali prælio abfuisse.
Vel, Dixerunt se per nullam
malitiam a pugna navali abfu-
isse. Valla nihil ad rem hoc loco
videtur dicere. Steph. licet in-
terpretatione liberiore utatur,
melius tamen Herodoti mentem
interpretatur.

λειποστρατή, ης, ἡ. Ion. pro com.
λειποστρατία. Expeditionis deser-
tio. Militiæ desertio. Militiæ de-
sertæ crimen. v. 27.

λεός, ὁ. Ion. et Attice, pro com.
λαός. Populus. i. 22.

λειλογισμένως. Adverbium Herodot.
Prudenter. Cautè. *ἐπὶ τὸν χρυσὸν
ἐλαύνουσι λειλογισμένως.* Ad aurum
legendum cautè procedunt. iii.
104.

λέλογχα. Præteritum perfectum
medium, ab inusitato *λέγχω,* pro
quo dicitur usitatum *λαγχάνω.*
Sortior. Sortio aliquid accipio,
vel possideo. Sortitione facta
aliquid mihi obtingit. *θεοὶ, τοὶ
Περσίδα γῆν λειλόγχασι.* Dii, qui
Persicum agrum sunt sortiti. vel,
Dii, qui Persidem sortito possi-
dent. Vel, Dii, quibus agri Per-
sici tutela sortito obtigit. vii. 53.

λελογχῶς, ὅτος, ὁ. com. Qui est.

τῶν ἀποίκων λειλογχότα. V. Hom. 2.

Qui erat de colonorum numero.

Fit autem ab inusitato *λέγχω,*

pro quo *λαγχάνω.* Vide Gram-
maticas.

λίσχη. Ion. atque com. pro mag-
gis frequenti *λόγος.* Sermo. Col-

loquium. [*φασὶν αὐτὸν*] ἀπαίεσθαι
ἐς *λίσχη*ν περὶ τῆς Νύκας. Aiunt ipsum
in sermonem, vel colloquium de
Nilo venisse. ii. 32. *γενομένης λί-
σχης ὅς γένοιτο αὐτῶν ἄριστος.* ix. 71.
Habito sermone quisnam ipso-
rum fortissimus fuisset.

λίσχη, ης, ἡ. Locus, in quo quis
agit, ac loquitur. Quid autem
proprie *λίσχη* diceretur, docet
Eustathius in comment. in Σ.
τῆς Ὀδυσσεΐας. 1849. 1. dum Ho-
meri versus illos interpretatur,
Οὐδ' ἐθέλεις εὐδυν χαλκῆϊον ἐς δόμον
ἰλθών, ἤτεον ἐς *λίσχη*ν. Varias τῆς *λί-
σχης* significationes, et verborum
hinc formatorum compositiones
apud Suidam vide. *κατίζων ἐν ταῖς
λίσχαις τῶν γερόντων.* V. Hom. 12.
In senum conventiculis sedens.
*τὸν λόγον, ὃν καὶ ἐν ταῖς λίσχαις
ἔλεγεν.* ibid. Verba, quæ et in con-
venticulis dicebat. ἐν ταῖς *λίσχαις.*
V. Hom. 13, 15.

λεσχηνεύειν. V. H. Celebrare. Vide
περιλεσχήμεντος. ii. 135.

λεσχηνεύειν. Et composita. V. H.
ibid. Garrere. Nugari. Confabu-
lari. Colloqui. ὡς *προλελεσχήμε-
νων αὐτῶ ἀποστάσιος πέρι.* Quod
cum ipso de defectione prius col-
locuti fuissent. vi. 4.

λείβειν. Lapidibus obruere. Vide
compos. *καταλείβειν.*

λευκανθίζειν. V. H. Albicare. Can-
didum esse. Colore candido præ-
ditum esse. *προεΐπας αὐτοῖσι, τὸν
ἀν μὴ λευκανθίζοντα ἴδανται, τοῦτοι
κτείνειν.* viii. 27. Cum ipsis præ-
dixisset, ut quem albicantem non
conspexissent, eum occiderent.

λευκοεργής. vii. 76. Vide *πρόβολος.*

λευκόλιον, υ, τό. N. H. Album li-
num. vii. 25, 34, 36.

λευκόφρευσ ἀγορή. Quid. Quando.
Cur. iii. 57.

λευστή, ἥρος, ὁ. Dignus, qui lapidi-
bus obruatur. Suidas, ὁ δὲ *παλα-
μαῖος, καὶ λευστή* ἐκείνος, ἥτησι *ἐπα-
νυμίαν λαβῶν* Εὐτυχῆς, ὁ *καταλευ-
σθῆναι* ἄξιος, *τεντέσι* λιθοβοληθῆναι.

καὶ Αἰλιανός. ἵνα τὸν τῶν κακῶν αἵτιον, καὶ λυσῆρα ἀφανίσωσι. Valla non passive: sed active vocem istam accepit. ἡ Πυθὴ χρᾶ ἐκείνῳ εἶναι λυσῆρα. Pythia respondet illum esse lapidatorem. Sed Suidæ verbis fides hoc saltem loco potius habenda. Cur autem Clisthenem Pythia vates dignum esse dixerat, qui lapidibus obrueretur? Ob impietatem, et scelera, quæ jam patrarat, et patrare cupiebat. Ex ipsis Herodoti verbis facile potest colligi, quid sibi velit hoc vocabulum. Consule locum.

λειωσφέτερος, ου, ὁ. N. H. quod in vulgatis Lexicis non reperitur. q. d. ὃν τινες ἐκ τοῦ λιῶ, τούτῃς λαοῦ, τῷ σφετέρῳ ποιοῦσιν, ἡγουν πολίτην. Quem aliqui ex suo populo, id est, civem faciunt. Quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt. Κλυτιάδην Λακιδαιμόνιοι λειωσφέτερον ἐποίησαντο. ix. 9. Clytiaden Lacedæmonii sua civitate donarunt. Vel, suæ civitatis jure donarunt. Quod infra dicit apertius, ἦν μὲν πολίτην σφέτερον ποιήσανται.

λειωφόρος. Ionice, et Attice pro com. λαοφόρος. δημόσιος. πυλαιοφόροι. Portæ publicæ. i. 187.

λήθη. Ion. poet. com. Oblivio. λήθην ποιούμενος τὰ μιν ἔργα. Oblivus eorum, quæ ipsi fecerat. i. 127. pro λήθην ποιούμενος ἐκείνων, ὃ αὐτὸν ἐποίησατο. ἐπιλαθόμενος ὧν αὐτὸν ἐποίησατο.

λήθη, ης, ἡ. com. Oblivio. λήθην ἐκείνων ποιούμενος. viii. 79. Herodotea locutio. pro quo poeta diceret ἐκείνων ληθόμενος. com. vero, ἐκείνων ἀμνηστῶν, vel ἐπιλανθανόμενος. Illorum oblitus. Illorum memoriam deponens. Illa mandans oblivioni.

ληΐζεσθαι. Ion. et poet. Prædari. Latrocinia exercere. Rapere. Eripere. τὸν κρητῆρα ἐληΐσαντο. Craterem eriperunt. Rapuerunt.

iii. 47. ληΐζόμενοι. iv. 112. ληΐσμέναι τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας. Qui mulieres Atheniensium, vel Atticas mulieres rapuerant. iv. 145. τὰ χρήματα ληΐσσαι. Pecunias prædabitur, rapiet. vi. 86.

λήη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro com. λεία. Præda. iv. 64. ἀπὸ λήης ζῶσι. Ex præda vivunt. iv. 103. τοὺς πολέμιους λήην θίσσαι. Hostes diripere. iv. 202. διδάσαντο τὴν λήην. viii. 121. Prædam diviserunt. μετὰ τὴν διαίρεσιν τῆς λήης. viii. 123. Post prædæ divisionem [factam. post prædam divisam.] τὴν λήην προΐξαγαγόντες ἐς τὸν αἰγιαλόν. ix. 106. Cum prædam in littus exportassent.

λήιον, τό. Ion. et poet. Seges. λήϊον ἐμπιπραμένον. Incensa segete. i. 19. τὸ λήιον ἀνέμῳ βιάμενον. Seges violenter agitata. ibid.

λήϊστος, ὅς, ἡ. N. H. pro quo com. λεία. Præda. ζῆν ἀπὸ πολέμου, καὶ ληϊστος. Ex bello, prædaque vivere. v. 6.

λήϊτον, υ, τό. Curia. Locus publicus, in quem magistratus conveniunt. Vocabulum est Achæicum, ut ex Herodoti verbis patet. vii. 197. λήϊτον καλῶσι τὸ πρυτανεῖον οἱ Ἀχαιοί. Quod [alii Græci vocant] πρυτανεῖον, id Achæi λήϊτον appellant.

λῆμμα, τος, τό. Sic apud Herod. vii. 99. scribitur. Præsens animus. Virilis, et fortis animus. Acer, et præsens animus. Animi præsentia. Fiducia. Audacia. ὑπὸ λῆμματός τε καὶ ἀνδρείης. Propter animi præsentiam, et virilitatem, sive virilem fortitudinem. Sed λῆμα, per simplex μ, et λῆματος videtur ibi scribendum. Maximum enim est discrimen inter utrumque. Consule Suidam, et alios. Ab hoc λῆμα deducitur nomen ληματίας, υ, ὁ. Generosus. Arrogans. Superbus. et verbum ληματιᾶν. Generosos spiritus gerere. Superbum et arrogantem

esse. In vulgatis Lexicis fit mentio hujus loci, recteque λήματος per alterum μ scribitur. Error typographicus est, qui facile corrigi potest.

λήμμα, το, τό. com. Audacia, animi praesentia. λήμματι, καὶ ῥώμῃ ἐκ ἴσων ἐσαν οἱ Πέρσαι. ix. 62. Audacia, et robore non inferiores erant Persæ. Sed et hic fortasse per simplex μ vocem scribere præstaret.

Λήμνια ἔργα ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα πάντα τὰ σχετλια νινόμεσαι καλίσσθαι. vi. 138. Lemnia facinora per Græciam, sive in Græcia, vocari consueverunt omnia crudelia facinora. Cur. ibid.

λιθόλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ. Lapidibus obrutus. λιθόλιθος ἐγγύου. Ctes. Pers. 45. Lapidibus obrutus fuit. pro quo dicitur infra συνανήμως unica voce, κατελιύσθη. Ibid. 50.

λιθοτομίαί, αἱ. com. Lapidicinæ. ii. 8, 124, 158.

λιμαίνω. Ion. et poet. ἀπὸ τοῦ λιμῆ deductum. Fame laborare. ἵνα μὴ λιμήνῃς ὁ στρατὸς. Ne exercitus fame laboraret. vii. 25.

λιπαρῶν. Ion. et poet. Orare. Precibus instare. Perseverare. παρὰ τὸ λίαν παρῆναι. Vehementer alicui, et assidue adesse, rei alicujus petendæ gratia. λιπαριόντων αὐτῶν. Cum illi [eum] precibus urgerent. Eum vehementer roga-
rent. i. 86. διάγων λιπαριόντας. Vitam perseverando, et in eodem rerum statu permanendo, traducere. i. 94. ἐλιπαρεῖς ἰσορίων. Sciscitari perseverabat. Perpetuo sciscitabatur. iii. 51. λιπαρῶν τῇ πόσει. Potationi indulgere. In potatione perseverare. vel, In potatione diu permanere. v. 19. ἡμεῖς μέντοι λιπαρήσομεν ἔτῳ, ὅπως ἂν ἔχωμεν, ἔδην λυπτόντες ἡμῶς. viii. 144. Valla: Nos tamen ita illud [vestrum beneficium] tolerabimus, ut nihil vobis molestiæ adferamus, Stephanus. Nos vero

quibus poterimus modis nos sustentare pergemus, nihil vobis facessendo negotii. Æ. P. Nos tamen perseverabimus ita, [vitam nostram sustentantes,] ut poterimus, nulla molestia vos afficientes. λιπαρεύετι μένοντες. ix. 45. Perseverate hic manere. ἐκείνης λιπαρεύσεως. ix. 111. Illa precibus instante.

λιπαρή, ης, ἡ. Ion. pro com. λιπαρία, ας. Assiduitas. Perseverantia. Constantia. Tolerantia. ἐς τοῦδε λιπαρή τε, καὶ ἀρετῇ ἀντέχομεν. ix. 21. Ad hoc [usque tempus hosti] resistimus tolerantia, [vel perseverantia, constantia,] et virtute, [vel fortitudine nostra.] τέλος δὲ ἀρετῇ, καὶ λιπαρῇ ἐπίβησαι Ἀθηναῖοι τῷ τυχεῖος. ix. 70. Tandem vero Athenienses virtute et perseverantia murum ascenderunt.

λιπαρῶς. Assidue. Constanter. Precibus instando. Perpetuis precibus aliquem urgendo. Ctesias Pers. 35. ἐξαιτῖται λιπαρῶς βασιλεία περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας. Illorum salutem a Rege, precibus assiduis eum urgens, deprecatur.

λίσσασθαι. Ion. et poet. pro com. διῖσθαι. ικαίνω. i. 24. Orare. Precari. πολλὸς ἦν λισσόμενος. ix. 91. Multum orabat. v. s. Multus erat orans.

λιταί, ὧν, αἱ. Ion. et poet. pro com. εὐχαί. Preces. λιτῇσι ἀποτρέψει προσωτέρω μὴ πορεύσθαι. Precibus eos avertit ne ulterius progredierentur. i. 105. κατέβαινε ἐς λιτάς. Ad preces descendit. i. 116.

λογάδες, οἱ. Lecti. Delecti. λογάδες νεηνῖαι. Lecti juvenes. Adolescentes delecti. i. 36, 43. viii. 124. ix. 21, 63.

λογίζεσθαι. com. Computare vulgo dicitur. Numerare. Compter. passive sumtum. τούτῳ μύρια ἕκτα λογίζονται ἵναι. Ab hoc decem

annorum millia esse computantur, i. e. inita ratione esse dicuntur. ii. 145.

λογίζεσθαι. Ion. et com. Secum aliquid reputare. Ducere. Estimare. τὸν ἑταρον παῖδα οὐκ εἶναι μοι λογιζομαι. Alterum filium mihi non esse reputo, duco, puto. i. 38.

λόγιμος, ὁ καὶ ἡ. vel λόγμος, η, ον. idem ac λόγιος. i. 143. λογιμώτατον ἔθνος. i. 171. ii. 3, 111. iii. 65. ix. 16, 24, 37, 64.

λόγιον, τό. com. pro quo alias dicitur χρησμός. i. 64. vel μαντήια. i. 120. Oraculum. iv. 178. ἐν τῇ [Σαλαμῖνι] ἡμῖν καὶ λόγιόν ἐστι τῶν ἐχθρῶν [ἡμῶς] κατ' ἰκρίαν γινώσκειν. viii. 60. Valla: Apud quam credibile est nos hostibus fore superiores. Æ. P. Apud quam [Salaminem] oraculum etiam nobis est [redditum, oraculo nobis est prædictum, nos] hostibus fore superiores. Hanc meam interpretationem confirmat Herodotus in sequentibus. Vide et viii. 84. seq. et viii. 96. τὰ λόγια λέγει. viii. 62. Oracula dicunt [hoc.]

λόγιος, α, ον. Celebris. Clarus. Eximius. Celebratione dignus. i. 1. λογιώτατοι. Celeberrimi. ii. 77.

λόγον τινὸς ἔχειν. Alicujus habere rationem. Gall. *Tenir compte de quelqu'un*. λόγον ἔδωκε ἔχον. Nullam [ejus rei] rationem habebant. Id nullo modo curabant. i. 62, 115.

λόγον ἐαυτῶ διδόναι. Herodotea locutio. Secum aliquid reputare, perpendere. De re aliqua consultare. i. 34, 209. iii. 45. εἰδίδουσαν σφίσι λόγον. Inter se collocuti sunt. Inter se consularunt. i. 97. iii. 76. viii. 9. Σκίθαι δόντες σφίσι λόγον ὡς οὐκ οἶαί τε εἶσι τὸν Δαρείου στρατὸν ἰθυμαχίῃ θηώσασθαι μῶνοι. Scythæ re secum considerata animadvertentes se solos non posse pugna aperto Marte com-

missa Darii copias cædere. iv. 102. Valla: Et cum eo Stephanus τὰ θηώσασθαι sumit pro διώσασθαι, id est, repellere: sed vel διώσασθαι scribendum, si repellere significare velis; vel cædere, si vulgata lectionem retineas. λόγον σφίσι δόντες. Cum inter se consultassent. v. 68, 75. ἐμιαυτῶ λόγους εἰδίδουσαν ὅτι ἐπικίνδυνός ἐστιν ἡ Ἰωνίη. Mecom ipse reputabam Ioniam esse periculosam. vi. 86. §. 1. ἐαυτοῖσι λόγους εἰδίδουσαν. vi. 138.

λογοποιός, ὁ. Historiarum scriptor. Historiographus. ii. 143. v. 36.

λογοποιός, ὁ. Fabularum scriptor. ii. 134. Ctes. Pers. 1.

λόγος. Pretium. Æstimatio. Honor. Auctoritas. τὰ Ἰωνικὸν ἔθνος ἦν ἐλαχίστου λόγου. Gens Ionica in minimo erat pretio. Vel, Erat minimi pretii. i. 143. τοὺς λόγου πλείστου ἰόντας ἔκτινον. Eos, qui in maximo pretio, vel honore erant, maximæ auctoritatis viros interficiebant. iii. 146. τὸν ἦν ἐλαχίστος ἀπολλυμένων λόγος. Quorum pereuntium minima habebatur ratio. iv. 135. ἰόντες λόγου πρὸς βασιλῆος. Qui apud regem in aliquo pretio erant. quorum aliquam rationem rex habebat. vel, qui in magno pretio, ac honore apud regem erant. iv. 138. ἐδέξαι τὸν τοῦ ἀπολλυμένου λόγος. vii. 223. Nulla pereuntis ratio habebatur. Qui peribat nullo modo curabatur.

λόγος. Sententia. Consilium. Ἰῶσι εἶδοξε κοινῶ λόγῳ πέμπειν ἀγγέλους ἐς Σπάρτην. Ionibus placuit de communi sententia legatos Spartam mittere. i. 141. κοινῶ λόγῳ χρῆσάμενοι. De communi sententia. i. 166. κοινῶ λόγῳ ποιεῖν τι. Aliquid de communi sententia facere. iii. 119.

λόγος, ὁ. com. Conditio. ἐνδεξαμένη τὸν λόγον. Cum illam conditionem admisisset, accepisset. i. 60. ἐπὶ λόγῳ τοῖσι τὰδε ὑπόσχεσθαι, ἐπ' ᾧ

στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων γινώσκειται.
vii. 158. Hac conditione hæc
polliceor, ut sim, vel fiam Græ-
corum Imperator. ἐπ' ἄλλῃ δὲ λόγῳ.
Alia vero conditione. ibid. ἐπὶ
λόγῳ τοιῷδε. ix. 26. ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι
λόγοις, τοῖσι. ix. 33. Iisdem con-
ditionibus, quibus.

λόγος. Modus. Ratio. Gall. *Sorte.*
Façon. Maniere. κατὰ τὸν αὐτὸν
λόγον τῷ τύχῃ. Eodem modo, quo
murum. i. 186.

λόγος. Animus. Voluntas. Impetus
animi. ὁ θύσας τὰ κρέα, χρεῖται ὅ-
τι μιν ὁ λόγος αἰρείει. Qui carnes im-
molavit, [iis] utitur [ad id, ad]
quod ipsum animus fert. i. 132.
ἢ ἡμῖας λόγος αἰρεῖ. Si noster ani-
mus hoc ferat. v. s. Si voluntas
nos ceperit. iv. 127. ὅπως μιν ὁ
λόγος αἰρείει. vii. 41.

λόγος, ὁ. Responsum. ἰσχυρίζονται λόγον
οὐδὲνα ἰδίῳ. Sciscitanti nullum
responsum dabat. iii. 50.

λόγος, ὁ. Commemoratio. Laus.
ἔτοι ἐν ἐδνὶ λόγῳ ἀπαλόγο. ix. 69.
Valla: Isti nulla cum laude pe-
rierunt.

λόγος. ἀρπαζομένην τῶν γυναικῶν λόγον
οὐδὲνα ποιήσασθαι. Raptarum mu-
lierum nullam rationem habere.
Gallice, *Ne tenir aucun compte.*
*Ne faire aucun compte des fem-
mes ravies.* *Ne s'en soucier au-
cunement.* i. 4. λόγον οὐδὲνα ἐποιεῖντο
τέτῃ τοῦ ἔπιος. Hujus oraculi nul-
lam rationem habebant, hoc sper-
nebant. i. 13. τοῦτου λόγος οὐδὲς
ἐγένετο. Hujus rei nulla habita
est ratio, nullius momenti ducta
est, habita est. i. 19. οὔτε λόγου
μιν ποιησάμενος οὐδὲν ἀποπέμπεται.
Cumque nullius momenti ipsum
fecisset, cum eum nihili fecisset,
amandatus est. i. 33. Vel potius
hoc ad Cræsum est referendum,
ac τὸ ἀποπέμπεται Ion. et Attice
pro activo ἀποπέμπει sumendum.
Cumque Cræsus Solonem nihili
fecisset, eum amandavit. hoc ex
sequentibus facile patet, καὶ τὰ

δόξας ἀμαθία εἶναι. Nam τὸ δόξας
ad Cræsum, illud ἀμαθία ad So-
lonem, est referendum. Sed est
σολοικοφανής. Dicendum enim e-
rat, ταῦτα δὲ λέγοντα τῷ Κρείσῳ, ὁ
Κρείσος οὔτε αὐτῷ ἐχαρίζετο, οὔτε
λόγου, &c. ubi est et ὑπαλλαγή,
pro ὅτι λόγον οὐδὲνα αὐτῷ ποιησά-
μενος ἀποπέμπεται, pro ἀποπέμπει.
Quod interpretes Latinus non ani-
madvertens, vertit, Neque ullius
momenti eum faciendo, dimittit-
tur. Sed constructio verborum,
et sensus hanc interpretationem
non admittit.

λόγος, ὁ. Res. Ion. et com. πάντα
λόγον προπετυσμένους. Cum rem to-
tam ante audisset. i. 21. ἤκουε
τὸς ἰσχυρίζεται λόγους, ἢ ὡς αὐτὸς κα-
τιδύκεν. Res iis contrarias audi-
vit, quas ipse opinabatur. Au-
divit contra quam ipse animo
conceperat. i. 22. λόγος οὐδὲ λέγε-
ται. Res ita narratur. i. 31. [Sic
etiam ῥῆμα, pro πρᾶγμα sumitur
apud Lucam, cap. ii. ver. 15. καὶ
ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τὸτο τὸ γεγονός. Et
videamus hanc rem, quæ acci-
dit. ῥῆμα proprie verbum, et vo-
cabulum, aut etiam orationem
significat: sed ex Hebraismi pro-
prietate, et more, rem novam,
cujus rumor est sparsus, hoc loco
denotat. γινώσκω tamen et pro re
qualibet accipitur, quæ verbis
declaratur. Et v. 17. et 19. ῥῆμα
λαληθὲν Evangelista vocat rem
verbis enuntiatam, et declara-
tam.] τὸν ὄντα λόγον λέγειν. Rem,
quæ est, dicere; verum dicere.
i. 95. τὸν πάντα λόγον πυνθάνομαι.
Rem totam audio. i. 111. ἔφαινε
τὸν ὄντα λόγον. Rei veritatem de-
claravit. i. 116. pro eodem dici-
tur τῇ ἀληθείᾳ χρῆσθαι. ibid. et
τὴν ἀληθείην ἐκφαίνειν. i. 117. Ἀρπα-
γος τὸν ἰδὸν ἔφαινε λόγον. Harpagus
rectam, simplicem, veram ora-
tionem habuit. i. e. Rei veritatem
dixit. i. 118. οἱ ἀληθεῖ λόγῳ βασι-
λεῖς. Qui re vera sunt reges. i.

120. τὸν πάντα λόγον πυνθίσθαι. Rem totam audisse. i. 122. παρ-
γύμενα τὸν πάντα λόγον. Rem totam
denudavit, declaravit. i. 126. ἀ-
ληθεῖ λόγῳ. Revera. v. 41. ἀληθεῖ
λόγῳ χειρμαίνεσι. Si verum dicas.
Ut vere loquamur. v. s. vera ora-
tione utentibus. v. 88. μηδὲν ἄλλῃ
τὸν λόγον τοῦτον εἶπες. viii. 65. Ne
ulli alii rem istam, vel hoc, di-
xeris. Quanquam λόγος jam pro
verbis, et oratione, commode sumi
potest, quod ex sequentibus colli-
gitur. ἢ γὰρ τοι ἐς βασιλῆα ἀντι-
χρῆ τὰ ἐπὶ ταῦτα.

λόγος. Rumor. Fama. παρ' ἡμέας
περὶ σὺ λόγος ἀπικταὶ πολλός. Ad
nos multus de te rumor perve-
nit. i. 30. ὅς ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλή-
νων. Ut multus Græcorum ru-
mor ferebat. i. 75. λόγος ἐστὶ. Ru-
mor est. Fama fert. ii. 75. ἐν τῇ
λόγος τὸν Τυφῶν κεκρύφθαι. In qua
[palude] rumor est Typhonem
esse occultatum, [latere.] iii. 5.
ἀπὸ τευ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷ λόγος ἐστὶ.
Unde electrum venire rumor est.
iii. 115. λόγῳ πυνθανομένη. Fama
audiens. iii. 134. Κλισθέης λόγον
ἔχει τὴν Πυθίαν ἀναπύσαι. Rumor
est Clisthenem Pythiam verbis
induxisse ut, &c. v. 66. ἔτι ἕτερος
λογόμανος λόγος. vii. 214. Est alia
fama, quæ fertur.

λόγος. τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιη-
σάμενος. Ionum nulla habita ra-
tione. i. 153. Lat. interpretes hæc
ita. Ionum interim non magna
habita ratione. Sed illud inte-
rim addit, quod non est in Græco
textu. Deinde, non magna, pro
nulla, dicit. Subjicit vero, etiam
si primum adoriendi fuissent, ut
interpretetur illa Græca verba,
τὴν πρώτην εἶναι. quæ nihil aliud
significant, quam, primum, ini-
tio, principio. Nam q. d. postea
non ita sensit, nec eos tantopere
contempsit. Illud vero εἶναι, Ἀττι-
κῶς, καὶ Ἰωνικῶς, πλεονάζειν non
animadvertit; quod nimis notum,

nec exemplis, ut confirmetur,
indiget. Consule nostrum Indi-
cem Græcum in Xenophontem.
Idcirco et Stephanus ad margi-
nem notat, Græcum exemplar
mendosum hic videri. Sed si lo-
cum ita accipias, ut monemus,
utque accipiendus videtur, nullus
error erit in ipso textu. Nec
enim ideo mendosus textus, quia
vel Stephanus, vel alius quis eum
non bene perpendit, nec intellexit.
Quod et sexcentis aliis in
locis facile demonstrari potest, in
quibus ea corriguntur, vel potius
corrumpuntur, quæ nequaquam
intelliguntur. ἰδίδου λόγον ἐν ὧ
περὶ τῆς ὀψίος. Visionem illam se-
cum ipse considerare cepit. i.
209. ἐλθὼν ἐς λόγους τοῖς ἱερεῦσι. Cum
in colloquium cum sacerdotibus
venisset. ii. 3, 44. βυλόματος Καμ-
βύση ἐλθὼν ἐς λόγους. iii. 4. οἶα ἔντα
αὐτὸν ἐν τοῖσι ἱερεῦσι λόγου οὐ
μικροῦ, μεταδιώκει. Ipsum perse-
quitur utpote qui inter auxiliares
non parvi momenti esset, non
in parvo pretio esset. ibid. Ἀτόση
οὐ δύναμαι ἐς λόγους ἐλθῆν. iii. 68.
ἰδίδουσαν αὐτοῖσι σφίσι λόγους. Inter
se consultarunt. Vel, Inter se
collocuti sunt. iii. 76. λόγου οὐδε-
νός καὶ ἰών. Cum in nullo pretio
adhuc esset. iii. 139. Μαιανδρίῳ
ἔφη θέλει ἐλθῆν ἐς λόγους. iii. 145.
iv. 126, 146.

λόγος. Verba. Sermo. Colloquium.
com. οὐ πολλῷ λόγῳ εἰπὺν. Ne
multis agam. Ut rem paucis ex-
pediam. Sic Galli, Pour n' user
de long propos. Pour le faire court.
i. 61. ἐν λόγον πλαστοῦ. Per fictum
rumorem. Per simulationem, ut
rumor falsus spargatur. i. 68.
ἐς λόγους ἐλθῆν τι. In colloquium
cum aliquo venire. Colloqui cum
aliquo. i. 86. ἐς λόγους συνελόντες.
Cum in colloquium venissent. i.
82. ἐς λόγους ἀπικίσθαι Ἐτιάρχη.
In colloquium cum Etearcho ve-
nisse. ii. 32. Δαρύῳ λόγον προσέφει

τοιόνδι. Darium talibus verbis compellavit. iii. 134. Sic etiam Galli, *Il porta cette parole à Darius*. τῷ Κλισμίνῃ ἐν λόγοις ἰών. Cum Cleomene colloquens. iii. 148. ἔδιν λόγῳ ἄξιον. Nihil memoratu dignum. iv. 28. τῷ ἐς λόγους ἦν. Cum eo in colloquium ivit. Cum eo collocutus est. v. 49. ἀπικνούμενος ἐς λόγους. Cum in colloquium cum eo venisset. ibid. ἐς λόγους ἦλθον Μαρδονίῳ τε, καὶ Ἀρταβάζῳ. ix. 41. In colloquium venerunt Mardonius, et Artabazus. ἐδιζήτο τοῖς στρατηγοῖς ἐς λόγους ἔλθῃν. ix. 44. Cum ducibus in colloquium venire quærebat. καὶ τυτίων μὲν ἰτίρωθι ἔσαι λόγος. ix. 58. Sed de his quidem alibi verba fiunt. Vel, Ac de his quidem alias dicitur.

λόγος, ἀπόλογος, μῦθος. Fabula. i. 141.

λόγος, ου, ὁ. Causa. ἠπιστάτο ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἔλθῃν ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦτω τὰ χρήματα. viii. 5. Existimabant hanc pecuniam ab Atheniensibus hac de causa venisse, [missam, ac allatam fuisse.]

λόγος. Consilium. κοιῶν λόγῳ χρησάμενοι. De communi sententia. v. s. Usi communi consilio. ii. 30. iii. 119. Vel, Consilio inter se communicato. vii. 229.

λόγος, ὁ. Orationis aliquis locus. τῷτο ἐν ἑτέροις λόγοις δηλώσω. Latinus interpres, In aliis scriptis indicabo. Sed potius vertendum, In alio loco declarabo. i. 106. ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἔρω. ii. 38. αἰτίην, τὴν ἐν τοῖς ὅπισθιν λόγοις σημαίνω. vii. 213. Caussam, quam in sequentibus significabo.

λόγος, ου, ὁ. Ratiocinatio, qua quis secum ipse aliquid animo volvit, et sic eventurum putat, ut ipse cogitat. Gallice, *Discours, vel Compte, selon lequel on estime que les choses doivent avenir, ou avoir une issue telle, que nous pensons*. ἰδυ δὲ μηδὲ πνεύσαν, τῷ

ἐκείνων λόγῳ, ἐκφυγόντα περιγενέσθαι. viii. 6. Oportebat autem secundum ipsorum ratiocinationem, [id est, ut ipsi rationem, et consilium inierant,] ne igniferum quidem evitato periculo superstitem esse. Valla totam hanc periodum male vertit. Potes tamen et ita locum interpretari, Ut autem illi secum ipsi ratiocinati fuerant, ut consilium inierant, ne igniferum quidem fuga [ex suis manibus] evadere oportebat. Verbis illis τῷ ἐκείνων λόγῳ, Gallica sic responderent, *A leur compte. Selon leur compte. Selon qu'ils faisoient leur compte*.

λόγος, ὁ. Peculiari quodam modo apud Herodotum pro dolo positum videtur, vel pro insidiis. Agitur eo loco de Lacedæmoniis, qui mulieribus quibusdam permiserant, ut ad suos maritos in carcere conclusos accederent. Cur autem hanc potestatem ipsis illi fecissent, docet Herodotus his verbis: ἔδιναν λόγῳ δοκίοντες ἐξ αὐτίαν ἴσισθαι. Valla: Nullum in illis dolum esse suspicantes. iv. 146. Ἄμ. P. Nullum dolum ab ipsis structum iri putantes. Nullas insidias ab ipsis sibi factum iri existimantes. Sed fortasse λόχον ibi legendum. Quod si viris doctis probetur, nihil παραδέξου dicitur.

λόγος, ὁ. Locus. Numerus. Pars. Conditio. Gradus: sed per translationem. Ut, Esse in aliquo loco, vel numero. Sic et Galli dicunt, *Etre au rang, au nombre des gens de bien*. ἐν ἀνδρῶν λόγῳ εἶναι. In virorum loco, vel numero, esse. iii. 120. ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιούμενος εἶχε. ἀντὶ τοῦ ἰπποῦτο. In mancipiorum loco [eos] habebat, atque ut mancipia tractabat. iii. 125. κατέϊχε γὰρ σφίνας Λεωνίδης ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιούμενος. vii. 222. Ipsos enim Leonides obsidum loco ducens [apud se] retinebat.

ἐν συμμαχίῳ λόγῳ λέγονται. viii. 68. ad fin. In sociorum loco, vel numero dicuntur esse. ἐν ὁμήρῳ λόγῳ. Ctesias Pers. 4. Obsidis loco.

λόγος ἔδδεις γίνεται Μακεδονίᾳ, ἢ τι πάθῃ. viii. 102. Valla : Si quid claudis Mardonio contingat, id nullius erit momenti. Æ. P. v. s. Nulla Mardonii ratio habebitur, si quid [mali] patiatur. id est, Mardonius nullo modo curabitur, si quam cladem accipiat. Vel, si quid humanitus ei contigerit, si accepta aliqua clade ceciderit, hoc nullius erit momenti. Nullus ejus cladem, mortemque curabit.

λόγος οὐδαὶς ἐγένετο ἐσθῆτος ποικίλης. ix. 80. Variæ vestis nulla habebatur ratio. Vestium varii generis nulla habebatur ratio. Gallice, *On ne tenoit aucun compte des vêtements de diverse sorte.*

λόγου οὐδενὸς γίνεσθαι πρὸς τινας. Herodotea locutio. In nullo pretio apud aliquem esse. Ab aliquo nullam nostri rationem haberi. Ab aliquo contemni. λόγου οὐδενὸς γινόμεθα πρὸς Περσίων. Apud Persas in nullo pretio sumus. Persæ nullam habent nostri rationem. A Persis contemnimur. i. 120.

λόγον διδόναι. com. Rationem reddere. Sic et Gall. *Rendre compte.* δόντας λόγον τῶν ἐποίησαν. viii. 100. Reddita ratione eorum, quæ fecerunt. Rerum a se gestarum ratione reddita.

λόγον ποιῆσθαι, et ἐν λόγῳ ποιῆσθαι. Rationem habere. Gallice, *Faire compte. Tenir compte. Se soucier de quelque chose.* i. 4, 13, 33. λόγον ἐλάσσω ἐποίητο [τοῦ βουκόλου.] Bubulci minorem habebat rationem. Bubulcum minus curabat. De bubulco minus erat sollicitus. i. 117. ἐν ἔδδινι λόγῳ τὸς Ἴωνας ποιησάμενος. Nulla Ionum habita ratione. i. 153. ἔδδινά [τῶν ἐποίητο] λόγον. i. 213. ἔδδινά λόγον ποιῆμενος. iii. 25. ἐν ἔδδινι λόγῳ ποιῆσθαι.

Nihil curare. iii. 50. Ἴωναν οὐδὲνα λόγον ποιησάμενος. v. 105. τοῦτου λόγον ἔδδινά ἐποίητο. vii. 13. ἐν οὐδινι λόγῳ ποιησάμενος τὰ ἐμὰ ἔπια. Meorum verborum nulla ratione habita. vii. 14. Meis verbis contemtis. τὸ Εἰρένης ἐν οὐδινι λόγῳ ἐποίησατο. Quod Xerxes nullo modo curavit. vii. 57. τῶν ἀμφοτέρων λόγον οὐδὲνα ποιησάμενος. Quod utrumque cum nihili fecisset. vii. 58. λόγον ἐλάσσω ἐποίητο. [Ejus] minorem habebat rationem. Eam parum curabat. Gallice, *Il n'en faisoit pas grand compte.* vii. 156. Πέρσαι Φωκίαν ἔδδινά λόγον ἐποιεῦντο. vii. 218. Persæ Phocenses nullo modo curabant. λόγον οὐδὲνα τῶν Ἀθηναίων ποιῆσθαι. ix. 7. Nullam Atheniensium rationem habetis. Athenienses nullo modo curatis. λόγῳ, ης. Ion. et poet. et com. Cuspis. Spiculum. τὸ ξυσὸν τῇσι λόγῳσι ὡς ὁμοίως χεῖρσιν. Hostile cum suis spiculis aureum. i. 52. τὰς λόγῳς κάτω ἐς τὴν γῆν τρέψαντες. Hastarum cuspidibus, sive spiculis, deorsum in terram versis. vii. 40, 41. τὰς λόγῳς κάτω τρέποντες. Hastarum cuspides deorsum vertentes. vii. 55.

λοξίης, ιω. Ion. pro com. λοξίας, ου. Apollo. Vide Eustathium. i. 91.

λοῦσθαι ὑπὸ τοῦ Διὸς, χρίσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐν τῷ ἡέρι μετῴρων ὄντα. A Jove lavari, et a Sole ungi in aere sublimem. Quænam sit hujus insomnii, ac visi, interpretatio iii. 124. et deinceps. λοῦσθαι δὲ, κατὰ συναίρεσιν ὅτι κρῶσιν, ἐκ τοῦ λούσθαι, vel κατὰ συνηγορίαν ἐκ τοῦ λούσθαι. Vide Eustath. ἐλῆτο ὑπὸ τοῦ Διὸς, ὅπως ὅι, ἐχρίετο δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἀνιῖς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώματος ἰκμάδα. A Jove lavabatur, quoties pluebat, et a Sole ungebatur, ipsemet emittens ex corpore humorem. iii. 125. Hæc dicta sunt de Polycrate tyranno, quem Orætes vanis pollicitationi-

bus deceptum ceperat, interfec-
tumque suspenderat.

λοφίη, ης, ἡ. Ion. pro com. λοφιά,
ᾶς. Equorum, vel leonum jubæ.
vii. 70.

λόφος, υ, ὁ. com. Summus capitis
vertex. Μάκραι λόφους κίρονται. τὸ
μὲν μίσον τῶν τριχῶν ἀνέντις αὖξε-
σθαι, τὰ δὲ ἔθνη καὶ ἔθνη κίρονται
ἐν χροῖ. iv. 175. Macæ summum
capitis verticem radunt, medios
quidem capillos crescere sinentes,
partes vero capillis hinc inde
tectas, ad cutem usque radunt.
Vel, Capillos quidem, qui sunt in
medio capitis vertice crescere
sinentes, eos vero, qui sunt cir-
cumcirca, ad cutem usque ton-
dent. Valla vertit, in orbem ton-
dent. Sed ἐν χροῖ κίρεσθαι signi-
ficat idem ac τὸ ἐν χροῖ ξυρεῖν. Ad
cutem usque radere. Hinc or-
tum adagium, de quo Erasmus
Chil. 3. cent. 3. adag. 34. quod
ex Sophoclis Ajace Mastigophoro
sumtum. Sic enim ille, ver. 797.
ξυρεῖ γὰρ ἐν χροῖ τὸτὸ μὴ χαίρειν τινά.
(Scholia. ξυρεῖ ἐν χροῖ) ἀπύττειται τῶν
ἀναγκαίων τοῦ χροῦτός. καὶ ἐστὶ πα-
ροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμά-
των, ξυρεῖ ἐν χροῖ. ἰδίῳτι γὰρ καὶ τοῦ
σώματος ἐφαπύττειται ὁ σίδηρος. ἄλλως.
μέχρι βάθους ἐφικνύται, ὥστε μὴ χαί-
ρειν. τὸ δὲ τινὰ παρέλκει. Vide et
Triclinium.

λοχῆν, et λοχᾶσθαι. Insidias collo-
care. ἐλοχῆσαντο τὴν ὁδόν. Insidias
in itinere collocarunt. v. 121.
λοχῆσαντες. Insidiis collocatis. vi.
37, 87. ἐλοχῆσαν. vi. 138.

λοχηγῆν. V. H. pro com. λοχα-
γῆν, et λοχηγῆν. λόχον ἡγεμόνα εἶναι.
Cohortis, vel manipuli ducem,
sive præfectum esse. λοχηγῆν
τοῦ Πιτανητῶν λόχου. ix. 53. Valla:
Tribunus cohortis Pitaneorum.
Æ. P. Præfectus Pitaneorum co-
hortis. Vel, Pitaneæ cohortis.
Nam paulo inferius, τὸν λόχον τὸν
Πιτανητῆν vocat.

λοχιζέιν. Verbum Herodoto pecu-

liare. pro, εἰς λόχους διαιρεῖν. In
manipulos, in cohortes dividere.
Item pro simpliciter διαιρεῖν, δια-
κρίνειν, διαχωρίζειν. Dividere. Di-
stribuere. Distinguere. τοὺς ἐν τῇ
Ἀσίῃ ἐλόχισε κατὰ τίλας. Populos
Asiaticos in turmas divisit, distri-
buit, distinxit. i. 103. (quod δια-
τάττειν συνανύμους dicitur. διέταξε
χωρὶς ἐκάστους εἶναι. ibid. Eos ita
distinxit, ut singuli separatim
essent, ac proprium ordinem ha-
berent.)

λόχος ξύλινος. Quid. Quando. Cur.
iii. 57.

λυμαίνεσθαι νεκρῷ. ix. 79. Sævire in
mortuum.

λύμη, ης, ἡ. Damnum. Detrimen-
tum. Pernicies. Malum grave,
quo quis labefactatur. ἡμέας λυ-
μαίνεται λύμησι ἀνηκέστοις. Nos mal-
lis, vel ærumnis gravissimis affli-
git, vexat, labefactat, corrumpit.
vi. 12.

λυχοκαίη. V. H. Dies festus, in
quo noctu lampades accendun-
tur. λύχμα καίονσι πάντες πολλὰ
περὶ τὰ δόματα κύκλῳ, &c. deinde,
καὶ τῇ ὀρετῇ οὖνομα κίεσται λυχοκαίη.
ii. 62.

λωβᾶν, et λωβᾶσθαι. Ionice, et poe-
tice. Contumelia, Damno, Inju-
ria afficere. Fœde tractare. Tur-
piter mutilare. Mutilare. ἐωϋτὸν
λωβησάμενος. Se ipso fœde muti-
lato. iii. 154. ἐωϋτὸν λωβᾶται λῶβη
ἀνήκεστον. Se ipsum intolerabili,
id est, gravissima, fœdissimaque
mutilatione mutilat. ἄνδρα δοκι-
μώτατον λελωβημένον. Virum cele-
berrimum fœde mutilatum. iii.
155. ὁ λωβησάμενος. ibid. λελωβημένον
σιν. ibid. ἐμὲ λωβησάμενος. iii. 156.
λῶβη, ης, ἡ. Ion. et poet. Contu-
melia. Injuria. Mutilatio. Jactu-
ra. iii. 154.

M.

ΜΑΖΑ, μάζης, ἡ. com. Placen-
ta. V. Hom. 33. Vide κυρβαίης.

Eustathius. μάζα, παρὰ τὸ μάττειν, τὸ φρεῖν. Miscere. Subigere. Pinsere. Vel (ut in Magno Etymologico traditur, pag. 573, 24.) ἀπὸ τοῦ μάσσω τὸ μαλάσσω γίνεται μάσσα, καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῶν δύο σσ εἰς ζ, μάζα. Ab illo vero Μάσσα Latinum Massa deductum. quod præter alia, quæ et in vulgatis Latinis Lexicis traduntur, ipsam quoque farinam maceratam, et aqua subactam significat, quam Itali, Gallicque patrio sermone Pastam appellant, q. d. pistam, a pinsendo, unde verbum Italicum, *Impastare*, Gallicum, *Empater*, *Petrir*. Vas vero ligneum, in quo massa pinsitur, ac subigitur, Græci μάκτραν, Latini mactram, appellant; utrumque a μάττω. μ. μάζω. de quo supra. Italice, *Madia*. *Panaia*. *Arcella*. Longobardice, *Impastadora*. Gallice, *Empatoire*. Vel, *Une huche*. *Une mai*. *Une auge*. Pro variis enim Galliæ regionibus, varium eidem rei nomen impositum constat. Illud hic addetur Gallicum vocabulum *Mai* (quod ab aliis *un amet* vocatur) priscum, atque manifestum Græci verbi vestigium adhuc servare, quod et in Italico *Madia* factum apparet. Nam a communi μάζα, Dor. μάσσα (quod alias et μάσσα dicitur) formatum, dissolutum ζ in σδ. Hinc sublato σ, et inserto ι. *Madia* non usitatum, quod Italice *Madia*. Linguam autem Italicam a Latina, Latinam a Græca, præcipue vero Dorica, magnam suorum verborum copiam mutuari non ignorant, qui solidam harum linguarum notitiam habent. Suidas nostras conjecturas his verbis confirmat. μάκτρα, θυσία ἐπιμήκης, ἐν ἣ μάττουσι τὰ ἄλινα. i. e. Mactra, est mortarium oblongum, in quo farinam pinsunt, [massamque subigunt.] Consule et Hippocratis Œconomiam in voce μάζα.

μακρῶ. Adverbialiter, ut πολλῶ cum superlativo junctum. μακρῶ πρώτος. Longe primus. i. 34. μακρῶ εὐθέστατον πρῆγμα. Res longe stultissima. i. 60. μακρῶ μάλιστα. Longe maxime. i. 171. μάλιστα λογιώτατοι εἰσι μακρῶ. Longe celeberrimi sunt. ii. 77. μακρῶ μάλιστα. ii. 136. V. Hom. 7. μακρῶ πρώτοι. Longe primi. v. 78.

μαλακίη, ης, ἡ. Ion. pro com. μαλακία, ας. Hoc vero pro ἀσθενία, καὶ νόσος, quod ex Herodoti verbis facile colligitur. ἐκ δὲ τῆς ἀσθενίας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν Ἰῷ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γινῆναι τὸ παρὰ τῶν παιδῶν ἡθὺν (ὡς οἶονταί τινες) ἀλλὰ τῇ μαλακίῃ. V. Hom. 36. id est, Ob hanc autem infirmitatem [et adversam valetudinem] accidit, ut Homerus obiret in Io, non quod non intellexisset ænigma a pueris propositam (ut quidam arbitrantur) sed propter morbum. Ab hoc autem μαλακία deductum videtur, Italicum *Malattia*, et Gallicum *Maladie*, id est, morbus. Suidas quoque τὴν μαλακίην ἀπὸ τῆς νόσου sumi docet.

μάλιστα cum superlativo. τοῖσι πτεροῖσι τῆς νυκτερίδος μάλιστα ἐμφερέστατα. Vespertilionis alis quam simillima. ii. 76. μάλιστα λογιώτατοι. Longe celeberrimi. ii. 77.

μᾶλλον cum comparativo junctum. μᾶλλον ἄμεινον. Satius est. Melius est. i. 31. μᾶλλον ὀδυνώτερος. Felicius. i. 32. μᾶλλον κερδαλιώτερος. ix. 7. Utilius. Conducibilis.

μᾶλλον subauditum. ἡμεῖς δίκαιον ἔχυν τὸ ἔτιον κίρας, ἢ περ Ἀθηναίους. ix. 26. pro μᾶλλον ἢ περ.

μανθάνειν. Discere. Percipere. Cognoscere. Animadvertere. ἔμαθιν ἐγκυος εἶσα. Se gravidam esse cognovit. i. 5. μαθεῖσα τὸ ποιηθῆν. Cum animadvertisset, atque cognovisset id, quod factum fuerat. i. 10. οὐκ εἶδομι μαθῆν. Simulavit se non animadvertisse, se non

cognovisse, se nescire. Dissimulavit se percepisse quod factum fuerat. *ibid.* τὸ ἐ μανθάνεις. Quod non intelligis. i. 39. μαθὼν τὰ ποιεῖμένα. Cum cognovisset quæ fiebant. i. 61. μαθὼν μιν ἀποθνήσκοντα. Cum ipsum animadvertisset admirari. i. 68. ὡς ἔμαθον τὸ γινόμενον. Cum animadvertissent id, quod fiebat. i. 80, 87. παρ' αὐτῶν ἕκαστα ἔμαθον. Cum ab ipsis singula didicisset. Ex ipsis singula intellexisset. i. 107. πάντα ἔμαθα. Omnia didicisse, cognovisse. i. 124. ἔμαθι τὸ ποιητέον οἱ ἦν. Animadvertit quod ei faciendum erat. i. 191. viii. 88. ἐπεὶ ἔμαθον τὸ ἡμέτερον φρόνημα. ix. 7. Postquam cognovistis nostram sententiam. ἔμαθον πᾶν τὸ ἰόν. ix. 11. Rem omnem cognoverunt. τοῦτο μαθόν. ix. 33. Hac re cognita.

μαντῖνισθαί. Ion. et com. Vaticinari. Oracula consulere. μαντεύσομαι Κροῖσος. Cræsus oraculum consulturus. i. 46. δίζω ἢ σε θὼν μαντεύσομαι, ἢ καὶ ἄνδρα. Dubito utrum te Deum, an hominem esse dicere debeam, vel, meo vaticinio appellare debeam. i. 65.

μαντῖνιον. Ion. et poet. pro com. μαντεῖον, τό. Vaticinium. Oraculum. ἀπὸ πύραυλο τῶν μαντηῶν. Vaticinia tentavit. Vaticiniorum periculum fecit. i. 46. περιώμενος τῶν μαντηῶν. *ibid.* Oracula tentans. Oraculorum periculum faciens. μαντήια. *ibid.* μαντήιον. i. 48, 49, 53, 90, et alibi passim.

μαρτιχόρα. Nomen Indicum, quod indeclinabile videtur. Quod autem sit animal, docet Ctesias *Ind.* 7. περὶ τοῦ μαρτιχόρα τοῦ ἐν αὐτοῖς ὄντος θηρίου. &c. Vide. μαρτιχόρα δὲ Ἑλληνιστὶ ἀνθρωποφάγον [δηλοῖ.] ὅτι πλεῖστα ἐσθίου ἀναιρῶν ἀνθρώπους. Alioqui dices declinari μαρτιχόρας. μαρτιχόρα, ὁ. ut Πυθαγόρας, α. Quæ terminatio proprie quidem est Dorica, versa

diphthongo ου in α, quemadmodum in vulgaris tritissime Grammaticis videmus: sed tamen et in communem usum est translata.

μαστιγῆν. Ion. pro com. μαστιγοῦν. Flagris cædere. Verberibus cædere. μαστιγῶν. i. 114. Verberibus cædens.

μαστιγῆς, ἑως, ὁ. N. H. Virgator. q. d. flagellator. Qui flagello cædit aliquem. τοὺς μαστιγίας. vii. 35.

μαχίομαι, οὔμαι. Ionice, et poetice, pro communi μάχομαι. Pugno. κατὰ μὲν ἓνα μαχίονοι. Singuli cum singulis pugnantes. Singulati certamine pugnantes. vii. 104. μαχέμενον. ix. 75.

μάχιμος, ου, ὁ. com. Pugnax. Qui ad pugnandum est aptus. Bellator. Bellicosus. τῶν μαχίμων [ἀνδρῶν.] ix. 29. Bellicosorum, [et ad pugnandum aptorum virorum.] τοῖσι μαχίμοισι. ix. 30, 32.

μαχλοσύνη, ης, ἡ. Ion. et poet. Lascivia. Ad Venerem propensio. Impudicitia. Adulterium. μαχλοσύνην ἐπιτίκασά οἱ. Et impudicitiae crimen inferens. Impudicitiam ei objiciens. iv. 154.

με syllaba interdum Ionice in verbis compositis reduplicatur, in incremento sequente μετὰ præpositione, ut μεμετιμένος. Vide μετὰ præposit. interdum. et μεμετιμένος.

μέγα, pro μεγάλως. Ion. et poet. i. 8. μέγα πλοῦσιος. Valde dives. i. 32. μέγα ἡπίς. Valde stulte. i. 85. μέγα ποιεῖματος ταῦτα. Hæc magni faciens. Hæc valde æstimens. iii. 42. μέγα ἐσπίατο. Valde læsissent. Valde nocuissent. vii. 147. μέγα πλοῦσιος. vii. 190. Valde dives. μέγα ὑπερφέρουσα. viii. 144. Longe præstans.

μεγάλης ποταμοί. Ion. pro com. μεγάλοι ποταμοί. Magni fluvii. ii. 10.

μέγας. Ionice, pro communi μέ-

γυθος. i. 51. δύο κρητῆρας μεγάλῃ μεγάλους. Duos crateres magnitudine magnos, id est, maximos. Vel τὸ μεγάλῃ Ἰωνικῶς πλεονάζει. [μέγυθος. i. 60.] μεγάλῃ. i. 70. μέγυθος. i. 98, 178, 185, 191, 193, 199, 202. ii. 32. Interdum μέγυθος adverbialiter poni videtur, pro μεγάλως, ut λάμποντος τὰς νύκτας μέγυθος. Noctu valde splendens. ii. 44, 73, 74. iii. 102. iv. 81. vii. 103, 117. μεγάλῃ μέγιστον, &c.

μεγαίρειν. Ion. et poet. pro com. φθοῖν. Invidere. ἐγὼ δὲ τοι ὕτι μεγαίρω. Ego vero tibi nihil invideo. i. 66.

μεγαλοφροσύνη, η; , ἡ. com. Animi magnitudo. vii. 24.

μεγάλως, σφόδρα. Valde, Vehementer. μεγάλως αἰτίους γινέσθαι. In culpa valde fuisse. i. 4. προσπαίσας μεγάλως. Ingenti clade accepta. i. 16. ἐτίμησαν μεγάλως. Valde honorarunt. i. 30, 31. μεγάλως αὐξηθῆναι. Valde crevisse. i. 58. ἐκαμενον μεγάλως. Valde laborabam. i. 118. μεγάλως ἡσπάζοντο. Vehementer amplexati sunt. i. 122. ἐναρχίζουσί σφι μεγάλως. Ispis magnifice justa persolvunt. i. 167. ii. 29, 75, 124. iii. 38, 128. vii. 190, 205.

μεγαλωσι. Ionice, pro communi μεγάλως. Magnifice. Multum. Valde. Graviter. μεγαλωσι προσίπταισι. Gravem cladem accepit. ii. 161. ἰώθασι μεγαλωσι τιμᾶν. Magnifice, vehementer, colere solent. v. 67. vi. 70.

μέγαρον, ου, τό. Ionice, pro com. ναός, καὶ ἱερόν. Templum. ἐν δὲ Δελφοῖσι ὡς ἐσῆλθον τάχιστα ἐς τὸ μέγαρον οἱ Ἄνδοι χρησόμενοι τῷ Θῷ. Simul ac autem Delphis Lydi templum ingressi sunt, Deum consulturi. i. 47. Apud Suidam μέγαρον, pro ἄδυντι accipi videtur. αὐτῷ (inquit ille) ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον, εἶθα δῆπου τῷ ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθὼν θυμὸν ἦν, κατὰ τὸν τῆς

τελετῆς νόμον. ἐκείνῳ δ' ἔκ ἐξῆν. Athenæus lib. 5. τῶν διπλοσοφιστῶν pag. 193. ed. Casaub. τῶν ἡρωϊκῶν οἰκων τοὺς μύζοντας Ὀμηρος μέγαρον καλεῖ, καὶ δώματα, καὶ κλισίας. οἱ δὲ νῦν ξενῶντας, καὶ ἀνδρῶντας νομίζουσι. Λυκούργου ἰλθόντος ἐν Δελφοῦς ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ὡς ἐσῆν ἐς τὸ μέγαρον. Hic etiam satis aperte pro templo μέγαρον ab Herodoto sumtum videtur. i. 65. ii. 141, 143, 169, 176. v. 77. vii. 140. viii. 37, 53.

μέγας. Ionice, et com. Magnus. Potens. πρὶν μεγάλους γινέσθαι τοὺς Πέρσας. Antequam Persæ magni fierent, crescerent. Antequam Persarum potentia cresceret, incrementa caperet. i. 46.

μύζωνας. Prolixius. Majorem in modum. ii. 161. iii. 128. Magis. v. 92. §. 7. vi. 84, 107.

μύζων. Ionice, pro communi μύζων, Major. i. 26, 68, 183, 194, 202. ii. 11, 35, 67, 68. vii. 150. &c. Consule Hortos Adonidis, et Magnum Etymologicum, ubi traditur a positivo μέγας fieri comparativum μυνάττω, et μυνίων, et μίστων, et Æolice mutatis duobus σσ in ζ, μύζων. et pleonasmō τοῦ ι, μύζων, hinc vero rursus Iones τὸ ι tollunt, et dicunt μύζων.

μύθες. Ion. et com. pro quo alias diceretur μίτες. μύθες ἵναι. Sine me ire. i. 37. μύθες με. Dimitte me. i. 39. paulo post μυστήμαι σε ἵναι. Sino te ire. i. 40. vide μυστί-ναι.

μελάγγριος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Qui nigram habet terram. χώρα μελάγγριος. Regio, quæ terram nigram habet. ii. 12.

μελιδαίνειν. Ionice, et poetice, pro communi ἐπιμελεῖσθαι. Curare. τοὺς νοσούντας κατέλιπε, ἐπιτάσσαν τῇσι πύλοισι μελιδαίνειν τι, καὶ τρέφειν. viii. 115. Ægrotos reliquit, imperans civitatibus, ut [eos] curarent, et alerent. Apud Suid. qui hujus loci mentionem facit in verbo μελιδαίνειν, pro πύλοισι

reponendum πόλιν, ut apud Herodotum recte scribitur.

μειδωνός, οὐ, ὁ καὶ ἡ. V. H. pro com. ἐπιμειλητής. Curator. Pro-curator. ii. 65. μειδωνοὶ ἀποδιδο-χεται τῆς τροφῆς χωρὶς ἐκάστων. pro ἀποδιδυμένοι εἰσι. Curatores nutritionis singularum [ferarum] separatim designati, destinati, constitutique sunt. Ibidem Valla locum non videtur intellexisse, si verborum vim spectes. Vertit enim, has seorsum singulas educandi curam suscipiunt, &c. At ita potius erat vertendum, harum singularum seorsum nutriendarum curatores erant designati. τῇ μειδωνῇ τῶν θηρίων. Ferarum curatrici. Fœminæ, quæ ferarum alendarum curam gerebat. ibid. τὸν καταλειόμεν τῶν οἰκητῶν μειδωνόν. Quem rerum domesticarum curatorem reliquerat. iii. 61, 63. [συνανήμους dicit τὸν οἰκητῶν ἐπίτροπον ἀπιδόξα. Rerum domesticarum curatorem constituit. iii. 63, 65.] vii. 31, 38. Apud Theocritum Idyllio 24. ex Stephani typis pag. 202. M. pro eodem dicitur et μειδωνός, ἰως, quod in vulgatis Lexicis non reperitur. υἱὸς Ἀπόλλωνος, μειδωνός, ἄγρυπνος ἦρας. Interpres tamen videtur sumsisse adjective. Vertit enim, diligens. At sensum, non verba, spectavit.

μέλι. Impersonale. Ion. et com. Curæ est. ταῦτά οἱ νῦν μέλι. Hæc nunc ei sunt curæ. i. 36. τοῦτο ἡμῖν μέλι. Hoc nobis erit curæ. v. 98. περὶ στρατιῆς τῆςδε θεοῖσι μέλι. viii. 65. Hic exercitus Diis erit curæ. ἔλας οὐ μέλιν οἱ, ὅτι πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθνήσκει. ix. 72. Dicebat se non curare, quod pro Græcia moreretur.

μελεῖν. Meditari. Nam a Græco μελεῖν, Latinum priscum, et inusitatum medito formatum, pro quo deponens meditator in usu. μελεῖν ἀπόστασιν. Ctesias

Pers. 53. Defectionem meditari. Defectionem moliri. Sic etiam μελεῖν ἐπανέστασιν. q. d. Insurrectionem meditari. i. e. Defectionem moliri, qua facta in aliquem insurgitur, et bellum ei infertur.

μελιτόσσα, ἡ, ἡ. Ionice, et poetice, pro communi μελιτόσσα. Placentæ genus melle conditæ. viii. 41. Consule Eustath. in voce μελιτόσσα.

μέλος, τό. com. Membrum. Frustum. κατὰ μέλια διελόν. Cum [puerum] in frustra dissecuisset, concidisset. i. 119.

μέλος, τό. Ion. et poet. pro com. ἔπος. Carmen. ii. 135.

μεμετιμένος, ὁ. Ion. pro com. μεθιμένος. Dimissus. Si modo codex mendo caret. Hic autem est τῆς συλλαβῆς με, ἐπαναδιπλωσις, et τοῦ θ in τ. Ἰωνικὴ τροπή, et ἐκβολὴ τῷ ε. v. 108. α. μετίμαι. Ion. pro com. μεθίμαι. Dimittor. Vel a μετίαι pro μεθίαι, Dimitto, quod Ion. et poet. sic formatur, ἴω, ἴω, μεθίαι, μετίαι. μ. μετίσω. ἀρ. α. μέτισα, vel ἡμέτισα, perf. act. μέτικα, vel μεμέτικα, pass. μέτιμαι, vel μεμέτιμαι, hinc participium μεμετιμένος. Sed (ut ingenue fatear id, quod sentio) præter tritas, vulgatasque Grammaticorum regulas, ut alia multa, sic etiam hæc dicta puto. Idcirco etiam hæc in vulgatis Lexicis non reperias. Verum ipsa Dialectorum varietas hanc verborum inauditam novitatem facile tegit. Hæc tamen illis tenenda, qui ad Græcæ linguæ cognitionem, laudemque solidam aspirant. μετίαι autem pro μεθίαι, et μεθίαι, eodem modo formabitur, quo et ἀνίαι, pro ἀνίαι. Laxare, dimittere. iii. 109. μεμετιμένος ὑπὸ Δαρίου. vi. 1. Μεμετιμένοι ἔσαν ἐκ τοῦ στρατοπέδου ὑπὸ Λεωνίδου. vii. 229. Ex castris a Leonide dimissi fuerant.

μεμισθωμένος ἐκ ὀλγόν. ix. 38. Non

parva [mercede] conductus. Sub-auditur enim *μισθοῦ*.

μένω. Ion. et poet. pro com. *μένω*, *μενησο*, sublato σ, et κατὰ συσολὴν η correpto. Vel ut a *μένομαι*, quod inusitatum, Imperat. *μένου*, et Ion. *μένω*, dissoluta ου in ιο. Recordare. Memor sis. v. 105. cum genitivo junctum. *μένω* τῶν Ἀθηναίων. Si priorem Etymologiam sequaris, erit imperat. præter. perf. et plusq. p. pass. Si posteriorem, præsentis. Reperitur et apud Xenophontem *μένω* in 2. pers. sing. opt. præ. p. 261. B. ed. Leuncl. Consule nostrum Græco-lat. Xenoph. indicem.

μεμφισθαί. com. Conqueri. Reprehendere. Damnare aliquid. Vituperare. Incusare. Caussari. Caussam rei alicujus alicui tribuere. Κροῖσος *μεμφθίς* κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἐαυτῷ *εὐατυνμα*. Cræsus cum de suo exercitu propter paucitatem conquestus fuisset. Suarum copiarum paucitatem caussatus. i. 77. τοῦτο *μεμφθίς*. Hoc caussatus. ibid. *μεμφόμενος* τὴν γνώμην ταύτην Κροῖσος. Cræsus hanc sententiam damnans, reprehendens. i. 207. ii. 24. ταῦτα ἐπι-*μεμφόμενοι*. De his conquerentes. Hæc damnantes. ii. 161. *μεμφόμενός* τι Ἀμάσι. Quidam Amasi succensens. iii. 4. τὰ δῶρα *μεμφθίς*. Dona cum querimonia quadam, vel cum contemtione quadam, vituperans, damnans. vel simpliciter, contemnens. iii. 13. *μεμφθίς* τῶν στρατηγῶν τὴν γνώμην. vii. 146. Reprehensa ducum sententia. vel, damnata jud. s. *μεμφόμενός* τοῖσι Λακεδαιμονίοις ὅτι περιῖδον ἰσχυρόντα τὸν βαρβαρον ἐς τὴν Ἀττικὴν. ix. 6. Qui conquerentur de Lacedæmoniis, quod per suam negligentiam barbarum in Atticam irrumperere passi fuissent.

μένω ἐπὶ τοῖσι κατιστάσι. In præsentis rerum statu manere. In præ-

sentibus institutis manere. Ion. pro com. *κατιστῶσι*. i. 59.

μέν νυν. Ion. pro com. ὅμως. Tamen. Ἴωνες *μέν* νυν οὐκ ἐπιθόοντα. Iones tamen non parebant. i. 76.

μισαίματος, ὁ καὶ ἡ. vel *μισαίματος*, η, ον. Ion. et poet. pro inusitato *μισώματος*, α, ον. Maxime medius. iv. 17.

μισσημέρη, ης. Ion. pro com. *μισσημέρια*. Meridies. i. 6, 142. ii. 8, 26. iii. 104, 107. iv. 20, 99, 113. vii. 113, 199. [pro eodem vii. 201. *μισσημέρη* dicitur.]

μισθόγαια, ας. com. Loca mediterranea. *μισθόγαιαν* οἰκοῦντες. Loca mediterranea incolentes. i. 175. ii. 7, 9, 15, 150. iv. 12, 100, 101. vii. 110, 121. ix. 89. &c.

μέσον, ου, τό. Medium spatium. Intervallum. Discrimen. ἴφασαι πολλὸν εἶναι αὐτίαν τὸ μέσον. Magnum inter hæc discrimen esse dixerunt. i. 126. ἦν πολλὸν τὸ μέσον. ix. 82. [Inter utrumque convivii genus,] magnum erat discrimen.

μέσος, ὁ. com. Medius. Mediocris conditionis homo. ὕψις μέσου ἀνδρὸς Μῆδου. Infra mediocris conditionis Medos. i. 107.

μισοῦν. Ionic. et poet. quietiam com. Medium esse. In medio situm esse. *μισοῦντι* τῆς ἀναβάσεως. In medio ascensu. Vel, Ei, qui ad medium ascensum ascendit. i. 181. ἡμέρη *μισοῦσα*. Medius dies, Meridies. iii. 104.

μετὰ præpositio interdum Ionice ad incrementum temporale addit et syllabæ *με* reduplicationem. Ut *μεμετρίμενος*, pro com. *μετρίμενος*. v. 108. Dimissus. Vide suo loco. vi. 1. vii. 229.

μετὰ præpositio interdum Ionice in augmentis temporalibus assumit etiam syllabicum, τὸ σ vide licet. *ἐμετρίθη*, pro com. *μετρίθη*. Dimissus est. a *μετρίμαι*. perf. pass. *μετρίμαι*. i. 114.

μετά. Ion. pro com. κατά. Μίτ' ἡμέρην. Interdiu. pro καθ' ἡμέραν. (νυκτός. ii. 150.)

μέτα. Ion. et poet. pro com. μίτισι. Pars est. Participatio est. Οὐδὲν τούτων ἔμοι μέτα. Nihil horum ad me pertinet. Nullius harum rerum sum particeps. Nul- lam in his rebus habeo partem. i. 88. μοῖρα τοι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἱλαχίση μέτα. vii. 157. Græciæ pars non minima tibi est. Græciæ partem non minimam ob- tines.

μετά δέ. Ion. pro com. μετά δὲ ταῦτα. Postea vero. i. 11, 19, 22, 26, 30, 46, 61, 86, 88, 94, 102, 107, 108. &c.

μετά δὲ βουλευίαι. Ion. κατά τῆσιν, ἀντὶ τοῦ, μεταβουλείαι, εἴτε μετα- βουλή δὴ. Vide μεταβουλεύσθαι.

μεταβαίνειν. com. Migrare. Trans- ire aliquo. μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία. In hæc loca transeun- tes, migrantes. i. 57.

μεταβάλλειν. com. Mutare. τὸ οὖνομα μετέβαλε. Nomen mutavit. ibid. μετέβαλον ἐς εὐνομίην. Suos mores in meliorem vivendi rationem mutarunt. i. 65. οὕτω μεταβαλόντες εὐνομήθησαν. Sic mu- tati rectum vitæ genus excolue- runt. Hac mutatione ad rectum vitæ genus colendum traducti sunt. i. 66. v. 58. τὸ οὖνομα μετέ- βαλον. vii. 62, 73, 74, 164, 170.

μεταβολή. com. Mutatio. ἐγένετο μεταβολή. Mutatio facta est. i. 74.

μεταβολή. com. Loci mutatio, et migratio. ἅμα τῇ μεταβολῇ τῇ ἐς Ἑλλήνας, καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθον. Una cum ipsa loci mutatione, et migratione ad Græcos, linguam etiam dedidicit. Interp. Lat. Quum in Hellenes. i. e. Græcos, transiit. H. Steph. Quum in Hel- lenas mutarentur. Quam bene locus hic ab utroque sit Latine redditus, viri docti judicabunt. i. 57. Vide infra. τὸν ἐνέικοντο

γλώσσης χαρακτηριστὰ μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία. &c.

μεταβουλεύσθαι. V. H. ut et τὸ μετα- δοκῆν. Consilium vel sententiam mutare. μετά δὲ βουλείαι στρατεύμα ἄγειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Sententiam de exercitu in Græciam ducendo mutasti. Vel, De copiis adversus Græciam ducendis consilium mu- tasti. vii. 12. μεταβουλευόμενος. Consilium, vel sententiam mu- tans. ibid. μετὰβουλεύσασθαι. viii. 57.

μεταγινώσκειν. Ion. et com. Sen- tentiam mutare. i. 40. Πœnitē- tia duci. Gallice, *Changer d'avis*. *Se repentir*. μεταγινόντα. Cum eum pœnituisse. Pœnitentia ductum. i. 86. μετέγνων. Sententiam mu- tavi. Vel, Me pœnituit. vii. 15.

μετάγνωσις, ἡ. com. Sententiæ mutatio. Πœnitentia. i. 87.

μεταδίδδοναι. com. Impartire. Par- ticipem facere. ἐβουλεύσαντο αὐτοῦ μεταδοῦναι μηδαμῶσι. Nullos ejus participes facere decreverunt. i. 143. γῆς μετέδοσαν αὐτοῖς. Eos agri participes fecerunt. agri par- tem ipsis dederunt. iv. 145. μετα- δόσουσι τῆς ἀρχῆς. vii. 150. Impe- rii partem dabunt. τῶν πάντων [αὐτῶ] μεταδιδόντες. ix. 33. Om- nia [civitatis jura ipsi] imper- tientes. ἢν μὴ καὶ τῷ ἀδελφεῷ Βιάντι μεταδῶσι τὸ τρίτημόριον τῆς βασι- λείας. ix. 34. Nisi et fratri Bianti tertiam regni partem impartivis- sent.

μεταδοκῆν. Capti consilii pœniten- tia duci. Sententiam mutare. Mutata sententia aliquid alicui videri, placere. Interdum im- personaliter accipitur. ἐπὶ οὕτω μετέδοξε. Quandoquidem priore sententia mutata sic visum est, [sic nobis placuit.] iv. 98. δίστασα μή σφι μεταδόξῃ. Verita ne ipsos pœniteret. v. 92. §. 4. Vel, Ne sententiam mutarent. ὡς μεταδι- δογμένοι μοι. ἀντὶ τοῦ, ὡς μεταδιδог- μένου μου. Quippe quod ego sen- tentiam mutarim. vii. 13.

μεταιτίειν, ἢν. V. H. Partem rei alicujus petere. Aliquid affectare. τῆς βασιλείης μεταίτιοντες. Regni partem petentes. Vel. Regnum affectantes. iv. 146. vii. 150.

μεταίτιος, ὁ. N. H. Ejusdem causæ, culpæve particeps. Rei alicujus auctor. iv. 200, 202. μεταίτιον τοῦ πολέμου. Belli cum alio auctorem. vii. 156. Πέρσαι οὐδενός μοι πάθιος μεταίτιοί εἰσι. viii. 101. Persæ nullius cladis auctores mihi sunt. Φᾶς τῷ μηδισμοῦ παῖδας οὐδὲν εἶναι μεταίτιους. ix. 88. Dicens [illius] filios factionis Medicæ nullo modo participes esse.

μεταίχμιον, ον, τό. Ion. et poet. Campus inter duas acies. Spatium, quod est inter duos exercitus armatos, et ad pugnam paratos. μεταίχμιον οὐ μέγα ἀπολιπόντες. Non magno spatio inter duas acies relicto. vi. 77, 112. ἐξαίρετόν τι μεταίχμιον τὴν γῆν ἐκτεμείναν. viii. 110. prope fin. Valla: Possidentes terram inter diversas acies positam. Æ. P. Qui terram possidetis [ut] eximium quoddam præmium inter varias acies positum, [de quo capiendo multi inter se armis contendunt.] Sic enim jam locus hic videtur intelligendus. Est autem metaphora sumta a ludis circensibus, in quibus præmia, victoribus danda, proponebantur omnibus spectanda. Quod ut facilius fieret, in medio circo solebant collocari. Sic enim spectatores ad certamen ineundum magis inflammabantur. Virgil. Æn. v. ver. 104. hunc morem his versibus describit, Expectata dies aderat, nonamque serena Auroram Phaethontis equi jam luce vehebant: Famaque finitimos, et clari nomen Æcestæ Excierat; læto complebant littora cœtu, Visuri Æneadas, pars et certare parati. Munera principio ante oculos, circumque locantur In medio sacri

tripodes, viridesque coronæ. Et palmæ pretium victoribus, armaque, et ostro Perfusæ vestes, argenti, auriue talenta. Et tuba commissos medio canit aggere ludos. Hic agitur μεταίχμιον (quod observatione dignum) figurate vocatur τὸ μετὰ ξυτῶν αἰχμῶν, καὶ στρατευμάτων περικαθμείναν ἄθλον προκείμενον, ὑπὲρ οὗ πάντες αὐτὸ σφιτερισόμενοι τοῖς ὅπλοις διαμάχονται. id est, Id præmium, quod est inter aliquas acies, et exercitus circum circa sedentes, propositum: pro quo omnes armis dimicant, id in suam potestatem redacturi. Quod propterea συνώνυμος alias περιμάχῃον ἄθλον diceretur.

μετακινεῖν. Loco movere. In alium locum transferre. com. οὗτοι οἱ κρητῆρες μετακινήσαν. Hi crateres alio translati, alio delati fuerunt. i. 51.

μεταλαμβάνειν. com. Participem esse. Partem suam accipere rerum aliquarum. τῆς λήνης μεταλαμβάνει. Prædæ particeps est. iv. 64.

μεταλαγῇ. com. Mutatio. i. 74.

μεταλλάσσειν. commun. θέσμις μεταλάξας. Legibus mutatis. i. 59.

μεταμανθάνειν. com. Dediscere. τὴν γλῶσσαν μετέμαθι. Linguam dedidicit. i. 57.

μεταμέλειν. Pœnitentia duci. Aliquem rei alicujus pœnitere. μετιμέλησέ σφι. Ipsos pœnituit. i. 130. iv. 203. τῷ Ἀρίστανι μετέμελε. Aristonem pœnituit. vi. 63. μετιμέλησέ οἱ τὸν Ἑλλήσποντον μασίγῳσαντι. Eum pœnituit quod Helle-spontum flagris cæcidisset, flagellasset. vii. 54. Τοῖσι Θεσσαλῆς ἠγεμόνεοις τὰ πρὸ τῷ πεπρηγμένα μετέμελε οὐδέν. Thessaliæ principes rerum ante gestarum nulla pœnitentia ducebantur. ix. 1. Οὐ γὰρ ἡμῖν ἐς χρόνον ταῦτα ποιεῖσι μεταμέλῃσι. ix. 89. Haud enim vos hæc [ipsi] præstitisse in tempus,

[vel ad tempus] pœnitebit. Vel etiam, tandem pœnitebit.

μεταμέλῃ, ης, ἡ. Ion. pro com. μεταμέλεια. Pœnitentia. ἐν μεταμέλῃ γινόμενοι. V. Hom. 19. Pœnitentia ducti.

μετανάσσει, ου, ὁ. Ion. et poet. Valla: Qui solum vertit. Sic tamen γυνικῶς vocatur qui ex suis pristinis sedibus vel ultro, vel ab alio pulsus, alio migravit. Peregrinus. Inquilinus. Exul. Vagus. vii. 161. Eustath. μετανάσσει, μέτοικος, καὶ μετὰ τὸ γεννηθῆναι πονεῖ ἀνασταθῆς ἐκείθεν. Dictum autem παρὰ τὸ νᾶω, quod idem vallet ac νῆω, unde νόσος. Vide νᾶσθαι apud Eustath.

μεταξὺ absolute positum sine ullo casu. Interea. quod alias dicitur ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. Οἷχτο μεταξὺ ἀπολιπὼν [τὸν πρότερον τόπον.] iv. 155. Interea relicto [priori loco Battus] abiit.

μετακίμπισθαι. Ion. et com. Accersere. μετακίμπεται τὸν Φρύγα. Phrygem accersit. i. 41. μετακίμψαμιεν Βαβυλωνίους. Accersitis Babylois. i. 77. μετακίμψατο τὴν θυγατέρα. Filiam accersivit. i. 108. μετακίμψατό μιν. Ipsum accersivit. i. 111.

μετάκιμπος, ὁ καὶ ἡ. com. Accersitus. παρῆσαν μετάκιμποι οἱ τῶν ἐθνῶν τύραννοι. viii. 67. Aderant accersiti gentium tyranni, sive reges.

μεταρρυθμίζειν. V. H. Accommodare. Aptare. Corrigere. Emendare. Immutare. τῶν γραμμάτων ὀλίγα μεταρρυθμίσαν. Paucas literas, i. e. paucarum literarum formam, immutarunt. v. 58. pro quo συνανίμως dicitur μετέβαλον τὸν ρυθμὸν τῶν γραμμάτων. ibid. Valla: Pristinum literarum modulum immutaverunt.

μετάσσιος, ὁ. com. idem ac μετίωρος. Sublimis. In alto stans. Excelsus. Navius tributum, significat eas, quæ sunt in alto mari,

quæ tenent altum. ὅσας δὲ τῶν νῶν [ὁ ἄνεμος] μετασσίως ἔλαβε. vii. 188. Valla: Quas naves ventus exteriores nactus est. Æ. P. Quotquot naves in alto stantes, vel, altum tenentes, [ventus] nactus est.

μεταρσίω, ὦ. fut. μεταρσίωσω. V. H. In altum elevo. In sublime tollo. Νέφος μεταρσιῶν. viii. 65. Nubes in altum, vel in sublime sublata.

μεταρῆσαι. com. a μερῆσαι. Mutare. τὰ νόμιμα μετέστη. Leges, et instituta mutavit. i. 65.

μεταρῆσασθαι. com. Remove. Semovere. Amovere. Summove. Gallice, Faire retirer. μεταρῆσάμενος τοὺς ἄλλους. Ceteris semotis. i. 89. viii. 101. Ceteris summotis.

μετατιθεῖναι, et μετατιθεσθαι τὴν γνώμην. Sententiam mutare. vii. 18.

μεταῦτις. Ion. et poet. pro com. μετὰ ταῦτα. Postea. i. 62.

μεταφέρειν. Ion. et poet. pro com. μεταφέρειν. Transferre. Alio transportare. μεταφέρειν ἐς ἄλλον χρόνον. In alium locum transtulit. i. 64.

μετιξέτεροι. Ion. pro com. ἄλλοι ἔνιοι. Nonnulli. Alii. i. 63, 95. μετιξέτεροι. i. 199. μετιξέτεροι. ii. 36. μετιξέτεροι. ii. 83. μετιξέτεροι. ii. 125, 134, 178. iv. 187. vi. 71, 109. vii. 77, 142. viii. 8, 87.

μετιόν. Ion. et poet. pro commun. μετὸν, ὄντος. ἀποδιδυκνῆς οὐδὲν σφί μετιόν τῆς Ἰλιάδος χώρας. Demonstrantes nullam agri Iliaci partem ad ipsos pertinere. v. 94.

μετίπειτα. Ion. poet. et com. Postea. i. 25.

μετιέχασθαι apud Herodotum accipi videtur interdum pro δεῖσθαι, et ικετεύειν. Orare. Supplicare. ἐγὼ σε μετιέχομαι πρὸς θεῶν, εἰπὶν τῶληθες. vi. 68. Valla: Ego te adiens obsecro, ut verum dicas. Æ. P. Ego te per Deos obsecro, ut verum dicas. Quod ex sequentibus patet, ἐπεὶ με λιτῆσι

μετιεχθαι ἐπὶ τὴν ἀληθῆ. Quia me precibus oras, ut veritatem dicam. vi. 69.

μετιστάσης ὃ τῆς τύχης. Ionic. pro com. μετεστάσης. Fortuna in bonum conversa. i. 118.

μετίχυν. com. Participem esse. οὐδαμοὶ ἰδιήθησαν [αὐτῷ] μετασχύν. Nulli petierunt se [hujus templi] participes esse, vel fieri. i. 143.

μετισχῆκατι τῆς ὕβριος. Injuriae, vel contumeliae participes fuistis.

iii. 80. μοῖραν τιμῶν μετιχορτες. Honorum participes. vel, Honorum partem accipientes. iv. 145.

τοῦ θεοῦ τι μετίχον. Quiddam naturae divinae particeps. vii. 16.

μέτ' ἡμέραν. Ion. pro com. καθ' ἡμέραν. ἡμέρας. (νυκτός. Noctu. iv. 146.)

μετήσαν. 3. plur. aor. 1. act. Ion. et poet. pro com. μετῴσαν, Attice μετῆσαν. ex μετά, et ἦσαν, ab ἴω, ἴω, ἴμαι, aor. 1. act. ἴσα, et Attice ἦσα, Ionic. ἦσα, διαλύσι.

Idem ac μετῆλθον. Persecuti sunt, vel prosecuti sunt. καὶ θυσιήσῃσθας μετήσαν. vii. 178. Valla:

Hostias illi [Thyæ] immolavere. Æ. P. Et sacrificiis illos [ventos] prosecuti sunt, id est, placare conati sunt. Illis sacrificia fecerunt.

μετήσονται. Ion. pro com. μεθήσονται. a μεθήμι. Dimitto. πολλὰς ἔχει ἐλπίδας μετήσονται ἐπὶ θάλασσαν. v. 35. Valla: Etiam atque etiam sperans, fore ut ad mare proficisceretur. At parum commode. Vertendum enim, Magnam habebat spem, fore ut [a rege] ad mare dimitteretur. Hic est verus hujus loci sensus, et interpretatio, quam ipsa Herodoti verba confirmant; non solum hic, sed etiam infra, v. 108.

Ἰστιαῖος μεμεινμένος ὑπὸ Δαρίου, ἐκομίζετο ἐπὶ θάλασσαν. Histiaeus a Dario dimissus, profectus est ad mare. et vi. 1.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, et

μεθίειν. Remittere. Condonare. Gallice, *Quitter*. ὁ κατιστάμενος βασιλεὺς τὸν προσφιλόμενον φόρον μετίει πάσῃσι τῇσι πόλεσι. Rex qui creatus est, tributum ante debitum remittit omnibus civitatibus. vi. 59. Is, qui rex creatus fuerit, omne tributum, quod civitates ante debebant, ipsis remittit.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθίειν. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπῆσα βλάστην οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germinum nullum remittit, producit. vi. 37.

Remittere de sua pertinacia, et vel præmio, vel precibus, vel minis metuque concedere alicui, quod ante concedere nolebamus. τέλος δὲ, δῖματος μεγάλου ἐπικρεμα- μένου τοῦ Περσικῷ τούτου στρατεύματος, καταίνων μετιέντες. ix. 33. Valla: Tandem imminente hoc ingenti Persici exercitus metu, annue- bant, impertirique homini vole- bant. Æ. P. Tandem vero, cum ingens hujus exercitus Persici metus [ipsis] impenderet, de sua pertinacia remittentes, [quæ Ti- samenus petebat, ei se daturus] annuerunt [vel assensi sunt.]

μετίσθαι. Ion. pro com. μεθίσθαι, et μεθύναι. Remittere. Rem se- mel susceptam de manibus de- ponere. Gallice, *Quitter quelque chose*. Οὐ μετίετο ὁ Γύγης. Gyges negotium susceptum non dimit- tebat. De manibus non depone- bat. De eo conficiendo non re- mittebat. i. 12. τὰ παρὸντα ἀγα- θὰ μετίεις. Dimissis, neglectis præ- sentibus bonis. pro μεθύν. a με- θύνει. Dimitto. Relinquo. Ne- gligo. i. 33. ἐμετίεθ, pro μεθύνθ. Dimissus est. i. 114. τὸν Κύρον με- τίειναι. Cyrum dimittere. i. 128. μετίεισι. Dimittunt. i. 133. εἰ με- τίησιν τὴν ἀρχήν. Si regnum, vel imperium dimitteret. iii. 143. με- τίειναι αὐτήν. ibid. μετίεισθαι. iv. 98. μετίεισθαι. v. 35. Vide suo loco. ὑπὸ Δαρείου μεμετιμένους. a Dario dimissus. pro com. μεθειμένος. v. 108. μετίειναι Μιλτιάδεια. Miltia- dem dimiserunt. vi. 37.

μετίσχειν. Ion. et poet. pro com. μετίχειν. Participem esse. τῷ φόβῳ μετίσχειν. Cædis esse participem. v. 92. §. 3.

μετονομάζεσθαι. com. Mutato no- mine priori, alio nomine nomi- nari. ἀντὶ Λυδῶν μετονομασθῆναι αὐτοὺς Τυρρηνούς. Pro Lydis muta- to nomine [ferunt] ipsos appel- latus fuisse Tyrrenos. i. 94. Ἀ- θηναῖοι μετονομάσθησαν. viii. 44.

Athenienses mutatio nomine sunt appellati.

μίτοπις, ἴδος, ἡ. N. Homericum, idem ac simplex ὅπις, de qua sic Eustath. ὅπις, ἡ τῶν ὀπισθεν, ἢ τοι μελλόντων, ἔννοια, καὶ ἐπιστροφῆ. i. e. Re- rum a tergo sitarum, id est futu- rarum, cogitatio, et cura. ὅπις θεοῦ, ἡ ὀπίσω, καὶ κατὰ τὸ μέλλον, θεὸς ἐπιστροφῆ, καὶ τιμωρία. i. e. Dei providentia, et divina cura, et ultio in futurum, ultio, quæ manet aliquem in posterum. Vin- dicta. Poena delictis parata. Δυνὴ γὰρ μίτοπις ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίττη- ται. V. Hom. 19. Gravis enim [est] Jovis hospitalis ultio, [vel vindicta, et poena illi parata] qui peccarit, [i. e. qui jus hospitalita- tis violarit.] Lat. interpretes non tam verba, quam sensum secutus est. At hic utrumque Lector habet.

μιτοχή, ἥς, ἡ. com. Participatio. τὴς περὶ τὸ ἱερὸν ἀνομήσαντας ἐξεκλή- σαν τῆς μιτοχῆς. Eos, qui in tem- plum impie se gesserant, [ejus] participatione excluderunt. i. 144. μίτοχος, ὁ καὶ ἡ. com. Particeps. ἐγὼ αὐτῆς τὸ πλεῖον μίτοχός εἰμι. Ejus ego majore ex parte sum particeps. Ejus majorem habeo partem. iii. 52.

μετωπηδόν. Adverbium. com. q. d. Frontatim. In frontem. Vel, Æquatis frontibus. Vel, Fronti- bus aliquo versis. τρέφαντις πάντις μετωπηδόν. vii. 100. Cum omnes [navarchi suas naves] in unam frontem digessissent. Vide ἀνακω- χεύειν. Thucyd. lib. ii. c. 90. ἐπι- τρέφαντις τὰς ναῦς, μετωπηδὸν ἔπλειον. Scholia Græca. τὸ μὲν ἐπιστρέφαν- τες εἶπεν, ὅτι ἦν αἰὼν εἰπὼν, ἐπιπλεῖ κατ' εὐθείαν ἔπλειον. νῦν δὲ, οὐκέτι. τὸ δὲ μετωπηδόν, πάλιν τὸ κατ' εὐ- θεΐαν πλεῖον ἐστὶ. τὸ γὰρ μέτωπον τῆς ναὸς, ἡ πρῶτα ἐστὶ. λέγει οὖν ὅτι τὰ μέτωπα, ὅ ἐστι τὰ πρόσωπα τῶν νῶν παρῆχον τοῖς ἐναντίοις. Eodem mo- do et Latini frontem navis pro

prora sumunt. Virgil. Æn. v. ver. 157. Centaurus: nunc una ambæ, junctisque feruntur Frontibus, et longe sulcant vada salsa carinæ.

μηδαμῶ. Ion. pro com. μηδαμῆ. Nusquam. Nullibi. Nullo in loco. i. 68. ii. 91. Nunquam. iii. 65.

μηδαμοί, ὦν. Ion. et poet. Nulli. i. 143, 144. μηδαμῶν ἀνθρώπων. ii. 91. μηδαμῆς. iv. 136.

μηδαμῶς. com. Nullo modo. iv. 83.

μηδέν. ἐς τὸ μηδὲν ἀπορρίπτειν. In nihilum abjicere. Nihili facere. Ita contemnere aliquid, ut in nullo pretio id habeamus. Omnino contemnere. i. 32.

μῆκος, εὐς, ὡς, τό. Ion. pro com. et poet. μῆχος. Remedium. ἐπίτι κακοῦ οὐδὲν ἦν σφι μῆκος. Quoniam mali nullum remedium ipsis erat. iv. 151.

μήλιος, α, ον. Ionic. et poet. et Herod. vocabulum, pro com. προβάτειος. Ovillus. τραπίζα ἐπιπλῖα μελίων κρεῶν. Mensa carnibus ovillis plena, referta, onusta. i. 119.

μηνίειν. Ion. et poet. pro com. ὀργίζεσθαι. θυμῷσθαι. Μηνίσαι μεγάλας Ἀριστοδήμῳ. Graviter iratum fuisse Aristodemo. vii. 229. ὑμῖν μηνίεσι. ix. 7. Vobis succensent.

μνησιδής, ὁ καὶ ἡ. καὶ τὸ μνησιδής. com. Lunatus. Lunæ crescentis cornua referens. i. 75. μνησιδὲς νεῶν ποιήσαντες. viii. 16. Facta navium [acie] lunata. Subauditur enim τάγμα. Cum classis agmen lunatum fecissent. Vel, Cum navium aciem lunatam instruxissent. Sic Virg. Æn. i. ver. 494. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis.

μηχανᾶσθαι τι. Moliri. Parare. Arte componere. λαγὼν μηχανησάμενος. Cum leporem arte composuisset, ac parasset, vel adornasset. i. 123. ἡμεῖς σωτηρίην τινα πειρησόμεθα μηχανάμενοι. vii. 172. Nos [nobis]

aliquam salutem parare conabimur.

μηχανιόμαι, οὔμαι. Ion. pro com. μηχανάομαι, ἄμαι. Molior. ὡς ἀπόσασιν μηχανοῖατο. Ion. pro μηχανοῖντο. com. Quod defectionem moliti fuissent. vi. 46. ἐμμηχανίοντο. viii. 7. Moliebantur. ἄλλα ἀντιμμηχανίοντο. viii. 52. Alia [adversus hostem] vicissim moliebantur.

μηχανή. com. Modus, et ratio, qua aliquid fit. οὐκ ἔστι μηχανὴ ὑδμήνη, τὸ μὴ κίον ἐπ' ἐβουλεύειν ἡμῶν. Nulla ratione fieri potest, quin ille mihi insidietur. i. 209. ἔφασαν οὐδέμιν εἶναι μηχανὴν ὅπως ἔ τῷ ἄσῳ προσθήσονται. Dixerunt fieri nullo modo posse, quin civi faverent. ii. 160, 181. iii. 51. viii. 57. ἀπὸ τῆς ποιήσεως τοῦ βίου μηχανὴν ἔχων. V. Hom. 10. Ex poesi victus subsidium habens. Ex poesi victum sibi parans.

μηχανοῖατο. Ion. 3. pers. plur. optat. modi, temp. præ. pro com. μηχανοῖντο. a μηχανομαι, οὔμαι. pro μηχανάομαι, ἄμαι. vi. 46.

μῆχος, τό. Ion. et poet. Remedium. κακοῦ μῆχος. Mali remedium. ii. 181.

μιαιφόνος, ου, ὁ. commun. Qui cædibus se polluit. Sanguinarius. Crudelis. μιαιφονώτερον. Crudelius. Inhumanus. Ad sanguinem effundendum, cædesque faciendas propensius. v. 92. §. 1. §. 6. Hinc μιαιφονία, ας, ἡ. Pollutio, piaculum ex cæde contractum. Ctesias Pers. 12.

μιλτηλεφής, ὁ καὶ ἡ. ὁ τῇ μίλτῳ ἡλειμμένος. Minio illitus, miniatus, minio tectus. Vocabulum Herodoteum navi tributum, quam poeta μιλτοπάρερον appellat. iii. 58. ἧς μιλτηλεφές.

μῖν. Ion. et poet. pro com. αὐτόν. Ipsum. i. 10, 12, 13, 24, 30, 33, 34, 36, 111, 122.

μῖν. Ion. et poet. pro com. ἑαυτόν. Se ipsum. Se. i. 11. διαχεῖσθαι μιν. Se ipsum interficere. i. 24.

ὑπικατασφάξει μιν καλῶν τῷ κεφῶ.
Rogans [Cresum] ut se juxta,
vel supra cadaver [filii defuncti]
jugularet, interficeret. i. 45.

μ.ν. Ion. et poet. pro com. αὐτήν.
Ipsam. i. 9, 31. iv. 97.

μ.ξοπάρθιος, ὁ καὶ ἡ. Qui partim
virginis, partim alius animalis
naturam habet. iv. 9.

μίσγυν. Miscere. μίσγεται. Misceri,
congregari, coire. ἰμίσγεται τῷ ναυ-
κλήρῳ. i. 5. ἰμίσγεται οἱ. i. 61. Cum
ea congregiebatur. συμμίσγων ἐν
ἐκάστῳ. Cum uno quoque se mis-
cens. i. 123, 135. ἐπιμισγομένοι.
i. 185. ad fin. ὁσάκις ἀν μιχθῇ
γυναικὶ τῇ ἰωῦτοῦ ἀνδρὶ. Quoties
cum uxore sua vir miscetur. i.
198. μιχθῆναι ἀνδρὶ ξένῳ. i. 199.
ἀναμίσγεται τῇσι ἄλλῃσι. Cum
aliis [mulieribus] misceri. ibid.
τοῦ ὕδατος αὐτοῖσι συμμίσγομένου.
Aqua cum ipsis commixta. ii. 25.
τράγος ἰμίσγεται γυναικί. ii. 46, 64.
iii. 118. &c.

μισθαιμα, τος, τό. com. Merces.
Interdum et sumtus. τὸ τιταστη-
μῶριον τοῦ μισθάματος παρασχῶν.
Quartam sumtus partem præ-
bere. ii. 180.

μιᾶσθαι. com. Ambire. μιᾶμενος
ἀρχῇ. Imperium ambiens. i. 96.

μνησθαι. Ion. et poet. pro com.
μνησκῆναι, et μνησκεισθαι. Recen-
sere, commemorare. τὰς μητρὸς
μητίρας ἀναμνίσται. Avias recenset.
i. 173.

μνήμη. Memoria. Mentio. τέτα μνή-
μην ἄξιόν ἐστιν ἔχειν. Hæc res est
digna, cujus memoria servetur.
Vel, cujus mentio fiat. i. 14.
Sic Galli, Ceci est digne de me-
moire. Vel, Digne d'être men-
tionné. Digne, de quoi on ait sou-
venance, et de quoi on fasse men-
tion. τοῦ Γύγιω μνήμην ποιήσομαι.
Gygis mentionem faciam. i. 15.
τῆς μνήμην εἶχον. Cujus mentionem
feci. iv. 79, 81. Βοιωτῶν μνήμην
ποιήσασθαι. Bœotorum mentio-
nem facere. Vel, memores esse.

v. 74. Sic enim locus ille videtur
intelligendus, ut μνήμην ποιῆσθαι,
ἀντὶ τοῦ μνησκεισθαι. Recordari.
Memore esse, sumatur. At vi.
55. accipitur pro mentionem fa-
cere.

μνημονεύειν. Ion. et com. Recor-
dari. μνημονεύειν τοῦ ὄντιος τὰ ἔπα.
Cum recordaretur verborum in-
somnia. i. 36.

μνησθῆναι. Mentionem facere. Ion.
et com. παῖδός περὶ τοῦ ἐμῶ μὴ
μνησθῆναι. De meo filio nullam
facite mentionem. ibid. οὐκ ἐπι-
μνήσομαι. i. 51. τὰς δύο τῶν οὐδῶν
οὐκ ἀξίῳ μνησθῆναι. Harum viarum
duas commemorare nolo. ii. 20.

μνησκαίειν, ᾧν. com. Mali ali-
cujus, vel injuriarum accepta-
rum memorem esse, memoriam
servare. οὐ μνησκαίεμαι. viii. 29.
Injuriarum acceptarum memo-
riam non servamus, memoriam
deponimus.

μνήσις, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro com.
μνήμη. Memoria. Recordatio. εὐτω
δὴ Γέλωνος μνήσις γέγονε. vii. 158.
Valla: Ita demum Gelonis me-
moria facta est. Sed hæc inter-
pretatio nimis dura, et a linguae
Latinæ elegantia nimis remota.
Stephanus longe commodius hunc
locum explicat, Ita demum Ge-
lonis recordati estis. Galli vero
melius istum Græcismum expri-
munt, Ainsi finalement vous avez
eu souvenance de Gelo.

μοῖρα, ης, ἡ. Ion. pro com. μοῖρα.
Fatum. ἐξίπλησι μοῖραν τὴν ἰωῦτοῦ.
Suum fatum explevit. Vitæ tem-
pus fati concessum explevit. id
est, obiit. iii. 142. iv. 164.

μοῖρα. Ion. pro com. τόπος, χω-
ρίον, τιμή. Locus, honor, pretium.
αὐτὸν ἐν οὐδὲμῃ μεγάλῃ μοῖρῃ ἔχον.
Eum in nullo magno pretio ha-
bebant. Eum parvi momenti du-
cebant. Eum in nullo magno ho-
nore habebant. ii. 172.

μοῖρα. Ion. pro com. μοῖρα. Pec-
liariter autem apud Herodotum

αρε pro alicujus Principis agro et datione sumitur. γῆς ἰ-
μῶρη προσκτήσασθαι πρὸς τὴν ἑαυτοῦ
μοίρην βουλόμενος. Agri desiderio,
eum suæ ditioni adjungere cu-
piens. i. 73. ἐτρατίετο ἐς τὴν Περ-
σίαν μοίρην. Cum copiis in agrum,
vel ditionem, vel regionem Per-
særum profectus est. i. 75. Hoc
autem ideo dictum, quia singuli
Principes, ac respub. liberæ suos
proprius agros, et portiones cer-
tis finibus circumscriptas, habent.
ἡ Θυρέη ἦν τῆς Ἀργολίδος μοίρης.
Thyrea erat agri Argolici. Ad
Argolicum agrum, et ditionem
pertinebat. i. 82. πλὴν τῆς Βαβυ-
λωνίης μοίρης. Excepto agro Ba-
bylonico. i. 106. ἐν μοίρῃ τῇ Θη-
βαίδι. ix. 65. In agro Thebano.

μόνοτροπος, ὁ, ὁ καὶ ἡ. com. Suidas,
μόνοτροπος, μόνος τραφείς. ἀγαθός.
ἀγύναιος. i. e. Qui solus est nutritus.
Vir bonus. Qui nullam ha-
bet uxorem. Qui vitam solita-
riam degit. Ingenio simplici præ-
ditus. Vitam sine conjuge tra-
ducens. V. Hom. 4.

μόνωτάτος, οὐ, ὁ. q. d. Solissimus.
Maxime solus. Præcipue solus.
In primis solus. μωνότατος τῶν
Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίτι
ὁσφύν. V. Hom. 37. Æolica gens
præcipue sola inter Græcos non
cremat lumbum.

μόρος, οὐ, ὁ. Ion. et poet. pro com.
θάνατος. Mors. quod a Græco
vocabulo κατὰ συγκοπὴν est for-
matum. μῶρος vero παρὰ τὸ μί-
ρην. μ. μῆρῶ. π. μ. μέμερα. Partiri.
Dividere. Quid enim aliud est
mors, nisi divisio quædam, et
corporis ab anima separatio?
Διαφθερῆναι αἰσχίστη μῶρῳ. ix. 17.
Morte fœdissima perire. τίω μῶρῳ;
Qua morte? i. 117. μῶρῳ ἔχρησα-
το. Obiit. ibid. τούτῳ τῷ μῶρῳ
διαφθέρησαν. Hac morte perie-
runt. v. 21.

μόρσιμος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro
com. ὑμμερσίμος. vel πιπερσίμος.

Fatalis. ἰδοὺς μῶρσιμον εἶναι. Fa-
tale esse videbatur. iii. 154.

μοναρχία, ἡ. Ion. pro com. μονα-
ρχία. Monarchia. Regnum. Unius
viri principatus. i. 55. pro ty-
rannide sumitur. iii. 80. ut patet
aperte. ibid.

μονογενής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro
com. μονογενής. Unigenitus. Uni-
cus. τὸν παῖδα εἶντα οἱ μονογενίᾳ
ἀπέπεμψεν. vii. 221. Filium, qui
ipsi unicus erat, remisit.

μονόκωλον οἶκημα. Domus unius
contignationis. i. 179.

μονόλιθος, ὁ καὶ ἡ. Ex unico saxo
factus. μονόλιθον οἶκημα. Ædifi-
cium ex unico saxo factum. ii.
175.

μονομαχίην, αἶν. Ionic. et poet. pro
com. μονομαχίην. Singulari præ-
lio dimicare, pugnare solum cum
solo. vii. 104. μονομαχῆσαι. ix.
26. ἑμμονομαχησέν. ibid. μονομαχῆ-
σαντες. ix. 27.

μόνος, ἡ, οὐ. Ion. et poet. pro
com. μόνος. Solus. i. 18, 25, 38,
48. et alibi passim.

μονοῦν. Ion. pro com. μονοῦν. So-
lum relinquere. Deserere. μῆμου-
ναμένοι συμμάχων. A sociis deserti.
i. 102. μονοῦντα τάδε αὐτὸν εἶρετο.
pro μῆνον. Ex eo solo relicto, ex
ipso solo, hæc quæsit. Solum
ipsum hæc interrogavit. i. 116.
μονοῦνθίστων τινί. Cuidam [Ama-
zoni] soli. iv. 113. μῆμουναμένοι.
vi. 15. μωνοῦντα. vi. 75. vii. 139.
συμμάχων μονοῦντες. viii. 62. A
sociis deserti.

μυνοφύης, ὁ καὶ ἡ. μυνοφύης, ἕς. Ion.
et poet. pro com. μονοφύης. Qui
unius est naturæ. Simplex. Qui
naturam habet propriam, et ab
aliis separatam. ὀδόντες μυνοφύεις,
ἐξ ἑνὸς ὅςτις πάντες. ix. 83. Dentes
distincti, ex uno osse omnes
[nati, ac prodeuntes.]

μύκης, μύκητος, ὁ. Suidas interpre-
tatur ἡ τῷ ξίφει λαβῇ, id est, ensis
manubrium : sed μύκης a fungi
quadam similitudine vocatur pro-

prie summa gladii pars, quæ est in ipso manubrio, quam partem Galli vocant a pomi similitudine, *Le pommeau de l'épee*. Vel, *Le pommeau de la garde de l'épee*. οἱ λεικογράφοι nimis lata significatione nominant ensis, sive gladii, capulum. τῷ κουλιῷ τῷ ξίφειος ὁ μίκης ἀποπίπτει. id est, Ensis capulus ex vagina excidit. iii. 64. Valla: Vagina gladii excidit. Stephanus, Gladius vagina excidit. Neuter verba Græca fideliter expressit.

μυρίζειν. com. Unguentis ungeret. Unguentis odoratis imbueret. μυμυρισμένοι πάν τὸ σῶμα. Toto corpore unguentis delibuti. i. 195.

μυρία. χιλίη. ὀκτακισχίλη. in singul. pro plur. μύριοι. χίλιοι. ὀκτακισχίλιοι. Vide ἵππος, et ἀσπίς ὀκτακισχίλη.

μυρίος, η, ον. Ion. et poet. pro com. ἀναρίθμητος. Innumerabilis. Infinitus. Varius. ὅψιν μυρίην. Varium spectaculum. ii. 136. θάυμα μυρίον. ii. 148.

μυρία πολλὰ λέγειν. Ionismum hunc Galli sic exprimentur feliciter. *C'est une grande folie de dire*. H. Steph.

N.

ΝΑΚΟΣ, ιος, υς, τό. Arietis pellis. ii. 42.

ναυαρχεῖν, εἶν. com. Classi præesse. Classis imperium, sive præturam, habere. vii. 161.

ναυδάτης, ου, ὁ. Ionic. et poet. pro quo et ναύατης, et ναύτης. Nauta. Vector. et ναυτικός. Qui rebus navalibus dat operam. i. 143. Vide nostrum Græcum indicem in Thucyd.

ναυηγεῖν. Ion. pro com. ναυαγεῖν. Navem frangere. Naufragium facere. Naufragium pati. Naufragio frangi. τῶν νῆες νηαυηγή-

κασι τετρακόσiai. vii. 236. Quorum 400 naves naufragium fecerant, naufragio fractæ fuerant.

ναυηγία, ης, ἡ. Ion. pro com. ναυαγία. q. d. Navis fractio. Navis amissio. Naufragium. vii. 190. Discrimen inter ναυαγίαν, et ναυάγιον, docet Thucydidis Græcus interpretres. Consule nostrum Græco-latinum indicem. Dictum autem παρὰ τὸ τὴν ναῦν ἀγεῖν, ἡγεῖν κλᾶν, καὶ θραῖναι. Navem frangere. vii. 192. viii. 8, 12.

ναυήγιον, υ, τό. Ion. pro com. ναυάγιον. Navis fragmenta. Navis fractæ partes. Naufragium. ἔρκος ὑψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιεβάλλοντο. vii. 191. Valla: Excelsum sibi vallum e naufragiis circumdederunt. Æ. P. Excelsum vallum ex navium fractarum materia factum sibi circumjecerunt. Vel, Excelso vallo ex navium fragmentis facto se circum circa muniverunt. τὰ ναυήγια ἐξεφέροντο ἐς τὰς Ἀφίτας. viii. 12. Fractarum navium tabulæ, et res naufragio demersæ, ad Aphetas efferebantur. τῶν ναυηγίων ἐπικράτειον. viii. 18. Rebus naufragio disiectis potiti sunt. viii. 96.

ναυκράων. Valla in hac voce explicanda lectionem aliam sequutus videtur. Sic enim vertit hanc periodum. Τούτους ἀντίτασι μὲν οἱ πρυτάνεις τῶν Ναυκράων, οἵπερ ἤτμοντο τότε τὰς Ἀθήνας ὑπεργίους, πλὴν θανάτου. v. 71. Hos illinc submoverunt quidem magistratus Naucratorum, qui tunc Athenas incolebant data fide puniendi eos citra mortem. Unde patet Vallam pro Ναυκράων legisse Ναυκρατίων. Quæ lectio, si bona, nomen deductum dices a Ναύκρατις. Ναύκρατις vero, ut docet Stephanus de urbibus, urbs erat Ægypti a Milesiis condita, quum maris imperium obtinerent: quod et a Suida confirmatur. Hinc ipse

Civis *Ναυκρατίτης*, s. et *foemineum genus*, *Ναυκρατίτης*. *Ναυκρατίτιδος*. Et *Ναυκρατίως*, ut *Πηλουσιώτης*. Vel ut a *Ναυκράτιον*, ου, vel *Ναυκρατία*, ας. ut ab *Ἰταλία*, *Ἰταλιώτης*. Ab hoc ipso *Ναυκρατία*, vel *Ναυκράτιον*, formatum videtur *Ναυκράτιος*, α, ου. Sed quomodo *Ναυκρατίον* Magistrate Athenas suis iudiciis, excepta capitali poena, obnoxias, ac obstrictas tunc incolenter, mihi non constat; nec jam occurrit, quando, aut quibus de caussis, *Ναυκρατίον* isti Magistratus Athenas ex *Ναυκρατί*, (vel *Ναυκρατία*, vel *Ναυκρατίον*,) urbe *Ægyptiaca*, migrarint, ut *Athenienses* suis iudiciis, atque sententiis obnoxios haberent, excepta capitis poena. Hæc parum verisimilia, rationique parum consentanea videntur. Crediderim potius τῶν *Ναυκράων* πρυτάνεις ab *Herodoto* jam vocari Magistratum principes, principes Magistratus, summos *Atheniensium* Magistratus, qui re vera ceterorum minorum Magistratum erant principes, vel qui principem locum inter ceteros Magistratus obtinebant. Meam conjecturam confirmant *Suidas*, et *Harpocration*. Sic enim *Suidas* in voce *ναυκραρικά*. *Ναυκραρικά* [χρήματα,] τὰ τῶν ἀρχόντων. *ναυκράεις* γὰρ τοπαλαῖον τὸς ἀρχοντας ἔλεγον. ὡς Ἡρόδοτος ἐν πέμπτῃ δηλοῖ. ἴσως δὲ παρὰ τὴν τῆς νηὸς κραίραν εἴρηται τὸ *ναυκραρικά*. Illud ex *Eustathio* hic obiter addam, *κραίρα* ὁρβία *κεφαλὴ*, οἰοῦναι *κάρη* αἰρόμενον, [vel potius, οἰοῦναι *κάραιρα*, παρὰ τὸ *κάρη*, τουτίσι τὴν *κεφαλὴν*, αἶρειν. *Æ. P.*] Per quamdam igitur *ἀναλογίαν*, et similitudinem a rebus nauticis petitam, ipsi reipub. principes, et Magistratus appellabantur *Ναυκράροι*, q. d. οἱ τὴν *κάραν*, ἢ τὸ *κάρη*, καὶ τὴν *κεφαλὴν* ἐν τῇ νηὶ αἶροντες, ὡς ὄντις τῆς

νηὸς *κεφαλὰι*, καὶ ἀρχόντες, καὶ κυβερνήται. Quod nequaquam absurdum. Scimus enim cum apud Græcos, tum etiam apud Latinos rempub. navi; cives vectoribus; reipub. rectores navis gubernatoribus; comparari. *Harpocration* et ipse eadem tradit, quæ et *Suidas*, huiusque loci mentionem subobscuram facit. Nam ita scribit, *ναυκράους* γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἀρχοντας ἔλεγον, ὡς καὶ ἐν τῇ *πιντικαιδικῇ* Ἡρόδοτος δηλοῖ. Sed apud *Harpocrationem* legendum ἐν τῇ πέμπτῃ, ut apud *Suidam* recte scriptum exstat. Subjicit deinde, Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ Φησὶ. κατίστησαν δὲ δημαρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρῶτοις *ναυκράροις*. δημίους ἀντὶ τῶν *ναυκράων* ἐποίησαν.

ναυκράτης, ιος, ους, ὁ καὶ ἡ. N. H. ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν. Qui classe potitur, vel aliquo potentior est. Qui classe valens maris imperium obtinet. ὅπως *ναυκράτης* τῆς θαλάσσης ἴσονται. Ut classe maris imperio potirentur. v. 36.

ναυκράτωρ, ωρος, ὁ. N. H. quo et *Thucyd.* lib. v. c. 97. utitur. idem ac *ναυκράτης*, ιος. Qui classe potitur, vel qui classe potentior est aliquo. Qui classe pollens maris imperium obtinet. οὐκ ἴοντες *ναυκράτορες*. Cum classe superiores non essent. vi. 9.

ναυλοχέειν, εἶν. Ionic. et poet. In portu manere. Stationem habere. *ναυλοχέοντες* ἐν *Χαλκίδι*. In *Chalcide* stationem habentes. vii. 189. περὶ τὸ Ἀρtemίσιον ἐναυλόχουν. vii. 192. Vide *ναύλοχοι* λιμένας apud *Eustathium*. *πυθόμενοι* περὶ τὸ Ἀρtemίσιον *ναυλοχέειν* νῆας Ἑλληνίδας. viii. 6. Cum intellexisset Græcanicas naves circum *Artemisium* stationem habere.

ναυμαχεῖν, εἶν. com. Navale prælium committere. *ἐναυμάχουν*. viii. 42. *συναυμάχουν*. viii. 44. *ναυ-*

μαχίαν. viii. 49, 57, 60, 63, 64, 68, 75.

ναυμαχίη, ης, ἡ. com. Navale praelium. viii. 11, 12, 14, 18, 49, 60. ναυμαχίην ποιεῖσθαι. viii. 67, 68, 69, 70.

ναυπηγεῖσθαι νίας. Ion. pro com. ναυπηγεῖσθαι ναῦς. Naves compingere, fabricare. i. 27. (pro quo νίας ποιήσασθαι dicit. ibid. et νῆας πῆξασθαι. v. 83.) ναῦς ναυπηγύμνητοι μακράς. Fabricantes naves longas. vi. 46. προσναυπηγεῖσθαι ἰτίρας νίας. Alias naves præterea fabricare. vii. 144.

ναυπηγίη, ης, ἡ. Ion. ναυπηγία. com. Navium compactio, et fabricatio. i. 27.

ναυπηγήσιμος, ὁ καὶ ἡ. com. Ad naves ædificandas aptus. Ἰδὲ ναυπηγήσιμος. Sylva, vel materia ad naves ædificandas apta. v. 23.

ναυτιλία, ης, ἡ. Ion. pro com. ναυτιλία. Navigatio. i. 1, 163. iv. 145.

ναυτιλλισθαι. Ion. et poet. pro com. πλῆιν. Navigare. i. 163. ii. 5, 178. iii. 6.

ναυτίλος, ὁ. Ion. et poet. pro com. ναῖτης. Nauta. ii. 43.

νία. Ionicus accus. sing. pro com. ναῦν. i. 1, 24. νίας. accus. plur. Ion. pro com. ναῦς. vel Ion. νῆας. i. 27. νία. iii. 13. νίας. viii. 14. νίας. vii. 173, 185, 188. viii. 1.

νιάτος, η, ον. Ion. et poet. κατὰ συγκοπὴν formatum ἐκ τοῦ νιώτατος. Novissimus. Ultimus. Postremus. Extremus. vii. 140.

ναῖν, νῖν. com. viii. 89. Natate. Διατίειν. Natando evadere. ἐς τὴν Σαλαμίνα διένειν. ibid. Ad Salaminem natando evadebant.

νήλυς, ὁ καὶ ἡ. Qui recens advenit. Qui nuper venit. παρὰ τὸν παῖδα νήλυδα. Ad puerum, qui recens venit. i. 118.

νῆκος, ιος, υς, τό. com. Rixa. Contentio. Certamen. Pugnandi studium, et ardor. Bellum. ὅτι μοι πρὸς Καρχηδονίους νῆκος συνῆπτο. vii.

158. Cum mihi contra Carthaginienses bellum esset conflatum. Vel, Cum bellum gererem cum Carthaginiensibus. εἴ τι νῆκος πρὸς αὐτὸν ἐργόνη. viii. 87. Si contentio ipsi adversus eum fuisset. Si quid altercationis ipsi cum eo intercessisset.

νεκυρομαντήιον, ον, τό. N. H. Mortuorum oraculum. Oraculum, in quo mortui de re aliqua consuluntur, ut eam nobis aperiant. v. 92. §. 7.

νέμειν, pro νέμισθαι, τουτίσιν οἰκῆν. Habitare. Incolere. οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην νέμονται. Qui circa Tritonidem paludem habitant. iv. 188. χώρα, τὴν οἱ Νομάδης νέμονται. iv. 191. τὴν πόλιν νέμειν. v. 29.

νέμειν. Ion. et poet. pro com. διακυβερνᾶν. Administrare. Regere. Gubernare. οἱ Βακχιάδαι ἐπέμεινον τὴν πόλιν. Bacchiadæ rempub. administrabant, regebant, gubernabant. v. 92. §. 2.

νέμειν. com. pro διατίμειν, καὶ ἀναλίσκειν εἰς τι. Distribuire, et in rem aliquam impendere, atque consumere. τὸ μὲν ἡμέτερον οὕτω ἀκίβδηλον ἐν νέμισται ἐπὶ τὰς Ἑλλήνας. ix. 7. Nostrum quidem [officium, vel beneficium] quod est adeo sincerum, in Græcos distribuitur, [ac impenditur.] Subaudiendum enim videtur ἔργον, vel εὐεργέτημα, quod ad illud ἀκίβδηλον referatur. Vide ἀκίβδηλος.

νέμειν περὶ. Herodotea locutio, q. d. Igni tradere : vel τὸ νέμειν ἀντὶ τοῦ νέμισθαι Ἰωνικῶς, καὶ Ἀττικῶς, positum ; vide ἐπινέμισθαι. Depasci. Depascendo consumere. Cremare. pro quo commun. κατακαίειν. περὶ ταύτας τὰς πόλεις νέμονται. His urbibus igne crematis. His urbibus incensis, atque combustis. vi. 33.

νέμισθαι. com. pro quo et κατακυβερνᾶν. Incolere. Habitare. iii. 160. Sed hoc loco τὸ νέμισθαι potest etiam accipi pro frui. ἴδωκε οἱ τὴν

Βαβυλῶνα ἀτιλία ἤμισθαι. Dedit ei Babylonem incolendam, vel fruendam, immunem omnis tributū. γῆν, τὴν ἤμονται Σκύθαι. Terram, regionem, quam incolunt Scythæ. iv. 11. τὸ πρὸς τὴν ἑὴν ἤμονται. Partem orientem versus sitam incolunt. iv. 18, 19, 21, 54, 100, 147, 169, 170, 197, 198, 199. vii. 171, 185.

ἤμισθαι. com. Possidere. Frui. τὰλλα νημομένη. Cetera possident. Ceteris fruens. iv. 165. v. 45. μεταλλα, τὰ ἤμονται Πίρις. vii. 112. Metalla, quæ possident Pieres. τῇ ἰδίῃ πόλιν μεγάλη ἤμισθαι. viii. 136. Cui urbs magna data est fruenda.

ἤμισθαι ὑπὸ τινι. Herodotea locutio. Possideri ab aliquo. In alicujus potestate esse. ταῦτα πάντα ὑπὸ βαρβάροις ἤμονται. vii. 158. Hæc omnia a barbaris possidentur.

ἤμισθαι. Depasci. Depascendo consumere. Vide ἐπιήμισθαι.

ἤμισθαι τίνα τόπον. Herodotea locutio. In aliquo loco situm esse, quod urbibus, ut hominibus aliquam regionem incolentibus, est tributum. πόλιν αὐταὶ τὸν Ἄθων ἤμονται. Urbes istæ montem Athon tenent. in monte Atho sunt sitæ. vii. 22. Sic, αὐταὶ αἱ πόλιν εἰσι τὴν νῦν Παλλήνην νηομένηαι. vii. 123. ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ νῦν Παλλήνῃ κῦνται. Hæc omnia sunt sitæ in ea, quæ nunc Pallene vocatur.

νηομένης, η, ον. com. Pascens. Qui pascitur, qui pabulo vescitur. ἔφασαν νηομένηας ἀρπαχθῆναι ὑπὸ τῶν Θρηίκων. viii. 115. Illic agitur de Xerxis curru, quem a Thracibus raptum dicit Herodotus. Sed μετανυμικῶς ibi loquitur, et currui tribuit, quod ipsis equis, qui currum trahebant, proprie conveniebat. de quo vide vii. 40. Subaudiendum enim τὰς ἵππους, ad quem accusativum fœminei

generis hoc participium νηομένηας est referendum. Nam non ipse currus, at ejus equi pascebantur, et inter pascendum rapti fuerant. Quod observandum, quia καινοπρεπίστορον, καὶ τολμηρότερον videtur. Ideo Valla non verba, sed sensum spectavit.

νηοστυμένηα. i. 159. Legendum νηοσσευμένηα. Vide suo loco in νηοστίων.

νηογάμος ἀνὴρ. Vir, qui nuper, qui recens uxorem duxit. i. 36. Novus maritus.

νηογάμος γυνή. Nova marita, recens nupta. i. 37, 61.

νηοκτιστός, ὁ καὶ ἡ. com. Recens conditus. πόλιν νηοκτιστός. Urbs recens condita. v. 24.

νηοπλutos. com. Recens lotus. ii. 37.

νηοστίων. Ion. et νηοττίων. Attice. Nidificare. Nidulari. ὅσα ἦν νηοστυμένηα ὀρεῖθαι γένια ἐν τῇ νηῷ. Quot avium genera in templo nidificabant. i. 159. Sic enim legendum, non autem νηοστυμένηα, ut in vulg. codic. perperam legitur. Vel certe scribendum νηοστυμένηα, a νηοστίων, pro νηοστίων, κατὰ συγχοπὴν. Dicitur enim et νηοσιᾶ, pro νηοσιᾶ, Nidus. Luc. cap. 13. v. 34.

νηοσιᾶ, ᾶς. com. Nidus avium. iii. 111. νηοσιᾶν. ibid. νηοσιᾶς. ibid.

νηοχμὸς, οὔ, ὁ. com. Suid. νῆας. νῆαν, καὶ ἀκαταπύνητον δύναμιν ἔχων. Novus. Qui novum, ac indefessum robur habet. Vel, Qui robur indomitum habet. νηοχμὸν τι ποίειν. ix. 99. Aliquid rerum novarum moliri. ἵνα μή τι νηοχμὸν ποίωσιν. ix. 104. Ne quid rerum novarum molirentur.

νηοχμοῦν. μ. νηοχμῶσιν. Ion. et poet. pro com. νηοτριζῶν. Res novas moliri. Rebus novis studere. iv. 201. νηοχμῶσαι. v. 19. [pro eodem dicitur νηοτρία πρήγματα πρήσσειν. ibid.]

νύμαι. V. Hom. Ion. et Dor. formatum ἐκ τῆ νόμαι, estque præsens pro fut. νύσομαι. Redibo. νύμαι σοι, νύμαι ἐνιαύσιος, ὅτι χιλιδόν. V. Hom. 33. Redibo ad te, redibo quotannis, ut hirundo. ἐνιαύσιος, ἀντὶ τοῦ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, καθ' ἕκαστον ἔτος.

νυρόσπαστα ἀγάλματα. Simulacra, quæ nervis occultis trahuntur, ac vivorum instar moventur. ii. 48.

νῶ, νῆς, νῆς. Ion. et poet. pro com. σωρεύω. Coacervo. Congrego. Accumulo. συννέεται. Vide suo loco. ii. 135. iv. 62. ἐπινέυσι. Aggregant. iv. 62, 164. περιένειν ὕλη τὸ ἄλσος. Lucum materia congesta circumdare. vi. 80. Sic enim τὸ περιένειν jam accipiendum ἀντὶ τοῦ περιήσαντα κυκλοῦν. vel est ὑπαλλαγή ἀντὶ τοῦ περιένειν ὕλην τῷ ἄλσει. κατανήσας. vi. 97. Cum coacervasset, congressisset. συνήσας πυρὴν μεγάλην. Constructo ingenti rogo. vii. 107.

νώσοικοι, οἱ. Navalia. Navium statio. q. d. Navium ædes. iii. 45.

νώτερα πρήγματα πρήσσειν. Herodotea locutio, pro qua com. νωτερίζειν dicitur. Res novas moliri. Res novas gerere. v. 19. ποίειν τι νώτερον. ibid. νοχμῶνται τι. ibid. νώτερόν τι ποιούσης τῆς Μιλήτου. v. 35. μὴ ποίειν μηδὲν νώτερον περὶ πόλιν Ἑλληνίδα. Nihil novi in urbem Græcam, sive nominis Græci, moliri. v. 93. νώτερα ἐς ἐμὲ πιποιήκεναι πρήγματα. v. 106. νώτερόν τι πρήσσουνσι περὶ πρήγματα τὰ σά. Aliquid novi moliantur in tuis rebus, vel in tuas res. v. 106. vi. 2, 74.

νωτέρων ἔργων ἐπιθυμητής. Rerum novarum studiosus. vii. 6.

νωῖν. com. pro quo σωρεύειν frequentius. Coacervare. περινήσκει. Circum circa coacervasse. ii. 107.

νώς, ὅ. Templum. Ion. pro com. νῆος. i. 19, 21, 22, 26, 51, 131.

νώς. Navis. genit. Ion. pro com.

νώς. Attice, νῆος. i. 1. νῆ. i. 2. νῆος. i. 5.

νῆκος, νῆος, οὐς, τό. Ion. et poet. pro com. νίκη, νῆς, ἡ. Victoria. vii. 225.

νοεῖν ἐπ' ἀμφοτέρα. Vide ἐπ' ἀμφοτέρα νοεῖν.

νόμαιον, ου, τό. Ion. ac poet. a Herodoteum vocabulum, pro com. νόμος. Mos. Ritus. Institutum. Consuetudo. ξενικά νόμια Πέρσαι προσκίονται μάλιστα. Externorum morum Persæ sunt studiosissimi. i. 135. ἄλλο νόμαιον. Aliud institutum. ii. 49. Ἑλληνικοῖσι νομαίοισι χρᾶσθαι. Moribus, ac institutis Græcis uti. ii. 91. νομαίοισι καταγελᾶν. Ritus deridere. Institutis illudere. iii. 38. Mores habere ludibrio. νόμια πάτρια κινεῖν. Patriæ jura labefactare. iii. 80. τὰ λοιπὰ νόμια. Reliqui ritus, ac instituta. iv. 59. ξενικοῖσι νομαίοισι. Peregrinis institutis. iv. 76. ξενικὰ νόμια. iv. 77, 80. τὰ ἄλλα νόμια Ὀρήξει προσεχωρήκασι. In ceteris moribus ad Thracum mores accedunt. iv. 104, 114.

νομάρχης, ὁ. Provinciæ, vel præfecturæ præfectus. ii. 177. pro eodem dicitur et οὐνομάρχης. iv. 66. Vide suo loco.

νομίης, εἰς, οἱ. Herodoteum nomen, quod peculiariter accipitur pro navium costas, quas alii ἐγκοῖλια et ἐντερόνια vocant. Aristoph. ἐν ἰκπύοις. v. 1182. εἰς τὰς τετρεῖς ἐντερόνια ἢ θιός. Consule annot. Græcas, et Suidam in voce ἐντερόνια. ἐπὶ τῶν νομίας ἰτέης ταμύμενοι ποιεῖσονται. i. 194. Ubi navium costas ex salicibus sectas fecerint. Valla perperam vertit totum hunc locum, et νομίας pro pecuariis, atque pastoribus accepit. Infra νομίας τοῦ πλοῦς ἀπεκέρυξαν. Navis ligna, costasque navigii per præconis vocem vendunt, divendunt. Hesychium etiam consule. νομῖσιν ὅδιν χρεῖνται. Internis navium costis non utuntur. ii. 96. Valla:

Commissuris. Steph. curvatis in gyrum lignis. Sed neuter satis fideliter videtur auctoris mentem explicasse. Stephani tamen versio jam altera melior.

νομή, ἥς. com. Pascuum. νομάς νόμειν ἐπιτηδεύατας. Pascua opportunissima incolere. i. 110. Vel greges, et armenta brutorum in opportunissimis, commodisque pascuis pascere. ἵνα τὰς νομάς τῶν βοῶν εἴχῃ ἔτος ὁ βυκόλος. Ubi boum pascua habebat hic bubulcus. ibid.

νομή, ἥς. com. Pabulum. τὰς νομάς νέμεσθαι. Pabulo vesci. de brutis dictum. i. 78.

νομίζειν. Moribus receptum habere, usurpare. Hoc etiam commune. τὰ νομιζόμενα. Quæ fieri solent. Quæ fieri consueverunt. Quæ moribus sunt recepta. i. 11. τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν. Legitiua peregit. Fecit quæ moribus erant recepta. i. 35, 40. νομίζουσι θυσίας ἔρδειν. Sacrificia facere solent. i. 131. ἐκείνην τὴν ἡμέρην τιμᾶν νομίζουσιν. Illum diem honorare solent. i. 133. ὡς ἀρχὴν νομοίση. Ut initio res moribus est recepta. Vel, Ut initio res in hunc morem migravit, transiit. i. 140. γλώσσαν τὴν αὐτὴν νομίζου. Eandem linguam usurpare. Eadem lingua uti. i. 142. ἐν τῷδε ἴδιον νομοίκασι. Hoc unum peculiare moribus habent receptum. i. 173, 202. τὴν φωνὴν νομιζόντες. Vocem usurpantes. ii. 42. Αἰγύπτιοι ἔδδεν ἥρῳσι νομίζουσι. pro νόμειν εἰώθασιν. Ægyptii nihil Heroibus tribuere solent. ii. 50. Ἑλληνες ἀπ' Αἰγυπτίων ταῦτα νομοίκασι. Græci hæc ab Ægyptiis didicerunt, ac in morem receperunt. vel, ac moribus receperunt. ii. 51. Φασὶ τὴν πανηγυρίν ταύτην νομοίσαι. Aiunt hunc conventum haberi solitum, vel moribus receptum fuisse, vel institutum. ii. 64. νομοικίαι. idem. ibid. ταῦτα νομίζουσι. Hæc moribus

habent recepta. ii. 92. τῷτο νομοίκασι ποίουν. Hoc facere solent. iii. 15, 38, 100. νῆς ποίουν ἐν νομίζουσι. Templata facere non solent. iv. 59. ὡς οὗτοι οὐδὲν νομιζουσι. Valla: Sues pro nihilo putant. iv. 63. Sed ἑλλενίς est verbi χρῆσθαι. Suibus isti nullo modo uti solent. vel τὸ νομίζουν sumendum ἀντὶ τοῦ κατὰ νόμον, ἢ ἐξ ἡθους χρῆσθαι. De more uti. Sic illud accipiendum, φωνὴ οἱ Σαυρομάται νομίζουσι Σκυθικῇ, pro κατὰ νόμον, ἢ ἐξ ἡθους χρῶνται. Vel χρῆσθαι εἰώθασιν. Voce Scythica Sauromatæ uti solent. iv. 117. γυναῖκας πολλὰς ἔχουσιν νομιζόντες, ἐπικείνουσιν αὐτῶν τὴν μίξιν ποιοῦνται. Cum multas uxores habere soleant, ipsis in commune utuntur. Vel, promiscue illis utuntur. Vel, Cum ipsis palam, et in omnium conspectu, congrediuntur. iv. 172. γλώσσαν νομοίκασι. Linguam usurpant. Lingua utuntur. iv. 183. νομιζόντες ἐκτῆσθαι. Qui habere solent. iv. 191. Ποσειδῶνος σωτήρος ἐπανομήν ἀπὸ τῆς ἐτι καὶ ἐς τὸδε νομιζόντες. vii. 192. Valla: Neptuni cognomine Liberatoris, quod nomen ab illis inditum, ad hoc usque tempus perdurat. Æ. P. Neptuni Servatoris cognomen ab illo tempore etiam ad hoc usque servatum usurpantes.

νόμος. Lex. τίθεσθαι νόμους. Leges condere. i. 29. ποιῆσθαι, vel ποιεῖν νόμους. idem. ibid. (λύσαι νόμους. Leges abrogare. ibid.) νόμοισι, τὲς ἂν σφίσι Σόλων θῇται. ibid.

νόμος, ὁ. Mos. Ritus. Consuetudo. κατὰ νόμους τὲς ἐπιχωρίως. Ex domestico ritu. i. 35. κατὰ νόμον. De more. Ut mos fert. i. 60. νόμος ἐστὶν οἱ ἐξαπατᾶν τὲς εὖ ποιοῦντας. Mos ipsi est ut bene de se merentes decipiat. i. 90. ἐν νόμῳ ποιεῖσθαι. Habere in more. Solitum esse. Consuevisse. i. 131. ἐν σφί νόμος ἐστὶ θυσίας ποιεῖσθαι. Non

est ipsorum mos, facere sacrificia. i. 132, 140, 195, 197, 199, 200. νόμος πάντων βασιλεύς. Consuetudo rerum omnium, [vel omnium mortalium est] rex. iii. 38.

νόμος, ὁ. com. Divisio. Distributio. λήγει δὲ [ἡ ἐτέρη ἀκτὴ] αὐτὴ ἔληγουσα, εἰ μὴ νόμος, ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀραβίον, ἐς τὸν Δαρεῖος ἐκ τοῦ Νείλου διώρυχα ἐσέγαγε. Valla: Desinitque in sinu Arabico, etsi non desineret, nisi ob id, quod Darius e Nilo rivos in illum sinum induxit. iv. 39. Sed verba Græca non satis fideliter videtur explicasse. Sic enim locus explicandus. Desinit autem [alterum littus] in sinum Arabicum, in quem Darius ex Nilo canalem, [et aquæ rivos] induxit, cum [alioqui suo naturali situ in eum] non desinat, nisi divisione. [id est, nisi propter illam divisionem, quam Darius fecit, qua rivos ex Nilo in illum sinum deduxit.] Sed verba sunt obscura propter ipsorum implicitam collocationem. Hæc autem ἐς τὸν Δαρεῖος, &c. sunt illorum εἰ μὴ νόμος, explicatio.

νόμος, ἐν χειρῶν νόμος. Jure belli. viii. 89. Vide χεῖρες. Et ἐν χειρῶν νόμος. νόμος, ὁ. Regio. Tractus. Præfectura. Provincia. ἔχοντι τὸν νομὸν τῶτον. Hunc tractum habenti. i. 192. ii. 4, 42, 46, 91, 152, 164, 165. iii. 90. et passim.

νόμος, ὁ. Ubi de Ægypti divisione verba fiunt, præfecturas, et tribus, ac ipsam hominum in præfecturas distributorum multitudinem videtur significare; ut quum. ii. 166. dicitur, οὗτος ὁ νομὸς ἐν νήσῳ οἰκεῖ. Hæc tribus in insula habitat.

νομὸν ἔχαιν ἢ τινι τόπῳ. Herodotea locutio. Domicilium in aliquo loco habere. pro νέμειναι τινα τόπον. Aliquem locum incolere. ἢ δὴ ὅτι ἕρπας ἔσται ἐνερθε τῆς γῆς, καὶ

ἡ γῆ μετῴμος ὑπὲρ τοῦ ἕρπαι, καὶ οἱ ἀνθρώποι νομὸν ἐν θαλάσῃ ἔχουσιν, &c. v. 92. prope init. Valla parum commode locum hunc interpretatur. Stephanus longe melius, Nunc profecto cælum sub terra erit, terraque cælo supereminebit, homines mare incolent, &c. Sed fortasse pro ἡ δὲ, scribendum ἦδη, Jam. Vel τὸ ἡ ἀπὸ τοῦ ἡ, καὶ ὅτως, positum, id est, profecte, certe. Illud vero δὲ, pro ἦδη, quod ποιητικώτερον. Sequentia vero sic legenda suspicor, ὁ, τὸ οὐρανὸς, &c. Sensus, et tritum loquendi genus, hanc lectionem videtur indicare, quin etiam flagitare. Hæc autem omnia summam rerum omnium confusionem, atque subversionem significant. Huc addatur ἐξ ἀδυνασίου.

νόμος, οὗτος, ὁ. Mens. Animus. ἐν νόμῳ ἔχουσα τίσασθαι τὸν Κανδαύλῃα. In animo habens Candaulen ulcisci. i. 10. ἐν νόμῳ ἔχοντες ἐπὶ σὺ στρατεύεσθαι. In animo habentes bellum tibi inferre. i. 27. αἱ τοῦτο θεοὶ ποιήσουσιν ἐπὶ νόον νησιώτῃσι. Utinam Dii hoc insularis in mente ponant. Utinam hanc mentem ipsis dent. ibid. ἐπὶ νόον ποιήσουσι Πέρσῃσι στρατεύεσθαι ἐπὶ Λύδους. i. 71. ἐν νόμῳ ἔχων στρατεῦν. In animo habens expeditionem facere. Cum copiis proficisci. i. 77. pro quo et ἐν νόμῳ στρατεῦν dicit. ibid. ἐν νόμῳ ἔχων καταγεῖν. In animo habens consecrare. i. 26. τί σοι ἐν νόμῳ ἐστὶ ποιεῖν; Quid tibi est in animo facere? i. 109. ποιεῖν τι κατὰ νόον. Ex animi alicujus sententia aliquid facere. Sic et Galli, Faire selon le cœur, selon le desir de quelqu'un. i. 107. νόμος λαβῶν. Mente capere, percipere. Animo mandare. Perpendere animo. iii. 41. Gallice, Prendre garde a quelque chose. ἢ νόμος λαβῶν. Non animadversa [re, quæ ei dicta fuerat. N'ayant pris garde a ce, qu'on lui avoit dit.] iii. 51. ἐν νόμῳ

ἔχον στρατύνεσθαι. In animo habens cum copiis proficisci. iii. 64. vi. 44. νόω λαβόν. Animo perpendens. iii. 143. viii. 19. νόω λαβόντες. v. 91. νόω ἴσχειν τί. Aliquid animo servare. v. 92. §. 7. κατὰ νόον τίνος τι ποιεῖν. Aliquid ex aliqujus animi sententia facere. v. 106. ἢν ἡμεῖς γίνηται κατὰ νόον [τὸ πρῆγμα.] vii. 150. Si res ex animi sententia mihi successerit. ἐν νόῳ ἔχον πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ὑπ' ἐνυτά ποιήσασθαι. vii. 157. viii. 7, 8. ἐν νόῳ ἔχοντες ἀπαλλάσσεσθαι. ix. 11, 52. vide Φρήν. ἢν κατὰ νόον ἡμῖν ὁ πόλεμος ὅδε τελευτήσῃ. ix. 45. Si bellum hoc ex animi vestri sententia finiatur. ἐν νόῳ ἐγένετο εἶπαι ταῦτα. ix. 46. In animo fuit hæc dicere.

νόος. αὐτῇ μοι κατὰ νόον τυγχάνει κάρηα εἶσα. ix. 111. Hæc est mihi valde ex animi mei sententia. Hæc animo meo est valde grata. Hunc Græcismum Galli patrio sermone feliciter totidem verbis exprimunt. *Cette-ci est fort selon mon cœur.* τοῦ στρατηγοῦ ταύτῃ ὁ νόος ἐφίερε. ix. 120. v. s. Ducis animus huc ferebat. i. e. in hanc partem ferebatur. Hæc erat ducis sententia.

νόος. σὺν νόῳ. Herodoteum loquendi genus, quod illi sæpe tribuitur, qui aliquid re prius animo diligenter examinata facit. ὡς σὺν νόῳ ἐκείνων ὁ νεώτατος λάβοι τὰ δεδομένα. viii. 138. Valla: Quod data cum illorum assensu accipiebat minimus natu. Æm. P. Quod, re diligenter animo agitata, et examinata, illorum minimus natu [res] datas accepisset. Alias σὺν νόῳ, prudenter significare potest.

νοσηλεύειν. V. H. quod a Suida sic explicatur, νοσηλεύω, νοσοῦντα θεραπεύω. i. e. ægrotantem curo. νοσηλεύεσθαι, νοσεῖν ἐκ ἐπαχθῶς. i. e. Non graviter ægrotare. νοσηλεία, ἀσθένεια. Morbus. Infirma vale-

tudo. Languor. Ægrotatio. νοσήλεια δὲ φάρμακα. τὰ θεραπευτικά. i. e. quæ curandi, sanandique vim habent. ὁ δὲ Μέντωρ νοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτείνως. V. Hom. 7. Mentor vero ipsum sedulo curavit. νοσήλευσέ μιν ἐκτείνως. V. Hom. 26. νοσεῖν. Ion. et poet. pro com. ἐπαχθαρεῖν. Redire. Reverti. i. 22. ἀπονοσεῖν. i. 42. νοσήσαντας κινήσι χερσὶ. Manibus inanibus reversos. i. 73. ἀπονοσεῖν. i. 82. ἀπονοσήσας. i. 111. νοσήσαντα. i. 122. ὑπονοσήσαντος τοῦ ποταμῆ. Cum flavius [in suum alveum] rediisset. i. 191. ὑπονοσηκός τοῦ ποταμῆ. ibid. ἀπονοσήσαι. ii. 33, 161. ὅπως ἐνόσησαν. iii. 26. ἢν ἀπονοσήσῃ. iii. 124. ἀπονοσεῖν ὅπισω. Retro redire. iv. 33. ὑπονοσεῖ. Se recipit. Redit. iv. 62. ἀπονοσήσῃ. iv. 76. ἀπονοστήσας. iv. 77. ἀπονοστήσαντας. iv. 152. ἀπενόσησαν. iv. 159. ἀπενόησι. iv. 205. ἐνόησαν ἐς τὴν Εὐρώπην. vii. 147. οὐδέ τις αὐτίκων ἀπονοσήσει. viii. 10. Nullus ipsorum revertetur.

νόσος, ἡ. Ion. pro com. νόσος, morbus. i. 19. ἐκ τῆς νόσου ἀνίστη. Ex morbo resurrexit. i. e. ex morbo convaleuit. i. 22. ἐκφυγὼν τὴν νόσον. Morbo vitato. Cum ex morbo evasisset. i. 25. θήλεια νόσος. Fœmineus morbus. i. 105.

νυκτομαχίη. Ion. pro com. νυκτομαχία. Nocturnum prælium. νυκτομαχίην τινὰ ἐποιήσαντο. Quoddam nocturnum prælium fecerunt. i. 74.

νυκτὸς ἐπιλθοῦσης. com. Noctis interventu. i. 76, 82.

νυν. ἐγκλιτικὸν μέριον. Enclitica particula, quæ modo redundat, modo idem ac οὖν, igitur, significat. i. 18. Μιλήσιοι μὲν νυν. Milesii igitur. i. 20. ὀρμᾶσθαι μὲν νυν. Discessisse igitur. i. 24, 32. τὰ μὲν νυν πρῶτα. Primum igitur. i. 61. εἰ μὲν νυν. Si igitur. vii. 189, 196, 198, 201. &c.

νωθὴς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Tardus.

Segnis. Ingenio hebeti præditus. *ινώτερος*. Ingenio hebetiori præditus. iii. 53.

ινωῶν. Ion. et poet. pro com. *τηρῶν*. Φυλάττειν. Observare. *ινωάντες* οἷτα ἀναιρετομένοις τὰς Δαρῶν. Cum Darii milites cibum sumentes observassent. iv. 128.

Z.

Ξ Ionice, et poetice pro com. *κ. ξυνός, ἢ, ὄν.* pro κοινός, ἢ, ὄν. Communis, &c. vii. 53.

ξ, Ionice pro gemino σσ. *τριξός*, pro *τρισός*. Triplex. *τριξά* ἐξευρήματα. Tria inventa. i. 171. *διξός*. Duplex, pro *δισός*. ii. 44, 76. iii. 9. vii. 57, 70, 205.

ξύνια, *ων*, *τά*. Ionice, et poet. pro com. *ξινία*. vii. 135. Dona quæ hospites hospitibus dare solent. Hospitalia munera.

ξυνίζυν. Ion. et poet. pro com. *ξνίζυν*. Hospitio excipere. Hospitaliter, ac humaniter tractare. *Σόλων ὑπὸ τοῦ Κρείσου ξυνίζιτο*. Solon a Cræso exceptus est hospitio. i. 30. (pro eodem dicitur et *ξνίζυν*, ut i. 106.) vii. 135.

ξυνίη. Ion. pro com. *ξινία*. Hospitalitas. Hospitium. Jus hospitii. *τοῖσιν Ἰωσι ξυνίην συνθήκατο*. Cum Ionibus hospitium contraxit. i. 27. *ὄρκια ξυνίης περὶ ἐποιήσαντο*. Jus hospitii contraxerunt interposito jurejurando. i. 69. *ξυνίην ὁ Πέρσης τοῖσι Ἀκανθίοισι προῖπι*. vii. 116. Persa Acanthiis hospitalitatem [sibi, suisque copiis exhibendam] indixit.

ξυνικός, ἢ, ὄν. Peregrinus. Ion. et poet. pro com. *ξυνικός*. *ξυνικά νόμια*. Mores externi, ac peregrini. i. 135. *ἱερὰ ξυνικά*. Sacra peregrina. i. 172.

ξυνοδοκίειν, *ων*. Ion. pro com. *ξινος* δέχσθαι. *ξυνίζυν*. δέχσθαι. *ξυνοδοκίοντος πάντας ἀνθρώπους*. Qui om-

nes mortales hospitio excipiebat. vi. 127.

ξῖνοι παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ βάρβαροι ἐκαλοῦντο. Apud Lacedæmonios barbari vocabantur *ξῖνοι*, q. d. peregrini. *σύχοντας ἐπὶ τὰς ξῖνας*. *ξῖνος γὰρ ἐκάλιον* [οἱ Λακεδαιμόνιοι] τὰς βαρβάρους. ix. 11. Euntes adversus peregrinos. Peregrinos enim [Lacedæmonii] vocabant ipsos barbaros. ix. 53, 55.

ξυνεκτονίειν. Ion. pro com. *ξινεκτονίειν*. Peregrinos interficere. ii. 115.

ξῖνος. Ion. et poet. pro com. *ξῖνος*. Hospes. i. 20, 22. ix. 11. bis.

Ξιζης. Hoc nomen Persicum Græce significat Ἀγῆιος. Martius. Bellicosus. Bellator. vi. 98. Ἀγροξίξης. μέγας ἀγῆιος. Magnus bellator. ibid.

ξύλιον τῆχος. Vide τῆχος ξύλινον. vii. 141.

ξύλινος λόχος. Quid. Quando. Cur. iii. 57.

ξύλον, *υ*, *τό*. com. Lignæ compedes. *αὐτὸν παραφρονήσαντα ἴδωσαν οἱ προσήκοντες ἐν ξύλῳ*. Ipsum de sano inentis statu deturbatum propinqui, vel necessarii, ligneis compedibus vinxerunt. vi. 75.

ξύλεργον, *ων*. Ion. et poet. Artem fabrilem exercere. Aliquid fabricare. iii. 113.

ξύν. Ion. ut et Attice, pro com. *σύν*. *ξυνήνικε*, pro *συνήνικε*. vi. 23. vii. 117.

ξυνός, ἢ, ὄν. Ion. et poet. pro com. κοινός. Communis. vii. 53.

ξυρῶν. Ion. et poet. pro com. *ξυρῶν*. Radere. *ξυρῶνται*. Raduntur. ii. 36. *ἐξυρῆνοι*. Rasi. ii. 36, 37. *ξυρῶντες*. Radentes. ii. 65. *ξυρίζονται*. Raduntur. ii. 66. *ἀποξυρήσας τὴν κεφαλὴν*. Raso capite. v. 35. *ξυρήσαντα τὰς τρεῖσας*. Capillis rasis. ibid.

ξυρὸς, ὤ, ὀ. Vel *ξυρὸν*, *ῶ*. com. Novacula. Gallice, *Rasoir*. *ἐπὶ ξυρῶ τῆς ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρή-*

γματο. vi. 11. Proverbium hoc vide suo loco. ἐπὶ ξυροῦ, &c. ξυσὸν, ἔ, τό. commun. Hastile. i. 52.

Ο.

Ο, ἡ, τό. Articulus præpositivus cum adverbis junctus, loco nominum adjectivorum. ὁ παλαιός, ὁ πρότερος, ὁ μάλα, pro ὁ παλαιός, ὁ πρότερος, ὁ δυνατός. ὁμοία τῷ μάλιστα. vii. 118. ἀντὶ τοῦ, ὁμοίως τῷ δυνατωτάτῳ. Vel, Ut qui maxime, pro, Qui inter aliquos est maxime clarus ob opes suas. Sic et vii. 141.

ο articulus interdum cum nominibus conjungitur præter morem. Ut ἐνομαρχης, pro ὀνομαρχης. Vide suo loco. iv. 66.

ο. Ion. poet. com. pro ἐαῖνος. Ille. i. 32. ὁ δὲ εἶπε. Ille vero dixit. Ibidem. ὁ δὲ ἀμύβητο. Ille vero respondit. i. 35.

σ in α interdum Ionice verti. ἀρρωθεῖν, pro ὀρρωθεῖν. Vide suo loco. i. 9, 80, 111, 156.

ο in temporalibus augmentis in ω ab Ionibus non mutatum, ὀχεῖτο, pro commun. ὠχεῖτο. Vehabatur. i. 31. Vide αὐξήσεις χρονικά.

οισι. Ionic. terminatio tertiæ personæ plur. verborum tertiæ conjugationis in μι, pro communi ἔσι. ἐκιδόασι, pro ἐκιδούσι. i. 93.

ὀγδόηκοντα. Ionice, pro communi ὀγδοήκοντα. κατὰ κράσιν. i. 163, 176. perperam scribi videtur ὀγδόηκοντα in vulgatis codicibus. Consule Eustath. i. 189. iii. 95. vi. 8, 46. vii. 184, 202. viii. 8, 44, 82.

ὄγκος, ου, ὁ. Congeries. Acervus. ἀντικατατίς ἐπὶ τὸν ὄγκον τὸν φρυγανῶν. Postquam [hostias mactatas] in sarmentorum acervum, vel in cremiorum congeriem, ac struem, tulerunt. iv. 62.

ὀδηγῶν τινα. Alicui viæ ducem esse. Ducere aliquem. ὀδήγουσι αὐτόν. V.

Hom. 33. Viæ duces ipsi erant. Ipsum ducebant.

ὀδμή, ἡς, ἡ. Ion. et Dor. pro com. ὀσμῇ. Odor. τὴν ὀδμὴν ὀσφραϊνόμενος. Odorem olfaciens, sentiens. i. 80. Fit autem a com. ὀζω, quod Dorice dicitur ὀσδω. Oleo. Redoleo. fut. ὀσω, et ὀζήσω, et ὀζέσω, ut apud Hippocratem. p. 293. 17, 18. τυρ. Froben. perf. pass. ὀσμαι, quod inusitatum. hinc ὀσμή. i. 202. ii. 94. ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κρατερὴ εἰς χελάνης. Odor mihi ad mentem, ad inentis meæ nares, pervenit vehemens ut testudinis. i. 47.

ὀδοπορία, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ὀδοπορία, καὶ πορεία. Iter. Profectio. ii. 29.

ὀδοπορία, ἡς, ἡ. Ion. et poetic. pro com. ὀδοπορία, ας. Iter. Iter terrestre (iter, quod navigio conficitur. οὐκ ἔτι ὀδοπορήσει διαχέμετο. viii. 118.) Non amplius itineribus terrestribus utebatur. Iter terra non amplius fecit (ἐπὶ γῆς δὲ Φοινίσσης ἐπὶβάς, ἐκομίζετο ἐς τὴν Ἀσθην. ibid.)

ὀδὸν εἰλῶν. com. Iter facere. vii. 128. Eodem modo et apud Aristoph. ἐν Νεφέλαις Phidippides dicit Φίλων ἀδικεῖς. ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον. Injuste facis Philo, tuum cursum curre. ἐξήλαυνον ἐς Βοιωτὸς τὴν αὐτὴν ὁδόν. viii. 113. Idem iter ad Bœotos faciebant. Eodem itinere ad Bœotos ibant.

ὀδοῦν. com. Viam ostendere. Per viam ducere. Ducere. μεταφορικῶς vero sumitur pro initium rei alicujus facere, et quodammodo eam in iter dare, hoc est aggredi, et suscipere peragenda, vel eam incipere. Quod Galli feliciter exprimunt his verbis, *Acheminer*, vel *Encheminer quelques affaires*. quasi dicas, Aliquas res gerendas, in ipsa via, in ipso itinere ponere, et ad suum finem incipere, perducere. τὰ ἀπ' ὑμῶν ἡμῖν χρηστῶς ὀδοῦται. Valde nimis liberam interpretationem

hic etiam sequitur. iv. 139. τὰ ἀπ' ὑμῶν, δηλοῖται ὄντα, ἢ ποιοῦμενα πράγματα. Res, quæ a vobis sunt, vel quæ a vobis fiunt, nobis recte per viam ducuntur. hæc autem ἀντὶ τῶν, ἅπερ ὑμῖς ὑπέσχεσθε, καλῶς ἡμῖν ὁδοῦντι, πῶς ποιεῖται. Quæ vos promisistis, recte nobis peragitis, ad rectam viam deducitis, fideliter nobis præstatis. Vel, fideliter nobis incipitis præstare. Alias iidem Galli dicunt, *meltre en chemin, meltre en train*, quod Græci ὁδοῦν τι. Hinc deductum verbum compositum ὁδοῦν. Faustum, ac felix iter habere. Fausto, felicique itinere deducere. μεταφορικῶς vero significat res aliquas ad faustum, ad felicem finem perducere. ὁδοῦσθαι. Res aliquas alicui feliciter, ac ex animi sententia succedere. ὡς τῷ Κλειμένει εὐωδάθη τὸ ἐς τὸν Δημάρετον πρῆγμα. vi. 73. Cum Cleomeni res adversus Demaratum suscepta, feliciter et ex animi sententia successisset. εὐωδάθης τῆς συμβουλῆς. Ctesias Pers. 50. Cum illud consilium feliciter [ei] successisset. ὁδοφύλαξ, κοῦ, ὁ. Vel ὁδοφύλακος, ου. N. H. ἵνα μηδὲν πρῆγμα παρέχοι πρὸς τῶν ὁδοφύλακων. vii. 239. Ne quid negotii præberent [pugillares] apud viarum custodes. οη. κατὰ κράσιν Ἰωνικὴν εἰς ω mutatur non raro. ἀναβοήσας, com. ἀμβώσας, Ion. Vociferatus. i. 8. ἀνδοῶσιν. ἀνδωσιν. i. 10. ἐνωήσας. ἐνώσας. Cum animadvertisset. Cum intellexisset. Cum considerasset. i. 68. ἐνῶντο, pro ἐνιόντο. In animo habebat. i. 77. ἐνώσαντα, pro ἐνωήσαντα. Cum cogitasset. Secum reputantem. i. 86. ἐπιβόασθαι, pro ἐπιβοήσασθαι. Invocasse. Implorasse. i. 87. βῶσαι, pro βοῆσαι. Vocare. i. 146. ὀγδάκοντα, pro ὀγδοήκοντα. i. 163, 189. iii. 95. Octoginta. ἐννῶ- κασι, pro ἐννηήκασιν. iii. 6. βῶσαι-

τις, et ἐπιβόωνται. v. 1. προσβό- σατο. vi. 35. καταβοσμένους. vi. 85. ἰβόσθησαι. vi. 131. ἐνιόντο, pro ἐνιόντο. tertia plur. plusq. perf. pass. verbi βοῶμαι, ἔμαι. Cogito. In animo habeo. vii. 206. διενιόντο, pro διενιόντο. vii. 207. Observanda autem varietas accentus in eodem verbo post contractionem ex οη in ω factam. Nam in his quidem τὸ ω videmus circumflexum, lib. vero i. 77. ἐνῶντο, non ἐνιόντο, pro ἐνιόντο, scribitur. In eodem enim verbo eadem scribendi ratio videtur servanda. Quamobrem vel linguarum licentiæ, vel typographorum negligentiae, varietas ista tribuetur.

οι. Ion. pro commun. ἐαυτῶ, ἐαυτῇ, ἐαυτῷ. Sibi ipsi. Sibi. i. 8, 9, 45.

οι. Ionice, pro communibus αὐτῶ, αὐτῇ, αὐτῷ. Ipsi. i. 1, 8, 14, 19, 27, 31, 34, 36, 43, 45, 77.

οι. Ionice, pro commun. ω in augmentis temporalibus verborum. οἰκημένος, pro ἀκημένος. i. 27, 28. οἶχοντο, pro ἔχοντο. i. 48. Vide αὐξήσους χροονικαί.

οι. com. Utpote. iii. 4, 78.

οια. Ion. et poet. pro com. ὥσπερ. Quemadmodum. i. 47.

αἶατο. tertia plur. opt. Ionice pro communi οἶντο. βουλοῖατο, pro βούλειντο. Velint. i. 3. viii. 30. γνῶατο, pro γνῶντο. i. 67. λυπεῖατο, pro λυποῖντο. i. 99. γνῶατο, pro γνῶντο. Fuerint. i. 196. συμφερίατο, pro συμφέροντο. ibid. νομιζοῖατο, pro νομιζόντο. viii. 128. γνῶατο. ii. 2. ἀπικοῖατο. ii. 160. vii. 233. γνῶατο. ii. 165. ἐλοῖατο, pro ἐλῶντο. iii. 38. ix. 22. ἀγοῖατο, pro ἀγόντο. iii. 48. iv. 43, 99. διοῖατο, pro διοῖντο. v. 73. μηχανοῖατο, pro μηχανοῖντο. vi. 46. vii. 151, 152. &c.

οιδανόντων ἔτι τῶν πρηγμάτων. Rebus adhuc turbulentis. Rebus adhuc turbatis. iii. 127.

οἰδύονται τῶν πηγμαίων. Herodotea locutio. Rebus tumentibus. Vel, Rebus flagrantibus. iii. 76. quod dici solet de turbulento rerum statu, quum res in ipso tumultus vigore sunt positæ. Metaphora sumta est a re medica, et corporis aliquo tumore, unde gravis aliquis dolor, aut periculum corpori impendet.

οἰζυρὲς, ὤ, ὀ. Ion. et poet. Vide Eustathium. Miser. *δύανται ἔχου οἰζυρήν.* ix. 82. Miserum vitæ genus habere. Misere victitare.

οἰκίζυν. Ion. et poet. prop. navis gubernaculum regere significat. *οἶαξ* enim, *οἶακος*. Navis gubernaculum. ab hujus dativo *οἶασι* fit verbum magis commune *οἶακίζυν*, et Ion. verso α in η, *οἰκίζυν*. *γυνικῶς* accipitur pro regere, gubernare, tractare, gestare. ut *ἀσπίδας οἰκίζυν*. Clypeos gestare, vel regere. Latinus interpret verit, fulcire. quod non rejiciendum. i. 171.

οἶκασι. com. pro Attico *οἶκασι*, videtur. iii. 116. v. 106.

οἶκασι. com. pro Attico *οἶκασι*. Videmini. v. 20. vii. 162. viii. 144.

οἶα. com. pro Attico *οἶασι*. Videbatur. v. 97.

οἰκία, τά. Res domesticæ. Domus ipsa. *ἦν κλαίων ἐς τὰ οἰκία.* Domum flens ivit. i. 109.

οἰκῶν, et οἰκῶσθαι. Incolere. Habitare. *ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένοι* Ἕλληνων. Græcis in continente habitantibus. i. 27. *τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοι.* Illis, qui insulas incolunt. *ibid. οἰκημένοι.* i. 28. *οἶα γῆν τὴν Φιδῶτιν.* i. 56. *οἶα ἐν Πίνδῳ.* *ibid. οἶα γῆν.* i. 57. *οἰκησάντων ἐν Ἐλληνισπότῳ.* *ibid. τῶν περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Στρυμόνος οἰκισμένων.* viii. 115. Vide *αὐξήσεις χρονικά.*

οἰκισθῆναι. com. Sibi vindicare. *Αἰγύπτιοι οἰκισθῆναι Καμψύσα.* Ægyptii Cambysem sibi vindicant. iii. 2.

οἰκισφώνος. Ctesias Pers. 9. Sua voce. Suis verbis.

οἰκητή, ης, ἡ. Herodoteum vocabulum, substantivum, pro quo com. dicendum esset *οἰκία, ας.* Familia. *τὸν εὖρισκε οἰκητὴς ἰόντα ἀγαθῆς.* Quem ex bona familia esse comperiebat. i. 107. pro eodem dicitur et *οἰκή.* *προσποιούμενοι τῇ Κύρου οἰκῇ συγγενεὺς εἶναι.* Simulantes se Cyri familiæ cognatos esse. iii. 2.

οἰκήσιος. Ion. et poet. pro com. *οἰκῆσιος.* *οἰκήσιον κακόν.* Malum domesticum. i. 45. *οἰκήσια ἰόντα.* Quæ sunt domestica. i. 92. *οἰκήσια πάθια.* Mala domestica. i. 153. ii. 37, 85. iii. 61, 63. *τὰς οἰκητῆους πάντας.* Omnes domesticos. iii. 119, 150. iv. 65. *οἰκητῶντας.* Superlativus gradus. v. 5.

οἰκήσιος, ου, ὁ. Domesticus. Proprius. Suus. Cognatus. Affinis. *οἱ τῆς γυναικὸς οἰκήσιοι.* Illius mulieris domestici, cognati, affines. v. 41. *οἰκητὴ δαπάνη.* Proprio sumtu. Propriis sumtibus. Suis sumtibus. v. 47.

οἰκηῖσθαι. Ion. pro com. *οἰκισθῆναι.* Suum facere. Suum dicere. Sibi vindicare. Sibi conciliare. *τύτων τὴν εὖρισιν ἐκ οἰκηῖσθαι Λυδοί.* Lydi horum inventionem sibi non vindicant. i. 94. *καὶ τὰς οἰκηῖσθαι.* Hos sibi valde concilians. Horum benevolentiam sibi valde concilians. iv. 148.

οἰκημα, τος, τό. Domus. Ædificium. [*οἰκίαν συνωνύμως vocat.* i. 17. et *οἰκίον.* i. 35, 41, 44, 98, 140. vii. 118.] i. 164, 179. ii. 100, 121. §. 1. §. 2. §. 3. ii. 148. ix. 13.

οἰκημα, τος, τό. com. Ædes sacra. Templum. *τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα, καὶ τὰ οἰκήματα ἱεραρχομένα.* viii. 144. Deorum simulacra, et templa incensa.

οἰκημα, τος, τό. Cubiculum. *τὸ οἰκημα, ἐν τῷ κοιμάμεθα.* Cubiculum, in quo cubamus. i. 9. et 10.

οἶκημα, τος, τό. Cors, cortis. Locus, ubi gallinæ aliæque aves alantur. vii. 119.

οἰκημένος. Ion. neglecto augmento temporali, pro com. *οικημένος*. Qui habitat. i. 27, 28. viii. 140. Vide *αἰκήσις χρονικά*.

οἰκήτωρ, ορος, ὁ. com. Habitator. Incola. iv. 34.

οἶκλον, ου, τό. Vide *οἶκημα*.

οικοδομεῖν. Ion. poet. et com. *Ædificare*. i. 21. *οικοδομήσων*. *Ædificavit*. i. 22. *οικοδομεῖν*. i. 114. *οικοδομῆται*. i. 181. *ἀνοικοδομήσι*. i. 186. *οικοδομῆσαι*. ii. 101. *οικοδομίσθαι*, pro *οικοδομήσασθαι*. ii. 121. §. 1. *οικοδομίαν*. *ibid.* *οικοδομήσθαι*. ii. 126. *οικοδομησαμένων*. ii. 148.

οικοδομή, ἡς. *Ædificium*. ii. 127.

οικοδομημα, τος. com. *Ædificium*. ii. 121. §. 1. ii. 136.

οἶκος, ου, ὁ. com. *Ædes sacra*. Templum. τῶν ἐκείνος ἐπέκειντο τοὺς οἶκους, καὶ τὰ ἀγάλματα. viii. 143. Quorum [deorum] ille templa, et simulacra incendit. Vide *οἶκημα*. viii. 144.

οικοφθερεῖν. Domum, familiam, rem familiarem, perdere. com. *οικοφθέρησαν*. Eorum familia, vel res familiaris, perit. Suam familiam, vel rem familiarem, amiserunt. i. 196. Fortunis eversi sunt. ἄρεόν σφας οἰκοφθερμένους. Ipsos fortunis eversos videbant. v. 29. *οικοφθέρησθαι*. viii. 142. Rem vestram familiarem amisistis. *οικοφθερμένων* οὕτω. viii. 144.

οἰκτος, ου, ὁ. com. Misericordia. Misericordia. Commiseratio. εἰς οἶκτον προσηγάγτο. V. Hom. 21. In commiserationem [eum] adduxit.

οἰκτότερος, α, ὁ. Ion. pro com. *οικτρώτερος*. Miserabilior. Sed hoc quidem ab *οικτρός* adjectivo, i. e. miserabilis, et miseratione dignus, illud vero ab *οἶκος* substantivo deduci videtur, quod misericordiam, sive miserationem

significat. ἕτερα τοῦτου πιπτόμενα οἰκτότερα. Alia hoc miserabiliora passi sumus. vii. 46.

οἰκός, *οἰκός*. com. pro Attico *οἰκάς*. Similis. iii. 61. vi. 125. *οἰκότα λόγοντες*. vii. 129. Verisimilia dicentes. *οἰκός*. *Æquum*. *οἰκός ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν*. *Æquum est me hoc facere*. vii. 160. τὰ οἰκότα. viii. 60. Quæ verisimilia sunt. Quæ rationi sunt consentanea. Sic et viii. 60, 68.

οἰμῖν. Ion. et poet. pro com. *ἐλθεῖν*. Θύνναι δ' οἰμήσουσι σαληαίης διὰ νυκτός. Thynni autem venient Lunæ per lumina noctu. i. 62. *Æ. P.*

ὀνομαστέσθαι ἐγένοντο. ix. 72.

Οἶλυκος ἀνομάσθη ὅτι δις ἐν λύκοις κατελείφθη. iv. 149.

οἶόν τι εἶναι. Ionice, et commun. *δυνατὸν εἶναι*. *δύνασθαι*. *Posse*. i. 29. *ἐκ οἶοί τι ἐγινέσθαι*. pro *ἐκ ἰδύναντο*. i. 67. *οὐκ οἶά ἐτι πλεῖν*. *Navigari non potest*. i. 194. iv. 16.

ὀσέσθαι. com. futurum verbi inusitato *ὦν*, pro communi *φῆναι*. ἥλπιζον πλεῖν τι τῶν ἄλλων ὀσέσθαι. vii. 168. Sperabant se aliquid amplius reportaturos, quam ceteros.

οἰσι. terminatio Ionica in dativis pluralibus 3. simpl. pro communi *οἰς*, tam sequente vocali, quam consonante. τοῖσι Φοίνιξι, pro τοῖς Φ. i. 5. τοῖσι Λύδοις, καὶ τοῖσι ἄλλοις βαρβάροις. i. 10. τοῖσι Μιλησίοις οὐδαμοί. i. 18. ἀπικομένοις ἐς. i. 19. ἀλλήλοισι εἶναι. i. 22. τύτοις, ἀλλά. i. 24. τοῖσι ἰδωλίοις αἰῶσαι. *ibid.* πρώτοις ἐπιθήκατο Ἐφισίοις. i. 26. τύτοις ἐπιχίρῃσι. *ibid.* ἄλλοις ἄλλας. *ibid.* τοῖς ησιώτησι. *ibid.* i. 27. τοῖς τὰς νήσους οἰκημένοις Ἰασὶ ξεινήν. *ibid.*

οἰσιν. terminatio Ionica in dativis nominum tertiæ declinationis simplicium in plurali, pro communi *οἰς*. βαρβάροισιν ἀποδιχθέντα. i. apud init. pro βαρβάροις. Hoc autem sæpe fit *εὐφώνως*

χαίρειν sequente vocali, ne vocalium concursus aures offendat, ut hic videmus. ἀνθρώποις ἔντα. i. 8. ἀνθρώποις ἐξέρχεται. ibid. ἐν τοῖς ἔν. ibid. τοῖς ἐξ. i. 18. ἰθαλίῳσι διαξελθεῖν. i. 24. πρώτοις μὲν. i. 26. τοῖς δέ. ibid. τοῖς τάς. i. 27. ἐν Ἀθηναίοις τοῖς πρώτοις λεγομένοις εἶναι. &c.

Οἰτόσυρος. Scythice vocatur Apollo. iv. 59.

οἰχεσθαι. com. Ire. Proficisci. οἰχοντο πλείοντες, pro ἔχοντο πλείοντες. ἀπίπλιον. Iverunt navigantes. Navigarunt. Iverunt. iv. 145. οἰχετο ἀπολιπών. iv. 155. οἰχοντο ἀπολιπόντες. iv. 160. οἰχοντο φεύγοντες. ibid. vi. 96. οἰχετο πλέων. v. 47. Sed eo in loco vitiose scriptum videtur, εἰχετο, pro οἰχετο. οἰχοντο. v. 75.

οἰχνηται. 3. person. plur. perf. pass. Ion. pro com. ἔχνηται. ab οἰχέομαι, οὔμαι. quod ab οἰχομαι. Eo. Proficiscor. αἱ ἡμέραι διοίχνηται. Dies præterierunt. iv. 136.

οἰχομαι. com. μ. οἰχέομαι, ab οἰχέομαι, οὔμαι. π. ἄχνημαι. pro quo frequentius ἔρχομαι, et ἀπέρχομαι. Eo. Abeo. Discedo. οἰχοντο φεύγοντες, pro ἔχοντο φεύγοντες, φεύγοντες ἦλθον. ἔφυγον. vii. 218. Fugientes iverunt. fuga se [eo] contulerunt. Alias, aufugerunt.

οἰχώκει. Ion. et poet. singularis tertia persona plusquamperfecti activi, ab οἰχέω, ᾠ. fut. οἰχέσω. aor. 1. act. οἰχῃσα. perf. οἰχῃκα, neglecto augmento, pro ἄχῃσα, ἄχῃκα, plusquamperf. ἄχῃκειν. et Ion. οἰχέκειν, et verso η in ω, οἰχώκειν, οἰχώκεις, οἰχώκει, καὶ κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν, οἰχώκει. I vit. Abivit. iv. 127, 165. οἰχώκει φέρων. Absportavit. i. 189. v. 20. Ξέρξης οἰχώκει ἀπιλαύνων. vii. 164. Xerxes abiit. Vide οἰχομαι. μ. οἰχέομαι. τὰ Κάρνια παροιχώκει ἦδη. viii. 72. Carneæ [festa] jam præterierant. οἰχώκει. viii. 126.

οἰχώκεις, οὔκα, ὅς. viii. 108. Vide οἰχομαι. et οἰχώκει. οἰχώκοντας. ix. 98. ὅπως. Ion. pro com. ὅπως. ἤγουν ὅταν. ὅσάκις. Quando. Quoties. Quotiescunque. ὅπως ἐπιπράτατο ἀλλήλων. Quoties alteri alteros tentabant, et mutuum periculum virium faciebant. i. 68. τοῖς ὅπως τὸ μέλλον ἀντιπτήδιον ἵστανται. Quibus quoties aliquid mali eventurum. i. 175. ii. 140, 150. iii. 51. vii. 119.

ὅπως. Ion. pro com. ὅπως, ἵως, quamdiu, tantisper dum. Vel, ὅτε, quando, quum. i. 17. (τηνικαῦτα, tunc. ibidem. i. 17, 68. ii. 108, 150. iii. 51, 148.) ὅπως ἴδοιτο. Cum vidisset. iii. 148. iv. 42, 43. ὅπως ἔλθοι. iv. 78, 130. v. 29, 92. §. 6.

ὅπως. Ion. pro com. ὅπως, ἐπιδή. Postquam. ὅπως αὐτοῦ νύκτα ἀγάγοιεν. Postquam ibi noctem transiegissent. vii. 119.

ὅπως. Ion. pro ὅπως. Ut. i. 8, 9, 17, 20. et alibi passim.

ὀλέθρος, ὁ. com. Perniciosus, pro ὀλέθριος. Perniciosus. γενοῦνός τε κακός, καὶ ἰὼν ὀλέθρος. Cum sis improbus, et perniciosus. iii. 142.

ὀλβιος. Ion. et poet. quietiam com. Felix. Beatus. i. 30, 31, 32. ὀλβιος, καὶ εὐτυχὴς τίς λέγεται. i. 32, 34, 86.

ὀλβος, ὁ. Ion. et poet. Felicitas. Beatitudo. Opes. Divitiæ. ibid.

ὀλιγαχόθεν. Herodoteum adverbium. pro quo diceretur com. ἐξ ὀλίγης χώρας, vel ἐξ ὀλίγων τόπων. Ex paucis locis. οἱ λεῖκοι γράφοι parum commode videntur hoc interpretari, Aliquantulum. Alicunde. iii. 96.

ὀλιγόγονος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui parum est fætuosus. iii. 108.

ὀλιγόγονα ζῶα τίνα, καὶ διὰ τί οὕτως ὑπὸ θεοῦ πεποιήται. (πολύγονα. ibid.)

ὀλιγοχρόνιος. Qui parvum, exiguum tempus vivit, durat. i. 38.

ὀλκοί, οἱ. Canales, quibus deduce-

bantur naves. Stephanus. Valla vero, navium vestigia. Sed parum commode. Alii (quod verisimilius) sic vocari tradunt instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur, et ex terra in mare deducuntur, *παρὰ τὸ ἄλκωιν*, trahere. Thucyd. interpret, *ὁλοκαί εἰσιν ὄργανα, οἷς αἱ νῆες ἔλκονται*. Consule Hesychium, Pollucem, et Suidam. ii. 159.

ὀλοίτροχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Eustath. *ὀλοίτροχος, καὶ ὀλοίτροχος λίθος ἐνταλῶς λέγεται*. Suidas vero, *ὀλοίτροχος. περιφερὲς, τρογγύλος. καὶ ὀλοίτροχος*. Saxum totum rotundum, et quod rotam sua rotunditate refert. Vide cetera, quæ apud Eustath. et Suidam exstant, quæ vocis hujus etymon, et varios spiritus, atque significationes docent. v. 92. §. 2. *προσιόνται τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πύλας, ὀλοίτροχους ἀπίσαν*. viii. 52. Cum barbari ad portas accessissent, [in eos illi] saxa molaria, [vel ingentia, et rotarum instar rotunda,] demittebant, [devolvebant.]

ὀμαιμος, ὁ καὶ ἡ. Qui est ejusdem sanguinis. Consanguineus. Ion. et poet. i. 151.

ὀμαιμων, ονος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Consanguineus. v. 49. viii. 144.

ὀμαιχμία, ης, ἡ. Ion. pro com. *ὀμαιχμία, ας. ἡ συμμαχία*. Belli societas. Confederatio. Fœdus inter aliquos ea conditione percussus, ut mutuo feratur auxilium. Hoc nomen et a Thucydide lib. 1. et a Dionysio Hal. Antiq. R. lib. 3. 174. 38. usurpatur, et lib. 6. 398. 31. *ὀμαιχμῆν συντίθεσθαι πρὸς τινα*. vii. 145. Dionys. ubi supra, *ὀμαιχμῆν ποιήσασθαι πρὸς τινα* dicit apertius. Belli societatem cum aliquo facere. *ἡμῖν ὀμαιχμῆν συνθέμενος ἔπει τε δόλου, καὶ ἀπάτης*. viii. 140. Belli societate sine dolo, et sine fraude nobiscum facta.

ὀμηρος, ου, ὁ. com. Obses, Obsidis. Gallice, *Baillé en otage*. Vide vulgata Lexica tam Latina, quam Græca, præcipue vero Suidam, et Harpocratonem, qui pluribus docent quid sit *ὀμηρος*, quid *ὀμηρεῖσιν*, quid *ὀμηρεῖα*, et quomodo *ὀμηρος* et *ὀμηροί* differant. *Κατῆχε γὰρ σφίτας Λεωνίδης ἐν ὀμήρων λόγῳ ποιούμενος*. vii. 222. Valla: Quippe quos Leonides loco obsidum distinebat. Æ. P. Ipsos enim Leonides obsidum loco ducens [apud se] retinebat.

ὀμηρος, ου, ὁ. Vocabulum Cumanum, quod *τυφλὸν*, i. e. cæcum significat. *οἱ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὀμήρους λέγουσι*. V. Hom. 13. Cumani cæcos vocant *ὀμήρους*. *ὀμηρος* autem dictus quasi *ὀμήροος*, *παρὰ τὸ ἄεθρον ὁ, καὶ τὸ μὴ ὁρᾶν*. Ille, qui non videt.

ὀμιλῶν τινι. Coire, congregi cum aliquo. De venereo congressu dictum. *Ἀμυντὶς ἀνδράσιν ὀμιλοῦσα*. Ctesias Pers. 41. *ὀμίλῳ αὐτῇ*. ibid.

ὀμιλίη. Ion. pro com. *ὀμιλία*. Congressus, vel Colloquium. *αὐται αἱ γυναῖκες λέγονται ἀνδρῶν οὐδαμῶν ἐς ὀμιλίην φοιτᾶν*. Istæ mulieres in nullius viri colloquium, vel congressum, ire dicuntur. i. 182.

ὀμιλος, ὁ. Ion. et poet. pro com. *πλῆθος. συναθροισμός*. Turba. Cætus. Multitudo. i. 88.

ὀμιλος, ου, ὁ. com. Tumultus. Strepitus. *Βοῆτι, καὶ ὀμίλῳ ἐπήσαν*. ix. 59. Cum vociferatione, strepituque [Græcos] invaserunt.

ὀμογλωσσος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui eadem lingua utitur. i. 57. bis. *ὀμογλωσσοὶ τοῖσι Κασίοι*. Qui eadem lingua, qua Cares, utuntur. i. 171. *τοῖς σφι ὀμογλώσσους*. ii. 158. viii. 144.

ὀμοία. Ion. et poet. pro com. *ὀμοίως*. Similiter, æque ac. *ὀμοία τῷ μάλιστα*. Æque ac potentissi-

mus quisque. vii. 118. Vel, ut qui maxime. vii. 141.

ὁμοιον. τὸ ὁμοιον ἀνταποδιδόναι. Parrem gratiam referre. Par pari reddere, referre. Galli, *Rendre la pareille*. Hoc tam de bono, quam de malo dicitur. i. 18.

ὁμοιον ἡμῖν ἔσται. viii. 80. Perinde nobis erit. Gallice, *Ce nous sera tout un*.

ὁμοιος, vel ὁμοῖος. Hoc Attice, et Ion. illud vero com. Similis. Ποῖον τοῖσι λόγοισι τὰ ἔργα ὁμοῖα. viii. 107. v. s. Facta verbis similia facere. i. e. æquare verbis facta. Τὰ ἱερά, καὶ τὰ ἴδια, ἐν ὁμοίᾳ ἐποιέετο. viii. 109. Res sacras, et privatas, [atque profanas] in eodem loco habebat. id est, qui sacra et profana perinde ducebat.

ὁμοῖος. Ion. et Attice, pro com. ὁμοιος. Similis. ὁμοῖα τοῖσι ἐν Δελφοῖσι. Illis similia, quæ sunt Delphis. i. 92. iii. 157.

ὁμοιοῦσθαι. com. pro ὁμοιον ποιεῖν. ὁμοιον εἶναι νομίζειν. Assimilare. Simile esse ducere. τὰς Κύρῳ πάδας τῇ ἐαυτοῦ ὁμοιούμενος. Cyri casus suo similes esse ducens, vel assimilans. i. 123.

ὁμοίως. cum dativo. ὁμοίως ἐκείνῳ. Æque ac ille. i. 32, 52.

ὁμοίως καί. Æque ac. ὁμοίως μικρὰ καὶ μεγάλα ἐπιζιών. Æque parva, ac magna recensens. i. 5. Θεσσαλοῖσι ὁμοίως. Æque ac Thessalis. viii. 30.

ὁμόκλιτος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui est in eodem lecto, vel toro, vel, Qui simul ad eandem mensam in eodem toro recubat, ut olim fieri solebat. Quem morem Virgil. indicat Æn. lib. 2. his verbis, Conticuere omnes, intentique ora tenebant. Inde toro pater Æneas sic orsus ab alto. Consule Servium. ὡς δὲ ἀπὸ δύνου ἔσαν, διαπινόντων, τὸν Πέρσην τὸν ὁμόκλιτον εἶσεσθαι. ix. 16. A cæna vero, cum potationi [convivæ] darent operam, [ferunt] Persam, qui in

eodem toro [ad mensam] recubabat, ipsum interrogasse [cujas esset].

ὁμολογῖν. Pacisci. Gallice, *Faire quelques pactes*. S'accorder avec quelqu'un. ἐπὶ τούτοις ὁμολογήσαντος. Cum his conditionibus pactus [cum eo] fuisset. i. 60. ὁμολογήσαν ἑκατὸν τάλαντα ἐκτίειν. Pacti sunt se centum talenta persoluturos. vi. 92. vii. 172. viii. 140, 141, 143, 144. ix. 7, 13.

ὁμολογῖν τι. Cum aliquo consentire. ὁμολογῖν σφι Λέσβιοι. Cum ipsis Lesbii consentiunt. i. 23. ὁμολογῖν κατὰ γλῶσσαν οὐδέν. Lingua nullo modo consentiunt. i. 142. ἔ μὲν τοι αὐτοὶ γε ὁμολογῖν τέτοις οἱ Κᾶρες. Ipsi tamen Cares his non assentiuntur. i. 171. ὁμολογῖν σφι. ii. 3. συναμολογῖν σφι. ii. 55. ὁμολογῖν Θεραῖσι. Cum Theræis consentiunt. iv. 154. v. 75.

ὁμολογῖν τι. Herodotea et Thucydidea locutio. Certis conditionibus alicui se dedere. ὁμολογήσαντες τῷ ἐν Δασκυλίᾳ ὑπάρχῳ. Cum certis conditionibus se Dascylii præfecto dedidissent. vi. 33. Accipitur tamen τὸ ὁμολογῖν simpliciter pro deditionem facere, se dedere. ἐπίσασθε ἡμέας ὁμολογήσειν τῷ Πέρσῃ. vii. 172. Sciatis fore ut Persæ nos dedamus. viii. 140, 141, 143, 144. ix. 13.

ὁμολογίη. Ion. pro com. ὁμολογία. Pactum. Compositio. Deditionis conditio. Deditio. κατὰ τὴν ὁμολογίην τὴν πρὸς Μεγακλίαν γενομένην. Ex compositione cum Megacle facta. i. 61. ὁμολογίη χεῖσθαι. Facere compositionem. i. 150. iv. 201. ὁμολογίη ἃν ἐχρήσαντο πρὸς Εἰζέκῃα. vii. 139. Compositionem cum rege fecissent. ἐς ὁμολογίην προσχώρησαν. vii. 156. Ad compositionem venerunt. Vel, Facta compositione se dediderunt. Apud Thucyd. ὁμολογία sæpe accipitur pro certis conditionibus,

quibus quis se hosti dedit, vel aliquid facit. Item pro ipsa deditio-
ne. Alias pro fœdere, fœderisque
pacto, sive pactione. Interdum et
pro colloquio. Consule nostrum
Græco-lat. indicem in Thucyd.
οὐδὲ λόγους τῶν Πισιστρατιδῶν περὶ
ὁμολογίας ἐνδέκοντο. Herod. viii. 52.
Valla: Ne verba quidem Pisistra-
tidarum conditionem deditio-
nis offerentium admittebant. Æ. P.
Ne verba quidem a Pisistratidis
de compositione [facienda] obla-
ta admittebant. Vel, Ne verba
quidem admittebant, quæ Pisi-
stratidæ [ipsis] de compositione
[facienda] offerebant. Vel, Ne
conditiones quidem de deditio-
ne faciendâ a Pisistratidis oblatas
admittebant. Nam et λόγος con-
ditionem, et ὁμολογία deditio-
nem, non raro significat; ut suo loco
docetur, exemplisque res confir-
matur. ἐς ὁμολογίην ἄγοντα τῷ βαρ-
βάρῃ. viii. 141. Ut [Athenienses]
ad compositionem cum barbaro
faciendam induceret. ἐπ' ὁμολο-
γίην. ibid. Compositionis faciendæ
caussa.

ὁμομήτριος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet.
Qui est ex eadem matre natus.
ἀδελφὸς ὁμομήτριος. Frater uteri-
nus, qui ex ejusdem matris utero
prodiit. i. 92.

ὁμοσιτῶν. Simul edere. com. ὁμο-
σιτῆσαι τοῖσι ἀνδράσι. Cum maritis
edere. i. 146.

ὁμοσίτος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui cum
aliquo edit. τοῖσι ὁμοσίτοις μετ'
ἐκείνου. Qui cum eo comedebant.
vii. 119.

ὁμοτράπεζος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui
eadem mensa utitur, qua quis
alius. vulgo Commensalis. ὁμοτρά-
πεζος βασιλεὺς ἐγένετο. Regi com-
mensalis factus est. Ad mensam
cum rege sedere cœpit. Eadem
mensa, qua rex, utebatur. iii.
132. ix. 16. Ctesias Pers. 40.

ὁμότροπος, pro ὁμοιότροπος. cum da-
tivo. Similis. ii. 49.

ὁμότροπος, οὐ, ὁ καὶ ἡ. com. Simi-
libus moribus præditus. Ingenio
simili præditus. Similis. ἦθα ὁμό-
τροπα. viii. 144. Similes mores.

ὁμορεῖν. Ion. et poet. Finitimum
esse. cum dativo. ii. 33. vii. 8.
ὁμορευούσιν τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ. vii.
123. ὁμορευόντις Ἀμπρακιώτῃσι. viii.
47.

ὁμορος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com.
ὁμορὸς. Finitimus. i. 57, 134. ὁμο-
ρος τῇ Λιβύῃ. ii. 65. iv. 125. vii. 8.
ὁμοφωνῶν. com. Eadem voce, lin-
guaque uti. i. 142.

ὁμόφωνος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui ea-
dem voce, linguaque utitur. ἔθνη
οὐκ ὁμόφωνα σφίσι. Gentes, quæ
inter se eadem voce, linguaque
non utuntur. iii. 98.

ὁμοχροῖη. Ion. pro com. ὁμόχρεια.
Coloris similitudo. ἐπὶ τὰς βρα-
χίονας ἐπιτάμνεται, ἐς τὴν ὁμοχροῖην
τὸ αἷμα ἀναμείχρουνσι ἀλλήλων. Sed
locus hic sic distinguendus, et
corrigendus, ἐπιτάμνεται ἐς τὴν
αἰμορροῖην, τὸ αἷμα ἂ. ἀλ. Post-
quam inciderint, atque secuerint
brachia usque ad sanguinis pro-
fluvium, donec sanguis profluat,
sanguinem mutuo delingunt. i.
74. Idem fere scribitur. iv. 70.
de Scythis, quum fœdera cum
aliis faciebant.

ὁμοφρονεῖν, ὡ. Ion. et poet. Con-
sentire. Concordem esse. Con-
spirare. ἐκ ἐβλήθη ὁμοφρονεῖν, ἀλ-
λὰ γνώμῃ διενειχθέντας. &c. vii. 229.
Noluisse consentire; sed senten-
tiis discrepantes [abiisse ferunt.]
Στάσις ἔμφυλος πολέμου ὁμοφρονέον-
τος τοσούτῳ κακίον ἐστὶ, ὅση πόλεμος
εἰρήνης. viii. 3. Seditio civilis, [et
intestinalis] tanto deterior est bello,
quod concorditer geritur, quanto
bellum pace [deterius est.] ἀλλή-
λοις ὁμοφρονέουσι. viii. 75. Inter se
consentiunt. ὁμοφρονέοντας. ix. 2.

ὁμόφηρος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Suffragii
ferendi socius. Qui cum aliis fe-
rendi suffragii jus, ac potestatem
habet. Alias idem valet ac ἰσόφη-

Φος. Qui parem ferendi suffragii potestatem habet. vii. 149.

ὀνείδια κατιόντα ἀνθρώπων, φιλέει ἱπανάγειν τὸν θυμὸν. vii. 160. Valla: Contumeliæ homini factæ solent irritare indignationem. Sed hoc loquendi genus a Cicerone verbis disertissimis damnatur. Philippica tertia. sect. 9. ed. Ern. Quid est porro facere contumeliam? Quis sic loquitur? Æ. P. Contumeliæ, quæ in hominem jaciuntur, vel intorquentur, iram inferre solent. Vel, Probra, quæ homini inferuntur, iram excitare solent. Vide ἱπανάγειν.

ὀνείρατα. Ion. et poet. pro com. ὄνειροι, vel ὄνειρα. Insomnia. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα, τελίως ἐς ἀσθινὲς ἔρχεται. Quæ ex insomniis pendentes prorsus, omnino, ad infirmitatem rediguntur. i. e. infirma evadunt, et evanescunt. i. 120.

ὀνειροπόλος, ὁ. Ion. et poet. Somniorum conjector, ac interpretes. i. 107, 108, 128.

ὄνειρος, ὁ. Ion. et poet. οἱ εὖδοντι ἐπέση ὄνειρος. Ei dormienti insomnium astitit, oblatum est. pro com. ἐνύπνιον. i. 34, 36. ὄψις ὀνείρου ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπισάσσα. Visum, quod in somnis oblatum est. i. 38. τὸ ὄνειρον. idem. i. 39. τὸν ὄνειρον ἐξήκειν [ἠγοῦμαι.] Insomnium ad exitum perductum esse, suum exitum jam habere, puto. i. 120.

ὄνομαι. Ion. et poet. pro com. φέγω καὶ καταφρονῶ. Vituperō. Contemno. οἱ Κορίνθιοι τὰς χειροτέχνας ἥκιστα ὄνονται. Corinthii minime vituperant, vel contemnunt, artifices. ii. 167. τὸν Ἀμασιν κατάνοντο. ii. 172.

ὀνομαστικὴ ἀντὶ τῆς γενικῆς, Ἰωνικῶς, καὶ Ἀττικῶς. Δόξαν. ἀντὶ τοῦ δόξαντος. Cum visum fuisset. Cum placuisset. vi. 77. Ἀλλῆς γενεμένη πᾶσα ἡ Ἑλλάς, χεῖρ μεγάλη συνάγεται. vii. 157. ἀντὶ τοῦ, Ἀλίοις πάσης τῆς Ἑλλάδος γενομένης, χ. μ. σ. Si universa Græcia congregata

fuerit, Vel, si in unum cogatur, magna manus contrahitur, contrahetur, cogetur. Vide παρασχόν, et παρὸν. Οἱ δὲ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων, καὶ Ἑλλήνων ψιλοὶ, ὡς εἰς περὶ ἑκαστον ἰὼν ἄνδρα, πιντακόσιοι, καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ τρισμύριοι ἦσαν. ix. 29. pro ὡς ἐνὸς περὶ ἑκαστον ἰόντος ἄνδρα. Sic paulo superius. τρισμύριοι ἄνδρες, ὡς ἰόντων ἑπτὰ περὶ ἑκαστον ἄνδρα. Reliqui vero Lacedæmoniorum et Græcorum milites leviter armati (quippe quod singuli singulos viros circumsistebant, [vel, quippe quod singuli singulis viris adstabant,]) erant quingenti supra triginta quatuor millia.

ὀνομαστικὴ πρὸ τῶν ἀπαρεμφάτων, ἢ μετὰ τὰ ἀπαρεμφάτα, ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς. Ut ἔφη εἶναι γυμνὴ ἀντὶ τοῦ, αὐτὴν εἶναι γυμνήν. v. 92. §. 7. Φησὶ τριῶν ἄξιος εἶναι, pro ἑαυτὸν ἄξιος εἶναι. vii. 104. ἔφασαν οὐκ οἶοί τι γενέσθαι. pro οὐκ οἶός τι γενέσθαι. vii. 168. γνωσιμαχεῖτε μὴ εἶναι ὁμοῖοι ἡμῖν. viii. 29. Mutata sententia agnoscite vos nobis non esse viribus pares. [ἔφασαν] οὐκ ἴσους εἶναι προδότες. viii. 30. Se non fore proditores [dixerunt]. φάμενος ἐκπλάσαι λαθόν. viii. 81. pro λαθόντα. ὃς οὔτε αὐτὸς ἔφη τῷ Πέρσῃ ἐκὼν εἶναι δουλεύσειν. viii. 116. pro ἐκόντα.

ὀνομαστικὴ τῆς μεταχῆς, ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς, μετὰ τοῦ ἀπαρεμφάτου. Nominativus participii, loco accusativi cum infinitivo. ἔμαθον προδομένοι, pro ἑαυτοὺς προδιδόμενους εἶναι, ἠγοῦν προδιδόσθαι. Cognoverunt, senserunt se proditos esse. iii. 158. Vide ἔμαθον προδιδόμενοι.

ὀνομαστὸς, οὗ, ὁ. com. Nominatus. Nomine clarus. Nobilis. πολλοὶ ὀνομαστοὶ Περσῶν. viii. 89. Multi Persarum viri nobiles. Multi de Persis illustres viri. ὀνομαστότατοι. ix. 72. Celeberrimi, clarissimi. ὀνόματι τὴν αὐτὴν σύνταξιν τηροῦντα

τοῖς ῥήμασιν, ὅτι παρῆκται. ἡ ἐπι-
χείρησις ὑπνωμένη ἔσται. i. 11. Quia
dicitur ἐπιχειρῶν τινι. ibid. ἀπόστα-
σος ἀπὸ τινος. quia dicitur ἀφίστα-
σθαι ἀπὸ τινος. iii. 128. τιμωροὶ
Ταραντίνοις. vii. 170. quia dicitur
τιμωρῶν τινι. Opem alicui fer-
re. ἐς τιμωρίην Ἀθηναίοισι. viii. 65.
Ad opem Atheniensibus ferendam.

ὀνόματα πολλὰ εἰς κτος, εος, καὶ τος
desinente, terminationem qui-
dem passivam, at significationem
activam, interdum habere. Vide
ἄκριτος, ἀντὶ τοῦ, ὁ μὴ κρίνειν, εἴτε
ὁ μὴ κρίνειν βουλόμενος. In Ara Sim-
miae, ver. 10. Πάρις κατὰ μετὰλη-
ψιν, καὶ περιφρασιν, vocatur Θεό-
κριτος, ἀντὶ τοῦ ὁ τῶν θεῶν κριτὴς, ὁ
τὰς θεὰς κρίνας. Dearum Judex.
Qui Deas judicavit, et de earum
forma sententiam pronuntiavit.
Soph. in Oedipo Tyr. v. 904. ἀφό-
βητος, ὁ μὴ φοβούμενος. Qui non me-
tuit. Plutarchus περὶ παιδων ἀγωγῆς.
p. 22. ed. Reisk. ἀνέκπληκτος, ὁ μὴ
εὐπλήσων. Illic agitur de dicendi
genere, quod nullum animis pa-
vorem incutit, nec illos percellit.
Idem pag. 23. ἀβίαιος, ὁ μὴ θα-
σάμενος. Qui non vidit. Idem pag.
32. ἀπαραχώρητος, ὁ μὴ παραχω-
ρῶν. Qui nemini cedit. &c. Sic
apud Soph. Electram. ver. 486.
χαλκὸς πλῆκτος γένυς, ἡ χαλκῷ πλή-
σουςα. ἡ χαλκῇ, καὶ ἐν τῇ πλήσσειν
ἔχον ἀποτελοῦσα. Idem Sophoc.
Electra. ver. 1145. vocat. πῶρ
πάμφλεκτον, τὸ πάντα φλέγον, καὶ
καίον. Pindar. Nem. Ode 7. ver.
45. ἀδόκητος, ὁ μὴ δοκῶν. Qui non
putat, vel, qui non exspectat,
vel, qui est ἀδοξος. i. e. inglorius,
obscurus. Vide Græca Scholia.
&c.

ὀνόματα πόλειον, ἀντὶ τῆς χώρας αὐ-
τῶν τῶν πόλειον. Vide in πόλειον ὀνό-
ματα.

ὀνοφορεῖς, οὔ, ὁ. N. H. ὁ τοὺς ὄνους
φίεων, καὶ τρέφων. Qui asinos pas-
cit, ac nutrit. Asinarius. vi. 68, 69.

ὄντων. Terminatio verborum At-
tica, et Ionice, in imperativi ter-
tia plurali communiter in ἔντων
desinente, ut τυκτόντων, pro τυ-
πτόντων. Est autem formatio
eadem, quæ et genitivi pluralis
masculi generis, temporis præ-
sentis, ἔχόντων, pro ἐχέοντων. iii.
155. πασχόντων, pro πασχέοντων.
vii. 10. §. 8. φοβόντων, pro φοβέ-
οντων. vii. 235.

ὄνυξ, ὄνυχος, ὁ. Interdum accipitur
pro mechanico instrumento sive
ferreo, sive ligneo, quod ad hu-
manorum unguium similitudi-
nem factum est incurvum medio-
criter, ad res aliquas constrin-
gendas. σκελεοῦντες ὄνυξι ξυλίνοις
τὰ ὄπλα. Valla: Machinamentis
ligneis armamenta contorquen-
tis. vii. 36.

ὀπίων, ὀπίωνος, ὁ. N. H. Servus. Ser-
vitium. οἱ σφιν ὀπίωνος. ix. 50.
Ipsorum servi. ὡς ἀναλάβοιεν τοὺς
ὀπίωνας. ix. 51. Ut servos recipe-
rent. Eustath. vero sic vocem
hanc scribit, et interpretatur:
ὀπάων. ὁ ἀκόλουθος. δασύνεται τοῦτο-
μα, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπω. Pedisequus.
Famulus, qui aliquem sequitur.
Sed Ἰωνικῶς hoc vocabulum tenui
notatur, et α in ε est versum.
Vide Ion. terminationem ω pro
α. Et ε pro α, vel α in ε mu-
tatum.

ὀπισ, ιδος, ἡ. Ion. et poet. pro com.
ἐπιστροφή. Eustath. ἡ τῶν ὀπισθεν,
ἥτοι μελλόντων, ἐπιστροφή. Rerum fu-
turarum cura. τῶν ἐκείνος οὐδὲ μὴν
ὀπιν ἔχων, ἐπέσσει τὰς τε οἴκους, καὶ
τὰ ἀγάλματα. viii. 143. Valla:
Quorum ille nihil pensi habens,
et templa, et simulacra, incendit.
Æ. P. Quorum ille, nullam cu-
ram gerens [ipsorum, i. e. ipsos
nullo modo curans, omnino ne-
gligens, et contemnens.] templa,
&c. θεῶν ὀπιν ἔχοντας. ix. 76. Deo-
rum curam gerentes.

ὀπισθεν. Ion. et poet. pro com.
Retro. Pone. A tergo. Post. i

ἔπισθεν. Posterior. Sequens. αἰ-
τήν, τὴν ἐν τοῖς ἔπισθεν λόγοις ση-
μασίᾳ. vii. 213. Caussam, quam
in sequentibus significabo. ἔπι-
σθεν τῶν πυλίων. viii. 53. (ἔμπρο-
σθεν. ibid.) ἔπισθε (ἔμπροσθεν. viii.
89.) ἐν τοῖς ἔπισθεν λόγοις. In se-
quenti oratione. v. 22.

ἔπισθονόμοι βόες τίνες, καὶ διὰ τί οὕ-
τως ἐκλήθησαν. Boves præposte-
re pascentes quinam, et cur ita
fuerint appellati. iv. 183. ἔπι-
σθονόμοι διὰ τοῦδε ἰστί. τὰ κίρια ἔ-
χουσι κεκυφῶτα ἐς τὸ ἔμπροσθεν. διὰ
τοῦτο ὀπίσω ἀναχωρεῖντες, ἵμνιται.
ἐς γὰρ τὸ ἔμπροσθεν οὐκ οἶοι τί εἰσι,
προεμβάλλοντες ἐς τὴν γῆν τῶν κί-
ριων. Propterea præpostere pas-
cuntur. Cornua in anteriorem
partem inflexa habent. Idcirco
retro cedentes pascuntur. In an-
teriorem enim partem progredi
nequeunt, cornibus in terram
prominendo impingentibus.

ὀπίσω. Ion. et poet. pro com.
ἐξῆς. μετὰ ταῦτα. ἔπειτα. τὴν αἰτίην
ἐν τοῖς ὀπίσω λόγοις σημασίᾳ. Caus-
sam in sequentibus declarabo. i.
75.

ὀπίσω. Ion. et poet. pro com.
πάλιν. Iterum. alias Retro. ἀνα-
κταῖσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα. Ty-
rannidem iterum recuperare. i.
61. ἀπίκοιτο ὀπίσω. Redierunt. i.
62. συνέχουσα ὀπίσω. Iterum ag-
gesta terra texi. i. 68. ὀπίσω πο-
ρευόμενοι. Redeuntes. i. 75. ὀπίσω
ἀναπλῶσαι. Navigio redire. i.
78. ἥϊς τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδόν. Ean-
dem viam retro ivit. i. 111. ὀ-
πίσω κατεστράφησαν. Iterum subacti
sunt. i. 130. συρράπτουσιν ὀπίσω.
Iterum consuunt. ii. 86. vii. 239.
ἐν τῇ ὀπίσω κομιδῇ. viii. 120. In
reditu.

ὀπλα. τά. Arma. Castra. ἀντία ἔ-
θεντο τὰ ὀπλα. Castra adversa
posuerunt. i. 62. Vel, Ex adverso
castra posuerunt. v. 74. ἔθεντο
πρὸ τῷ ἱερὲ τὰ ὀπλα. ix. 52. Arma,
vel castra ante templum posue-

runt. Sequitur enim, καὶ οἱ μὲν
περὶ τὸ Ἡραῖον ἱερατοπιδύοντο, quæ
præcedentium verborum sunt in-
terpretatio.

ὀποδαπὸς, ὦ, ὁ. N. H. Quod in vul-
gatis Lex. Græcol. sine ulla au-
ctoritate scriptum legitur. No-
men indefinitum, Cujas, i. e. ex
qua regione, patria, civitate. Nam
interrogative dicitur, ποδαπός;
Cujas? εἶρεσθαι αὐτὴν ὀποδαπὸς ἔ-
στιν. ix. 16. Ipsum interrogasse
[ferunt] cujas esset.

ὀπτός. commun. κατὰ συγκοπὴν for-
matum ἐκ τοῦ ὀπτητός. Assus. As-
satus. Tostus. ab ὀπτάω, ὦ, ἦσω.
Asso. (ἐφθός. Elixus. ii. 77, 92.)
ὀπωπα. Vidi. Ion. Atticum, et poet.
iii. 63.

ὀπάπυ. Ion. et poet. pro com.
et Attico ὀπάπυ. 3. plusquamp.
med. ab ὀπτω. ὀπωπα. ὀπάπυ, υς,
υ. Vidi, vidisti, vidit. i. 68. iii.
37. ὀπάπυ. v. 92. §. 6. vii.
208.

ὀπάπισαν. Ion. et poet. pro ὀπά-
πισαν. Viderant. vii. 125.

ὀπωπὸς, ὀπωπότης, ὁ. Ion. Att. et
poet. Qui vidit. ii. 64.

ὀπωρίζειν. com. Fructus decer-
pere. Colligere fructus. ὀπωρίζον-
τες τὰς φάινικας. iv. 172. Palmulas
decerpturi. Vel, Palmarum fru-
ctus collecturi. ὀπωρίζοντες autem
Ion. et Dor. pro ὀπωρίζοντες Atti-
co, et ὀπωρίζοντες com. iv. 182.
idem vocabulum eodem modo
formatum repetitur.

ὀργάζειν. μ. ὀργάσω. com. ὀργάσω-
σθαι, Galenus in ἐξηγήσει apud
Hippocratem, ἀναμίξει, συγκατέ-
σαι, permiscere, contemperare,
subigere, exponit. Et ὀργασμός,
ἀπὸ τοῦ ὀργάσαι, quod Galenus μα-
λάξαι, Hesychius ἰτοιμάσαι, et
φωράσαι, vertit. In quibusdam
scholiis manu scriptis, quæ in
exemplaribus regiis Hippocra-
tis exstant, ut tradit auctor Cæ-
conomiæ Hippocraticæ, legun-
tur hæc verba, ὀργασμός, μάλισ-

γυμνός. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πανδάρῳ, λέγων, Καὶ πρῶτον ἄρχου πηλὸν ὀργάζειν χερσίν. καὶ Ἀττικοὶ δὲ ἰδίως λέγουσιν ὀργάσαι. τὸ τὰ ἕγχα τοῖς ξηροῖς μέλαι, καὶ ἀναφυεῖν, καὶ οἷον πηλὸν ποιῆν. His, et Eustathii verbis adductus, credo apud Herodotum pro ὀργίσας legendum ὀργάσαι. iv. 64. Qua de re pluribus in verbo σαρκίζων, ubi totus Herodoti locus explicatur, quem Valla parum fideliter videtur interpretatus. Consule Œconomiam Hippocratis in voce ἀναφρισμένον. ὀργίζων (quod irritare significat) ad rem præsentem non facit.

ὀργάν. Cupere. Appetere. Concupiscere. com. Ab Herodoto tributum regionibus, in quibus aliquid fieri solet. τὰ παραθαλάσσια τῶν καρπῶν ὀργῶ ἀμῶσθαι, καὶ τευγαῶσθαι. Fructus, qui in plaga maritima nascuntur, meti, et vindemiarum solent. Vel, propter maturitatem metuntur, et vindemiantur. iv. 199. Verba sonant, meti, et vindemiarum cupiunt, expetunt, concupiscunt. Sed est poetica suavitas.

ὀργή. com. Ira. ὀργὴν οὐκ ἄκρος. Qui iram superare nequit. Qui iram continere, frænareque non potest. Iræ impos. i. 73. ὀργή, ὡς εἶχε. Ut erat ira percitus. Ut iratus erat. i. 114. ὀργῇ ἐχόμενος. Ira commotus. i. 141. ὀργὴν ποιῆσθαι. ὀργίζεσθαι. Irasci. οὐκ ἐποίησας ὀργὴν οὐδὲμίην. vii. 105. Nullo modo iratus est.

ὀργίσας. Vide ὀργάζων.

ὀργυιά. Quæ mensura. ii. 149.

ὀρίω. Ion. pro com. ὀράω. Video. i. 68, 80. ὀρίων. i. 111, 123. ὀρίοντες. i. 190. ii. 37, 121. §. 3. ii. 167. iii. 14, 128, 139, 145. ὀρίοντες. iii. 156, 157, 159. iv. 125. v. 75. ἱερορίω. viii. 140.

ὀρθίος νόμος. i. 24.

ὀρθός. com. Rectus. Justus. κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων. Recte, juste, et

incorrupte judicare. i. 96.

ὀρθός, ἔ, ὁ. com. pro ἀληθής. Rectus, pro Verus. ὀρθῶ λόγῳ. Re vera. vi. 68.

ὀρθοῦν. commun. Recte, feliciter aliquid gerere. ἢ ἡ διάθεσις ἐπὶ Μασσαγίταις ὀρθωθῇ. Si adversus Massagetæ trajectus, sive trajectio, feliciter succedat. i. 208.

ὀρθοῦν. commun. Erigere. De illis dictum, qui calamitatibus afflicti jacent, ac ab aliquo eriguntur, et in pristinum statum restituuntur. ὀρθώσεις σταντών. Te ipsum eriges. Rebus tuis prospicies ita, ut ex afflicta fortuna emergas, et caput erigas. iii. 122.

ὀρθοῦν τι. Herodotea locutio, pro com. ὀρθῶς, καὶ ἀληθῶς τι λέγειν. Aliquid recte, id est vere, dicere. οὕτω μὲν ὀρθοῖτ' ὃν ὁ λόγος παρὰ σοῦ εἰρημένος. vii. 103. Ita quidem oratio a te habita recte, id est, vere habita fuerit. Verba, quæ fecisti, vera fuerint.

ὄρκιον, et ὄρκια, ὄν. Jusjurandum. Fœdus. Ion. et poet. ὄρκίοισι μεγάλοις κατεύχοντο. Magno jurejurando detinebantur obstricti. i. 29. ἐποίησαντο ὄρκια ξυνίης πέρι, καὶ θυμωχίης. Hospitii, societatisque fœdus, interposito jurejurando, fecerunt. i. 69. οἱ σπένσαντες ὄρκιον γινώσθαι. Qui festinarunt ut fœdus iniretur. i. 74. κατὰ τὸ ὄρκιον. Ex fœdere. i. 77. πρὸς τέτους ὄρκιον ὁ Κύρος ἐποίησεν. Cum his Cyrus fœdus fecit. i. 141.

ὄρκιον τᾶμνιν ἐπὶ τισι. Ion. et poet. locutio. Aliquibus conditionibus fœdus percutere. vii. 132. τὸ ὄρκιον ὦδε εἶχε. Fœdus ita habebat. Hoc erat fœdus. Hæ erant fœderis percussi conditiones. ibid.

ὄρκος. com. Jusjurandum. σφίσι αὐτῇσι ὄρκους ἐπήλασαν. Sibi ipsis jusjurandum obtulerunt, dederunt, se ipsas jurejurando obstrinxerunt. i. 146. [quod et παρ-

ιδεσθαι ibidem συναντήματος dicitur.] ἐπὶ τέτοισι ὅρκους ἐπήλασαν. De his jusjurandum interposuerunt. vi. 62. ὅρκους προσάγων σφι. v. s. Jusjurandum admoventis, i. e. offerens ipsis. i. e. Eos jurejurando obstringens. Vel, Ad jusjurandum eos adigens. vi. 74.

ὀρμᾶν, et ὀρμᾶσθαι, interdum apud Herodotum sumitur pro incipere, vel incipi. Initium facere, vel fieri. Quodam animi impetu ad aliquid faciendum ferri. τῆς γῆς τῆς πέρα ὁ λόγος ὅδε ὀρμηται λέγεσθαι. Agri, vel regionis, de qua hæc oratio cœpit haberi. Regionis, de qua hæc oratio primum est instituta, de qua verba facere cœpimus. iv. 16. λόγον, τὸν ὀρμητο λέγειν. Orationem, quam habere incipiebat, vel habere paratus erat. v. 50. ὁ λόγος ὅδε ὀρμήθη λέγεσθαι ἐς ὑμίας. Hæc oratio apud vos est instituta, vel est habita. vi. 86. §. 4. πρότερον ἢ πρὶς ὀρμῆσαι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. vii. 150. Priusquam animi quodam impetu ad bellum Græciæ inferendum ferretur. Vel, Priusquam bellum Græciæ inferre cœpisset. ὀρμιάτο βοηθεύειν. i. 61. Ad opem ferendam ferebantur.

ὀρμᾶσθαι. com. Propensum esse in rem aliquam. Βασιλῆος ταύτη ὀρμημένω. viii. 140. Rege in hanc rem propenso.

ὀρμιάτο. Ion. 3. plural. plusq. perf. pass. pro comm. ὀρμηντο. neglecto augmento temporali, rejecto ν, et η in ια dissolut. viii. 35. Vide ἴατο.

ὀρμώμενος. Ion. pro com. ὀρμώμενος. Ruens, Erumpens. Cum impetu veniens. Iter concitatum faciens. ἐνθὺν ὀρμώμενοι. Hinc venientes, exeuntes, prodeuntes. i. 17. ὀρμώμενος. i. 36. ὀρμώμενον. i. 58. Vide ἰ Ion. τῷ ω in nonnullis vocabulis præponitur.

ὀρμή. Impetus. Impressio, quæ fit

in aliquem. ἡ ὀρμή ἔσται ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου. Impetus ex eodem loco fiet [in eum.] i. 11.

ὀρμον ἐν τινι χώρῃ ποιῶσθαι. Herodotea locutio, pro com. ὀρμῆν, et ὀρμίζεσθαι ἐν τινι τόπῳ. vii. 193. In aliquo loco stationem habere.

ὀροσάγγαι Περσὶ καλῶνται οἱ τοῦ βασιλῆος εὐεργέται. viii. 85. Oro-sangæ Persarum lingua vocantur homines de rege bene meriti.

ὀρράδω. Ion. poet. com. Metue-re. Formidare. i. 34. κατορράδῃσας τὸν ὄντινον. Cum hoc omnium mutueret, formidaret.

ὀρτάζειν. Ion. pro com. ἱορτάζειν. Diem festum celebrare. ii. 60, 122. ὠρτάζον. Diem festum celebrabant. ix. 7.

ὀρτῇ, ἤς. Ion. sublato s. pro com. ἱορτῇ. Dies festus. i. 31. ἄγασιν ὀρτῇ. Diem festum celebrant. i. 147. ἄγισκον ὀρτῇ. i. 148. ὀρτῇ ποιῶσθαι. i. 150. ἐπιπῶν τὴν ὀρτῇ ἄγασιν τῷ θεῷ τοῦτον. Valla: Quum huic suo Deo sacra faciunt. i. 183. at vertendum, Tunc quum huic Deo, in hujus Dei honorem, diem festum celebrant. μνηστῆρ οἱ ὀρτῇ ἀνάγουσι. ii. 40, 48, 60, 61, 122. iii. 97.

ὀρχηδόν. Adverbium Herodoteum. Vulg. Lexica per u diphthongum, ὀρχιδόν, et ὀρχιδόνως scribunt, et ἡσδόν, i. e. viritim, interpretantur, ac Herodoto vocabulum hoc tribuunt: sed nec liber, nec locus, nec exemplum ullum notatur. Suidas, ὀρχηδόνως ἡσδόν. Ἡρόδοτος. Hinc nihil certi potest colligi. Sed apud Suidam legendum ὀρχηδόν, ὡς ἡσδόν. id est, Dicitur ὀρχηδόν ad similitudinem τοῦ ἡσδόν. Cæteri θεοσυρογράφοι tacent. Ἐμὲλλον λάξισθαι ὀρχηδόν ἑκατὸς δέκα δραχμῆς. vii. 144. Valla: Eaque [pecunia] esset æque dividenda viritim denis in singulos puberes drachmis. Æ. P. Singuli

viritim decem drachmas erant accepturi. Quod enim alias κατ' ἄνδρα, et κατὰ κεφαλὴν dicitur, id est viritim, et in singula capita, nunc συνανύμῳς ὀρχηδοῖν ab Herodoto dicitur, quasi dicas κατ' ὄρχους, qui mares, virosque suo testimonio demonstrant. Idcirco vulgatam Lexicorum lectionem per u non damno. Sed apud Herodotum ἡ δίφθογγος u in η vertetur, ut et Æolice, et Dorice non raro factum videmus. Locutionem κατὰ κεφαλὴν usurpat Dionysius Hal. Antiq. Rom. lib. iv. 220, 23. et 245, 46. et lib. v. 296, 33. ex Wechelianiis typis.

ὄρωτο. Ion. pro com. ὀρώτω. 3. plur. opt. ab ὀράμαι, ὠμαι. V. Hom. 32. Videant. Spectent.

ὄς. com. pro ἐκείνος. Ille. καὶ οἱ διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου ἐπέβαινον ἐς τὰς νῆας. viii. 56. Illi vero digressi ex concilio, naves conscendebant, vel conscenderunt, vel conscendere cœperunt.

ὀσίνη, ης. Ion. pro com. ὀσία. Sanctitas. Pietas. Fas. κτήνια θύειν ἐκ ἑστῇ ὀσίνῃ. Nefas est pecudes immolare. ii. 45.

ὀσοντιε. idem ac ὅσοντι. Circiter, ferme. Gall. Environ. Presque. ὀσοντιε τρία στάδια. ix. 51. Circiter tria stadia.

ὅσον τι. Ion. magnitudini alicujus rei declarandæ servit, et idem valet ac circiter, fere. ὅσον τι διπλήσια ξύλα. Ligna circiter bicubitalia. i. e. quæ duos cubitos circiter habent. Gallice, Des ais d'environ deux coudées. ii. 96. ὅσον τι ἑκατὸν σταδίων. Circiter centum stadia. ii. 90. ὅσον τι ἐπὶ δύο δακτύλους. iii. 30. βλαστὸν ὅσον τι πηχυαῖον. viii. 55. Surculum fere cubitalem. Germen instar cubiti. ix. 57.

ὅσον ὦν. Ion. pro com. ὅσον ὦν. Quantulumcumque. ii. 22.

ὅσος. Ion. interdum (si Vallæ versioni credas) ponitur pro τόσος,

tantus, et in plurali ὅσοι pro τόσοι, tot. Hoc ad numerum, et quantitatem discretam; illud ad magnitudinem, et quantitatem concretam, refertur. τῇτι θήσονται τὸν πόλεμον, τὰ τι ποιήσονται, ὅσοι τι πλῆθος εἴσι. vii. 236. Valla: Hic illi bellum sistent, hæc agent, tot numero sunt. Sed Æ. P. sic ista; Ubi illi bellum sistent, et quæ agent, et quot sint numero. Nam τῇτι dictum Ionice pro communibus ἦτι, ἦτιε, ὅθι. ubi. et τὰ τι, pro ἅτι. Ipsa vero τῷ ὅσοι propria significatio non mutanda. Sed Valla sensum potius, quam verba sequutus videtur, cum tamen utrumque satis commode præstare potuisset, si vertisset, Et ubi bellum illi sistere statuerint, et quidnam sint acturi, et quot sint numero.

ὅσος, η, ον. Ion. et poet. pro com. ὅσος. ὅσσα, pro ὅσα. Quotquot. Quæcunque. i. 47.

ὄσρακίζυν. Quid sit ὄσρακον, quid ὄσρακίζυν, et ἐξοσρακίζυν, quid ἐξοσρακισμός, et ἐξοσρακισμός, in vulgatis Græco-latinis Lexicis aperte docetur. Consule et Suidam in voce ἐξωσρακίσθη. ἐξωρίσθη. ἐκπυδὴ εἰς ὄσρακον ἔγραφον [τὸ τῶν ἐξωρισθησομένων ὄνομα.] Vide et ὄσρακισμός. Ubi Suidas τοῦ ὄσρακισμοῦ, καὶ τῆς φυγῆς, apertum discrimen tradit. Sed Aristophanis commentator ἐν Ἰσπίδῳ, v. 851. in voce Ὀσρακίδα, τὴν ἐτυμολογίαν, caussam, modum, et cetera fuse declarat, quæ ad horum intelligentiam faciunt. Idem ἐν Σφηξί v. 941. dum verbum hunc interpretatur: ὅπρι ποτε Φεύγων ἔπαθι καὶ Θουκυδίδης. rem eandem pluribus explicat. ἐξωσρακισμένος ὑπὸ τοῦ δήμου. viii. 79. Valla: In exilium a populo ejectus. Æ. P. A populo relegatus. Ovid. Trist. libr. 2. v. 135. Adde quod edictum, quamvis immitte, minaxque, Attamen in poenæ nomine lene fuit. Quippe relega-

tus, non exul, dictor in illo; Par-
caque fortunæ sunt tibi verba
meæ. Sed exulis, et exilii, rele-
gati, et relegationis, deportati,
et deportationis, differentiam
prolixè descriptam, et variorum
auctorum scriptis confirmatam,
in doctissimis præstantissimi
Jurisconsulti, Fr. Hottomanni,
commentariis vide.

ὅτι. Ion. et poet. pro com. ὅτινος.
οὗ. Cujus. i. 119. ii. 62. iii. 121.
iv. 45.

ὅτι. Ion. et poet. pro com-
mun. ὅτι. Quonam modo.
i. 95, 108, 122, 125. iii. 68. v.
87. viii. 8. Consule Eustath.

ὅτι. Ion. et poet. pro com.
ὅτι. Cuicunque. i. 86.

ὅτι. An. et poet. pro com.
ὅτι. Quorum
hominum. com. ὅτι. Consule
Eustath.

ὅτι. Cur. Qua de caussa. εἴτε. ὅτι
μὴ. Ἀρπαγὸς μετέπειτα. Quæ-
sivit cur ipsum Harpagus accer-
sivisset. i. 111. εἴτε. ὅτι. σφί.
μῶν. ὅτι. Περσεύς ἐπιφαίνεσθαι.
Quærente mē cur ipse solis ap-
parere soleat Perseus. ii. 91. bis.
εἴτε. ὅτι. Quæsit cur. iii. 27.

ὅτι. Nisi. Ion. pro πλὴν ἢ. Nisi. ὅτι
μὴ. Χίος. μῶν. Nisi soli Chii. Ex-
ceptis solis Chii. Præter solos
Chios. i. 18. ὅτι. μὴ. Ἀθήναι. Præ-
ter Athenas. i. 143. ὅτι. μὴ. Σμυρ-
ναῖος. Nisi soli Smyrnæi. ibid. ὅτι
μὴ. γυνὴ. μῶν. i. 181, 183. ii. 13.
ὅτι. μὴ. οἱ. Συρακοσίων. τύραννοι. Præter
solos Syracusanorum tyrannos.
iii. 125. ὅτι. μὴ. Κύρος. μῶν. Nisi
solus Cyrus. iii. 160. ix. 13.

ὅτι. τῶν. commun. alias ὅτι. τῶ-
ν. Quam celerrime. ix. 7. Vide
vulgata Græco-latin. Lex.

ὅτι. Ion. et poet. pro com.
σπουδαίως. Accurate. Sedulo. Dili-
genter. V. Hom. 21.

ὅτι. Ion. ut et Dor. interdum in ω.
in genitivo singul. 3. declin. sim-
plicium. Vide ω pro υ.

ὅτι. Ionice. ὅτι. pro

communi ὅτι. i. 1. τοῦ. i. 2.
μῶν. Solus. pro com. μῶν. i.
18. νόσος, ἢ. Morbus. pro com.
νόσος. i. 19, 22, 25. ἔρος. Terminus.
pro ἔρος. i. 32. τὸ. ὅτι. i. 32,
34. οὐλυμπος, pro ἔλυμπος. i. 36,
43. τὸ. ὅτι. i. 51. ὅμοιοι, pro
ὅμοιοι. i. 57. τὸ. ὅτι. ibid. οὐ-
τος, ὁ. pro ἔρος. i. 72. οὐτος, τό. pro
ἔρος. i. 72, 80, 110, 111. οὐ-
τος. i. 134. τὸ. ὅτι. i. 143,
144, 145. ὅτι. ii. 17. ὅτι-
σαν, pro ὅτι-σαν, hocque pro
ὅτι-σαν. iv. 6. ὅτι-σαν, pro ὅτι-
σαν. iv. 47.

ὅτι. Ion. pro com. ὅτι, et
ὅτι. Nullo modo. Consule Eu-
stath. ἐν τῷ. ὅτι. Vel, Nus-
quam. Nunquam. Nequaquam.
i. 5, 56. ὅτι. ἔλπισας. Nun-
quam arbitratus. i. 77. ὅτι
δηλῆσας. Nullo modo noxii. ii.
74. ὅτι. αὐτοί. Nunquam iidem.
ii. 168. iii. 53, 68, 88, 101, 151.
ὅτι. Nusquam. Nullo in loco.
Nullum in locum. pro ὅτι.
ὅτι. μετέπειτα. Non sinere
aliquem ullum in locum ire. Nul-
lam in partem dimittere. i. 24.
ὅτι. ἔλπισας. Nullam in locum
emittebat. i. 34. ὅτι. ἐξέρχεται.
Nullum in locum est egressus,
ivit. i. 56. ii. 50.

ὅτι. ὅτι, ὅτι. Ion. et poet. pro com.
ὅτι. Nullus, a, um. ὅτι.
ὅτι. Nulli Iones. i. 18. ὅτι-
μοῖς. ὅτι. Κορινθίοις. Nullis
magis, quam Corinthiis. i. 24.
ὅτι. πρὸς. ὅτι. A nullis
dicitur. i. 47. ὅτι. Nullis. i.
57, 143, 173. ὅτι. ὅτι. i.
182. ὅτι. Nulli dum. iii.
15. ὅτι. Nullas alias.
iv. 114, 123. ὅτι. Nullorum.
iv. 137. v. 12. vii. 104. ὅτι.
vii. 150. ὅτι. ix. 58. Nullius
pretii viris. ὅτι. ix. 81.

ὅτι. Nusquam. Nullo in loco.
ii. 150.

ὅτι. γῆς. vii. 166. Nusquam ter-
rarum.

οὐδαμῶς. com. Nullo modo. ἄλλως οὐδαμῶς. Nulla alia ratione. i. 123. ii. 148, 173. iii. 16. iv. 148, 154. v. 19, 35.

οὐδῖκοτε. Ion. pro com. οὐδῖκοτε. viii. 111.

οὐδῖνες, *ων*, *οἱ*. Ion. pro com. οὐδῖ-
νός ἄξιοι ἄνθρωποι. Nulli. id est,
Nullius pretii homines. Pro eo-
dem συνανήμως dicitur οὐδαμοί. Οὐ-
δῖνες ἄρα ἴοντες [Λακεδαιμόνιοι] ἐν ὕ-
δαμοῖσι ἰούσι Ἑλληνιν ἐναπιδεικνύατο.
ix. 58. Cum igitur [Lacedæmo-
nii] nullius essent pretii [homi-
nes,] se, [suamque falsam forti-
tudinem,] inter Græcos, [et ipsos]
nullius pretii [viros,] ostenta-
bant.

οὐδός, *οὔ*, *ὁ*. Ion. et poet. Limen.
ἐπὶ γήρας οὐδῶ. In extremo sene-
ctutis limine. iii. 14. ἐπὶ τὸν οὐδὸν
ἔστη. V. Hom. 31. Ad limen stetit.
οὐδός, *οὔ*, *ἡ*. Ion. pro com. ἡ ὁδός.
Iter. Via. ii. 7.

οὐθαξ. οὐθατος, *τό*. Ion. et poet.
pro com. *ματός*. Mamma. iv. 2.
ἔκῃτι. com. pro quo et alias se-
paratim οὐκ ἔτι. i. 66. Non am-
plius.

οὐκί. Ion. pro com. οὐκ, addito
ι, ut ab οὐχ (quod sequente aspi-
rata communiter fieri solet) οὐχί.
Non. i. 133, 173.

οὐκ οἶοί τε. Ion. pro com. οὐχ οἶοί
τε. i. 67. οὐκ οἶόν τε. i. 91. οὐκ οἶοί
τε. ii. 95.

οὐκ ὁμοίως. Ion. pro com. οὐχ
ὁμοίως. i. 32, 149.

οὐκω. Ion. pro com. οὐκω. Non-
dum. i. 32.

οὐκων. Ion. pro com. οὐκ. ἐτησίαί
μὲν οὐκων ἔπιευσαν. Etesiae non
spirarunt. ii. 20.

οὐκων. Ion. pro com. οὐκουν. Non
igitur. Haud igitur. i. 11, 24. ii.
139.

οὐκ ἄς. Ion. pro com. οὐχ ἄς.
i. 2, 16. οὐκ ὕσα. i. 71.

οὐκως. Ion. pro οὐκως. Nullo modo.
i. 33.

οὐλαὶ κριθῶν. i. 160. Vide *πρόχυσσις*.

Consule et Eustath. in οὐλαί, et
οὐλοχύται.

οὐλότριξ, οὐλότριχος. Qui crispus
habet capillos. ii. 104.

οὐν. Ion. terminatio accus. 4. decl.
contract. pro com. *ὦ*. ut *Λητῶν*,
pro *Λητά*. *Ἰοῦν*, pro *Ἰῶ*. i. 1, 2. ii.
41. sic *Τιμοῦν*, pro *Τιμά*. Nomen
mulieris. vi. 134, 135. [cujus
nom. est. *Τιμά*. ibid.]

ὀνομάζυν. Ion. pro com. ὀνομάζυν.
Nominare. iv. 6, 59.

οὐνομαίειν. Ion. et poet. pro com.
ὀνομαίειν, et ὀνομάζυν. Nominare.
ὀνομασίαν. Nominabo. iv. 47.

ὀνομαρχης, *ου*. *ὁ*. N. H. Provinciae
praefectus. pro com. *ὁ* νομαρχης,
τουτίστιν ὁ νομοῦ ἀρχός. Sed articu-
lus *ὁ* cum nomine conjunctus, ac
υ insertum, et spiritus asper in
tenuem Ionice mutatus. Atque
hoc ita nobis accipiendum, si
modo codex sanus. Nostram con-
jecturam ipsa Herodoti verba
confirmant, quum dicit. iv. 66.
ὀνομαρχης ἕκαστος ἐν τῇ ἰαυτοῦ νομῇ.
Unusquisque provinciae praefe-
ctus in sua provincia. Hic enim
τοῦ νομαρχου ἔτυμον aperitur. Sed
an etiam in genitivo dicatur
ὀνομαρχου, &c. de hoc vero dubi-
tari potest. Nihil enim sine certa
probatorem scriptorum auctori-
tate nobis est asseverandum. ii.
177. νομαρχης vocatur.

ὀνοματός, *ἡ*, *ὀν*. Ion. et poet. pro
com. *περιβόητος*. Celebris. No-
bilis. Clarus. iv. 58.

ὀρίζυν. Ion. et poet. Conterminum
esse. *πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζυν*. Asiae
contermina est. iv. 42.

ὀρίζω. Ion. pro com. ὀρίζω. Fi-
nio. Finibus circumscribo. ii.
16. legitur et cum aspero spi-
ritu. *οὐρίσις*. iii. 142. *ὀρίζω*. iv. 42,
51, 56, 57. vii. 123, 127.

ὀρίσμα, *τος*, *τό*. Ion. pro com.
ὀρίσμα. Finitio. Circumscriptio.
Limitatio. ii. 17. dicitur et cum
aspero spiritu *ὀρίσμα*. iv. 45.

ὀρεός, *ὁ*. Ion. pro com. ὄρεός. Fi-

nis. Terminus. i. 32, 72, 74, 93, 172. ii. 17. dicitur et οὐρος. iv. 33. si codex sanus. iv. 52, 99, 125. οὐρος, εος, τό. Ion. et poet. pro com. ὄρος. Mons. ἐξ οὐρεος Ἀρμανίου. i. 72, 80. οὐρεα θηριωδέστατα. Montes feris refertissimi. i. 110, 111.

ουσι. Terminatio plur. in verbis, tam sequente consonante, quam vocali. λέγουσι Κορίνθιοι. ὁμολογίουσιν δὲ σφι. i. 23. ἀναλύουσιν ἀλλήλων. i. 74.

οὐσίη. Ion. pro com. οὐσία. Quæ vulgo substantia, i. e. Fortunæ, facultates alicujus. τὰ χρήματα. τὰ κτήματα. τὰ ὑπάρχοντα. i. 92.

ουσιν. Terminatio plur. in verbis sequente vocali. οἰκίσουσιν, αὐτίκα. i. 1.

οὐτίρος. Ion. pro ὁ ἔτερος. com. Alter. i. 34. ut eadem lin. exstat. i. 134.

οὐτά. I. Sequenti vocali, pro com. οὐτάς, οὐτά ὦν. Sic igitur. i. 32. οὐτά ἔσχε. i. 70. [pro quo alias dicitur οὐτάς. οὐτάς ἡγανίσατο. i. 76.]

οφίλω. Debeo. Commune verbum, quod officium et futuram actionem indicat. οφίλις χρηστοῖσι με ἀμείψομαι. Gratiam mihi referre debes, beneficio vicissim dato. i. 41, 42.

οφιλον. Verbum, quod adverbii vim habet, et cum infinito jungitur. ὄφιλον ἰδεῖν. Utinam vidissem. i. 111. Sed est poeticum potius, quam solutæ orationis.

οφίλος, εος, ους, τό. com. Utilitas. Usus. τῶν οφίλως ἐστὶ οὐδέν. viii. 68. ad fin. Quorum nullus est usus. Quod Galli dicunt, Qui ne servant de rien. Desquels on ne se sauroit servir en aucune chose. Qui sont du tout inutiles.

οφθαλμιάειν, ἄν. com. Oculorum morbo laborare. οφθαλμιάωντες ἐς τὸ ἔσχατον. vii. 229. Extremo, i. e. summo, sive gravissimo oculorum morbo laborantes.

ὀφθαλμὸς βασιλῆος. Regis oculus. i. 114.

ὀφλίουν, ἔν. Ion. et poet. formatum κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ὀφιλίουν, ἔν. quod a gravitono ὀφίλιον Attice deductum. Debere. Variepositum apud Herodotum invenitur. διυλὴν ἄφλιε πρὸς βασιλῆος. viii. 26. Valla: Apud regem pro timida est habita. Stephanus, A rege pro timido vel ignavo est habitus. Quod melius. Hoc enim non ad Tigranem sententiam, sed ad ipsum Tigranem est referendum.

ὀφρύη ψάμμος. Supercilium soli sabulosum a Valla vertitur. iv. 181. Quamobrem ὀφρύη nomen erit Herodoteum pro com. ὀφρῦς. Supercilium. quod dilucidius apparet infra. ἐν δὲ ὀφρύη ταύτη. In hoc autem soli supercilio. Sic autem μεταφορικῶς, καὶ καθ' ὁμοίωσιν τὰ τινα vocatur arenæ tumulus, vel acervus in supercilii modum elatus, ac sublimis. Observandum etiam ψάμμος ὀφρύην figurate dictum videri ἀντὶ τῆς ὀφρύη ψάμμου, Arenæ supercilium. i. e. Solum arenosum, ac sabulosum, quod ut quoddam supercilium est elatum, ac sublime. Quod infra iv. 182. aperte demonstratur his verbis, διὰ τῆς ὀφρῦς τῆς ψάμμου. et τῶν ἐν τῇ ὀφρύη κατοικημένων. iv. 185. ἡ ὀφρύη. ibid. ὑπὲρ τῆς ὀφρῦς ταύτης. ibid.

ὄχανον, ου, τό. com. Manubrium. ὄχανα Κᾶρες εἰσι οἱ πρῶτοι ποιησάμενοι ταῖς ἀσπίσι. Cares primi sunt, qui clypeis manubria fecerint. i. 171. ἀνευ ὀχάνων ἐφόρειον τὰς ἀσπίδας. Sine manubriis clypeos gestabant. ii. 141.

ὀχίσσθαι. Ion. pro com. ὀχῆσθαι. Vehi. ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὀχίετο. Plauastro vehēbatur. i. 51.

ὀχίειν. Ion. poet. quinetiam com. de congressu venereo dictum. q. d. Equitare. quod et Galli sua lingua dicunt. de brutis quibusdam inire, et ascendere, dicitur.

ὀχεῖναι τὴν ἴππον. iii. 85. Plin. lib. ix. cap. 51. supervenire dicit. Te-studines (inquit) in coitu super-veniunt. et infra, Ranæ super-veniunt, &c.

ὀχετεύειν. V. H. In rivos diducere. (ὀχετοί, fistulæ, canales, aquarum ductus) τὸν ποταμὸν ὀχετεύσαι. Fluvium in rivos, vel canales didu-xisse. ii. 99. τὸ ὕδωρ μετοχετεύοι-ναι διὰ τῶν σωλήνων. Aqua per fistulas derivata ac deducta. iii. 60.

ὀχετὸς, οὗ, ὁ. Canalis. Fistula. A-quæ ductus. iii. 9.

ὄχος, ου, ὁ. com. Terræ tumu-lus. Locus editus. Collis. ix. 56, 59.

ὄχληρος, α, ὄν. com. Molestus, a, um. i. 186.

ὄχλος, ὁ. com. Molestia. παρέχειν ὄχλον. Molestiam alicui exhibere. Negotium facessere. Infestare. i. 86.

ὄχος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro quo com. ἄρμα, τος, τό. Vehiculum. Currus. ἰδωρήσαντό μιν ὄχα. viii. 124. Ipsum curru donarunt.

ὄψις, ἡ. Res, quam quis vidit. προσ-έσαι δέ τι αὐτοῖς καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος. Aderit autem ipsis, addetur his, et aliquid eorum quæ ego vidi. ii. 147.

Π.

Π Ionice sequente aspirata vo-cali non mutari in φ, ut com. fieri solet. ἀπελόμενοι, pro ἀφελόμενοι. i. 14. Vide verbum ἀπικνέομαι, pro ἀφικνέμαι, ἀξιαπνηγτότατος, pro ἀ-ξιαφνηγτότατος. i. 16. ἐπ' ἔδρης, pro ἐφ' ἔδρης. i. 17. ἐπ' ἔρτι, pro ἐφ' ἔρτι. i. 22. ἀπνηγέσθαι, pro ἀφνηγέ-σθαι. i. 2. ἀπηγέσθαι, pro ἀφηγεί-σθαι. i. 24. ἐπ' ἡμέρην, pro ἐφ' ἡμέ-ρην. i. 32. ἐπίσιος, pro ἐφίσιος, ἡγυν ἐφίσιος. i. 35. ἀπ' ἧς, pro ἀφ' ἧς. i. 47. ἐπ' ἄρα, pro ἐφ' ἄρα. i. 48. ἐπ' ἐαυτῶ, pro ἐφ' ἐαυτῶ. i. 61. ἐπ' ὅσον, pro ἐφ' ὅσον. i. 64. ἀπαιριθί-

ησαν, pro ἀφαιριθείσαν. i. 70. ἀπαι-ρήσεται, pro ἀφαιρήσῃ. i. 71. ἀπίσά-ναι, pro ἀφισάναι. i. 76. ἀπελὼν, pro ἀφελὼν. i. 80. ἀπηγέσθαι. i. 86. ἐπίναι, pro ἐφίναί. i. 90. ἀπεί-σιώτων, pro ἀφισιώτων. i. 102. ἐπ' ἐαυτῶ. i. 103. Vide et ἀπίναί, pro ἀφίναί, &c.

πάγχυ. Ion. et poet. pro com. πάνυ, vel παντὶλῶς. Prorsus. Omni-no. i. 31. paulo post συνωνύμως dicitur πάντως. iv. 135. vii. 12.

πάθη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro com. πάθος, καὶ συμφορά. Calamitas. Cladas. Infortunium. Casus. i. 52. ἔφη πυθέσθαι τὴν ἐαυτοῦ πάθην. Dixit se intellexisse suum infor-tunium. i. 122. τὰς Κύρου πάθας τῇ ἐαυτοῦ ὁμοιούμενος. Cyri casus suo assimilans; vel, similes du-cens. i. 123. ἀποφυγὴν τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν. Cum oculorum morbum vitasset. ii. 111. τὴν ἐαυ-τοῦ πάθην καταλειγόμενος. V. Hom. 21. Suam calamitatem narrans.

πάθημα, τος, τό. com. pro quo et alibi πάθος. Clades. Damnum. Detrimentum. τὰ συντυχόντα σφί παθήματα κατεργασαμένους μάλιστα Ἀθηναίους ἠτίσαστο. viii. 136. Cla-dium, quæ sibi acciderant, Athe-nienses præcipue auctores fuisse sciebat. Vel, Clades, quæ sibi acciderant, Athenienses præci-pue sibi intulisse credebatur.

παθητικόν, ἢ μέσον, ἀντὶ τοῦ ἐνεργητι-κῆς, Ἰωνικῶς, καὶ Ἀττικῶς. οἰκίσθαι, pro οἰκεῖν. i. 27, 28. οὐνομα φέ-ρισθαι, pro φέριν. i. 32. prope fin. ἀποπέμπεται, pro ἀποπέμπει. i. 33. ἄγεσθαι, pro ἄγειν. i. 59. παρῆχι-το, pro παρῆχι. i. 61. vii. 62. ἀγα-γέσθαι ταῦτα. i. 65. ἐπαγαγομένους τὰ ὅσια. i. 67. διαμετρέσασθαι. i. 66. pro μετρέειν. ut i. 68. περὶ πολλοῦ ποιόμενος αὐτοὺς, pro ποιῶν. i. 73. ἐπιτάμονται, pro ἐπιτάμωσι. i. 74. ἐθάλετο ἐς θυμὸν, pro ἔθαλεν. i. 84. αἰτίεσθαι, pro αἰτῖν. i. 90. ἐρασθῆς τυραννίδος, pro ἐράσας. i. 96. ὑπε-ρετίεσθαι. i. 108. pro ὑπερετίειν. ut

i. 109. ἀγαγόμενος τὸν παῖδα, pro ἀγαγών. i. 114. ὁμοιούμενος, pro ὁμοῖον. i. 123. ἀποφέρεται τὰ κρία, pro ἀποφέρει. i. 132. ἀγόμενος Κροῖσον, pro ἄγων. i. 153. ἐπιδέσθαι, pro ἐπιδύν. Ligare. i. 171. λίθους ἀγομένη. i. 185. λίθους ἐτάμντο, pro ἔταμν. i. 186. προσάξαντο. i. 190. συγγινωσκόμενοι, pro συγγινώσκοντες. Ignoscentes. iii. 99. αὐξάνεται, pro αὐξάνει. v. 91. &c.

πάθος, τό. com. Clades accepta. Malum, quod quis patitur, vel jam passus est. i. 91. ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν, Gravissimum vel atrocissimum malum perpetrare, quo quis afficiatur. i. 137. οἰκῆια πάθη. Domestica mala. i. 153. τὰ παθήματα μοι μαθήματα γέγονε. Clades acceptæ mihi facta sunt documenta. i. 207. μετὰ τὸ τῆς θυγατρὸς πάθος. Post filiæ cladem. ii. 133. ἰδὼν πάθος μέγα Πέρσας πεπονθότας. Cum videret Persas ingentem cladem accepisse. iii. 147. τὰ ἀνθρωπῆια πάντα πάθη. Omnes humanæ calamitates. v. 4, 87. τῷ Φοινικίᾳ πάθος. viii. 90. Cladis Phœnissæ, i. e. a Phœnicibus acceptæ. Illic participium μετέχων, vel nomen μέτοχος, i. e. particeps, videtur subaudiendum. τὸ γεγονὸς πάθος. viii. 97. Clades accepta.

Παιανιεύς δῆμος. com. Pæaniensis populus. ἐν τῷ δήμῳ τῷ Παιανίῳ. i. 60.

παιγνίη, ης, ἡ. Ion. pro com. παιγνία, καὶ παίγνιον. Ludus. Gallice, Jeu. i. 94. παιγνίαν. ibid. ἐς παιγνίην ἀνέναι ἐαυτόν. Dare se ludo. Ludo indulgere. ii. 173.

παιγνιῆμαν, ονος, ὁ. Dicitur ab Herodoto vir, qui jocis delectatur. Vel, Qui ludo est addictus. Qui ludo delectatur. ibid.

παῖδες Λυδῶν. ἀντὶ τοῦ οἱ Λυδοί. Lydorum filii. Lydi. i. 27.

παίειν ἐς τὴν γῆν. Herodotea locutio. Ad terram allidere. ἀρπάξει μῶσον, καὶ ἐξάρας, παίει ἐς τὴν γῆν.

ix. 107. Eum medium corripit, et sublatum ad terram allidit.

πακτοῦν. Ion. et Atticum. Compingere. Claudere. Arctius obserare. Condensare. τὰς ἀρμονίας ἐπάκτωσαν βίβλων. Commissuras byblo compegerunt, compingunt, arcte compingunt, conjungunt. ii. 96. [Vide καταπακτός. v. 16.]

παλάθη, ης, ἡ. com. Sic enim apud Suidam, et Eustathium scribitur, non autem παλλάθη, per geminum λλ, ut in Stephani codice. Suidas, παλάθαι, μάζαι σύκων. καὶ παλαθίων. τῶν πεκατημένων ἰσχυάδων. Ficuum, et caricarum pinguum contusarum, vel conculcatarum, massa. Apud Herodotum verò γενικῶς pro qualibet aliarum rerum massa positum reperitur. ἀπὸ τῆς παχυτήτος αὐτοῦ τῆς τρυγὸς παλλάθας, vel potius παλάθας, συντιθείασι. Ex ipsius crassitudinis fæce massas [ad esum] componunt. iv. 23. Idem Suidas, παλάθαι, καὶ τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματα, ἢ ἡ ἐπάλληλος θύσις τῶν σύκων.

παλαισιαῖος, α, ον. com. Unius palmi longitudinem, vel crassitiem, habens. i. 50.

παλαιότερος. Ion. poet. et Atticum. pro com. παλαιότερος. Antiquior. ἐκ παλαιτέρου. Olim. i. 60.

παλάμη, ης, ἡ. com. Palma manus, a Dorico enim παλάμα, κατὰ συκοπὴν, Latinum palma formatur. μεταφορικῶς vero, καὶ μετανυμικῶς accipitur pro ratione peragendæ alicujus rei. ἔλεγε σφι ὡς δοκίμοι ἔχουν τινὰ παλάμην, τῇ ἐλπίζει τῶν βασιλῆος συμμάχων ἀποσῆσθαι τὸς ἀρίστους. viii. 19. Ipsi dixit se existimare, se habere quandam rationem, qua speraret præstantissimos quosque regis socios ad defectionem [a rege] faciendam a se impulsam iri. Valla παλάμην vertit, astutiam. Quare pro τέχνη sumsit. Quod ferri potest, licet res simpliciter accipienda videat-

tur, ut sum interpretatus. Idem Valla locum istum, liberiores interpretationem sequens, explicat.

παλῆσι. Quid significet hoc verbum apud Herodotum, non constat. Hesychius (ut in vulgatis Lexicis scribitur) interpretatur, διαφθεῖν. *ἢ παλῆσι ὁ ναυτικὸς στρατός.* viii. 21. Si nauticus exercitus periisset. Sed verbum de mendo mihi est suspectum. Si sequaris hanc interpretationem, fortasse legendum esset *ἢ ἀπολίσι.* Erit autem 3. pers. singul. optat. modi Æolice formata ab ἀπολίω, ὦ. μ. ἀπολίω. aor. 1. act. ἀπόλισα. opt. com. ἀπολείσμαι, αἰς, αἰ. Æol. vero, ἀπολείσμαι, ας, ε. Attice vero activum pro passivo ponetur. Valla vertit, An classis discessisset. Quare videtur (si conjecturis aliquid tribuendum) legisse, *ἢ ἀπολύσι,* ut sit 3. pers. opt. eodem modo formata, ab ἀπολύω, quod nunc præter tritas significationes in vulgatis Lexicis fuse descriptas ab Herodoto sumtum dicemus ἀντί τοῦ κοινῷ ἀπαίρω, discedo, solvo, proficiscor. Hoc verisimilius. Nihil tamen affirmo, quia nullius ἀξιόπιστου scriptoris auctoritatem laudare possum, quæ meas conjecturas confirmet. Si τὸ παλῆσι caret mendo, formabitur a παλίω, ὦ. μ. παλίω. aor. 1. act. ἐπάλησα. opt. Æol. παλήσια, ας, ε. Sed quid hoc loco τὸ παλῆσι? an idem ac τὸ παλαίον, i. e. luctari? συνεδοχικῶς vero τὸ συμμίζειν τι, καὶ μάχεσθαι? Sensus esset, Si navalis exercitus cum Græcis pugnaturus veniret. Quanquam a vulgata scriptura non admodum remotum esset, si legeretur, *ἢ ἐπαλῆσι,* Ionice pro ἐπαλίσι, ab ἐπαλίζω, pro com. ἐφαλίζω, contra aliquem congrego [copias.] Vide ἄλλης, congregatus, et confertus, Unde τὸ ἀλλῆς, congre-

gare, colligere in unum, de quo suo loco. Esset autem Attice activum pro passivo, ἐπαλίσθην, τοῦτίστιν ἐπὶ τοῖς Ἕλλησιν ἐφαλίσθην. Sinavalis exercitus adversus Græcos cogeretur, congregaretur, et agmine conferto contra Græcos veniret. Hæc est medicina, quam huic loco (nisi fallor) male affecto, in præsentia non insalubrem facere possum. Si quis meliorem habet, in medium afferre ne gravetur, nec ingenii sui peritiam, acumen, et opem, linguæ Græcæ studiosis invidet. Hanc postremam conjecturam sequentia verba confirmant, τὰ Ἴωνες ἐπιθόντες, τῇ ὑστεραίῃ ἡμέρῃ ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, ἐπιέξαντο. Si carmen ab Herodoto scriberetur, fortasse quis conjiceret κατ' ἀφαιρέσιν τοῦ εἰ dictum *ἢ παλίσι,* pro integro, ἐπαλίσι. Sic apud Theocritum in Ode Adonidis ab apro cæsi scriptum legimus, τὰ δισμὰ οἱ πιλῶσαι, pro ἀπολῶσαι. Poetis hoc familiare.

παλιγκότως. Iracunde. V. H. iv. 156.

παλλιλογεῖν. τὸ πάλιν λέγειν. Iterum dicere. Iterum narrare. Repetere. [pro quo dicitur συνανήμεις, πάλιν ἀπηγύσθαι. τὸ πρῆγμα πάλιν ἀπηγύσθη τῷ Ἀρπάγῳ. Rem iterum Harpago narravit. i. 118.] ὥς οἱ [τὸ πρῆγμα] ἐπαλλιλόγητο. Cum [res] ab eo rursus narrata fuisset. ibid. Sed (nisi fallor) scribendum videtur ἐπαλλιλόγητο. Ipsum verbi ἔτυμον nos τὴν ὀρθογραφίαν docet. Quamvis autem et in Hen. Steph. codicibus, et in vulgatis Lexicis hoc vocabulum ita scriptum invenitur, legitima tamen compositionis ratio nostram conjecturam confirmat. Parum enim verisimile videtur literarum trajectionem ab Herodoto jam consulto factam. παλλίλογμα (ut docet Eustathius) τὰ ἐξ ὑπαρχῆς συναγόμενα, παρὰ τὸ λέγειν, εἴτεον συλλέγειν. καὶ τὸ πρότερον λ τῆς λέξεως

ἐν τοῦ λευτικοῦ ἢ τοῦ πάλιν ἐπιθήμα-
τος τίτραπται. p. 65. l. 5. Rom.
1550. Idem, παλλιλογίας παράδυ-
γμα, τὸ Ἄρις, Ἄρις. Iliad. E. v. 31.
Sed et apud Eustathium παλλι-
λογίας scribendum, ut ipsemet in
voce παλλόλογα demonstrat. Nam
utriusque vocis eadem est origo,
et compositio. Sic etiam in Græ-
co-latinis Lexicis παλλόλογος, et
παλλιλογία, non autem παλίλογος,
et παλιλογία per simplex λ scri-
bendum puto, ut compositionis
ipsa lex flagitat. Nihil tamen
temere mutandum: sed, si co-
dices sunt sani, hæc scribendi
varietas est observanda.

παλινδρομεῖν. com. Recurrere. Re-
dire. παλινδρομεῖσαι, καὶ ἐς τὸ χωρίον
ἀναδραμεῖν, ὅθεν ἀνηγάγοιτο. V. Hom.
19. Recurrere, et in locum redire,
unde solverant. πεπαλινδρομηκέτας.
ibid.

παλίντονα τόξα. Arcus recurvi. vii.
69. Consule Eustath. Alii, re-
flexos arcus, nonnulli etiam reci-
procos vocant, quod emissa sa-
gitta eo reflectantur, unde pri-
mum incurvari cōperant, quum
intenderentur.

παλλάθη, vide παλάθη.

παλλακίσθαι. com. Pellicem ha-
bere. Pellice uti. In contu-
bernium aliquam accipere. iv.
155.

πάλλειν. Ion. et poet. Quatere. Vi-
brare. Agitare. Gallice, *Secouer*.
Agiter. *Branler*. ἰχθύς παλλομένους
[ιδών.] Pisces palpitantes conspi-
catus. i. 141.

πάλλειν. Ion. et poet. Sorti, sive
sortitioni rem committere. κει-
λίῳν πάλλισθαι. παλλομένων δέ.
&c. Jubens eos sortiri, vel sorti
rem committere. illis autem sor-
tientibus, vel sorti rem commit-
tentibus. iii. 128.

πάλος, ου, ὁ. Sortitio. ἀρχὰς πάλῳ
ἄρχειν. Magistratus sortitione fa-
cta datos gerere. iii. 80. πέμπειν
τινὰ πάλῳ λαχόντα. Aliquem sor-

tionem facta mittere. Aliquem
mittere, cui sors obtigerit. iv.
153.

πανδαισία, ης, ἡ. Ion. pro com.
πανδαισία. Suidas, πανδαισία, ἡ δα-
ψιλῆς, καὶ κραταῖα εὐνυχία. id est,
Lautum, ac amplum convivium,
&c. Sed Suidæ locus est corru-
ptus. Hujus emendationem habemus
apud Aristophanem ἐν τῇ εὐ-
ρήνῃ. v. 563. ubi Poetæ verba hæc
scribuntur. ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ
στίφος αὐτῶν φαίνεται, καὶ πυκνὸν,
καὶ γοργόν, ὥσπερ μάζα, καὶ πανδαι-
σία. Scholia Græca, πανδαισία, ἡ
δαψιλῆς, καὶ παντοία εὐνυχία. μάζα
δὲ ἴστιν ὁ στρυφνὸς ἄρετος. Ἄλλως. ὅταν
εἰς κοινὸν ἴστιάωνται, καὶ ἑκάστου φέρον-
τες ἑαυτῷ δῶπνον, πυκνὰ πάντα φαί-
νεται, &c. Et paulo post, πανδαι-
σίαν δὲ, τὴν ποικίλην, καὶ ἐκ διαφόρων
ὀψων εὐνυχίαν [καλεῖ.] ὅταν ἑκάστος
τὰ ἑαυτοῦ ὄψα ἀνένεγκη, καὶ καθῆται
εἰς τὸ κοινόν. &c. Sed hic pro καθῆ-
ται fortasse καταθῆται legendum,
i. e. in commune deposuerit. Si
codex sanus, erit subjunctivi aor.
2. medii, verbi καθίμι, καθίμεν,
καθῶμαι, ἦ, ἦται, quod jam idem
valebit ac τὸ καταθίμηναι. Sic igitur
sumtuosum ac magnificentum
convivium appellatur, in quo est
omne ciborum genus, ut propter
eorum varietatem nescias ad quod
potissimum te convertas. Hoc
ex ipso etymo patet. πᾶν enim,
omne, δαῖς vero, convivium si-
gnificat. ὦ Πέρσαι (inquit Herod.
v. 20.) οἴκατε πανδαισίῃ τελὴν εἰστιά-
σθαι. Valla: Vos vero, Persæ, a
nobis in convivium estis omni
munificentia accepti. Sed a Græ-
cis verbis Valla ninium reces-
sit. Sic enim locus commode
verti Latine potest. O Persæ,
videmini convivio lautissimo ac
magnificentissimo a nobis acce-
pti. οἴκατε, pro εἰσκατε, quod fre-
quentius, ab εἶκω, τὸ δοκῶ, ὦ. Vi-
deor. Perfectum medium. παι-
δαισίῃν τελὴν vocat, splendidissi-

mun, atque perfectissimum convivium, in quo omne ciborum genus adest, ut ad exquisitissimi convivii perfectionem nihil desideretur, vel desiderari videatur.

πανδημί. com. Cum toto populo. Cum omni totius populi sexu, ætate, et qualitate. Cum omni populi totius ordine. Cum frequenti manu, quæ sit ex omni totius populi ordine collecta. *πανδημί αὐτοὺς, καὶ γυναῖκας.* Ipsos universos cum suis uxoribus. vii. 120, 144, 206. viii. 40. ix. 37.

πανδοκίῳ. com. Cauponari. q. d. Omnes excipere. Quæstura in hospitio publico facere excipiendo quoslibet. Excipere hospitio. *πανδοκίοντα τῶν ἀστῶν τὸς πρώτους.* Præcipuos cives hospitio excipientem. iv. 95. Fit autem ab Ionico *πανδοκίς*, pro communi *πανδοχίς*, id est, hospes, qui omnes hospitio excipit, quod et communi lingua usurpatur, *παρὰ τὸ πάντας δέχσθαι, pro δέχσθαι.* Vide Eustathium, et vulgata Lexica in *πανδοκίς*, et *πανδοκίῳ*, et *πανδοκίον*, quæ Ionica sunt, pro communibus *πανδοχίς*, *πανδοχίῳ*, *πανδοχίον*.

πανημερόν. Adverbium Herodoteum, quod in vulgatis Stephani codicibus *ἑξυτόνως* scriptum legitur, ut *αὐθημερόν* apud Suidam; cum tamen in plerisque Lexicis *αὐθημερόν*, et *πανήμερον*, *προπαροξυτόνως* scribatur. Sed sive *ἑξυτόνως*, sive *προπαροξυτόνως*, vocabulum hoc scribas, (nam adhuc sub iudice lis est) idem valet ac *το πανῆμα*, quod est Poeticum, et *κατὰ διάλυσιν* ab Homero *πῶν ἡμαρ*, *τυτίσσι πᾶσαν ἡμέραν*, dicitur. Toto die. Per totum diem. Spatio totius diei. vii. 183. *πανημερόν πλώοντις.* Per totum diem navigantes. *ibid.*

Πανιώνιον, τό. χωρίον, ἐς ὃ πάντες οἱ

Ἴωνες συλλέγεσθαι ἰαθίσαν, καὶ τῇ περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμενοι. Locus erat, in quem omnes Iones, communiter de rebus communibus consultaturi, conveniebant.

Ἴωνες ἐς Πανιώνιον συλλέγοντο. i. 141, 142. *αἱ δυάδεια [τῶν Ἴωνων] πόλεις αὐταὶ τῷτε [τῶν Ἴωνων] οὐδέματι ἠγώλλοντο, καὶ ἱερὸν ἰδρύσαντο, ἐπὶ τι σφίσι αὐτῶν τοῦτομα ἔδοντο Πανιώνια.* i. 148. *τὸ Πανιώνιον ἐστὶ τῆς Μυκάλης χώρας ἱερὸς, πρὸς ἄρκτον τετραμμένος, καὶ τῇ ἐξαριστημένους ὑπὸ Ἴωνων Ποσιδωνίῳ Ἐλκεωνίῳ. ἡ δὲ Μυκάλη ἐστὶ τῆς ἠπείρου ἄκρῃ, πρὸς ζήφυρον ἄημοι κατακουστα Σάμω. ἐς τὴν συλλεγόμενοι ἀπὸ τῶν πόλεων Ἴωνες ἄριστοι ὄντων, τῇ ἔδοντο αὐτομα Πανιώνια.* i. 148. vi. 7.

παννυχίς, ἰδὸς, ἢ. Sacra nocturna, quæ per totam noctem fiebant. Pernotatio. Pervigilium. iv. 76.

πανοικίη. Ion. pro com. *πανοικία, σὺν πάσῃ τῇ οἰκίᾳ, τυτίσσει οἶκον.* vii. 39. viii. 106. Cum tota domo. Cum tota familia.

πανοικίη. Vide τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδω πανοικίη γινίσθαι. ix. 109.

παιοπλία. Ion. pro com. *παιοπλία.* Integra armatura. Omnis armatura ad corpus tegendum, et ad hostem lædendum necessaria. i. 60.

παιστρατιῇ. Ion. pro com. *παιστρατιῇ.* Cum omnibus, vel cum frequentibus copiis. i. 62. vii. 203. viii. 27, 66.

πάντα τινά. Ion. quinetiam com. *a πᾶσιν.* Quilibet. In accusativo nomen in duo dissolvitur. *πάντα τινά.* Quemlibet. i. 50.

πάντα. Ion. et poet. redundans. *κτῆνα τὰ θύσµα πάντα τρισχίλια ἔδουσι.* Lectas pecudes, lectas victimas, numero ter mille immolavit. *ibid.* *ὑπισχνύµενοι τὰ πάντα οἱ μυρία δάσιν.* iii. 74.

πάντα δικά [Παυσανίῃ] ἐξαίρετα τι, καὶ ἰδίᾳ, γυναῖκες, ἴπποι, τάλαντα, κάμηλοι, ὥς δὲ αὐτὰς καὶ τὰλλα χρήματα. ix. 81. Valla: Certe Pau-

sanisæ sunt ex omnibus dena, et ea delecta, dono data; ex mulieribus, equis, talentis, camelis, et item ex ceteris rebus. Æ. P. Omnia Pausaniæ delecta, dataque sunt dono, dena; mulieres, equi, talenta, cameli, pariter etiam ceteræ res.

πάντα. Hoc de eo sæpe dicitur, qui de nobis est optime meritus, ita ut quodammodo bonorum omnium, quibus fruimur, nobis auctor fuisse videatur. [Demosthenes ἐν τῷ περὶ τριφάνου. §. 14. οἱ Θεβαῖοι φίλοι, εὐεργέτην, στυῆρα, τὸν Φίλιππον ἠγοῦντο. πάντ' ἱκίνοιο ἦν αὐτοῖς.] ἢ οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ. Lat. interpres hoc loquendi genus non satis bene videtur expressisse; quia vertit, Ita ut in ejus omni sermone esset Cyno. Vertendum enim, Ipsi in ejus sermone Cyno erat omnia. i. e. Cyrus eam, ut omnium bonorum, quibus ejus opera servatus, ac educatus fruebatur, auctorem prædicabat, ac nomen ejus in ore semper habebat. Ut summum bonum ipsi erat. Cyno erat Cyro ea, ex qua omnia sua bona pendere ducebat. Vel, Cui omnia sua bona accepta referebat. i. 122. πάντα ἦν ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις Ζώπυρος. iii. 157. Sicet Cic. pro L. Flacco. Orat. s. 25. ed. Ern. Mithridatem, Deum, illum patrem, illum conservatorem Asiæ, illum Dionysum, Bacchum, Liberum nominabant. At apud Theocritum Idyllio 14. in Cyniscæ amore, πάντα εἶναι τινι, videtur accipiendum pro totum esse alicujus, totum ex ipsius arbitrio, nuntique pendere. Sic enim illic de Cynisca dicitur. p. 112. ex Stephani typis, ἀ δὲ, Λύκη γυνὴ πάντα, Λύκη καὶ νυκτὸς ἀνῆται. id est, Illa vero nunc [est] tota Lyci, Lyco vel noctu patet. Consule nostrum Doricum Græco-latini Lex. in πάντα. Hoc etiam

de illo dici potest, cui res omnes ab aliquo principe committuntur, qui omnia principis negotia tractat, et qui propterea maxima apud eum gratia, et auctoritate valet, adeo ut ex ipsius administratione res, hominesque pendeant. Γέλωνι ἴσαν ἅπαντα αἱ Συρηκουσαι. vii. 156. Geloni Syracusæ erant omnia. i. e. Gelon hanc unam urbem maxime curabat, et omnium instar ducebat.

παντακῇ. Ion pro com. πανταχῇ. Ubique. Quoquoque. Ab omni parte. ii. 124.

παντιλῆς. V. H. pro com. παντιλῆς. Omnino. Prorsus. Absolute. Perfecte. iv. 95. v. 20. vii. 37. σχῶν παντιλῆς τὰς Ἀθήνας Εἰρένης. viii. 54. Cum Xerxes Athenas in sua potestate omnino haberet.

παντοδαπὸς, ἢ, ἐν. Ion. et poet. Omnigenus, a, um. Omnis generis. Ex omni solo, et regione. Compositum autem ex nomine πᾶν, παντός. Omne. et δάπιδον, οὐ, τό. Solum, i. e. quod compositum ex δᾶ, δᾶς, Dorico, pro quo com. γῆ, γῆς, terra et πίδον, οὐ, τό, solum. Hinc παντοδαπίδος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀξυτόνως, παντοδαπός. idem ac παντός, vel ἐν παντός δαπίδον, καὶ χωρίον. V. Hom. 1.

παντοῖος ἐγένετο, οὐ βουλόμενος δοῦναι. ix. 109. Valla: Xerxes enimvero recusare. Æ. P. v. s. Omnigenus factus est, non volens [amiculum mulieri] dare. i. e. In omnes formas se vertebat, [id amiculum mulieri] dare nolens. Sensus, Ad quaslibet alias remunerationes conferebat, hanc unam dare recusans. Quidvis aliud ei dare paratus erat: hoc tantum recusabat. Hoc ex sequentibus Herodoti verbis facile patet. πόλις τι ἰδίδου, καὶ χρυσὸν, &c. Videtur autem Herodotus alludere ad Protei fabulam, quam cum alii, tum et Virg. τῶν γινε.

lib. iv. fusius persequitur. Pro-
teus enim in omnes formas se
transformare credebatur, quo-
ties volebat. Poeta. lib. iv. ver.
441. Omnia transformat sese in
miracula rerum. Hoc autem ille
faciebat, ne quid alicui præter
animi sui sententiam dare coge-
retur. Quod Aristæi exemplo
videmus indicatum. Idcirco ma-
ter Cyrene filium Aristæum mo-
nuuit quonam modo Proteum ca-
peret, et reversum in pristinam
formam sibi veram apud repa-
randarum rationem aperire co-
geret.

παινολίθρως. Adverbium Herodo-
teum, pro com. *παντελῶς*. Om-
nino. Prorsus. Proprie tamen
significat penitus cum pernicie,
quod vulgus dicit cum totali
pernicie. *παινολίθρως* *ἐξαπύλλυται*.
Prorsus emoritur. Omnino perit.
vi. 37.

Παπαῖος. Scythice Jupiter appella-
tur. iv. 59.

πάρα. Ion. poet. quinetiam com.
pro *πάρῃσι*. Adest. Licet. Facul-
tas adest. i. 42. *τῷ πάρα πάντα*.
Cui omnia adsunt. v. 106. *πάρα*.
Adest. vii. 12.

παρά cum dativo, pro *πρὸς* cum
accus. *μηδ' ἐξοίσουν παρά μηδενὶ ἀν-
θρώπῳ τὴν ἀπὸ σφίων ἀπάτην*. Nec
enuntiaturum apud ullum mortalium
suam fraudem. *ἀντὶ τοῦ*,
πρὸς μηδέν. iii. 74.

παρά cum accus. Ion. pro com.
πρὸς. *παρ' ἑωυτὸν ἀναφέρειν αὐτὸς ἐκέ-
λευσεν*. Ipsos [omnia] ad se refer-
re jussit. i. 47. *κομίζεσθαι παρά*
Ἀλυάττια. Ad Alyattem proficis-
ci. i. 73. *ἰφοίτιον παρά τὸν Διόσκου*.
Ibant ad Deiocem. i. 96. *ἀπό-
πιμφοι παρά τὸν παῖδα τὸν νήλυδα*.
[Eum] amanda ad puerum, qui
recens advenit. i. 118. *αὐτομόλοιον*
παρά τὴν Πέρσας. Ad Persas trans-
fugiebant. i. 127. *ἀγαγῆν παρ'*
ἑωυτὸν. i. 156. *πιμψας παρά τὸν*
Ἀραβίων. iii. 7, 14, 15, 68, 69,

118, 124, 130. iv. 1, 9, 204. vi.
32. &c.

*παρά ἐν πάλαισμα ἵδραμι νικᾶν ὀλυμ-
πιάδα*, *Ἱερωνύμῳ τῷ Ἀνδρίῳ ἐλθὼν ἐς*
ἔριν. ix. 33. Valla: In uno, dum
currit olympia, venit in conten-
tionem victoriæ cum Hieronymo
Andrio. Æm. P. Cum in conten-
tionem cum Hieronymo Andrio
venisset, uno certamine excepto,
propemodum olympiadem vicit,
i. e. propemodum ex olympicis
certaminibus victoriam reporta-
vit. Hic enim ἡ *παρά* præpositio
significat exceptionem. ἐν *πάλαι-
σμα* dicit Herodotus, quia oport-
tebat quinquentionem quinque
certaminum generibus victorem
esse, si *πένταθλος*, i. e. quinquen-
tio vocari, et ex olympicis ludis
victoriam absolutam, integram,
ac illustrem, reportare volebat.
Ergo Tisamenus quatuor tantum
certaminibus adversarium supe-
raverat, et unicum ei deerat, ex
quo si victor discessisset, *τῷ πν-
τάθλῳ* nomine merito gloriari po-
tuisset, ac in olympicis ludis pub-
lica præconis voce victor gloriose
renuntiatus fuisset, et insigni vi-
ctoria decoratus domum rediis-
set. Quum autem Herodotus
dicit *ἵδραμι νικᾶν*, est ἱλλυπτικὸν
loquendi genus. Subauditur enim
κίνδυνον. Hic autem *δραμῆν κίνδυνον*,
idem valebit ac verbum *κινδυνεύειν*
cum infinito junctum; ut, *κινδυ-
νέω λέγειν*. Propemodum dico. *κιν-
δυνεύω μανθάνειν*. Propemodum in-
telligo. *κινδυνεύω ποιῶν*. Propemo-
dum facio. In vulgatis Græcol.
Lex. sexcenta hujus elegantissi-
mæ locutionis exempla ex proba-
tissimis linguæ Græcæ scripto-
ribus excerpta leges. Quare nos
his hoc loco scribendis superse-
debimus. Sic etiam *κινδυνεύω νικᾶν*.
Propemodum vinco. Nam *ἵδραμι*
νικᾶν ab Herodoto *καινοπεριτίττειν*,
καὶ ποιητικώτερον εἴρηται, *ἀντὶ τοῦ*,
κίνδυνοι ἵδραμι, ταυτίσιν ἐκινδυνεύουσι

νικᾶν. Propemodum vicit. ὀλυμπιά-
δα vero μετωνυμικῶς nunc appellat
Herodotus τοὺς ὀλυμπικοὺς ἀγῶνας,
τοὺς ἐν ὀλυμπίᾳ τελουμένους, i. e. O-
lympica certamina, quæ ad Olym-
piam urbem fiebant. Vide τρεῖχυν
περὶ ἑαυτοῦ. ubi fusius demonstra-
tur, quid sit proprie εἶναι, τρεῖχυν,
δραμῶν δρόμον, ἀγῶνα, κίνδυνον. Quis
autem dicatur πίνταθλος, et quid
sit πίνταθλος, docent cum alii
multi, tum etiam Aristot. τῶν
ῥητορικῶν lib. i. cap. 5. Consule et
Suidam, et vulgata Latina Lexi-
ca in Quinquertium, et Quin-
quertiones. Quanquam fortasse
quis non absurde conjecerit, si
de lucta tantum hic agi dicat,
quæ tribus adversarii lapsib. finie-
batur. Æschyl. Εὐμένισι. ver. 592.
ἐν μὲν τὸδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμά-
των. Schol. ἐν μὲν) ἐκπέπτακας. ἡ
μεταφορὰ δὲ ἐστὶν ἀπὸ τῶν παλαιόντων,
οἱ ἐπὶ τοῖς τρισὶ πτόμασιν ὀρίζουσι
τὴν ἥτταν.

παραβαίνειν. Ion. et poet. Violare.
Peccatis offendere. lædere. Idem
valet ac τὸ παραβασιᾶς βλάπτειν.
Transgressionibus, peccatis læ-
dere. τίνα δαιμόνιον παραβάτης;
Quo Deorum offenso? Virgil.
Æn. i. ver. 12. Quo numine
læso?

παραβάλλειν. com. Conferre. Com-
parare. Εὐρώπῃ παραβληθῆναι. Cum
Europa conferri. iv. 198.

παραβάλλειν. com. Appellere. Ap-
plicare. Admovere. Ut, Naves ali-
quo appellere. Navibus aliquo
appelli. παρέβαλε νηυσὶ δέκα ἰθὺ
Σκιάθου. vii. 179. Cum decem
navibus recta ad [insulam] Sci-
athum appulit. Valla parum fi-
deliter locum hunc videtur inter-
pretatus, Decem naves recta mi-
sit in Sciathum. In vulgatis Le-
xicis vitiose legitur ἰθὺ Σκιάθου,
pro Σκιάθου. Quæ sic Latine, sed
non admodum bene reddita sunt,
Recta in Sciathum decem naves
admisit.

παραβάλλεσθαι. com. Decipere.
Fallere. μηδὲ ἐμὶ παραβάλλῃ. Nec
me decipias. i. 108. Eustathius,
παραβάλλεσθαι, τὸ ἐξ-παταῖν ὄντι
παραβαλέταιρος, ὁ τοὺς φίλους ἐξα-
πατῶν. p. 1406. 24. Rom. 1550.
παραγαγεῖν μοίρας. Fata produce-
re. Gall. Prolonger la destinée.
i. 91.

παράβολος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Qui
temere cuius periculo caput ob-
jicit. Homo audaciæ projectæ.
παράβολον ἔργον. Audaciæ proje-
ctæ facinus. Facinus audaciæ,
periculique plenum. ὃς Ἑλλήνων
εἴηκα τοῦτο τὸ ἔργον οὕτω παράβολον
ἔργασμαι. ix. 45. Qui Græcorum
caussa facinus hoc adeo audax
feci. Vel, Qui Græcorum caussa
facinus hoc tantæ audaciæ, au-
daciæ tam projectæ, periculique
plenum feci.

παραγυμνοῦν. com. Enudare. De-
nudare. Nudare. Detegere. Pa-
tefacere. Declarare. i. 126. ταῦτα
μὲν νυνὶ ἐς τοσοῦτο παραγύμνου. viii.
19. Hæc quidem hactenus enu-
davit, [declaravit.] ἄλλο μὲν οὐδὲν
παραγυμνοῖ ἔπος. ix. 44. Nullum
quidem aliud verbum nudat, [ape-
rit, aperte profert.]

παραθήκη, ης, ἡ. com. Depositum.
παραθήκην ὑμῖν τὰ ἔπτα τάδε τί-
θιμαι, ἀπὸ ῥήγῃ ποιούμενος πρὸς μη-
δὲνα λέγειν ὑμῶς ἄλλον, ἢ Πανσανίην.
ix. 45. [Ut] depositum apud vos
hæc verba depono, interdicens ne
cui alii, quam Pausaniæ, dicatis
[hæc.]

παραιτῆσθαι. Vehementibus preci-
bus aliquid ab aliquo petere. ψυ-
χὴν παραιτῆσθαι. Vitam precibus
vehementibus petere. Petere pre-
cibus vehementioribus, ut vita no-
bis condonetur, atque servetur.
i. 24. et simpliciter positum ex-
stat paulo post, pro, precibus
instantibus, atque vehementibus
aliquid ab aliquo petere. ibid. ὃ,
τι παραιτῶιτο. Quod flagitaret. i.
90. παραιτῆμενος ἐπείναι οἱ. Vehe-

mentibus precibus petens, ut sibi permitteret. *ibid.*

παραισχύμενος, ὁ. *Ion.* pro com. *παραισχύμενος*. Juxta pendens. Pendens ad. *ἐγγχειρίδια παρὰ τὸν δι-
ξίον μηρὸν παραισχύμενα ἐκ τῆς ζώνης.* vii. 61. Pugiones ad dextrum femur e balteo pendentes [gestabant.] Hunc morem nunc etiam multi Germani servant.

παρακρυμμένος, η, ον. Dispositus. Dectus, atque dispositus. *ἀρῶν πολ-
λὸν πεζὸν παρακρυμμένον παρὰ τὸν αἰ-
γιαλόν.* ix. 98. Multum peditatum juxta littus dispositum videbant.

παρακλῆναι. V. H. pro com. *παρα-
κλῆναι*. Excludere. *οὐ κατὰ λαμπρο-
φωνίην ἐπιτιθέμενοι ἄλλοι σφείας παρα-
κλήσουσι.* vi. 60. Valla: Neque illi propter vocalitatem alijs insidiantes se ipsos ingerunt. At hæc est verborum Græcorum vis, et interpretatio. Nec alii propter vocis claritatem, [atque præstantiam, alios] aggredientes, ipsos excludunt, [ut ipsi muneribus his fungantur, ac fruuntur.

παρακούειν. com. Oscitanter, negligenter, leviter, obiter aliquid audire. Audire. *παρακούσας τὴν τέχνην.* Cum artem audisset. Nam et pro simpliciter audire sumi potest, ut compositum pro simplici sumatur. Quod minime novum. Vel vertendum, Cum aliquid de [hujus] arte audisset. iii. 129. ut ἡ *παρὰ* aliquid de verbi significatione remittat, q. d. Cum levem quendam rumorem de ejus arte audisset.

παρακταῖσθαι. V. H. Asciscere. Hoc verbum dicitur de rebus peregrinis, externis, ac alienis, quas quis sibi comparat, et asciscit, ut iis utatur, idque præter antiquum patriæ morem. Hæc enim est hujus verbi vis, quam a nullo hactenus explicatam, consulto pluribus explicandam censui. *τοῖσι παρακταμένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια δίδουσι.* Illis, qui

peregrinos ritus asciscunt, tales irrogant poenas. iv. 80.

πέραλοι Ἀθηναῖοι οἱ τὴν παραλίαν οἰκούντες (οἱ ἐκ τοῦ πεδίου.) i. 59. Qui maritimam oram incolebant. (Qui planitiem habitabant.)

πέραλος, ὁ καὶ ἡ. com. pro quo frequentius *θαλάσσιος*. Marinus. *πέραλος* enim proprie dicitur ὁ *παραθαλάσσιος*, ὁ παρὰ τῇ ἁλὶ, τῷ-
ἐς *θαλάσση οἰκῶν*. Qui prope mare habitat. Interdum tamen apud Herodot. sic vocatur, qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis, nauticisque dat operam. Idcirco Athen. dicunt, vii. 161. *μά-
την γὰρ ἂν ὧδε πέραλον Ἑλλήνων
στράτον πλείστον εἴημεν ἐκτεμεῖνοι.* Frustra enim sic navales copias longe plures, quam [ceteri] Græci, nobis comparassemus. *πέραλος* vero *ναῦς* aliud, de quo suo loco. Vel, Frustra enim navales copias longe majores haberemus, quam [ceteri] Græci. Valla (ut notat Stephanus) *παρ' ἄλλον* legit, ideo in ejus versione vocabulum *πέρα-
λον* expressum non exstat.

παραλίην τινὰ τῆς στρατηγίης. Herodotea locutio. Aliquem prætura amovere. Aliquem prætura abdicare. vi. 94.

παραμύθεσθαι. com. pro quo frequentius *παρέχεσθαι*. Præterire. *παραμυδόμενος* τούτους. Hos præteriens, vel præterfluens. agitur enim hic de fluviō Phrygas præterlabente. i. 72. *παραμυδόμενος τὸ στρατόπεδον.* Castra præterlabens. i. 75. *ἔθνεα πολλὰ παραμυψάμενος*. Cum multas gentes præteriissent. i. 94, 104. v. 52. vi. 41. vii. 109, 112, 115, 225. viii. 34. et passim.

παραμελῆναι. com. Negligere. Contemnere. Nullam curam aut rationem habere. *παραμελήκει*, pro *παραμολήκει*. Neglexit. i. 85.

παραμείνηναι. V. H. quod sine ul-
lius auctoris exemplo igitur in

vulg. Lex. Memoravi. Mentionem feci. Narravi. Narro. Mentionem facio. Memoro. τῶν ἐγὼ εἰ παραμέμνημαι. vii. 96. Quorum ego nullam mentionem feci. vii. 99.

παραπλήσιος, α, ον. com. Similis. παραπλήσια τέτω. Huic similia. iv. 78, 99, 128, 169, 172. παραπλησιωτάτην. v. 87.

παραπλησίως ἀγωνίζεσθαι. com. Æquo Marte pugnare. i. 77. παραρτεῖν, εἰν. Ion. pro com. παραρτᾶν, καὶ παρασκευάζειν. Parare. Instruere. ταύτας παραρτεῖσθαι ἐκέλευον. Has instrui, has parari jubebant. vii. 142. ταῦτα παραρτίοντο. viii. 76. Hæc præparabant. viii. 81. παραρτίεσθαι πάντα. ix. 42. Omnia parari [jussit.]

παρασάγγης, η, ο. Nomen Persicum, quo certum mensuræ genus indicatur. ὁ παρασάγγης δύναται τριήκοντα στάδια. Parasanges valet, continet, triginta stadia. v. 53. vi. 42.

παρασῆναι. com. Alicui astare. Adesse. Favere. Opem ferre. i. 87.

παρασῆναι. com. Deditionem facere. Dedere se. Gall. *Se rendre*. χρόνῳ παρέστησαν. Tandem se dederunt. iii. 13. [pro quo συνωνύμως d. παρέδοσαν σφίς αὐτὲς. ibid.]

παρατυγχάνειν. com. pro quo frequentius παρῆναι. Adesse. Interesse. Gall. *Être present*. *Se trouver en quelque lieu, fait, chose*. παρατυχῶν τῷ πάθει τῷ γιγνόντι. ix. 107. Qui clade accepta præsens adfuerat. Vel, Qui forte adfuerat cladi acceptæ.

παραφέρειν, εἰν. Ion. et poet. pro com. παραφέρειν, εἴτε προσφέρειν, afferre. εἰδέν σφι λόγῳ ἄξιον παραφέρειται. Nihil memoratu dignum ipsis affertur. Nihil, quod sit alicujus pretii, ipsis affertur, ac opponitur. i. 133. pro eodem usurpatur τὸ παραφέρεισθαι. εἰ δὲ τι παραφέρειτο. Si quid vero afferatur, ac apponatur. ibid.

παραφρονεῖν, εἰν. com. Delirare. Desipere. iii. 34, 35. (σωφρονεῖν, εἰν. ibid.) παραφρονήσαντι. Desipienti. iii. 61. παραφρονήσαντες. vi. 12, 75.

παραχεῖμα. com. E re nata. Ex tempore. Confestim. vii. 150.

παραχεῖσθαι. Abuti. Contemnere. cum genitivo. παραχρησάμενοι τῶν μαχίμων Αἰγυπτίων. Bellatoribus Ægyptiis abusum. ii. 141. [Sed cum dativo frequentius, ut apud Dionys. Hal. 295. 9. ἡμεῖν ὥσπερ δούλοις παραχράμενοι.] Αἰγύπτιοι τῶν Ἑλλήνων παραχρεώμενοι, διεφθάρησαν οὕτω, ὥστε ὀλίγοι τινὲς αὐτέων ἀπενόησαν ἐς Αἴγυπτον. iv. 159. Ægyptii, quia Græcos contemnebant, ita perierunt, ut pauci quidam ipsorum in Ægyptum redierint. At vii. 223. παραχρεώμενοι sumendum videtur pro, suis corporibus minime parcentes; at iis abutentes, ea contemnentes, et Græciæ saluti liberaliter donantes. Valla tamen vertit, ingruentes. Cujus interpretationem vulgata Lexica sequuntur. Consule Suidam in voce παραχεῖται, ubi vis hujus verbi declaratur. [παραχρησάμενοι τὸν Βάκιδος χρησμόν. viii. 20. Contempto Bacidis oraculo. cum accus.]

παραχεῖσθαι. Abuti. Negligere. Contemnere. com. cum accusativo, πρῆγμα, τὸ ἂν τοι προβῶ, μηδαμῇ παραχρήση. Rem, quam tibi proponam, nullo modo contemnas. i. 108. [τῷτο] παραχεῖσθαι ἐς τοὺς συμμάχους. Hoc in socios per contemtionem facitis. Vel, efficere studetis. v. 92. §. 1. παραχρησάμενοι τὸν Βάκιδος χρησμόν. viii. 20. Contempto Bacidis oraculo.

παρίδρος, ὁ καὶ ἡ. com. Assessor, Qui, quæve, alicui assidet. γυναικας παρίδρους ἐσάγεισθαι. Introducere mulieres [viris] assidentes. v. 18. οἱ παρίδροι αὐτῷ. vii. 147. Ejus assessores.

παρίδωσαν. Vide ἰδωσαν. iii. 149.

παρίκει. 3. pers. singul. perf. act. a παρίκει. ix. 1. Vide παρίκει.

παρίκειναι. Apud Herodotum interdum accipitur pro συμβαίνειν, accidere, contingere. παρῆν σφι συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα. viii. 20. ἀντὶ τῷ συνίδῃ αὐτοῖς μεγίστην συμφορῇ χρῆσθαι. Ispis accidit, ut gravissima calamitate afficerentur. Vel, Ispis accidit ut in maximam calamitatem inciderent, vel, ut maxim. calam. experirentur.

παρίκει, ἴστος, ὁ. com. Qui prae-ter-misit. Qui prae-ter-iit. Νύκτα μίσσην παρίεντας, πορεύσθαι. viii. 9. Valla: Media nocte solventes proficiscerentur. Æ. P. Media nocte prae-terita, vel jam elapsa, proficisci [placuit.] Est autem particip. aor. 2. act. παρῆν, a παρίκει. Consule Grammaticos.

παρικρίθησαν διαταχθέντες. καθ' ὑπαλλαγήν dictum videtur, ἀντὶ τοῦ, παρακρίθηντες διατάχθησαν. viii. 70. In aciem sunt digesti. Sed hæc est verborum vis, Cum alii ab aliis discreti fuissent, ut nationes a nationibus separatæ pugnarent, ita demum alii prope alios in ordinem sunt digesti.

παρ' ἑμοί. Ion. et com. Apud me. Meo iudicio. ἔτος παρ' ἑμοί δίκαιός ἐστι τὸ τοῦ ἔνομα φέρεσθαι. i. 32. Hic meo iudicio dignus est, qui nomen hoc ferat. τὴν παρὰ σφίσι αὐτοῖσι δοκίοντας ὁλοβίους εἶναι. Qui suo iudicio videntur beati esse. Qui suo iudicio se felices esse putant. i. 86.

παριρθήκη τινὰ ποιῆσθαι τοῦ λόγου. Aliquid orationi suæ obiter addere, et quasi per interpositionem inserere. vii. 5.

παριρθήκη, ης, ἡ. com. q. d. Interpositio. Id, quod interponitur. λόγῳ παριρθήκη. Orationis interpositio vocatur ab Herodoto id, quod quis, ab instituta oratione digrediens, et de re aliqua men-

tionem obiter faciens, interponit. Digressio. vii. 171.

πάρειξ. Ionic. et poet. Præter. πάρειξ τοῦ ἀργύρου. Præter argentum. i. 14. πάρειξ τοῦ ψήγματος. Præter auri ramenta. i. 93. πάρειξ ἢ ὅσον. Præter quam quantum. i. 130. πάρειξ τοῦ φόρου. Præter tributum. i. 192. πάρειξ τῷ ἀριθμοῦ. Præter numerum. ii. 4, 31, 168. iii. 67, 91, 97. πάρειξ τῶν ἵππων. iii. 106, 117, 122. iv. 46, 82. v. 7, 31, 66. vii. 87, 196. viii. 2, 48, 73.

παριεληλάκει. Ion. 3. pers. singul. plusq. p. act. pro com. παριεληλάκει, et Attice παριεληλάκει. viii. 126. Præterierat. a παριελαύνω. Vide simplex ἐλαύνω. Et u termin. Ion.

παριεξίει. Ion. et poet. 3. perf. medii. a παριεξίειας, ας, ε. a παριεξίειναι, quod significat παριεξερχομαι. Prætereo. παριεξίει ταύτας. Has præ-ter-iit. vii. 109. [pro eodem dicit. παραμυθεομαι. vii. 108, 109, 112.] Vide ἦν apud Eustath. παριεξίειν. vii. 113. παριεξίειν. vii. 115.

παριεξίει τέσσαρας ἡμέρας. vii. 210. Valla: Quatriduum supersedit. v. s. Quatuor dies præ-ter-iit. id est, Quatriduo supersedit.

παριεξίειναι. com. pro quo et παριεξερχομαι. Præterire. Juxta transire. Λίμνην παριεξίειν. Lacum præ-teriens. Vel, Juxta lacum transiens. vii. 58, 109, 113.

παρίων. Ion. et poet. pro com. παρόν. Hoc vero. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ παρόντος. Cum liceret. Cum facultas daretur. i. 129. Cum liceat. v. 49. [ad marginem legitur παρίων. quod et ipsum ἀντὶ τοῦ παριερχοτος dictum Ἀττικῶς. Subaudiendum autem in nominativo, vel accus. τὸ θεῖον. i. e. Numen divinum. At in genit. τοῦ θεῖου, vel τοῦ θεῖ. Vide παριερχομαι.] vi. 72. vii, 24, 164. παρίων αὐτοῖσι. vii. 229. Cum liceret ipsis.

παριερχομαι. commun. Transire. Ingre-di aliquo. παρῆλθον ἐς τὴν

αὐλήν. In aulam transiverunt. iii. 77.

παρισκυνάδατο, pro παρισκυνασμένοι ἦσαν. v. 34. Vide δατο. vii. 218, 219.

παρευρίσκυν. Excogitare. Comminisci. μίζοντας αἰτίας παρευρίσκυν. Graviora crimina comminisci. i. 26. pro eodem dicitur et παρεξυρίσκυν. iii. 31.

παρέχυν, et παρέχισθαι. com. προθυμίην πλείστην παρέχιστο. Maximam animi alacritatem præbuit, præstitit, exhibuit. i. 61. πρήγματα παρέχυν τινί. Negotium alicui facessere. Molestiam exhibere. i. 155. πρήγματα παρίσχοι πλείστα. Plurimas exhibuerunt molestias. i. 175. τὰ δὲ οἱ παρίσχει πόνον πλείστον. Quæ vero ei plurimum laborem, plurimum molestiæ exhibuerunt. i. 177. τοῖσι ἑπὶ τὰ ἔργα παρέχισθαι ὁμοῖα. Facta verbis consentanea præstare. iii. 157. iv. 44, 46.

παρέχυν. com. Præbere. In aliquidus arbitrio, ac potestate ponere. ἡμοὶ σκῆπτρον, καὶ δύναμις πᾶσα ἡ Πολυκράτης ἐπιτίτραπται, καὶ μοι παρέχει νῦν ὑμῶν ἄρχυν. Mihi sceptrum, et potentia, [vel potestas] omnis Polycratis est commissa, ac [potestas hæc] mihi jam vobis imperare præbet, imperium in vos præbet. Vel, imperium in vos in arbitrio meo pōnit. iii. 142. Valla vero vertit hæc verba, καὶ μοι παρέχει &c. In meo quoque arbitrio situm est vobis dominari. Quare, si versionem hanc admittamus, τὸ παρέχυν, ἀντὶ τοῦ παρῆναι, καὶ ἐν ἡμῖν εἶναι sumetur, id est, Nobis adesse, nobis licere, in nostra potestate, ac arbitrio esse. Sed hoc aliis exemplis est confirmandum, quæ vide ἐν τῷ παρέχυν, ἀντὶ τοῦ ἐξῆναι.

παρέχυν apud Herodotum interdum sumitur pro com. ἐξῆναι. Licere. Ut, παρέχυν ἂν σφι. Ipsis

licuisset. iv. 140. Sed videtur ἑλλυπτικὸν esse loquendi genus. Subauditur enim ὁ θεός. Deus ipsis præbuisset. id est, Per Deum licuisset. Licuisset. Sic, παρέχυν ὑμῖν σῴζεσθαι ἐπὶ τὴν ὑμετέραν αὐτίαν. In vestram ipsorum patriam vobis salvis redire licet. v. 98. Nam hic etiam ὁ θεός subauditur, q. d. Deus vobis salvus in patriam redeundi facultatem præbet. Quamquam si quis diceret activum pro passivo Ἰωνικῶς, ut et Ἀττικῶς, in hoc verbo positum, ei nequaquam vehementer repugnarem. οὐ παρίσχει οἱ αὐτομολῶν ἐς τὰς Ἑλλήνας. viii. 8. Ad Græcos transfugere ei non licuit. [ἔφασαν] παρέχυν σφι μηδίξυν. viii. 30. Sibi Medorum partibus favere licere [dixerunt.] Νῦν παρέχυν κάλλιστον ὑμῶν ἔργον ἀπάντων ἐξεργάσασθαι. viii. 75. Nunc vobis omnium pulcherrimum facinus facere licet. παρῆναι ποίειν ταῦτα. viii. 160. Hæc [tibi] facere licet. viii. 140. παρῆξιν ποίειν. Facere licebit. ix. 122.

παρέγγυλι. com. 3. person. aor. 2. act. a παραγγέλλω. Denuntiavit. ix. 53.

παρηγορεῖν, εἶν. et παρηγορεῖσθαι, εἶσθαι. Ion. pro com. παραινεῖν. προτρέπιν. Suadere. Incitare. Sollicitare. Hortari. Οὗτος πολλάκις καὶ πρότερον τὸν Γόργον παρηγορίατο ἀπίσασθαι ἀπὸ τοῦ βασιλῆος. Hic sæpius et ante Gorgum ad defectionem a rege faciendam sollicitavit. v. 104. Hoc autem παρηγορίατο est 3. person. singul. plusquam. pass. pro com. παρηγόρητο. dissoluta ἢ in ια. [Pindarus Olymp. Ode ix. v. 117. παραγορεῖτό μιν μήποτε ταξιδεῖσθαι σφίτιρας ἄτιθει αἰχμᾶς. Ipsum hortabatur ne unquam in acie sine sua lancea staret.] οἱ παρηγορεῖμνοι πάντα ποίειν. Qui suadebant ut hæc facerem. vii. 13. καὶ οἱ μὲν παρηγορεῖον Ἀμομφάρετον. ix. 53,

55. Et alii quidem Amomphareum adhortabantur.

παρήμι. ix. 15. Vide παρίναι, et κατατίναι.

παρήρητο. Vide simplex ἀρτίω, ᾧ. et ἀρτῶν, ᾧ.

παρήσονται. 3. plur. fut. medii, verbi παρήμι. Prætereo. Omitto. Παρήσονται παραλαμβάνοντες ἐπὶ τὸν Πέρσην. vii. 148. (Stephanus ait) Legendum οὐ παρήσονται. v. s. Non omittent se assumere adversus Persas. Sensus, Cum intellexissent fore ut se non præterirent, at ad belli societatem contra Persas assumerent. Sed fortasse παρήσονται legendum. i. e. Aderunt, ut se belli socios adversus Persam assumant. Sic adverbium οὐ non erit addendum. Vel etiam τὸ παρήσονται jam accipiendum ἀπὸ τοῦ παρίεναι, i. e. advenient, aderunt. παρὰ τὸ παρήμι, de quo Grammatici. Sensus idem. Nihil tamen muto. ἡμῖν ἐς τὸν ἰσθμὸν παρίενται οἱ βαρβάρους. viii. 60.

παρήσονται. Si codex mendo caret, est 3. plural. subjunctivi modi aor. 1. act. regulariter formata a futuro παρήσω. aor. 1. act. παρήσα. subjunct. παρήσω, ἥς, ἥ. &c. a παρίναι, quod nunc non significat Prætereo, vel prætermitto: sed (ut vulgus hominum inelegantiorum loquitur) facio transire, vel facio intrare, quod Latine diceres elegantius, Patior, vel sino, aliquem aliquo intrare, penetrare, transire. Permitto ut intret, efficio ut intret, penetret, transeat. ὅπως μὴ παρήσονται ἐς τὴν Ἑλλάδα τὰς βαρβάρους. viii. 14. Ne barbaros in Græciam intrare sinerent. Sed (nisi fallor) παρήσονται legendum, ut sit 3. pers. plur. futuri παρήσω, υς, υ. facilis enim lapsus typographi propter maximam similitudinem, quam inter se habent istæ literarum figuræ, diphthongus scil. ου, et vocalis υ. Grammatici vero docent

a futuro παρήσω, non παρήσω (ut regularis formatio flagitaret,) sed ἀνωμάλως παρήσα formari; unde subjunctivus ἐὰν παρήσω, ἥς, ἥ. et in 3. plur. παρήσονται dicendum esset. Qua de re consule vulgaritas Grammaticas, et nostras in Xenophontem notas, pag. 197. D. ὅπως μηνύσωσι, ubi demonstro, μὴ ἀνήσωσι scribendum. τὸ δὲ ὅπως, quod Ion. dictum pro com. ὅπως, non solum cum subjunctivo, sed et cum indicativo futuri conjungitur, ut exemplis confirmo in iisdem meis notis, pag. 954. D. ὅπως ἀκοντιοῦσι.

παρηνίεσθαι. com. ἐν τῇ παρηνίᾳ διάγειν. Vitam in virginitate traducere. Virginem esse. Virginem manere. iii. 124.

παριδίω. Animadvertere. Observare. Οὐδμίην διυλίην μοι παριδίω. Cum nullam ignaviam in me animadverteris, observaris. i. 37, 38. ἐδὲν ἄχαρι παρῆδες ἀνδρὶ τῷδε. Nihil quod esset tibi ingratum, in hoc homine, in me ipso, animadveristi. i. 108.

παρίναι. com. Transire. Introire. Ingredi aliquo. ἐς τὸ πρὸς αὐτὸν παρίναι. Ulterius progredi. iii. 77. v. 7°.

παρίεναι. com. Transitum dare. Introitum alicui dare. Sinere aliquem aliquo transire. Gallice, Laisser entrer. Laisser passer. iii. 77. σφίας παρήκαν. Ipsos ingredi, vel transire siverunt. Componitur autem ex παρὰ et ἵναι. παρίεναι. Transire siverunt. ibid. παρίεναι ἐς τὰ βασιλῆα πάντα τὸν βυλόμινον. Quemlibet in regiam ingredi sinere. iii. 84. οἱ δὲ σφίας παρήκαν. Illi vero eos ingredi siverunt. iv. 146.

παρίεναι. com. Præterire. Permittere. Concedere. Οὐδὲν παρίεσθαι ναυαρχεῖν. vii. 161. Nulli permittimus ut classi præsit. Neminem classi præesse patiemur.

παρίναι. com. ex *παρὰ*, et *ἴναι*.
Exporrigere. Extendere. *παρήκει*
αὐτὸ τὸ στρατόπεδον. ix. 15. Expor-
rexit [Mardonius] sua castra.
Est autem aor. 1. act. Vel, si a
παρήκω deductum dicas, erit im-
perfectum, et vertes, Exporrige-
bantur ejus castra [usque ad Hy-
sias.] Hoc longe simplicius.

παρίναι. com. q. d. Admittere.
Dare transitum aliquo. Dedu-
cere. *παρίκει Μαρδόνιος ἐπὶ τὴν Ἑλ-
λάδα.* ix. 1. Valla: Mardonium
in Græciam deducebat. Com-
ponitur ex *παρὰ*, et *ἴναι*, jacio,
mitto.

παρίσαν. 3. pers. plur. imperf. quod
a *παρίναι* deducitur, idemque va-
let ac τὸ *παρίερχομαι*. Prætereo.
Progredior. Eo in aliquem lo-
cum. Sic autem formatur; *ἴω*,
unde Latinum Eo, totidem, iis-
demque literis servatis; Ion. et
poet. verso: in *ι*, fit *ἴω*, hinc vero
circumflexum *ἴω*, *ἰῶ*, unde *ἴναι*,
ut ab *ἴω*, jacio, *ἴω*, *ἰῶ*, *ῶ*, *ἴναι*.
Imperf. *ἴην*, *ης*, *η*. *ἴστον*, *ην*. *ἴμεν*,
ἴτε, *ἴσαν*, cum *παρὰ*, *παρίσαν*.
Præteribant, præterierunt, ive-
runt. *παρίσαν ἐς τὴν Παλλήνην.* viii.
129. In Pallenem progressi sunt,
iverunt.

παρίζυν. Ion. et poet. pro com.
παρίζεσθαι. Assidere. iv. 165. v.
18. *παρίζεσθαι* idem. v. 18. *παρί-
ζυν βυλίνουσι τοῖσι γέρουσι*. Sena-
toribus consultantibus assidere.
vi. 57.

παρισούν. V. H. quod in vulgatis
Lexicis sine ullius auctoritate le-
gitur scriptum. Adæquare. Æ-
quiparare. *παρισούμενοι βασιλεῖ.* viii.
140. Regi vos æquiparantes.

παρίεσθαι, et *παρεστήεσθαι.* com.
In deditionem venire. Deditio-
nem facere. Dedere se. *οἱ πολέ-
μιοι παραστήσονται*. Hostes deditio-
nem facient. Se [nobis] dedit.
iii. 155.

παρίεσθαι. Tractare. τὸν ἡμίον δι-
σπότην ἡμῖς παρασησόμεθα οὕτω,

ὥς ἐπὶ μηδαιμὸς ἔτι ἀνθρώπου αὐτὸν
τρατεύεσθαι. Vestrum dominum
nos ita tractabimus, ut adversus
nullos mortalium expeditionem
amplius sit suscepturus. iv. 136.

παρίεσθαι, et *παρεστήεσθαι.* com-
mun. Ad deditionem compelle-
re. Subigere. In suam potesta-
tem redigere. In deditionem re-
cipere. *ἱκανοὶ ἦσαν Πολυκράτεια πα-
ρεστήεσθαι*. Polycratem ad de-
ditionem faciendam compellere,
ac superare, poterant. iii. 45.
Latin. interpres, Ad resisten-
dum Polycrati validi erant. Sed
male. Præcedentia vide. Sensus
in nostra versione verum habes.

πάρκοικος, ὁ καὶ ἡ. com. Accola.
Incola. Vicinus. Vide vulg. Le-
xica. *Παρόικος δὲ πολέμῳ σφί ἐντος*
οἰκῆτος, οὐδὲν θυνοὶ ἴσονται τοι. vii.
235. Valla: Ita illi domestico
occupati bello, neque tibi erunt
infesti. Æ. P. Cum autem bel-
lum vicinum ipsis erit domesti-
cum, non erunt tibi formidabi-
les, vel, formidandi, ne &c. *πάρ-
κοικοι πόλιμοι* vocat bellum, quod
Persæ ex insula Cytheris agro
Laconico vicina proficiscentes,
et excursions in agrum Laconi-
cum facientes, Lacedæmoniis e-
rant illaturi. *πόλιμοι οἰκῆτιον* dicit,
quia Lacedæmonii bellum domi
sic erant habituri, propter illius
insulæ vicinitatem, ut hostem, et
periculum imminens ab agro
Spartano propulsarent. Hoc ex
præcedentibus Herodoti verbis
facile colligitur.

παροίχεσθαι. Ion. et poet. pro com.
παρίερχεσθαι. vii. 120. Præterire. τὰ
παροίχόμενα. Præterita. Quæ jam
præterierunt. ibidem. ix. 58, 60.

παροίχαυ. Ion. et poet. 3. pers.
sing. plusq. p. act. pro com.
παροίχαυ. Præterierat. a *παροί-
χομαι*. τὸ *παρίερχομαι*. Vide *οἰχομαι*,
et *οἰχάμαι*. viii. 72.

πάσασθαι. Ionic. et poet. (pro quo
commun. dicitur *γίνεσθαι*. Gu-

stare. *γινώσκοντες τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν*. ubi nostra bona gustarint.) τῶν κρεῶν τούτων ἐπάσσαντο. De carnibus his gustarunt. i. 73. *ἰχθύων πάσασθαι*. Pisces gustare. Piscibus vesci. ii. 37.

πατά. Scythice, quod Græce κτύβειν. Interficere. iv. 110.

πατίσθαι, εἶσθαι. V. H. pro quo alias *πάσασθαι*. [com. *γίνεσθαι*. iv. 186.] Gustare. Vesci. *πατίσθαι* τῶν κρεῶν. Carnes gustant. Carnibus vescuntur. ii. 47, 66. αἱ Κυρηναίων γυναῖκες βοῶν θηλέων ἐδικαιῶσι *πατίσθαι*. Cyrenæorum uxores, vel Cyrenæorum fœminæ, vaccinas carnes gustare sibi nefas esse ducunt. iv. 186. Stephanus ait, hic vocem Græcam esse suspectam, verbum scil. *πατίσθαι*. quod tamen variis in locis ab Herodoto usurpatur, ut et supra notatum. Valla vertit, Sed nec Cyrenææ fœminæ [vaccam] sibi fas putant ferire. Verum parum fideliter hæc ab eo sunt explicata. Quid enim hæc sibi velint, patet ex præcedentibus verbis, *θηλέων βοῶν οὗτοι γινώσκοντες*. iv. 186. pro quo loquendi genere subjicitur alterum *συνώνυμον*, *θηλέων βοῶν πατίσθαι*. Non est autem cur quis hujus verbi, potius quam aliorum sexcentorum, novitatem Herodoto familiarissimam admiretur, ac ideo ut vocem adulterinam nimis severe rejiciat. Quot enim alia nunc primum in hoc nostro Lexico reperies notata, quæ in nullis Græcæ linguæ vel amplissimis Thesauris hactenus scripta reperiuntur? Hoc igitur et in istorum numero ponatur.

πατρίη, ἥς, ἡ. Ion. et poet. pro com. *φυλῇ*, ἥς. Tribus. εἰς αὐτῶν *πατριάς*. Sunt ipsorum tres tribus. i. 200.

πατρίη, ἥς. Ion. pro com. *γένος*. Genus. Progenies. Generis origo. ii. 143. ἐγενεολόγησε τὴν *πατρίην*

τοῦ Κύρου. Cyri genus recensuit. iii. 75.

πατρυῆχος παρθένος, ἡ. Virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet. vi. 57. Sic enim Suidas hæc Herodoti verba nobis interpretatur, *πατρυῆχου παρθένου*, τῆς ὁρφανῆς, καὶ ἐπικλήρου, ἣ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν. Vide ἐπικληρος apud eundem Suidam, et Aristophanis Græca scholia ἐν Σφηρί. in versûs 581 hæc verba, *καταλιπὼν παῖδ' ἐπικληρον*.

πατρώϊος. Ion. et poet. pro com. et Atticῶς. Paternus. i. 41. pro eodem et *πατρώος* dicitur. vii. 104. V. ed. Steph.

πάτρως, ω, ὁ. Suidas. *πάτρως*, *πάτρῳ*, Ἀττικῶς. λέγεται δὲ ὁ πρὸς πατρός θείο, ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρός, μήτρως. καὶ μήτρῳ, καὶ πάτρῳ. Patruus. Gallice, Oncle *paternel*. μήτρως. Avunculus. Gall. Oncle *maternel*. πάτρῳ τὸν σὸν Λεωνίδην. ix. 78. Leonidem tuum patruum.

πάτρως, ως, ὁ. com. Patruus. *παρὰ τῷ πατρί*. Ion. *κατὰ κρεῶσιν*, pro com. *πατρί*. Apud patruum. vi. 103.

παῖς cum infinitivo junctum. *ἰσχυροῦς ἔπαυσε ἀγωνίζεσθαι*. Eorum, qui versus Homericos canebant, certamina sustulit. v. 67. *παῖσιν μιν κατατρέφασθαι τὴν Εὐρώπην*. Impediet ipsum ne subigat Europam. vii. 54.

παχίς, ἥς, οἱ. com. ἄνδρες τῶν *παχίων*. v. 8. Viri crassi. *μεταφορικῶς* vero, Locupletes, opulenti. Nam hoc loco ista crassitudo non ad corpus, at ad opes, opumque magnitudinem, refertur. Hunc autem Græcismum Galli feliciter patrio sermone imitantur. Quod enim Græci dicunt *οἱ παχίς* τῆς πόλεως, id ipsi sic expriment, *Les gros de la ville*. i. e. *Les opulents, les riches*. ἐκ Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν *παχίων* ὑπὸ τοῦ δήμου. v. 30. Valla: Ex

Naxo quidam locupletes e plebe in exilium missi sunt. Sed male. Vertendum enim, Quidam de locupletibus, sive civibus opulentis, ex Naxo a plebe in exilium missi sunt. οἱ παχίεις τῶν Χαλκιδίων. Locupletissimi, vel opulentissimi, Chalcidensium. v. 77. Gallice, *Les plus gros des Chalcidéens. Les plus riches.* Αἰγινήτιον οἱ παχίεις. vi. 91. τὰς αὐτῶν παχίαις. Eos, qui ex ipsis erant opulenti. Qui opibus valebant. vii. 156.

πιδάειν, ἄν. com. Compedire. Compedibus constringere, vincere. ὁ Ἴπποκράτης Σκύθην πιδήσας. Hippocrates Scythia compedibus constricto, victo. vi. 23. Vel, In vincula coniecto.

πιζομαχεῖν. Ionic. et poet. Pedestre praelium committere. πιζομαχήσαντες ἐσώθησαν. Commisso pedestri praelio victi sunt. iii. 45.

πιζομαχίη, ης, ἡ. Ion. pro com. πιζομαχία, ας. Pedestre praelium. Terrestre praelium. (ναυμαχία. Συνέπιπτε ὥς ταις αὐταῖς ἡμέραις τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας, καὶ τὰς πιζομαχίας τὰς ἐν Θερμοπύλῃ. viii. 15.) Accidit ut iisdem diebus hæc navalia praelia committerentur, [quibus] et illa terrestria praelia ad Thermopylas [sunt commissa.]

πιθαρχέομαι, ἔμαι. Ion. pro com. πιθαρχέω, ᾧ. Pareo. πιθαρχέσθαι ἐτοίμον. Parere paratum, sive promptum ad parendum. v. 91.

πυῖς πυραΐθυσαν, καὶ δάματα. V. Hom. 32. Sic in omnibus editionibus, quas vidi, scriptum constanter legitur: at scribendum videtur, Πυῖς πύρ' αἶθυσαν. i. e. Ure igne atrium, et domum. πρήθειν vero poeticum est, quod idem valet ac τὸ καίω. Sic autem formatur, πῦρ, πυρός. πυρῶν, πυρῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν πρῶ, unde τὸ πρήθω. Uro. Cremona. Quid αἶθυσαν significet, Eustathius docet. Alias tamen τὸ πυραΐθυσαν est accus.

f. g. participii, a πυραΐθω, ignem accendo, ignem excito. Euripid. in Rheseo, vers. 41. hoc verbum usurpat: sed ad rem præsentem facere non videtur. Consule Suidam in voce Ὀμηρος.

πύθισθαι. com. Credere. i. 60.

πύθισθαι. com. Parere. cum genitivo. ἰμὸ πύθισθαι. i. 126. Mihi morem gerere. [Sic apud Homer. Iliados K. v. 57. Κάινου γὰρ καὶ μάλιστα πύθιστο. τοῖο γὰρ υἱός.] Nūn ἂν ἰμὸ πύθισθαι, γίνεσθαι ἰλεύθεροι. Nunc igitur mihi parentes, fiat is liberi. i. 126. v. 33.

πυθῶ, καὶ ἀνάγκη, δύο θεοὶ μεγάλοι. viii. 111. Suadela, sive Suada, et Necessitas, duo magni Dii, duo magna numina. Horat. Epistol. lib. i. Ep. vi. v. 38. Ac bene nummatum decorat Suadela, Venusque. Cic. in Bruto. s. 15. ed. Ern. Suadæque medulla, Πυθῶ quam vocant Græci, cujus effector est Orator, hanc Suadam appellavit Ennius. &c. Euripides in Hecuba, ver. 814. Τί δῆτα θεοὶ τᾶλλα μὲν μαθήματα Μοχθῶμεν, ὡς χρεὶ, πάντα, καὶ μαστύομεν, Πυθῶ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην, Οὐδὲν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπυδαΐζομεν, Μισθὸς δίδοντας μανθάνειν, ἵν' ἢ ποτὶ Πύθωιν ἢ τις βύλοιτο, τυγχάνειν θ' ἄμα; Hinc patet quænam dicatur Πυθῶ, et quanta sit ejus potentia. Necessitatis vero vires, et robur invictum esse constat quod et ab Æschilo ἐν τῷ Περσικῇ διασώτῃ v. 105. hoc versu confirmatur, Τὸ τῆς ἀνάγκης ἔσ' ἀδύνατον σθένος.

πυράσθαι cum participio junctum. οὐδὰμοι ἂν ἐπυρῶντο ἀντιοῦμενοι βασιλεῖ. vii. 139. Nulli conati fuissent resistere regi. ἡμεῖς πυρησόμεθα αὐτοῖς τινα σωτηρίην μηχανησόμενοι. vii. 172. Nos ipsi nobis aliquam salutem parare conabimur.

πυράωτο. Ion. pro com. πυρῶντο. 3. plur. optat. Conarentur. iv. 139. vi. 138.

πιλαγίζυν. com. Exundare. Inundare. Restagnare. ἰὼν δὲ ποταμὸς ἀνὰ τὸ πῶλον πᾶν πιλαγίζυν. Fluvius per totam planitiem restagnare solebat. i. 184. ἐπὶ πλῆρης γήνηται ὁ ποταμὸς, καὶ τὰ πῶδια πιλαγίσῃ. Ubi fluvius plenus fuerit, atque campos inundarit. ii. 92. Hic τὸ πιλαγίζυν transitive sumi videtur pro undis tegere. Vel neutraliter, ac passive, pro undis tegi. Vertes autem, ubi campi aquis tecti fuerint.

πίλας. com. Adverbium. οἱ πίλας. Alii. τοῖς πίλας δικάζυν. Aliis jus dicere. i. 97. [Proprie tamen significat πλησίον, et ἑγγύς, prope. unde οἱ πίλας, propinqui, proximi, vicini.] ἐγὼ τὰ τῷ πίλας ἐπιπλήσω, αὐτὸς κατὰ δύναμιν ἐποιήσω. Ego quæ in alio reprehendo, ipse pro virili non faciam. iii. 142. τὰ τῶν πίλας κακά. Vicinorum, vel Proximorum, mala. vii. 152.

πίμπυ. Vocabulum Æolicum, pro com. πέντι. Quinque. V. Hom. 37. Hinc τὸ πιμπύβολον, τὸ ἐκ πέντι ὀδελῶν συνιστάς ὄργανον πρὸς τὸ ὀπταῖν τὰ κρέα. ibid. Consule Eustath. Instrumentum ex quinque verubus ad carnes assandas compactum, cujus hæc est figura.

πίμπυ. pro ἀποκίμπυ. Mittere. pro Dimittere. Amandare. Gall. Donner congé à quelqu'un. Renvoyer. Congédier. ὁ Ἀσυνάγης τὸν Ἀρτιμῶρα πιμπυ. Astyages Artembarem dimittit. i. 116. (quum supra dicit ἐκπέμψαι Ἀρτιμῶρα.) **πίμπυς, ιος, ἡ.** com. Missio. Gall. Envoyer. ἀπὸ τῆς πίμπυος τοῦ κήρυκος δευτέρῃ ἡμέρῃ. viii. 54. Secundo die a præconis missione. id est, Postero die a nuntio, vel præcone, misso.

πιντάβλος ἀνήρ. Quinquertio. ἄνδρα

πιντάβλος ἐκ προκλήσιος ἰφόνυος. ix. 75. Quinquertionem ex provocatione interfecit. id est, Vtrum quinquertio victorem, quem ad certamen provocarat, aut a quo provocatus fuerat, interfecit.

πινταπλήσιος, ὁ. Ion. pro com. **πινταπλάσιος.** Quinquies major. Quincuplo major. vi. 13.

πιντηκόντιρος, ἡ. Navis, quæ quinquaginta remis agitur. i. 152, 163, 164. iii. 39, 41. iv. 153, 156. vii. 36, 97, 184. viii. 1, 2, 48.

πιντηκόντιρος, ἡ. idem ac **πιντηκόντιρος.** iii. 124. vi. 138. V. ed. Steph.

πιπρῆσθαι. Ion. et poet. pro com. **πεπρῆσθαι.** Venditum fuisse. a **πρῆττω**, pro **πράττω**, **πω**. Vendo. Est autem infinitus præteriti perf. et plusquamp. pass. ii. 56.

πिरαία, ἡ. Ion. pro com. **πिरαία, ας.** Terra ulterior. Terra, quæ est ultra locum aliquem, et proprie quæ est ultra mare. οἱ Πλαταιῆς ἀποβάντες ἐς τὴν πिरαίαν τῆς Βοιωτῆς χώρας. viii. 44. Valla: Plataeenses descendentes in Pieriam oræ Boeotiae. Videtur legisse Πιρίαν. Sed Πιρίαν, sive Πιρία, (ut docet Eustath.) non est in Boeotia. Quid sit, et ubi sit, et unde nomen ei fuerit inditum, apud Eustath. vide, et Plin. lib. iv. cap. 10. in Macedonia descriptione. Stephan. in Πιρία. Strabo l. x. p. 722. ed. Amst. Πιρία, καὶ Ὀλυμπος, καὶ Πίμπλα, καὶ Λιγυθρον, τὸ παλαιὸν ἦν Θράκεια χώρα, καὶ δεξιὴν δὲ ἔχουσι Μακεδόνες. et libr. xvi. p. 1091. Æ. P. Plat. cum descendissent in ulteriorem agri Boeotii regionem. Suidas. Πιραία. ὄνομα τόπου. Stephan. Πιραία. πολίχνην Συρίας. Ἔστι καὶ χώρα Κορίνθου. Eustath. Πίρα, ἡ γῆ κατὰ γλῶσσαν, ὅθεν καὶ πिरαία κατὰ παραγωγὴν, καὶ τὸ πέραν ἐπὶ ῥήμα. Idem, Πιραία, ἡ πέραν γῆ. Hæc postrema Eustathii τῆς πिरαίας interpretatio mihi magis arridet, quam supe-

riores. Nam ad hunc locum illæ facere non videntur.

πρητός, ἢ, ὅν. Ion. pro com. πρητός. Qui trajici, transirique potest. ποταμός ηὐτοῖς πρητός. Fluvius, qui navibus trajici potest. v. 52. πρη. τὰ πρη τὸν Κύρον. Ion. ut com. οἱ ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα. pro com. ὁ Κύρος. ὁ Πλάτων. i. 95.

πρη, cum accus. peculiariter apud Herodotum pro πρη cum genit. De. Gall. Touchant quelque chose. ἡρώτιν πρη Πακτίην. pro πρη Πακτίου. De Pactya [vates] consuluerunt ac interrogarunt. i. 158. Κυρηναῖοι τὰ πρη Βάττον οὐδαμῶς ὁμολογούσι. Θεραίοισι. ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὰ πρη Βάττον. De Battirebus, de Batto, Cyrenæi cum Theræis nullo modo consentiunt. iv. 154.

πρη μὲν τούτους οὕτω εἶχε. viii. 85. De his quidem ita [se res] habet. Vel, Quod ad hos quidem attinet, ita se res habet. pro quo dicendum alias esset, καὶ πρη μὲν τούτων τὸ πρηγμα οὕτως εἶχε.

πρη τοῦ πρηγματος τούτου οὕτως εἶχε. Quod ad hanc rem attinet, res ita habet. Sic etiam Galli. Touchant cette affaire, la chose va ainsi. i. 117. δοκίμω σε πάντα ἐμυμβαθῆναι οἷο αὐτῷ πρη, ὡς ἐπρηχθη. Existimo te omnia intellexisse de te ipso, quomodo gesta fuerint. i. 124.

πρη πολλοῦ εἶναι. com. Multum interesse. ἡμῖν πρη πολλῷ ἔστι κατορθοῦσθαι ἀρχὴν τὴν σὴν. Nostra magni interest tuum regnum stare, ac florere. i. 120.

πρη ἐαυτῷ τρέχιν. Vide τρέχιν πρη ἐαυτῷ.

πρηβαλίσθαι ἔρκος, ἔρμα τῶν νῶν. ix. 96. v. s. Circumjicere septum, navium munimentum. id est, Classem vallo circumdare, ut sint in tuto. Vel, Classem vallo circumdare, quod est navium munimentum. ix. 97.

πρηβάλλιν, et πρηβάλλισθαι ad munitiones relatum. Circumjicere. Circumdare. Munire circumjiciendo, atque circumdando. τῷχια πρηβάλλοντο ἕκαστοι. Singuli se mœnibus circumductis munire cœperunt, vel se muris muniverunt. i. 141. τῷχος πρηβαλίσθαι τὴν πόλιν. Urbem muro circumdare. i. 163. vi. 46. ἔρκος ἐφῆλδον πρηβαλόντο. vii. 191. Septum, sive vallum excelsum sibi circumjecerunt. Alto septo, sive vallo circumjecto se muniverunt. ix. 96, 97.

πρηβάλλιν, et πρηβάλλισθαι. Acquirere. Comparare. ἰδίη πρηβαλλίμενος ἐαυτῷ κέρδια. Privatim sibi quæstum concilians, parans. Privato quæstui studens. Privatum quæstum faciens. iii. 71. ἀλλὰ τε χέρσια ἄφατα χέρματα πρηβαλόντο. vii. 190. Valla: Affatimque aliarum ex auro rerum lucratus est. Æ. P. v. s. aliasque ineffabiles aureas res acquisivit. i. e. aliamque supellectilis aureæ vim, quæ verbis vix exprimi posset, quæsivit, sibi comparavit, lucratum est. vel χέρσια χέρματα, aurea vasa, vel pecuniam auream, i. e. nummos aureos ita vocat Herodotus, viii. 8. ix. 39.

πρηβάλλιν, et πρηβάλλισθαι de vestibusdictum, quibus corpus tegimus. λευκὸν χλανίδιον πρηβαλλόμενοι. Candidam penulam circumjacketam gestantes. Candida penula amicti. i. 195. χλανίδα πρηβαλλόμενος. Amiculo, vel penula, indutus. iii. 139.

πρηβάλλισθαι [τὸ φᾶρος.] ix. 109. Induit [illud pallium.]

πρηβάλλιν. com. Circumjicere. Complecti. Capere. [ἐλεξεν αὐτὸν] λαβὴν ἀμφίβληστρον, καὶ πρηβαλὴν τε πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων, καὶ ἔξμεύσαι. Dixit ipsum cepisse vermiculum, et ingentem piscium multitudinem complexum fuisse, ac extraxisse. i. 141.

περιβάλλειν. Interdum apud Herodotum, ut et apud Thucydidem, lib. vii. §. 25. accipitur pro com. **περιπλύν.** Circumnavigare. Navibus circumvehi. τὸν Ἀθῶν περιβάλλον. Montem Athon navibus circumvecti sunt. vi. 44. quod ex sequentibus facile colligitur. ἐπιπλέον δὲ σφι περιπλέονσι βορρῆς ἄνεμος. Boreas vero ventus cum in eos ingruisset. Hic aperte τὸ περιβάλλειν, καὶ τὸ περιπλύν, συνανύμως posita videmus.

περιβάλλειν. com. Circumjicere. μεταφορικῶς vero, Dare, attribuire, comparare alicui. metaphora sumta ut a vestibus, quæ corpori circumjiciuntur, ejus tegendi gratia. δικαιότερον εἶναι ἔφη Μῆδαι τῶν περιβαλύν τῷτο τὸ ἀγαθόν, ἢ Περσίων. Justius esse dicebat alicui Medorum potius, quam Persarum, hoc bonum attribuire, acquirere, comparare, dare. i. 129. περιβόητος ἐν τῇ ποιήσει. V. Hom. 24. Poesi clarus.

περιγίγνισθαι. com. Superesse. Superstitem esse. Evadere ex mortis periculo. Servari. ἰσόρειον ὅτιω τρόπῳ περιγίγνιτο. Quæsierunt quonam modo superstes esset. Vel, quomodo evasisset. i. 122. τὰς περιγινόμενους. Eos, qui super fuerant. Qui superstites remanserant. v. 46, 63, 87. vii. 232, 233. viii. 60.

περιγίγνισθαι. com. Superare. Vincere. ἐκείνων περιγίγνισθαι. Illos superare. i. 207. τοῦ βασιλέως περιγίγνισθαι. Regem superare. ii. 121. §. 5.

περιδύει, ὁ καὶ ἡ. com. Vehementer metuens. v. 44.

περιέλασις. com. q. d. Circumactio. ἑλικοῖν τὴν ἐρίπῳ περιέλασι. Quadrigis circumactionem reliquerunt. Spatium reliquerunt quadrigis circumagendis idoneum. i. 179.

περιέλθεις, ἡ. com. Circumvolutio. ii. 123.

περιέλθεις. viii. 128. Cum circumcirca voluissent. Cum involuissent. Circumvolventes.

περιῖναι. com. Superesse. Superstitem esse. Servari. Ex aliquo periculo evadere. ἔστι τε ὁ παῖς, καὶ περιῖστι. Est, et superest infans. Vivit, ac superstes est. i. 120. τῇ σιωπῇ μοῖρῃ περιῖς. Tuo ipsius fato superstes es. i. 121. περιῖναι. i. 122. τὸ κατὰ θεοὺς περιῖς. Quod ad Deos attinet superstes es. i. 124. ἔστ' ἂν πυθάνηται περιῖντα τὸν πατέρα. Donec audiret patrem esse superstitem. iii. 53. ὡς περιῖν. Quod superesset. iii. 74, 119. περιῖν. Superstes. v. 39. vii. 107, 139. περιῖσαν. vii. 188. Superstites fuerunt, ex periculo evaserunt, servati sunt. viii. 40, 60.

περιῖναι. com. cum genitivo. pro quo alias συνανύμως τὸ νικᾶν cum accus. δοῦναι τὴν ἰσχύα δύναμιν περιῖσθαι τῆς βασιλείας. Existimare suas copias regiis superiores evasuras. Vel, Existimasse fore ut suæ copię regias superarent. iii. 146.

περιῖναι. com. Sed apud Herodot. pro περιελθῖν accipitur interdum. Devenire. Pervenire. ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἀρχὴν περιῖσα. Regnum, quod ad hunc puerum devenit, vel pervenit. i. 120.

περιέχιστο αὐτὸς μόνοντας μὴ ἐκλιπῶν τὴν τάξιν. ix. 57. Valla: Circuire eos, qui manebant, ne desererent ordinem. Æ. P. [Amompharetus suos milites] illic manentes continebat, ne aciem desererent. περιέχισθαι enim, ἀντὶ τοῦ περιέχων, καὶ συνέχων, jam ab Herodoto positum videtur. μὴ ἐκλιπῶν, ὥστε μὴ ἐκλιπῶν.

περιελθῖν. ἡγεμονίῃ ἐς τὸ γένος τοῦ Κροίσου περιῖλθεν. Principatus ad Croesi genus est devolutus. Ad Croesi genus imperium pervenit. i. 7. αὐτὸς ἐς τυραννίδας περιῖλθεν. In tyrannidem rursus inciderunt.

Rursus tyrannidi, vel imperio tyrannico parere ceperunt. i. 96. ἔς Δαρεῖον περιῆλθε ἡ βασιλεῖα. i. 187. pro eodem dicitur et περιχωρεῖν. et περιῖπαι. ἡ βασιλεῖα αὐτοῦ περιχωρεῖ ἔς Δαρεῖον. i. 210. ἡ βασιλεῖα ἔς Ἀλέξανδρον περιῖπαι. ii. 120. μὴ περιῦδῃν τὴν ἡγεμονίην αὐτὸς ἔς Μήδους περιελθῶσαν. iii. 65. ὡς ἡ βασιλεῖα περιελθῆναι ἔς τούτον. iii. 140. ἔς Φθίον περιῆλθε ἡ νῆσος. Morbus in phthisin evasit. vii. 88.

περιέπειν. Ion. et poet. pro com. θεραπεύειν. Curare. Tractare. Officiose tractare. τοῦτους περιῖπει εὖ. Hos bene tractabat. i. 73. Interpres Lat. Benigne alloquebatur. Vim hujus verbi non videtur intellexisse. Hoc ex sequentibus facile patet. τῇ γὰρ εὖ περιέπειν opponit τὸ τρηχέως κάρτα περιέσπει ἀνικίῃ. et, τὸ ἀνάξια παθεῖν πρὸς Κυαξάρην. ibid. περιέπειν autem proprie dicitur de ministris, et famulis, qui dominos sequuntur, et circum eos assidue stant, ad imperata faciendum parati. Quamobrem etiam a poetis ἀμφίπολοι παρὰ τὸ ἀμφίπολῳν appellantur. μεταφορικῶς, καὶ γυνικῶς, περιέπειν et aliis tribuitur, qui officiose, magnaue cura aliquem tractant. Sed pro adverbiorum qualitate, ipsa quoque tractationis qualitas indicatur. Ut, περιέπειν εὖ. Bene, vel benigne, ac officiose tractare. (περιέπειν κακῶς.) Male, vel inhumaniter tractare. ἔπειν autem pro ἔπισθαι, est poeticum, non etiam orationis solutæ; et compositum potius, quam simplex reperitur. ὅτι πολέμους περιέπυσσι. Ut hostes tractant. ii. 69. καὶ μιν Ἀμασις εὖ περιέπει. Et ipsum Amasis bene tractabat. ii. 169. ὑπὸ Παιόνων τρηχέως περιεφθίντας. A Pæonibus aspere vel male tractatos. v. 1. τρηχέως περιεφθίνταν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. v. 81. Cum ab Atheniensibus male tractati fuissent. περιέφθησαν τρηχύτατα. vi. 15. προῖπον

αὐτὸς περιέφθαι ὡς πολέμους. vii. 149. Prædixerunt ipsos ut hostes tractatum iri. περιέποντες εὖ. vii. 181. [Eum] bene tractantes. τὰς ἄλλας περιέπον ὡς ἀνδράποδα. ibid. Alios ut mancipia tractabant. Valla: Probe observantes. Et tamquam mancipia adservarent. Sed utrumque locum perperam explicavit. Οἱ Μῆδοι τρηχέως περιέποντο. vii. 211. τρηχέως περιεφθίντες. viii. 18. Male tractati, vel male affecti. περιέφθησαν τρηχέως. viii. 27. [Ab illis] aspere tractati fuerunt.

περίσπει. Ion. et poet. 3. aor. 2. act. a περισπᾶν, ὦ. aor. 2. περίσπον, ες, ε. Sic autem hoc formatum, ut ἔμυκον, a μυκάω, ὦ. et ἴδουπον, a δεπῶ, ὦ. περισπᾶν prop. circum trahere, contrahere, trahere. ut, τρηχέως κάρτα περισπεί ἀνικίῃ. v. s. Aspere admodum in indignitatem, vel indecoram contumeliam [eos] traxit. Id est, eos aspere admodum, ac indigne, vel præter dignitatem, ac decorum, tractavit. i. 73. Sed si a περισπᾶν deductum dicas, σ ποιητικώτερον insertum erit. Eodem autem modo dicetur, quo ἐπίσπον. ἐπίσπεις. ἐπίσπει. Consule Eustath. in voce ἐπίσπῳν. ὁ Κύρος τὸν παῖδα τρηχέως κάρτα περισπεί. Cyrus puerum illum admodum aspere tractavit. i. 114. ἐτόλμησας τὸν παῖδα ἀνικίῃ τοιῇδε περισπῳν; Ausus es hunc puerum tali contumelia afficere, et ita tractare? i. 115. τοὺς προσπόλους τρηχέως περισπῳν. Famulos aspere tractasse. ii. 64. κάρτα τρηχέως περισπεί πλήθει πολλὰς τῶν νῆων. vi. 44. Valde aspere magnum navium numerum tractavit.

περιέσχεσθαι. com. pro νικάω, ἀπατάω. σοφίῃ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης. Phænnes ipsum astutia circumvenit. iii. 4.

περιέσχατος, ὁ. N. H. Extremus. τὰ περιέσχατα νιμώμιν τε πυρὸς. Igne

partes extremas depascente, vel depascendo paulatim absumente, vastante. v. 101.

περιέχσθαι. com. Undique teneri. Circumdari. Circumveniri. *ὀρίοντις περιχομένους αὐτοὺς*. viii. 10. Cum viderent eos undique circumveniri, vel circumdatos esse. *περιέχσθαι γὰρ πᾶν τὸ στρατόπεδον τὸ Ἑλληνικὸν ὑπὸ τῶν νῆων τῶν Ξέρξεω*. viii. 81. Tota enim Græcorum castra [dicebat] a Xerxis classe circumdari, vel esse circumdata. *περιέχσθαι*. com. Adhærere. *περιέχονται*. [Nostris bonis] adhære-bunt. quid autem hoc sibi velit, patet ex his, quæ sequuntur, *ἐδὲ ἀπαστοὶ ἵκονται*, pro *ἐπὶ τοῦτον ὁβύσθαι* duntaxat. Nec ab his repelli poterunt. i. 71.

περιέχσθαι *τινος*. Rei alicui adhærere, nec eam velle dimittere. Amore alicujus detineri. Aliquid amplecti. *ὀρίομέν σι περιχομένοι τῆς ἔχης γυναικός*. Te uxoris, quam habes, amore implicitum detineri videmus. v. 40. *τοῦ περιέχεται μά-λιστα*. vii. 39. Cujus amore maximo detineris implicitus. *ὁμῶς οὕτω περιέχσθαι τῆς ἡγεμονίας*. vii. 160. Valla: Vos ita imperium amplectimini. Æ. P. Vos imperio retinendo adeo addicti estis. Vel, Vos imperii retinendi amore tanto flagratis. *ibid.* *τοῦ περιέχσθαι μάλιστα χριών*. viii. 60. Quod præcipue est amplectendum. Cui potissimum est hærendum. In quod præcipue est incumbendum.

περιέχσθαι *τινος*. In alicujus amore esse propensum. *Περικλῆς περιχομένος τῷ νεύειω*. Perian-der in adolescentis amorem propensus. iii. 53.

περιέχσθαι *τινος*. Herodotea locutio, pro com. *ἀπέχσθαι* *τινος*. Abstinerere a re aliqua. *Οὕτω ὡς κακολογίης περὶ τῆς ἐς Δημόσθεον, ἰσχυρὸς ἱμοὶ ξύνου, περιέχσθαι τινα τοῦ λοιπῷ κελύειν*. vii. 237. Sic igitur

tur a maledictis in Demaratum spargendis, quia est mihi [i. e. meus] hospes, quemlibet [i. e. omnes] in posterum abstinere jubeo. v. s. De maledicentia igitur in Demaratum. &c. Vel, Quod igitur ad maledicentiam attinet. &c.

περιέχσθαι *τινι*. Herodot. locutio. Aliquid obtinere. *οὕτω ὡς ταῦτα ἀσκήοντις, ταῦτ' ἑ περιχομένα*. Sic igitur hæc exercentes, hæc facientes, eadem obtinemus. iii. 72. Valla vertit, Ita non idem factitando, idem tamen obtinemus. Quare videtur lectionem hujusmodi nactus, *ὕτω οὐ ταῦτα ἀσκήοντις*, &c. Utraque lectio bonum habet sensum. Nihil tamen mutandum.

περιέχων *τὰ πρῶτα*. Herodotea locutio, quæ de illis dicitur, qui propter suas virtutes ad præcipuum, summumque laudis gradum pervenerunt. *τοῦτον τὸν ἄνδρα φασὶν τὰ τε ἄλλα πάντα περιέχων τὰ πρῶτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πῆρι*. vi. 86. §. 1. Hunc virum cum ceteris omnibus in rebus præcipuam laudem obtinere dicimus, tum etiam optime propter justitiam audire.

περιήλθε τὸν Πανιόνιον ἢ τε τίσιν, καὶ ὁ Ερμότιμος. viii. 106. Valla: Supplicium ab Hermotimo in Panionium rediit. Æ. P. Panionium ultio, et Hermotimus circumvenit, vel invasit. i. e. Ita tandem Hermotimus Panionium est ultus.

πειρημακτίων, ἢν. Ion. pro com. *δυσφορεῖν, ἀγανακτεῖν, δυνοπαθεῖν*. Graviter, et iniquo animo aliquid ferre. Lamentari. *πειρημακτίων τῇ συμφορῇ*. Graviter eam cladem ferens. Graviter lamentans. i. 44. *πειρημακτίων*. Iniquo animo ferebat. i. 114. *οἱ Φοκαῖες πειρημακτίοντες τῇ δουλοσύνῃ*. Phocæenses servitutem iniquo animo ferentes, [ac aversantes.] i. 164. *πειρημακτίων τῇ ἀπάσῃ συμφορῇ*. Cum totam istam calamitatem

iniquo animo ferret. iii. 64. *πειρη-
μεκτήςας τῇ ἀπάτῃ*. Fraudem hanc
iniquo animo ferens. iv. 154.
πειρημέκτιον. viii. 109. *πειρημέκτι*
τῇ ἰδρῇ. ix. 41. Illam stationem,
[moramque] iniquo animo fe-
rebat.

πειρήνικα. Ion. et poet. Circum-
tuli. *πειρήνικε*. Circumtulit. i. 84.
πειρινιχθίντος. Cum circumlatus
fuisset. ibid. *πειρινίκας*. Cum cir-
cumtulisset. ibid.

πειρῦδιον, ὤν. Negligere. Pati. Si-
nere. Permittere. *πειρῦδιον αἰῖσαι*.
Permittere alicui, ut canat. i.
24. ἢν τέτυς *πειρῖδης διαρπάσαντας*
χρήματα. Si patiaris hos pecunias
diripere. i. 89. *μὴ πειρῦδῖν τὴν ἡγ-
μονίην ἐς Μήδους περιλθοῦσαν*. Non
pati principatum ad Medos deve-
nire, devolvi, pervenire. iii. 65.
οὐκ ἂν μὲ πειρῦδης. Non passus
fuisse me [facere, quæ in animo
habebam.] iii. 155. [ἢ Ἀμαζῶν
τὸν Σκύθην αὐτῇ] *πειρῦδι χρήσασθαι*.
Amazon Scytham se uti passa est,
ei sui corporis potestatem fecit.
iv. 113, 118. viii. 75. ix. 6,
7.

περικαίεσθαι. Ion. pro com. *περι-
καίεσθαι*. Circumsedere. Obside-
re. Quod alias dicitur *πολιορκῖν*.
περικατημένῳ τὴν Νῆϊον. Ninum ob-
sidenti. i. 103.

περικατημένων Ἀθηναίων Ἀἰγίαν. ix.
75. Atheniensibus Æginam ob-
sidentibus.

περικεῖσθαι. com. *περικεῖμενοι τὰς*
ἀσπίδας περὶ τοῖς αὐχίσι, καὶ τοῖσι
ἀριστεροῖσι ὤμοισι. Clypeos circa col-
lum, et sinistrum humerum ge-
stantes. v. s. circumjecti clypeos.
Sed est elegans Græcismus. *ἀντὶ*
*τοῦ φορῶντος τὰς ἀσπίδας περικεμέ-
ως περὶ τοῖς, &c.* i. 171.

περικλῆιν. vii. 198, 199. Vide sim-
plex *κλῆιν*. pro com. *κλείειν*.

περιλαμβάνειν. commun. Comple-
cti. Comprehendere. Circumdare.
Circumdatum capere. *ἐκκυλίοντο,*
ὡς περιλάβοιεν αὐτὺς. viii. 16. Cir-

cum [ipsos] ferebantur, ut ipsos
circumdatos caperent.

περιλίπνυ. Ion. et poet. pro com.
περικαιρῦν. Delibrare. Decorticare.
Desquamare. Librum, sive cor-
ticem arboris undique detrahare.
τῶν διανδρῶν τὰν φλοιὸν περιλίποντες.
viii. 115. Arborum corticem un-
dique detrahentes.

περιλοσχίνετος, ὁ καὶ ἡ. Nomen He-
rodoteum, pro com. *περιλόχτος*.
Celebris. Nomine clarus. ii. 135.
περίμτρον, τό. H. V. Ambiens locum
aliquem mensura. Circuitus. Am-
bitus. i. 185. ii. 149.

πέριξ. Ion. et poet. adverb. fit au-
tem (ut docet Eustath.) ἐκ τῆς
πέρ, præpos. et præter rationem
βαρύνεται. Circum. *πέριξ τοῦ τείχους*.
Circum muros. i. 179. *πέριξ αὐ-
τάς*. Circum ipsas. i. 196. *πέριξ*
αὐτῷ. Ante ipsum. ii. 91. iii. 155.
πέριξ τὸ τῦχος. Circum muros. iii.
158. iv. 36. *πέριξ αὐτοῦ*. iv. 152.
πέριξ τὴν λίμνην. Circa paludem.
iv. 180. v. 87. *τὴν πέριξ*. v. 115.

πέριξ τινὰ λαμβάννυ. Ion. et poet.
pro com. *περιλαμβάννυ*. Aliquem
circumdare. Circumdatum ali-
quem capere. v. 87.

περίοδος, ἡ, ἡ. com. Circuitus. Am-
bitus. i. 93. *γῆς περιόδους γερά-
ψαντας πολλὰς ὁρᾶν*. Multos ter-
ræ ambitum descripsisse cernens.
iv. 36. *γῆς ἀπάσης περίοδος*. v. 49.
vii. 219, 223, 229.

περιοίς, ἴδος, ἡ. Epithetum urbis,
aut regionis. Ion. pro quo com.
περίχωρος. Circa urbem, vel lo-
cum aliquem sita. Vicina ἔστι
τὰς περιοικίδας αὐτῆς [τῆς τῶν Πτε-
ρίων πόλεως] *πάσας*. Omnes urbes
Pteriae urbi vicinas, et circum-
circa sitas, cepit. i. 76.

περίοικος, ὁ καὶ ἡ. com. Vicinus,
qui circum aliquos habitat. iv.
159. *τῶν περιοίκων*. iv. 161.

περιοπίον. Vide *περιορᾶν*. v. 39. vii.
168.

περιοπίος, ὁ. N. H. Despiciendus.
Negligendus. Quem quis per ne-

gligentiam, vel per contemtionem aliquid mali pati sinit. οὐ περι-
πτή ἐστὶ ἡ Ἑλλάς ἀπολλυμένη. vii.
168. Non est negligenda Græcia, ita ut pereat. Non oportet
per nostram negligentiam pati, ut Græcia pereat. Græciæ salus
non est negligenda.

περιορᾶν. com. Negligere. Pati. Sinere. ἢ περιώρεον [αὐτὸν ἐσιναί παρὰ τὸν βασιλέα.] Eum ad regem accedere non sinebant. iii. 118. iv. 203. ἢ περιοπτεῖον. Non est negligendum. Per negligentiam non est ferendum, vel committendum, ut, &c. v. 39. περιορᾶν συλλογομένους. ix. 41.

περιπίττια πρήγματα. Herod. locutio. Res, quæ subito in contrarium statum mutantur. Nam περιπίττια dicitur in Tragedia, subita rerum quædam varietas, et in contrarium immutatio: ut docet Aristot. ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς, cap. 11. περιπίττια ἐποίησαντο σφίσι αὐτοῖσι τὰ πρήγματα. viii. 20. Valla: Res sibi ipsis obscuras effecerant. Æ. P. Res in contrarium priori statum confestim sibi ipsis mutarunt. Vel, Ipsimet effecerunt, ut suæ res in fortunam priori contrariam repente mutarentur. Vel simplicius, Ipsimet suas res in adversam fortunam deduxerunt. Vide περιπίτης in vulgatis Lexicis.

περιπεφλευσμένων. Quid sibi velit hoc vocabulum apud Herodotum non satis constat. ἐκ τειχέων περιπεφλευσμένων πυρὶ ὑπὸ τοῦ Μήδου. v. 77. Valla: E muris a Medo ambustis. Ex qua versione colligi potest Vallam τὸ περιπεφλευσμένων sumsisse ἀπὸ τοῦ περιπεφλεγμένων, παρὰ τὸ περιφλέγω, amburo. Quamvis autem τὸ περιφλέω in vulgatis Lexicis non reperiatur, tamen simplex φλέω in reperiatur: sed eas habet significationes, quæ ad rem præsentem nihil faciunt. In iisdem Lexicis

reperio, Περιφλύω. ἐπιπολαῖως καίω, q. d. In superficie uro. Amburo. Et Περιφλυσθεῖς, obustus. Ut Virgil. Æn. xi. v. 894. Stipitibus ferrum, sudibusque imitantur obustis. Ambustus. Quod Aristophanis auctoritate confirmatur. Sic enim ille ἐν Νεφέλαις. v. 394. Στρεψ. ἀλλ' ὁ κεραινὸς πόθεν αὐτὸν φέρεται λάμπων πυρὶ; τὸτο δίδαξον. καὶ καταφύγει βάλλον ἡμᾶς, τὲς δὲ ζῶντας περιφλύει. Scholia. Περιφλύει. περικαίει ἐπιπολῆς. Quare τὸ φλύειν, καὶ τὸ φλέγειν, et τὸ περιφλύειν, et τὸ περιφλέγειν, sive περικαίειν, συνωνύμως dici videntur. Ab hoc vero περιφλύειν, inserto ι fiet τὸ περιφλύειν, idem significans. φλύειν autem a φλέω, verso ι in υ. Vel a φλέω, inserto υ, deducetur τὸ φλύω, quod verisimilius. φλέειν, et φλοῖν proprie significat τὸν φλόον, εἴτε φλοῖον. i. e. corticem detrahare. περιφλέειν, περιφλοῖν, et περιφλοῖζεν. Corticem circumcirca detrahare. Quoniam autem corporum, quæ leviter, ac in superficie amburuntur, quidam ceu cortex, pellis, sive cutis ab igne detrahatur, ideo τὸ περιφλύειν, καὶ περιφλύειν. μεταφορικῶς accipi non inepte possunt pro amburere, ac amburendo superficiem detrahare, vel saltem corrugare, et fœdare, atque adeo vitare, et corrumpere. Herodotus igitur vocabit τὴν περιπεφλευσμένα πυρὶ, τὰ ἐπιπολῆς κακωμένα, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν διαφθαρεμένα. i. e. Muros in superficie ustos, ambustos, atque vitiatos, et corruptos.

περιπίπτειν. com. varie sumtum. περιπίπτειν ἀδίκουσι γνώμησι. Iniquis sentiētiis damnari. Iniquas iudicum sententias experiri. v. s. Incidere in injustas sententias. Iniqua iudicia experiri ita, ut caussa cadamus. i. 96. σιωτῶ περιπίσης. Tibi ipsi malum concilies. i. 108. q. d. in te ipsum ca-

das. Est enim metaphora sumpta ab ædificiis, quæ propria mole in se ipsa corruunt. ἔτοι περιπίπτου τοιαύτης τύχῃσι. Hi in hujusmodi calamitates inciderunt. vi. 16. οἱ Φοίνικες περιπίπτουσι τῇσι ηἰσὶ. Phœnices incidunt, vel irruunt, ac impetum faciunt in naves. vi. 41. περιπίπτειν δουλῶσιν. vi. 106. Incidere in servitutem. τῇσι σφίτιν. vii. 89. In suas naves fugientes irruerant. περιπίπτειν σφίσι. viii. 94. In ipsos incidisse. Ipsi occurrise.

περίπλους, ὁ, ὁ. com. Circumvectio, qua quis navigio locum aliquem circumvehitur. τὸν περίπλουν τοῦ Ἀθῶ. vi. 95.

περιποιῖν. com. Conservare. iii. 36. περιποιῖσαι τὰ Ἱδια. Res suas conservare. vi. 13. vii. 52. περιποιῖσαι μιν περὶ πλῆθους ἐποιήσαντο. vii. 181. Ipsum conservare pluri mi fecerunt.

περιποιῖσθαι τινα ἐπιμῶς. Ctesias Pers. 36. Aliquem accurate conservare, vel solícite curare.

περιέβαντήριον, τό. Ion. et com. ἀπὸ τοῦ περιέβανειν. Circumspargere. Aquiminale. Paulus enim J. C. pro aquario vase usurpat in l. 3. in princip. D. de supellect. leg. et paulo post. Nam et pelves argenteas, et aquiminalia argentea, et mensas, &c. Hic autem intelligitur grandius vas, idque purum, usibusque sacris destinatum, quod in templis, aut concionibus, aqua lustrali plenum erat, qua sacerdotes vel æditui eos, qui ingrediebantur, circumspargere, vel aspergere solebant, quod hac eos lustrari, purgarique crederent. i. 51. Quem morem Virgilius, de Chorineo quodam Trojano verba faciens, Æn. vi. v. 229. nobis perbelle versibus his videtur expressisse. Idem ter socios pura circumtulit unda, Spargens rore levi, et ramo felicis

olivæ. Lustravitque viros, dixitque novissima verba.

περίρρους, ὁ καὶ ἡ. Herod. vocabulum. Circumfluus. Vel dicitur de loco, qui utrinque tantum, non undique, aquis alluitur, ut Chersonesus, ut Isthmus. i. 174. [συνανύμως dicitur ἀμφίρρους. iv. 163.] περίρρους, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Circumfluus. Vel, Qui hinc inde aquis alluitur. iv. 42, 45. [συνανύμως dicitur ἀμφίρρους. iv. 163.]

περισπέρχειν. com. et περισπερχέιν, ἰν. Att. et Ion. cum dat. Proprie quidem significat studiose properare, vel circumcirca festinare. μεταφορικῶς vero βαρέως φέρειν. Gravier ferre. Infensum esse. Adversari. Φωκίαν καὶ Λοκρῶν περισπερχόντων τῇ γνώμῃ ταύτῃ. vii. 207. Valla: Huic sententiæ cum infensi essent Phocenses, et Locrii. Æ. P. Cum Phocenses, et Locrii hanc sententiam graviter, vel iniquo animo, ferrent. Vel, cum huic sententiæ vehementer adversarentur. περισπέρχειν enim jam accipiendum videtur pro studiose rei alicui adversari, quod faciunt illi, qui rem aliquam iniquo ferunt animo, et qui huc, atque illuc cursitant, ut id impediant, quod ipsis est injucundum, ac molestum. περὶ nunc vim intendentis habet, et τῷ περισσῶς ἰσοδυναμῶ, vel circumcirca significat, et cursitationem indicat, qua quis in orbem fertur, oculisque lustrat omnia, si quam rationem inveniat, qua voti compos fiat. σπέρχειν vero, τὸ σπύδων, καὶ κατεπύγων, properare, festinare, accelerare, urgere, ut aliquid cito fiat. Schol. Græcus, dum explicat illa Sophoclis verba, quæ exstant in Ajace κατιγοφῆρ. v. 990. ὃ περισπέρχει πάθος, hæc tradit: περισπέρχει, βαρύ. ἦτοι ἀμνηστίαν ἐμποῖν. περισσῶς κατεπύγων. ἀπὸ τῆ περισπέρχεισθαι, τὸ περιστρέφισθαι. οἱ ἐν διῷ τινι καταστάντι, ἢ χρεῖα,

καὶ μὴ ἐνρίσκοντες λύσειν τέτταν, ἄνω καὶ κάτω φέρονται πλανώμενοι ὑπ' ἀπορίας. ἐφ' ᾧ λέγεται καὶ τὸ ἄλυν, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄλη, ἡ πλάγη. In vulgatis Lex. Græco-latinis περι-σπέρχουσαι quidem invenitur: sed non etiam τὸ περισπέρχου. Apud Suidam, ut apud Sophoclem, legendum, ᾧ περισπέρχης πάθος, non autem ὡς π. At (ut ex iis, quæ dicta sunt, facile colligi potest) τὸ περισπέρχου, sive περισπέρχου, et περισπέρχουσαι, συνωνύμως hoc loco dici videntur. Pind. Nemeorum Ode i. v. 59. Θιδῶν βασίλεια σπέρχουσα θυμῷ. Deorum regina irritata animo. Hoc iniquo animo ferens. [Vide simplex σπέρχουσαι. v. 33.]

περισπάμμενα ἐκ τῶν βαρυτόνων Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, πεποιημένα. Vide ἰω, et ἰομαι, ubi res exemplis illustratur.

περιπαδόν. Adverbium. Circumstando. Circum. περιελθόντες πάντοθεν περιπαδόν. vii. 225. Cum [eos] undique circumdatos circumstetissent. Usurpat hoc et Thucyd. lib. 7. (ex Steph. typis anni 1564.) 262, 11. ubi etiam μάχη ξυπαδόν vocatur pugna, quæ cominus committitur.

περισίλλων. com. Circumtegere. Tegere. Protegere. Diligenter observare. Tueri. τὸν νόμον περισίλλωντις. Legem tuentes, defendentes. iii. 31, 82. ἔτω περισίλλουσι τὰ σφίτερα νόμοις Σκύθαι. Adeo suas leges, acritus Scythæ tuentur. iv. 80. Vel, Adeo diligenter sua instituta observant. περισίλλων ἀλλήλους. ix. 60. Se mutuo protegere. Se mutuo defendere.

περισίλλων. commun. Ornare. τὴν κεφαλὴν περισίλλων ἐνπερῶς. De core caput ornare. vi. 30.

περιεσφαινοῦν. com. Corona coronare. Corona cingere. Undique cingere. οὐρεσι περιεσφαινῶνται ἡ Θισσαλίη. vii. 130. Thessalia montibus undique cingitur.

περιεσφαινοῦνται. Ion. et poetic. pro com. περιεσφαινοῦνται. Circumverti. Circumcirca ferri. Perscrutari. Pervestigare. περιεσφαινοῦνται πάντα τὰ χρηστήρια. viii. 135. Pervestigantem omnia oracula.

περισφύριον, ου, τό. N. H. Valla fimbriam vertit. Alii fasciam circa talos sic appellari tradunt. Quidam talaria putant hoc nomine significari, quæ πέδιλα passim Homerus vocat, suoque Mercurio tribuit. iv. 176. τῶν αἰ γυναικίς περισφύρια διεσφαινοῦν πολλά ἐκάστη φορέει. Quorum uxores singulæ multas pelliceas fimbrias, sive fascias, gestant. κατ' ἄνδρα ἕκαστον μηχανήματα περισφύριον περιδίδεται. Unaquæque, prout unusquisque vir cum ea congressus est, fimbriam sibi nectit, vel circa talos alligat. ibid.

περισχιζέω. V. H. Quod in vulgatis Græco-lat. Lexicis legitur, sed nullius auctoritate confirmatur. Abscindere. Circumcidere. Circum dividere. ἀπικομένῳ δὲ ἐς τὸν χώρον, τὸν δὴ ἡ Ἀσωπὶς Ὠρεῖη περισχιζέται, ῥέουσα ἐκ τῆ Κιθαιρώνας. ix. 51. Valla: Quinetiam quum ad eum locum ventum esset, ubi Asopi filia Oeroe divortio aquarum e Cithærone cingitur. Æ. P. Cum autem ad illum locum pervenissent, quem Oeroe Asopi filia divisa circumfluit, e Cithærone fluens. Vel, quem aquarum divortio cingit, flu. &c. Sic enim hæc sunt accipienda, τὸν περισχιζέται, ἀντὶ τοῦ, περὶ δὲ σχιζέται, καὶ σχιζομένη φέρεται. Vel ἀντὶ τοῦ, δι' περισχιζέω, ut Attice passivum pro activo positum dicas. Hoc vero, ἀντὶ τοῦ, σχιζέουσα περιέρχεται. i. e. Quem dividens circumfluit. Hujus loci veram interpretationem Herodotas ipse paulo superius nobis aperte suppeditat his verbis: σχιζόμενος ὁ ποταμὸς ἄνωθεν ἐκ τοῦ Κιθαιρώνας, ῥέει κάτω ἐς τὸ πέδιον, δίχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα, ὅσον

περιτρία τὰδια, καὶ ἔπειτα συμμίσγει
ἐς ταῦτό. οὐνομα δὲ οἱ Ὀρέη. θυγα-
τέρα δὲ ταύτην λέγουσι εἶναι Ἀσωποῦ
οἱ ἐπιχάριοι. id est, Fluvius divi-
sus e Citharone superne [fluens,]
deorsum in planitiem fertur, flu-
enta dirimens alterum ab altero
trium ferme stadiorum spatio.
Deinde vero in idem [utrumque]
commiscet. Nomen vero ei [est]
Oeroe. Hanc autem indigenæ
Asopi filiam esse dicunt. Vel,
Fluvius, qui divisus e Citharone
fertur superne, in planitiem de-
labitur, fluentia trium fere stadi-
orum intervallo dirimens alte-
rum ab altero, &c.

περιτάμνιν. Ion. pro com. περιτί-
μνιν. Circumcidere. Vastare. Cir-
cumcidendo, et vastando privare.
οἱ Λίβυες γὰρ πολλὴν περιταμόμενοι.
Cum Libyes agro multo vastato
privarentur. Vel simpliciter, pri-
varentur. iv. 159. quod ex se-
quentibus patet, τῆς χώρας περιτά-
μενοι. Agro privati. ibid.

περιτίθηναι. com. Attribuere. Tri-
buere. Dare. περιτίθηναι ἄλλῃ τὴν
βασιλείῃ. Regnum alii attri-
buere, dare. i. 129. [pro eodem
dicitur et περιβαλῆν. ibid.] τὴν
ἐλευθερίην ὑμῖν περιτίθηναι. Liberta-
tem vobis do. i. 142.

περιτροπή, ἥς, ἡ. V. H. Vicissitudo,
qua aliquid per vices, et in or-
bem fit. Gallice, *Changement de
quelque chose qu'on fait tour à
tour, chacun à son tour.* τὰδε ἐν
περιτροπῇ ἑκατέρητο. His in orbem
fruebantur. His per vices alter-
natas fruebantur. ii. 168. ἐν περι-
τροπῇ γυναῖκες φοιτῶσι τοῖσι Πέρσησι.
Uxores Persarum per vices, ac
in orbem ad illos accedunt. iii. 99.

περιφάνεια, ἡ. com. Prospectus.
πολλὴ περιφάνεια τῆς χώρας ἐστίν.
Longe lateque regionis illius pro-
spectus circumcirca patet. iv. 24.
περιφέρεις ἄνδρες τίνες ἐκατέρητο. iv. 33.
περιφέρειν peculiari quodam signifi-
catu videtur apud Herodotum

esse positum, pro, pertinere ad
aliquem. οὔτις με περιφέρει οὐδὲν εἶδε-
ναι τούτων. Nec ad me pertinet
quidquam horum scire. vi. 86.
§. 2.

περιφερομένου ἐνιαυτοῦ. Valla : Anno
circumacto. iv. 72. Hoc loquen-
di genus vel idem est, vel saltem
simile Homérico, περιτελλομένων
ἐνιαυτῶν, quod et περιπλομένων ἐν-
αυτῶν. Vide Eustath. Virgil. *Æn.*
i. v. 238. Volventibus annis. Alii,
Circumvolventibus annis. Vide et
A. Gell. lib. iii. cap. 16.

περιφορητός, ἡ, ὅν. N. H. Versatilis.
Quoquo versus versatilis. sic enim
Valla non male vocabulum hoc
Latine vertit. Proprie tamen hoc
de rebus dicitur, quæ circumfer-
runtur, vel circumaguntur. alias
περίακτος, vel περιανγόμενος, et περι-
φερόμενος, συνανύμενος diceretur. οἰκί-
ματα περιφορητά vocat Herodotus
Nomadum domos versatiles quo-
quo versus. Nam familias, et rem
familiarem plaustris impositam
modo huc, modo illuc versantes
circumferebant. iv. 190.

περιχαρής, ἴος, οὗς, ὁ καὶ ἡ. com.
Vehementer gaudens. Mirum in
modum lætus. ὁ δὲ, περιχαρής γυνέ-
μενος. ix. 49. Ille vero, mirum in
modum lætatus. ix. 109. Idem
enim valet ac τὸ περισσῶς χαίρειν.
Eustat. περὶ πρόθεσις αὐτῇ καὶ αὐ-
τῇ, ἀντὶ τοῦ περισσῶς, ἐν τῷ. Καὶ
πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιο
γι παίδων. Ἰλιάδ. Φ. v. 105. καὶ
μετὰ γυνικῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, οἶον, περὶ
πάντων, ἀντὶ τοῦ περισσώτερον πάντων,
p. 127, 5. 734, 2. 847, 47. 1882,
8. Sed quum περὶ præpositio suam
naturalem sedem mutat, et post
voces aliquas ponitur, aut quum
vim verbi habet, aut quum ad-
verbialiter sumitur, (ut recte mo-
nent Grammatici) παραξυνοῦνται,
et acutum in priorem syllabam
retrahit, sic, πέρει. πάντων πέρει.
pro περὶ πάντων, de omnibus. Et
πέρει πάντων, supra omnes. Vide

Eustath. in *πρὶ γυνικῇ κληθυτικῇ*, &c. *πῖρι*, pro *πῖρις*, superest. *πῖρι*, pro *περισσῷ*, vel *περισσότερον*. Consule et vulgata Græco-latina Lex. *περιχαρῆς* (*περίλυπος*.) Marcus Evangelista cap. 14. versu 34. *περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἵνα θανάτου*. Non. Mar. apud Latinos præpositionem *Super* eodem modo sæpe sumi tradit pro valde, vehementer. Virgil. *Æn.* i. v. 33. His accersa super.

περιψιλοῦν. V. H. Circumcirca nudare, spoliare. *τῶν νεκρῶν περιψιλοῦνται τὰς σάρκας*. ix. 83. Cum cadavera carne undique nudata fuissent.

Περσία. Perseea. viii. 108, 109. Si codex mendo caret, *καινοπερίστιον* dictum fuerit, a recto *Περσίης, ἱός*, ὁ. pro frequentiori *Πέρσια*, Ion. a com. *Πέρσην*, rejecto *ν*, et dissoluto *η* in *ια*, a nominativo *Πέρσης*. Vide *ια* terminat. accusat. singul. nom. 1. declinat. simpl. ut *Ξέρξην*, pro *Ξέρξη*. viii. 113, 114.

πέτισθαι. Ion. et Att. pro com. *πέτασθαι*, καὶ ἵπτασθαι. Volare. ii. 95.

πύθισθαι. Ion. et poet. pro com. *πυνθάνεσθαι*. Sciscitari. Quære-re. Audire. *τὴν ἔτι πρὸς ἡμεῖς βασιλεὺς πύθεται*. ix. 58. *τὴν*, sub. γνώμην. Valla: Quam sententiam rex antea aliunde, quam ex me audiet. *Æm. P.* Quam [sententiam] etiam [ipse] rex ex me audiet.

πηκτίδες, αἱ. Fides, fidium. Vel musicum instrumentum, quod chordarum ope nititur, de quo Suidas. Vide et *Athenæum*, lib. 4. 92, 4. et lib. 14. 315, 15. 16. ubi dicitur post alia multa, *πηκτίς δὲ καὶ μάγαδις ταύτων*. i. 17.

πημαίνω. Ion. et poet. pro com. *βλάπτω*, καὶ *δηοῦν*. Lædere. Vastare. οὔτε ἐπὶ *πημαίνει*, οὔτε ἐπὶ *νέστο γῆν* τὴν Ἀττικὴν. ix. 13. Nec va-

stabat, nec lædebat agrum Atticum.

πῆρ' ἐπὶ πῆματι καίται. Quid hoc significet, vide i. 68.

πησόμενος, η, ον. Verbum Herodoteum. ix. 37. Passurus, a, um. ab inusitato *πῆσθαι*. μ. *πῆσθαι*. unde aor. 2. act. ἔπαθον. Hinc latinum patior. Sed pro futuro *πήσομαι* Grammatici docent *πίσσομαι* per *ι* diphthongum dici, mutato *η* in *ι*. Aristot. *Rhetor.* lib. 2. cap. 5. *μηδὲν ἂν παθεῖν, μηδὲ πείσσεσθαι, ἢ κατορθώσιν οἶονται*. Idem eodem lib. cap. 6. *πειπνότες, ἢ πεισόμενοι τὰ τοιαῦτα*. Et Demosth. *Olynth.* 3. *πισάμεθα* usurpat pro *patiemur*. Sed ibi fortasse *πισόμεθα* per *ο* scribendum est hoc verbum, nisi dicas esse subunctivum aor. 1. med. quod parum probabile. Sed quum *πίσσομαι* significat *parebo*, vel *credam*, tunc a *πίδομαι* deducitur.

πηχυαῖος, ον, ὁ. com. Cubitalis. Qui cubiti magnitudinem habet. Cubitali magnitudine præditus, viii. 55.

πιάζειν. Ion. et poet. quinetiam com. Prehendere. Injecta manu comprehendere. Corripere. *παρὰ τὸ πιάειν, πιάειν*. Unde vocabulum Italicum, *Pigliar*, et *Pigliare*. et Longobardicum *Piar*, quod ad Græcum propius accedit, verso tantum *ν* finali in *ν*. Vexare. Premere. *πολέμῳ πιασθέντας ὑπὸ τῶν Μασαγετίων*. A Masagetis bello vexatos, vel pressos. iv. 11.

πιέζειν. com. Premere. Urgere. Affligere. Vexare. *πρὸς τὴν πιέζομένην μάλιστ' αὐτῶν μοιρεῖται ἵνα*. ix. 60. Ad partem, quæ [ab hoste] maxime premitur, ire. *πιεζομένων τῶν Σπαρτηγίων*. ix. 61. Cum Spartani [ab hoste] premerentur.

πιθηκοφαγεῖν, εἶν. V. H. Simias edere. Simiis vesci. iv. 194.

πικραίνω. com. Exacerbare. Sævum reddere. *Πέρσαι προσημικρα-*

ἔσθαι ἱμελλον τοῖσι Σαμίοις. Futurum erat ut Persæ in Samios exacerbarentur, ac sævirent. iii.

146. προσμικραίνεσθαι autem est fut. i. med. pro com. προσμικραίνεσθαι. Ἰππίω ἱμικραϊνομένον Ἀθηναίοις. Hippia in Athenienses exacerbato, vel sæviente. v. 62.

πίνυν. com. Bibere. ἐκ τῆς χειρὸς διδοῖ ποῖν, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς τοῦ ἑτέρου πίνυ. iv. 172. Valla: De manu alterius uterque, sumto invicem poculo, bibit. Sed hoc verba sonant, Manu dat bibere, et ipse ex alterius manu bibit. Sensus. Alter quidem alteri potum manu præbet, alter vero ex alterius manu, poculo accepto, bibit. In Stephani codice vitiose ποῖν, pro πῖν scribitur. At illud πίνυ sequens correctionem indicat.

πίπτειν. com. Sic etiam Latine Cadere, pro ἀποβαίνειν, evadere. Exitum, eventum aliquem habere. καταδοκῶντα τὴν μάχην, ἥ πισύται. vii. 163. Expectaturum quonam pugna casura esset, quem exitum esset habitura. καταδοκῶντες τὸν πόλεμον, ἥ πισύται. ἀντὶ τοῦ, καταδοκῶντες ἥ ὁ πόλεμος πισύται. Sic etiam supra locus accipiendus. vii. 168. πισύται vero Ionice pro com. πισύται. ὅτα-κούστιον ὅκη πισύται τὰ Μαρδονίου πρήγματα. viii. 130. Subauscultabant quonam res Mardonii casura essent. ἐπίσιν ὑπὸ Ἀθηναίων. ix. 67. Ab Atheniensibus [cæsi] ceciderunt. Sic et Ovid. in Epistola Deianiræ ad Herculem, Torquetor, infesto ne vir ab hoste cadat. Et Metam. lib. v. ver. 192. A tanto cecidisse viro.

πισάγας, α, ὁ. Nomen Persicum, quod Leprosum significat. ἀποιδράσκει, ὑποκριθεὶς τὸν πισάγαν. πισάγας δὲ λέγεται παρὰ Πέρσαις ὁ λεπρὸς, καὶ ἔτι πᾶσιν ἀπρόσιτος. Ctes. Pers. 40. Aufugit, simulans se esse Pisagan. Pisagas vero apud Per-

sas vocatur leprosus, et omnibus est inaccessus. id est, nec ullus ad eum accedere audet. Vel, ad quem nemini licet accedere.

πίσις, καὶ πίσά πῶς παρὰ τοῖς Ἀραβίοις ποῖνται. Quomodo fides datur et accipitur apud Arabios, et quomodo fœdus percutiant. iii. 8.

πίσιν καὶ ἑρκία ποῖσθαι συμμαχίης πῆρι πρὸς τινα. Herodotea locutio. Fide data de belli societate fœdus cum aliquo facere. οἱ Σάμιοι πίσιν τι καὶ ἑρκία ποῖσυντο συμμαχίης πῆρι πρὸς τὸς Ἕλληνας. ix. 92. Samii data fide de bello societate fœdus cum Græcis fecerunt.

πίσυνος. Ion. et poet. pro com. πιθόμενος, vel πιποιδός. Fretus. χρησμῷ πίσυνος. Oraculo fretus. i. 66. τῷ χρηστηρίῳ πίσυνος. idem. i. 73. τῷ πίσυνος. Quo fretus. v. 92. §. 5. vii. 10. θεοῖσι συμμαχίησι πίσυνος. viii. 143. Diis sociis freti.

Πιτανήτης λόχος. ix. 53. Cohors Pitane, vel Pitanea, quam Herod. supra, τὸν Πιτανητῶν λόχον appellat.

πίτυς τρέπον ἐντρέφειν τινα. Pini in morem aliquem exterere. vi. 37. Quid sibi velit hoc loquendi pro-verbiale genus ipsemet Herodotus his verbis docet. ἔτι πίτυς μένη διενδρίων πάντων ἱεροκίψα, βλαστὸν οὐδένα μετῖν, ἄλλα πανωλίθως ἐξαπόλλυται. ibid. Quia pinus sola omnium arborum excisa germen nullum remittit, sed omnino perit.

πίτυς καρπὸς, ὃν δὲ μετιζέτιροι εἰσέβηλον, οἱ δὲ κῶνοι καλεῖσιν. V. Hom. 20. Pini fructus, quem alii εἰσέβηλον, alii κῶνον appellant.

Πίτυς. Locus ita vocatus. ἀπίκτο ἐς τὸ χωρίον, ὃ Πίτυς καλεῖται. ibid. Pervenit in locum qui Pitys, i. e. Pinus, vocatur. Vide sequentia Herodoti verba.

πλέειν. com. Navigare. fut. πλεύσω, et medium πλεύσομαι. ἀπο-

πλείσσοι. iv. 147. συμπλείσσοι. iv. 149.

πλειονασμός ὀνομάτων, ἢ μετοχῶν, non solum Atticis, at et Ionibus familiaris. ἔφη λέγων. iii. 156. ἐπισκήπτειν κλείοντας. iv. 33. πλήθει πολλάς. pro simplici πολλάς. Vñ nomen πλήθος multitudinem numeri auget. vi. 44. μεγάλῃ ὑπερμεία. vii. 128. μεγάλῃ μέγιστον. vii. 117.

πλειονείτης, ου, ὁ. com. Pluris habendi cupidus. Avarus. Insolens. Superbus. λόγον ἔχοντες πλειονέκτην. Insolentem orationem habentes. vii. 158.

πλειονεξία, ης, ἡ. Ion. pro com. πλειονεξία, ας. Insolentia. Superbia, quæ facit ut quis velit habere plus, quam alii. Pluris habendi cupiditas. Avaritia. οἱ Ἀργεῖοι φασὶ οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητίων τὴν πλειονεξίην. vii. 149. Argivi dixerunt se non toleraturos Spartanorum superbiam, vel insolentiam.

πλίος, η, ον. Ion. pro com. ἔμπλιος. μισθός, πλήρης. Plenus. i. 178. ὕδατος πλὴν τάφρος. Fossa aquæ plena. βίκους οἶνου πλείους. Dolia vini plena. i. 194. πάντα ἡμερῶν ἐστὶ πλῆα. Omnia sunt plena medicorum. ii. 84, 93. πτερῶν γῆν πλίον. Terram pennarum plenam. iv. 7, 31. τῶν πτερῶν ἀναπλίαν dicit συνανύμεως. πλὴν διδρῶν. iv. 76.

πλεῦν. Ion. pro com. πλίον. Plus. Amplius. ii. 19. iii. 52. ix. 41.

πλεῦνα, pro πλίονα. in accus. sing. πλεῦνα χρόνον. ix. 111.

πλεῦνας. Ion. accus. plur. pro com. πλίονας, καὶ πλείονας, et Att. πλεῖους. i. 1. πλεῦνες, pro πλείονες. i. 82. πλεῦνος, pro πλείονος. i. 97. πλεῦνας. i. 106, 135, 145. πλεῦνες. i. 193, 199. πλεῦνος, pro πλείονος. i. 202. iii. 40. πλεῦνας, pro πλείονας, πλείους. i. 211. iii. 71. πλεῦνες, pro πλείονες. ii. 62. iii. 120. vii. 83, 102, 103, 149. πλεῦνας. ix. 31, 41.

πλεῦνες, οἱ. Ion. pro com. πλείονες, et Att. πλείους. Plures. Interdum accipitur pro eo, quod συνανύμεως dicitur οἱ πολλοί, τὸ πλῆθος, ὁ δῆμος. Quod hinc potest colligi. τὸ πρῆγμα ἐς πλεῦνας ἀναφέρειν. Rem ad plures, i. e. ad populum, vel ad plebem, [cujus ordo longe major ubique solet esse, quam nobilium, optimatum, ac ordinis Senatorii,] rem (inquam) referre. iii. 71. vii. 149. πλεῦνες. viii. 42, 130.

πλεῦνων. Ion. pro com. πλείωνων. ἡδὴν πλεῦνων. vii. 160. Navium plurium. γινομένων πλεῦνων. ix. 38. Cum plures fierent. i. e. Crescente eorum numero.

πλεῦνας. Ion. et poet. pro com. πλίονας. Plus. Plusculum. Vel, Admodum. Valde. Copiose. πλεῦνας οἶνον μένει. Valla: Plusculo vino temulenti. v. 18. Sed fortasse melius, si dicas, præter modum temulenti. Vel, præter modum vino repleti.

πλίω. Ion. et poet. pro com. πλίονα, πλείω. Plura. iv. 62. vi. 98. vii. 70. viii. 79.

πλίω. Ion. et Attice in accus. singul. 3. declin. simp. pro com. πλίονα. τὸν στρατὸν πλίω. Majorem exercitus partem. vi. 28, 81.

πληγόντες μυγάλας. viii. 130. Magnopere percussi. i. e. Accepta magna clade.

πλήθειν. Ion. et poet. pro com. πληροῦν. Implere. τὸ προᾶσαι πᾶν ὀφίαν ἐν πλησῇ. Totum suburbium serpentibus est repletum. i. 78. ἀμαρτάδα ἐξέπλησσε. Peccatum implevit. pro peccati commissi pœnas luit. i. 91. πλησάι τὴν πόλιν. Urbem implere. i. 107. καλὰ μὲς πλήσαντες πᾶν τὸ πλοῖον. Quum totam navem stipula replerunt. i. 194. φορτίαν πλήσαντες. ibid. τὸν νόμον ἐκπλήσαι. Legem, quod lex, vel mos aliquis, fert. i. 199. πλήσαντα τοῦ γάλακτος. ii. 2. πλήσαντες θυμημάτων. ii. 86. ἐπὶ πλῆ-

σανται ἀλείφεται. Postquam im-
plerunt unguento. ii. 87. bis.
ἄλκαδαι πλήσας ἀγαθῶν παντοίων. iii.
135. τὸ ἄγγος τοῦ ὕδατος ἑμπλησα-
μένη. Cum vas aqua replevisset.
v. 12.

πληθος, τό. com. Numerus. Mul-
titude. Paucitas. Κροῖσος μισθῶν
κατὰ τὸ πληθος τὸ ἐν αὐτοῦ στρατιῶμα.
Croesus cum propter paucitatem
de suis copiis conquestus fuisset.
Cum suarum copiarum paucita-
tem caussatus fuisset. i. 77. Hoc
patet ex sequentibus. ἦν γὰρ οἱ ὁ
συμβαλὼν στρατὸς πολλὸν ἐλάσσων, ἢ
ὁ Κύρου. Erat enim ipsius exerci-
tus, qui [cum Cyro] conflixerat,
longe minor, quam exercitus
Cyri. Sed quum paucitatem τὸ
πληθος significat, tunc ἄλλοις
est. Subauditur enim ad locu-
tionem absolvendam, μικρόν. Quid
autem aliud est μικρόν πληθος,
quam exiguus numerus, parva
multitudo, paucitas? Τυνδαρίδαι
ἐσέβαλον ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν σὺν στρα-
τῇ πλήθει. ix. 73. Tyndaridæ cum
exercitus multitudine, [id est,
cum magnis copiis,] in agrum
Atticum irruerunt.

πληθος. Hoc nomen in oratione
modo redundat, modo numeri
magnitudinem auget. πλήθει πολ-
λὰς νῆων, ἀντὶ τοῦ, πολλὰς νῆας. vel,
πάνυ, sive κάρτα πολλὰς νῆας. vi.
44.

πληθύνειν. com. Plenum esse. Ab-
undare. Multum esse. ὁ Νεῖλος
ἐπλεῖν πληθύει. Cum Nilus auctus
creverit. ii. 19. τὸν ποταμὸν πλη-
θύνει. Fluvium inflatum labi. ii.
20. ἀγορῆς πληθυούσης. Quum fo-
rum est frequentissimum. iv. 181.
Vide Πληθύνειν.

πληθύνεσθαι idem ac πληθύνειν. Ple-
num esse. Abundare. Exundare.
ἐπλεῖν πληθύνεσθαι ἀρχεται ὁ Νεῖλος.
Postquam Nilus plenus esse, vel
abundare, coeperit. ii. 93. Vide
Πληθύνειν apud Suidam, apud quem
fortasse quis concipiat ex hoc He-

rodoti loco legendum Πληθύνειν
ὁ Νεῖλος. ἢ γὰρ πληθύνεται. Videtur
enim Suidas hunc locum signifi-
care voluisse. Quamobrem ex his
verbis πληθύνεσθαι ἀρχεται, per im-
prudenciam librariorum πληθύν-
εῖται conflatum dicemus. vel alius
auctor, aliusque locus est intel-
ligendus, ubi sic legitur. sed
quamvis πληθύνεσθαι, οὔμαι, repe-
riatur in vulgatis Lexicis, et ver-
tatur, Inundo, nullius tamen
scriptoris auctoritate confirma-
tur. Unde fit, ut verbum hoc
jure nobis suspectum videatur.
Nihil tamen muto.

πληθύνειν, ης, ἡ. Ion. pro com.
πληθύνειν. Satietas, qua fit ut quis
expleatur rebus aliquibus. vii. 49.
εὐπρεξίης οὐκ ἔστι οὐδὲ μὴν πληθύνειν.
Rerum feliciter gerendarum nul-
la est satietas. Alias, Felicitatis
nulla satietas est. Felicitate nul-
lus unquam repleti satiarique
potest.

πληθύνειν, ης, ἡ. Ion. pro com.
πληθύνειν, ας. Verbum Medicis fa-
miliare, quod æqualem omnium
humorum in humano corpore
copiam, ac abundantiam, et ni-
miam plenitudinem significat.
Qua de re Galenus. At apud
Herodotum sumitur pro homi-
num magna frequentia, quæ lo-
cus aliquis repletur. ἐς ἀγορῆς κοινῆς
μάλιστ' ἀγορῆς πληθύνειν. vii. 223. pro ἐς
μυγίστην ἀγορῆς πληθύνειν. v. s. Ad
maximam, sive circa maximam
fori plenitudinem. id est, Circa
tempus illud, quo forum maxima
hominum frequentia refertum,
sive plenum, est. Quo tempore
forum hominibus est frequentis-
simum. Vide Suidam in πλήθυσ-
σα ἀγορᾷ. Supra iv. 181. πληθύν-
ουσα ἀγορῆς. Vide Πληθύνειν.

πλήρης, ὁ καὶ ἡ. Ion. poet. et com.
pro quo alias ἑμπλής, et μεσός.
Plenus. ii. 92, 93. πλήρης. vii.
146.

πληροφρεῖν. Implere. Replere. πολ-

λαῖς λόγους, καὶ ὅρκους, πληροφoρήσαντες Μεγαθύζον. Ctesias Pers. 38. Cum multis verbis, et juramentis, Megabyzum replevisset. Vide vulgata Græco-lat. Lexica.

πλησιαιτέρω. Ion. adverbium, pro com. ἐγγύτερον. Propius. iv. 112.

πλησίος, ὁ. com. ὁ πῖλος. Vici-nus. τοῖσι πλησίοισι. vii. 152.

πλησιόχμωρος, ὁ καὶ ἡ. com. Vici-nus. Alicujus agro vicinus. iv. 30, 33, 102, 118.

πλήσσεισθαι. com. Percuti. Pla-gam, vel cladem accipere. Μιλήσιοι μάλιστα ἐπλήγησαν. Milesii gravissimam cladem acceperunt. v. 120.

πλίνθος, ου, ἡ. com. Later, is. Lateres. Gallice, *Briques*. πλίνθους ἱκανὰς [ἐκ τοῦ ὀρύγματος] ἐλκύσαντες. Cum satis laterum [ex fossa] extraxissent. i. 179.

πλινθίσιν. Lateres formare. τὴν γῆν ἐπλινθίσιν. Lateres ex terra ducebant, formabant. ibid.

πλόκαμος, ου, ὁ. com. Crinis longus. Cincinnus. Cæsaries. Coma. iv. 34.

πλῆς, οὔ, ὁ. com. ἀντὶ τοῦ εὐπλοια. Secunda navigatio. ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται. V. Hom. 19. Navigatio secunda vobis erit. Hoc autem vocabulum ita nunc accipiendum, ex præcedentibus Herodoti ver-bis patet. Vide.

πλώειν. Ion. et poet. pro com. πλῆν. Navigare. viii. 23. κατα-πλώσαντας. i. 2. συνεπλώσαι. i. 5. πλώσαι. i. 24. iv. 148, 156. ἐκ-πλώσας. i. 29. ἐπιπλώσαντες νηυσὶ μακρῇσι. Cum longis navibus ad-versus [eos] navigassent. i. 70. ἐπίσω ἀναπλῶσαι. Navigio redire. i. 78. διεκπλώσαι. Navigio trans-ire. ii. 29. διεκπλώσας. ibid. ἐκ-πλώσαντες. ii. 44. ἐκπλώουσι. ii. 93. ἀναπλώουσι. ibid. ἐκπλώοντες. ibid. ἀναπλώοντες. ibid. καταπλώουσι ἐς θάλασσαν, καὶ ἀναπλώοντες. ibid. In hac pag. verbum πλώειν de

piscibus dicitur, qui in aquis na-tant, ac natatu feruntur. ἀναπλώ-σας. ii. 119. ἐκπλώσαντας. ii. 152. περιπλώοις. iv. 42. περιέπλωσε Λιβύ-ην. iv. 43. περιπλώειν. ibid. v. 108. διεκπλώσας. iv. 43. περιπλώται. iv. 43, 44, 179. vi. 115, 116. διεκ-πλώσας. iv. 89. ἀναπλώσας. ibid. παραπύπλωκε. iv. 99, &c. προσπλώ-ειν. Adnavigare. Contra navigare. viii. 6. ἐπιπλώειν τινί. Adversus aliquem navigare. viii. 9, 10. αὐ-τοὶ ἐπαπύπλωον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους. viii. 9. Ipsi adversus barbaros navigarunt.

πλωύσας, pro πλωύσας, a πλώω, ὅ, quod a πλώω. Ion. et poet. pro com. πλειύσας. [Naves] navi-gantes. viii. 10. περιπλώειν Εὐβοίαν. viii. 13. ἀπύπλωον ὅπισθ' ἐπὶ τῷ Ἀρ-τιμίδειον. viii. 14, 25. ἀποπλώειν. viii. 74. ἐκπλώσαι. viii. 81. Navi-gio evadere ex aliquo loco.

πλωύσας. Vide. πλώειν.

πλωτὴς, ἡ, ὅν. Ion. et poet. Natans in aquis. ἡσος πλωτή. Insula in mari natans. ii. 156. [πλείουσα dicitur. ibid.] ποταμὸς προσπλωτής. Fluvius navigabilis. iv. 47, 71.

ποδαζρός, ὁ. Ion. et poet. Pedibus delicatis, mollibusque præditus. i. 55.

πόδα ξύλινοι προσποικισάμενος. ix. 37. Vide προσποικίσθαι.

ποδανικτῆρ, ἦρος, ὁ. Pelvis. ii. 172. ἦν δὲ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἐναπνι-ζίατο, τουτέστιν ἐναπνιζόντο. Erat autem vas, in quo [convivæ, cæ-terique] pedes abluebant. ibid. ἐκ τοῦ ποδανικτῆρος, ἐς τὸν [ἔφη] πρῶ-τερον τοὺς Αἰγυπτίους ἐνμύειν τι, καὶ ἐνυρέειν, καὶ πόδας ἐναπνιζέσθαι. ibid. τῷ ποδανικτῆρι. ibid.

ποδαπὸς, ἡ, ὅν. com. Cujas. Ex qua regione, q. d. ἐκ ποίας δᾶς, ἡγουν γῆς. Ex quali terra. Ex qua regione. Nomen interrogationi serviens. ἐρωτῶντος τοῦ Δαρῆου ποδαπὴ ἡ. Quærente Dario cujas esset. v. 13.

ποδιῶν, ὄντος, ὁ. In utribus vocatur

pediculus e pellibus dependens, qua liquor infunditur, et effunditur, soluto funiculo, vinculoque, quod utres claudit, ac obturat. τῶν ἀσκάων ποδιῶνας ἀπαμμένους λύειν. Pendentes utrium pediculos solvere. ii. 121. §. 4. Euripides in Medea πόδας appellat, pagin. ex Plantini typis, 169. Μῆδ. τί δ' ἔγχεσσι, λίσσον, εἰ θέμις κλύειν. Αἰ. ἀσκά μὲ τὸν προύχοντα μὴ λύσαι πόδα. M. Quid vero [Deus] respondit, dic, si fas [est me hoc] audire. Æ. [Vetuit] ne ego prominentem utris pedem solve-rem.

ποδιῶν, ὄνος, ὁ. μεταφορικῶς apud Herodotum accipitur pro rei alijus figura in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem. τῆς γὰρ Δαρίδος χάρις ποδιῶν εὐνὸς ταύτῃ κατατύπει. viii. 31. Agri enim Dorici podaeon, sive tractus angustus, hac in parte extenditur. Valla vocem Græcam et ipse retinet. Alii tractum, alii aditum vertunt. Suidas, ποδιῶνας, εἶδος γωργικόν. καὶ τρητοὺς ποδιῶνας ὁ γατόμος ἀνέθετο Διοὶ Πάριμι, ἀνηρῶν παυσάμι-νος καμάτων. Aristoph. Comment. in Vespis. v. 670. ἀργέλοφοι (inquit) τῆς μελωτῆς οἱ πόδες, οὓς ποδιῶνας καλοῦσι. Sed hoc Aristophanis exemplum ad Herodoti locum facere nihil videtur. Sunt etiam qui Prominentiam interpreten- tur. Sed nullum horum vocabulorum ipsam vocis Græcæ vim satis declarat. Quare cum Valla vocem Græcam retinere præstat, donec aliquod Latinum vocabulum his commodius inveniamus. Quamvis enim Pes apud Latinos accipitur etiam pro mensura, qua terras metimur, quæ qua- tuor minores palmos, hoc est 16 digitos continet, hic tamen Pes, nisi καταχερσικώτερον, καὶ καθ' ὁ- μοίωσιν, καὶ κατ' ἀναλογίαν, rem intelligas, commode locum ha-

bere non potest. Theocritus Idyl-lio vigesimosec. v. 52. ποδιῶνας vocat pellis leoninæ pedes, αὐτὰρ ὑπὲρ ταῦτο, καὶ αὐχένος ἡωρήτο ἄκρων δέρμα λίοντος ἀφημένον ἐκ ποδιῶνων. ποδηγεῖς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Togæ, pallii, tunicaeque ad pedes usque pertingentis. κιθῶνι ποδηγεῖ. Tunica ad pedes usque per- tingente. i. 195.

πόθος, ὁ. Poet. quinetiam com. Desiderium. ὑπὲρ ἡμίσεος τῶν ἀσῶν ἔλαβε πόθος τε, καὶ οἶκτος τῆς πόλιος, καὶ τῶν ἡθίων τῆς χώρας. Lat. interpres parum fideliter hunc locum vertit. Plusquam medieta-tem desiderium cepit ingens pa-terni soli, morumque Phocen- sium. i. 165. Sed ita locus est vertendus, Plusquam dimidiam civium partem cepit desiderium, et commiseratio urbis, et assue- tarum illius regionis sedium, vel, et illius regionis domicilii sibi noti, et in quo habitare consueverant. ἀποθανόντος πόθον ἔχων. Defuncti desiderio teneri. iii. 67. ποιῶν. Poetis tributum, ut canere Latine de iisdem dicitur. ὁρθῶς μοι δοκίμῃ Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλεία φήσας εἶναι. Recte mihi videtur Pindarus cecinisse, qui dixit, Morem esse omnium regem. iii. 38.

ποιεῖν. Ion. et Attice pro ποιῶσθαι positum videtur apud Herodo- tum. ix. 99. Τούτους μὲν Ἴωναν, τοῖσι καὶ κατιδάσκον νοχμὸν ἂν τι ποίειν, δυνάμιος ἐπιλαβομένοισι, τρέ- ποισι τοιοῦτοις προφυλάσσοντο οἱ Πέρσαι. Valla: Hunc in modum ab iis Ionibus, qui aliquid rerum novarum molituri videbantur, si facultatem nacti essent, Persæ sibi præcaverunt. Æ. P. Sensus a Valla fideliter est expressus: at verba non satis fideliter expli- cantur, propter loquendi genus obscurum, quod aliis verbis dilucidioribus alias ita enuntiaretur, τοῖσι καὶ, ἀντὶ τοῦ, οἷς καὶ,

τοῦτ' ἐν ὧν καὶ καταδόκειον ποχμὸν
 ἂν τι ποιεῖσθαι, ἤγουν ποιηθῆσθαι.
 Ac illos quidem Iones, a quibus
 aliquid novi factum iri putabant,
 facultatem nactis, his rationibus
 Persæ præcaverunt. Vel, a qui-
 bus facultatem nactis aliquid novi
 factum iri putabant, &c. id est,
 quos aliquid rerum novarum mo-
 lituros arbitrabantur, si faculta-
 tem nacti fuissent, hoc modo
 præcaverunt, vel mature cave-
 runt. Vide τοῖσι καὶ καταδόκειον.

ποιῦν ἱερά. Herodotea, et poet. lo-
 cutio pro com. ἱερά ποιεῖσθαι.
 Sacra facere. ποιήσαντες ἱερά. Cum
 sacra fecissent. ix. 19.

ποιῦν ἔξω. Herodotea locutio, pro
 com. ἔξω τίθεσθαι. Extra ponere.
 ἔξω μὲν τὴν κεφαλὴν ποιεῦντας, ἔσω δὲ
 τὸ σῶμα. Caput quidem extra
 [navem] ponentes, corpus vero
 [reliquum,] intra [navem statu-
 entes.] v. 33.

ποιῦν cum gemino accusativo Ion.
 et Attice. μεγάλη κακὰ ἐποίησαν
 Αἰγινήτας. Magnis maleficiis Æ-
 ginetas affecerunt. iii. 59. ἔλογε
 ὅσα ἀγαθὰ Κύρος Πέρσας πεποίηκοι.
 Recensuit quot beneficiis Cyrus
 Persas affecisset. iii. 75.

ποιῦσθαι. νομίζιν. κρίνιν. Existi-
 mare. Judicare. ὁ δὲ δυνόν τε, καὶ
 ἀνάσειον ἐποίητο, γυναῖκα ἀναιτήν
 εἶσαι τῷ πρῆγματος τοῦτο παραδύναι.
 ix. 110. Ille vero rem atrocem,
 ac indignam, [minimeque feren-
 dam] judicabat, mulierem hu-
 jus negotii culpa carentem tra-
 dere.

ποιῦσθαι. com. Facere. Ducere.
 Putare. Existimare. ἐν ἀδύῃ οὐ
 ποιούμενοι τὸ λέγειν. ix. 42. Hero-
 dotea locutio. Haud tutum exi-
 stimantibus loqui. Vel, Quia li-
 bere dicere quod sentiebant,
 metu periculoque carere non
 putabant. περὶ πολλοῦ ποιούμενος
 αὐτοῦς. Ipsos multi faciens. i. 73.
 συμφορὴν ποιούμενοι μεγάλην. Id
 magnam calamitatem ducentes.

Hoc magnæ calamitati tribuen-
 tes. i. 83. οὐκ ἐν ἑλαφρῷ ἐποιούμενη.
 Rem non leviter ferebam. Rem
 non levem esse ducebam, ac
 proinde non leviter eam fere-
 bam. i. 118. μεγάλη ποιητάμενος.
 Magni faciens, quod &c. i. 119.
 ἐωὐτοῦ ποιεῖται τὸ Κύρου ἔργον. Cyri
 facinus suum facit, i.e. sibi vendi-
 cat, ac attribuit. i. 129. ἀγώνισμα
 τοῦτο μέγα ποιῦνται. Hoc in ma-
 gni præclarique facinoris loco
 ponunt. Hoc magnæ virtuti
 laudique tribuunt. At interpretes
 Lat. vertit, Hoc palmarii loco
 ducunt. Quæ versio vim Græco-
 rum verborum non satis expli-
 cat. Vide ἀγώνισμα. i. 140. συμφο-
 ρὴν μεγάλην ἐποίησαντο. Magnam
 calamitatem duxerunt. iv. 79.

ποιῦσθαι variis modis apud Hero-
 dotum eleganter sumtum. ἐπι-
 ἔστο στρατὴν ἐπὶ Κάρας. Expedi-
 tionem adversus Caras suscepit.
 i. 171. πένθος ποιῦσθαι. Lugere.
 Deflere. ii. 1. ποιῦσθαι στρατηλασίην
 ἐπὶ τινάς. Expeditionem adversus
 aliquem facere. Copias adversus
 aliquem ducere. ibid. ὁδοπορίην
 ποιῦσθαι. Iter facere. ii. 29. μέγα
 ποιούμενος ταῦτα. Hæc magni fa-
 ciens. Hæc valde æstimans. iii.
 42. ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ [αὐτοῦς]
 ποιούμενος εἶχε, pro ἐποιῦτο. Eos
 in mancipiorum loco habebat, ac ut
 mancipia tractabat. iii. 125. περὶ
 πολλῷ ποιῦσθαι. Multi facere. iii.
 154. προσβολὴν ποιῦσθαι, pro προσ-
 βάλλειν. Oppugnare. iii. 158. τι-
 νὸς μνήμην ποιῦσθαι. Alicujus men-
 tionem facere. iv. 16. προσβολὰς
 ἐποιέοντο. iv. 128. IncurSIONES fa-
 ciebant. σκῆψιν ποιῦσθαι, pro σκῆ-
 πτισθαι. Simulare. Prætexere ali-
 quid. v. 30. σπουδὴν ποιῦσθαι.
 Studium adhibere. Sedulam ope-
 ram dare. ibid. φιλα ποιῦσθαι
 τῇσι πόλεσι. Civitatibus res gratas
 facere. Gratificari. v. 37.
 ποιῦσθαι λήην. ληΐσθαι. Prædari.
 i. 161. λήην ποιούμενος τῇ στρατῇ.

Latin. interpres hunc locum male vertit, frumentationem militibus faciens. At Stephanus in margine versionem vulgata longe deteriorem notavit: Illo in prædam suis militibus exposito. Verendum enim, Exercitu, i. e. cum suis copiis, prædam faciens, totam Mæandri planitiem diripiens, populans. Quod enim Herod. λήην ποιῖσθαι dicit, id Cic. in Verr. l. 3. §. 50. ed. Ern. prædam facere dicit. *Μασσαγέτας ὑπ' ἐωυτὸν ποιήσασθαι*. Massagetas in suam potestatem redigere. i. 201. *ποιῖσθαι τὴν ζῆν ἀπὸ κριθίων*. Hordeo victitare. ii. 36. *οὐκ ὅσιον ποιῖμαι*. Nefas esse puto. ii. 86, 170. *τὰ τοῦ θεοῦ περισβύτιρα ποιῖσθαι, ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν*. Res divinas antiquiores habere, quam humanas. Sic enim Cicero passim loquitur, quod loquendi genus hoc ipsum feliciter exprimit. v. 63. *ἀσπαρόν τι ποιῖσθαι*. Aliquid gratum habere, ducere. Voluptatem ex aliqua re percipere. v. 98. *ποιῖσθαι πάσας τὰς πόλεις ὑπ' ἐωυτῶ*. In suam potestatem omnes urbes redigere. v. 103. *ποιῖσθαι τὸ κλεινόμενον*. Imperata facere. vi. 12. *ποιῖσθαι κατάτροφὴν τινῶν*. ἀντι τοῦ κατατρέφασθαι τινός. Aliquos subigere. In nostram potestatem aliquos redigere. vi. 27. *πρῆγμα οὐδὲν ἐποίησαντο*. Rem nihili fecerunt. vi. 63. *τὸν πλόον ποιῖσθαι*. πλῆν. Navigare. vi. 95. *βουλὴν ποιῖσθαι*. Consultare. Statuere. In animo habere. *βουλὴν οὐκ ἐποιῦντο μαχέσασθαι*. Pugnare non habebant in animo. Vel, Pugnare non statuerant. vi. 101. *περὶ πολλοῦ ἐποιῦντο λαοῦν μιν*. Multi faciebant ipsum capere. vi. 104. *ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιῖσθαι τι*. Rei alicujus nullam habere rationem. vii. 14, 57. *τῶν λόγων οὐδὲν ποιησάμενος*. Horum nulla ratione habita. vii. 58. *τῆς στρατιῆς ἀριθμὸν ποιῖσθαι*, pro τὴν στρατιὴν

ἀριθμῶν, ἑξιστάζων. Exercitum numerare. Copias recensere. Copias lustrare. vii. 59. *τῆς μάχης θάῦμα ποιῖμαι*. vii. 99. Quam maxime admiror. *οὐκ ἐποίησαντο ἐργὴν οὐδμήν*, pro οὐδαμῶς ἐργάσατο. vii. 105. Nullo modo iratus est. *Δι' ὃν τῆς χάρις ἰδὼν ἐποίητο*. Per quorum agrum iter faciebat. vii. 110. *παρ' αὐτὰ τὰ τείχη τὴν ὁδὸν ἐποίητο*. Juxta muros ipsos iter faciebat. vii. 112, 121. *τοῦ περὶ λόγον ἐποιῦμεν*. vii. 113. Cujus mentionem feci. *συμφορὴν ποιῖσθαι μεγάλην*. vii. 117. Aliquid ingentem calamitatem ducere. Aliquid molestissime ferre, magnæque suæ calamitati, atque jacturæ tribuere. *πρῆγμα ποιήσασθαι*. Rem confecisse. vii. 150. Sic Vall. Sed jam hoc loquendi genus significat id quod Galli sua lingua dicerent, *Faire cas de quelque chose*. *En avoir fait cas*. Lat. rationem rei alicujus habere. Rem aliquam curare. *ἐν νῶν ἔχων πάσας τὴν Ἑλλάδα ποιήσασθαι*. vii. 157. In animo habens totam Græciam in suam potestatem redigere. *Διὸν, καὶ οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος [πρῆγμα]*. vii. 163. Rem gravem, [indignam,] nec tolerandam ratus. *Διαδέξιόν τι ποιῖσθαι*. ἀντι τοῦ, δι-ξίόν τι, αἴσιον, εὐτυχές τι νομίζων. vii. 180. Aliquid dextrum, faustum, fortunatum, et felix existimare. *περιποιήσαι μιν περὶ πλείστου ἐποίησαντο*. vii. 181. Ipsum conservare plurimi fecerunt. *ἔρμον ποιῖσθαι*. pro ἔρμῳ, et ἔρμίζουσαι. vii. 193. Stationem in aliquo loco habere. *σπουδὴν ἐποίησαντο τούτους παραλαβῶν*. vii. 205. Operam dedit, ut hos assumeret. *ἐν ὁμήρῳ λόγῳ ποιῖμενός σφας κατέχευε*. vii. 222. Ipsos obsidum loco ducens [apud se] retinebat. *πρόσδοον ποιῖσθαι*. προστέχεσθαι. Accedere. vii. 223. *Μέγα πειρημένον περιεῖναι τὴν Ἑλλάδα*. viii. 3. Magni facientes Græciæ salutem. *περὶ τῆς*

ἡγεμονίης τὸν ἀγῶνα ποιῆσθαι. *ibid.*
De principatu contendere. τῶν νεῶν
ποιῆσθαι τὸν ἀριθμὸν, pro τὰς νέας
ἀριθμῶν. viii. 7, 8. bis. τινὲς ἀπο-
πικραιν ποιῆσθαι. viii. 9. Alicujus
periculum facere. Gallice, *Faire*
essai de quelqu'un. Essayer, éprou-
ver quelqu'un. Vide διάπικρα, et
ἀποπικραῖσθαι. διὸν χρηῖμα ποιοῦντο.
viii. 16. Rem gravem, atrocem,
indignam, intolerabilem, judica-
bant. ἐς ἀναβολὰς ποιοῦντο τὴν ἀπο-
χάρεσιν. viii. 21. Discussum in
aliud tempus distulerunt. Vel, in
longum temp. dist. οὐ περὶ χρη-
μάτων τὸν ἀγῶνα ποιῶνται, ἀλλὰ
περὶ ἀρετῆς. viii. 26. Non de pecu-
nia, sed de virtute contendunt.
βουλὴν ποιῆσθαι. viii. 40. quod
unico verbo βουλεύεσθαι dicitur
ibid. περὶ πλείους ποιευμένους [ταύ-
την] ποιῶνται. *ibid.* Plurimi faci-
entes [hanc] superstitem, [et
incolumem] esse, [vel servari.
Hujus salutem plurimi facien-
tes.] &c.

ποιῆσθαι ἐς τὸ συμμαχικόν. Herodo-
tea locutio, pro qua diceretur
alias ποιῆσθαι συμμαχους. i. e. Soc-
cios facere. Vel, ἐς τὴν συμμαχίαν
δέχεσθαι. In societatem recipere.
τοὺς ἄλλους ἐς τὸ συμμαχικὸν ποιοῦ-
σαντο. ix. 106. Ceteros in socie-
tatem receperunt.

ποιηφαγῶν. Ion. et poet. Herbas
comedere. iii. 25. ποιηφαγέουσι.
iii. 100.

πολεμιστήριος. pro quo alias πολεμικός.
Bellicus. ἵπποι πολεμιστήριοι. Equi
bellici. i. 192. πολεμιστήρια ἄρματα.
Bellici currus. v. 113.

πόλειον ὀνόματα, ἀντὶ τῆς χώρας, τῆς
τῶν πόλειον. Ut, στρατιὴν ἐς Μίλητον
ἰσθῆλαι. ἀντὶ τοῦ Μιλησίου χώραν.
Copias in Milesium agrum duxit.
Cum copiis in agrum Milesium
irrupit. Nisi dicas, Copias ad-
versus Miletum urbem duxit.
Sed illud ἰσθῆλαι aliam vim ha-
bere videtur, quam τοῦ ἀγροῦ. i.
14, 15. Significat enim magna

celeritate, ac impetu immittere
aliquo copias, quemadmodum
qui telum jaculantur. Sic ἐς Κλα-
ζομινὰς ἰσθῆλαι. pro ἐς τὴν τῶν Κλα-
ζομινῶν, εἴτε τῶν Κλαζομινίων, χώραν.
i. 16. Quod manifeste demonstra-
tur. i. 18. ὁ ἰσθῆλας τῆς καὶ τὴν
Μιλησίην τὴν στρατιήν. quod e-
nim. i. 14. dixit obscurius ἐς Μί-
λητον, id nunc dilucidius expli-
cat, quum dicit, ἐς τὴν Μιλησίην,
ubi subauditur χώραν. ἰσθῆλας ἐς
τὴν Ἐλευσινίαν. pro, ἐς τὴν Ἐλευσινίαν
χώραν. v. 74. Δωρεῖς ἰσθῆλας ἐς
Ἀθήνας. ἀντὶ τοῦ, ἐς τὴν Ἀττικὴν. v.
76. Vide præcedentia Herodoti
verba. ἰσθῆλας ἐς Μηλίαν. pro,
ἐς τὴν τῶν Μηλίων χώραν. vii. 196.
ἰσθῆλας ἐς τοὺς Φωκίους. viii. 27.
pro, ἐς τὴν τῶν Φωκίων χώραν. quod
viii. 32. aperte dicitur, ἐς τὴν Φω-
κίδα ἰσθῆλας. Ἐσθῆλας ἐς Βοιωτοὺς.
pro, ἐς τὴν Βοιωτῶν χώραν. viii. 34.
ἰσθῆλας ἐς τὰς Ἀθήνας. pro, εἰς τὴν
Ἀθηνῶν χώραν, εἰς τὴν Ἀττικὴν. viii.
66. Quamquam hic et urbs ipsa
potest intelligi. at ix. 17. συνῆ-
λας ἐς Ἀθήνας accipiendum pro
εἰς τὴν Ἀττικὴν. Nam (ut patet
ix. 13.) Athenæ crematæ fue-
rant, et omnia earum ædificia
solo æquata, et manifesta eo-
rum vestigia fuerant confusa.

πόλειον. Ion. gen. plur. pro Attico
πόλειον, et Ion. altero πόλειον. Ur-
bium. ii. 137.

πολιζέων. com. Urbem condere.
Urbes ædificare. Collocare aliquo
in loco. ἡ Παιονίη ἐπὶ τῷ Στρυμόν
ποταμῷ πεπολισμένη ἐστὶ. Pæonia ad
Strymonem fluvium suas urbes
habet conditas. Vel, Urbibus
conditis est sita. Vel simpliciter,
Est sita. v. 13. ἐπὶ ᾧ πόλις πεπολι-
σται. Ad quem [fluvium] urbs
condita est. v. 52. vii. 59, 108,
199.

πολίτης, ου. Ion. et poet. pro com.
πολίτης, ὁ. Civis. τοῖσι πολιτήσι.
Civibus. i. 37. πολιτήσω. i. 120. ii.
129, 160, 167. iii. 36. πολιτήσω.

iii. 45, 80. iv. 150. v. 7, 92. §. 7. vi. 9, 85. ix. 33, 34, &c.
πόλισμα, τος, τό. Ion. poet. Herodoteum vocabulum. Urbs. Oppidum. *μεγάλα πόλισματα*. Magnæ urbes. i. 178. vi. 6.
πολιτήν, ης, ἡ. Ion. pro com. *πολιτεία*, αι. Civitas. Civitatis jus. *πολιτην αἰτιόμενος*. ix. 34. Civitatem, vel, civitatis jura petens.
πολιτικόν, οὔ, τό. Alicujus civitatis institutum. Instituta. εἰ τὸ πολιτικόν ὑμῖν πᾶν ἐστὶ τοιοῦτον, οἶον οὐδὲν αἰεὶ. vii. 103. Si omnia vestræ reipub. instituta talia sunt, qualia tu disertissimis verbis dicis.
πολίχνη, ης, ἡ. N. H. et Thucydideum. Urbs. Oppidum. Vel, Oppidulum. vi. 26.
πολλαχῇ. ἀντὶ τοῦ *πολλάκις*. i. e. Sæpe. i. 42.
πολληπλήσιος. Ion. et poet. pro com. *πολλαπλάσιος*. iii. 135. iv. 50. Multis partibus major. Copiosior.
πολλὸν cum comparativo Ion. et poet. pro *πολλῷ* com. *πολλὸν ἰλάσσων*. Longe minor. i. 77. *πολλὸν ἀλκιμότερος*. Longe fortior. i. 103.
πολλὸν cum superlativo Ionic. et poet. pro com. *πολλῷ*. *πολλὸν πασιῶν καλλίστην*. Omnium multo, vel longe, formosissimam. i. 8. *πολλὸν μέγιστον*. i. 93. *πολλὸν τι κρατίστην*. i. 192. *ὄνυχας πολλὸν ἐξυτάτους*. iii. 108.
πολλός. Ion. poet. et priscum, pro com. *πολύς*. i. 30, 75, 102, 104, 126, 140. *πολλὸν πλῆθος*. i. 141, 172. ii. 32. iv. 1, 126. v. 27, &c.
πολλὸς ἐνέκυτο λίγων τοιαῦτα. vii. 158. Valla: Multus in hac oratione fuit. Steph. His verbis, quibus eos vehementer urgebat, usus est. Æ. P. Vehemens instabat ipsis hæc dicens. Vehementer ipsos urgebat his verbis utens.
πολύγονα ζῷα τίνα, καὶ διὰ τί ὑπὸ

τῆς τοῦ θείου προοίτης πεποιῆται. iii. 108. (ὀλιγόγονα. ibid.)
πολύγονος, ὁ καὶ ἡ. com. Fœtuosus. Abundans fœtu. ibid.
πολυαρκέστατος, ης, ον. Copiosissimus. Uberrimus. q. d. Longe sufficientissimus. Qui plurimum durat. Qui plurimum sufficit. Id, quo quis est maxime contentus, ob ejus maximam copiam, et bonitatem, cui nihil deest, *πολυαρκέστατος* appellatur. iv. 53.
πολυπλάνης, ὁ καὶ ἡ. com. Qui multum est vagatus, vel vagatur. i. 56.
πολυπρόδατος, ὁ καὶ ἡ. com. v. 49. Pecoris abundans. Magnam pecoris copiam habens. Dives. Opulentus. *πολυπρόδατάταται ἀπάντων*. Omnium opulentissimi. Vel, Qui maximam pecoris copiam habent, et longe majorem, quam ceteri omnes. ibid.
πολυτροπία, ης. Ion. et poet. Astutia. Versutia. ii. 121. §. 5.
πολυφάρμακος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Multorum pharmacorum, venenorumque peritus, vel perita. Διῦρο καὶ ἡλίω θυγάτηρ *πολυφάρμακος Κίρκη*. V. Hom. 32. Huc et Solis filia [venias] multorum venenorum perita Circe. Virg. Æn. vii. v. 10. Proxima Circæe raduntur littora terræ, Dives inaccessos ubi Solis filia lucos Assiduo resonat cantu, tectisque superbis Urit odoratam nocturna in lumina cedrum, Arguto tenues percurrens pectine telas. Hinc exaudiri gemitus, iræque Leonum Vincla recusantum, et sera sub nocte rudentum. Setigerique sues, atque in præsepibus ursi Sævire, ac formæ magnorum ululare luporum; Quos hominum ex facie Dea sæva potentibus herbis Induerat Circe in vul-tus ac terga ferarum.
πολύφορος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui multas habet Sarcinas. V. Hom. 1.
πολυψηφίς, ἴδας, ὁ καὶ ἡ. Multis

calculis abundans. Epithetum fluvii. πολυληφίδης παρ' Ἑρμῶν. i. 55.

πομπή. Ion. et poet. pro impulsu, ac afflatu. θείῃ πομπῇ χρωόμενος. Divino impulsu utens. Afflatu divino. i. 62. Quod συνανύμενος dicitur ἰνδιάζων. i. 63. Alibi θείῃ πομπῇ χρωόμενοι. v. s. Divina deductione utentes. i. e. Numine divino eos deducete. Numinis divini ductu. iv. 152. θείῃ πομπῇ. viii. 94. v. s. Divino missu. Ibi verba fiunt de actuario navigio, quod Valla Celocem vocat, qui celox divinitus missus credebatur. Valla vertit, Cum divina pompa. Sed parum commode. Quid hoc sibi velit patet ex sequentibus, τὸν πύμασαντα Φαινῆναι οὐδῖνα. &c.

πομπὸς, οὗ, ὁ. com. Qui aliquem aliquo deducit, vel prosequitur. πομπὸς ἄμα πύμασιν. Simul mittam, qui [te] deducant. i. 121, 122.

πορθῖν. Ion. et poet. a medio πί- πορθα, verbi πέρθω, unde Latinum, Perdo, verso θ in d. Vasto. Diripio. Populor. τὸ ἄσιν ἐπορθίστο. Urbs direpta est. i. 84, 162. τοὺς χώρους αὐτῶν ἐπόρθιον. Ipsorum agros populabantur. iii. 58. ἐπόρθησαν. iv. 148. τὰς πόλεις ἐπόρθηον. Urbes populabantur, diripiebant. v. 116.

πορθμίς. Ion. pro com. et Attico πορθμίς. Vectores. Nautæ. Portitores. i. 24.

πορθμίον, ου, τό. Ion. pro com. πορθμίον. Fretum. iv. 45.

πορθμίον, ού, τό. Ion. pro com. πορθμίον. Navis, qua fretum aliquod, qua mare, qua fluvius trajicitur. Ponto, pontonis, Latine vocatur, quod nobis pontis usum præbeat. vii. 25.

πόρος, ου, ὁ. com. Meatus. Tractus. Pons, per quem transit. Λύσοντας τὸν πόρον. viii. 111. Trajectum, i. e. pontem soluturos.

Vide σχοδῖν. ἀπικνύται ἐς τὸν πόρον τῆς διαβάσεως. viii. 115. Ad trajectus meatum, vel pontem pervenit. ἀπικνύτο ἐπὶ τὸν πόρον. viii. 117. προέκμπε βασιλῆα μίχρη τοῦ πόρου. viii. 126. Regem prosecutus est usque ad trajectum. ix. 120.

πόρος, ὁ. com. Ratio, qua res aliqui geri potest. οὐκ ἰδύνατο πόρον οὐδῖνα ἀνιρῶν. Nullam rationem invenire poterat. ii. 2. οὐδὲς πόρος ἐφαίνετο τῆς ἀλώσεως. Nullus expugnationis modus apparebat. Nulla ratio, qua urbs capi posset. iii. 156.

πόρος, ου, ὁ. Ion. pro com. γέφυρα. Pons, quod per eum transeat. λύσαντες τὸν πόρον. Soluto ponte. iv. 136. hoc patet ex sequentibus, ubi dicitur, τῆς γαφύρης λύειν τὰ κατὰ τοὺς Σκύθας ἰόντα. iv. 139. duobus in locis. Λύομεν τὸν πόρον. Pontem solvimus. ibid. μόγις ὤρον τὸν πόρον. Vix pontem invenerunt. Quamquam hic πόρος ipsum trajectum significare potest. Trajectum ægre, difficulter invenerunt. iv. 140. vii. 10. §. 3. vii. 36. ut et viii. 15.

πορπαῖν, ἄν. vel πορπῖν, εἴν. Poet. Infibulare. Fibulis abstringere. πόρπη enim, et πόρπαξ, quod et πέρση, fibula dicitur; hinc verba πορπαῖν, πορπῖν, et πορπάζειν, quod exstat apud Æschylum in Prometheus vincto. v. 61. καὶ τάνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς. Schol. πόρπασον. πύρσησον. Herod. εἴματα ἐν- πιπορπίατο, pro ἐνπιπέρησαντο. εἰ- μαῖαι ἐνπιπορπημένα ἔχον. i. e. Vestes fibulis astrictas gestabant. vii. 77.

πορσύνειν. Ion. et poet. Parare. πορσύνειν τὰ θεοῦ [πράγματα, vel ἱερά.] Dei res parare. Cultui divino operam navare. Diem aliquem festum celebrare. Sic enim ix. 7. περὶ πλείους δ' ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ πορσύνειν. Plurimi enim faciebant [res Dei, i. e.] Dei diem festum celebrare. pro eodem dicitur et

προσάινει, ut docet Eustath. τὸ παρίχων, καὶ τὸ ὑπερίχων. Deducitur autem a futur. Æolico πέρω, pro com. περῶ, a πέρω, quod præbeo, vel paro, significat.

περφυρὺς, ἴος, ὁ. com. Qui purpuras capit. Qui purpura tingit. Purpurarius. iv. 151..

Ποσειδών. Ποσειδώνος. Ion. pro com. Ποσειδῶν, ὄνιος. Neptunus. ii. 50. iv. 59, 180, 188. vii. 129, 192.

ποσειδέωτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Terræ solique epithetum, quod pedibus pulsatur. δάτω τει Τηγήν ποσειδέωτον ὀρχήσασθαι. Dabo tibi Tegeam pedibus pulsandam ad saltandum. i. 66.

ποτιάνεκτος, υ, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. nomen, quo utitur Homerus in Epigrammate in Cumanos facto. V. Hom. 14. Dominatu venerandus. Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγύτονα ποτιάνεκτον. id est, Æolicam Smyrnam, mari vicinam, venerandam dominatu.

πόδες, ποδός, ὁ. com. Pes, pedis. Et μετωνυμικῶς pro celeritate pedum accipitur apud Herodotum. Ἐδίωκεν ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον. ix. 59. Valla : Insequuntur, pro se quisque maturantes. Æ. P. Insequebantur [eos] quanta pedum celeritatesinguli poterant. Vel, Quam maxima pedum celeritate singuli poterant, [eos] insequiebantur. Qui autem hac pedum celeritate præditus est, ut diu valeat in cursu perseverare, is Græce vocatur ποδάρεης, q. d. ὁ ἐπαρκεῖν τοῖς ποσὶ δυνάμενος, καὶ ὁ τοῖς ποσὶ ταχὺς, καὶ ἰσχυρὸς. Hom. Il. A. v. 121. Τὸν δ' ἡμίθεος ἔπειτα ποδάρευκός τις Ἀχιλλεύς. Hinc verbum ποδαρκεῖν, quod in vulgatis Lex. non exstat, pedum velocitate præditum esse, ac ea diu in cursu uti posse. Pindarus Pyth. Ode 5. v. 43. transitive verbum hoc (ut Grammatici loquuntur) usurpavit, pro pedibus velocibus non intermisso cursu percurrere lo-

cum aliquem. Ἀκαράτοις ἀνταῖς Ποδαρκίῳ δυνάκεδρῳ τῖμνος. id est, Incorruptis habenis stadium [curruum] duodecies cursu iterantium velocibus pedibus percurrentes. ποδάρεης vero dicitur, qui passim ab Homero ποδάς ἀπὸς vocatur, quod epithetum Achilli variis in locis ab eo tributum legas.

πόες, ποδός, ὁ. Pes. com. πτύον πάντα τινὰ τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. Obvium quemque interficere. iii. 79. πρεσβυγνία, η, ἡ. N. H. pro com. πρεσβυγνία, quod Suidas interpretatur πρεσβύτερα γένεσις. q. d. antiquior genitura. primogenitura. Quod de illis dicitur, qui natu sunt majores. Gallice, *Pri-mogéniture. Première naissance.* vi. 51.

πρεσβύτερος. Antiquior. com. Ut autem apud Latin. Antiquior accipitur pro carior, melior, potior, honoratior ; sic etiam apud Græcos πρεσβύτερος. τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποικύντο, ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν. Res divinas antiquiores habebant, quam humanas. v. 63. (Vide Antiquior apud Nizolium, ubi multa Ciceronis ita loquentis exempla leges.) Vel, Res divinas humanis anteposuerunt. Res divinas humanis antiquiores esse duxerunt.

πρῆγμα, τος, τό. Negotium. Molestiæ. ἵνα μηδὲν πρῆγμα παρίχοι [τῷ γραμματοφόρῳ.] vii. 239. Ne quid negotii [tabellario tabellæ] præberent.

πρῆγμα. Ion. pro pretio, æstimatione, et honore, quo quis apud aliquem valet. ἦν μέγιστον πρῆγμα Δημοκίδης παρὰ τῷ βασιλεῦ. Democedes erat in maximo pretio apud regem. iii. 132.

πρῆγμα εἶναι. Herodotea locutio. Opus esse. pro quo alibi dicitur δαῖν. χρεῖαν, vel χρεῶν εἶναι. χρεῖναι. vii. 12.

πρῆγματι εἶχον. Ion. pro com.

πράγματα ἔχον. Molestias habere. vii. 147.

πρήθην. Ion. et poet. pro com. καίον. πυροῦν. Incendere. Cremare. τὴν πόλιν ἵπκρησαν. viii. 35. Urbem incendunt. ἑπέρησι τοὺς οἴκους. viii. 143. ἀγάλματα ἐμπιπρησμένα.

πρηθῆναι. Ion. pro com. πρᾶθῆναι. Venditum fuisse. a πρᾶττω, σῶ. Vendo. πρηθαῖσαν. Venditam. ii. 54. ἐπρήθη. ii. 56.

πρήσις, ἡ. Ion. pro com. πρᾶσις. Venditio. παρὰ τὸ πρᾶττω, σῶ. Vendo. i. 153. iv. 17.

πρήσσιν. Ion. pro com. πρᾶσσιν. Agere. Rem gerere. εὖ πρήσσιν. Rem bene gerere. Sic et Galli, Faire bien ses affaires. i. 24. Secunda fortuna uti. i. 42. ii. 162. ταῦτ' ἂν ὑμῖν ἐπρήσσομαι. Idem ac vos fecissemus. iv. 119. ταῦτα ἔπρησσε. iv. 144. πρήξιν. iv. 156. ἄμεινον πρήσσιν. Melius rem gerere. Nobiscum melius agi. iv. 157. v. 30. κακῶς πρήσسونτες. Rem male gerentes. v. 34, 35. vii. 58.

πρήσσιν. Ion. pro com. πρᾶσσιν, i. e. μηχανᾶσθαι. Moliri. Hinc verbum Gallicum eodem significato videtur deductum. Brassier. Quanquam alii malunt ἀπὸ τοῦ βράσσω formare. Hæc posterior formatio longe simplicior est. ὅσπερ τὴν Κυπρίαν ἀπόστασιν ἔπρηξε. Qui Cypriorum defectionem molitus fuerat. v. 113.

πρήσσιν. Ion. pro com. πρᾶσσιν. Exigere. ἔπρησσοι παρ' ἐκάστων τὸ ἐκάστοισι ἐπέβαλλον. A singulis exigebant, quod singulis imponebant. i. 106. πρήσσεισθαι. Exigi. Αἰγινήτας πρήσσεισθαι ἐκέλευον. [Hoc tributum] ab Æginetis exigi iubebant. v. 84.

πρήσσιν, et πρήσσεισθαι. Ion. pro com. πρᾶσσιν, et πρᾶσσεισθαι, Exigere. Reposcere pœnas. Ulicisci. συνῆξεπρήξαντο αὐτῷ τὸν ἐν Καμίκῳ θάνατον γινόμενον. vii. 169. Coniunctis armis, ipsius [Minois]

cædem in [urbe] Camico factam ulți sunt.

πρητήριον, οὐ, τό. N. H. In vulgatis Lexicis verititur Prætorium, et Herodoto tribuitur hoc vocabulum: sed nullus liber, nullus locus, nullum exemplum notatur. ἵνα σφί' ἀγορῇ τι ἐγίνετο, καὶ πρητήριον. vii. 23. Valla: Ubi illorum erat forum, et mercatus. Quod bene Barbari dicerent, Venditorium, i. e. locus, in quo res venduntur, ubi res venales exponuntur. ἀγορῇ, καὶ πρητήριον, ἀντὶ τοῦ ἀγορῇ, ἐν ᾗ ἐπρῆσσετο τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὸν βίον. Forum, in quo res ad victum necessariæ vendebantur.

πρινῇ. com. pro quo sæpius separatim dicitur πρὶν ἢ. Prius quam. cum infinito. πρινῇ πῖμπω ἐς Σικελίην. viii. 3. Prius quam in Siciliam mitterent [legatos.] πρὶν ἢ ἐμβαλεῖν. ix. 13. Prius quam ingrederentur.

πρό. com. Pro. Patrocinium, defensionem, caussamque significans, ob quam aliquid fit. πρὸ τῆς Σπάρτης ἀποθήσκειν. vii. 134. Pro Sparta, Spartæ caussa, mori. πρὸ ὑμῶν δι' ἀπολείσθαι. Pro vobis perire [nos] oportet. vii. 172. πρὸ τῶν Ἀθηναίων ναυμαχεῖν. viii. 68. Pro quo συνανύμως ὑπὲρ γῆς τῆς Ἀθηναίων ναυμαχεῖν. viii. 70. Pro Atheniensibus, eorumque agro, navale prælium committere. πρὸ χώρας μάχισθαι. viii. 74. Pro regione pugnare. ix. 48. πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθήσκει. ix. 72. Pro Græcia moritur.

πρό. com. Electioni, optionique serviens. οἷσιν ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίας ἦν ἀσπαστότερον. Quibus ipsa tyrannus gravior erat, quam libertas. i. 62. πρὸ τούτων τῶν κακῶν κρίσσειν καὶ ὀτιοῦν ἄλλο παθεῖν. Satius est vel quidvis aliud, quam hæc mala pati. vi. 12.

πρᾶσθήϊον, οὐ, τό. H. V. pro com. πρᾶστυιον, quod legitur viii. 129. vel, ut apud alios scriptum legi-

tur, *προάστιον*. Suburbium. Suburbanum. Gallice, *Fauxbourg*. ἐν τῷ *προαστίῳ*. In suburbano. iii. 142.

προαιδῦσθαι τινα. Herodotea locutio. q. d. ante revereri aliquem. id est, Alicui reverentiam ante alios debere. ὃν ἐγὼ *προαιδῶμαι*. Cui ego reverentiam ante alios debeo. Quem ego revereri debeo. iii. 140.

προβαίνειν. Procedere. Progredi. *προέσσομαι ἐς τὸ πρῶτον τοῦ λόγου*. Ad ulteriorem orationis partem progrediar. i. e. In oratione pergens longius progrediar. i. 5.

προβλήμα, τος, τό. Quicquid hosti objicitur, ut ejus vim, ac impetum excipiamus, sustineamus, propulsemus. Propugnaculum. Clypeus. Scutum. *προβλήματα ἀντ' ἀσπίδων ἐποιῦντο γράνιν δοράς*. vii. 70. Valla: In locum clypeorum pelles gruum prætendebant. Æ. P. Pro clypeis pelles gruum gestabant, quas hosti objicerent, ut se tutarentur. vii. 76. *προβόλους* appellat Herodotus venabula, quæ hosti objiciuntur, et quibus vulnerari potest, quæ Pollux lib. 5. c. 3. et 4. *προβόλια* sæpius appellat, ut et Xenophon.

προβοηθῆν. V. H. Prius opem ferre. Opem mature ferre. *πρὶν ὢν παρεῖναι ἱκῦνον ἐς τὴν Ἀττικὴν, ἡμέας καιρὸς ἵσται προβοηθῆσαι ἐς τὴν Βοιωτίην*. viii. 144. Prius quam igitur ille [barbarus] in Atticam veniat, tempus est, ut nos prius in Bœotiam ad opem ei ferendam eamus. vel, tempus est nos in Bœot. opis ferendæ caussa proficisci.

προβόλαιον, ου, τό. V. H. Propugnaculum. Tutamen. In vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate legitur hoc vocabulum. vii. 148.

προβόλος, ου, ὁ. Præter vulgatas significationes, quas in Lexicis habemus, apud Herodotum accipitur interdum pro eo, quod Pollux lib. 5. cap. 3. et 4. *προ-*

βόλιον sæpius appellat, ut et Xenophon in Cynegetico. Latini venabulum vocant. Est autem telum oblongum, et longa ferrea cuspide munitum, quo venatores adversus feras utuntur; quod, quia feris objicitur, Græce *πρόβολος*, et *προβόλιον* dicitur. Gallice, *un épieu*, *Προβόλους δύο λυκοειργίας ἑκάστος εἶχεν*. vii. 76. Valla: Bina singulis veruta ad lupos conficiendos apta. Stephanus, Venabula Lycii operis. Sed *πρόβολος* et pro venabulo, et pro veruto, commodissime sumi potest. Nam eadem arma et venationi, et militiæ servire possunt. Verutum vero (ut obiter hoc dicatur) penultima producta, a Nonio vocatur breve et acutum telum. Alii verutum esse tradunt hastile, quod veru præfixum habet, i. e. cuspidem ferream, quæ veru speciem habet. Lucanus lib. 8. ver. 681. Cæsaries compressa manu, Pharioque veruto. Cæsar et Livius variis in locis verutorum mentionem faciunt, et inter tela militaria recensent. Quintetiam veru, telum militare, longum, tenue, et ad similitudinem veru factum, a Virgilio inter arma pugne servientia ponitur. Æn. lib. vii. ver. 665. Et tereti pugnant mucrone, veruque Sabello. Quare sive venabula sive veruta voces *πρόβολος*, hoc saltem loco, res bene videtur habitura. Sed illud epithetum *λυκοειργίας* aliquam habet difficultatem. Si Vallam sequamur, dicemus hoc formatum *παρὰ τὸ τοὺς λύκους ἐργάζεσθαι, τουτίστι κατεργάζεσθαι*. Lupos subigere, conficere, interficere. Quam solam interpretationem in vulgatis Lexicis reperies, ubi mentio quidem Herodoti fit, sed liber non notatur. Verisimilior tamen etymologia videtur esse, *παρὰ τὸ τοὺς λύκους ἔργειν, τουτίστιν ἔργειν, ἀρεκῶν, καὶ*

καλίῃ. Quod poeticum. A lupis arcendis. Quamvis autem hoc proprie significet, γυνῆς tamen accipietur etiam pro eo, quod ad quemlibet hostem arcendum, nec ad arcendum tantum, sed etiam ad vulnerandum, valet. Stephanus τὸ λυκοεργίας, pro λυκοεργίας, καὶ ὑπὸ τῶν Λυκίων ἐργασμένους, καὶ πιπρωμένους, accepit. Sed vereor ne hæc interpretatio nimium audax a Criticis censeatur. Eam tamen Suidæ verbis commode tueri possumus. Sic enim ille, Λυκοεργίς. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Τιμόκλειον κείμενῃ τῇ λέξει. Δίδυμος δὲ φησι, τὰς ὑπὸ Λυκίου κατισκυνασμένας Φιάλας τοῦ Μύρωνος νισσοῦ οὕτως ἐρῆσθαι. ἴσκει δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις εὖροι γινόμενον. μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλιος, καὶ ἰσθμῶν, ὡς κλῖνη Μιλησιοεργίς. Μήποτε οὖν γραπτίον παρὰ Ἡροδότῃ ἐν τῇ ἡ. ἀντὶ τοῦ προδόλους δύο λυκοεργίας. ἴσα, ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει, ὅπως ὀνομάζεται τὰ ἐν Λυκίᾳ ἐργασμένα. Sed apud Suidam scribendum est, ut apud Harpocrationem scriptum exstat, Λυκοεργίς. Sic et apud Demosth. ἐν τῇ πρὸς Τιμόκλειον. p. 1198. ed. Reisk. Φιάλας Λυκοεργίς δύο. Item, ἐν Λυκίᾳ, ut apud Harpocrat. Et illa verba μήποτε οὖν &c. sic sunt intelligenda. Ὅρα δὲ μήποτε καὶ παρὰ Ἡροδότῃ γραπτίον εἴη ἐν τῷ ἑβδόμῳ προδόλους δύο Λυκοεργίς, ἀντὶ τῷ π. δ. Λυκοεργίας. Sed nihil apud Herodotum est mutandum. Nam quod Attice per contractionem a Demosthene dictum Λυκοεργίς, id ab Herodoto κατὰ διάλυσιν τῆς οὐ διφθόγγου εἰς οε, καὶ τῆς ι εἰς ια, prolatum. Sic, Λυκοεργος, Λυκοεργος. Si quid tamen conjecturis est tribuendum, ex verbis illis, ὑπὸ Λυκίου κατισκυνασμένας, item ex Harpocrat. illis verbis, τὰ ἐν Λυκίᾳ ἐργασμένα, non absurde coniciat quis et apud ipsum De-

mosthenem fortasse scribendum Λυκοεργίς, et apud Suidam pro Λυκοεργίς, Λυκοεργίς reponendum, et apud Herodotum Λυκοεργίας legendum, ut supra demonstratum.

προδοσκος, ἡ. Herodoteum vocabulum. Pecoris pascendi vicarius. Quemadmodum autem dicimus Proquæstor, et Proconsul, sic etiam Propastor κατ' ἀναλογίαν dicere liceat. i. 113.

προδωλος, ου, ὁ. com. Qui pro aliquo consultat. Vel, Qui ante alios consultat. Senator. Princeps Senator. Primarius Senator. vi. 7. προδουλοι τῆς Ἑλλάδος. vii. 172. Valla: Græciæ provisores. Æ. P. Sic jam appellantur ii, quos singulæ civitates nomine publico ad publicum concilium mittebant, ut pro repub. consultarent. Non inepte dici possent, Legati pro Græcia consultaturi, Consultores Græciæ non voco, quia Consultoris nomen illi potius tribuitur, qui consulit alios, utab iis consilium accipiat, quam illi, qui pro alio consultat. Interdum tamen et pro eo sumitur, qui consilium alteri dat; ut ex illo trito versu patet, Malum consilium consultori pessimum.

προδύτης, ορος, ὁ. N. H. Protector. Patronus. Præses. vii. 37.

προδηλῆσθαι. Ion. et poet. Ante lædere. Auctorem esse cladis aliqujus. διμαίνω μὴ ὁ καυτικὸς στρατὸς κακωθείς, τὸν πικρὸν προδηλῆσται. viii. 68. Vereor ne navalis exercitus accepta clade pedestribus copiis sit cladis auctor, sit exitio.

προδῆλος, υ, ὁ καὶ ἡ. com. Manifestus. προδῆλα γὰρ ὅτι ἡμῶς οὗτοι οἱ ἀνδρες μίλλουσι προδῆτον θανάτῳ δάσιν. ix. 17. Manifestum enim [est] istos homines nos manifestæ morti daturus. i. e. Nos ab his manifesta morte sublatum iri constat.

προδιδίναι. Interdum hoc verbum apud Herodotum tribuitur fluviis, qui non satis aquarum habent, quas alicui vel hominum, vel brutorum, numero suppedient, ut eorum sitim restinguant. Οὐδὲν μοι θάύμα παρίσταται προδοῦναι τὰ ῥίεθρα τῶν ποταμῶν ἰόνων. vii. 187. Valla perperam, Quo minus miror proditum esse, fluenta quædam non suppeditavisse. Stephanus longe melius, Mirum mihi non videtur quorundam amnium fluenta defecisse tot hominum millia. Æ. P. Hoc verba sonant. Nulla admiratio mihi adstat, i. e. Nullo modo miror, Vel, Nullo modo mihi mirum videtur nonnullorum fluviorum fluenta [tantam hominum, ac brutorum animalium, multitudinem] prodidisse, [deseruisse, defecisse, tantæ multitudini sufficere, potum suppeditare non potuisse.] Est enim ἰλλυπτικὸν loquendi genus, et subaudiendum τοσῶτον ἀνθρώπων, ὑποζυγίων, κτηνῶν, καὶ ζώων ἄλλων πλῆθος, ut patet ibid. Est autem metaphora sumta a rebus bellicis, in quibus amici et socii socios et amicos sæpe produnt, deserunt, nec opem ipsis debitam ferunt. Vide ἀντίχυν, ἀντισχύν, et ἀντιχεῶν, ubi de re eadem verba fiunt. Idem verbum, munitionibus tributum, significat eas præter nostram spem non posse milites in iis conclusos tutari. τοῦ φρήγματος προδιδυκότες. viii. 52. Cum vallum [ipsos] prodidisset, i. e. præter expectationem ipsos diutius tutari non potuisset. Vide φρήγμα.

πρόδρομος, ὁ com. Præcursor. Antecursor. Gall. *Avant-coursur.* i. 60. iv. 121, 122.

πρόδρομος, ὁ καὶ ἡ com. Præcursor. Vel, Quæ præcurrit. ἀγγελία πρόδρομος. ix. 14. Nuntius præcursor. i. e. (ut Valla vertit) propeans.

προδύντος ἡλίου. Sic legitur vii. 149. Sed πρὸ δύντος separatim scribendum videtur. Antequam sol occiderit. Ante solis occasum. Prisci Latini dixissent etiam, Ante Solem occasum, ut patet ex antiqui Juris fragmento, Sol occasos suprema tempestas estod. pro, Sol occasus suprema tempestas esto.

προεδρία. Ion. pro com. προεδρία. Princeps in sedendo locus. In sedendo prærogativa. Gall. *Préséance.* i. 54. ἐν προεδρίᾳ καθήμενος. In principe consessus loco sedens. iv. 88. vi. 57. ix. 73.

προελάτω. 3. person. sing. præter. plusq. p. pass. Ion. et Att. formati a προλαίνω. μ. προελάσω. a προελάω, ᾧ. aorist. 1. act. προέλασα. perf. προέλακα, et Ion. et Att. προελήλακα. perf. pass. προελήλαμαι. plusq. p. προεληλάμην, σο, το. Procedo. Progredior. ὡς δὲ πρόσθω τῆς νυκτὸς προελάτω. ix. 44. Cum autem illius noctis [tempus jam] procul processisset. Vel, Cum autem nox jam multum processisset. Videtur enim subaudiendum χεῖρας, ut ita locum intelligas, Cum autem tempus ad multam noctem processisset. Hæc enim ad verbum non satis commode reddi possent. Sic et Galli, *La nuit étant déjà bien avancée.* Vel, *Le temps de la nuit étant déjà bien avant.*

προελαίσουν. V. H. Proruerere. Ex aliquo loco in aliquem ante alios ruere. προελαίσοντις κατ' ἑνα, καὶ δικά. ix. 62. Et singuli, et deni, proruentes [in hostem.]

προεξανίστασθαι. com. Ante alios surgere. viii. 59.

προεξίδη, ἡ, ἡ. N. H. Valla Prætorium vertit. vii. 44. Sed proprie sic appellatur sedes in aliquo loco prominens, et præter ceteras eminens, ac ulterius excurrrens.

προεσάξαντο (ἔξακομίσαντο.) Ion. ne-

glecto augmento temporali, pro
προσήλυτο, πρότερον [εἰς τὴν Εὐ-
βοίαν] ἐσθλάντο, ἐσκαμίσαντο. Im-
portaverant. Est autem 3. plur.
aor. 1. medii, a προϊάγω. Prius
importo. viii. 20.

προϊστιάτι. Ion. pro com. προϊσ-
τάτι. unde κατὰ συγκοπὴν προϊσάτι,
et inserto α ante α, προϊστιάτι.
Præstis. v. 49. cum genit.

προϊσσηκας. ἐκ ὁρθῶς σιωπῆ προϊσσηκας.
Ionismus, Gallicismo respondens.
Vous ne vous gouvernez pas bien.

προύρου, ου, τό. idem ac προϋλαιοι.
iii. 35. ἔζιτο ἐς τὰ προύρου τῶν βα-
σιλῆος οἰκίων. Ad regii palatii ve-
stibulum sedebat. iii. 140. vi. 91.

προϊναι. com. Projicere. Negli-
gere. Dimittere. προϊναι ἐτοίμοι
ἴσαν. [Eum] dimittere parati e-
rant. iii. 137.

προϊναι. Projicere. Largiri. Pro-
fundere. χρήματα προϊντά σφι. Pe-
cunias ipsis largientem. i. 24.

προϊζσθαι. Ion. et poet. pro com.
προκαθίζσθαι, vel προκάθσθαι. An-
te alios sedere. Præsiderē. viii.
67.

προϊζσθαι. Vide καταπροϊζσθαι.

προϊσχειν, et προϊσχεσθαι. Ionic. et
poet. pro com. προιδίειν. Prætend-
ere. Prætexere. προϊσχομένη πρό-
φασιν. Speciosam causam præ-
texens. iv. 165. πρόφασιν τὴν Παι-
σανίω ὕβριν προϊσχομένοι. viii. 3.
Pausaniæ insolentiam pro spe-
ciosa causa prætendentes. Vel,
Speciosam causam prætexentes,
ipsam scil. Pausaniæ [regis] in-
solentiam.

προϊσχεσθαι. Ion. et poet. pro com.
προτινύν. προτινέναι. προϊσχομένος
[αὐτοῖς] ἔπια. Cum ipsis condi-
tiones proposuisset. i. 164. προϊ-
σχομένους ἔπια τὰδε. Qui hæc verba
proponabant. iii. 137. προϊσχομένοι
τὰδε. vi. 9, 49, 86. §. 1. πρόφασιν
προϊσχομένους. Speciosam causam
prætexentes. vi. 137. viii. 111.

πρόκα. Adverbium. Ion. et Hero-
doteum pro com. εὐθύς, εὐθὺς,

παρὰχρῆμα, ἔκαστης. Statim. Con-
festim. Ex improviso. Repente.
πρόκα φωνῆς ἀκούειν. viii. 65. Ex
improviso vocem audire. Suidas.
πρόκα τι τὴν πρόμαλιν βαρβάρῳ γλώσ-
σῃ χρεῖν. viii. 135. Statimque ora-
culi antistitem barbara lingua
oraculum edidisse, vel responsum
reddidisse. Apollon. Argonaut.
lib. i. ver. 688.

προκατήμιος, ὁ. Ion. pro com.
προκαθήμιος. προκίμιος. Ante se-
dens. Ante situs. προκατήμιος πρὸ
τῆς ἄλλης Ἑλλάδος. vii. 172. Ante
ceteram Græciam sedentes, posi-
tos, sitos. Qui sedes ante ceteras
Græciæ regiones positas habe-
mus.

προκατῆσθαι. Ion. pro com. προ-
καθῆσθαι. Præsiderē. Præesse. Cu-
stodire. Tutari. Ἰώνων προκατῆ-
σθαι. ix. 106. Ionibus præsiderē,
[præesse, eosque tutari.]

προκατίζυν. Ion. pro com. προκα-
θίζυν. Propalam sedere. i. 14, 97.
προκατοφόμενοι νῆες. viii. 23. Naves,
quæ [classem hostilem] explora-
turæ præmittuntur.

προκόπτειν. com. Proficere. Pro-
gressum facere. Gallice, *Profi-
ler, avancer, faire profit, faire
progres.* ἐς τὸ πρόσω οὐδὲν προκό-
πτειτο τῶν πρηγμάτων. Nulla res
proficiebat. Nullus in rebus pro-
gressus fiebat. iii. 56. Metaphora
sumta ab illis, qui materiam ali-
quam ferro secantes progrediun-
tur.

προκόπτειν, et προκόπτεσθαι. com.
Proficere. τῶν πρηγμάτων οὐδὲν προ-
κοπτομένοι. Cum res nihil profice-
rent. i. 190.

πρόκορσσαι νῆες. Eustath. αἱ κλιμα-
κῆδον ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ὀρμισμαίται.
ἢ νηυακκῆμαίται διατροιδῶς, παρὰ τὰς
κράσσας, ὁ δὲ τοῖς τυχομαχοῦς κλιμα-
κας. καὶ πρόκορσοι λέγονται τινες
φείσθαι ἐπὶ τὸν κίνδυνον, ἢ γοῦν βαθ-
μῆδον, εἴτου κλιμακῆδον, καὶ κατὰ
εἶχας. i. e. Naves scalarum instar
collocatæ aliæ post alias. Ita

junctæ et tamen ordine collocatæ, ut gradus in scalis videmus collocatos, et perpetua serie conjunctos. Suidas, *πρόκροσσαι*. ἄλλη ἐπ' ἄλλη. Herodotus, αἱ δὲ ἡῖς πρόκροσσαι ὁρμαίνοντο ἐς Πόντον ἐπὶ πεντήκοντα νῆας. Sed apud Herod. vii. 188. locus ita legitur, *πρόκροσσαι ὁρμίοι* ἐς Πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νῆας. Et linea præcedente dicit Herodotus. αἱ μὲν δὲ πρῶται τῶν νῶν ὁρμιοὶ πρὸς τῇ γῇ. quare. τὸ ὁρμιοὶ, καὶ τὸ ὁρμίοι συνωνύμως ponuntur; at hoc, Ἀττικώτερον, καὶ Ἰωνικώτερον, illud vero, κοινώτερον. Subjicit Suidas *ἐτυμολογίαν*, οἰοῦντι *πρόκροσσαι* τινὲς εἶναι, παρὰ τὸ κάρα. αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι. Unde fortasse quis conjiciat idem hoc esse, ac τὸ μεταπηδῶν, de quo suo loco. Navis enim frons, et caput, est ipsa prora. Sic igitur naves intelligerentur, quæ in ordinem perpetua serie sunt digestæ, ita ut earum capita, sive frontes, i. e. proræ prominentes, altum versus spectent, paratæ ad impressionem faciendam in hostilem classem.

πρόκροστος, ὁ καὶ ἡ. N. H. In caput propendens. In caput prominens. *γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσαι εἰσι*. Valla: Gryphinis capitibus altrinsecus obversis. iv. 152. Æ. P. Gryphorum capita sunt in anteriorem partem prominentia. vel, altera alteris obversa prominent. Quis dicatur *πρόκροστος*, et quænam sint *πρόκροσσαι* ἡῖς docet Eustath. et Suidas. Eos consule.

προλέγων. com. Prædicere. *προλέγεται Κροίσω*. Cræso prædicentes. i. 53.

προλισηνέειν. Vide simplex *λισχηνέειν*.

προμαχῶν, ὄνος, ὁ. Ion. pro com. *προμαχῶν*, et *πρόβολος*. Propugnaculum. i. 98, 164. iii. 151.

προμαντήη. Ion. pro com. *προμαντήια*. In oraculo consulendo

prærogativa, et princeps locus alicui honoris causa datus. i. 54. *πρόμαντις*, ὁ καὶ ἡ. Oraculi præses, sive vir, sive fœmina. Antistes. ἡ τῷ θεῷ πρόμαντις. i. 182. αἱ πρόμαντις. ii. 55. *πρόμαντις ἡ χρεῖστα*. Antistes, quæ responsa reddit. vii. 111, 141. τὴν πρόμαντιν βαρβάρῳ γλώσσῃ χρεῖν. viii. 135. Oraculi antistitem barbara lingua responsum reddidisse.

προμεταπίδιον, υ, τό. Frontale. Ornamentum, vel tegumentum, quod ante frontem ponitur. Interdum et ipsam frontis pellem significat, ut docet. Jul. Poll. lib. ii. c. 4. §. 46. quod Herod. confirmat his verbis. *προμεταπίδια* δὲ ἵππων εἶχον ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι, σὺν τε τοῖσι ὤσι ἐκδιδαρμένα καὶ τῇσι λοφῇσι. vii. 70. Et equorum pelles ex frontibus cum ipsis auribus, et júbis detractas in capitibus gestabant. Valla vim Græcorum verborum non expressit. Vide nostrum Græcol. Xen. ind.

προμηθεύσθαι, εἶσθαι. Ion. et poet. Solicitum esse de re aliqua. Curam alicujus gerere. *προμηθεύσθαι* αὐτοῦ ἐκέλευε. Sui curam eos gerere jubebat. ii. 172. *προμηθεύμενος μὴ πλῆξῃ τὸν Γωῶρην*. Solicitus, vel providè cavens ne Gobryam vulneraret. iii. 78.

προμηθεύσθαι. V. H. Rationem alicujus habere. Quod barbare dicitur, Habere respectum alicujus. Gallice, *Avoir égard à quelqu'un*. Porter respect à quelqu'un. Respecter quelqu'un. *προμηθεύμενος τὸν ἀδελφεὸν Μασίστην*. ix. 108. Valla: Fratris Masistæ respectu. Æ. P. Fratris Masistæ rationem habens. Gall. Melius, *Respectant son frere Masistes*. Vel, *Lui portant respect*. Latine sic etiam aptissime locum hunc interpretari potes. Fratrem Masisten reverens. Hic enim hujus verbi germanus videtur esse sensus. *προμηθεύη*, ης, ἡ. Ion. pro com.

προμήθεια, καὶ πρόνοια. Providentia. iii. 36.

προμηθία. Ion. pro com. προμήθεια. Providentia. Prudentia. Cura. Sollicitudo. Ratio, quam alicujus provide ac sollicito animo habemus. ὁ Κύρος τὸν Κροῖσον ἐν πολλῇ προμηθίᾳ ἔχῃ. Cyrus Croesum admodum provide ac officiose tractabat. De eo valde sollicitus erat. Magnam ejus curam gerebat. i. 88. iii. 36.

προναυμαχῆν τινος. Ante aliquem, vel alicujus tuendi gratia, praelio navali dimicare. προναυμαχῆσαι τὰς Μιλήτου. Ante Miletum, vel pro Mileto, i. e. Mileti tutandæ gratia, praelio navali dimicaturus. vi. 7. προναυμαχῆσαι Πελοποννήσου. viii. 60. Pro Peloponneso dimicabis.

προηΐον, τό. Ion. et poet. pro com. πρόναον. Templi vestibulum. Lat. interpres suggrundam vocat. Sed non videtur hæc interpretatio huic loco satis apte convenire. i. 51, 92.

προνοία, ἡ. Ion. pro com. πρόνοια. Providentia. ἐκ προνοίας. De industria. i. 120. Consulto. ἐκ προνοίας αὐτὰ ἐποίησα. viii. 87.

προνοίη Ἀθηναίη vocatur ἐπιθετικῶς. Minerva provida. Minerva, quæ sua providentia res humanas administrat. τὸ ἶδόν τῆς προνοίης Ἀθηναίης. v. 37, 39. Valla vertit, Fanum Minervæ, quod est ante templum. Unde conjicio Vallam videri nactum esse codicem, in quo scriptum legeretur προηΐης. προηΐον vero (de quo suo loco) templi vestibulum significat. Hic ἶδόν προηΐης Ἀθηναίης vocaretur fanum, vel sacellum, quod est ante Minervæ templum, et Minerva figurate pro ipsius templo sumeretur. Quod parum probabile. q. d. Fanum protemplaris Minervæ. Sed longe verisimilius Ἀθηναίην προνοίην ἐπιθετικῶς appellatam, ob suam providentiam,

qua in rebus mortalium regendis uteretur, ut Poetæ fabulantur.

πρόνοος, ὁ. Ion. et poet. Providus. ἀγαθόν τι πρόνοος εἶναι. Bonum est, expedit, tibi conducit, te providum esse. iii. 36.

πρόξινος, ων, οἱ. Ion. et poet. pro com. πρόξινος. vi. 57. Suidas, προξίνος ἐκάλεν τὸς τιταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχασθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἤκοντας. Proxenos appellabant eos, qui [totius civitatis nomine] constituti erant, ut hospites ex aliis civitatibus venientes exciperent hospitio. Sed et pro publico alicujus civitatis hospite sumitur. ut viii. 143. Vide πρόξινος.

πρόξινος, ου, ὁ. com. Hospes alicujus civitatis publicus. Eustathius. πρόξινος, ὁ ὅλης τινὸς πόλεως ξένος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, ἢ τῶν δήμων, ἱχυροτονοῦντο οἱ πρόξिनες. καὶ πρόξινος ὁ ὑπὸ πόλεως τινος κατασταθὴς προστάσθαι τιτῶν ξένων. ὅθεν τὸ προξινίην. Suidas, προξίνους ἐκάλεον τοὺς τιταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχασθαι τὸς ξένους τὰς ἐξ ἄλλων πόλεων ἤκοντας. καὶ προξινία, ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. &c. Hos Herodotus lib. vi. 57. προξίνους, libr. viii. 136. προξίνους, appellat. Valla tamen hunc locum ita vertit, πυθόμενος ὅτι προξινός τε εἶη, καὶ εὐεργέτης ὁ Ἀλέξανδρος. Quia audiebat hospitalem, atque munificum esse virum. Æ. P. Quia audiebat Alexandrum publicum esse [Atheniensium] hospitem, et bene [de Atheniensibus] meritum. Nostram interpretationem ipsemet Herod. viii. 143. de eodem Alexandro verba faciens, ita confirmat. οὐ γὰρ σε βυλόμεθα οὐδὲν ἄχαρι πρὸς Ἀθηναίην παθεῖν, ἰόντα προξινόν τε, καὶ φίλον. id est, Nolumus enim te quidpiam ingrati ab Atheniensibus pati, quorum publicus hospes, et amicus es. ξένος igitur, et πρόξινος, sive πρόξινος, tam active, quam

passive sumitur. Nam (ut ex iis, quæ supra fusius declarata sunt) et eum significat, qui alium hospiti excipit, et humaniter tractat, et eum, qui ab alio excipitur, ac humaniter tractatur. Sed *ξῖνοι* potius de privatis, *πρόξῖνοι* vero de publicis hospitibus dicitur. *πρόξῖνοι* autem sunt appellati, διὰ τὸ προϊστασθαι τῶν ξένων, quod hospitum patroni essent, et patrocinium eorum gererent, ut ex Eustathii definitione colligitur. Vel, quod in ipsa electione (nam civium suorum publicis suffragiis hoc honoratissimum munus accipiebant) ceteris anteponerentur, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων πολιτῶν ξῖνοι τῶν ξένων constituerentur.

προσπίον. com. Prospiciendum est. ἡμῖν τῆς σῆς ἀρχῆς προσπίον ἐστί. Nobis tuo regno prospiciendum est. Oportet nos tuo regno prospicere, et consulere. i. 120.

προόπτος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Manifestus. Qui est ante nostrum aspectum, et oculos. οὗτοι οἱ ἄνθρωποι μέλλουσιν ἡμᾶς προόπτῳ θανάτῳ δῶσιν. ix. 17. Homines isti nos manifestæ morti sunt daturi. Vel, Nos morte manifesta sunt sublaturi.

πρόσυρος, ὁ καὶ ἡ. H. V. pro com. *πρόσυρος*. *πρόσχωρος*. Conterminus, confinis, et q. ante fines aliquos situs. Vicinus. ii. 12. Si modo codex sanus, alioqui dicendum esset *πρόσυρος*, ut τὰ πρόσσυρα Λιβύη. ii. 18. iii. 97.

προοφιλόμιμος, η, ου. com. Ante debitus. vi. 59. Ante existens. Ante intercedens. ἡ ἔχθη ἡ προοφιλομένη ἐς Ἀθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινήτων, ἐγένετο ἐξ ἀρχῆς τοῖσδε. v. s. Inimicitiae ab Æginetis adversus Athenienses ante debita, vel existentes, ex hoc principio fuerunt. v. 82. sed hic est horum verborum sensus, et interpretatio elegantior: Inimicitiae, quæ Æginetis cum Atheniensibus ante intercedebant,

hinc initium duxerunt. Vel, Inimicitiarum, quæ Æginetis ante cum Atheniensibus intercedebant, hoc fuit initium. Vel, Inimicitiae, quas Æginetæ adversus Athenienses ante gerebant, ex hoc initio exstiterunt. v. 89. hæc dilucidius dicuntur, τῆς ἔχθρης τῆς πρὸς Αἰγινήτας Ἀθηναίοισι γινομένης ἀρχὴ κατὰ τὰ εἴρηται ἐγένετο.

προπάτωρ. ὁ προπάτωρ. Primus pater. Generis auctor, qui et γενέτης. ii. 169.

πρόπιμα, ης, ἡ. N. H. Periculum, quod de re aliqua fit ante quam aliquid aggrediamur. ἐν Ἀθηναίοισι τὴν πρόπιμαν ποιούμενους. ix. 48. Valla: Relegato Atheniensibus periculo. Vulgata Lexica Græcolat. versionem Vallæ sequuntur, et Herodoti locum vitiose scriptum habent: sed correctionem hinc petere debemus. Sic autem hæc vertenda; In Atheniensibus periculum prius facientes [nostrarum virum, prius, inquam; quam vos ipsi nostram bellicam fortitudinem audeatis tentare,] i.e. Atheniensium periculo nostrum robur prius experientes, sive tentantes.

προπίμπω. com. Prosequi aliquem vel honoris, vel officii, vel aliqua alia de causa. ἐμὲ προπίμπων ἔξω πόλιος. Me extra urbem prosequens. Gallice, *m'accompagnant, me faisant compagnie jusques hors de la ville*. i. 111. iv. 33.

προπινυσμένος. vel, *προπινυμένος*. Ion. et poet. et com. Qui ante aliquid audivit, intellexit, de re aliqua certior factus est. i. 21. Dictum κατὰ τὸ προπινύσασθαι. v. 63. *προπινυμένοι ταῦτα*. Cum hæc præsensissent. v. 102.

προποιῖν. Ion. pro com. *πρότιρον ποιῖν*. ὑπάρχει. ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἔς σι. Cum ego prior te beneficiis affecerim. i. 41. vii. 44.

πρόπυλον, ου, τό. com. Vestibulum, quod alias προπύλαιον et πρόθυρον appellatur. ii. 91.

πρόρριζος. Proprie dicitur de arboribus, quæ radicitus evelluntur. πολλοὺς ὁ θεὸς πρόρριζους ἀντήρτηεν. Deus multos homines radicitus evertit. i. 32. ad fin. ἐπιλείψησι πρόρριζος. Penitus obiit. Radicitus interiiit. iii. 40.

πρὸς. Ion. cum genitivo, loco præpos. ὑπὸ, quod magis receptum. οὐ λίσσεται πρὸς οὐδαμῶν. pro ὑπ' οὐδαμῶν. A nullis dicitur. i. 47. vii. 60. ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πισιστρατόν. pro ὑπὸ Πισιστράτου. Ignominia affici, contumeliose tractari a Pisistrato. i. 61. ταῦτα πρὸς Κναζάρω παρόντις. pro ὑπὸ Κναζ. i. 73. λόγου οὐδινὸς γινόμεθα πρὸς Περσίων. pro ὑπὸ Περσίων. In nullo pretio a Persis habemur. In nullo pretio sumus apud Persas. i. 120. τιτιμῆσθαι πρὸς Αἰγυπτίων. Ab Ægyptiis coli. ii. 75. κακόν τι πρὸς θεῶν λαβοί. Malum aliquod a Diis acciperet. ii. 139, 152. τὴν ἀρχὴν ἀπαιρεθῆναι πρὸς ἀδελφειῷ. iii. 65. αἰσχερὰ πρὸς τῶν μάγων πικροῦτος. ibid. ἐπιπίνει πρὸς Καμβύσιω ἀνέροισι. iii. 74. καλίσθαι πρὸς βαρβάρων. A barbaris vocari. iii. 15. iv. 45. v. 12, 20. vi. 106. vii. 135, 151, 153, 239, &c.

πρὸς τινος εἶναι. Ad aliquem pertinere. Pro aliquo facere. Alicui prodesse. ἐλπίσας πρὸς ἑαυτοῦ τὸν χερσημὸν εἶναι. Oraculum illud pro se facere ratus, arbitratus. i. 75. πρὸς ἡμῶν ἐστίν. viii. 60. Pro nobis facit. πρὸς ἐκείνων [ἐστίν.] ibid. Pro illis facit. Vide γίνεσθαι πρὸς τινος.

πρὸς cum genitivo, pro ἑγγύς. Prope. ἡ δὲ αὐτὴ πρὸς τῶν πολυμίων μάλιστα ἐνύγχαις ἰοῦσα. viii. 87. Ejus vero [navis] hostibus erat proxima. μάλιστα πρὸς, ἀντὶ τοῦ ἑγγιστα.

πρὸς cum genitivo loco accusativi. πρὸς μισαμωρείης, pro πρὸς μισαμ-

ωρείαν. Ad meridiem. iii. 107. πρὸς θαλάσσης ἐξεστρατεύοντο. Ad mare cum copiis eductis iverunt. v. 15.

πρὸς cum genitivo, Adversus, contra. φυλακαὶ κατίστασαν πρὸς Αἰθίοπων. Præsidia constituta fuerant adversus Æthiopes. ii. 30. πρὸς Ἀραβίαν, καὶ Ἀσσυρίαν. Ibid. πρὸς Ἀράβης. Adversus Libyam. ibid. φυλακὴν ἑαυτοῦ ποιούμενος πρὸς Αἰγυπτίων. Ad sui corporis tutelam præsidium adversus Ægyptios constituens. ii. 154.

πρὸς cum genitivo, pro accus. vel pro παρά cum dat. ἐλίπετο ἀθάνατον μνήμην πρὸς Ἑλλησποκτίων. ἀντὶ τοῦ πρὸς Ἑλλησποκτίους. vel παρὰ τοῖς Ἑλλησποκτίοις. Immortalem sui memoriam apud Hellespontios reliquit. iv. 144. ἐπιφθονοὶ πρὸς τῶν πλείων ἀνθρώπων. vii. 139. Apud plerosque mortales invidiosum.

πρὸς τὰ μέγιστα. Ion. et Herod. locutio, pro com. μάλιστα, maxime. παρὴν σφι συμφορῇ χεῖσθαι πρὸς τὰ μέγιστα, ἀντὶ τοῦ συμφ. χ. μεγίστη. viii. 20. Accidit ipsis ut in maximam calamitatem inciderent.

πρὸς cum accus. loco τῆς διὰ cum eodem casu. i. 41. ed. Steph. πρὸς τοῦτο τὸ κήρυγμα. pro διὰ τοῦτο τὸ κήρυγμα. Propter hoc edictum. iii. 52. πρὸς τὰ τῷ Βαβυλωνίῳ ῥήματα, pro διὰ τὰ. Ob Babylonii verba. iii. 153. πρὸς τὴν συμφορὴν. pro διὰ τὴν συμφορὴν. Ob istam calamitatem. iv. 161. πρὸς ταῦτα. pro διὰ ταῦτα. vii. 163.

πρὸς τὸ παρόν βουλευέσθαι. In præsentia. Vel, Pro præsentia rerum statu, consultare de rebus aliquibus. i. 20. πρὸς τὰ παρόντα. Pro præsentia rerum statu. i. 113.

προσάγειν ἔργον. Herodoteum loquendi genus a rebus bellicis petitum. Opus [ad rem peragendam] admovere. Opus ali-

quod exsequi. Rem aliquam peragere ταῦτά τι ἅμα ἡγέσθαι, καὶ τὸ ἔργον προῆσι. ix. 92. Hæc autem simul dicebat, et opus [ad eas] admovebat. id est, Ita loquutus, rem pariter exsequi cœpit.

προσάντης, ὁ καὶ ἡ. com. Arduus. Acclivis. Adversus. Contrarius. Difficilis. Molestus. In contrarium nitens. ἐπὶ τι ὑμῖν λόγος οὕτω προσάντης κατίσται. vii. 160. Valla: Ceterum quoniam ista oratio vestra in contrarium nititur. Æ. P. Quoniam autem hæc mea oratio vobis adeo difficilis [et molesta] est. Lector præcedentia et sequentia Herodoti verba legat, ac perpendat, tunc facile videbit uter auctoris mentem melius intellexerit, ac expresserit.

προσβάλλων. com. Oppugnare, militare verbum. Impetum facere. Invadere. Aggredi. προσβάλλων πρὸς τὸ τῦχος. Muros oppugnare. iii. 155, 158. προσβάλλοντες, ἀπῆλανον ὀπίσω. vii. 211. [Eos] adorientes, [aggredientes, invadentes] retro repulerunt, [a se retro propulsarunt, repulerunt.] τὴν ἵππον ἰδέξαντο προσβάλλουσαν. ix. 25. Equitatum irruentem exceperunt. Equitatus irruentis impetum exceperunt, sustinuerunt. προσβάλλον πρὸς τὸ τῦχος. ix. 86. Ad muros adorti sunt. Muros adorti sunt.

προσβάσις, ἡ. Accessus. ἔνθα πρόσβαινεν ἀνθρώπου οὐδὲ μὴν εἶναι. Quo nullum homini accessum patere [ferunt.] iii. 111.

προσβολή, ἡς, ἡ. com. Oppugnatio. militare vocabulum. προσβολὴν ποιῶντα πύριξ τὸ τῦχος. Muros undique oppugnare. Oppugnationem circum muros instituere. iii. 158. προσβολὰς κατὰ τὰς ποιούμενοι. Acriter oppugnantes. iv. 200.

προσγίλῃν τινά. Ion. et poet. pro com. προσγίλῃν πρὸς τινα. Vel,

προσγίλῃν τινι. Alicui arridere. τὸν λαβόντα τῶν ἀνδρῶν προσγίλασι τὸ παιδίον. Infans illi viro arrisit, qui eum ceperat, vel suscepit. v. 92. §. 3. [Sic et apud Eurip. in Medea. v. 1162. ἄψυχον εἰκὼ προσγίλῃσα σώματος. i. e. Inanimæ imagini arridens corporis. Intelligitur autem imago, quam in speculo cernimus. Sed Scholiastes Græcus eo loco προσγίλῃσθαι legit.]

προσγίνοσθαι. com. Accedere ad aliquem. Alicui se adungere. οὗτοι σφί σύμμαχοι οὐ προσγίνοντο. Hi se socios ipsis non adjunxerunt. iv. 120. Βουδίνων προσγινόμενων. Cum Budini se [ipsis] adjunxissent. ibid. τότε σφί καὶ αὕτη προσγίνοντο. Tunc ipsis hæc etiam se adjunxit. v. 103, 104.

πρὸς δέ. Ion. pro com. πρὸς δὲ ταῦτα, vel πρὸς δὲ ταῦτοις. Præterea vero. i. 71. ii. 119. iii. 135. iv. 20. καὶ πρὸς. iv. 20. πρὸς δέ. iv. 22. καὶ δὴ πρὸς. v. 67. πρὸς δέ. v. 124. vii. 64, 69, 72, 79. καὶ πρὸς. vii. 154. πρὸς δέ. vii. 166. καὶ πρὸς. vii. 184. viii. 40, 93. καὶ πρὸς. ix. 62.

προσδοκῶμαι. Ion. pro com. προσδοχῶμαι, καὶ προσδοκῶ. Expecto. οὐδὲν τοιοῦτο προσδοκῶντες. Nihil hujusmodi expectantes. iii. 146. οὐδὲ προσδοκῶντες κακὸν οὐδὲν πείσθαι. vii. 156. Qui nullum malum se passurum expectabat.

προσδοκῆσθαι. Ion. pro com. προσδοχῆσθαι. Expectare. Existimare. οὐδὲ προσδοκῶντες τοὺς Ἕλληνας προσελίσσασθαι εἰς τὴν Ἰωνίην. viii. 130. Nec expectabant, [i. e. nec arbitrabantur] Græcos in Ioniam venturos. προσδοκῶντες τὸν ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατὸν ἔξαι. ix. 6. Expectabant exercitum ex Peloponneso venturum esse.

προσδοκῶν, ὢν. Ion. pro com. προσδοκῶν, ὢν. et προσδοχῶσθαι. Expectare. Sperare. Putare. Existimare. προσδοκῶντας ἀπολίσσασθαι. Se perituros expectantes, vel

existimantes. vii. 156. (οὐδὲ προσδοκίμους οὐδὲν πείσασθαι κακόν. *ibid.*) προσδοκίμος, ὁ καὶ ἡ. Qui exspectatur. ὁ προσδοκίμος. com. ἔγνωσαν στρατὸν ἀλλόθροον προσδοκίμον εἶναι Κρείων. Cognoverunt exercitum alienigenam Cræso exspectandum esse. Vel, ad Cræsum brevi venturum. i. 78. ἵοντα προσδοκίμον. Qui exspectabatur. iii. 123. προσδοκίμον εἶναι ἐς τὴν Κύπρον. Qui in Cyprum venturus exspectabatur. v. 108. ἐπὶ Μίλητον στρατὸς ἦν προσδοκίμος. Exercitus adversus Miletum venturus exspectabatur. vi. 6. λέγοντες ὡς οἱ λοιποὶ τῶν συμμάχων προσδοκίμοι πᾶσαν εἶναι ἡμέραν. vii. 203. Dicentes, quod ceteri socii omnes dies exspectarentur. Vel, Dicentes ceteros socios in singulos dies exspectari. Valla vero vertit, propediem exspectari. Sed vim Græcorum verborum non expressit. Galli melius Græcismum istum totidem verbis exprimunt, *Qu'on les attendoit tous les jours.* ἐν προσδοκίμοις κακῶσι. viii. 20. In malis, quæ exspectantur. προσδοκίμος ἐστί. ix. 89. Exspectatur.

προσπίκελος, η, ον. H. V. Assimilis, pro com. ὁμοίος, προσφίης. τὴν Αἴγυπτον τῇ Ἀραβίᾳ οὐ προσπικίλην εἶναι. Ægyptum Arabiæ non assimilem esse. ii. 12. τῆσι νυκτερίσι προσπίκελα. Vespertilionibus similes [feræ.] iii. 110. κρητῆρσι προσπικίλους. Crateribus similes. iv. 61. τοῦ φοίνικος τῷ καρπῷ προσπίκελος. Palmæ fructui similis. iv. 177.

προσπίκναι. Ion. pro com. προσέκναι. ix. 57. Vide *ωτο* pro com. *ειντο*.

προσπικραίνεσθαι. Vide simplex *πικραίνναι*.

προσπικρής, προσπικριέστερος, προσπικριέστατος. Vide ἡμφιέρης. Similis. iv. 2.

προσπύχεσθαι. com. idem ac *προσπύειναι*. Refertur ad proventus, ac

reditus, qui Gall. vocantur *Revenus*. χρήματα, τὰ ἐκ τῶν μετάλλων σφι προσπύχθαι. vii. 144. Pecuniæ quæ ex metallis ad ipsos redibant.

προσπύχειν τινι. Aliquem socium sibi adjungere. ὁ Κλεισθένης τὸν δῆμον προσπύχειται. Clisthenes plebem sibi conciliat, et sociam adjungit. v. 66.

προσπύχειν τινι ἑαυτῷ. Aliquem sibi sodalem, socium, amicum adjungere, conciliare. iii. 70. προσπύχασθαι Δαρείον. *ibid.* v. 66.

προσπύχειν τοῖς γυμνασίοις. ix. 33. Gymnicis certaminibus attentam operam dare.

προσπύχεις, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum vocabulum. Vicinus. Attentus. Adhærescens. οἱ προσπύχεις Λίβυες. Libyes vicini. iii. 13. τοὺς προσπύχειας. iii. 89. [quos πλησιοχώρους, i. e. vicinos appellat. *ibid.*] τῶν προσπύχειν Αἰγύπτου. Ægypto vicinorum. iii. 91, 93, 97. v. 123. vi. 14. vii. 59, 123. τοῖσι προσπύχεισι τούτοις. ix. 102. τῶν προσπύχειν. *ibid.*

προσπύκειν. com. Attinere. Pertinere. ἐδὲν πρὸς Πέρσας τίττο προσπύκει τὸ πάθος. viii. 100. Valla: Nihil ista ad Persas attinet culpa. Steph. Nullum enim rebus damnum attulerunt Persæ. Æ. P. Hæc enim clades, [quam accepimus,] ad Persas nihil attinet. i. e. Cladis enim acceptæ culpa nullo modo Persis est tribuenda. Quod ex sequentibus colligitur, ἐπιυδὴ οἱ Πέρσαι τοι αἵτιοι εἰσι. et viii. 101. ὡς μοι Πέρσαι οὐδένος μεταίτιοι πέθιός εἰσι. i. e. Quia Persæ tibi non sunt [ullius cladis] auctores. Et, Quod mihi Persæ nullius [acceptæ] cladis auctores sunt.

προσπύκειν. com. Antesignificare. Φίλις δὲ καὶ προσπύκειν εἶναι ἢ μίλλη μεγάλη κατὰ ἡ πόλιν, ἢ ἱερὴ εἶναι. vi. 27. Valla: Sed videlicet quoties ingentes sunt eventuræ calamitates vel civitati, vel

nationi, solent signis prænuntiari. Bonus est sensus; sed genus loquendi videtur ἑλληνιστικόν, et ὁ θεὸς subauditur, i. e. Deus autem quodammodo præsignificare, vel ante significare, ac hominibus denuntiare solet, quoties, &c. vel Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, activum pro passivo προσημαίνεσθαι positum. Sed præcedentem conjecturam ipsemet Herodotus, suorum verborum optimus interpres, ita confirmat, ταῦτα μὲν σφί σημεία ὁ θεὸς προείδει. ibid. Sed hic (nisi fallor) προείδει legendum, ut προδικύναι et προσημαίνειν συνανήμωις ponantur. quam lectionem ipse sensus non solum indicat, sed etiam quodammodo clara voce flagitat. vi. 123. Infra vii. 37. Ἐλλῆσι προδικύνει ὁ θεὸς ἑλλήσιν τῶν πολίων.

προσηνδραποδίσθαι. com. infin. præterf. et plusq. p. pas. a προσηνδραποδίζομαι. Præterea in servitutem redigo, vel abstraho. viii. 29.

προσίναι. Ad reditus ac proventus relatum. (unde πρόσδος, ἡ. Reditus, Proventus. Gall. Revenu. φόρων πρόσδος ἐπίτιος. Annuus tributorum reditus, iii. 89.) ἐτάζετο φόρους οἱ προσίναι. Statuit, vel imperavit tributa, quæ ad se redirent, quæ perciperet. ibid. iii. 90. ἐπτακόσια προσήμια τάλαντα. 700 talenta [ad eum] redibant. iii. 91. χίλια οἱ προσήμια τάλαντα. iii. 92. οὗτος Δαρείω προσήμια φόρος. Hoc tributum ad Darium redibat. Darius hoc tributum quotannis habebat. iii. 96. ἀπὸ τῶν προσήμια ἄλλος φόρος. ibid.

προσίσθαι. com. Admittere. Probare. Expetere. Credere. τῶν μὲν δὲ οὐδὲν προσίστό μιν. Ion. et καθ' ὑπαλλαγήν, pro τῶν μὲν δὲ οὐδὲν αὐτὸς προσίστο, v. s. Horum tamen [oraculorum] nullum ad ipsum ibat, ad ejus animum accedebat, ei placebat. pro, Nullum tamen horum ipse probabat. i. 48.

pro quo, συνανήμωις, προσιδέεσθαι. ibid. τοῦτο οὐ προσίμαι. Ad hoc non accedo. i. e. hoc non credo. i. 75. ξενικὰ νόμια Πέρσαι προσίενται μάλιστα. Peregrinorum ac externorum morum Persæ sunt studiosissimi. i. 135. οὐ προσίεντο τὴν προδοσίην. Proditiōem non admittebant, non probabant, damnabant. vi. 10. τὴν διαβολὴν οὐ προσίμαι. Istam calumniam non admitto, non credo. vi. 123.

προσίενσαν. ix. 100. Si codex mendo caret, est 3. pers. plur. Ion. et poet. aor. 1. act. a προσίω. ᾤ. μ. προσίωσα. αὐ. ε. 3. plur. προσίενσαν. Alioqui dicemus esse tertiam imperfecti κατ' ἔκτασιν Ἰωνικὴν, ἀντὶ τοῦ προσίωσαν, ἀπὸ τοῦ προσίωμι, τὸ προσίεσθαι. Accedo. Vel προσίωσαν legendum.

προσίωσιν. Ion. et poet. pro com. καὶ ἀνάσθαι. Appellere aliquo. προσίωσιν τῇ Σάμῳ. V. Hom. 29. Ad Samum appulit. αὐτῇ προσίωσιν. Ad eam [Græciam] appellentes. iii. 136. προσίωσιν εἰς Κύζικον. Cyzicum appellit. iv. 76. τῇ γῇ προσίωσιν. Ad terram appellere. iv. 156. προσίωσιν πρὸς τὰς ἡσυχίας. Ad insulas appulerunt. vi. 99. προσίωσιν. Ion. et poet. Admovere. προσίωσιν πρὸς τὸ δάπνισον τῆς πόλεως. Ad urbis pavementum, vel solum, admovit. iv. 200.

προσκύψαι τι. com. Alicui instare, aliquem urgere. τῷ Κύρῳ ὁ Ἀρπαγὸς προσκύπτει, δῶκε πύμπαν. Harpagus Cyro instabat, dona mittens. i. 123. οἱ Πέρσαι τῷ οἶνῳ κάρτα προσκίονται. Persæ vino valde sunt addicti, et vino quodammodo incumbunt, imminet, i. e. valde appetunt. i. 133.

προσκύψαι τι. Herod. locutio. Alicui addici. τῷ τὸ ἐλάχιστον ἐπισταμίην προσκύπτει. Illi, qui minimo [auri pretio] contentus erat, [mulier] addicebatur. i. 196.

προσκύψαι τι. com. Alicui adherere, assentiri. τῷ αὐτὸς πρὸς-

κυμαι. Cui ego assentior. iv. 11.

προσκιῖσθαι variis. modis acceptum.

προσκίεται. Ion. pro com. προσ-

κίεται. Incumbit. Tribuitur. Con-

venit. τοῖσι τιμὴ αὐτῇ προσκίεται.

Quibus hic honor convenit, vel,

Quibus hic honor tribui solet. i.

118. ii. 83. τέτοις προσκίῖσθαι προ-

ξύνους ἀποδιδύναι τοὺς ἀν' ἰβίλωσι.

His hunc honorem tribui proxe-

nos creandi, quos velint. vi. 57.

quinam sint πρόξυνοι, vide suo

loco. τῷ προσκίετο τῶν ἀσῶν μάλισα.

v. s. Cui civium maxime adhære-

bat. i. e. cujus opera ex omnibus

civibus maxime utebatur. vi. 61.

προσκηδῆς, ἴος, ὁ καὶ ἡ. Apud He-

rod. libr. viii. 136. accipitur

pro eo, qui est affinis alicui, qui

cum aliquo affinitatis vinculo est

conjunctus. ὅτι οἱ προσκηδῆς οἱ Πέρ-

σαι ἴσαν. Quod Persæ cum eo af-

finitatis vinculo conjuncti essent.

Valla vero sic locum istum vertit,

Quia in eum propensi erant Per-

sæ. Quare vocem προσκηδῆς eo-

dem modo videtur accepisse, quo

docet. Eust. non raro sumi. Eum

consule. Steph. Quod affinitate

cum Persis junctus esset. Sed

sensum, non verba exprimit. Nos

utrumque præstamus.

προσκητῶσθαι. com. Acquirere præ-

terea. Adjungere, conciliare sibi.

τὴν ἐκείνῳ γῆν προσκητῶσθαι πρὸς

τὴν ἰωῦτοῦ μοίρην βουλόµενος. Illo-

rum agrum ad suam ditionem

adjungere cupiens. i. 73. Καρίης

τὴν πολλὴν προσκητῶσαντο σφίσι. Ma-

gnam Cariae partem sibi adjunxe-

runt, ad suam ditionem adjunxe-

runt. v. 103. vi. 44. προσκητῶ-

σθαι τοὺς Ἀθηναίους. viii. 136.

[Sperabat] fore ut Athenienses

sibi adjungeret, vel conciliaret.

προσκυνεῖν, εἶν. com. Adorare. προσ-

κυνεῖν βασιλῆα. vii. 136. Regem

adorare.

προσλογιστός, ὁ. N. H. Adnume-

randus. Adjiciendus. Rationibus,

vel numero alicui, addendus.

Vulg. Lex. προσλογισία, adjicien-

da Dativo. Sed nullus auctor

notatur. τὸ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀγόμε-

νον στρατιῦμα ἐστὶ προσλογισία τοῦτω

τῷ ἐξηριθµημένῳ. vii. 185. Exerci-

tus ex Europa auctus huic enu-

merato est præterea adjiciendus.

προσμιγνύναι, προσμιγνῦναι, προσμίξει.

com. Admiscere. Sese miscere.

Manus conserere. Confligere. τοῖ-

σιν ἡ τῶν Θεσσαλῶν ἵππος προσμίξει.

Cum quibus Thessalorum equita-

tus conflixit. v. 64. Est autem

act. pro pass. προσμίχθη, Att.

vel accusat. personæ configentis

subauditur.

προσμίξει. com. ἀντὶ τοῦ σχῆν,

καὶ προσορµίζεσθαι, ut vi. 97. Ad

portum appellere. Aliquo appel-

lere. προσμίξαν τῇ Νάξῳ. Ad

Naxum appulerunt. vi. 96. Hoc

autem dicitur vel Ἰωνικῶς καὶ Ἀτ-

τικῶς posita activa pro pass. voce;

vel subauditur τὰς ναῦς. προσμί-

ξαν τῇ Πελοποννήσῳ. Ad Pelopon-

nesum appulerunt. vii. 168. προσ-

μίξει τῇ Ἀσίῃ. viii. 130.

πρόσδος, ἡ. com. Accessus, aditus.

πρόσδοον ἰποῖκτο. vii. 223. Valla: E

castris movit. Æ. P. Accessit. Vel,

[Ad hostes] accedere cepit.

πρόσδοον ποιῖσθαι. ix. 101. Accede-

re. pro quo com. dicitur προσ-

ίχεσθαι. Sed hoc loco significa-

tur ad pugnam, et ad congres-

sum accessus.

προτόµουρες, ὁ καὶ ἡ. N. H. Vicinus.

Confinis. Νασάµωσι προτόµουραι.

Nasamonibus confines. iv. 173.

προσουδίζω. com. Solo allidere.

Ἥµι jacere. Prostrernere. τὸ παι-

δίον προσουδίσαι. Infantem solo

sive terræ allidere. v. 92. §. 3.

πρόσουρος, ὁ καὶ ἡ. H. V. [pro quo

et πλησιόχωρος dicitur, vicinus. iii.

89, 97.] τὰ πρόσουρα Λιβύῃ. ii. 18.

οἱ πρόσουροι Αἰγύπτῳ. Ægypto vi-

cini. iii. 97, 102. v. 49.

προσπασσαλίω. com. Palis li-

gneis affigere. Defigere. ταῖδα

προσπασαλίσαντες, [αὐτὸν] ἀναρί-
μασαν. ix. 120. Defixis [humi]
asseribus, ipsum suspenderunt.
Eustath. *σανὶς ἰδίως ἐλέγτο, ἐν ᾗ*
τοὺς κακούργους ἴδουσι, καὶ ἐν ᾗ τὰς
δικὰς ἐχάρωντο. i. e. *σανὶς* peculiari
nomine dicebatur, in qua malef-
icos homines ligabant, et in qua
judicia scribebant. Vide et vulg.
Græcol. Lex. Hic tamen non as-
seres, at ligna longiora, trabes-
que videntur intelligi, quæ humi
defigi, erigi, clavisque vel ferreis,
vel ligneis, connecti, conjungi-
que solent, ut fiat patibulum, in
quo summo fures, latrones, alii-
que facinorosi homines suspen-
duntur. Hic enim *περιφραστικῶς*
patibulum ab Herod. describitur.
Ad tex. marginem legitur *σανίδας*
in plur. quæ lectio longe melior.
Si *σανίδας* pro asseribus accipias,
longiores, et crassiores asseres
intelliges, quos Herod. *προσπασ-*
σαλιεῖναι, i. e. clavis ligneis, fir-
mitudinis caussa, ne patibulum
erectum concideret, inter se con-
junctos fuisse dicit.

προσπλωτὸς, ἢ, ὄν. Ion. et poet. Na-
vigabilis. Epithetum fluvii. iv.
47, 71.

προσποιῖσθαι φίλους. Amicos sibi
conciliare. *φίλους προσποιήσατο.* i.
6. *φίλους προσποιήσατο Λακιδαιμονί-*
ους. ibid. [*προσκτήσασθαι φίλους*
pro eodem dicitur. i. 56. et *προ-*
τίσθαι. i. 53.]

προσποιῖσθαι. com. pro quo et
προσκτηῖσθαι. Acquirere, compa-
rare sibi. *προσποιησάμενος ξύλινον*
πόδα. ix. 37. Ligneo pede sibi
comparato. Cum ligneum pedem
sibi comparasset.

προσποιῖσθαι. com. Subornare.
προσποιεῖται Κλειμένης Κόβωνα. Cle-
omenes Cobonem subornat. vi.
66. Quod autem hoc verbum
jam ita sit accipiendum, ex se-
quentibus patet.

πρόσπελος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet.
pro com. *διδάσκων.* Famulus.

Minister. ii. 64.

προσπταῖν. Offendere. Cladem ac-
cipere. *προσπταῖσας μεγάλας.* Ac-
cepta gravi, vel ingenti clade.
Graviter offendere. Gravem of-
fensionem accipere. (Sic enim
Cic.) i. 16. *πρὸς Τεγεάτας προσ-*
πταῖον. Apud Tegeatas cladem
acceperant. i. 65. *μεγάλῳ προσ-*
πταῖσι. Gravem cladem acce-
pit. ii. 161. iii. 40. *προσπταῖος*
μεγάλως. v. 62. *προσπταῖσας πρὸς*
τοὺς Βρύγους. Cum cladem apud
Brygos accepisset. vi. 45. *μεγάλως*
προσπταῖσαν. vi. 95. *προσπταῖσαν*
τῶν πρώτων. vii. 21. *προσπταῖ-*
σαν μεγάλως. vii. 170, 210. *μὴ περὶ*
Μαρδονίῳ πταίσῃ ἢ ἑλλάς. ix. 101.
Valla: Ne Græcia Mardonio sub-
jiceretur. Æ. P. Ne cladem a
Mardonio acciperet. v. s. Ne cir-
ca Mardonium offenderet.

προσπταῖσας τῇ ναυμαχίῃ. ix. 107.
Valla: Prælio navali male gesto.
Æ. P. Cum in navali prælio
cladem accepisset. Vel, Cum in
pugna navali offendisset.

προσρεῖν. com. Affluere. Conflu-
ere. *ἐκ τῶν δήμων ἄλλοι προσέρρεον.*
Ex oppidis [eo] alii confluebant,
conveniebant. i. 62.

προσταξίς, ἰος, ἢ. Mandatum. Jus-
sum. Jussus. *προσταξὶ βασιλέως.*
Ctesias Pers. 45. Regis jussu.

προσάτης, ου, ὁ. Patronus. Defen-
sor. Dux. *Πέρσαι προσάτω ἐπιλα-*
βόμενοι, ἄσμενοι ἐλευθεροῦντο. Persæ
ducem nacti, lubenter in liber-
tatem se vindicarunt. i. 127.

προσῆναι τινι. Ante aliquem stare.
Gall. *Se tenir debout devant quel-*
qu'un. *τῷ Ἀστυάγῳ προσὰς ὁ Ἄρπα-*
γος. Cum Harpagus ante Astya-
gem stetisset. i. 129. *προσῆναι τῷ*
Κλειμένει ἢ θυγάτηρ. Filia ante
Cleomenem stabat. Vel, Filia
Cleomeni assistebat, astabat. Gal-
lice, *Elle se tenoit debout devant*
Cleomenes. v. 51. Steph. ait *παρ-*
εῖναι legendum: sed nihil mu-
tandum. Nam et ante idem lo-

quendi genus ab Herod. videmus usurpatum. Nunc autem eadem est hujus verbi constructio, quam et in *προσθῆναι*, et *προκίναι*, et *προφέρειν*, et *προλύναι*, aliisque sexcentis videmus, quæ cum accus. rei et dat. personæ construuntur. Quare nihil innovandum, nec temere textus corrumpendus, ut aliis doctiores acutioresque videamur. Alias, (quod magis receptum,) diceretur *προσθῆναι τινος*. i. e. ante aliquem stare. Alicui astare. Verum quia *προσθῆναι τινος*, significat etiam alicui præesse, patronum alicujus esse, principem alicujus esse; (unde *προστάτης*, patronus, præfectus, gubernator, princeps, et verbum *προστατύν*, patronum, præfectum, principem esse, et nomen *προστασία*, patrocinium, prætura, principatus;) ideo fortasse mutavit. Herod. locutionis constructionem in hanc, quæ *καινοπρεπιστέρα* merito censetur, ut significationis ambiguitas de medio tolleretur.

προσάττειν. com. Imperare. Juberē. *προσπιτάχατο παρέχιν*. Jussi fuerant præbere. i. 192.

προσθῆναι τί τινι. com. Impone-re, imperare aliquid alicui. *τό τοι προσθήκα πρήγμα*. Rem, quam tibi imposui. Negotium, quod tibi dedi. Id, quod tibi imperavi. Gall. *La chose, de laquelle je vous ai donné charge*. iii. 62.

προσθίσθαι τινι. com. Adjungere se alicui. Sequi alicujus sententiam. *τῷ λόγῳ τῷ λιχθέντι καὶ αὐτὸς προσθίμηναι*. Huic sententiæ et ego assentior. In eadem sum sententia. v. s. orationi habitæ et ego assentior. ii. 120. Vel, Iis, quæ dicta sunt, assentior.

προσθίσθαι. Ion. et com. Addere, adjungere. *ἢ τινι προσθίστο φίλον*. pro *προσθῆτο*. Si quem amicū sibi adjungeret. i. 53. *προσθῆται συμμαχόν*. pro *προσθήται*. ibid. *φίλους προσθῆναι*. ibid. *προσκτήσα-*

σθαι φίλους, pro eodem dicitur, i. 56. et *προσποιήσασθαι*. i. 6. *φίλον προσθῆναι*. i. 69. iii. 74. v. 66. *τῷ ἀσθῷ προσθήσονται*. Civi se adjungunt, ei favebunt. ii. 160. *ταύτη τῇ γνώμῃ προσθῆναι*. iii. 83.

προσθίσθαι τινι πόλεμον. Herod. locutio. Bellum alicui facere. Bellum alicui inferre. *πόλεμόν οἱ προσθήκαντο*. Bellum ei fecerunt, intulerunt. iv. 65.

προσθίσθαι τινι τί. Herod. locutio. pro com. *συνιστάναι*. Commendare aliquid alicui. *οἱ Νάξιοι προσθῆναι Ἀρισταγόρῃ πρήσσειν ἢ δύναίτο ἄριστα*. Naxii [rem] Aristagoræ commendarunt, ut [eam] gereret quam optime posset. Vel, ut quam commodissime posset, eam administraret. v. 31. Quamquam fortasse non esset absurdum, si *τὸ προσθίσθαι τινι* jam sumeretur pro alicui adhærere, ac fidem habere. Sensus autem hic esset, Naxii fidem habuerunt Aristagoræ, eumque rem, quam commodissime posset, administraturum, sive confecturum existimarent. Judicium liberum lectoribus relinquo. Præcedentia Herodoti verba nostram conjecturam videntur confirmare.

πρόσφατος, ὁ καὶ ἡ. com. Recens cæsus. Recens mortuus. Recens. *νεκρὸς πρόσφατος*. Recens cadaver. ii. 89. *νεκροῦ πρόσφάτου*. ii. 121. §. 5.

προσφέρειν ἀνάγκην τινί. Necessitatem alicui afferre, vel imponere. Utrumque enim apud Cic. invenias. vii. 136. *ἀναγκαίην οὐδμην ἡμῖν οἶοί τί ἐστι προσφέρειν*. vii. 172. Nullam necessitatem nobis imponere potestis.

προσφέρειν λόγον τινί. Aliquem compellere. Conditionem aliquam alicui afferre. Herodotea locutio. *προσφέρει Δαρεῖον λόγον τοιοῦτον*. Talibus verbis Darium compellavit. iii. 134. v. 30. *Ἀναξανδρίδῃ τὰς προσφίρον*. His verbis Anaxandri-

den compellarunt. v. 40. ἔδδὲ λόγους τῶν Πισιστρατιδίων προσφερόντων περι ὁμολογίης ἐνδίκοντο. viii. 52. Valla: Ne verba quidem Pisistratidarum conditionem deditiois offerentium admittebant. Æ. P. Ne v. q. Pis. de compositione [facienda] sibi ab ipsis oblata admittebant. Vel, Ne conditiones quidem a Pisistratidis sibi de compositione [facienda] oblatas admittebant. Vide ὁμολογίην. προσφέρει [τῷ βασιλεῖ] τὸν λόγον τόνδε. viii. 100. [Regem] ita compellabat.

προσφέρεισθαι. Apud Herod. interdum accipitur pro similem esse, Referre, repræsentare aliquid. προσφέρεισθαι ἰδίῳ ὡς ἰωὺτόν. Sui similis, vel, sibi similis esse videbatur. Ibi agitur de vultus figura. i. 116.

προσφέρεισθαι τινι λόγους. v. s. Verba alicui admovere. Aliquem compellare. Aliquem alloqui. προσηγγεῖν αὐτῷ λόγους. V. Hom. 4. Ipsam verbis compellavit.

προσφέρεισθαι βίην τινί. Vim alicui afferre. ix. 108.

προσφέρεις, ὁ καὶ ἡ. V. H. idem ac ἐμφερέας. pro com. ὅμοιος. Similis. ii. 105. τῷτοις προσφερέας. His simile. iv. 33.

προσφιλής. com. Gratus. Carus. Dilectus. προσφιλές ἐγένοντο τῷ βασιλεῖ. Grati fuerunt regi. i. 163. τῷ ἀνδρὶ προσφιλές ἐγένοντο. ibid.

πρόσφορος, ὁ καὶ ἡ. com. Commodus. Aptus. Conveniens. Utilis. τὰ πρόσφορα ἔχουσιν. Res, quæ [nobis] conducunt, habere. iv. 14. τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ. Res exercitui convenientes, conducentes, utiles, necessariæ. vii. 20.

προσφύως. Ion. et poet. pro com. προσφῶς. Apte. Concinne. Scite. Ingeniose. i. 27.

προσχαῖν, ἀντὶ τοῦ προσσχαῖν, altero o suavitatis gratia sublato, ut in διούλλαδος, προδισούλλαδος. Appellere. ἐς Τύρον προσχόντας. Ad Tyrum

appulisse. i. 2. προσχέσας. ii. 182. προσχόντων ἐς τὴν Σάμον. Cum Samum appulissent. iii. 48. πρὸς τὴν Σίφρον προσέσχον. iii. 58. προσχόντες. Ad littus appulsi. iv. 42. προσχόντας ἐς Ἀἴμον. iv. 145. προσέσχε ἐς τὴν Θήβην. et προσχόντι. iv. 147. vi. 33. προσέσχον ἐς Κάρυστον. vi. 99, 119. προσχόντες τὰς νῆας, ἀπείσθαι ἐς τὸν αἰγιαλόν. ix. 99. Cum naves [ad littus] appulissent, in littus descenderunt. προσέσχον ἐς τὴν Ἰθάκην. V. Hom. 8. Ad Ithacam appulit.

προσχίσθαι. Herod. verbum, pro com. προτινῖν, προτιθέναι, καὶ προσφέρειν. Offerre. Propungere. Gall. offrir, faire des offres, présenter. τὰ πρόσχοντο. Lat. interp. vertit. Eorum postulata. Sed vertendum, Ea, quæ proposuerant. Conditiones, quas proposuerant, ac obtulerant. i. 141.

πρόσχημα, τό. com. pro quo et πρόσφασις. Prætextus. Speciosa caussa. vi. 44, 133. πρόσχημα ποιούμενος ὡς ἐπ' Ἀθήνας ἐλαύνειν. Per speciem Athenas armis petendi. Vel, Simulans se adversus Athenas ire. Gall. Faisant semblant d'aller contre la ville d'Athènes. vii. 157. πρόσχημα ἡμέας ἐξαίτιονται. ix. 87. Valla: Per causam deposcendi nos. Æ. P. Per speciosam causam nos deposcunt. Subauditur autem κατά.

πρόσχημα, τος, τό. com. Eximia species, q. d. πρόχον σχῆμα. Decus. Ornamentum. κατά τὸν αὐτὸν χρόνον ἡ Μίλητος τῆς Ἰωνίης ἦν πρόσχημα. Eodem tempore Miletus erat Ioniæ decus, et ornamentum. v. 28. Valla perperam vertit, eratque Ioniæ prætextum. Ut enim concedam alias hoc vocabulum hanc habere significationem, hoc tamen loco nullo modo hæc significatio tolerari potest.

προσχερῆζειν. Vide simplex χερῆζειν. προσχερῆζειν πρὸς τὰς ἀνθεμπίδας γυν-

μας. viii. 60. Ad humanas sententias se accommodare. Vide γίνεσθαι, succedere.

πρόσχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Accola. Vicinus. μεταπέμψαντο τοὺς προσχωροὺς τῶν Ἀσωπίων. ix. 15. Accolas Asopiorum accersiverunt.

πρόσω. Ion. et poet. Ultra. Longe. Procul. pro com. πόρρω. ὡς πρόσω ἦν τῆς νυκτός. Cum nox jam esset progressa. ii. 121. §. 4. iii. 25, 56, 77. ἐνέμετο πρόσω. Porro, longe grassabatur. iii. 133. ἐς τὸ πρόσω μεγάθυος αἱ ἀγαθουργίαι ἐν Πέρσῃσι κέρτα τιμᾶνται. Beneficia apud Persas ad honorum incrementa consequenda multum valent. iii. 154. iv. 123, 196. v. 13. vii. 30.

προσάτατα. Ion. pro com. πόρρω-τάτω. Longissime. ii. 103. iv. 43. προσωτέρω. Ion. pro com. πόρρω-τέρω. Ulterius. Longius. ii. 103, 175. iii. 45. iv. 7, 16. v. 10. τὸ γὰρ προσωτέρω, πᾶν δυνὸν ἦν τοῖς Ἕλλησι. viii. 132. Quicquid enim ulterius erat, id omne Græcis erat formidabile.

προτεράϊος, ου, ὁ. com. pro quo dicitur et πρότερος. Prior. Præcedens. τῇ προτεραίῃ τῆς ὑσάτης καταστάσεως μιλλύσης ἴσθαι. ix. 9. Valla: Pridie quam jam ultimum concilium fieret. Verba sonant, Die præcedente ultimum concilium, quod erat habendum. τῇ προτεραίῃ sub. ἡμέρῃ (τῇ ὑστεραίῃ.) ix. 8.

προτερεῖν. com. Præire. Præcedere. Anteire. προτερεῖν τῶν σὺν Πανσανίῃ. ix. 57. Pausaniæ militibus præeuntibus, [præcedentibus, et jam ante ceteros abeuntibus.] προτερεῖν τῆς οδοῦ. ix. 66. vel [ut in margine scribitur] προτερεῖν τῆς οδοῦ. Itinere præcedens. Præcedens in itinere faciundo.

πρότερον πρὶν ἢ. Ion. et poet. locutio, pro simplici πρὶν ἢ. Prius quam. οὐ πρότερον ἀνίσχεται πρὶν ἢ

ἀπικετο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμισίον. viii. 8. Non prius emerit, quam ad Artemisium pervenit.

προτίθειναι. com. ἐς μέσον σφί προτίθειν τὸ πρῆγμα. Rem ipsis in medium proposuit. i. 206. τοῦτοις προτίθειναι δαῖτα. His convivium proponere. i. 207.

προτιμᾶν. com. Pluris æstimare. Pluris facere. Anteponere. τὸν ἀνὴρα προτίμησα μεγάλαν χρημάτων. Quem ego magnæ pecuniarum copię anteposuissem. i. 86. προτιμῶντι καθαροὶ εἶναι, ἢ ὑπερπέτεροι. Puri, quam decori, esse malentes. ii. 37. προτιμῶν πολλὰ ἔμοι ξύνειναι γινέσθαι. Multi faciens se jus hospitii mecum contrahere posse. iii. 21.

προτοῦ. com. Prius. Ante. q. d. πρὸ τέττε τοῦ χρόνου. ut v. 83. Ante hoc tempus. i. 103, 122. μᾶλλον ἢ προτῆ. Magis quam ante. v. 55, 75, 87, 88. vii. 16. ix. 1.

πρόφασις, ἡ. Prætextus. Speciosa causa. κατὰ θεωρίας πρόφασιν. Per contemplationis speciem. i. 29. ii. 161. iii. 36. iv. 135, 145. vii. 150. ἐπὶ πρόφασις. Per prætextum. προφαντον, ου, τό. N. H. sunt qui substantive sumant pro oraculo, quod aliquid alicui προφαίνου, καὶ προλέγει, i. e. præmonstrat, et prædicit. Quod non rejiciendum. In vulgatis Lexicis, Herodoti locus mutilus affertur, nec liber notatur. Sed adjectivum potius videtur. Sic enim Herod. v. 63. ὡς αἰνέσφιν τὰυτὸ πρόφαντοι ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ προφαίνετο, προλέγετο. Quia semper ipsis idem præmonstrabatur, prædicebatur, aperte dicebatur. πρόφαντοι γίνεσθαι, προφαίνεσθαι, προλέγεσθαι, φατερᾶς λένεσθαι, δηλᾶσθαι. verbum προφαίνου habemus infra vii. 37. unde τὰ πρόφαντοι deductum. Πρόφαντα δὲ σφί ἐν τῇ Δωδώνῃ, καὶ ἐς Δελφοῖσι ἐγένετο. ix. 93. Valla: Erant autem illis pecora et in Dodona, et in Delphis. Undepatet

Vallam in codicem incidisse, qui pro *πρίφαιτα*, habebat *πρίβατα*. Quamvis autem *πρί* *πρόβάτων* hic ab Herodoto verba fiant, non est tamen necesse vulgatam lectionem mutare, cujus hæc est interpretatio. Dodonæ autem, et Delphis [hæc mala] ipsis declarata sunt. Sensus, Dodonæum autem, et Delphicum oraculum hæc mala ipsis eventura prædixit. Quod sequentibus Herodoti verbis confirmatur. τὰ μὲν χρησθήρα ταῦτά σφι ἐχρήσθη. Quæ vero mala significarunt oracula? τὴν τῶν προβάτων, καὶ τῆς γῆς, καὶ τῶν καρπῶν ἀφορίαν. Qua de re supra.

προφέρειν pro *διαφέρειν*. Excellere. Præstare. εἴρια καλλονῇ *προφέροντα*. Lanæ pulcritudine præstantes. iii. 106. *πλούτῳ καὶ ἰδῷ προφίρων* Ἀθηναίων. Opibus, et forma præstantissimus Atheniensium. vi. 127.

προσφέρεισθαι *τινι*. Herodotea locutio. pro qua alias *συμβάλλειν* *τινι* dicitur. Cum aliquo dimicare, configere. Πέροσσι *προσφέρεισθαι*. Cum Persis dimicare, configere. v. 109, 111. *προποισσόμενοι τοῖσι ἐχθροῖσι*. Cum inimicis congressuri. vi. 101. *προσφέρεισθαι* *ὑποροι*. ix. 49. Valla: Comminus pugnare insueti. Steph. Valla sequutus est antiquorum codicum lectionem, in quibus ὑποροι pro ὑποροι scribitur. Æ. P. Ad congressum expediti. Vel, Ad pugnandum expediti. Vel, Ad hostem pugna comminus infestandum expediti. Illic enim agitur de sagittariis, qui ex equis sagittas in hostem jaculabantur, quos Herodotus eadem linea vocat. *ἰπποτοξότας*, qui propter equos, quibus vehabantur, ad hostem sagittis comminus infestandum expeditiores erant, quam pedestres sagittarii. Ad hostem enim et celerius ac-

cedere, et ab eo celerius recedere, equis vecti poterant.

προφητεύειν. com. Prophetam, vel Vatem esse. Prædicere. Vaticinari. οἱ *προφητεύοντες* τῷ ἱεῷ. vii. 111. Qui sunt templi prophetæ, sive vates. Qui in templo sunt prophetæ, qui vaticinantur.

προφράζειν. Herodoteum verbum, pro com. *πρὸ λέγειν*. Prædicere. πᾶν ἂν σοι *προφράζομαι*. Rem totam tibi prædiceremus, ac aperiremus. i. 120.

προφυλάσσειν. com. Ante aliquem locum excubias agere. Pro statione excubias agere. εἰς τὴν *προφυλάσσουσαν* ἐπὶ Σκιάθῳ τὴν Αἰγίναίν. viii. 92. Valla: Illam videlicet, quæ speculatoriam in Scia-tho Ægineticam ceperat. Æ. P. Cepit illam Ægineticam [navem,] quæ ad Sciathum pro statione stabat, [et excubias agebat.] *προχοῶν*, ἥς, ἡ. idem ac *πρόχοος*, οὗς, υ, ὁ. De quo Eustath. Urna. Urceus. Ctesias Indic. 4.

πρόχυσσις, ἡ. Ion. et poet. ac Herodoteum vocabulum. Profusio. Dictum et de rebus siccis. οὔτε ἑλὰς κριθῶν *πρόχυσιν* ἐποιέστο θῶν οὐδὲν. ἀντὶ τοῦ, ὅτι ἑλὰς κριθῶν *πρό-έχυν* ἑδὲν θῶν. Neque molas hordei ulli Deo profundeabat. Nulli Deo molis hordei salsis rem sacram faciebat. i. 160. Alludit autem Herodot. ad Οὐλοχύτας, quod apud Homerum passim occurrit. Οὐλοχύται δὲ κατὰ τὸν Εὐστάθιον, *προθυματά* *τινα* *παρὰ* *τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσιν* *ἐξ* *οὐλῶν*, ἧγον *κριθῶν ἄλσι* *μυμιγμέναν*, *ἀπὸ* *ἐχθρῶν* *ἰσθύντες*, ἢ *ὑπορίαν* *οἰωνίζομενοι*, *οἰονί* *τινας ἀπαρχὰς* *ἐπέχον* *τοῖς βαιμοῖς*. Vide et οὐλαί, unde τοὺς οὐλοχύτας dictos esse constat. *πρόχυσσις* *τῆς γῆς*. Terræ profusio. Terra profusa. ii. 5, 12.

πρύμνη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. *πρύμνα*, ἡς. Puppis. ἐπὶ *πρύμνῃ* *ἀνεκέρ-οτο*. viii. 84. Valla: Quum inhi-

berent remos. Bud. Quum in puppim inhiherent ut appulsuri. Æ. P. In puppim remigabant. Pro quo συνανήμως dicitur et πρύμνην ἀνακρούσθαι. Ὡ δαιμόνιοι, μέχρι πόσου ἐτι πρύμνην ἀνακρούσθαι; ibid. Valla: O dæmonii, quousque remos inhihibebitis? Æ. P. O miseri, quousque in puppim adhuc remigabitis? Si codex sanus, τὸ ἐτι sic vertendum. Alioqui ἐπὶ πρύμνην legendum, ut et ante. Illud vero ἀνακρούσθαι dictum est κατὰ χεῖρον ἐναλλαγῇ. ἀντὶ τῷ, ἀνακρούσθαι; Quid sit πρύμνην κρούσθαι docet Græcus Thucydidis Scholiastes l. 1. p. 17. annot. α. et p. 18. lin. 3. annot. δ. (ed. Steph.) dum explicat illa textus Græci verba, οἱ Κορίνθιοι ἔκαπτης πρύμνην ἐκρούοντο. πρύμνην κρούσθαι (inquit ille) ἐστὶ τὸ κατ' ὀλίγον ἀναχωρεῖν, μὴ στέψαντα τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρεῖν, ἐπὶ τὴν πρύμνην κωπηλατῷ. τῷτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ δόξωσι φανερῶς φεύγειν, οὕτω κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες, ἢ ἵνα μὴ τὰ ἡῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες, ῥᾶον τιτρώσκωνται. i. e. πρύμνην κρούσθαι significat paulatim recedere, [pedetentim se recipere,] non converso navigio. Qui enim sic recedit, [ac ita se recipit,] in puppim remigat. Hoc autem [viri nauticarum et militarium rerum periti] faciunt, ne palam fugere videantur, sic sensim, [et pedetentim] abeuntes, [atque se subducentes,] aut ne hostibus terga dantes, [ab ipsis] facilius vulnerentur. Inhibere vero remos, et remigium, si pro cohibere, retinere, et sustinere sumas, est id, quod a Thucydide τὴν εἰρστίαν ξυνέχειν dicitur. quod alias συνανήμως τὰς κώπας ἐπέχειν diceretur. (ἔξορμῶν τὴν ἡῶν.) Cic. ad Atticum. l. 13. Ep. 21. verbum hoc aliter accipit. Sic enim illic: Inhibere illud tuum, quod valde mihi arriserat, vehementer dis-

plicet. Est enim verbum totum nauticum. quamquam id quidem sciebam: sed arbitrabar sustineri remos, cum inhibere essent remiges jussi. Id non esse ejusmodi didici heri, cum ad villam nostram navis appelleretur. Non enim sustinent, sed alio modo remigant. Id ab ἐποχῇ remotissimum est. Ubi legendum, Id ab ἐπίχειν remotissimum est, vel ἀπὸ τῆς ἀποχῆς. Hanc lectionem ipsa Græcæ linguæ constructio flagitat.

πρυτανίᾳ λευκά. τίνα, πότε, καὶ διὰ τί, ἐλέγγο. iii. 57.

πρωῖος, ὁ. com. Matutinus, a πρωῖ. Mane. Consule Eustath. περὶ δύλην πρωῖν. viii. 6. Circa crepusculum matutinum. Circa diluculum.

πρωῖος, ου, ὁ. com. Matutinus. Qui mane, qui mature, qui cito aliquid facit. ὁ Ξέρξης ναυτικός στρατός ἑαρος ἐπιλάμψαντος, πρωῖος συνελήγτο ἐς Σάμον. viii. 130. q. d. Navalis exercitus Xerxis, cum ver illuxisset, vel apparuisset, festinus, sive celer, in Samum conveniebat. i. e. Primo vere confestim ad Samum [insulam] convenire coepit. πρωῖος, et πρωῖμος (ὑψίμος.) Festinus, celer. (Tardus, serotinus.)

πρωῖτον χρημάτων πάντων. Ante res omnes. Sic et Gallice, *Devant toutes choses*. vii. 145. In primis. πταῖν. Vide προσπταῖν.

πταίρειν. com. fut. πταρῶ. aor. 2. ἔπταρον. Sternutare. καὶ οἱ ἐπῆλθε πταρεῖν. Eique accidit, ut sternutaret. vi. 107.

πταῖσμα, τος, τό. Calamitas. Clades. Cicero belli offensionem appellat. vii. 149.

πτιροῦν, μ. πτιρώσιν. com. Alas addere. Alas adaptare. Pennis instruere. Pennas accommodare. πτιρώσαντες τὸ βιβλίον. viii. 128. Cum libello alas accommodassent,

[addidissent, adaptassent.] Vel, Cum literis illis pennas, [et alas] addidissent, vel adaptassent, [ita demum eas in locum, de quo convenerat inter ipsos, emittebant.] Vel, Literas illas pennis adaptatis alligatas ejaculabantur.

πρώσσειν. Ion. et poet. pro com. φοβῆσθαι. Formidare. Metuere. Timere. ix. 48. Varias hujus verbi significationes apud Eustathium vide. Consule et Suidam. πυγῶν, πυγῖος, ὁ. com. Cubitus. ii. 175.

πίελας, υ, ἡ. Urna. Urceus. Vas, in quo servatur aliquis liquor. τὴν πίελον ἐλαίῃ οὐκ ἴσχυσι πληρῶσαι. Ctesias Pers. 21. Urnam oleo replere non potuit.

πυλαγοῖραι, ᾧν, οἱ. vii. 214. com. et πυλαγοῖραι, ᾧν, οἱ. vii. 213. Dicebantur legati, qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, et de repub. acturi mittebantur. Vide πυλαῖα apud Suidam, et alios. [Hinc τὸ πυλαγορεῖν, τὸ ἐν τῇ Πυλαίᾳ ἀγορεύειν, ἢ ἐν τῇ Πυλαίᾳ ἀφίεσθαι, Demosth. περὶ τριτάτου. p. 279. ed. Reisk. ἢ πυλαγορεῖν εἶναι. Consule nostrum Græco-lat. indicem in omnes Græcos oratores.] ὑπὸ τῶν πυλαγορέων τῶν Ἀμφικτυόνων ἐς τὴν Πυλαίην συλλεγομένων οἱ Φυγάντι ἀργύριοι ἐπικηρύχθη. vii. 213. Valla: Cujus profugi Pylagoræ Amphictyones apud Pylæam congregati caput pecunia licitati sunt. Æ. P. Quem profugum Pylagoræ Amphictyones ad Pylæam congregati, pecunia in ejus caput per præconis vocem statuta, proscrisperunt. Vel, Et in ipsius profugum caput a Pylagoris Amphictyonibus ad Pylæam congregatis pecunia per præconis voce est constituta, [si quis scilicet ipsum vel vivum, vel mortuum, ad ipsos adduxisset, aut etiam interfecisset, ubicumque

terrarum eum nactus fuisset.] οἱ τῶν Ἑλλήνων πυλαγοῖραι οὐκ ἐπὶ Ὀνήτη τε καὶ Κορυθαίᾳ ἀργύριοι ἐπικηρύχθη. vii. 214. Valla: Pylagoræ Græcorum non Onetæ et Corydali caput licitati sunt. Vide ἐπικηρύσσειν ἀργύριοι τινί.

Πυλαίη, ης, ἡ. Ion. pro com. Πυλαῖα, ας. Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat. vii. 213. Vide Suidam, et vulgata Lexica. Consule et nostrum Græco-lat. indicem in omnes Græcos oratores.

πυλoureς, ὁ. Ion. pro com. πυλωρός. Portæ custos. Janitor. iii. 72, 118, 140.

πυλωρὲς, idem ac πυλoureς. iii. 77, 156.

πυνθάνεσθαι. Sciscitari. Quærere. Audire. Intelligere. com. τὰ θιοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροῖσος. Cræsus oracula audivit. i. 54. πυνθάνομαι αὐτῶν τὸ πλῆθος. Cum illorum numerum intellexisset. ibid. ταῦτα πάντα πυνθανόμενος ὁ Κροῖσος. Cum Cræsus hæc omnia audiret. i. 69. τὸν πάντα λόγον τῶν πομπῶν πυνθίσθαι. Rem totam intellexisse ex iis, qui ipsum deduxerant. i. 122. πυνθίσθαι μοι δοκεῖ Μελάμπος τὰ περὶ τὸν Διόνυσον παρὰ Κάδμου. Melampus mihi videtur ex Cadmo audisse quæ ad Dionysum pertinent. ii. 49. τὸ τῆς Χίμμιος ὄνομα πιπυσμένοι παρὰ τῆς μητρὸς. Audito Chemmios nomine ex matre. ii. 91. ἐπυνθάνοντο τῶν Ἡλείων. Eleos interrogarunt. ii. 160.

πυργῶν, fut. πυργώσω. Ion. et poet. In altum tollere. Turris instar erigere. com. dicitur ὑψῶν. Consule Suidam. Ἴσθμὸν δὲ μὴ πυργῶντι, μηδ' ὀρύσσειν. Latin. interpres, Isthmum neque aggerate, neque fodite. Pro neque aggeribus excitatis munite, neque fodite. i. 174. [Apud. Hom. Od. A. v. 262. πυργῶν accipitur pro turribus ex-

structis circumdare, ac munire. Οἱ πρῶτοι Θήβης ἴδους ἔκτισαν ἑκταπύλοισι, Πύργωσάν τ'. ἐπὶ οὗ μιν ἀπύργωτόν γ' ἰδύνατο Ναίμεν εὐρύχορον Θήβην.

πυρὶ ἤμιν. Vide ἤμιν πυρὶ. vi. 33. πυρὶ, ης, ἡ. Ion. pro com. πυρὶα.

Fotus. Fomentum. Suffitus ex aliquibus aromatibus, ac odoribus accensis igne. iv. 75.

πυρπολίειν, αῖν. et πυρπολίσθαι, εἴσθαι. Ion. et poet. pro com. καίειν, καὶ πυρῶν. Incendere. Cremare. Flammis vastare. ἀγγέλλων πᾶσαι αὐτὴν πυρπολίσθαι. viii. 50. Nuntians [barbarum] ipsam [Atticam] totam igne vastare.

πυρφόρος, ου, ὁ. com. Ignifer. Qui fert ignem. Valla: Sacrificulus. viii. 6. Quod non temere damnandum. Sic enim alias εἰδικώτερον hoc accipi potest, ut sacrificulorum munus indicetur, quod in sacrificiis faciendis exercebant, quæ ministerium ignis requirebant.

P.

ΠΑΙΝΑΚΗΝ οἱ Πέρσαι καλῶσι τὸ ἔλαιον. vi. 119.

ραπίζιν. com. Virgis cædere. vii. 35. [Sic et apud Matthæum accipitur pro virgis, vel bacillis cædere. cap. 26. vers. 67.] ἐν τοῖσι ἀγῶσι οἱ προῖξανιστάμενοι ραπίζονται. viii. 59. Valla: In certaminibus ii, qui ante alios surgunt, colaphis cæduntur. Æ. P. Virgis cæduntur, sive bacillis feriuntur. Quamvis autem Valla suam versionem alibi tueri commode possit, hic tamen (nisi me fallit iudicium) eam defendere probabiliter non potest. Sed eum Suidas ad hoc verbum ita vertendum videtur impulsisse. Sic enim ille, ῥαπίσαι. πατάξαι τὴν γνάθον ἀπλῇ τῇ χειρὶ. ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρης. At idem ait ραπίς, ράβδος. unde ρα-

πίζειν, τὸ ταῖς ραπίσι, τυτίσει ράβδοις δύνειν, καὶ τύπτειν. Virgis, baculis, bacillis cædere, percutere, ferire. Quod fiebat ab illis, qui (ut Jul. Pollux lib. 3. cap. ult. ἐν τῷ περὶ ἱερῶν ἀγῶνων, fuse docet,) μασιγγοῖμοι, καὶ ραβδοῦχοι, καὶ ράβδω κοσμήντες, καὶ μασιγοφόροι, vocabantur. Horum munus erat, spectatores in officio continere. Suidas: ῥαβδοῦχοι ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ραβδοφόροι τινές, πρὸς εὐταξίαν τῶν θεατῶν. ἡ, ραβδοῦχοι, οἱ κριταὶ τοῦ ἀγῶνος, οὓς αἰσυνονήτας λέγουσιν. Vide Eustath. in voce ράπισ, ράπιδος. et in χρυσόρραπισ Ἑρμῆς. Item in ράβδος, et ραβδοῦχος.

ράπτειν φόνον ἐπὶ τινι. v. s. Suere cædem adversus aliquem. i.e. Cædem ei moliri. Mortem alicui machinari. οἱ βάβδαροι ἐπ' Ἑλλήσι ἀνδράσι φόνον ἔρρασαν. ix. 17. Barbari cædem Græcis moliti sunt. Barbari mortem Græcis machinati sunt.

ρεῖθρον, τό. Ion. pro com. ρεῖθρον. Alveus. Fluentum. Fluxus. ποταμὸς ἐκτραπόμενος ἐκ τῶν ἀρχαίων ρεῖθρων. Fluvius ab antiquo, pristinoque alveo aversus, et alio traductus. i. 75, 186, 191. ii. 11. ποταμὸν τὸ ρεῖθρον ἐπιλιπόντα. Fluvium, qui suum alveum deseruit. vii. 58, 130. ix. 51.

ρεούμενοι, ἰδρῶτι. Herodoteum loquendi genus. Sudore fluentes. vii. 140.

ρεῦμα, τος, τό. com. Fluxus. ρεύματα ἰσχυρὰ κατὰ θάλασσαν ἀρρημμένα. viii. 12. Impetuosus aquarum fluxus in mare delati.

ρήγνυσθαι. De verbis sæpe dicitur, quæ initio quidem intra dentium claustra præ metu continentur, tandem vero propter animi impatientiam, aut propter injuriæ, periculique majoris, magnitudinem, cum quodam impetu hinc erumpunt. Vide ἐξηράγη. viii. 74.

ρηδίως. Ion. et poet. pro com. ραδίως. Facile. a nomine ραΐδιος,

unde *ῥαῖδιος* κατὰ κρᾶσιν. a *ῥαῖδιος* vero, verso α in η, fit *ῥηῖδιος* Ionic. a quo *ῥηῖδιως* deductum.

ῥῆξαι φωνήν. Ion. et poet. Rumpere vocem. Sic enim et Virgil. *Æn.* ii. v. 129. Composito rumpit vocem, et me destinat aræ. Idem *Æn.* lib. xi. v. 377. Dat gemitum, rumpitque has imo pectore voces. Hoc autem proprie significat vocem magna cum vi, magnoque cum impetu emittere. ὑπὸ δίους, καὶ κακοῦ ἱρρήξει φωνήν. Præ metu, maloque, vocem rupit. i. 85. ἦντινα φωνήν ῥίξουσιν. quam vocem rupturi essent. ii. 2. φωνήν ῥίξας. v. 93.

ῥῆσις, ἡ. com. Dictio. Mandatum. ἔπιμποι ἀπείροντα Κύρω Λακεδαιμονίαν ῥῆσιν. Miserunt qui Cyro Lacedæmoniorum mandatum referret. i. 152. ἡ ἀπὸ Σκυθίαν ῥῆσις. Scytharum responsum. vel, Mandata a Scythis responsi loco missa. iv. 127.

ῥητὸς, ἡ, ὄν. com. Dictus, a, um. Statutus. Præscriptus. Certus. ἐς χρόνον ῥητὸν παρῆναι. Ad diem dictam, ad diem statutam, et certam, adesse, præsto esse. i. 77.

ῥηχία, ης, ἡ. Ion. pro com. *ῥαχία*, ας. Galen. in Exeg. apud Hippocr. Inundationem exponit. Καὶ γὰρ καὶ ἡ ῥηχία οἷον πλημύρα τις ἐστίν. Nam (inquit ille) *ῥηχία* velut quædam exundatio dicitur. Suidas, *ῥαχίαν*, οἱ Ἀττικοὶ, τὴν ἀκτὴν, καὶ τὸν τόπον αὐτὸν, ὃ προσαρτάττω τὸ κύμα. Θεοκυδίδης οὕτως. οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἀμπωτίν, καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης. Etymol. *ῥαχία*, ἐστὶ πτερώδης τόπος, περὶ ὃν περιῖρρηγνυται ἡ θαλάσση, καὶ ὁ κλύδων, καὶ ἡ θαλάσσης ὁρμή, ὅθεν τὸ ἰώτιον ὁσῶδες *ῥαχίς* καλεῖται, ὡς ἀπὸ τῆς *ῥαχίας* τῆς πέτρας. Consule Thucyd. Græco-lat. indicem. Herod. viii. 129. τὴν ῥηχίην, καὶ τὴν πλημυρίδα, συνανύμεως posuit pro maris æstu, et restagnatione, sive maris

exundatione. Gallice, *Débordement d'eau*.

ῥηχὺς, εὖ, ὁ. N. H. (pro quo com. *Φραγμὸς*, εὖ, ὁ. vii. 142.) ἡ ἀκρόπολις *ῥηχὺ* ἐπὶφρακτο. Arx vallo septa erat. ibid.

ῥιζοῦν. com. Proprie dicitur de arboribus, quæ radices in terram altius agunt, ac proinde se corroborant, et confirmant. μεταφορικῶς Confirmare. Stabilire. Corroborare. τὴν τυραννίδα ἱρρίζουμένην ἔχουν. Tyrannidem stabilitam, bene fundatam, firmatam habere. i. 60. ἱρρίξασιν τὴν τυραννίδα. Tyrannidem stabilivit. i. 64.

ῥίπος, ιος, ους, τό. V. H. Crates. κατεῖρραμμένη ῥίπτῃ καλάρμων. ii. 96. Valla: Putaminibus arundinaceis strata. Stephanus, ex arundinum resegminibus consuta. Sed Herodotus hic θύρην κατεῖρραμμένην ῥίπτῃ καλάρμων videtur appellare Crates ex resectorum, ac abjectarum, arundinum ligaminibus, vinculisque, ad januæ similitudinem, vel formam, et magnitudinem, conflatas, atque consutas. Sic etiam in sequentibus θύρας nomen accipiendum, pro Cratibus sc. ad januæ formam compactis.

ῥιπτίον, εἶν. Atticum, Ion. et poet. pro com. *ῥίπτειν*. Jacere. Projicere. iv. 188. ἀναῖρριπτίῳ κινδύνος. Pericula suscipere. Periculis caput objicere. vii. 50. ἱρρίπτειν ἐνυτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω. viii. 53. Se ipsos de muro deorsum projiciebant.

ῥίψ, ῥιπὸς, ὁ. Ion. ac poet. Flexile vimen. Ramus salignus. ῥαψὶ καταστειλάζουσι [τὸν ἵκυν.] Cadaver salignis ramis contegunt. perperam enim Valla vertit, pallio contegunt. iv. 71. Alias sic appellari possunt quævis arborum folia, quæ jaciuntur. Consule Eustathium in voce *ῥίψ*.

ῥοιή, ῆς, ἡ. Ion. pro com. *ῥοιά*. Malum granatum. iv. 143.

ῥύσθαι. Ion. et poet. pro com. φυλάττειν. Custodire. Tueri. τὴν σφετέρην χώραν ῥύμενοι. vii. 217. Suum agrum tuentes. τὴν Ἑλλάδα ῥύμενον. viii. 114. Qui Græciam tuebatur.

ῥύσθαι. Ion. et poet. pro com. ἐλευθερεῖν. σώζειν. εἰ τις μιν δαιμόνων ῥύσται τοῦ μὴ ζῶντα κατακαυθῆναι. Si quis deorum ipsum esset liberaturus ne vivus cremaretur. i. 86. ῥύσασθαι αὐτὸν ἐκ τῆ παριόντος κακῆ. Ipsum ex præsentis malo liberare. i. 87. ῥύσασθαι. iii. 119. τέττις ἔῤῥυστο. Hos liberavit. Hos servavit. iii. 132. ῥυίατο, pro ῥύοιτο. Custodirent, vel, servarent. iv. 135. τινὰς ἔῤῥυσαντο. Quosdam liberarunt, vel servarunt. iv. 164. ῥύονταί σφιας. Ipsos servant. iv. 187. ῥύσασθε Ἴωνα ἐκ τῆς δουλοσύνης. Ionas ex servitute eripite. v. 49. τὴν ἀκρόπολιν ἔῤῥυστο. Arcem custodiebat. Arcem tuebatur. v. 100. Συρακοσίους οἱ Κορίνθιοι ἔῤῥυσαντο. vii. 154. Syracusanos Corinthii servarunt. Καί γε ἐγὼ ῥύσασθαι οὐ δυνήσομαι. viii. 65. Et ego te liberare, vel mortis periculo eripere, non potero. ἔῤῥυστο. viii. 90. ῥύσασθαι ἄνδρας Ἕλληνας ἐκ δουλοσύνης. Græcos ex servitute liberare. ix. 90.

Σ.

Σ non solum Dorice, sed etiam Ionice in δ sæpe verti, ut ὀσμὴ. Odor. quod com. ὀσμὴ. quod Doric. et Ion. vide suo loco. i. 80. sic in verbis, κηχάριται, hinc Ionica tertia plur. κηχωρίδαται. i. 140. fit enim a 3. sing. κηχάριται, inserto α. κηχωρίσασται, verso σ in δ, κηχωρίδαται. Ἰδμιν, pro Ἰσμιν. Scimus. i. 142, 178, 193. ii. 12, 157. vii. 111.

σάγαις, ιος, ἡ. H. N. Gladius Persicus. bipennis, aut ensis, quo Amazones utebantur. iv. 5. Alii

securim vocant. iv. 70. Herodotus, vii. 64. de Scythis verba faciens, dicit, ἀξίνας καὶ σαγάραις ἔχον. id est, Bipennes et gladios habebant. Valla tamen ἀξίνας vertit, Dolabras, et σαγάραις, bipennes. De his consule Suidam.

σαγηνεύειν. H. V. Quod proprie significat retibus sive verriculis irretire, circumdare, capere; metaphorice vero, diripere. Τὴν Σάμαν σαγηνεύσαντες οἱ Πέρσαι. Cum Samum diripuissent Persæ. iii. 149. οἱ βάρεσσοι ἐσαγηνεύον τὰς ἀνθρώπους. σαγηνεύουσι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον. Barbari tanquam sagena, sive verriculo, circumdabant, atque capiebant homines. Sic autem eos tanquam sagena, sive verriculo, circumdatos capiunt. vi. 31. quod συνανήμως dicit Herodotus, ἐκθρεύοντες τὰς ἀνθρώπους ibid.

σακκίειν, εἶν. V. H. pro quo com. σακκίζειν, et σακκικίζειν dicitur. Per saccum transmittere, et excolare. γυνικῶς vero sumitur pro excolare, quod ὑλίζειν, et διυλίζειν alias appellatur. percolare. per colum transfundere. Gaza, et post eum Hermolaus, saccelare vertit. qua de re pluribus in vulgatis Lexicis. σακκίεσι ἱματίοις. Vestibus excolant. Excolandi gratia per vestes transmittunt. iv. 23.

σᾶν. Δωρεῖται τὸ σᾶν καλίουσι, Ἴωνες δὲ σίγμα. i. 139.

Σαρδῶν, ὄνος, ἡ. Ion. et poet. pro com. Σαρδῶ, ὄος, οὗς. Vel Σαρδῶν, ὄνος. Σαρδῶ ἦσαν μεγάλην. Dictum κατ' ἀποκοπὴν, pro Σαρδῶνα. v. 106, 124. vi. 2.

σαρκίζειν. V. H. Sed nec a Valla, nec ab ullo alio, quod sciam, hujus verbi significatio declaratur. μετὰ δὲ σαρκίως βοὸς πλευρῇ, δάψι τῆσι χερσὶ. ὀργίως δὲ αὐτὸ, ἅτε χειρὸμακτρον ἔκτεται. iv. 64. Valla: Deinde pellem detrahit, et ubi sicut bovis corium mani-

bus mollivit, tanquam mantile possidet. Sed hæc a verbis Græcis valde sunt remota, nec quid *σαρκάζειν*, nec quid *ὀργίζειν* hoc loco significet, aperte declaratur: quid etiam sibi velint hæc *βοδὸς πλιυρῇ*, non indicatur. Ego vero, nisi fallor, existimo τὸ *σαρκάζειν* hic idem esse ac τὸ *σαρκάζειν*, quod magis usitatum. *σαρκάζειν* autem interdum accipitur pro, carnes carpere, vellere, avellere, detrachere, quæ significationes huic loco optime videntur convenire. Consule *Æcon. Hippocr.* in verbo *σαρκάζειν*, ubi multas hujus verbi significationes observatu dignas videbis. *πλιυρῇ* vero hic sumi commode potest non pro latere, sed pro costa, quæ cultri vices præstabat. Hic autem locus ita vertetur; Postea vero, quum bovis costa [acuta scilicet, ac usum cultri præstante,] carnes [ab amputato hostis capite] detraxit, [capitis pellem] manibus subigit, [ac mollit.] Ubi vero ipsum [caput egregie] subegit, [ac mollivit, tunc ipsam capitis pellem ita subactam, atque molliam,] ut mantile [ad manus abstergendas] possidet. Nam non *ὀργίσας*, (ut in Henrici Stephani codice scriptum exstat, quod ab *ὀργίσω* deductum,) sed *ὀργάσας* legendum arbitror. quid autem sit *ὀργάζειν*, et *ὀργάζισθαι*, docet *Eustathius* et *Æconom. Hippocrat.* et vulgata Lexica. Consule *ὀργίσας* in nostro Ionico Lexico. Si quis meliorem hujus loci sensum ac interpretationem suppeditare possit, ac velit, ei magnam habeo gratiam, καὶ τῶν διδάκτρων χάριν οὐκ ἄχαριν, ἔπαινον, ἀρετῆς ἀκρον, ἀποδόσω. Illud vero αὐτὸ, ad significatum, non ad *κεφαλὴν*, refertur. Vel *διερμα* subaudiendum, quod ex sequentibus facile colligitur. *ὅς γὰρ ἂν πλῆστα διερμα-*

τα χειρὶμακτρα ἔχῃ, ἀπὸ ἀρετῆς αὐ-
τος κείρεται. Id est, Qui autem plurima [hujusmodi] mantilia ex [hostilium caputum excoriatorum] pellibus confecta habuerit, is vir fortissimus, [ac præstantissimus] judicatur. *Διερματα χειρὶμακτρα* dictum figurate, pro *χειρὶμακτρα* ex *διερμάτων* τῶν *πολιμίων κεφαλῶν διδαρμίων πεποιημένα.* *Stephanus* in suo compendiosissimo indice verbum *σαρκάζειν* agnoscit, atque ex Doctissimi Camerarii sententia significare Tondere, seu Vellere. Hoc ipsum exemplum affert: non *σαρκάσας* tamen, at *σαρκάσας* legit. Quid vero significant ista, *σαρκάσας βοδὸς πλιυρῇ*, non declarat. Sed ex iis, quæ supra prolixè a nobis sunt dicta, patet quomodo locus hic sit accipiendus.

σατραπηνῇ. Ἀρχὴ τῆς χώρας, τὴν οἱ Πέρσαι σατραπηνῇ καλῶσι. i. 192. *ἀρχὰς κατισήσατο, τὰς αὐτοὶ καλέουσι σατραπηίας.* iii. 89.

σάττιν. μ. σάξιν. com. Onerare. Onus imponere. Refercire. Replere. Instruere. Munire. τὸ τῷ-χος ἐσάξατο. Muros muniverunt. v. 34. *Ἑρκάνιοι κατάπερ Πέρσαι ἐσισάχατο.* Hyrcanii ut Persæ erant instructi. vii. 62, 70, 86.

σαυρωτῆρ, ἦρος, ὁ. Ionic. et poet. Suidas. σαυρωτῆρσι, τοῖς σύραξι, τοῖς ὀπισθιν τῶν δораτων. et σαυρωτῆρι. σύρακι, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν οὐρελαχον. Eustathius vero, Σαυρωτῆρ, τὸ ὀπισθιοι τοῦ δораτος σιδήριον, ὃ κατὰ γῆς πηγνύμενοι οἰοῦντι τινα σαυρὸν, εἴ-τουν σκόλοπα, ἵσασθαι ποῦ τὸ δόρυ, ὅθεν καὶ οἰοῦντι σαυρωτῆρ λέγεται. Valla, vii. 41. *Herodoti* locum, ἀντὶ τῶν σαυρωτῆρων ῥοιάς εἶχον χρυσίας, vertit, pro coronis gestabant mala punica argentea. Sed *Stephanus*, qui hanc interpretationem jure damnat, meliorem non affert. pro argentea tamen, reponit aurea. Verum *σαυρωτῆρ*

est posterior hastæ cuspis, quæ in terram a militibus defigi solet, quum sunt defatigati, vel quum somno se dare volunt; quod faciunt, ut eam semper habeant paratam, si confligendum fuerit. Sic dicta, quod hasta longioris pali in terram defixi, ac erecti, speciem habeat. Sic etiam appellatur ferreum vel ligneum instrumentum mucronatum, et concavum, in quod posterior hastæ cuspis inseritur, ut mundior conservetur, et a rubigine defendatur. Hæc posterior hujus vocis significatio huic loco magis videtur convenire. Sensus autem hic erit, pro sauroteribus (vocabulum enim Græcum non inepte jam retineri potest, quod nullum Latinum id commodè possit explicare,) mala punica aurea gestabant hastarum posteriori cuspidi inserta. Hoc autem isti videntur fecisse cum ornatus, ac regiæ magnificentiae ostendendæ causa, tum etiam ut his aureis malis punicis cuspidem tegerent, ne quis forte in ipso itinere concitatus faciendo, in conferta militum turba, a socio subsequente cuspidem per imprudentiam in præcedentis dorsum impacta, sauciaretur. Quod non raro contigisse constat. Hoc nostro seculo plerique milites suarum hastarum extremas partes hac ipsa de causa, quoties prælii nullum impendet periculum, ligneis pomis munire, vel etiam ligneis thecis oblongis tegere, solent.

σαφῶς. Ion. et poet. pro com. **σαφῶς.** Aperte. Manifeste. Certo. i. 21. ii. 31, 44, 121. §. 1. ix. 7.

σαφηνῶς. Ion. et poet. pro com. **σαφῶς.** Aperte. Manifeste. Certo. i. 140. iii. 122. vi. 82.

σιληναῖος, η, ον. Ion. et poet. Lu-

naris. Clarus. Lumine lunari illustratus, et clarus. **σιληναίη νύξ.** Nox, quæ propter lunæ lumen est clara. Nox clara. **Θῦνοι δ' οἰμήσουσι σιληναίης διὰ νυκτός.** Thynni autem venient lunæ per lumina noctu. i. 62. Æ. P.

σιμνοῦν. Herodoteum vocabulum. Exornare. Illustrare. Magnificum et augustum reddere. Magnifice prædicare. **σιμνοῦν τὰ περὶ Κῦρον.** Cyrum laudibus extollere. Cyrum laudibus augustiorem reddere. i. 95.

σιωῦτοῦ. Ion. pro com. **σιωτοῦ.** Tui ipsius. i. 45. **σιωῦτῶ, pro σιωτῶ.** Tibi ipsi. i. 108.

σημαίνειν. Ion. et poet. pro com. **καλεῖν.** Imperare. Jubere. **ἰσήμεναι παραρτίσθαι τι πάντα, καὶ ἐκκρίναι ποιεῖσθαι.** ix. 42. Jussit omnia præparari, et ordine recte disponi.

σημαίνωμεν, ορος, ὁ. Ion. et poet. pro com. **ἡγεμόν.** Dux. Imperator. vii. 81.

σιδήριον, ου, τό. N. H. pro com. **σιδηροῦν ἔργαλειον.** Instrumentum ferreum. Ferramentum, spiculum. **ἰστυχῆντος καὶ σιδηρίου ἐκράτησι.** ix. 37. Valla: Ferro, quod illatum fuit, potitus. Æ. P. Instrumento ferreo, quod [in carcerem] forte fuerat illatum, potitus est. Cultrum autem ferreum, vel limam intelligere videtur, sed cultrum potius. Subjicit enim Herodotus, **ταθνησάμενος γὰρ ὅπως ἐξελεύσονται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδός, ἀπίταμι τὸν ταρσὸν ἐαυτοῦ.**

σιδηρόδετος, ου, ὁ. N. H. Ferro ligatus. Ferro vinctus. **ἰδιδίτο ἐν ξύλῳ σιδηρόδετον.** ix. 37. Valla: In ligneis, et ferratis soleis vinctus erat. Herodotus hoc loco **ξύλον σιδηρόδετον** vocat ligneas compedes ferreis laminis munitas, quibus fugitiva mancipia, vel homines facinorosi in carcerem a Magi-

stratu conjecti, constringi solent, ne fugiant. Hoc ex sequentibus patet, *εαθησαμένους γὰρ ὅπως ἐξελύσονται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδός, ἀπὶ ταμὲς τὸν ταρσὸν ἐνυῦτόν.*

σιδήρου κόλλησις. Ferri compactio. Ferruminatio. i. 25.

σιναμωρῶν. V. H. Corrumpere. Fædare. Vastare. πάντα *σιναμώρουν.*

Omnia vastabant. viii. 35.

σίσις. Lædere. Nocere. Damnum

dare. i. 17. *οὐδὲν σίνεται τὸν τροχί-*

λον. Trochilum non lædit. ii. 68.

ἔδδεν εἶχον σίνεσθαι. Nullum damnum

dare poterant. iv. 123. *σίνεσθαι*

τὸν στρατόν. Exercitum lædere. v.

27, 74, 81. vi. 97. *οὐτ' ἂν τι τοὺς*

πολεμίους μέγα σίνιατο. Nec ullo

magno detrimento hostes afficerent.

vii. 147. *οὐτ' ἴσιντο γῆν τὴν*

Ἀττικὴν. ix. 13. Nec agrum Atticum

lædebat. *ἴσιντο πᾶσαι τὴν*

στρατιήν. ix. 49. Totum exercitum

lædebant. *οἱ ἱππῖες σφίς μὴ σινεί-*

ατο. ix. 51. Ne equites se læderent.

σινεμένων τὴν ἄλλην Ἀττικὴν.

ix. 73, 87.

σῖνος, εὖς, οὖς, τό. Ion. et poet. pro

quo et βλάβος, εὖς, οὖς. com.

vero βλάβη. Damnum. Detrimen-

tum. Clades. *μέγα τι σῖνος ἔσται τῇ*

βασιλῆος στρατῷ. viii. 65. Magnum

aliquod damnum erit regis exer-

citui. Exercitus regis magnam,

sive gravem aliquam cladem accipiet.

Apud Nicandrum in Theri-

iacis reperitur et *παροξυτονούμενον*

idem vocabulum eodem signifi-

catu, priore correpta. *Ῥυῖά κε τοι*

μορφάς τε, σῖνη τ' ὀλοφώϊα θηρῶν.

Schol. *τὰ βλαπτικὰ τῶν ματα τῶν*

θηρῶν. Eodem etiam modo scri-

ptum legitur, et eodem signifi-

catu, apud Aristot. hist. animal.

lib. 5. c. 15. Æschyl. in Agamem-

none. v. 397. pro splendore *σῖνος*

usurpat. *αἰνολαμπὲς σῖνος.* Schol.

σῖνος, τουτίστι σῖλας. Idem ibid. v.

570. pro pulcritudine sumit. *ἔμ-*

πιδον σῖνος. Schol. *τὸ ἰδραῖον, ἥγου*

τὸ περιβεβλημένον ἡμῶν κάλλος. Aristoph. Schol. in Νεφέλαις. v. 1066. in voce *Σιναμωμμένη*, τὸ σῖνος ἀπὸ τῆ αἰδαίου sumit, et τοὺς Σιληνοὺς hinc dictos tradit.

σιπταχόρα. Nomen Indicum arboris. Ctesias Ind. 19. quod Græce, Dulce. Suave. *τῇ σιπταχόρου.* Ind. 22.

σιτῖσθαι. com. pro quo et ἴδιον,

et ἰσθῖον, et τρώγειν alias dicitur.

Edere. Comedere. Vesci. Nutri-

ri. *σιτῖονται ὅσα ἐβέλονται.* Come-

dunt quæcunque volunt. i. 71,

94, 133. *οὐδὲν ἄλλο σιτῖονται, εἰ μὴ*

ἰχθύς. Nihil aliud edunt nisi pisces.

i. 200. *σιτῖονται βίζας.* Edunt

radices. i. 202. *καρπούς σιτῖσθαι.*

Fructibus vesci. ibid. i. 216. ii.

47, 77, 92. iii. 22. *κατασιτῖσθαι*

τοὺς πατέρας ἀποθνήσκοντας. Patres

defunctos comedere. iii. 38. *ἰχθύ-*

ας σιτῖονται. Piscibus vescuntur. iii.

98. *κρόμυνα σιλίσσαι.* iv. 17. *ταύτας*

σιτῖονται. iv. 23. *ἔδδεν σιτῖόμενος.* iv.

36. *σιτῖονται σάϊρος.* iv. 183, 184.

vi. 59. viii. 15. ix. 118, &c.

σιτῖναι. V. H. Quod in Lexicis

vulgatis nullius auctoritate con-

firmatum legitur. Frugibus im-

pinguare. Pinguefacere. Sagi-

nare. *κτήνη σιτῖνον.* Pecudes sa-

ginabant. vii. 119.

σιτοδείη, ης, ἡ. Ion. pro com. *σιτο-*

δεία. Rei frumentariæ penuria.

i. 22. pro eodem dicitur et *σιτο-*

δείη. i. 94.

σῖτον αἰρῖσθαι. Ion. pro com. *σῖ-*

τον αἰρῖσθαι. Cibum capere, sive

sumere. vii. 120.

σιτοποιός, οὗ, ὁ καὶ ἡ. com. Pistor,

et Pistrix. *Μῆν ἕκαστος σιτοποιὸν*

ἐξαιρείτο. Unam unusquisque pi-

stricem eximebat. Singuli singu-

las pistrices eximebant. iii. 150.

σιτοφάγος, ου, ὁ. com. Qui fru-

mento vescitur. iv. 109.

σιτοφάρος, ὁ καὶ ἡ. com. Bajuli,

vel jumentum epithetum. Cui fru-

mentum, qui commeatum por-

b b 2

tat. κάμηλοι σιτοφόροι. Cameli com-
meatum portantes. i. 80. Sic ἡ-
μίονοι σιτοφόροι. Muli, qui fru-
mentum portant. iii. 153.

σκαπτὴ ὕλη. vi. 46. Valla materiam
fossitiam interpretatur. Quia He-
rodotus dicit, ἐκ μὲν τῶν ἐν Σκαπτῇ
ὕλῃ χρυσίων μεταλλόν. &c. Ad
marginem notatur ἐκ Σκαπτῆς ὕ-
λης. Sed nisi nomen loci pro-
prium esset, majusculo Σ non
scriberetur. Ego suspicor unica
voce scribendum ἐν Σκαπτῇσὺλῃ.
Meam conjecturam Stephanus
aperte confirmat his verbis, Σκα-
πτῇσὺλῃ, πόλιν Θράκης μικρὰ, ἀντι-
κρὺ Θάσου. τὸ ἰθὺικὸν Σκαπτῇσὺλῃ-
ται. Videtur autem hanc ipsam
nobis indicare, de qua hoc loco
Herodotus verba facit, quod ex
sequentibus Herodoti verbis fa-
cile colligitur, ἐκ δὲ τῶν ἐν αὐτῇ
Θάσῳ, &c.

σκέπη, ἡς, ἡ. com. Tegmen. Ope-
rimentum. Velamentum. Spe-
cies. Prætextus. Tutamen. De-
fensio. ἐν σκέπῃ φόβου. Per metus
speciem. Metus prætextu. i. 143.
ἴνα ἡ Ἑλλάς ᾗ ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου.
vii. 172. v. s. Ut Græcia sit in
belli tegmine. id est, Ut hoc mo-
do tegatur, ac defendatur a bello.
ἴσται ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου. vii. 215.
Valla: Ad arcendum bellum in
præsidio erant. Æ. P. In loco
ad bellum arcendum apto, tuto-
que erant. Vel, Erant a bello
tuti.

σκιυάζειν. com. Instruere. Or-
nare. Gallice, *Equiper. Accou-*
trer. Αὐτὴν σκιυάσαντες πανοπλίῃ.
Cum ipsam omni armatura in-
struxissent, ac ornassent. i. 60.
σκιυάσας αὐτοὺς. Cum eos instru-
isset. i. 80. σκιυάσαντες τὴν ἀδελ-
φὴν ὡς ἀρίστα. Cum sororem quam
optime ornassent. v. 12. τῇ τῶν
γυναικῶν ἰσθῆτι σκιυάσας αὐτοὺς.
Ipsos muliebri veste ornatos [in-
troduxit.] v. 20. vi. 58.

σκιυάζειν. com. Apparare. Condire.
Gall. *Apprêter, accoutrer.* De
cibis dictum, qui parantur ad
edendum. σκιυάσαντες αὐτὸν ὥσπερ
ἰάθισαν καὶ τὰ θηρία σκιυάζειν. Cum
ipsum [puerum a se concisum]
parassent, ut et ferinas carnes
parare consueverant. i. 73, 207,
prope fin.

σκιυή, ἡς, ἡ. Ornatus, us. Gall. *Ac-*
coutrement. Ornement. ἐν τῇ σκιυῇ
πάσῃ εἶναι. Stantem cum omni
suo ornatu. i. 24. ἰδύντα πᾶσαν
τὴν σκιυήν. Cum omnem suum or-
natum induisset. ibid. σὺν τῇ σκιυῇ
πάσῃ. Cum toto suo ornatu. ibid.
εἰ λάβῃς πᾶσαν τὴν ἐμὴν σκιυήν. Si
omnem meum ornatum, vel om-
nem meam vestem sumas. Gall.
Si vous prenez tous mes accoutre-
ments et ornements; vel, tous mes
vêtements. vii. 15. Nam dicit.
συνανίμας. τὴν ἰσθῆτα, pro τὴν
σκιυήν. vii. 16, 17, 62, 66, 71,
73, 77.

σκιυοφόρος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui sar-
cinas et impedimenta fert. σκιυο-
φόροι κάμηλοι. Cameli sarcinas por-
tantes. i. 80. εἰ σκιυοφόροι. Ca-
lones. vii. 40.

σκιδαμβάειν. Ion. et poet. pro quo
com. σκορπίζεσθαι. Spargi. Di-
spergi. Diffundi. Vide Eustath.
ἀμὲν ἡλίῳ σκιδναμίνῳ. viii. 23. Valla:
Simul atque refulsit Sol. Verba
sonant, Una cum Sole sparso,
vel, qui spargebatur, i.e. Simul ac
Sol exoriri, suosque radios spar-
gere per ætherem coepit. Quod lo-
quendi genus a Virgil. sic expri-
mitur Æn. lib. 9. v. 459. Et jam
prima novo spargebat lumine
terras Tithoni croceum linquens
Aurora cubile, Jam sole infusoq;
jam rebus luce reiectis. Et Æn.
12. v. 113. Postera vix summus
spargebat lumine montes Orta
dies; quum primum alto se gar-
gite tollunt Solis equi, lucemque
elatis naribus efflant.

σκοπείν. Ion. pro com. σκοπείν. In umbra nutrirī. In umbra vitam traducere. iii. 12. σκοπείντο. In umbra vitam traducebant, umbraculis fruebantur. vi. 12.

σκοι, σκῆς, σκη. terminatio præter. imperf. vel aor. 2. act. Ionica, et poet. διαφθείρῃσκει, pro διαφθείρῃσκει. hocque pro com. διαφθεῖραι. i. 36. ποίῃσκει, pro ποίῃσκει. hocque pro ποίῃσκει. ibid. ἐκπύμπῃσκει, et ἐξέπῃσκει, pro ἐξέπῃσκει. i. 100. ἄγῃσκει, pro ἄγῃσκει, et hoc pro ἄγῃσκει. i. 148. ἐπιτίσκει. i. 186. ἀπαιρίσκει. ibid. ἰσάγῃσκει, pro ἰσάγῃσκει. i. 196. πωλίσκει, pro πῶλῃσκει. ibid. ἔτκει, pro ἔτκει. Erat. ibid. ἔσκει. Erant. ibid. ἀρδίσκει, pro ἀρδίσκει, hocque pro ἄρδῃσκει. ii. 13. κλείπτῃσκει, pro ἐκλείπτῃσκει. ii. 174. ἄγῃσκει. ἄγῃσκει. ibid. ἀρδίσκει. iii. 117. κλαίῃσκει. iii. 119. σπύρισκει, pro ἰσπύρισκει. iv. 42. μένῃσκει, pro ἔμῃσκει. ibid. φεύγῃσκει, pro ἐφύγῃσκει. iv. 43. κατελίσκει, pro κατελίσκει. Est autem aorist. 2. act. pro imperfect. κατελίσκει. iv. 78. Sic λάβῃσκει pro ἔλαβῃσκει, hocque pro ἐλάμβανῃσκει. ibid. ἐλάβῃσκει, pro ἐλάβῃσκει. hocque pro ἐλάμβανῃσκει. iv. 130. ἔρδῃσκει, pro ἔρδῃσκει. vi. 12. ἔρδῃσκει pro ἔρδῃσκει. vii. 33. πύμπῃσκει, pro ἐπύμπῃσκει. vii. 106. ἔχῃσκει, pro εἰχῃσκει. Habebant. vii. 119. ἀπῃσκει. Abibant. ibid. φεύγῃσκει. Fugiebant. vii. 211.

σκοπεῖν. Ion. pro com. σκοπεῖν. Spectare. i. 8.

σκοπῇν ἔχῃν. Ionica locutio. v. s. Speculationem habere, pro com. σκοπεῖν. Speculari. σκοπῇν ἔχοντες. toutῶν. Hæc spectantes. v. 13. poet. συνώνῃσκει dicitur σκοπῇσκει, et σκοπῇσκει. Theoc. id. γ. v. 26. ὅπῃσκει τῶς θύνῃσκει σκοπῇσκει. Ὀλπίσκει. Ubi thynnus speculatur. Olpis piscator. Homer. Iliad. K. v. 40. ἀνδρῃσκει δυσμενῃσκει σκοπῇσκει. αἷσκει ἰπῃσκει. Ut homines inimicos

exploret, Solus accedens. Homer. alterum loquendi genus et ipse usurpat. Od. Θ. v. 302. pro speculari, et speculando excubias agere. ἥλιος γὰρ οἱ σκοπῇν ἔχῃν. ἐπὶ τι μένῃσκει. Sol enim illi excubias agebat. dixitque verbum, [i. e. et rem indicavit.] Hinc nomen compositum ἀλασκοπῇ, cæca speculatio, cæcæ excubiæ. Hom. Od. Θ. v. 285. ἐδ' ἀλασκοπῇν εἶχε χρυσῇσκει Ἀρης. Neque cæcas excubias egit aureis habenis utens Mars.

σκυθίζῃν. Vide ἐπισκυθίζῃν.

Σκυθίς. Adverbium Herodoteum. Scythice. Lingua, vel more, Scytharum. iv. 27, 59.

σκυλεύῃν. Ion. et poet. Eustath. σκυλεύῃν, παρὰ τὸ σκύλλῃν, ὅ ἐστι δῆμα, λέγεται καὶ δηλοῖ τὰς ἀσπίδας συλῇν. ἀπὸ μέρους δὲ καὶ πᾶσαν τὴν πολεμικὴν σκυλῇν. Spoliare; pellem, scutumque ex pellibus confectum detrahere. et γυνῃσκει quælibet spolia detrahere. Diripere. Eripere. Auferre. Vide apud Eust. οὐλῃσκει, συλῇσκει, συλῃσκει, συλῃσκει. ἀπὸ τῆς κείμῃσκει νεκρῇσκει ἐσκύλλῃσκει ψέλλῃσκει τε, καὶ σπῃσκει, καὶ τοὺς ἀκινῃσκει. ix. 80. Et a defunctorum cadaveribus armillas, et torques, et acinaces, [sive gladios,] detrahebant.

σμάῃν, σμῃν. H. V. Abstergere. ἔξῃσκει αὐτῃσκει. Ipsa [pocula] abstergebant. Est imperf. ab ἐσμάῃσκει, αἷ. iii. 148. σμῃσκει τὰς κεφαλῃσκει. Capitibus abstersis. iv. 73. ποτήρῃσκει διασμῃσκει. Pocula abstergentes. ii. 37.

σμάῃσκει, σμῃσκει. V. H. τὸ καθαίρῃσκει. τὸ ἀπομάτῃσκει. τὸ πλῃσκει. καὶ τὸ κοσμάσκει. Purgo. Abstergo. Percutio. Orno. Unde verbale, σμῃσκει, τῃσκει, τῃσκει. Quod Eustath. interpretatur, καθαρκῃσκει τῃσκει τοῦ χυρῃσκει ῥήπου προσδιδόμενῃσκει τῃσκει κατὰ χυρῃσκει ὕδατι. i. e. Purgamentum quoddam, quo manuum sordes purgantur, et

aque lavandis manibus destinatae additur. τὴν κεφαλὴν σμᾶται μόνον βασιλεύς. ix. 110. Valla: Rex solum caput ornatur. Stephanus tamen ait Vallam in hac interpretatione diversam a sua lectionem videri nactum: sed nullam ipse diversam interpretationem affert. Nos Vallæ versionem sequemur, donec alteram hac meliorem vel Stephanus, vel alius, nobis suppeditet.

σμικρὸς, ὁ, ὄν. Ion. et Attice. Parvus. i. 5. [pro quo com. μικρὸς, ibid.] i. 58, 120. iv. 99.

σοφίζεσθαι τι. com. Aliquid excogitare. Comminisci. ἐπισόφισο. Excogitaverat [hoc.] i. 80. πρὸς ταῦτα σοφίζονται ταῦτα. Hæc adversus ista comminiscuntur. ii. 66. viii. 27.

σοφίη, ἡ. Ion. pro com. σοφία. Astus. Astutia. Gallice, Ruse. Finesse. Astuce. σοφίη μιν περιῆλθε ὁ Φάνης. Phanès eum astutia circumvenit. iii. 4. εἴ τινα ἔχεις σοφίην. Si quod commentum habes. iii. 85. [εἴ τι ἔχεις σοφισμα. ibid.] iii. 127. ἐνθα σοφίης διῶ, βίης ἔργον οὐδέν. Ubi opus est astutia, ibi vi nullo modo est opus. ibid. καί σοφίας Ἀλέξανδρος κατέλαβε σοφίην. Et Alexander ipsos astutia circumvenit. v. 21. ἀνεπισήμονες ἦσαν, καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἐναντίοις σοφίην. ix. 62. Imperiti erant, nec adversariis astutia similes.

σόφισμα, τὸς, τό. com. Commementum. iii. 85, 152.

σοφιστής, οὗ, ὁ. Pro Sapientiæ doctore, pro sapienti viro, in bonam partem sumi videtur. i. 29. οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, &c. καὶ δὴ καὶ Σόλων, ἀντὶ τοῦ, σοφοί.

σπαδίζω. μ. σπαδίξω. V. H. Avelere. Detrahere. παρὰ τὸ σπάω, σπᾶ, unde σπάζω, idem, Dorice σπάσσω, hinc sublato σ σπαῶω, a quo deductum τὸ σπαδίζω. σπα-

δίξας τὸ δέσμα. Pelle detracta. v. 25.

σπάθη, ἡς, ἡ. Ut docet Jul. Pollux l. i. c. 12. 244. vocatur palmæ ramus, unde dactyli pendent. Herodoti locum hunc affert, ut suam sententiam confirmet: sed librum non notat, nec integra Herodoti verba scribit. Sic autem apud Pollucem legendum videtur, ut hic, τόξα δὲ εἶχον ἐκ φοίνικος σπάθης πεποιημένα. vii. 69. σπάθη tamen alias alia significat, inter cetera vero et gladium, unde vocabulum Italicum Spado, id est, gladius, ensis. Consule eundem Pollucem, qui varias hujus vocabuli significationes fuse variis in locis persequitur.

σπάξ, σκακὸς, ὁ καὶ ἡ. Medicum vocabulum, quo canis significatur. τὴν γὰρ κύνα καλεῖονσι σκάα Μῆδοι. i. 110.

σπύδιον. com. μ. σπύσω, ut a σπιδω, quod inusitatum. Vide ἐπισπύδιον.

σπύρχεσθαι τι. Herodotea locutio, pro com. ἐπιτιμᾶν. Succensere alicui. Aliquem objurgare. ἐσπύρχετο τῷ Ἀρισταγόρῃ. Aristagoræ succensuit. v. 33.

σπύρχεσθαι. com. Properare. Festinare. iii. 72.

σπύδιον. Festinare. Properare. com. ἔσπυσαν εἰρήνην ἰωῦταῖσι γνίσθαι. Festinarunt ad pacem sibi conciliandam, vel constituendam. i. 74. οἱ σπύσαντες τὸ ὄρκιον γνίσθαι. Qui festinarunt ut fœdus iniretur. ibid.

σπύδιον, et composit. Urgere. Accelerare. Gall. Hâter. Studiosè aliquid procurare. τὸν γάμον τοῦτον ἔσπυσα. Has nuptias tibi acceleravi, maturavi. i. 38. παῦσαι σπύδων τὰ σπύδεις. i. 206. Desine accelerare, quæ acceleras. κατὰ τὸτό μοι δοκίμῃ σπύσαι τὸν γάμον τοῦτον. iii. 137. ἐπισπύδιον. vii. 18. ζυγὸν πᾶσι ἀγαθὸν σπύδιον. Omni-

bus commune bonum studiose procurare. vii. 53.

σπονδαρχίαι, ὦν. Valla: Immolatorum libamina. Stephanus, Primum in libationibus locus. vi. 57. Æ. P. Sic ab Herodoto vocatur honor, atque dignitas, quam Lacedæmonii suis regibus tribuebant, ut libationum initium facerent, et libationes auspicarentur.

σποῦ Scythice oculum significat. iv. 27. Vide ἀριμασποί.

σπουδαίειρος. ἀντί τοῦ σπουδαϊότερος. Hoc et Atticis familiare. τὰ σπουδαίειρα τῶν πραγμάτων. Res magis seriæ. Majoris momenti res. i. 8.

σπουδή. σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρεῖν. Studium adhibere ulciscendi aliquem. Operam studiose dare, ut aliquem ulciscamur. i. 4. τί ταῦτα σπουδῇ πολλῇ οὗτος ὁ ὄμιλος ἐργάζεται; Quid hæc tanto studio facit hæc turba? i. 88. σπουδὴν ποιούμενος [αὐτὸν] ἐλαύν. Operam dans, ut eum caperet. iii. 4. vi. 107. σπουδὴν ἔχοντες, σπουδάζοντες. Studentes. vi. 120. σπουδὴν ἐποιήσατο τούτους παραλαβεῖν. vii. 205. Operam dedit, ut hos assumeret. σπουδὴν ἔχοντες πολλὴν πάντες Πελοποννήσιοι. ix. 8. Omnes Peloponnesii [Isthmum muniebant] magnum adhibentes studium, magno studio. σπουδὴν μεγάλην ἐποιήσαντο μὴ μηδίσαι Ἀθηναίους. ibid. Magnum adhibuerant studium ne Athenienses cum Medis sentirent. Valde solliciti fuerant, magnoque studio caverant, ne Athenienses Medorum partibus faverent. ὅπως ἂν αὐτὸν ὀρέωσι σπουδῆς ἔχοντα. ix. 66. Valla: Qua viderent ipsum festinantem. Æm. P. Prout se festinantem vidissent. [id est, eadem festinatione festinantes, qua se festinantem vidissent.]

σαθμαῖσθαι. Conjicere. Conjectu-

ram facere. τοιοῦτον σαθρησάμενος πρήγματι. Hujusmodi re conjecturam facientes, conjicientes. ii. 2. ἐκ τούτου σαθρώμενος. vii. 237.

σαθμαῖσθαι. com. Spatium aliquod conjectura dimetiri. σαθρησάμενος ὅπως ἐξελεύσεται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς, ἀπὲταμε τὸν ταρσὸν ἰωῦτῷ. ix. 37. Cum spatium conjectura dimensus fuisset, quo modoreliqua pedis [pars] ipsi exitura esset, [i. e. quo reliquam pedis partem ex compedibus educere posset, ita demum] plantam suam, [extremamque sui pedis partem] resecuit.

σαθμεύμενος. Ion. pro com. σαθμώμενος. Conjiciens. viii. 130. sive α σαθμίομαι, οὔμαι, et Ionice, εὔμαι, sive α σαθμίομαι, οὔμαι, ου in ου mutata.

σαθμεῖσθαι, idem ac τὸ σαθμαῖσθαι. Conjicere. Conjecturis assequi. σαθμαῖσθαι ὅτι τοῦτο οὕτω νομίσασιν ποιεῖν. Conjicere, quod hoc ita facere soleant. iii. 15, 38. iv. 58. vii. 10. §. 2. vii. 11. τίδὲ χρὴ σαθμαῖσθαι. viii. 11. Hoc [ita] conjectare oportet.

σαθμός, ὁ. com. Pondus. Gallice, *le poids. la pesanteur*. Vide ἔλκων. ἴσα σαθμῶν. Æquali pondere prædita. i. 92.

σασιάζειν. com. Seditione laborare. Seditione contendere. Seditionem excitare. οὐ γὰρ ἐν τῷ τοιῷδε τάξιός ἐστὶ καὶ σασιάζειν πρέπου. ix. 27. Non enim in tali rerum statu, loci in acie obtinendi caussa, seditionem excitare decet; vel, seditionem excitare decet. ἐν ταιῷδε vero dictum est ἰλλυπτικῶς. Subauditur enim *χωρὶς*, i. e. loco, et conditione; vel, *χωρὶς*, i. e. tempore, statuque rerum. Quod alias συνωνύμως diceretur, ἐν ταιαύτῃ πραγματικῶν καταστάσει.

σάσις, ἡ. com. Seditio. Factio. Secta. Manus eorum, qui sunt ejusdem factionis. ἐπικερῆτοι τῇ

τάτου Μίνως. i. 173. Minos sua factione superior evasit.
 τάσις, ιος, ἡ. com. Statio. Locus in acie, quem quis tenet, et in quo stat, ac manet. ἔχοντες τάσιν ταύτην, ἐς τὴν ἔστημεν ἀρχήν. ix. 21. Servantes eum locum, in quo stetimur initio. ἡμεῖς αἰὲν ποτε ἀξάνμεθα ταύτης τῆς τάσιος ἐκ τῶν συμμάχων ἀπάντων. ix. 26. Nos hoc loco ab omnibus sociis semper digni habiti sumus. Vallæ versio jam paulo liberior videtur. τάσιν ἐκλείποντας. Aciem deserentes. ix. 48.
 τασιώτης, ὁ. Ion. Qui est ejusdem factionis. Qui est ejusdem sectæ. Qui est earundem in seditione partium. i. 59, 62. Seditiosus. Qui in seditione nobis est adversarius. Adversæ factionis homo. κατωλαίσσεται τὴν ἔχθρην τοῖσι τασιώτησι. Positis inimicitiiis rediit in gratiam cum adversæ factionis hominibus. i. 61. Vide ἀντισασιώτης. ἔξῃλασι τοὺς τασιώτας αὐτοῦ. Ejus factionis socios expulit. i. 173. ἄνδρες τασιώται. Ejusdem factionis viri, et socii. iii. 83. οἱ τῷ Μαιανδρίῳ τασιώται. Mæandrii factionis socii. iii. 144. τασιωτῶν. v. 36. τοῖσι Ἰσαγορέϊ τασιώτησι. v. 72, 104. οἱ τασιώται σφί γινόμενοι, ἐπεβούλευον θάνατον Στράττι τῷ Χίου τυράνῳ. viii. 132. Valla : Qui conjuratione inter se facta de trucidando Stratte Chiorum tyranno. Æ. P. Qui conjuratione inter se facta, Strattin Chiorum tyrannum per insidias interficere statuerant. μετὰ τῶν τασιωτῶν. ix. 2. Cum tuæ factionis hominibus. Valla vertit, Admotis copiis. Quare videtur legisse μετὰ τασιωτῶν, pro τασιωτῶν. Sed nihil mutandum. At locus intelligendus, ut explicavi.
 σιγαστρίδις διφθέραι, αἱ. Pelles ad aliquid tegendum aptæ. i. 194.
 σιγρός, ἡ, ὅν. com. Tectus, a, um.

Solidus. Firmus. iv. 23.

σίλχος, ιος, υς, τό. com. Truncus arboris. Caudex. Stipes. viii. 55. Vide ἀναδραμῖν.

σίλλων. com. Ornare. Induere. Vestire. σίλλας τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἰσθῆτι δουλητῇ. Cum ejus filiam veste servili ornasset. iii. 14. παρθένους ὁμοίως ἱσαλμείνας. Virgines similiter ornatas. Eodem modo, eodem vestium genere, vestitas. ibid. τὴν αὐτὴν [σκηνὴν] ἱσαλμείνοι. Eodem cultu, vel ornatu ornati. vii. 62, 93.

σίλλισθαι. Ion. et poet. Proficisci : sed proprie, navigio. ἐσίλλοντο ἐς Κύρνον. In Cyrnum iverunt. i. 165. Περιανδρὸς ἐσίλλετο ἐς τὴν Κέρκυραν. Periander Corcyram proficiscabatur. iii. 53. ἐσίλλετο αὐτίους. Illuc profectus est. iii. 124.

σίγην τὰ παρσίοντα. ix. 117. In præsenti rerum statum acquiescere. Præsentem rerum statum boni consulere.

σιφανηφόρος ἄγων. Certamen, in quo victori corona datur ferenda. Certamen, quod pro præmio coronam victori præpositam habet, quam ferat σιφανηφόρους ἀγῶνας ἀναβραβεύοντα. Qui ex certaminibus victor coronam absportant. v. 102. Quod autem ab Herodoto dicitur σιφανηφόρους ἀγῶνας ἀναβραβεύοντα, id ab aliis dicitur σιφανίτας ἀγῶνας νικῶν. Aristot. Rhet. l. i. c. 2. §. 6. Δωρεὺς σιφανίτην ἀγῶνα νικήσαν. Julius Pollux l. 3. c. 30, 153. τοὺς μὲν οὖν καλουμένους ἱεροὺς ἀγῶνας, ὧν τὰ ἄλλα ἐν σιφάνῳ μόνῳ, σιφανίτας ἐκάλεσαν, καὶ φιλλίνους.

σῆναι, ut et ἰσηκῆναι, non solum Ionice, sed et communiter, terminationem quidem activam, significationem vero plerumque passivam, aut saltem neutralis verbi vim, habent. Ut, τοῖσι κατισχύει πολιορκίῃ. Ab illis instituta est obsidio. i. 81. κατασῆναι φίλον τι. Amicum alicui fieri. i. 87.

εἶδος, ὁ. Iter tritum, et pedibus calcatum. οἱ Πέρσαι τὸν πρῶτον ἐ-
αὐτὸν γινόμενοι εἶδος, τοῦτοι φυλάσ-
σουτες ἴσταν. Persæ observato iti-
nere, quod ipsis prius fuerat, id
iverunt. Eo itinere iverunt, quod
prius inierant. Iverunt eodem iti-
nere observato, quod ante tenu-
erant. iv. 140. sed pro ἰὺτὸν sus-
picor ἰωῦτῶν, ἥγον ἰαυτῶν legen-
dum, ut ad Persas hoc referatur.
Nam vulgata lectio nimis nova,
nimis dura videtur, si ad εἶδος
referas illud ἰωῦτὸν. Si tamen ni-
hil mutandum, ἰωῦτὸν pro αὐτὸν
sumetur, ut locum sic accipias,
τὸν αὐτὸν εἶδος τὸν πρῶτον γινόμενοι.
Idem iter. Sed hoc, ut rarissi-
mum, erit observandum.

εἶδος, ου, ὁ. Vestigium. ἐπῆσαν κα-
τὰ εἶδος αἰεὶ ὑπαγόντων. Vestigia
sequentes, dum semper se sub-
ducerent, illos invadebant. iv.
122. εἵποντο αἰεὶ τὸ πρῶτον κατὰ
εἶδος. Semper ulterius progredi-
entes, vestigia premendo seque-
bantur. iv. 123. ἐπόμενοι κατὰ εἶ-
δος. Vestigia sequentes. v. 102.

εἵφος, ως, ους, τό. com. Bellicum
agmen. ix. 57. Vide Suidam.

εῖλος, ὁ. Militaris expeditio. ἀντὶ
τοῦ στρατία. ἀπὺς τὸν ἐπ' Αἰθίοπας
εῖλον. Missa facta expeditione
adversus Æthiopes suscepta. iii.
25. iv. 145. v. 63, 74, 76, 77.
vii. 20.

εῖλος, ὁ. Classis. εῖλον μέγαν συνα-
γῆραι. Magnam classem coegisse.
i. 4.

εῖλος, ου, ὁ. Copiæ terrestres, quæ
aliquo mittuntur. Λακεδαιμόνιοι
μέζω εῖλον εὐλάντες ἀπίκμιψαν οὐκ-
εἶτι κατὰ θάλασσαν, ἀλλὰ κατ' ἥ-
πειρον. Lacedæmonii majores co-
pias instructas non amplius mari:
sed terra miserunt. v. 64.

εομῶν. μ. εομῶσιν. Os claudere. Os
concludere. Os obstruere. Gal-
lice, *Fermer la bouche*. τοὺς μάν-
τιας εομῶσαντες. Ore vatium ob-
structo, clauso, concluso. iv. 69.

εορηνῶν, εορηνῶν. com. quod sic
formatur; εορίω, ὦ. Sterno. εορί-
ω, inserto ἡ Δωρικῆς, hinc εορηνῶν,
et geminato η, εορηνῶν, unde
εορηνῶν. μ. εορίσω, et εορίσω. Ab
eodem εορίω, ὦ. fit κατὰ συγκατῆ-
ν ερῶ, κατὰ παραγωγὴν ερῶν. ut a
ζῶ, πλῶ, ζῶν, πλῶν. futurum
ερῶν. 1. aor. act. ἔσρωα, perf.
pass. ἔσρωμαι. plusq. p. ἔσρωμαι,
ἔσρωτο, ἔσρωτο. Eustathius, εορίω,
τὸ εορηνῶν, καὶ εορίσαι λίχος, τὸ
ερῶσαι. καὶ ἐσῶσαι θὺς μυγακήτια
πόντοι, ἀντὶ τῷ, κατίπαισι. Sic et
apud Herodotum, vii. 193. τὸ
κῦμα ἔσρωτο. Valla: Fluctus con-
strati sunt. Sed Poeta Æn. lib. v.
ver. 819. dum de Neptuno verba
facit, qui in Veneris gratiam cur-
ru vectus mare fluctuans sedavit,
hoc loquendi genus feliciter ex-
pressit; Cœruleo per summa levis
volat æquora curru. Subsident
undæ, tumidumque sub axe to-
nanti Sternitur æquor aquis.
Subjicit Eustath. καὶ θυμὸς εορ-
θῆναι λέγεται. id est, Ira etiam
sterni, id est, sedari dicitur. Vi-
de et εορῶσα apud eundem.

ερατάρχης, ου, ὁ. N. H. pro com.
ερατηγός, οὔ. Imperator. Copi-
arum dux. iii. 157. viii. 44. pro
eodem dicitur et ερατάρχος, ου, ὁ.
Pind. Pyth. Ode vi. ver. 31.

ερατηήν, pro com. ερατία. Milit-
aris expeditio. Κροῖσος ερατηήν
ἐς Καππαδοκίην ἐποιήσε. Croesus ex-
peditionem in Cappadociam fe-
cit. i. 71. Ἀρπαγὸς ερατηήν ἐπὶ
Κᾶρας ἐποιήσε. i. 171. ii. 111. ερα-
τηήν ποιῶνται ἐπὶ Χαλκιδίας. v. 77.
ερατηλασίη, ης, ὁ. H. V. pro com.
ερατία. Militaris expeditio ad-
versus aliquem suscepta. ἐπὶ τὴν
Αἴγυπτον ἐποιήσε ερατηλασίην. Ad-
versus Ægyptum expeditionem
fecit, copias duxit. ii. 1. iv. 105.
vii. 14, 15, 16, 21, 106, 138.
viii. 27, 140.

ερατηλατύν. Ionice et poet. pro
com. ερατηγῶν, τὸν ερατὸν ἄγνῳ,

ἰλαίνυν. Exercitum ducere. Copias ducere. i. 124. ἐπ' οὗς ἐπύχε στρατηλάτιν. Adversus quos copias ducere, et expeditionem facere, in animo habebat. i. 153. ἐπ' ἡμέας μόνους ἐστρατηλάτῃ ὁ Πέρσης. Adversus nos solos Persa copias duceret. Nobis solis bellum inferret. iv. 118. ἐπὶ ταύτῃ τὴν χώραν στρατηλάτῃ. v. 31. vii. 5, 10. §. 8. vii. 14, 19, 20, 147, 157, 239.

στρατοπῖδον, τό. com. Exercitus. Copiæ, proprie tamen τὸ τῷ στρατῷ πῖδον. id est, Copiarum solum, et ipsa castra significat. i. 76. τὰ στρατοπῖδα ἀμφότερα ἕτως ἡγωνίσαστο. Uterque exercitus ita dimicavit. τετραμύμιον τοῦ στρατοπιδου. Copiis in fugam versis. v. 113. τοὺς ἡμίσεις ἀποστέλλειν τοῦ στρατοπιδου. ix. 51. Dinidiam copiarum partem mittere. ix. 53.

στρατός. Περσικὸν κάστα ὁ στρατός δῶρον. ix. 109. Valla: Eximium est donum apud Persas exercitu donari. Æ. P. v. s. Exercitus est donum valde Persicum. id est, Exercitum alicui donare; vel, Aliquem copiarum prætura donare, donum est Persis valde familiare. Vel, Copiarum imperio aliquem donare, donum est Persarum moribus valde familiare. Quos enim Persæ maximo præter ceteros honore cohonestare volebant, eos copiarum, quibus imperarent, munere consueverant ornare.

στρεπτοφόρος, ου, ὁ. N. H. Torquatus. Qui torquem fert. viii. 113. Vide vulg. Lexica.

στροφάων, ᾧ. Ion. et poet. Verso. ἀπὸ τὴν πόλιν στροφάμεναι. Per urbem vagantes. ii. 85.

στροφος, ου, ὁ. Ion. et poet. Funis tortus. Fascia. Infula. iv. 60. Sic et apud Hom. Odyss. N. v. 438. Consule Eustathium 538. M. Hom. in hymno Apollinis. v. 122. et v. 128.

στυπῶν, ου, τό. Ion. pro com.

στυπῶν, et στυπῆ, ης, ἡ. Unde Latinum stupa, vel (ut alii scribunt) stuppa. viii. 52. στυπῶν δὲ κατὰ τοὺς λεξιμογράφους οἰοῦντι στυπῶν, τὸ στυπτόμενον λινάριον.

συγγίγνισθαι. Convenire. Congregari. ἐς πόσιν ἰλαδὸν συγγίγνισθαι. Ad computationem turmatim convenire. i. 172.

συγγίγνισθαι τινί. com. Congredi, colloqui cum aliquo. συγγινόμενος τῷ δεσπότῃ. V. Hom. 23. Congressus cum domino. Cum in colloquium cum domino venisset.

συγγίγνισθαι. Congredi. Coire. De venereo congressu dictum. συγγινίσθαι αὐτῇ. Cum ipsa rem habuisset. ii. 115, 121. §. 5.

συγγινώσκων. Cognoscere. Agnoscere. Existimare. Sibi conscium esse. Considerare. Secum reputare. Perpendere. Peculiares quasdam significationes apud Herod. habet hoc verbum, quas apud alios vix reperias. συγγινώσκων ἀνθρώπων ἵνα βαρυσυμφερότατος. Agnoscens, cognoscens, existimans se mortalium esse miserimum. i. 45. συγγιγόντες ποίειν σὶ δίκαια. Agnoscentes te justa agere. i. 89. συνῆλθον ἰωῦ τοῦ ἵνα τὴν ἀμαρτάνην. Agnovit suum esse peccatum. i. 91. συνῆλθον ἰωῦ τοῦ ἵνα ἵνα δύναται τὰ πρήγματα ἐπερεῖν, καὶ δίκαια. Consciis sibi erat se non amplius posse res inspicere, ac administrare. iii. 53. συγγιγόντες τοῦτο. Hoc agnito. iv. 3. πρὸς ταῦτα συγγιγόντας. Valla: Eaque re animadversa. Sed verba Græca jam aliud significant, sc. διὰ ταῦτα συγγιγόντας θαλονότι τὸ πιπρωμένοι. Cum ob hæc, [quæ acciderant,] agnovissent id, quod in fatis erat. Ex sequentibus, ac præcedentibus hic sensus elici videtur. iv. 5. Ζέρξης δὲ οἱ ἐ συγγινώσκων λόγῳ ἀληθία. Xerxes autem non existimans ipsum vera loqui. iv. 43. [v. s. non conscius ipsi

ipsum veradicere. i. e. Non credens ipsum, &c.] ἴσους συγγινωσκόμενοι εἶναι τῇ ναυμαχίῃ. Agnoscentes se ad prælium navale committendum illis esse inferiores. v. 86. συγγινώσκουσι αὐτοῖσι ἡμῖν οὐ ποιήσασι ὀρθῶς. Agnoscimus nos non recte fecisse; v. 91. vel, Conscii nobis sumus nos haud recte fecisse. ἢ συγγινωσκόμενοι. Non agnoscentes. Vel, Sibi minime conscii. Vel, Non existimantes. v. 94. οὐ συγγινώσκειτο αὐτὸς τούτου αἴτιος εἶναι. Non agnoscebat se hujus rei auctorem esse. vi. 61. συγγιγόντες ἀδικῆσαι. Cum agnovissent se injuriam ipsis fecisse; vel, Fassi se injuste fecisse. vi. 92. Αἰγινῆται δὲ οὐ συγγινώσκουσι. At Æginetæ non agnoscebant, agnoscere, faterique noscunt, se peccasse. ibid. οὐ συγγινωσκόμενοι τὴν Χερσόνησον εἶναι Ἀττικὴν. Cum non faterentur Chersonesum esse Atticam. vi. 140. Vel, Non agnoscentes, &c. οὔτε ὁ συγγινωσκόμενός τοι πάρα. vii. 12. Nec ullus adest, qui tibi [sententiæ mutatæ] conscius sit futurus. Vel, Qui tibi [divinam monitionem spernenti] veniam sit daturus. Nam hic locus commode utramque interpretationem admittere potest. συγγιγόντες. Agnito errore. Agnito peccato. vii. 13. Μαρδοκίου δὲ [γνώμη] ἰσχυροτέρα τε, καὶ ἀγνωμονεστέρη, καὶ οὐδαμῶς συγγινωσκόμενη. ix. 41. Valla: Mardonii vero sententia ferocior, pertinaciorque, et nullo modo cedens. συγγιγόντες Πέρσαι εἰχοντο ἀποσάντες. ix. 122. Persæ agnito suo errore, a sententia sua destiterunt. Sed ἑλληνιστικῶς hoc dictum. ἀπὸ τοῦ συγγιγόντες τὴν ἰαυτῶν ἀμαρτυρίαν, vel ἰαυτοῖς ἀμαρτυροῦσιν, ut alibi dicitur. et, εἰχοντο ἀποσάντες τῆς ἰαυτῶν γνώμης. συγγινώσκουσι, et συγγινώσκεισθαι. Ignoscere. Parcere. Veniam dare. οὐ συγγινωσκόμενοι. Non ignoscentes. Hoc autem Ἰωνικῶς, καὶ Ἀτ-

τικῶς, ἀπὸ τοῦ συγγινώσκειν. iii. 99. vii. 12. συγγνώμη, συγγνώμη μοι, ἀπὸ τοῦ συγγινώσκειν μοι, vel συγγινώσκειν μοι. Venia mihi danda est. i. 39. συγγνώμην ἔχων τινί. Veniam alicui dare. Ignorare. Gall. Pardonner à quelqu'un. i. 116. Ἀυδαῖσι συγγνώμην ἔχων. Lydis veniam dans. i. 155. συγγνώμην ποιήσασθαι. Dare veniam. ii. 110. συγγνώμην τῶν θεῶν παραίτητο αὐτῶν σχῆν τῶν ῥηθέντων. Deum deprecabatur, vel vehementer orabat, ut sibi veniam dictorum daret. vi. 86. §. 3. συγγνώμην μοι ἔχετε. Veniam mihi date. Ignoscite mihi. vii. 13. ἡμῖν ἔχει ἡμεῖς ἔγνωτο συγγνώμη. ix. 58. Vobis a me venia dabatur. A me vobis ignoscebat. Ego vobis ignoscebam. Ibi vitiose legitur πολλοὶ συγγνώμη, pro πολλὰ, ταῦτα μεγάλα. Magnam autem veniam alicui dare dictum ab Herodoto, pro facile veniam alicui dare. Vel pro, valde, vehementer, magnopere, ignoscere. συγγνώμην ἔχων τινί τῶν ἡμαρτημάτων. Ctes. Pers. 38. Peccatorum alicui veniam dare. συγγράφειν, συγγράφισθαι, συγγράψασθαι. com. Conscribere. πάντα συγγραφάμενους ἀναφέρειν παρ' ἑαυτῶν. Omnia conscripta ad se referre. i. 47. ταῦτα συγγραφάμενοι. Cum ista conscripsissent. i. 48. συγγραφή. Scriptio. Conscripção. θάυμα ἐς συγγράφην. Miraculum scripture, vel scriptu dignum. i. 93. σύγγραμμα, τος, τό. com. Opus conscriptum. Res scriptis comprehensa. i. 48. συγκαθαίρειν, ἤν. V. H. De quo in vulgatis Græco-latinis Lexicis hoc tantum exstat scriptum. συγκαθαίρειν. Tollenti onus auxiliior. Quare sumitur pro συλλαμβάνειν. id est, Aliquem in onere aliquo tollendo juvare, et simpliciter,

juvare. Apud Herodotum ix. 35. accipi videtur pro cum aliquo aliquid suscipere, et in re aliqua gerenda socium ejus esse. οὕτω δὲ πῖντι σφι μαντινόμενος ἀγῶνας τὸς μεγίστους Τισαμενὸς ὁ Ἡλιάος, γινόμενος Σπαρτιάτης, συγκαταίρει. Valla: Tisamenus Eleus Spartiata effectus quinque maxima certamina ex oraculo illis obtinuit. Æm. P. Sic igitur Tisamenus ille Eleus, factus Spartanus, [et Spartanæ civitatis jure donatus,] vaticinans, [vatisque munere in exercitu fungens,] quinque maxima certamina cum ipsis suscepit, [et ejusdem expeditionis socius ipsis fuit in his quinque gravissimis certaminibus subeundis.] Hoc patet ix. 33. Οὗτος γὰρ δὲ εἶπετο τῷ στρατιώματι τέτρα μάντις. τὸν, ἰόντα Ἡλύον, καὶ γένος τῷ Ἰαμιδῶν Κλυτιάδην, Λακιδαιμόνιοι ἐποιήσαντο λισσφέτερον. Τισαμενῶ γὰρ μαντινομέῳ ἐν Δελφοῖσι περὶ γόνου, ἀνέλιε ἡ Πυθίη ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀναιρήσασθαι πῖντι. &c. Quænam autem fuerint hæc quinque certamina, vide ix. 35.

συγκατεργάζεσθαι τι τινί. Aliquem in re aliqua conficienda, comparandaque juvare. ὁ τῷ Κύρῳ τὴν βασιλιήν συγκατεργασάμενος. Qui Cyrum in quærendo, comparando, obtinendoque regno adjuverat. i. 162. ii. 154.

συγκῆσθαι. com. Ad conventiones, et pacta relatum. ἐσσης τῆς ὥρης, ἐς τὴν συνέκλιτό σφι ἀπαλλάσσεισθαι. ix. 52. Cum esset hora, ad quam, [qua hora] inter ipsos convenerat discedere, [vel, qua hora de discessu inter ipsos convenerat.] ἀπαλλάσσοντο ἐς τὸν χῶρον, ἐς τὸν συνέκλιτο. ibid. In eum locum iverunt, in quem [inter eos ire] convenerat. Vel, De quo petendo inter illos convenerat. [Hoc ix. 53. συνανόμενος dicitur, ἐς τὸν χῶρον ἵναι, ἐς τὸν συνελθόντες. In locum ire, in quem inter se pacti fuerant se profe-

cturos.] Vel, In locum constitutum.

συγκαιμένου σφι τὸν τὴν ποίειν. Cum inter ipsos convenisset ut templum fieret. v. 62.

συγκαντῶν. Ion. et poet. Compungere. Conficere. Contrucidare. τοῖτους συγκαντῶσι. Hos conficiunt. Hos contrucidant. iii. 77.

συγκραῖν, ἄν. com. Commiscere. Miscere. Jungere. Inire. Facere. Φιλίην πρὸς Ξέρξῃ συγκαράσαντα. vii. 151. Amicitiam cum Xerxe fecerunt, inierunt, contraxerunt.

συγκοπαί Ionibus familiares. ἀμβώσας, pro ἀναβώσας. Vociferatus. i. 8. ἀσφραντο, pro ἀσφρήσαντο. i. 80. ἱρὸς, pro ἱερός. ibid. ἱρὸν, pro ἱερὸν. i. 105. ἱεὺς, pro ἱερός. i. 140. ἀμπαυσήριος, et ἀμπαύομαι, pro ἀναπαυσήριος, et ἀναπαύομαι. i. 181. ἀντέλλαι, pro ἀνατέλλαι. ii. 142. ἀμβολάδην, pro ἀναβολάδην. iv. 181. φύσας, pro φυσάσας. v. 91. ὠφλει, pro ὠφίλει, ab ὠφίλειν, ὦ. viii. 26. ἱσάναι, pro ἱσάκισαι. ix. 27. sic ἔσαν pro ἱσάκισαν. Consule Eustathium.

συνκρίναι μεγάλας φιλίας. Herodotea locutio. Magnas amicitias contrahere. Θεραῖοις ἐς Σαμίους φιλίας μεγάλας συνεκρίθησαν. Magnæ amicitiae Theræis cum Samiis contractæ sunt. iv. 152.

συνκρίσης, ἢ, ὁ. N. H. Ejusdem coloniae deducendæ socius. v. 46.

συνκύπτειν. com. Simul procumbere. Simul inclinare. Simul incurvari. μεταφορικῶς vero Coire. Conspirare. Concordes esse. Consentire. εἰ συνκίψαντες τὰυτὸ πρῆσσοιεν πάντες. vii. 145. Si coeuntes, si conspirantes, si consentientes, idem omnes facerent.

συγκυρεῖν. Ion. pro com. συμβαίνειν. Accidere. Contingere. τὰ συγκυρήσαντα. Quæ contigerunt. i. 119. εἶδα τὰδε Μεταποντίοις συγκυρήσαντα. Hæc Metapontinis accidisse scio. iv. 15. οὐ μόντοι ἔ. γε τέλος αἱ συνήμικαι τὰ ἔχθος τὸ ἐς Λακ-

δαμνιόους σφακευράμιον. ix. 37. Haud tamen ad finem usque, [id est, tandem] hoc odium adversus Lacedæmonios casu susceptum ei profuit. συνικύρησι [τὸ τρεῖς] γινίσθαι. ix. 90. Accidit ut [illa clades eodem die] acciperetur. In Stephani codice perperam συνικύρησι legitur. Error est typographicus.

συνικυρεῖν. Ion. pro com. συντυγχάνειν. viii. 136. Incidere in aliquem. Obviam ire. Occurrere alicui. συνικύρησι ἡ τῶν Καλονίδων κατὰ τύχην παραπρωῖσα πῆς. viii. 87. Calyndensium navis [ei] fortuito occurrit. Vel, in eam fortuito incidit. ἐνταῦθα συνικύρησι πῆς ἢ τε Θμισσακλῆος, καὶ ἡ Πολυκρίτου. viii. 92. Valla: Quum interim conflixerunt naves duæ, una Themistoclis, altera Polycriti. Æm. P. Hic naves, una quidem Themistoclis, altera vero Polycriti, sibi invicem occurrunt. Vel, Tunc [duæ] naves, una quidem Themistoclis, altera vero Polycriti sibi vicissim occurrerunt. Gall. melius, *Se rencontrerent*. Quod autem Valla male verterit hoc verbum, inde patet, quia Themistocles et Polycritus non erant hostes: at in eadem Græcorum classe fortiter adversus barbaros pugnabant. Quod ex sequentibus Herodoti verbis aperte colligitur. Sic enim viii. 92. καὶ βόσας [ὁ Πολύκριτος] τὸν Θμισσακλῆα, ἐπεκρτόμησε, ἐς τῶν Αἰγυπτίων τὸν μηδισμὸν ὀνειδίζων. ταῦτα μὲν νυνὶ ἐν ἑμβολῶν ὁ Πολύκριτος ἀπέριψε ἐς τὸν Θμισσακλῆα. Vide et viii. 93.

συνγχεῖν, ἄν. com. Ad animum relatum, confundere, turbare, consternare. ἡ διωτὴς ἀγγελεῖ σφι ἐπιτελθεῖσα συνέχευ οὕτω, ὥστε τοὺς κινῶντας κατιρρήξαντο πάντες. viii. 99. Secundus nuntius, qui ad ipsos repente venit, [eos] adeo consternavit, ut omnes dilacera-

rent [suas] vestes.

συνγχεῖν. V. H. a συγχέω, ἄ, ἄσω. pro quo com. συγχέειν, et συγχάσται. Humo congesta tegere, vel obstruere. τὰς κρήνας συγχέειν. Humo congesta fontes obstruere. iv. 120. [συνγχεῖν τοὺς τάφους. iv. 127.] τὰ ὕδατα συγχάσαντες. Fontibus obstructis. iv. 140. μετανυμικῶς enim hic τὰ ὕδατα, pro τὰς κρήνας posuit Herodotus, contentum pro continente. Vel vertendum, Aquis terra congesta tectis. συγκαχυσμένα. viii. 144. Humo congesta tecta [simulacra, vel obruta.] συγχάσας πάντα. ix. 13. Cum omnia obruisset humo congesta.

συνγχεῖν. com. Concedere. ἡ Συρακουσίοισι ἐόντες Ἀθηναῖοι συγχωρήσομεν τῆς ἡγεμονίας. vii. 161. Si nos, qui sumus Athenienses, imperio Syracusanis cedamus. Imperium Syracusanis concedamus.

συνγχεῖν. Vide χῶσαι.

συνλαβάνειν. com. Percipere. Intelligere. συλλαβὼν τὸ θεοπερίπρον. Oraculo percepto. Oraculo intellecto. iii. 64. τὴν τῶν ἀνδρῶν φωνὴν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. Virorum vocem, linguamque mulieres perceperunt, intellexerunt, didicerunt. iv. 114.

σύλλογος, ὁ. com. Concilio. Concilium. Conventus. Congregatio. Cætus. διαλύσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου. Ex cætu, sive conventu discedere. iii. 73. σύλλογον ἐπέκλητον Περσῶν ἐποίησε. Persas in concilium convocavit. vii. 8. apud iniῖ. v. s. Accersitum Persarum concilium fecit. τὸν σύλλογον τόνδε διέλυσον. Istum consessum dissolve, dimitte. vii. 10. §. 4. σύλλογος ἐγένετο. viii. 74. Consilium coactum est. Concilio coacta est. σύλλογον τῶν ἐπιδωτιῶν ποιησάμενοι. viii. 83. Valla: Cum propugnatorum cætum fecissent. Æ. P. Militum classiariorum, sive propugnato-

rum, concione convocata, vel co-acta. Vel, cum mil. class. sive propug. concionem coegissent, convocassent. *σύλλογον ποιησάμενος πάντες τοῦ στρατοῦ.* viii. 24. Vall. Facto totius exercitus coetu. Æ. P. Convocata totius exercitus concione. Vel, Universo exercitu ad concionem convocato. Vel, Coacta totius exercitus concione. *σύλλογον ἐγένετο.* viii. 74. Concilium habitum est. Concilium factum est. Concio coacta est. viii. 83.

συλλοχίτης, ὁ. Ion. et poet. Ejusdem manipuli, vel cohortis socius. i. 82. ad fin.

συλλυπῆσθαι τι. Cum aliquo dolere. Vulgo, Condolere alicui. Commiserari alicujus vicem. *συλλυπῶμενοι τῷ πάθῃ.* ix. 94. Commiseratione calamitatis illius commoti. Vel, Illam calamitatem commiserantes.

συμβάινειν. Convenire. Consentire. *συνέσταν ἐς ταῦτό.* In idem convenerunt. Inter illos convenit de re eadem : de eadem re consenserunt. i. 13. *ἐς λόγους συνελθόντες συνέσταν, ἄντι.* Cum in colloquium venissent, convenerunt, ut. Inter eos convenit, ut. i. 82. ὁ χρεῖνος τῇ ἡλικίᾳ τοῦ παιδὸς ἰδὲ καὶ συμβαίνειν. Ipsum tempus cum ætate pueri convenire, congruereque videbatur. i. 116. *ἰδίῳ ἰδῖναι εἰ συμβήσονται τοῖσι λόγοις τοῖσι ἐν Μίμφῃ.* Scire cupiens an consentirent cum iis, quæ Memphi dicebantur. ii. 3.

συμβάλλειν. com. Confligere. Conserere manus. Pugnare. ὁ *συμβαλὼν στρατός*. Exercitus, qui [cum hoste] conflixerat. i. 77. *πιζοὶ τοῖσι Πέρσῃσι συμβάλλειν*. Pedites (agitur enim illic de equitibus, qui de equis in terram desiluerant,) cum Persis conflixerunt. i. 80. *συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους*. Commisso prælio vicit Assyrios. i. 103. *οἱ Μῆδοι συμβαλόντες τοῖσι*

Σκύθῃσι. Medi cum Scythis congressi. i. 104. *συμβαλὼν τοῖσι Πέρσῃσι*. Cum Persis congressus. i. 128. *συμβαλὼν οἱ βαβυλωνιοί*. Babylonii conflixerunt. i. 190. *συμβαλὼν Κύρῳ*. Cum Cyro confixit. i. 214. *συμβαλὼν Σύροις ὁ Νεκός*. Necos cum Syris congressus. ii. 159, 169. iv. 58. *συμβαλὼν τοῖσι Αἰγυπτίοις*. iv. 159. *συμβάλλουσιν τοῖσι Βοιωτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι*. v. 77, 119. vi. 109. vii. 212. ix. 41, 61.

συμβάλλειν. com. Conferre. Comparare. *ἄξιός [αὐτῷ] συμβληθῆναι*. Dignus, qui cum eo comparetur. ii. 10. *πρὸς τὸ Εὐβοικὸν συμβαλλόμενος*. Cum Euboico collatus. iii. 95. *οὐδὲ εἰς τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν τυράννων ἄξιός ἐστι Πολυκράτει μάγιστος συμβληθῆναι*. Ne unus quidem ceterorum Græcorum tyrannorum dignus est, qui magnificentia cum Polycrate conferratur. iii. 125, 160. iv. 42, 53. *ὥς εἶναι ταῦτα σμικρὰ μεγάλῳ συμβάλλειν*. Ut liceat hæc parva cum magnis comparare. iv. 99. *συμβάλλειν*. com. Conjicere. Conjecturis aliquid assequi. ii. 10. [dicitur et *συμβάλλεσθαι* pro eodem. *συνέβαλλετο εἶναι τὸν Νεῖλον*. Nilum esse conjiciebat. ii. 33. iii. 68. *συνέβληται μοι ὁδός*. Viam conjecturis assequor. Viam hanc esse conjicio.]

συμβαλλόμενος. Ionice et Attice, *ἀντὶ τοῦ συμβαλλόμενος*, quod com. conjiciens, conjecturis assequens. iii. 68. [Vide *συμβάλλεσθαι*, et *συμβαλλόμενος* hinc deductum. iv. 15.] vii. 24. *συμβαλλόμενος*. vii. 184. pro *συμβαλλόμενος*, particip. aor. 2. med. *συμβαλλόμενος* vero est præsens. temp. vii. 187, 189. viii. 30.

συμβαλλόμενος. Ion. pro com. *συμβαλλόμενος*. Collatus. Comparatus. iii. 95. Vide *συμβαλλειν*.

συμβάλλεσθαι. com. Conferre ad. Adjuvare ad. Prodesse ad aliquid faciendum. *οὐδὲμίᾳ κρήνῃ ἐς πλῆθος οἱ συμβάλλεται*. Nullus fons ad

[aquarum] copiam [majorem habendam] ei confert quidquam. iv. 50.

συμβαλλίσθαι. com. Conjicere. Conjecturis assequi. συμβάλλιστο τὸν Ὀρέστια εἶναι. Orestem esse conjiciebat. i. 68. συμβαλλόμενος. pro com. συμβαλλόμενος. i. 68. ii. 112. τῇδε συμβαλλόμενος. Ita, vel hoc modo conjiciens. iii. 68. iv. 45. ὡς ἔμοι δοκίμυ συμβαλλόμενον. iv. 87. ἐκ εἰχον συμβαλλίσθαι τὸ πρῆγμα. Rem conjicere non poterant. iv. 111. συμβάλλοντο τὸ χερσέριον αὐτὸ τοῦτο εἶναι. Conjecerunt hoc ipsum esse oraculum sibi redditum. v. 1. vi. 80. vii. 42, 143, 184, 187, 189, 209, 239. viii. 94.

συμβαλλίσθαι. com. Conjicere. Conferre. Attice autem vox media vel passiva pro activa, συμβάλλειν. πολλῶν [ποταμῶν] συμβαλλόμενον τὸ σφίγγειν ὕδωρ. Multis fluviis suam aquam conferentibus. iv. 50.

συμβασις, ἡ. com. Comparatio, Conventio. Gallice, *Composition*. *Appointement*. *Accord*. ἀνὺ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς συμβάσεως ἰσχυρεῖ οὐκ ἰδιωτοὶ συμβαίνειν. Sine vehementi necessitate conventiones firmæ permanere, ac durare nequeunt. i. 74. Vel, Pacta conventa firma durare non solent.

συμβεβαίνει. Ion. et poet. pro συμβεβήκειναι, unde συμβεβαίνειναι, sublatο κ, et correpto η, quod in a breve verum est; hinc κατὰ συγκοπήν συμβεβαίνειναι, ideoque παροξυτονῶνται. Nam si κατὰ κρᾶσιν esset formatum, circumflecteretur in penultima. δοκίοντας δὲ πάντα συμβεβαίνειναι. Existimantes omnia jam esse composita, de omnibus compositionem esse factam, de omnibus inter se et illos jam convenisse. iii. 146.

συμβεβάζειν. com. Pacem inter aliquos facere. Conciliare aliquos inter se. Gallice, *Accorder*, ap-

pointer quelques uns. Réconcilier. οἱ συμβεβάζοντες αὐτοῖς, ἵσαν οἶδι. Qui compositionem inter ipsos fecerunt. Qui pacem inter ipsos fecerunt. Qui ipsos in mutuam gratiam, at concordiam reduxerunt, hi fuerunt. i. 74.

συμβόλαιον, ου, τί. com. Signum. Argumentum. Certa rei nota. v. 92. §. 7.

συμβολή, ἥς, ἡ. Ion. et com. Congressus. Conflictus. Prælium. ἰσσωθῆναι τῇ συμβολῇ. Congressu, prælioque victi. i. 66. συμβολῆς γινόμενης. Prælio commisso. i. 74. ἐνίκησαν τῇ συμβολῇ. Prælio commisso vicerunt. Congressu. Consertis manibus hostem superarunt. iv. 159. v. 118. vi. 109. συμβολὴν ἐποίηστο. Congrediebatur. vi. 110, 120. vii. 166. ἐγένετο συμβολή. Prælium commissum est. vii. 210. ix. 42, 45, 46, 51, 66, 70.

συμβολή, ἥς, ἡ. com. Commissura. iv. 10.

συμβουλή, ἥς, ἡ. com. Consilium. ἰδοὺ οἱ καὶ Ἀρτεμισίην ἐπὶ συμβουλὴν μεταπέμψασθαι. viii. 101. Placuit ipsi etiam Artemisiam in consilium, vel ad consilium accersere. ἦσθη τῇ συμβουλῇ Ξέρξης. viii. 103. Eo consilio delectatus est Xerxes.

συμβουλίη, ἥς, ἡ. Ionic. ac H. V. pro com. συμβουλή. Consilium. πάσης συμβουλῆς ἀλογήσας. Omni consilio contemto. iii. 125. ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλῆς χρησέοις ἐργοῖσι ἀμείβομαι. Ut te pro bono consilio bonis factis remunerem. iv. 97. σὺ δέ μιν συμβουλίην ἔνδεξαι. vii. 51. Tu vero meum consilium accipe. ἡ συμβουλίη ἡ ἐς ἡμῶν τείνουσα. Consilium, quod ad nos spectat. vii. 135.

συμμαχία. Ion. pro com. συμμαχία. Societas, quæ belli conjunctis armis gerendi causa fit. Socii ipsi. ἔπαμψιν ἀγγέλλας ἐς τὰς συμμαχίας. pro ἐς τὰς συμμαχοὺς. Legatos misit ad socios. i. 81, 82.

τὸ ἡμισὺ τῆς συμμαχίης. Dimidia sociorum pars. vii. 148.

συμμαχιδόν, οὗ, τό. N. H. et Thucydideum, pro com. αἱ σύμμαχοι. Socii. vi. 9.

συμμένειν. Verbum non commune, sed Herodoti, et Aristotelis, peculiare. Consistere. Permanere. Durare. i. 74. ἀντι ἀναγκαίης ἰσχυρῆς συμβάσεως ἰσχυραὶ οὐκ ἐβόλουσι συμμένειν. Sine vehemēti necessitate conventiones firmæ permanere nequeunt. Vel, Pacta conventa firma durare non solent. Aristotel. τῶν Ἡλικῶν Νικομαχιδὼν πίμπλη cap. 5. eodem modo usurpat.

συμμιγα. Adverbium Herodoteum, pro com. ἀναμίζ, et ἄμα. Promiscue cum. Simul cum. σύμμιγα τῇσι γυναίξιν. Promiscue cum mulieribus. vi. 58.

συμμιζαί τιμι κοινὸν τι πρῆγμα. Herodotea locutio. viii. 58. v. 8. Rem aliquam communem cum aliquo miscere. id est, Rem aliquam cum aliquo communicare. Vel, De re aliqua cum aliquo communicare. Nam utrumque loquendi genus a Cicerone variis in locis usurpatum invenias. Consule Nizolium. Thucydides dicit, ξυγκοινοῦν τι τινί. et τι μετὰ τινὸς κοινοῦσθαι. Vide nostrum Græcol. indicem.

συμμιόσγειν. Ion. et poet. pro com. συμμιγνύναι. Commiscere. Miscere cum. Insinuare in cœtum, gratiam, familiaritatem, alicujus. συμμιόσγων ἐνὶ ἐκάστῳ, ubi accus. ἑαυτὸν sub. vel Ἀττικῶς activum pro pass. συμμιόσγιμος, est accipiendum. Se cum uno quoque miscens. In unius cujusque bonam gratiam, et familiaritatem se insinuans. i. 123. συμμιόσγων τῇ ναυμαχίῃ. pro συμμιγνυμένῳ. Cum navali prælio manus conseruissent. Cum prælium navale commisissent. i. 166. ποταμὸς ῥῶν συμμιόσγεται τῷ Ἰστρο. Fluvius flu-

ens cum Istro commiscetur. iv. 49. συμμιόσγεσθαι τῷ Ἰστρο. iv. 50, 53. τῇ συμμίχθῃ. Cum qua mixtus est. Cum qua congressus est. iv. 114. συμμιζαντες τὰ στρατόπεδα. Commixtis, conjunctisque castris. ibid. συμμιόσγουσι ἀνδρὶ πορφυρεῷ. Cum homine purpurario colloquuntur. vel, cum hom. pur. contrahunt. vel, habito colloquio paciscuntur. iv. 151.

συμμιόσγειν, vel συμμιζαί τινί. Cum aliquo colloqui. Cum aliquo coram agere. ἐς τὴν Σικελίαν ἀπικίατο ἄγγελοι ἀπὸ τῶν συμμάχων συμμιζοντες Γέλωνι. vii. 153. In Siciliam Legati venerunt a sociis missi, cum Gelone acturi. συμμιζοντες autem Attice dictum, pro συμμιχθισόμενοι, activum pro passivo. Vel est ἔλλυψις accusativi casus ἑαυτοῦς, qui ad personam refertur. Sic ipsum συμμιόσγειν est accipiendum. ἐβόλων σφι συμμιζαί. viii. 67. Cum ipsis colloqui volens. βέλων αὐτῷ συμμιζαί. viii. 79.

συμμιόσγειν. Ion. et poet. ad res bellicas relatum, pro com. συμμιγνύναι. subauditur autem accusat. personæ, vel activum Attice pro passivo sumitur. Manus conserere. Configere. Pugnare. οἱ Μῆδοι Πέρσῃσι συνίμωγον. Medi cum Persis manus conseruerunt, confixerunt. i. 127. ἐκότε συμμιόσγειν ταῖσι Ἕλλησι. ii. 120. συνίμωγον ἀλλήλοισι. Inter se manus conseruerunt. iii. 78. συμμιόσγειμεν ἂν ἐς μάχην ἡμῖν. Vobiscum manus in prælio conseremus. iv. 127. vi. 11, 14. vii. 85. συνίμωγον ταῖσι Ἕλλησι. vii. 211, 226. viii. 16, 84. ix. 48.

συμπέπτειν. Ion. pro com. συμβαίνειν. Accidere. Contingere. Vide συμπτέπειν. i. 82. συνέπτει γὰρ καὶ τὸν ἐσιγμένον τὴν κεφαλὴν ἀπὶ χθαβί. Contigit enim ut et ille, qui caput notis compunctum habebat, veniret. v. 35. Ἀριστάρχῃ

ταῦτα πάντα συνέπιπτε. Hæc omnia Aristagoræ contigerunt. v. 36. συνέπιπτε ὥς ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας. viii. 15. Accidit ut iisdem diebus hæc navalia prælia committerentur. συνέπιπτε δὲ τοιοῦτον, ὥς. viii. 132. Accidit autem huiusmodi [re, i. e. ob huiusmodi rem,] ut, &c. συνέπιπτε ὥς ὁμοῦ σφίον γίνεσθαι τὴν κατάτασιν. viii. 141. Valla: Contigit ut concioni adessent Lacedæmonii. v. s. Accidit ut ipso- rum [Lacedæmoniorum] concio simul fieret. i. e. ut ipsi quoque Lacedæmonii tunc illi concioni adessent. Εἰ καὶ τότε τῆς αὐτῆς ἡμέρης συνεπιπτώσης, τοῦ τι ἐν Πλαταιῇσι, καὶ τοῦ ἐν Μυκάλῃ μέλλοντος ἵσθαι τράματος, φήμη τοῖσι "Ἑλλήσι τοῖσι ταύτῃ ἰσαπίετο. ix. 100. Valla videtur legisse συνεπιπτότος τῆ- τι ἐν Πλατ. vel, συνεπιπτότος, &c. Vertit enim, Etsi tunc eodem die contigit utraque clades, ea, quæ ad Platæas accepta, et quæ ad Mycalen accipienda erat, fama quæ huc ad Græcos venit. Æ. P. Siquidem et tunc, cum idem [prælii committendi] dies [utrisque, Græcis, Persisque] contigisset, cumque illa clades, quæ ad Platæas, et illa, quæ ad Mycalen [accepta est,] esset accipienda, fama ad Græcos, qui illic [ad Mycalen, erant, ex agro Platæensi, eodem die] pervenit. Hic Herodoti locus videtur obscurior. Idem tamen hæc valent, ac si dixisset, Καὶ γὰρ τῆς αὐτῆς ἡμέρης τῆς ποιηθησομένης μάχης, ἀμφοτέροις, τοῖς "Ἑλλήσι, καὶ τοῖς Πέρσαις συνεπιπτώσης, ἢ τε συνεπιπτόσης. πῶς; τῆτι ἐν Πλαταιῇσι, &c. ταύτῃ. ἐν τῇ Μυκάλῃ. ἰσαπίετο. τῆς αὐτῆς ἡμέρης ἐκ τῆς Πλαταιίδος. Vide ix. 101. ἕτερον συνέπιπτε γινόμενον. ibid. Alterum fieri contigit.

συνέπιπτεν varie sumtum. συνεπιπτεν ἀσιτήσι. Incidere in inedia- am. Inedia premi, mæcerari, con-

fici. iii. 52. συνεπιπτεν τοῖς πηγήμασι. Rebus convenire. Cum rebus congruere. Rebus consensaneum esse. vii. 151.

συνέπιπτεν ἐς νίκην. ix. 55. In rixas incidere. In contentionem venire,

συνπλέειν. et συμπλέεσθαι. com. Ad res bellicas relatum. Manus conserere. Confligere. Συμπλεκέντος Γωβρύου τῷ μάγῳ. Cum Gobrias manus cum mago conseruisset, vel conserere cœpisset. iii. 78.

συνπληθεῖν. Ion. et poet. pro com. συμπληροῦν. Complere. Implere. Augere multum. Οὗτοι οἱ ποταμοὶ συμπληθεύουσι αὐτόν. Hi fluvii ipsum augment. iv. 48. συμπληθεῖν. Multum auget. iv. 50.

σύνπλοος, ὁ. com. Navigationis socius. ii. 115. iii. 41. V. Hom. 17.

συνπρόκτωρ, εὖρος, ὁ. Ion. et poet. pro com. συλλήπτωρ. Adjutor. vi. 125.

συνφέρειν. com. Conducere. Expedire. Prodesse. πειθαμένιοι, ἄμεινοι συνίστασθαι. Obtemperantibus, melius rem cessuram [dixit.] iv. 15. v. 82, 114. τὸ καὶ συνήνεικε ποιησάσθαι. viii. 87. Quod etiam ei profuit fecisse, Οὐ μὲν τοι ἔς γε τέλος συνήνεικε οἱ τὸ ἔχθος. ix. 37. Haud tamen ad finem usque, [i. e. tandem] hoc odium ei profuit.

συνφέρειν. Ad tributorum collationem relatum. ἐς τὸντὸν συνφέροντες, δημόσια τάλαντα ἀπαγίνον. In idem conferentes, idem tributum cum aliis conferentes, 200 talenta afferebant. iii. 92.

συνφέρειν apud Herodotum interdum accipitur pro συμβάλλειν, i. e. Conjicere. Conjecturis assequi. συνεφέρεται αὐτὸς ἦναι, τὸν οἱ "Ἑλλήνις αἰδοῦσι. Conjicitur idem esse cum illo, quem Græci celebrant. ii. 79. Valla et Stephanus vim hujus verbi jam nec intellexisse, c c

nec expressisse fideliter videntur. Consule pag. Lat. versionis. 52. in ed. Steph.

συμφέριν, et συμφέρισθαι, pro συμβαίνειν. Accidere. Evenire. Frequentissimum legitur apud Herodotum. Vide συνηύχθη.

συμφέρισθαι κακῶ. Herodotea locutio. In malum incidere. ὡς συνέισθαι μετὰ κακῶ. Valla: Tanquam occursurus magno malo. vi. 50. quod bene. Nam alludit ad nomen cujusdam, qui Græce Κεῖς, Latine *Aries*, vocabatur, cui Cleomenes suadebat ut cornua ferro muniret, quod magno malo esset occursurus.

συμφέρισθαι. com. Consentire. Gall. *Consentir*. S'accorder avec quelqu'un. οὐδαμοῖσι ἄλλοις συμφέρονται ἀνθρώπων. Cum nullis aliis hominibus consentiunt. i. 173. Hunc locum nec Latin. interpret, nec Steph. ejus corrector, satis fideliter est interpretatus.

εἰ μὴ συμφερίατο. Nisi consenserint. Nisi inter illos convenerit. i. 196. ὤρεο οὐδὲ τοῦτους τοῖσι "Ἐλλήσιν συμφερομένοις. Comperi ne

hos quidem cum Græcis consentire. ii. 44. συμφέρονται τῷδε, [ἔχου κατὰ τῷδε,] Αἰγύπτιος Λακεδαιμονίοις. Ægyptii cum Lacedæmoniis hac in re consentiunt.

ii. 80. τῷδε οὐδαμοῖσι συμφέρονται. In hoc cum nullis consentiunt.

ibid. οὐδὲ οὗτος συμφέρεται περὶ τῆς χώρας ταύτης Σκύθῃσι. Ne hic quidem cum Scythiis de hac regione consentit. iv. 13. Οὐκ ἂν δυναίμεθα ἐκείνοις συμφέρισθαι. Cum

illis consentire non possemus. Nobis cum illis convenire non posset. Gallice melius hæc ita redderentur, *Nous ne saurions*

nous accorder avec elles. iv. 114. συμφέρονται Θηραῖσι Κυρηναίοις. Theræi cum Cyrenæis consentiunt. iv. 154. συμφέρονται οὗτοι τῷδε [pro κατὰ τῷδε,] τοῖσι Πέρσῃσι. In hac re isti cum Per-

sis consentiunt. vi. 59, 60.

συμφέρισθαι τινι παλιγκάτως. Herodotea locutio. Irasci alicui. Infensum esse alicui. Iras in aliquem exercere. v. s. Ferri cum aliquo iracunde. Aliquem iracunde tractare. Dicitur enim hoc, ut et τὸ προσφέρισθαι τινι, Uti aliquo. Aliquem aliquo modo tractare. Sed pro adverbiorum varietate, et qualitate, quæ additur, varie sunt significationes. Exempli gratia, προσφέρισθαι τινι φιλανθρώπως. Aliquem humaniter tractare. προσφέρισθαι πολεμικῶς. Hostiliter tractare. [ἡ Πυθίᾳ] τοῖσι Θηραίοις συνεφέρετο παλιγκάτως. iv. 156. Pythia Theræis graviter irata erat. Iras in eos exercebat. Iracunde, ac duriter, eos tractabat. Valla vertit, Theræis male continebat. Quare τὸ συμφέρισθαι sumit impersonaliter pro συμβαίνειν. quod non temere dammandum. nam τὸ συμφέρισθαι sæpissime pro συμβαίνειν reperitur, cum apud alios, tum apud Herodotum. Vide συνηύχθη. Ne longius abeamus, in hoc ipso lib. iv. 157. manifestum hujus significationis exemplum. Οὐδὲν χρηστὸν σφὶ συνεφέρετο. Nihil boni ipsis continebat. Valla nimis liberam interpretationem hic etiam habet. Quum (inquit) nihilo melius secum ageretur.

συμφοραίνων. V. H. quod in vulgaris Lexicis non exstat. Idem autem valet ac τὸ τὴν ἑαυτοῦ, ἢ καὶ ἑτέρου συμφορὰν θρηνῆν, καὶ κλαῖν. id est, Suam, vel etiam alterius calamitatem lugere, et deplorare. ὁ δὲ, ὡς ἔκαστος, ἰσυμφορῇ. V. Hom. 14. Ille vero, cum [hæc] audisset, suam calamitatem deploravit. Sic autem formatur, συμφοραίνω. μ. συμφοραῖνῶ. ἀόρ. α. act. com. ἰσυμφοραῖνα. Attice vero, versa α in η, ἰσυμφορῆνα, ας, ε. In vulg. Lex. legitur φοραίνω. Fero. Sed nullius auctoritate confirmatur, nec ad

rem praesentem facit. Hoc enim verbum ἀπὸ τῆς συμφορᾶς est deductum. Quid vero proprie significet συμφορὰ, et varias hujus vocis significationes, apud Suidam lege.

συμφορεῖν, ἴν. Ion. et poet. pro com. συμφέρειν. Conferre. Comportare. Congerere. Coacervare. συμφορήσας ἐς ὄρυγμα [τὰς ἰσθῆτας] κατίκαι. Vestes in fossam comportatas cremavit. v. 92. §. 7.

συμφορὴ, ἥς, ἡ. Ion. pro com. συμφορά. Calamitas. Adversa fortuna. συμφορὴν ὡς κουφότατα φέρειν. Calamitatem, vel adversam fortunam, quam levissime ferre. i. 35. συμφορῇ πεπληγμένος. Calamitate percussus, afflictus. i. 41. συμφορῇ κεχερμένον. Qui adversam fortunam est passus. Qui cladem aliquam accepit. Qui in adversam fortunam incidit. i. 42. συμφορὴν ποιησάμενοι μεγάλην. In magnam calamitatem ducentes. Hoc magnæ calamitati tribuentes. i. 83, 216. συμφορῇ ἐχεῖτο. Jacturae molestia afficiebatur. iii. 41. συμφορῇ μεγάλη διαχρίνεται. Magna calamitate afficiuntur. Magno damno afficiuntur. iii. 117. κάρτα συμφορὴν μεγάλην ἐποίησαντο. Valde magnam calamitatem duxerunt. iv. 79. ἀγνοοῦντες τὰς συμφορὰς οἱ Θεραῖοι. Theræi calamitates ignorantes. Suarum calamitatum causam ignorantes. iv. 156. συμφορὴν μεγάλην ποιοῦνται. Magnam calamitatem esse ducunt. v. 5, 35. vii. 117. viii. 10, 69, 100. συμφορὴν τὸ εἶδος αὐτῆς ποιοῦντες. Ejus deformitatem calamitatem ducentes, ac iniquo animo ferentes. vi. 61. ἐπὶ συμφορὴν ἐπίπτοι ἀνιέλκτον. Incidit in calamitatem non voluntariam, i.e. inopinatam, inexpectatam, insperatam. vii. 88. Valla vertit, Insciens incidit. &c. συμφορῇ χρεῖσθαι πρὸς τὰ μέγιστα. viii. 20. ἀντὶ τοῦ, μέγιστη συμ. χ. Maxima cala-

mitate affici. In maximam calamitatem incidere. συμφορὴν ἰποιῦντο μεγάλην. ix. 77.

συμφορήσαντες χρεῖματα. ix. 81. Comportatis pecuniis. Pecuniis in unum locum comportatis. συμφορεῖν τὰ ὅσια ἐς ἓνα χῶρον. ix. 83. Ossa comportarant in unum locum.

σύμφορος, ὁ καὶ ἡ. com. Utilis. Commodus. (ἀσύμφορος. ὁ ἥμισυ ἡμῖν σύμφορὸν ἐστὶ. viii. 60.) Quod minime nobis est utile. Quod nobis minime conducit.

συμρίβω, ᾧ. Ion. pro com. συνδιατρέβω. Contero. Conturbo. Res aliquas ita confundo, ut nulla earum appareant vestigia. Vide Suidam. συμψήσας ἵππον, vertit συντρέψας. et affert hunc Herodoti locum, qui exstat i. 189. Sed illic τὸ συμψήσας significat potius violenter contorquens, secumque trahens.

συνάγγελος, ου, ὁ. N. H. Socius aliqujus, qui aliquo nuntius mittitur. Legationis socius. τὸν συνάγγιλον αὐτοῦ ἀπαθανῖν. vii. 230. Eum, qui cum ipso nuntius missus fuerat, obiisse [dicunt.]

συναιρέτω tam nominum, quam verborum lones non raro delectantur. πλείνας, pro πλείους, εἴτε πλείους, καὶ πλείους dicentes, i.e. Plures. i. 1. τὸννομα, pro τὸ ὄνομα. i. 2. οἰκειῖνται, pro οἰκισθῆναι. i. 4. ἀμείψας, pro ἀναδοῦσας. i. 8. θάρσει, pro θάρσει non contracto. i. 9. φοβοῦ, pro φοβοῦ, hocque pro φοβέου. ibid. πειράμενον, ἐκ τοῦ πειράμενον. ibid. ἀνίσωσι, pro ἀνιόωσι. i. 10. ἰώρα, non ἰώραι. i. 11. ἰποιῦντο, pro ἰποιῖντο. i. 13. ἐσᾶσι. ex ἐσάσαι per contractionem. hoc vero ex ἐσάκασι. sublato κ Ionice. i. 14, 51. βιάμενον, a βιάομενον. i. 19. ὀρμάσθαι. i. 24. σῶς ἐκ τοῦ σῶος. ibid. ἦ, pro ἰώρ. i. 27. (ut dicit. i. 10. et i. 77.) τοῦττερον, pro τὸ ἕτερον. i. 32. οὔττερος, pro com. ὁ ἕτερος, quod utrumque legitur.

i. 34. τοῦμοῦ, pro τοῦ ἱμοῦ. Mei.
i. 41. ἀπιπυρᾶτο. i. 46. ἄλλοι, pro
οἱ ἄλλοι. i. 48. ἐνέσας, pro ἐνέη-
σας. i. 68. ἐνέωτο, pro ἐνιόητο. i.
77. Et multa alia hujusmodi,
quæ suo loco vide.

συναλίζειν. Ion. et com. Congre-
gare. συηλίζοντο. Congregaban-
tur. i. 62. Vide ἀλίζειν. συναλί-
σαντα. ii. 111. συναλισθέντας. Con-
gregatos. v. 15. συηλίζοντο. v.
102. συναλίσας τοὺς αὐτοὺς. vii.
13.

συνάμορος, ὁ καὶ ἡ. vel συνάμορος. N.
Herodoteum, ut et συναμωρεῖν ver-
bum Herodoto peculiare, de quo
suo loco. Alii tamen σινάμορος,
per ι, et ο, scribendum censent.
Eustath. et Suidam consule. Qui
maleficio afficit. Qui vastat. Ma-
leficus. Vastator. τῶν ἰαυτῶ συνά-
μορον. Rerum suarum vastatorem,
destructorem. v. 92. §. 6.

συναμώτερος. Et in plurali, συναμ-
ώτεροι. com. Uterque simul.
i. 147. iii. 97. viii. 46. Simul
ambo.

συναμωρεῖν, ἤν. Herodoteum ver-
bum, pro com. βλάπτειν. κακοῦν.
δηοῦν. φθείρειν. Lædere. Vastare.
Maleficio afficere. Ἑλλάδος μη-
διμὴν πόλιν συναμωρεῖν. Nullam
Græciæ civitatem maleficio af-
ficere. i. 152. Sunt tamen qui
συναμωρεῖν per ι scribendum pu-
tent. Consule σινάμορον apud Sui-
dam. Herod. ipse lib. viii. 35.
sic habet scriptum, πάντα ἰσινω-
μάριον. Omnia vastabant.

συνάπας, αὐτος, ὁ. N. H. Simul
omnis. Universus. τοῖσι συνάπα-
σι ἄλλοισι. Ceteris universis. v.
40.

συναπιστάτο. Si codex sanus est,
hoc Ionice dictum, pro com.
συναφίσαντο. Quod observandum
propter ὡς præcedens. Jam enim
τὸ ὡς cum imperfecto junctum
dices, cum frequentius occurrat
cum optativo, vel subjunctivo,
non raro etiam cum futuri indi-

cativo, caussam finalem, ut ap-
pellatur, significans. ὡς ἂν ἐκόντις
αὐτῷ οἱ Μιλήσιοι συναπιστάτο. Ut
Milesii secum ultro deficerent
[a rege Persarum.] v. 37. Sed
suspiscor legendum potius συναπι-
σάϊατο, pro συναφίσαντο. quod Ἴωνι-
κῶς dictum. Error autem natus
videtur ex ipsa pronuntiandi ra-
tione, quam plerique vel doctissi-
mi viri suavitatis gratia sequun-
tur, nullum discrimen statuantes
inter ι simplex et αι diphthon-
gum. Quoties enim utrumque
scribitur, toties manifestum utri-
usque discrimen apparet. Vide
ἱπανισαΐατο.

συνάπτειν πόλεμον. Bellum movere
adversus aliquem. i. 18. Bellum
conflare. Pro eodem dicitur et
νίκας συνάπτειν. q. d. controversi-
am certamenque conflare. ὅτι μοι
πρὸς Καρχηδονίους νίκας συνήπτο. vii.
158. Cum mihi bellum contra
Carthaginienses esset conflatum.
Vel, Cum bellum gererem cum
Carthaginiensibus.

συνάπτειν. Configere. Manus con-
serere. Est ἔλλαψις nominis τὰς
χείρας. μιλλόντων συνάπτειν. Cum
manus essent conserturi. iv. 80.
μιλλόντων συνάψιν τὰ τραπέζια ἐς
μάχην. Cum castra, vel copias, ad
prælium faciendum essent com-
missuri. v. 75.

συνάπτειν. com. Conjunctum esse.
Contiguum esse. i. 98.

συναράσσειν. com. Collidere. Con-
tundere. Confringere. συναρα-
χθέντων τῶν πλοίων. vii. 170. Valla:
Laceratis navibus. Æ. P. Colli-
sis, vel confractis, navibus.

συνάχθισταί τιμι. com. Cum ali-
quo dolere. Vulgo dicitur, Alicui
condolere. Πιεζόμενοις ἡμῖν συνα-
χθόμεθα. viii. 142. Vobiscum do-
lemus pressis. id est, Vestram vi-
cem dolemus, qui [sic ab hoste]
premamini.

συνδιακινδυνεύειν. com. Cum ali-
quo periclitari, periculum sub-

ire. Ejusdem periculisocium esse. vii. 220.

συνδιαφέρειν τί τινι. Aliquem in re aliqua ferenda, et toleranda, juvare. οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοις τὸν πόλεμον συνδιήνικαν. Milesii Chios in bello gerendo adjuverunt. i. 18. v. 99. Est autem metaphora sumta ab iis, qui aliquem in aliquo onere ferendo juvant. pro eodem **συνανύμω**s dicitur, τὸν πόλεμόν τινι **συνεπιλάφρυνιν**. i. 18. Aliquem in bello gerendo sublevare. Bellum enim onus est gravissimum. **προθύμω**s **συνδιαφέρουσι** τὸν πόλεμον. Bellum alacriter nobiscum tolerant, vel administrant. v. 79.

συνδιαχυρίζω. V. H. Contrucidare. Cum aliquo trucidare. Vide vulgata Lexica in **διαχυρίζομαι**. τὰ λοιπὰ **συνδιαχυρίζω**. ix. 103. Reliquias [hostium, reliquos hostes] contrucidarunt.

συνδούμενος. ὁ **συνδιόμεινος**. ὁ **συνδισμεύμενος**. Qui colligatus, vel vinctus est cum aliquo. Οἱ **συνδούμενοι** Κροίσῳ. Ctesias Pers. 4. Qui cum Croeso vincti erant.

συνιλιῶν. V. H. Convolvare. Colligare. (**διεξιλιόσιν**.) iv. 67.

συνιλιῶν. Herodoteum verbum. Cogere. Congregare. Compellere in aliquem locum, et in eo includere, sive concludere. **συνέιλησαν** ἐς τὴν ἀκρόπολιν τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα. Uxores liberosque in arcem coegerunt. i. 176. ἐς τοὺς πλοσσοῖκους **συνιλιήσας**. Cum in navium stationes, sive navalia, compulisset [omnes.] iii. 45.

συνενίκαιεν. Ion. et poet. 3. plur. opt. modi aor. 1. act. a **συνενίκα**, pro **συνέφερον**. Contulissent. vii. 152. ut **τύψαν**.

συνεπρήξαντο. Vide simplex **πρήσσειν**, et **πρήσσειν**. vii. 169.

συνέπαινος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Consentiens. Comprobans. Qui consentit. Qui rem aliquam comprobatur. **συνέπαινοί** ἐῖσι τῷ πεποιμένῳ. Comprobant id, quod factum est. iii. 119.

συνέπαινοι ἴσαν οἱ Πέρσαι. Persæ consenserunt. Hæc comprobaverunt. v. 20. **διὺ τοῖτοισι καὶ τὸν βασιλῆα συνέπαινον γίνεσθαι.** Oportet et ipsum regem ista comprobare. v. 31. **συνέπαινος ἔγινετο.** v. 32.

συνεπάψασθαι. Ion. pro com. **συνεφάψασθαι**. Simul attingere. Simul suscipere. Simul persequi. Simul aggredi. τοῦ βαρβαρικῆς στρατοῦ **συνεπάψασθαι**. Barbaricum exercitum mecum aggredi. vii. 158.

συνεπιλάφρυνιν. Simul levare. Levare aliquem in aliquo onere ferendo. Aliquem juvare ita ut onus ejus levemus. Τοῖσι Μιλήσιοι οὐδαμῶς ἴσων τὸν πόλεμον **συνεπιλάφρυνον**. Nulli de Ionibus Milesios adjuverunt, ut bellum simul administrarent, et eos ejus onere levarent. In bello Milesios non sublevarunt. i. 18. quod infra dicitur **συνανύμω**s, οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοις τὸν πόλεμον **συνδιήνικαν**. παρὰ τὸ **συνδιαφέρειν**. aor. 1. Ion. et poet. **συνδιήνικα**.

συνεπιπτάκει ἔρις ἔσσα πρὸς Ἀργεῖους περὶ χώρας Θυρέης. Inciderat, [acciderat Spartanis] contentio cum Argivis de agro Thyreatico. i. 82. Vide **συνπίπτειν**.

συνεπισπόμενοι, συνέπιπτοι ἐς τὸ τῆχος. ix. 102. Simul [eos] sequentes, in munitiones simul irruerunt.

συνέσπισθαι. Ion. et poet. pro com. **συνέπισθαι**. **συνακολουθεῖν**. Una sequi. Simul sequi. Comitari. **συνέσπιτο** Δαρεῖ. Dorieum comitabatur. v. 47.

συνέσασαν τοιοῦτον πόνον. Herodotea locutio. vii. 74. In hoc labore constituti vel occupati erant.

συνεσιῶσα μάχη. Ion. pro com. **μάχη** ἐτι **ποιουμένη**. Prælium, quod adhuc committitur. **μάχης** **συνεσιῶσης**. Dum prælium adhuc committeretur. Inter pugnandum. i. 74. Et **σύσας**. ipse conflictus, et prælium quod inter aliquos com-

mittitur. vii. 167. Vel etiam hæc de stataria pugna dici possunt, quæ collato pede committitur. Vide *σύσσις*.

συνιστάτης λιμῷ. Herodoteum loquendi genus. vii. 170. Valla: Fame enecti. Æ. P. Qui fame premuntur. q. d. qui cum fame sunt constituti. Vel, Qui in fame sunt constituti. Οὐ δυναμένους οὔτε ἔλϋν, οὔτε παραμένειν, λιμῷ συνιστάτης, ἀπολιπόντας ὀχισθαι. id est, Cum neque possent [urbem obsessam] capere, neque [diutius ibi] permanere, quod fame premerentur, [ita demum aiunt eos ea urbe] relicta discessisse. λιμῷ συσάντας, καὶ καμάτω. ix. 89. Fame et labore confectos.

συνισήκει. 3. pers. sing. plusquamperf. act. pro com. *συνισήκει*. Peculiari quodam modo positum apud Herodotum, pro Perstitit, Duravit, Perseveravit. Τῷτο δὲ συνισήκει μέχρι οὗ οἱ σὺν Ἐπιάτῃ παραγίνονται. vii. 225. Valla: Eo usque perstiterint, dum ii, qui cum Epialte erant, adfuere. Æ. P. Hoc autem [certamen] duravit ad id usque tempus, quo, qui cum Epialte erant, advenerunt. Vel, Duravit donec Epialtæ socii advenissent, adfuissent.

συνιστηκυῖαι γυνῶμαι. vii. 142. Sententiæ constantes, quæ firmæ sunt, neque variæ, neque fluctuantes. Valla, perplexæ. Sed Herodoti mentem non videtur intellexisse. Vide γυνῶμαι πολλὰ in voce γυνῶμη.

συνισίη, ης, ἡ. N. H. Convivium. vi. 128.

συνισχίως. Ion. pro com. *συνισχῶς*. i. 67. Assidue. Frequenter. vii. 16. prope fin.

συνιδίηται. Verbum Ion. formatum a tertia singul. perfect. pass. Attic. *συνιδῆται*, quod a *συνιδῆν*. ᾶ. μ. *συνιδῆσθαι*. perf. act. *συνιδῆκα*. pass. com. *συνιδῆμαι*. *συνιδῆσθαι*, *συνιδῆται*. Attice *συνιδῆται*,

versa u diphthongo in η, et Attice, ac Ion. sublato i subscripto, *συνιδῆται*, et posteriore η in ια Ionic. dissoluto, *συνιδιᾶται*. In vulgatis Lexicis Græco-latinis mentio fit hujus verbi, quod Herodoto tribuitur: sed locus ita legitur, *συνιδιᾶται τούτοις*. Hos experti estis. Hos cognovistis. Herodot. Verum neque liber Herodoti notatur, neque locus integer sanusque affertur, neque formatio demonstratur, neque verbi vis indicatur. *συνιδῆν*, sive *παρασκαμένως*, καὶ Ἀττικῶς, *συνιδῆν τι τινί*, significat, alicui rei alicujus esse conscium. *συνανύμως* vero dicitur, *τὶ συνιδῆσθαι τινί*. Quod barbari barbare dicerent, Aliquid conscribi alicui. Sed hæc ad verbum Latine, ac eleganter, exprimi nequeunt. Καὶ ὑμῖν μὲν ἰούσι Περσῶν ἀπίροισι, πολλοὶ ἔκ γε ἡμῶν ἐγένετο συγγράμη, ἱπαινούστων τούτους, τοῖσι τι καὶ συνιδιᾶται. ix. 58. Valla: Ceterum vobis Persarum inexpertis, sanequam ignoscebam, laudantibus istos vobis expertos. Æ. P. Et vobis quidem, qui Persarum estis imperiti, magna a me saltem venia dabatur, Laudantibus hos, quibus alicujus [præclari facinoris] essetis conscii. Vel, Ac vobis quidem, qui nullum Persarum periculum fecistis, ego facile ignoscebam, Laudantibus istos [Lacedæmonios,] quod fortasse aliquid [ab ipsis præclare factum] sciretis. [quod aliquod præclarum facinus ab ipsis editum sciretis.] Obiter autem observandum in Herodoti Græco textu pro vitioso vocabulo πολλοί, scribendum πολλή. Illud vero ἱπαινούστων dictum, mutata constructione, pro ἱπαινούσι, quod cum ὑμῖν ἰούσι præcedentibus est conjungendum, vobis, inquam, hos laudantibus. Videtur igitur ἀνακάλυπτον esse.

δυναμίχθη. Ion. pro com. *συνίδη*.

Accidit. a verbo *συνίεμ*, cujus aor. 1. act. Ion. et poet. est *συνήνικα*, a *συνήνικω*. pass. perfectum *συνήνικμαι*, et inserto *ι*, *συνήνικμαι*, a *συνήνω*. unde Ion. *συνήνω*, *ξω*. aorist. 1. pass. *ἠνέχθη*. *ἠνέχθη*. *συνήνικθη*. vel a *συνήνικω*, *συνήνικω*. Ion. Impersonaliter tamen accipitur quum significat aliquid accidere, vel accidisse. Sic hoc loco sumendum. *συνήνικθη* τὶ τοῖονδε γίνεσθαι πρῆγμα. Accidit ut quaedam hujusmodi res fieret. Quidam hujusmodi accidit. i. 19. Pro eodem dicitur et *συνήνικα*. καὶ ποτὶ συνήνικα ἰλῦν οφίως μηδὲν. Et semel accidit ut illi nihil cape- rent. i. 73. *συνήνικα γίνεσθαι*. Accidit ut fieret. i. 74. *συνήνικθῆναι* δὲ οἱ τυφλὸν γίνεσθαι. Ei autem accidis- se ut cæcus fieret. ii. 111. *συνήνικα* ἄλλο τι τοιοῦτον πρῆγμα γίνεσθαι. iii. 4, 10, 14, 42. *συνήνικα* ὅτε καὶ ὑμεῖς εἰδέναι. Accidit ut vos quo- que [hoc] sciretis. iii. 71, 129, 133. *οὐδὲν χερσὶν οφί συνίεστο*. Nihil boni ipsis contingebat. iv. 157. *Δαρσίον συνήνικα ἐπιθυμῆσαι*. Dario accidit ut cuperet. v. 12. *πρῆγμα τοιοῦτον συνήνικθη γίνεσθαι*. v. 33. *τοιοῦτον τι ξυνήνικα γίνεσθαι*. vi. 23. *συνήνικθη γίνεσθαι*. vi. 86. §. 1. *συνήνικθῆναι* οἱ. Ei accidis- se. ibid. *συνήνικα θάύμα γίνεσθαι*. vi. 117. vii. 4, 10. §. 2. *ξυνήνικα ἀπο- θανῶν*. Accidit ut moreretur. vii. 117, 133. *ἔμελλε τοιοῦτό οφί συνί- σθαι*. οἷόν περ ἀπίσθη. viii. 86. Val- la: Ut non ab re fuerit talem eis rem contingere, qualis contigit. Æ. P. Futurum erat ut ipsis id accideret, quod accidit. Vel, Id ipsis eventurum erat, quod etiam evenit. *τοιοῦτο αὐτῇ συνήνικα γίνε- σθαι*. viii. 88. *συνήνικα* ὅν οὕτω. viii. 90. Sic igitur accidit. τὰ ἄλ- λα αὐτῇ συνήνικα ἐς εὐτυχίαν γινό- μενα. viii. 88. Cetera ipsi prospere cesserunt. v. s. Cetera ipsi ad felicitatem evenerunt. id est, feli- citer successerunt.

συνήνικα, ἰ καὶ ἡ. Ion. et poet. Con- tactus. Umbrosus. Opacus. Con- situs. Obsitus. Refertus. *οὐρεα* *νιφάσι συνήνικα*. vii. 111. Montes nivibus obsiti, et contacti. Ibi- dem, *ἔρεα Ἰθσὶ παταίῃσι συνήνικα*. Montes omnigenis arboribus, om- nigena arborum materia, con- siti, obsiti, referti. Vide verbum *ἐρέφω* apud Eustath. et alios.

σύνθετον. ἐκ *συνθέτου*. Ex composito. iii. 86.

σύνθημα, τος, τό. com. Composi- tum. Constitutum. Virgil. Æn. ii. v. 128, 129. Composito, ad- verbialiter. Vix tandem magnis Ithaci clamoribus actus Composi- to rumpit vocem. Livius ex composito. quod Græci dicunt ἀπὸ *συνθήματος*. v. 74. vi. 121. dicitur ἐκ *συνθήματος*.

σύνθημα, τος, τό. com. Signum, quod ex composito alicui datur. τὸ σύνθημά οφί ἔμελλε φανῆσθαι παρὰ τῶν περιπλέοντων. viii. 7. Sig- num ex composito, vel, de quo inter ipsos convenerat, ipsis appariturum erat, i. e. manifeste dandum erat ab illis, qui navibus circumvehebantur.

συνθήματος Ἥβης μνησθῆναι. ix. 98. Tesseræ Hebes recordari id est, Tesseræ, quæ nomen Hebes ha- bet.

συνίζω. Ion. et poet. pro com. *συνίζομαι*. Considerare. οὐδ' ἀρχαιρι- σίη *συνίζω*. vi. 58. Nec magistra- tus considet. Nec ullus est ma- gistratuum consessus. Gallice, *On ne fait*, vel, *On ne tient*, *un- cunes assises de magistrat*.

συνίαναι. Convenire. Contrahi. Col- ligi. τῶν χρημάτων αὐτόθεν *συνιόντων*. Pecuniis, quæ illinc colligeban- tur. i. 64.

συνίαναι. com. Intelligere. Perci- pere. *συνίαντα* τοῦτο. Cum hoc intel- lexisset, cognovisset. i. 24. Καὶ κωφοῦ *συνίαναι*. Et mutum intelligo. i. 47. iii. 46. *συνίαναι* τὸ γινώσκειν. Rem gestam intelligere. iii. 63.

Οὐ συνίσταται ἀλλήλων. Se mutuo non intelligebant. iv. 113. συνῆκαν ἀλλήλων. iv. 114. συνίσταται τὸ ἐθέλει λέγειν τὸ χρηστῆριον. Intelligere quid significare velit oraculum. v. 80. συνῆκαν. Intellexerunt. v. 92. §. 3. συνίτες. ibid. συνίς τὸ ποιηθῆν. Cum intelligeret id, quod factum fuerat. v. 92. §. 7. συνίτα. vi. 2. συνῆκε γὰρ τοῦ ἰσχυροῦ ἰδίωτο. ix. 110. Intellexit enim cujus [rei] caussa [hoc illa] peteret.

συνιστάται. com. Conciliare. Benevolentiam alicujus sibi conciliare. Aliquem sibi adjungere. ὁ τὴν Ἀσίαν πᾶσαν συστήσας ἑαυτῷ. Qui totam Asiam sibi conciliavit ac adjunxit. i. 103.

συνιστάται. com. Conciliare. Conflare. Moliri. Machinari. ὡς συστήσας ἐπὶ τῷ μάγῳ θάνατον. Mago mortem conflaturus. Necem mago machinaturus. iii. 71.

συνιστάται. com. Congregare. In unum cogere. συστήσας αὐτὴν. Ipsos in unum coegit. iii. 84.

συννέμνται. Ion. pro com. συννέμνται. a συννέμω. συννέμω, τὸ συννέμω, ἄ. συννέμω, τουτίςτι σωρεύω. Coacervare. ii. 135. Φρυγῶν φάκελοι συννέμνται. Sarmentorum, vel cremiorum, fasciculi congeruntur. iv. 62.

συννῆσαι. Ion. et poet. pro com. σωρεύω. Coacervare. Congerere. συννέμω. Coacervavit. Congessit. i. 34. συστήσας πυρὴν μεγάλην. Constructo, congesto, ingenti rogo. i. 86.

συννοία, ἡ. Ion. pro com. σύννοια. Profunda cogitatio, quam quis in animi recessu cogitat. Mœror, qui nos cogitabundos reddit. ὁ δὲ, συννοίᾳ ἔχόμενος, ἥσυχος ἦν. Ille vero, cum profunda cogitatione a mœrore profecta detineretur, quietus erat, quiescebat. Cogitabundus tacebat. i. 88.

σύνδοδος, ἡ. Ion. pro com. πέρους, καὶ πρόσδοδος. Proventus. Reditus. Vectigal. χρημάτων συνδοδοίσι. Pecuniarum proventibus. i. 64.

συννοιδέται τι τινί. com. Rei alicujus alicui conscium esse. Scire, vel agnoscere aliquid ab aliquo factum. Συνοίδαμιν ἡμῖν ὑπὸ τὸν παρεόντα τόδε πόλεμος ἑοῦσι πολλὸν προθυμοτάτοις, ὥς καὶ ταῦτα ἴσασιν. ix. 60. Valla: Quos agnoscimus longe omnium, qui in hoc bello sunt, promptissimos esse ad nos exaudiendos. Æ. P. Agnoscimus vos in hoc præsentī bello [ceterorum omnium Græcorum] longe promptissimos esse, ita ut [in] his etiam [nobis] obtemperaturi sitis.

συννοικίω. com. variis modis sumtum. συνοικίω ἀνδρί. Cum viro habitare. Viri alicujus uxorem esse, et cum eo habitare. i. 37. δοσποίῃ τῇ ἑαυτοῦ συννοικίω. Suam dominam duxerat uxorem, et cum ea habitabat. i. 91. ἔ. δ. συνοικίησιν. Donec viris nupserint. i. 93. συνοικίησιν τῷ Καμῶσιν τῆς Μανδάνης. i. 108. συνοικίω τῇ ἑαυτοῦ συνοικίᾳ. i. 110. ἢ γυνὴ ἀπὸ δούλῃ συνοικίῃ. Si fœmina civis cum servo habitat, ejusque sit uxor. i. 173. συνοικίῃ αὐτῇ. i. 196. ii. 120. iii. 31, 68. προσυνοικίῃ τινί. Cum aliquo ante habitare. προσυνοικίησας Καμῶσιν. Quæ cum Cambyse ante habitabat, ejusque uxor fuerat. iii. 88. γυναικὶ ταύτῃ, τῇ νῦν συνοικίῃ, μὴ συνοικίῃ. ix. 111. Cum hac muliere, cum qua nunc habitas, ne habitas. ἔ. δ. ἡ γυναικὶ τῇ ἑμῇ συνοικίῃ. ibid. Με cum uxore mea habitare sine. ἔ. δ. ἐκείνῃ ἔτι πλείονα χρόνον συνοικίῃ. ibid. Nec diutius posthac cum ea habitabis.

συντάμνω. Ion. pro com. συντίμνω. Concidere. Præcidere. μεταφορικῶς vero sumi videtur interdum pro Breve facere. Breve reddere. Quod vulgo dicitur Abbreviare. Gallice, *Abréger*. Τῷ χρόνῳ συντάμνω. v. 41. Valla: Exacto tempore pariendi. Sed hæc est verborum vis, et inter-

pretatio ; Tempore abbreviato. id est, Cum autem pariendi tempus abbreviatum fuisset. Cum ipsum pariendi tempus brevius fuisset, quam scilicet omnes existimarent. Est autem Atticismus, vox activa pro passiva, *συντάμνοντος*, pro *συνταμιναμένου*, vel *συνταμομένου*. Gall. *Le temps de l'enfantement étant abrégé*. Vel, *Étant plus court qu'on n'estimoit*.

συντάμνιν dicitur sæpe de itinere, quod per aliquem locum brevius est, quam per alium. Itineris compendio uti. Plena locutio est, *συντάμνιν ὁδόν*. q. d. Iter concidere. *Συντάμνιν ἀπ' Ἀρπίλου ἄκρης ἐπὶ Καναστραίνῃ ἄκρην*, τὸ δὲ πάσης τῆς Παλλήνης ἀίχμῃ μάλιστα. vii. 123. Valla: Ab eo promontorio Ampeli præcidens mare, usque ad promontorium Canastræum, totam fere Pallenam prætervertus est. Æ. P. Ab Ampelo promontorio concidens iter, [itineris compendio utens,] ad Canastræum usque promontorium, quod supra totam Pallenam maxime eminet, &c. *συντάμνιν*, sub. ὁδόν. Illud vero τὸ, ad significatum est referendum, pro ἢ ἄκρα. Infra compendium terrestris describens, vii. 124. Herodot. dicit (quod, licet ὑπαλλαγὴν habeat, tamen est integrum loquendi genus) τὴν μεσογαίαν τάμνιν τῆς ὁδοῦ. pro, τάμνιν τῆς μεσογαίης τὴν ὁδόν. id est, Secans locorum mediterraneorum viam, sive iter. Itineris compendio per loca mediterranea utens.

συνταχύειν. Properare. Festinare. ἡμῶς *συνταχύειν ἀναγκάζεις*. Nos properare cogis. iii. 72.

συνταχύειν τί. com. Aliquid cum aliquo socio accelerare. Et simpliciter, accelerare. ταύτην τὴν ἐπιχέουσαν μὴ οὕτω συντάχειν ἀδούλως. Hanc aggressionem ne adeo temere accelera. iii. 71. τὸν βίον τινὶ *συνταχύειν*. Alicui vitam accele-

rare. ii. 153.

σύντομος, ὁ καὶ ἡ. Compendiosus. τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ. Viæ compendia. iv. 136.

σύντριχυν. et *συνδραμῖν*. com. ἀμφοτέρων ἐς ταῦτα αἱ γυνάμει συνδραμῖν. In idem utriusque sententiæ concurrebant. i. 53. ἡφια συνδραμῖν λέγεται. Nubes concurrisse dicuntur. i. 87. *Σύντριβ' ὁμῶς Μάραγον τι, καὶ Ἀσβέτον, ἡδὲ γ' Ἀβακτον*. V. Hom. 32. In Latina versione carmen hoc ita legitur p. 252. ed. Steph. *Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγον τι, καὶ Ἀσβέτον, ἡδὲ Σαδάκτην*. Interpres Latinus hæc ita vertit; Irruat huc Smaragus, gravis Asbetus, atque Subactes, Contere tu Pallas flammamque, et vasa camini. Sed si τὸ σύντριβ' accipias pro imperativo σύντριβε, ut fecit Latin. interpres, hæc ita vertenda: Contere pariter, [o Pallas,] Maragumque, et Asbetum, et Abactum. Vel, Contere pariter Smaragumque, et Asbetum, et Sabactem. &c. Hæc autem erunt figulorum nomina, quibus hæc Homerus imprecabitur. At ex præcedenti versu patet hæc longe aliter intelligenda. Sic enim Homerus figulis se diras imprecaturum minabatur, nisi promissis stetissent, *Συγκαλέω δ' ἡπιτα καμίνω δηλητῆρας, Σύντριβ' ὁμῶς Μάραγον τι, καὶ Ἀσβέτον, ἡδὲ γ' Ἀβακτον*. &c. i. e. Convocabo vero postea camino dæmones infestos, [ad omnium] Contritionem pariter, Maragumque, &c. Hic vero est horum verborum germanus sensus. Si vero vos figuli me deceperitis, nec vestram fidem erga me liberaritis, tunc ego omnes dæmones fornacibus infestos implorabo, ut vos omnes, et opera vestra simul conterant, comminuant, ac omnino perdam. Quinam autem erant isti dæmones fornacibus infesti? Maragus, Asbetus, et Abactus, et (ut in sequenti versu vi-

demus) Omodamus, quod arti figlinæ multa damna affert. Hæc nomina, licet ficta videantur ad terrorem figulis incutiendum, rebus tamen, de quibus hic agitur, optime conveniunt. Maragus enim, vel potius Smaragus significat et strepitum, qualem ex incendiis manantem audimus, et splendorem, qualem in incendiis flammis cernimus. Asbetus, Inextinctum, vel qui nequit extinguere, proprie significat, quod maximis incendiis tribuitur, quæ vires et opem humanam superant. Abactus, non nominatus, vel non nominandus, propter scilicet formidabilem numinis potentiam. Omodamus, crudeliter domans vocatur. Vide *σμάραγος*, et *σμαραγῆν* apud Eustath. "Ἀσβητος παρὰ τὸ α τριητικόν, καὶ τὸ σβίσαι. τοῦ δὲ μέτρου χαρὶν τὸ σ ἐξέσληθη, ἀντὶ τοῦ ἄσβεστος. Ἀδακτος, παρὰ τὸ α τριητικόν, καὶ τὸ βάλλω, βάλλω, τὸ λύνω. Σαδάκτης, παρὰ τὸ σαδάλλω, σαδάξω. τὸ Σαδαλίου, καὶ Βάκχου δίκην, ἥγουσι βακχικῶς κινῶ. Ὁμόδαμος δὲ, παρὰ τὸ ὁμοῦς, καὶ ἀνοίκτης δάμνυι, ἔτι δαμῶν. Illud vero *Σύντριβς* est potius sumendum pro integro *σύντριβα*, quod sic formatur, ἢ *σύντριψ*, τῆς *σύντριβος*, τῇ *σύντριβι*, τὴν *σύντριβα*. *σύντριψ* autem apud Homerum hoc loco (quamvis apud nullos τῶν λεξικογράφων hoc nomen reperitur, quod sciam,) *ἰσοδυναμῶν τῷ σύντριψι*, id est, contritio, comminutio, estque ἑλληνικῶς Ionibus quoque familiaris. Subauditur enim præpositio πρὸς, ut ita res accipiatur, *συνκαλῶσα τὰς καμίνω δηλητῆρας δαίμονας. πρὸς τί; πρὸς τὴν τῶν κεραμίων, καὶ πάντων τῶν κεραμικῶν ἀγγείων σύντριβα, τοῦτ' ἐστὶ σύντριψιν*. Dicitur autem eodem modo, quo et ἢ *χρίνψ*, *χρίνις*, apud Aristophanem in Avibus ver. 849. Vide Græca scholia. Vel *σύντριβα* masculo genere positum dices in accusativo, qui

communiter omnibus illis numinibus fictis serviet. *σύντριψ* autem formabitur, ut *οικότριψ*, *οικότριβος*, ὁ. Servus domi natus, q. d. ὁ ἐν τῷ οἴκῳ, ἔτι οἶκοι τετριμμένοι, καὶ ἡσκημένοι, domi tritus, i. e. exercitatus, et versatus. Hic autem *σύντριψ* vocabitur ὁ *συντρίβων*, ἢ *συντρίβων* *δυνάμενος*, καὶ *εὐθὺς*. Qui conterit, qui comminuit aut qui conterere, et comminuere potest, et solet, quicquid nanciscitur. Vide sequentia. Nam nostram conjecturam aperte confirmant.

σύντροφος, ὁ καὶ ἡ. com. Simul nutritus. Simul educatus. Consuetus. Familiaris. Socius. τῇ Ἑλλάδι πινὴ *σύντροφός* ἐστὶ. vii. 102. Valla: Græcia paupertatis alumna fuit. Verba sonant, Paupertas cum Græcia fuit nutrita, vel educata. i. e. Græcia paupertati est assuefacta. Paupertas est Græciæ familiaris.

συντυγχάνειν τινί. Alicui occurrere. Incidere in aliquem. Cum aliquo colloqui. *συντυχαῖν οἱ ἰόντι ἐπὶ Κυζίκῳ*. Ei Cyzicum eunti occurrisse. iv. 14. Alii vertunt, cum eo collocutum esse. quod et ipsum hoc loco bene habet.

συντυγχάνειν. com. pro quo et *συμβαίνειν*. Accidere. Contingere. *τὰ συντυγχόνται σφι παθήματα*. viii. 136. Clades, quæ sibi acciderant.

συντυχία. Ion. pro com. *συντυχία*. Felix fortunæ successus. i. 68. Felix casus. v. 41.

συντυχία. Casus. Eventus rerum. Gallice, *Événement. Accident*. *συντυχίης δαιῆς Πολυκράτια λαβούσης*. Si gravis casus Polycrati contigisset. Si quid gravius ei accidisset. iii. 43. *κατὰ συντυχίην*. Casu. Forte fortuna. iii. 74.

συντυχία τις τοιαύτη ἐπηγίνετο. Casus quidam hujusmodi accidit. Quidam hujusmodi casu accidit. iii. 121. v. 41. *συντυχίη τοῖσι μὲν κακὴ ἐπηγίνετο, τοῖσι δὲ, ἢ αὐτὴ αὐτὴ σίμ-*

μαχος. Casus autem aliis quidem malus ac infaustus accidit, aliis vero idem fuit adjutor, adjumento fuit. id est, Sed casu quodam accidit, ut eadem res aliis quidem infausta, aliis vero fausta esset, vel aliis quidem obesset, aliis vero prodesset. v. 65. *εὔχτο μηδεμίην οἱ συντυχίην γινίσθαι.* Precatus est ut nullus casus sibi contingeret, qualis &c. vii. 54. *κατὰ συντυχίην.* ix. 21. Casu. Forte fortuna. ix. 91.

συντυχόν ἔργον. Opus vulgare. i. 51. **συνμότης, υ, ὁ.** com. Conjuratus. Conjuratiois socius. *Οἱ συνμότες Ἕλληνας ἐπὶ τῷ Πέρσῃ.* Græci, qui in Persas conjurarunt. vii. 148. **Συρηνηνός, ὁ καὶ ἡ.** N. H. Genere Syrius. vii. 140.

συρμαΐζεν. H. V. Purgare potione ex aqua et zea. accipitur et neutraliter, et active. Vel Attice activum pro pass. sumitur, quum dicitur, *συρμαΐζουσι τρεῖς ἡμέρας.* Per tres dies purgantur. ii. 77.

συνυφαίνυν. Vide simplex *ὑφαίνυν.*

συνῶδες, οὔ, ὁ. com. ὁ *συνῶδων, καὶ συμφωνῶν.* Consonus. Consentiens. Consentaneus. *χρηστήριον συνῶδον τῷ Ἡτίωνος.* Oraculum cum Eetionis oraculo consentiens. v. 92. §. 3. [Eurip. Medea, *τάδ' οὐ ξυνῶδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.* Hæc non consentiunt cum iis, quæ nuntiata sunt. v. 1015.]

συνωτῖσθαι. Coemere. *Ἴπποι συνωτῖσθαι μυρίην.* Decem equorum millia coemunt. i. 27.

συνῥήγνυναι. com. de fluviis dictum. Cum magno impetu aliquo erumpere. Confluere impetuose. *συνῥήγνυσσι ἐς τὸν Ἑρμόν [ποταμόν.]* In Hermum [fluvium] impetuose confluit. Illic de variis fluviis in hunc fluvium confluentibus verba fiunt. i. 80.

συσπειδύν. com. Suo studio aliquem in re aliqua cum aliis adjuvare. Studiose cum aliis alicui favere, suamque operam navare.

συσπειδύν Πανταλίωντι γινίσθαι τὴν Λυδῶν ἀρχήν. Impense favens Pantaleoni; ut Lydorum regno potiretur. i. 92.

σύσσεις, ιος, ἡ. com. Conflictus. Congressus militum. Pugna stataria, quæ collato pede committitur. Alias *συνανύμης* dicitur *σαδιαία*, vel ἡ *συσάδην μάχη.* vii. 167. **συσσειώτης, ὁ.** Ion. Qui est ejusdem factionis. Earundem in seditione partium. v. 70, 124.

συσσελαί Ion. familiares. *ἦσαν* pro *ἦσαν.* Erant. i. 31, 72, 74, 79. *ἐπιπτάκισαν*, pro *ἐπιπτάκισαν.* Ceciderunt. i. 64. *ἡγνόνισαν*, pro *ἡγνόνισαν.* i. 67. *ἰώθισαν*, pro *ἰώθισαν.* i. 73. ii. 151. *συνήσσαν*, pro *συνήσσαν.* i. 80. *ἡλόκισαν.* i. 84. *μίμνω.* ἐκ τοῦ *μίμνησο*, sublato σ, et correpto η. v. 105. *βαθίας, βαρίας, βραχίας, θηλίας*, pro *βαθείας, βαρείας, βραχέας, θηλαίας.* Vide suo loco.

συσρέφυν. com. Ad rem militarem relatum. Conglobare. Globum facere. *συσρέφαντες ἑαυτοὺς.* ix. 18. Cum se ipsos conglobassent. Facto globo. *συσρεφόμενοι.* ix. 62.

συσρέφυν. Peculiariter apud Herod. pro *κατασρέψασθαι* communi sumitur. *Δηϊόνης τὸ Μηδικὸν ὄνομα συνίσταται μῆνον.* Deioces solam Medicam gentem subegit. i. 101.

συχνός, ἡ, ὄν. com. Frequens. i. 58.

σφάγια, αν, τά. com. Victimæ, quæ mactantur, victimæ jam mactatæ. Sacrificia, quæ jugulatis victimis fiunt. *τῇ στρατιῇ τὰ σφάγια ἔδυνανται καταθύμια γινίσθαι.* ix. 45. v. s. Exercitui sacrificia non possunt grata fieri. i. e. Exercitui lætum faustumque rerum exitum sacrificia non portendunt. Exercitus litare non potest. Vide *ἰεὺς καλῶ, ἐτ καλλιμεῖν.* Οὐ γὰρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια *χρησά.* ix. 61. Haud enim ipsi sacrificia bona erant, i. e. Victimarum cæsarum, ac immolatarum exta lætum prælii ex-

itum ipsis non portendebant. (ἐγένετο θυμένοις τὰ σφάγια χρησά. ix. 62. τῶν σφαγίων ἢ γινομένων. ix. 61.) Cum litare non possent. v. s. Cum victimæ non succederent. Vel, Cum victimarum immolatarum exta lætum exitum non significarent. Vel, Cum victimarum exta non essent pulcra, et nihil fausti portenderent. Dicemus autem χρησῶν subaudiendum, ut in præcedent. vel καλῶν, ut alibi passim.

σφαγιαῖσθαι. com. Hostias mactare. ἰσφαγιαῖσθαι αὐτῶ. Hostias ipsi mactavit. vi. 76. ταῦρον τῇ θαλάσῳ σφαγιασάμενος. Cum taurum mari mactasset. ibid. ἰσφαγιαῖζοντο, ὡς συμβαλόντες Μαρδονίῳ. ix. 61. Victimæ mactarunt, [sacrificium fecerunt] ut cum Mardonio congressuri, [conflicaturi.] ix. 72.

σφάζειν. com. Jugulare. σφάζονται. Jugulantur. v. 5. σφαχθείσα. Jugulata. ibid. σφάζας. v. 25. κατασφάζαι. vi. 23.

σφακελίζειν, et σφακελίζεσθαι. Sphacelo laborare. Exedi carie, atque tabe, carne putrefacta, mortuaque propter extinctum in ea calorem naturalem. iv. 28. vi. 136.

σφάλλεσθαι. com. Labi. Cladem accipere. ἢ γὰρ σφαλλῇ. Si enim labatur. Si cadat. Si cladem accipiat. Ibi de Græcia agitur. vii. 168.

σφί. Ion. et poet. pro com. αὐτίν. Ipsum. iii. 53.

σφίω. Ion. et poet. pro αὐτά. Ipsa. in n. g. plur. i. 46, 89, 111, 112. iii. 111. iv. 25. v. 83, 85.

σφίως. Ion. et poet. pro σφῶς, καὶ ἑαυτῶς com. i. 4. κατὰ σφίως αὐτὸς ἦσαν ἐπείσμιτοι. Inter se ipsos nullo commercio utebantur. i. 65. ix. 51. et passim.

σφίως, αὐτῶς. i. 5. Ipsos. est et Ion. et poet. i. 70, 71, 73, 126, 155. ix. 58. et passim.

σφῶς. Ion. et poet. pro com. αὐ-

τοί. Ipsi. vii. 168. viii. 7.

σφίων. Ion. et poet. pro com. αὐτῶν. Ipsorum. i. 31. σφίων αὐτῶν. Se ipsis. i. 73.

σφί. σφίσιν αὐτοῖς, αὐτοῖς, ἑαυτοῖς. Ilud. Ion. et poet. Hæc vero communia. i. 2, 3.

σφί, αὐτοῖς. Ipsis. Ion. et poet. i. 1, 2, 22, 23, 24, 29, 31, 36. et passim alibi.

σφίς. Ion. et poet. sequente vocali. Ipsi. pro com. αὐτοῖς. σφίς ἔχρησι. i. 67.

σφίσιν, ἑαυτοῖς. i. 4, 5, 27.

σφυρήλατος, ὁ καὶ ἡ. com. ὁ διὰ σφύρας ἰληλαμένος. Malleo ductus, malleo fabricatus, solidus. εἰκὼ χρυσῆν σφυρήλατον ἐποίησατο. vii. 69. Valla: Quam cum talari ex auro tunica effinxit. Sed parum commode locum est interpretatus. Stephanus fidelius, Imaginem ejus ex auro solido compactum habuit. Ego vero sic, Effigiem ejus auream malleo ductam fecit. i.e. Ex auro solido faciendum curavit. σφυρήλατον vero nunc opponitur τῇ χρυσῇ, quod metallo liquefacto fusoque conflatur atque formatur.

σχιδίη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro com. σχιδία. Suidas, ἡ ἐκ τῶν παρὰ τυχόντων, ἡ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. καὶ γέφυρα, καὶ ζεύγμα. Ratis tumultuaria. Tumultuarius pons. Pons ex ratibus conjunctis, opere tumultuario, factus. Διετίς ποτὶς τῇ σχιδίῃ, τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς Μανδρακλῆα τὸν Σάμιον ἰδαρήσατο παῖσι δέκα. Valla: Darius ponte publico delectatus, auctorem ejus Mandroclem Samium donavit decuplo. iv. 88. Stephanus ad marginem notat, Græcum textum hic mendosum esse. Quod verum. Sed tamen ex vulgata lectione commodissimus sensus elici potest. Sic enim locus est vertendus: Darius delectatus ponte ex ratibus opere tumultuario conjunctis facto, Mandroclem Sa-

mium ejus auctorem donavit decem pueris, vel puellis, vel famulis, vel servis. *παιδὸς* enim vocabulum hæc omnia significat. Valla *σχιδὴν* hic pontem publicum vertit: sed aliud *σχιδὴν*, aliud publicius pons. Quid sint publicæ, unde pons publicus est dictus, notum vel pueris, qui in lingua Latina aliquem progressum fecerunt. At veram τῆς *σχιδῆς* interpretationem, quam hic locus clara voce flagitat, a nobis aperte demonstratam habes. Inter cetera autem dona, quibus plerique delectantur, qui virtutem ac beatitudinem fœda voluptate metiuntur, sunt pueri, sunt puellæ. Famulis vero servisque donari, fructuosum, ac honorificum habetur, apud illos potissimum, apud quos priscum servitutis genus adhuc observatur. *Δαρῖος δίδωι τὸν Βόσπορον κατὰ τὴν σχιδίην*. Darius trajecit Bosporum per pontem ex ratibus conjunctis opere tumultuario factum. iv. 89. Quanquam *σχιδὴν* simpliciter accipi potest pro ponte ex ratibus conjunctis facto, quin etiam pro quovis ponte, licet opere tumultuario non sit confectus. At in sequentibus ἀπ' ὧν δὴ *Μανδρακλῆς ἀπαρχὴν*, &c. aliquid ad legitimam orationis constructionem deesse videtur. Sic tamen locus satis commode posset emendari. ἀπ' ὧν δὴ [τῶν δέκα παιδῶν] *Μανδρακλῆς ἀπαρχὴν λαβὼν, καὶ ζωγραφάμενος*, &c. Deinde κατ' ἐπαναλήψιν σαφηνείας χάριν subjecta dicemus hæc verba, ταῦτα γραφάμενος, ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἡραῖον, id est, Ex quibus [decem pueris, vel puellis, vel famulis, vel servis] cum primitias cepisset, et depinxisset totam, &c. Deinde, cum, inquam, hæc depinxisset, [horum omnium picturam in tabella pictam,] in Junonis templo, [posuit, Junonique] dedicavit. Primitias vero

jam intellige vel selecta quædam puerorum corpora, Deo consecrata, ac pro primitiis oblata; vel ipsas pecunias ex pueris venditis contractas; unde primitiæ ad sacra facienda desunt. *Δαρῖος ἐκέλευσε τοὺς Ἴωνας τὴν σχιδίην λύσαντας, ἵσταναι κατ' ἡπύροι ἐαυτῶν*. Darius Iones, soluto ponte, se terra sequi jussit. iv. 97. Quod autem *σχιδὴν ἀντὶ τῆς γιφύρας* sumatur, patet cum ex præcedentibus, quæ iv. 88. dicuntur. *Βόσπορον ἰχθυήντα γιφυρώσας ἀνέθηκε Μανδρακλῆς Ἡρῇ, μνημόσυνοι σχιδίης*. tum longe dilucidius ex sequentibus, ubi dux Mitylenæorum Dario pontem solvi jubenti dicit, οὐ γὰρ γιφύρην ταύτην ἔα κατὰ χώραν ἱστάναι, φυλάκους αὐτῆς λιπῶν τέρας, οἵπτε μιν ἔζυξαν. iv. 97. [ἐς τὴν γιφύραν. iv. 98, 118.] φυλάσσει τὴν σχιδίην. Pontem servate. Pontem custodite. iv. 98. τῆς σχιδῆς. v. 23. λύσαντες τὴν σχιδίην. vi. 41. διαφυλαξάσας τὰς σχιδίας πορευθῆναι τὸν βασιλῆα. viii. 107. λύσαντας τὰς γιφύρας. viii. 108. λύσασσι τὰς σχιδίας. *ibid.* τὰς ἐν Ἑλληνιστῶν γιφύρας λύνει. viii. 110. λύσαντας τὸν πόρον. viii. 111. hic τὸν πόρον pro ponte posuit Herodotus, per quem transibatur. ut etiam videtur accipiendum, viii. 117. Si quis tamen τοῦ πόρου nomine meatum, atque trajectum ipsum potius, quam pontem, censeat intelligendum, ei nequaquam acriter adversarer. Vide πόρος. τὰς γὰρ σχιδίας οὐκ ὤρου ἐτι ἐντεταμέναις, ἀλλ' ὑπὸ χυμῶντος διαλυμένας. *ibid.* τὰς γιφύρας ὤρου διαλυμένας, τὰς ἰδοκίον εὐρήσιν ἐτι ἐντεταμένας. ix. 114. *σχίῳ*. Ion. et poet. pro com. *καταλαβῶν*. Occupasse. *τὴν ἀκρόπολιν ἴσχω*. Arcem occuparunt. i. 59. v. 46. *σχῶν*, et compositum *κατασχῶν*. com. Verbum nauticum, quod et neutraliter, et active sumitur, Ap-

pellere. Ad portum, ad littus applicare, admovere. ἔσχει τὰς νῆας ἐς Καύκασον. Naves ad Caucasum appulit. v. 38. Valla tamen vertit, Apud Caucasum continuit, et τὸ ἔσχει ἀντὶ τοῦ κατίσχει sumsit. Quod non temere damnum. Non et hoc modo commode sumi potest. [At vi. 92. ἔσχει ἐς τὴν Ἀργολίδα χάρην. Appulerunt. Appulsæ sunt.] ἐς τῆτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντις τὰς νῆας. Cum ipsas naves ad hoc littus appulissent. vii. 59. σχῆν [τὰς νῆας] πρὸς Σαλαμίνα. viii. 40. Naves ad Salamina appellere. quamquam Valla vertit, Ut ad Salaminem sisterent classem: quod et ipsum bene hoc loco habere potest. Vide κατίσχειν, et κατασχῆν. οἱ μὲν ἄλλοι κατίσχειν ἐς τὴν Σαλαμίνα. viii. 41. Alii quidem ad Salamina appulerunt. ἐς Σαλαμίνα κατίσχειν τὰς νῆας. viii. 42. Ad Salamina naves appulerunt.

σχῆν, ἔχειν. Tenere. Retinere. Cohibere. ἔσχει τοὺς Ἕλληνας. viii. 110. Græcos retinuit.

σχῆν ἐν γαστρί. V. Hom. 2. Dicitur de mulieribus, quæ cum viris congressæ conceperunt prolem, et in utero gerunt, q. d. In ventre habere, scil. prolem. Prægnantem, sive gravidam esse.

σχῆν. com. Tenere. Obtinere. εἶχε τὴν βασιλίην, οὐ κατὰ ἀνδραγαθίην σχῶν, ἀλλὰ κατὰ γένος. Regnum habebat, quod obtinuerat non propter aliquam virtutem, sed propter genus. v. 39. εὖ ἐπίστατο σχίσαι τὴν βασιλίην. Probe sciebat se regnum obtenturum. v. 42.

σχῆν. Ion. et poet. pro com. κωλύειν. Impedire. Coercere. Reprimere. Ἀριστόδικος ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαίους. Aristodicus Cumanos impedivit ne hæc facerent. i. 158. εἰ μὴ νύξ ἐπιθλοῦσα [αὐτοὺς] ἔσχε. Nisi nox [ipsos] interventu suo repressisset. iii. 79.

ἔσχει βουλευμένους τιμωρεῖν τοῖσι Ἕλλησι. vii. 171. Illos ad auxilium Græcis ferendum paratos cohibuit. ἔσχει τοὺς Ἕλληνας. viii. 110.

σχῆν ἔρωτα. Herodotea, et poetica locutio, pro com. ἐπιθυμῶν. v. s. Amorem, vel cupiditatem, vel desiderium habere. pro, Cupere. Desiderare. Desiderio rei alicujus flagrare. ἔρωτα σχῶν τῆς Ἑλλάδος τύραννος γίνεσθαι. v. 32. Cum Græciæ tyrannus esse cuperet. Cum Græciæ tyrannidem affectaret.

σκήπτεσθαι. com. pro quo et προφασίζεσθαι. Prætexere speciosam aliquam causam. Simulare. v. 102.

σκήψις, ιος, ἡ. com. pro quo dicitur et πρόσφασκ. iii. 72. Speciosa causa, quæ prætextus, sive prætextum, appellatur. Simulatio. Fictio. Excusatio. Causa. σκήψιν ποιούμενος τὴν ξενίην τοῦ Ἰστιαίου. Histiaei hospitalem amicitiam prætexens. Vel, Per speciem juris hospitii, quod cum Histiaeο ipsi intercedebat. v. 30. πρὸς τοὺς Ἕλληνας σφι σκήψις ἐπιποίητο, τῇπερ δὴ καὶ ἐχρήσαντο. vii. 168. Valla: Ad Græcos excusationem paravere, qua etiam usi sunt. Æ. P. Apud Græcos speciosam excusationem excogitarunt, qua etiam usi sunt.

σχοῖνος, ο. Ion. et poet. pro com. σχοῖνιον. Funis. Funiculus. μετανυμικῶς materia pro forma rei. καὶ καλὸν πιδίον σχοῖνῳ διαμετρήσασθαι. Et pulcrum campum fune metiri. schoῖnos proprie junci genus dicitur, ex quo funes fiebant. i. 66.

σχοινοτύνης, ο καὶ ἡ. com. Funibus extensus. Longus. Quem funibus extensis metimur. schoινοτινίας ὑποδιέας διάρρυχας. Cum funibus extensis, vel ad funiculum, alveos designasset. i. 189. schoινοτινίας διάξοδοι. Transitus funibus extensis circumscripti. i. 199.

σχολαίτερον. com. Adverbium, pro quo *σχολαίτερον* in singulari frequentius. *βραδύτερον*. ix. 6. Tardius. Segnius.

σάζεσθαι. com. Salvum pervenire. Vel, Sospitem redire aliquo. *σώθεις ἐμεῦ ὀπίσω ἐς οἶκον τὸν ἐμόν*. Ubi domum meam salvus rediero. iv. 97. Vide *ἀποσάζεσθαι*. viii. 92.

σῶς, *σῶ*, ὁ. Ion. et poet. pro com. *σῶς*. Sanus. Integer. Salvus. fit autem ἐκ τοῦ *σῶς*. κατὰ κρᾶσιν. iii. 124.

σῶσι. V. Herod. pro com. *σῶζουσιν*, vel ἐκ τῆ *σῶσι* poet. κατὰ κρᾶσιν καὶ τροπῇ *σῶσι*. Servant. Quod autem Iones ου in ω saepe vertant, vide ὦν pro ἔν. i. 200.

σώτειρα, ας. Ion. et poet. Servatrix. ii. 156.

σάχυν. Ion. et poet. pro com. *τριβύν*. Terere. *κατασάχυνσι περὶ λίθον τρηχύν*. Ad asperum lapidem atterunt. iv. 75. τὸ κατασάχυνον. Id, quod atterendo abrasum fuerit. ibid.

T.

T Ion. pro com. σ. *παρίξυ τοι, σοί*. Tibi praebebit. i. 9. μή τι τοι ἐξ αὐτῆς γίγνται βλάβος. Ne quid damni ab ea tibi contingat. ibid. νῦν τοι δυοῖν ὁδοῖν παρυσίων. Nunc cum duæ viæ tibi sint propositæ. i. 11. ἔτω τοι ἀπέρριπται. Adeo tibi est despecta, et contempta. i. 32. prope init. *παριδὼν τοι, pro σοί*. i. 38. τὸν γάμον τοι τῆτοι ἔσπυσα. i. 38, 39, 41, 42. ἔ τοι, pro ἔ σοι. i. 66. τάδε τοι, pro σοί. i. 89. ἐπανασησμένοιόν τοι. Insurrecturum in te. Gal. *Qu'il s'élève contre toi*. ibid. *δυοί τοι ἴσονται*. Tibi formidabiles erunt. i. 155. *ἐπικαλίω τοι*. Invoco tibi, in tuum auxilium. i. 199. *ἀπαλαττοῖσιν*. ibid. pro *ἀπαλάσσειν* com. ut supra.

τ, Ion. sequente aspirata tam in

compositis, quam in non compositis vocabulis, at separatis, in θ non verti, ut communiter fit. *κατιλύν*, pro *καθιλύν*. i. 4. *κατ' ἡσυχίην*, pro *καθ' ἡσυχίην*. i. 9. *μετίστο*, pro *μειστό*. i. 12. *προκατίζων*, pro *προκαθίζων*. i. 14. *μετίσιντα*, pro *μεισίοντα*. i. 24. *μετίς*, pro *μειδής*. i. 33. *κατ' ὁδόν*, pro *καθ' ὁδόν*. i. 41, 122. *καταιρεθῖσα*, pro *καθαίρεθῖσα*. i. 46. *κάτοδος*, pro *κάθοδος*. i. 60, 61. *κατυπίετρες*, pro *καθυπίετρες*. i. 65, 67. *κατυπίεθς*. i. 67. *κατισήκει*, pro *καλισήκει*. i. 81. *καταγίζυν*, pro *καθαγίζυν*. i. 86. *κατιρώσας*, pro *καθιρώσας*. i. 92. *κατύλλ*, pro *καθύλλ*. i. 95. *ἐμετίθη*, pro *μειτίθη*. i. 114. *μετιστώσης*, pro *μειδίστης*. i. 118. *κατάπε*. vii. 62. &c.

τ, Ion. pro θ, com. *ἐνθῦτον*, pro *ἐντυθόν*. Hinc. Illinc. i. 2, 9, 17. *αὔτις*. Iterum. pro com. *αὔθις*. i. 54, 56. *ἐνθαῦτα*, pro *ἐνταῦθα*. i. 61. et passim eadem occurrit. *Ταῦτί*. Scythice Vesta nominatur. iv. 59.

ταί. Ion. et poet. pro com. *αἱ ταί γυναῖκες*. pro *αἱ γυναῖκες*. ii. 48.

τὰ κατὰ Μαντινίας τοσαῦτα. ix. 77. Hactenus de Mantineis.

ταλαιπωρία, ης, ἡ. Ion. pro com. *ταλαιπωρία*. Miseria. Labor. *Ærumna*. τὴς ἀσθενεστάτης ἐς τὰς ταλαιπωρίας. Infirmos quosque ad labores ferendos. iv. 134. Valla hæc verba ἐς τὰς ταλαιπωρίας, non est interpretatus. Paulo post dicitur τὴς καματηροῦς τῶν ἀνδρῶν. i. e. Laboribus defatigatos. *ταμάλισα*. Ion. Maxime. Quintetiam com. dicitur. *ξῖνος ἐς ταμάλισα*. Familiaris quam maxime. i. 20. ii. 78, 147, 148. iv. 7, 68, 104. ἐς *ταμάλισα*, unica voce. v. 28. V. Hom. 2.

τάμνυν, et compos. Ion. pro com. *τίμνυν*. unde *ἐπιτίμνυν*. Secare. Incidere. *ἐπὶ τὴς βραχίονας ἐπιτάμνεται*. Postquam brachia incidierint, secuerint. i. 74. *ἀποταμνομένη*. Interceptæ, vel ereptæ. Abla-

τα. i. 82. *ἱτάμντο*, pro *ἵτμν*. *λί-
θους ἱτάμντο*. i. 186. *ταμέμνοι*.
i. 194. *ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλὴν*. Ca-
put abscindunt. ii. 39. *ἀποτάμνον-
τες*. ii. 92. *περιτάμνονται*. Circum-
ciduntur. ii. 104. *κατίταμν*. ii.
108. *ἀποτάμνιν*. ii. 121. §. 2. §. 5.
iii. 8, 42, 118. iv. 26. *κατατάμνιν*.
Concidere. iv. 26. bis. *ἀποταμνό-
μαι*. iv. 34. *ἀποτάμνοιτες*. iv. 62.
ὄρκια ταμνομένοι. iv. 70, 71. *περι-
ταμνομένοι*. iv. 159. *συντάμνιν*. v.
41. *συντάμνων*. vii. 123, 124.
ἐκτάμνιν. viii. 105. Exsecare, ca-
strare. pro eodem, *ἀποτάμνιν* di-
citur. viii. 106. *ἀποταμνὴν τὴν κε-
φαλὴν*. viii. 118. Caput amputasse.
τὰ πάντα πρῶτος. Omnibus in rebus
primus. i. 34.

τὰ παρ' ἡμῖν. ὡς *τὰ παρ' ἡμῖν*. Quan-
tum res nostræ ferunt. Quan-
tum ipsa rerum nostrarum con-
ditio patitur, vel fert. i. 30.

τὰ περὶ τὸν Κύρον. Ion. pro com.
οἱ ἀμφὶ τὸν Κύρον. ὁ Κύρος. *σμενῶν τὰ
περὶ τὸν Κύρον*. Cyrum laudibus
augustiorē reddere. (quod pa-
tet ex præcedentibus, *τὸν Κύρον
ὅστις ἴων*) i. 95.

τάριχος, ου, ὁ. com. Piscis salitus,
id est, sale conditus. *ταρίχους* ὀπ-
τῶντι. ix. 120. Pisces salitos tor-
renti. *οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ καίμενοι
ἐπάλλοντό τε, καὶ ἔσπαιρον*, ὅπως περ
ἰχθύες νάλωτοι. ibid. Pisces saliti
in igne jacentes subsultabant, et
palpitabant, ut pisces recens ca-
pti. *τὸν ὀπτῶντα τὰς τάριχους*. ibid.
*τιθῆναι, καὶ τάριχος ἴων, δύναμιν
πρὸς θῶν ἔχει τὸν ἀδικίοντα τίνισθαι*.
ibid. Mortuus, et sale conditus,
potestatem habet a diis eum ul-
ciscendi, vel puniendi, qui [ip-
sum] injuria affecit.

ταρσοὶ τῶν ποταμῶν. ix. 12. Remorum
palmulæ.

τάττω. Ion. et poet. quinetiam
com. pro quo frequentius *τὸ ἐπι-
τάττω*, καὶ *προσάττω*. Imperare.
Jubere. *τὰς παριόντας τάξας ὑπο-
μῖνιν*. Cum jussisset eos, qui ade-

rant, remanere. iii. 25.

ταύτη. com. Adverbialiter sumtum
pro *ἕτω*. Hoc modo. Sic. i. 120.

ταφή. Sepultura. *ταφῆς τυχεῖν*. Se-
pulturam consequi. Sepulturæ
mandari. Sepeliri. i. 24. *ταφῆς κυ-
ρεῖν*. i. 112.

ταχίσην. τὴν *ταχίσην*. com. Celerri-
me. Citissime. i. 73, 81, 86, 111,
126. ii. 121. §. 2. iv. 131, 135,
136, 151. vi. 7. vii. 48. *τὴν ταχί-
σην*. vii. 162. ix. 41. Plena lo-
cutio esset, *κατὰ τὴν ταχίσην ὁδὸν*.
ix. 66.

ταχυάλωτος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Quod in
vulgatis Lexicis non exstat. Qui
cito capi potest. *χώρην εἶχον εὐαίρι-
τον, καὶ ταχυάλωτοι*. vii. 130. Re-
gionem habebant, quæ facile ci-
toque capi poterat.

τιβάφαται. Ion. pro com. *τιθαμμέ-
ναι ἰσίοι. αἱ ἵπποι τιβάφαται*. Equæ
sepultæ sunt. vi. 103.

τίθηπα. Præteritum perfectum me-
dium. Ion. et poet. a *θάπτω*. Ob-
stupui. ii. 156.

τιθριπποδάτης, ου, ὁ. N. H. Qui
quadrigis vehitur. iv. 170.

τιθριπποτροφέιν, εἶν. V. H. Equos
quadrijugos alere. *τιθριπποτροφέ-
σας*. vi. 125.

τιθριπποτρόφος, ου, ὁ. N. H. Qui
quadrigas, i. e. equos quadrijugos
alit. vi. 35.

τιθυμᾶσθαι ἐς τοὺς κρίσσοντας. Præ-
stantioribus iratum esse. iii. 52.

τίιν. Ion. Dor. et poet. pro com.
σοί. Tibi. *νικήσας ἀνέθηκε τῷν περι-
καλλῆς ἄγαλμα*. Victor dedicavit
tibi pulcherrimum simulacrum.
v. 60, 61. Alii tamen *ἐξστάνως* τῷν
scribunt.

τιχεῖν, εἶν. V. H. pro com. *τιχέζω*.
Muris cingere. Muris circum-
dare. Munire. *τιχίοντος ἦδη Ἰστιαίης
[τὴν πόλιν.] Histiaeo [urbem] mu-
ris jam cingente, vel muniente*.
v. 23. *τὴν Μύρμινον, τὴν Ἰστιαίης ἐτί-
χευ*. Myrcinum, quam Histiaeus
muniebat. v. 124. *οἱ δὲ ἐκυνθάνοντο
τὸν Ἰσθμὸν αὐτὸς τιχίοντας*. viii. 40.

Illi vero audiebant ipsos Isthmum munire. τὸ τείχος ἐν τῷ Ἴσθμῳ ἐτεύχον. ix. 7. Murum in Isthmo extruebant. τὸν Ἴσθμὸν ἐτεύχον. ix. 8. Isthmum muniebant, vel muro muniebant.

τειχίης, ὁ καὶ ἡ. com. Mœnibus conclusus. ποιῆσαι τειχίης τινάς. Aliquos intra mœnia compellere. Mœnibus aliquos concludere, vel includere. i. 162.

τειχομαχίην, ἡν. com. Muros oppugnare. οὐκ ἐπιστάντων τειχομαχίην. ix. 70. Quia muros oppugnare nesciebant.

τειχομαχίη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. τειχομαχία, ἡς. Murorum oppugnatio. κατιστήκει σφι τειχομαχίη ἐβρωμενίστη. ibid. Acrior murorum oppugnatio ab ipsis est instituta. ἰσχυρὴ ἐγένετο τειχομαχίη. ibid. pro eodem dicitur συνανήμας.

τείχος, τό. Muros. Munitio. Urbs. Oppidum. com. ἅπασι ἐκ τῶ τείχους ἄλλους ἀγγίλους. Ex urbe alios nuntios, vel legatos misit. i. 81. τὸ Λυδῶν τείχος. Lydorum urbs. i. 83. ἀλλοκαμένῃ τοῦ τείχους. Dum urbs caperetur. i. 85. τείχια, τὰ οὖν Ἐκβάτανα κέκληται. Urbem, quæ nunc Ecbatana vocatur. i. 98. ii. 118. iii. 155. vii. 107.

τείχος Τριτογενὶ ξύλινον διδοῖ εὐρύσκα Ζεὺς. &c. Oraculum Atheniensibus redditum. vii. 141. Ejus interpr. infra vide. Hujus oraculi mentionem facit Arist. Rhet. lib. i. c. 16. §. 3. Justinus lib. ii. c. 12. τείχος, ἡς, οὗς, τό. com. Murus. Munitio. Urbs. τὸ τείχος τὸ Θεβαίων. ix. 41. Thebanorum urbs. [Quod aperte ix. 58. de re eadem agens Herod. τὸ Θεβαίων ἄστυ vocat.] ix. 66.

τειχοφύλαξ, ἡς, ὁ. Murorum custos. N. H. iii. 157.

τέλειος. com. Perfectus. Absolutus. Integer. Ad exitum perductus. ὅψις ὀνείρου τελεῖν. Insomnii visum perfectum, et ad exitum

perductum. i. 121. τὰ τέλει τῶν προβάτων. Integræ, lectæque oves. Integræ victimæ. i. 183. Homer. passim ἐκατόμβας τελέσσας vocat. τελοῦν. com. Absolvere. Perficere. πάντα ἐτελείωσι ποιήσας. Omnia perfecit, ac absolvit. i. 120. τοῦτο ἐτελείωθη. Hoc perfectum est. Hoc ad finem suum est perductum. i. 160.

τελοῦν. Herodotea locutio. Voti compotem facere. ταῦτα ἐτελείωσάν μιν. Hæc ipsum voti compotem fecerunt. iii. 86.

τελευτᾶν. Finire. τελευτᾶν τὸν βίον. Vitam finire. Mori. i. 32. vii. 154. τὸν αἰῶνα τελευτᾶν. idem. i. 32. τὸν βίον τελευτᾶν. Vitam bene finire. ibid. τελευτᾶν ὑπὸ τινος. Ab aliquo cædi, cæsumque mori. i. 39. τελευτᾶν τὸν βίον. iii. 73. Ἀριπείθης τελευτᾶ δόλῳ ὑπὸ Σπαργαπείθους. Aripeithes a Spargapeithe per dolum cæditur, cæsusque vitam finit. iv. 78. τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα. ix. 17. Finire vitam. ix. 27. ἐτελεύτησαν τὸν βίον. V. Hom. i. 5.

τελευτᾶν. Finem aliquem ac exitum habere. αἱ πολλαὶ Πολυκράτιος εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν. Magna Polycratidis felicitas hunc exitum habuit. iii. 125.

τελευτᾶν. Desinere. Terminari. ἐς τὴν τελευτᾶν. In quam desinit. iv. 39.

τελευτᾶν, neutraliter positum, et orationi tributum, quæ desinit in aliquem finem, quæ finem aliquem sortitur, et aliqua sententia clauditur. ἐτελεύτα δ' ἔν' ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι, μὴ τρέφειν τὸν Ὀμηρον, &c. V. Hom. 13. Quoniam Lat. interpres et præcedentem et hunc ipsum locum omisit, et sequentia sic est interpretatus, ut vel alium codicem nactus videatur, vel a Græcis verbis consulto recesserit, quod sensum a se utcunque nobis explicatum putaret; idcirco nos in gratiam τῶν

φιλαλλήνων hæc Latinitate donabimus. Hinc autem et ipsum Homeri nomen ab illa [videlicet cæcitat] calamitate Melesigeni [fertur inditum, quod ut constanter ei tribueretur, usus] evicit, [ac obtinuit.] Cuman enim cæcos appellant ὁμήρου. Quare cum prius vocaretur Melesigenes, hoc Homeri nomen [impositum ei] fuit. Et peregrini [nomen hoc] in varias regiones tulerunt, [et divulgantur,] quoties mentionem ejus faciebant. Archontis igitur oratio in hanc sententiam desinebat, [hac sententia claudabatur,] non [oportere] alere Homerum. Vel, Hæc igitur erat sententia, qua Archon suam orationem claudabat, Homerum non alendum. Idem vero propemodum et reliquo Senatui visum est. Prætor vero, cum accessisset, [ad Homerum] et assideret ipsi, verba, quæ postulatis ipsius adversata fuerant, et S. C. [ipsi] narravit. Ille vero, cum [hæc] audisset, suam calamitatem deplorabat, &c. Vide χρέμη, et Ὀμηρος, et ἐπικρατιῦν, et διαφίρειν.

τελευτή. Finis. τελευτή τοῦ βίου λαμπροτάτη αὐτῷ ἐπυγάνετο. Ipsi pulcherrimus finis vitæ contigit. Gloriosissimam mortem obiit. i. 30. σφὶ τοῦ βίου ἀρίστη τελευτὴ ἐπυγάνετο. i. 31.

τέλειος. com. Perfecte. Absolute. Penitus. Omnino. Summe. i. 120.

τέλος, τό. Finis. ἐν τέλει τέτῳ ἔσχοντο. In hoc fine retenti sunt pro, Hunc vitæ finem sunt sortiti. i. 31.

τέλος, ιος, ους, τό. com. Magistratus. τοῖσι ἐν τέλεισι ἴουσι. ix. 106. Illis, qui in magistratibus erant, iis, qui magistratus gerebant. Magistratibus.

τέλος, ιος, ους, τό. com. Agmen militare. vii. 81.

τέλος, com. adverbialiter sum-

tum, [ut τὸ τελευταῖον. i. 91.] Ubi Ἀττικῶς ἢ πρόθεσις κατὰ subaudiri videtur. Tandem. Ad extremum. i. 76, 82, 96.

τίναγος, ιος, ους, τό. com. Suidas, τινάγη, διάδροχοι. κάθυγροι τόποι, πηλάδη, πηλάγη, ἢ ἰλίς. ἐπιπολάζοντες ὕδατος οὐ πολλῷ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. Sed apud Suidam pro πηλάδη, et πηλάγη, fortasse scribendum τὰ πηλάδη, καὶ πηλαγὰδῃ [χωρία.] Vide Polybii exemplum illic allatum. Dictum τινάγος (ut Schol. Pindari docet) παρὰ τὸ τίνγγιν, τὸ βρέχυν, καὶ ὑγραίνυν. Sic autem proprie vocatur maris eluvies, atque limus, quod vadi tenax cœnum a Claudiano appellatur. Hinc vocabulum Gallicum deductum est, κατ' ἀποκοπὴν, Tenguë, sive Tanguë. nam utroque modo scriptum legitur, prior tamen ad Græcam vocem propius accedit. Locus cœnosus, locus obductus limo, qualia solent esse in multis regionibus mari proximis, propter maris æstum, et aquarum reciproca-tionem. Locus vadosus, palustris, lacunosus. ἰδόντες δὲ οἱ βάρβαροι τινάγος γινόμενοι, παρέσαν ἐς τὴν Παλλήνην. viii. 129. Cum autem barbari locum illum vidissent factum esse lacunosum, in Pallēnem concesserunt. Quid sibi velit hoc, ex Virg. verbis facile colligi potest. Sic autem ille τῶν γιωργικῶν lib. i. v. 113. quique paludis Collectum humorem bibula deducit arena? Præsertim incertissimi mensibus amnis abundans Exit, et obducto late tenet omnia limo, Unde cavæ tepido sudant humore lacunæ. Festus. Lacuna, aquæ collectio, a lacu derivatur, quam alii lamam, alii lustrum dicunt. Scaliger. Pro lama perperam manuscripti limam, unde quidam λίμνην reposuerunt. Sed lama idem ac lustrum. Veterum Glossæ, Lamæ, πηλάδης τόποι.

Melius tamen lamæ collectiones aquarum exponerentur. Hæc isti. Unde patet quid τοῦ τινάγου nomine sit intelligendum.

τίοισι. Ion. et poet. interrogative, pro com. τοῖσι καὶ τίσι. τίοισιν ὁμμασι. Quibus oculis? i. 37.

τίοισι. Ion. et poet. non interrogative, sed indefinite, pro com. enclitico τοῖσι, καὶ τίσι. i. e. aliquibus. εἰ τίοισι καὶ ἄλλοις. ix. 27. Si quibus aliis. εἰ τίοισι τι χρῆσθον συγῆδι πεποιημένοι. viii. 118. v. 8. Si quibus præclari alicujus facinoris conscius erat. id est, Si quod egregium facinus ab aliquo editum sciebat.

τίσσερες. Ion. pro com. τίσσαρες. ii. 31. τίσσερας. ii. 110. τίσσεραν. ii. 138, 158. τίσσερες, καὶ τίσσεράκοντα. iii. 10, 44. iv. 15. vii. 100. et passim.

τίτορες, οἱ ἐτ' αἱ. Ion. et poet. pro com. τίσσαρες. Quatuor. ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδεις τίτορες. vii. 228. Ex Peloponneso chiliades quatuor.

τετραγωνοπρόσωπος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Quadrata facie præditus. θηρία τετραγωνοπρόσωπα. Feræ faciem quadratam habentes. iv. 109.

τετραμμένος, ἡ, ον. com. ad animum interdum transfertur, et dicitur de eo, qui sententiam mutavit. ὁ δὲ, γνοὺς τετραμμένους σφέας. ix. 33. Ille vero, cum ipsos mutatos [esse, cum sententiam mutasse] cognovisset. ὁρίων αὐτὰς τετραμμένους. ix. 34.

τέτρηται. κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ τετόρηται, α τορέω, ὦ. μ. τορήσω. Perforo. Ctesias Ind. 24. Vide τρήσαι apud Eustath.

τετραμμένος, ἡ, ον. com. Vulneratus, a, um. νῆες τετραμμέναι. viii. 18. Naves vulneratæ.

τιν. Ion. pro του. et τε pro τοῦ, καὶ οὐ. ἀπὸ τιν, pro ἀφ' ἑ. A quo. Nisi forte legas ἀπὸ τιῦ, pro ἀπὸ τοῦ, hocque pro ἀφ' ἑ. Quod probabilius. i. 7.

τιῦ; Ion. et poet. pro com. τίος; Cujusnam? Interrogationi serviens. τιῦ ἰδιῆς ὄν; Cujus rei indigens? v. 106.

τιν. ἐγκλιτικόν. Ion. pro com. του, καὶ τινός. Alicujus. συμβουλευσάντος τιν. Cum quidam ei suasisset. i. 19. ἐπ' ἄλλου τιν. Ab alio aliquo. i. 39. ἄξιός τιν κακοῦ. Aliquo malo dignus. i. 115. ὅτιν, pro ἑτινος, ἑ. Cujus. i. 119. ἐκ συνθέτου τιν. Ex composito. iii. 86.

τινχύν, καὶ τινχυσθαί τι. Ion. et poet. pro com. τυγχάνειν, ἔτι τυχύν τινός. Πάντα γὰρ τινχυσθαί αἰτήσασαν. ix. 109. Illam enim impetraturam esse [dixit] quæcunque petisset.

τινχυσθαί βίης. Herodotea locutio, pro com. βίαν πάσχειν, et βιάζομαι. Vim pati. ἐπίστασι βίης ἐτινχόμενη. ix. 108. Se nullam vim passuram sciebat. Sibi nullam vim allatum iri sciebat.

τιχνάζειν. com. pro quo alias τέχνην τίνα ἀσκέειν. Artem aliquam exercere. τυχνάζειν ἐπιστάμιος. Artem exercere sciens. Artis exercendæ notitiam habens. iii. 130.

τιχνάζειν. com. Uti dolis. Agere dolose. Dolos moliri. Astute loqui. vi. 1.

τίω. Ion. et poet. pro com. τῷ, καὶ τίνι. τίω τρόπῳ; Quonam modo? i. 11. vii. 234. τίω μόρῳ; Quanam morte? i. 117. τίω δυνάμει; Quam potentia? quibus viribus?

τίω. ἐγκλιτικὸν μόριον. pro τῷ, καὶ τινί. Aliquo, ἀλλὰ τιῷ τρόπῳ, pro com. ἀλλὰ τίνι τρόπῳ. Sed aliquo modo. i. 110. v. 86. vii. 210. καὶ τίω φυλασσόντων. ix. 120. Et cuiusdam custodum.

τίω, non ἐγκλιτικὸν μόριον, pro τῷ, καὶ τίνι. Alicui. ἄλλω τίω, pro ἄλλω τίνι. Alicui alii. i. 129, 181. πολλῶν τίω. ii. 48.

τίων. Ion. et poet. pro com. τινῶν. Aliquorum. v. 57.

τίως. Ion. poet. et com. Aliquan-

diu. Ad aliquod tempus. i. 11, 58, 82, 94.

τίως. Ion. et poet. pro com. ἵως. Donec. Quamdiu. iv. 165.

τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἴδμε πανοικίη γινώσθαι, πρὸς ταῦτα εἶπαι εἰρήνη. ix. 109. Sic locum istum arbitror legendum, τὴν δὲ (κακῶς γὰρ ἴδμε πανοικίη γινώσθαι) πρὸς ταῦτα εἶπαι εἰρήνη, δώσις μοι τὸ ἂν σι αἰτήσω; Valla: Ad hoc illa respondens (debebat enim toti familiæ infortunium) Dabisne, inquit, mihi quicquid a te petiero? Æ. P. Illam vero (oportebat enim universæ [ejus] familiæ infortunium dari) ad hæc Xerxi respondisse [ferunt,] Dabisne mihi quicquid a te petiero? Facilis fuerit typographi lapsus, propter affinitatem particulæ τὴν cum τῇ. Subauditur autem verbum φασί. Vulgata lectio durum habet ἀνακρίλυσθαι, quod levissima mutatione possumus emendare, quemadmodum ante monuimus. πανοικίη vero, nunc accipiendum ἀπὸ τοῦ πάσης οἰκίῃ, ταῖς τε παντὶ τῷ ἐκείνης οἴκῳ. Vel adverbialiter est sumendum, pro quo dicitur συνανήκως πανοικίη, et πανοικίη, cum tota familia, nullo relicto. Vide vulgata Græco-latina Lexica. Sed si dicamus esse adverbium, aliquid ad locutionem absolvendam videbitur desiderari, αὐτῇ scilicet, ut locum sic intelligas, κακῶς γὰρ αὐτῇ ἴδμε πανοικίη, ταῖς τε συν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, γινώσθαι. ἀπὸ τοῦ, αὐτῇ, καὶ ὅλῳ τῷ αὐτῆς οἴκῳ. id est, Ipsi et universæ ejus familiæ.

τῇ. Ion. et poet. pro com. ἦ. ἔτι. τῇ με νικῶς. Est qua parte me vincis. id est, Hac in re. Hoc modo me vincis. i. 40. τῇ οὐδὲς ἐτίτακτο φύλακος. Ubi, vel, Qua parte, Quo in loco nullus custos erat collocatus. i. 84. iii. 64.

τῇ. Ion. pro com. ἦ, ἦπερ, ὥσπερ. Ut. Quemadmodum. ii. 120. vii. 209.

τῇ. Ion. et poet. pro com. οὕτω. Sic. Ita. (τῇ περ. Ut. Quemadmodum. i. 86. τῇ αὐτῷ πάντα ἀποβῆσθαι. Sic omnia ipsi evererunt. ibid.)

τῇ. Ion. et poet. pro com. ἦ, πῶς, ὅπως. Quonam modo. i. 120.

τῇ ἰμοὶ δοκίμ. Ut mihi videtur. ii. 120. τῇ γὰρ μοι φαίνεται. idem. vii. 139.

τήκυν. com. Liquefacere. ἡμετάλαντον ἀπτάκη. Semitalentum liquefactum est. i. 50.

τὴν ἀρχήν. Initio. In primis. τοῦτο ἐκ ἐνδοκομαι τὴν ἀρχήν. Hoc ego in primis non admitto, non probo. iv. 25.

τῇ περ. Ion. et poet. pro com. ὥσπερ. Ut. Quemadmodum. τῇ περ ἐκείνος εἶπαι. Quemadmodum ille dixit. i. 86.

τῇ περ. Ion. et poet. pro com. ἦ περ, ὅθι (αὐτῷ. αὐτόθι. Ubi. Illic. i. 30.)

τῇ πρώτῃ τῶν ἡμερίων. vii. 168. Primo quoque die. Sic et Galli, au premier jour. Pro, Quam primum.

τὴν πρώτῃ. Ion. ac Att. κατ' ἑλλυψιν τοῦ ὁδοῦ. Primum. Initio. Principio. Vel, Primo quoque tempore. Confestim. i. 153. iii. 134.

τῇ τε γίνονται τὸν πόλεμον. vii. 236. Hic bellum sistunt.

τιάρα, ἡς, ἡ. Ion. pro com. τιάρα, ας. Persicus pileus. περὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι εἶχον τιάρας, καλεομένους πύλους, ἀπαγίως. vii. 61. Valla: Circa capita gestabant pileas, (quas vocant tias) impenetrabilia. Æ. P. Circa capita gestabant tias impenetrabiles, qui vocantur pilei. Quid sit ἀπαγίως, vide suo loco. Virgil. Æneid. lib. vii. v. 247. tiamam masc. g. profert. More daret populis, scptrumque, sacerque Tiaras. Vide Servium et Suidam.

τιθέναι. τὰ μὲν ἄνω, κάτω, τὰ δὲ κάτω, ἄνω τιθέναι. Omnia evertere ita

ut ea, quæ summa erant, infima faciamus, et quæ infima, summa. iii. 3. Gall. *Mettre ce, qui est dessus, dessous, et ce, qui est dessous, le mettre dessus.*

τίσθαι, variis modis positum. ἢ τιμῇ τίσθαι. In pretio habere. Colere. Honorare. iii. 3. (ἢ ἀτιμίῃ ἔχειν. ibid.) τίσθαι ψῆφον. Suffragium ferre. Suo suffragio censere. iii. 73. τίσθαι γνώμην. Sententiam ferre. iii. 80. Auctorem esse rei alicujus. Suadere aliquid sua sententia. τοῦ γνώμην δομένου μὴ κρατεῖσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Qui sententiam tulerat, qui suaserat, ne Græciæ bellum inferretur. vii. 82. γέλωτά με ἔθου, pro ἔθου. vii. 209. Me risum fecisti. Me derisisti. Valla vero, Me derisui habuisti. τὰ σπυῖτοῦ τίθιμος εὔ. vii. 236. Res tuas bene constituens. Rebus tuis bene consulens. ἡμῖν χάριν θέσθι. ix. 60. v. s. Nobis gratiam facite, vel tribuite. i. e. Hoc nobis gratificamini. χάριτά Μασίῃ τιθίμος. ix. 107. Masistæ gratificans. Vel, Masistæ gratiam iniens.

τιμωρεῖν, ὤν. com. cum dat. positum sæpe significat opem alicui ferre. Vide et alias hujus verbis significationes, quæ alibi declarantur. "Ἴωσι τιμωρεῖν. Ionibus opem ferre. i. 141. ἐαυτοῖσι τιμωρεῖν χεῖζων. Rogans ut sibi ferrent opem. i. 152. τιμωρεῖν "Ἴωσι. ibid. τιμωρεῖν τῷ θεῷ. ii. 63. τιμωρεύσαν ἀδελφεῷ. ii. 100. iii. 47. ὑπαδίκοντο Σκύθησι τιμωρεῖν. Se Scythis opem laturos promiserunt. iv. 119. τιμωρεῖσιν ἰωντῇ κλιεύουσα. Eum orans ut opem sibi ferret. iv. 165. οὐκ ἔφασαν τιμωρεῖν σφίσι. Dixerunt se ipsis opem non laturos. v. 103. ἄλλοισι τιμωρέοντας. vii. 150, 155, 157, 165, 168, 169, 171, 189. viii. 144. ix. 6.

τιμωρεῖν τινι. Alicujus injurias ulcisci. Injurias, quas quis accepit, ulcisci. Gall. *Faire vengeance des*

injures, et torts, qu'on a faits à quelqu'un. τιμωρεῖν τῷ πατρί. Patris injurias ulciscens. Gall. *Vengeant les injures faites à son pere.* i. 103. θέλων τιμωρεῖσθαι τὸν παῖδι. Pueri injurias ulcisci volens. i. 115. τὰ τέκνα τιμωρέοντα τῷ γονεῖ [ἀποθανόντι.] Filii parentis [defuncti] injurias ulciscences. iii. 109. vii. 155. Λιονίδη δὲ, τῷ με κλιεύεις τιμωρεῖσθαι, Φημί μεγάλως τιμωρεῖσθαι. ix. 79. τῷ Πρωτισιλάῳ τιμωρέοντι. ix. 120. Protesilaum, [i. e. injurias Protesilaum factas,] ulciscences.

τιμωρεῖν, εἶν, et τιμωρεῖσθαι, εἶσθαι. Ulcisci. Vindicare. i. 4. ἐτιμωρεῖν. Ulti sunt suas injurias. i. 18. [τῶν] τιμωρεύμενος. Hos ulciscens. iii. 49. ἀντὶ τέτων Περιανδρος Κερκυραίου ἐτιμωρεῖτο. Pro his [maleficiis] Periander Corcyraeus ulciscatur. iii. 53. ad fin. σφίς τιμωρεῖσθαι. iii. 145. vii. 4.

τιμωρεῖσθαι ἔς τινα. Herodotea locutio. Ulcisci aliquem. Alicujus injurias ulcisci. Injurias alicui factas ulcisci. τιτιμωρεῖσθαι ἔς πατέρα τὸν σὸν Λιονίδην. ix. 78. Leonidem patruum tuum ultus es. i. e. Injurias Leonida patruo tuo factas ultus es. pro quo συνανόμενος dicit Herodotus. ix. 79. Λιονίδη δὲ, τῷ με κλιεύεις τιμωρεῖσθαι, Φημί μεγάλως τιτιμωρεῖσθαι. Ψυχῇσι τε πάνδε ἀναριθμήτοις τιτιμωρεῖται αὐτός τε, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν Θερμοπύλῳσι τελευτήσαντες. Valla: Leonidæ autem, cui me jubes parentare, affirmo et ipsi, et ceteris, qui apud Thermopylas occubuerunt, magnifice esse parentatum, innumerabilibus horum funeribus. Æ. P. Leonidæ vero (cui factas injurias me persequi, [ac ulcisci] jubes) injurias illatas affirmo graviter [a me] vindicatas esse. Vel, aio magnifice [a me] vindicatas esse. Horum [enim Persarum, et aliorum] hostium [innumerabilibus funeribus] honoratus, [decoratus-

que] est cum ipse, tum ceteri, qui ad Thermopylas occubuerunt.

τιμωρημα, τος, τό. Ultio. Vindicta. ἐκ τῶν Μενελάου τιμωρημάτων. Valla: Ob defensionem Menelai. vii. 169. Æm. P. Ob ultionem Menelai. i. e. Dum Menelai injurias ob Helenam a Paride raptam ulcisci voluistis. Vide sequentia. τιμωρητῆς, ἥρος, ὁ. Ion. et poet. pro com. τιμωρὸς, οὔ. et τιμωρητῆς, οὔ. Vindex. Ultor. v. 80.

τιμωρῆς, ης, ἡ. Ion. pro com. τιμωρία, ἀφέλεια, βοήθεια. Auxilium. ut sæpius et apud Thucydidem. Consule nostrum Græco-latinum indicem. μαθὼν δὲ ὡς ἄλλοισι διδοὺς τῶν ἀσῶν εὐρέσεται τιμωρῆν. iii. 148. Valla: Sed quum sensit eadem nonnullis civium Mæandrium enlargiri, quomodo puniri deberet excogitavit. Stephanus, Sed quum intellexit eum hæc aliquibus aliis civium donaturum, et inde multatum iri. Uterque nec verba nec Herodoti mentem intellexit, ideoque locum hunc male vertit. Vertendum enim, Cum autem intellexisset fore ut [Meandrius hæc pocula et argentea et aurea,] ceteris civibus largiendo, auxilium [a Lacedæmonis] impetraret, [ad Ephoros profectus, satius esse dixit ut hic hospes Sparta excederet, &c.] Hic est germanus hujus loci sensus, ac interpretatio, quam ipsa Herodoti verba præcedentia paulo nobis indicant. Cur enim Meandrius ex insula Samo profugus Lacedæmonem se contulerat? Cur et Lacedæmoniorum regi, et ceteris civibus hæc munera largiri volebat? Ut illos his sibi conciliaret, ut muneribus istis auxilium ab illis impetraret, ac in patriam rediret, et pristinum imperium recuperaret. Observandum autem hoc locutionis genus, quod et Herodoteum et Thucydideum

esse constat. εὐρέσκειν, vel εὐρίσκειν, τιμωρῆν παρὰ τινος. q. d. Auxilium ab aliquo invenire, i. e. impetrare συναντῶνς dicitur a Thucydide, ἀφέλεια εὐρίσκειν, εὐρίσκειν, εὐρέσκειν. Vide suo loco. ἔρχοντο τῆς τιμωρῆς. vii. 169. Ab auxilio ferendo abstinuerunt, vel (ut Valla) supersederunt.

τιμωρὸς, ὁ. Vindex. Ultor. ii. 141. vii. 5. τιμωροὺς Μενέλαον. vii. 171. Menelai vindices. Injuriarum Menelao factarum ultores.

τίσθαι. V. H. pro quo com. τίτνυσθαι. τιμωρεῖσθαι. Ulcisci. Punire. Pœnas de aliquo sumere. τὸν ἀδικίοντα τίσθαι. ix. 120. Illum ulcisci, qui fecit injuriam. De illo pœnas sumere, qui injuria [aliquem] affecit.

τίτνυσθαι. com. Ulcisci. v. 77. ἀποτίτνυσθαι. vi. 65.

τίς. com. pro πᾶς τις. Quilibet. Omnis. Quivis. κακολογίης τῆς ἐς Δημάρητον περιέχουσαι τινα τοῦ λοιποῦ κελεύω. vii. 237. Quemlibet a maledictis posthac in Demaratum spargendis abstinere jubeo.

τίσασθαι τινα. Aliquem ulcisci. Gall. *Se venger de quelqu'un.* τίσασθαι τὸν Καυδαύλια. Candaulem ulcisci. i. 10. τίσονται σι. Te ulciscantur. i. 27. τίσασθαι ἐβίλων ὑπὲρ Ἀστυάγους Κύρου. Cyrum propter Astyagem ulcisci cupiens. i. 73. τίσασθαι Ἀστυάγην ἐπιθυμῶν. Astyagem ulcisci cupiens. i. 123, 124. τὸν ποταμὸν ἐτίσατο Κύρος. Cyrus fluvium ultus est. i. 190. τὸς μάγους τίσαίατο. iii. 75, 120, 127, 145. iv. 4, 118, 139.

τίσιν δίδου. Herodotea locutio, pro com. δίδου δίκην, ἕστι δίκας. Dare pœnas. ἵνα δῶν τίσιν τῶν ἐπ' Ἀρtemisίᾳ ἀγωνισμάτων. viii. 76. Valla: Ut vicem redderent præliorum ad Artemisium gestorum. Æ. P. Ut præliorum ad Artemisium factorum pœnas darent, vel rependerent.

τῆσις Ion. familiaris. ἀνά τι ἔδραμον,

pro ἀνδραμιν. i. 66. iii. 78. ἀπ' ὧν ἔδοτο, pro ἀπιδόντο. ii. 39. κατ' ὧν ἐκάλυψε, pro κατικάλυψε. ii. 47. ἀπ' ὧν ἔδωκαν. ii. 87, 88. ἀπὸ μὲν ὧλισας, pro ἀπάλισας. iii. 36. ἡμὶ ἐκποιήσας αὐτὸν, pro ἡμαντὸν. iii. 122. κατὰ ῥ' ἐυξάμενοι, pro κατιυξάμενοι. iv. 103. πρὸς ὧν ἔθηκαν, pro προσέθηκαν οὖν. iv. 196. κατὰ μὲν ἔσυραν, pro κατίσυραν. v. 81. ἀπὸ δ' ἔθαν, pro ἀπίθαν δι. vi. 114. μετὰ δὲ βουλίῃναι, pro μεταβουλίῃναι. vii. 12. ἀνὰ τι ἔδραμε, pro ἀνδραμέ τι. vii. 15. ὡς δ' αὐτῶς, pro ὡσαύτως δι. Similiter vero. vii. 86. ἀπὸ πάντα τὰ χρέματα ἄγιν, pro ἀπάγιν πάντα τὰ χρέματα. vii. 164. κατὰ μὲν ἔκαυσαν. viii. 33. pro κατίκαυσαν. Ἀνὰ πάντα πυθίσθαι. viii. 77. pro ἀναπυθίσθαι. ἀπὸ μὲν ἔθαν. viii. 89. pro ἀπίθαν. κατὰ μὲν ἔλειυσαν. ix. 5. pro κατίλειυσαν μὲν.

τό. Ion. et poet. pro com. ὅ. Quod. i. 1. Hoc autem et in reliquis casibus, numerisque eodem modo dicitur. τῶν, pro ὧν. i. 1, 2. τὰ. ἃ. i. 5. τῶν. ὧν. i. 6, 8. τοῖς. οἷς. i. 8. τῷ. ᾧ. i. 9. τὰ. ἃ. i. 11. τῶν. ὧν. i. 14. τοῖς. οἷς. i. 18. τὰ. ἃ. i. 22. τό. ὅ. Quod. i. 31, 32. τὰ. ἃ. i. 32. &c.

τὸ ἀπὸ τοῦτου. μετὰ τοῦτο. Postea. Posthac. i. 4, 130. viii. 23.

τοαρχαῖον. Ion. pro com. πάλαι, vel τὴν ἀρχήν. Olim. Antiquitus. vii. 154.

τόγῃ ἡμῶν. Ion. pro com. κατὰ τὴν γῆ ἐμὴν δύναμιν. vel κατὰ τὴν γῆν δυνατὸν ἡμεῶν. Quantum in me saltem fuerit. i. 108.

τοδεύτερον. com. Iterum. Secundum. i. 79, 120. iii. 159. iv. 14, 140, 141, 145. v. 28.

τὸ ἡμῶν. Res meæ. Rerum mearum status. Plena locutio est. τὸ ἡμῶν περὶ ἡμῶν. Οὕτω τὸ ἡμῶν ἔχου, ὡς Πέρσα. Sic se res meæ habent, o Persa. iv. 127.

τὸ ἐπιθῆναι. Ion. pro com. μετὰ τῷτο. Postea. i. 75. Posthac. i. 95, 109,

119, 162. et passim. dicitur et unica voce, τοιυθῆναι. v. 116.

τὸ ἰόν. Ion. pro com. τὸ ἐρεθῆν, καὶ δίκαιον. κατὰ τὸ ἰόν. ἐρεθῆς. δίκαιως. πυθανόμενοι τὰς δίκας ἀποδοῖναι κατὰ τὸ ἰόν. Cum audirent judicia juste exerceri. i. 97. Vel, Cum audirent causas juste decidi, juste terminari.

τὸ ἰόν. Ion. pro com. τὸ ὄν. τὸ ἀληθές. Id, quod est, Res ipsa. Ipsa rei veritas. Res, quæ geritur. vii. 209.

τὸν ἰόντα λόγον λέγιν. Rem eam, quæ est, dicere. Verum dicere. Dicere id, quod est. i. 95. ἔφαινε τὸν ἰόντα λόγον. Rei veritatem declaravit. i. 116.

τοιπίπαν. Ion. pro com. παντὶ ὅς. Omnino. Penitus. iv. 68. vi. 46. vii. 50. Plerumque. vii. 157. viii. 60.

τοί. Ion. pro com. σοί. Tibi. i. 9, 11, 32, 38, 39, 41, 42, 66, 89, 108, 110. ii. 115. iii. 119. et passim.

τοί. Ion. et poet. pro com. articulo οἱ. i. 186.

τὸ κατ' ὑμῶν. Ion. pro τὸ κατ' ὑμῶν. κατὰ τὸ περὶ ἡμῶν γινόμενον. vii. 158. Quantum in vobis fuit.

τόκος, ὁ. Ipse partus. Ipse pariendi actus. i. 111.

τὸ σύμπαν ἵναι. Ion. pro com. κατὰ τὸ σύμπαν. vii. 143. In summa.

τοῖσι ὁδοῖσι. vii. 114. Legendum videtur τῇσι, quod Ion. pro com. ταῖς. Si codex est sanus, observandum nunc præter morem etiam in plurali, non solum in duali, masculine articulum cum nomine femineo junctum. Consule Eustath. in Ἀρεθῶν ἀρσενικά προτιθέμενα θηλυκῶν θυγατρῶν οἷον τὰ χεῖρες, τὰ γυναῖκα. p. 723, 19. et Scholia Græca in Soph. Electram v. 977. in τῷδε τὰ κασιγνήτα. pro, τῷδε τὰ κασιγνήτα. Has sorores.

ταῖς. Ion. pro com. οἷς. Quibus. i. 18. τοῖσι. i. 34.

τακίς, ἰός. Ion. et poet. Pater. οἱ τακίς. Parentes. i. 122. τακῆς alibi. iii. 52.

τὸ μηδὲν. com. Qui nullius est pretii. Qui nullus amplius est, ut Comici loquuntur. ἀντ' ἀνδρός με ἐποίησας τὸ μηδὲν εἶναι. viii. 106. Qui pro viro me nihil amplius esse fecisti. Cur? Eunuchus enim, si cum viro conferatur, nihil videtur esse. Nam nec mas, nec foemina est, ut canit Ovid. Hei mihi, quod dominam nec vir, nec foemina, servas. Idem in Ibin, Deque viro fias nec vir, nec foemina, ut Atys.

τόν. Ion. et poet. pro com. ἐμῶν, vel αὐτόν. Ipsum. Illum. i. 24.

τόν. Ion. et poet. pro com. ὄν. Quem. i. 5, 7. τοῦ. οὗ. i. 14. τόν. ὄν. i. 14, 19, 32.

τόνος, ὁ. Tonus. Tenor. τόνος ἑξαμέτρος. pro carmine hexametro videtur sumi, quod certo vocis tono pronuntiat. ἡ Πυθίη ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ λέγει τάδε. i. 47, 62. ἐν τριμέτρῳ τόνῳ. Versu trimetro, sive senario. i. 174. v. 60.

τόνος, ου, ὁ. Apud Herodotum interdum accipitur pro funibus, ut Valla vertit. ἵνα ἀνακωχὴν τὸν τόνον τῶν ὅπλων. vii. 36. Ut stabiliret funes armamentorum. Sed τὸν τόνον τῶν ὅπλων ad verbum vocat Herodotus ipsam armorum intensionem. ἀντὶ τοῦ τὰ ὅπλα σχοινίοις ἰντεταμέναι. Arma funibus intenta. Gall. melius, *Tout l'équipage bandé avec cordes et cables*. Vel τόνος hic accipitur ἀντὶ τοῦ σχοινίου ἰντεταμένον, καὶ ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ σχοινίου. Funis intentus. Funis. Corde bandée. Corde. ibid.

τόξισμα, τος, τό. com. Sagitta. ὑπὸ τῶνδ' ὅν τῶν τοξισμάτων βαλλόμενοι. His sagittis percussi. iv. 132. quod enim jam τοξίσματα vocatur, id ante συνανίματος οἶσοι vocatur. Τοξίσματος παρὰ τὰς γλυφίδας.

viii. 128. Circa sagittæ crenas. τὸ τόξισμα λαβόντες. ibid. Capta sagitta. βάλλεται τοξίσματι. ix. 22. Sagitta vulneratur. τοξισμάτων πολλὰ ἀπίσαν. ix. 61. Multas sagittas emittebant. ἐτρωματίσθη τοξίσματι. ix. 72. Sagitta vulneratus est.

τόξισμα, τος, τό. com. Sagittæ jactus. ὅσοι τόξισμα ἐκκίπεται. Quantum sagittæ jactus pervenit. Ad sagittæ jactum. iv. 139. ἐπὶ αὐτῷ βάρβαροι ἀκίῳσι τὰ τοξίσματα. vii. 226. Ubi barbari sagittas emiserint, ejaculati fuerint. vii. 218. ix. 49.

τοξοφόρος, ὁ. com. Sagittarius, qui arcum fert. Arcitenens. Gallice, *Archer*. i. 103.

τοξοφόρον Μῆδον ὅταν αἰσμεν ἡμεῖς ἐπίλθῃ. ix. 43.

τοπαλάι. πάλαι. Jampridem. Olim. i. 5. iv. 180. vii. 95.

τὸ παλαιόν. Antiquitus. Olim. i. 171, 173. τοπαλαίον. iv. 11. v. 88. vii. 59, 89. viii. 31.

τοπαράπαν. Omnino. Prorsus. In omni parte. Penitus. i. 32, 61, 75. In summa. i. 193. iii. 66, 130. iv. 63, 124, 129, 164. ix. 33.

τὸ παραντίκα. Statim. Tunc statim. i. 19. In praesentia.

τοπρίν. Ion. et poet. pro com. πρότιρον. Prius. Ante. Olim. i. 129.

τὸ πρότιρον τούτων. Ion. et com. Ante hæc. i. 65, 72. τὸ μὲν πρότιρον ἢ Πέρσας ἄρξαι. Prius quam Persæ regnarent. i. 130. iii. 159. vii. 75.

τόρμος, ου, ὁ. Tignum, Valla. Alii rotæ modiolum esse dicunt, in quem axis inseritur. iv. 72.

τόρνος, ου, ὁ. com. Tornus Latine, Græca voce servata, vocatur. Est autem mechanicum instrumentum, quo vasa cavantur, tornantur, ac rotunda fiunt. Est et lignum rotundum atque turbinatum. γράφουσι τὴν γῆν κυκλοτερεῖα εἶδον ὡς ἀπὸ τόρμου. Valla: Scribunt terram tanquam tornum, factam esse orbiculatam.

Sed Græca verba aliud sonant, ut torno elaboratam, esse orbiculatam. iv. 36.

τέρας, ου, ὁ. com. Funis. τὰς τέρας ἐφόντες τῶν κλινῶν ἰστίοντο. ix. 118.

Elixos lectorum funes comedebant. (τὰς τέρας ed. Steph. 1570.)

τας. Nominum adject. in τας terminatio non pass. sed activa. Vide ἀκρίτος.

τούς. Ion. et poet. pro com. οὓς. Quos. i. 11, 27.

τούς. Ion. et poet. quinetiam com. ἀντὶ τοῦ, αὐτούς, et ἐκείνους. τοὺς δὲ ἀποκρίσθαι. Illos vero respondisse. i. 2, 3, 24, 86.

τοσοῦτο, ὥς. Ion. [pro com. οὕτως, ὥς. Ita, ut. Adeo, ut. iv. 159.] iv. 160.

τοῖς. com. Tertium. Gall. *Pour la troisieme fois*. i. 55.

τούτῳ. Ion. pro com. τὸ ἕτερον. Attice θάτερον. Alterum. i. 32.

τούτων. Ion. Horum, harum, horum. pro com. τέτων. i. 50, 68, 70, 73, 105. ii. 38.

τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ. com. Partim quidem, partim vero. i. 161. ii. 135. iii. 132, 136. (159. mendose legi videtur, τοῦτον μὲν, pro τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ. ut cum ante, tum infra.) iv. 23, 142. v. 28. vi. 44. vii. 119, 156, 167.

τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ. ix. 110. Partim quidem, partim vero. Est autem ἑλλυπτικὴν loquendi genus. Subauditur enim vel κατὰ, vel διὰ, quod idem sæpe valet. q. d. Ob hoc quidem, ob hoc vero.

τρέπιν. Ion. pro com. τρέπιν. Vertere. Flectere. ἐκτρέπονται. Deflectunt. ii. 80. τρέπιν. Vertunt. Convertunt. ii. 92. ἐκτρέπιν. iii. 81. ἐκτρέπονται. iii. 155. τρέπιν. iv. 12. ix. 56. Conversi. τρέπιν. iv. 60. ἐκτρέπιν. iv. 202. τρέπονται. vi. 33. ἐκτρέπονται. vi. 34. τρέπομαι. vii. 18. ἐκτρέπω. vii. 52. [sic Διευκλῆς τρέφιν, pro τρέφιν. Pind. Isthmiorum Ode 8. v. 35.]

τρέφιν. Ion. pro magis usitato

τρέφιν. ἐκτρέφιν, pro ἐκτρέφιν. Quod frequentius occurrit. i. 7. Dicitur enim in act. perfecto com. τρέφα (unde Atticum τρέφα) et τρέφα. Sed a τρέφα formatur ἐκτρέφιν in aor. 1. pass. a τρέφα, ἐκτρέφιν. Demosth. περὶ τριτάτου. §. 91. (si modo codex mendo caret,) perfectum Atticum τρέφα, a τρέπω deductum usurpat. τὴν ἐλευθερίαν ἀνατιτρέφοντες. Qui libertatem funditus everterunt. Æschin. ἐν τῇ κατὰ Τιμάρχου. p. 27. l. 4. ed. Steph. pro eodem τρέφα dicit. πόλιν ἀνατιτρέφοντας. Qui urbes funditus everterunt. Idem ἐν τῇ κατὰ Κτησιφῶντος, p. 76. l. 13. τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατιτρέφοντα. Dinarchus ἐν τῇ κατὰ Δημοσθένους, p. 94. l. 8. ποία ἔτος πρᾶγματα ἐκ ἀνατιτρέφιν; Et p. 104. l. 6. ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν τίτρεφιν.

τρέπιν. com. In fugam vertere. Fugare. τοὺς Ἀθηναίους τρέπουν. Athenienses in fugam vertunt, fugant. i. 63. ἐκτρέποντο. In fugam versi sunt. i. 80. ad fin. ὑπὸ νῆων ὀλίγων εἰς φυγὴν τρεπίσθαι. viii. 16. A paucis navibus in fugam verti. τῶν βαρβάρων εἰς φυγὴν τρεπομένων. viii. 91. Barbaris in fugam versis. τρέχιν περὶ ἑωυτῶ. ἑλλυπτικῶς dictum videtur, ut subaudias ἀγῶνα, vel κίνδυνον. q. d. Currere de se ipso certamen, vel periculum. id est, De se ipso periculum aliquod adire, et de hoc vitando sollicitum esse. Pro sua ipsius persona, pro suo capite incurrere, de quo fugiendo simus solliciti. In aliquod capitis periculum incidere, ad quod vitandum magna corporis animique contentione, studio, cursu, et celeritate, sit opus. vii. 57. Eodem modo et Euripides in Electra de Oreste dicit, versu 1264. ἐνταῦθα καὶ σὺ δὴ δραμῶν φόβου πέρι. sub. enim ἀγῶνα. i. e. Hic etiam oportebit te currere de cæde certamen, i. e. iudicii cer-

tamen, atque periculum subire. Quod *συνινύμης* dicitur *βίην δρόμον* *περὶ ἑαυτοῦ*. q. d. Cursum de se ipso currere. *μεταφορικῶς* vero τὸν *ἀγῶνα*, καὶ *κίνδυνον*, i. e. Certamen, et periculum de suo capite inire, subire. In capitis periculo versari. ἄτι *περὶ τοῦ παντός ἥδη δρόμον* *θεοῖς*. viii. 74. Valla: Utpote pro omni jam cursu currentes. Sed (nisi fallor) ibi legendum est *δρόμον*. Vertes autem, Quippe qui de summa rerum jam cursum currerent, i. e. periclitarentur. Vide apud Suidam *Τρέχων τὴν ἰσχάτην*. ubi subaudiendum videtur *ὄδον*, q. d. Extremam viam currere, ut hic extremum cursum currere. Quod nihil aliud est, quam in extremo capitis discrimine versari. Dionysius Hal. Antiq. Rom. lib. iv. 209. 28. integram locutionem usurpat, *κίνδυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τρέχων*, quum in loquitur, "Ερημα δὲ, καὶ ὀρφανὰ τὰ δύνεια ταυτὶ παιδίᾳ καταλείπεται, κίνδυνον οὐ τὸν ἐλάχιστον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τρέχοντα. Idem lib. vii. 454. 9. τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα τρέχων dicit. Idem ἐν τῷ Ἰσοκράτει, ex Wechelianiis typis, pag. 98. 47. dicit, τὸν περὶ ψυχῆς κίνδυνον τρέχων ἐν δικασταῖς. q. d. de anima, sive de vita, periculum inter iudices currere. i. e. Capitis caussam apud iudices dicere. In capitis discrimine apud iudices versari. Hom. Il. X. v. 161. ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον ἔκτορος ἱπποδάμοιο. Quemadmodum autem Ἀττικῶς dicitur λέγειν λόγον, ληρεῖν λῆρον, ἀγῶνας ἀγωνίζεσθαι, κίνδυνον κινδυνεύειν, sic etiam βίην, τρέχων, *δραμῶν δρόμον*, *κίνδυνον*, *ἀγῶνα*. Quem Atticismum et Latini passim imitantur, ut, vivere vitam, currere cursum, certare certamen, peccare peccatum, &c. Illud etiam obiter observandum hic τὸ *παντός* ἡλυπτικῶς dictum, subaudito nomine *πράγματος*; vel substantive sumendum pro rerum

uni versarum summa. Sic et Thucyd. loquitur *περὶ τοῦ παντός διακινδυνύσαι*. De summa rerum belli fortuna periclitari. Consule nostrum Græcol. indicem. Pro quo *συνινύμης* *περὶ τῶν ὅλων* sub. *πραγμαίων διακινδυνεύσαι*, vel τὸν *ἀγῶνα τρέχων*, alias eleganter diceretur. Πολλὰς πολλάκις ἀγῶνας *δραμίσονται* *περὶ σφίον αὐτίων οἱ Ἕλληνες*. viii. 102. Græci pro se ipsis sæpe multa certamina cursitabunt, i. e. pro suo capite multa pericula subibunt. *Θεῖον αἶψι περὶ ἑμῶν αὐτῶν*. sub. *ἀγῶνα*, vel *κίνδυνον*. viii. 140. §. 1. *τρέχων περὶ τῆς ψυχῆς*. sub. *δρόμον*, vel *ἀγῶνα*, vel *κίνδυνον*. ix. 37. Vide *βίην τὸν περὶ ψυχῆς*, apud Eustathium.

τρέβας, ου, ὁ, vel ἡ. Nam utrumque dicitur, ut docet Eust. Via trita. *παρὰ τὸ τρέβων*, quod terere significat. ἐν *τρέβῳ οἰκίσθαι*. viii. 140. §. 2. In via habitare. *μεταφορικῶς* accipitur pro in magno periculo versari. Metaphora sumpta ab illis, qui in media via, nullis præsidiiis aut ædificiis munita, degunt, et qui propterea viatorum omnium insidiis, et injuriis, sunt obnoxii. Sed quod ab Herodoto dictum est obscurius, id a Dionysio Halic. Ant. Rom. lib. vi. 368. 22. multo dilucidius effertur. *πρεσβία ἀπὸ πάντων τῶν Ῥωμαίων ὑπηκόων παρῇν, ἀξιώσαντες σφίσι συμμαχίην ἐν τρέβῳ τοῦ πολέμου κινεμένοις*. i. e. Legatio ab omnibus P. Romani subjectis [missa] aderat, qui rogabant ut sibi in belli via positos opem ferrent, [neve se omnibus hostium conatibus obiectos desererent, at suis auxiliis juvarent.] Idem lib. xi. 730. 38. *Διόμνητοι βοήθειαν ἀποσπῆλαι σφίσι διαταχάν, ὥς ἐν τρέβῳ τοῦ πολέμου κινεμένοις*. id est, Rogantes ut quam celerrime sibi in belli via positos auxilium mitterent. Idcirco Herod. viii. 140. §. 2. dicit *Διμαίω ὑπὲρ ἑμῶν, ἐν τρέβῳ τε μέλιστα οἰκνέμε-*

νων τῶν συμμάχων, αἰὶ τι φθιμεύ-
 νων μείνων, ἐξαιρέτον τι μεταίχμιον
 τὴν γῆν ἐκτεμένων. Quorum verbo-
 rum hic est sensus. Vobis metuo,
 quia omnium sociorum maxime
 in [belli] via, [periculis omnibus
 expositi] habitatis, et soli sem-
 per aliquas clades accipitis, quia
 agrum possidetis, qui est ceu
 quoddam eximium præmium,
 inter varias variorum hostium
 vobis insidiantium acies positum,
 pro quo obtinendo non solum
 contra vos, sed etiam ipsi inter
 se, armis contendunt. Vide με-
 ταίχμιον. Hoc autem loquendi
 genus habet παροιμίας quandam
 speciem illi non omnino dissimi-
 lem, ἐν τριόδῳ κῆσθαι. In trivio si-
 tum esse. Quod adagium Suidas
 sic integrum explicat. ἐν τριόδῳ
 ἡμεῖς λογισμῶν. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδή-
 λων, καὶ ἀμφιβόλων πραγμάτων.
 ἐπιπὶ δὲ ὁ ἐν τριόδῳ γινόμενος οὐκ οἶδε
 ποία χρήσεται ὁδῷ. Sed hoc de
 rebus incertis dubiisque dicitur,
 illud vero de manifestis magnis-
 que periculis, in quibus aliquis
 versatur.

τριήκοντα. Ion. pro com. τριάκοντα.

Triginta. Quinetiam ipsum La-
 tinum vocabulum ex Græco Io-
 nico videtur κατὰ συγκοπὴν for-
 matum, quasi τριήκοντα, verso κ in
 g. et η in i. quæ mutatio non
 est nova, nec ignota, illis saltem
 qui Græcas literas norunt. i. 14.

τριηκοταέτιδες σπονδαί. Triginta an-
 norum fœdus. vii. 149. a Thucy-
 dide vocantur τριακοντούτις σπον-
 δαί. Tricennalia fœdera. Vide
 τριακοντούτης apud Suidam.

τριηκόντηρος, α, η. N. H. Navis, quæ
 triginta remis agitur; ut πνιγκόν-
 τηρος, quæ quinquaginta. iv. 148.
 utrumque simul exstat. vii. 97.
 viii. 21.

τριηρίτης, ου, ὁ. com. Qui triremi
 vehitur. Alii pro remigibus ipsis
 remos agentibus accipiunt. v. 85.
 τριῆρος, ἡ, ὄν. Ion. et Herodoteum

nomen, pro com. τρισσός. Tri-
 plex. τριῆς ἐξευρέματα. Tria in-
 venta. i. 171. τριῆς χωρία. iii. 9.
 iv. 192.

τριῆς ἐποιήσαντο θῆκας. ix. 85. Tres
 loculos [tria sepulcra] fecerunt.

τριημέριον, ου, τό. com. τὸ τρίτον
 μέρος. Tertia pars. τὸ τριημέριον
 τῆς βασιλείης. ix. 34. Tertia regni
 pars.

τριημέριος. H. V. pro com. τρι-
 ημέριος. Qui facit tertiam par-
 tem. Tertia pars. τριημερίη ἡ
 Ἀσσυρία χώρα τῇ δυνάμει τῆς ἄλλης
 Ἀσίης. Assyria regio tertiam re-
 liquæ Asiæ partem potentia facit.
 i. e. æquiparat. i. 192.

τριημορίς, ἰδος, ἡ. H. V. Tertia
 pars. i. 212. τοῦ τριτοῦ τριημορίς.
 Exercitus tertia pars. vii. 121,
 131.

τριφάσιος. Ion. et Herodoteum vo-
 cabulum pro com. τριπλοῦς.
 Triplex. τριφασίας λόγων ὁδούς φῆ-
 ναι. Triplicem narrationis viam
 indicare. Tres narrationis vias
 declarare. i. 95. Lat. interpres
 vertit, Trifarias narrandi vias.
 quod bene, licet vox trifarius, a,
 um, apud Latinos parum in usu
 sit, nisi in adverbio, Trifariam,
 i.e. tripartito. Ab hoc autem τριφά-
 σιος, et ipsum Latinum trifarius,
 est deductum; nec necesse est
 tripharius scribere, ut Henricus
 Stephanus ait, ut rectius origo
 vocis indicetur. Nam et fallo
 Latinum a Græco σφάλω, re-
 jecto σ. formatum constat, nec
 tamen ideo phallo scribitur. Sic
 α φῶρ, φηρὸς, fur, non autem
 phur. φῆρ, φηρὸς, Æolicum, pro
 communi θῆρ, fera, non autem
 phera. Idem et de multis aliis
 dici potest. σχίζεται τριφασίας ὁδός.
 Trifariam dividitur. ii. 17. πηρὶ
 τοῦ ὕδατος ἔλκεαν τριφασίας ὁδούς.
 De aqua trifariam disseruerunt.
 ii. 20. βαμκοί τριφασίαι. Tres aræ.
 ii. 156. τριφασίας στρατηίας. Tres
 expeditiones. iii. 17. τριφασίας βα-

σιλῆας. Triplex regnum. Tria regna. iv. 7. *τριφάσιμα οὐνόματα*. Triplex nomen. iv. 45. *τριφασίη μνηνομαχίη*. Triplex singulare praelium. i. e. ter commissum. v. 1. vi. 119.

τρέιχα. Ion. et poet. pro com. *τριχῶς*. Tripliciter. Trifariam. iv. 67.

τριχῶ. V. H. Tripliciter. Tribus in locis. vii. 36.

τροπή. Fuga, in quam hostis vertitur. *τροπὴν ποιοῦντας τῶν πολέμων*. ἀπὲρ τοῦ τὰς πολέμων τρέψας. Hostibus in fugam versis. i. 30. *ἰδὼν τροπὴν τῶν ἐαυτοῦ γινώμενην*. vii. 167. Cum suorum fugam animadvertisset. Cum suos in fugam versos vidisset.

τροφή, ἥς, ἡ. Apud Herodotum interdum non pro ipso cibo, ac alimento; sed pro ipsa alendi, nutriendi, ac educandi, ratione sumitur. *διδόει τρέφειν τροφήν τινα τοῖς ἑαυτοῦ*. Dat [eos] hujusmodi quodam educationis, vel nutritionis, genere nutriendos. ii. 2.

τρέφεις, οἱ. N. H. Qui nutriti sunt, qui sunt jam adulti. *τρέϊς παῖδας ἔχω*. τούτους, ἐπὶ τῶν γίνονται τρέφεις. &c. Tres habeo filios. Hi quomodo sint tractandi, [quomodo sint educandi,] quum jam adulti fuerint, quum jam adoleverint, dic mihi. iv. 9.

τροχάζειν. com. Currere. *παρὰ τὸ τροχάω*, ὦ. inserto ζ. quod a *τρέχω* formatur, ut a *πίτω*, τὸ *ποτάω*, ὦ, pro quo usitatius τὸ *ποτάομαι*, ὦμαι. vel *ποτάομαι*, ὦμαι. Volo, as, are. Consule Eustath. ἐν τῷ *ποτάομαι*, ἀπὲρ τοῦ *πίτομαι*. Sic a *νέμω*, *στρέφω*, *ναμάω*, ὦ. *στρεφάω*, ὦ. sed in his τὸ ο in ω versum, in *τροχάω*, ὦ, τὸ ο retinetur. *τὴν ταχίστην ἐτρέχαζες φεύγων*. ix. 66. Quam celerrime currebat fugiens.

τρέυν. Ion. et poet. *καταπονῶν*. *κατατρέχων*. *κακῶν*. Atterere. Vexare. Malis afficere. *τιτρέσθαι ἐς τὸ*

ἔσχατον κακῶν. Summis, vel extremis malis attritum, vel afflictum esse. i. 22.

τρέυν. Ion. et poet. Atterere. Atterendo absumere. *τιτρυμένοι τάλαιπυρήσι*. Miseriis attriti. Vel, Defatigationibus afflictati. vi. 12.

τρέφος, *ιος*, *ους*, *τό*. Ion. et poet. pro com. *ἐκκλασμα*. Fragmentum. Frustum. *παρὰ τὸ θρέπτειν*, τὸ *διακλῆν*. Diffringere. *ἀλλος τρέφω*. Sallis frusta. iv. 181.

τρέφω. com. Edere. Comedere. i. 71. ii. 92.

τρώμα, *τος*, *τό*. Vulnus. Plaga. Clades. pro com. *τραῦμα*, *τος*. Ion. positum. Nisi quis dicat a *τιτρώσκω*, deductum, foro, perforo, penetro; saucio. fut. *τρώσω*, a *τρώω*, quod a *τορέω*, ὦ. κατὰ συγκοπὴν *τρώ*, κατὰ παραγωγὴν *τρώω*, ut a *ζῶ*, *ζῶω*, a *πλῶ*, *πλῶω*, a *ῥῶ*, *ῥῶω*. Utrumque verisimile videtur. i. 18. *τρώματα μέγιστα Μιλησίων ἐγένοντο*. Milesiis plagæ inflictæ fuerunt magnæ. Milesii magnas plagas, sive clades acceperunt. *ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τραμάτων*. Ex vulneribus, ob vulnera, moriuntur. ii. 63. *τελευτᾷ ἐκ τοῦ τρώματος*. Ex vulnere, propter vulnus inflicto mori. iii. 29, 64, 78. ix. 18. *μετὰ τοῦτο τὸ τρώμα*. Post istam cladem. iv. 160. v. 121. vi. 132. *ἀνάσσει τοῦ τρώματος τοῦ γεγενημένου βασιλεῦς*. vii. 233. Qui a culpa cladis regi illatæ aberant. vii. 236. viii. 27, 66. ix. 90.

τραυματίζω. Ion. pro com. *τραυματίζω*. Vulnerare. Sauciare. *τραυματίας ἐαυτὸν*. Cum se ipsum vulnerasset. i. 59. *τραυματισθῆς*. Vulneratus. Sauciatus. iiii. 64. *τραυματίζει τοῖτους*. Hos vulnerat. iiii. 78. vi. 45. *κατατιτραυματίζομαι*. vii. 212. *ἐτραυματίζοντο*. ix. 61. *ἐτραυματίσθη*. ix. 72.

τραυματίας, *ου*, *ὸ*. Ion. et poet. pro com. *τραυματίας*, *ου*. Saucius. Vulneratus. iiii. 79.

τρώμα, *τος*, *τό*. Ion. pro com.

τραῦμα. iv. 180. *Vulnus. Fit autem vel κατὰ διάλοσιν, καὶ τροπήν, ἢ τοῦ τραῦμα, τραῦμα, τραῦμα, vel κατ' ἐπὶνθισιν τῷ υ, τραμα, τραῦμα.*

τυκτά. Nomen Persicum, quod ab Herodoto ix. 110. sic explicatur: Φυλάτμεθα δὲ [ἡ Ἀμεστρίς] τὸν ἄνδρα τὸν ἐν αὐτῇς Εἰς ἐξην βασιλείῳ διῖπτοι προτιθίμενοι. τὸτο δὲ τὸ διῖπτοι παρασκευάζεται ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἡμέρη τῇ ἐγένετο βασιλείῳ. Οὐνομα δὲ τῷ δαίτην τούτῳ. Περσιγὶ μὲν, τυκτά. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, τίλιον. Valla: Observato itaque tempore, quo vir suus Xerxes regalem instrueret cœnam, quæ cœna semel quotannis eo die, quo rex creatus est, instruebatur. (Cœnæ nomen Persice Tycta, Græce τίλιον, id est, Perfecta. &c.) Æ. P. Cum autem [Amestris] observasset suum maritum Xerxem, qui regalem cœnam [aulæ suæ principibus] proponebat. [id est, Observato die, quo Xerxes suus maritus regalem cœnam aulæ suæ principibus proponebat, vel qua aulæ suæ principes excipiebat.] Hæc autem cœna quotannis semel paratur [eo] die, quo rex est natus, &c. Herodotus enim natalem regis diem intelligere videtur, quem diem illustres viri, principes, et reges, plurimi faciunt, et variis splendidissimarum epularum deliciis, variisque festivitatis, ludorum, chorearum, carminum, musicesque voluptatibus sollemniter atque magnifice traducere consueverunt. Ut autem hunc Herodoti locum illustrem, nostramque conjecturam manifeste confirmem, unum afferam exemplum, de quo nullus sana mente præditus dubitare potest. Quod propter maximam rerum verborumque cognationem Lectori gratissimum fore confido. Sed Marcum Evangelistam de incesto Herodis amore verba facien-

tem audiamus. Sic autem ille cap. 6. vers. 21. et deinceps, loquitur, Καὶ γενεῆς ἡμέρας ἐκαίρου, ὅτι Ἡρώδης τοῖς γενεαῖς αὐτοῦ διῖπτοι ἵπτοι τοῖς μεγιστάσιν αὐτῷ, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας. 22. Καὶ ἐπισκευῆς τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδας, καὶ ὀρχησµατῶν, καὶ ἀρτιστῶν τῷ Ἡρώδῃ, καὶ τοῖς συνακακισμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορωσίῳ, Αἰτησὲν μὲ ὁ ἐν βίλῃς, καὶ δῶσω σοι. 23. Καὶ ὤρυσεν αὐτῇ, ὅτι ὁ ἐν μὲ αἰτήσῃς, δώσω σοι, ὥς ἡμέρας τῆς βασιλείας μου. 24. Ἡ δὲ ἐξελθούσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς, Τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. &c. Vide et Matthæum cap. 14. versu 6. Γενεσίων δὲ ἀγοµένων τοῦ Ἡρώδου. &c. Quid vocas γενεαῖς; τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ ἐγένετό τις, καὶ ἐν ᾗ διῖπνόν τι δημοσίως εὐφροσύνης χάριν ποιεῖται.

τυλάω, ὡ. μ. τυλώσω. Callum obduco, Calli instar obduresco. Occalleo. Callis tego, callis munio. ῥόπαλα ξύλων τιτυλωμένα σιδῆρα. vii. 63. Valla: Ligneas clavas ferro inductas. Sed Græci verbi vim non expressit. Sic enim Herodotus vocat ligneas clavas ferreis clavis munitas, qui clavi in ipsa clavarum lignea materia undique prominebant, ut callos in multorum rusticorum, ac aliorum, manibus, assiduo labore fatigatis, prominentes videmus. At vii. 69. ῥόπαλα τυλωτὰ vocat clavas nodosas, in quibus lignei nodi callorum instar eminebant.

τυμβοχοεῖν, ὤν. Ion. et poet. pro com. τάπηιν. Tumulum struere. Tumulare. Sepelire. Humo aggesta humare, tegere. Αὐτὸν ἐτυμβοχοεῖ πᾶσα στρατιή. Ipsa totus exercitus aggesta humo tumulavit. vii. 117.

τύπος, ἀντίτυπος. Quid hoc sit, vide i. 68.

τυραννίσκω. Ion. poet. quinetiam com. Regnare. i. 14. ἐπὶ τούτου τυραννίσκοντος. Hoc regnante. i. 15.

τῷ Μιλήτου τυραννίῳ. Miletī regi. Qui Miletī regnabat. i. 20. ἐτυράννησε Κορίνθου. Corinthi regnavit, rex Corinthi fuit. i. 23, 59, 64, 77, 163. iv. 137. v. 11, 12, 78, 92. §. 5.

τύχη. com. Fortuna. Τῆς τύχης εὖ μεταστροφῆς. Ion. pro com. μεταστροφῆς. Fortuna in bonum conversa. i. 118. ἐπὶ τύχησι χρηστῇσι. Felici fortunæ successu. Bonis avibus. Gall. *A la bonne heure*. Vel, *Avec bonheur*. i. 119. οὐκ ἂν κατὰ ἐξ τοσοῦτον τύχης ἀπέκνη. Nunquam ad tantum fortunæ, ad tantam fortunam, ac felicitatem, pervenisses. i. 124.

τύχος, ου, ὁ. com. pro quo et τύκος. Poeticum tamen potius, quam solutæ orationis. Latomorum cælum. Instrumentum, quo Latomi lapides cædunt, scalpunt, poliunt. Eurip. Herc. Fur. vers. 944. Βάθρα Φοίνικι κανόνι, καὶ τύκοις ἡμεσίμηναι. Herod. vii. 89. τύχους μεγάλους. Valla: Grandes bipennes. Quod ab Eustathio confirmatur, qui dicit, Τύχος, λιθοβολεῖν σιδήριον, ὅθεν ἀποτυχίσαι, τὸ πικρίσθαι. Vide apud eundem, τυκίζω, et τυκίον. Euripid. ἐν Τρωάδι, versu 814. Κανόνων τυκίσματα Φοῖβου vocat Troiæ muros, quos ad regulam dirigens cum Neptuno exstruxit. Hoc autem παρὰ τὸ τυκίζω.

τῷ. Ion. et poet. pro com. ᾧ. Cui. i. 23. et passim etiam pro quo. ut ἐν τῷ, pro ἐν ᾧ. In quo. vii. 122.

τῷγαλμα. τὸ ἄγαλμα. Simulacrum. ii. 42, 138, 141. iv. 181.

τῷ ὄντι. Ion. pro com. τῷ ὄντι. i. 30. (quod et τῷ ἀληθεῖ λόγῳ. Re vera. i. 14. v. 41.) vii. 237.

τρωάζων. Cavillis insectari. ii. 60.

τῶν. Ion. et poet. pro com. ὧν. Quorum. i. 23, 26, 29.

τὸ πὸ τέτε. pro τὸ ἀπὸ τέτε. Postea. i. 199.

τῶρχαῖον. Ion. pro com. τὸ ἀρχαῖον. Antiquitus. Olim. A priscis temporibus. i. 173. ix. 45.

τῷτό. Ion. pro com. τὸ αὐτό. Idem. i. 1. ἐν τῷτῷ μένιν. In eodem rerum statu permanere. i. 5. ἐς τῷτό. i. 13. ἐς τῷτό συνδραμον. In idem concurrabant. i. 53. συνελήθησαν ἐς τῷτό. In idem, in unum eundemque locum collecti sunt, convenerunt. i. 97. vii. 145.

Υ.

ΥΑΤΑΙ. Ion. terminatio 3. pers. plural. præter. p. pass. pro com. υνται. κατακισχύονται. Sparsæ sunt. ii. 75. ἰνδρεύονται, pro ἰνδρυνται. ii. 156. Formatur autem a 3. sing. desinente in υται. inserto α inter υ et τ.

ύατο. Ion. terminatio 3. pers. plural. imperf. pass. pro com. υντο. ut ἔκινύατο, pro ἔκινυντο. Sic ἰδρύατο, pro ἰδρυντο, ab ἰδρύναι, τὸ ἰδρύναι. Collocor. Fundor. Sedeo. Collocatus sum. Fundatus, situsque sum. ἐναπιδυκνύατο, pro ἐναπιδύκνυντο. ix. 58. Formatur autem hæc 3. plural. a tertia singul. desinente in υτο. inserto α inter υ et τ.

ὑβρισμα, τος, τό. com. idem quod ὕβρις. Contumelia. Insolentia. vii. 160.

ύγιος, ὁ. N. H. pro com. ύγιής, ἴος. Sanus. Integer. Incolumis. λέγουσι σφίσις εἶναι ύγιεστάτους. Ipsos maxime sanos esse dicunt. iv. 187. ύγιεστάτοι. ibid.

ύδρύνεσθαι. com. Castrense verbum. Aquari. Aquam ex aliquo loco haurire. συντάραξαν τὴν κρήνην, ἀπ' ἧς ὑδρύντο πᾶν τὸ γέννημα. ix. 49. Conturbarunt fontem, unde totus exercitus aquabatur. [Quod loquendi genus ab Herodoto verbis aliis sic explicatur, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ σφι οὐκ ἔξῃ ὕδωρ φερίσθαι. ibid. Ex fluvio ipsis non licebat aquam ferre.]

ύδρηιον, τό. Ion. et poet. pro com. ύδρία. Urna. Vas aquarium. iv. 14.

ὕδρευσι. com. pro quo et ὕδρευσι. Aquam bibere. i. 71.

ὕσθαι. Pluviis irrigari. ἢ τῶν Ἀσσυρίων γῇ ὕσται ὀλίγω. Assyriorum ager exiguis pluviis irrigatur. i. 193. ii. 13. ὕστ' ὃν ταῦτα τὰ χωρία. Hæc loca pluviis irrigarentur. ii. 22. ὑμῖν τῆς χώρας. ii. 25. ὕσθαι αἱ Θῆβαι. iii. 10. ὕσθαι. ibid. τὰ ἄνω τῆς Αἰγύπτου ὕσται. ibid. ὕσθαι. ibid. iv. 90, 198.

ὕστατος ἄνεμος. Apud Herodot. Ventus maxime pluvius vocatur. Ventus, qui maxime pluvias ciere potest, ac solet. ii. 25.

ὕμῃς, pro ὑμᾶς. Ion. Vos. i. 53. iii. 71. Vide ἰας. Ion. terminatio.

ὕδιν ποιῆσθαι. V. Hom. 4. Filium facere, i. e. adoptare.

ὕπαγιν ὑπὸ δικαστήριον. Herodotea locutio, pro com. ἄγιν, vel ὑπάγιν ἐς τὸ δικαστήριον. In judicium adducere. vi. 72. νοσήσαντά μιν ὑπῆγον οἱ ἐχθροὶ ὑπὸ τοὺς ἐφόρους. Ipsum reversum inimici ad Ephoros deduxerunt, vel, citaverunt. vi. 82. pro eodem dicitur ἰσάγιν ὑπὸ δικαστήριον. vi. 104. αὐτὸν θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον. vi. 136.

ὕπακοῦν. com. Parere. Morem gerere. Obtemperare. Imperio, ac potestati alicujus subjectum esse. Οὔτοι τῶν Ἰνδῶν Δαρείου βασιλῆος οὐδαμᾶ ὑπήκουσαν. Indi isti Dario regi nunquam paruerunt. nunquam imperio ipsius subjecti fuerunt, ut imperata facerent. iii. 101. οἱ δ' ὑπακούσαντες. Illi vero cum morem [ipsi] gessissent. iii. 148. iv. 119, 201.

ὕπαιρῖσθαι, ὕσθαι. Ion. pro com. ὕφαιρῖσθαι. ταῦτα τὰ ἀγάλματα ὑπαιρίνται αὐτῶν. Hæc simulacra ipsis surripiunt. v. 83.

ὕπαλλαγὴ Ionibus familiaris. Ut, Μῆνας ἐπὶ τοὺς ἐπιλοῖπους Καμῖσης ἐς τὰ ὀκτὼ ἔτια τῆς πληρώσεως, ἀπὸ τοῦ, ἐς τὴν πληρώσει τῶν ὀκτὼ ἔτιων. iii. 67. τὸν Σουλῶντα κατῆ-

λαβε ἰσχυρή. ἀπὸ τοῦ, δ' Σουλῶν κατῆλαβε ἰσχυρήν. iii. 139. Vide καταλαμβάνειν. Ἀντικείμενος τὰ ἔχον ἐξιχώρησι. ἀπὸ τοῦ, ἔχον τὰ ἀντικείμενα ἐξιχώρησι. iii. 148. ὅστις λόγον ἔχει τὴν Πυθίαν ἀναπίπτει. ἀπὸ τοῦ, ὃν λόγος ἔχει. &c. v. 66. Vide λόγος. Rumor. τὸν Κλειόμενα ἔχει αἰτίη. v. 70. pro ὃ Κλειόμενος ἔχει αἰτίη. ut v. 70, 71. περιέειν ὕλην τὸ ἄλσος. ἀπὸ τοῦ, περιέειν ὕλην τῷ ἄλσκι. Vide περιέειν ἐν τῷ Νέων. vii. vi. 80. τὴν μεσόγειον τάμιν τῆς οἰκῆς, pro, τὴν οἰκὴν τῆς μεσογείας τάμιν. vii. 124. ix. 89. παρεκρίθησαν διαταχθέντες. viii. 70. ἀπὸ τοῦ, διατάχθησαν παρεκρίθοντες. In exercitu ex variis gentibus collecto, quum prælium est committendum, gentes a gentibus discernuntur, et confusionis vitandæ causa in suos quæque ordines digeruntur, utque mutuam opem sibi quam primum ferre valeant, aliæ prope alias a peritis imperatoribus in acie collocantur. Hæc est horum verborum vis, hic sensus.

ὕπαιτιάζω. Vide simplex ἀντιάζω.

ὕπαιπτει. Ion. pro com. ὑφάπτει. Succendere. Incendere. ὑπῆψαν τὴν ἀκρόπολιν. Arcem incenderunt. i. 176.

ὕπαργμῖνα, τά. Ion. pro com. ὑπεργμῖνα. Quæ jam exstant. Quæ jam jaeta sunt. εἰ χρεὶ σαθρῶσαι τοῖσι ὑπαργμῖνοισι ἐξ ἑκείνων. Si conjectura est faciendæ ex rebus ante gestis ab illis. vii. 11.

ὕπαρξαι ἀδικῶν ἔργον ἐς ἄλλους. Alios injuria lacessere, provocare. i. 5. Sic ὑπάρξαι ἀδικῶν. Injuria aliquem provocare. iv. 1. vii. 9. ap. init. οἱ ἐμὲ καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπῆρξαν ἀδικῶ ποιούντες. vii. 8. §. 2. Qui me patremque meum injuria provocarunt, priores affecerunt. ὑπαρχοὶ ἀτάσθαλα ποίῳν ἐς τοὺς Ἕλληνας. ix. 78. [Ut barbarus] impia facinora in Græcos prior patrare

[caveat, id est, ut impiis facinoribus Græcos lacessere, vel provocare, caveat.]

ὑπαρπάζειν. Ion. pro com. *ὑπαρπάζειν*. Surripere. Præripere. *ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν ὁ Ἀρισταγόρας ἀρμήτο λέγειν*. v. 50. Valla: Interpellata hujus, quam ordiri instituerat, oratione. Sed hoc verba sonant, Prærepta reliqua oratione, quam Aristagoras habere paratus erat. Vel, Interrupto reliquæ orationis cursu, quo Aristagoras ferebatur. *Λόγον ὑπαρπάζειν*. Orationem surripere, pro, dicentis orationem interpellare. *ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον*. ix. 91. Reliqua oratione interpellata.

Ἵππερχος. Nomen Indicum fluvii, quod Græce significat, *φέρειν πάντα τὰ ἀγαθὰ*. Omnia bona ferens. Ctesias Ind. 19.

ὑπάται. N. H. quod in dativo reperitur, pro cultro. *τύπαντις ὑπάται*. Percutiens cultro. Sed vocabulum hoc de mendo suspectum merito quibusdam videtur. Apud nullos enim alios ullum hujus vocis vestigium reperias. iv. 70.

ὑπέργυνος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui sponsioni est obnoxius. Qui alicujus potestati est subjectus. Qui sub alicujus manu est. Nam *ὑπέργυνος* et *ὑποχίριος* interdum *συνανύμεως* sumuntur. *γυνὴ γὰρ, sive γυνία* (ut docet Eustathius) τὰ καὶ ὅλον σῶμα μέγχι, ἰδίως δὲ οἱ πόδες, καὶ αἱ χεῖρες. *ἐξαιρέτως δὲ αἱ χεῖρες*. *γυνία δὲ ποδῶν, καὶ γυνία χειρῶν, ἐντελῆς λέγεται*. *γυνία δὲ καταμύνας, ἐλλειπῆς*. *αἴπερ* (inquit Herod. v. 71.) *ἐνέμοντο τὰς Ἀθήνας ὑπέργυνος, πλὴν θανάτου*. Qui Athenas incolebant suis judiciis obnoxias, ac obstrictas, excepta capitis poena. Vel, Qui Athenas suæ potestati subjectas incolebant, excepta capitali poena. Sensus; Qui summum imperium in Athenienses tunc habebant, ac

exercebant ceteris in rebus, exceptis iis, quæ capitales erant, sive quæ ad iudicium ac supplicium capitale spectabant. *ὑπέργυνα ἀγαθὰ*, dicuntur bona sponsioni obstricta, q. d. obligationi subiecta. Gallice, *Biens engagés, ou biens hypothéqués*. Quod autem sit discrimen inter pignus et hypothecam, docent Jurisconsulti. Nam pignoris appellationem ad res mobiles, hypothecæ vero, ad immobiles referunt. Alias *ὑπέργυνα ἀγαθὰ* vocantur, quæ sub alicujus manu ac potestate sunt.

ὑπείκειν. com. Cedere. Locum dare. *ὑπείξομαι τοῦ ἀρχαίου λόγου*. Valla: A superiore nostra oratione aliquantum decedemus. vii. 160. Bene. Nam hæc *ἐπὶ* præpositio in compositione sæpe remittit, et aliquid minus significat, quam ipsum simplex verbum. Ut, *ὑπείκειν*, Aliquantum cedere, nonnihil cedere de re aliqua, de qua verba fiunt. *ὑπείκειν τοῦ ἰδίου δικαίου*. Nonnihil de jure suo decedere. Sic *ὑπείκειν τῷ ἀρχαίῳ λόγῳ*. De priore sua oratione nonnihil decedere, et aliquid remittere, atque concedere alicui, quod ante concedere volebamus.

ὑπείμαι. Ion. pro com. *ὑφίμαι*. Remittere. *ὑπὸς τῆς ὀργῆς*. Cum de ira remisisset. i. 156. iii. 52. *ὑπείμαι*. *ὑπάρχειν*. Esse. Adesse. i. 31.

ὑπέροχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. *ὑπέροχος*. Eximius. Excel-lens. v. 92. §. 7.

ὑπέσονται. Participium aorist. 1. act. ab *ὑπία*, pro *ὑπία*, quod Ion. dictum pro com. *ὑφίμαι*. Summitto. Clam mitto. *Νυκτὸς ὑπέσονται ἄνδρας οὗτοι κτείνουσί μιν*. Isti noctu viris summissis ipsum interficiunt. vi. 103.

ὑπεκθίνονται. 3. pers. plur. subjunct. modi aor. 2. med. Ion. formata inserto *ε* ante *υ*, pro com. *ὑπ-*

καθόνται. viii. 4. Clam exportas-
sent. Subduxissent. Subducerent.
ab ὑπακτίθμῃ.

ὑπακτίσθαι. V. H. Clam aliquo ex-
portatum esse, et in aliquo loco
clam collocatum esse. In aliquem
locum subductum esse. ἐς τὴν ἡμῶν
ὑπακτίσθαι τίνα τι, καὶ γυναῖκας. viii.
60. In quam [insulam] a nobis
liberi, et conjuges clam expor-
tatae, vel subductae sunt. Vel, In
quam [insulam] nostri liberi, et
conjuges subductae, collocataeque
sunt. Vel etiam, In qua [insula]
liberi, et uxores a nobis [ex pa-
tritis sedibus] clam exportatae,
sunt collocatae.

ὑπακκομίζεσθαι. com. Clam ex-
portare. ὑπεξακομίσαντο πάντα. ix.
6. Omnia clam exportarunt.

ὑπακχεῖν. com. Ex aliquo loco
se subducere. πρὶν ἢ τοὺς μετὰ
Πλευσταίου ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐμβαλεῖν ὑπα-
κχεῖν. ix. 13. Priusquam Pau-
sanias milites in Isthmum in-
grederentur, se subduxit [Mar-
donius.] ix. 14.

ὑπαντιόν. Contrarium. τὸ ὑπαντι-
όν τοῦτον. Quod huic est con-
trarium. Contra. Gall. *Au con-
traire*. iii. 80.

ὑπεξέρυειν. Ion. et poet. pro com.
ὑπεξέλλειν. Subtrahere. Sic au-
tem formatur, ῥύω, ἐρύω, ἰρύω,
ἔρυειν, ὑπεξέρυειν. Consule Eustath.
in Εἰρύω. Ἐς δὲ τοῦτον [τὸν νεκρὸν]
ἀρετῇ οἱ Ἕλληνες ὑπεξέρυσαν. vii.
225. Donec Græci [sua] virtute
[cadaver] hoc subtraxerunt.

ὑπεξίσχαι. V. H. pro quo com. ὑπεξί-
φυγι. Clam effugit. v. 72. ὑπεξί-
σχει ἐς Θησσαλίην. In Thessaliam
clam effugit. Vel, Clam se sub-
duxit. vi. 74.

ὑπεξίσχαι ἐκ τῆς Χίου. viii. 132. Ex
Chio se subduxerunt. Est autem
aor. 2. act. 3. plural. ab ὑπεξίσχω.
μ. ὑπεκσχίσω, ab ὑπεκσχέω, ὦ. aor.
2. ὑπεξίσχον, es, e. Clam abeo, me
subduco.

ὑπεξίχεσθαι. com. Clam exire.

ὑπεξέλθαι ἐς γῆν τὴν Μαδικήν. Clam
egressa in agrum Medicum ivit.
i. 73.

ὑπεξήϊσαν. vii. 211. Se subduxerunt.
Vide ἥϊσαν.

ὑπεράκριοι. Ion. et com. Qui lo-
ca montana incolunt. i. 59. τὰ
ὑπεράκρια ἵδουσι ἐκτῆσθαι. Loca
montana dederunt possidenda.
vi. 20. q. d. τὰ ὑπὲρ τὰς ἄκρας
χωρεῖα.

ὑπεραπολογεῖσθαι τινος. ὑπὲρ τινος ἀπο-
λογεῖσθαι. Pro aliquo causam
agere. Aliquem purgare. vi. 136.

ὑπερβήδδιον, ὦν. V. H. Proprie su-
pra modum, vehementer, metū-
ere. γυνικῶς tamen pro simplici
sumendum videtur interdum, si
Vallæ versionem sequaris, qui
sic locum istum interpretatur,
ὑπερβήδδιοντες τῇ Ἑλλάδι κωδονυ-
ούση. viii. 72. Metuentes Græciæ
periclitanti. Æ. P. Vehementer
metuentes G. p.

ὑπεράχθισθαι τινι πρήγματι. Rem
aliquam supra modum graviter
ferre. Iniquissimo animo ferre.
Ἀθηναῖοι ὑπεράχθισθέντες τῇ Μιλήτου
ἀλώσει. Athenienses Mileti ex-
pugnationem iniquissimo animo
ferentes. vi. 21.

ὑπεράλλειν. com. Superare. Red-
undare. Exundare. οἱ λίβητες ἄνευ
πυρὸς ἔζωσαν, καὶ ὑπερέβαλον. Lebe-
tes sine igne efferbuerunt, et
exundarunt. i. 59.

ὑπερέβαλλειν et ὑπερέβαλλισθαι. com.
Superare. Vincere. Θηβαῖοι ὑπερε-
βάλλοντο τῇ δίοσιν τῶν χρημάτων. The-
bani pecuniarum donatione [ce-
teros] superarunt. i. 61. Δαρεῖον
ὑπερέβαλλισθαι. Darium superare.
v. 124. vi. 9, 13. bis. οὐ δύνανται
τὸν βάρβαρον ὑπερέβαλλισθαι. vii. 163.
Barbarum superare non possent.
Sic enim hæc οὐ δύνανται, pro οὐ
δύνανται ἂν ibi sunt accipienda, ut
ex præcedentibus illius loci ver-
bis patet. ὑπερέβαλλισθαι. Ion. pro
ὑπερέβαλλεύσθαι, superatum iri. vii.
168. ὑπερέβαλλειν τὴν Μαλήν. ibid.

viii, 24, 140. ix. 28. ὑπερβάλλοντο ἀρετῇ Λακεδαιμόνιοι. ix. 71. Lacedaemonii virtute [ceteros] superarunt.

ὑπερβάλλισθαι. com. pro ἀναβάλλισθαι. Differre. ἢν ὑπερβάλληται τὴν συμβολὴν Μαρδόνιος. ix. 45. Si Mardonius praelium distulerit. ἢν ὑπερβάλλονται κίνην τὴν ἡμέραν οἱ Πέρσαι συμβολὴν ποιούμενοι. ix. 51. Valla: Si Persae supersederent eo die committere praelium. κίνην τὴν ἡμέραν, pro κατ' ἑκίνην τὴν ἡμέραν, Ἀττικῶς καὶ Ἰωνικῶς est dictum.

ὑπερβόριοι, ὡν, οἱ. com. q. d. Superaquilonares. Populi, qui supra Aquilonem, vel ultra Aquilonem, habitant. iv. 32, 33, 34, 36.

ὑπερδύδιν. Ion. et poet. pro com. ὑπερφοδύσθαι. Supra modum timere. Vehementer metuere. viii. 94.

ὑπερίχυν. Eminere supra alios. Excellere. Praestare. Superare. ἐπιμαλῆς τι, καὶ παιδείνιος προσγινομένης, αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερεῖχεν. V. Hom. 5. Diligentia vero, et institutione accedente, statim omnes [suos condiscipulos] longe superavit. ἐπιμαλῆν intellige, qua Homerus in bonis literis discendis utebatur. παιδύουσιν vero vocat Herodotus institutionem, qua praeceptores Homerum instituebant. Valla tamen τὴν ἐπιμαλῆν refert ad matrem, quæ filium institui curabat. Sed uterque bonus est sensus.

ὑπερήδουσαι. Supra modum lætari. Vehementer lætari. com. ὑπερήσθη. cum dat. i. 54. ὑπερήδετο. i. 90.

ὑπερημίσεις τῶν ἀγῶν. vii. 156. Ultra dimidiam civium partem.

ὑπέρθυρον, ὡν, τό. com. Superum, sive superum limen. quod superliminare nominatur. i. 179. Latinus interpres vertit cardines. (ὑπόθυρον. Inferum, sive infer-

num limen.)

ὑπερμεγέθης, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. ὑπερμεγέθης. Supra modum magnus. Maximus. ὑπερμεγέθης δόφους. Serpentes supra modum grandes. iv. 191. κίερα ὑπερμεγέθης. vii. 126. Cornua maxima.

ὑπερμέκης, ὁ καὶ ἡ. N. H. quod in vulg. Lex. sine ullius auctoritate legitur. Præcelsus. Præaltus. Prælongus. Procerus. οὐρα μεγάλῃ ὑπερμέκεια. vii. 128. Montes magnitudine præalti. Altissimi vel longissimi montes. ὑπερμέκαιοι οὐρεσι. vii. 129. [ἡ βασιλῆος] χεῖρ ὑπερμέκης [ἐστίν]. viii. 140. Regis manus est prælonga. Huc referri potest illud tritissimum carmen, An nescis longas regibus esse manus? Consule Eras. Ad. Chil. 3. cent. 4. adag. 60. Fuge procul a viro majore.

ὑπερνότιοι, ὡν, οἱ. com. q. d. Super australes. Populi, qui supra, vel ultra austrum habitant. iv. 36.

ὑπεροικίαν, ὡν. V. H. Supra [aliquem] habitare. Ἰσσηδόων ὑπεροικίαν Ἀριμασπούς. Supra Issedonas habitare Arimaspos. iv. 13. ὑπεροικίουσι τούτων. iv. 21, 37. vii. 113.

ὑπέροικος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui in superiore parte domum, domicilium, sedes habet. ὑπέροικοι τῆς χώρας. Qui superiorem regionem, vel regionis partem superiorem incolunt. iv. 7.

ὑπερος, ὡν, ὁ. com. Pistillum. ἐσβάλλουσι ἐς ὄλμιον, καὶ λήναντες ὑπέροισι, ὥςτις διὰ συνδόνας. Injiciunt [piscis arefactos] in mortarium, et ubi pistillis [eos] contuderunt, linteo servant reconditos. i. 200.

ὑπερπύπτυν. Herod. verbum, pro com. παρέρχεσθαι. Præterlabi. Præterire. ἢν ὑπερπύτση ἡ νῦν ἡμέρα. Si dies hodiernus nos præterlabatur, prætereat. iii. 71.

ὑπερτίδιναι, vel ὑπερτίδισθαι τι τινί. Aliquid alicui committere. Ali-

cujus rei onus alicui imponere. Aliquid cum aliquo communicare. *τούτῳ τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων ὑπεριτίθεται ὁ Κανδαύλης.* Candaules huic res majoris momenti committebat; vel, cum eo communicabat. i. 8. [ταῦτα] ἡμεῖς ὑπερίσθαι. Hæc mihi commisistis. Hæc mecum communicastis. iii. 71. *εἰ μὲν τοι ὑπερίσθαι τὰ ἡμεῖλλον ποιήσιν.* Si tecum communicassem ea, quæ facturum eram. iii. 155. *ἵνα τοι αὐτὰ ὑπερίσθαι.* Ut eas [res] tecum communicem. v. 24. *ὑπερέβητι τὰ ἐκ τοῦ Ἀρισταγόρου λόγωνα.* Cum ea, quæ ab Aristagora dicebantur, cum eo communicasset. v. 32. *ταῦτα ὑπεριτίθιμις ὀνειροπόλοις.* Hæc cum somniorum conjectoribus, ac interpretibus, communicans. v. 56. [vide ὑποτίθαι, pro προτίθαι. ubi de re eadem verba faciens Herod. dicit, τὸ ἐνύπνιον τοῖσι ὀνειροπόλοις ὑποτίθιμις, ἀντὶ τῆ προτίθιμις. i. 107, 108. iv. 135.] *ἵνα τὸ νόον πρήσσω, ὑπερίσθαι ὑμῖν.* Ut quod facere cogito, vobiscum communicem. vii. 8. *ὑπεριτίθεται ταῦτα Πέρσῃσι.* Hæc cum Persis communicavit. vii. 18. *ὑπέσχετο κυνὴν.* Galeam sustinuit. Tenuit galeam. ii. 151. *ὑπ' ἐαυτῷ ποιήσασθαι.* Ion. pro com. *ὑφ' ἐαυτῷ ποιήσασθαι.* In suam potestatem redigere. Sibi subijcere, subigere. *ἐν νόῳ ἔχων πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ὑπ' ἐαυτῷ ποιήσασθαι.* vii. 157. In animo habens totam Græciam in suam potestatem redigere. *ὑπερέβην.* com. Excellere, præstare, superare. iv. 74. *ρόδα ὁσμὴ ὑπερέβοντα τῶν ἄλλων.* viii. 138. Rosæ, quæ ceteras odore superabant, vel, Rosæ ceteris odore præstantiores. *χάρη κάλλει καὶ ἀρετῇ μέγα ὑπερέβουσα.* viii. 144. Regio pulcritudine et virtute [i. e. fertilitate] longe præstans. *Τιγράτης κάλλει τε καὶ μεγαλῷ ὑπερέβων*

Περσίαν. ix. 96. Tigranes forma et statura Persas superans. Vel, Tigranes [omnium] Persarum pulcritudine, et corporis statura eminentissimus.

ὑπερφύης, ἴος, ὁ καὶ ἡ. com. *ὁ ὑπὲρ φύην, ἡ γούνη φύσιν ἄν.* Qui est supra naturam. Tam in bonam, quam malam, partem accipi potest. Immensus, eximius, præstans, excellens. *ἔργον ὑπερφύης ἐργάσατο.* viii. 116. Valla: Facinus eximium fecit. Sed si quis verteret, facinus immane patravit, fortasse non male mentem auctoris interpretaretur. Illic enim agitur de patre, qui sex suis filiis oculos eruit, quod præter sua mandata Xerxes Græciæ bellum inferentem sequuti fuissent.

ὑπερφρονῖν. com. Superbire. Superbum ac insolentem esse. Contemnere. *τῷ πλούτῳ ὑπερφρονήσους.* Opibus superbientes. Ob opes superbæ. i. 199.

ὑπήκοος, ὁ. com. Qui morem alicui gerit. Qui paret alterius imperio. *ὑπήκοον ποιεῖν.* Subigere. In nostram potestatem redigere. Efficere ut quis nostro imperio pareat. i. 102. *ἔθνεα βασιλεὺς ὑπήκοα.* Gentes regis imperio subjectæ; vel, quæ regis imperio parent. iv. 167. *ὑπηκόους Δαρείου.* v. 1. vii. 111, 149.

ὑπηρετίσθαι. Ion. pro com. *ὑπηρετεῖν,* ut i. 109. Servire. Inservire. Suam operam alicui navare. i. 108.

ὑπήσιν. Ion. pro com. *ὑφήςιν,* ab *ὑφίμαι.* μ. *ὑφήςιν.* ἐλπίζων σφίας ὑπήσιν τῆς ἀγνωμοσύνης. ix. 4. Valla: Sperans contumaciam deposituros. Æ. P. Sperans ipsos de contumacia, vel de fastu, remisuros.

ὑπίσθαι. Ion. pro com. *ὑφίσθαι.* Remittere. (*ἐπιτίμεισθαι.* Intendi.) *τὸ ὕδωρ ὑπίσται τοῦ ψυχροῦ.* Aqua de frigore remittit. i. e. Non est adeo frigida, ut ante. iv. 181.

ὑπίστασθαι. Ion. pro com. *ὑφίστασθαι*. Subsidere. Subesse. In imo loco manere. (*ὑπίστασθαι*, pro *ὑφίστασθαι*. Suprastare. Supernatare.) In summo loco esse. Summum esse. τὸ μὲν τοῦ γάλακτος ἐπισάμενον, τὸ δὲ ὑπισάμενον καλιῦται. Lactis altera quidem pars supernatans, ac summa; altera vero, subsidens, ac ima nominatur. iv. 2. Hic autem subauditur nomen *μέρος*.

ὑπόσχεσθαι. Ion. et poet. pro com. *ὑπισχνῆσθαι*. Promittere. Polliceri. *ὑπόσχεσθαι* δῶρα. Munera polliceri. v. 30. [Sic et Hom. Od. B. v. 91. Πάντας μὲν ῥ' ἔλπι, καὶ ὑπόσχεται ἀνδρὶ ἐκάσῃ. Omnes quidem sperare facit, et promittit unicuique. Idem Od. Θ. v. 347. λῦτοι. ἐγὰρ δὲ τοι αὐτὸν ὑπόσχομαι (ὡς συ κελύεις.) Et Od. N. v. 380. Et Od. O. v. 462. ὄνει ὑπόσχομενοι. Pretium promittentes. Et in hymno in Mercurium. v. 275. μὴ μὲν ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ὑπόσχομαι αἴτιος εἶναι. Sed hoc postremo loco τὸ *ὑπόσχομαι* potius accipiendum ἀντὶ τοῦ διίσχυρίζομαι, a se vero, affirmo. Vide *ὑπισχνῆσθαι*, et *ὑποδέκασθαι*.] *ὑπόσχομαι* οἷός τι εἶναι μάχεσθαι ἀνδράσι δίκαι. Me cum decem viris pugnare posse promitto. vii. 104. ταῖς ὑπόσχομαι. vii. 158. Hæc promitto.

ὑπισχνῆσθαι. com. Affirmare. Asseverare. οὐδὲς ὑπώχεται εἰδέναι. Nullus se [hoc] scire affirmavit. ii. 28. Vide *ὑποδέκασθαι*.

ὑπὸ in compositione interdum Ionice pro com. *ἀπὸ*. Vide *ὑποκρίνομαι*, pro *ἀποκρίνομαι*. Et *ὑπόκρισις*, pro *ἀπόκρισις*.

ὑπὸ Ion. et poet. in nonnullis verbis compositis, pro com. *ἀπὸ*. ut *ὑποκρίνομαι*, et *ὑπόκρισις*, pro *ἀποκρίνομαι*, et *ἀπόκρισις*. Vide suo loco.

ὑπὸ, tempus denotans. *ὑπὸ τὸν νῆον κατακείμενα*. Sub id tempus, quo templum est combustum. Eo tempore quo. Vel, Circiter tem-

pus illud, quo. i. 51. *ὑπὸ ταῦτα*. Sub tempus, quo hæc acciderunt. ii. 142.

ὑπὸ. com. cum genitivo. Præ. *ὑπὸ τῆς παριούσης συμφορῆς παρεμάλῃς*. Præ præsentī calamitate [cædem sibi jam imminentem] neglexit. i. 85. *ὑπὸ δῖους, καὶ κακοῦ φωνὴν ἔρρηξε*. Præ metu, maloque vocem rupit. ibid. *ὑπὸ μεγάλῃος*. Præ magnitudine. i. 191. *ὑπὸ τοῦ παριόντος κακοῦ*. iii. 129.

ὑπὸ cum accus. loco præpos. κατὰ, vel ἐν cum dat. *ὑπὸ τὸν παρόντα τόπον πόλεμον*. ix. 60. ἀντὶ τῷ, κατὰ τὸν π. τ. π. Vel, ἐν τῷ παρόντι τόπῳ πόλεμον. In hoc præsentī bello. Vide *συνοιδεῖναι*.

ὑπὸ pro ἐν. *ὑπὸ τοὺς θανάτους*, pro ἐν τοῖς θανάτοις. In funeribus. In funere. ii. 36.

ὑπὸ Ion. et Herodoteo more, sæpe pro præpos. πρὸ, in compositione ponitur. *ὑποβήμενος τοῖσι ὄνειρόπολοις τὸ ἐνύπνιον*, pro *προβήμενος*. Cum somniorum conectoribus, ac interpretibus, insomnium proposuisset. i. 107, 108. *ὑπεξιώντις*, pro *προξιώντις*. Progressi. i. 176. *ὑπεξιδρόντις*, pro *προξιδρόντις*. ibid. *ὑποτίννιν*, pro *προτίννιν*. vii. 158. Sic *ὑποφῆτης*, interdum pro *προφῆτης*.

ὑπὸ βρυχία. Sic legitur apud Herodotum. vii. 130. ὥςτις Θισσαλίην πᾶσαι ἔξω τῶν οὐρίων ὑπὸ βρυχία γινώσθαι. Valla: A quo omnis Thessalia præter montes aquis summergeretur. Vel, montibus exceptis, aqua summergi posset. Sed apud Herodotum unica voce legendum videtur, *ὑποβρυχία*. a recto ὁ καὶ ἡ *ὑποβρυχίης*, aquis summersus. q. d. sub aquis rigatus, ac madefactus. aquarum profunditate tectus, et sub aquis latens. quod vocabulum erit Herodoteum, nec aliis familiare. Pro eodem alibi dicit *ὑποβρύχιος*. Vide suo loco. Vel *ὑπόβρυχα* scribendum, quod erit adverbium

loco nominis ὑποδρύχιον. Hom. Od. E. v. 319. τὸν δ' ἄρ' ὑποδρυχα θῆκε πολὺν χρόνον. i. e. Illum verosub aquis detinuit longum tempus. Vulgata Lexica, ὑπόδρυχα. In profundo, q. submersa. Suidas, ὑποδρύχιον. τὸ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθῆν. παρὰ τὸ ὑποδρέχειν. Proluere. Irigare. Submergere.

ὑποδρύχιος. Ion. et poet. Summer-sus. ὑποδρύχιον οἰχάσκε φέρων. Summersum absportavit; pro absportavit, ac summersit. i. 189. Vide ὑπὸ βρυχίας. vii. 130. ubi vel ὑποδρυχία legendum, pro ὑποδρύχιον, ab ὑποδρυχῆς, ιος. vel ὑπόδρυχα, quod est adverb. poet. et jam pro nomine sumetur.

ὑποδίστιρος, ου, ὁ. com. Inferior. οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδίστιρος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. V. Hom. 5. Valla: Nihilo ipso Phemio in disciplinis factus inferior. Æ. P. Ipso Phemio in doctrina nihilo inferior erat. id est, In docendo, vel in pueris docendis, vel in docendi munere, nequaquam erat inferior Phemio.

ὑποδωμαίνυν. Vide simplex δωμαίνυν.

ὑποδέκισθαι. Ion. pro com. ὑποδέχισθαι. Suscipere. Recipere. Promittere. Polliceri. i. 24. ὑπιδέκοντο Σκύθησι τιμαρῆσιν. Se Scythi open laturos promiserunt. iv. 119, 148. vi. 11. ὑποδικομαι παρίζυν. Me suppeditatum recipio. vii. 158. εἰ ὑποδίνεται ταῦτα ποιήσιν. viii. 102. Si pollicetur se hæc facturum.

ὑποδέκισθαι. Ion. pro com. ὑποδέχισθαι. Suscipere. Aliquid faciendum suscipere. Ἀθηναῖοι [τοῦτο] ὑπιδέκοντο. ix. 21. Athenienses [hoc] susceperunt. οἱ [τοῦτο] ὑποδέξαντο. ix. 22. Qui [hoc] susceperant.

ὑποδέκισθαι. Suscipere. Excipere. ὑποδέξαντος αὐτὸν οἰκίοισι. Qui ipsum hospitio excepit. i. 41, 44.

ὑποδέκισθαι. Ion. pro com. ὑποδέχισθαι, peculiari quadam ratione ab Herod. usurpatum. ἡρώτα ὁ Δαρείος [αὐτὸν,] τὴν τέχνην εἰ ἐπίστατο. ὁ δὲ οὐκ ὑπιδέκιστο, ἀρραδίον, &c. Ipsum Darius interrogavit, an hanc artem novisset. Ille vero non recepit, non dixit, non asseveravit, sc. se eam tenere. Dissimulavit se eam tenere, metuens, ne, &c. iii. 130. Sic etiam, ὁ Ἀρυάνδης πύμψας ἐς Βάρκην κήρυκα, ἐπυνθάνετο τίς εἴη ὁ Ἀρκεσίλαον ἀποκτείνας. οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτὸν ὑπιδέκιστο πάντως. Aryandes caduceatore Barcen misso, quæsit quisnam Arcesilaum interfecisset. Barcaei vero omnes responderunt illum a se cæsum. iv. 167. Hic autem post αὐτὸν sub. verbum ἀποκτεῖναι. Hinc igitur patet τὸ ὑποδέκισθαι pro ὑποκρίνεσθαι, ἢ γὰρ ἀποκρίνεσθαι, nonnunquam usurpari, vel eodem modo sumi, quo et τὸ ὑπισχνίσθαι. Affirmare. Asseverare. Vide suo loco. Quamobrem hoc minime novum videbitur. Nam ὑποδέκισθαι, καὶ ὑπισχνίσθαι, sæpe συνωνύμως ponuntur. ἡρώτα τίς εἴη ὁ μοι δοῖς. ἐγὼ δὲ ἐφάρμην ἐκείνῳ. ὁ δὲ οὐκ ὑπιδέκιστο. Interrogavit quisnam mihi [corollas] dedisset. Ego vero dixi ipsum [has mihi dedisse.] Ille vero non recepit [hoc, id est, hoc negavit.] vi. 69.

ὑποδέξαι, pro ὑποδύξαι. Ion. Designare. i. 189. ὑποδέξω, pro ὑποδείξω. sublato ι. iii. 122.

ὑποδέξιος, ὁ. N. H. ὑποδεχόμενος, vel πρὸς τὸ ὑποδέχισθαι ἐπιτήδειος, ἱκανός, q. d. Susceptor, ad suscipiendum aptus, idoneus. λιμένες ὑποδέξιοι. Portus naves ad excipiendas idonei. Portus ad naves recipiendas apti. vii. 49.

ὑπόδημα. com. Calceus. τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρραψας μὲν συ, ὑπιδέσαστο δὲ ὁ Ἀρισταγόρης. Hunc calceum tu quidem consuisti, Aristagoras vero induit. vi. 1. Hæc vim quandam proverbii habent, et de illis

dici possunt, qui dolos aliquos excogitarunt, quibus alii postea suo damno sunt decepti, licet eorum non fuerunt auctores.

ὑποδύνει, et ὑποδῦναι. com. Subire. Suscipere. εἰ μὴ ἐκόντες ὑπιδύσαν τὸν πόλεμον. Nisi volentes, ac ultro, bellum suscepissent. iv. 120. ὑπιδύσαν ποιῆν τίσαι Ξέρξη. vii. 134. Hoc subierunt ut Xerxi poenas luerent.

ὑποζάκορος, ου, ὁ. N. H. pro com. ὑπηρέτης, ου, ὁ. ναυκόρος, ἱερεὺς, vel ἱέρεια. Minister. Famulus. Sacerdos vir, vel foemina. γυναῖκα ὑποζάκορον ἰούσαν τῶν χθονίων θιῶν. Mulierem, quæ Deorum infernorum erat sacerdos. vi. 134. Vide ζάκορος, apud Suidam. Vocabulum compositum ex ὑπὸ, præposit. et particula ζα, quæ vim intendentis habet, [ut ζάκοτος, ὁ ὀργίλος iracundus,] et verbo κορέω, α, verro, purgo, unde ναυκόρος, ædituus, qui templum verit, purgat, qui templum tuetur, ejusque curam gerit. ἡ ὑποζάκορος τῶν θιῶν. vi. 135. τὴν ὑποζάκορον τῶν θιῶν. ibid.

ὑποθήκη, ης. Ion. et poet. Admonitio. Gallice, *Admonition. Avertissement.* Κύρος ἡσθίς τῇ ὑποθήκῃ. Cyrus hac admonitione delectatus. i. 156. ἔποιε τὰς Κροίσου ὑποθήκας. Fecit quæ Croesus monuerat. i. 211. v. 92. §. 6. vi. 52. vii. 3. τῇ Θμιστοκλῆ ἤρισε ἡ ὑποθήκη. viii. 58. Hæc admonitio, consilium hoc, Themistocli placuit. ὑποθήκην μέλλων ποιήσισθαι ἐς τὸν Περσία. viii. 109. Valla: Animo sibi apud Persam subsidium comparandi. Æ. P. v. s. Admonitionem facturused Persam, i. e. Cum Persam, [de suo in eum beneficio collatō] monere statuisset. Hoc ex sequentibus patet. Sed et hic, et viii. 108. si codex sanus, Περσία dictum, ut a recto Περσίης, pro com. Πέρσης, cujus accus. com. Πέρσην, ut Ξέρξη, et Ion.

Πέρσια, ut Ξέρξη. Si Vallæ versio bona est, dicemus ὑποθήκην jam vocari subsidium, quod sibi quis parat beneficio in aliquem collato, et apud ipsum quodammodo reposito, ut servetur. Quod observatione dignum, quia præter tritas significationes usurpatum.

ὑποθωπύειν. Adulari. Assentari. οὐδὲν ὑποθωπύσας. Nihil assentatus. i. 30.

ὑποκαίειν. V. H. Succendere. Suburere. Ignem subdere. Gallice, *Bruler au-dessous.* ὑποκαίοντις τὰ ὀστία τῶν ἱερῶν. Victimarum ossa [sub ipsis lebetibus, lignorum loco] succendentes. iv. 61.

ὑποκινεῖν. V. H. Se commovere. Hoc autem vel ut verbum neutrum est sumendum, vel Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, activum pro passivo ὑποκινεῖσθαι, vel accusativus rei, vel personæ subaudiendus. ἐδμήν πόλιν ὑποκίνησι. Nulla civitas se commovisset. v. 106.

ὑποκρητηρίδιον, τό. Interpres Latinus putavit diminutivum esse a nomine κρητῆρ, ἥρος. de quo ante. Quare vertit, parvulum pateram. Sed vocem non intellexit. Quod cum bona ejus venia dictum volo. Significat enim τὸ ὑπὸ τῇ κρητῆρι τιθέμενοι ἄγγος, εἴτε τὴν μικρὰν μηχανὴν τὴν ὑπὸ τῇ κρητῆρι τίθισθαι φιλοῦσαν. Quid autem hoc sit, aperte docet Athenæus lib. τῶν δειπνοσοφιστῶν quinto, pag. 106, 1. et 3. et 4. et 7. vocat enim ἐγγυθῆκην. Et subjicit, καὶ Καλλιξενος εἰρηκε λείπτειν αὐτὰς [τὰς ἐγγυθῆκας] ὑποθήματα εἶναι. Idem 106, 10. ἐγγυθῆκη, καὶ ἐπ' αὐτῆς κύπελλον. Ἠγήσανδρος δὲ ὁ Δελφὸς ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ ὑπομνήματι ἀνδριεῖται, καὶ ἀγαλμάτων, Γλαύκου φησὶ τοῦ Χίου τὸ ἐν Δελφοῖς ὑπόστημα, οἷον ἐγγυθῆκην τινα σιδηρεῖν, ἀνάθημα Ἀλυάττου. οὗ ὁ Ἡρόδοτος μνημονεύει, ὑποκρητηρίδιον αὐτὸ καλῶν. Et paulo post, ἡ δ' ὑπ' Ἀλεξανδρείῃ καλε-

μῆνη ἀγγυθήκη, τρέγωνός ἐστι, κατὰ μέσον κοίλη, δέχσθαι δυναμένη ἐντιβήμενοι κεράμιοι. ἔχουσι δὲ ταύτην, οἱ μὲν πάντα ξυλίην, οἱ δὲ πλῆσιαι χαλκῇν, ἢ ἀργυρεῇ. Sed pro ἔγγυθήκη, quod multis in locis scriptum exstat, suspisor ἀγγυθήκη scribendum, ut ex illis verbis ἡ καλυμένη ἀγγυθήκη, patet. Festus Incitegam vocat. Est autem Incitega (ut ille tradit) machinula, in qua constituebatur in convivio vini amphora, de qua subinde deferrentur vina. Itali vocant, Fondello, quoniam supponitur sive amphorarum, sive patinarum fundo, idque munditiei potius, quam ornatus gratia. Herod. i. 25. Harpocratio tamen vocem ἔγγυθήκη agnoscit, ac interpretatur, σκυός τι πρὸς τὸ κρατῆρας, ἢ λίσσας, ἢ τι τέταν οὐκ ἄλλοτριον ἐπικεύσθαι ἐπιτήθειοι ὕμναι. Quamobrem ἔγγυθήκη dicitur, quasi ἔγγυδοθήκη, i. e. Vas, in quo tanquam ἐν τῇ ἔγγυδι, i. e. in fidejussione, rem aliquam deponimus. Vas, in quo aliquid tuto collocatur. Sic et Lucianus arcam, in qua nummi, et pretiosissima quæque reponuntur, et tanquam apud fidejussorem deponuntur, quodam loco vocavit. ὑποκρίσθαι. Ion. et poet. pro com. ἀποκρίσθαι. Respondere. ταῦτα ὑπεκρίναντο Κροίσω. Hæc Croeso responderunt. i. 78. ταῦτα ἡ Πυθίη ὑπεκρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι. Hæc Pythia Lydis respondit. i. 91. ἔφασαν ὑποκρίσθαι. Se responsuros dixerunt. i. 164. ὑποκρίσθαι. ii. 162. ὑπεκρίναντο. iii. 46. ὑποκρινόμενος. iii. 53. ὑπεκρίνατο ταῦδε. Hæc respondit. iii. 119. ὑποκρίσθαι. Respondisse. iii. 121. ὑπεκρίναντο ταῦδε. iv. 119, 139. vii. 39, 168, 169. viii. 111, 144. ix. 8, 27, 49. ὑπόκρισις, ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀπόκρισις. Responsum. τῶν χρηστηρίων τὰς ὑποκρίσεις. Oraculorum responsa. i. 90. ὑπόκρισις ἐλευθεριότης. Liberalius, ac ingenuo ho-

mine dignum, responsum. i. 116. ix. 9. ὑποκύπτειν. com. Succumbere. Summittere se alicui. Se alicujus imperio subjicere. τὰς μὲν ἰθαλόντι τῶν πολλῶν ὑποκυψάσας, τὰς δὲ ἀνάγκη προσηγάγοντο. Urbium alias quidem ultro se summittentes, alias vero per vim sibi adjunxerunt, in suam potestatem redigerunt. vi. 25. ἢ ὑποκύνῃσιν τοῖσι Μήδοισι. Si Medis se subjiciant. Si Medorum imperio se subjiciant. vi. 109. ὑποκύπτειν τινί. com. Succumbere alicui. Subjici alicujus imperio ac potestati. οἱ Μηδοὶ ὑπέκυναν Πέρσῃσι. Medi Persarum imperio subjecti sunt. i. 130. ὑπολάμπειν. com. Illucescere, incipere, apparere. ὥς τὸ ἔαρ ὑπὸ λαμπι. Cum ver illuxisset. i. 190. Primo vere. quod ἐπιλάμψαντος ἔαρος dicitur συνανήμως. viii. 130. ὑπομαργνότερος, ὁ. H. V. q. d. subinsarius, vel vecordior, vel vecordiusculus, ut Valla. iii. 145. ὑπὸ ματίων διαβαίνειν τινὰ χώραν. v. s. Sub verberibus aliquam regionem transire. Gallice melius, *Passer quelque pais à coups de fouet*. vii. 56. ὑπομνήσκαι τί. Aliquid in memoriam revocare. ἡ Πυθίη ὑπομνήσασα ταῦτα. vii. 171. Pythia his in memoriam revocatis. Cum hæc ipsis in memoriam revocasset. ὑπονοεῖν. com. pro quo et ὑποπτεῖν dicitur συνανήμως. Suspiciari. Suspexit habere. ὑπονοήσαντες τοὺς Σαμίους τὰ Ἕλληνας φροῖναι. ix. 99. Suspicati Samios cum Græcis sentire, [illorumque partibus favere.] ὑπόπτειρος, ὁ καὶ ἡ. Sub se petras, sive lapides, habens. Saxosus. Regionis, ac telluris, epithetum. ii. 12. ὑποπρήβειν. Ion. et poet. pro com. ὑποκαίνειν. Succendere. Igne subiecto cremare. ὑποπρήσαντες αὐτά.

Ipsis [sarmentis, sive cremiis,] succensis. iv. 69.

ὑπόπτρες, ὁ καὶ ἡ. Alatus. ἕφες ὑπόπτρες. Serpentes alati. iii. 107, 109.

ὑπόβρινον, ου, τό. Ctesias Pers. 52.

Barba, quæ sub naribus nascitur, quæ μύσταξ, κος, ὁ. vocatur, Latine mustax, cis. Italice, *Mustachio*. Gall. *Mustache*. πώγωνα, καὶ ὑπόβρινα κατασκευάσαι, ἵνα ὡς ἀνὴρ φαίνοιτο. Barbam, et mustaces parare, ut ceu vir videretur. In vulg. Lex. legitur et ὑποβρίνιον pro eodem.

ὑποσῆναί τι. Aliquid suscipere faciendum. τίς ἂν μοι τῆτο ὑποσᾶς ἐπιτελείς; Quis hoc mihi faciendum suscipiet, ac perficiet? iii. 127, 128.

ὑποστέφειν. com. pro quo frequenter et ἐπαναχαρῆν, ἐπανερχομαι. Redire. Reverti. iv. 124, 128. ὑπίστρεφον. iv. 140.

ὑποστέφισθαι. com. Converti. Se convertere. iv. 129.

ὑποστροφῇ, ἤς, ἡ. com. Reditus. Reversio. Conversio, qua quis se convertit, ut aliquo revertatur, unde venerat. ix. 22.

ὑπόσχεσιν ἐκπληρῶσαι τι. Promissa alicui præstare. v. 35.

ὑποτάμνιν. Ion. pro com. ὑποτέμνιν. Succidere. Præcidere. ut τὴν ὁδὸν ὑποτάμνιν. Iter alicui præcidero. Quod Galli dicunt, *Couper le chemin à quelqu'un*. Iter alicui præcludere ne perveniat eo, quo cupit, ὑποταμνόμενος τὸ ἀπὸ τῶν νῶν. Valla: A navibus disclusos. v. 86. Plena locutio videtur esse, τὸ ἀπὸ τῶν νῶν διάστημα. Verba hoc sonant; Præclusos illo intervallo, quod a navibus ad ipsos erat. hocque καθ' ὑπαλλαγήν dictum videtur, ἀντὶ τοῦ, τὸ ἀπ' αὐτῶν πρὸς τὰς νῆας. Intercluso itinere, quod ab ipsis, [i. e. a loco, in quo erant,] ad naves ferebat.

ὑποτύνιν. Ion. et poet. pro com. προτύνιν. Protendere. Præbere.

Offerre. Exhibere. ὑποτίνορος ἐμὲ τὰ ἐμπόρια συντελεθεῖν. vii. 158. Cum ego vobis offerrem meam operam ad vos in Emporiis liberandis adjuvandum. [Γίλων μὲν δὲ ταῦτα προτύνειτο. vii. 160.]

ὑποτελεῖν, εἶν. V. H. Persolvere tributum. Dicitur de illis, qui sunt ὑποτελεῖς, i. e. sub alicujus principis tributo, qui alicujus imperio subiecti tributum pendunt. iv. 201.

ὑποτίθεσθαι. com. Admonere. Ἀρπάγου ὑποθιμένον. Cum Harpagus [eum] admonuisset. Harpago monitu, ac suasu. i. 80, 90. ὑπεθήκατο. i. 90, 156, 191. ταῦτα Αἰγύπτιοι Ἡλείοις ὑπέθηκαντο. Hæc Ægyptii Eleis admonendi gratia dixerunt. Istud consilium ipsis dederunt. ii. 160. ὑποτίθειτο. iii. 41. v. 72. ὑποθίμενος ἵππος οὐδεν. Cum nihil monuisset. Vel, Cum de re nulla eum monuisset. Vel, Cum nullum consilium suggestisset. v. 92. §. 6. ὁ δὲ οὐδὲν οἱ ἔφη Θρασύβουλον ὑποθίσθαι. Ille vero dixit Thrasybulum se nulla de re monuisse, nullum consilium sibi dedisse. ibid. ὧς οἱ ὑπετίθειτο. Ut eum monebat, v. 92. §. 7. vi. 52. τὰ ἄριστα ὑποθιέτο. Optimum consilium dedisset. vii. 237. δίσσας μὴ τις τῶν Ἰώνων ὑποθῆται τοῖσι Ἑλλήσι. viii. 97. Veritus ne quis de Ionibus suggereret Græcis; vel, Græcos moneret.

ὑποτίθεσθαι. Ion. pro com. προτίθεσθαι. Proponere. ὑποθίμενος τοῖσι ὄνιμοπόλοις τὸ ἐνύπνιον. Cum somniorum conjectoribus, ac interpretibus, insomnium proposuisset. i. 107, 108. iv. 135. [pro eodem dicitur ὑπερτίθεμνος τοῖσι ὄνιμοπόλοις. v. 56.]

ὑποτοπῆν, et ὑποτοπῆσθαι. Herodoteum et Thucydideum verbum, pro com. ὑποπτεύειν. Suspiciari. Suspectum habere. Λακιδαιμόνιον ὑποτοπηθέντις Δημάδεσσι δερσὶ ἐπιχειρῶν, ἰδίακοι. vi. 70. Lacedæmonii suspicati Demaratum fugam

moliri, vel fugam parare, eum persequi cœperunt.

ὑποτοκῆσαι. Ion. et Attice, pro ὑποτοκῆν, καὶ ὑποτοῦν, quæ frequentiora. Suspiciari. οὐδὲν ὑποτοκῆντα τῶν ἐκείνους ἐφρόνη. ix. 116. Nihil suspicatum eorum, quæ ille cogitabat.

ὑποτρόχαλα κτείνειν. Herodotea locutio. In rotundum tondere. iii. 8.

ὑποτύπτειν. V. H. Suffringere. ὑποτύπτειν αὐτίαν ἐκάστη, φιάλην τοῦ χρυσοῦ σὺν θήκῃ ἰδωμένο τὸν Δημοκῆδια. ἔτω δὴ τι δαψιλῆι δαρεῖν, ὡς τοὺς ἀποκρίπτοντας ἀπὸ τῶν φιαλῶν γατῆρας ἐπόμενος ὁ οἰκέτης, τῷ ἔνομα ἦν Σκίτων, ἀνιέγγοτο, καὶ οἱ χρεῖμα πολλὸν τι χρυσοῦ συνιέχθη. Valla: Tunc earum singulæ, auream phialæ thecam suffringentes, Democedem donarunt tam amplo munere, ut famulus nomine Sciton, qui sequebatur, excidentes ex percussione phialarum stateras colligens, non parvam auri summam coegerit. iii. 130. Sensus quidem bonus: at verba Græca aliquid aliud nobis indicant. ὑποτύπτειν enim non suffringere significat, sed potius (ut ita loquamur) subverberare, succutere, leviter verberare, quaterere verberando, pulsando decutere. Sic igitur hæc melius vertentur. Ipsarum unaquæque phialæ thecam auream leviter verberans, succutens, una cum ipsa theca Democedem [aurea phiala] donavit. Tam autem amplo dono [eum donavit,] ut famulus, cui nomen erat Sciton, [dominum] sequens, stateras ex phialis [ob succussionem] excidentes collegerit, ipsique magna auri vis coacta fuerit. Si phialæ, in quibus erant aurei stateres, vitreæ fuissent, hic τὸ ὑπατύπτειν, fortasse commode sumi posset pro suffringere, vel frangere: at aureæ erant, ut et ipse Valla vertit. (nam φιάλην

χρυσῶν, ἀπὸ τοῦ φιάλην χρυσῶν, Herodotus videtur appellare. Nisi dicas φιάλην χρυσοῦ vocari, in qua aurum inesset, quæ aureos stateras contineret: quod a veritate non alienum esset.) Quare quid opus erat phialam suffringere? Metallum hoc haud tam facile frangitur. At succussione, ac agitatione, et quassatione, opus erat ad excutiendos, et ejiciendos, stateras aureos in phialis conclusionos. Hæc longe verisimiliora. Nullam tamen necessitatem cuiquam impono in nostra verba jurandi. Sequatur quisque sententiam, quam ceteris anteponendam judicarit. Nobis enim satis esse duco, si Græcorum verborum proprietatem, si vim significationemque, cum ipso germano sensu, nude vereque declaremus.

ὑποτίφειν, ὑποκαίειν. Proprie quidem succendere, vel igne subjecto, vel clam accendere significat; sed tamen transfertur etiam ad inimicitias ab aliquibus susceptas, quæ primum odii flammis accenduntur, deinde paulatim aluntur, et crescunt, donec tandem ex inimicorum pectoribus in manifestam lucem, incendiorum instar, erumpant. Vel etiam accipiendum pro similitudine occultas cum aliquo suscipere, habere, gerere, exercere. παλαιὰ αὐτοῖς ἔχθη ὑποτίφειν. Ctesias Pers. 45. Vetus similitas ab ipsis succendebatur. i. e. Clam alebatur, et, ceu flamma quædam in ipsorum pectore latens adhuc, fovebatur. Vel, Clam accendebatur. Vel etiam, Illi veteris odii flammam in pectore latentem, ac ardentem, adhuc servabant.

ὑποεργάζειν τι τινί. In aliqua re suam operam alicui navare. Inservire alicui aliqua in re. vii. 38. σοὶ βουλόμενος ὑποεργάζειν. viii. 110. Tibi volens inservire. χρῆσθαι ὑποεργάζειν.

viii. 143. Bonam ac fidelem operam alicui navare. ἐκάλειτο αὐτὴν αἰτῆσαι ὃ, τι βούλεται οἱ γινώσκειν. ἀντὶ τῶν αὐτῶν ὑπεργημίων. ix. 109. Jussit ipsam petere quid sibi fieri vellet pro opera sibi navata. i. e. pro obsequii remuneratione.

ὑπόεργμα, τος, τό. com. Ministerium. Opera, quam alicui navamus. i. 137.

ὑπόφαις, ιος, ἡ. Valla sic interpretatur hunc Herodoti locum, qui exstat vii. 36. δῖα πλοῖον δὲ ὑπόφαισιν κατέλιπον. Relicto ad auroram transitu. Sed dicendum potius, transitum sub auroram, vel sub primum diluculum, reliquerunt. Erit autem ἑλλωψις præpositionis πρὸς, vel κατὰ, quod Atticis et Ionibus familiare. Verum hæc quidem sic accipientur, si codex sanus. Alioqui crediderim legendum separatim ὑπὸ φαῦσιν, sub diluculum. φαῦσις, ut docet Suidas, φᾶς, φήγγος. hinc deductum nomen compositum apud Pindarum Olympiorum Ode vii. ver. 71. φαυσίμβροτος, Solis epithetum, quod alias συνανύμως dicitur φαυσίμβροτος. Mortalibus lumen ministrans. Mortalium illuminator. φαῦσις vero formatur a verbo φαῖν, quod a φᾶω deductum, inserto υ Ἄeolice. ab eodem φᾶω, fit et φαίνω, et φαίνω, luceo, splendo.

ὑποχμῖος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui in alicujus manu ac potestate est. Qui sub alicujus manu ac imperio est. Alicujus potestati imperioque subjectus. τὰς Ἀσσυρίους ὑποχμῖους ἐποίησαντο. Assyrios in suam potestatem redegerunt. Assyrios subegerunt. i. 106. τὰ πάντα ὑποχμῖα ἐποίησαντο. Omnia subegit. i. 177. vi. 45. ἀναδικομένους ὑποχμῖας παρέχυν τὰς Ἀθήνας. Qui receperant, qui promiserant se nobis tradituros, ac in potestatem nostram redacturos, Athenas. v. 91. Πέρσης ὑποχμῖα. Per-

sis subjecta. vi. 33, 44.

ὑπόφαμμος. V. H. Subarenaceus. Epithetum soli, regionisque arenam sub se habentis. γῆν ὑπόφαμμοτήν. ii. 12.

ὑποψὴν ἔχιν. Herodotea locutio. pro qua com. dicitur, ὑποπτύεισθαι, et ὑποπτον εἶναι. Suspicionem sustinere. In suspicionem vocari. Susceptum esse. ix. 99.

ὑπώρμαι, ὦν, αἰ. Ion. pro com. ὑπώρμαι. Montium radices. i. 110. ii. 158. dicitur et in singulari ὑπώρμαι, pro com. ὑπώρμαι. iv. 23. ὑπώρμαι cum diphthongo υ. vii. 129. τὴν ὑπώρην. vii. 199. τῆς ὑπώρως. ix. 19, 56.

ὑπωρείη, ης, ἡ. Ion. pro com. ὑπώρμαι, ας. Montis radix. vii. 129.

υσι. Terminatio tertiæ plur. pers. 4. conjug. verborum in singulari in υμι desinentium; quæ frequentius, ut a gravitonis in ὡν deducta, in indicativi tertia plur. in ὕσιν desinunt. ἀπολλῦσι, pro magis usitato ἀπολλύουσι. Perdunt. iv. 69. κατυεργῦσι, pro κατυεργύουσι. Concludunt. ibid.

ὑστεραίη ἡμέρη. Ion. pro com. ὑστεραία ἡμέρα. Posterior vel sequens dies. Est autem integra locutio: sed ὑστεραία tantum est elliptica. nam subauditur ἡμέρα. τῇ ὑστεραίῃ ἡμέρῃ. viii. 22. Posteriore die. Postridie. Sequenti die. [ἑλλειπτικῶς dicitur τῇ ὑστεραίῃ. viii. 25.] ἐς τὴν ὑστεραίην, et ὑστεραίῃ. ix. 8.

ὑστεραίος, η, ον. Ion. pro com. ὑστεραίος, α, ον. pro quo usitatius ὕστερος, α, ον. Posterior. ἡ δὲ βασιλῆος αἵρεσις ἐς τὴν ὑστεραίην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατήην δικάμηνος ἐγένετο. ix. 3. Valla: [Urban cepit.] decimo mense quam fuerat ab ipso rege capta. Æm. P. Hoc verba sonant, ut barbari loquerentur: Regis vero captio ad secundam Mardonii hostilem expeditionem, decemestris fuit, i. e. Inter primam urbis a rege captæ expugnationem, et secundam bellicam Mardonii

expeditionem, decem menses intercesserunt. Sed Valla majorem sensus, quam verborum, hoc loco prudenter habuit rationem. Hæc tamen paulo liberius, ita melius redderentur: ab illo vero tempore, quo primum urbs a rege capta fuit, ad secundam expeditionem militarem, quam Mardonius adversus eam suscepit, decem menses intercesserunt. Vel, Decimo vero mense post urbem ab ipso rege captam, Mardonius secundam militarem expeditionem adversus eam suscepit, ei bellum intulit, desertamque cepit. ἀντεβάλλοντο ἐς τὴν ὑστεραίην ὑποκρίσασθαι. ix. 8. Responsum in sequentem diem distulerunt. τῇ ὑστεραίῃ. ibidem.

ὑστερον. τὸ ἐγὼ τῆσι ἡμεῶν τοῦ γνώμῃσι ὑστερον ἐκυθόμην. Quod ego postquam hoc in animum meum induxissem intellexi. ii. 18.

ὑστερον ταῦτων. ix. 105. Post hæc. Postea.

ὑστέρῃ χρόνῳ. com. pro quo alias ὑστερον. Postea. i. 130. iv. 166. v. 32.

ὑφαίνειν. com. Texere. μεταφορικῶς vero, Moliri dolum. ὥστε ταῦτα συνυφανθῆναι τὸν Μιλήσιον Ἀρισταγόρην. Ut hæc Milesius Aristagoras cum aliis molitus fuerit. v. 105.

ὑφιστάται, ὑποσῆσαι. com. Substituere. i. e. Sub re aliqua statuere, ponere, collocare aliquid, ejus fulciendæ ac sustinendæ gratia. Sustinere. Fulcire. ὑποσῆσαντες αὐτῇ τρεῖς χαλκίους κολοσσούς. Ipsi subjectis tribus æreis colossis. Valla vero sensum secutus vertit, sustinentibus illud tribus colossis. At dicendum potius, Cum tres æreos colossos ei subjecissent, ejus fulciendi ac sustinendi causa. Omisit autem vocem χαλκίους, quæ nequaquam erat omittenda. iv. 152.

Φ.

Φ. Ἰωνικῶς θ interdum in φ vertitur. ἄφλαστοι, pro ἄθλαστοι. φλᾶν pro θλᾶν. vi. 114.

φ in β interdum apud Macedones vertitur. Βερίγης, pro Φερίγης. vii. 73.

Φάκιλος, ου, ὁ. com. Fascis. Fasciculus. Φρυγάνων Φάκιλοι συννίσταται. iv. 62. Sarmentorum, vel cremiorum fasciculi congeruntur. ῥάβδων φακίλους. Virgarum fascies. iv. 67.

Φαλακρός. com. Calvus. iii. 12.

Φαλακρῶν, ᾧ. com. Calvum facio.

Φαλακρῆμαι. Calvesco. Calvus fio. ibid.

Φαμίνος, η, ου. Passive sumtum ἀντὶ τοῦ λέγομενος. Qui dicitur. τῶν Λυκίων Φαμίνων Ξανθίων εἶναι. Lyciorum, qui Xanthii dicuntur esse. i. 176. Vel est Græcismus elegans, et τὸ φᾶσθαι ἀντὶ τοῦ φάναι, καὶ λέγειν, est sumendum, hoc modo; τῶν Λυκίων Φαμίνων, φάντων, καὶ λεγόντων, ἰαντοὺς εἶναι Ξανθίους. Lyciorum, qui se Xanthios esse dicunt.

Φαρτρῶν, ὄνος, ὁ. V. H. pro com. Φαρίτρα. i. 216. ii. 141.

Φάρσος, ιος, ους, τό. Herod. V. Plaga. Tractus. Regio. Pars. ἔτι δύο Φάρσια τῆς πόλεως. Sunt duæ urbis plagæ, vel partes. i. 180, 181. τῆς πόλεως ἑσθῆς δύο Φαρσίων. i. 186.

Φαρμακίσιν. com. Pharmacia ali- quibus, vel venenis, vel remediis, vel incantamentis, ad aliquid peragendum uti. Φαρμακίσαντες ταῦτα ἐς τὸν ποταμὸν. vii. 114.

Valla: His medicamentis in flumen factis. [Cur autem hoc illi fecerunt? ut his rationibus fluvii sævitiam compescerent, ejusque benevolentiam sibi conciliarent.]

φαται. Ion. 3. pers. plur. perf. pass. 1. conjugat. gravit. terminatio pro communi, quæ effertur per participium pass. perf. et plusq.

cum verbo substantivo *ἰστί*. Sic autem formatur: *τίτυπται*, quæ est 3. pers. sing. inserto α. *τιτύπεται*. verso φ in φ, *τιτύφεται*. et singul. in plur. migrat, pro *τιτυμμένοι ἰστί*. vel *τιτυμμένοι*, vel *τιτυμμένα ἰστί*. *τιτρίφεται*, pro *τιτρίμμένοι ἰστί*. Sunt attriti. ii. 93. *τιθάφεται*, pro *τιθαμμένοι ἰστί*. Sepultæ sunt. vi. 103.

Φατίζων. Ion. et poet. Rumorem spargere. *φάτισαν*. Rumorem sparserunt. v. 58.

Φάτις, ἡ. Ion. et poet. pro com. *φήμη*. Rumor. i. 60. *κατέβαλον φάτιν*. Rumorem sparserunt. i. 122. *ἐνθαῦτη ἡ φάτις αὕτη καχυρήκει*. Hinc rumor iste manavit, i. 122. vii. 3. *ὡς φάτις ἀρμηῖαι*. vii. 189. Ut fama fert. Ut fama fertur. *τάτους τριακῆτη φάτις ἔχου ὑπὸ Ἀθηναίων*. viii. 94. Valla: Hic de illis apud Athenienses rumor exstitit. Bene. Sed est Herodotea locutio.

Φατο. Ionica 3. pers. plur. plusquamperf. pass. I. conjug. gravit. terminatio, pro com. quæ effertur per participium verbi pass. perf. et plusq. cum verbo substantivo, *ἦσαν*. Οἱ Ἕλληνες αὐτῶ κατεγράφατο, pro ὑπ' αὐτῶ καταγραμμένοι ἦσαν. Græci ab eo subacti sunt. i. 27. Formatur autem a tertia pers. sing. desinente in *πτο*, inserto α, et mutata tenai π in aspiratam φ, ut *τίτυπτο*, *τιτύπατο*, *τιτύφατο*. *κατεγράφατο*, pro *καταγραμμένοι ἦσαν*. Subacti fuerunt. pro eodem *κατεγρίφατο*. i. 141. ed. Steph. *ἀπισγράφατο*, pro *ἀπισγραμμένοι ἦσαν* [αἱ ἡνῆς] τὴς ἐκδίδως. Naves rostris retusæ fuerant. id est, Navium rostra fuerant retusa. i. 166.

Φερίγγυος, ὁ καὶ ἡ. com. Suidas, *Φερίγγυος*, ἀσφαλῆς, ἀξιόπιστος ἐγγυητής. Subjicitur deinde hoc Herodoti exemplum. Idem, *Φερίγγυος*, ὁ ἐκτελέμενός τι, καὶ δυνάμενος ἀποτίσαι. οἷον ἀξιόχρεως, δυνάμενος ἀναδέξασθαι τὴν ἐγγυήρεσιν, &c. v. 30. Sic igitur appellatur sponsor fide

dignus, et locuples, ac idoneus ad persolvendam pecuniæ summam, vel ad præstandum id, quod alicujus gratia promissit. Qui aliquid in se recepit, ac præstare potest. *Φερίγγυος ἔσαι διασῶσαι τὰς νῆας*. Naves servare poterit. vii. 49. Vel, Ad naves tutandas erit idoneus.

Φέρων, καὶ ἄγων. com. Agere, et ferre. Diripere. Populari. (*διαρπάγων*. i. 88.) *Φέρονσί τι, καὶ ἄγουσι τὰ σά*. Res tuas ferunt, et agunt. Res tuas diripiunt. i. 89. *ἄγων, καὶ ἔφερον ἅπαντας*. Omnes agebant, ac ferebant, diripiebant, populabantur. i. 166. *ἔφερε, καὶ ἦγε πάντας*. iii. 39. *μὴ ἀλλήλους φέρον, καὶ ἄγουσι*. vi. 42.

Φέρων. συμφορὴν τινα ὡς κοινότατα *φέρων*. Calamitatem aliquam quam levissime ferre. i. 35. *ἔς τι ὑμῶν ταῦτα φαίνεται φέρων*; Quonam hæc vobis videntur spectare? Quid significare? Quid portendere? i. 120. *βαρέως ἦνγκι*. Graviter tulit. iii. 154. *ὥσπερ τὸ δίκαιον ἔφει*. Ut æquitas ferebat, postulabat. v. 58. *βαρέως φέρον*. v. 19. pro quo *συνανόμενος* unica voce dicitur, *δυσφορέων*. ibid.

Φερίοικος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Qui secum ipse suam domum fert. iv. 46.

Φέρεσθαι πλείον. com. Aliquid amplius ferre, reportare, quam alii ferant, ac reportent. Plus proficere. Meliore conditione rem gerere. pro quo *συνανόμενος* dicitur et *ἀποφέρεισθαι πλείον*, et *πλιονεκτεῖν*. Οὗτοι οὐδὲν πλείον ἐφύοντο τῆς στρατιᾶς τῆς Μηδικῆς. vii. 211. Isti nihil amplius, quam Medicus exercitus, reportabant. Nihil magis reportabant. Non magis proficiebant. Non meliore conditione rem gerebant.

Φερύ. Ion. et poet. Dos, quam uxor marito dat. *Αἱ Λυδῶν θυγατέρες πορνέουσιν πᾶσαι, συλλέγουσαι σφίσι Φεργάς*. Lydorum filiæ omnes

scortantur, dotem sibi colligentes. i. 93.

Φεύγειν ὑπό τινας. Ab aliquo fugari. In exilium pelli. iv. 125. ἐκ Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχίων ὑπὸ τοῦ δήμου. v. 30. Valla: Ex Naxo quidam locupletes e plebe in exilium missi sunt. Sed a plebe dicendum, non autem e plebe. Vide παχίαι.

Φεύγειν. com. ἐκ κακῶν μεγάλων πειθειγόμενος ἐπυνθάνετο. Ex magnis malis [Lacedæmonios Cræsus] evasisse audiebat. i. 65.

Φεύγω cum infinitivo junctum. Fugio. Vito. Caveo. ξενικοῖσι νομαίοισι χρᾶσθαι φεύγουσι. Peregrinis institutis uti fugiunt. Vel, Peregrinis ritibus uti cavent. iv. 76.

Φήμη. Ion. et poet. pro com. προφητεία, καὶ πρόβησις. Prædictio. ἐξίπλησι τοῦ ὄντερος τὴν φήμην. In somni prædictionem explevit, implevit. Id, quod ab insomnia prædictum fuerat, ad exitum, finemque perduxit. i. 43. τῷ Κλεομένη ἡ φήμη ἐπιτελέσθη. v. s. Prædictio Cleomeni perficiebatur. i. e. Quod Cleomeni prædictum fuerat, ad suum finem perducebatur. v. 72.

Φήτρα, ἡς, ἡ. Ion. et poet. pro com. φυλὴ, ἡς. Tribus. i. 125.

Φέγγεσθαι ἀντὶ τοῦ χρεμίσκειν. Loqui, vocem edere, pro hinnire. ὅταν ᾖ ὁ ἵππος ἡλίου ἐκασπύλλοντος πρῶτος φέγγεται. Cujus equus ex oriente sole primus hinnisset. iii. 84, 85.

Φθειρίζεσθαι. Verbum Herodoteum, quod in vulgat. Lex. sine ullius auctoritate legitur. Idem autem valet ac τὸ φθείρας θηρῶν. i. e. Pediculos venari. τοὺς φθείρας ζητεῖν. Pediculos quærere. Quod plerumque mendici facere consueverunt. "Ἄσπ' ἔλουμεν, λιπόμεσθα. ὃ δ' οὐχ' ἔλουμεν, φερόμεσθα. V. Hom. 35. Quæcunque cepimus, [ea] reliquimus. Quæ vero non cepimus, [ea nobiscum] portamus.

Quid sibi velit hoc ænigma, docet ibidem Herodotus his verbis. Οὐ δυναμένοι δὲ τῶν παριόντων γινῶναι τὰ ῥηθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες, ὅτι αἰλούοντες ἐδὶν ἰδίαντο ἰλίῳ. καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ, ἐφθειρίζοντο, καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, κατέλιπον, ὅσους δὲ μὴ ἰδίαντο, ἐς οἴκους ἀπιφέροντο. i. e. Cum autem illi, qui [tunc] aderant, illud ænigma non possent intelligere, pueri [piscatores ipsis] dixerunt se, piscantes, nihil capere potuisse; sedentes vero humi, pediculos captasse, [vel venatos fuisse;] et quotquot quidem pediculos cepissent, [eos ibi] reliquisse; quotquot vero [capere] non potuissent, [eos secum] domum absportasse.

Φθειροτραγίαι, αῖν. V. H. Pediculos edere. Pediculis vesci. iv. 109.

Φίλα ποιῆσθαι τι. Ion. et poet. locutio, pro com. χαρίζεσθαι τι. Res gratas alicui facere. Alicui gratificari. φίλα βυλόμενος ποιῆσθαι τῇσι πόλεσι. Civitatibus gratificari volens. v. 37.

Φιλεῖν, αῖν. com. εὐθύναι. Solere. Consuevisse. αὐρὴ πτεῖν φιλεῖ ἀπὸ ψυχροῦ τινας. Aura ab aliquo frigidulo loco spirare solet. ii. 27. ἔχθρα ἰσχυρὰ φιλεῖ ἐγγίνεσθαι. Odia vehementia solent ingenerari. iii. 82. vi. 27. ἀπὸ πείρας πάντα ἀνθρώποις φιλεῖ γίνεσθαι. Omnia mortalibus experientia fieri consueverunt. vii. 9. §. 3. vii. 10. §. 5, 6. vii. 50. ὁτιῶν κατιόντα ἀνθρώπων φιλεῖ ἐπαλάγειν τὸν θυμόν. Probra, quæ in hominem jaciuntur, iram commovere solent. vii. 160. φιλεῖονσι γίνεσθαι. viii. 68. Esse solent. οἷα φιλεῖ γίνεσθαι ἐν πολέμῳ. viii. 128. Ut in bello accidere solet. φιλεῖν γὰρ ἐκ τῶν μαλακῶν χάρις μαλακὴς γίνεσθαι. ix. 122. Ex locis enim mollihus molles homines nasci consuevisse [dicebat].

Φίλημι, et φίλημαι. Ion. et poet. pro com. φιλέω, ᾧ. et φιλόμαι, οὔμαι. Amo. Amor. ἥτις αὐτῶν

ἰφιλετο μάλις ἀπὸ τοῦ ἀνδρός. Quænam ipsarum a viro maxime amaretur. v. 5.

φίλιος. Φιλιάττερος. Φιλιάτατος. Ion. et poet. Amicus, carus, dilectus. ἑδμεῖν νομίζω πάλιν "Αργίος Φιλιατήρη. vii. 151. Nullam urbem Argis cariores existimare.

Φιλοδίσκοτος, ὁ καὶ ἡ. com. Domini amans. ἀνδράποδα Φιλοδίσκοτα. Mancipia dominorum amantia. iv. 142.

Φιλότης, ἡ. Ion. et poet. pro com. φίλια. Amicitia. κατὰ φιλότητα. Pro amicitie necessitudine. Prout fert amicitia, quæ nobis cum aliquibus intercedit. i. 172.

Φιλοψυχία, ἡ, ἡ. Ion. pro com. φιλοψυχίας. Vitæ cupiditas. Vitæ desiderium. φιλοψυχίην τοίνυδε τινα ἀναιρείται. v. s. Tale quoddam vitæ desiderium suscipit. ἀντὶ τοῦ, τοίνυδε τις φιλοψυχίῃ αὐτὸν αἰρεῖ. Tale quoddam vitæ desiderium ipsum cepit. id est, Eo vitæ desiderio captus est, quod postea declaratur. vi. 29. Valla vertit, ob quandam vitæ cupiditatem captus est, quasi Herodotus dixisset, διὰ τινὰ φιλοψυχίην αἰρείται. Sed locus intelligendus videtur, ut ante declaratum.

Φιλύρα, ἡ, ἡ. Ion. pro com. φιλύρα. Arbor, quæ tilia vocatur. Gall. Til, et Tillet. iv. 67.

Φλαύρη τὸ ἄθος γυνή. Mulier deformis. vi. 61.

Φλαύρας ἔχων. Male se habere. Ion. et Attice. iii. 129. com. φαύλως ἔχων. Φλαύρας ἔχων τὴν τέχνην. Artem aliquam male tenere. iii. 130.

Φλαῖον. Vide περιπεφλευσμένων.

Φλυαρεῖν, εἶν. Ion. pro com. φλυαρεῖν, εἶν. Garrere. Nugari. vii. 103, 104.

Φλόος, οὗς, ὁ. Teges, tegetis, generis fœm. storea, stragulum ex ulva, vel scirpo, vel sparto, vel junco, ad Lodiciis similitudinem factum, quo viliores utuntur.

ἐπὶ τὸν ποταμὸν φλοῦν ἀμήσουσι. Valla sic locum vertit, ubi tegetem ex fluvio messuerint. iii. 98. Sed junci genus videtur esse, ex quo tegetes fiunt. unde ἰσθὴς φλοῖται. Vestis ex tegete, vel ulva, vel junco facta. ibid.

Φόβος, ου, ὁ. com. Metus. ἐς φόβον κατιγίατο. viii. 12. Valla: Metu consternabantur. Sed hoc verba sonant, In metu constituebantur, i. e. metuebant, formidabant. φόβος τοῖσι βαρβάροις ἐνιππτόμενος. viii. 38. Metus barbaros invasit.

Φοιδάλαμπτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. φοιδάληπτος. Phœbo afflatus. Phœbi numine correptus, ac afflatus. iv. 13.

Φοιτᾶν ad tributa, et proventus relatum, quos quis alicunde percipit. ἐξήκοντα τάλαντα Δαρῖον φοίτα. 60 talenta ad Darium redibant [ex illa summa.] iii. 90. v. 17.

Φοιτία, ᾧ. Ion. pro com. φοιτάω, ᾧ. Ito. Frequento. φοιτῶντας ἐς ἄγρας. Qui eunt ad venationes. i. 37. ἐξ ἀγορῆς φοιτῶντα. Ex foro redeunt. ibid. διαφοιτῶντες. Discurrentes. i. 60. φοιτῶντων. i. 73. φοιτῶντες. i. 78. ἐφοίτων. i. 96. ix. 49. ἐπιφοιτῶντας. i. 97. ἐπιφοιτήσων. i. 112. φοιτῶντι. ii. 2. φοιτῶντες. ii. 63, 172, 174. ἐπιφοιτῶν. iii. 6. φοιτῶσι. iii. 69. φοιτῶσα. iii. 119. ἐφοίτων. iv. 1. φοιτῶντες. iv. 172. καταφοιτῶντες. vii. 125, 126. &c.

Φόνος Ἑλληνικὸς τίς ποτ' ἐγένετο πάντων, τῶν ἡμῶς ἴδμεν, μέγιστος. vii. 170. Cædes Græcanica quænam omnium, quas novimus, maxima fuerit.

Φορβή, ἡς, ἡ. Ion. et poet. Pabulum. Victus. Commeatus. i. 202, 211. vii. 50. πλὴν ὅσα σφι ἐς φορβὴν ἱκανὰ ἦν. Exceptis iis, quæ ad victum ipsis sufficiebant. iv. 121. Οὐδὲν ἔτι φορβῆς ἐνὶ τῇ τεύχεϊ. Nihil amplius commeatus in urbe erat. vii. 107. τὰ ἐς φορβὴν τασσόμενα. Quæ ad commeatum præbendum imperata fuerant. vii. 119.

Φορέϊν. Ion. poet. Att. pro com. *Φέρειν.* Ferre. Gestare. Portare. *ἰσθῆτα φορέουσι στυτήν.* Coriaceam vestem ferunt. i. 71. *προσφορέϊν.* Afferre. *προσφορέας τὰ ἔπλα πρὸς τὸ ἰωῦτῃ στρατόπιδον.* Cum arma ad sua castra attulisset. i. 82. *ἄνω ὀχάνων ἰφόρειν τὰς ἀσπίδας.* Sine manubriis clypeos gestabant. i. 171, 215. ii. 37, 73. *ἰσφόρειν ὕδαρ ἐς τὸν κρητῆρα.* iii. 11, 12. *ἐπιφόρεσας.* vii. 36. Intulerunt, iniecerunt, congresserunt.

Φόρος, ὁ. Tributum. *Φόρον ἀπαγωγή.* Tributi pensio. i. 6, 27.

Φορτίον, ου, τό. Onus. Merces, quas mercatores emunt, vehunt, ferunt, vendunt. i. 1, 194. *ἐκ φορτίων μέγιστα ἐκίδησαν.* Ex mercibus maximum quæstum fecerunt. iv. 152, 196.

Φόρτος, ου, ὁ. Onus. Merces. Idem ac *φορτίον.* i. 1.

Φράδμων, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Prudens. *τότε δι᾽ φράδμονος ἀνδρός.* Tunc opus est prudenti viro. iii. 57. *παρὰ τὸ φράζεσθαι* dictum vocabulum, quod significat, Animadvertite. Prævidere. *ibid.*

Φράζιν. com. Dicere. Significare. Indicare. *τῇ χειρὶ φράζει.* Manu significabat. iv. 113.

Φράζεσθαι. Ion. et poet. pro com. *καταμανθάνειν.* Animadvertere. Observare. Gall. *Appercevoir. Observer.* *ἰφράσθη.* Hoc [ille vidit, animadvertit, ac] observavit. i. 84. Interdum accipitur et pro animadvertendo. cavere, vitare. *φράσασθαι ξύλινόν τι λόχον, κήρυκάτ' ἱερὸν.* [i.e. Oportet cavereligneasque insidias, et præconem rubrum.] iii. 57. *ἰφράζεται.* Animadvertibat. iii. 154. *φρασθίνα τῦτο.* Cum hoc animadvertisset. v. 92. §. 3. *φρασθὲς Πέρξια δακρυόσαντα.* Cum animadvertisset Xerxem lacrymantem. vii. 46. *φρασθίντες τοῦτο.* ix. 19. Cum hoc animadvertissent.

Φράτεις, ων, οἱ. Quinam dicantur,

vide apud Eustathium, et Suidam. Contribules. V. Hom. 29, 31. Hinc *φρέτην, ης, ἡ.* V. Hom. 31. Consule Suid. et Eust.

Φρενήςης, ὁ καὶ ἡ. com. Mentis compos. Sana mente præditus. iii. 30. [qui *συνανίμης* dicitur ὁ τὰς φρένας ἡγιάων. iii. 33. et νοήμων. iii. 34. iii. 35. v. 42. ix. 55.

Φρενολαβής, ὁ καὶ ἡ. com. Mente captus. Desipiens. Insanus. ii. 120.

Φρήγμα, τος, τό. Ion. pro com. *φράγμα, τος.* ut scribitur in vulgatis Lexicis, et apud Herod. viii. 52. Sed fortasse melius, si scribas *φρᾶγμα προπρισπωμένως*, ut *πρᾶγμα*, quod Ionice *πρήγμα* dicitur. Septum. Vallum. *τοῦ φρήγματος προδιωκόντος.* *ibid.* Valla: Inscenso vallo. Æ. P. Cum vallum [ipsos] prodidiasset, i.e. præter expectationem ipsos diutius tutari non potuisset. Vide *προδιδόναι.*

Φρήν, φρενός, ἡ. com. Mens. Animus. Ingenium. Prudentia. *Ἀἰχνομένη τῇ σάματι συναίχονται καὶ αἱ φρένες, γηράσκουσι δὲ συγγηράσκουσι, καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀκαμωλύνονται.* Crescente corpore, simul etiam crescit ingenium, senescente vero, consenescit, et ad res omnes hebetatur, hebes languidumque redditur. iii. 134. Vel, Crescente corpore, simul etiam crescit prudentia, consenescente vero, consenescit, et ad res omnes hebetatur, hebes, et languida redditur.

φρενῶν ἐς τὰ ἱμνωτοῦ πρώτα οὕκω ἀνήκω. Ad summum prudentiæ fastigium, quo mihi perveniendum est, nondum perveni. vii. 13. *Οἱ δὲ ἐν φρενὶ λαβόντες τὸν λόγον.* ix. 10. Valla: Quod in animum admittentes Ephori. Æ. P. Illi vero [Ephori] cum illa [Chilei] verba in animum recepissent. Vel, animo, mentique mandassent. Sed hoc loquendi genus a Gallis felicius, et *ἐμφατικώτερον*, exprimi videtur his verbis, *Et*

iceux ayans pris à cœur ses propos.

Φρεμάσσεσθαι. De equorum fremitu dicitur, vel (ut aliis placet) de vehementi calidoque flatu, qui ex eorum naribus emittitur. *Φρεμάσσεσθαι, καὶ χρεμάτисαι.* Infremuisse, ac hinnisse. iii. 87.

Φρονῖν τὰυτό. Ion. pro com. ὁμο-
Φρονῖν. Idem sentire. Consentire. Conspirare. *τὰυτό Φρονήσαντες* οἷτις *Μεγακλίου* στρατιῶται, καὶ οἱ τοῦ *Λυκούργου.* Cum Megaculis, et Lycurgi milites conspirassent. i. 59. ad fin. Pro eodem dicitur *Φρονῖσθαι κατὰ τὰυτό.* Idem sentire. Consentire. Conspirare. v. 3. *τὰ αὐτὰ Φρονήσαντες.* Consistentes. v. 72.

Φρόνημα, τος, τό. com. Res, quam quis in animo habet. Propositum. *χρήματα οὐκ εἶναι ἡμῖν κατὰ τὰ Φρονήματα.* Pecunias nobis non suppetere pro eo, quod animo agitamus. Vel, Ut in animo habemus. iii. 122, 125. vel, pro nostris spiritibus.

Φρόνημα, τος, τό. com. Sensus. Sententia. Voluntas. *ἐπὶ ἐξουσίᾳ τὸ ἡμέτερον Φρόνημα σαφές.* ix. 7. Postquam manifeste nostram sententiam cognovistis.

Φρόνημα, τος, τό. com. Ingenium. Animus. *ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίαν Φρονήματα, ὡς ἄλλα Φρονόντων, καὶ ἄλλα λεγόντων.* ix. 54. Cognoscentes Lacedæmoniorum ingenia, ut alia sentientium, alia dicentium.

Φροντίζειν σφίαν αὐτίαν περί. Herodotea locutio, pro com. *περί ἑαυτῶν Φροντίζειν.* viii. 36. De se ipsis sollicitos esse.

Φροντίζειν cum. accus. *τοῦτο ἐφροντίζον.* Hoc cogitabam. vii. 8. *τὰ τις ἡμέτερος Φροντίζει.* Quæ quis interdum cogitat. vii. 16.

Φροντίς, ἰδος, ἡ. com. Cura. Sollicitudo, *ἦσαν ἐν Φροντίδι ἀμφοτέρωι ἀλλήλων περί.* Ambo solliciti erant alter de altero. Ambo mutua so-

licitudine tenebantur. i. 111. *ἐν Φροντίδι ἐγένετό μοι.* Mihi curæ fuit. ii. 104. *ἀπελάλατο τῆς Φροντίδος περί τῆς βασιλείης.* vii. 205. A cura de regno repellebatur. A regni obtinendi sollicitudine removebatur. [Propter duos fratres natu majores, ad quos hæreditario jure regnum pertinebat, ipse de regno obtinendo sollicitus non erat.

Φυγὴν τινι ἐπιβάλλειν. Fugam alicui injicere. Aliquem fugare. Aliquem exilio mulctare. *Φυγὴν ἐπιβάλλων ἰωῦτῳ ἐκ Λακεδαιμόνος.* Lacedæmone profugus. Qui Lacedæmone ultro profugerat. vii. 3.

Φύειν. com. Gignere. Producere. *ἐ γὰρ τῆς αὐτῆς γῆς εἶναι, καρπόντι θούμασιν Φύειν, καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς τὰ πολέμια.* ix. 122. Non enim ejusdem agri esse [dicebat] fructum ferre admirandum, et viros rebus bellicis egregios, [vel præstantes.]

Φυλακὴ, ἥς, ἡ. Custodia. *ἔχουν τινὰ ἐν φυλακῇ.* Tenere, servare aliquem in custodia. i. 24. *τῶτον ἔχουσιν ἐν φυλακῇ.* Hunc accurate servant. i. 57. *δυνάως ἔσαν ἐν φυλακῇ οἱ Βαβυλωνίους.* Babylonii accurate sibi cavebant. iii. 152. Gall. melius hæc ita redderentur, *Les Babyloniens étoient, ou se tenoient soigneusement sur leurs gardes.* ὅσους εἶχον ἐν φυλακῇ. Quotquot in custodia tenebant. v. 77. *τὸν Ἰσθμὸν ἔχουν ἐν φυλακῇ.* vii. 207. Isthmum custodire. vii. 208. *τὸν ἀγχιλλόντα εἶχον ἐν φυλακῇ.* viii. 28. Nuntium in custodia servabant. viii. 40.

Φυλακὴν ἔχουν. Ionic. et poet. pro com. *φυλάττεσθαι.* Observare. Cavere. Gallice. *Se donner garde. Prendre garde. Se garder.* *Φυλακὴν ἔχων εἰ δυναίμην σε διακλέψαι.* Observans si te a clade subtrahere possem. i. 88. *περί ἐμὲ φυλακὴν ἔχουν.* De me custodiendo sollicitum esse. i. 39.

Φύλακος, ὁ. Ion. et poet. pro com.

φύλαξ. i. 84, 89. ii. 113, 121. §. 3. §. 4. ili. 4, 48, 77. iv. 103. vi. 75.

φυλάττειν. τηρεῖν. com. Observare. φυλάξας τὴν κυρίην τῶν ἡμερίων. Observato statuto dictoque die. i. 48. Δείλιν ἐψήν γινομένην τῆς ἡμέρας φυλάξαντες. viii. 9. Observato serotino diei crepusculo. φυλάξασα τὸν ἄνδρα δῦπνοι προτιθέμενον. ix. 110. Observato viro coenam proponente. ἀντὶ τοῦ, φυλάξασα τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ ὁ ἀνὴρ δῦπνοι προτιθέντο. Observato tenipore opportuno, quo vir coenam proponebat. Quod patet ἐκ τῆς ἐξῆς ἐπαναλήψεως. ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν φυλάξασα ἡ Ἀμυσρίς. Amestris igitur hoc die observato. ibid.

φυλλὰς, ἄδες, ἡ. Foliorum acervus. Folia congesta. Frondes arborum. φυλλάδα ἐπιβαλλάν. viii. 24. Injectis arborum frondibus, sive foliis.

φύσας, pro φυσήσας. α φυσάω, ᾧ, κατὰ συγκαπὴν. v. 91. Vide δόξαν φύσας.

φύσει γηγοῖτες εἰ ἄνδρες. vii. 134. Viri egregio ingenio præditi.

φυσίζους, ὁ καὶ ἡ. Telluris epithetum. Alma. ἐνθ' Ἀγαμεινοιοῖδην κατέχου φυσίζους αἶα. Hic Agamemnonidem continet, vel detinet alma tellus. i. 67. Alias dicitur φυσίζωος. Magn. Etym. 802. 53. ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, [ἢ τὴν ζῶν] φύσας γῆ.

φύσις. Peculiari quodam modo nomen hoc apud Herodotum reperitur positum. εἶνα Ἡρακλῖα ὄντα, καὶ ἐτι ἄνθρωπον, καὶς φύσιν ἔχον πολλὰς μυριάδας φοιτῶσαι; Cum Hercules unus esset, et præterea homo, quomodo naturæ consentaneum est, [quomodo verisimile videtur,] eum tot myriadas hominum trucidasse? ii. 45. Latin. interpres. Græca verba sic expressit, Quomodo tot virorum millia interemisset? Sed hæc parum fideliter ab eo vi-

dentur expressa.

φυσσᾶν. com. Inflare. φυσσᾶσι τοῖσι τόμασι. [Ea] ore inflant. Gallice melius res exprimitur his verbis, *Les enflent en soufflant avec la bouche.* iv. 2. Vel, *Les remplissent de vent en soufflant avec la bouche.* τὰς φλίδας φυσσαιμένης. Venas inflatas. ibid.

φυσσῶν. Ion. pro com. φυσσᾶν. Inflare. ἄλλων φυσσιόντων ἀμέλγους. Aliis [equarum ubera, per partes genitales fistulis inflatoriis injectis,] inflantibus, [lac] emulgent. ibid.

φυσσητήρ, ἥρος, ὁ. com. Instrumentum sufflatorium, vel inflatorium, quo utimur ad aliquid inflandum, ac vento replendum. ibid.

φωνή. com. Vox. φωνὴν ἵναί, pro ἵναι, ἀφίναί. Vocem emittere. Videtur enim (si modo codex est sanus) ἵναι Ἰωνικῶς et Αἰολικῶς dictum, verso aspero in tenuem spiritum. ii. 2. φωνὴν ῥῆξαι. Rumpere vocem. i. 85. ii. 2. φωνὴν ἰδίην ἰόντις. Propriam vocem emittentes. iv. 23. Propriam linguam habentes. τὴν φωνὴν τῶν γυναικῶν οἱ μὲν ἄνδρες οὐκ ἰδυνίατο (sic enim videtur scribendum, non autem ἰδυνίατο, ut scriptum exstat in Stephani codice) μαθεῖν, τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. Viri quidem vocem linguamque mulierum intelligere ac discere non potuerunt, mulieres vero linguam virorum perceperunt, ac didicerunt. iv. 114, 117.

φῶρ, φῶρς, ὁ. com. hinc Latinum fur. ii. 174.

φάσκειν. et compos. διαφάσκειν. Illucescere. iii. 86.

X.

X Ion. pro κ. Vide κ pro χ. Ion. χαλεπός. com. Asper. Severus. ἦν τὸ δίκαιον φυλάσσειν χαλεπός. In observando jure, et exercenda justitia, severus erat. i. 100.

F f

χάλκιοι ἄνδρες τίνες, καὶ διὰ τί. ii. 152. et deinceps.

χαλινός, οὗ, ὁ. Interdum accipitur non pro fræno, quod in equorum os inditur, ut in officio continentur; seu pro ipsis equini fræniloris, ac habenis, quibus equi reguntur. ἀντίρας τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου, περὶ τοὺς αὐχένους σφίον ἔδρσι. Quem locum Valla sic est interpretatus. Lora fræni equini ad cervices ipsorum alligavit. Sed quamvis ipse sensus sit bonus, ipsa tamen Græca verba non explicantur. Nam illud ἀντίρας omittitur, quod non prætereundum. Sic igitur hæc interpretari præstat. Cum equini fræni lora nexuisset, circa cervices ipsorum illaqueavit. iii. 118. ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου, τὸν ἂν αὐτὸς ἐλαύνῃ, ἐξάπτει. Ex equi, quem ipse agit, habenis suspendit. iv. 64.

χαλκήϊον, ου, τό. Ion. et poet. pro com. χαλκίον. Ahenum. Vas aheneum, sive æreum, ad calefaciendam aquam aptum. Gallice, *Chaudiere*. *Chaudron*. *Coquemar*. iv. 81. Vocabulum hoc in vulgatis Lexicis non exstat. Exstat quidem χαλκίον: at pro fabri ferrarii officina. ἐποιήσαντο χαλκήϊον, χρητῆρος Ἀργολικῆς τρέπον. Ahenum ad Argolici crateris exemplum fecerunt. iv. 152.

χαλκήϊον. Ion. pro com. χαλκίον. Fabri ferrarii officina. i. 68.

χαλκόπυλος, ὁ καὶ ἡ. V. Herod. ac poet. pro com. χαλκῆς πύλας ἔχων. Æreas, vel ferreas portas habens. i. 181. ἱερὸν χαλκόπυλον. Templum ferreas habens portas. χαλκὸς γὰρ χαλκῇ συμμίζεται. αἵματι δ' Ἀρης Πόντον Φοινίξ. &c. Bacidis oraculum. viii. 77.

χαμόθιν. Adverbium Herodoteum, et poeticum, pro com. ἐκ τῆς γῆς. Ex humo. E terra. τῆς χαμόθιν σποδοῦ λαβόντες λείχουσι. Sumtum e terra cinerem lingunt. iv. 172. χαρακτήρ, ἥρος, ὁ. com. Nota. Fi-

gura. Typus. Forma. Genus. Γλῶσσης χαρακτήρ. Linguæ forma. Linguæ genus. Gall. *La sorte, la maniere de langue, vel langage*. i. 57. τοῦ προσώπου χαρακτήρ. Vultus figura. i. 116. τέσσαρες γλώσσης χαρακτῆρες. i. 142.

χαρμόσυνά τινα ποιῶσθαι. Herodotea locutio. Lætitia aliqua se exhilarare. γ. d. Aliquas res lætas facere. διὰ τι χαίρειν, alias diceretur. Ob aliquid lætari. iii. 27.

καται. Ion. terminatio 3. person. plur. perf. pass. verborum 2. vel 4. conjug. gravitonorum, quæ fu. in ξω. perf. in χα. desinens habent. Sic autem formatur; a 3. perf. sing. desinente in κται, inseritur α et fit καται, et κ in χ vertitur. ἀναμειχταται, pro ἀναμειγμένοι εισί. Permisti sunt. i. 146. ἔθνια ἀναμειχταται. Gentes permixtæ sunt. pro ἀναμειγμένα εισί. ibid. ἀποδιδέχταται, pro ἀποδιδυγμένοι εισί. Recepti sunt. ii. 43. et ἀποδιδέχταται, pro ἀποδιδυγμένοι εισί. Designati sunt. ii. 65, 77. Interdum τὸ κ retinetur, nec in χ mutatur, ut ἀπίκαται, pro ἀφίκαται. vii. 209. Vide suo loco.

κατο. Ion. terminatio 3. pers. plur. plusquamp. pass. verborum 2. vel 4. conjugat. gravitonorum, quæ fut. in ξω. perf. in χα desinens habent. διετιτάχατο, pro διατιταγμένοι ἦσαν. Instructi fuerant. Vel in acie dispositi, collocatique fuerant. i. 80. Sic autem formatur; a 3. singul. desinente in κτο, inseritur α, et fit κατο, et κ in χ vertitur. ἐπιτάχατο. i. 191. προσετιτάχατο. προσεταγμένοι ἦσαν. i. 192. προσετιτάχατο ἄνδρες. ii. 175. ἐπιτάχατο, pro τεταγμένοι ἦσαν. vi. 113. vii. 21. ἰσοτάχατο, pro σισαγμένοι ἦσαν. Instructi, vel ornati erant. vii. 62. προσετιτάχατο. vii. 65, 70. ἰσοτάχατο. vii. 70. κατειλίχατο, pro κατειλιγμένοι, hocque pro κατειλιγμένοι ἦσαν. Erant involuti. vii. 76. ἐπιτετάχατο. ἐπιτεταγμένοι ἦσαν.

vii. 85. ἰσιτάχατο. vii. 86. ἱπτάχατο. vii. 87. εἰλίχατο, pro εἰλιγμένοι ἦσαν. vii. 90. ἱπτάχατο. viii. 85. παραῖπτάχατο. viii. 95. ἱπτάχατο. ix. 33, 57.

χέειν, εἰν. χίαι. καταχίαι. καταχίαισθαι.

Liquefacere. Gallice, *Fondre*. ὡς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, καταχιάμενος χρυσὸν ἄπλετον, ἡμιπλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλαυνε. Cum autem ex eo sacrificio rediisset, auri immensa vi liquefacta, ex ea semiliteres conflavit. Interpres Lat. non videtur hæc verba satis intellexisse. Vertit enim, Quo ex sacrificio cum immensa vis auri defluxisset, ex ea dimidiatos lateres conflavit. i. 50. Sed verba Græca non sunt ita sumenda. Nam illud ἐγένετο jam pro ἐπαυλθεν est accipiendum, et ad Cræsum cum sequenti participio καταχιάμενος est referendum. Ἀττικῶς autem mediæ vocis verbum pro activo sæpissime poni constat.

χυμαίνειν, et χυμαίνεσθαι. Tempestate vexare. Tempestate vexari. viii. 118. Μᾶλλον τι χυμαίνεσθαι γυμνῶς τῆς νῆος. Longe gravius agitari tempestate, quod navis onusta sit [vectoribus, vel oneribus aliis.]

χυμερίζειν. V. H. quod in vulgatis Lexicis Græcol. legitur sine ullius auctoritate. Hyemare. Hyemem traducere. Μαρδονίᾳ χυμερίζοντος περὶ Θερσαλίην. viii. 126. Mardonio per Thessaliam hyemante. Vel, circa Thess. hyernante. Thuc. Διαχυμέσασαι dicit. ἐχυμέρισσι ἐν Κύμῃ. viii. 130. Cumæ hybernavit. Vel hyemavit, hyemem traduxit. ἐχυμέρισαν αὐτοῦ. ibid. Illic hyemarunt.

χυμών, ὄνος, ὁ. com. Tempestas. Vehemens turbo. Violentus imber. λέγεται χυμῶνα καταρραγῆναι. Vehemens imber cœlitus delatus fertur. i. 87.

χυραπτάζειν. V. H. Manibus attingere, tractare. ii. 90.

χῆρις. ἐν χερῶν νόμῳ. Jure belli. viii.

89. Dicitur et συναινέσας ἐν πολέμῳ νόμῳ. Qua de re pluribus in vulg. Lex. in voce χῆρις. ἐς χερῶν νόμον ἀπικέσθαι. ix. 48. Ad manus belli jure conserendas venire.

χειριδατοὶ κίθωνες ποικίλοι, λιπίδες σιδηρεῖς ὅψιν ἰχθυοειδῆς [ἔχοντες. Hoc enim subauditur.] vii. 61. Valla: Tunica variis squamis e ferro consertæ, in similitudinem piscium. Æ.P. Tunica manicatæ, variæ, speciem [habentes] squamarum ferrearum, piscium squamis similium. Sic autem vocantur militares, eæque breviores, et variis pictæ coloribus vestes, quæ manicas habent, et ex minutioribus ferreis laminis artificiose contextis constant, quæ laminæ piscium squamis speciem similem habent. Quod armaturæ genus nunc etiam apud multos est in usu. χειριδωτὸς χιτὼν (inquit Suidas) ὁ χειρίδας ἔχων.

χειρονομεῖν, εἰν. Manus movere. Manibus gesticulari. τοῖσι σκέλεσι ἐχειρονόμησι. Cruribus ut manibus gesticulatus est. vi. 129. τοῖσι σκέλεσι χειρονομήσαντα. ibid. Consule Eustath. ἐν τῷ χειρονομεῖν, καὶ χειρονομία.

χυροσῆθης, ὁ καὶ ἡ. Mansuetus. Cicur. iii. 28.

χειρόμακτρον, οὐ, τό. Mantile. Gall. Serviette à essuyer et nettoyer les mains. παρὰ τὸ τὰς χεῖρας μᾶσσιν, εἰσι ἀπομάσσιν. Manus abstergere. ii. 122. iv. 64. A nonnullis Gallis vocatur Pane-main. Paner, i. e. abstergere.

χυροποίητος, ὁ καὶ ἡ. com. Manus factus. i. 195. ii. 149.

χυροτέχνης, οὐ, ὁ. idem ac χυρώναξ. ii. 167.

χυροῦν. com. In suam potestatem redigere. Subigere. Capere. Proprie tamen manibus capere significat. Νῆσον ἐνπίτια χυρωθῆναι. Insulam captu facilem. Insulam, quæ facile capi potest. iii. 120.

ῥήτους ὑπὸ τῆς χειρὸς ἔσθαι. Captu faciles. iii. 145. ἐχειρώθησαν. iv. 96. τὸς ἂν χειρώσονται. Quos ceperint. iv. 103. τινὲς χειρώσονται. Quibusdam captis. iv. 164. ἡ Πείρινθος ἐχειρώθη. Perinthus capta est. v. 2. ἐχειρώθησαν. v. 16, 17. et passim.

χειρώνακτες, οἱ. com. Opifices, qui propriis manibus victum sibi quæritant. i. 93. ii. 141. χειρώναξ autem ἐκ τῆ χειρώναξ contractum. q. d. ὁ τῆς χειρὸς ἄναξ, ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ. sed rejectum est σ, et contractio facta τοῦ ο καὶ τοῦ α εἰς α μίγα. Qui rex et dominus est suarum manuum, ut ipsis imperet opera, quæ sunt facienda. Vocabulum est honestius, quam αὐτοεργός, et τεχνίτης. Illis autem tribuitur, qui propter fortunarum tenuitatem, victus quærendi causa, propriis manibus opus facere coguntur.

χειρώναξ/η, ης, ἡ. Opificium, quod manibus fit victus quærendi gratia. ii. 167.

χελώνη. Testudo. com. οἷα χελώνης Ἐφορένης ἐν χαλκῷ ἄμ' ἀργείοις κρέσσιν. i. 47. χελώνην, καὶ ἄρνα κατακόψας, ὁμοῦ ἔψυε ἐν λίθῃ χαλκῇ. i. 48.

χερσονησοῖδης, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui Chersonesi, i. e. peninsulæ, speciem habet. vii. 22.

χίμα, τος, τό. Ion. et com. Proprie Vas ex metallo liquefacto factum, et conflatum, quod fusile vas appellatur. χίματα ἀργύρεα κυκλοτερέα. Vasa fusilia argentea orbiculata. i. 51.

χηλευτός, ἡ, ὅν. Valla vertit, forcipiculatus. κράνη χηλευτά. vii. 89. Cassides forcipiculatæ. Jul. Pollux. lib. vii. cap. 21. Ὀπήτεια (inquit) καὶ ὀπητιῦδια, ἃ καὶ χηλεύματα ἐκάλουον οἱ ποιηταί. μάλιστα δὲ οὕτως ἀνόμαζον τῶν τὰς σχοίνους πλεκόντων, ὡς καὶ κράνη χηλευτά, τὰ πλεκτά Ἡρόδοτον λέγειν. Vide et ὀπήτιον in vulgatis Lexicis. Sic igitur vocantur galeæ, quæ con-

sutæ compactæque sunt, et quæ speciem quandam habent, quam forcipes. Quod vel ad earum cristas, vel ad prominentes hinc inde partes tam anteriores, quam posteriores, est referendum.

χῆτος, ιος, ους, τό. Ion. et poet. pro com. Ἰνδία. σπάνις. τέρεσις. Sic enim Suidas hanc vocem interpretatur. Vide et Eust. Indigentia. Inopia. Penuria. Privatio. χήττι συμμάχων. ix. 11. Sociorum inopia. Vel, Ob sociorum penuriam.

χθόνιος, ὁ. com. pro καταχθόνιος. Subterraneus, inferus, infernus. θιοὶ χθόνιοι. Dii inferi. vii. 153.

χιλίη, et μυρίη in singulari. Vide ἵππος. et ἄσπις ὀπτακισχιλίη. pro plur. χίλιοι. μύριοι. ὀπτακισχιλίοι.

χιονίζω. Nive conspergere. Et nive conspergi. εἰ χιονίζει, ὅτι ἂν ταῦτα τὰ χωρία. Nisi enim hoc verbum ἐχιόνιζε ad nomen Νῦλος referas, activum pro passivo Ionice et Attice positum dices pro ἐχιονίζετο.

ii. 22. Si hæc loca nivibus conspergerentur, pluviis etiam irrigarentur. εἰ ταύτην τὴν χώραν ὁ Νῦλος ἐχιονίζει. Si Nilus hanc regionem nivibus conspergeret. ibid.

χολοῦσθαι. Ion. et poet. pro com. θυμῷσθαι, et ἐργιζίσθαι. Irasci. Infensum esse. οἱ Θισσαλοὶ πεχολομένοι τοῖσι Φωκείοις. viii. 31. Thessali Phocensibus irati, vel infensi.

χόνδρος, ου, ὁ. Grumus. ἄλλος χόνδρος. Salis grumi. iv. 181, 185. ἄλιον χόνδρον.

χορδύνειν. Vide καταχορδύνειν.

χοῦσι. Ion. et poet. pro com. χέουσι. Fundunt. Spargunt. Injiciunt. Congerunt. χέσι χῶμα. Aggerem aggerunt. Humum injiciunt. iv. 71.

χερῶν. Oraculum reddere. Respondere. Vaticinari. ἡ Πυθίη οὐκ ἔφη χερῶν. Pythia vates dixit se non responsuram ipsis, se nullam reddituram oraculum. i. 19. τὰ μὲν δὴ ἐκ Δελφῶν οὕτω τῷ Κρείσῳ

ἐχρήσθη. Hæc igitur sunt responsa, quæ Delphis Cræso sunt reddita; vel, quæ Delphis Cræso sunt allata. i. 49. τοῖσι Λυδοῖσι ἔχρησι Ἀμφιάρεως. Amphiaræus Lydis respondit. ibid. ἡ Πυθίη οἱ χρεῖα τὰς. Pythia vates hoc responsum ei dat. i. 55, 62, 63, 66. ἡ Πυθίη σφιν ἔχρησι. i. 67. χρεῖσαντος τοῦ θεοῦ. Cum Deus hoc oraculum reddiderit. Cum Deus hoc responsum dederit. i. 69.

χεῖν. Oraculum reddere. Respondere. Vaticinari. ἡ Πυθίη σφι ἔχρησι. Pythia vates oraculum ipsis reddidit. Respondit. i. 167. ἡ Πυθίη σφι χρεῖα ἐν τριμέτρῳ τόνῳ τὰς. Pythia vates hæc ipsis versu senario respondit. i. 174. ταῦτα τῆς Πυθίης χρεσάσας. Cum Pythia hæc respondisset. ibid. ἔτω σφι ταῦτα ἐχρήσθη. Sic ipsis hæc ab oraculo sunt responsa. ii. 18. ἐκέχρητο, idem ac ἐχρήσθη. ii. 147, 151. ἐκέχρητο. iii. 64. vii. 220. χρεῖα. iv. 67, 150, 155. vii. 220. χρεῖας. iv. 155. ἔχρησι. iv. 156, 157. χρεῖσασα. iv. 159. ἔχρησι. iv. 159. v. 1. vii. 140, 141. &c.

χεῖν. Commodare. Mutuo dare. Gall. *Prêter*. ἰδίοντο δικά τάλαντά σφι χεῖσθαι. Rogarunt ut decem talenta sibi mutuo darent. iii. 58. χρεῖσθαι. ibid. χρεῖσθαις ἂν τι; commodaresne aliquid? i. e. gratificareris? vii. 38.

χεῖσθαι. Ion. et com. pro magis usitato *χεῖσθαι*. Uti. i. 172. ii. 15, 52, 91, 92, 146, 173. iii. 117. iv. 26. v. 36. vi. 77.

χεῖται. Ion. pro com. *χεῖται*. Utitur. iv. 65.

χεῖσθαι. Ion. pro com. *χεῖσθαι*. *χεῖσθαι* μαντήϊα. Uti oraculo. Oraculum consulere. i. 157. ἀσπίσι χεῖσθαι. Clypeis uti. i. 171, 187.

χεῖσθαι. Peculiariter apud Herod. accipi videtur pro *διαπραττῖσθαι*. Transigere. δι' ἀγγέλων πάντα χεῖσθαι. Per internuntios omnia

transigere. i. 99. [vide in Lex. ἀποχεῖσθαι, ἄμαι. et παραχεῖσθαι, ἄμαι. ubi constructionis cum accus. suppeditantur exempla.]

χεῖται. Ion. pro com. *χεῖται*. κατὰ διάλυσιν τῆς ἡ in u. Utitur. i. 58. *χεῖσθαι*, pro *χεῖσθαι*. Transigere. i. 99. cum accus. vide Lexica Græca in ἀποχεῖσθαι, ἄμαι, et παραχεῖσθαι, ἄμαι.

χεῖονται. Ion. pro com. *χεῖονται*, *χεῖνται*. Utuntur. i. 34.

χεῖσθαι. Ion. pro com. *χεῖσθαι*, quod Attice *χεῖσθαι*. a *χεῖν*, quod Ionice sæpe *χεῖν* dicitur. Vide in Ion. form. pro com. *αῖν*. Πρῶμαντις ἡ χεῖσθαι. Antistes oracula reddens. vii. 111.

χεῖν. Ion. et poet. imperat. pro *χεῖ*. com. θυμῷ χεῖν. Utere ira. Irascere. i. 155.

χεῖσθαι, ἡ, ον. Ion. pro com. *χεῖσθαι*, *χεῖσθαι*. Utens. i. 14. ἀποχεῖσθαι. i. 37. *χεῖσθαι*. i. 62, 97, 116. διαχεῖσθαι. i. 171, 179. *χεῖσθαι*. ii. 15. et passim.

χεῖν. com. Oportet. Cum oporteat. Cum oporteret. *χεῖν* μιν μὴ λέγειν τὸ ἰόν. Cum oporteret ipsum non dicere id, quod erat, i. e. rei veritatem. v. 50. ix. 58. Est autem ἑλλειπτικὸν loquendi genus. Plurimum enim subauditur *ἐστίν*. Alias eodem modo sumitur, quo et τὸ Δίον. De utroque consule vulgata Lexica.

χεῖν ἐστίν. Opus est. Oportet. Necessesse est. Fatale est. *χεῖν* ἐστίν σε ἵνα. Oportet te ire. i. 41, 57. ποιεῖν *χεῖν* ἐστίν ὑμῖν. Hoc vos facere oportet. v. 109, 111. vi. 43.

χεῖνται. Ion. pro com. *χεῖνται*. præfixo τῷ ω post contractionem factam. vel a *χεῖονται* non contracto deductum, verso ω in ε, et ο in ω. διαχεῖνται. i. 71. *χεῖνται*. i. 94, 132, 133, 153, 172, 173, 193, 195, 197, 215, 216. &c.

χεῖσθαι. Ion. et poet. pro com. *χεῖσθαι*. θέλειν, ἐπιθυμεῖν. διῖσθαι. Velle. Cupere. Indigere. Rogare.

φύλακα παιδὸς σι τοῦμοῦ χεῖζω γυνί-
σθαι. Volo, Cupio te esse filii
mei custodem. Vel, Rogo te ut
mei filii sis custos. i. 41. Inter-
pres Latinus male, Opus est te
esse filii mei custodem. τιμωρίαν
ἐνυτοῖσι χεῖζων. Rogans ut sibi
ferrent opem. i. 152. ἔχερξ. Cu-
piebat. Volebat. Orabat. iv. 83.
οὐδμιῆς τυραννίδος προσίχερξ. Nul-
lum præterea regnum petebat,
vel cupiebat. v. 11. προσχεῖζει
ταῖσιν. Hæc præterea cupitis. v.
18. σὺ χεῖζω. Te rogo. v. 19.
δοκίμῳ τὸν ἄνδρα ποιήσιν τῶν ἀν χεῖ-
ζωμεν. Hominem existimo factu-
rum quæ petemus. v. 30. προσχεῖ-
ζω δὲ ὑμῶν πύθισθαι Μαρδονίῳ. viii.
140. Vos vero præterea rogo, ut
Mardonio pareatis. χεῖζοντες χε-
μάτων. ix. 87. Pecuniam cupien-
tes.

χεῖζων. Ion. et poet. pro com. δι-
σθαι, εἶσθαι. Rogare. Orare. ix. 61.
χεῖζω τῷ Εἰρήνῳ, δοθῆναι οἱ τῇ Μα-
ρίστῃ γυναῖκα. ix. 110. Xerxem
orat ut Masistæ conjux sibi detur.
Οὐ σοὶ δυνατόν ἐστι βασιλεῖς διπλὴν
προκειμένην, ἀτυχῆσαι τὸν χεῖζοντα.
ix. 111. Nefas est ipsis [Persarum
regibus] proposita, orantem pati
repulsam. id est, Quoties apud
Persas regia cœna proponitur
regiæ nobilitati, principibusque,
nefas est regi denegare cuicumque,
quod ab eo petierit. Vel, Nefas
esse censetur, eum, qui aliquid a
rege petierit, repulsam ab eo
passum dimitti.

χεῖζων τὴν παρὰ τινος. Herodotea lo-
cutio. Aliquid ab aliquo petere.
ἔχερξ παρὰ τῶν ναυτῶν διέξασθαι
αὐτὸν σύμπλοον. V. Hom. 17. A
nautis petebat ut se navigationis
socium assumerent. pro quo συν-
νόμος. V. Hom. 18. dicitur,
ἔχερξ τῶν ναυτῶν. Nautas rogabat.
A nautis petebat, ut. &c.

χεῖζων. Ion. sublato ι, pro χεῖζων,
quod ἐκ τοῦ χεῖζων, κατὰ συναίρε-
σιν. De quo suo loco. Rogare.

Orare. ἔχερξ τῶν Ἀθηναίων προ-
χωρεῖσαι πρὸς ἐμὴν. ix. 55. Athe-
nienses orabat, ut ad se acce-
derent, [seque sibi adjungerent.]

Vide χεῖσαι.

χεῖζων. Ion. et poet. unde κατὰ
πρᾶσιν τὸ χεῖζων deductum. Orare.
Rogare. χεῖζων ἐκ τῆς νῆος ἐκβῆναι
τὸν Εὐρυβιάδα. viii. 58. Eurybia-
dem rogans ut ex nave exiret.
χεῖζόντων Χίων. viii. 132. Rogan-
tibus Chiis, vel Chiorum rogatu.
χεῖσικισθαι. Ion. et poet. pro com.
χεῖσθαι. Uti. χεῖσικονται τῷ ὕδατι.
iii. 117. Utuntur aqua.

χεῖμα. Oraculum. παρὰ τὸ χεῖν.
Oraculum reddere. Οὐ τολμῶντες
ἐς ἀφανὲς χεῖμα ἀποστέλλειν ἀποικίην.
iv. 150. Valla: Ex incerto ora-
culo coloniam mittere non au-
dentes. Quæ interpretatio si
bona, hæc idem valent ac κατὰ τὸ
ἀφανὲς χεῖσθαι. Sed quia ante di-
cit H. οὐτε Λιδίην εἰδότες. ὅπου γῆς
ἐστίν, fortasse χεῖμα γινικῶς ἀντὶ τοῦ
χωρίου, εἴτε τόπον, non inepte su-
metur, vel pro πρᾶγμα. Quare
vertes, ad incertam rem, ad lo-
cum, vel in locum incertum, ac
ignotum, coloniam mittere non
audentes.

χεῖμα. Nomen hoc sæpe non rem,
sed rei, de qua verba fiunt, ma-
gnitudinem quandam inusita-
tam, ac admirandam, significat.
μέγα σὺς χεῖμα. Aper eximiae
magnitudinis. i. 36. ὅς χεῖμα μέ-
γιστον. ibid. πολλὸν τι χεῖμα τῶν
ἰφίων. Ingentem quandam serpent-
um multitudinem. iii. 109. χεῖ-
μα πολλὸν τι χρυσοῦ. Magna quæ-
dam vis auri. iii. 130.

χεῖμα πολλῶν ἀρδίων. Multorum
aculeorum, sagittarum copiam
[allatam tradunt.] iv. 81. Sed
fortasse πολλὸν legendum, ut χεῖ-
μα πολλὸν τι χρυσοῦ. Ingentem
aculeorum sagittis detractorum
copiam. Hoc longe commodius
videtur, ac ἰωνικώτερον. χεῖμα πολ-
λῶν νῶν. Ingens navium copia.

vi. 43. Quo in loco si quis dicat legendum potius πολλὸν, ei nequaquam acriter adversari velim. Quia tamen et ante idem loquendi genus ab Herod. videtur usurpatum, nihil temere mutandum. ἦν τοῦ χιμῶνος χεῖμα ἀφόρητον. vii. 188. Vis tempestatis erat intolera-

χεῖμα, τος, τό. Ion. in singulari, pro com. in plur. τὰ χεῖματα. Pecuniae. τὲς παριόντας ἔρετο ἐπὶ πόσῳ ἂν χεῖματι βυλοῖατο τὲς πατήρας ἀποθήσκοντας κατασιτίσθαι. Eos, qui aderant, interrogavit quanta pecunia parentibus defunctis vesci vellent. Gall. melius, *Pour combien d'argent ils voudroient bien manger leurs peres morts.* iii. 38. ἐπὶ τίνι χεῖματι. Quanta pecunia. ibid. Act. Apost. cap. iv. v. 37. ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πολλήσας ἦνεγκε τὸ χεῖμα. &c.

χεῖμα, τος, τό. Ion. et poet. pro com. πρᾶγμα. Res. σκοπεῖν χεῖ πάντος χεῖματος τελευτήν. Omnis rei finem spectare oportet. i. 32. τὴν τελευτὴν πάντος χεῖματος ὁρᾷ ἐκέλευε. i. 33. χεῖματος οὐδενὸς ἀμνηχανήσεις. Nullius rei inopia laborabis. i. 35. χεῖμα κατηρημένον. Res bene ordinata. iii. 80. ὅτι δὴ χεῖματος δημοῖμονοι [ἐπιμψι.] Nescio quam rem petiturum misit. iii. 121. οἷόν τι χεῖμα ἐποίησας; Quamnam rem fecisti? Quidnam fecisti? v. 23. ἔδεν καὶ ἄλλο χεῖμα ἔγω ἐπιζήτησα. Nondum ullam aliam rem adeo desideravi. v. 24. χεῖμα σπουδαῖον. Res bona. v. 78. πᾶν χεῖμα κίνη. Rem omnem movebat. Latini dicunt, Omnem lapidem movere, pro nihil intentatum relinquere, sed quævis experiri. v. 96. πᾶν πείσασθαι χεῖμα. Rem omnem, quidlibet passurum esse. vii. 49. πρῶτον χεχημάτων πάντων καταλλάσσειν τὰς ἐχθρας. vii. 145. Ante res omnes, ante omnia, inimicitias componere, sedare, et in gratiam

mutuam redire. Sic et Gallice, *Devant toutes choses appaiser les inimitiés, et se réconcilier les uns aux autres.* Valla nec istum nec sequentem locum fideliter est interpretatus; sed et a verbis Græcis, et ab ipso sensu, nimium recessit. Hoc autem manifestum exemplum τῶν χεχημάτων, ἀντὶ τῶν πραγμάτων, nos monet, apud Xenophontem, ex Wecheliani typis, pag. 124. E. vocabulum χεχημάτων eodem modo sumtum, quo sumtum hic videmus, sanum esse, nec pro eo, πραγμάτων legendum, ut Leunclavius in suis notis tradit. Nihil igitur temere mutandum. Διὸν χεῖμα ἐποίηστο. viii. 16. Rem atrocem, vel gravem, indignam, intolerabilem iudicabant. τῷ δὲ βασιλεῖ σημαίνει τις τῶν παίδων οἷόν τι χεῖμα ποιήσει ὁ παῖς. viii. 138. Regi autem quidam de assessoribus nuntiavit qualem rem ille puer fecisset. i. e. quid ille fecisset.

χεχημασιν ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα. vii. 134. Viri opibus inter primos.

χεχημη, ης, ἡ. Nomen Herod. quod Suidas interpretatur χεχία, καὶ σπάνις. Affert Herodoti locum, qui sic apud ipsum legendus, τὲς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χεχημὶ αὐτοῦ. V. Hom. 13. i. e. Verba, quæ ipsius indigentiae adversata fuerant. τῶν βουλευτίων ἕνα λόγιται ἐναντιωθῆναι τῇ χεχημὶ αὐτοῦ. ibid. Unus e Senatoribus fertur ejus egestati, sive penuriae, adversatus fuisse. Si Suidam sequaris, χεχημη significabit indigentiam, egestatem, penuriam, raritatem. Sed in his saltem duobus locis fortasse τὴν χεχημην pro petitione et postulatis accipi præstaret. Quare τῇ χεχημὶ τινὸς ἐναντιοῦσθαι, vertemus, Alicujus petitioni, sive postulatis adversari, repugnare, resistere. λόγους autem Herodotus jam μετωνομικῶς posuit pro ipso orationis auctore, qui suis verbis Ho-

meri postulatis adversatus fuerat. Vide *χεῖζεν*, et *χεῖται*.

χηματίζεν τινὶ πρὸς γένος. Alicui genere junctum esse. οὐδὲν αὐτῷ *κῦρος* πρὸς γένος *ἐχηματίζεν*. Ctesias Pers. 2. Nullo modo Cyrus ipsi genere junctus erat. Vel, Nullo generis vinculo Cyrus cum eo conjunctus erat.

χηματίζεσθαι τινι. com. Agere cum aliquo. Cum aliquo colloqui. Convenire aliquem, ut cum eo agamus de rebus aliquibus. ἤθελε *χηματίζεσθαι* τῷ βασιλεῖ. Cum rege colloqui, cum rege de quibusdam rebus agere volebat. iii. 118.

χηματίζεσθαι τινι. Interdum accipi videtur pro responsum ab aliquo accipere. οἱ μὲν δὲ τῶν Ἑλλήνων ἄγγελοι τοσαῦτα τῷ Γέλωνι *χηματίζεσθαι* ἀπὸ πλείον. vii. 163.

Valla: Hoc responso Gelonis accepto nuntii Græcorum perfecti sunt. Æ. P. Græcorum igitur legati accepto hoc Gelonis responso discesserunt. Quoniam autem iter navigio fecerant, ideo dixit Herod. ἀπὸ πλείον. *χηματίζεσθαι* vero Ἀττικῶς sumetur pro passivo *χηματισθῆναι*, ab activo *χηματίζεν*, quod præter cetera significat etiam respondere, responsum dare. Alias τοῦ *χηματίζεν*, καὶ τοῦ *χηματίζεσθαι*, significationes in vulg. Lex. consulas. Hoc moneo, quia locus hic aliter etiam potest a nobis Latine verti: Cum igitur Græcorum legati cum Gelone sic fuissent collocuti, Vel, cum Gelone sic egissent, abierunt.

χεῖν. Ion. poet. et com. pro quo sæpius in soluta oratione dicitur *ἐχεῖν*. Oportebat. i. 8, 69. Consule Eustathium.

χεῖσαι. Ion. et poet. Rogare. Ora-
re. περὶ Ἀρισταγόρου τὸν Μιλήσιον *χεῖσαι* σφίον βοηθεῖν. Priusquam Aristagoras Milesius eos orasset, ut opem [sibi] ferrent. v. 65. Hoc autem *χεῖσαι* non videtur

jam a *χεῖσαι*, ἢ. *χεῖσαι*, deductum, cujus significationes ad rem præsentem non faciunt: sed a verbo *χεῖζω*. Rogo. Oro. τὸ δὲ ἰ sub-
scriptum, vel per typographi negligentiam est prætermissum, vel ἰωνικῶς hoc ipsum factum dices, cum alioqui communiter *χεῖσαι* scribendum constet. Ipsa constructionis ratio nos docet verum esse, quod dicimus. *χεῖζεν* enim cum genitivo personæ et accusativo rei ponitur. *χεῖν* vero cum dativo personæ et accus. rei. Utrumque suo loco vide. Sic tamen et vii. 38. sine ἰ scriptum hoc verbum legitur. πάν μᾶλλον δοκέειν μιν *χεῖσαι*, ἢ τὸ ἰδέσθαι. Existimans ipsum quidvis aliud potius petiturum, quam quod petierat. Quamobrem nihil temere mutandum.

χεῖσθαι. ἀρετῶν *χεῖσθαι*. ἀρετῶν.

i. 5. ἀληθεῖ λόγῳ *χεῖσθαι*. ἀληθεύειν.

Verum dicere. i. 14. *χεῖσθαι* καίμω.

Comessionibus uti: quod alias

unico vocabulo dicitur, *καμαῖζεν*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

Comessari. i. 21. τῷ ἰόντι *χεῖσθαι*.

ercent. i. 153. θυμῷ χρῆσθαι. Irasci. i. 155. χρῆσθαι βοῇ, pro βοᾷ. Vociferari. iv. 134. θύῃ παμπῇ χραισάμενοι. v. s. Utentes divina deductione. i. e. numine divino eos deducente. iv. 152. Nominis divini ductu. πότερα ἀληθῆ χρῆσθαι, ἢ ἡδονῇ; v. s. Utrum veritate utar, an voluptate? i. e. Utrum vere, an ad voluptatem, vel ad gratiam, vel ad voluptatem tuam loquar? vii. 101. ὁ δὲ μιν ἀληθῆ χρῆσθαι ἐκέλευε. Ille vero eum veritate uti, vere loqui jussit. ibid. ἀληθῆ διαχρήσασθαι. Veritate constanter uti. Vera constanter dicere. vii. 102. ἀληθῆ χραισάμενος. vii. 104. συμφορῇ χρωμένων τῶν Λακεδαιμονίων. vii. 134. Cum Lacedæmonii adversa fortuna uterentur. Vel, Cum rem iniquo animo ferrent, quod ex præcedenti ἀχθομένων colligi potest. Vel etiam, Cum gravi mœnore afficerentur. Sic et vii. 141. locus accipiendus, συμφορῇ τῇ μεγίστῃ ἐχρίωντο. Maximo mœnore sunt affecti. ἐκόντι τινὸς χρῆσθαι. vii. 167. Uti alicujus imagine. Alicujus imaginem colere. ἐμοὶ χρᾶσθαι ὡς ἀνδρὶ ψύγῃ. vii. 209. De me ut de homine mendaci statuas. ἀπορίαντος βασιλῆος ὃ, τι χρῆσαι τοῦ παριόντι πρήγματι. vii. 213. Cum rex nesciret quonam modo in præsentī negotio se gerere deberet. κοινῷ λόγῳ χρησάμενοι. vii. 229. Consilio inter se communicato. εὐτυχίᾳ χρησαμένη. viii. 87. Re feliciter gesta. Vel, Cum res ipsi feliciter successisset. ἐδὲ ἔχυν ὃ, τι χρῆσονται τῷ παριόντι πρήγματι. viii. 135. Neque sciebat quomodo in præsentī negotio se gererent, vel gerere deberent. οὐ μίλων οἱ [ἔλεγον] ὅτι πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθήσκει, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐχρήσατο τῇ χρι. ix. 72. [Dicebat] se non curare quod pro Græcia moreretur; sed quod manu non fuisset usus, [nec ullum præclarum fa-

cinus manu propria fecisset ante mortem.] χρῆσθαι. Oraculum consulere. Ion. et com. Κρείστος ἀπέστειλεν ἄλλους χρησομένους. Alios oraculum consulturos misit. i. 46. χρῆσθαι τοῖσι χρησθέραιοι. i. 47. χρησόμενοι τῷ θεῷ. Deum consulturi. ibid. ἐχρίωντο τοῖσι χρησθέραιοι. i. 53. Oraculum consuluerunt. τὸ χρῆσθαι. Oraculum redditum. Responsum ab oraculo redditum. Vaticanum. i. 63. χρησόμενος. Oraculum consulturus. i. 85. χρωμένη τῷ Γρίνῳ περὶ ἄλλων. Grino de rebus aliis oraculum consulenti. iv. 150. χρωμένοι. iv. 151. χρησόμενος. iv. 155. ἐχρίωντο. iv. 157. χρησόμενος τῷ χρησθέρῳ περὶ κατόδου. Oraculum de reditu consulturus. iv. 163. περὶ ταύτης τῆς συμφορῆς οἱ Ἐπιδαυριοὶ ἐχρίωντο ἐν Δελφοῖσι. Epidaurii de hac calamitate Delphicum oraculum consuluerunt. v. 82, 114. vi. 19. χρᾶσθαι τῷ χρησθέρῳ. Oraculum consulere. vii. 141. χρωμένοι. vii. 220. Oraculum de bello consulentibus. χρῆσθαι. Interdum cum genit. in compositione ponitur. Vide παρὰ χρῆσθαι. ii. 141. χρῆσθαι. Infinitus aor. 1. pass. a χρᾶω, ᾶ. Oraculum, responsum reddo. Oraculo editum esse. οὐκ ἂν οὕτω μοι δοκίμην χρῆσθῆναι. vii. 143. Ut mihi videtur, non adeo leniter oraculum redditum fuisset. Adeo lene oraculum non fuisset redditum. ἐχρήσθησαν αἱ νῆες. vii. 144. Naves oraculo sunt declaratæ. De navibus oraculum est editum. καὶ σφί ἐχρήσθη. vii. 178. Et ipsis editum est oraculum. τὰ χρῆσθῃντα αὐτοῖσι. ibid. Quæ oraculo ipsis edita fuerant. ἐκίχρηστο ὑπὸ τῆς Πυθίης. vii. 220. Oraculum a Pythia redditum fuerat. A Pythia responsum fuerat. τὰ μὲν χρῆσθῃντα ταῦτά σφί ἐχρήσθη. ix. 94. Atque hæc quidem oracula ipsis sunt reddita.

χρησματολόγος, ὁ. com. Vates. i. 62. vii. 6, 142, 143. viii. 96.

χρησμοσύνη, ης, ἡ. Nomen Herodoto peculiare, pro quo passim alibi χρησμὸν, et χρηστήριον usurpat. Oraculum. Vaticinium. Oraculi responsum. μετίσαν τῆς χρησμοσύνης τοπαράπαν. ix. 33. Oraculum omnino missum fecerunt.

χρησμοῦναι, εἶν. com. Vaticinari. Oracula canere. vii. 6.

χρησμός, οὔ, ὁ. com. Oraculum. i. 48. χρησμῶν κιδδήλω πῖσυννοι. Oraculo captioso, et male intellecto freti. Vel, oraculo incerto, nec vero freti. i. 66, 75.

χρηστηριάζεσθαι. com. Oraculum consulere. i. 55. χρηστηριάζομενος. ibid. ἐχρηστηριάζοντο ἐν Διλοφῶσιν. Oraculum Delphis consuluerunt. i. 66, 91. ii. 52. v. 67. εἴς δι, κατὰ πῖρ ἐν Ὀλυμπίῃ. ἱεροῖσι αὐτόθι χρηστηριάζεσθαι. viii. 134. Valla: Quod illic, quemadmodum in Olympia, fas est in templis sciscitari oracula. Si versionem hanc sequamur, dicemus ἔλλαιψιν esse præpos. ἐν, ut integra sit locutio, ἐν ἱεροῖς, τούτῃσιν ἱεροῖς, ἥγουν ναοῖς. Bonus quidem sensus: sed tamen ita potius hæc videntur intelligenda. Ut enim Olympiæ, sic etiam illic, sacris [ante factis, et immolatis victimis,] oraculum consulere licet. Hunc oraculorum, sacrificiis potius rite factis, consulendorum morem, cum alii poetæ, tum etiam Homerus τῆς Ὀδυσσεύς κ. nobis demonstrat, ubi Circe monet Ulyssem quid ei sit faciendum antequam ad Inferos descendat, ut ibi sciscitetur, ac discat, quod scire cupiebat. Sic autem ille pag. ex Hen. Steph. typis 304. βόθρον ἄρυσαι ὅσοι τε πυγούσιον ἔνθα, καὶ ἔνθα. ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χυῖσθαι πᾶσι κύνεσσι, πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδὺ ὄλην, τὸ τρίτον αὐτὸ ὕδατι. ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ παλύνειν. &c. At Eurip. in Ione, p. ex Commelini ty-

pis 415. hoc ipsum multo dilucidius, verbisque disertissimis testatur. Ion. ibi Chorum alloquitur, εἰ μὲν εἴδωσθε πύλανι πρὸ δόμων, καὶ τι πυθίσθαι χεῖρ' ἐστὶ Φοίβου, πάρειτ' εἰς θυμέλας. ἐπὶ δ' ἀσφάκτοις μήλοισι, δόμων μὴ πάρειτ' εἰς μυχόν. i. e. Si [Deo] quidem placentam immolastis ante templum, et aliquid ex Phæbo sciscitari cupitis, Accedite ad aras. Non mactatis vero ovibus, ne in penetralia templi transite. Idem etiam a Virg. Æn. lib. vi. v. 249. confirmatur, quum describit quas ille victimas Diis inferis Æneas mactarit, antequam ad ipsos descenderat, ut patrem Anchisen adiret, et cum eo colloqueretur. Ipse atri velleris agnam Æneas matri Eumenidum, magnæque sorori Ense ferit, sterilemque tibi, Proserpina, vaccam. Tum Stygio regi nocturnas inchoat aras, Et solida imponit taurorum viscera flammis, Pingue superque oleum fundens ardentibus extis.

χρηστήριον, τό. Oraculum. Ion. poet. et com. παρὰ τὸ χρεῖν, oraculum reddere, responsum dare. Et modo locum significat, in quo redditur oraculum, modo responsum ipsum, et oraculum a Deo, vel ab ejus ministris, editum. i. 20, 23, 47, 48, 53, 54, 63. [τὸ χρηστὸν, oraculum redditum. i. 63, 158. vel vaticinium.] i. 65, 69, 73, 75. et alibi passim.

χεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐν ἡμέρι μετῴρων ὄντα. In aere sublimem a sole ungi. Quænam sit hujus insonmii ac visi interpretatio. iii. 124. et deinceps. ἀνακρεμαμένος [ὁ Πολυκράτης] ἐχεῖτο ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἀνιῖς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώματος ἱκμάδα. Suspensus Polycrates a sole ungebatur, emittens ipsemet ex corpore humorem. iii. 125. χροῖ. et χρεῖ. ἐν χροῖ κύεσθαι, et ἐν

χρεῖν ξυρεῖν, quid. Vide λόφος. χρεῖ
autem a recto χρεός, genit. χρεός,
unde dat. χρεοί, καὶ κατὰ πρᾶσιν
Ἀττικὴν χρεῖ.

χρόνοι. Diu. q. d. multum tempus.
quod apud Græcos temporis di-
uturnitas in accus. ponatur. ἔτοι
ἀντίστοιχον χρόνον Ἀρπάγω. Hi diu
restiterunt Harpago. i. 175. Sub-
auditur autem πολὺν, vel συχνόν,
ut passim loquitur Herodotus.
Alias subauditur ὀλίγον. i. e. exi-
guum tempus.

χρόνου ἐπιγινωσκόμενου. Interjecto tem-
pore. Interjecto temporis spatio.
i. 28. Progressu temporis. V.
Hom. 5.

χρόνου ὀλίγου ταῦτα ἔσαι τελούμενα.
Hæc brevi tempore perficientur.
iii. 134.

χρόνου προϊόντος. V. Hom. 2. Tem-
pore procedente, sive progredie-
nte. Temporis progressu. V.
Hom. 3, 9, 11, 25.

χρόνου ἐναλλαγῇ. Præsens pro præ-
terito, vel aoristo. ἀποπλεῖν, pro
ἀποπλεῦσαι. i. 24. χωρεῖν, pro χω-
ρεῖσθαι. ibid. ἀπηγεῖσθαι, pro ἀφη-
γήσασθαι. ibid. ἔχυν, pro σχῶν.
ibid. ἰσορεῖσθαι, pro ἰσορήσασθαι.
ibid. ἔχυν, pro σχῶν. ibid. διζι-
σθαι, et ἐπιμηχανῶσθαι, pro ζητῆ-
σαι, et ἐπιμηχανήσασθαι. i. 94. ut
ibid. ἀποπλεῖν, pro ἀποπλεῦσαι.
ibid. αὐλείν, pro αὐλῆσαι. i. 141.
προσαπολλύειν, pro προσαπολλέειν.
i. 207. ἐλάσσει, pro ἐλάσσουσι. ibid.
ἐλάσσει, pro ἐλάσσει, ibid. ἐπιτελείν,
pro ἐπιτελεῖσθαι. ii. 91. ἀποπλε-
ειν, pro ἀποπλεῦσαι. ii. 113. ἐω-
μιν, pro ἰώσμεν. ii. 114. πέμπειν,
pro πέμψαι. ii. 118. ἀπαιτεῖν, pro
ἀπαιτῆσαι. ibid. λέγειν, pro λέξαι.
ibid. ἐλάω, pro ἐλάσσειν. ii. 162. iv.
148. v. 63. vii. 33. ἀπαλλάσσειν,
pro ἀπαλλάξασθαι. iii. 56.
πάρειμι, pro παρελυσάμεθα. iii.
72. οἰχισθαι, pro οἰχήσασθαι, καὶ
ἀπικλῆν. iv. 10, 11, 14. ἀπικνέ-
σθαι, pro ἀφίξασθαι. iv. 14. διασκε-
δαῖς, pro διασκιδάσει. viii. 68, &c.

χρόνον. com. pro quo alias σὺν
χρόνῳ. Tandem. i. 80. χρόνῳ ἐξαι-
ρεθήσαν. Tandem expugnati sunt.
i. 175. χρόνῳ παρέστησαν. Tandem
se dediderunt. iii. 13.

χρόνῳ ὑστερον πολλῶ. Multo post
tempore. Multo post. i. 171.

χρυσόδοτος, ὁ καὶ ἡ. H. V. Auro
ligatus. σφρηγίς χρυσόδοτος, σμα-
ράγδου λίθου ἰούσα. Sigillum con-
fectum ex smaragdo lapillo, qui
auro inclusus erat. iii. 41.

χρυσόσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. q. d.
Auro aspersus, i. e. auro tectus.
Inauratus. τριηρέϊ χρυσόσπαστον. viii.
120. Triremi inaurata. Valla ver-
tit, Tiara auro intertexta. quare
videtur legisse τιάρη χρυσόσπαστον.
χρυσόφορος, ὁ. com. Qui aurum
gestat. Qui aurea ornamenta fert.
iv. 104.

χρυσοφορεῖν. com. Aurum ferre.
Aurea ornamenta gestare. i. 82.

χρυσοφύλαξ, κοσ, ὁ καὶ ἡ. com.
Auri custos. iv. 13, 27.

χυτὸς, οὔ, ὁ. Substantive poni vide-
tur apud Herod. pro aggeribus
ex terra fusa congestaque factis.
οἱ χυτοὶ τῆς διώρυγας. Aggeres
fossæ. vii. 37.

χύτρος, ου, ὁ. Nomen quidem com-
mune, si formationem spectes:
at apud Herodot. accipitur præ-
ter vulgatam ollæ significatio-
nem, pro lavacro calido. ἔτι δὲ ἐν
τῇ ἐσόδῳ ταύτῃ [τῶν Θερμοπυλῶν]
λουτρὰ, τὰ χύτρος καλίουσι οἱ ἐπι-
χώριοι. vii. 176. Sunt autem in
hoc [Thermopylarum] introitu
calida lavacra, quæ χύτρος, i. e.
ollas, indigenæ vocant. Apud
Dionysium de situ orbis. v. 438.
ubi locus iste citatur, χύτρος le-
gitur. Sed nihil mutandum. χύ-
τροι etiam diem festum signifi-
cant, de quo consule Suidam in
voce χύτροι.

χώμα γῆς. Agger terræ, terræ ag-
gestæ moles. i. 93.

χῶν. Part. præes. pro χίων. Fundens.
Aggerens. χώματα χῶν πρὸς τὰ

ταίχως ἐπέρχου. Aggeres aggerens, congerens ad mœnia, expugnabat. i. 162.

χωρεῖν. com. Manare. Spargi. Disseminari. De rumore dictum. ἐνθάπτεν ἡ φάτις αὐτὴ κιχῶρηκε. Hinc rumor iste manavit. i. 122. χωρεῖν. Cedere. Succedere. Evadere. Evenire. Exitum aliquem habere. παρὰ σμικρὰ τῶν λογίων ἡμῶν ἕνα κιχῶρηκε. Nonnulla de nostris vaticinationibus in exigua evadunt. i. e. exitum parum firmum certumque habent. i. 120. πάντα οἱ ἐχῶρες ἐντυχίως. Omnia ei feliciter succedebant. iii. 39. χωρῆσαντός οἱ τούτου. Cum hoc ei feliciter successisset. iii. 42. κἀτ-
οδος οὐ προσιχῶρες. v. 62. Reditus non succedebat. καί σφι χωρῆσται τὰ βούλονται. Ispisue successura quæ cupiunt. v. 89. ἐνπιτίως ται, δισποτα, χωρῆσαι τὰ νοῖαν ἐλέλυθας. viii. 68. Facile, domine, tibi succedent, quæ cogitans [huc] venisti, [quæ in animo habebas quum huc venisti.] ἦν οἱ προχωρήσῃ τὰ νοῖαν λέγει. viii. 102. Si ei succedant quæ cogitans dicit. viii. 108.

χωρεῖν. com. Capere. Continere. χωρεῖν ἀμφορέας ἐξακοσίους. 600 amphoras continens. i. 51, 70, 192. iv. 81.

χῶρος, ὁ. Ion. et poet. pro quo com. τὸ χωρεῖν, et τόπος. i. 1, 62, 64, 67, 82, 148, 157, 160. ii. 75. viii. 53.

χῶσαι. com. συγχῶσαι. Terra congesta tegere. τῇ σφοδρῇ συνίχουσα. Loculum terra congesta texi. i. 68. χυσθῆναι. Terra aggesta firmum fieri. ii. 11, 137. iv. 173.

χῶσαι, et composita. Aggerem, vel terræ tumulum excitare. Humo aggesta tegere, obruere. ἐν τούτῳ σφίς τῷ χῶρῳ ἀλιξεμένους μαχαίρησι τῇσι αὐτῶν ἐτύγχανον ἐτι περιποιῶσαι, καὶ χειρὶ καὶ στόμασι, κατίχουσαν οἱ βέρβοροι βάλλοντες.

vii. 225. Valla: Hoc in loco defensantibus sese gladiis, qui adhuc eis supererant, barbari circumfunduntur, et manibus et vocibus incessentes. Æ. P. Hoc in loco [Græcos] ipsos [hostem] propulsantes gladiis, qui adhuc ipsis supererant, et manibus et ore, barbari [telis] petentes obruerunt. Sed locus videtur ita legendus, et distinguendus, μαχαίρησι, τοῖσι αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ, ἐκείνοι αὐτῶν οἷς ἐτύγχανον, &c. Vel, μαχαίρησι, αἱ αὐτοῖς, &c. nisi dicas τὸ τῇσι sequi præcedentis casus constructionem, et pro αἱ sumendum, quod nunc paulo durius videretur; deinde subjiciendum αὐτοῖς, &c. Alioqui erit ἀνακόλουθον. Post εἰμασι vero distinctio notanda. Hæc enim non ad barbaros (ut Valla putat), at ad Græcos sunt referenda. Hic enim est hujus loci sensus: Græci, quibus adhuc gladii supererant, gladiis se tutabantur, et barbaros propulsabant. Quibus vero nec lanceæ nec enses nec gladii amplius supererant, illi manibus, illi pugnis, unguibus, ore, dentibus, morsuque, rem gerebant, ne morentur ignaviter, ac inulti. Nostram sententiam Herod. ipse confirmat his verbis, vii. 224. δόξαται μὲν νῦν τοῖσι πλείοσι αὐτῶν τηλικαῦτα ἐτύγχανε καταγόντα ἦδη, οἱ δὲ τοῖς ἑξίφισι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. Sic autem summam fortissimorum virorum virtutem in barbaros exsertam vult demonstrare, quemadmodum idem vii. 223. testatur, ἀπιδείκνυντο ῥώμης ὅσον ἔχον μέγθος ἐς τὰς βαρβάρους, παραχρησάμενοί τε, καὶ ἀτίοντες. Lector eam sententiam sequatur, quam veritati favere judicavit. καὶ τὸ ἔρμα τοῦ ταίχως συγχῶσαντες. vii. 225. Vall. Et munitionem muri subruentes. Æ. P. [telis, vel] aggesta terra obruentes, tegentes, et æquantes, ita ut planitieci parem redde-

rent. Quod ex sequentibus colligi potest, τὸν ἥλιον ὑπὸ τοῦ πλήθος τῶν οἰσῶν ἀπακρύπτουσι. τοσῦτό τι πλήθος αὐτίαν ἵται. vii. 226. χῶμα ἐπιურᾷτο διαχοῦν. viii. 97. Aggerem excitare conabatur. χῶματα χῶσαι. ix. 85.

✠.

ΨΑΜΜΟΣ. οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν, καὶ μέτρα θαλάσσης. Novi autem ego et arenæ numerum, et mensuram spatiumque maris. i. 47.

ψελλιοφόρος, ου, ὁ. vel potius ψελλιοφόρος. ὁ ψέλλιον φορᾷν. Armillatus. Qui fert armillas. N. H. Armillis ornatus. viii. 113. Suid. τὸ ψέλλιον, κόσμος τῆς χειρὸς. Ital. *Bracciale*. Gall. *Des bracelets*. Vide vulg. Lex.

ψεύδων. com. Fallere. Decipere. Frustrare. Frustrari. ἐψυντρίμενοι γνώμης. viii. 40. Opinione [sua] frustrati. μηδαμῶς σφίας ψυσθῆναι τῆς ἐλπίδος. ix. 61. Ne se sua spes frustraretur.

ψευδὴς ὁδός. com. Via mendax, pro ψῦδος. Mendacium. ἐ τρέπεται ἐπὶ ψυδία ὁδόν. Ad mendacem viam, ad mendacia, se non convertit. i. 117.

ψευδοπαρθένος, ἡ. Falsa virgo. Virgo non virgo. Non vera virgo. τὰς ἀποδοθηκούσας παρθένους ἐκ τῶν τραυμάτων ψευδοπαρθένους καλεῖουσι. Virgines ex vulneribus decedentes falsas virgines appellant. iv. 180.

ψευδόρκιος, ὁ. Herod. nomen, pro com. ψεύδορκος. Perjurus. Qui facit præter juramentum, quod iuravit. Qui iusjurandum violat. i. 165. (τὸ ὅρκιον φυλάττειν. ibid.)

ψῆγμα, τος, τό. com. Auri ramentum. Ramentum. πᾶριξ τοῦ ἐκ τοῦ τμώλου καταφερομένου ψήγματος. Præter auri ramenta, quæ ex Tmolo deferuntur. i. 93. iii. 94,

95, 98. v. 101. vi. 125.

ψην, ὁ. Culex. ὁ ψην τὴν βάλαον ἐσδύνει. Culex palmulam ingrediens. βάλαον enim ita vertit Valla. Proprie tamen glandem. γυνικῶς vero fructum omnem glandi similem, ut sunt et dactyli, præsertim immaturi. i. 193. ψήνας γὰρ δὴ φέρουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσινες, κατὰ πτερ οἱ ἄλυνθοι. Palmæ enim mares in fructu ferunt culices. Vel, Masculæ enim palmæ producent in fructu culices, ut caprifici. ibid.

ψηφιδόφορος, ου, ὁ. N. H. pro com. ψηφηφόρος. Qui suffragium fert. Qui sententiam fert. ἐνδέκατος ψηφιδόφορος. Undecimus in sententia ferenda. vi. 109. Est autem compositum ex diminutivo ψηφίς, ψηφίδος, ἡ. quod jam idem valet ac ψήφος, et verbo φέρω, ᾧ, vel φέρω, quod in compositione τὸ εἰν οἱ vertit.

ψήφος, ου, ἡ. com. Calculus. Suffragium. Lapillus suffragiis, et sententiis ferendis, destinatus. Ipsum suffragium. Ipsa sententia. Ovid. τῶν Μεταμορφώσεων. lib. 15. v. 41. Mos erat antiquis niveis, atrisque lapillis, His damnare reos, illis absolvere culpa. Οἱ στρατηγοὶ διενέμοντο τὰς ψήφους. viii. 123. Duces suffragia distribuerunt. id est, Milites in suffragia, lapillis distributis, miserunt. πᾶς τις αὐτίκῃ ἐπιτίθετο τὴν ψήφον. ibid. Eorum unusquisque sibi ipsi lapillum attribuebat. i. e. Secundum se ipsum sententiam ferebat. vel, sibi ipsi suffragia ferebat; suo suffragio præmium ac honorem sibi decernebat.

ψυχή. Mens. Ratio. ψυχὴν ἐκ ἄκρος. Mentis vel rationis minime compos. Herod. locutio. v. 124. v. s. Animo non summus, vel excellens. i. e. Qui animum, animique varios motus ac impetus regere, coercere, frænare nequit, ita ut summum principatum in animo ratio

obteneat. μεταφορικῶς pro eo sumitur, qui mentis non est compos. Sic οὐκ ἄκρος ὀργήν vocatur iræ impotens; qui supra iram esse non potest, ut eam regat, moderetur, atque pro arbitrio frānet; sed ei paret, eique se subicit, ac ab ea se transversum agi patitur.

Ω.

Ω κατ' ἀποκοπὴν formatum in quibusdam nominibus a recto ὦν deductis, quorum genitivus ὦνος, dat. ὦν, accus. ὦνα, et κατ' ἀποκοπὴν, ὦ. Ut, Σαρδῶν, ὦνος, ὦνι. Σαρδῶνα, Σαρδῶ. v. 106. Steph. docet hanc insulam et Σαρδῶ, et Σαρδῶνα vocari. v. 124. Dicitur etiam Σαρδῶν, ὄνος Dionysius v. 82. Τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιος μορμύρεται ἐγγύθι πόντος. Vide Græca Scholia. et 65, 66. ed. Steph.

ω κατ' Ἰωνικὴν κρᾶσιν, ἐκ τοῦ οα. ὁ ἀνῆρ. ὦ ἡγε. i. 162. τὰρχαῖον. τὸ ἀρχαῖον. i. 173. τὸ πρὸ τούτου. τὸ ἀπὸ τέτυ. i. 199. τῶγαλμα. τὸ ἄγαλμα. ii. 42, 46, 63, 172. iii. 37. τὸ πῶδαινον, pro τὸ ἀποδαινον. ii. 82. τὸ πρὸ τῆδε, pro τὸ ἀπὸ τῆδε. iii. 40. τῶληθες. τὸ ἀληθές. vi. 68, 69. Illud autem observandum in his vocabulis, post factam κρᾶσιν remanere spiritum eundem, quo vocalis ante contractionem factam notabatur, ut originis vestigia melius appareant. Quinetiam eundem accentum retineri in multis, ut hic videmus. Alioqui dicendum esset τὸ ο κατ' ἔκτασιν in ω verti, vocalem vero α κατ' ἀφαίρεσιν tolli, sublataeque notam ac indicium relinqui, quod ἀπόστροφος appellatur, quæ sic pingitur. Hæc autem vel in vocis initio, vel in fine collocatur. In initio, ut ὦ ἡγε, pro ὁ ἀνῆρ, ποῦ ἔστιν, pro ποῦ ἔστιν. In fine, ut ὑπ' ἱμοῦ, pro ὑπὸ ἱμοῦ. παρ' ἐκίνου, pro παρὰ ἐκίνου. τῶρ-

χαῖον, pro τὸ ἀρχαῖον. ix. 45.

ω κατὰ κρᾶσιν Ἰωνικὴν ἐκ τῆ οη com. ἀμβάσας, pro ἀναδοήσας. Vociferatus. Editio clamore. i. 8. ἀνέδωσιν, pro ἀνέδοήσιν. i. 10. ἐννόσας, pro ἐννοήσας. Cum animo volutasset. Cum perpendisset. Cum animadvertisset. i. 68. νένωτο, pro ἐννένωτο. In animo habebat. i. 77. ἐνώσαντα, pro ἐννοήσαντα. Cum cogitasset. i. 86. ἐπιδῶσασθαι, pro ἐπιδοήσασθαι. Invocasce. Implorasce. i. 87. βῶσαι, pro βοῆσαι. Vocare. i. 146. ὀγδόκοντα. Octoginta. pro ὀγδοήκοντα. Quamobrem in vulgaris codicibus male ὀγδόκοντα cum subscripto legitur. i. 163, 176, 189. ii. 9. ἐννῶνασι, pro ἐνννοήνασι. Animadverterunt. iii. 6. ὀγδόκοντα bene scriptum legitur. iii. 22, 95. viii. 44. βεδομένα, pro βεδομένηνα. iii. 39. βῶσαντες, et ἐπιδῶσονται, pro βοήσαντες, et ἐπιδοήσονται. v. 1. προσδῶσατο. vi. 35. καταδωσομένης. vi. 85. ἐδόθησαν, pro ἐδοθήσαν. vi. 131. ἐννῶντο, pro ἐννένωτο. vii. 206. διεννῶντο, pro διεννένωτο. vii. 207. tertia plur. plusq. p. pass. a διανοίομαι, ἔμαι. Cogito. In animo habeo. ἐδόσθη, pro ἐδοθή. viii. 124.

ω Ion. et Doric. terminatio nonnullorum nominum genitivi sing. communiter in ω desinentis. Μενλάω, pro Μενελάω. vii. 169.

ω Attica et Ionica terminatio quorundam nominum substantivorum, in genitivo casu, quartæ simplicium, a recto ὦς pro com. nominativo ὅς, et genitivo ἔ. ut λιῶς, λιῷ. populus. νῶς, νῷ. templum. Sic Νεκῶς, Νεκῷ. Nomen proprium regis Ægyptiorum. iv. 42. Φινῶς, Φινῷ. vi. 74.

ω pro ἔ in genitivis quorundam nominum Attice et Ionice in ὦς, vel ὦν, habentium desinentem nominativum, ὦς quidem in masc. g. ὦν vero in n. ἀξιοχρεῶν, pro ἀξιοχρεῖον inusitato. v. 111. Θερᾶμβω. Θερᾶμβω. Nomen urbis. Herod.

vii. 123. Sed non constat ibi utrum masc. an f. g. sit.

ω non solum Attice, sed et Ion. pro com. α in nominativis accusat. vocativis plur. quartæ decl. simplicium, neutrius gen. ut τὰ εὐγῶ pro τὰ εὐγῶα. Sic τὰ ἀξιόχρῳ, pro ἀξιόχρῶα, quod inusitatum. v. 65.

ω. Ion. ἀντὶ τοῦ αυ. com. τραῦμα. pro τραῦμα. Vulnus, plaga, clades. nisi παρὰ τὸ τορῶ, ω. τρῶ, τρώω. τρώσω, τρώσκω, τιτρώσκω. Perforo, penetro, vulnero, saucio, deductum dicas. i. 18. τραυματίζω. pro τραυματίζω. i. 59.

ῶ. Ion. pro com. ὦ. δυῶν pro δυοῖν. Duob. i. 94, 130. ἀνῶσαι, pro ἀνοίσαι. Retulisse. i. 157. δυῶν. pro δυοῖν. iv. 1, 90.

ῶατο. Ion. 3. pers. plur. imperf. 2. conjug. contract. pro com. in ῶντο desinente. ἐπιρῶατο, pro ἐπιρῶντο. Tentabant. Periculum faciebant. i. 68. Sic autem formatur. ἐπιρῶντο, sublato ν, et inserto α. ἐπιρῶατο, circumflexo in acutum mutato, quia duæ syllabæ sequuntur. Circumflexus enim in ultimam tantum, aut penultimam verbi natura cadit. Excipe τοῖσσισσι articulum, de quo Eustath. Sic τοῖσινδε apud Hippocratem 480. 22. typ. Froben.

ῶατο. Ion. 3. pers. plur. optat. mo. 2. conjug. pro com. in ῶντο desinente. περῶατο pro περῶντο, conarentur. ex τοῦ περῶοιντο, κατὰ κρῶσιν. iv. 139. vi. 138. sic ὀρῶατο. pra ὀρῶντο formatur autem ab ῶντο terminatione communi, rejecto ν, inserto α, et circumflexo, propter duas sequentes syllabas, in acutum, ex grammaticis præceptis, mutato. Vel a 3. sing. in ῶτο desinente, inserto α. V. Hom. 32.

ῶιος. Ion. et poet. pro com. et Attico ῶος. in adjectivis nominibus. πατρῷος, pro πατρῶος. Pater-nus. i. 41. ii. 1.

ὠθίζεσθαι. Verbum, quod proprie dicitur de iis, qui propter confer-tam populi multitudinem se mu-tuo pellunt, ut aliquo perveni-ant; ut fit in principum aulis, in prætoriiis, ac magistratuum ædi-bus, quum quis ad principem, prætorem, et magistratum, acce-dere cupit, ut eum coram allo-quatur. ὠθιζομένων αὐτῶν. Ipsi in-ter se concertantibus, atque con-flictantibus. iii. 76. Hæc ita Galli patrio sermone feliciter exprime-rent. *Iceux s'entre pousans l'un l'autre pour entrer.* Vel, *Iceux se debattans entre eux pour entrer.*

ὠθισμός, ου, ὁ. Impulsio. Propulsio. Conflictus. Prælium, in quo alii alios armis propellunt, ut aliquid in suam potestatem redigant. Περσίων τε, καὶ Λακεδαιμονίων. ὠθισμός ἐγένετο πολλός. vii. 225. Persarum, et Lacedæmoniorum mul-tus, vel magnus, et vehemens conflictus fuit; id est, Persæ, et Lacedæmonii inter se vehementi conflictu pugnarunt. Pro Leonidæ cadavere obtinendo vehemen-ter conflixerunt, ita ut se mutuo protruderent, atque propellerent.

ὠθισμός λόγων. Verborum conflictus. τῶν στρατηγῶν ἐγένετο ὠθισμός λόγων πολλός. viii. 78. Inter duces grave verborum certamen, gravis alter-catio fuit. ἐν τῇ διατάξει ἐγένετο λόγων πολλῶν ὠθισμός Τεγεαίων τε, καὶ Ἀθηναίων. ix. 26. Valla: Ibi in distinguendis nationibus mag-na sane altercatio exstitit inter Tegeatas, et Athenienses. Æ. P. In ipsa [militum] dispositione [i. e. in acie instruenda, et loco singulis nationibus assignando,] multorum verborum altercatio inter Teg. et Athen. exstitit. ἐς δ' ἀπίκοντο ἐς ὠθισμόν. ix. 62. Donec ad propulsionem venerunt. i. e. Donec alii alios armis propellere cœperunt.]

ὠκύτακον, ου, τό. N. H. Partus cele-ritas. ἀποφέρειν τῇ Εἰληθείᾳ τὸν φόρον

ἀντὶ τοῦ ἀκυντόκου. Tributum Lucinae pro partus celeritate, vel pro partu maturato, aut maturando, ferre. iv. 35.

ἄλλοι. Ion. et Dor. pro com. οἱ ἄλλοι. Alii. i. 48. ἄλλοι. ii. 36. Sed ἄλλοι quidem, per contractionem, ἄλλοι vero, per elisionem τοῦ α, et ι, subscripto, dictum. Et in altero quidem, spiritus asper articuli, vel Ionice mutatus in tenuem, vel sublatus, remanente tenui sequentis vocis ἄλλοι. In altero vero spiritus quidem articuli servatur, sed accentus tollitur, ne in eandem syllabam idem accentus bis, nulla particula enclitica sequente, cadat.] ii. 51. Sic viii. 67. ἄλλοι.

ἀμοβοῖη, ης, ἡ. Cruda pellis bovis. H. V. vide ἀμοβοῖα apud Eustathium, 114. 13. In vulgatis lexicis perperam legitur ἀμοβοῖαν δερμάτων, crudarum pellium bovinarum; et Herodoto hæc tribuuntur, licet nec liber, nec libri locus notetur. At apud Herodotum legitur, ἀμοβοῖαν, καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ὀχετόν. i. e. crudarum bubularum pellium, et aliarum pellium canalem. Hic autem τὸ ἀμοβοῖαν est genitivus pluralis [Ionice formatus] a singulari ἀμοβοῖη, si lexicis fides est adhibenda. Quod observandum. Nam alioqui genitivus iste pluralis esset in ultima syllaba circumflectendus sic, ἀμοβοῖων. Consule tritas grammaticorum regulas, et exceptiones. Sed fortasse verisimilius fuerit, si a neutro τὰ ἀμοβοῖα, τῶν ἀμοβοῖων, quod crudas bovis pelles significat, καθ' ὑπεξαιρέσειν Ἰωνικὴν τῇ ι, ἀμοβοῖαν formatum esse dicamus. qua de re suo loco fusius. Si nomen adjectivum esset. ἀμοβοῖων scribendum esset; vel hic etiam eadem ratione τὸ ι subtractum dices: vel etiam hoc ἀμοβοῖαν in genitivo plural. 2. declin. simpl. nunc præter morem

παροξυτονῆται, quemadmodum et alia quædam ab aliis jam observata, et scripta. Sic est apud Thucyd. l. iii. §. 110. Ὀλπῶν, non Ὀλπῶν scribitur, a recto Ὀλπαι, quod erat castelli nomen. et l. 8. §. 109. Φοινίσσων νῆων, pro Φοινισῶν, ut grammaticæ regulæ scribendum monent.

ἀμοβοῖην μοῖνην περιτείνας. iv. 65. Solam crudam bovis pellem circumtendens. Vide ἀμοβοῖος.

ἀμοβοῖη, ης, ἡ. Cruda bovis pellis. vii. 91.

ἀμοβοῖνος, η, ον. N. H. Ex cruda bovis pelle factus. ἀμοβοῖνος ἀσπίδας εἶχον. Clypeos ex cruda bovis pelle factos gestabant. vii. 76, 79.

ῶν. Ion. pro com. οὔν. Igitur, ergo. i. 2, 4, 5, 8. ἔκων, pro ἔκουν. Non ergo. i. 11, 30. οὔτω ῶν, pro οὔτως ἔν. Sic igitur. i. 32, 39, 40, 68, 109, 124, 158. γῶν pro γοῦν. vii. 104. et passim.

ῶν. Ionice redundans. τοῦτον δὲ ῶν, pro τοῦτον δὲ οὔν. Nam δὲ et οὔν idem significant. Hunc igitur. i. 34. Οὐ γὰρ ῶν. i. 49, 58, 59, 75, 80, 82. τοῦτων γὰρ ῶν. Horum enim. i. 94, 108, 118, 132, 140. ii. 39, 87.

ων. Ion. pro com. οὔν, in nominibus. τὴν βῶν, pro τὴν βῆν. Bovem. ii. 40. vi. 67.

ων. terminatio genitivi, non semper in secunda declinatione simplicium in ῶν, Ionice, dissolvitur. ut ἀρπαζομένων γυναικῶν. non ἀρπαζομένων. i. 4.

ῶν'αξ. Ionice pro ῶ' ἀναξ. iv. 150.

ἀνῆσθαι. com. Emere, pro quo et πρῆσθαι. i. 70. et πρᾶττειν. σω. χρευσὸν ἀνείντο. Aurum emerunt. i. 69. Κροῖσος ἀνταμένοις ἰδῶκε δαυτήν. Croesus [aurum] ementibus dono dedit. ibid. ἀντιμείνοισι πωλείν. Ementibus vendere. i. 165.

ῶνῃ, ῆς, ἡ. Emtio. com. ἀνῆντι, καὶ πρῆντι χρέωνται. Emtione, ven-

ditioneque utuntur. i. e. Mercaturam exercent, atque negotiantur. Gallice, *Ils trafiquent en achetant et vendant*. i. 153.

ὦ ἡρ. Ion. et Dor. pro ὁ ἀνὴρ. i. 162. ii. 51. iii. 155. v. 104. ὦ ἄνδρες, οἱ ἄνδρες. iv. 134, 161. vii. 143.

ὦ ἄνθρωποι. Ion. et Dor. pro com. ὦ ἄνθρωποι. viii. 125.

ὦ ἄνθρωποι. Ion. et Dor. pro com. οἱ ἄνθρωποι. vii. 11, 49.

ῥαίη, ης, ῥ. Ion. pro com. ῥαία ἑλληπτικῶς. subauditur enim ῥα.

Vernum, sub. tempus. i. e. Ver. ῥα enim apud poetas κατ' ἐξοχὴν τὸ ἔαρ. i. e. ver significat. Unde ῥαίος, veris instar formosus. Nam (ut poeta canit Ecloga tertia. v. 56.) Et nunc omnis ager, nunc omnis parturit arbos, Nunc frondent sylvæ, nunc forinosissimus ammus. Eustath. ῥα τὸ ἔαρ. καὶ ἀπλῶς μὲν οὕτω λεγόμενον, ἑλληπτικῶς λέγεται. οἷον ἐν τῷ, Ὅσσα τε φύλλα, καὶ ἄνθια γίνονται ῥη. ἐν δὲ τῷ, ῥη ἐν εἰαρινῇ, ἐντελῶς. Herodotus vero iv. 28. quum dicit, τὴν μὲν ῥαίην οὐκ ὕμιν λόγου ἄξιον οὐδὲν, τὸ δὲ θέρος, ὅσον οὐκ ἀνίμιν, videtur ἑλληπτικῶς dixisse, ut ῥην subaudiatur. i. e. Verno quidem tempore nihil pluit, quod memoratu sit dignum: æstate vero, pluere non cessat. ῥαίην ῥην, ἰωνικῶς, καὶ ποιητικῶς vocat, τὴν ῥην τὴν εἰαρινήν, i. e. tempus vernum, quod unico vocabulo ἥρ appellatur. Hic est, nisi fallor, germanus hujus loci sensus, ac interpretatio. Valla tamen hæc ita vertit: Nam quum tempus pluendi est, nihil ibi, quod sit ullius momenti, pluit. &c. Lector de utraque interpretatione judicet. Sed et sic erit ἑλληπτικὸν loquendi genus, ac ῥην, vel aliquid ἰσοδυναμοῦν, subaudiatur. Vel erit epithetum loco nominis substantivum, ῥαίη, pro ῥην, ῥην vero, pro ἔαρ, ut ante dictum. Quod minime παρὰδοξον. Consule Eustathium ἐν

τῷ, Ἐπιτίθεται τινα καθ' αὐτὰ λεγόμενα, συνιστάγοντα μὲν τὰ ὑποκείμενα, καθ' ὧν λέγονται. ἀτελῶς δὲ ὁμῶς λεγόμενα, οἷον τὸ βροτὸς, ὅπερ ἐντελῶς βροτὸς ἄνθρωπος λέγεται. καὶ τὸ πολιαί, ὑπακουσμένου τοῦ τρεῖς. καὶ κατὸς, ὑπακουσμένου τῆ ἡμέρας. &c. Vide et τρυφάλεια. Sic et Latine Cani dicuntur, subaudito nomine pili, vel capilli. Idem et in aliis multis factum invenias. Vel, ut ab ἀνάγκη, σιλήνη, ἀθήνη, ποιητικῶς κατὰ παραγωγὴν dicitur ἀναγκαίη, σιληναίη, ἀθηναίη, sic etiam ab ῥην deducetur ῥαίη, ης, ῥ. quod substantivè sumetur.

ῥαίος. com. Maturus. Qui propter ætatem maturam ad aliquid est aptus. παρθένος ῥαία ἀνδρός. i. 107. Virgo matura viro. Virgil. Æn. vii. v. 52. Sola domum, et tantas servabat filiae sedes, Jam matura viro, jam plenis nubilis annis. αἱ παρθένοι γάμων ῥαίαι. i. 196. pro quò συνωνύμως dicitur αἱ παρθένοι ἐς γάμου ῥην ἀπικόμεναι. vi. 61. ἐπειδὴ ἐγένοντο ῥαίαι γάμου. vi. 122.

ῥην. Ion. pro com. ῥα. Certum, statutumque tempus. τὴν ῥην. Certo, statutoque tempore. ii. 2. ῥην, ης, ῥ. Ion. pro com. ῥα, cum tenui; id est, cura, sollicitudo. μηδὲ μὴν ῥην ἔχειν ἀρπασθισίων γυναικῶν. Mulierum raptarum nullam curam gerere. De mulieribus raptis nullo modo sollicitum esse. i. 4. quod paulo post dicitur, ἀρπαζομένων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι. Gallice, *Ne tenir aucun compte. Ne faire aucun compte des femmes ravies. Ne s'en soucier aucunement*. ibid. Pro eodem dicitur et ῥην cum tenui, quod com. φροντίς. τῆς οὐδμιμῆς ἔσται ῥην ἀπολλυμένης. Cujus pereuntis nullam geretur cura. iii. 155. τότε ῥην ἐποιήσαντο οὐδμιμήν. ix. 8. Nunc nullo modo curarunt [hoc.] ῥημέατο. tertia plur. plusquamperf. pass. Ion. formata, pro com.

ᾠρητο. Formatur autem vel a 3. sing. *ᾠρητο*, dissoluto η in ια. vel a 3. plur. *ᾠρητο*, rejecto ι, et dissoluto η in ια. Vide *ιωτο* Ion. formata. vii. 215. viii. 25, 109. *ᾠρμιατο βοηθεῖν*. ix. 61. Ad opem ferendam ferebantur.

ᾠραρυκτο. Ion. et Att. pro com. *ᾠρυκτο*. ab ὀρύσσω, ξω. i. 186.

ὡς cum infinitivis ἰωνικῶς junctum, loco imperfecti, vel aoristi. *ὡς παρῆναι αὐτῆς. ἀντὶ τῷ, ὡς αὐτοὶ παρῆσαν*. i. 24. Cum illi advenissent. *ὡς δὲ ἄρα μιν προσῆναι τῷτο*. pro, *ὡς δὲ ἄρα τοῦτο αὐτῷ προῖσθ*. Latin. interpres hæc ita, Quod ubi subiit Cræso. i. 86. Verba sonant, Quum autem hoc ante ipsum stetitset, id est, in mentem ei venisset. Sed τὸ μὲν hic ἀντὶ τοῦ αὐτῷ positum videtur, quod rarissimum. Nam alias in accusativo tantum reperitur pro αὐτὸν, αὐτήν, αὐτό. Interdum et in plurali dicitur μιν, pro αὐτοὺς, αὐτάς, αὐτά, ποιητικῶς, ut docet Eustathius. Hoc autem dicitur ad similitudinem τοῦ ἔμιν, καὶ τιν, quæ Δαρικῶς ἀντὶ τῶν, ἔμοι, καὶ σοί, ponuntur. Aristoph. ἐν Ὀρνισι. v. 929. Δὲς ἔμιν ὅ, τι περ Τιᾷ κεφαλῇ θέλης Πρόφραν δοῖν ἔμιν, τίς. Vide Scholia Græca. Theocritus Idyll. xi. ver. 29. Ἐκ τήνᾳ δύναμαι. τιν ὃ οὐ μέλει ἔ μὰ Δι' ἔδιν. Et ib. ver. 55. ὡς κατιδὺν ποτὶ τιν, καὶ τὰν χεῖρα τῷ ἑφίλασα. προσῆναι vero cum dativo usurpatur et alibi. τῷ Ἀστυάγῃ προσῶς ὁ Ἀρπαγος. Cum Harpagus ante Astyagem stetitset. i. 129. Sed fortasse jam τὸ προσῆναι ἀντὶ τοῦ προσῆσαι sumendum, ut locus ita explicetur, προσῆται, δηλονότι τοῦ Κύρου, καὶ τῶν λοιπῶν Περσῶν, καὶ τούτων ἀκούοντων προεινγκεῖν. ἀντὶ τοῦ, ὡς δὲ αὐτὸς ὁ Κροῖσος τοῦτο τὸ τοῦ Σόλωνος ῥῆμα, εἴτε ἀπόφθιγμα, προῖσθαι τοῦ Κύρου, καὶ τῶν λοιπῶν Περσῶν, καὶ πάντων ἀκούοντων προεινγκεῖν, ἀπηνικαμένους τε, καὶ ἀναστειλάς, ἑς τρεῖς ὀνόμασι τὸ Σόλων. id

est, Cum autem ipse Cræsus hoc Solonis dictum ante Cyrum ceterosque Persas statuisset, posuisset, ac omnibus audientibus protulisset, vocibus, et suspiriis repetitis, ac iteratis, Solonem ter nominavit. μεταφορικῶς vero dicitur τὸ προσῆναι, εἴτε προσῆσαι τι τινός, ἀντὶ τοῦ, κατινώπιόν τινος, καὶ παρόντος τινός, τι προεινγκεῖν. Aliquid aliquo præsentē, coram aliquo, proferre. Si τὸ προσῆναι sumas pro ante aliquem, ante aliquus oculis, mentemque statui, ponetur pro παρασῆναι, καὶ παρασῆσθαι, quæ dicuntur de rebus, quæ nobis in mentem repente veniunt, pro quo συνανύμως ibid. habemus, τῷ Κροῖσῳ τὸ τοῦ Σόλωνος ἐστειθεῖν. Hæc igitur verborum varietas, et usus accurate nobis est observandus. Ὡς οὐ παύσθαι [τὰ κακά.] pro, ὡς οὐκ ἐπαύσθαι. i. 94. Cum mala non cessarent. ὡς ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, pro ὡς ἐψεύσθαι. Cum spe frustratus fuisset. i. 141. ὡς γενοῖναι, pro ὡς ἐγενοῖναι. ii. 99. κτίσαι, pro ἐκτίσαι. ibid. ὡς τυχεῖν ἀνοίξαντα, pro ὡς ἔτυχε ἀνοίξαι. ii. 121. §. 2. Eodem loco multa sunt exempla constructionis ejusdem. ὡς δὲ τὴν παιῖδα ποίειν, pro ὡς δὲ ἡ παῖς ἐποίει. ii. 121. §. 5. ὡς ἔμοι δοκεῖν, pro ὡς ἔμοι δοκεῖ. ii. 124. ὡς οἴχεσθαι, pro ὡς ὤχετο. ii. 140. ὅπως οἱ φοιτᾶν, pro ὅταν αὐτῷ ἐφοίτων. ibid. ὡς ἀπικέσθαι, pro ὡς ἀπίκετο. ii. 162. ὡς ἀπηνυχθέντα, εὐδοκεῖν εἰρῆσθαι, pro ὡς ἀπηνέχθη, εὐδοκεῖ εἰρῆσθαι. Cum hæc renuntiata fuissent, recte dicta videbantur. iii. 14. ὡς ἐγεσθῆναι, pro ὡς ἐγέσθη. Cum excitatus fuisset. iv. 9. ὡς δὲ δοῖναι, pro ὡς δὲ ἔδοξε. iv. 11. ὡς πλείοντα γενέσθαι, pro ὡς πλείον ἐγένετο. iv. 179. ὡς ἐλθεῖν, pro ὡς ἦλθεν. vii. 148. ὡς γενέσθαι πλώοντας, pro ὡς πλώοντες ἐγένοντο. vii. 170. ὡς ἐκθῆναι τὸν Ζεῖξια, pro ὡς ἐξέθη ὁ Ζεῖξης. viii. 118, &c.

ὤς. Ion. et poet. pro com. οὕτως.

Ita. Sic. v. 30. ix. 35.

ῥῆσαι, pro ὀΐσαι, ab ὀΐω, τὸ φέρω, unde ἀνῶσαι. i. 157. Vide ἀνῶσαι.

In vulg. Lex. ἀνῶσαι sine i subscripto legitur, et ad ἀνωθῶ, ὤ, perperam refertur.

ὡσαύτως. com. Similiter. Simili modo, simili ratione. Eodem modo. vii. 86. ὡς ὁ αὐτός, pro ὡσαύτως. δι. vii. 86. ix. 81.

ὡς ἐκ κακῶν ἐχάρη τι, καὶ ἦσθη. viii.

101. Ut in malis gavisus, et lætatus est. At videtur ἰλλυπτικὸν esse loquendi genus, quod fortasse non inepte sic expleretur, ὡς ἐκ κακῶν καλῆς ἐλπίδος φαινομένης ἐχάρη τι, καὶ ἦσθη. Ut bona spe ex malis apparente, vel affulgentis, gavisus, et lætatus est. Alioqui ἰσοδυναμῶν ταῖς, ὡς ἐν κακοῖς, &c.

ὡς ἰόν. Ion. et Att. pro com. ὡς ἰόντος. τῷ καταλόγῳ [τοῦ χωρίου,] ὡς ἰὼν ἀμαχόν. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἰόντος ἀμαχόν. Hunc locum neglexit, quippe quod inexpugnabilis esset. Est autem σολοικοφανής. i. 84.

ὡσθῆναι, et participium ὡσθίς, ὤσθαι, ἐν. ab ὠθῶ, ὤ, ἦσθω. Pello, cum suis compositis. ἀπωσθίνεις. Expulsi. i. 173.

ὡς τάχος. com. Quam celerrime. v. 106. Plena locutio videtur esse, ὡς τάχος ἔχεις. Ut celeritatem habes. ἀντὶ τοῦ, καθ' ὅσον τάχος δύνασαι. ὡς τάχιστα. Quanta celeritate potes. Quanta maxima celeritate potes. pro quo συνανίμως dicitur, ὡς ταχίως εἶχε ἕκαστος. viii. 107. Quam celerrime quisque poterat.

ὥς. Ion. pro ὥτι. Utpote. Quippe qui. Quippe quod. οὐδαμῶς εἶχε ἀσφαλῶς σημῆναι, ὥς φυλασσομένην τῶν ὁδῶν. Nullo modo tuto [rem illi] significare poterat, quippe quod itinera observarentur, custodirentur. v. 35.

ἴτι. δι. Ion. pro com. τοιγαροῦν. Igitur. Ergo. i. 8.

ὥσφραντο. Ion. 3. pers. plur. plus.

p. p. ab ὠσφραίνομαι. fut. ὠσφρανοῦμαι. perf. pass. ὠσφραμμαι, ὠσφρανσαι, ὠσφρανῆαι. plusq. p. ὠσφράμμεν, ὠσφραντο, ὠσφραντο. Eodem autem modo jam et tertia singularis, et tertia persona pluralis Ionice formata fuerit, pro com. ὠσφραμμένοι ἦσαν. Vel ὠσφραντο κατὰ συγκοπὴν dictum, pro ὠσφράναντο, estque 3. plur. aor. 1. med. ab activo inusitato ὠσφραναι, ὠσφρανάμεν, ὠσφράναι, ὠσφράναντο, ut ab inusitato ἔγναι, τὸ ἔγναιμεν, ὠ, ατο. quod inusitatum. 3. plural. ὠσφράναντο, ut ἔγνιαντο, Hoc verisimilius. Vel ὠσφροντο esset legendum, ut sit aor. 2. medii, tanquam ab ὠσφρομαι. μ. ὠσφρήσομαι. aorist. 2. med. ὠσφρόμεν, ου, ιτο. Suidas. ὠσφροντο, ὠσφράνιαντο. ἀντὶ τοῦ ἦσθοντο. Miror autem hoc ab istis Lynceis, qui τῇ ὀξυδερκίᾳ vel ipsa tartara penetrant, nec animadversum, nec in publicis scriptis notatum. ὠσφραντο τάχιστα τῶν καμήλων οἱ ἵπποι. Equi camelos celerrime olfecerunt, ac eorum odorem senserunt. i. 80. Non absurdum tamen, nec prorsus inauditum esset, si quis censeret hoc ὠσφραντο nunc Ionice positum per syncopen, pro altero vocabulo Ionico, ὠσφράναντο, quod κατ' ἀναλογίαν formaretur a 3. sing. ejusdem temporis, ὠσφραντο, inserto α inter ν et τ, ut patet ex aliis sexcentis verbis eodem modo prolati. Vide φατο et φαται, χато et χатаи, terminationes Ionicas in 3. plur. plusq. p. p. et perfecti passivi. Quod si, ut ab ἰσάω, ἰσῶ, ἰσημι, formatur ἰσάμαι pass. et imperf. ἰσάμεν, ἰσασο, ἰσάσθαι, et in 3. plur. ἰσαντο, sic etiam ab ὠσφράω, ὠσφρῶ, ὠσφρημι, passivum ὠσφραμμαι, et in imperfecto ὠσφράμεν, ὠσφρασο, ὠσφρατο. et in 3. plur. ὠσφραντο, formatum dicas, (licet hæc omnia non sint apud alios in usu,) fortasse in legitima

verbi formatione non peccâris. Vel est tertia persona plur. plusq. p. p. ab ὀφρεομαι non usitato, cujus futurum est ὀφρήσομαι, ab ὀφρίομαι, εὔμαι, de quo supra. Hinc perf. pass. ὀφρήσμαι, ται, et plusq. p. ὀφρήσμεν, ὀφρητο, ὀφρητο. 3. plur. ὀφρητο. et Ionice verso η in α, ὀφραντο. Quod autem Iones sæpe τὸ η in α mutant, sive τὸ α pro η usurpent, patet ex variis exemplis, quæ suo loco notantur. Vel est tertia pers. plur. aoristi prioris medii, ab ὀφρίομαι, εὔμαι, ἥσομαι, formati, ὀφρήσαντο, et per synopen ὀφραντο, ut εὔραντο, ab εὔρησαντο, quod ab εὔρειν, ᾧ, ἥσω, deductum. singul. εὔραμην, pro εὔρησάμην, de quo Eustathius. Sic et ἐφιλάμην, pro ἐφιλησάμην, dilexi. Quæ ποιητικώτερα sunt. Quamquam alii putant ab εὔρημι, et Φιλημι deductas voces imperfecti passivi εὔράμην, et ἐφιλάμην, ut ab ἔταμαι, ἔτάμην. Quamobrem non ut ab ἔω, sed ut ab αῶ, ημι, hæc formata dices. Vel (quod probabilius) τὸ η εἰς α mutatum. Hæ duæ postremæ vocis hujus formationes et simplicissimæ, et maxime probabiles, videntur. Lector φιλαμαθὴς καὶ φιλέλλην eam libere sequetur, quam optimam esse judicavit, illisque gratiam habere non gravabitur, qui ipsum hac prolixioris et difficilius investigationis Græcorum vocabulorum molestia liberarint. Si vero τὸ ὀφραντο plusquamperfecti passivi tertiam singularis numeri personam esse dicas, jam eadem erit constructio masculei, quæ solet esse neutrius nominis, quod tam singulari, quam plurali verbo gaudet ἀδιαφόρως, ut exempla nos passim docent. Sic et Pindarus Pyth. Ode ix. v. 57. κχιμαίνονται φρένες, pro κχιμασμέναι εἰσὶ, τούτῃς χυμαίνονται, id est,

fluctuant. Vel a χυμαίνομαι, ἄμαι, non a χυμαίνομαι, hoc deducetur. At in duobus sequentibus exemplis hæc παραδοξος constructio manifeste cerni potest. Pindarus Olymp. Ode xi. v. 4. 5. dixit ὕμνοι τίλλεται, pro τίλλονται, i. e. sunt; verbum singulare cum masculeo plurali, ut alias cum neutro nomine, conjungens. Idem Isthmiorum Ode v. v. 73, 74. Οὐδ' ὅπως διαπάναι ἐλπιδων ἔκιστ' ὅπιν. ubi τὸ ἔκιστ' positum, pro ἔκισαν. i. e. Nec sumtus quicunque spei solitudinem molestia affecerunt. Sic et apud Hesiodum in Θεογονίᾳ. v. 321. legitur ἦν singularis cum nomine fœm. gen. κίφαλαι, pro ἦσαν plurali. Τῆς δ' ἦν τρεῖς κίφαλαι. μία μὲν Χαροπόῳ λέοντος. Et v. 824. ἦν ἑκατὸν κίφαλαι ὄφις, δεινοῖο δράκοντος. Eustath. idem confirmat his verbis, ἦν, πρῶτον πρόσωπον, ὃ ὁμοφωνεῖ καὶ τὸ τρίτον, ἐκ τῶ ἦν γίνεσθαι, ἐξαιρέσει τὸ ο. καὶ ἦν ἀντὶ τῶ ἦσαν δωρικῶς παρ' Ἡσιόδου, ἐν τῷ, Τῆς δ' ἦν τρεῖς κίφαλαι. p. 1759. 31. 1892. 47. Sed crediderim potius κατὰ συγκοπὴν δωρικὴν, ἀντὶ τῶ ἦσαν, hoc a poeta dictum. Quum autem est tertia persona singularis, tunc ἐκ τῶ ἦσαν, quod ab ἔω deductum, κατὰ συγκοπὴν formatur. Sed apud Eustath. in Homer. Iliad. P. ver. 387. leguntur exempla, quæ novum, ac παραδοξον hoc Grammaticæ constructionis genus manifestissime demonstrant. Sic enim Homerus ibi: Χυρὴς τ', ὀφθαλμοὶ τε παλάσσοτο μαρναμένοιν, ubi τὸ παλάσσοτο cum fœm. masculeoque genere conjunctum est, ut cum neutro, pro plurali ἐπαλάσσοτο. Eustath. eo loco docet, Pindarum hoc loquendi genus non invenisse; sed ab Homero inventum, et a Pindaro usurpatum. Sic etiam apud Epicharmum scriptum tradit, Ἦν δ' ἐρωδιοὶ μακροκαμπυλαύχινες. Et, ἦν δὲ νάρκαι. &c. Item

Sophocles in Antigone. v. 1038. Οὐδ' ὄρνις ἐνσήμενος ἀποφύρειδ' ἑβδῆς. Hic ὄρνις κατὰ συγκοπήν positum pro ὄρνιθις, et ἀποφύρειδ' pro ἀποφύρειδος, quod patet ex sequenti participio βδερῶντις, quod cum ὄρνις jungitur. Sed Scholia hoc saltem loco falli videntur. Ea consule. Sic apud Aristotelem *πρὸς τὴν ἰστορίαν* lib. 5. cap. 20. Οἱ δὲ ἡγμένοις [τῶν μελιττῶν] γίνονται κατὰ μέρος τῇ κηρίῳ, ἀποκερμαῖνοι χωρὶς, καὶ ἐξηπται ἑκατέρω τῷ γόνῳ πιφυκότις. Hic τὸ ἐξηπται positum videtur pro com. ἐξημένοι ἐῖσι, τοῦτοις ἐξάπτονται, quod patet ex præcedente participio ἀποκερμαῖνοι. Nam ἐξάπτεσθαι, et ἀποκερμασθαι sunt συνώνυμα. Idem lib. 6. cap. 2. ὅπται γὰρ ἰκακῶς ἢ ἀνόχουτοι νητίδις ἀλεκτορίδων, καὶ χητῶν τικεῖν ὑπὸ νῆμα. Hic τὸ ὅπται positum pro ὁμῖναι ἐῖσι, sive ὠφθησαν. &c. Sed hæc observanda potius, quam imitanda, quod ab usu frequenti nimium sint remota. Poeticæ tamen licentiæ sunt condonanda.

ὦτα τυγχάνει ἀνθρώποις ἰόντα ἀπίστοις ὀφθαλμῶν. Aures hominibus sunt magis incredulæ, sunt minus credulæ, quam oculi. i. 8.

ὠτακουσῶν. com. Auribus attentis captare, quæ dicuntur, ut exploratores facere solent, qui ὠτακουσῶν vocantur, i. e. auritiemissarii, qui sermones rumoresque varios auribus intentis captant, ut ad aliquem referant quicquid audierint. Subauscultare. ὠτακούσῃσι ὅκη πιστεύεται τὰ Μαρδονίου πρήγματα. viii. 130. Subauscultabant quonam res Mardonii spectarent. Sic Valla. Gallice, *Ils étoient aux écoutes pour savoir quelle seroit l'issue des affaires de Mardonius*. Æ. P. Subauscultabant, [ut cognoscerent] quonam res Mardonii casuræ essent.

Vel, quem exitum essent habituræ.

ωῦ. Ion. pro com. αυ. θαῦμα-
τος, pro θαυμαστί. Admirandus.
i. e. proem. ἀποθαυμάζων, pro ἀπο-
θαυμάζων. Admirari. i. 11. ii. 79.
ἰωῦτοῦ, pro ἰωυτοῦ. Sui ipsius. i.
8. ἰωῦτῃ, pro ἰωυτῃ. Sibi ipsi. i.
11. τῶντο, pro ταῦτο. Idem. i. 1.
ἐν τῶντο. in eodem. pro ἐν τῇ αὐτῇ.
i. 5. ἰωῦτόν, pro ἰωυτόν. i. 24. ἱμ-
νωτοῦ, pro ἱμνωτοῦ. i. 35. σιωτοῦ,
pro σιωτοῦ. i. 45. ἐς τῶντο. i. 53.
Vide θαῦμα. θαῦμαζων. et θαῦμα-
τος. αὐτὸς, pro ὁ αὐτός. Idem. ii.
79. iv. 119. κατὰ τῶντο, pro τὸ
αὐτό. ii. 82. αὐτοί, pro οἱ αὐτοί.
Idem. ii. 168. ix. 64. τραῦμα,
pro τραῦμα. iv. 180.

αὐ. Ion. pro com. ο. αυ. vel ο. αυ.
αὐτὸς, pro ὁ αὐτός. Idem. ii. 79.
iv. 119. αὐτοί, pro οἱ αὐτοί. Idem.
ii. 168. αὐτὸς, ὅσπερ. viii. 42.
Idem, qui.

ὠφελῶν, ὤν. Ion. pro com. ὠφι-
λίην, ὤν. Juvare. Prodesse. Bene-
mereri de aliquo. Ὁρεσίτης Πέρσας
οὐδὲν ὠφίλει. Oretes Persas nihil
juvabat. De Persis nullo modo
bene merebatur. iii. 126.

ὠφελῶν cum dativo. Juvare. Opem
ferre. Auxiliari. προσωφελῶν ἐθί-
λοντες τοῖσι Ἕλλησι. ix. 103. Græ-
cis opem ferre cupientes. Sic et
apud Sophoclem in Antigone. v.
567. Τέθηκα, ὥς τοῖς θανοῦσιν ὠφι-
λῶν. Schol. τὸ ὠφελῶ οὐ μόνον αἰτι-
αλικῇ, ἀλλὰ καὶ δοτικῇ [συντάσσεται],
ὥς καὶ ἐνταῦθα εὐρεται. Φησὶ δὲ καὶ
Λισχύλος, Ὡς τοῖς θανοῦσι χεῖματ'
οὐδὲν ὠφελῶ. Sed apud Æsch. in
Persis. v. 843. legitur Ὡς τοῖς θανοῦ-
σιν πολλοὺς οὐδὲν ὠφελῶ. Idem
Sophoc. in Œdipo Col. v. 454. di-
cit οἱ ἐπωφελῶν τῷ πατρὶ δυνάμενοι.
Idem in Philoctete v. 892. Μῆναι
παρόντα, καὶ ξυνοφελούντά μοι. Et
Euripid. in Oreste, versu 666.
τοὺς φίλους Ἐν τοῖς κακοῖς χεῖρ τοῖς
φίλοις ὠφελῶν. Idem in Alce-

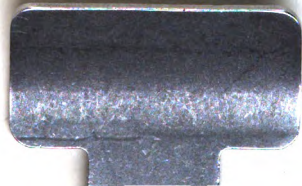
stide, vers. 42. Καὶ τοῖς δὲ γ'
οἴκοις ἐκδίκως προσωφιλιῦν. Idem in
Andromacha, vers. 677. Οὐκοῦν
δίκαιοι τοῖς γ' ἡμοῖς ἐπωφιλιῦν.

ᾠφλν. 3. person. singul. imperf.
ab ἰφλίω, ᾠ. quod per syncopen
formatum ex ἰφιλίω, ᾠ. μ. ἰφλήσω.
&c. Vide ἰφλιῦν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

End.

EXCUDERAT W. BAXTER, OXONII.

UNIVERSITY OF MINNESOTA

wils

88H43 FP83

Portus, Aemilius, 1550-1610.

Dictionarium Ionicum Graeco-Latinum : qu

3 1951 002 285 785 K